

قورتانی
پیروز
له گه‌ل وەرگیرانی
مانا کانی بو زمانی
کوردی

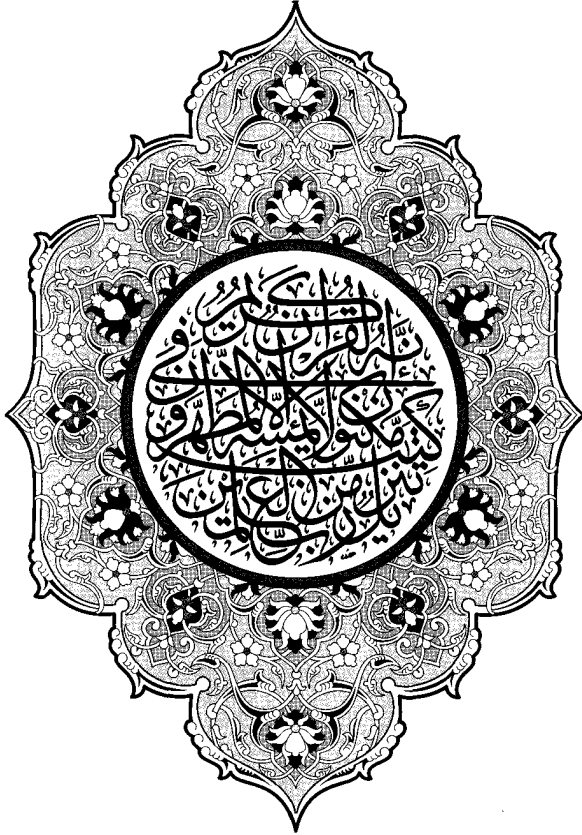
ئهم قورتانه پیروزه له گه‌ل وەرگیرانی
مانا کانی میناری (خادم الحرمین الشریفین)
مملک عبدالله کوری عبدالعزیز
ئال سعوده

القرآن الكريم

وَرَجَمَهُ مَعَانِيهِ إِلَى
اللُّغَةِ الْكُرْدِيَّةِ

وَقَفَّ يَدَهُ تَعَالَى مِنْ خَادِمِ الْمُؤْتَمِرِينَ الشَّرِيفِينَ
لِلْمَلِكِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ الْقَيْسِ بْنِ أَلِ سُلَيْمَانَ
وَأَبِي جَرُودٍ بَيْتَهُ

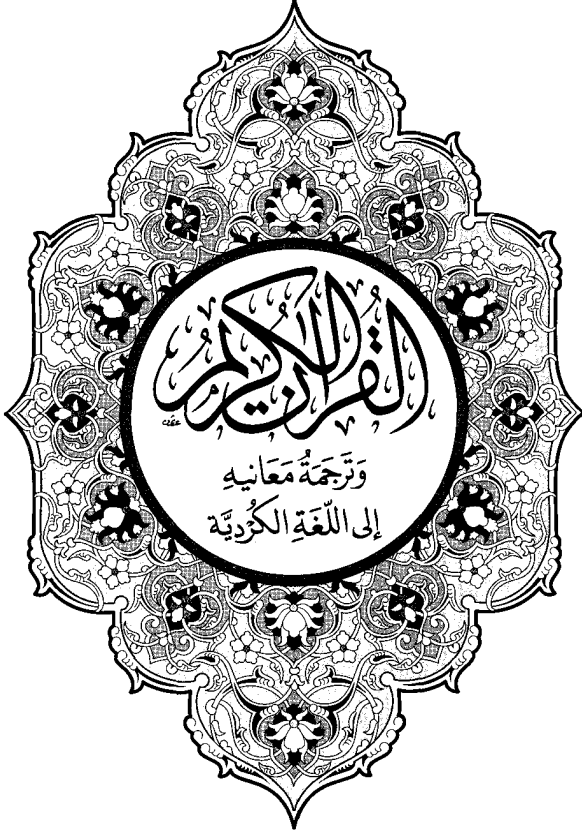
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي كَرَّمَ أَسْمَاءَ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّسُلِ

خادم الحرمين الشريفين مهليك عبدالله كوري عبد العزيز ثالي سعود
مهليكي شانشيني عمرهستان سعوديه شهره فمه ندبو بهر ياردان له سهر چا بکردن
قورثاني بيروز له گهل وهر گيزان مانا كان

تَقَرَّبَ بِالْأَمْرِ نَطِيسَتْ هَكَذَا الْمُصْحَفِ الشَّرِيفِ وَرَحِمَهُ مَعَانِيهِ
خادم الحرمين الشريفين الملك عبدالعزيز آل سعود
ملك المملكة العربية السعودية

وَقَفَّ لِلَّهِ تَعَالَى مِنْ خَادِمِ الْحَرَمَيْنِ الشَّرِيفَيْنِ
الْمَلِكِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ الْعَزِيزِ آلِ سَعُودٍ
وَلَا يَجُوزُ بَيْعُهُ
يُوزَعُ مَجَانًّا

مَجْمُوعُ الْمَلِكِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ الْعَزِيزِ آلِ سَعُودِ الشَّرِيفِ

ئەم قورئانە پىرۆزە لەگەڵ وەرگىزىرانى ماناكانى
دىيارى (خادم الحرمين الشريفين) مەلىك عبدالله كورى عبدالعزىز ئال سعودە
(بەخۆرايى دابەش دەكرىت)

كۆمەلگەى مەلىك فەهد بۆ چاپكردى قورئانى پىرۆز

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مقدمة

بقلم معالي الشيخ: صالح بن عبدالعزيز بن محمد آل الشيخ
وزير الشؤون الإسلامية والأوقاف والدعوة والإرشاد
المشرف العام على المجمع

الحمد لله رب العالمين ، القائل في كتابه الكريم: ﴿... قَدْ جَاءَكُمْ
مِنْ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ﴾.

والصلاة والسلام على أشرف الأنبياء والمرسلين، نبينا محمد، القائل:
« خيركم من تعلم القرآن وعلمه ».

أما بعد:

فإنفاذاً لتوجيهات خادم الحرمين الشريفين، الملك عبد الله بن
عبد العزيز آل سعود، حفظه الله، بالعناية بكتاب الله، والعمل على تيسير
نشره، وتوزيعه بين المسلمين، في مشارق الأرض ومغاربها، وتفسيره، وترجمة
معانيه إلى مختلف لغات العالم.

وإيماناً من وزارة الشؤون الإسلامية والأوقاف والدعوة والإرشاد بالمملكة
العربية السعودية بأهمية ترجمة معاني القرآن الكريم إلى جميع لغات العالم
المهمة تسهيلاً لفهمه على المسلمين الناطقين بغير العربية، وتحقيقاً للبلاغ
المأمور به في قوله صلى الله عليه وسلم: « بَلِّغُوا عَنِّي وَلَوْ آيَةً ».

وخدمة لإخواننا الناطقين باللغة الكردية يطيب لمجمع الملك

فهد لطباعة المصحف الشريف بالمدينة المنورة أن يقدم للقارئ الكريم هذه الترجمة إلى اللغة الكردية التي قام بها فضيلة الشيخ ملا محمد ملا صالح الباموكي، وراجعها من قبل المجمع كل من فضيلة الدكتور كمال صادق ياسين لكّ، وفضيلة الأستاذ أوميد عمر الجرّوستاني.

ونحمد الله سبحانه وتعالى أن وفق لإنجاز هذا العمل العظيم الذي نرجو أن يكون خالصاً لوجهه الكريم، وأن ينفع به الناس.

إننا لنذكر أن ترجمة معاني القرآن الكريم - مهما بلغت دقتها - ستكون قاصرة عن أداء المعاني العظيمة التي يدل عليها النص القرآني المعجز، وأن المعاني التي تؤديها الترجمة إنما هي حصيلة ما بلغه علم المترجم في فهم كتاب الله الكريم، وأنه يعترها ما يعترى عمل البشر كلّ من خطأ ونقص.

ومن ثم نرجو من كل قارئ لهذه الترجمة أن يوافي مجمع الملك فهد لطباعة المصحف الشريف بالمدينة النبوية بما قد يجده فيها من خطأ أو نقص أو زيادة للإفادة من الاستدراكات في الطباعات القادمة إن شاء الله.

والله الموفق، وهو الهادي إلى سواء السبيل، اللهم تقبل منا إنك أنت السميع العليم.

به ناوی خوای به خشندهی میهره بان

پیشه کی

به پیتووسی بایه دار شیخ صالح کوری عبدالعزیز کوری محمد نالی شیخ
وه زبری کاروباری نیسلامی و نه وقاف و بانگه واز و نیرشاد و سه بهرشتیاری گشتی
کومه لگی مه لیک فه هد بؤ چاپکردن قورئان پیروز

سو پاس و ستایش بؤ خوای په روردگاری
جیهانیان که له کتیبه پیروز که ی دا فه رموویه تی:
﴿قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ﴾ واته: بیگومان له لایه ن خوای
گه وره وه نوور و کتیبیکی روون و ناشکراتان بؤ هاتووه.

وه دروود و سلا و بؤ سه ره ریترترینی پیغه مهران و نیردراوان، پیغه مهران
موحه مه د (ﷺ) که فه رموویه تی: «خیرکم من تعلم القرآن وعلمه»
واته: چاکریتان نه و که سه به که خوئی فیتری قورئان ده کات و خه لکیش
فیزده کات.

نه مجا له باشان:

بؤ جیبه جیکردنی ریتما یه کانی (خادم الحرمین الشریفین) مه لیک عبدالله کوری
عبدالعزیز نالی سعود (خوا بیپاریزیت) به بایه خ و گرنگی بیدان به قورئان پیروز
و کارکردن بؤ ئاسانکاری له پینا و بلا و کردنه وه و دابه شکردنی له نیوموسلمانان
له پرؤژه لات و پرؤژئاوای سه ر زه ویدا، وه بؤ رافه کردن و وهر گیتانی مانا کانی
قورئان بؤ زمانه جؤرا و جؤره کانی جیهان.

وه زاره تی کاروباری نیسلامی و نه وقاف و بانگه واز و نیرشاد له شانشین
عه ره بستانی سعودیه، باوه ری پته وی هه یه به گرنگی و هر گیتانی مانا کانی قورئان
پیروز بؤ گشت زمانه گرنگه کانی جیهان، به مه به سستی ئاسانکردنی تیگه بشتنی
قورئان بؤ نه و موسلمانانای که به غهیری زمانی عه ره بی قسه ده کهن، نه مه ش
له پینا و جیبه جیکردنی نه و فه رمانه ی که له فه رمووده ی پیغه مهران (ﷺ) دا هاتووه،
که ده فه رموویت: «بَلِّغُوا عَنِّي وَلَوْ آيَةً» واته: له منه وه رایبگه یه ن به خه لکی
نه گه ر ته نها تاکه ئابه تیگیش بیت.

وہك خزمه تيكيش بۆ ئەو بىراپانە مان كە بەزمانى كوردى قسە دەكەن، كۆمەلگەى مەلىك فەھد بۆ چاپكردنى قورئانى پىرۆز لە مەدينەى منە و وەرە، خۆشحالە ئەم تەرجمە قورئانپە بەزمانى كوردى پيشكەش بەخوینتەرى بەرپىزى بکات، كە بەرپىز جەنابى (مامۆستا مەلا محمد مەلا صالح بامۆكى) پىئى ھەستاو، وە لەلايەن كۆمەلگەى مەلىك فەھد بۆ چاپكردنى قورئانى پىرۆزىش ھەرىكە لە بەرپىزان : (دكتور كەمال صادق ياسين لەك) و (مامۆستا ئومىد عمر چىرۆستانى) پىئىدا چوونەتەو .

وہسوپاسى خواى گەورە وپاك وپىگەرد وپالادەست دەكەين بۆئەنجام دانى ئەم كارە مەزنە، وە ئومىدەوارين كە نىياز كە مەبەست لىئى تەنھارە زامەندى خواى گەورە پىئى، و خەلكىش لىئى سوودمەند بن ؟

پىنگومان ئىمە دەزانين كە تەرجمە و وەرگىرانى ماناكانى قورئانى پىرۆز - ھەرچەندە وورد پىئى - كەموكورتى ھەر دەپىئى و ناتوانرئىت دەقاودەق ئەو مانا گەورانە بەگەينىت كە دەقى قورئانى پىرۆز دەپەخشىت، كە تەواوى خەلكى لەئاست خۆيدا دەستەوسانكردوو، وە بەراستى ئەو ماناىپەى كە تەرجمەى قورئانە كە دەيدات بەدەستەو تەنھار پىئى بە لەكۆى زانست و پىگەيشتى وەرگىزە كە لە قورئانى پىرۆز، وە ئەمەش كارىكە دووچارى ھەلەوكەم و كورپى دەپىئى، وەك ھەموو كار و پىشكى تى ئادەمىزاد .

وہ لە كۆتايىدا داواكارين لە ھەموو خوینتەرىكى ئەم تەرجمەپە لەكاتى پىئىنى ھەر ھەلە و كەموكورپىيەك يان زيادىيەك ئەگەر ھەبوو، ئاگادارى كۆمەلگەى مەلىك فەھد بۆ چاپكردنى قورئانى پىرۆز لە مەدينەى مونەو وەرە بکاتەو؛ بۆ سوود لى وەرگرتن و چاكردنپان لە چاپەكانى داھاتوودا بەيارمەق و وویسى خواى گەورە .

وہ خواى گەورەش پشت وپەناپە و تەنھار پىئى نىشاندەرە بۆ پىنگاى راست .

ئەى خواى پەروەردگار ئەم كارەمان لى قەبول بکە؛ چونكە بەراستى ھەر تۆى پىسەر و زانا .

سورہتی ﴿الفَاتِحَةُ﴾

ثم سورہتہ ناوتر اوه (الفاتحة) چونکہ قورثانی پیروز له سهره تاوه بهو ده ست بی ده کات وده کریته وه، وه بیئشی ده وتریت (المثنائی) چونکہ له هه موو رکاتینکی نویژدا ده خوینریت .

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوای به خشندهی میهره بان ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ هه موو سوپاس و ستایشینک بو خوای ﴿رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ په روره دگاری جیهانیان ﴿الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به خشندهی میهره بان، (الرحمن) بهو مانایه ی ره حم و به زهیی په روره دگار له جیهانه دا هه موو مه خلوقاتی گرتوه ته وه به بی باوه رانیسه وه، وه (الرحیم) ره حم و به زهیی په روره دگار، وهك زانایان ده لین تایه ته به بر وادارانه وه له رژی دوا پیدا ﴿مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ﴾ (ته نها نه وه) خاوه نی رژی سزا وپاداشت

دانه وه (باوه رداران له نویژه کانیاندا هه موو رکاتینک نه مه ده لینه وه، تاوه کو هه میسه رژی دوا بیان له بیر بیت و به کار و کرده وی چاکه، خوینی بو ناماده بکن) ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ﴾ (خواه) ته نها توده په رستین (ته نها توبت شایسته ی په رستن و جگه له تو هیچ کس شیاوی نه وه نیبه) ﴿وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾ وه ته نها له تو داوی یارم تی ده که یین (له هه موو کار و کرده وه وینداویستیه کماندا، چونکه هه موو فرمانینک به ده ست توبه، جگه له تو هیچ کس به نه اندازه ی گه ردیله بهك خاوه نی هیچ شتینک نیبه) ﴿أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ﴾ رینموونیمان بکه بو رینگای راستی (که رینگای راستی ثانی پیروزی نیسلامه، وه به رده وام بین له سهری هه تا نه و رژی ده که یین به دیداری زاتی هه ق ته عالی تو) ﴿صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ﴾ رینگای نه وانه ی که چاکه ت له گه ل کردوون (له پیغه مبه ران و راستگو یان و شه هیدان و چاکه کاران) ﴿عَبْرَ الْمَعْضُوبِ عَلَيْهِمْ﴾ نهك (رینگای) نه وانه ی خه شمی (تویان) لینگیراوه (وهك جوله که وه هاو کرده وه کانیان) ﴿وَلَا الضَّالِّينَ﴾ وه نهك (رینگای) گو مریان وهك (گاوره کان و هاو کرده وه کانیان) ﴿لَهُ كُتَاتِي﴾ ثم سورته پیروزه وه سونه ته موسلمانان بلین (ثامین) واته: نهی خوای گه وره ته و اوای ثم نزا وداوایانه مان لی وهر بگره .

سورہ قی ﴿البَقَرَةُ﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿﴾

به ناوی خوی به خشندهی میهره بان
 ﴿الْم﴾ به (نهلیف، لام، میم)
 ده خوینریته وه، خوی گه وره زاناته ره
 به واتاکهی ^(۱) ﴿ذَلِكَ الْكِتَابُ﴾ هم
 قورثانه ﴿لَا رَيْبَ فِيهِ﴾ هیچ گومانیکهی
 تندا نیه (که له لایهن خوی گه وره وه
 نیراوه) ﴿هُدًى﴾ ری نیشانده ری
 ﴿الْمُتَّقِينَ﴾ پارینز کارو له خوتراسانه
 (پارینز کاران وله خوا ترسان به زانست
 وزانیاری به سوود و کار و کرده وهی چاکه
 سوودی لی وهرده گرن، چونکه نه وانن
 له پوره دگاریان ده ترسن وشوین
 فرمان ورینما به کانی ده کهن) ﴿
 الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ﴾ نه وانهی که پرا ده هیتن
 ﴿بِالْغَيْبِ﴾ به شته پنهان ونادیاره کان
 (نه وشته پنهانهی که به حه واس وعه قلی
 مرؤف ههستیان پی ناکریت، له ریگهی

وه حیه وه نه بیئت، وهك باوه به فریشته کان و به هه شت و دوزخ و زور شتی تریش... ﴿وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ﴾ وه نوپژ
 ده کهن (به ریك وینیکی وله کاتی خویدا نه نجامی نه دن) ﴿وَيَمَارَرْتَهُمْ يُصِفُونَ﴾ له وهی کردو مانه به رزق
 و پرورزان ده به خشن (له بهر ره زامندی خوی گه وره) ﴿وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ﴾ وه نه وانهی که پرا
 ده هیتن به و قورثانهی که بو تو (تهی موحه ممد ﷺ نیراوه) ﴿وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ﴾ وه به و کتیانه شی که بو
 (بیغه مهران ونیراوانی) پیش تو نیراونه ته خواره وه ﴿وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ﴾ وه پرا وایان هه به پرورزی دوابی ﴿
 وَأُولَئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِنْ رَبِّهِمْ﴾ (خاوه نی هم صیفه تانه) له سه ریگای راستن (به ته وفیق و یار مه تیدان) له لایهن
 په روره دگاریانه وه ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ وه ههر نه وانن رزگار بووان (له دوونیا و دوارپورژدا) ﴿﴾

(۱) هم بیتانهی که له سه ره تای همدنیک له سورته ته کانی قورثاندا هاتون، تنها خوی گه وره ده زانیت مه بهستی بیتان
 چیه، همه راسترین تفسیره بو هم بیتانه کرابیت، به لام به جهند جزریکی تریش ته تفسیر کراون له وانه : هم بیتانه ناون
 بو نه و سورته تانهی له سه ره تاپانه وه هاتون، یان ناون بو خوی گه وره، یان بو ده سه و سانکردنی عه ره به بیتا وه په کانه
 که ده یانوت هم قورثانه له لایهن خودا وه نه هاتوره خواره وه بو موحه ممد (ﷺ) بیتان ده لیت : دهی نه گهر وایه
 وینه وهاوشیوهی هم قورثانه بهیتن، که ههر له و بیتانه پیکهاتوه که نیوه قسهی پی ده کهن و به کاریان ده هیتن .

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنْذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ
 لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٦﴾ خَتَمَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَعَلَى سَمْعِهِمْ وَعَلَى
 أَبْصَارِهِمْ غِشْوَةً وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٧﴾ وَمِنَ النَّاسِ
 مَن يَقُولُ ءَأَمَّنَّا بِاللَّهِ وَيَأْتِيَوْمَ الْآخِرِ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٨﴾
 يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ ءَأَمَنُوا وَمَا يُخَادِعُونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ
 وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٩﴾ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا
 وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ ﴿١٠﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ
 لَا تَفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ ﴿١١﴾ أَلَا إِنَّهُمْ
 هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَٰكِن لَّا يَشْعُرُونَ ﴿١٢﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ
 ءَأَمِنُوا كَمَا ءَأَمَنَ النَّاسُ قَالُوا أَنُؤْمِنُ كَمَا ءَأَمَنَ السُّفَهَاءُ
 أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَاءُ وَلَٰكِن لَّا يَعْلَمُونَ ﴿١٣﴾ وَإِذَا قِيلَ
 لَهُمُ ءَأَمِنُوا قَالُوا ءَأَمِنَّا وَإِذَا خَلَوْا إِلَىٰ شَيْطَانِهِمْ قَالُوا إِنَّا
 مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزِءُونَ ﴿١٤﴾ اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ
 فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١٥﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَالََةَ
 بِالْهُدَىٰ فَمَا رَبِحَت تِّجَارَتُهُمْ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿١٦﴾

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بہ راستی ئەوانہی کہ بی بروا بوون ﴿سَوَاءَ عَلَيْهِمْ﴾ بۆ ئەوان چوون یہ کہ
 ﴿أَنْذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ﴾ بیان ترستیت یان نہیان ترستیت ﴿لَا يُؤْمِنُونَ﴾ بروا نہینن ﴿حَتَّىٰ﴾
 ﴿اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَعَلَىٰ سَمْعِهِمْ﴾ خوا موری ناوہ بہ سہر دل و گوئیاندا ﴿وَعَلَىٰ أَبْصَارِهِمْ غِشْوَةٌ﴾ وہ
 پەردہ بہ سہر چاویانہ وہیہ ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ وہ سزای زورگہورہ یان بۆ ہہیہ ﴿وَمِنَ النَّاسِ﴾
 ﴿مَنْ يَقُولُ﴾ ولہ ناو خہ لکیدا ہندی کہس ہہیہ کہ دەلی: ﴿أَمَّا بِاللَّهِ وَبِالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ بروامان ہیناوہ
 بہ خواو بہ پروژی دواہی ﴿وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ﴾ لہ کاتیکیدا ئەوان پروادار نین ﴿يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾
 (بہ لای خویانہ وہ) خواو ئەو کہ سانہ دە خہ لہ تینن کہ بروایان ہیناوہ ! ﴿وَمَا يَخْدَعُونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ﴾
 کہس ناخہ لہ تینن تہ نہا خویان نہ بیت ﴿وَمَا يَشْعُرُونَ﴾ بہ لآم ہستی بی ناکن ﴿فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ﴾
 لہ دلپاندا نہ خوشی (ناپاکی) ہہیہ ﴿فَرَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا﴾ خواش نہ خوشی یہ کہی زورتر کردن
 (بہ ہاتنی قورئان) ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ﴾ وہ سزای سہختیان بۆ ہہیہ بہ ہوی ئەو
 درویانہ وہ کہ دەیان کرد (و دەیان وت بروامان ہہیہ) ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ﴾ وہ کاتیک بی یان بووتراہ
 ﴿لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ﴾ ناشوب مہ نیتہ وہ لہ زہوی دا (نازاوہ بہ ریامہ کہن لہ ولاتدا) ﴿قَالُوا إِنَّمَا خُنْصُ مَضِلُّحُونَ﴾
 دەیان ووت : تیمہ ہەر چاکہ کارین (ریکخہ رین) ﴿أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ﴾ ناگادار بن کہ بہ راستی
 ہەر ئەوانن ناشوبگیتر ﴿وَلَكِنْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ بہ لآم ہستی بی ناکن ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ﴾ وہ کاتی بی
 یان بووتراہ ﴿آمِنُوا كَمَا آمَنَ النَّاسُ﴾ بروا بینن وەك ئەو خہ لکانہی کہ بروایان ہیناوہ ﴿قَالُوا أَلَمْ نؤمن﴾
 دەیان ووت : چۆن تیمہ بروا بینن ﴿كَمَا آمَنَ السُّفَهَاءُ﴾ وەك ئەو گیل ونہ فامانہی کہ بروایان ہیناوہ
 ﴿أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَاءُ﴾ بیدار بن کہ بہ راستی ہەر خویان گیل ونہ فامن ﴿وَلَكِنْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ بہ لآم
 نازانن ﴿وَإِذَا قُلُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾ وہ کاتی (ناپاکان) بگہشتناہی بہوانہی کہ بروایان ہیناوہ ﴿قَالُوا أَمْ آتَاكُمْ﴾
 دەیان ووت : تیمہ ش بروامان ہیناوہ ﴿وَإِذَا حُلُوا إِلَىٰ شَيْطَانِهِمْ﴾ کاتیکیش بہ تہنیا بوونایہ لہ گہل گہورہ
 فیلبازہ کانیان ﴿قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ﴾ دەیان ووت : تیمہ ہەر لہ گہل تیوہین ﴿إِنَّمَا خُنْصُ مَسْتَهْزِئُونَ﴾ بینگومان
 تیمہ ہەر گالٹہ کہ رین (بہوان) ﴿اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ﴾ خوا گالٹہ بہوان دە کات (لہ بہرانہر گالٹہ
 کردنہ کہ یان) ﴿وَيَمْدُهُمْ فِي طَعْنِهِمْ يَعْمَهُونَ﴾ وەماوہ یان دەدات تا لہ سہر کہ شہی خویاندا سہر لی شیواو
 بن ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ أَسْتَرُوا الصَّلَاةَ﴾ ئەمانہ ئەوانہن کہ گومراییان کری ﴿بِالْهُدَىٰ﴾ بہ رینمونوی
 ﴿فَمَا رِيحَتِ يَجِدَتْهُمْ﴾ جانہ بازارگانی یہ کہ یان قازانجی کردو ﴿وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ﴾ نہ ریبازی
 راستیان گرت ﴿۱۱﴾

مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْقَدَ نَارًا فَلَمَّا أَضَاءَتْ مَا حَوْلَهُ
 ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِي ظُلُمَاتٍ لَا يُبْصِرُونَ ﴿١٧﴾ صُمُّ
 بُكْمٌ عُمَىٰ فَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿١٨﴾ أَوْ كَصَيْبٍ مِّنَ السَّمَاءِ فِيهِ
 ظُلُمَاتٌ وَرَعْدٌ وَبَرْقٌ يَجْعَلُونَ أَصْبَعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ مِّنَ
 الصَّوْعِقِ حَذَرَ الْمَوْتِ وَاللَّهُ مُخِيطٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿١٩﴾ يَكَادُ الْبَرْقُ
 يَخْطَفُ أَبْصَارَهُمْ كُلَّمَا أَضَاءَ لَهُمْ مَشْوَاهُ فِيهِ وَإِذَا أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ
 قَامُوا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ وَأَبْصَرِهِمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ
 كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٠﴾ يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي
 خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٢١﴾ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ
 الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ
 بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَّكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَندَادًا وَأَنتُمْ
 تَعْلَمُونَ ﴿٢٢﴾ وَإِن كُنتُمْ فِي رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا
 بِسُورَةٍ مِّن مِّثْلِهِ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِّن دُونِ اللَّهِ إِنْ
 كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٣﴾ فَإِن لَّمْ تَفْعَلُوا وَلَن تَفْعَلُوا فَاتَّقُوا النَّارَ
 الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ﴿٢٤﴾

﴿مَنْ لَهُمْ كَمِثْلُ الَّذِي اسْتَوْقَدَنَارًا﴾ (دوو رووه كان) وئنه‌يان وهك يه كينك وايه كه (له شه‌ويكي تاريكدا) تاگريتك هه لگير سيئيټ ﴿فَلَمَّا أَصَابَتْ مَحْوِلَهُ﴾ كه له گه‌ل ده‌ور و به‌ري رووناك كر ده‌وه ﴿ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ﴾ خوا (خير ا) رووناكي يه كه يان لي بكوژيټته‌وه ﴿وَتَرَكَهُمْ فِي ظُلُمَاتٍ لَا يُبْصِرُونَ﴾ وه بيان هيلټته‌وه له‌ناو چه‌ند تاريكيه‌كي وادا كه هيچ نه‌بينن ﴿صُمُّ بُكْرٌ عُمَى﴾ كه‌رو لال و كوئين ﴿فَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ﴾ بويه (له گومر ابي خويان) ناگه‌رينته‌وه ﴿أَوْ كَصَيْبٍ مِنَ السَّمَاءِ﴾ يا وهك (كه‌سانينك له چولټيه كدا) بارانينكي ليز مه‌وبه‌خوريان (لي داكات) له‌ئاسمانه‌وه ﴿فِيهِ ظُلُمَاتٌ وَرَعْدٌ وَبَرْقٌ﴾ كه تاريكي زور و هه‌وره تريشقه‌و بروسكه‌ي تيدا بيت ﴿يَجْعَلُونَ أَصْبَعَهُمْ فِءَ آذَانِهِمْ مِنَ الصُّوعِ﴾ (به‌جوړينك كه) په‌نجه‌كانيان ده‌كه‌ن به گوياندا له‌به‌ر گرمه‌ي هه‌وره تريشقه‌كان ﴿حَدْرًا لَمُوتٍ﴾ بو‌خوباراستن له‌مردن ﴿وَاللَّهُ يُحِيطُ بِالْكَافِرِينَ﴾ وه خودا ده‌وري بي برواينى داوه ﴿يَكَادُ الْبَرْقُ﴾ نزيك بي‌ئو و بروسكه‌يه ﴿يَخْطَفُ أَبْصَارَهُمْ﴾ (بينايى) چاويان بفرينى ﴿كُلَّمَا أَصَابَهُمُ﴾ هه‌ر كاتى رووناكيى بو‌بدانايه‌ته‌وه ﴿مَسَّوْا فِيهِ﴾ تايادا بروشتنايه ﴿وَإِذَا أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ﴾ وه كاتى تاريكيشى بكر دايه ليان ﴿قَامُوا﴾ له‌جنگه‌ي خويان راده‌مان (ده‌هستان) ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ﴾ نه‌گه‌ر خودا بيوستايه ﴿لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ وَأَبْصَرِهِمْ﴾ (به‌وه‌وره گرمه و بروسكانه) كه‌رو كوئيرى ده‌كردن ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ بيگومان خوا به‌سه‌ر هه‌موو شتيكدا ده‌سه‌لاتداره ﴿يَتَأْتِيهَا النَّاسُ﴾ نه‌ي خه‌لكينه ﴿اعْبُدُوا رَبَّكُمْ﴾ به‌روه‌ردگار تان بيه‌رستن ﴿الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ﴾ كه‌ئيوه‌ئه‌وانه‌ي پيش ئيوه‌شى دروست كر دووه ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ به‌لكوبه‌و په‌رسته‌ن خوتان بباريزن ﴿الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ رِشًا﴾ ئه‌و (خوايه‌ي) كه‌زه‌وي بو‌راخستون ﴿وَالسَّمَاءَ بِنَاءً﴾ وه ئاسماني بو‌كر دوون به‌كوشك (ئاسماني بو‌گيپراون به‌گومه‌زي) ﴿وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ وه‌ئاي (باراني) له‌ئاسمانه‌وه هيتاوه‌ته‌خواره‌وه ﴿فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ﴾ نه‌مجا ده‌ري هيتاوه‌به‌و ئاوه هه‌موو جوړه‌ميوه و به‌روبوميك بو‌رؤزي ئيوه ﴿فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا﴾ كه‌واته‌هاوتا بو‌خوا په‌يدامه‌كه‌ن. ﴿وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ كه‌ئيوه‌خوتان ده‌زانن (بي‌هاوتايه) ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ﴾ وه‌ئه‌گه‌ر ئيوه له‌گومان دان ﴿مِمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا﴾ له‌م (قورئانه‌ي) كه‌ناردومانه‌ته‌خواره‌وه بو‌به‌نده‌ي خويمان (موحه‌مه‌د ﷺ) ﴿فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِثْلِهِ﴾ ده‌سوره‌تيك بينن به‌وينه‌ي ئه‌و ﴿وَأَدْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِمَّنْ دُونِ اللَّهِ﴾ وه بانگي هاوكاره‌كانتان بكه‌ن (له‌ره‌وان بيژان و شاعيران) بي‌جگه‌له‌خوا ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ نه‌گه‌ر راست ده‌كه‌ن، (به‌فه‌رمووده‌ي خواي نازانن) ﴿فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا﴾ نه‌مجا ئه‌گه‌ر ئه‌مه‌تان نه‌كرد؟ ﴿وَلَنْ تَفْعَلُوا﴾ وه هه‌ر گيز نايشى كه‌ن (نيتري بي‌بروامه‌بن) ﴿فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي﴾ ده‌ي خوتان بباريزن له‌و تاگه‌ري ﴿وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ﴾ كه‌سوته‌مه‌ني يه‌كه‌ي خه‌لك (ي به‌دكار) و به‌رده ﴿أَعَدَّتْ لِلْكَافِرِينَ﴾ بويي برواين ساز كراوه (ئاماده‌كراوه) ﴿﴾

وَبَشِّرِ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ
 تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ
 رِزْقًا قَالُوا هَذَا الَّذِي رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ وَأُتُوا بِهِ مُتَشَابِهًا
 وَلَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٥﴾ إِنَّ
 اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِي أَنْ يَضْرِبَ مَثَلًا مَّا بَعُوضَةٌ فَمَا فَوْقَهَا مَّا
 الَّذِينَ ءَامَنُوا فَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَأَمَّا
 الَّذِينَ كَفَرُوا فَيَقُولُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا
 يُضِلُّ بِهِ كَثِيرًا وَيَهْدِي بِهِ كَثِيرًا وَمَا يُضِلُّ بِهِ
 إِلَّا الْفٰلْسِقِينَ ﴿٢٦﴾ الَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ
 مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ
 فِي الْأَرْضِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخٰسِرُونَ ﴿٢٧﴾ كَيْفَ
 تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَكُنْتُمْ أَمْوَاتًا فَأَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ
 ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٨﴾ هُوَ الَّذِي خَلَقَ
 لَكُمْ مَّا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ أَسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ
 فَسَوَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٢٩﴾

﴿وَبَشِّرِ الَّذِينَ﴾ (ئهی موحه‌مه‌د ﷺ) مژده بده به‌وانهی ﴿ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ که باوهریان
 هیناوهو کرده‌وه باشه‌کانیان کردووه ﴿أَلَا لَهُمْ حَتَّىٰ﴾ که بیگومان بوئه‌وان هه‌یه به‌هه‌شتانیک
 ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ که جوگه ئاوی زور به‌ژیراندا ده‌روات ﴿كُلَّمَا رُفِعُوا مِنْهَا مِنْ شَمْرَةٍ
 رَزَقًا﴾ هه‌ر کاتی له‌وی رۆزیان بدریت له‌میوه‌هات ﴿قَالُوا هَذَا الَّذِي رُفِقْنَا مِنْ قَبْلُ﴾ ده‌لین: ئه‌مه ئه‌وه‌یه
 که له‌مه‌و پیش پیمان درا (جیاواز له‌تام و بوندا) ﴿وَأَنْوَابِهِ مُتَشَابِهًا﴾ ئیستا وینه‌یان هیناوه ﴿وَلَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ
 مُطَهَّرَةٌ﴾ وه‌له‌و به‌هه‌شتانه‌دا بوئه‌وان هه‌یه هاوسه‌رانی پاکیزه ﴿وَهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ وه‌ئه‌وان له‌و
 (به‌هه‌شتانه) دا هه‌تا هه‌تاین ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِي﴾ بیگومان خوا شه‌رم ناکات ﴿أَنْ يَضْرِبَ مَثَلًا
 مَّا﴾ به‌وه‌ی که (بو تیگه‌یاندنی خه‌لك) هه‌ر نموونه‌یه‌ك به‌یئته‌وه ﴿بِعُوضَةٍ فَمَا وَقَفْنَا﴾ به‌میثوله‌و بچو کتر
 (یا گه‌وره‌تر) له‌ویش ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ئه‌مجا ئه‌وانه‌ی که باوهر دارن ﴿فَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ
 رَبِّهِمْ﴾ ئه‌وه چا‌ك ده‌زانن که ئه‌و (نموونه‌هینانه‌وه‌یه) راست و دروسته له‌په‌ر وهر دگاریانه‌وه ﴿وَأَمَّا الَّذِينَ
 كَفَرُوا﴾ ئه‌وانه‌ش که بی باوهرن ﴿فَيَقُولُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا﴾ ده‌لین: خوا چی ویستوه
 به‌م نموونه‌هینانه‌وه‌یه ﴿يُضِلُّ بِهِ كَثِيرًا﴾ زور که‌سی بی گو مراده‌کات ﴿وَيَهْدِي بِهِ كَثِيرًا﴾ وه
 رینمونی زور که‌سی بی ده‌کات ﴿وَمَا يُضِلُّ بِهِ إِلَّا الْفَاسِقِينَ﴾ وه گو مراناکات به‌و نموونه
 هینانه‌وه‌یه مه‌گه‌ر به‌دکاران نه‌بیئت ﴿الَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ﴾ ئه‌وانه‌ی که په‌یمانی خوا ده‌شکینن
 و (هه‌لی ده‌وه‌شیننه‌وه) ﴿مَنْ بَعْدَ مِيثَاقِهِ﴾ پاش به‌ستنی ﴿وَيَقْطَعُونَ﴾ وه ئه‌یچرینن ﴿مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ﴾ أَنْ
 يُوصَلَ ﴿ئهِو (په‌یوه‌ندیانه‌ی که خوا فهرمانی داوه‌به‌په‌یوه‌ستی کردنی ﴿وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ﴾ وه‌له‌زه‌ویدا
 خراپه‌ده‌که‌ن ﴿أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾ هه‌ر ئه‌وانن زه‌ره‌رمه‌ند و په‌نجه‌رپو ﴿كَيْفَ تَكْفُرُونَ
 بِاللَّهِ﴾ چون بی باوهر ده‌بن به‌خوا!!؟ ﴿وَكُنْتُمْ أَمْوَاتًا فَأَحْيَاكُمْ﴾ له‌کاتیکدا که ئیوه‌بی گیان بوون،
 و گیانی به‌به‌ردا کردن ﴿ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ﴾ له‌پاشان ده‌تان مرینن دوا‌ی ئه‌وه‌ش زیندووتان
 ده‌کاته‌وه ﴿ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ ئه‌مجا بولای خوی ده‌گه‌رینرینه‌وه ﴿هُوَ الَّذِي﴾ خوا ئه‌و خوا به‌یه
 ﴿خَلَقَ لَكُمْ مَافِي الْأَرْضِ جَمِيعًا﴾ که هه‌ر چی له‌زه‌ویی دایه دروستی کرده بوئیه ﴿ثُمَّ أَسْتَوِي إِلَى
 السَّمَاءِ﴾ پاشان ویستی ئاسمان دروست بکات ﴿فَسَوَّيْنَهَا سَمَوَاتٍ﴾ ئه‌مجا ریکی خستن
 به‌حه‌وت ئاسمان ﴿وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ وه ئه‌و ئاگاداره به‌هه‌موو شتیک ﴿۱۵﴾

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَأِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً قَالُوا
 أَتَجْعَلُ فِيهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَاءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ
 بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٠﴾ وَعَلَّمَ
 آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلَأِكَةِ فَقَالَ
 أَنْبِئُونِي بِأَسْمَاءِ هَؤُلَاءِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢١﴾ قَالُوا سُبْحَانَكَ
 لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٢٢﴾ قَالَ يَا آدَمُ
 أَنْبِئْهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ فَلَمَّا أَنْبَأَهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ
 لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ
 وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿٢٣﴾ وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَأِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ
 فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿٢٤﴾ وَقُلْنَا
 يَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ
 شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٢٥﴾ فَأَزَلَّهُمَا
 الشَّيْطَانُ عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ وَقُلْنَا اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ
 لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَى حِينٍ ﴿٢٦﴾ فَتَلَقَى
 آدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿٢٧﴾

﴿وَاذْ قَال رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ﴾ (بیریان بینہ وہ) کاتیک کہ بہر و ہر دگاری تو بہ فریشتہ کانی ووت
 ﴿اِنِّیْ جَاعِلٌ فِی الْاَرْضِ خَلِیْفَةً﴾ بہ راستی من جی نشینیک دروست دہ کہم لہ سہر زہوی ﴿قَالُوْا اَنْجَعِلْ فِیْهَا
 مِّنْ﴾ (فریشتہ کان) ووتیان: نایا کہ سیکی وای تیا دروست دہ کہیت ﴿یَقْسِدُ فِیْهَا﴾ کہ خرابہ و بہدیی
 تیدا بکات ﴿وَسَفِکُ الْاِیْمٰنِ﴾ وہ خونسی تیا بر پڑی؟ ﴿وَنَحْنُ نَسُجُّ بِحَمْدِكَ﴾ لہ کاتیکدا کہ ئیمہ
 یادت دہ کہین بہ ستایش کردنت ﴿وَنُقَدِّسُ لَکَ﴾ وہ بہ پاک رات دہ گرین ﴿قَالَ اِنِّیْ اَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ﴾
 (خوا) فرموی: بیگومان ٹہ وہی من دہیزانم ٹیوہ نایزانن ﴿وَعَلَّمَ اٰدَمَ الْاَسْمَآءَ كُلَّهَا﴾ خوا ناوی
 ہہموو شتیکی فیری ٹادہم کرد ﴿ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلٰی الْمَلٰٓئِكَةِ﴾ لہ پاشان ٹہو شتانیہ نیشانی فریشتہ کان دا
 ﴿فَقَالَ اَنْبِئُوْنِیْ بِاَسْمَآءِ هٰٓؤُلَآءِ﴾ وہ (خوا پی) فرموی: ناوی ٹہ مانہم پی بلین ﴿اِن كُنْتُمْ صٰدِقِیْنَ﴾ ٹہ گہر
 راست دہ کہن، (کہ ٹیوہ لہ ٹادہم باشرن) ﴿قَالُوْا سُبْحٰنَكَ﴾ (ہہموو) ووتیان: خواہہ تو پاکیت
 لہ ہلہ ﴿لَا عَلَمَ لَنَا اِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا﴾ ئیمہ ہہچ نازانین، مہ گہر ٹہ وہی کہ خوت فیرت کردین ﴿اِنَّكَ اَنْتَ
 الْعَلِیْمُ الْحَكِیْمُ﴾ بہ راستی ہہر توت زاناو دانا ﴿قَالَ يٰۤاٰدَمُ﴾ (خوا) فرموی: ٹہی ٹادہم ﴿اَنْبِئْهُمْ
 بِاَسْمَآئِہُمْ﴾ ناوی ٹہو شتانیہ یان پی بلی ﴿فَلَمَّا اَنْبَاہُمْ بِاَسْمَآئِہُمْ﴾ جاکاتیک کہ ناوہ کانی پی ووتن
 ﴿قَالَ اَلَمْ اَقُلْ لَکُمْ﴾ (خوا) فرموی: ٹہی پیم نہ ووتن؟ ﴿اِنِّیْ اَعْلَمُ غِیْبَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ﴾ بیگومان
 من ٹاگادارم بہ نہیتی ٹاسمانہ کان و زہوی ﴿وَاَعْلَمُ مَا تُبْدُوْنَ﴾ وہ ٹاگادارم بہ وہی کہ ٹاشکرای دہ کہن
 ﴿وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُوْنَ﴾ وہ بہ ٹہو ہش کہ دہیشار نہ وہ ﴿وَاذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ﴾ (بینہ وہ بیرت) کاتیک
 ووتمان بہ فریشتہ کان ﴿اَسْجُدُوْا لِاٰدَمَ﴾ سوژدہ بہن بو ٹادہم ﴿فَسَجَدُوْا﴾ جا (ہہموو) سوژدہ یان برد
 ﴿اِلَّا اِبٰلِیْسَ اَبٰی وَاَسْتَكْبَرَ﴾ شہیتان نہ بیت کہ گوی نہ دایہ و خوی بہ گہورہ زانی ﴿وَكَانَ مِنَ الْکٰفِرِیْنَ﴾ وہ لہ
 بی بروایان بو ﴿وَقُلْنَا یٰۤاٰدَمُ﴾ وہ ووتمان: ٹہی ٹادہم ﴿اَسْكُنْ اَنْتَ وَزَوْجُکَ الْجَنَّةَ﴾ خوت و ژنہ کہت
 نیشٹہ جی بن لہم بہ ہہ شتہ دا ﴿وَكُلَا مِنْہَا رَعْدًا﴾ وہ لہ ہہموو خوار دہ مہ نی بہ کی بخون بہ تیر و تہ سہ لی
 ﴿حِیْثُ شِئْتُمَا﴾ لہ ہہر شویتیک کہ حہز دہ کہن ﴿وَلَا تَقْرَبَا هٰذِهِ الشَّجَرَةَ﴾ وہ نزیکی ٹہم درہ ختہ مہ کہون
 ﴿فَتَكُوْنَا مِنَ الظَّٰلِمِیْنَ﴾ تا لہ ستہ مکاران نہ ژمیر درین - تا نہ بنہ ستہ مکار - ﴿فَاَزَلَمَا الشَّیْطٰنَ عَنْہَا﴾ ٹہ مہجا
 شہیتان ہہ لی خہ لہ تاندن لہ بہ ہہ شتدا ﴿فَاَخْرَجھُمَا مِمَّا کَانَ فِیْہِ﴾ وہلو و خوشگوزہ رانیہی کہ تییدا بوون
 دہری بہراندن ﴿وَقُلْنَا اٰهٰطُوْا﴾ وہ ووتمان: (بہ ٹادہم و حہواو شہیتان) بچنہ خوار وہ (بو سہر زہوی)
 ﴿بَعْضُکُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ﴾ ہہندیکتان دوژمن ٹہ بن لہ گہل ہہندیکتاندا ﴿وَلِکُمْ فِی الْاَرْضِ مُسْتَقَرٌّ﴾ وہ بوٹان
 ہہیہ جیگیربوون لہ سہر زہوی ﴿وَمَتَّعْ اِلٰی حَیْنٍ﴾ وہ بہرہ مہندی (وٹارہ زووی دونیا) تاما وہیہ ﴿﴿
 ﴿فَتَلَقَّ اٰدَمُ مِنْ رَبِّہٖ کَلِمٰتٍ﴾ ٹہ مہجا ٹادہم چہ ندو تہیہ کی (پار انہ وہی) لہ بہر و ہر دگاریہ وہ ہر گرت ﴿فَتَابَ
 عَلَیْہِ﴾ (ٹہویش) لی گیرا کرد ﴿اِنَّہٗ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِیْمُ﴾ بہ راستی ہہر ٹہو تہو بہ گیرا کہری میہرہ بانہ ﴿﴿

قُلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنْ تَبِعَ
 هُدَايَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٨﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
 وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٩﴾
 يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَوْفُوا بِعَهْدِي
 أُوفِ بِعَهْدِكُمْ وَإِيَّايَ فَارْهَبُونِ ﴿٣٠﴾ وَعَٰمِنُوا بِمَا أَنْزَلْتُ مُصَدِّقًا
 لِّمَا مَعَكُمْ وَلَا تَكُونُوا أَوَّلَ كَافِرٍ بِهِ ۗ وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي
 ثَمَنًا قَلِيلًا وَإِيَّايَ فَاتَّقُونِ ﴿٣١﴾ وَلَا تَلْسِسُوا الْحَقَّ بِالْبَطْلِ وَتَكْتُمُوا
 الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْمُونَ ﴿٣٢﴾ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ
 وَارْكَعُوا مَعَ الرَّٰكِعِينَ ﴿٣٣﴾ * أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ
 وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ تَتْلُونَ الْكِتَابَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٣٤﴾
 وَأَسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَٰشِعِينَ
 ﴿٣٥﴾ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُم مُّلاقُوا رَبِّهِمْ وَأَنَّهُمْ إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿٣٦﴾
 يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ
 عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٣٧﴾ وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا
 وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَعَةٌ وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٣٨﴾

﴿قُلْنَا أَهْبُوا مِنْهَا جَمِيعًا﴾ ووتمان: هه موو بچنه خواره وه له بهه شت ﴿فَإِنَّمَا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى﴾ ته مها
 نه گهر له منه وه رينموني يه كتان بؤ هات ﴿فَمَنْ تَبِعَ هُدَايَ﴾ نه وه كه سهی دواي رينموني من كهوت
 ﴿فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ نه ترسيان له سه ره وه نه خم ده خون ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ وه
 نه وانهی كه بي برو ابوون و نيشانه و نايه ته كاني ئيمه يان به درو زاني ﴿أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ﴾ نه وانه هاو هل
 و هاوده می ناگرن ﴿هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ تيايدا نه ميننه وه بهه تا هتايی وهه ميشه بي ﴿يَبْنِي إِسْرَائِيلَ﴾
 نهی به نی ئيسرائيل (نه وه كاني يه عقوب) ﴿أَذْكُرُوا لِعَمَلِيَّ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ﴾ بيري نه و چاكانه بكه نه وه كه
 رشتوون به سهه راندا ﴿وَأَوْفُوا بِعَهْدِي﴾ وه به يمانی من بيه نه سهه ﴿أَوْفُوا بِعَهْدِكُمْ﴾ تامنیش به يمانی ئيوه
 بيه سهه ﴿وَإِنِّي فَازِهْبُونَ﴾ وهه هر له من تر سن ﴿وَأَمَّا مَنُوا بِمَا أَنْزَلْنَا﴾ هه وه ها برو ابه يمين به و قورٿانهی
 كه نار دوومه ته خواره وه ﴿مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ﴾ كه پشتيوانی به يامه كه ی لای ئيوه يه (تهورات و ئينجیلی
 ده ستكاری نه كراو) ﴿وَلَا تَكُونُوا أَوَّلَ كَافِرٍ بِهِ﴾ وه ئيوه مه بن به يه كه مين بي برو ابه و قورٿانه ﴿وَلَا تَشْتَرُوا
 بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا﴾ وه نيشانه و نايه ته كاني من مه گور نه وه به شتيكي كه م نرخ ﴿وَإِنِّي فَاتَّخِفُونَ﴾ وهه هر له
 (بي فهرمانی) من خوٿان پياريزن ﴿وَلَا تَلْسُؤُوا الْحَقَّ بِالْبُطْلِ﴾ راست و پهوا تيكله مه كه نه به نار پهوا و
 درو ﴿وَتَكْفُرُوا بِالْحَقِّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ حقه و راستی مه شار نه وه، له كاتيكد ا كه خوٿان نه مه ده زانن ﴿وَأَقِيمُوا
 الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ﴾ نويژ بكه ن و زه كات بدن ﴿وَأَنْكُرُوا مَعَ الزَّكِيَّةِ﴾ وه له گه ل
 كړنوش به راندا كړنوش به رن (بو خودا) ﴿أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ﴾ ئايا فهران به سهه ر خه لكيدا
 ده دن به چا كه ؟ ﴿وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ﴾ وه خوٿان فهرانموش ده كه ن ﴿وَأَنْتُمْ تَتْلُونَ الْكِتَابَ﴾ (له گه ل
 نه مه شدا) كه ئيوه به راهه كه (تهورات) ده خوئيننه وه ﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ دهی ئايا ژيرنابن و تي ناگه ن ؟ ﴿وَأَسْتَعِينُوا
 بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ﴾ به نا بيه نه به رٿارام گرتن و نويژ كردن (بو به مه به سهه كاتنان) ﴿وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ﴾ وه
 بينگومان نويژ (نه كيني) كه و رهو گرانه ﴿إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ﴾ مه گهر لای نه وانه نه بي كه له خوا نه تر سن
 (خويان به زل نازانن) ﴿الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلْقَوْنَ رَبَّهُمْ﴾ نه وانهی كه دلنيان به خزمهت په ره و ردگاربان
 ده گه ن ﴿وَأَنْهَرُوا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ﴾ وه نه وان دلنيان بو لای نه وه ده گه رينه وه ﴿يَبْنِي إِسْرَائِيلَ﴾ نهی به نی
 ئيسرائيل (نه وه كاني يه عقوب) ﴿أَذْكُرُوا لِعَمَلِيَّ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ﴾ يادی نه وه به خششانه بكه نه وه كه
 رشتوومه به سهه راندا ﴿وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ﴾ وه من (كاتی خوئی) ريزی ئيوه دا به سهه ره ه مواندا ﴿وَأَتَّقُوا
 يَوْمًا﴾ وه خوٿان پياريزن له رُوژنيك ﴿لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا﴾ كه كه س هيچ سوو دينك
 به كه سهی تر ناگه يه نيٿ ﴿وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَعَةٌ﴾ وه هيچ تكابه كي بو گيرا نا كريت ﴿وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ﴾
 وه بارمه ی لي وه رنا گيريت ﴿وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ﴾ وه نه مانه يارمه تي نادرين ﴿﴾

وَإِذْ نَجَّيْنَاكُمْ مِنَ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ السُّوءِ أَلْغَابِ
 يُدْبِحُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَلِكُمْ بَلَاءٌ
 مِّن رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿٤٩﴾ وَإِذْ فَرَقْنَا بِكُمْ الْبَحْرَ فَأَنْجَيْنَاكُمْ
 وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿٥٠﴾ وَإِذْ وَعَدْنَا مُوسَى
 أَرْبَعِينَ لَيْلَةً ثُمَّ أَخَذْتُمْ الْعَجَلَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ
 ﴿٥١﴾ ثُمَّ عَفَوْنَا عَنْكُمْ مِّن بَعْدِ ذَلِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٥٢﴾
 وَإِذْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَالْفُرْقَانَ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿٥٣﴾
 وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ إِنَّكُمْ ظَلَمْتُمْ أَنْفُسَكُمْ بِاتِّخَاذِكُمُ
 الْعِجْلَ فَتُوبُوا إِلَى بَارِيكُمْ فَاقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ ذَلِكُمْ
 خَيْرٌ لَّكُمْ عِنْدَ بَارِيكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ
 الرَّحِيمُ ﴿٥٤﴾ وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَى لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّى نَرَى اللَّهَ
 جَهْرَةً فَأَخَذَتْكُمُ الصَّاعِقَةُ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿٥٥﴾ ثُمَّ بَعَثْنَاكُمْ
 مِّن بَعْدِ مَوْتِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٥٦﴾ وَظَلَلْنَا عَلَيْكُمْ
 الْعُمَامَ وَأَنْزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّاءَ وَالسَّلْوَى كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ
 مَا رَزَقْنَاكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا وَلَكِن كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٥٧﴾

﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ﴾ (بیربکہ نہ وہ) کاتینک کہ پرزگارمان کردن ﴿مِّنْ آلِ فِرْعَوْنَ﴾ لہ دست و پیوہندی
 فیرعون ﴿يَسْمُونَكُمْ مِسْمًا ذُو الْعَرْبِ﴾ کہ سزای سہختیان پیئ نہ چہ شتن ﴿يُذَيِّبُونَ آبْنَاءَكُمْ﴾
 کورہ کانتانیان سہر دہ پرین ﴿وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ﴾ وہ کہہ کانتانیان دہ ہیشتنہ وہ (بو کارہ کہری)
 ﴿وَقَدْ ذَلِمْتُمْ﴾ وہ لہ مہ تاندا (لہم سزا سہختہ ہی بہ سہر تاندا درا) ﴿بَلَاءٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ﴾ تاقی
 کردنہ وہ یہ کی گہورہ بوو لہ پەروردگار تانہ وہ بؤتان ﴿وَإِذْ فَرَقْنَا بِكُمُ الْبَحْرَ﴾ (بیربکہ نہ وہ)
 کاتینک کہ دہریامان بؤ لہت کردن ﴿فَأَلْحَيْنَاكُمْ﴾ و پرزگارمان کردن ﴿وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ﴾ وہ
 دست و پیوہندی فیرعونمان خنکاند و نو قمی (دہریامان) کردن ﴿وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ﴾ لہ کاتینکدا
 ئیوہ تہ ماشاتان دہ کردن ﴿وَإِذْ وَعَدْنَا مُوسَىٰ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً﴾ (بیربکہ نہ وہ) کاتینک کہ بہ لیتی چل
 شہومان دا بہ مووسا ﴿ثُمَّ أَخَذْنَا الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهِ﴾ لہ دوا یئو (پرؤشتنی مووسا بؤ کیوی طور)
 گویرہ کہ کہ تان کرد بہ (خوای خو تان و بہرستان) ﴿وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ﴾ لہ کاتینکدا ئیوہ سہتہ مکار بوون
 ﴿ثُمَّ عَفَوْنَا عَنْكُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ﴾ تہ مجا دوا یئو (گویرہ کہ بہرستی بہ تان) لیتان خوش بووین
 ﴿لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ تاسوپاسی (خوا) بکہن ﴿وَإِذْ آتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ وَالْفُرْقَانَ﴾ (بیربکہ نہ وہ)
 کاتینک تہ ورات و جیا کہرہ وہ (لہ نیوان دروست و نادروست) مان دا بہ مووسا ﴿لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾ بؤ
 ئہ وہ ی رینمونوی پیئ بکہن ﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ﴾ (بیربکہ نہ وہ) کاتینک کہ مووسا بہ گہ لہ کہی
 وت ﴿يَقَوْمِ إِنِّي كُنْتُ نَذِيرٌ لَّكُمْ أَنفُسِكُمْ﴾ ئہ ی گہ لہ کہم بہرستی ئیوہ سہتہ متان کرد لہ خو تان ﴿بِإِخْتِلَافِ أَعْيُنِكُمْ﴾
 بہ گویرہ کہ بہرستیہ کہ تان ﴿فَقُولُوا لِنَا بَارِيكُمْ﴾ کہواتہ بگہرینہ وہ بہ بہ شیمان پیئ بؤ لای بہ دی
 ہینہرتان ﴿فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا﴾ و خو تان بکوزن (بیئ تاوانتان تاوان بارتان بکوزیت) ﴿ذَلِكَ خَيْرٌ
 لَّكُمْ﴾ تہ مہ تان باشترہ بؤ خو تان ﴿عِنْدَ بَارِيكُمْ﴾ لای بہ دی ہینہرتان ﴿فَتَابَ عَلَيْكُمْ﴾ تہ مجا (خواش)
 بہ شیمانہ کہی لی گیرا کردن ﴿إِنَّهُ هُوَ الْتَوَّابُ الرَّحِيمُ﴾ بہرستی ہہر خواہہ گیرا کہری بہ شیمانہ و
 میہرہ بانہ ﴿وَإِذْ قُلْنَا لِمُوسَىٰ﴾ (بیربکہ نہ وہ) کاتین ووتان ئہ ی مووسا ﴿لَنْ نُؤْمِنَ بِكَ﴾ بروات پیئ
 ناہینین ﴿حَتَّىٰ تَرَىٰ آلَ اللَّهِ جَهَنَّمَ﴾ تاخوانہ بینین بہ ناشکرا ﴿فَأَخَذْنَا مِيثَاقَهُ﴾ لہ پەرہ وورہ تریشقہ یہ کہ
 لیئ دان ﴿وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ﴾ لہ کاتینکدا ئیوہ تہ ماشاتان دہ کردن ﴿ثُمَّ نَعْتَدُكُمْ﴾ لہ باشان زیندوومان
 کردنہ وہ ﴿مِّنْ بَعْدِ مَوْتِكُمْ﴾ لہ دوا ی مردنتان ﴿لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ بؤئہ وہ ی سوپاسی (خوا) بکہن ﴿وَظَلَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْغَمَامَ﴾ وہ بہ ہور سیبہرمان کرد بہ سہر تانہ وہ، ﴿وَأَنْزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّانَ وَالسَّلْوَىٰ﴾ وہ گہزؤ
 و بالندہ ی شیلاقہ مان بہ سہر دا رشتن و بؤمان ناردن ﴿كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ﴾ (وہ پیمان ووتن)
 بخون لہ و خواردنہ پاکانہ ی کہ کردمان بہرؤزیتان ﴿وَمَا ظَلَمُونَا﴾ (تہوانہ ی ناسوپاسی یان کرد)
 سہمیان لہ ئیمہ نہ کرد ﴿وَلَا كُنْ كَآؤَانْفُسِهِمْ يَتْلُمُونَ﴾ بہ لکو سہمیان لہ خو یان کرد ﴿

وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ
 رَغَدًا وَاَدْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُولُوا حِطَّةٌ نَغْفِرْ لَكُمْ
 خَطِيئَتِكُمْ وَسَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٨﴾ فَبَدَّلَ الَّذِينَ
 ظَلَمُوا قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَنْزَلْنَا عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا
 رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٥٩﴾ *وَإِذْ أَسْتَسْقَى
 مُوسَى لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانفَجَرَتْ
 مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَشْرَبَهُمْ كَلُوا
 وَاشْرَبُوا مِنْ رِزْقِ اللَّهِ وَلَا تَعْتَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٦٠﴾
 وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَى لَنْ نَصْبِرَ عَلَى طَعَامٍ وَاحِدٍ فَادْعُ لَنَا
 رَبَّنَا يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تُنْبِتُ الْأَرْضُ مِنْ بَقْلِهَا وَقِثَّائِهَا
 وَفُومِهَا وَعَدَسِهَا وَبَصِلَهَا قَالَ أَلَسْتَبْدِلُونَ الَّذِي هُوَ
 أَدْنَىٰ بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ أَهَبُطُوا مِصْرًا فَإِنَّ لَكُمْ مَّا سَأَلْتُمْ
 وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ وَالْمَسْكَنَةُ وَبَاءُوا وَيَغَضِبَ مِنَ
 اللَّهِ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ
 النَّبِيَّ بِنِيعٍ غَيْرِ الْحَقِّ ذَٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿٦١﴾

﴿وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ﴾ (بیربکه‌نوه) کاتیک که ووتمان: بچنه ئەم شاره (که قودسه) ﴿فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ رَغَدًا﴾ ئەمجا له‌وی (هەرچی ئاره‌زوو ده‌کهن) بخون به‌تیر و ته‌سه‌لی له‌هەر لایه‌ک که‌هز ده‌کهن ﴿وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا﴾ وه له‌ده‌ر گاوه بچنه ژووره وه به‌ملکه‌چی (به‌کرنوشه‌وه) ﴿وَقُولُوا حِطَّةٌ﴾ وه بلین (خوایه) له‌گونا‌هه کانمان خوش بیه ﴿تَغْفِرَ لَكُمْ خَطِيئَتَكُمْ﴾ ئەوسا له‌گونا‌هه کانتان خوش ده‌بین ﴿وَسَيَرْزِقُ الْمُحْسِنِينَ﴾ وه له‌تاینده‌دا پاداشتی چاکه کاران زورتر ده‌کهن ﴿فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ که‌چی ئەوانه‌ی سته‌مکار بوون (ئه‌وه‌ی پینان ووترا بوو) گورپیان ﴿قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ﴾ به‌قسه‌به‌ک که‌پینان نه‌ووترا بوو ﴿فَأَنزَلْنَا عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ ئیتر ئیمه‌ش پرشتمان به‌سه‌ر ئەوانه‌ی که‌سته‌میان کرد ﴿رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ﴾ سزایه‌ک له‌ئاسمانه‌وه ﴿بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ﴾ به‌هوی ئەونا‌فه‌رمانی یه‌ی که‌کردیان ﴿وَإِذْ أَسْتَسْقَىٰ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ﴾ (بیربکه‌نوه) کاتیک که‌موسا داوای باران بارینی کرد بو‌گه‌له‌که‌ی ﴿فَنَقَلْنَا أُضْرِبَ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ﴾ ئیمه‌ش پیمان ووت: گو‌چانه‌که‌ت بده‌به‌و (تاشه) به‌رده‌دا ﴿فَأَنفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا﴾ (که‌لی‌دا) له‌پر دوانزه‌کانی لی‌هه‌لقولا ﴿فَدَعَا كُلُّ أُنَاسٍ مِّنْهُمْ﴾ بیگومان هه‌موو تیره‌به‌ک چاو‌گه‌ی (ئاوه‌خوره‌ی) خوی ناسی ﴿كُلُوا وَاشْرَبُوا مِنْ رِّزْقِ اللَّهِ﴾ (ئه‌مجا ووتمان) بخون و بخونه‌وه له‌روزی خوا ﴿وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ﴾ وه بلاو مه‌بنه‌وه له‌زه‌ویدا به‌خرابه‌کردن ﴿وَإِذْ قُلْنَا يَمْسُكِي﴾ (بیربکه‌نوه) کاتیک که‌ووتتان: ئەی موسا ﴿لَنْ نَّصِيرَ عَلَىٰ طَعَامٍ وَاحِدٍ﴾ هەرگیز خومان رانا‌گرین له‌سه‌ر یه‌ک جور خوراک ﴿فَادْعُ لِنَارِكَ﴾ که‌واته داوامان بو‌بکه له‌په‌ر و دگارت ﴿يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا نَبُؤُا الْأَرْضِ﴾ بومان ده‌ره‌یتنی له‌وه‌ی که‌زه‌وی ده‌پر ویتنی ﴿مِنْ بَقْلِهَا وَقِثَّيْهَا﴾ له‌سه‌وزه‌واتی و تروزی و خه‌باری ﴿وَقَوْمِهَا وَعَدَسِهَا وَبَصِلَهَا﴾ و سیر و نیسکی و بیازی ﴿قَالَ اسْتَبَدُّوا لَئِن لَّمْ يَآئِدْكُمْ يَأْتِكُمْ بِنُورٍ أَوْ غَیْرِهِ﴾ (موسا) فه‌رموی: ئایا ئیوه‌شتی چاک‌ده‌گورنه‌وه به‌خراب (واته‌گه‌زو و گوشتی بالنده‌ده‌گورنه‌وه به‌سیر و بیاز) ﴿أَهْطُوا مِصْرًا﴾ دابه‌زن بو‌شاریک (له‌م شارانه‌ی فه‌له‌ستین) ﴿فَإِن لَّكُمْ مَأْسَأَةٌ﴾ ئەوسا به‌راستی چیتان داوا کردوه ده‌ستان ده‌که‌ویت ﴿وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ وَالْمَسْكَنَةُ﴾ وه درابه‌سه‌ریاندا ریسوایی و بی‌نه‌وایی (هه‌ژاری) ﴿وَبَاءَ وَبِغَضَبٍ مِّنَ اللَّهِ﴾ وه خه‌شمی خوایان بو‌خویان هینایه‌وه ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ ئەمه‌له‌به‌ر ئەوه‌بوو که‌بی‌برو‌بوون به‌نیشانه‌و فه‌رمانه‌کانی خوا ﴿وَيَقْتُلُونَ النَّبِيَّيْنَ بِغَيْرِ الْحَقِّ﴾ وه پیغه‌مبه‌رانیان ده‌کوشت به‌نا‌ر‌ه‌وا ﴿ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ﴾ ئەمه‌به‌هوی ئەوه‌وه بوو که‌سه‌ر‌پنجی و ده‌ست دریزی یان ده‌کرد ﴿﴾

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالنَّصْرَى وَالصَّبِيَّةَ مَنْ
 ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ
 رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٣﴾ وَإِذْ أَخَذْنَا
 مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ
 بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٦٤﴾ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ
 مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَكُنْتُمْ مِنَ
 الْخَاسِرِينَ ﴿٦٥﴾ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ اعْتَدُوا مِنْكُمْ فِي السَّبْتِ
 فَقُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ ﴿٦٦﴾ فَجَعَلْنَاهَا نَكَالًا لِمَا
 بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا خَلْفَهَا وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٦٧﴾ وَإِذْ قَالَ
 مُوسَى لِقَوْمِهِ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْبَحُوا بَقَرَةً قَالُوا
 أَتَتَّخِذُنَا هُزُوًا قَالَ أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ
 ﴿٦٨﴾ قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا
 بَقَرَةٌ لَا فَارِضٌ وَلَا بَكْرٌ عَوَانُ بَيْنَ ذَلِكَ فَافْعَلُوا مَا
 تُؤْمَرُونَ ﴿٦٩﴾ قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا لَوْنُهَا قَالَ إِنَّهُ
 يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفْرَاءٌ فَاقِعٌ لَوْنُهَا تَسُرُّ النَّاظِرِينَ ﴿٧٠﴾

﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا﴾ بہرِ اِستی ئہ وانہی ئیماندارن (موسولمانن) وئہ وانہی جوولہ کہن
 ﴿وَالصَّالِحِينَ﴾ وئہ گاورو وئہ ستیرہ یان فریشتہ بہرستہ کان ﴿مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ ہر کامیک
 لہ مانہ بر وای ہیٹا بہ خواو رِوژی دواپی ﴿وَعَمِلَ صَالِحًا﴾ وئہ کردہ وئی چاکی کرد ﴿فَأَنهٗمُ أُخْرِجُوْا مِنْ دِيَارِهِمْ﴾
 رِبِّہُمْ ﴿وئہ باداشتیان بُوہدیہ لہ لای بہر وئہ دگاریانہ وئہ ﴿وَلَا خَوْفٌ عَلَیْہُمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ نہ ترسیان
 لہ بہرہ وئہ خہ فہت دہ خون ﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَهُ﴾ وئہ (بیربکہ نہ وئہ) کاتیک بہیمانمان لی وئہ رگرن
 ﴿وَرَفَعْنَا فَوْقَهُ الطُّورَ﴾ وئہ (کیوی) طورمان بہر ز کردہ وئہ بہسہر سہر تانہ وئہ ﴿خُذُوا مَاءَ آتِنَاكُمْ﴾
 یُقَوِّمُ ﴿وئہ پیمان وتن) ئہ وئی پیمان داوون (لہ تہ ورات) باش کاری پیئکن ﴿وَأَذْكُرُوا مَا فِيہِ﴾
 وئہ بیر کہ نہ وئہ لہ وئی کہ پیئدایہ ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ بہ لکو خوتان بیاریزن ولہ خوا بترسن ﴿تُرْتَوِّلْنٰہُ﴾
 مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ ﴿دیسان پشتتان ہل کرد دوا پییمان وئہ رگرن کہہ ﴿فَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَیْکُمْ وَرَحْمَتُہٗ﴾ ئہ مجا
 ئہ گہر بہ خشش و میہرہ بانی خوا نہ بواپیہ بہسہر تانہ وئہ ﴿لَکُم مِّنَ الْحَیْرِیْنَ﴾ ئہ وئہ ئیوہ لہ زہرہ رومہندان
 دہ بوون ﴿وَلَقَدْ عَلَّمْتُمُ الذِّیْنَ﴾ سوئند بہ خوا بہرِ اِستی ئیوہ (دہنگ وباسی) ئہ وانہ تان زانیسو
 ﴿أَعْتَدُوا مَنَکُرًا فِی السَّبْتِ﴾ لہ خوتان کہ دہست درِ یزان کرد لہ رِوژی شہمہدا ﴿فَقُلْنَا لَہُمْ﴾ ئہ مجا
 پیمان وتن ﴿کُونُوا فِرْدًا حَیِّیْنَ﴾ بین بہمہ مونی دوور خراوہ لہ بہ زہی خوا ﴿فَجَعَلْنَاهَا نَكَالًا لِّمَا﴾
 بَیْنَ یَدَیْہَا وَمَا خَلْفَہَا ﴿ئہ مجا ئہم سزایہ مان کردہ بہند بُو خہ لکانی ئہ وئہ سہر دہمہ وئہ وانہی دوا پییمان
 ﴿وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِیْنَ﴾ وئہ بہ نامورژ کاری بی پاریز کاران ﴿وَإِذْ قَالَ مُوسٰی لِقَوْمِہٖ﴾ وئہ (بیربکہ نہ وئہ)
 کاتیک موسا بہ گہلہ کہی ووت ﴿إِنَّ اللّٰهَ یَأْمُرُکُمْ﴾ بیگومان خوا فہرمانتان پی دہدات
 ﴿أَنْ تَذْبُوْحَ بَقَرَةٍ﴾ کہ مانگایہ ک سہر بیرن ﴿قَالُوا أَتَتَّخِذُنَا هُرُوًّا﴾ وئیان: ئایا گائتہ مان پی دہ کہیت؟
 ﴿قَالَ أَعُوْذُ بِاللّٰهِ أَنْ أَکُوْنَ مِنَ الْجٰہِلِیْنَ﴾ ووتی: بہنا ئہ گرم بہ خوا کہ لہ نہ فامان بم ﴿قَالُوا اذْعُ لَنَا﴾
 رَبِّکَ ﴿ووتیان: داوامان بُو بکہ لہ بہر وئہ دگارت ﴿بَیِّنًا لِّمَا هِیَ﴾ پیمان بلی ئہ وئہ مانگایہ کامیہ وچونہ؟
 ﴿قَالَ إِنَّہٗ یَقُوْلُ﴾ ووتی: بیگومان خوا دہ فہر موی: ﴿إِنَّہَا بَقَرَةٌ لَّا فَارِضٌ وَلَا بَکْرٌ﴾ مانگایہ ک بیت
 نہ زور پیرو نہ زور جوان ﴿عَوَانٌ بَیِّنٌ ذٰلَکَ﴾ مام ناوہندی بی لہ نیوان ئہم دوانہدا ﴿فَأَقْوَلُوا مَا تُوْمَرُونَ﴾
 زووبیکہن ئہ وئی فہرمانتان پیدراوہ ﴿قَالُوا اذْعُ لَنَا رَبِّکَ﴾ ووتیان: داوامان بُو بکہ لہ بہر وئہ دگارت
 ﴿بَیِّنًا لِّمَا لَوْ هُنَّ﴾ پیمان بلی رہنگی مانگا کہ چوئن بی؟ ﴿قَالَ إِنَّہٗ یَقُوْلُ﴾ ووتی: بہرِ اِستی خوا
 دہ فہر موی: ﴿إِنَّہَا بَقَرَةٌ صَفْرَاءٌ فَاقِعٌ لَّوْنُہَا﴾ مانگایہ کی زہردی تیرین ﴿تَسْرُّ النَّظِیْرَ﴾ (زہردیکی وا)
 دلی تہ ماشاکاران خوش بکات ﴿۱۰﴾

قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ إِنَّ الْبَقَرَ تَشَبَهَ عَلَيْنَا وَإِنَّا
 إِن شَاءَ اللَّهُ لَمُهْتَدُونَ ﴿٧٠﴾ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَّا ذَلُولٌ
 تُثِيرُ الْأَرْضَ وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ مُسَمَّمَةٌ لَّا شِيَةَ فِيهَا قَالُوا
 لَئِن جِئْتَ بِالْحَقِّ فَدُبْحُوهَا وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ ﴿٧١﴾ وَإِذْ
 قَاتَلْتُمُ نَفْسًا فَادَّارَأْتُمْ فِيهَا وَاللَّهُ مُخْرِجٌ مَّا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ
 ﴿٧٢﴾ فَقُلْنَا اضْرِبُوهُ بِبَعْضِهَا كَذَلِكَ يُحْيِي اللَّهُ الْمَوْتَى وَيُرِيكُمْ
 آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٧٣﴾ ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ
 فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً وَإِن مِّن الْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ
 مِنْهَا الْأَنْهَارُ وَإِن مِنْهَا لَمَا يَشَّقَّقُ فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمَاءُ وَإِن
 مِنْهَا لَمَا يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ
 ﴿٧٤﴾ * أَفَتَطْمَعُونَ أَن يُؤْمِنُوا لَكُمْ وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ
 يَسْمَعُونَ كَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ يُحَرِّفُونَهُ مِن بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ وَهُمْ
 يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾ وَإِذْ الْقَوَالِذِينَ ءَامَنُوا قَالُوا ءَامَنَّا وَإِذَا
 خَلَا بِبَعْضِهِمْ إِلَى بَعْضٍ قَالُوا اتَّخَذُوا آلِهَتَهُمْ بِمَافَتَحَ اللَّهُ
 عَلَيْكُمْ لِيُحَاجُّوكُمْ بِهِ عِنْدَ رَبِّكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٧٦﴾

﴿قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ﴾ ووتیان: داوامان بؤ بکہ له پەر وەر دگارت ﴿بَيْنَ لَنَا مَا هِيَ﴾ تہ او بؤمان پروون بکاتہ وه جؤن بئ تہ ومانگایہ؟ ﴿إِنَّ الْبَقْرَةَ تَشْبَهَ عَلَيْنَا﴾ بہر پاستی مانگاکہ مان لئ تیک چووه ﴿وَأَنَا إِنْ شَاءَ اللَّهُ لَهْمَتَدُونَ﴾ وه بہر پاستی ئیمہ تہ گہر خوا بیسہ وی ریتمونوی وەر ده گرین ﴿قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ﴾ ووتی: خوا تہ فرموی ﴿إِنَّهَا بَقْرَةٌ أَذْءُ لَوْلَ تَسِيرُ الْأَرْضَ﴾ بہر پاستی مانگایہ ک بی رانہ هیترا بی نہ بہ کیلانی زوی ﴿وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ﴾ وه نہ بہ ئاودیبری کشتو کال ﴿مُسَلَّمَةً لِأَشِيَةِ فِيهَا﴾ بی ننگ و بی پہ لہ بی ﴿قَالُوا أَلَنْ جِئْتِ بِالْحَقِّ﴾ ووتیان: نائیسنا هه والی راستت هینا ﴿فَذَبِّحُوها وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ﴾ تہ مجا سہریان بری وخه ریک بوو تہو (سہر برینہ) نہ کهن ﴿وَإِذْ قَتَلْتُمْ نَفْسًا﴾ (وه بیر بکہ نہ وه) کاتیک کہ یه کیکتان کوشت ﴿فَأَدَّارًا ثُمَّ فِيهَا﴾ وه هه موو له خو تانتان دور ده خسته وه و ئا زا وه تان بوو ﴿وَاللَّهُ مَخْرُجٌ مَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ﴾ وه خواش ناشکرای کرد تہ وهی تہ تان شارده وه ﴿فَقُلْنَا أَضْرِبُوهُ بَعْضُهَا﴾ تہ مجا ووتمان: بہ پار چه یه کی (مانگا سہر بر او که) له که سه کوز را وه که بدن ﴿كَذَلِكَ يَجْحَدُ اللَّهُ الْمُؤْمِنُ﴾ ئا (بہ و شیوہ یه) خوا مرد وه کان زیندو وه کاتہ وه ﴿وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ﴾ وه نیشانہ کانی خو بیتان پیشان دہدات ﴿لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾ بؤ تہ وهی ژیرین وتی بگهن ﴿تُرْفَسَتْ فَلَوْ كُنْتُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ﴾ له پاشان دلتان رہق بوو دوا ی تہم (هه موو) موعجیزانہ ﴿فِي هِيَ كَالْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً﴾ دلتان وه کہ ہر ده بہ لکو زور رہ قترہ ﴿وَإِنَّ مِنَ الْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ مِنْهُ الْأَنْهَارُ﴾ چونکہ بہر پاستی ہر دی وا هہ یه له چہ ند لا وه جو گہ ئاوی لئ ہل دہ قولی ﴿وَأَنَّ مِنْهَا لَمَّا يَشْفُقُ فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمَاءُ﴾ وه بینگومان ہی وایان هہ یه کہ لہت لہت دہ بی و ئاوی لئ دیتہ دہری ﴿وَأَنَّ مِنْهَا لَمَّا يَهْطُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ﴾ وه بہر پاستی ہی وایان هہ یه له ترسی خوا (لہ لو تکی ہی شاخہ کان) بہر تہ بیتہ وه ﴿وَمَا اللَّهُ بِغَفِيلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾ وه خوابی ئا گانی یه لہ وهی کہ دہ یکن ﴿أَفَطَّمُونَ أَنْ يَوْمُوا لَكُمْ﴾ جا ئایا بہ تہ مان (تہی موسولمانینہ) کہ (جو ولہ کہ) بروا بینن بہ تایینہ کہ تان ﴿وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ مِنْهُمْ﴾ له کاتیکدا دہستہ یه کہ لہ وان ﴿يَسْمَعُونَ كَلِمَ اللَّهِ﴾ فہر موودہی خوا یان تہ بیست (لہ تہ ورات) ﴿ثُمَّ يَجْرُفُونَ مِنْ بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ﴾ کہ چی لہ پاش تی گہ یشتنی دہست کاریان دہ کرد ﴿وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ وه تہ وان دہشیان زانی (کہ کاریکی نارہ وایه) ﴿وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا﴾ (جو ولہ کہ کان) کاتیک تووشی موسلمانہ کان ببونایہ دہیان وت: ﴿ءَأَمَّنَّا﴾ ئیمہش بر ومان هیتا وه (بہ پیغہ مہرہ کہ تان) ﴿وَإِذْ أَخْلَا بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ قَالُوا﴾ بہ لام کاتیک لہ پہ نایہ کہ وه هہ نندیکیان بہ هہ نندیکیان بگہ شستنا یه دہیان وت: ﴿أَلَمْ نَجْعَلْ لَكُمْ آيَاتٍ﴾ تہ وه ئیوہ تہو شستانہ بہ موسولمانہ کان دہ لئین کہ خوا بؤ ئیوہی باس کردو وه (لہ تہ ورات دا)؟ ﴿لِيَحْجُوكُمْ بِهِ﴾ تائہو تہ وراتہ بکہ نہ بہ لگہ بہ سہر تانہ وه ﴿عِنْدَ رَبِّكُمْ﴾ لای پەر وەر دگارتان (لہ رؤزی دوا یی دا) ﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ جا ئایا ژیرنابن وتی

ناگن؟ ﴿٦١﴾

أُولَا يَعْمُونَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسْرُونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٧﴾
 وَمِنْهُمْ أُمِّيُونَ لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ إِلَّا أَمَانِي وَإِنَّهُمْ
 إِلَّا يُظُنُّونَ ﴿٧٨﴾ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ يَكْتُبُونَ الْكِتَابَ بِأَيْدِيهِمْ
 ثُمَّ يَقُولُونَ هَذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ لِيَشْتَرُوا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا
 فَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا كَتَبَتْ أَيْدِيهِمْ وَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا يَكْسِبُونَ
 ﴿٧٩﴾ وَقَالُوا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَعْدُودَةً قُلْ
 أَتَّخَذْتُمْ عِنْدَ اللَّهِ عَهْدًا فَلَنْ يُخْلَفَ اللَّهُ عَهْدَهُ وَأَمْرٌ
 تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨٠﴾ بَلَى مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً
 وَأَحْطَتْ بِهِنَّ خَطِيئَتُهُنَّ وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ
 فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٨١﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
 أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٨٢﴾ وَإِذْ أَخَذْنَا
 مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ وَبِالْوَالِدَيْنِ
 إِحْسَانًا وَذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَقُولُوا
 لِلنَّاسِ حُسْنًا وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ ثُمَّ
 تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْكُمْ وَأَنْتُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٨٣﴾

﴿أُولَٰئِكَ آمَنُوا﴾ ثایا ئەوان نازانن ﴿أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُبْسِرُونَ وَمَا يَأْتِيهِمْ﴾ کہ بہہ راستی خوا ئاگا دارہ بہ وہی کہ بہ نہانی ئە کہن و ئە وہی ئاشکرای ئە کہن ﴿۷۷﴾ ﴿وَمِنْهُمْ أُمِّيُونَ﴾ وہ ہندیکیان نہ خویندہ وارن ﴿لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ إِلَّا أَمَانًا﴾ لہ بہہ راوہ کہ (تہورات) نازانن، تہنہا ئاوات و ہیوای ہیچ و پووج نہ بیت ﴿وَأَن هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ﴾ وہ ئەوان ہەر دوای گومان دہ کہون ﴿۷۸﴾ ﴿قَوْلِ الَّذِينَ﴾ ئەمجا ہاوارو تیاچوون بو ئەوانہی ﴿يَكْتُبُونَ الْكِتَابَ بِأَيْدِيهِمْ﴾ کہ تہوراتہ (تیکدراوہ) کہ بہدہستی خویمان دہ نوسنہ وہ ﴿ثُمَّ يَقُولُونَ﴾ پاشان دہلین: ﴿هَذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ ئەم (نامہ بہ) لہ خواوہ بہ ﴿لَيْسَتْ رُؤْيَاهُ ثَمًّا قَلِيلًا﴾ تاشتیکی کہ می پی بکرن ﴿قَوْلِ لَهُمْ مِمَّا كَتَبَتْ أَيْدِيهِمْ﴾ ساہوارو تیاچوون بو ئەوان لہ وہ کہدہستی ئەوان نوسیویتیہ وہ ﴿وَقَوْلِ لَهُمْ مِمَّا يَكْسِبُونَ﴾ وہ ہاوار بوئەوان لہ وہی کہ ئەنجامی ئەدہن ﴿۷۹﴾ ﴿وَقَالُوا لَن نَّمَسَّ النَّارَ﴾ وہ (جوولہ کہان) وتیان: ئاگری دوزہ خمان لی ناکہ ویت ﴿إِلَّا آيَاتًا مَّعْدُودَةً﴾ مہ گہر چندہ رۆژنکی ژمیرا و نہ بیت ﴿قُلْ أَتَّخَذْتُمْ عِنْدَ اللَّهِ عَهْدًا﴾ بلی: ثایا بہیمانتان لہ خواوہ وەر گرتوہ؟ (بوئہمی کہ دہیلین) ﴿فَلَن يُخْلِفَ اللَّهُ عَهْدَهُ﴾ تا خواش پیچہ وانہی بہیمانی خوئی نہ کات؟ ﴿أَمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ یان شتیکی وا ہلڈہ بہستن بہدہم خودا وہ کہ نایزانن ﴿بَلَىٰ مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً﴾ نہ خیر وانی بہ ہەر کہ سیک خرا بہیک بکات ﴿وَأَحْطَتْ بِهِ خَطِيئَتُهُ﴾ وہ تاوانہ کہی خوئی لہ ہہموو لایہ کہوہ دہوری داییت و دایگریتہ وہ ﴿قَالَ لِيكَ أَصْحَابُ النَّارِ﴾ ئا ئەوانہ ہاوہ لی ئاگرن ﴿هُم فِيهَا خَالِدُونَ﴾ تیایدا دہمیتنہ وہ بہ ہہمیشہ بی ﴿وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وہ ئەو کہ سانہی کہ بر وایان ہینا و کردہ وہی باشیان کرد ﴿أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ﴾ ئا ئەوانہ ہاوہ لی بہ ہہشتن ﴿هُم فِيهَا خَالِدُونَ﴾ تیایدا دہمیتنہ وہ بہ ہہمیشہ بی ﴿وَأَذًا أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾ (وہ بیر بکہنہ وہ) کاتیک کہ بہیمانتان لہ جوولہ کہ وەر گرت ﴿لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ﴾ کہ ہیچ شتیک نہ بہرستن جگہ لہ خوائی گورہ ﴿وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا﴾ وہ چاکہ بکہن لہ گہل دایک و باوک ﴿وَذِي الْقُرْبَىٰ﴾ وہ لہ گہل خزمان ﴿وَالْيَتَامَىٰ وَالسَّلَامِينَ﴾ وہ لہ گہل ہہتیوان و ہہ ژاراندا ﴿وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا﴾ وہ قسہی جوان بکہن لہ گہل خہ لکیدا ﴿وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ﴾ وہ نویتز بکہن ﴿وَأَتُوا الزَّكَاةَ﴾ وہ زہ کات بدہن ﴿ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْكُمْ﴾ ئەمجا پشتان ہل کرد کہ میتکتان نہ بیت ﴿وَأَنْتُمْ مُّعْرِضُونَ﴾ وہ ئیوہ ہەر بہر بہرہ کانیکہر و (بہشت ہلکہرن) ﴿۸۰﴾

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَآتِفِكُونَ دِمَاءَكُمْ وَلَا تُخْرِجُونَ
 أَنْفُسَكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ ثُمَّ أَقْرَرْتُمْ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ ﴿٨٤﴾
 ثُمَّ أَنْتُمْ هَؤُلَاءِ تَقْتُلُونَ أَنْفُسَكُمْ وَتُخْرِجُونَ فَرِيقًا
 مِنْكُمْ مِنْ دِيَارِهِمْ تَظَاهَرُونَ عَلَيْهِمْ بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ
 وَإِن يَأْتُوكُمْ أُسْرَى تَفْذَرُوهُمْ وَهُمْ وَهْمٌ وَهُمْ مُحْرَمٌ عَلَيْكُمْ
 إِخْرَاجُهُمْ أَفْئُتُوْمُنُونَ بِبَعْضِ الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ
 فَمَا جَزَاءُ مَنْ يَفْعَلُ ذَلِكَ مِنْكُمْ إِلَّا خِزْيٌ فِي الْحَيَاةِ
 الدُّنْيَا وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يُرَدُّونَ إِلَى أَشَدِّ الْعَذَابِ وَمَا اللَّهُ
 بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٨٥﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الْحَيَاةَ
 الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ فَلَا يَخَفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ
 ﴿٨٦﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَقَفَّيْنَا مِنْ بَعْدِهِ
 بِالرُّسُلِ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيْتَ وَإِيَّانَهُ بِرُوحِ
 الْقُدُسِ أَفَكُلَّمَا جَاءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَى أَنْفُسُكُمْ
 اسْتَكْبَرْتُمْ فَفَرِيقًا كَذَّبْتُمْ وَفَرِيقًا تَقْتُلُونَ ﴿٨٧﴾ وَقَالُوا قُلُوبُنَا
 غُلْفٌ بَلْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيلًا مَّا يُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾

﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ ﴿۱﴾ وَهَ (بیر بکنه وه) کاتیک په یمانمان لئی وەر گرتن ﴿لَا تَسْفِكُونَ دِمَاءَكُمْ﴾ که خوینی یہ کتری نہ ریژن ﴿وَلَا تُخْرِجُونَ أَنْفُسَكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ﴾ وہ خوٹان دہر بہ دہر نہ کہن له وولاتان ﴿ثُمَّ أَقْرَبْتُمْ وَأَنْتُمْ تَسْهَدُونَ﴾ پاشان بریارتان دا (لہ سہر ئەم پہیمانہ) وہ ئیوہ (خوٹان) شایہ تی لہ سہر ئەدہن ﴿ثُمَّ أَنْتُمْ هَؤُلَاءِ﴾ ئەمجا ئیوہ ہەر ئەوانہن ﴿تَقْتُلُونَ أَنْفُسَكُمْ﴾ کہ یہ کتری دہ کوژن ﴿وَتُخْرِجُونَ فِرْيَاقَكُمْ مِنْ دِيَارِهِمْ﴾ وہ ہہندیک لہ خوٹان دہر بہ دہر دہ کہن لہ وولاتیان ﴿تَظَاهَرُونَ عَلَيْهِمْ﴾ پشتیوانی (بیگانہ) دہ کہن دژی ئەوان ﴿بِالْآثِمِرِ وَالْعُدْوَاتِ﴾ بہ ہدی و دەست دریزی ﴿وَإِنْ يَأْتُوكُمْ أُسْرَى﴾ وہ ئە گہر دیلتان بویتن (لہ خوٹان ئەیان کپرنه وهو) ﴿تَقْلُدُوهُمْ﴾ بریتی یان بؤ دہدہن ﴿وَهُوَ مُحَرَّمٌ عَلَيْكُمْ إِخْرَاجُهُمْ﴾ لہ گہل ئەمہش دا کہ دہر بہ دہر کردنیان قہدہغہ کراوہ لیتان (بؤچی کار بہوہ یان دہ کہن و بہمہیان ناکہن) ﴿أَفَتُؤْمِنُونَ بِعِضِ الْكِتَابِ وَكُفَرُونَ بِعِضِ﴾ جا ئایا بروا دہہینن بہہندیک لہ تہورات، و بی بروا دہبن بہہندیکی تری ﴿فَمَا جَزَاءُ مَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ مِنْكُمْ﴾ جاتولہی ئەو کہ سانہ کہوا بکن لہ ئیوہ ﴿الْآخِرَى فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ ہەر ریسوایی و بہد ناوی لہ ژبانی دونیادا ﴿وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ وہ لہر وژی دواشدا ﴿يُرَدُّونَ إِلَىٰ أَشَدِّ الْعَذَابِ﴾ دہ گہر یترنہ وه بؤناو سہ ختترین سزا ﴿وَمَا اللَّهُ بِغَفِيلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾ وہ خوابی ناگانی یہ لہ وهی کہ دہیکہن ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ﴾ ئەمانہ ئەوانہن ﴿أَشْتَرُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ﴾ کہ ژبانی جیہانیان کپی بہ دواروژ ﴿فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ﴾ ئیتر نہ سزایان لہ سہر سووک دہ کریت ﴿وَلَا هُمْ يُصْرُونَ﴾ وہ نہ یارمہ تی دہدرین و (نہ پشتگیری دہ کرین) ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ﴾ سویند بہ خوا بہراستی ئیمہ تہوراتمان دا بہ موسا ﴿وَقَفَّيْنَا مِنْ بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ﴾ وہ دوا بہدوای ئەو پیغہمبہر انمان نارد ﴿وَأَتَيْنَا عِيسَىٰ ابْنَ مَرْيَمَ الْبَنَاتِ﴾ وہ چہند نشانہ یہ کی رۆشمان دا بہ عیسای کوری مہریم ﴿وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ﴾ وہ پشتیوانیمان کرد بہ جوہرئیل ﴿أَفَكُلَّمَا جَاءَكَ رَسُولٌ بِبَيِّنَاتٍ﴾ جا ہەر کاتی پیغہمبہر یکتان بؤ بہاتاہہ ﴿يَمَّا لَا تَهْتَوَىٰ أَنْفُسُكُمْ﴾ بہ جوړیک کہ بہدلی خوٹان نہ بواہہ ﴿أَسْتَكْبِرْتُمْ﴾ لووت بہرز بوون و خوٹان بہ گہورہ گرتوہ ﴿فَفَرِيقًا كَذَّبْتُمْ﴾ جا دہستہ یہ کتان (لہ پیغہمبہران) بہ درؤ زانیوہ ﴿وَفَرِيقًا تَقْتُلُونَ﴾ وہ دہستہ یہ کتان کوشتون ﴿وَقَالُوا قُلُوبُنَا غُلْفٌ﴾ وہ (جوولہ کہ کان) وتیان (بہ پیغہمبہر ﷺ) دلمان داپوشراوہ (قوفلدراوہ و قسہی توی ناگاتی) ﴿بَلْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ﴾ (نہ خیر وانہ) بہ لکو خوا نہ فرینی لیکردن بہ هوئی بی بروایانہ وه ﴿فَفَقِيلَ مَا يُوْمِنُونَ﴾ جا کہ میان ہہ بہ بروا بہینن ﴿۱﴾

وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ
 وَكَانُوا مِنْ قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَمَّا
 جَاءَهُمْ مَا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ فَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الْكَافِرِينَ
 ﴿٨٩﴾ بِسْمَا أَشْتَرُوا بِهِ ءَأَنفُسَهُمْ أَن يَكْفُرُوا بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ
 بَغْيًا أَن يُنَزِّلَ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ
 فَبَاءُوا بِغَضَبٍ عَلَىٰ غَضَبٍ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُّهِينٌ
 ﴿٩٠﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ءَامِنُوا بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ قَالُوا تَأْوِينُ رَبِّنَا
 عَلَيْنَا وَيَكْفُرُونَ بِمَا وَرَاءَهُ وَهُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا
 مَعَهُمْ قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُونَ أَنْبِيَاءَ اللَّهِ مِنْ قَبْلُ إِنْ كُنْتُمْ
 مُّؤْمِنِينَ ﴿٩١﴾ *وَلَقَدْ جَاءَكُمْ مُوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ
 اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ ﴿٩٢﴾ وَإِذْ
 أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا
 مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَأَسْمِعُوا قُلُوبًا لِّسَمْعِنَا وَعَصَيْنَا
 وَأَشْرَبُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ قُلْ بِسْمَا
 يَا أُمْرَكُمْ بِهِ ءَأِيمَنُكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿٩٣﴾

﴿وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ ﴿۱﴾ كَاتِبٌ كِه نَامِه يَه كِيَان بُوْهَات (كِه قورٹانہ) ﴿مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ له لايه ن خواوه ﴿مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ﴾ كِه په سه ندكهری ته وراته كهی ئه وانه (پيش ئه وهی ده ستكاری بكنه و بيگورن) ﴿وَكَاوُوا مِنْ قَبْلُ﴾ وه ئه وان (جووله كه كان) له وهه وپيش ﴿يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ داواي زال بوونيان ئه كرد له خوا به سهر ئه وانهی كه بئ بروابوون ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَا عَرَفُوا﴾ كه چي كاتيك ئه و (پينغه مبه ر) هی ده يان ناسی بو يان هات ﴿كَفَرُوا بِهِ﴾ بئ بروابوون بئ ﴿فَلَعَنَ اللَّهُ عَلَى الْكٰفِرِينَ﴾ كه واته نه فرينی خوا له بئ بروايان بئ ﴿بِسْمَا آسْرُوا بِهِۦٓ أَنفُسَهُمْ﴾ شتيكي زور خراب بوو كه خو يانيان بئ فروشت ﴿أَن يَكْفُرُوا بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ﴾ (ئهو خرابهش) بئ بروايان بوو به و قورٹانهی كه خوا نار دويه تيه خواره وه ﴿بَعِيًّا أَن يُزِيلَ اللَّهُ﴾ به هوی حه سوديانه وه بوو به وهی كه خودا بريزي ﴿مِّنْ فَضْلِهِۦٓ عَلَىٰ مَن يَشَاءُ﴾ له به خششي خوی به سهر هر كه سيكدا كه خوی بيه وي ﴿مِّنْ عِبَادِهِۦ﴾ له بنده كانی (كه مو حه مده ﴿فِيۡسَاءُ وَبِعَضْبٍ عَلَىٰ غَضَبٍ﴾ ئه مجا تووشی خه شم و رقي يه ك له داوي يه كي خوا بوون ﴿وَلِلْكَٰفِرِينَۙ عَذَابٌ مُّهِينٌ﴾ وه بو بئ بروايان هيه سزای ريسوا كر ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ءَامِنُوا﴾ كاتيك بئ يان بوو ترابه: بروا بهين ﴿بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ﴾ به وهی كه خوا نار دويه تيه خواره وه (كه قورٹانه) ﴿قَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِيۤهَا كٰفِرِينَ﴾ ئه يانوت: ئيمه بروا به وه ده هينين كه بو خومان نير دراوته خواره وه ﴿وَيَكْفُرُونَ بِمَوَازٍهُ﴾ وه بئ بروا ئه بوون به ئه وانهی كه داوي (تهورات) نيراوه (وهك قورٹان) ﴿وَهُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ﴾ له كاتيكدا كه ئه و قورٹانه راسته و پشتيوانی ته وراته (بئ ده ستكاری) يه كهی ئه وانه وه به راستی ده زانيت ﴿قُلْ فِیۡهَا تَقْتُلُونَ أَنْبِيَاءَ اللَّهِ مِن قَبْلُ﴾ بلي: بوچی له مه وپيش پينغه مبه رانی خواتان ده كوشت ﴿إِن كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ﴾ ئه گهر بر وادار بوون ﴿وَلَقَدْ جَاءَكُمْ مُّوسَىٰ بِآيٰتِنَا﴾ سويند به خوا به راستی مووساتان بو هات به چهند نيشانه يه كي روشن وه ﴿ثُمَّ آتَخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنۢ بَعْدِهِۦ﴾ كه چي له داوي ئه و گويره كه تان به رست ﴿وَأَنْتُمْ ظٰلِمُونَ﴾ بيگومان ئيه سته مكارن ﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ﴾ (وه بير بكنه وه) كاتيك كه په يمانمان لي وهر گرتن ﴿وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمْ الطُّورَ﴾ وه كئوي طورمان به رز كرده وه به سهر تاندا ﴿خُذُوا مَا آتَيْنَاكُم بِقُوَّةٍ﴾ (وه ووتمان) ئه وهی پيماندا وون (تهورات) باش كاری بئ بكنه (وتووند ده ستی پئوه بگرن) ﴿وَأَسْمِعُوا﴾ وه گوي بگرن ﴿قَالُوا سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا﴾ (به زمان) وتيان: بيستان (به كرده وه) بئ فه رمانيمان كرد ﴿وَأَشْرُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ﴾ وه به هوی بی بروایي يانه وه دل يان ئاو درابوو به خوشه ويستی گويره كه كه ﴿قُلْ بِسْمَايَاۤمُرْكُمْ بِهِۦٓ إِيمٰنُكُمْ﴾ بلي: بروا كه تان چ فه رمانیكي به دتان بئ ده دات ﴿إِن كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ﴾ ئه گهر ئيه و بر وادارن ﴿۱۳﴾

قُلْ إِنْ كَانَتْ لَكُمْ الدَّارُ الْآخِرَةُ عِنْدَ اللَّهِ خَالِصَةً مِّنْ
 دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٩٤﴾ وَلَنْ
 يَتَمَنَّوَهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمْتُمْ أَيْدِيهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ
 ﴿٩٥﴾ وَلَتَجِدَنَّهُمْ أَحْرَصَ النَّاسِ عَلَى حَيَوٰةٍ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا
 يُوَدُّ أَحَدُهُمْ لَوْ يُعَمَّرَ أَلْفَ سَنَةٍ وَمَا هُوَ بِمُرَحِّزٍ لَهُ مِنْ
 الْعَذَابِ أَنْ يُعَمَّرَ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿٩٦﴾ قُلْ مَنْ
 كَانَ عَدُوًّا لِلْجِبْرِيلِ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَى قَلْبِكَ بِإِذْنِ
 اللَّهِ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ
 ﴿٩٧﴾ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ
 وَمِيكَالَ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ ﴿٩٨﴾ وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا
 إِلَيْكَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَمَا يَكْفُرُ بِهَا إِلَّا الْفَاسِقُونَ ﴿٩٩﴾
 أَوْ كَلَّمَآ عَاهِدُوا عَهْدًا بَيْنَهُمْ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ بَلَّ أَكْثَرُهُمْ
 لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠٠﴾ وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ
 لِّمَا مَعَهُمْ نَبَذَ فَرِيقٌ مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
 كِتَابَ اللَّهِ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ كَأَنَّهُمْ لَا يَعْمَلُونَ ﴿١٠١﴾

﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ لَكُمْ الدَّارُ الْآخِرَةُ عِنْدَ اللَّهِ﴾ ئہی موحمہ مد ﷺ بلی: ئہ گہر مالی دوایی (بہہہشت) بؤ
 ئیوہیہ لای خوا(وہ کہ خوتان دہلین) ﴿خَالِصَةً مِّنْ دُونِ النَّاسِ﴾ بہتابیہتی بؤخوتان بیت بہبی ئہوی
 کہس بیی بہ ہاوبہشتان ﴿فَتَمَتَّوْاْ الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ کہواتہ داوای مردن بکہن ئہ گہر راست گؤن
 ﴿وَلَنْ يَسْتَمْتَوْهُ أَبَدًا﴾ وہ ہہر گیز داوای مردن ناکہن ﴿يَمَّا قَدَّمْتْ أَيْدِيَهُمْ﴾ بہہوی ئہو(گونہانہ)
 کہ بہدہستی خویمان پیشیان خستوہ ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ﴾ وہ خوا ئاگادارہ بہ ستہ مکاران ﴿وَلَنْ
 جِدْتَهُمْ﴾ سوئدبیت ئہو(جوولہ کانہ) دہبینیت ﴿أَخْرَجَ النَّاسَ عَلَىٰ حَيَوةٍ﴾ لہہہموو کہس زیاتر
 حہز لہزبان دہکہن ﴿وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا﴾ وہ لہوانہش کہ ہاوبہش بؤ خوا پیدادہ کہن ﴿يُودُ أَحَدُهُمْ﴾
 (لہہرئہوہ) ہہریہ کیکیان ئاوات دہخوازی ﴿أَوْ يُعْمَرُ أَلْفَ سَنَةٍ﴾ کہ ہزار سال بڑیایہ ﴿وَمَا هُوَ
 بِمُرْجَرٍ جَوْهٍ مِّنَ الْعَدَابِ أَنْ يَعْمَرَ﴾ وہ ئہو تہمہنہ (کہہسہری دہبات) رزگاری ناکات لہسزا ﴿وَاللَّهُ بَصِيرٌ
 يَّمَعْلُومٌ﴾ وہ خوا بینابہ بہوی کہ دہیکہن ﴿قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجَدِيدٍ﴾ (ئہی موحمہ مد ﷺ)
 بلی: ہہر کہسیک دوڑمنی جوہرئیل بیت (ئہوہ دوڑمنی خواہی) ﴿فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَىٰ قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ﴾
 چونکہ ئہو بہ فہرمانی خوا قورٹانی ہیناوتہ خواروہ بؤ سہر دلئ تو ﴿مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ﴾ ہشتیوانی
 نامہ کانی پیش خوی دہکات و بہر استیان دہزائیت ﴿وَهُدًى وَبُشْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ﴾ وہ پینموونی کہرو
 مژدہ دہرہ بؤ پرواداران ﴿مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ﴾ ہہر کہسیک دوڑمنی خواو فریشتہ کانی
 خوا ﴿وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ وَمِيكَئِيلَ﴾ و پیغہمہرانی خوا و جوہرئیل و میکائیل بیت (ئہوہ بی پروایہ)
 ﴿فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ﴾ وہ بیگومان خواش دوڑمنی بی پروایانہ ﴿وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ﴾ سوئند
 بہخوا بیگومان بؤمان ناردوویت ﴿ءَايَاتٍ بَيِّنَاتٍ﴾ چہند نیشانہیہ کی روون و ئاشکرا(کہ قورٹانہ)
 ﴿وَمَا يَكْفُرُ بِهَا إِلَّا الْفٰسِقُونَ﴾ وہ کہس بی پروا نابیت پییان، مہ گہر بہدکاران نہ بیت ﴿وَأُوْكَ
 لَّمَا عٰهَدُوا عٰهَدًا﴾ ئایا (بی پروا ئہن بہ ئایہ تہ کانی ئیمہ) ہہر جاریک بہیمانیک بیہستن (لہ گہل
 پیغہمہر ﷺ دا) ﴿بَدَدَهُ قُرَيْبٌ مِّنْهُمْ﴾ دہستہیہک لہوانہ بہیمانہ کہیان ہلہوہ شانددوئوہ ﴿بَلْ أَكْثَرُهُمْ
 لَا يُؤْمِنُونَ﴾ (نہک ہہر ئہوہندہ) بہلکو زور بہیان ہہر پروا ناہینن ﴿وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾
 کاتیک کہ پیغہمہر یکیان بؤہات لہ لایہن خواوہ ﴿مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَهُمْ﴾ بہہشتیوانی تہوراتہ (دہستکاری
 نہ کراوہ) کہیان ﴿بَدَدَ فَرِيقٌ مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتٰبَ كِتٰبَ اللَّهِ﴾ دہستہیہک لہوانہی کہ خواوہن
 نامہبوون نامہ کہی خوایان فری دایہ ﴿وَرَأٰهُمُ ظٰهُرِهِمْ﴾ ہشت خویمان و(ہشت گوئیان خست)
 ﴿كَأَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ و ہک نہزانن (کہئہوہ نامہی خودایہ) ﴿

وَاتَّبَعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيْطِينُ عَلَىٰ مُلْكٍ سُلَيْمَنٌ وَمَا كَفَرَ
 سُلَيْمَنٌ وَلَا كَنَّ الشَّيْطِينُ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ
 السِّحْرَ وَمَا أُنزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ هَارُوتَ وَمَارُوتَ
 وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا
 تَكْفُرْ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ
 وَزَوْجِهِ وَمَا هُمْ بِضَارِّينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ
 وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ
 اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ وَلَبِئْسَ مَا شَرَوْا بِهِ
 أَنفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١١٣﴾ وَلَوْ أَنَّهُمْ ءَامَنُوا وَاتَّقَوْا
 لَمَثُوبَةٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ خَيْرٌ لَّو كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١١٣﴾
 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقُولُوا رَاعِنَا وَقُولُوا انظُرْنَا
 وَاسْمَعُوا وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١١٤﴾ مَا يَوَدُّ
 الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَلَا الْمُشْرِكِينَ
 أَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْكُمْ مِنْ خَيْرٍ مِّنْ رَبِّكُمْ وَاللَّهُ يَخْتَصُّ
 بِرَحْمَتِهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿١١٥﴾

﴿وَاتَّبَعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيْطَانُ﴾ (جولوہ کہ کان) دواى ئەو (شستانه) کہوتن کہ شەیتانە کان دەیان خویندەوہ (بۆ خەلکى) ﴿عَلَىٰ مَالِكَ سُلَيْمَانَ وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَانُ﴾ لەسەر دەمى پاشایەتى سولەیمان دا، وە سولەیمان بى بى پروا نەبوو ﴿وَاللَّيْلِ وَالنَّجْمِ الْوَهَّاجِ﴾ بەلام شەیتانە کان بى پروا بوون ﴿يَعْلَمُونَ أَنَّهُ سَحَابٌ مَّرْكُومٌ﴾ خەلکیان فیری جادوو دەکرد ﴿وَمَا أَنْزَلَ عَلَى الْمَلَائِكَةِ بِبَابِ إِيلَٰهَ هَرُونَ وَمَرْوَتَ﴾ هەر وەها ئەوہى نیر دراوہتە خوارەوہ لە بابل بۆ سەر ھارووت و مارووت (دوو فریشتە بوون) ﴿وَمَا يَعْلَمَانِ مِنَ أَحَدٍ حَتَّىٰ يَقُولَا﴾ وە (ئەمانە) کہسیان فیر نەدەکرد تا پێیان نەوتایە ﴿إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ﴾ ئیمە ھەر تاقى کەر وەہى (ئادەمیزاد) ین کہواتە بى پروا مەبە ﴿فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَرَجُلِهِ﴾ ئەمجا فیری جادووی وا دەبوون لیبانەوہ کہ ژن و میردی بى لەیەك جیا بکەنەوہ ﴿وَمَا هُمْ بِضَارِّينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ﴾ ئەوان بەم جادووہ ناتوانن زیان بەکەس بگەینن ﴿إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ مەگار بەویستى خوا نەبیت ﴿وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ﴾ وە فیری شتیک دەبن کہ زیانیان پى دەگەینەنى ئەك قازانج ﴿وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ﴾ ینگومان زانیان ھەر کہسى جادو بکړى (وفیری بى ت) ﴿مَالَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ﴾ (بەفەر موودەى تەورات) لەرۆژى دوایدا بى بەش دەبى ﴿وَلَيْسَ مِثْلَ نَبَاِ الَّذِي كَفَرَ أَنفْسُ هَرَمٍ﴾ بەراستى زور خرابە ئەو شتەى کہ (بروای) خوینیان بى فرۆشت ﴿لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾ ئەگەر بیانزانیایە ﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ ءَامَنُوا وَأَتَّقَوْا﴾ ئەگەر بەراستى ئەوان برویان بەینایە و پاریزکار بوایە ﴿لَمْ تَكُنْ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ خَيْرًا﴾ ئەوا پاداشتیکی چاکتر لەلایەن خواوە بۆ ئەوان دەبوو ﴿لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾ ئەگەر بیانزانیایە ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ئەى ئەوانەى کہ برواتان هیناوە ﴿لَا تَقُولُوا﴾ مەلین ﴿رِعْسًا﴾ ووشەى جوین و بى ریزیە بە لای جولەکەوہ ﴿وَقُولُوا﴾، وە بلین ﴿انظروا﴾ بەلەمان لى مەکە و چاوەر وانیمان لەسەر بکە ﴿وَأَسْمَعُوا﴾ و بیستن ﴿وَلِلَّكَفْرَيْنِ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ وە بۆ بى برویان ھەبە سزای سەخت ﴿مَا يَبُذُّ﴾ حەزناکەن ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ آلِ كَتَابٍ وَلَا الْمُشْرِكِينَ﴾ ئەوانەى کہ بى بروان لە خاوەن نامە و ھاوبەش پەیدا کەرەکان ﴿أَن يَنْزَلَ عَلَيْهِمْ كُرْسِيُّ خَيْرٍ مِّن رَّبِّكَ﴾ کہ ھېچ شتیکی باشتان لەخواوە بۆ بنیز دریتە خوارەوہ ﴿وَاللَّهُ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَن يَشَاءُ﴾ بەلام خواش بەخششى خۆى بۆ کہسێك کہ بیەوى تەرخان دەکات ﴿وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾ و خوا خاوەنى چاکەى گەورەبە ﴿۱۵۰﴾

* مَا نَسَخَ مِنْ آيَةٍ أَوْ نَسِيهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ مِّنْهَا أَوْ مِثْلَهَا
 أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٦﴾ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ
 اللَّهَ لَهُ مَلِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِّنْ دُونِ
 اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١٧﴾ أَمْ تَرِيدُونَ أَنْ تَسْأَلُوا رَسُولَكُمْ
 كَمَا سَأَلَ مُوسَىٰ مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَتَّبِعِ الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ
 فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿١٨﴾ وَدَكَّ كَثِيرٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ
 لَوْ يَرُدُّونَكُمْ مِّنْ بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كُفَّارًا حَسَدًا
 مِّنْ عِنْدِ أَنفُسِهِمْ مِّنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ فَاعْفُوا
 وَاصْفَحُوا حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرٍ ﴿١٩﴾ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
 قَدِيرٌ ﴿٢٠﴾ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَمَا تُقَدِّمُوا
 لِأَنفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ
 بَصِيرٌ ﴿٢١﴾ وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَن كَانَ هُودًا
 أَوْ نَصْرَىٰ تِلْكَ أَمَانِيُّهُمْ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ
 صَادِقِينَ ﴿٢٢﴾ بَلَىٰ مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ
 أَجْرُهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٣﴾

﴿مَا تَسْخَرُونَ مِنْ آيَاتِهِ أَوْ يُنذِرُكُمْ﴾ ئە گەر ئایە تێک (لە ئایە تەکانی قورنان) بسپرنەو وە یان پشتگویی بەخەین
 ﴿تَأْتِي بِخَيْرٍ مِنْهَا أَوْ مِثْلَهَا﴾ یە کێکی تری باشتەر لەو ، یان وەك ئەو دەهیتین ﴿أَلَمْ تَعْلَمَ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ
 شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ ئایا نازانیت خوا بەسەر هەموو شتێکدا بەدەسەلاتە ﴿أَلَمْ تَعْلَمَ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ﴾ ئایا نازانیت کە مولکی ئاسمانەکان و زەوی هەر بۆ خوا یە ؟ ﴿وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ
 وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ﴾ وە هیچ پشتیوان و یارییدە دەریکتان نی یە ، خوا نەبیت ﴿أَمْ تَرِيدُونَ أَنْ تَسْتَأْذِنُوا
 رَسُولَكُمْ﴾ یائیو هە دەتانه وی داوای (شتی نەشیاو) بکەن لە پیئەمبەرە کە تان ؟ ﴿كَمَا سَأَلَ مُوسَى مِنْ قَبْلُ﴾
 وە کە لە مەو پێش داوا کرالە موسا (علیە السلام) ﴿وَمَنْ يَتَّبِعِ الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ﴾ هەر کە سێک بر و ابگورپتەو
 بە بێ پروایی ﴿فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ﴾ ئەو هە بیگومان رپی راستی وون کردووە ﴿وَدَكَ شَرٌّ مِنْ أَهْلِ
 الْكِتَابِ﴾ زۆر لە خاوەن نامەکان ئاواتە خوازن ﴿لَوْ يَرُدُّوكُمْ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كَفَارًا﴾ کە بتانکە نەو
 بە بێ بر و ا ، دوا ی بر و ا هیتانان ﴿حَسَدًا مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِهِمْ﴾ لە بەر حەسو و دیدیکە کە لە دەرو و نیانەو
 ﴿فَمَنْ بَعْدَ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ﴾ (ئەمەش) دوا ی ئەو هی کە راستیە کە یان بۆ روون بوەتەو ﴿فَاعْفُوا
 وَأَصْفَحُوا﴾ بە لام ئیو ه لیبان خو ش بن و جاو بۆشیان لی بکەن ﴿حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرٍ﴾ تا خوا
 فەرمانی خو ئیتان بۆ دە نیریت ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ بیگومان خوا بەدەسەلاتە بەسەر هەموو
 شتێکدا ﴿وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ﴾ نوێژ بکەن و زە کات بدن ﴿وَمَا تَعْدُوا أَنْفُسَكُمْ مِنْ
 خَيْرٍ﴾ وە هەر چی پێشبخەن لە چاکە بۆ خو ئتان ﴿تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ﴾ لای خوا دەستان دە کە و پتەو
 ﴿إِنَّ اللَّهَ يَمَّا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ بیگومان خوا بینایە بەو هی کە دە یکن ﴿وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ﴾
 (جوولە کە و گا و ورە کان) و تیان : کەس ناچیتە بەهەشتەو ﴿إِلَّا مَنْ كَانَ هُودًا أَوْ نَصْرِيًّا﴾ مە گەر یە کێک
 کە جوولە کە یا گا و ور بێت ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا هَلْ أَرَبُّكُمْ﴾ ئەمە ئاواتیانە ﴿قُلْ هَلْ أَرَبُّكُمْ﴾ بییان بلی : بە لگە تان
 بهیتن ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ ئە گەر راست دە کەن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا وَجَّهْ وُجُوهَكُمْ لِلدِّينِ﴾ (نە و وانیه) بە لکو هەر
 کە سێک بە راستی رو و بکاتە خوا ﴿وَهُوَ مُحْسِنٌ﴾ و لە هەمان کاتدا چاکە کار بێت ﴿فَلَهُ أَجْرُهُ عِنْدَ
 رَبِّهِ﴾ ئەو ه بۆی هە یە پاداشت لە لای پەر و رد گاریو هە ﴿وَلَا حَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ نە ترسیان
 لە بەرە و نە خەمیش دە خو ن ﴿﴾

وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتِ النَّصْرَى عَلَى شَيْءٍ وَقَالَتِ النَّصْرَى
 لَيْسَتِ الْيَهُودُ عَلَى شَيْءٍ وَهُمْ يَتْلُونَ الْكِتَابَ كَذَلِكَ
 قَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ
 يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١١٣﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن
 مَنَعَ مَسَاجِدَ اللَّهِ أَنْ يُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ وَسَعَى فِي خَرَابِهَا
 أُولَئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ أَنْ يَدْخُلُوهَا إِلَّا خَائِفِينَ لَهُمْ فِي
 الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١١٤﴾ وَاللَّهُ الْمَشْرِقُ
 وَالْمَغْرِبُ فَأَيْنَمَا تُولَؤْا فَثَمَّ وَجْهُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿١١٥﴾
 وَقَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحٰنَهُ ۗ بَلْ لَّهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ
 وَالْأَرْضِ ۗ كُلُّ لَّهُ قٰنِئِنُوْنَ ﴿١١٦﴾ بَدِيعُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ ۗ
 وَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ ۗ كُنْ فَيَكُونُ ﴿١١٧﴾ وَقَالَ
 الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ لَوْلَا يُكَلِّمُنَا اللَّهُ أَوْ تَأْتِينَا آيَةٌ
 كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِثْلَ قَوْلِهِمْ تَشَبَهَتْ
 قُلُوبُهُمْ قَدْ بَيَّنَّا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿١١٨﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ
 بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَا تُسْئَلُ عَنْ أَصْحَابِ الْجَحِيمِ ﴿١١٩﴾

﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَبِستَ النَّصْرَى عَلَى شَىءٍ﴾ جووله كه نه لئین: گاوور له سهر هیچ (ثابینیک) نین
 ﴿وَقَالَتِ النَّصْرَى لَبِستَ الْيَهُودَ عَلَى شَىءٍ﴾ وه گاوور ده لئین: جووله كه له سهر هیچ (ثابینیک) نین
 ﴿وَهُمْ يَتْلُونَ الْكِتَابَ﴾ له كاتینكدا نه وان نامه كانیان ده خوینده وه، (به كیكیان ته وورات و نه وی تریش
 نینجیل) ﴿كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ﴾ ههر بهم جوړه یان ده ووت، نه وانه ی كه نه زانن
 (له بت په رسته كان) ﴿فَاللَّهُ يَخْتَرُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ نه مچا خواله رورژى دواپیدا له نینواناندا پر یار
 ده دات ﴿فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾ له ووشتانه ی كه تیاپیدا جیاواز و ناكو كن ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كُنِ
 سته مكار تره له وه كه سه ی ﴿مَنْعَ مَسْجِدِ اللَّهِ﴾ كه پرنگری له مزگه و ته كانی خواد ه كات ﴿أَنْ يُذْكَرَ
 فِيهَا اسْمُهُ﴾ له وه ی كه ناوی خویان تیدا بیرى ﴿وَسَعَى فِي خَرَابِهَا﴾ وه هه ول ده دات بو ویران كردن یان
 ﴿أُولَئِكَ﴾ نه وانه (كه قه ده غه ی خوا په رستی ده كه ن له مزگه و ته كاندا) ﴿مَا كَانَ لَهُمْ أَنْ يَدْخُلُوهَا
 إِلَّا خَافِيَةً﴾ بویان نی یه بچنه مزگه و ته كانه وه به تر سه وه نه بیست ﴿لَهُمْ فِي الدُّنْيَا حِزْبٌ﴾ له زنیان
 دونیادا ریسوایی بو نه وانه ﴿وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ وه له رورژى دواپیدا سزای گه و ره ﴿وَاللَّهُ
 الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ﴾ رورژه لات و رورژ ئاوا ههر بو خویسه ﴿فَأَيُّمَا نُلُوا فَشَرَّ وَجْهٍ اللَّهِ﴾ كه واته
 رووبكه نه هه رلا یهك (له نوینر كردندا به فهرمانی خودا) نه وه روو گه یه و پرووتان له خودا كردو وه
 ﴿إِنَّ اللَّهَ رَاسِعٌ عَلَيْهِ﴾ بینگومان خوا (به زه یی و میهره بانى) فراوانه و زانایه ﴿وَقَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا﴾
 (گاوورو جووله كه و بت په رسته كان) ووتیان: خوا مندالی بو خوی دانا وه ﴿سُبْحَانَكَ﴾ نه و (خوا)
 پاك و به دووره له وه ﴿بَلْ لَّهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ به لكو هه رچی هه یه له ناسمانه كان و زه وی دا
 مولكى نه وه ﴿كُلُّ لَّهُ قَدْرٌ﴾ هه موو فهران به ردار و ملكه چى نه ون ﴿بِذِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾
 (خوا) به دى هینه رى ناسمانه كان و زه وی یه ﴿وَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا﴾ وه كاتى كه ویستی شتى بكات
 ﴿فَأَيُّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾ ههر نه وه نده ی پى نه وی كه پى ی بلى: بیه نیر نه بی ﴿وَقَالَ
 الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ لَوْلَا يُكَلِّمُنَا اللَّهُ﴾ نه زانه كان ووتیان: بوچی خوا خوی قسه مان له گه ل ناكات
 ﴿أَوْ تَأْتِيَنَا آيَةٌ﴾ یا نیشانه یه كمان بو نایه ت ﴿كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِثْلَ قَوْلِهِمْ﴾ نه وانه ی
 كه له پیش نه مانیش دا بوون هه مان شتیان ده ووت ﴿تَشَبَّهَتْ قُلُوبُهُمْ﴾ دل و ده روون یان له یهك ده چیت
 ﴿فَدَبِينَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ﴾ بینگومان نیشانه ی زورمان باس كردو وه بو كه سانیک به شوین
 دنیایی دا ده گه رین ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا﴾ بینگومان نیمه تومان نارد به ثابینکی راست
 و دروسته وه به مزده در و ترسینه ر ﴿وَلَا تُكَلِّمْنَا عَنْ أَصْحَابِ الْجَحِيمِ﴾ وه تو به رپر سیار نیت له یارانی

وَلَنْ تَرْضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَىٰ حَتَّىٰ تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ قُلْ
 إِنَّ هُدَىٰ اللَّهِ هُوَ الْهُدَىٰ وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ الَّذِي
 جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١٢٠﴾ الَّذِينَ
 آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَتْلُونَهُ حَقَّ تِلَاوَتِهِ أُولَٰئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمَنْ
 يَكْفُرْ بِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٢١﴾ يٰبَنِي إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ
 الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿١٢٢﴾ وَاتَّقُوا يَوْمًا
 لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا تَنْفَعُهَا
 شَفَاعَةٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿١٢٣﴾ * وَإِذْ أَبَتلىٰ إِبرهيمَ رَبُّهُ بِكَمَلَتِ
 فَاتَمَّهُنَّ قَالَ إِنى جاعلكم للناس إمامًا قال ومن ذريتى قال
 لا ينال عهدى الظالمين ﴿١٢٤﴾ وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ
 وَأَمْنًا وَاتَّخِذُوا مِنْ مَّقَامِ إِبرهيمَ مُصَلًّى وَعَهِدْنَا إِلَىٰ إِبرهيمَ
 وَإِسْمَاعِيلَ أَن طَهِّرَا بَيْتِى لِلطَّائِفِينَ وَالْعَاكِفِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ
 ﴿١٢٥﴾ وَإِذْ قَالَ إِبرهيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا آمِنًا وَارْزُقْ أَهْلَهُ
 مِنَ الثَّمَرَاتِ مَنْ ءَامَنَ مِنْهُمْ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ قَالَ وَمَنْ كَفَرَ
 فَأُمْتِعْهُ وَقَلِيلًا ثُمَّ أَخْطَرْتُهُ إِلَىٰ عَذَابِ النَّارِ وَبَشِّرِ الْمَصِيرُ ﴿١٢٦﴾

وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَإِسْمَاعِيلُ رَبَّنَا تَقَبَّلْ
 مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٢٧﴾ رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمَيْنِ
 لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً مُسْلِمَةً لَكَ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا
 إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٢٨﴾ رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ
 يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ
 وَيُزَكِّيهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٢٩﴾ وَمَنْ يَرْغَبْ عَنْ مِلَّةِ
 إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مَنْ سَفِهَ نَفْسَهُ وَلَقَدْ اصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا
 وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٣٠﴾ إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ وَأَسْلِمْ
 قَالَ أَسَمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٣١﴾ وَوَصَّىٰ بِهَا إِبْرَاهِيمُ بَنِيهِ
 وَيَعْقُوبُ يَا بَنِيَّ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ لَكُمْ الدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ
 إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٢﴾ أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ
 الْمَوْتَ إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ بَعْدِي قَالُوا نَعْبُدُ
 إِلَهًا وَإِلَهَ آبَائِكِ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِلَهَاهَا
 وَاحِدًا وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٣﴾ تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ
 وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٤﴾

﴿وَأَذِيفَعُ إِبْرَهْمَ الْقَوَاعِدِنَ الْبَيْتِ وَأَسْمَعِيلُ﴾ (بیربکہرہ وہ) کاتیک کہ ئیراہیم و ئیسماعیل بناغہ کانی کہ عہ بیان ہرز دہ کردہ وہ ﴿رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ (دہیانوت) خواہی ہم کردہ وہ یہ مان لی گیرا بکہ بہراستی ہر توی بیسہری زانا ﴿رَبَّنَا وَأَجْعَلْنَا مُسْلِمِينَ لَكَ﴾ خواہی ہر دوو کمان بکہ بہ گوپرایہل و فہرمان بہرداری خوت ﴿وَمِن ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةٌ مُّسْلِمَةٌ لَّكَ﴾ وہ نہ وہ شمان گہ لیک بکہ بہ فہرمان بہرداری خوت ﴿وَأَرْيَا مَنَاسِكَا﴾ وہ رینگا کانی خواہر سستیمان نشان بدہ ﴿وَتُبَّ عَلَيْنَا﴾ وہ بہ شیمان گیرا بکہ ﴿إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ﴾ بہراستی ہر توی گیرا کہری بہ شیمانی و میہرہ بان ﴿رَبَّنَا وَأَبْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْهُمْ﴾ خواہی لہ ناو نہ وہ کماندا پیغہ مبریک بنیرہ لہ خویان ﴿يَتْلُوا عَلَيْهِمْ ءآيَاتِكَ﴾ نایہ تہ کانی تویان بہ سہردا بخونیتتہ وہ ﴿وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ﴾ قورٹان و دانایی یان فیربکات و پاکیان بکاتہ وہ (لہ ہم موو گوناہیک) ﴿إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ بیگومان ہر توی بہ توانای دانا ﴿وَمَنْ يَّرْغَبْ عَن مِّلَّةِ إِبْرَهْمَ﴾ کی روو و ہر تہ گپری لہ نایینی ئیراہیم ؟ ﴿إِلَّا مَنْ سَفِهَ نَفْسَهُ﴾ مہ گہر کہ سیک کہ خوی گیل و نہ فام کردیت ؟ ﴿وَلَقَدْ أَصْطَفَيْنَا فِي الدُّنْيَا﴾ سونندبی بیگومان ئیراہیممان ہہ لبرژارد لہ دونیادا ﴿وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ﴾ وہ بیگومان تہو لہر وژی دوایدا لہ چاکہ کارانہ ﴿إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْمِعْ﴾ (ہہلی بژارد) لہ کاتیکدا خواہی پتی فہر موو : گوپرایہل و فہرمان بہردار بہ ﴿قَالَ أَسْمِعْتُ رَبِّيَ الْعَلِيمِ﴾ (ئیراہیمیش) ووتی : واخوم سپارد بہ بہرہردگاری جیہانیان ﴿وَوَصَّى بِهَا إِبْرَهْمَ بَنِيهِ وَيَعْقُوبُ﴾ ئیراہیم و بہ عقوب ناموژگاری کورہ کانی خویانیان کرد کہ فہرمان بہرداری خویان ﴿يَبْنِي إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَى لَكُمُ الدِّينَ﴾ (وہ ہر یہ کہ بیان بیان و تن) رولہ کانم : خوائیینی یہ کتابہرستی بوہل بژاردوون ﴿فَلَا تَتُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ کہواتہ مہمرن بہ موسولمانیتی نہ بیت ﴿أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتُ﴾ (تہی خواہن نامہ کان) نایا ئیوہ نامادہ بوون کاتی بہ عقوب لہ سہر مہر گدا بسو ﴿إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِن بَعْدِي﴾ کاتی بہ کورہ کانی ووت دوی من کی دہ بہرستن ؟ ﴿قَالُوا نَعْبُدُ إِلَهَكَ وَاللَّهُ ءَابَاؤُكَ﴾ (تہوانیش) ووتیان : خوی توو باوو باپیرانت دہ بہرستین ﴿إِبْرَهْمَ وَأَسْمَعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِلهًا وَحِدًا﴾ کہ خوی ئیراہیم و ئیسماعیل و ئیسمحاقہ کہ خواہی کی تاک و تہنہایہ ﴿وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ﴾ وہ ئیمہش فہرمان بہردار و گوپرایہلی تہوین ﴿تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ﴾ تہو پیغہ مبرانہ دہستہ یہک بوون تپہرین ﴿لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلكُمْ مَا كَسَبْتُمْ﴾ ہر چیان کرد بو خویانیان کردہ (ئیوہش) ہر چی بکہن بوخوتانی دہ کہن ﴿وَلَا تَسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ وہ ئیوہ بہرہر سیار نین لہ کردہ وہی تہوان ﴿﴾

وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى تَهْتَدُوا قُلْ بَلْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ
 حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٣٥﴾ قُولُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا
 أَنْزَلَ إِلَيْنَا وَمَا أَنْزَلَ إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ
 وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِنْ
 رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٦﴾
 فَإِنِ آمَنُوا بِمِثْلِ مَا آمَنْتُمْ بِهِ فَقَدِ اهْتَدَوْا وَإِن تَوَلَّوْا
 فَإِنَّمَا هُمْ فِي شِقَاقٍ فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ
 ﴿١٣٧﴾ صِبْغَةَ اللَّهِ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ صِبْغَةً وَنَحْنُ لَهُ
 عَابِدُونَ ﴿١٣٨﴾ قُلْ أَتُحَاجُّونَنَا فِي اللَّهِ وَهُوَ رَبُّكُمْ
 وَلَنَا أَعْمَلْنَا وَأَلَكُمْ أَعْمَلُكُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُخْلِصُونَ ﴿١٣٩﴾
 أَمْ تَقُولُونَ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ
 وَالْأَسْبَاطَ كُنُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى قُلْ لَئِن سَأَلْتُمْ عِلْمَ
 اللَّهِ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن كَتَمَ شَهَادَةً عِنْدَهُ مِنَ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ
 بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٤٠﴾ تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ
 وَرَأَتْهَا كَمَا كَسَبَتْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤١﴾

﴿وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى تَهْتَدُوا﴾ (جوولہ کہ و گاوورہ کان) ووتیان: (بہ موسلمانہ کان) بسن
 بہ جوولہ کہ یان بہ گاوور تابکہ ونہ سہر ریگای راست ﴿قُلْ بَل مَلَّةَ اِبْرٰهٖمَ حَنِيفًا﴾ بلی: بہ لکو
 پہرہ ویی ٹایینی پاکی ٹیبراهیم دہ کہین ﴿وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ کہلہ ہاوبہش پیدہ ادا کہران نہ بووہ ﴿۳۶﴾
 ﴿قُولُوا ءَامَنَّا بِاللّٰهِ﴾ بلین: (ئہی موسلمانینہ) برومان ہینا بہ خواو ﴿وَمَا اُنزِلَ اِلَيْنَا﴾ بہو قورناتہی
 کہ بوخومان نیراوتہ خوارہوہ ﴿وَمَا اُنزِلَ اِلَّا اِبْرٰهٖمَ وَاِسْمٰعِیْلَ وَاِسْحٰقَ وَاِیْحٰقَ وَاَلِیْسٰبٰطَ﴾ وہ بہو نامہ بہی کہ
 نیراوہ بو ٹیبراهیم و ئیسماعیل و ئیسحاق و یہ عقوب و کورہ کانی یہ عقوب ﴿وَمَا اُوْتِيَ مُوسٰی وَعِیْسٰی﴾
 وہ بہوہی کہ دراوہ بہ موسا و عیسا ﴿وَمَا اُوْتِيَ النَّبِیُّوْنَ مِنْ رَبِّہُمْ﴾ وہ بہوہی کہ دراوہ بہ ہموو پیغہ مہران
 لہ لایہن پرورہ دگاریانہوہ ﴿لَا نَفَرُ فِیْ بَیْنِ اَحَدٍ مِنْہُمْ﴾ جیاوازی ناکہین لہ نیوان ہیچ کامیکیاندا
 ﴿وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُوْنَ﴾ وہ ٹیمہ فہرمانبہردار و گوپراہیلی خواین ﴿۳۷﴾ ﴿فَاِنَّ ءَامِنُوْا بِمِثْلِ مَا ءَامَنْتُمْ بِہِ﴾
 ئہ مجا ئہ گہر بروایان ہینا بہو وینہ بہی کہ ٹیوہ پرواتان پی ہیناوہ ﴿فَقَدْ اٰهْتَدُوْا﴾ ئہوا بیگومان
 ربئی راستیان دوزیوہ تہوہ ﴿وَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّمَا هُمْ فِیْ شِقَاقٍ﴾ وہ ئہ گہر پشتیان ہلکرد ئہوا ئہوان لہ
 دوو بہرہ کی دان ﴿فَسَبِّحْہِکُمْ ہُوَ اللّٰهُ﴾ وہ خوا ناگاداری تو ئہ کات لہوان ﴿وَهُوَ السَّمِیْعُ الْعَلِیْمُ﴾ وہ
 ہر خواہہ بیسہری زانا ﴿۳۸﴾ ﴿صِبْغَةَ اللّٰهِ﴾ دستبگرن بہو ٹاینہی خوداوہ کہ فیترہ تی پاکی ٹیوہی
 لہ سہر خہ لقمردوہ ﴿وَمَنْ اَحْسَنُ مِنَ اللّٰهِ صِبْغَةً﴾ بیگومان ہیچ فیترہ تیکی بہو جوورہ پاک نیہ (کہواتہ
 چاک دہستی بیوہ بگرن) ﴿وَنَحْنُ لَهُ عٰبِدُوْنَ﴾ وہ ٹیمہش بہرستن و عبادت ہر بو ئہو دہ کہین
 ﴿۳۹﴾ ﴿قُلْ اَتَّخٰجُوْنٰ فِی اللّٰهِ﴾ بلی: ٹایا دہمہ قالی و دہمہ و ہریمان لہ گہل ئہ کہن لہ کاری خوا ﴿وَهُوَ رَبُّنَا
 وَرَبُّکُمْ﴾ لہ کاتیکدا ئہو بہرورہ دگاری ٹیمہ و ٹیوہیشہ ﴿وَلِنَا اَعْمَلْنَا وَاِلَکُمْ اَعْمَلُکُمْ﴾ وہ کردوہی
 خو مان بوخومانہ و کردوہی خو نان بوخوتانہ ﴿وَنَحْنُ لَهُ مُخْلِصُوْنَ﴾ وہ ٹیمہ تہنہا بہ دلسوڑی
 بہندایہ تی خوا دہ کہین ﴿۴۰﴾ ﴿اَمْ تَقُوْلُوْنَ اِنَّا اِبْرٰهٖمَ وَاِسْمٰعِیْلَ﴾ یاخود ٹیوہ ئہ لین: ٹیبراهیم و ئیسماعیل
 ﴿وَاِسْحٰقَ وَاِیْحٰقَ وَاَلِیْسٰبٰطَ﴾ و ئیسحاق و یہ عقوب و کورہ کانی یہ عقوب ﴿کَا نُوْا هُودًا اَوْ نَصَارٰی﴾
 جوولہ کہ یا گاوور بوون؟ ﴿قُلْ ءَا نَشْتَعْلَمُ اَمْرَ اللّٰهِ﴾ بلی: ٹایا ٹیوہ زاناترن یا خوا؟ ﴿وَمَنْ اَظْلَمُ﴾
 کی ستم کارتہ ﴿مَنْ کَتَرَ شَہِدَةً عِنْدَہٗ مِنْ اللّٰهِ﴾ لہو کہ سہی کہ شایہ تیہ کی لہ خوا و ہر گرتی و
 بیشارتہوہ ﴿وَمَا اللّٰهُ بِخَفِیْلِ عَمَّا تَعْمَلُوْنَ﴾ خودا بی ناگانہی نہ لہوہی کہ ٹیوہ دہیکہن ﴿۴۱﴾ ﴿تَاکُ اُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ﴾
 ئہو پیغہ مہرانہ دہستہ یہ کہ بوون تیہرین و روشتن ﴿لَهَا مَا کَسَبَتْ وَاِلَکُمْ مَا کَسَبْتُمْ﴾ ہرچی یان
 کرد بوخویانیاں کرد، وہ ٹیوہش ہرچی بکہن بوخوتانی دہ کہن ﴿وَلَا تَسْئَلُوْنَ عَمَّا کَا نُوْا یَعْمَلُوْنَ﴾ وہ
 ٹیوہ بہرپرسیار نین لہ کردوہی ئہوان ﴿۴۲﴾

* سَيَقُولُ السُّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلَّاهُمْ عَن قِبَلَتِهِمُ الَّتِي كَانُوا
 عَلَيْهَا قُلْ لِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ يَهْدِي مَن يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ
 مُسْتَقِيمٍ ﴿١٤٢﴾ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا
 شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا وَمَا
 جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ مَن يَتَّبِعُ الرَّسُولَ
 مِمَّن يَنْقَلِبُ عَلَى عَقْبَيْهِ وَإِن كَانَتْ لَكَبِيرَةً إِلَّا عَلَى الَّذِينَ
 هَدَى اللَّهُ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِيعَ إِيمَانَكُمْ إِنَّ اللَّهَ
 بِالنَّاسِ لَرءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿١٤٣﴾ قَدْ نَرَى تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ
 فَلَنُوَلِّيَنَّكَ قِبْلَةً تَرْضَاهَا فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ
 الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ وَإِن
 الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِن رَّبِّهِمْ وَمَا اللَّهُ
 بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٤٤﴾ وَلِئِن آتَيْتَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
 بِكُلِّ آيَةٍ مَّا تَبِعُوا قِبْلَتَكَ وَمَا أَنْتَ بِتَابِعٍ قِبَلَتِهِمْ
 وَمَا بَعْضُهُمْ بِتَابِعٍ قِبْلَةَ بَعْضٍ وَلِئِن آتَبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ مِّنْ
 بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّكَ إِذًا لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٤٥﴾

﴿سَيَقُولُ السُّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ ۖ هِنْدَىٰ نَهْزَانٌ وَكَيْلٌ وَنَهَامٌ لَّهْ خَلَكَ دَهْلَيْنِ ۖ﴾ مَا وَلَّاهُمْ عَن قِبَلَتِهِمُ الَّذِي كَانُوا عَلَيْهِمْ ﴿
 چى موسلمانانه كانى وەر گپړا لهو روو گه يان كه جار ان له سه‌رى بوون ﴿قُلْ لِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ﴾ بلى
 روژ هه لات و روژ تاوا هه مووى مولكى خواجه ﴿يَهْدِي مَن يَشَاءُ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ﴾ كى بوى رينمونى
 ده كات بو ريبازى راست ﴿وَكَذَٰلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا﴾ هه روها كر دمانن به گه ليكي ميانه رو
 مامناوهند (ى هه لپرا ده) ﴿لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا﴾ تابينه شاهيد و چاو دپر
 به سه‌ر خه لكه وه، و بيغه مبه ريش ﷺ شاهيد و چاو دپر بيت به سه‌ر تيو وه ﴿وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ
 عَلَيْهَا ۖ تَهْوَ رُوْغِيَهْ يَ كَه جَارَان لَه سه‌رى بوويت نه مان گپړا (به روو گه و له پاشان گو ريمان به كه عبه)
 ﴿إِلَّا لَتَعْلَمَنَّ يَتَّبِعِ الرَّسُولَ﴾ ته نها بو ته وهى ده ريكه ويت كى شوين بيغه مبه ريش ﷺ ده كه ويت (وه جيا ده بيته وه)
 ﴿مِمَّن يَنْقَلِبُ عَلَىٰ عَقْبَيْهِ﴾ له وانهى كه پاش گه زده بنه وه ﴿وَأَن كُنَّا لَكَبِيرَةً﴾ وه به راستى (ته م گو رپنه)
 كاريكي زور گه و ره و گران بوو ﴿إِلَّا عَلَى الَّذِينَ هَدَىٰ اللَّهُ﴾ مه گه ر لاي ته وانهى كه خوار رينمونى كر دوون
 ﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِيعَ إِيمَانَكُمْ﴾ وه خواى گه و ره بر وا (و نوپزه كانى جار ان) تانى به زايه نه دا وه
 ﴿إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ﴾ به راستى خوا له گه ل خه لكيدا ﴿لَرَأَوْهُمُ رَجِيمٌ﴾ دل سو زى ميه ره بانه ﴿قَدْ دَرَىٰ تَقَلُّبُ
 وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ﴾ به راستى تيمه گه رانى روو خسارت روو به ناسمان ده بينين ﴿فَلَقُلْ إِنَّكَ﴾ دهى سويند به خوا
 رووت ده كه ينه ﴿قِبْلَةَ تَرْضَاهَا﴾ روو گه يه كه په سه نندت بى و رازى بيت پى ﴿قَوْلٍ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ
 الْحَرَامِ﴾ تير رووت و هر چهر خيته به ره و لاي كه عبه (مسجد الحرام) ﴿وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ﴾ تيو هه ش ئه
 موسلمانان له هه ر لايه كه بوون ﴿قُولُوا أَوْجُوهَكُمْ شَطْرَهُ﴾ (له نوپز دا) رووتان بكه نه ته وى، به ره و (مسجد
 الحرام) ﴿وَأَنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ﴾ به راستى ته وانهى په ر اويان پيدرا وه ﴿لَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِن رَّبِّهِمْ﴾
 چاك ته زانن كه ته مه شتيكى راسته له به ره و ر دگار يانه وه ﴿وَمَا اللَّهُ بِغَفِيلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ﴾ وه خودا بى ناگا
 نى به له وهى كه ده يكه ن ﴿وَلَيْنِ أَتَيْتِ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ بِكُلِّ آيَةٍ﴾ سويند بيت ته گه هر هه ر چى
 به لگه و نيشانه هه يه بى هيته وه بو ته م خاوه ن نامه و په ر اوانه ﴿مَا تَبِعُوا قِبْلَتَكَ﴾ دواى روو گه ي تو
 ناكه وون ﴿وَمَا أَنْتَ بِتَابِعٍ قِبَلَتِهِمْ﴾ وه توش دواى روو گه ي ته و ان ناكه و بيت ﴿وَمَا بَعْضُهُمْ بِتَابِعٍ قِبْلَةَ
 بَعْضٍ﴾ وه ته و ان دواى روو گه ي يه كترى ناكه وون ﴿وَلَيْنِ اتَّبَعَتْ أَهْوَاءَهُمْ﴾ سويند بيت ته گه هر توش دواى
 ناره زو وه كانى ته و ان بكه و بيت ﴿مَنْ يَبْعِدْ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ﴾ دواى ته و زانينهى كه (به سه رووش) بو ت
 هاتو وه ﴿إِنَّكَ إِذْ لَمِسْتَ الظَّلْمِيْنَ﴾ به راستى ته و كانه تو له سته مكار ان ده بيت ﴿﴾

الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ، كَمَا يَعْرِفُونَ آبَاءَهُمْ
 وَإِنَّ فَرِيقًا مِنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٤٦﴾ الْحَقُّ
 مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿١٤٧﴾ وَلِكُلِّ وِجْهَةٍ
 هُوَ مُوَلِّيهَا فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ أَيْنَ مَا تَكُونُوا يَأْتِ بِكُمْ اللَّهُ
 جَمِيعًا إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٤٨﴾ وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ
 فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِنَّهُ لَلْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ
 وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٤٩﴾ وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ
 وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا
 وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ، لَعَلَّآ يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ حُجَّةٌ إِلَّا الَّذِينَ
 ظَلَمُوا مِنْهُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِي وَلَا تَمَنَعْتَنِي عَلَيْهِمْ
 وَلَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥٠﴾ كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِنْكُمْ يَتْلُوا
 عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا وَيُزَكِّيكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ
 وَيُعَلِّمُكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿١٥١﴾ فَاذْكُرُونِي أَذْكَرُكُمْ
 وَأَشْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُونِ ﴿١٥٢﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
 اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿١٥٣﴾

﴿الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ﴾ ته‌وانه‌ی که په‌راومان پی‌ داوون ﴿يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ آبَاءَهُمْ﴾ پی‌غه‌مبه‌ر ﴿بَيْنَهُمْ﴾ ده‌ناسن وه‌ك چۆن كورونه‌وه‌كانی خۆیان ده‌ناسن ﴿وَإِنَّ فَرِيقًا مِّنْهُمْ﴾ پی‌گومان كۆمه‌لیك له‌وان (له‌ته‌هلی كتاب) ﴿لَا يَكْفُرُونَ بِالْحَقِّ﴾ ته‌وراستی په‌ده‌شار نه‌وه ﴿وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ له‌كاتیكدا ته‌وان ده‌زانن (موحه‌ممه‌د ﴿بَيْنَهُمْ﴾ پی‌غه‌مبه‌ره) ﴿الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ﴾ راست ته‌وه‌یه (كه‌بۆت هاتووه) له‌په‌ر وه‌ردگار ته‌وه. ﴿فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُكْفِرِينَ﴾ كه‌واته له‌گومانداران مه‌به ﴿وَلِكُلِّ وُجْهَةٍ﴾ وه‌هه‌موو گه‌لیك رووگه‌یه‌كی هه‌یه ﴿هُوَ مَوْلَاهَا﴾ كه‌رپوی تی‌ده‌كات ﴿فَأَسْتَقِيمُوا الصِّرَاطَ﴾ ده‌ی ده‌ست پی‌شكه‌ری بكه‌ن له‌كرداره‌چاكه‌كاندا ﴿إِنَّ مَا تَكُونُوا﴾ له‌هه‌ر كوی هه‌بن ﴿يَأْتِيكُمْ بِاللَّهِ جَمِيعًا﴾ خودا هه‌مووتان كۆده‌كانه‌وه ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ به‌راستی خوا به‌ده‌سه‌لانه‌به‌سه‌ر هه‌موو شتیكدا ﴿وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ﴾ له‌هه‌ر كوی چوویته‌ده‌روه (به‌سه‌فه‌ر) ﴿قَوْلٍ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ رووت وه‌ر بگیره‌بۆ لای كه‌عبه‌ی پی‌روز ﴿وَإِنَّهُ لَاحَقُّ مِنْ رَبِّكَ﴾ وه‌ته‌م رووكرده‌ت راسته‌وله‌په‌ر وه‌ردگار ته‌وه‌یه ﴿وَمَا اللَّهُ بِغَفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾ وه‌خودا بی‌ناگانی به‌له‌وه‌ی كه‌ده‌یكه‌ن ﴿وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ﴾ له‌هه‌ر كوی چوویته‌ده‌ری ﴿قَوْلٍ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ (له‌كاتی نوێژ كردندا) رووت وه‌ر بگیره‌بۆ لای كه‌عبه‌ی پی‌روز ﴿وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ﴾ وه‌تیوه‌ش (ئی موسلمانینه) له‌هه‌ر كوی بوون ﴿فَوَلُّوْا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ﴾ روو وه‌ر گپن بۆ لای ته‌و (كه‌عبه) ﴿إِلَّا لِيَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ حُجَّةٌ﴾ تا بیانوی خه‌لكتان نه‌یه‌ته‌سه‌ر ﴿إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ﴾ مه‌گه‌ر سته‌م كاره‌كانیان ﴿فَلَا تَخْشَوْهُمْ﴾ جا لییان مه‌ترسن ﴿وَأَخْشَوْنِي﴾ و له‌من بترسن ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا مَن يَتَّبِعُنِي﴾ وه‌له‌كو رپبازی راست بگرن ﴿كَمَا أَرْسَلْنَا﴾ وه‌ك په‌وانه‌مان كرد ﴿فِيكُمْ﴾ له‌ناوتاندا ﴿رَسُولًا مِّنْكُمْ﴾ پی‌غه‌مبه‌ر تیك له‌خۆتان ﴿يَتْلُوا عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا﴾ كه‌ئایه‌ته‌كانی ئیمه‌تان به‌سه‌ردا بخوینیته‌وه ﴿وَيُزَكِّيكُمْ وَيُعَلِّمُكُم﴾ وه‌دن وده‌رونتان پاكتان بكاته‌وه وه‌فیرتان كات ﴿الْكِتَابَ﴾ فیری قورئان ﴿وَالْحِكْمَةَ﴾ وه‌فیری دانایی (فه‌رمووده‌ی خو‌ی) ﴿وَيُعَلِّمُكُمْ﴾ وه‌فیرتان كات ﴿مَا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ﴾ ته‌و شتانه‌ی كه‌نه‌تان ده‌زانی ﴿فَأَذْكُرُونِي﴾ كه‌واته یادم بكه‌ن ﴿أَذْكُرْكُمْ﴾ تامنیش یادتان بكه‌م و له‌بیرتان نه‌كه‌م ﴿وَأَشْكُرُوا لِي﴾ وه‌سوپاسم بكه‌ن ﴿وَلَا تَكْفُرُون﴾ پی‌نه‌زان و ناسوپاسیم مه‌كه‌ن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ته‌ی ته‌و كه‌سه‌انه‌ی كه‌پر واتان هیناوه ﴿أَسْتَعِينُوا﴾ پشت ببه‌ستن ﴿بِالصَّبْرِ﴾ به‌خو‌راگرتن ﴿وَالصَّلَاةِ﴾ و نوێژ (كردن) ﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ﴾ به‌راستی خوا له‌گه‌ل خو‌راگرانه ﴿

وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمُوتَ بَلْ أحيَاءٌ وَلَٰكِن
 لَا تَشْعُرُونَ ﴿١٥٦﴾ وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ
 وَنَقْصٍ مِّنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ ﴿١٥٥﴾
 الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ
 ﴿١٥٦﴾ أُولَٰئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُولَٰئِكَ
 هُمُ الْمُهْتَدُونَ ﴿١٥٧﴾ * إِنَّا الصَّافَاءِ وَالْمَرْوَةَ مِن شَعَابِرِ اللَّهِ
 فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوْ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطَّوَّفَ بِهِمَا
 وَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ ﴿١٥٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ
 يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ
 لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ
 ﴿١٥٩﴾ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنُّوْا فَاُولَٰئِكَ أَتُوبُ عَلَيْهِمْ
 وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٦٠﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ
 كُفَّارٌ أُولَٰئِكَ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ
 ﴿١٦١﴾ خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿١٦٢﴾
 وَإِلَهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿١٦٣﴾

﴿وَلَا تَقُولُوا﴾ هەر گیز مه لئین ﴿لِمَن يُقْتَلُ﴾ بهو که سانه ی ده کوژرین ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ له ری نگه ی خوادا ﴿أَمْوَاتٌ﴾ مردوون ﴿بَلْ أَحْيَاءٌ﴾ به لکو زیندوون ﴿وَلَكِن لَّا تَشْعُرُونَ﴾ به لام ئیوه ههستی پی ناکن ﴿وَلَنُبَوِّئُكُمْ﴾ سویند به خوا تاقیتان ده که بنه وه ﴿بِشَيْءٍ﴾ به هه نندیک ﴿مِّنَ الْخَوْفِ﴾ له ترس ﴿وَالْجُوعِ﴾ و برسیتی ﴿وَنَقْصِ﴾ و کهم بوونی ﴿مِّنَ الْأَمْوَالِ﴾ مال و دارایی ﴿وَالْأَنْفُسِ﴾ و خه لکی (کهس و کارتان) ﴿وَالْأَنْفُسِ﴾ و به روو بووم ﴿وَنَبِّئِ﴾ جامزه بده ﴿الضَّالِّينَ﴾ به خوړا گران ﴿الَّذِينَ﴾ نه وانه ی ﴿إِذَا أَحْبَبْتَهُمْ مُّصِيبَةٌ﴾ که له گه ل دوو چاری سهختی و نه هه مته تی و ناخوشیه ک بوون ﴿قَالُوا﴾ ده لئین ﴿إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ﴾ ئیمه هه ری خواین و هه ر بولای ئه ویش ده گه ری بنه وه ﴿أُولَئِكَ﴾ ئا ئه وانه ﴿عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ﴾ دروود و به زهیی به سهه ر ئه وانداه باریت له لایه ن په ره و ده گاریانه وه ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّذَرُونَ﴾ و نه وانه ئه وه که سانه ن هیدایه تیان و هه ر گرتوه ﴿إِن الصَّافِيَ وَالْمَرْوَةَ﴾ به راستی سه فاو مه ره ﴿مِن شَعَائِرِ اللَّهِ﴾ له در و شمه کانی (دینی) خوان ﴿فَمَنْ حَاجَّ الْبَيْتَ﴾ جا هه ر که سینک حه جی مالی خوی کرد ﴿أَوْ اعْتَمَرَ﴾ یا عومره ی کرد ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ﴾ هیچ خراپه و تاوانی ناگات ﴿إِن يَطُوفَ بِهِمَأً﴾ که هاتو چۆ و سه عی نیوان سه فاو مه ره و بکات ﴿وَمَنْ طَافَ خَيْرًا﴾ وه هه ر که سینک به ئاره زووی خوی چاکه یه کی کرد ﴿فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ﴾ ئه وه بیگومان خودا سوپاسگوزاریکی زانابه ﴿إِن الَّذِينَ﴾ بیگومان نه وانه ی ﴿يَكْفُرُونَ﴾ ده یشار نه وه ﴿مَا أَنْزَلْنَا﴾ ئه وه ی که نار دو و مانه ته خواره وه ﴿مِنَ الْبَيْتِ﴾ له ئایه تانی روشن و ﴿وَأَلْهَدِي﴾ ری نیما یی ﴿مِن بَعْدِ مَا بَيَّنَّنَا﴾ دوی ئه وه ی که روونمان کرده ته وه ﴿لِلنَّاسِ﴾ بو خه لکی ﴿فِي الْكِتَابِ﴾ له نامه ی تهورات و ئینجیل) دا ﴿أُولَئِكَ﴾ نه وانه ﴿يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ﴾ خودا نه فره تیان لی ده کات ﴿وَيَلْعَنُهُمُ اللَّعُونُونَ﴾ وه نه فره تکه رانیش نه فره تیان لی ده که ن ﴿إِلَّا الَّذِينَ﴾ مه گه ر نه وانه ی ﴿تَابُوا﴾ که په شیمان بووبنه وه ﴿وَأَصْلَحُوا﴾ وه کرده وه ی چاکیان کردبئی و ﴿وَيَتَنَّبَأُ﴾ (نه وه ی شار دبو یانه وه) ئاشکریان کردبئی ﴿فَأُولَئِكَ﴾ ئا نه وانه ﴿أَتُوبُ عَلَيْهِمْ﴾ په شیمانان لی گیراده کهم ﴿وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ﴾ وه هه ر منم گیرا که ری میهره بان ﴿إِن الَّذِينَ﴾ کفر واه و به راستی نه وانه ی بی بر و ابوون ﴿وَمَا تَوْأَمُ﴾ و مردوون ﴿وَهُمْ كُفَّارٌ﴾ و بی بر و ابوون ﴿أُولَئِكَ﴾ نه وانه ﴿عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ﴾ له سه ریانه نه فرینی خوا ﴿وَأَلْمَنَّاكَ﴾ و فریشته کان ﴿وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ﴾ خه لکی به تی کرابی ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ تیندا ده میننه وه به هه می شه یی ﴿لَا يَخْفَعُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ﴾ سزایان له سهه ر سووک نا کر یته وه ﴿وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ﴾ وه دو ان خرین له سزا ﴿وَالْحَاكِمُ﴾ په رستر اوی ئیوه ﴿إِلَهُ وَحْدٌ﴾ په رستر اویکی تاك و ته نه ایه ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هیچ په رستر اویکی راست نی یه به ته نیا ئه و نه بییت ﴿الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ﴾ که به خشنده ی میهره بانه ﴿۱۱۲﴾

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ
 وَالْفَلَاقِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ
 مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَّاءٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَّ فِيهَا
 مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَتَصْرِيفِ الرِّيْحِ وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِينَ
 السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿١٦٤﴾ وَمِنَ النَّاسِ
 مَنْ يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْدَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ
 ءَامَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ وَلَوْ يَرَى الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ يَرُونَ
 الْعَذَابَ أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا وَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ ﴿١٦٥﴾
 إِذْ تَبَرَّأَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَرَأَوْا الْعَذَابَ
 وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ ﴿١٦٦﴾ وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا لَوْ أَنَّ
 لَنَا كَرَّةً فَنَتَبَرَّأَ مِنْهُمْ كَمَا تَبَرَّءُوا مِنَّا كَذَلِكَ يُرِيهِمُ اللَّهُ
 أَعْمَالَهُمْ حَسَرَاتٍ عَلَيْهِمْ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ ﴿١٦٧﴾
 يَا أَيُّهَا النَّاسُ كُفُّوا أُمَّامِي الْأَرْضِ حَلَالًا طَيِّبًا وَلَا تَتَّبِعُوا
 خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿١٦٨﴾ إِنَّمَا يَأْمُرُكُمْ
 بِالسُّوءِ وَالْفَحْشَاءِ وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٦٩﴾

﴿إِنَّ فِي خَلْقِ﴾ به‌راستی هه‌یه له دروست کردنی ﴿السَّمَوَاتِ﴾ ئاسمانه‌کان ﴿وَالْأَرْضِ﴾ وزه‌وی ﴿وَأَخْتَلَفَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ﴾ و جیاوازی شه‌ووروز (به‌کورتی و دریتزی) ﴿وَالْفَلَاقَ النَّبِيَّ﴾ و ئه‌و که‌شتیانه‌ی ﴿تَجْرَى فِي الْبَحْرِ﴾ که‌دین و ده‌چن له‌ناو‌ده‌ریادا ﴿بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ﴾ به‌وشتانه که‌قازانج ده‌گه‌یه‌ن به‌خه‌لکی ﴿وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ﴾ وه‌ئه‌وه‌ی که‌خوا له‌ئاسمانه‌وه باراندی ﴿مِنْ مَّاءٍ﴾ له‌ئاو (باران) ﴿فَأَخْبَا بِهَا الْأَرْضَ﴾ پاشان زه‌وی پی‌ زیندوو کرده‌وه (پی‌ بو‌وزانده‌وه) ﴿بَعْدَ مَوْتِهَا﴾ پاش مردنی ﴿وَبَتَّ وَهَ بِلَاوِي كَرْدَه‌وه﴾ فیها ﴿تَبِيدَا﴾ من‌کُلِّ دَابَّةٍ ﴿له‌ه‌موو جو‌ره زینده‌وه ریتک﴾ وَتَصْرِيفِ الرِّيحِ ﴿وه‌گیرانی بایه‌کان (به‌ه‌موولایه‌کدا)﴾ وَالسَّحَابِ ﴿وه‌ئه‌وه‌هورانه‌ی﴾ الْمُسْحَرِ ﴿پام‌کراون﴾ بَيْنَ السَّمَاءِ ﴿له‌ناو‌هن‌دی ئاسمان﴾ وَالْأَرْضِ ﴿و‌زه‌ویدا﴾ الْآيَاتِ ﴿چهن‌د به‌لگهن﴾ لِقَوِّوَعَقُولَتِ ﴿بؤ‌که‌سانیک که‌تییگهن﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ ﴿وه‌که‌سانی واهه‌یه له‌خه‌لکی﴾ يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَندَادًا ﴿که‌هاوبه‌شی زؤر بؤ‌خوا په‌یدا ده‌کهن﴾ يُحِبُّونَهُمْ ﴿خوشیان ده‌وین﴾ كَحُبِّ اللَّهِ ﴿وه‌ک‌خؤ‌شه‌ویستی (ئیمانداران بؤ‌خوا)﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ ﴿به‌لام‌ئه‌وانه‌ی بر‌ویان هیتاوه زؤر زیاتر‌خوایان خؤ‌ش ده‌ویت﴾ وَلَوْ كَرِهَى الَّذِينَ ظَلَمُوا ﴿ئه‌گهر بیینن ئه‌وانه‌ی سته‌میان کرده‌وه (به‌هاوبه‌شی په‌یدا کردن بؤ‌خوا)﴾ إِذْ يَرُونَ الْعَذَابَ ﴿کاتیک که‌چوایان ده‌که‌ویت به‌سزا (ی‌خوا ده‌زانی)﴾ أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا ﴿که‌هه‌رچی ده‌سه‌لات هه‌یه هه‌مووی بؤ‌خوا به﴾ وَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ ﴿وه‌بیگومان سزای‌خوا زؤر سه‌خته﴾ إِذْ تَبَرَّأَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا ﴿کاتیک که‌ئه‌و که‌سانه‌ی خه‌لک‌شوینیان که‌وتون له‌دونیا‌دا (واته‌سه‌رؤ‌که‌گومر‌اکه‌ره‌کان)﴾ يه‌خه‌هه‌لته‌ته‌کیتن ﴿مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا﴾ له‌وانه‌ی (له‌دونیا‌دا) دویان که‌وتوون ﴿وَرَأَوْا الْعَذَابَ﴾ وه‌سزای (دؤزه‌خیان به‌چاوی‌خویان) بینی ﴿وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابَ﴾ وه‌ه‌موو په‌یوه‌ندی یه‌کیان بچراپه‌وه ﴿وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا﴾ وه‌ئه‌وانه‌ی که‌دویان که‌وتبوون ووتیان ﴿لَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةٌ﴾ خؤز‌گه‌ئیمه‌بگه‌راپناپه‌ته‌وه (بؤ‌دوینا) ﴿فَتَبَرَّأْنَا مِنْهُمْ﴾ تا یه‌خه‌مان لی‌هه‌لبته‌کاندنایه ﴿كَمَا تَبَرَّأُوا مِنَّا﴾ هه‌ر وه‌ک (ئه‌وان) چؤن یه‌خه‌یان له‌ئیمه‌هه‌لته‌کاند ﴿كَذَلِكَ﴾ هه‌ر به‌و شتیویه ﴿يُرِيهِمُ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ﴾ خوا کرده‌وه‌کانیان نیشان ئه‌دات ﴿حَسَرَتِ عَلَيْهِمْ﴾ ئه‌یکات به‌داخ له‌سه‌ر دلیان ﴿وَمَا هُمْ بِيُحْزِنِينَ﴾ وه‌ئه‌وان دهر‌چوونیان نی‌یه ﴿مِنَ النَّارِ﴾ له‌ئاگر ﴿يَأْتِيهَا النَّاسُ﴾ ئه‌ی خه‌لکینه ﴿كُلُّوْا﴾ بخون ﴿مِمَّا فِي الْأَرْضِ﴾ له‌وه‌ی که‌له‌زه‌ویی دایه ﴿حَلَاكًا﴾ به‌حه‌لالی و ﴿طَبِيبًا﴾ پاکی ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ﴾ وه‌دوای هه‌نگاوه‌کانی شه‌یتان مه‌که‌وون ﴿إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ﴾ به‌راستی شه‌یتان دؤر‌منیکی ئاشکراتانه ﴿إِنَّمَا يَأْمُرُكُمْ﴾ به‌راستی (شه‌یتان) فەرمانتان پی‌ده‌دات ﴿بِالسُّوءِ﴾ به‌تاوان ﴿وَالْفَحْشَاءِ﴾ و خرابه ﴿وَأَنْ تَقُولُوا﴾ له‌گه‌ل هه‌لبه‌سنتی شتی‌وا ﴿عَلَى اللَّهِ﴾ به‌ده‌م‌خواوه ﴿مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ که‌نازانن ﴿۱۱۶﴾

وَإِذْ قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا آفَيْنَا
 عَلَيْهِ ءِآبَاءَنَا أَوْ لَوْ كَانَ ءِآبَاءُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا وَلَا
 يَهْتَدُونَ ﴿١٧٦﴾ وَمَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا كَمَثَلِ الَّذِي يَنْعِقُ
 بِمَا لَا يَسْمَعُ إِلَّا دُعَاءً وَنِدَاءً صُمُّ بُكُمْ عَمًى فَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ
 ﴿١٧٧﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ
 وَأَشْكُرُوا لِلَّهِ إِنْ كُنْتُمْ عَلَيْهِ تَعْبُدُونَ ﴿١٧٨﴾ إِنَّمَا حَرَّمَ
 عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالْدَّمَ وَلَحْمَ الْخِزْيِرِ وَمَا أَهْلَ بِهِ مِنْ غَيْرِ
 اللَّهُ فَمَنْ أَضْطَرَّ غَيْرِ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنْ أَبَى اللَّهُ
 غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٧٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ
 الْكِتَابِ وَيَشْتَرُونَ بِهِ ءِثْمًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ مَا يَأْكُلُونَ
 فِي بُطُونِهِمْ إِلَّا النَّارَ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
 وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٨٠﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ
 اشْتَرُوا الضَّلَالََةَ بِالْهُدَىٰ وَالْعَذَابُ بِالْمَغْفِرَةِ فَمَا
 أَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ ﴿١٨١﴾ ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ نَزَّلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ
 وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِي الْكِتَابِ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿١٨٢﴾

﴿وَأَذِقِ لَّهُمْ ﴿۱﴾ كَاتِبِكَ بَيْتَانَ بُووتِرَيْتِ ﴿۲﴾ اَتَعْمُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ ﴿۳﴾ شَوَيْنِ ثَهُو (قورئان) ه بکهون که خوا نار دو به ته خوار هوه ﴿۴﴾ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا ﴿۵﴾ ده لَين: نه خَير به لکو شوين ثه وه ده که وین ﴿۶﴾ اَلْفِتْنَاءَ عَلَيْهِ ءَابَاءَنَا ﴿۷﴾ که باوو باپیر انمان له سه ری بوون ﴿۸﴾ اَوَلَوْ كَانَ ءَابَاؤُهُمْ ﴿۹﴾ ته گهر چی باوو باپیر انیشیان ﴿۱۰﴾ لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا ﴿۱۱﴾ هیچ تی نه گه یشتبن ﴿۱۲﴾ وَلَا يَهْتَدُونَ ﴿۱۳﴾ و گو مر با بووین (رینمایش وهر نه گرن) ﴿۱۴﴾ وَمِثْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا ﴿۱۵﴾ وه نموونه ی ثه و بی پروایانه ﴿۱۶﴾ كَمَثَلِ الَّذِي يَبْعُوقُ ﴿۱۷﴾ وه ک به کیک وایه که ده نگ له نازه لیک بکات ﴿۱۸﴾ بِمَا لَا يَسْمَعُ اَلْاَدْعَاءَ وَنِدَاءَ ﴿۱۹﴾ ته نیا ده نگ و هاواره که نه بی هیچ نایستی ﴿۲۰﴾ صُمٌّ ﴿۲۱﴾ ثه مانه که رن ﴿۲۲﴾ بَكْرٌ ﴿۲۳﴾ لالن ، (له ووتنی قسه ی دروست) ﴿۲۴﴾ عُمَى ﴿۲۵﴾ کویرن (له بینینی ری ی راست) ﴿۲۶﴾ فَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿۲۷﴾ بویه تی ناگن و ژیر نین ﴿۲۸﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا ﴿۲۹﴾ ثه ی ثه که سانه ی که پرواتان هیتاوه ﴿۳۰﴾ كَلُوا ﴿۳۱﴾ بخون ﴿۳۲﴾ مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ ﴿۳۳﴾ له و خوارده مه نی یه پاکانه ی کردو مانه به روزیتان ﴿۳۴﴾ وَأَشْكُرُوا لِلَّهِ ﴿۳۵﴾ وه سوپاسی خوا بکه ن ﴿۳۶﴾ اِنْ كُنْتُمْ يَٰٓأَيُّهَا تَعْبُدُونَ ﴿۳۷﴾ ته گهر ئیوه ههر ثه وه به رستن ﴿۳۸﴾ اِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ ﴿۳۹﴾ ثه وه ی (که خوا) قده غه ی کردو وه لیتان ته نها ﴿۴۰﴾ اَلْمَيْتَةَ ﴿۴۱﴾ مرداره وه بوو ﴿۴۲﴾ وَالذَّمَرَ ﴿۴۳﴾ و خوین (ی روستو) ﴿۴۴﴾ وَلَحْمَ اَلْخَنزِيرِ ﴿۴۵﴾ و گوشتی به راز ﴿۴۶﴾ وَمَا اَهْلَ بِهِ ﴿۴۷﴾ و ثه وه ی که سه ر برابن ﴿۴۸﴾ لِغَيْرِ اللَّهِ ﴿۴۹﴾ (به ناوی) غهیری خواوه ﴿۵۰﴾ فَمَنْ اَضْطَرَّ ﴿۵۱﴾ ته مجا ههر که سیک ناچار بوو (به خواردنی به کیک له مانه) ﴿۵۲﴾ غَيْرِ بَٰغٍ ﴿۵۳﴾ به بی یاخی بوون ﴿۵۴﴾ وَلَا عَادٍ ﴿۵۵﴾ و دهر چوون له سنور ﴿۵۶﴾ فَلَا اِثْمَ عَلَيْهِ ﴿۵۷﴾ ثه وه هیچ گونا هیکی له سه ر نی یه ﴿۵۸﴾ اِنَّ اللَّهَ عَفُوٌّ رَحِيْمٌ ﴿۵۹﴾ بیگومان خوالی خوشبووی میهره بانه ﴿۶۰﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ يَكْفُرُوْنَ مَا اَنْزَلَ اللَّهُ ﴿۶۱﴾ بیگومان ثه وانه ی ثه و ئایه تانه ده شار نه وه که خودا نار دو به ته خوار هوه ﴿۶۲﴾ مِنْ اَلْكِتَابِ ﴿۶۳﴾ له ته ورات ﴿۶۴﴾ وَيَشْتَرُونَ ﴿۶۵﴾ و ده بگو ر نه وه ﴿۶۶﴾ بِهِ ثُمَّ قَلِيْلًا ﴿۶۷﴾ به نر خیکی که م ﴿۶۸﴾ اَوَّلِيْكَ ﴿۶۹﴾ ثه وانه ﴿۷۰﴾ مَا يَأْكُوْنَ فِيْ بُطُوْنِهِمْ اِلَّا النَّارَ ﴿۷۱﴾ ناگر نه بی ته هیچی تر ناچیته سکیانه وه ﴿۷۲﴾ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ﴿۷۳﴾ وه خوا له رورزی دواپی دا قسه یان له گه ل ناکات ﴿۷۴﴾ وَلَا يُرْكَبُهُمْ ﴿۷۵﴾ و پاکیان ناکاته وه ﴿۷۶﴾ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿۷۷﴾ و سزای سه ختبان ده بیته ﴿۷۸﴾ اَوَّلِيْكَ الَّذِيْنَ اَشْتَرُوا الضَّلٰلَةَ ﴿۷۹﴾ نا ثه وانه که سانیکن که گو مرابی یان کپی ﴿۸۰﴾ بِالْهُدٰى ﴿۸۱﴾ به رینموونی ﴿۸۲﴾ وَالْعَذَابِ بِالْمَغْفِرَةِ ﴿۸۳﴾ وه سزا (یان کپی) به لی خوشبوون ﴿۸۴﴾ فَمَا اَصْبَرَهُمْ عَلٰى النَّارِ ﴿۸۵﴾ ئای چه ند خور اگرن له سه ر ناگر ﴿۸۶﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّ اللَّهَ نَزَلَ اَلْكِتَابَ بِالْحَقِّ ﴿۸۷﴾ ثه مه (ه مووی) به هو ی ثه وه وه به که خوا کتیبه (بیروزه) کانی نار دوته خوار هوه به راستی ﴿۸۸﴾ وَاِنَّ الَّذِيْنَ اَخْتَلَفُوْا ﴿۸۹﴾ وه بیگومان ثه وانه ی دوو به ره کیان تیکه وت ﴿۹۰﴾ فِي الْكِتَابِ ﴿۹۱﴾ له ته وراتدا ﴿۹۲﴾ لِنِيْ شِقَاقِ بَعِيْدٍ ﴿۹۳﴾ له دوو به ره کیه کی (وادان) که دوورن (له یه ک که وتن) ﴿۹۴﴾

* لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُوَلُّوا وُجُوهَكُمْ قَبْلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ
 وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ
 وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ وَءَاتَى الْمَالَ عَلَى حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَىٰ وَيَتِمَّىٰ
 وَالْمَسْكِينِ وَأَبْنَى السَّبِيلِ وَالسَّالِينَ فِي الرِّقَابِ وَأَقَامَ
 الصَّلَاةَ وَءَاتَى الزَّكَاةَ وَالْمُوفُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا
 وَالصَّابِرِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ أُولَئِكَ الَّذِينَ
 صَدَقُوا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿١٧٧﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُتِبَ
 عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلِ الْحَرْبِ بِالْحَرْبِ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ وَالْأُنثَىٰ
 بِالْأُنثَىٰ فَمَنْ عَفَىٰ لَهُ مِنْ أَخِيهِ شَيْءٌ فَاتِّبَاعُ بِالْمَعْرُوفِ وَإِدَاءُ
 إِلَيْهِ بِإِحْسَانٍ ذَلِكَ تَخْفِيفٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ فَمَنِ اعْتَدَىٰ
 بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٧٨﴾ وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَوةٌ يَا أُولِي
 الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٧٩﴾ كُتِبَ عَلَيْكُمُ إِذَا حَضَرَ
 أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ أَنْ تَرَكَ خَيْرًا الْوَصِيَّةَ لِلْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ
 بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ ﴿١٨٠﴾ فَمَنْ بَدَّلَهُ وَبَعْدَ مَا سَمِعَهُ
 فَإِنَّمَا إِثْمُهُ وَعَلَى الَّذِينَ يَبَدِّلُونَهُ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٨١﴾

﴿لَيْسَ الْبِرُّ أَنْ تُولُوا وُجُوهَكُمْ﴾ چا‌که نه‌وه‌نی‌یه‌که‌روو‌ب‌کنه ﴿قِيلَ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ﴾ به‌ره‌و‌پ‌و‌ژ‌ه‌ل‌ات و‌پ‌و‌ژ‌ت‌ا‌و‌ا ﴿وَلَكِنَّ الْبِرَّ﴾ به‌ل‌کو‌چ‌ا‌که‌نه‌و‌ه‌یه ﴿مَنْ آمَنَ يَأْتِ اللَّهُ﴾ که‌م‌ر‌و‌ف‌ب‌ر‌و‌ای‌ب‌ی‌ن‌ب‌ه‌خ‌و‌ا ﴿وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ﴾ و‌ه‌ب‌ه‌پ‌و‌ژ‌ی‌د‌و‌ای ﴿وَالْمَلَائِكَةَ﴾ و‌ه‌ب‌ه‌ف‌ر‌ی‌ش‌ت‌ه‌ک‌ان ﴿وَالْكِتَابَ﴾ و‌ه‌ب‌ه‌ک‌ت‌ی‌ب‌ه‌ک‌ان ﴿وَالنَّبِيْنَ﴾
و‌ه‌ب‌ه‌پ‌ی‌ن‌ه‌م‌ب‌ه‌ر‌ان ﴿وَأَتَى الْمَالَ﴾ و‌ه‌د‌ار‌ای‌ی‌خ‌و‌ی‌ب‌ه‌خ‌ش‌ی ﴿عَلَى حُبِّهِ﴾ له‌گ‌ه‌ل‌ت‌ه‌و‌ه‌ی‌که‌خ‌و‌ش‌ی
د‌ه‌و‌ی‌ت ﴿ذِي الْقُرْبَىٰ﴾ به‌خ‌ز‌م‌ان ﴿وَالْيَتَامَىٰ﴾ و‌ب‌ه‌ه‌ت‌ی‌و‌ان ﴿وَالْمَسْكِيْنَ﴾ و‌ب‌ه‌ب‌ی‌ن‌ه‌و‌ای‌ان (ه‌ه‌ژ‌ار‌ان)
﴿وَأَبْنِ السَّبِيلِ﴾ و‌ب‌ه‌ر‌ی‌و‌ار‌ان‌ی‌ک‌ه‌م‌د‌ه‌س‌ت ﴿وَالسَّابِغِينَ﴾ و‌ب‌ه‌س‌و‌ال‌ک‌ه‌ر‌ان ﴿وَفِي الرِّقَابِ﴾ و‌ل‌ه‌ر‌ی‌ن‌ی‌ت‌از‌اد
ک‌ر‌د‌ن‌ی‌ک‌و‌ی‌ل‌ه‌ک‌ان‌د‌ا ﴿وَأَقَامَ الصَّلَاةَ﴾ و‌ه‌ن‌و‌ی‌ژ‌ی‌ب‌ه‌چ‌ا‌کی‌ک‌ر‌د‌ی‌ت ﴿وَأَتَى الزَّكَاةَ﴾ و‌ز‌ه‌ک‌ات‌ی‌د‌ا‌ب‌ی‌ت
﴿وَالْمُؤْتُونَ بِعَهْدِهِمْ﴾ و‌پ‌ه‌ی‌م‌ان‌ب‌ه‌ج‌ی‌ه‌ی‌ت‌ه‌ر‌ان ﴿إِذَا عَاهَدُوا﴾ ک‌ات‌ی‌ک‌ب‌ه‌پ‌ه‌ی‌م‌ان‌ی‌ان‌د‌ا‌ب‌ی‌ت ﴿وَالصَّادِقِينَ﴾ و
خ‌و‌ر‌ا‌گ‌ر‌ان ﴿فِي الْبَأْسَاءِ﴾ له‌ک‌ات‌ی‌ت‌ه‌ن‌گ‌د‌ه‌س‌ت‌ی ﴿وَالضَّرَّاءِ﴾ و‌ن‌ه‌خ‌و‌ش‌ی ﴿وَحِينَ الْبَأْسِ﴾ و‌ل‌ه‌ک‌ات‌ی‌ج‌ه‌ن‌گ‌د‌ا
﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا﴾ ت‌ا‌ت‌ه‌و‌ان‌ه‌ن‌ک‌ه‌ر‌ا‌س‌ت‌ی‌ان‌ک‌ر‌د ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ﴾ و‌ه‌ه‌ر‌ت‌ه‌و‌ان‌ه‌ن‌پ‌ار‌ی‌ز‌ک‌ار‌ان ﴿وَالَّذِينَ
يَتَّبِعُهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ت‌ه‌ی‌ت‌ه‌و‌ک‌ه‌س‌ان‌ه‌ی‌که‌ب‌ر‌و‌ات‌ان‌ه‌ی‌ت‌ا‌و‌ه ﴿كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ﴾ پ‌ی‌و‌ی‌س‌ت‌ک‌ر‌ا‌و‌ه‌ل‌ه‌س‌ه‌ر
ت‌ان‌ت‌و‌ل‌ه‌س‌ه‌ن‌د‌ن‌ه‌و‌ه ﴿فِي الْقَتْلِ﴾ له‌ک‌و‌ژ‌ر‌ا‌و‌ان‌د‌ا (ب‌ه‌ی‌ه‌ک‌س‌ان‌ی) ﴿الْحُرِّ بِالْحُرِّ﴾ که‌س‌ی‌ت‌از‌اد‌ب‌ه‌که‌س‌ی‌ت‌از‌اد
﴿وَالْعَبْدَ بِالْعَبْدِ﴾ و‌ب‌ه‌ن‌د‌ه‌ش‌ب‌ه‌ب‌ن‌د‌ه ﴿وَالْأَنْثَىٰ بِالْأُنْثَىٰ﴾ و‌ژ‌ن‌ب‌ه‌ژ‌ن (م‌ی‌ی‌ن‌ه‌ب‌ه‌م‌ی‌ی‌ن‌ه) ﴿فَمَنْ عُفِيَ لَهُ﴾ ت‌ه‌م‌ج‌ا
ه‌ه‌ر‌که‌س‌ی‌ک‌ب‌ه‌خ‌ش‌ر‌ا ﴿مِنْ أَخِيهِ﴾ له‌ل‌ای‌ه‌ن‌ب‌ر‌ای‌ه‌ک‌ی‌د‌ی‌ن‌ی‌ی‌ه‌و‌ه ﴿شَيْءٌ﴾ ب‌ه‌ب‌ه‌ش‌ی‌ک‌(له‌خ‌و‌ی‌ن‌ه‌که)
﴿فَاتَّبَعَ بِالْمَعْرُوفِ﴾ ت‌ه‌ب‌ی‌(خ‌ز‌م‌ه‌ک‌ان‌ی‌ت‌ر) پ‌ه‌ی‌ر‌ه‌و‌ی‌ب‌ک‌ه‌ن‌ب‌ه‌ب‌اش‌ی ﴿وَأَدَّ إِلَيْهِ بِإِحْسَانٍ﴾ (ب‌ک‌و‌ژ‌ی‌ش) ب‌ه‌چ‌ا‌کی
خ‌و‌ی‌ن‌ه‌که‌ب‌د‌ات ﴿ذَلِكَ تَخْفِيفٌ﴾ ت‌ه‌م‌ه‌س‌و‌و‌ک‌ر‌د‌ن‌ه ﴿مِنْ رَبِّكَ وَرَحْمَةٌ﴾ له‌پ‌ه‌ر‌و‌ه‌ر‌د‌گ‌ار‌ت‌ان‌ه‌و‌ه‌و‌م‌ی‌ه‌ر‌ه‌ب‌ان‌ی
ی‌ه ﴿فَمَنْ اعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَلِكَ﴾ ت‌ه‌م‌ج‌ا‌ه‌ه‌ر‌که‌س‌ی‌ک‌د‌و‌ای‌ت‌ه‌م‌ه‌د‌ه‌س‌ت‌د‌ر‌ی‌ژ‌ی‌ی‌ک‌ر‌د ﴿فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ ب‌و‌ت‌ه‌و
ه‌ه‌ی‌ه‌س‌ز‌ای‌ب‌ه‌س‌و‌ی، (ب‌ه‌ت‌از‌ار) ﴿وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيٰوةٌ﴾ له‌ک‌و‌ش‌ت‌ن‌ه‌و‌ه‌و‌ت‌و‌ل‌ه‌س‌ه‌ن‌د‌ن‌ه‌و‌ه‌د‌ا‌ژ‌ی‌ان‌ب‌و‌ت‌ی‌و‌ه
ه‌ه‌ی‌ه‌﴿يَأْتُوا بِالْأَلْبَابِ﴾ ت‌ه‌ی‌ه‌و‌ش‌م‌ه‌ن‌د‌ان ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ به‌ل‌کو‌خ‌و‌ت‌ان‌پ‌ب‌ار‌ی‌ز‌ن ﴿كُتِبَ عَلَيْكُمْ﴾
پ‌ی‌و‌ی‌س‌ت‌ک‌ر‌ا‌و‌ه‌ل‌ه‌س‌ه‌ر‌ت‌ان ﴿إِذَا حَضَرَ أَحَدُكُمُ الْمَوْتُ﴾ ک‌ات‌ی‌ک‌ی‌ه‌ک‌ی‌ن‌ک‌ت‌ان‌ل‌ه‌س‌ه‌ر‌م‌ه‌ر‌گ‌د‌ا‌ب‌و‌و ﴿إِنْ تَرَكَ
خَيْرًا﴾ ت‌ه‌گ‌ه‌ر‌م‌ال‌ی‌ل‌ه‌پ‌اش‌ب‌ه‌ج‌ی‌م‌ا ﴿أَلَوْصِيَةً لِلَّذِينَ﴾ و‌ه‌س‌ی‌ه‌ت‌ک‌ر‌د‌ن‌ب‌ه‌ب‌اش‌ی ب‌و‌د‌ای‌ک‌و‌ب‌ا‌و‌ک ﴿وَالْأَقْرَبِينَ
بِالْمَعْرُوفِ﴾ و‌خ‌ز‌م‌ان (ی‌ک‌که‌م‌ی‌ر‌ات‌ی‌ان‌ب‌ه‌ر‌ن‌ه‌که‌و‌ی) ب‌ه‌ج‌و‌ان‌ی‌و‌ر‌ی‌ک‌و‌پ‌ی‌کی ؟ ﴿حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ﴾
پ‌ی‌و‌ی‌س‌ت‌ک‌ر‌ا‌و‌ه‌ل‌ه‌س‌ه‌ر‌پ‌ار‌ی‌ز‌ک‌ار‌ان ﴿فَمَنْ بَدَّلَهُ﴾ ت‌ه‌م‌ج‌ا‌ه‌ه‌ر‌که‌س‌ی‌ک‌و‌ه‌س‌ی‌ه‌ت‌ه‌که‌ی‌گ‌و‌ر‌ی
﴿بَعْدَ مَا سَمِعَهُ﴾ د‌و‌ای‌ب‌ی‌س‌ت‌ن‌ی ﴿فَأَنَّمَا إِثْمُهُ﴾ ت‌ه‌و‌ه‌گ‌و‌ن‌ا‌ه‌ی‌(ت‌ا‌و‌ان‌ی) ﴿عَلَى الَّذِينَ يَدُلُّونَهُ﴾ ه‌ه‌ر‌ل‌ه‌م‌ل‌ی
ت‌ه‌و‌که‌س‌ان‌ه‌د‌ا‌ی‌ه‌که‌د‌ه‌ی‌گ‌و‌ر‌ن ﴿إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ ب‌ی‌گ‌و‌م‌ان‌خ‌و‌اش‌ب‌ی‌س‌ه‌ر‌ی‌ز‌ان‌ای‌ه ﴿۱۸﴾

فَمَنْ خَافَ مِنْ مَوْصٍ جَنَفًا أَوْ إِثْمًا فَأَصْلَحَ بَيْنَهُمْ فَلَا إِثْمَ
عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٨٢﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ
عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ
لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٨٣﴾ أَيَّامًا مَعْدُودَاتٍ فَمَنْ كَانَ
مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ وَعَلَى
الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامِ مَسْكِينٍ فَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا
فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ وَأَنْ تَصُومُوا خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ
﴿١٨٤﴾ شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ
وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ
الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ وَمَنْ كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ
مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ
الْعُسْرَ وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ وَلِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَى مَا
هَدَاكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٨٥﴾ وَإِذَا سَأَلَكَ
عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ
فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِلَعَالِهِمْ يَرْشُدُونَ ﴿١٨٦﴾

﴿فَمَنْ حَافٍ﴾ ئەمجا هەر که سینک تر سا ﴿مِنْ مُّؤِصٍ﴾ له‌وه‌سیه‌تکار ﴿جَفَاءً أَوْ إِثْمًا﴾ که‌هه‌له‌یان گونا‌هینک
 بکات ﴿فَأَصْلَحَ بِنَهْمِهِ﴾ جا (ئهو که‌سه) میراتگرانی پینک‌بینی ﴿فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ﴾ ئەوه‌هیچ گونا‌هینکی له‌سه‌ر
 نی‌یه ﴿إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ به‌راستی خودا‌لیخ‌و‌ش بو‌و به‌به‌زه‌یی‌یه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئە‌هی
 ئە‌وانه‌ی که‌ بر‌واتان هیناوه ﴿كُتِبَ عَلَيْكُمُ الضِّيَاةُ﴾ پ‌و‌و‌و‌وتان له‌سه‌ر نو‌وس‌راوه و‌فه‌رز‌ک‌راوه ﴿كَمَا
 كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ﴾ هه‌روه‌ک‌چ‌ون‌فه‌رز‌ک‌راوه له‌سه‌ر ئە‌وه‌و‌مه‌تانه‌ی له‌پیش‌ئ‌وه‌دا‌بو‌ون ﴿لَعَلَّكُمْ
 تَتَّقُونَ﴾ ب‌و‌ئه‌وه‌ی خ‌وتان‌پ‌یار‌یزن له‌خودا‌ب‌تر‌سن ﴿أَيُّهَا مَعْدُودَاتِ﴾ (پ‌و‌و‌و‌وتان له‌سه‌ر‌فه‌رز‌ک‌را)
 چه‌ند‌پ‌و‌و‌زینکی‌دیاری‌ک‌را‌وی‌ر‌میراوه ﴿فَمَنْ كَانَتْ مِنْكُمْ مَرِيضًا﴾ جا‌هه‌ر که‌سینک له‌ئ‌وه‌نه‌خ‌و‌ش بو‌و
 ﴿أَوْ عَلَى سَفَرٍ﴾ یان له‌سه‌فه‌ردا‌بو‌و (وه به‌ر‌و‌و‌و نه‌بو‌و) ﴿فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ﴾ ئە‌وه‌پ‌ی‌ویسته به‌ئه‌ندازه‌ی
 ئە‌وه‌پ‌و‌زانه‌ی (به‌ر‌و‌و‌و نه‌بو‌وه) قه‌زای بکاته‌وه له‌ر‌و‌زانی‌تردا ﴿وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ﴾ وه‌پ‌ی‌ویسته
 له‌سه‌ر ئە‌وانه که‌زور به‌نا‌ره‌ه‌تی ئە‌توانن به‌ر‌و‌و‌و بن (و به‌ر‌و‌و‌و نابن) ﴿فَذِيَّةٌ طَعَامٌ مَسْكِينٍ﴾
 بریتی (یان له‌سه‌ره) ، که‌خ‌و‌راکی هه‌زاریکه ﴿فَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَّهُ﴾ ئە‌مجا هه‌ر که‌سینک زور‌تر
 بریتی بدات ئە‌وه‌باش‌تره‌ب‌وی ﴿وَأَنْ تَصُومُوا خَيْرٌ لَّكُمْ﴾ و ئە‌گه‌ر به‌ر‌و‌و‌و بن ب‌و‌خ‌وتان باش‌تره
 ﴿إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ ئە‌گه‌ر بزائن ﴿شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ﴾ مانگی په‌مه‌زان مانگیکه
 قورئانی‌تیدا‌نیزا‌وته‌خواره‌وه ﴿هُدًى لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ﴾ به‌رینما ب‌و‌خه‌لکی وه به‌لگه‌گه‌لینکی ر‌و‌شن
 ﴿مِنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ﴾ ب‌و‌رینم‌و‌نی و‌جیا‌کر‌دنه‌وه‌(ی‌دروست و‌نادروست) ﴿فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمْ
 الشَّهْرَ﴾ ئە‌مجا هه‌ر که‌سینک له‌ئ‌وه‌مانگی په‌مه‌زانی‌بینی ﴿فَلْيَصُمْهُ﴾ با به‌ر‌و‌و‌و بیت ﴿وَمَنْ كَانَ
 مَرِيضًا﴾ وه‌هه‌ر که‌سینک نه‌خ‌و‌ش بو‌و ﴿أَوْ عَلَى سَفَرٍ﴾ له‌سه‌فه‌ردا‌بو‌و ﴿فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ﴾ با به‌ئه‌ندازه‌ی
 ئە‌وه‌پ‌و‌زانه‌ق‌ه‌زای بکاته‌وه له‌چه‌ند‌پ‌و‌و‌زینکی‌تردا ﴿يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ﴾ خوا‌ئ‌اسانی ئە‌وه‌ی ب‌و‌ئ‌وه
 ﴿وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ﴾ وه‌گرانی‌نا‌و‌یت ب‌وتان ﴿وَلْيُكْمِلُوا الْعِدَّةَ﴾ (قه‌زای په‌مه‌زاتان له‌سه‌ر
 دانرا) تا مانگه‌که‌(بگرن) به‌ته‌وا‌وی ﴿وَلْيُكْمِلُوا اللَّهَ عَلَى مَا هَدَىٰكُمْ﴾ وه‌به‌گه‌وره‌نا‌وی‌خوا‌به‌رن
 له‌سه‌ر ئە‌وه‌رینم‌و‌نی‌یه‌ی که‌کردو‌ونی ﴿وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ وه‌تا‌سو‌پاسی (خوا) بکه‌ن ﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي﴾ هه‌ر‌کارتینک به‌نده‌کانی‌من‌پ‌رسیاریان‌لی‌کردیت ده‌ر‌باره‌ی‌من ﴿فَإِنِّي
 قَرِيبٌ﴾ ئە‌وه‌ا‌ب‌ینگومان‌من‌لی‌بانه‌وه‌نزیکم ﴿أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ﴾ گیراده‌که‌م‌نزای‌نزا‌کاران ﴿إِذَا دَعَاكَ﴾
 هه‌ر‌کاتینک‌ها‌وار و‌نزام‌لی‌بکه‌ن ﴿فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي﴾ ده‌ی با ئە‌وانیش به‌ده‌نگ‌منه‌وه‌بین ﴿وَلْيُؤْمِنُوا بِي﴾
 وه‌بر‌وام‌ب‌ی‌به‌یتن ﴿لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ﴾ ب‌و‌ئه‌وه‌ی‌ر‌ئی‌راست‌بد‌و‌زنه‌وه ﴿۱۸۸﴾

أَحِلَّ لَكُمْ لَيْلَةَ الصِّيَامِ الرَّفَثُ إِلَى نِسَائِكُمْ هُنَّ
 لِبَاسٌ لَكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ لَهُنَّ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ
 تَخْتَاوْنَ أَنْفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنْكُمْ فَالْآنَ
 بَاشِرُوهُنَّ وَابْتَغُوا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا
 حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ
 الْفَجْرِ ثُمَّ أَتُمُوا الصِّيَامَ إِلَى اللَّيْلِ وَلَا تُبَشِّرُوهُنَّ وَأَنْتُمْ
 عَاكِفُونَ فِي الْمَسَاجِدِ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَقْرُبُوهَا كَذَلِكَ
 يُبَيِّنُ اللَّهُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿١٧٧﴾ وَلَا تَأْكُلُوا
 أَمْوَالَكُم بَيْنَكُم بِالْبَاطِلِ وَتُدْلُوا بِهَاءِ إِلَى الْحُكَّامِ
 لِتَأْكُلُوا فَرِيقًا مِّنْ أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْإِثْمِ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ
 ﴿١٧٨﴾ * يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَهْلِ قُلْ هِيَ مَوَاقِيتُ لِلنَّاسِ وَالْحَجِّ
 وَلَيْسَ الْبِرُّ بِأَنْ تَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ ظُهُورِهَا وَلَكِنَّ الْبِرَّ
 مَنِ اتَّقَىٰ وَأَتُوا الْبُيُوتَ مِنْ أَبْوَابِهَا وَأَتُوا اللَّهَ
 لَعَدَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٧٩﴾ وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ
 يُقَاتِلُونَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿١٨٠﴾

﴿أَجَلٌ لَّكُمْ لَيْلَةٌ الْوَيْسَاءُ﴾ ریتان پی دراوه له‌شه‌وانی رۆژوو (ی رهمه‌زان) دا ﴿الزَّكَاةُ إِلَىٰ نِسَائِكُمْ﴾ که بچه‌نه لای ژنه کانتان ﴿هُنَّ لِبَاسٌ لَّكُمْ﴾ ئەوان بۆ ئیوه پۆشاکن ﴿وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ لَّهُنَّ﴾ وه ئیوه‌ش بۆ ئەوان پۆشاکن ﴿عَلَّمَ اللَّهُ أَنْتُمْ كُنْتُمْ تَحْتَانُونَ أَنْفُسَكُمْ﴾ خوا ده‌یزانی که ئیوه ناپاکیتان له‌خوتان ده‌کرد ﴿فَتَابَ عَلَيْكُمْ﴾ بۆیه په‌شیمانی لی گیرا کردن ﴿وَعَفَا عَنْكُمْ﴾ وه‌لیتان خوش بوو ﴿فَالَّذِينَ بَشِرْتُمْ﴾ ئیتر له‌ئیستاوه (به‌شه‌و) بچه‌نه لایان ﴿وَأَنْتُمْ عَمَّا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ﴾ وه به‌دل بخوازن ئەوی که خوا بۆی نوسیوون (له‌من‌دال) ﴿وَكُلُوا وَاشْرَبُوا﴾ وه بخۆن و بخۆنه‌وه ﴿حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَكُمُ﴾ هه‌تا بۆتان جیا ده‌بیته‌وه ﴿الْحَيْطُ الْأَبْيَضُ﴾ روشته‌ی سپی (رۆژ) ﴿مِنَ الْحَيْطِ الْأَسْوَدِ﴾ له‌روشته‌ی په‌شی (شه‌و) ﴿مِنَ الْفَجْرِ﴾ له‌شه‌به‌قدا ﴿ثُمَّ آتَمُوا الصِّيَامَ إِلَىٰ الْآيِلِ﴾ له‌پاشان رۆژوه‌که‌تان ته‌واو بکه‌ن تاشه‌وی دوابی ﴿وَلَا تُبَشِّرُوهُمْ﴾ وه‌مه‌چنه‌لای ژنه کانتان ﴿وَأَنْتُمْ عَدَاوَةٌ فِي الْمَسْجِدِ﴾ له‌کاتی‌کدا که له‌مزگه‌وتدا مابنه‌وه بۆ خوا په‌رستی ﴿تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ﴾ ئەمانه سنوورانی خودان و ﴿فَلَا تَقْرُبُوهَا﴾ نزکیان مه‌که‌ونه‌وه ﴿كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ﴾ ئاوا خوا باسی فرمانی خوی ده‌کات بۆ خه‌لکی ﴿لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ﴾ تا خویان پاریزن ﴿وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبِطْلِ﴾ مالی یه‌کتری مه‌خۆن له‌ناو خوتاندا به‌ناپه‌وا ﴿وَتَدُلُّوْا بِهَا إِلَىٰ الْحُكْمِ﴾ وه به (به‌رتیل) مه‌یده‌ن به‌کار به‌ده‌ستان و فه‌رمانداران ﴿لِيَأْكُلُوا فَرِيقًا مِّنْ أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْإِثْمِ﴾ بۆ ئەوه‌ی به‌شیک له‌مالی خه‌لکی بخۆن به‌گونه‌هه ﴿وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ له‌کاتی‌کدا ئیوه‌ش ده‌زانن ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَهْلِ﴾ په‌رسیارت لی ده‌که‌ن ده‌ره‌به‌ری نوی بونه‌وه‌ی مانگه‌ نویکان ﴿قُلْ هِيَ مَوَاقِيتُ لِلنَّاسِ وَالْحَجِّ﴾ بلی ئەمانه نیشانه‌ی کاته‌کانن بۆ خه‌لکی و بۆ حه‌ج ﴿وَلَيْسَ الْبِرُّ﴾ وه‌چاکه ئەوه‌نی یه ﴿بِأَنْ تَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ ظُهُورِهَا﴾ که له‌په‌ستی مال و خانووه‌که‌انه‌وه بچه‌نه ژووره‌وه ﴿وَلَكِنَّ الْبِرَّ مِنَ اتَّقَى﴾ به‌لکو چاکه ئەوه‌یه ئەوه‌که‌سه پاریز کارو له‌خوا ترس بیت ﴿وَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ أَدْبَارِهَا﴾ وه‌بچه‌نه مال‌ه‌کان له‌ده‌رگا‌کانیه‌وه ﴿وَأْتُوا اللَّهَ تَعَالَىٰ﴾ خواتر سوت ﴿وَلَا تَقْرُبُوا حُدُودَ اللَّهِ﴾ وه‌له‌خه‌لکی بخۆن و بخۆنه‌وه که ده‌ست دریزی مه‌که‌ن ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ﴾ به‌راستی خودا ده‌ست دریزی که‌رانی خوش ناویت ﴿

وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَفِفْتُمُوهُمْ وَأَخْرِجُوهُمْ مِّنْ حَيْثُ أَخْرَجُوكُمْ وَالْفِتْنَةُ
 أَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا تَقْتُلُوهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتَّى يُقْتَلُوا
 فِيهِ فَإِنْ قَتَلْتُمْ فَأَقْتُلُوهُمْ كَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ﴿١٩١﴾ فَإِنْ أَنْتَ هُوَ
 فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٩٢﴾ وَقَتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ
 الدِّينُ لِلَّهِ فَإِنْ أَنْتَهُوا فَلَا عُدُونَ إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿١٩٣﴾ الشَّهْرُ الْحَرَامُ
 بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْحُرْمَتُ قِصَاصٌ فَمَنْ أَعْتَدَى عَلَيْكُمْ فَأَعْتَدُوا
 عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا أَعْتَدَى عَلَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ
 الْمُتَّقِينَ ﴿١٩٤﴾ وَأَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ
 وَأَحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٩٥﴾ وَاتَّمُوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ
 فَإِنْ أُحْصِرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ وَلَا تَحْلِقُوا رُءُوسَكُمْ حَتَّى يَبْلُغَ
 الْهَدْيُ مَحَلَّهُ، فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيضًا أَوْ بِهِ أَذًى مِنْ رَأْسِهِ فَفِدْيَةٌ
 مِنْ صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسُكٍ فَإِذَا أَمِنْتُمْ فَمَنْ تَمَتَّعَ بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ
 فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ
 وَسَبْعَةٍ إِذَا رَجَعْتُمْ تِلْكَ عَشْرَةٌ كَامِلَةٌ ذَلِكَ لِمَنْ لَمْ يَكُنْ أَهْلُهُ حَاضِرِي
 الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١٩٦﴾

﴿وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ تَقْتُلُوهُمْ﴾ بیان کوژن (کافران) له ههر شوئینی دهستان کهوتن و زال بوون به سه ریاندا
 ﴿وَأَخْرَجُوهُمْ﴾ وه ده ریان بکهن ﴿مَنْ حَيْثُ أَخْرَجُوهُمْ﴾ لهو شوئانه ی که ئیوه یان لی دهر کردوه ﴿وَأَلْفَشْنَا أَشْدَّ مِنْ
 الْقَتْلِ﴾ لادان له ربئی یه کتابه رستی خوی گهوره له خه لک کوشتن سهخت و گه وره تره ﴿وَلَا تَقْتُلُوهُمْ﴾ جهنگیان
 له گه ل مه کهن ﴿عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ له لای مز گهوتی که عبهدا ﴿حَتَّى يَقْتُلُوهُ فِيهِ﴾ تا نهوان له ویندا نه جهنگن
 له گه لئاندا ﴿إِن قَتَلْتُمْ﴾ نه مجائه گهر جهنگین له گه لئاندا ﴿فَأَقْتُلُوهُمْ﴾ ئیوهش بجهنگن له گه لئاندا ﴿كَذَلِكَ جَزَاءُ
 الْكَافِرِينَ﴾ نه مه یه توله ی بی پرویان ﴿فَإِنْ أَنْتَ هُوَ﴾ به لام نه گهر دهستان هه لگرت (له جهنگ) ﴿فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ
 رَحِيمٌ﴾ نهوا خوی گهوره لیخوشبوو میهره بانه ﴿وَقَتْلُوهُمْ﴾ جهنگیان له گه ل بکهن ﴿حَتَّى لَا تَكُونَ
 فِتْنَةً﴾ تادوژ منابه تی بوئاین وهاو له پر یاردان نه مینی ﴿وَيَكُونَ الَّذِينَ لِلَّهِ﴾ وه ئاین و ملکه چی هه ربو خواده بیت ﴿فَإِنْ
 أَنْتَ هُوَ﴾ نه مجائه گهر دهستان هه لگرت ﴿فَلَا عُدُونَ﴾ ئیتر دهست درئیژی نی یه ﴿إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ﴾ مه گهر له سه ر
 سته م کاران نه بیت ﴿الشَّهْرَ الْحَرَامَ بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ﴾ ریزی مانگی حهرام به رانبه ر به ریز گرتی نهوانه بو مانگی
 حهرام ده بیت ﴿وَالْحُرْمَتُ قِصَاصٌ﴾ شکاندن ی هه ر ریزی کیش توله ی هه یه ﴿فَمَنْ اعْتَدَى عَلَيْكُمْ﴾ جاهه ر که سینک
 دهست درئیژی کرده سه رتان ﴿فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ﴾ ئیوهش دهست درئیژی بکه نه سه ری ﴿بِمِثْلِ مَا اعْتَدَى عَلَيْكُمْ﴾
 به وئنه ی دهست درئیز کردنه که ی نهوا بو ئیوه ﴿وَأَنْتَ هُوَ اللَّهُ﴾ وه له خوا بترسن ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ﴾ وه بزنان
 که خوا ﴿مَعَ الْمُتَّقِينَ﴾ له گه ل باریز کارانه ﴿وَأَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ وه دارایی خوئان بهخت بکهن له
 ری ی خوادا ﴿وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ﴾ وه به دهستی خوئان خوئان مه خه نه تیاجو و نه وه ﴿وَأَحْسِنُوا﴾ وه
 چا که بکهن ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ به راستی خوا چا که کارانی خوش دهویت ﴿وَأَتِمُّوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ﴾
 حه ج و عومره (تان که دهست بی کرد) نه نها بو خوا به ته وای بی کهن ﴿فَإِنْ أَحْصَرْتُمْ﴾ نه مجائه گهر هه ر
 (قه دهغه کران) ﴿فَمَا اسْتَسْرَمْنَا مِنَ الْهَدْيِ﴾ نهوسا چیتان بو هه لسورا له قوربانی (سه ری بپن) ﴿وَلَا تَحْلِقُوا
 رُءُوسَكُمْ﴾ وه سه رتان مه تاشن ﴿حَتَّى يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحَلَّهُ﴾ ناقوربانیه که ده گاته چی ی دیاری کراوی خوی ﴿فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ
 مَرِيضًا﴾ نه مجا هه ر که سینک له ئیوه نه خوش بوو ﴿أَوْ بِهِ آذَى مِنْ رَأْسِهِ﴾ یان نازاریک له سه ری دا بوو ﴿فَفِدْيَةٌ
 مِنْ صِيَامٍ﴾ (نه گهر سه ری تاشی) بریتی یه ک بدات که پوژوو (ی سنی پوژوه) ﴿أَوْ صَدَقَةٌ أَوْ نُسُكٌ﴾ یان خیریک
 یان قوربانیه ک بکات ﴿فَإِذَا أَمِنتُمْ﴾ جا کاتیک دلنیا بوون (ترس نه بوو) ﴿فَمَنْ تَمَعَ بِالْعُمْرَةِ﴾ نه مجائه وه که سه ی
 به هه ر مه ند بوو به به جهیئانی عومره ﴿إِلَى الْحَجِّ﴾ تاکاتی حه ج ﴿فَمَا اسْتَسْرَمْنَا مِنَ الْهَدْيِ﴾ نه وه چی بو هه لسورا له
 قوربانی (بیکات) ﴿فَمَنْ لَمْ يَجِدْ﴾ وه نه گهر یه کینک نه بیوو ﴿فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ﴾ با سنی پوژوه به ر پوژوو بیت
 له کاتی حه جدا ﴿وَسَبْعُ إِدْرَاعَةٍ﴾ وه حهوت پوژوی تریش کاتیک گهرانه وه ﴿تِلْكَ عَشْرَةٌ كَامِلَةٌ﴾ نه مه ده بیته ده
 پوژوی ته ووا ﴿ذَلِكَ لِمَنْ لَمْ يَكُنْ أَهْلَهُ حَاضِرًا﴾ حاضری المسجد الحرام نه مه بو که سینکه که (خوی) و کهس و کاری دانیشتووی
 ده ور و به ری (مسجد الحرام) نه بیت ﴿وَأَنْتَ هُوَ اللَّهُ﴾ وه له خوا بترسن ﴿وَأَعْلَمُوا﴾ وه بزنان ﴿إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ
 الْعِقَابِ﴾ که به راستی خوا خاوه نی توله و سزای سهخته ﴿۱۱۷﴾

الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَاتٌ فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ فَلَا
 رَفَثَ وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ وَمَا تَفَعَّلُوا مِنْ
 خَيْرٍ يَعْلَمُهُ اللَّهُ وَتَزَوَّدُوا فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوَىٰ
 وَاتَّقُونِ يَا أُولِيَ الْأَلْبَابِ ﴿١٩٧﴾ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ
 أَنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ فَإِذَا أَفَضْتُمْ مِنْ
 عَرَفَاتٍ فَأَذْكُرُوا اللَّهَ عِنْدَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ
 وَاذْكُرُوهُ كَمَا هَدَىٰكُمْ وَإِنْ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ
 لَمِنَ الضَّالِّينَ ﴿١٩٨﴾ ثُمَّ أَفِيضُوا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ
 النَّاسُ وَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٩٩﴾
 فَإِذَا قَضَيْتُمْ مِنْ سَكَكُمْ فَأَذْكُرُوا اللَّهَ كَذِكْرِكُمْ
 آبَاءَكُمْ أَوْ أَشَدَّ ذِكْرًا فَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ
 رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ
 ﴿٢٠٠﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً
 وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿٢٠١﴾ أُولَئِكَ
 لَهُمْ نَصِيبٌ مِّمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٢٠٢﴾

﴿الْحُجُّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَاتٌ﴾ (کاتی) حج له‌چهند مانگیکی دیاری کراوادیه ﴿فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ الْحُجَّ﴾
 ئەمجا هەر که سیک له‌مانگانه‌دا حجی له‌سه‌ر خوی پنیوست کرد ﴿فَلَا رَفْثَ﴾ بایتر نه‌چیته لای
 زن ﴿وَلَا سُوفَ﴾ وه به‌دکاری نه‌کات ﴿وَلَا جِدَالَ﴾ وه دهمه‌قاله نه‌کات ﴿فِي الْحُجِّ﴾ له‌حه‌جدا
 ﴿وَمَا تَعْلَمُونَ مِنْ خَيْرٍ﴾ وه هەرچی بکه‌ن له‌چاکه ﴿يَعْلَمُهُ اللَّهُ﴾ خوابی‌ی ده‌زانی ﴿وَتَزَوَّدُوا﴾ وه
 تویشوو (ی پاریزکاری) و له‌خواترسان هه‌لبگرن ﴿فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ الشَّقْوَى﴾ که باشترین تویشوو
 له‌خواترسانه ﴿وَأَتَقُونِ يَا أُولِيَ الْأَلْبَابِ﴾ وه له‌من بترسن نه‌ی هوشمه‌ندان ﴿لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ﴾
 گوناختان له‌سه‌رنی به ﴿إِن تَبَتَّغُوا فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ﴾ که دوای رۆزی په‌روه‌ردگارتان بکه‌ون
 ﴿فَإِذَا أَقَضْتُمْ مِنْ عَرَفَاتٍ﴾ ئەمجا کاتیک بلاوه‌تان لیکرد و گه‌رانه‌وه له‌عه‌رفات ﴿فَأَذْكُرُوا اللَّهَ﴾
 ناوی خوا بیتن ﴿عِنْدَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ﴾ له‌لای (مشعر الحرام) دا ﴿وَأَذْكُرُوا كَمَا هَدَيْتُمْ﴾
 وه‌یادی خودا بکه‌ن که رینمونی کردن ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ لَمَنِ الضَّالِّينَ﴾ با له‌پیش نه‌وه‌شا تیه
 له‌گومرایان بووبن ﴿ثُمَّ أَفِيضُوا مِنْ حَيْثُ أَقَاضَ النَّاسُ﴾ له‌پاشان بگه‌رینه‌وه له‌وشوینه‌ی خه‌لکی
 لی‌ی ده‌گه‌رینه‌وه ﴿وَأَسْتَغْفِرُوا اللَّهَ﴾ وه‌داوای لی‌ی خو‌شبوون بکه‌ن له‌خوا ﴿إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾
 بیگومان خوالی خو‌شبوو میهره‌بانه ﴿فَإِذَا أَقَضْتُمْ مِنْ مَسْجِدِكُمْ﴾ ئەمجا کاتیک نه‌رکان و واجباتی
 حه‌جتان ته‌واو کرد ﴿فَأَذْكُرُوا اللَّهَ﴾ یادی خوا بکه‌ن ﴿كَذِكْرِكُمْ آبَاءَكُمْ﴾ وه‌ک ناو بردنتان بو
 باوو باپیرانتان ﴿أَوْ أَشَدَّ ذِكْرًا﴾ یان زورتر له‌ناوی نه‌وان ﴿فَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ﴾ ئەمجا هی‌ی واهه‌یه
 له‌خه‌لکی (هەر داوای دنیا ده‌کات و) ده‌لیت ﴿رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا﴾ خواهه‌بمانده‌ری له‌دونیادا
 ﴿وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ﴾ وه (ئه‌وانه) هیچ به‌شیکیان نی‌ی به‌له‌رۆزی دوایی دا ﴿وَمَنْهُمْ مَنْ
 يَقُولُ﴾ وه‌هی واش هه‌یه ده‌لیت ﴿رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً﴾ خواهه‌هم
 له‌دونیای و هم له‌رۆزی دواییدا خیر و خو‌شیمان بی‌ی بده ﴿وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾ وه‌بمان پاریزه له‌سزای
 ناگر ﴿أُولَئِكَ﴾ ئائه‌وانه ﴿لَهُمْ نَصِيبٌ﴾ به‌شیکیان هه‌یه ﴿مِمَّا كَسَبُوا﴾ له‌وه‌ی که کردوویانه
 ﴿وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾ وه‌خوای گه‌ورو زور خیرایه له‌لیپرسینه‌وه‌دا ﴿۱۱﴾

* وَادْكُرُوا اللَّهَ فِي أَيَّامٍ مَّعْدُودَاتٍ فَمَنْ تَعَجَّلَ فِي
 يَوْمَيْنِ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ وَمَنْ تَأَخَّرَ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ لِمَنِ
 اتَّقَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَعْلَمُوا أَنَّكُمْ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ
 ﴿٢٢﴾ وَمَنْ النَّاسُ مِنْ يُعْجِبُكَ قَوْلُهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
 وَيُشْهِدُ اللَّهَ عَلَىٰ مَا فِي قَلْبِهِ ۖ وَهُوَ أَلَدُّ الْخِصَامِ ﴿٢٤﴾
 وَإِذَا تَوَلَّىٰ سَعَىٰ فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ
 وَالنَّسْلَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفُسَادَ ﴿٢٥﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُ اتَّقِ اللَّهَ
 أَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْإِثْمِ فَحَسْبُ لَهُ جَهَنَّمُ وَلَبِئْسَ
 الْإِمَّهَادُ ﴿٢٦﴾ وَمَنْ النَّاسُ مِنْ يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ
 مَرْضَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ ﴿٢٧﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
 آمَنُوا ادْخُلُوا فِي السِّلْمِ كَآفَّةً وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوتِ
 الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿٢٨﴾ فَإِنْ زَلَلْتُمْ مِنْ بَعْدِ
 مَا جَاءَ تَكْمُرَ الْبَيْتِ فَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ
 ﴿٢٩﴾ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلَلٍ مِنَ الْغَمَامِ
 وَالْمَلَائِكَةُ وَفُضِي الْأَمْرُ إِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٣١﴾

﴿وَأذْكُرُوا اللَّهَ﴾ ناوی خوا بهرن (الله اکبر بکهن) ﴿فِي أَيَّامٍ مَّعْدُودَاتٍ﴾ له چهند رۆژنیکی دیاری
 کراودا ﴿فَمَنْ تَعَجَّلَ فِي يَوْمَيْنِ﴾ ههر که سیک پهله بکات له دوو رۆژدا (ههر سئ جهمه ره که بهر دباران
 بکات) ﴿فَلَا إِشْرَ عَلَيْهِ﴾ گوناھی ناگات ﴿وَمَنْ تَأَخَّرَ﴾ وه ههر که سیکش دوا بکه ویت (سئ رۆژ
 ره جم بکات) ﴿فَلَا إِشْرَ عَلَيْهِ لِنِ اتَّقَى﴾ گوناھی له سهر نی به بۆ که سیک پاریزکاری بکات و له خوا
 بترسیت ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ له خوا بترسن و (له سزای) خوتان پباریزن ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَكُمْ﴾ وه بزنانن که
 ئیهوه ﴿إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ﴾ بۆ لای ئهوه (ته گهرینه وهوه) کۆده کرینه وهوه ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَنْ﴾ له ناوخه لکی
 که سانیک ههن ﴿يُعْجِبُكَ قَوْلُهُ﴾ که به قسه سه رسامت ده کات ﴿فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ له م ژبانی دونیادا
 ﴿وَيُشْهَدُ اللَّهُ﴾ وه خوا ده کات به شاهید ﴿عَلَى مَا فِي قَلْبِهِ﴾ له سهر (راستی) ئه وه ی له دلبایه تی
 ﴿وَهُوَ الَّذِي خَصَّ﴾ که چی ئه وه دوزمنیکی سهر سه خته ﴿وَإِذَا تَوَلَّى﴾ وه کاتیک پشتی هه لکرد
 ﴿سَعَى﴾ هه ول ده دات ﴿فِي الْأَرْضِ﴾ له زهوی دا (له وولاتدا) ﴿لِيُفْسِدَ فِيهَا﴾ بۆ ئه وه ی خراپه ی
 تیدا بکات ﴿وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ﴾ وه کشتو کال و وه چه وه نه وه له ناو بیات ﴿وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفُسَادَ﴾
 وه خوا خراپه کاری خوئ ناویت ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُ﴾ وه کاتیک پی ی بووتریت ﴿اتَّقِ اللَّهَ﴾ له خوا
 بترسه ﴿أَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْإِثْمِ﴾ دهمار ده یگری بۆ بهد کرداری ﴿فَنَحَسَبُ وُجْهَتَهُ﴾ جائه وه دوزه خی
 بهسه ﴿وَلَيْسَ الْيَهُودُ﴾ که به دترین جیگایه ﴿وَمِنَ النَّاسِ﴾ له ناوخه لکیش که سانیک ههن
 ﴿مَنْ يَشْرِي نَفْسَهُ﴾ که گیانی خوئی ده فروشیت ﴿أَبْتَعَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ﴾ بۆ ره زامه نندی خوا
 ﴿وَاللَّهُ زَعُوفٌ بِالْعِبَادِ﴾ وه خوا میهره بانه به بنده کان ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئه ی برواداران
 ﴿أَدْخُلُوا فِي السِّلْمِ كَآفَّةً﴾ هه موو به ته وای بیچه ناو ئیسلامه وه ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوتِ الشَّيْطَانِ﴾ وه دوا ی
 هه نگا وه کانی شهیتان مه که ون ﴿إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ﴾ چونکه بیگومان ئه وه دوزمنیکی ئاشکراتانه ﴿فَإِنْ زَلَلْتُمْ﴾
 ئه مجائه گهر لاتاندا (هه لخیلسکان) ﴿فَمِنْ بَعْدِهَا﴾ دوا ی ئه وه ی ﴿جَاءَتْكُمْ الْبَيْتَاتُ﴾ که
 نیشانه ئاشکر اکانتان بۆهات ﴿فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ﴾ ئه وه چاک بزنانن که خوا ﴿عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ زال و کار
 دروسته ﴿هَلْ يَنْظُرُونَ﴾ نایا ئه وانه چاوه روانن ﴿إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ﴾ خویان بۆ بیت ﴿فِي ظُلْمٍ﴾
 له ناو چهند پارچه ﴿مِنَ الْعَمَامِ﴾ هه ورئکی سبی دا ﴿وَالْمَلَكِ﴾ هه ره ها فریشته کان (یان بۆ بی)
 ﴿وَقُضِيَ الْأَمْرُ﴾ وه کاره که کونایی پی بیت ﴿وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ﴾ وه هه موو کاریک ههر بۆ لای خوا
 ده گهرینه وه ﴿۱۱﴾

سَلِّ بَنِي إِسْرَائِيلَ كَمَا آتَيْنَاهُمْ مِنْ آيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ وَمَنْ يَبْدُلْ نِعْمَةَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١٣١﴾ زَيْنُ
لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَالْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَيَسْخَرُونَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ
اتَّقَوْا فَوْقَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ
﴿١٣٢﴾ كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّنَ مُبَشِّرِينَ
وَمُنذِرِينَ وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ
فِيمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ وَمَا اخْتَلَفَ فِيهِ إِلَّا الَّذِينَ أُوتُوهُ مِنْ بَعْدِ
مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ فَهَدَى اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا
لِمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِهِ وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ
إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٣٣﴾ أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا
يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ مَسَّتْهُمُ الْبَأْسَاءُ وَالضَّرَاءُ
وَزُلْزِلُوا حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ مَتَى نَصُرُ
اللَّهُ إِلَّا إِنْ نَصَرَ اللَّهُ فَرِيبٌ ﴿١٣٤﴾ يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلْ
مَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ خَيْرٍ فَلِلَّوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ وَالْيَتَامَى وَالْمَسْكِينِ
وَأَبْنِ السَّبِيلِ وَمَا تَفَعَّلُوا مِنْ خَيْرٍ فإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿١٣٥﴾

﴿سَلِّبْنِي إِسْرَءِيلَ﴾ (ته‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ) له‌بنی ئیسرائیل پیرسه ﴿كِرَاءَاتِنَاهُمْ مِّنْ ءَايَةِ يَبْنِيهِ﴾ كه چه‌ند به‌لگه‌و
نیشانه‌ی روشنمان داوه به‌وان ﴿وَمَنْ يَبْدِلْ﴾ وه ههر كه سیك بیگوریت ﴿بِعَمَّةِ اللَّهِ﴾ به‌هره‌ی (ریتمونوی) خوا
﴿مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُنَّ﴾ دوا‌ی ته‌وه‌ی كه ده‌ستی كه‌وت ﴿فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ ته‌وه بیگومان خوداتوله‌ی زورسه‌خته
﴿رُزِينَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا﴾ جوان كراوه بو‌ی بر وایان (ناسوپاس كه‌ران) ﴿الْحَيَّةُ الدُّبِّيَّةُ﴾ ژبان‌ی دونیا (به‌جورنك)
﴿وَيَسْخَرُونَ مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ كه گالته ده‌كن به بر واداران ﴿وَالَّذِينَ اتَّقَوْا﴾ (به‌لام پایه‌ی) ته‌وانه‌ی له‌خوا ترسن
﴿فَوْقَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ كه‌لی به‌رزتره له‌وان له‌رؤزی دوا‌ییدا ﴿وَاللَّهُ يَرُوقُ﴾ وه خودا رزق و رؤزی ده‌دات
﴿مَنْ يَشَاءُ﴾ به‌هر كه سیك كه‌بیه‌ویت ﴿بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾ به‌بی شومار و حساب‌كر دن ﴿كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً﴾
خه‌لكی به‌ك كۆمه‌ل بوون (به‌سروشت) ﴿فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّنَ﴾ ته‌مجا خودا پیغه‌مبه‌رانی نارد ﴿مُبَشِّرِينَ﴾
به‌مژده‌دهر ﴿وَمُنذِرِينَ﴾ و ترسینه‌ر ﴿وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ﴾ وه كتیبی راستی و دروستی له‌گه‌لدا
ناردونه خواره‌وه ﴿لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ﴾ تا بریار بدات و حوكم بكات له‌ناو خه‌لكی دا ﴿فِيمَا اٰخْتَلَفُوا فِيهِ﴾
له‌و شتانه‌ی كه جیاواز و دووبه‌ره‌ك بوون تیا‌یدا ﴿وَمَا اٰخْتَلَفَ فِيهِ﴾ وه كه‌س جیاواز و دووبه‌ره‌کی
نه‌كرد له‌كتیبی ئاسمانیدا ﴿إِلَّا الَّذِينَ اٰوَوْهُ﴾ مه‌گه‌ر ته‌وانه‌ی كه كتیبیان بی‌درا‌بوو ﴿مِنْ بَعْدِ﴾ دوا‌ی ته‌وه‌ی
﴿مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ﴾ نیشانه‌و به‌لگه‌ی روشنمان بو‌هات ﴿غَيَّبْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ به‌هوی حه‌ساده‌تی ناو خو‌بانه‌وه
﴿فَهَدَىٰ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ته‌مجا خوا خوی ریتمونوی بر وادارانی كرد ﴿لِمَا اٰخْتَلَفُوا فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِآيَاتِهِ﴾ بو
ته‌و ریگا راسته‌ی كه دووبه‌ره‌کیان تیا‌دا ده‌كرد ﴿وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾ وه خوا كئی بویت ریتمونوی ده‌كات
﴿إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ بو ری‌بازی راست ﴿أَمْرٍ حَسْبُهُمْ﴾ ئایا و اتان زانیسوه ﴿أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ﴾ كه ده‌چنه
به‌هشت ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَاكُمْ مَثَلِ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ﴾ كه چی هیشتا نه‌هاتوته ریتان ته‌وه‌ی له‌نا‌ره‌حتی توشی ته‌وانه
بوون كه له‌پنش ئیوه‌دا تیبه‌رین ﴿مَسْتَهْمِرُ الْبِئْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ﴾ (كه له‌ری‌ی خودا) دوو‌چاری سه‌ختی و زه‌ره‌ر و
زیان بوون ﴿وَرُزِلُوا﴾ وه زور به‌توندی ته‌كان دران و زوربان بو‌هات ﴿حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ﴾
به‌ره‌نگیتك كه پیغه‌مبه‌ره‌كه و ته‌وانه‌ی كه بر وایان هیتابوو له‌گه‌لیدا ده‌یان ووت ﴿مَتَىٰ نَضْرُؤُ اللَّهِ﴾ سه‌ره‌كه‌وتنی
خوا كه‌ی دبت ﴿أَلَا إِنَّ نَضْرُؤَ اللَّهِ قَرِيبٌ﴾ ناگادار بن و دلنیا‌بن به‌راستی سه‌ره‌كه‌وتنی خوا نزیکه ﴿سَمِعُوا نَكَرًا﴾
پرسیارت لی‌ده‌كه‌ن ﴿مَا ذَا اٰنِفِقُوا﴾ چی بیه‌خشن (له‌ری‌ی خودا) ﴿قُلْ مَا اَنْفَقْتُمْ﴾ بلی: ته‌وی ده‌بیه‌خشن
﴿مِنْ خَيْرٍ﴾ له‌مالی پاك و حه‌لال ﴿فَالِئُولَئِكَ﴾ با بو‌باوك و دایك ﴿وَالْاَقْرَبِينَ﴾ و خزمانی نزیک ﴿وَالِئْتَمَى﴾ و
هه‌تیوان ﴿وَالْمَسْكِينِ﴾ و هه‌ژاران ﴿وَابْنِ السَّبِيلِ﴾ و ری‌وارانی كه‌م ده‌ست ﴿وَمَا تَعْمَلُوا مِنْ خَيْرٍ﴾ وه ههر چی بكه‌ن
له‌چا‌كه ﴿فَإِنَّ اللَّهَ بِءِءِءِ عَالِمٌ﴾ ته‌وه بیگومان خوا ناگاداره‌لی ی ﴿۱۵﴾

كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهُ لَكُمْ وَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا
 شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَعَسَى أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ
 لَكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢١٦﴾ يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ
 الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ قُلْ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ وَصَدُّ عَنْ سَبِيلِ
 اللَّهِ وَكَفْرٌ بِهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِ مِنْهُ
 أَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا يَزَالُونَ
 يَقْتُلُونَكُمْ حَتَّى يَرُدُّوكُمْ عَنْ دِينِكُمْ إِنْ أَسْتَطَعُوا وَمَنْ
 يَرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَيَمُتْ وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَئِكَ
 حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ
 النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢١٧﴾ إِنْ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ
 هَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ
 اللَّهِ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢١٨﴾ * يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ
 قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ وَإِثْمُهُمَا أَكْبَرُ
 مِنْ نَفْعِهِمَا وَيَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلِ الْعَفْوَكَ ذَلِكَ
 يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١٩﴾

﴿ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ ﴾ جهنگتان له سهر پیوست کرا ﴿ وَهُرُكُهُ لَكُمْ ﴾ که لاتان ناخوشه ﴿ وَعَسَىٰ أَن تَكْرَهُوا شَيْئًا ﴾ وهه گونجی شتیکتان بی ناخوش بی ﴿ وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ ﴾ که چی باش وخیر بیت بوتان ﴿ وَعَسَىٰ أَن تُحِبُّوا شَيْئًا ﴾ وهه گونجی شتیکتان پی خوش بی ﴿ وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ ﴾ و خراب بیت بوتان ﴿ وَاللَّهُ يَعْلَمُ ﴾ وه خوا (چاک و خرابی ئیوه) نه زانیت ﴿ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴾ و ئیوه نایزان ﴿ يَسْأَلُونَكَ ﴾ پرسیارت لی ده کهن ﴿ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ ﴾ ده باره ی مانگی حرام ﴿ قِتَالِ فِيهِ ﴾ جهنگ کردن تیایدا ﴿ قُلْ ﴾ بلی ﴿ قِتَالِ فِيهِ كَبِيرٌ ﴾ جهنگ له مانگی حرام دا گونا هیکی گه وره به ﴿ وَصَدَعَن سَبِيلِ اللَّهِ ﴾ به لام به ره لستی ریبازی خوا ﴿ وَكُفْرًا بِهِ ﴾ وه بی بروایی پی ﴿ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ﴾ وه (ری گری موسولمانان) له مزگه وتی حرام ﴿ وَالْأَخْرَاجِ أَهْلِهِ مِّنْهُ ﴾ ودهر کردنی خه لکی نه و مزگه وتی لی ﴿ أَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ ﴾ گه وره تره لای خوا (له جهنگ کردن له مانگی حرامدا) ﴿ وَالْأَفْتَتُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ ﴾ وه هاو هل به یاد کردن بو خودا وه ول دان بو په شیمان کردنه وه ی موسلمان گه وره تره له (پیاو) کوشتن (له و مانگه دا) ﴿ وَلَا يَزَالُونَ يُقَاتِلُونَكُمْ ﴾ به رده و ام ده ست هه لنا گرن و جهنگتان له گه لدا ده کهن ﴿ حَتَّىٰ يَرُدُّوكُمْ عَنْ دِينِكُمْ ﴾ تا په شیمان تان بکه نه وه له دینه که تان ﴿ إِنِ اسْتَظَلُّوا ﴾ نه گهر بتوانن ﴿ وَمَنْ يَرْتَدِدْ مِنكُمْ عَن دِينِهِ ﴾ وه ههر که سینک له ئیوه له دینی خوی هه ل بگه رپته وه ﴿ قِيَمَتٌ وَهُوَ كَافِرٌ ﴾ وه به بی بروایی بمری ﴿ فَأُولَٰئِكَ حِطَّتْ أَعْمَالُهُمْ ﴾ ئا نه وانه هه موو کرده وه کانیا ن پوج نه بیته وه ﴿ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ﴾ له دونیا و دوار و ژیشدا ﴿ وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ﴾ وه نه وانه یارو هاو ده می نا گرن ﴿ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴾ تییدا ده میتنه وه به ئیجگاری ﴿ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا ﴾ به راستی نه وانه ی بروایان هینا ﴿ وَالَّذِينَ هَاجَرُوا ﴾ وه نه وانه ی کوجیان کرد ﴿ وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ﴾ و تیگوشان له ری ی خوا دا ﴿ وَأُولَٰئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ ﴾ ئا نه وانه چاوه پروانی میهره بانی خودان ﴿ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴾ وه خوالی خوش بوو میهره بانه ﴿ يَسْأَلُونَكَ ﴾ ئهی موحه ممد پرسیارت لی ده کهن ﴿ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ ﴾ ده باره ی عهره ق و قومار ﴿ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ ﴾ بلی له م دوانه دا گونا هی گه وره هه به ﴿ وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ ﴾ و چندد قازانجیک هه به بو خه لکی ﴿ وَإِنَّهُمَا أَكْبَرُ ﴾ به لام گونا هه که یان گه وره تره ﴿ مِنْ نَّفْعِهِمَا ﴾ له سوود و قازانجه که یان ﴿ وَيَسْأَلُونَكَ ﴾ وه پرسیارت لی ده کهن ﴿ مَاذَا يُنْفِقُونَ ﴾ چی بیه خشن ﴿ قُلِ الْعَفْوَ ﴾ بلی نه وه ی لی تان زیاده ﴿ كَذَلِكَ يبينُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ ﴾ ئا وه ها خودا به لگه کان روون ده کاته وه بوتان ﴿ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴾ تا بیر بکه نه وه ﴿

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الَّتِي مَلَى قُلُوبَهُمْ قُلْ إِصْلَاحٌ لَّهُمْ
 خَيْرٌ وَإِنْ تُخَالِطُوهُمْ فَإِخْوَانُكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ الْمُفْسِدَ مِنَ
 الْمُصْلِحِ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَعْنَتَكُمْ إِنْ أَلَّ اللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ
 ﴿٢٢٠﴾ وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكَةَ حَتَّى تُؤْمِنَ وَلَا أُمَّةٌ مُؤْمِنَةٌ
 خَيْرٌ مِنْ مُشْرِكَةٍ وَلَوْ أَعْجَبَتْكُمْ وَلَا تُنكِحُوا الْمُشْرِكِينَ
 حَتَّى يُؤْمِنُوا وَلَعَبْدٌ مُؤْمِنٌ خَيْرٌ مِنْ مُشْرِكٍ وَلَوْ أَعْجَبَكُمْ
 أُولَئِكَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ
 بِإِذْنِهِ وَيُبَيِّنُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٢١﴾
 وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ أَذَى فَأَعْتَزِلُوا النِّسَاءَ فِي
 الْمَحِيضِ وَلَا تَقْرُبُوهُنَّ حَتَّى يَطْهَرْنَ فَإِذَا تَطَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ
 مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ
 ﴿٢٢٢﴾ نِسَاءُكُمْ حَرْثٌ لَكُمْ فَأْتُوا حَرْثَكُمْ أَنْي شِئْتُمْ وَقَدِّمُوا
 لِأَنْفُسِكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ مُلْقَوَةٌ وَبَشِّرِ
 الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٢٣﴾ وَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ عُرْضَةً لِأَيْمَانِكُمْ أَنْ تَبَرُّوا
 وَتَتَّقُوا وَتُصَلِّحُوا بَيْنَ النَّاسِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٢٤﴾

﴿ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ﴾ له کاری دنیا و دوار و ژتان ﴿ وَيَسْأَلُونَكَ ﴾ و هر سیارت لی ده کهن ﴿ عَنِ الَّتِي ﴾ له باره ی هه تیوان (که چۆن بن له گه لیاندا) ﴿ قُلْ إِصْلَاحٌ لَهُمْ خَيْرٌ ﴾ بلی چاکسازی (تیکه لاوی کردن) بۆ نه وان چاکتره ﴿ وَإِنْ تَخْأَطُوهُمْ فَاخُونُكُمْ ﴾ و هه گهر تیکه ل بین له گه لیاندا (قهینا کات چونکه) براتانن ﴿ وَاللَّهُ يَعْلَمُ الْمُفْسِدِينَ الْمُضْلِحِينَ ﴾ و هخوا ده زانی کی خرابه کار و کی چاکه کاره (له گه ل هه تیوان) ﴿ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَعْتَبْتَكُمْ ﴾ نه گهر خوا بیویستایه دو چاری رهنج و نار هه تی ده کردن ﴿ إِنْ اللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴾ به راستی خوازال و کار دروسته ﴿ وَلَا تَتَّبِعُوا الْمُشْرِكِينَ ﴾ ژنانی هاوبهش په پیداکه ره ماره مه کهن ﴿ حَتَّى يُؤْمِنَ ﴾ تابروا دههینن ﴿ وَلَا مَئْمُومَةٌ ﴾ که نیزه کیکی برودار ﴿ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكَةٍ ﴾ باشتره له ژنه (نازادیکی) هاوبهش په پیداکه ره ﴿ وَلَوْ أَنْجَبْتَكُمْ ﴾ با (هاوبهش په پیداکه ره که) سه رسامیشی کردبن (به جوانی یان داراییان) ﴿ وَلَا تَتَّبِعُوا الْمُشْرِكِينَ ﴾ و ه ژنانی موسلمان ماره مه کهن له هاوبهش په پیداکه ره ان ﴿ حَتَّى يُؤْمِنُوا ﴾ تابروا دههینن ﴿ وَلَعَبْدٌ مُّؤْمِنٌ ﴾ و ه کویله یه کی برودار ﴿ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكٍ ﴾ باشتره له (نازادیکی) هاوبهش په پیداکه ره ﴿ وَلَوْ أَنْجَبْتَكُمْ ﴾ با سه رسامیشی کردبن (به دارایی یا جوانیان) ﴿ أُولَئِكَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ ﴾ نه وانه بانگ (ی خه لک) ده کهن بۆ ناو ناگر ﴿ وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى الْبَيْتَةِ ﴾ به لام خوا (خه لک) بانگ ده کات بۆ به هه شت ﴿ وَالْمَغْفِرَةَ بِإِذْنِهِ ﴾ و لیخوش بوون به فهرمانی خوی ﴿ وَيَبِينَ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ ﴾ و ه نیشانه کانی خوی روشن ده کاته وه بۆ خه لکی ﴿ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴾ به لکو بیربکه نه وه ﴿ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ ﴾ و هر سیارت لی ده کهن ده رباره ی حمیز ﴿ قُلْ هُوَ ذِي ﴾ بلی حمیز نازاره ﴿ فَأَعْرِضْ لَوِ الْوَسْأَةَ ﴾ که واته دوور بکه ونه وه له هاوسره کانتان ﴿ فِي الْمَحِيضِ ﴾ له کاتی حمیزا ﴿ وَلَا تَقْرُبُوهُنَّ ﴾ و نه زیکیان له گه لدا مه کهن ﴿ حَتَّى يَطْهَرْنَ ﴾ تا پاک ده بنه وه ﴿ فَإِذَا طَهَّرْنَ ﴾ که خویان شت (دوای پاک بوونه وه) ﴿ فَأَتُوهُنَّ ﴾ نه مجا یچنه لایان ﴿ مِنْ حَيْثُ أَمَرَ اللَّهُ ﴾ له و شوینه وه که خوا فهرمانی پیداون ﴿ إِنْ اللَّهُ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ ﴾ به راستی خواته و به کارانی خوش ده ویت ﴿ وَبِحُجَّتِ الْمُطَهَّرِينَ ﴾ و پا کانی خوش ده ویت ﴿ وَسَأُكُمْ حَرْثَ لَكُمْ ﴾ ژنه کانتان کیلگه ی خوتانن ﴿ فَأَتُوا حَرْثَكُمْ ﴾ جا تۆو بوه شیننه ناو کیلگه که تانه وه (مه به ست چوونه لایانه) ﴿ أَنْ شِئْتُمْ ﴾ به هر شیوه یه که ده تانه و ی (له شوینی تایبه تی خوی که پیشه و یه نه که دواوه) ﴿ وَقَدِّمُوا أَنْفُسَكُمْ ﴾ کرده و ی باش پیش بخه ن بۆ خوتان ﴿ وَاتَّقُوا اللَّهَ ﴾ له خوا بترسن ﴿ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ مُلْقَوَةٌ ﴾ و ه بزائن و دلنیا بن که به خزمه تی ده گه ن ﴿ وَيَشِرُّ الْمُؤْمِنِينَ ﴾ و ه مزده بده به بروداران ﴿ وَلَا تَجْعَلُوا اللَّهَ عُرْصَةً ﴾ نه کهن سویند به خوا خواردن بکه ن به به ره لستی ﴿ لَا يَمْنَنُ ﴾ نه و شتانه ی سویند تان له سه ری خوار دووه ﴿ أَنْ تَبَرُّوا وَتَتَّقُوا ﴾ که چاکیی و پاریز کاری ﴿ وَتُضِلُّوا بَيْنَ النَّاسِ ﴾ و رینکخستنی نیوان خه لکی یه ﴿ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴾ و ه خوا بیسه ر و زانایه ﴿

لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَٰكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا كَسَبَتْ
قُلُوبُكُمْ ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿٢٢٥﴾ لِلَّذِينَ يُؤَلُّونَ مِن نِّسَائِهِمْ تَرَبُّصٌ
أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ فَإِن فَاءَ وَإِن فَاءَ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢٢٦﴾ وَإِن عَزَمُوا
الطَّلَاقَ فَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٢٧﴾ وَالْمُطَلَّقَاتُ يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ
ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ ۚ وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ أَن يَكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللَّهُ فِي أَرْحَامِهِنَّ
إِن كُنَّ يُوْمِنَنَّ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۚ وَبُعُولَتُهُنَّ أَحَقُّ بِرَدِّهِنَّ فِي
ذَٰلِكَ إِن أَرَادُوا إِصْلَاحًا وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ
وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ ۗ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٢٨﴾ الطَّلَاقُ مَرَّتَانٍ
فَإِمْسَاكٌ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيحٌ بِإِحْسَانٍ ۗ وَلَا يَحِلُّ لَكُمُ أَن تَأْخُذُوا
بِمَاءٍ آتَيْتُمُوهُنَّ شَيْئًا إِلَّا أَن يَخَافَا أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ
فَإِن خِفْتُمَا أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ
بِهِ ۗ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَعْتَدُوهَا وَمَن يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَأُولَٰئِكَ
هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٢٩﴾ فَإِن طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِن بَعْدِ حَتَّىٰ تَتَّخِذَ زَوْجًا
غَيْرَهُ ۗ وَإِن طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَن يَتَرَاجَعَا إِن ظَنَّا أَن
يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ ۗ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٢٣٠﴾

﴿لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِيمَا كُنْتُمْ عَلَيْكُمْ﴾ خوا سویندی بی هووده (له دم ده چوون) تان لی ناگری ﴿وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ﴾ به لام سویندی کتان لی ده گریت ﴿بِمَا كَسَبَتْ قُلُوبُكُمْ﴾ به دل بتانه ویت و مه به سستان بیت ﴿وَاللَّهُ عَظِيمٌ﴾ وه خوا لی خو شبوو له سهر خو به ﴿لِلَّذِينَ يُؤْتُونَ مِنْ سَلَامِهِمْ﴾ بو نه وانه هه به سویند ده خو ن له گه ل ژنه کانیان دروست نه بن ﴿تَرْبُصُوا أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ﴾ چاوه روانی چوار مانگ بکن ﴿فَإِنْ فَأَوْ﴾ نه مچا نه گه ر گه رانه وه (بو لای ژنه کانیان) ﴿فَإِنَّ اللَّهَ عَظِيمٌ رَجِيمٌ﴾ نه و خوا لی خو شبوو میهره بانه ﴿وَإِنْ عَرَمُوا﴾ اطلق وه نه گه ر بریاری ته لاق دانیان دا ﴿إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ نه و خوا بیسه روزانیه ﴿وَاللَّهُ طَلَقَتْ﴾ وه ژنه ته لاق دراوه کان ﴿يَتَرَبَّصْنَ بِأَبْصَاهُمْ﴾ دان به خو یاندا ده گرن ﴿ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ﴾ تا ماوه ی سی حهیز ﴿وَلَا يَحِيلُ لَهُنَّ﴾ دروست نی به بو نه وان ﴿أَنْ يَكْتُمْنَ﴾ که بیشارنه وه ﴿مَا خَلَقَ اللَّهُ فِي آرْحَامِهِنَّ﴾ نه وه ی خوا له مندال دانیان دا دروستی کردوه (له حهیز یا مندال) ﴿إِنْ كُنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ﴾ نه گه ر پروایان هه به به خوا ﴿وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ و به روزی دوی ﴿وَيُؤْمَلُهُنَّ أَهْقُ﴾ وه میرده کانیان شایسته ن ﴿بَرَدَهِنَّ فِي ذَلِكَ﴾ به گیرانه ویهان له عیده دا ﴿إِنْ أَرَادُوا إِصْلَاحًا﴾ نه گه ر بیانه وی به باشی بزین ﴿وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلِيَهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ﴾ وه بو ژنان هه به به سهر میردیان وه وه کو نه وه ی که بو پیاوان هه به به سهر ژنان وه به پی ی باوونه رتی (به سهند) ﴿وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ﴾ وه پیاوان پله به کیان هه به به سهر ژنایان وه ﴿وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ وه خوا زال و کار دروسته ﴿الطَّلُقُ مَرَّتَانٍ﴾ ته لاق (یک که بردنه وه ی له دوا وه بی) دوو جاره ﴿فَإِمْسَاكُ بِمَعْرُوفٍ﴾ دوا نه وه را گرتنه به خوشی ﴿أَوْ تَرْبِيعٌ بِإِحْسَانٍ﴾ یان به ره لا کردن و ته لاق دانیه تی به باشی ﴿وَلَا يَحِيلُ لَكُمْ﴾ وه دروست نی به بو ئتوه ﴿أَنْ تَأْخُذُوا﴾ که لی بسنه وه ﴿مِمَّا أَتَيْتُمُوهُنَّ سَفِيحًا﴾ هیچیک له وشتانه ی که داوانتی ﴿إِلَّا أَنْ يَخَافَا﴾ مه گه ر هه ردوولا بترسن (له وه ی) ﴿أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ﴾ که سنوری خوا رانه گرن ﴿فَإِنْ خِفْتُمْ﴾ جا نه گه ر ترسان ﴿أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ﴾ له وه ی سنوری خوا رانه گرن ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا﴾ نه و پیاوو نافرته که گونا هیان ناگات ﴿فِيمَا أَقْدَمْتُمْ بِهِ﴾ به وه که ژنه که له بریتی خو ی بیدات به پیاوه که ی ﴿تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ﴾ نه مانه (ی باسکران) سنوری خوان ﴿فَلَا تَعْتَدُوهَا﴾ لییان ده مره چن وده ستریزی نه که نه سه ریان ﴿وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ﴾ وه هه ر که سیک له سنوری خوا ده ر بیجیت ﴿فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ نا نه وانه سته مکارن ﴿فَإِنْ طَلَّقَهَا﴾ نه مچا نه گه ر ته لاقی (سیه می) دا ﴿فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدُ﴾ ئیتر نه و ژنه بو نه و پیاوه دروست نی به ﴿حَتَّى تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ﴾ هه تا شوونه کات به میردیک تر (به ئیجگاری) ﴿فَإِنْ طَلَّقَهَا﴾ نه مچا نه گه ر (میردی دو وه م) ته لاقی دا (یا مرد) ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا﴾ ئیتر گونا نی به له سهر ژن و میرده (کونه) که ﴿أَنْ يَتَرَاجَعَا﴾ که بگه ر یننه وه لای به کتر (به ماره کردنیکی تازه) ﴿إِنْ طَلَّأَا﴾ نه گه ر بزائن ﴿أَنْ يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ﴾ که له سنوری خوا ده ر ناچن ﴿وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ﴾ نه مانه سنوری خوان ﴿يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ پرونیان ده کاته وه بو گه لیک که تی بگن ﴿۱۷﴾

وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَبَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ
 أَوْ سَرِّحُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَلَا تُمْسِكُوهُنَّ ضِرَارًا لِّتَعْتَدُوا وَمَنْ
 يَفْعَلْ ذَلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ وَلَا تَتَّخِذُوا آيَاتِ اللَّهِ هُزُوًا
 وَأَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمَا أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ
 يَعِظُكُمْ بِهِ ۗ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٢٣١﴾ وَإِذَا
 طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَبَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ أَنْ يَنْكِحْنَ
 أَزْوَاجَهُنَّ إِذَا تَرَضُوا بَيْنَهُمْ بِالْمَعْرُوفِ ۗ ذَلِكَ يُوعِظُ بِهِ مَنْ كَانَ
 مِنْكُمْ يَوْمَئِذٍ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۗ ذَٰلِكُمْ أَزْكَ لَكُمْ وَأَطْهَرُ ۗ وَاللَّهُ
 يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٣٢﴾ * وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ
 كَامِلَيْنِ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُتِمَّ الرَّضَاعَةَ وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ
 وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ ۗ لَا تُكَلِّفُ نَفْسٌ إِلَّا أَوْسَعَهَا ۗ لَا تُضَارَّ
 وَالِدَةٌ بَوْلِدِهَا وَلَا مَوْلُودٌ لَهُ بِوَالِدِهِ ۗ وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذَٰلِكَ ۗ فَإِنْ
 أَرَادَ اِفْصَالًا عَنِ تِرَاضٍ مِنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ فَلِاجْنَاحِ عَلَيْهِمَا وَإِنْ
 أَرَدْتُمْ أَنْ تَسْرِضِعُوا أَوْلَادَكُمْ فَلِاجْنَاحِ عَلَيْكُمْ إِذَا اسْلَمْتُمْ مِمَّا
 ءَاتَيْتُم بِالْمَعْرُوفِ ۗ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٣٣﴾

﴿وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ﴾ کاتیک زنانی هاوسه‌رتان ته‌لاق دا و ﴿فَبَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ﴾ گه‌یشتن به‌ئاخرو ئوخری عیدده‌یان ﴿فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ﴾ رایان بگرنه‌وه به‌خوشی ﴿أَوْ سَرِّحُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ﴾ یان به‌ره‌لایان بکه‌ن و ته‌لایان بده‌ن به‌باشی ﴿وَلَا تُمْسِكُوهُنَّ ضَرَارًا﴾ رایان مه‌گر نه‌وه به‌ئیش و ئازاره‌وه ﴿لَتَعْتَدُوا﴾ بؤئه‌وه‌ی سته‌میان لی بکه‌ن ﴿وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ﴾ هه‌ر که‌سینک کاری و ابکات ﴿فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ﴾ ئە‌وه‌سته‌می له‌خوی کردوه ﴿وَلَا تَتَّخِذُوا آيَاتِ اللَّهِ هُزُوًا﴾ وه‌گالته به‌فه‌رمووده‌کانی خوا مه‌که‌ن ﴿وَأَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ﴾ و بیرکه‌نه‌وه له‌چاکه‌ی خواله‌گه‌لتاندا ﴿وَمَا أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ﴾ و ئە‌وه‌ی که‌به‌سه‌ریدار پشتون ﴿فَمِنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ يَعِظُكُمْ بِهِ﴾ له‌قورئان و فه‌رمووده‌ی به‌جی به‌وه ئاموژ گاریتان ده‌کات ﴿وَأَنْقُوا اللَّهَ﴾ وه‌له‌خوا بترسن ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ﴾ وه‌بزانن که‌خوا ﴿بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ به‌هه‌مووشت زانایه ﴿وَأِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ﴾ کاتیک ژنتان ته‌لاقدا ﴿فَبَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ﴾ عیدده‌یان ته‌واو بسو ﴿فَلَا تَعْصُوهُنَّ﴾ ئیتر قه‌ده‌غه‌یان (به‌رگریان) مه‌که‌ن ﴿أَنْ يَتَّخِذْنَ أَرْوَاجَهُنَّ﴾ که‌شوو بکه‌ن به‌خه‌ل‌کاتیک‌ی تر که‌ده‌بن به‌میردیان ﴿إِذَا تَرَضَوْا بَيْنَهُمْ﴾ ئە‌گه‌ر ریک که‌وتن له‌ناو خویاندا ﴿بِالْمَعْرُوفِ﴾ به‌باشی ﴿ذَلِكَ يُوعِظُ بِهِ﴾ ئە‌مه‌په‌ند و ئاموژ گاری تیدایه ﴿مَنْ كَانَ مِنْكُمْ مُؤْمِنًا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ بؤئه‌وه که‌سه‌ی که‌بروای به‌خواو به‌روژی دواپی بیت له‌ئیه‌وه ﴿ذَلِكَ أَرْزَى لَكُمْ وَأَطْهَرُ﴾ ئە‌م په‌ند و هر گرتنه‌تان باشتره‌و پاکتره ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ چونکه‌خوا ده‌زانسی و ئیه‌وه‌نایزاسن ﴿وَالْوَالِدَاتُ﴾ دایکان ﴿يُرِضَعْنَ أَوْلَادَهُنَّ﴾ شیر بده‌ن به‌منداله‌کانیان ﴿حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ﴾ دوو سالی ته‌واو ﴿لِمَنْ أَرَادَ﴾ (ئە‌مه) بؤکه‌سینکه که‌بیه‌ویت ﴿أَنْ يَتَرَ الرِّضَاعَةَ﴾ شیری ته‌واو بدات ﴿وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ﴾ له‌سه‌ر باو که‌که‌یه ﴿رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ﴾ رۆزی و کالای دایکه‌کان ﴿بِالْمَعْرُوفِ﴾ به‌باشی ﴿لَا تَكُلْفُ نَفْسٌ إِلَّا وُسْعَهَا﴾ هیچ که‌سینک له‌توانای خوی زیاتر داوای لی‌ناکریت ﴿لَا تَضَارَّ وِلْدَةُ بَوْلِدِهَا﴾ با زبان نه‌گه‌یه‌ندری به‌هیچ دایک‌یک به‌هوی منداله‌که‌یه‌وه ﴿وَلَا مَوْلُودُهُ لِرَبِّهِ﴾ وه‌به‌هیچ باو کینک به‌هوی منداله‌که‌یه‌وه ﴿وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذَلِكَ﴾ وه‌(ئە‌گه‌ر باو که‌که‌مرد) له‌سه‌ر میرانگره‌وه‌کو ئە‌وه‌ی (پیشوونە‌فه‌فه‌ی دایکی منداله‌که‌بدات) ﴿فَإِنْ أَرَادَ إِفْصَالًا﴾ ئە‌مجا ئە‌گه‌ر ویستیان (منداله‌که) له‌شیر بیپرنه‌وه (له‌پیش دوو ساله‌که‌دا) ﴿عَنْ تَرَاضٍ مِنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ﴾ به‌ره‌زامه‌ندی و راپوژیسی هه‌ردو لایه‌کیان ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا﴾ ئە‌وه‌ه‌و گونا‌هیان ناگات ﴿وَإِنْ أَرَدْتُمْ﴾ وه‌ئە‌گه‌ر (ئیه‌وه‌ی پیاوان) ویستان ﴿أَنْ تَتَرَضَعُوا أَوْلَادَكُمْ﴾ دایه‌ن بگرن بؤ منداله‌کانتان ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ﴾ ئە‌وه‌ه‌و گونا‌هتان ناگات ﴿إِذَا سَلَّمْتُمْ﴾ ئە‌گه‌ر بیان ده‌نی ﴿فَمَا آتَيْتُم بِالْمَعْرُوفِ﴾ ئە‌وه‌ی بۆتان داناوون به‌خوشی ﴿وَأَنْقُوا اللَّهَ وَأَعْلَمُوا﴾ وه‌له‌خوا بترسن و بزانن ﴿أَنَّ اللَّهَ يَمَآعَتَمُولُونَ صَبِيرٌ﴾ به‌راستی خوا بینایه‌به‌وه‌ی که‌ده‌یکه‌ن ﴿۱۳۷﴾

وَالَّذِينَ يَتُوفُونَ مِنْكُمْ وَيَذُرُونَ أَزْوَاجًا يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ
 أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ
 فِي مَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ
 ﴿٢٢٤﴾ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا عَرَّضْتُمْ بِهِ مِنْ خِطْبَةِ النِّسَاءِ
 أَوْ أَكْنَنْتُمْ فِي أَنْفُسِكُمْ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ سَتَذْكُرُونَهُنَّ
 وَلَكِنْ لَا تُوَاعِدُوهُنَّ سِرًّا إِلَّا أَنْ تَقُولُوا قَوْلًا مَعْرُوفًا
 وَلَا تَعْرِمُوا عُقْدَةَ النِّكَاحِ حَتَّى يَبْلُغَ الْكِتَابُ أَجَلَهُ
 وَعَلِمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي أَنْفُسِكُمْ فَاحْذَرُوهُ وَأَعْلَمُوا
 أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿٢٢٥﴾ لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ طَلَقْتُمْ النِّسَاءَ
 مَا لَمْ تَمْسُوهُنَّ أَوْ تَفْرِضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً وَمَتَّعُوهُنَّ عَلَى
 الْمَوْسِعِ قَدَرُهُ وَعَلَى الْمُقْتِرِ قَدَرُهُ مَتَّعًا بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى
 الْمُحْسِنِينَ ﴿٢٢٦﴾ وَإِنْ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ وَقَدْ
 فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيضَةً فَنِصْفُ مَا فَرَضْتُمْ إِلَّا أَنْ يَعْفُونَ
 أَوْ يَعْفُوا الَّذِي بِيَدِهِ عُقْدَةُ النِّكَاحِ وَأَنْ تَعْفُوا أَقْرَبُ لِلتَّقْوَى
 وَلَا تَنْسُوا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٢٧﴾

حَفِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَى وَقُومُوا لِلَّهِ
 قَانِتِينَ ﴿٢٣٨﴾ فَإِنْ خِفْتُمْ فَرِجَالًا أَوْ رُكْبَانًا فَإِذَا أَمِنْتُمْ
 فَأَذْكُرُوا اللَّهَ كَمَا عَلَّمَكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ
 ﴿٢٣٩﴾ وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا
 وَصِيَّةً لِأَزْوَاجِهِمْ مَّتَاعًا إِلَى الْحَوْلِ غَيْرِ إِخْرَاجٍ فَإِنْ
 خَرَجْنَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ
 مِنْ مَّعْرُوفٍ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٤٠﴾ وَلَمَّا طَلَّكَتِ مَتَعٌ
 بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ ﴿٢٤١﴾ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ
 اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٢٤٢﴾ * أَلَمْ تَرَ
 إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَهُمْ أُلُوفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ
 فَقَالَ لَهُمُ اللَّهُ مُوتُوا ثُمَّ أَحْيَاهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ
 عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٢٤٣﴾
 وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَعَلِمُوا أَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٤٤﴾ مَنْ
 ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضْعِفُهُ لَهُ وَأُضْعَافًا
 كَثِيرَةً وَاللَّهُ يَقْبِضُ وَيَبْصُطُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٤٥﴾

﴿حَفِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ﴾ ناگاداری له نویژه کانتان بکهن و بیانپاریزن ﴿وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَى﴾ وه (به تابه‌تی) نویژی ناوهر است (که نویژی عه‌سره) ﴿وَقَوْمًا لِلَّهِ قَلْبَيْنِ﴾ وه له نویژدا بوه‌ستن بؤ خوا به گهردن که چی و (بی قسه کردن) ﴿فَإِنْ خَفْتُمْ﴾ ئەمجا ئە گهر ترسان ﴿فَرِحَالًا أَوْ كِبَانًا﴾ (نویژ بکهن) به پیاده یان به سواری ﴿فَإِذَا آمَنْتُمْ﴾ که ترستان نه‌ما ﴿فَأَذْكُرُوا لِلَّهِ﴾ ئەوسا یادی خوا بکهن ﴿كَمَا عَلَّمَكُم﴾ به وره‌نگه‌ی که فیری کردوون ﴿مَا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ﴾ ئەوه‌ی جاران نه‌تاندە زانی ﴿وَالَّذِينَ يَبُوءُونَ مِنْكُمْ﴾ ئەو بیاوانه‌ی ده‌مردن له‌ئیهو ﴿وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا﴾ پاش خویمان ژنه‌کانیان به‌جی ده‌هیلن ﴿وَصِيَةً لِأَزْوَاجِهِمْ﴾ (خوا فەرمانی کردوه) به وه‌سیه‌ت کردن بؤ ژنه‌کانیان ﴿مَتَلَعًا إِلَى الْحَوْلِ﴾ تاسالیک به‌خیو بکرین ﴿غَيْرَ إِخْرَاجٍ﴾ بی ئەوه‌ی ده‌ر بکرین (له‌مالی میردیان) ﴿فَإِنْ خَرَجْتَ﴾ ئەمجا ئە گهر خویمان چوونه‌ده‌روهه ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ﴾ ئیتر هیچ گوناھتان له‌سه‌رنی به (ئهی کهس و کاری میرد) ﴿فِي مَا فَعَلْتُمْ فِي أَنْفُسِهِمْ﴾ له‌وه‌ی که ئەو ژنانه‌ده‌بکهن ده‌رباره‌ی خویمان ﴿مِن مَّعْرُوفٍ﴾ به‌باشی ﴿وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ وه‌خو‌ازال و بالاده‌ست و کار دروسته ﴿وَلَمَّا طَلَّكَتْ مَتْعًا﴾ بؤ ته‌لاق دراوان هه‌یه (به‌سه‌ر میرده‌کانیانه‌وه) به‌هره‌مه‌ند بکرین (به‌بریک پاره) ﴿يَا لَمَعْرُوفٍ﴾ به‌باشی ﴿حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ﴾ (ئه‌وه) پیوسته له‌سه‌ر پاریز کاران ﴿كَذَلِكَ يَبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ﴾ ئاوا خوا ئایه‌تانی خویمان بؤ روون ده‌کاته‌وه ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ تاتی بگهن و ژیربن ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نَآءُوا وَوَرَدْنَاهُمْ بِمِثْلِهِ وَهَؤُلَاءِ يَرْجُونَ﴾ ئایا ووردنه‌بویته‌وه له‌وانه‌ی ﴿خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ﴾ که له ولاتی خویمان ده‌ر چوون ﴿وَهُمْ أَلُوفٌ﴾ له‌کاتی‌کدا که ئەوان هه‌زاران (کهس) بوون ﴿حَدَّرْنَا الْمَوْتَ﴾ له‌ترسی مردن ﴿فَقَالَ لَهُمُ اللَّهُ مُوتُوا﴾ ئەمجا خوا پی‌ی وتن بمرن ﴿ثُمَّ أَحْيَاهُمْ﴾ له‌پاشان زیندووی کردنه‌وه ﴿إِنَّ اللَّهَ لَدُو فَضْلٍ﴾ به‌پرستی خوا خواهنی چاکه‌یه ﴿عَلَى النَّاسِ﴾ به‌سه‌ر خه‌لکه‌وه ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَر النَّاسِ﴾ به‌لام زوربه‌ی خه‌لک ﴿لَا يَشْكُرُونَ﴾ سوپاسی خوا ناکهن ﴿وَقَلِيلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ جه‌نگ بکهن له‌بری‌ی خودا ﴿وَأَعْلَمُوا﴾ وه بزنان ﴿أَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ به‌پرستی خوا بیسه‌ری زانیه ﴿مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ﴾ کی‌ی به‌ئو که‌سه‌ی قهرز بدات به‌خوا ﴿فَرَضًا حَسَنًا﴾ به‌قهرزکی باش ﴿فِيضْعِفَهُ لَهُ﴾ ئەمجا خوا بؤی زیاده‌کات ﴿أَضْعَافًا كَثِيرَةً﴾ به‌زیاد کردنیکی زور ﴿وَاللَّهُ يَقْبِضُ وَيَبْضُطُ﴾ وه‌خوا (بروزی خو‌ی) ئە گریته‌وه وه‌فراوانی ده‌کات ﴿وَالِيَهُ تُرْجَعُونَ﴾ وه‌هر بؤلای ئەویش ده‌گریته‌وه ﴿۱۴﴾

أَلَمْ تَرَ إِلَى الْمَلَأِ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَى إِذِ
 قَالُوا لِنَبِيِّ لَهُمْ أَبْعَثْ لَنَا مَلِكًا نُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
 قَالِ هَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ أَلَّا تُقَاتِلُوا
 قَالُوا وَمَا لَنَا أَلَّا نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَدْ أُخْرِجْنَا
 مِنْ دِيَارِنَا وَأَبْنَاءِنَا فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا
 إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٢٤٦﴾ وَقَالَ لَهُمْ
 نَبِيُّهُمْ إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلِكًا
 قَالُوا أَنَّى يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ أَحَقُّ
 بِالْمُلْكِ مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتَ سَعَةً مِّنَ الْمَالِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ
 اصْطَفَاهُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ
 وَاللَّهُ يُؤْتِي مَلَكَهُ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٤٧﴾
 وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ آيَةَ مُلْكِهِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ
 التَّابُوتُ فِيهِ سَكِينَةٌ مِّنْ رَبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ مِّمَّا
 تَرَكَ آءَالُ مُوسَىٰ وَآءَالُ هَارُونَ تَحْمِلُهُ الْمَلَائِكَةُ
 إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿٢٤٨﴾

﴿الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَاللَّيْلِ﴾ ثابا وورد نه بو ویتوه له به سهرهاتی دهسته و کومه لیک له کار به دهست و ناودارانی
 ﴿مِنْ حَيْثُ أَسْرَىٰ﴾ به نی ئیسرائیل (نه وه کانی به عقوب) ﴿مِنْ بَعْدِ مُوسَىٰ﴾ له دواى موسا
 ﴿إِذْ قَالُوا لَنَبِيِّ لَّهُمْ﴾ که به پیغه مبه ریکی خویمان ووت ﴿أَبْعَثْ لَنَا مَلِكًا﴾ پاشایه کمان بو بنیره
 ﴿تُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ تا جهنگ بکه یین له ری ی خوادا ﴿قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ﴾ ووتی ثابا نزیک نییه ئیوه
 ﴿إِنْ كُنْتُمْ عَلَيَّ كُفْرًا﴾ نه گهر جهنگتان له سهر فهرز و پیوست بکری ﴿أَلَا تَقْتُلُوا﴾ جهنگ
 نه کهن ﴿قَالُوا وَمَا لَنَا أَلَّا نُقَاتِلَ﴾ (له وه لامدا) ووتیان چ سودیکمان پی ده گات نه گهر جهنگ
 نه که یین ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ له ری ی خوادا ﴿وَقَدْ أَخْرَجْنَا﴾ له کاتیکدا که دهر کراوین ﴿مِنْ دِيَارِنَا﴾
 وابتاینا ﴿له وولاتمان و مال و مندالماندا﴾ ﴿فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ﴾ که چی کاتیک جهنگیان
 له سهر پیوست کرا ﴿وَوَلَّوْا﴾ پشتیان هه لکرد ﴿إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ﴾ که میکیان نه بیست ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ﴾
 بِالظَّالِمِينَ ﴿خوایش ناگاداره به سهر سته مکاراندا﴾ ﴿وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ﴾ وه پیغه مبه ره که یان
 پیی ووتن ﴿إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلِكًا﴾ بیگومان خوا طالوتی بو ناردن به پادشا
 ﴿قَالُوا إِنَّا يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ﴾ ووتیان نه وه چون نه بی به پادشا ﴿عَلَيْنَا﴾ به سهر ئیمه وه ﴿وَنَحْنُ أَحَقُّ﴾
 بِالْمُلْكِ مِنْهُ ﴿که ئیمه له وه شایسته ترین به پادشایی﴾ ﴿وَلَمْ يُؤْتِ سَعَةَ مِنَ الْمَالِ﴾ وه دارایی زوری
 نه دراوه تی ﴿قَالَ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاهُ عَلَيْكُمْ﴾ فه رموی: به راستی خواهی وه وی هه لبار دو وه به سهر
 ئیوه دا ﴿وَزَادَهُ بَسْطَةً﴾ وه به شی زیاتری داوه تی له فراوانی ﴿فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ﴾ له زانین و توانایی
 جهسته ﴿وَاللَّهُ يُؤْتِي مَلَكُهُ﴾ وه خوا مولک و پاشایی خوئی ده دات ﴿مَنْ يَشَاءُ﴾ به ههر که س
 خوئی بیه وی ﴿وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾ وه خوا (به هره) فراوان و زانیه. ﴿وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ﴾ وه
 پیغه مبه ره که یان پیی ووتن ﴿إِنَّ آيَةَ مَلَكِهِ﴾ نیشانه ی پادشای به که یی نه وه به ﴿أَنْ يَأْتِيَكُمُ﴾
 الْتَابُوتُ ﴿که سندوق و داره مبه ته که تان بو دیته وه ﴿فِيهِ سَكِينَةٌ مِّنْ رَبِّكُمْ﴾ که مایه ی ثارامیتانه
 له په ره وورد گارتانه وه ﴿وَبَقِيَّةٌ مِّمَّا تَرَكَ﴾ له گه له هندیک له که له پوری ﴿إِلَّا مَوْسَىٰ وَآلَ هَارُونَ﴾
 خانه دانی موسا و هاروون ﴿تَحْمِلُهَا الْمَلَائِكَةُ﴾ فریشته هه لیده گرن ﴿إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ لَّكُمْ﴾
 بیگومان له مه دا نیشانه و به لگه هه به بو ئیوه ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ نه گهر ئیوه برودار بن ﴿﴾

فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ مُبْتَلِيكُمْ
 بِنَهَرٍ فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّي وَمَنْ لَمْ يَطْعَمْهُ
 فَإِنَّهُ مِنِّي إِلَّا مَنِ اغْتَرَفَ غُرْفَةً بِيَدِهِ فَشَرِبُوا مِنْهُ
 إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ فَلَمَّا جَاوَزَهُ هُوَ وَالَّذِينَ آمَنُوا
 مَعَهُ قَالُوا لَا طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ بِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ
 قَالَ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُم مُّلَكُوا اللَّهَ كَم مِّن فِئَةٍ
 قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِئَةً كَثِيرَةً بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ
 الصَّابِرِينَ ﴿٢٤٩﴾ وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالُوا
 رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا
 عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٢٥٠﴾ فَهَزَمُوهُمْ بِإِذْنِ اللَّهِ
 وَقَتَلَ دَاوُدُ جَالُوتَ وَءَاتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ
 وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَهُ مِمَّا يَشَاءُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ
 بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لَّفَسَدَتِ الْأَرْضُ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ ذُو
 فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٢٥١﴾ تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا
 عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٢٥٢﴾

﴿فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ﴾ ئەمجا کاتیک که طالووت به‌خوئی و له‌شکره که‌یه‌وه (له‌شار) دەرچوون ﴿قَالَ اِنَّ اللّٰهَ مُبْتَلِيْكُمْ﴾ پئی ی ووتن بیگومان خوا ناقتان ده‌کاته‌وه ﴿بِنَهْرٍ﴾ به‌چه‌میک (روباریک) ﴿فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ﴾ ئەمجا هەر که‌سینک لئی خوارد‌وهه ﴿فَلَيْسَ مِنِّيْ﴾ ئەوه له (له‌شکری) من نی‌یه ﴿وَمَنْ لَّمْ يَطْعَمْهُ فَاِنَّهٗ مِنِّيْ﴾ وه هەر که‌سینک لئی نه‌چه‌شت ئەوه له‌منه ﴿اِلَّا مَنْ اَعْتَرَفَ عُرْفَةً﴾ مه‌گەر که‌سینک پرمشتینکی لئی بگری ﴿بِيَدَيْهِ﴾ به‌دهستی خوئی (و بیخواته‌وه) ﴿فَشَرِبُوْا مِنْهُ﴾ جا هه‌موو تیریان لئی خوارد‌وهه ﴿اِلَّا قَلِيْلًا مِّنْهُمْ﴾ که‌میکیان نه‌بیئت ﴿فَلَمَّا جَاوَزَهُ﴾ هوه ﴿کاتیک طالووت لئی پهریبه‌وه﴾ ﴿وَالَّذِيْنَ ءَامَنُوْا مَعَهُ﴾ ئەوانه‌ش بر وایان هیتابوو له‌گه‌لیدا (بئ) ئەوانه‌ی که تیریان لئی خوارد‌وهه ﴿قَالُوْا لَا طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ بِجَالُوتَ وَجُنُوْدِهٖ﴾ ووتیان: ئەمرو ئیمه دهره‌قه‌تی جالووت و له‌شکره‌که‌ی نایه‌ین ﴿قَالَ الَّذِيْنَ يَظُنُوْنَ﴾ ووتیان: ئەوانه‌ی که پینان ابوو ﴿اَنَّهُمْ مُّكْفَوُوْا اللّٰهَ﴾ به‌خزمت خوا ده‌گن (له‌پوژی دوایی دا) ﴿كَم مِّنْ فِتْنَةٍ قَلِيْلًا عَلِمْتَ﴾ زور ده‌سته‌ی که‌م زال بووه به‌سه‌ر ﴿فِتْنَةً كَثِيْرَةً﴾ ده‌سته‌ی زوردا ﴿بِاِذْنِ اللّٰهِ﴾ به‌فهرمانی خوا ﴿وَاللّٰهُ مَعَ الصّٰدِقِيْنَ﴾ وه‌خوا له‌گه‌ل‌خوړاگرانه ﴿وَلَمَّا بَرَزُوْا لِجَالُوتَ وَجُنُوْدِهٖ﴾ کاتیک که‌پرووبه‌پرووی جالووت و له‌شکره‌که‌ی وه‌ستان ﴿قَالُوْا﴾ ووتیان: ﴿رَبَّنَا اَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا﴾ خواجه‌خوړاگری بریژه به‌سه‌رماندا ﴿وَوَسَّيْتُ اَقْدَامَنَا﴾ وه‌پیمان جیگبیر بکه ﴿وَأَنْصُرْنَا عَلٰی الْقَوْمِ﴾ وه‌زالمان بکه به‌سه‌ر گه‌لی ﴿الْكَافِرِيْنَ﴾ بئ بر وایاندا ﴿فَهَزَمُوْهُمْ بِاِذْنِ اللّٰهِ﴾ ئەوسا به‌فهرمانی خوا شکاندنیان ﴿وَقَتَلَ دَاوُدُ جَالُوتَ﴾ وه‌داوود (که‌یه‌کینک بوو له‌سه‌ربازانی طالوت) جالووتی کوشت ﴿وَاَسْأَلُ اللّٰهَ الْمَلٰٓئِكَةَ وَالْحِكْمَةَ﴾ وه‌خوا پاشایه‌تی و پیغه‌مبه‌ریتی دایه ﴿وَعَلَّمَہٗ مِمَّا يَشَاءُ﴾ وه‌ئوه‌ی ویستی فیری کرد ﴿وَلَوْلَا دَفَعُ اللّٰهُ النَّاسَ﴾ ئەگەر خوا خه‌لکی له‌ناو نه‌بردایه ﴿بَعْضُهُمْ بِبَعْضٍ﴾ هه‌ندیکیان به‌هه‌ندیکی تریان ﴿لَفَسَدَتِ الْاَرْضُ﴾ هه‌موو سه‌ر زه‌وی پرده‌بوو له‌خراپه و تاوان ﴿وَلَا يَكُنْ اللّٰهُ ذُوْ فَضْلٍ﴾ به‌لام خوا خاوه‌نی به‌خششه ﴿عَلٰی الْعٰلَمِيْنَ﴾ به‌سه‌ر هه‌موو جیهانیانه‌وه ﴿تِلْكَ اٰیٰتُ اللّٰهِ﴾ ئەم (به‌سه‌رهاتانه) نیشانه‌کانی خوان ﴿تَتْلُوْهَا عَلَیْكَ﴾ ده‌یان خوئینیانه‌وه به‌سه‌رتدا ﴿بِالْحَقِّ﴾ به‌راستی ﴿وَإِنَّا لَنِ الْمُرْسَلِيْنَ﴾ وه بیگومان تۆ له پیغه‌مبه‌رانیت ﴿۱۳۲﴾

* تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ مِّنْهُمْ مَّنْ كَلَّمَ اللَّهُ
 وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ ۗ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ
 وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ ۗ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَقْتَلْنَا الَّذِينَ مِنْ
 بَعْدِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ وَلَكِنْ اخْتَلَفُوا
 فَمِنْهُمْ مَّنْ ءَامَنَ وَمِنْهُمْ مَّنْ كَفَرَ ۗ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَقْتَلُوا
 وَلَكِنْ اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ﴿٢٥١﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْفِقُوا
 مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِّنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعُ فِيهِ وَلَا خِلَّةٌ وَلَا
 شَفَعَةٌ ۗ وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٥٢﴾ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
 الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ ۗ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ
 وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ ۗ يَعْلَمُ
 مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ ۗ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا
 بِمَا شَاءَ ۗ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ ۗ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا
 وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ﴿٢٥٣﴾ لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ ۗ قَد تَّبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ
 الْغَيِّ ۗ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ
 بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انْفِصَامَ لَهَا ۗ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٥٦﴾

اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ ءَامَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ
 وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَوْلِيَآؤُهُمُ الطَّاغُوتُ يُخْرِجُونَهُم مِّنَ
 النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا
 خَالِدُونَ ﴿٢٥٧﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِي حَآجَّ إِبْرَاهِيمَ فِي رَبِّهٖ
 أَن ۖ ءَاتَهُ اللَّهُ الْمُلْكَ إِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّىَ الَّذِى يُحِى
 وَيُمِيتُ قَالَ أَنَا أُحِىءُ وَأُمِيتُ ۗ قَالَ إِبْرَاهِيمُ فَإِنَّ اللَّهَ يَأْتِ
 بِالشَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ الَّذِى
 كَفَرَ ۗ وَاللَّهُ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٢٥٨﴾ أَوَكَلِّذِى
 مَرَّ عَلَىٰ قَرْيَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا قَالَ أَنِى يُحِىءُ
 هَذِهِ اللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا فَأَمَاتَهُ اللَّهُ مِائَةَ عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهُ
 قَالَ كَمْ لَبِثْتُ قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ ۗ قَالَ بَلْ
 لَبِثْتَ مِائَةَ عَامٍ فَانظُرْ إِلَىٰ طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ يَتَسَنَّهٗ
 وَانظُرْ إِلَىٰ حِمَارِكَ وَلِنَجْعَلَكَ ءَايَةً لِلنَّاسِ ۗ وَانظُرْ إِلَىٰ
 الْعِظَامِ كَيْفَ نُنشِزُهَا ثُمَّ نَكْسُوهَا لِحْمًا فَلَمَّا
 تَبَيَّنَ لَهُ ۗ قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٥٩﴾

﴿اللَّهُ وَلِيُّ﴾ خوا دؤست و پشتیوانی ﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەوانە بە کە بر وادارن ﴿يُخْرِجُهُمْ﴾ دەریان دەهیتیت ﴿مِنَ الظُّلُمَاتِ﴾ لە تاریکستانی بئی بر وایی ﴿إِلَى النُّورِ﴾ بۆ ڕووناکی باو ڕو پرتنموونی ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه ئەوانە هی کە بئی پروان ﴿أُولَئِكَ أَهْمُ الظُّلُمَاتِ﴾ شەیتان دؤستیانە ﴿يُخْرِجُونَهُمْ﴾ دەریان دەهیتیت ﴿مِنَ النُّورِ﴾ لە ڕووناکی (بیر و باو ڕو) هوه ﴿إِلَى الظُّلُمَاتِ﴾ بۆ تاریکستانی (گومرایی) ﴿أُولَئِكَ﴾ ئەوانە ﴿أَصْحَابُ النَّارِ﴾ هاو ڕیتی دۆزەخن ﴿هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ تیا یا ئەمیتنە وه هەتا هەتا یە ﴿يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْفَتُهُمْ وَلَهُمُ اللَّهُ وَلِيُّ﴾ نایا ئاوریك نادەیتە وه بە لای ئەو (نەروود) هی ﴿حَاجَّ إِبْرَاهِيمَ﴾ کە دەمه قالی کرد لە گەل ئیبراهیم (بیغە مەبردا علیە السلام) ﴿فِي رَبِّهِ﴾ دەر حەق بە پەر وەر دگاری ﴿أَنَّ اتَّسَهُ اللَّهُ الْمَلَائِكَةُ﴾ لە بەر ئەو هی خوا پادشایی دابوویە ﴿إِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ﴾ کاتی کە ئیبراهیم (لە وه لای نەروود دا) ووتی: ﴿رَبِّ آلِئِذِي﴾ پەر وەر دگاری من ئەو زاتە یە ﴿يُحْيِي﴾ ژیان ئەداو ﴿وَيُمِيتُ﴾ ژیان دەستیتیت (ودەمر بنیت) ﴿قَالَ﴾ (نەروود) ووتی: ﴿أَنَا أَحْيِي﴾ منیش ژیان ئەدم ﴿وَأُمِيتُ﴾ وه ژیان دەستیتیم و دەشمریتیم (دوو زبندانی کراوی هیتا بە کیکانی نازاد کردو ئەو هی دیکە یانی کوشت) ﴿قَالَ إِبْرَاهِيمُ﴾ ئیبراهیم ووتی: ﴿فَإِنَّ اللَّهَ يَأْتِي بِالشَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ﴾ بیگومان خوا خۆر لە ڕۆژە لاته وه هەلدەهیتیت ﴿فَأَتَتْ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ﴾ دە (ئە گەر دەتوانیت) تۆ لە ڕۆژئاوا وه هەلی بیتە ﴿فَهَيْتُ﴾ ئەمجا دەم کوت بوو ﴿الَّذِي كَفَرُ﴾ ئەو بئی بروایە (نەروود) ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ وه خوا پرتنموونی گەلی سستە مکاران ناکات ﴿أُولَئِكَ﴾ یا وه کە ئەو کە سە (عوزیر) ﴿مَرَّ عَلَى قَرْيَةٍ﴾ کە رابورد بە لای شارێکدا (بیت المقدس) ﴿وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا﴾ لە کاتی کدا ئەو (شارە) دیوارە کانی ڕووخا بوو بە سەر سەربانە کانیدا ﴿قَالَ﴾ (عوزیر) ووتی: ﴿أَنِّي يُحْيِي هَذِهِ اللَّهُ﴾ خوا چۆن ئەم شارە ئاوه دان دە کاتە وه ﴿بَعْدَ مَوْتِهَا﴾ باش مردنی؟ (واتە پاش و یران بوونی) ﴿فَأَمَّا تَهُ اللَّهُ مِائَةَ عَامٍ﴾ یە کسەر خوی گەوره (عوزیری) سەد سال مراند ﴿ثُمَّ بَعَثَهُ﴾ و پاشان زیندووی کردە وه ﴿قَالَ كَمْ لَبِثْتُ﴾ (خوی گەوره) فەر مووی: چەندە ماویتە وه لیرە ها؟ ﴿قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ﴾ ووتی ڕۆژیک یا بە شئی لە ڕۆژیک ماومە تە وه ﴿قَالَ بَلْ لَبِثْتُ مِائَةَ عَامٍ﴾ (خوی گەوره) فەر مووی: نە خیر بە لکو سەد سال ماویتە وه ﴿فَأَنْظُرْ إِلَى طَعَامِكَ﴾ جاتە ماشای خواردن و ﴿وَسَرَّابِكَ﴾ خوار دنە وه کەت بکە ﴿لَمْ يَنْسَهُ﴾ تیک نە چووہ ﴿وَأَنْظُرْ إِلَى حِمَارِكَ﴾ وه تە ماشای گویدر یژە کەت بکە ﴿وَلَنْجَعَلَكَ﴾ (وه زیندوومان کردیتە وه) تا بتگپین ﴿إِنَّ آيَةَ النَّاسِ﴾ بە موعجیزە و (بە لگە) بۆ خەلکی ﴿وَأَنْظُرْ إِلَى الْعِظَامِ﴾ وه تە ماشای ئینسقانە کانی (گویدر یژە کەت) بکە ﴿كَيْفَ نُنشِرُهَا﴾ چۆن بەر زیان دە کە ینە وه (لە شوینی خویان) و یە کیان دە خەین ﴿ثُمَّ نَكْسُوهَا الْحَمَامُ﴾ پاشان گوشتی بە سەردا دەهیتیت ﴿فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ﴾ ئەمجا کاتی ئەمانە دەر کەوت بۆی (عوزیر) ﴿قَالَ أَعْلَمُ﴾ ووتی: بە چاکی تیگە یشتیم ﴿أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ بە راستی خوا خاوەن دەستە لاته بە سەر هەموو شتی کدا ﴿١٥٩﴾

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ أَرِنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَىٰ قَالَ أُولَٰئِكَ
تُؤْمِنُونَ قَالَ بَلَىٰ وَلَٰكِن لِّيَطْمَئِنَّ قَلْبِي قَالَ فَخُذْ أَرْبَعَةً مِّنَ
الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ أَجْعَلْ عَلَىٰ كُلِّ جَبَلٍ مِّنْهُنَّ جُزْءًا
ثُمَّ آدُغُهُنَّ يَا أَيُّهَا سَعِيَاءُ وَعَلَّمْنَا أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٣١٠﴾
مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ
أَنْبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلٍ فِي كُلِّ سَنَابِلَةٍ مِّائَةٌ حَبَّةٌ وَاللَّهُ
يُضَاعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٣١١﴾ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ
أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ لَا يَتَّبِعُونَ مَا أَنْفَقُوا مَنًّا وَلَا
أَذَىٰ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ
يَحْزَنُونَ ﴿٣١٢﴾ * قَوْلٌ مَّعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِّنْ صَدَقَةٍ
يَتَّبِعُهَا أَذَىٰ وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَلِيمٌ ﴿٣١٣﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
لَا تَبْطُلُوا صَدَقَاتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَىٰ كَالَّذِي يُنْفِقُ مَالَهُ
رِثَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ
صَفْوَانٍ عَلَيْهِ تُرَابٌ فَأَصَابَهُ وَابِلٌ فَتَرَكَهُ صَلْدًا لَا يَقْدِرُونَ
عَلَىٰ شَيْءٍ مِّمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٣١٤﴾

﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ﴾ (تھی موحممد بہ یاد بہتینہ) کاتیک کہ ئیبراہیم ووتی: ﴿رَبِّ ۙ تھی بہرہ وردگارم﴾
 ﴿أَرِنِي نِشَانِمِ بَدَہِ﴾ ﴿كَيْفَ نَحْيُ الْمَوْتِ﴾ چوں مردو و زیندو وہ کہتہ وہ؟ ﴿قَالَ﴾ (خو) فہرموی:
 ﴿أَوَلَمْ نُؤْمِنْ﴾ بروات پی ی نہ ہینا وہ؟ ﴿قَالَ بَلَىٰ﴾ ووتی: بہ لئی بروام پیہتی ﴿وَلَكِنْ لِيَطْمَئِنُّ قَلْبِي﴾ بہ لام
 (تہمہوی بینم) بوئہ وہی دلنیا ہم ﴿قَالَ﴾ (خو) فہرموی: ﴿فَخَذْنَا بَعَثَةً مِّنَ الْأَطْغَرِ﴾ کہواتہ چوار مہل
 بگرہ ﴿فَصَرَّهِنَّ إِلَيْكَ﴾ تہمجا (سہریان بپرہ) و پارچہ پارچہ بیان بکہ ﴿ثُمَّ﴾ لہ پاشدا ﴿أَجْعَلْ عَلَيَّ كَلِمًا﴾
 مِّنْهُمْ جَزَاءً ﴿ہر پارچہ یہ کیان لہسہر شاخیک دابنی﴾ ﴿ثُمَّ أَدْعُهُنَّ﴾ لہ پاشان بانگیان بکہ ﴿وَيَأْتِيَنَّكَ﴾
 سَعْيًا ﴿بہ پہلہ دین بولات﴾ ﴿وَأَعْلَمُ﴾ وہ چاک بزانیہ و ﴿أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ دلنیا بہ بیگومان خو
 بالادہستی کار بہ جی یہ ﴿مَثَلُ الَّذِينَ﴾ وینہی (خیری) تہوانہی ﴿يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ﴾ کہ مالی
 خویان دہ بہ خشن ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ لہ ری ی خوادا ﴿كَمَثَلِ حَبَّةٍ﴾ وہ کہ دنکہ (توویک) وایہ
 (روایت) و ﴿أَنْبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلٍ﴾ حہوت گولی گرتیت ﴿فِي كُلِّ سُنْبُلَةٍ﴾ لہ ہر گولی کدا
 ﴿مِائَةٌ حَبَّةٌ﴾ سہ دانہی تیدا بیت ﴿وَاللَّهُ يُضْعِفُ﴾ وہ خوا لہمہش، زیتری دہ کات ﴿لِمَنْ يَشَاءُ﴾
 بؤ ہر کہ سینک کہ خوی بیہوت ﴿وَاللَّهُ وَسِعَ عَلَيْهِ﴾ وہ خوا خا وہ بہرہی فراوانی ناگادارہ ﴿مَثَلُ﴾
 ﴿الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ﴾ تہوانہی کہ مال و دارایی خویان دہ بہ خشن ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ لہ ری ی خوادا
 ﴿ثُمَّ لَا يُنْبِعُونَ مِمَّا أَنْفَقُوا مِثْلًا وَلَا آدَىٰ﴾ دوا ی تہ وہ ہیج منہتیک ناین و نازاریک (بہ دلی ہہ ژاران)
 ناگیہ نن ﴿لَهُمْ﴾ تہو کہ سانہ بویان ہمیہ ﴿أَجْرُهُمْ﴾ پاداشتیان ﴿عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ لای بہرہ وردگاریان
 ﴿وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ﴾ وہ ہیج ترسیکیان لہسہر نی یہ ﴿وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ وہ ہیج خہم و خہفہ تیکیان
 نیہ ﴿قَوْلٌ مَّعْرُوفٌ﴾ قسہ و گوفتاری جوان و شیرین ﴿وَمَغْفِرَةٌ﴾ و چاوپوشی (لہ ہہ لہ دا)
 ﴿خَيْرٌ﴾ چاکترہ ﴿مِنَ صَدَقَةٍ﴾ لہ خیریک ﴿يَتَّبِعَهَا آدَىٰ﴾ کہ نازارو دل ئیشانندی بہ دوا دابی
 ﴿وَاللَّهُ عَنِّي حَلِيمٌ﴾ خوا دہ ولہ مہند و بی نیاز و لہسہر خویہ ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ تھی تہوانہی
 برواتان ہینا وہ ﴿لَا تَبْطُلُوا﴾ پوچہ لئی مہ کہ نہ وہ ﴿صَدَقَتَكُمْ﴾ خیرو بہ خشینہ کانتان ﴿بِالْمَنِّ﴾ بہ منہت
 نان ﴿وَالْآدَىٰ﴾ و نازاردان و دل ئیشان ﴿كَالَّذِي﴾ وہ کہ تہو کہ سہی ﴿يُنْفِقُ مَالَهُ﴾ مال و سامانی
 خوی دہ بہ خشیت ﴿رَبَّ النَّاسِ﴾ بؤ رو و پامابی خہلک ﴿وَلَا يُؤْمِنُ﴾ وہ باوہری نی یہ ﴿يَاللَّهُ﴾ بہ خوا
 ﴿وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ و بہ رۆزی دوا بی ﴿فَمَثَلُهُ﴾ جا وینہی تہو ناپاکہ ﴿كَمَثَلِ صَفْوَانٍ﴾ وہ کہ بہردیکی
 ساف و لووس وایہ ﴿عَلَيْهِ تُرَابٌ﴾ کہ گلیکی کہ می بہسہرہ وہ بیت ﴿فَأَصَابَهُ وَابِلٌ﴾ تہمجا بارانیکی
 لیزمہی لئی بدات ﴿فَتَرَكَهُ صَدًّا﴾ وہ بہردہ کہ بہتلیتہ وہ بہ رووتی ﴿لَا يَقْدِرُونَ عَلَىٰ شَيْءٍ مِّمَّا كَسَبُوا﴾
 ناتوان دہستی بخن ہیج شتیک لہ وہی کہ کردوویانہ ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ﴾ وہ خوا رینموونی
 گہلی بی بروا و خوا نہ ناس ناکات ﴿۱۶﴾

وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ
 وَتَثْبِيتًا مِّنْ أَنفُسِهِمْ كَمَثَلِ جَنَّةٍ بِرَبْوَةٍ أَصَابَهَا وَابِلٌ
 فَفَاتَتْ أَكْلَهَا ضِعْفَيْنِ فَإِن لَّمْ يُصِبْهَا وَابِلٌ فَطَلَّ
 وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٣١٥﴾ أَيُّودٌ أَحَدَكُمُ أَن تَكُونَ لَهُ
 جَنَّةٌ مِّنْ نَّخِيلٍ وَأَعْنَابٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُ
 فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَأَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهُ ذُرِّيَةٌ
 ضِعْفَاءُ فَاصَابَهَا إِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ كَذَلِكَ
 يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿٣١٦﴾ يَا أَيُّهَا
 الَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْفِقُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا أَخْرَجْنَا
 لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَلَا تَيَمَّمُوا الْخَبِيثَ مِنْهُ تُنْفِقُونَ
 وَلَسْتُمْ بِتَّائِبِينَ إِلَّا أَنْ تُغْضُوا فِيهِ وَعَلِمُوا أَنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ
 حَمِيدٌ ﴿٣١٧﴾ الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُمْ بِالْفَحْشَاءِ
 وَاللَّهُ يَعِدُكُمْ مَغْفِرَةً مِّنْهُ وَفَضْلًا وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ
 ﴿٣١٨﴾ يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ
 أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا وَمَا يَدْرِكُهُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٣١٩﴾

﴿وَمَثَلُ الَّذِينَ ﴿۱۰۰﴾ نَمُوْنَهُیْ تُهْوَانَهُیْ ﴿۱۰۱﴾ يُنْفِقُوْنَ اَمْوَالَهُمْ ﴿۱۰۲﴾ كَهٗ مَالٍ وَّ دَارِیْیْ خَوَیْاْنٍ دَهَبِهٖ خَشْنٌ ﴿۱۰۳﴾ اَنْتَعَاةَ مَرْصَاتٍ اَللّٰهِ ﴿۱۰۴﴾ لَهٗ یَنْتَاو رَهْ زَا مَهْدِیْ خَوَا ﴿۱۰۵﴾ وَتَنْبِیَاتٍ مِّنْ اَنْفُسِهِمْ ﴿۱۰۶﴾ وَهٖ بُوْ دَا مَهْ زَا رَا نَدْنِیْ دَلٌّ وَّ دَهْرُوْ نِیَا نِ (له سہر چاکہ) ﴿۱۰۷﴾ كَمْثَلِ حَنْتَمَ ﴿۱۰۸﴾ وَهٰكِیْ وَابِیْہِ ﴿۱۰۹﴾ بَرُوْوْ ﴿۱۱۰﴾ كَهٗ بَهٗ شُوْیْتِیْ كِیْ بَهْرَزَهٗ وَهَبِیْتُ ﴿۱۱۱﴾ اَصَابَهَا وَاِبِلٌ ﴿۱۱۲﴾ بَارَانِیْ دَلُوْپْ گَهْرَهی لَیْ بَدَاتِ ﴿۱۱۳﴾ فَتَاتَتْ اُكُلَهَا ضَعْفَیْنِ ﴿۱۱۴﴾ تُهْمَجَا مِیْوَهیْ خَوِیْ بَدَاتِ بَهٗ دُوُوْ هِیْتِنْدَهٗ ﴿۱۱۵﴾ فَاِنْ لَّمْ یُصِبْهَا وَاِبِلٌ ﴿۱۱۶﴾ وَهٗ نَهْ گَهْر بَارَانِیْ دَلُوْپْ گَهْرَهْ شِیْ لَیْ نَهْدَاتِ ﴿۱۱۷﴾ فَطَلَّ ﴿۱۱۸﴾ بَارَانِیْ وُورِدِ لَیْیِ نَهْدَاتِ (واته بی بہرہم نابیٹ) ﴿۱۱۹﴾ وَاللّٰهُ یَمَّا تَعْمَلُوْنَ بَصِیْرٌ ﴿۱۲۰﴾ وَهٗ خَوَا یْ گَهْرَهْ شِ بِنِیَا بَهٗ وَهٗیْ كَهٗ دَه یِ كَهْنِ ﴿۱۲۱﴾ اَیُوْدُ اَحَدِكُمْ ﴿۱۲۲﴾ ثَا یَا كَهْس لَهٗ تُیُوْهٗ حَهْز دَه كَاتِ ﴿۱۲۳﴾ اَنْ تَكُوْنَ لَهٗ رَجْنَةٌ ﴿۱۲۴﴾ كَهٗ بَاخِیْ كِیْ بَیْتِ ﴿۱۲۵﴾ مِّنْ نَّحِیْلِ ﴿۱۲۶﴾ لَهْدِرَهٗ خَتِیْ خُورْمَا ﴿۱۲۷﴾ وَاَعْنَابٍ ﴿۱۲۸﴾ وَهٗ جُورَهَا دِرَهٗ خَتِیْ تَرِیْ وَّ رَهْزِ ﴿۱۲۹﴾ تَجْرِیْ مِّنْ تَحْتِهَا اَلْاَنْهَارُ ﴿۱۳۰﴾ چَهْنِد جُوْ گَهٗ ثَا و پُرَا بَهٗ زِیْرِیَا نَدَا ﴿۱۳۱﴾ لَهٗ ﴿۱۳۲﴾ بُوْ خَاوَهْنِ بَاخَهٗ كَهٗ بَیْتِ ﴿۱۳۳﴾ فِیْهَا ﴿۱۳۴﴾ لَهٗ نَاوُ تُهٗ وَبَاخَهْدَا ﴿۱۳۵﴾ مِّنْ كُلِّ الشَّمْرَاتِ ﴿۱۳۶﴾ لَهٗ هَمُوُو جُورَهٗ مِیْوَهِیْ كَهٗ ﴿۱۳۷﴾ وَاَصَابَهُ ﴿۱۳۸﴾ لَهٗ كَاتِیْ كِدَا (خاونه کہی) دُوُو چَارِیْ بَیْنِ ﴿۱۳۹﴾ اَلْكَبْرِ ﴿۱۴۰﴾ پِیْرِ ﴿۱۴۱﴾ وَلَهٗ ﴿۱۴۲﴾ وَهٗ بَیْسِیْ ﴿۱۴۳﴾ ذُرِّیَّةٌ ضَعْفَلَةٌ ﴿۱۴۴﴾ چَهْنِد مَنَالِیْ كِیْ وُورِدِیْ بَیْ دَه سَلَاتِ ﴿۱۴۵﴾ فَاَصَابَهَا اِعْصَارٌ ﴿۱۴۶﴾ تُهْمَجَا گَهْر دَه لُو لُو لِیْ كِیْ لَیْ هَلْ بَكَاتِ ﴿۱۴۷﴾ فِیْہِ نَارٌ ﴿۱۴۸﴾ گِرُو سَه مِوُمِیْ تَیْدَا بَیْ ﴿۱۴۹﴾ فَاحْتَرَقَتْ ﴿۱۵۰﴾ بَهٗ كَسَهْرِ بَاخَهٗ كَهٗ بَسُوْتِیْ ﴿۱۵۱﴾ كَذٰلِكَ ﴿۱۵۲﴾ ثَا بَهْمِ رَهْنِ گَهٗ ﴿۱۵۳﴾ یُبَیِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ اَلْآیٰتِیْ ﴿۱۵۴﴾ خَوَا نِیْ شَا نَهٗ كَانِیْ (مِیْ هَرَهٗ بَانِیْ) خُوْیْتَا نِ بُوْ رُوُو نِ دَه كَاتَهٗ وَهٗ ﴿۱۵۵﴾ اَعْلَمَكُمْ تَنْفِکْرُوْنَ ﴿۱۵۶﴾ بُوْ تُهْوَهیْ بَیْر بَكَهْ نَهْوَهٗ ﴿۱۵۷﴾ یٰۤاَیُّهَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا ﴿۱۵۸﴾ تُهْمَجَا گَهْر دَه لُو لُو لِیْ كِیْ لَیْ ہِیْ تَا نَا نِ ہِیْ نَاوَهٗ ﴿۱۵۹﴾ اَنْفِقُوْا ﴿۱۶۰﴾ بَیْہِ خَشْنِ ﴿۱۶۱﴾ مِّنْ طَیْبَتِیْ ﴿۱۶۲﴾ لَهٗ پَا كَتْرِیْنِ ﴿۱۶۳﴾ مَا كَسَبْتُمْ ﴿۱۶۴﴾ تُهْوَهیْ ہَیْ دِیْدَا نَا نِ كِرُ دُوُوھٗ ﴿۱۶۵﴾ وَمِمَّا اَخْرَجْنَا لَكُمْ ﴿۱۶۶﴾ وَهٗ لَهْوَهیْ كَهٗ بُوْمَا نِ دَهْر هِیْ تَا وُو نِ (پُرُو وَا نِدُو وُو نِ) ﴿۱۶۷﴾ مِّنْ اَلْاَرْضِ ﴿۱۶۸﴾ لَهٗ زَهْوِیْ ﴿۱۶۹﴾ وَلَا تَتَمَمُّوْا اَلْحَبِیْثَ مِنْهُ تُنْفِقُوْنَ ﴿۱۷۰﴾ مَهْرُوْنِ لَهْوَهیْ بَیْہِ خَشْنِ كَهٗ خِرَابَهٗ ﴿۱۷۱﴾ وَلَسْتُمْ بِتَاخِذِیْہِ ﴿۱۷۲﴾ لَهٗ كَاتِیْ كِدَا كَهٗ خُوْتَا نِ تُهٗ وَشْتَهٗ خِرَابَهٗ وَهْر نَا گِر نِ (تہ گہر بتان دریتی) ﴿۱۷۳﴾ اِلَّا اَنْ تَعْمِضُوْا فِیْہِ ﴿۱۷۴﴾ مَهْ گَهْر چَاوِیْ لَیْ پُوشِنِ ﴿۱۷۵﴾ وَاَعْلَمُوْا اَنَّ اللّٰهَ ﴿۱۷۶﴾ وَهٗ چَا كِ بَزَا نِیْنِ كَهٗ خَوَا ﴿۱۷۷﴾ عَنِّيْ حَمِیْدٌ ﴿۱۷۸﴾ بَیْ نِیَا زِیْ كِیْ شَا یْسْتَهیْ سَتَا یْ شَهٗ ﴿۱۷۹﴾ اَلشَّیْطٰنُ یُعِدُّكُمْ اَلْفَقْرَ ﴿۱۸۰﴾ شَه یْتَا نِ دَه تَا نِ تَرْ سِیْنِیْ بَهٗ ہَہْ زَارِیْ ﴿۱۸۱﴾ وَیَا مَرْكُم بِالْفَحْشَا ؕ ﴿۱۸۲﴾ وَهَفَهْر مَانَا نِ پَیْدَه دَاتِ بَهٗ خِرَابَهٗ ﴿۱۸۳﴾ وَاللّٰهُ یُعِدُّكُمْ مَّعْفَرَةً مِّنْہٗ وَفَضْلًا ﴿۱۸۴﴾ وَهٗ خَوَا بَهٗ لَیْنِیْ لَیْ خُوْ شَبُوُو نِ و چَا كَه تَا نِ پَیْدَه دَاتِ ﴿۱۸۵﴾ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِیْمٌ ﴿۱۸۶﴾ خَوَا بَهْرَهٗ فِرَا وَا نِ مِیْ هَرَهٗ بَانِیْ زَا نَا یَهٗ ﴿۱۸۷﴾ یُوْتِیْ ﴿۱۸۸﴾ تُهْمَجَا گَهْر بَیْہِ خَشْنِ ﴿۱۸۹﴾ اَلْحِكْمَةَ ﴿۱۹۰﴾ زِیْرِیْ و دَا نَا یِیْ ﴿۱۹۱﴾ مِّنْ بَیْ شَا ؕ ﴿۱۹۲﴾ بَهٗ ہَہْر كَهٗ سَیْ كِیْ كَهٗ بَیْہِ وِیْ ﴿۱۹۳﴾ وَهٗ مِّنْ یُّوْتِ اَلْحِكْمَةَ ﴿۱۹۴﴾ وَهٗ ہَہْر كَهٗ سَیْ كِیْ زِیْرِیْ و دَا نَا یِیْ پَیْدِرَا ﴿۱۹۵﴾ فَقَدْ اُوْتِیْ ﴿۱۹۶﴾ تُهٗ وَہٗ ہَہْر اَسْتِیْ پَیْ یِ دِرَاوَهٗ ﴿۱۹۷﴾ خَیْرًا كَثِیْرًا ﴿۱۹۸﴾ خَیْرِ و چَا كَهٗ بَهٗ كِیْ زُوْرٍ ﴿۱۹۹﴾ وَمَا یَدْكُرُ ﴿۲۰۰﴾ پَهْنِد وَہْر نَا گِر نِ ﴿۲۰۱﴾ اِلَّا اُوْلُوْا الْاَلْبٰبِ ﴿۲۰۲﴾ تَهْنَا خَاوَهْنِ زِیْرِیْ و ہُوْ شَمَهٗ نَدَهٗ كَا نِ نَه بَیْ تِ ﴿۲۰۳﴾

وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ نَفَقَةٍ أَوْ نَذَرْتُمْ مِنْ نَذْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ
 يَعْلَمُهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴿٢٧﴾ إِنْ تَبَدُّوا
 الصَّدَقَاتِ فَنِعِمَّا هِيَ وَإِنْ تُخْفُوهَا وَتُؤْتُوهَا
 الْفُقَرَاءَ فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ مِنْ
 سَيِّئَاتِكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٢٧١﴾ * لَيْسَ
 عَلَيْكَ هُدَاهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَمَا
 تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَأَنْفُسِكُمْ وَمَا تُنْفِقُونَ إِلَّا
 ابْتِغَاءَ وَجْهِ اللَّهِ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ
 وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ ﴿٢٧٢﴾ لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ أُحْصِرُوا
 فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ ضَرْبًا فِي الْأَرْضِ
 يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ أَغْنِيَاءَ مِنَ التَّعَفُّفِ تَعْرِفُهُمْ
 بِسِيمَاهُمْ لَا يَسْأَلُونَ النَّاسَ إِلْحَافًا وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ
 خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿٢٧٣﴾ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ
 بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ سِرًّا وَعَلَانِيَةً فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ
 رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٧٤﴾

﴿وَمَا أَنْفَقْتُمْ﴾ ثہ وہی بہ خشییبتان ﴿مَنْ نَفَقَةٍ﴾ لہ چاکہ ﴿أَوْ ذَرُّهُمِنْ نَذْرٍ﴾ یا نہ زریکتان ہر بار
دابی ﴿فَإِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ غُرُوبَكُمْ﴾ ثہ وہ بیگومان خوا ناگای لی یہ ﴿وَمَا لِلظَّالِمِينَ﴾ وہ بو ستمکاران
نیہ ﴿مِنْ أَنْصَارٍ﴾ ہیچ بارمہ تی دہر تک ﴿إِنْ تُبْدُوا﴾ ثہ گہر ٹاشکرای بکہن ﴿الصَّدَقَاتِ﴾
خیرہ کانتان ﴿فَبِعِمَّاهُمْ﴾ ثہ وہ کاریکی باشہ ﴿وَإِنْ تَحْفَوْهَا﴾ وہ ثہ گہر بیشارنہ وہ ﴿وَتُوتُوها﴾
و بیدہن ﴿الْفُقَرَاءَ﴾ بہ ہہ ژاران ﴿فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ﴾ ثہ وہ باشرہ بو ئیوہ ﴿وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ﴾
وہ خوا ہہ لی ثہ وہ رینیت لہ سہرتان و دہیسر پتہ وہ ﴿مِنْ سَيِّئَاتِكُمْ﴾ ہیئدی لہ گوناہہ کانتان
﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ وہ خوا بہ وہی کہ دہیکہن ناگادارہ ﴿لَيْسَ عَلَيْكَ﴾ لہ سہر تو
نی یہ (ثہ ی موحمہد ﷺ) ﴿هُدَاهُمْ﴾ رینمونوی و موسولمان کردنی خہ لکی ﴿وَلَا كُنَّ﴾
اللہ ﴿بِهَلْ كُوْخَا﴾ ﴿يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾ ہہر کہ سینی بویت ہیدایہ تی دہات ﴿وَمَا تُنْفِقُوا﴾ وہ ثہ وہی
ئیوہ دہیبہ خشن ﴿مِنْ خَيْرٍ﴾ لہ دارایی (چاکہ) ﴿فَلَا تُفْسِدُوا﴾ ثہ وہ (فازانجہ کہی) بو خو تانہ
﴿وَمَا تُنْفِقُوا﴾ ئیوہ ہیچ نابہ خشن ﴿إِلَّا أَبْغَاءَ وَجْهِ اللَّهِ﴾ مہ گہر بو رہزای خوا نہ بی ﴿وَمَا تُنْفِقُوا﴾
وہ ثہ وہی دہیبہ خشن ﴿مِنْ خَيْرٍ﴾ لہ سامان و (چاکہ) ﴿يُوفَّ إِلَيْكُمْ﴾ پاداشتہ کہیتان دہست دہ کہو پتہ وہ
﴿وَأَنْتُمْ لَا تظْلُمُونَ﴾ و ئیوہ ستمتان لی نا کری. ﴿لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ﴾ (ثہ م خیرہ) بو ثہ وہ ژارانہ یہ
﴿أُحْصِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ کہ دہست و بی بہ ستراون لہ ری ی خوا دا ﴿لَا يَسْتَطِيعُونَ﴾ ناتوانن ﴿ضَرْبًا﴾
فِي الْأَرْضِ ﴿بِوَرُوزِي﴾ پہ پیدہ کردن بگہرین بہ زہوی دا ﴿يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ﴾ نہ زانی بی خہ بہر وا
ہہست دہ کات ٹہوان ﴿أَغْنِيَاءَ مِنَ التَّعَفُّفِ﴾ کہ دہولہ مہ نندن بہ ہوی بی نیازی یانہ وہ (سوال نہ کردنیانہ وہ)
﴿تَعْرِفُهُمْ﴾ تو (ثہ ی موحمہد ﷺ) دہیان ناسییت ﴿بِسِيمَاهُمْ﴾ بہ شیوہ یاندا ﴿لَا يَسْتَلُونَ﴾
النَّاسَ ﴿داوای ہیچ لہ کہس نا کہن ﴿إِلْحَافًا﴾ بہ زور (وہک سوال کہرانی تر) ﴿وَمَا تُنْفِقُوا﴾
وہ ثہ وہی دہیبہ خشن ﴿مِنْ خَيْرٍ﴾ لہ مال و سامان ﴿فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ﴾ بیگومان خوا ناگادارہ
پسی ﴿الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ﴾ ثہ وانہی کہ مال و دارایی خو یان دہ بہ خشن ﴿بِأَيْدِي﴾ بہ شہو
﴿وَالنَّهَارِ﴾ و بہ روژ ﴿سِرًّا﴾ بہ پہنہانی ﴿وَعَلَانِيَةً﴾ و بہ ٹاشکرا ﴿فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ﴾ نا ٹہ وانہ ہہر
پاداشتیان ﴿عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ لای پہر و ہر دگار یانہ ﴿وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ﴾ وہ ہیچ ترسیکیان لہ سہر
نیہ (لہ داہاتو دا) ﴿وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ وہ ٹہوان خہ فہت بار نابن لہ روژی دو اییدا ﴿۱۷﴾

الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي
 يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّمَا الْبَيْعُ
 مِثْلُ الرِّبَا وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا فَمَنْ جَاءَهُ
 مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَانْتَهَى فَلَهُ مَا سَلَفَ وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ وَمَنْ
 عَادَ فَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٧٥﴾ يَمْحَقُ
 اللَّهُ الرِّبَا وَيُرِي الصَّدَقَاتِ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ أَثِيمٍ
 ﴿٢٧٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ
 وَءَاتَوْا الزَّكَاةَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
 وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٧٧﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ
 وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٧٨﴾ فَإِن لَّمْ تَفْعَلُوا
 فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِن تُبْتُمْ فَلَكُمْ رُءُوسُ
 أَمْوَالِكُمْ لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ ﴿٢٧٩﴾ وَإِن كَانَ
 ذُو عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ إِلَى مَيْسَرَةٍ وَأَن تَصَدَّقُوا خَيْرٌ لَّكُمْ
 إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٨٠﴾ وَاتَّقُوا أَيُّومًا تَرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى
 اللَّهِ ثُمَّ تُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٨١﴾

﴿الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا﴾، ئەوانەى كە سوود (رېبا) دەخۆن ﴿لَا يَقُومُونَ﴾ (كاتى زیندوو بوونەوه) راست نابنەوه (له گۆرە كانیاندا) ﴿إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِينَ﴾ مەگەر چۆن كەسى راست دەبیتەوه ﴿بِتَحِطُّهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِينِ﴾ كە شەیتان دەستی لى وەشاندىن (وه توشى فى بووبى) ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا﴾ ئەوه بەهۆى ئەوه وەیه، سوود خۆران ووتیان: ﴿إِنَّمَا الْبَنِيُّ﴾ كړین و فروشتن ﴿مِثْلَ الرِّبَا﴾، وەك سوود وایه ﴿وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَنِيَّةَ﴾ له كاتى كدا خوارى داوه بە كړین و فروشتن و حەلالى كردووہ ﴿وَحَرَّمَ الرِّبَا﴾ بەلام سوود (رېبا) ی قەدەخە كردووہ ﴿فَمَنْ جَاءَهُ﴾ ئەمجا ئەو كەسەى پى گەشت ﴿مَوْعِظَةً﴾ تاموژگارى يەك ﴿مِنْ رَبِّهِ﴾ له پەرورەدگارى يەوه ﴿فَأْتَى﴾ وە خیرا دەستی لى هەلگرت ﴿فَلَمَّا سَلَفَ﴾ ئەوا ئەوهى لەوه پىش وەرى گرتووہ بوخۆیەتى (له سوود خواردن) ﴿وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ﴾ وە كارى ئەو حەواله بەخوایه ﴿وَمَنْ عَادَ﴾ وە ئەوهى گەراپەوه (بو سوود خواردن) ﴿فَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ﴾ ئا ئەوانە هاوړى ناگرن ﴿هُمْ فِيهَا﴾ تیا دەمیتنەوه ﴿خَالِدُونَ﴾ بە هەمیشەى وەه تاهەتایى ﴿يَمَحُ اللَّهُ الرِّبَا﴾ خوا فەر و بەره كەتى سوود ناهیلت ﴿وَيُرِي الصَّدَقَاتِ﴾ وە برەو بە خیر و بەخشین ئەدات و زیادى ئەكات ﴿وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ﴾ وە خوا خوشى ناویت ﴿كُلَّ كَفَّارٍ﴾ هېچ بیئاوەر و ناسوپاسگوزارىكى ﴿أَشِيرٍ﴾ تاوانكار ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بەراستى ئەوانەى كە برۆیان هیناوه ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وە كردهوه باشەكانیان كردوه ﴿وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ﴾ وە نوێژیان بەهۆش و بیرەوه كردووہ ﴿وَأَتُوا الزَّكَاةَ﴾ وە زەكاتیان داوه ﴿لَهُمْ أَجْرُهُمْ﴾ تەنها پاداشتیان ﴿عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ لای پەرورەدگارىانە ﴿وَلَا حَوْلَ عَلَيْهِمْ﴾ وە هېچ ترسیکیان لەسەر نی یه (لەرۆزى دوايیدا) ﴿وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ وە هېچ خەفەتیک برۆیان تی ناکات ﴿يَتَّبِعُهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەى ئەو كەسانەى برۆاتان هیناوه (بە خوا) ﴿اتَّقُوا اللَّهَ﴾ له خوا بترسن ﴿وَدَرُوا﴾ وە دەست هەلگرن ﴿مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا﴾ لهو سوودەى كە لای خەلك ماوتانە ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ ئەگەر ئیوه برۆادارن ﴿فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا﴾ ئەمجا ئەگەر دەستان لى هەلنەگرت ﴿فَأَذِنُوا﴾ كەواتە بزنان و ناگادار بن ﴿يَحْرِبَنَّ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ جەنگ له گەل خوداو پیغەمبەرە كەى رادە گەیهنن ﴿وَإِنْ نُبِئْتَ﴾ وە ئەگەر پەشیمان بوونەوه ﴿فَلَا تَكْرَهُهُ﴾ ئەوا تەنها سەرمایە كاتنان هی ئیوه یه ﴿لَا تَظْلُمُونَ﴾ نەستەم بکەن (له خەلكى) ﴿وَلَا تَظْلُمُونَ﴾ وە نەستەمتان لى دەكریت ﴿وَإِنْ كَانَ دُونَ عَشْرَةٍ﴾ وە ئەگەر قەرزدار نەداربوو ﴿فَنُظْرَةٌ إِلَى ميسرة﴾ ئەوه با مۆلەتى بدریت تا خوا دەسەلاتى دەدا ﴿وَأَنْ تَصَدَّقُوا﴾ وە ئەگەر (له قەرزە كە) نازادیان بکەن ﴿خَيْرٌ لَّكُمْ﴾ باشتره بوۆتان ﴿إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ ئەگەر تی بگەن ﴿وَأَتَّقُوا﴾ وە بترسن ﴿يَوْمًا﴾ له رۆژنىك ﴿تُرْجَعُونَ فِيهِ﴾ دەگەر پتریتنەوه ﴿إِلَى اللَّهِ﴾ بو لای خوا ﴿تُرْتَفَعُونَ﴾ له پاشان پاداشت ئەدریتەوه ﴿كُلُّ نَفْسٍ﴾ بە هەموو كەسینك ﴿مَا كَسَبَتْ﴾ (پاداشت و سزای) ئەوهى كردووہ یه تی ﴿وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾ وە ئەوان ستهمیان لى ناكرى ﴿

يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا تَدَايَنْتُمْ بِدِينٍ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى
فَاكْتُبُوهُ وَلْيَكْتُب بَيْنَكُمْ كَاتِبٌ بِالْعَدْلِ وَلَا يَأْب
كَاتِبٌ أَنْ يَكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ اللَّهُ فَلْيَكْتُبْ وَلْيَمْلِكِ
الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ وَلَا يَبْخَسْ مِنْهُ شَيْئًا
فَإِنْ كَانَ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفِيهًا أَوْ ضَعِيفًا أَوْ لَا يَسْتَطِيعُ
أَنْ يُمِلَّ هُوَ فَلْيَمْلِكْ وَلِيَّهُ بِالْعَدْلِ وَاسْتَشْهِدُوا شَهِيدَيْنِ
مِنْ رِّجَالِكُمْ فَإِنْ لَّمْ يَكُنَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَامْرَأَتَانِ
مِمَّن تَرْضَوْنَ مِنَ الشُّهَدَاءِ أَنْ تَضِلَّ إِحْدَاهُمَا فَتُذَكَّرَ
إِحْدَاهُمَا الْأُخْرَىٰ وَلَا يَأْبَ الشُّهَدَاءُ إِذَا مَا دُعُوا وَلَا تَسْمُوا
أَنْ تَكْتُبُوهُ صَغِيرًا أَوْ كَبِيرًا إِلَىٰ أَجَلِهِ ذَٰلِكُمْ أَقْسَطُ
عِنْدَ اللَّهِ وَأَقْوَمُ لِلشَّهَادَةِ وَأَدْنَىٰ أَلَّا تَرْتَابُوا إِلَّا أَنْ تَكُونَ
تِجْرَةً حَاضِرَةً تُدِيرُونَ وَنَهَابَيْنَكُمْ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ
أَلَّا تَكْتُبُوهَا وَأَشْهِدُوا إِذَا تَبَايَعْتُمْ وَلَا يُضَارَ كَاتِبٌ
وَلَا شَهِيدٌ وَإِنْ تَفَعَّلُوا فإِنَّهُ فُسُوقٌ بِكُمْ وَاتَّقُوا
اللَّهَ وَيَعْلَمِ كُمْ اللَّهُ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٢٨٢﴾

﴿يَأْتِيهَا الْبُيُوتُ الْمَسْكُونَةُ﴾ ئەى ئەوانەى باوەر تان هیتاوه ﴿إِذَا تَدَايَنُكُمْ بَدَيْنُكُمْ﴾ ئە گەر قەر زینکتان لەیە کترى کرد ﴿إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ بۆ ماوه یە کى ناویرا و (دیاری کر او) ﴿فَأَكْتُبُوهُ﴾ ئەوه بینووسن ﴿وَأَيُّكُمْ﴾ وه با بینوسی ﴿يَتَّبِعُكُمْ﴾ له نینواتاندا ﴿كَاتِبٌ﴾ نووسەر نیک ﴿بِالْعَدْلِ﴾ بە راستی (وداوه‌ری) ﴿وَلَا يَأْبَ كِتَابُكُمْ﴾ وه هیچ نووسەر نیک با سەر پیچی نه کات ﴿أَنْ يَكْتُبَ﴾ له نویسنی (سه نه دی قهرز) دا ﴿كَمَا عَلَّمَهُ اللَّهُ﴾ ههروهك خوائه‌وى فیری نووسین کردووه ﴿فَلْيَكْتُبْ﴾ با بینوسی ﴿وَالْمِلَّةِ الَّتِي﴾ وه با ئەوه كه سه ده‌قى سه نه ده كه بلى و بیخوینیته وه ﴿عَلَيْهِ الْحَقُّ﴾ كه قهرزه كه ی به سه ره وه یه ﴿وَلِيَتَّبِعَ اللَّهُ رِزْقَهُ﴾ وه له به ره و رد گاری بترسى ﴿وَلَا يَخْشَىٰ مِنْهُ شَيْئًا﴾ وه هیچی لى كه م نه کاته وه ﴿فَإِنْ كَانَ الَّذِي﴾ ئەمجا ئە گەر ئەوه كه سه ی ﴿عَلَيْهِ الْحَقُّ﴾ قهرزه كه ی به سه ره وه یه ﴿سَفِيهًا﴾ بى عه‌قل بوو ﴿أَوْ ضَعِيفًا﴾ یان ناته‌واو بوو ﴿وَأَوْ لَا يَسْطِيعُ﴾ یا نه ی ده‌توانی ﴿أَنْ يُمِلَّ هُوَ﴾ خوی ده‌قى سه نه ده كه بلیت و بیخوینیته وه ﴿فَلْيُمِلْ وَلِيَهُ﴾ ئەوه با گه‌وره كه ی بلیت و بیخوینیته وه ﴿بِالْعَدْلِ﴾ به راستی (ودا به‌روه‌ری) ﴿وَأَسْتَشْهَدُوا شَهِيدَيْنِ﴾ وه دوو شاهید بگرن ﴿مِنْ رِجَالِكُمْ﴾ له پیاوانی خۆتان (موسولمان) ﴿فَإِنْ لَمْ يَكُنْ تَارِكًا لِيَوْمٍ﴾ ئەمجا ئە گەر دوو پیاو نه بوو ﴿فَرَجُلٌ وَأَمْرَاتَانِ﴾ ئەوه با پیاونیک و دوو ژن بن ﴿مِمَّنْ تَرْضَوْنَ﴾ له‌وانه ی كه په سه‌ندیان ده‌کن ﴿مِنَ الشَّهَادَةِ﴾ له شاهیده‌کان ﴿أَنْ تَضِلَّ إِحْدَاهُمَا﴾ بۆ ئەوه ی ئە گەر یه‌کیان له بیسری چوو ﴿فَتَذَكَّرَ إِحْدَاهُمَا الْأُخْرَىٰ﴾ با ئەوه ی تریان بیری بخاته وه ﴿وَلَا يَأْبَ الشَّهَادَةَ﴾ با شایه ته‌کان سه‌ر پیچی نه‌کن ﴿إِذَا مَدَعُوا﴾ کاتیک بانگ کران (بۆ شایه‌تی دان) ﴿وَلَا تَسْمَعُوا﴾ وه بیزار مه‌بن ﴿أَنْ تَكْتُبُوهُ﴾ له‌وه ی كه بینوسن ﴿صَغِيرًا﴾ بچووك بیټ ﴿أَوْ كَبِيرًا﴾ یان گه‌وره ﴿إِلَىٰ أَجَلٍ﴾ تا کاتی خوی ﴿ذَلِكَ أَمْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ﴾ ئەم نووسینه‌تان راست تره به‌لای خواوه ﴿وَأَقْرَبُ لِلشَّهَادَةِ﴾ وه چه‌سپینه‌ر تره بۆ شایه‌تی دانه‌که ﴿وَأَدْنَىٰ أَلا تَرْتَابُوا﴾ وه نزیك تره له‌وه ی كه نه‌که‌ونه گومانه وه ﴿إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً﴾ مه‌گەر کاتیک ئەوه کرده‌وه یه بازار گانیه‌کی ﴿حَاضِرَةً تُدِيرُونَهَا بَيْنَكُمْ﴾ ده‌ست به ده‌ست بى بیگرن له ناو خۆتاندا ﴿فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ﴾ ئەوه له‌م کاته‌دا گونا هتان ناگات ﴿أَلَّا تَكْتُبُوهَا﴾ ئە گەر نه بینووسن ﴿وَأَشْهَدُوا﴾ وه شاهید بگرن ﴿إِذَا تَبَايَعْتُمْ﴾ کاتیک کرین و فروشتتان کرد ﴿وَلَا يُضَارَ كِتَابُ وَلَا شَهِيدٌ﴾ و با زیان به نووسه‌ر و شاهید نه‌گه‌یه‌ندری ﴿وَإِنْ تَفَعَلُوا﴾ وه ئە گەر زیانتان گه‌یاند ﴿فَإِنَّهُ رُفُوسٌ بِكُمْ﴾ ئەوه بینگومان گونا هتان ده‌گات ﴿وَأَقْفُوا اللَّهَ﴾ وه له‌خوا بترسن ﴿وَيَعْلَمُكُمْ اللَّهُ﴾ وه خوا فیر تان ده‌کات ﴿وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ وه خوا به هه‌موو شتیك زانا و ناگاداره ﴿س﴾

* وَإِنْ كُنْتُمْ عَلَى سَفَرٍ وَلَمْ تَجِدُوا كِتَابًا فَرِهَنْ مَّقْبُوضَةً ^ص
 فَإِنْ أَمِنَ بَعْضُكُمْ بَعْضًا فَلْيُؤَدِّ الَّذِي أُؤْتِمِنَ أَمْنَتَهُ، وَلْيَتَّقِ
 اللَّهَ رَبَّهُ، وَلَا تَكْتُمُوا الشَّهَادَةَ وَمَنْ يَكْتُمْهَا فَإِنَّهُ ^ط
 عِندَ اللَّهِ قَلْبٌ مُتَمَرِّدٌ، وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٢٨٢﴾ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ
 وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنْ تُبَدُّوا مَا فِي أَنْفُسِكُمْ أَوْ تُخَفَوْهُ
 يُحَاسِبْكُمْ بِهِ اللَّهُ فَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ ^ط
 وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٨٤﴾ ءَأَمِنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ
 مِنْ رَبِّهِ، وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ ءَأَمِنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ
 وَكُتُبِهِ، وَرُسُلِهِ، لَا نَفَرِقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ، وَقَالُوا
 سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴿٢٨٥﴾ لَا يَكْفُرُ
 اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا أَوْسَعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ ^ط
 رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ
 عَلَيْنَا إصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ، وَعَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا
 وَلَا تَحْمِلْنَا مَا لَاطَاقَةٌ لَنَا بِهِ، وَعَافُ عَنَّا وَاعْفِرْ لَنَا
 وَأَرْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٢٨٦﴾

﴿وَإِنْ كُنْتُمْ عَلَىٰ سَفَرٍ﴾ نہ گھر لہ سہر سہ فہر بوون ﴿وَلَمْ تَجِدُوا﴾ و دستان نہ کہوت ﴿كَاتِبًا﴾
نووسہر نیک ﴿فَرِهْنَ مَقْبُوضَةً﴾ ئەوہ بارمتہ بہک وەر گرن ﴿فَإِنْ آمَنَ بَعْضُكُمْ بِبَعْضٍ﴾ جائہ گہر ہندیکتان
لہ ہندیکتان دلنیا بوون ﴿فَلْيُؤَدِّ الَّذِي أُؤْتِنُ مِنْ أَمْنَتِهِ﴾ با ئەو کہسہی کہ بہ ئەمین زانراوہ سپارده کہ بداتہ وہ
﴿وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ﴾ و ہا لہ پەرورہ دگاری بترسیت ﴿وَلَا تَكْتُمُوا الشَّهَادَةَ﴾ و ہ شایہ تی مہ شارنہ وہ
﴿وَمَنْ يَكْتُمْهَا﴾ و ہ ئەو کہسہی بیشاریتہ وہ ﴿فَأَنذَرْنَا قَلْبَهُ﴾ ئەوہ بہ راستی بہ دل گوناہیارہ ﴿وَاللَّهُ
يَمْتَعِلُونَ عَلَيْهِ﴾ و ہ خوا ناگادارہ بہ ہموو کردہ وہیہ کتان ﴿لِلَّهِ﴾ ہر ہی خواہیہ ﴿مَا فِي السَّمَوَاتِ﴾
ئەوہی لہ ناسمانہ کانایہ ﴿وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ و ئەوہی لہ زہویدیہ ﴿وَإِنْ تُبْذَرُوا﴾ ئە گہر ناشکرای بکہن
﴿مَا فِي أَنْفُسِكُمْ﴾ ئەوہی لہ دلناندایہ ﴿أَوْ تُخْفَوُا﴾ یا بیشارنہ وہ ﴿يَحَاسِبْكُمْ بِهِ اللَّهُ﴾ خوا
محاسہ بہتان دہ کات لہ سہری ﴿يَعْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ﴾ ئەوسا خووش دہ بیئت لہو کہسہی کہ بیہویت
﴿وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ﴾ و ہ سزای کہ سینک دہ دات کہ بیہویت ﴿وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ و ہ خوا بہ دہسہ لات
و بہ توانایہ بہ سہر ہموو شتی کدا ﴿إِنَّ﴾ ﴿ءَا مَنِ الرَّسُولُ﴾ بیغہ مہر ﴿بِرَّيِّ﴾ بروای ہینا ﴿بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ﴾
بہو نامہیہی کہ بوی نیراوہ ﴿مَنْ رَبُّهُ﴾ لہ پەرورہ دگاریہ وہ ﴿وَالْمُؤْمِنُونَ﴾ لہ گہل پرواداراندا
﴿كُلٌّ ءَامَنَ بِاللَّهِ﴾ ہموو پروایان ہینا وہ خوا ﴿وَمَلَائِكَتِهِ﴾ و ہ بہ فریشتہ کانی ﴿وَكِتَابِهِ﴾ و ہ
ب نامہ کانی ﴿وَرُسُلِهِ﴾ و ہ بہ پیغہ مہرانی ﴿لَا تَقْرَفُ﴾ جیاوازی ناکہین ﴿بَيْنَ أَحَدٍ﴾ لہ نیوان ہیچ
یہ کینک ﴿مَنْ سُلِّمَ﴾ لہ پہ یامہرانی ﴿وَقَالُوا﴾ (برواداران) و تیان: (بیغہ مہر ثابینی خوی بی گہ یانندین
تیمہش) ﴿سَمِعْنَا﴾ بیستمان ﴿وَأَطَعْنَا﴾ فہر مانہر ییمان کرد ﴿عُفْرَانَكَ رَبَّنَا﴾ داوا ی لیخو شبو نت
لیندہ کہین ئەہی پەرورہ دگارمان ﴿وَأَلَيْكَ الْمَصِيرُ﴾ و ہ ہر بۆ لای توبہ گہرانہ وہ ﴿لَا يَكُفُّ اللَّهُ
نَفْسًا﴾ خوا داوا لہ ہیچ کہ سینک ناکات ﴿إِلَّا أَوْسَعَهَا﴾ مہ گہر بہ ئەندازہی توانای خوی ﴿لَهَا مَا كَسَبَتْ﴾
(سوودی) بۆ خوی ہہیہ ہر چاکہیہ ک بکات (با ہر بہ دلش بیئت) ﴿وَعَلَيْهَا مَا كَسَبَتْ﴾ و ہ (زیانی)
بۆ خویہ تی ہر خراپہیہ ک بکات ﴿رَبَّنَا﴾ ئەہی پەرورہ دگارمان ﴿لَا تُؤَاخِذْنَا﴾ لیمان مہ گرہ ﴿إِنْ
تَسِيئًا﴾ ئە گہر کردہ وہیہ کی بییوستان لہ بیر چوو ﴿أَوْ أَخْطَأْنَا﴾ یا بہ ہلہ گوناہی کمان کرد
﴿رَبَّنَا﴾ ئەہی پەرورہ دگار ﴿وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إِصْرًا﴾ لہ سہرمان دامہنی باری قورس ﴿كَمَا حَمَلْتَهُ﴾
وہک ئەوہی داتنا ﴿عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا﴾ لہ سہر ئەوانہی پیش تیمہ (نوممہ تانی پیشووتر) ﴿رَبَّنَا﴾ ئەہی
پەرورہ دگارمان ﴿وَلَا تُحْمِلْنَا﴾ بہ لای و امان بہ سہردا مہدہ ﴿مَا لَاطَاقَةَ لَنَا بِهِ﴾ کہ بۆمان ہلہ نہ گیریٹ
﴿وَأَعْفُ عَنَّا﴾ و ہ گوناہہ کانمان بسرہ وہ ﴿وَأَعْفِرْ لَنَا﴾ و ہ لیمان خو شہہ ﴿وَأَرْحَمْنَا﴾ و ہ میہر بانیمان
لہ گہلدا بکہہ ﴿أَنْتَ مَوْلَانَا﴾ توی یاریدہ دہرو پشتیوانمان ﴿فَأَنْصِرْنَا﴾ کہواتہ سہرمان بخہہ ﴿عَلَى
الْقَوْمِ﴾ بہ سہر گہلی ﴿الْكَافِرِينَ﴾ بی بروایاندا ﴿۱۱۱﴾

سورة آل عمران

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الم ﴿١﴾ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ﴿٢﴾ نَزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ
 بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَأَنزَلَ التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ ﴿٣﴾ مِنْ
 قَبْلُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَأَنزَلَ الْفُرْقَانَ ﴿٤﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ
 لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انتِقَامٍ ﴿٥﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْفَى
 عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ ﴿٦﴾ هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ
 فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٧﴾ هُوَ
 الَّذِي أَنزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ
 الْكِتَابِ وَأُخْرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ
 مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ
 إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ ءَأَمَّنَّا بِهِ كُلٌّ مِّنْ عِنْدِ
 رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٨﴾ رَبَّنَا لَا تَجْعَلْ قُلُوبَنَا بَعْدَ
 إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِن لَّدُنكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ﴿٩﴾ رَبَّنَا
 إِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ ﴿١٠﴾

سوره‌تی ﴿الْعَمْرَقَاتُ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿الرَّ﴾ ته‌نہا خوا مانا کہی ده‌زانیٔ به (ئلیف، لام، میم) ده‌خوئرتیٔ ته‌وه بو مانا کہی سه‌یری سه‌ره‌تای سوره‌تی (البقره) بکہ ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ خوائه و خوائیہ به کہ هیچ په‌ستراوئیکی راست نیہ جگہ له‌ئو ﴿الْحَى الْقَيُّومُ﴾ زیندووہ و هه‌میشہ راگری بونه‌وه‌ره. ﴿تَزَلَّ عَلَيكَ﴾ ناردووہ تیه خواروه بوت ﴿الْكِتَابُ﴾ قورئان ﴿بِالْحَقِّ﴾ به‌راستی و دروستی ﴿مُصَدِّقًا﴾ به‌راست دانهری ﴿لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ﴾ هه‌موو ئو (کتیب) انه به له‌پیشیدا بیون ﴿وَأَنْزَلَ التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ﴾ وه‌تہ‌ورات و ئینجیلی نارده خواروه ﴿مَنْ قَبْلُ﴾ له‌پیش قورئاندا ﴿هُدًى لِلنَّاسِ﴾ به‌رینموونی خه‌لکی ﴿وَأَنْزَلَ﴾ وه‌ناردی به خواروه ﴿الْفُرْقَانَ﴾ فورقان (واته: جیا که‌روه‌ی راست و ناراست - مه‌به‌ست بی‌ی قورئانه) ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بیگومان ئه‌وانه‌ی که بی‌ی پروابوون ﴿يَايْتِ اللَّهُ﴾ به‌ثایه‌ت و به‌لگه‌کانی خوا ﴿لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ﴾ بویان هه‌به (له‌قیامت دا) سزای سه‌خت ﴿وَاللَّهُ عَزِيزٌ﴾ وه‌خوا بالا ده‌ست و به‌توانایه ﴿دُرِّتِقَارٌ﴾ خاوه‌نی توله‌و سزایه ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ شَيْءٌ﴾ به‌راستی خوا هیچ شتیکی لی وون نایت. ﴿فِي الْأَرْضِ﴾ نه‌له‌زه‌وی ﴿وَلَا فِي السَّمَاءِ﴾ وه‌نه له‌ئاسماندا ﴿هُوَ الَّذِي﴾ ئه‌و خوائیہ زاتیکه ﴿بَصُورِكُمْ﴾ شیوه‌تان ئه‌کیشی ﴿فِي الْأَحْجَارِ﴾ له‌مندالدانه‌کاندا ﴿كَيْفَ يَشَاءُ﴾ چونی بووی ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هیچ به‌ستراوئیکی به‌هق و راست نیه ته‌نہا ئه‌و نه‌بیٔ ﴿أَعْرَبَ الْحَكِيمُ﴾ زالی بالا ده‌ستی کار به‌جی به ﴿هُوَ الَّذِي﴾ ئه‌و خوائیہ ﴿أَنْزَلَ عَلَيْكَ﴾ ناردووہ تی به خواروه بوت ﴿الْكِتَابَ﴾ قورئان ﴿مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ﴾ هه‌ندیکی له‌ثایه‌ته‌کانی (مه‌به‌سته‌کانیان) رۆشنن ﴿هُنَّ أُمَّ الْكِتَابِ﴾ ئه‌و ثایه‌تانه‌بنه‌ره‌تی قورئانن ﴿وَأُخْرٌ مُّشْتَبِهَاتٌ﴾ وه‌ئه‌وانی تر (ثایه‌تانیکن که مه‌به‌سته‌کانیان) رۆشن نین ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ﴾ ئه‌مجا ئه‌و که‌سانه‌ی ﴿فِي قُلُوبِهِمْ﴾ که له‌دلئاندا ﴿زَيْغٌ﴾ لادان و چه‌وتی هه‌به ﴿يَتَّبِعُونَ﴾ دواى ئه‌و ثایه‌تانه‌ده‌که‌ون ﴿مَا تَشَاءُ مِنْهُ﴾ که له‌قورئاندا موته‌شابهن (هاوشیون، واتا‌کانی روشن نین) ﴿ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ﴾ بو تیکدانی بیروباوه‌ری موسولمانان ﴿وَأَبْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ﴾ وه‌بو رافه‌کردنی به‌ئاره‌زووی ناپاکی خوئیان ﴿وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ﴾ له‌حاله‌تیکدا که‌س رافه‌کردنی نازانیٔ ﴿إِلَّا اللَّهُ﴾ ته‌نیا خاوه‌نه‌بیٔ ﴿وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ﴾ له‌گه‌ل زانایان و ئه‌وانه‌ی دامه‌زراوان له‌زانیٔ علمی شه‌رعیدا ﴿يَقُولُونَ﴾ ئه‌لین ﴿أَمْ آيَاتِهِ﴾ ئیمه‌پروامان هیناوه (به‌متسابه) ﴿كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا﴾ هه‌مووی له‌په‌روردگارمانه‌وه‌ن ﴿وَمَا يَذَّكَّرُ﴾ بیر له‌قورئان ناکه‌نوه ﴿إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ﴾ ته‌نہا خاوه‌نانی ژیری و بیر وه‌وش نه‌بیٔ ﴿رَبَّنَا﴾ ئه‌لین ئه‌ی په‌روردگارمان ﴿لَا تُرِغْ﴾ لای مه‌ده (له‌ری‌ی راست) ﴿قُلُوبَنَا﴾ دل‌ه‌کانمان ﴿بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا﴾ دواى ئه‌وی که رینموونیت کردین ﴿وَهَبْ لَنَا﴾ وه‌پیمان به‌خشه ﴿مِنْ لَدُنْكَ﴾ له‌لای خؤنوه ﴿رَحْمَةً﴾ به‌زه‌یی یه‌ک (میهره‌بانیه‌ک) ﴿إِنَّكَ أَنْتَ﴾ به‌راستی هه‌ر توئی ﴿الْوَهَّابُ﴾ به‌خشنده ﴿رَبَّنَا﴾ ئه‌ی په‌روردگارمان ﴿إِنَّكَ﴾ بیگومان تو ﴿جَامِعُ النَّاسِ﴾ کوکه‌روه‌ی خه‌لکیت ﴿لِيَوْمٍ﴾ بو رۆزیک ﴿لَا رَيْبَ فِيهِ﴾ که هیچ گومانی تیدانی به ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ به‌راستی خوا ﴿لَا يَخْلُقُ الْبَعْدَ﴾ به‌لینی خوی ناشکیٔت و ده‌بیانه‌سه‌ر ﴿

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ
 مِنْ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَئِكَ هُمْ وَقُودُ النَّارِ ﴿١٠﴾ كَذَّابٍ ءَالِ
 فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَاخَذَهُمُ اللَّهُ
 بِذُنُوبِهِمْ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١١﴾ قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا
 سَتُغْلَبُونَ وَتُحْشَرُونَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿١٢﴾
 قَدْ كَانَ لَكُمْ آيَةٌ فِي فِئَتَيْنِ الْتَقَتَا فِئَةٌ تُقَاتِلُ فِي
 سَبِيلِ اللَّهِ وَأُخْرَىٰ كَافِرَةٌ يَرَوْنَهُمْ مِثْلَيْهِمْ رَأَىٰ
 الْعَيْنَ وَاللَّهُ يُؤَيِّدُ بِنَصَرِهِ مَن يَشَاءُ إِنَّ فِي ذَلِكَ
 لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ ﴿١٣﴾ زَيْنَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ
 مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ
 وَالْفِضَّةِ وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ وَالْأَنْعَامِ وَالْحَرْثِ ذَلِكَ
 مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاللَّهُ عِنْدَهُ حَسَنُ الْمَآبِ ﴿١٤﴾ * قُلْ
 أَوْبَيْتُكُمْ بِخَيْرٍ مِّنْ ذَلِكَ لِّلَّذِينَ اتَّقَوْا عِنْدَ رَبِّهِمْ
 جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَأَزْوَاجٌ
 مُّطَهَّرَةٌ وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴿١٥﴾

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بیگومان ئەوانی بئ بروا بوون ﴿لَنْ نُعْجِبَ عَنْهُمْ﴾ هەر گیز کەلک و سوودیان بئ ناگەینیت ﴿أَمْ أُولَئِهِمْ﴾ نە مالیان ﴿وَلَا أَوْلَادُهُمْ﴾ وە نە مندالیان ﴿مِنَ اللَّهِ شَيْئًا﴾ لە (سزای) خوا بەهیج شیوەیەك ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ﴾ وە ئا ئەوانە ﴿وَقَوْمُ النَّارِ﴾ سووتەمەنی دۆزەخن ﴿كَذَّابٍ﴾ ال فِعْوَتِ ﴿دَاب و باوی ئەم بئ بروایانە﴾ وەك داب و نەریتی دەست و پێوەندەکانی فیرەونە ﴿وَالَّذِينَ مِنْ قِبَلِهِمْ﴾ و ئەوانی لەپیش ئەواندا بوون وایە ﴿كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ کە نیشانەکانی ئیمەیان بە درۆزانی ﴿فَاذْهَبْ اللَّهُ﴾ ئەمجا خواش گرتنی ﴿يَذُوبُهُمْ﴾ بەهۆی تاوانەکانیانەوہ ﴿وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ وە خوا توڵەیی سەختە ﴿قُلْ﴾ بلی: ﴿لِلَّذِينَ﴾ بەوانی ﴿كَفَرُوا﴾ کە بئ بروان ﴿سَعَّالُونَ﴾ لەمەولا ئەشکین و ژیر دەکەون ﴿وَتَحْشُرُونَ﴾ وە کۆدەکرینەوہ ﴿إِلَىٰ جَهَنَّمَ﴾ بەرەو دۆزەخ ﴿وَبئسَ الْمِهَادِ﴾ کە ناخۆشترین شوینە ﴿فَذَكَاتُ لَكُمْ آيَةٌ﴾ بیگومان نیشانەییەکی گرنگ پرویدا بو ئیوہ (ئەیی موسولمانینەیان ئەیی کافرەکان) ﴿فِي فِعْتَيْنِ التَّتَاتَا﴾ لەو دوو دەستەیی (کە لە جەنگی بەدردا) دایان بەیە کدا ﴿فِتْنَةً﴾ دەستەییەکیان ﴿تَقْتَلُ﴾ دەجەنگین ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ لە پئی خوادا ﴿وَأُخْرَىٰ كَافِرَةٌ﴾ وە ئەوہی تریان بئ بروا بوون ﴿يَرَوْنَهُمْ مَشَاهِدَةً﴾ موسولمانەکانیان ئەدیبی بەدوو ئەوئەندەیی خویمان ﴿رَأَى الْعَيْنُ﴾ بە بینینی چاو ﴿وَاللَّهُ يُؤَيِّدُ﴾ وە خوا پشت گیری دەکات ﴿بِصُرَّةٍ﴾ بە یارمەتی خوئی ﴿مَنْ يَشَاءُ﴾ بو هەر کەس بیەوئیت ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ﴾ بەراستی لەم یارمەتیدانەدا ﴿لَعِبْرَةٌ﴾ پەند و ئامۆزگاری هەییە ﴿لِأُولِي الْأَبْصَارِ﴾ بو کەسانی خاوەن ژیری و بیروھوش ﴿ذُرِّيَّةٍ﴾ جوان کراوہ و پراژینراوہ تەوہ ﴿لِلنَّاسِ﴾ بو خەلکی ﴿حُبُّ الشَّهَوَاتِ﴾ خوئی و ئارەزوہکانی نەفس ﴿مِنَ النِّسَاءِ﴾ لە ئافرەتان ﴿وَالْبَنِينَ﴾ و کور و کالی زور ﴿وَالْقَنْطَرِ الْمَقْنَطَرَةَ﴾ و دارایی زوری کە لە کە کراو ﴿مِنَ الذَّهَبِ﴾ لە ئالتون و ژیر ﴿وَالْفِضَّةِ﴾ و زیو ﴿وَالْحَيْلِ﴾ و ئەسپ و ماینانی ﴿الْمُسَوَّمَةَ﴾ نیشانەدار (بەسبیتی ناوچەوان و هەر چوار بەلی) ﴿وَالْأَنْعَمِ﴾ هەر وەها ئازەل و چواربئی ﴿وَالْحَرْثِ﴾ و کشتو کال ﴿ذَلِكَ﴾ ئەمانە ﴿مَنْعٌ﴾ بەهرە و (کەل و پەل) ی ﴿الْحَيَوَةَ﴾ زیندەگانی (ژیان) ی ﴿الدُّنْيَا﴾ دویان ﴿وَاللَّهُ عِنْدَهُ﴾ وە لای خوا هەییە ﴿حَسَنُ الْمَتَابِ﴾ خوشتین جیگا و باشە پروژ ﴿قُلْ﴾ بلی: ﴿أَوُنِّتُكُمْ﴾ خەبەر تان بدەمن ﴿يُخَيِّرُ مِنْ ذَلِكُمْ﴾ بەباشتر لەمانەتان ﴿لِلَّذِينَ اتَّقَوْا﴾ بو ئەوانی کە پارزیمان کرد و لەخودا ترسان ﴿عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ﴾ لای پەرورەدگاریان چەند بەهەشتیک هەییە ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا﴾ کە بەژیریناندا دەروات ﴿الْأَنْهَارُ﴾ رووبارەکان ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ بەهەمیشەیی و هەتا هەتایی تیندا دەمیننەوہ ﴿وَأَرْوَحٌ مُطَهَّرَةٌ﴾ وە (بویان هەییە) ژنانی پاکیزە ﴿وَرِضْوَانٌ مِنَ اللَّهِ﴾ وە پەزامەندی لە خواوہ ﴿وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ﴾ وە خوا بینایە بە بەندەکان ﴿۱۵﴾

الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا إِنَّا أَمْنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا
 وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿١٦﴾ الصَّابِرِينَ وَالصَّادِقِينَ وَالْقَاتِنِينَ
 وَالْمُنْفِقِينَ وَالْمُسْتَغْفِرِينَ بِالْأَسْحَارِ ﴿١٧﴾ شَهِدَ اللَّهُ
 أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا
 بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ
 عِنْدَ اللَّهِ الْأِسْلَامُ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
 إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَعِيًا بَيْنَهُمْ وَمَنْ يَكْفُرْ
 بِآيَاتِ اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١٩﴾ فَإِنْ حَاجُّوكَ
 فَقُلْ أَسَمْتُ وَجْهِي لِلَّهِ وَمَنِ اتَّبَعَنِي فَقُلْ لِلَّذِينَ أُوتُوا
 الْكِتَابَ وَالْأُمِّيِّينَ أَسَمْتُ فَإِنْ أَسَمُوا فَقَدِ اهْتَدَوْا
 وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴿٢٠﴾
 إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيَّيْنَ
 بِغَيْرِ حَقٍّ وَيَقْتُلُونَ الَّذِينَ يَأْمُرُونَ بِالْقِسْطِ مِنَ
 النَّاسِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٢١﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ حَبِطَتْ
 أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٢٢﴾

﴿الَّذِينَ يَقُولُونَ﴾ (له خواترسان) ئەوانه‌ی که ده‌لین ﴿رَبَّنَا﴾ ئە‌ی په‌روه‌ردگارمان ﴿إِنَّمَا﴾ به‌راستی ئیمه ﴿ءَامَنَّا﴾ برومان هینا ﴿فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا﴾ دە‌ی خو‌ش بیه له‌ گونا‌هه‌ کانه‌مان ﴿وَقِنَا﴾ وه‌ بمانپاریزه ﴿عَذَابَ النَّارِ﴾ له‌ سزای ناگری دۆزه‌خ ﴿۱۱﴾ ﴿الصَّالِحِينَ﴾ (ئە‌وانه‌ بریتین له‌) ئارام‌ گران ﴿وَالصَّادِقِينَ﴾ و‌ راستگو‌یان ﴿وَالْقَنِينَ﴾ و‌ فەرمانه‌بردارانی خودا ﴿وَالْمُتَّقِينَ﴾ و‌ دارایی و‌ ماله‌‌خشن ﴿وَالْمُسْتَغْفِرِينَ﴾ و‌ ئە‌وانه‌ی که داوای لی‌ خو‌شبوون ده‌‌کن ﴿يَا لَأَسْحَارٍ﴾ له‌ پیش به‌یاناندا ﴿۱۲﴾ ﴿شَهِدَ اللَّهُ﴾ خوا‌شایه‌تی ئە‌دات (واته‌ رای ده‌‌گه‌یه‌تیت و‌ به‌‌لگه‌ ده‌‌یچه‌‌سپینیت) ﴿أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ که‌ به‌راستی هیچ‌ په‌رستراوینکی به‌هه‌ق و‌راست نی‌ یه‌ ئە‌و نه‌بیت ﴿وَالْمَلَائِكَةُ﴾ وه‌ فربشته‌ کانش شایه‌تی ئە‌ده‌ن (واته‌ یقرا‌ر ئە‌‌کن) ﴿وَأُولُوا الْعِلْمِ﴾ وه‌‌خاوه‌ن زانسته‌‌کان (زانایان) پیش شایه‌تی ئە‌ده‌ن (واته‌ باوه‌ری چه‌‌سپاویان هه‌یه‌) ﴿قَائِمًا بِالْقِسْطِ﴾ (خوا‌) هه‌‌میشه‌ دادپه‌روه‌ری را‌گر‌توه‌ ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هیچ‌ په‌رستراوینکی و‌راست نی‌ یه‌ جگه‌ له‌ خوا‌ ﴿الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ که‌ بالاده‌ستی کاربه‌جی یه‌ ﴿۱۳﴾ ﴿إِنَّ الدِّينَ﴾ به‌راستی دینی په‌سه‌ند کراو ﴿عِنْدَ اللَّهِ﴾ لای‌ خوا‌ ﴿الْإِسْلَامُ﴾ (هه‌ر) ئیسلامه‌ ﴿وَمَا اخْتَلَفَ﴾ دوو‌ به‌ره‌کی نه‌‌که‌وته‌ ناو‌ ﴿الَّذِينَ﴾ ئە‌وانه‌ی ﴿أُوتُوا الْكِتَابَ﴾ که‌ نامه‌یان بو‌‌هاتبوو‌ ﴿إِلَّا مِنْ بَعْدِ﴾ داوای ئە‌وه‌ نه‌بیت ﴿مَاجَاءَهُمْ الْهَلُمُّ﴾ که‌ زانینی به‌راستیان بو‌‌هات ﴿بَغْيًا بَيْنَهُمْ﴾ (ئهم‌ لادانه‌‌شیان) له‌‌رووی سته‌م و‌‌حه‌‌ساده‌‌توه‌ بوو‌ له‌‌نیو‌ خو‌یاندا ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ﴾ ی‌آیت‌ الله‌ ﴿جَاهِرٌ كَهَيْسِكِ بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾ جا‌ هه‌ر که‌‌سینک‌ بی‌‌بروای بی‌‌به‌‌ئایه‌ته‌‌کانی خوا‌ (که‌‌قورئانه‌) ﴿فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾ ئە‌وه‌ به‌راستی خوا‌ زوو‌‌حسابی له‌‌گه‌ل ده‌‌کات ﴿۱۴﴾ ﴿فَإِنْ حَاجُّوكَ﴾ ئە‌مجا‌ ئە‌‌گه‌ر (خواوه‌ن نامه‌‌کان) ده‌مه‌‌قالی‌ یان له‌‌گه‌ل کردیت ﴿فَقُلْ﴾ (ئە‌ی مو‌حه‌مه‌د ﷺ) تو‌ش بلسی ﴿أَسَأَلْتُ﴾ و‌ج‌هی‌ الله‌ ﴿رَوِي خَوْمٌ سِپَارِدَ بَخْوَا﴾ (وملکه‌‌چی ئە‌وم) ﴿وَمَنْ أَسْبَغَ﴾ له‌‌گه‌ل ئە‌وانه‌ی په‌یره‌وی من ئە‌‌کن ﴿وَقُلْ لِلَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ﴾ وه‌ (ئە‌ی مو‌حه‌مه‌د ﷺ) بلسی به‌‌وانه‌ که‌ نامه‌ی ته‌ورات و‌ ئینجیلیان دراوه‌تی (که‌ جووله‌‌که‌ و‌ گا‌وره‌‌کانن) ﴿وَالْأُمِّيِّينَ﴾ وه‌ به‌ نه‌‌خو‌ینده‌‌واره‌‌کان (ها‌وبه‌‌ش په‌‌یدا‌که‌ره‌‌کانی گه‌لی عه‌ره‌ب) ﴿أَسَأَلْتُمْ﴾ ئایا ئیوه‌ موسولمان بوون؟ ﴿فَإِنْ أَسَأَلْتُمْ﴾ ئە‌مجا‌ ئە‌‌گه‌ر موسولمان بوون ﴿فَقَدْ أَهْتَدُوا﴾ ئە‌وه‌ به‌راستی مانانی ئە‌وه‌یه‌ که‌ هیدایه‌‌تیا‌ن وه‌ر‌گر‌توه‌ ﴿وَأَنْ تَوَلَّوْا﴾ وه‌ ئە‌‌گه‌ر رووشیا‌ن وه‌ر‌گیرا ﴿فَاتَّمَا﴾ ئە‌وه‌ به‌راستی ﴿عَلَيْكَ الْبَلْعُ﴾ تو‌‌هه‌ر‌ را‌گه‌یا‌ندنت له‌‌سه‌ره‌ ﴿وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ﴾ وه‌ خوا‌ بی‌‌نا‌یه‌ به‌‌بنده‌‌کان ﴿۱۵﴾ ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ﴾ بی‌‌گو‌مان ئە‌وانه‌ی بی‌‌پروان ﴿يَأْتِيَتِ اللَّهُ﴾ به‌‌ئایه‌ته‌‌کانی خوا‌ (به‌‌نیشانه‌‌کانی خوا‌) ﴿وَيَقْتُلُونَ النَّبِيَّيْنَ﴾ وه‌ پیغه‌‌مبه‌‌ران ئە‌‌کوژن ﴿بِغَيْرِ حَقٍّ﴾ به‌‌نا‌ره‌وا ﴿وَيَقْتُلُونَ الَّذِينَ﴾ وه‌ ئە‌وه‌ که‌‌سانه‌ ئە‌‌کوژن ﴿يَأْمُرُونَ﴾ که‌ فەرمان ئە‌ده‌ن ﴿بِالْقِسْطِ﴾ به‌‌داد‌گه‌ری ﴿وَمِنَ النَّاسِ﴾ له‌‌خه‌‌لکی ﴿فَيَشْرَهُمْ﴾ ئە‌وه‌ مژده‌‌یا‌ن بده‌ری (وه‌ک‌ سو‌وکایه‌تی کردن وایه‌) ﴿بِعَذَابٍ أَلِيمٍ﴾ به‌‌سزای پر له‌‌نا‌زار ﴿۱۶﴾ ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ﴾ ئە‌وانه‌ که‌‌سانینکن ﴿حَظَّتْ﴾ بو‌‌وچ بو‌‌وته‌وه‌ ﴿أَعْمَلَهُمْ﴾ کرده‌وه‌‌کانیا‌ن ﴿فِي الدُّنْيَا﴾ له‌‌دو‌نیا ﴿وَالْآخِرَةِ﴾ وه‌ له‌‌روژی دوایی دا ﴿وَمَا لَهُمْ﴾ وه‌ ئە‌وان نیا‌نه‌ ﴿مَنْ نَصْرِي﴾ هیچ‌ یارمه‌‌تیده‌‌ری‌تک ﴿۱۷﴾

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ يُدْعَوْنَ إِلَى كِتَابِ
 اللَّهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ يَتَوَلَّى فَرِيقٌ مِّنْهُمْ وَهُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٢٣﴾
 ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَن تَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَّعْدُودَاتٍ ۗ
 وَغَرَّهُمْ فِي دِينِهِمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢٤﴾ فَكَيْفَ إِذَا جُمِعْتَهُمْ
 لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ
 لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٥﴾ قُلِ اللَّهُمَّ مَلِكُ الْمَلِكِ تُوْتِي الْمَلِكَ مَن
 تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمَلِكَ مِمَّن تَشَاءُ وَتُعْزِزُ مَن تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَن
 تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٦﴾ تُولِجُ اللَّيْلَ
 فِي النَّهَارِ وَتُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ
 وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَرزُقُ مَن تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٢٧﴾
 لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِن دُونِ الْمُؤْمِنِينَ
 وَمَن يَفْعَلْ ذَلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ إِلَّا أَن تَتَّقُوا مِنْهُمْ
 تُقَةً وَيُحَذِّرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ ۗ وَاللَّهُ الْمَصِيرُ ﴿٢٨﴾ قُلِ
 إِن تَخَفُوا مَا فِي صُدُورِكُمْ أَوْ بُدُوهُ يَعْلَمُهُ اللَّهُ وَيَعْلَمُ
 مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٩﴾

﴿أَلَمْ تَرَ﴾ ئایا ورد نابتیه وه ﴿إِلَ الَّذِينَ﴾ له وانهی ﴿أَتُوا﴾ بیان دراوه ﴿نَصِيًّا﴾ به شیک ﴿مَنْ﴾
 ﴿الْكِتَابِ﴾ له تهورات ﴿يُدْعُونَ﴾ بانگ ده کریمن ﴿إِلَى كِتَابِ اللَّهِ﴾ بۆ لای کتیبی خوا (تهورات)
 ﴿يَحْكُمُ﴾ بۆ ته وهی بریاربدات ﴿بَيْنَهُمْ﴾ له نیواناندا ﴿فَرِيْقَيْنِ مِنْهُمْ﴾ له پاشان دهسته به ک
 له وان پشت هه لده کهن ﴿وَهُمْ مُعْرِضُونَ﴾ له حالیکدا ئەوان روو وهر گیرن ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ﴾
 ئەمه به وهی ئەوه وهیه که بیگومان ئەوان ﴿قَالُوا﴾ دهیان ووت: ﴿لَنْ نَمَسَّكَ﴾ هه رگیز بهر له شمان
 ناکه ویت ﴿النَّارُ﴾ ناگر ﴿إِلَّا آيَاتًا مَّعْدُودَاتٍ﴾ تهنها چهند روژیکى ژمیررا و کهم نه بیت
 ﴿وَعَرَّهْمُ﴾ وه خه له تاندنی (و فریووی دان) ﴿فِي دِينِهِمْ﴾ له دینه که یاندا ﴿مَا كَانُوا يَفْرَوْنَ﴾ ئەو
 دروینانی که هه لیان ده بهست ﴿نَكَيْفَ﴾ ئەمجا ده بی حالیان چون بیت ﴿إِذَا جَمَعْتَهُمْ﴾ ئەو
 کانهی که کویان ده کهینه وه ﴿لِيَوْمٍ﴾ له روژیکدا ﴿لَارْتَبَ فِيهِ﴾ که گومانی تیدانی به ﴿وَوُفِيَتْ﴾
 و پاداشتی ته اووی ده دریتته وه ﴿كُلِّ نَفْسٍ﴾ هه موو که سیک ﴿مَا كَسَبَتْ﴾ ئەوهی کردیه تی ﴿وَهُمْ﴾
 لا یظلمون ﴿وه ئەوان هیچ سته میکیان لی ناکریت ﴿قُلِ اللَّهُ﴾ بلی ئەی خوا به ﴿مَلِكُ الْمَلِكِ﴾
 خاوهن دهسه لات ﴿تُوْفِيَ الْمَلِكُ﴾ دهسه لات ده دهیت ﴿مَنْ تَشَاءُ﴾ به هه ر که سیک که بهت ویت
 ﴿وَتَنْزِعُ الْمَلِكُ﴾ وه دهسه لات ئەسینتته وه ﴿مَنْ تَشَاءُ﴾ له هه ر که سیک که بهت ویت ﴿وَتُعْزِزُ مَنْ تَشَاءُ﴾
 وه بهر یزی ده کهیت ئەوهی بهت ویت ﴿وَتُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ﴾ وه بی ریزی ده کهیت ئەوهی بهت ویت ﴿بِيَدِكَ﴾
 تهنها به دهستی تویه ﴿الْحَيْرِ﴾ هه موو چا که یه ک ﴿إِنَّكَ﴾ به راستی تو ﴿عَلَى كُلِّ شَيْءٍ﴾ به سه ر هه موو
 شتیکیدا ﴿قَدِيرٌ﴾ به توانیت ﴿تُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ﴾ شه وه کهیت به ناو روژدا ﴿وَتُولِجُ النَّهَارَ فِي﴾
 ایل ﴿وه روژ ده کهیت به ناو شه ودا ﴿وَتُخْرِجُ الْحَيَّ﴾ وه زیندوو ده ردینی ﴿مِنَ الْمَيِّتِ﴾ له مردوو
 ﴿وَتُخْرِجُ الْمَيِّتِ﴾ وه مردوو ده ردینی ﴿مِنَ الْحَيِّ﴾ له زیندوو ﴿وَتَرْزُقُ﴾ وه روژی ده دهیت ﴿مَنْ تَشَاءُ﴾
 به هه ر که سی که بهت ویت ﴿بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾ به بی حساب و بی شومار ﴿لَا يَتَّخِذُ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ﴾
 نابی پرواداران بی باوه ران بگرن ﴿أَوْلِيَاءَ﴾ به دوستی خویمان ﴿مِنَ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ له جیاتی پرواداران
 ﴿وَمَنْ يَعْمَلْ ذَلِكَ﴾ وه هه ر که سیک و ابکات ﴿فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ﴾ ئیتر په یوهستی له گه ل خوا دا
 نامیتی ﴿إِلَّا أَنْ تَقُولَ مِنْهُمْ قَوْلًا﴾ مه گه ر بۆ خو باراستنتان بیت لی یان (به شیوه یه ک که به دم بیلین
 و به دل باوه رتان بیی نه بیت) ﴿وَيُحَذِّرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ﴾ وه خوا ده تان ترسیتت له سزای خو ی
 ﴿وَالَى اللَّهُ الْمَصِيرُ﴾ وه هه ر بۆ لای خوا به گه رانه وه ﴿قُلْ﴾ ئەی موحه ممه د ﴿بَلَى﴾
 ﴿إِنْ تُخَفُوا﴾ ئە گه ر بیشارنه وه ﴿مَا فِي صُدُورِكُمْ﴾ ئەوهی له دل تاندا به ﴿أَوْ تَدْرُؤْ﴾ یان ناشکرای
 بکه ن ﴿يَعْلَمُهُ اللَّهُ﴾ خوا پی ی ده زانی ﴿وَيَعْلَمُ﴾ وه ده یزانیت ﴿مَا فِي السَّمَوَاتِ﴾ ئەوهی له ئاسمانه کان
 ﴿وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ وه ئەوهی له زهوی دایه ﴿وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ﴾ وه خوا به سه ر هه موو شتیکیدا ﴿قَدِيرٌ﴾ به
 توانیه ﴿۱۵﴾

يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُّحَضَّرًا وَمَّا عَمِلَتْ
مِنْ سُوءٍ تَوَدُّ لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ أَمَدًا بَعِيدًا وَيُحَذِّرُكُمُ اللَّهُ
نَفْسَهُ وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ ﴿٣٠﴾ قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ
فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ
رَّحِيمٌ ﴿٣١﴾ قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ
الْكَافِرِينَ ﴿٣٢﴾ * إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ آدَمَ وَنُوحًا وَآلَ إِبْرَاهِيمَ
وَآلَ عِمْرَانَ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٣٣﴾ ذَرِيَّةَ بَعْضِهَا مِنْ بَعْضٍ وَاللَّهُ
سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٤﴾ إِذْ قَالَتِ امْرَأَتُ عِمْرَانَ رَبِّ إِنِّي نَذَرْتُ لَكَ
مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّي إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٥﴾
فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ إِنِّي وَضَعْتُهَا أُنْثَىٰ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا وَضَعَتْ
وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْأُنْثَىٰ وَإِنِّي سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ وَإِنِّي أُعِيدُهَا بَكَ
وَذَرَيْتَهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿٣٦﴾ فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ
حَسَنٍ وَأَنْبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا
زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَ هَارِزِ قَا قَالِ يَمْرُؤُا إِنِّي لَكَ هَذَا
قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٧﴾

﴿يَوْمَ تَجُذَّ كُلُّ نَفْسٍ﴾ (بترسن) لهو پرژهی هه موو که سیک نه بینیت ﴿مَا عَمِلْتُمْ مِنْ خَيْرٍ﴾ هه کاریکی باشی کردینت ﴿مُحْضَرًا﴾ ناماده به ﴿وَمَا عَمِلْتُمْ مِنْ سُوءٍ﴾ وه هه کاریکی خرابی کردینت ﴿تَوَدُّ لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ أَمَّاتٌ مِمَّنْ يَدْعُونَ لِيُخْرِجُوهُمْ وَأَنَّهُمْ لَا يُخْرِجُونَهُمْ﴾ نوات ده خوازنت که له نیوان ئه و کاره خرابه که بیدا ﴿أَمَدًا أَعِيدًا﴾ ماوه به کی زور دوور بیوایه ﴿وَيُحَذِّرُكُمُ اللَّهُ﴾ وه خوا ده تان ترسینن ﴿نَفْسَهُ﴾ له سزای خوی ﴿وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ﴾ وه خوا میهره بانه به به نده کانی خوی ﴿قُلْ﴾ ئهی موحه مه مد ﴿بَلَىٰ﴾: ﴿إِنْ كُنْتُمْ تَهْتَدُونَ﴾ خواتان خوش ده ویت ﴿فَأَتَّبِعُونِي﴾ که واته دوای من بکه ون ﴿يُحِبُّكُمْ اللَّهُ﴾ تا خواش ئیوهی خوش بویت ﴿وَيَعْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ﴾ وه له گونا نه کانتان خوش بییت ﴿وَاللَّهُ عَفُورٌ﴾ وه خوا لیخوشبووی ﴿رَحِيمٌ﴾ میهره بانه ﴿قُلْ﴾ بلی: ﴿أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ﴾ فهرمانه بردار و گوئیرایه لی خوا و پیغه مبه ر بن ﴿إِن تَوَلَّوْا﴾ نه مجا نه گهر پشت هه لکه ن ﴿فَإِنَّ اللَّهَ﴾ ئه وه بینگومان خوا ﴿لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ﴾ بی بروایانی خوش ناییت ﴿قُلْ﴾: ﴿إِنَّ اللَّهَ أَصْطَفَىٰ﴾ بینگومان خوا هه لی بزار دووه ﴿وَإِذْ نَادَىٰ نَادِمٌ نَادِمًا﴾ وه خانه وادهی ئیبراهیم ﴿وَوَالِ آلِ عِمْرَانَ﴾ وه خانه وادهی عیمران ﴿عَلَى الْعَالَمِينَ﴾ به سه ره هه موو جیهانیاندا ﴿ذُرِّيَّةً﴾ نه وه به کن ﴿بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ﴾ هه نندیکیان له هه نندیکیان که وتوونه ته وه ﴿وَاللَّهُ سَمِيعٌ﴾ وه خوا بیسه ری ﴿عَلِيمٌ﴾ زانایه ﴿إِذْ قَالَتِ امْرَأَتُ عِمْرَانَ﴾ (بینه وه بیر) کاتیک که زنی عیمران ووتی ﴿رَبِّ﴾ ئهی پهروه ردگارم ﴿إِنِّي نَذَرْتُ لَكَ﴾ بینگومان نه زرم کرده بو تو ﴿مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا﴾ ئه وهی که له سکم دایه نازاد کراو بییت (بو خز مه تی خانه ی تو که بیت المقدس) ه ﴿فَقَبِلَ مِنِّي﴾ ده تو ش (ئه مه زهره م) لی گیرا بکه ﴿إِنَّكَ أَنْتَ﴾ به راستی تو ﴿السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ بیسه ری زاناییت ﴿قُلْ﴾: ﴿فَلَمَّا وَضَعَتْهَا﴾ جا کاتیک که سکه که ی دانا ﴿قَالَتْ﴾ ووتی: ﴿رَبِّ﴾ ئهی پهروه ردگارم ﴿إِنِّي وَضَعْتُهَا أُنْثَىٰ﴾ خو من کچم بوو ﴿وَاللَّهُ أَعْلَمُ﴾ به راستی خوا زانانتره ﴿وَمَا وَضَعْتُ﴾ به وهی که بوویه تی ﴿وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْأُنْثَىٰ﴾ کوریش وه ک کچ نی یه (مه به ست له وه یه له و کانه دا کوران ده کران به نه زر بو خز مه تکر دنی بیت المقدس) ﴿وَإِنِّي سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ﴾ وه بینگومان منیش ناوم نامهریه م ﴿وَإِنِّي أَعِيدُهَا بِيَدٍ وَذُرِّيَّتَهَا﴾ وه من خوی و نه وهی ئه پاریزم به تو ﴿مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾ له شهیتانی ده ر کراو ﴿فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا﴾ ئه مجا پهروه ردگاری مهریه می وه رگرت ﴿يَقْبُولُ حَسَنًا﴾ به وه رگرتینکی جوان ﴿وَأَلْبَسَهَا﴾ وه پروانندی (پهروه ده ی کرد) ﴿بِجَانِحَسَنًا﴾ به پروانندیک (پهروه ده یه کی) جوان ﴿وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا﴾ وه زه که ریا ده سته به ری کرد (ئه رکی زینانی گرت هه سستو و خودا کردی به ماموستای مهریه م) ﴿كَلَّمَاحَلَّ عَلَيْنَا نِزْلًا مُّحَرَّبًا﴾ هه ر کات زه که ریا پرؤش تابه بو لای مهریه م له شوینی خوا په رسته که بیدا ﴿وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا﴾ خوارده مهنی ورزق و پرؤزی له لادیه بینی ﴿قَالَ﴾ (زه که ریا) ووتی: ﴿يَمْرُؤٌ﴾ ئهی مهریه م ﴿أَنَّىٰ لَكَ هَذَا﴾ ئه مه مت له کوئی بو وه؟ ﴿قَالَتْ﴾ (مهریه م) ووتی: ﴿هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ ئه وه له لایه ن خوا وه یه ﴿إِنَّ اللَّهَ يَرِزُقُ﴾ به راستی خوارؤزی ده دات ﴿مَنْ يَشَاءُ﴾ به هه ر که سیک که بیه ویت ﴿بِعَفْوِ حِسَابٍ﴾ به بی حساب و بی شومار ﴿۳۷﴾

هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهُ ۖ وَقَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً
طَيِّبَةً ۚ إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ ﴿٣٨﴾ فَنَادَتْهُ الْمَلَأِكَةُ وَهُوَ قَائِمٌ
يُصَلِّي فِي الْمِحْرَابِ أَنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكَ بِيحْيَى مُصَدِّقًا بِكَلِمَةٍ
مِّنَ اللَّهِ وَسَيِّدًا وَحَصُورًا وَنَبِيًّا مِّنَ الصَّالِحِينَ ﴿٣٩﴾ قَالَ رَبِّ
أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَقَدْ بَلَغَنِي الْكِبَرُ وَامْرَأَتِي عَاقِرٌ ۗ قَالَ
كَذَلِكَ اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ﴿٤٠﴾ قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً
قَالَ آيَاتُكَ أَلا تُكَلِّمُ النَّاسَ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ إِلاَّ رَمَزًا وَآذُنًا
رَّبَّكَ كَثِيرًا وَسَبِّحَ بِالْعِشِيِّ وَالْإِبْكَرِ ﴿٤١﴾ وَإِذْ قَالَتِ
الْمَلَأِكَةُ يَمْرَيْمُ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاكِ وَطَهَّرَكِ وَاصْطَفَاكِ
عَلَى نِسَاءِ الْعَالَمِينَ ﴿٤٢﴾ يَمْرَيْمُ اقْنُتِي لِرَبِّكِ وَاسْجُدِي
وَأُرْكَعِي مَعَ الرَّاكِعِينَ ﴿٤٣﴾ ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ
وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَقُولُ أَفَلَمْ هُمْ آيَهُمْ بِكُفْلٍ مَّرِيمَ
وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَخْتَصِمُونَ ﴿٤٤﴾ إِذْ قَالَتِ الْمَلَأِكَةُ
يَمْرَيْمُ إِنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكَ بِكَلِمَةٍ مِّنْهُ اسْمُهُ الْمَسِيحُ عِيسَى
ابْنُ مَرْيَمَ وَجِيهًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿٤٥﴾

﴿هُنَالِكَ﴾ نالہ و کاتہدا ﴿دَعَا﴾ پاراپہ وہ ﴿رَكَرِبًا رَبَّهُ﴾ زہ کہریا لہ پەرورہ دگاری ﴿قَالَ﴾ ووتی:
 ﴿رَبِّ﴾ ئەی پەرورہ دگارم ﴿هَبْ لِي﴾ پیم بہ خشہ ﴿مِن لَّدُنكَ﴾ لہ لایہنی خوتہ وہ ﴿ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً﴾
 کورپکی سروشت پاک ﴿إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ﴾ بہ راستی تو بیسہری بارانہ وہیت ﴿فَنَادَتْهُ الْمَلَائِكَةُ﴾
 جا فریشتہ بانگی لیکرد ﴿وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي فِي الْمِحْرَابِ﴾ لہ کاتیکدا کہ زہ کہریا لہ میحرابہ کہدا وہ ستابوو
 نویژی دہ کرد ﴿أَنَّ اللَّهَ يَبْشُرُكَ﴾ بہ راستی خوا مزڈدہت دەداتی ﴿بِخَيْرٍ﴾ بہ (کورپک ناوی) یہ حیاہ
 ﴿مُصَدِّقًا﴾ کہ برواہینہرہ ﴿بِكَلِمَةٍ مِّنَ اللَّهِ﴾ بہ عیسای ووتہی خوا ﴿وَسَيِّدًا﴾ وپشہ وایہ ﴿وَحَصُورًا﴾ وہ
 جلہ وگری نہ نفسی خوتہ تی ﴿وَنَبِيًّا مِّنَ الصَّالِحِينَ﴾ وہ یہ کیکہ لہ پیغہ مہرانی چاک کردار ﴿قَالَ﴾
 (زہ کہریا) ووتی: ﴿رَبِّ﴾ ئەی پەرورہ دگارم ﴿أَنِّي يَكُونُ لِي عِلْمٌ﴾ من چوں کورم دہ بیت ﴿وَقَدْ بَلَغَى
 الْكِبَرَ﴾ لہ حالیکدا بہ راستی پیری یہ خہ گیرم بووہ ﴿وَأَمْرًا نَّعَاقِرٌ﴾ وہ ژنہ کہ شسم نہ زو کہ؟
 ﴿قَالَ﴾ (خوای گہورہ) فہرمووی ﴿كَذَلِكَ اللَّهُ﴾ ئیشی خوا وایہ ﴿يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ﴾ چی بویت
 دہ یکات ﴿قَالَ﴾ (زہ کہریا) ووتی ﴿رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً﴾ ئەی پەرورہ دگارم نیشانہ یہ کم بو دابنی
 ﴿قَالَ﴾ (خوای گہورہ) فہرمووی: ﴿ءَايَتِكَ﴾ نیشانہ کہت ئەو یہہ ﴿أَلَا تَرَ أَنَّا نَأْتِيكُم مِّن لَّدُنَّا أَنبَاءٌ﴾ کہ
 ناتوانیت قسہ لہ گہن خہ لکیدابکہیت سنی رورژ ﴿الْأَرْمَاءُ﴾ مہ گہر بہ نامازہ (ہینما) نہ بیت ﴿وَأَذْكُرُّنَّكَ
 كَثِيرًا﴾ وہ زور یادی پەرورہ دگارت بکہ ﴿وَسَبِّحْ﴾ و تہ سببھاتی خوا بکہ ﴿بِالْعَشِيِّ﴾ بہ ئیواران
 ﴿وَالْإِبْكَرِ﴾ وہ بیانیان ﴿وَإِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ﴾ (یادی ئەوہ بکہ) کاتیک کہ فریشتہ (جبریل)
 ووتی: ﴿يَمْرُؤُاْ﴾ ئەی مہریم ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ بیگومان خوا ﴿أَصْطَفٰكَ﴾ توی ہہ لہ بزارد ﴿وَطَهَّرَكَ﴾
 و پاکی کردیتہ وہ (لہ ہہ موو خو وپہرہ وشتیکی ناشیرین) ﴿وَأَصْطَفٰكَ﴾ وہ ہہ لی بزاردوی ﴿عَلَى
 سِنَاءِ الْعَالَمِينَ﴾ بہ سہر ہہ موو ژنانی جیہاندا ﴿يَمْرُؤُاْ أَقْتَى لِرَبِّكَ﴾ ئەی مہریم فہرمانبہرداری
 پەرورہ دگارت بکہ ﴿وَأَسْجُدِي وَارْكَعِي﴾ وہ سوژدہ و کړنوش بہرہ ﴿مَعَ الرَّاكِعِينَ﴾ لہ گہن ئەوانہی کہ
 سوژدہ و کړنوش دہ بن ﴿ذٰلِكَ مِّنْ أٰنْبَاءِ الْغَيْبِ﴾ ئەوہی ووترا لہ ہہ والہ پہنہانہ کانن ﴿نُوحِيهِ إِلَيْكَ﴾
 بہ وہ چی بویت دہ نیرین (ئہی موحممہ ﷺ) ﴿وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ﴾ وہ تۆ لہ لای ئەوان نہ بویت
 ﴿إِذْ يُفُونَ أَقْلَامَهُمْ﴾ کاتیک کہ قہ لہ مہ کانیان ہا ویشت ﴿أَيُّهُمْ﴾ کامیان ﴿يَكْفُلُ مَرِيَمَ﴾ دہستہ بہریتی
 و سہر بہرشتی و بہ خیو کردنی مہریمہ میان بہرہ کہ ویت ﴿وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ﴾ وہ تۆ لہ لایان نہ بویت
 ﴿إِذْ يَخْتَصِمُونَ﴾ کہ دہ مہ قالییان دہ کرد (لہ م رووہ) ﴿إِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ﴾ کاتیک کہ فریشتہ کہ ووتی:
 ﴿يَمْرُؤُاْ﴾ ئەی مہریم ﴿إِنَّ اللَّهَ يَبْشُرُكَ﴾ بیگومان خوا مزڈدہت دەداتی ﴿بِكَلِمَةٍ وَنَهَتْ﴾ بہ ووتہ یہ کہ لہ وہ وہ
 ﴿أَسْمَهُ الْمَسِيحِ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ﴾ کہ ناوی مہسیح (عیسا) ی کوری مہریمہ ﴿وَجِيهًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾
 بہرینزو پایہ بہرہ لہ ہہردوو جیہاندا ﴿وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ﴾ وہ لہ نزیکانی خودایہ ﴿﴾

وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٤٦﴾
 قَالَتْ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي وَلَدٌ وَلَمْ يَمَسِّنِي بَشَرٌ قَالَ ذَلِكَ
 اللَّهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ وَكُن فَيَكُونُ
 ﴿٤٧﴾ وَيُعَلِّمُهُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ
 ﴿٤٨﴾ وَرَسُولًا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنِّي قَدْ جِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِّن
 رَبِّكُمْ أَنِّي أَخْلُقُ لَكُمْ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ فَأَنْفُخُ
 فِيهِ فَيَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُبْرِئُ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ
 وَأُحْيِي الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا تَأْكُلُونَ وَمَا تَدَّخِرُونَ
 فِي بُيُوتِكُمْ إِن فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ لِّكُمْ إِن كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿٤٩﴾
 وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَلِأَحْلَلْ لَكُمْ
 بَعْضَ الَّذِي حُرِّمَ عَلَيْكُمْ وَجِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ
 فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ٥٠ ﴿٥٠﴾ إِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ
 هَذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ ﴿٥١﴾ * فَلَمَّا أَحَسَّ عَيْسَىٰ مِنْهُمْ
 الْكُفْرَ قَالَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ
 أَنْصَارُ اللَّهِ ءَأَمَنَّا بِاللَّهِ وَأَشْهَدُ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿٥٢﴾

﴿وَيُكَلِّمُ النَّاسَ﴾ وہ قسمہ دہ کات له گہل خہ لکیدا ﴿فِي الْمَهْدِ﴾ له بیتشکہ داو ﴿وَكَهَذَا﴾ له (کاتی) گہ ورہی دا ﴿وَمِنَ الصَّالِحِينَ﴾ وہ له پیاو چا کانشہ ﴿قَالَ﴾ مہرہ مہ ووتی: ﴿رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي وَلَدٌ﴾ ئہی بہرہ وردگارم من چوئن مندالم دہ بیت ﴿وَلَمْ يَمَسَّ يَدًا مِنَّا﴾ له کاتیکدا کہ پیاو نہ ہاتو تہ لام (لیم نہ کہہ وتوہ)؟ ﴿قَالَ﴾ (جبریل) فہر مووی ﴿كَذَلِكَ اللَّهُ يُخَلِّقُ مَا يَشَاءُ﴾ وایہ (کہ ئہ لیت) خوا چی بویت دروستی دہ کات ﴿إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا﴾ کاتیک کہ بریاری شتیکی دا ﴿فَأَنَّمَا يَقُولُ لَهُ﴾ ہہر ئہ و ہندہی دہ ویت پی بلیت ﴿كُنْ فَيَكُونُ﴾ بہہ، ئیر دہ بیت ﴿وَيَعْلَمُ الْكَيْبَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ﴾ وہ خوا فبری کتب و دانایی و تہ ورات و ئنجیلی دہ کات ﴿وَرَسُولًا﴾ وہ پیغہ مہر (دہ نیرت) ﴿إِلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾ بو بہ نو ئیسرائیل (نہوہ کانی بہ عقوب) ﴿أَنِّي قَدْ جِئْتُكُمْ بِبَيِّنَاتٍ﴾ (پی بان دہ لیت) بہ راستی من نیشانہ یہ کم بو ہیناون ﴿مِّن رَّبِّكُمْ﴾ له بہرہ وردگار تانہوہ ﴿أَنِّي آخِذٌ لَّكُمْ﴾ کہ من بو تان دروست دہ کہم ﴿مِّنَ الظَّالِمِينَ﴾ له قور ﴿كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ﴾ (شتیک) له وینہی بالندہ ﴿فَأَنفُخُ فِيهِ﴾ ئہ مجا فووی پیادہ کہم ﴿فَيَكُونُ طَيْرًا﴾ یہ کسہر دہ بیت بہ بالندہ ﴿بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ بہ فہرمانی خوا ﴿وَأَبْرِي﴾ وہ چاکی ئہ کہ مہوہ ﴿الْأَكْمَةَ﴾ کویری زکماک ﴿وَالْأَبْرَصَ﴾ و بہ لہک ﴿وَأَحْيِ الْمَوْتَى﴾ وہ مردوانیش زیندو دہ کہ مہوہ ﴿بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ بہ فہرمانی خوا ﴿وَأُنشِئُكُمْ﴾ وہ خہ بہرتان دہ دہ می (لہ خواوہ) ﴿بِمَآئِدًا كَوْنًا﴾ چی ئہ خوئن ﴿وَمَا تَدْخُرُونَ﴾ چی بہ زہ خیرہ ہہ لئہ گرن ﴿فِي بُيُوتِكُمْ﴾ له مالہ کانتاندا ﴿إِنِّي فِي ذَٰلِكَ﴾ بہ راستی ہہ بہ لہم مو عجیزانہ دا ﴿آيَاتٍ لَّكُمْ﴾ بہ لگہ و نیشانہی بہ ہیز بو ئیوہ (لہ سہر راستی پیغہ مہرہ تی من) ﴿إِن كُنتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ ئہ گہر ئیوہ پروادارن ﴿وَمُصَدِّقًا﴾ وہ (من ہاتووم) بہ پرواہینہر ﴿لِمَآ بَيَّنَّتْ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ﴾ بہو تہ وراتہی کہ لہ بہر دہ ستمداہیہ ﴿وَلَأُحِلَّ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي﴾ وہ ہاتووم بو ئہوہی حہ لال بکہم ہیتدی لہو شتانہی ﴿حُرِّمَ عَلَيْكُمْ﴾ کہ قہدہ غہ کراوہ لیتان ﴿وَجِئْتُكُمْ بِبَيِّنَاتٍ مِّن رَّبِّكُمْ﴾ وہ بہ لگہم بو ہیناون لہ لای بہرہ وردگار تانہوہ ﴿فَأْتُوا اللَّهَ﴾ کہواتہ بترسن لہ (بی فہرمانی) خوا ﴿وَأَطِيعُوا﴾ وہ فہرمانہر داریم بکہن ﴿إِن اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ﴾ بہ راستی خوا بہرہ وردگاری من و ئیوہیہ ﴿فَاعْبُدُوهُ﴾ دہی بیہرستن ﴿هٰذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ﴾ ئا ئہ مہ بہ رینگای راست ﴿فَلَمَّا أَحْسَسَ عَيْسَىٰ﴾ ئہ مجا کاتیک کہ عیسا ہستی کرد ﴿مِّنْهُمُ الْكُفْرَ﴾ بہ بی بروایی گہ لہ کہی ﴿قَالَ مِّنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ﴾ ووتی: کئی لہ گہ ل مندایار مہ تی دہری دینی خواہیہ ﴿قَالَ الْحَوَارِيُّونَ﴾ شاگردہ کانی (حہوارییہ کانی) ووتیان ﴿لَنَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ﴾ ئیمہ یار مہ تی دہری دینی خواہین ﴿ءَا مَنَّا بِاللَّهِ﴾ بروامان بہ خوا ہیتاوہ ﴿وَأَشْهَدُ﴾ و تو ئہی عیسا شاہید بہ ﴿بِأَنَّا مُسْلِمُونَ﴾ کہ ئیمہ گو تپراہ لہ و ملکہہ چی ئہوین ﴿۵۶﴾

رَبَّنَا آمَنَّا بِمَا أَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ
 الشَّاهِدِينَ ﴿٥٦﴾ وَمَكْرُؤًا وَمَكْرًا لِلَّهِ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَكْرِينَ
 ﴿٥٧﴾ إِذْ قَالَ اللَّهُ لِيَعِيسَى ابْنِي مَرْيَمَ وَرَافِعُكَ إِلَىٰ وَمُطَهِّرُكَ
 مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَجَاعِلُ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ فَوْقَ الَّذِينَ
 كَفَرُوا إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ ثُمَّ إِلَىٰ مَرْجِعِكُمْ فَأَحْكُمُ
 بَيْنَكُمْ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٥٨﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا
 فَأَعَذِبْنَا لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ
 مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٥٩﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
 فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ وَاللَّهُ لَا يَجِبُ الظَّالِمِينَ ﴿٦٠﴾ ذَلِكَ نَتْلُوهُ
 عَلَيْكَ مِنَ الْآيَاتِ وَالذِّكْرِ الْحَكِيمِ ﴿٦١﴾ إِنَّ مَثَلَ
 عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ
 كُنْ فَيَكُونُ ﴿٦٢﴾ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُنْ مِنَ الْمُمْتَرِينَ
 ﴿٦٣﴾ فَمَنْ حَاجَّكَ فِيهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ تَعَالَوْا
 نَدْعُ أَبْنَاءَنَا وَأَبْنَاءَكُمْ وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَكُمْ وَأَنْفُسَنَا
 وَأَنْفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَلْ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَى الْكَاذِبِينَ ﴿٦٤﴾

﴿رَبَّنَا آمَنَّا﴾ ئہی پەروردگار مان ئیمہ باوہرمان هیتنا ﴿بِمَا أَنْزَلْتَ﴾ بہوی کہ ناردووتہ تہ خواریہ وہ
 ﴿وَاتَّبَعْتَ الرَّسُولَ﴾ وہ پیرہوی پیغمبہری تو مان کرد ﴿فَأَكْتُتَبَ﴾ ہدی خواہہ ناومان بنوسہ
 (بمانثر میزہ) ﴿مَعَ الشَّاهِدِينَ﴾ لہ دہفتہری بروادارانی (یہ کتابہرست) دا ﴿وَمَكْرُؤًا﴾ (جوولہ کہ کان)
 پیلانیان گیرا (بو کوشتنی عیسا) ﴿وَمَكْرُؤًا لِّلَّهِ﴾ خواش لہ بہرانبہردا پیلانی لی گیران ﴿وَاللَّهُ خَبِيرٌ
 الْمَكْرِينِ﴾ وہ خواش چاکترین پیلان گیرہ (لہ بہرانبہر پیلان گیراندا بو پووجہ لکردنہ وہی
 فروفیلہ کانیان) ﴿إِنِّي إِذْ قَالَ اللَّهُ يُعِيسَى﴾ (بہیتنہرہ وہ یادت) کاتی خوا فہرموی ئہی عیسا ﴿إِنِّي
 مُتَوَقِّفٌ رَّا فِعْكَ إِلَى﴾ من تو دہبہمہوہ و بہرزت دہ کہمہوہ بو لای خوُم ﴿وَمَطَّهْتُكَ مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾
 وہ باک کہرہوہی توَم لہ (ہاودہمی) ئہوانہی کہ بی باوہر بوون ﴿وَجَاعَلُ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ﴾ وہ بہرہوانی
 (راستہ قینہی) تو بہرزدہ کہمہوہ ﴿فَوَقَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بہسہر بن بر وایاندا ﴿إِنِّي يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ تاروژی
 دواہی ﴿ثُمَّ إِلَىٰ مَرْجِعِكُمْ﴾ پاشان گہرانہوہ تان بو لای منہ ﴿فَأَحْكُم بَيْنَكُمْ﴾ ئہمجا بریار دہدم لہ
 نیواناندا ﴿فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ﴾ لہو شتانہی کہ تیاپاندا جیاوازو ناکوکن ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا﴾
 جا ئہوانہی بی بر وایوون ﴿فَأَعَذَّبْنَاهُمْ﴾ سزایان دہدم ﴿عَذَابًا شَدِيدًا﴾ بہسزای سہخت ﴿فِي الدُّنْيَا
 وَالْآخِرَةِ﴾ لہ دونیاو روژی دوایشدا ﴿وَمَا لَهُمْ مِّنْ نَّاصِرِينَ﴾ وہ ئہوانہ ہیچ یارمہتیدہر نکیان نی بہ ﴿
 وَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بہلام ئہوانہی کہ بر وایان هیتاوہ ﴿وَعَمَلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وہ کردہوہ باشہ کانیان
 کردوہ ﴿فِيَوْمِئِذٍ أُجْرَهُمْ﴾ ئہوہ خوا بہتہوای پاداشتیان دہداتہوہ ﴿وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ﴾ بیگومان
 خواستہمکارانی خوش ناویت ﴿ذَٰلِكَ نَتْلُوهُ عَلَيْكَ﴾ ئہم بہسہرہاتانہی کہ ئہیان خوینینہوہ
 بہسہرتدا (ئہی موحمہد ﷺ) ﴿مِنَ الْآيَاتِ﴾ لہ ٹاہت وبہلگہ ونیشانہ کان ﴿وَالذِّكْرِ الْحَكِيمِ﴾
 وقورناتی پر لہ حکمہتن ﴿إِنِّي مِثْلُ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ﴾ بہراستی وینہی (دروست بوونی) عیسا لای
 خوا ﴿كَمِثْلِ آدَمَ﴾ و ہك وینہی ئادہم وایہ ﴿خَلَقْنَاهُ مِن تَرَابٍ﴾ کہ دروستی کرد لہ گل ﴿ثُمَّ قَالَ لَهُ﴾ لہ
 پاشان پی ووت ﴿كُن فَيَكُونُ﴾ بہہ، ئہویش بوو (بہمرؤف) ﴿الْحَقُّ مِن رَّبِّكَ﴾ قسہی راست ئہوہیہ
 کہ لہ خواوہ بہتو گہیشٹ ﴿فَلَا تَكُن مِّنَ الْمُمْتَرِينَ﴾ کہوات لہ گو مانداران مہبہ ﴿فَمَنْ حَاجَّكَ فِيهِ﴾
 ئہمجا ہہر کہسٹک دہمہ قالنی لہ گہل کردیت (لہ بارہی عیساوہ) ﴿مِن بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ﴾ دواہی
 ئہو زانینہی کہ (بہوہ حی) بوت ہات ﴿فَقُلْ تَعَالَوْا نَتُوس بِيَان بِلَىٰ وَهْرِن﴾ نَدَعُ آيَاتِنَا وَأَيَاتِنَا كُفْرًا
 با بانگی کورہ کانمان و کورہ کانتان بکہین ﴿وَنِسَاءً نَّوَسَاءً كُفْرًا﴾ وہ (بانگی) ژنہ کانمان و ژنہ کانتان
 بکہین ﴿وَأَنفُسَنَا وَأَنفُسَكُمْ﴾ وہ (بانگی) خو مان و خو تان بکہین ﴿ثُمَّ نَبْتَهَلْ﴾ لہ پاشاندا (ہہموومان)
 لہ خواہیپارینہوہ ﴿فَتَجَعَلَ لَعْنَتَ اللَّهِ﴾ ئہمجا نہفرہتی خوا بکہین ﴿عَلَى الْكَافِرِينَ﴾ لہ وانہمان کہ
 لہ دروزنان ﴿﴾

إِنَّ هَذَا هُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ
 الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٦٢﴾ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِالْمُفْسِدِينَ
 ﴿٦٣﴾ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا
 وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ
 بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا
 بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿٦٤﴾ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تُحَاجُّونَ فِي إِبْرَاهِيمَ
 وَمَا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ إِلَّا مِنْ بَعْدِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ
 ﴿٦٥﴾ هَآأَنْتُمْ هَؤُلَاءِ حَاجَّجْتُمْ فِيمَا لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ فَلِمَ
 تُحَاجُّونَ فِيمَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ
 لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٦﴾ مَا كَانَ إِبْرَاهِيمَ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا
 وَلَكِنْ كَانَ حَنِيفًا مُسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٦٧﴾
 إِنَّ أَوْلَى النَّاسِ بِإِبْرَاهِيمَ لِلَّذِينَ اتَّبَعُوهُ وَهَذَا النَّبِيُّ وَالَّذِينَ
 ءَامَنُوا وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٦٨﴾ وَدَّتْ طَآئِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ
 لَوْ يُضِلُّوكُمْ وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٦٩﴾ يَا أَهْلَ
 الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ ﴿٧٠﴾

﴿إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ﴾ بیگو مان ہر تہ مہ یہ چیر وک و داستانی راست و دروست ﴿وَمَا مِنْ إِلَهٍ﴾ وہ ہیج بہر ستر او یکی بہ راستی نی یہ ﴿إِلَّا اللَّهُ﴾ تہ نہا خوا نہ بنی ﴿وَإِنَّ اللَّهَ﴾ بہ راستی خوا ﴿لَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ تہ نہا خوی بالادہستی کار دروستہ ﴿۱۶﴾ ﴿فَإِنْ تَوَلَّوْا﴾ تہ مجا تہ گہر پشتیان ہل کرد۔ ﴿فَإِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ﴾ تہ وہ بہ راستی خوا ناگادارہ ﴿بِالْمُفْسِدِينَ﴾ بہ کردہ وہی بہ دکاران (گہندہ لکاران) ﴿۱۷﴾ ﴿قُلْ﴾ تہی مو حہ ممہ د ﴿بَلَىٰ﴾ ﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ﴾ تہی خا و ہن نامہ کان ﴿تَعَالَوْا﴾ و ہرن ﴿إِلَىٰ كَلِمَةٍ﴾ بؤ لای و و تہ یہ کی ﴿سَوَاءٌ﴾ راست و (یہ کسان) ﴿بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ﴾ لہ نیوان ئیمہ و ئیو ہدا ﴿أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ﴾ کہ جگہ لہ خوا نہ بہرستین ﴿وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا﴾ وہ ہیج شتیک نہ کہ بن بہ ہا وہ ہشی ﴿وَلَا يَتَّخِذَ عِضًّا بِعِضٍّ آيَاتٍ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ وہ ہیندیکمان ہیندیکمان بہ بہرور دگار دانہ نیین ﴿فَإِنْ تَوَلَّوْا﴾ تہ مجا تہ گہر پشتیان ہل کرد ﴿فَقُولُوا﴾ ئیو ہش بلین: ﴿أَشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ﴾ ئیو ہ شاہید بن کہہ ئیمہ فرمان بہر دار و گو ئیراہل و ملکہ چی خود این ﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ﴾ تہی خا و ہن نامہ کان ﴿لِمَ تَخَاجُونِ فِي آيَاتِهِمْ﴾ بؤ چی دہمہ قالی دہ کہن دہر بارہی ئیراہیم ﴿وَمَا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ﴾ لہ کاتیکدا کہہ تہ ورات و ئینجیل نہ نیرا و نہ تہ خوارہ وہ ﴿إِلَّا مِنْ عِندِهِ﴾ لہ دوا ی ئیراہیم نہ بیت ﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ دہی بؤ تی ناگہن؟ ﴿۱۸﴾ ﴿هَذَا نَسْرٌ﴾ ناگادار بن ئیوہ ﴿هُؤُلَاءِ حَجَجْتُكُمْ﴾ تہ وانہن کہہ دہمہ قالی تان کرد ﴿فِيمَا لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ﴾ لہ وہی کہہ شتیکتان لیدہ زانی ﴿فَلِمَ تَخَاجُونَ فِيمَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ﴾ تہی بؤ دہمہ قالی دہ کہن لہ شتیکدا کہہ ہیچی لی نازانن ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ﴾ وہ خوا دہیزانی ﴿وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ وہ ئیوہ نازانن ﴿۱۹﴾ ﴿مَا كَانَ آيَاتِهِمْ يَهْدِيًّا﴾ ئیراہیم نہ جو ولہ کہہ بوہو ﴿وَلَا تَصْرِيحًا﴾ نہ گا وور ﴿وَلَكِنْ كَانَ حَنِيفًا مُسْلِمًا﴾ بہ لکو پاک و خوا بہرست و گو ئیراہل و ملکہ چ بوہو ﴿وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ وہ لہ ہا وہ ہش بہیدا کہران نہ بوہو ﴿۲۰﴾ ﴿إِنَّ أَوْلَى النَّاسِ بِآيَاتِهِمْ﴾ بیگو مان نزیکترین کہس لہ ئیراہیم ﴿لِلَّذِينَ اتَّبَعُوهُ﴾ تہ وانہن کہہ وہ ختی خوی بہ ہرہویان کرد ﴿وَهَذَا النَّبِيُّ﴾ وہ تہم پیغہ مہرہو ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ تہ وانہی کہہ ہر وایان ہینا وہ ﴿وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ﴾ وہ خوا دوستی ہر وادارانہ ﴿۲۱﴾ ﴿وَدَّتْ﴾ حہزبان دہ کرد ﴿طَائِفَةٌ مِنَ أَهْلِ الْكِتَابِ﴾ دہستہ یہ کہہ لہ خا و ہن نامہ کان ﴿لَوْ يُضِلُّوكُمْ﴾ کہہ گو مپراتان بکہن ﴿وَمَا يُضِلُّونَ﴾ لہ کاتیکدا کہس گو مپرا نا کہن ﴿إِلَّا أَنْفُسَهُمْ﴾ خویان نہ بیت ﴿وَمَا يَشْعُرُونَ﴾ بہ لآم ہہستی ہی نا کہن (تی ناگہن) ﴿۲۲﴾ ﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ﴾ تہی خا و ہن نامہ کان ﴿لِمَ تَكْفُرُونَ﴾ بؤ ہی ہر وادہ بن ﴿بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ بہ ئایہ تہ کانی خوا ﴿وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ﴾ لہ کاتیکدا کہہ شایہ تی دہدہن (لہ سہر راستی تہ وان) ﴿۲۳﴾

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَلْبَسُونَ الْحَقَّ بِالْبَطْلِ وَتَكْتُمُونَ الْحَقَّ
وَأَنْتُمْ تَعْمُونَ ﴿٧١﴾ وَقَالَتْ طَائِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ ءَامِنُوا
بِالَّذِي أُنزِلَ عَلَى الَّذِينَ ءَامِنُوا وَجَهَ النَّهَارِ وَكُفُّوا ءَأْخِرَهُ
لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٧٢﴾ وَلَا تَتُومِنُوا إِلَّا لِمَنْ تَبِعَ دِينَكُمْ قُلْ إِنَّ
الْهُدَىٰ هُدَىٰ اللَّهِ أَنْ يُؤْتَىٰ أَحَدٌ مِّثْلَ مَا أُوتِيْتُمْ أَوْ يُحَاجُّوكُمْ
عِنْدَ رَبِّكُمْ قُلْ إِنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ
وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٧٣﴾ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ
الْعَظِيمِ ﴿٧٤﴾ * وَمَنْ أَهْلَ الْكِتَابِ مَنَ إِنْ تَأْمَنَهُ بِقِنطَارٍ
يُؤَدِّهِ إِلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَنَ إِنْ تَأْمَنَهُ بِيَدِنَارٍ لَا يُؤَدِّهِ إِلَيْكَ
إِلَّا مَا دُمْتَ عَلَيْهِ قَائِمًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَيْسَ عَلَيْنَا فِي
الْأُمِّيِّينَ سَبِيلٌ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ
﴿٧٥﴾ بَلَىٰ مَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ وَاتَّقَىٰ فَإِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ
﴿٧٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا
أُولَٰئِكَ لَأَخْلَقَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ وَلَا يَنْظُرُ
إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يَزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٧﴾

﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ﴾ ئہی خواہن نامہ کان ﴿لِرَتَابِ سُنِّ الْحَقِّ بِالْبَطْلِ﴾ بؤ پو شاکى درؤ ئہ کہن بہ بہر راستی دا ﴿وَتَكْفُرُونَ بِالْحَقِّ﴾ و ہر راستہ کہ دہ شارنہ وہ ﴿وَأَنْتُمْ تَعْمُونَ﴾ لہ کاتیکدا خو شتان ئہ مہ دہ زانن ﴿وَإِذَا قُلْتُمْ ظَاهِرَةً مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ﴾ و ہ دہستہ بک لہ خواہن نامہ کان ووتیان (بہ ہہندیکیان) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ کہ نیرا و تہ خوارہ وہ بؤ ئہ وانہی کہ ہر وایان ہینا وہ ﴿وَجَهَّ النَّهَارِ﴾ سہر لہ بہ یانیان (بہ فیل) ﴿وَأَكْفُرُوا بِأَعْرَابٍ﴾ و ہ بئی ہر وایا ببنہ وہ دہ مہ و ئیوارہ ﴿وَلَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ بہ لکو ئہ و انیش بہ شیمان ببنہ وہ ﴿وَلَا تُؤْمِنُوا﴾ باو ہر تان نہ بیت ﴿إِلَّا لِمَنْ تَبِعَ دِينَكُمْ﴾ مہ گہر بہ کہ سیک کہ دوی دینی ئیوہ کہ و تبت ﴿فَلِإِنَّ الْهَدَى﴾ (ئہی مو حہ مہد ﴿سُورَةُ﴾) بلی: بہ راستی ہرینمونی ﴿هُدَى اللَّهِ﴾ ہہر ہرینمونی خواہہ ﴿أَنْ يُؤْتَى أَحَدٌ مِثْلَ مَا أُوتِيْتُمْ﴾ (ئہی خواہن نامہ کان ئیوہ بیتان گرانہ) کہ بدری بہ یہ کیکی تر وینہی ئہ و دینہی کہ بہ ئیوہ دراوہ ﴿أَوْ يُحَاجُّوكُمْ﴾ یا دہ مہ قالیبان لہ گہل بکن (ہر تان بدہن) ﴿عِنْدَ رَبِّكُمْ﴾ لای ہر و ہر دگار تان ﴿قُلْ﴾ (ئہی مو حہ مہد ﴿سُورَةُ﴾) بلی: ﴿إِنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ﴾ بہ راستی ئہ و بہرہ بہ (واتہ پیغہ مہرہ ایہ تی) بہ دہستی خواہہ ﴿يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ﴾ دہیدات بہ ہہر کہ سیک کہ بیہ ویت ﴿وَاللَّهُ وَسِعَ عَلَيْهِ﴾ و ہ خوا خواہنی بہ خششی زور و زانایہ ﴿يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ﴾ ئہ و (خواہہ) ہر حمت و میہرہ بانی خوئی تابت دہ کات ﴿مَنْ يَشَاءُ﴾ بؤ ہہر کہ سیک بیہ ویت (شیاوی بیت) ﴿وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾ و ہ خوا خواہنی بہ خشش و بہرہ ہی گہورہ بہ ﴿وَمَنْ أَهْلَ الْكِتَابِ﴾ و ہ لہ ناو خواہن نامہ کانی ہی واہیہ ﴿مَنْ إِنْ تَأَمَّنْهُ بِقِنطَارٍ﴾ ئہ گہر خہ زہنہ بک بہ سپار دہ لای دابنتی ﴿يُؤَدِّهِ إِلَيْكَ﴾ دہ تاد تہ وہ ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ﴾ و ہ ہی واشیان تباہہ ﴿إِنْ تَأَمَّنْهُ بِدِينَارٍ﴾ ئہ گہر دینار نیکی لا دابنتی ﴿لَا يُؤَدِّهِ إِلَيْكَ﴾ ناتاد تہ وہ ﴿إِلَّا مَا ذَمَّتْ عَلَيْهِ قَائِمًا﴾ مہ گہر بہ سہرہ بہ وہ بوہستیت ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ﴾ ئہم ناپاکی یہ بہ ہوی ئہ وہ وہ بوو ﴿قَالُوا﴾ کہ دہیان ووت: ﴿لَيْسَ عَلَيْنَا فِي الْأُمِّمَةِ سَبِيلٌ﴾ گوناہمان ناگات لہ خوار دنی مالی ئہم نہ خویندہ وارانہ (واتہ عہرہ بہ کان) ﴿وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذْبُ﴾ و ہ درؤ بہ دہم خواوہ دہ کہن ﴿وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ و ہ خویمان دہ زانن (کہ درؤ دہ کہن) ﴿بَلَى﴾ نہ خیر وانی یہ (وہ ک دہ لین) ﴿مَنْ أَوْفَى بَعْدَهُ﴾ ہہر کہ سیک بہ یمانی خوئی بہ جی بہینت ﴿وَأَتَى﴾ و ہ ہاریزکاری بکات ولہ خودا ہترسنت ﴿وَإِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ﴾ ئہ وہ بہ راستی خوا ہاریزکارانی خو ش دہ ویت ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ﴾ بیگومان ئہ وانہی دہ یفر و شن ﴿بِعَهْدِ اللَّهِ﴾ بہ یمانی خوا ﴿وَأَيْمَنَهُمْ﴾ و سوتندہ کانی خویمان ﴿ثُمَّ قَلِيلًا﴾ بہ نرخیکی کہم ﴿أُولَئِكَ﴾ ئہ وانہ ﴿لَا خَلْقَ لَهُمْ﴾ بئی بہ شن (لہ بہرہ ہی خوا) ﴿فِي الْآخِرَةِ﴾ لہ رورئی دواپی دا ﴿وَلَا يَكْلَمُهُمُ اللَّهُ﴾ و ہ خوا قسہ بیان لہ گہل ناکات ﴿وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ﴾ و ہ تہ ماشاشیان ناکات ﴿يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ لہ رورئی قیامہ تدا ﴿وَلَا يُرَكِّبُهُمْ﴾ و لہ گوناہیان خو ش نابت و پاکیان ناکاتہ وہ ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ و ہ بؤ ئہ وان ہہ بہ سزای بہ ئیش و تازار ﴿﴾

وَإِنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا يَلُؤُنَ الْأَسِنَّاتَهُمْ بِالْكِتَابِ لِتَحْسَبُوهُ
 مِنَ الْكِتَابِ وَمَا هُوَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَقُولُونَ هُوَ مِنْ
 عِنْدِ اللَّهِ وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ
 وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٧٨﴾ مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُؤْتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ
 وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِي مِنْ
 دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ كُونُوا رَبَّيْنَ بِمَا كُنْتُمْ تُعَلِّمُونَ
 الْكِتَابَ وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ ﴿٧٩﴾ وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ
 تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّينَ أَرْبَابًا أَيَأْمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ بَعْدَ
 إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٨٠﴾ وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْتُكُمْ
 مِنْ كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِمَا
 مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ وَلَتَنْصُرُنَّهُ وَقَالَ أَقْرَبْتُمْ وَأَخَذْتُمْ
 عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ إِصْرِي قَالُوا أَقْرَبْنَا قَالَ فَاشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ
 مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٨١﴾ فَمَنْ تَوَلَّىٰ بَعْدَ ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ
 الْفَاسِقُونَ ﴿٨٢﴾ أَفَغَيْرَ دِينِ اللَّهِ يَبْغُونَ وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ﴿٨٣﴾

﴿وَإِنْ مِنْهُمْ لَفَرِيفًا﴾ به راستی له خاوهن نامه كان دهسته كه هه به ﴿يَأْتُونَ أَلْسِنَهُمْ بِالْكِتَابِ﴾ (ناو به ناو نامه كه بیان تینكده دهن و) زمانیان با ئه دهن و ئه پیچنه وه به خویندنه وهی كتیبه كه بیان (تهورات) ﴿لِتَحْسَبُوهُ مِنَ الْكِتَابِ﴾ تا تو او بزانت له نامه ی خواجه ﴿وَمَا هُمْ مِنَ الْكِتَابِ﴾ (له كاتینكدا) كه ئه وه له نامه ی خوانی به ﴿وَيَقُولُونَ﴾ وه ده لئین ﴿هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ ئه وه له خاوه به ﴿وَمَا هُمْ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ له كاتینكدا كه ئه وه له خاوه نی به ﴿وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ﴾ وه درو به دهم خاوه ده كه ن و ﴿وَهُمْ يَعْمَلُونَ﴾ خوشیان ده زانن (كه درویه) ﴿مَا كَانَ لِشَرِّ﴾ نابیی بو هیج ئاده می به كه ﴿أَنْ يُؤْتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَ وَالنُّبُوَّةَ﴾ كه خوا نامه و شهریه ت و پیغه مبه ریتی دابیتی ﴿ثُمَّ يَقُولُ لِلنَّاسِ﴾ پاشان به خه لكی بلیت ﴿كُذُّوا عَادَالِي﴾ بین به بهنده ی من ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ له جیاتی خوا ﴿وَلَكِنْ كُذُّوا رَبِّيْنَ﴾ به لكو (بیان ده لیت) خوا په رست بن ﴿بِمَا كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ كاتینكدا چونكه ئیوه خه لك فیری نامه كه ی خودا ده كه ن ﴿وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ﴾ وه ئیوه خوستان ده یخویننه وه ﴿وَلَا يَأْمُرُكُمْ﴾ وه خوا فرمانتان بی نادان ﴿أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّنَ﴾ كه فریشته و پیغه مبه ران بكن ﴿أَرْبَابًا﴾ به په رستراوی خوتان ﴿يَأْمُرُكُمْ بِالْكَفْرِ﴾ چون (خودا) فرمانتان بی ددهات بی پروان (كافر بن) ﴿بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ دواى ئه وهی كه ئیوه بروا دار بوون؟! ﴿وَلَا أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّنَ﴾ (بهینه وه یادیان) كاتینك كه خوا په یمانی وه رگرت له پیغه مبه ران ﴿لَمَّا أَتَيْنَكُمْ﴾ كه هه رچیم دانئ من ﴿كِتَابٍ﴾ له نامه و ﴿وَحِكْمَةٍ﴾ حیکمه ت و (شهریه ت) ﴿ثُمَّ جَاءَ كُمْ رَسُولٌ﴾ له پاشان پیغه مبه ریکتان بو هات ﴿مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَكُمْ﴾ به بروا هیته ره وه نامه ی كه له لاتانه ﴿لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ﴾ ده بی بروای بی بهینن ﴿وَلَتَنْصُرُنَّهُ﴾ وه یارمه تی بدهن ﴿قَالَ﴾ خوا فرمووی: ﴿إِنِّي أَقْرَبُكُمْ﴾ ئایا دانتان نا به م په یمانه دا؟ ﴿وَأَخَذُوا عَلَىٰ ذَلِكُمْ إِصْرِي﴾ وه له سه ره ئه وه په یمانی منتان وه رگرت ﴿قَالُوا﴾ پیغه مبه ران ووتیان: ﴿أَقْرَبْنَا﴾ به لی دانتان پیداناو په یمانان به ست ﴿قَالَ فَأَشْهَدُوا﴾ خوا فرمووی كه واته ئیوه به شاهید بن ﴿وَأَنَا مَعَكُمْ﴾ وه منیش له گه ل ئیوه ﴿مِنَ الشَّاهِدِينَ﴾ به کیكم له شاهیدان ﴿فَمَنْ تَوَلَّى﴾ جا ئه وهی پشتی هه لكر د (له م په یمانه) ﴿بَعْدَ ذَلِكَ﴾ دواى ئه م دان پیدانانه ﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفٰسِقُونَ﴾ كه واته هه ر ئه وانن دهسته ی دهر چوان له فرمانی خودا ﴿أَفَغَيْرَ دِينِ اللَّهِ يَبْغُونَ﴾ ئایا (بی بروایان) داواى غه بری دینی خوا ده كه ن؟! ﴿وَلَهُ أَسْمَاءٌ مِّنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ﴾ له كاتینكدا كه هه رچی له ئاسمان و زهوی دایه گویرایه ل وملكه چی خودان ﴿طَوَعًا﴾ بیانه وی (به ویستی خویمان) ﴿وَكَرْهًا﴾ یانه یانه وی (به ناچاری) ﴿وَالَّذِينَ يَرْمِزُونَ﴾ وه هه مو وه هر بو لای ئه وه ده گه رینرینه وه ﴿

قُلْ ءَامَنَّا بِاللّٰهِ وَمَا أُنزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ
 وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ
 وَعِيسَىٰ وَالنَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ
 وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿٨٤﴾ وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ
 يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٨٥﴾ كَيْفَ
 يَهْدِي اللَّهُ قَوْمًا كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ وَشَهِدُوا أَنَّ
 الرَّسُولَ حَقٌّ وَجَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
 الظَّالِمِينَ ﴿٨٦﴾ أُولَٰئِكَ جَزَاؤُهُمْ أَنَّ عَلَيْهِمْ لَعْنَةَ اللَّهِ
 وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿٨٧﴾ خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ
 عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿٨٨﴾ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ
 بَعْدِ ذَٰلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٨٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ
 كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ ثُمَّ أَزْدَادُوا كُفْرًا لَّن نُّقَبِّلَ تَوْبَتَهُمْ
 وَأُولَٰئِكَ هُمُ الضَّالُّونَ ﴿٩٠﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ
 كُفَّارٌ فَلَن يُقْبَلَ مِنْ أَحَدِهِمْ مِّلٌءُ الْأَرْضِ ذَهَبًا وَلَوْ
 أَفْتَدَىٰ بِهِ ؕ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَّاصِرِينَ ﴿٩١﴾

﴿قُلْ﴾ (تہی مو حہ مہ دے) بلی: ﴿ءَاَمَّا بِاللّٰهِ﴾ تہ مہ پر و امان ہینا و ہ بہ خوا ی گہ ورہ ﴿وَمَا اُنزِلَ عَلَيْنَا﴾ و ہ بہ و ہ ی نیرا و تہ خوار و ہ ہ بؤ مان ﴿وَمَا اُنزِلَ عَلٰى اٰنْرٰهِيْہِ﴾ و ہ بہ و ہ ی کہ نیرا و تہ خوار و ہ ہ بؤ نیرا ہیم ﴿وَاَسْمٰعِيْلَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوْبَ وَاَلْاَسْبٰطَ﴾ و ئیسما عیل و ئیسحاق یہ عقوب و کورانی یہ عقوب ﴿وَمَا اُوْتِيَ﴾ و ہ بہ و ہ ی کہ دراوہ ﴿مُوْسٰى وَعِيسٰى﴾ بہ موسا و عیسا ﴿وَالنَّبِيَّوْتِ مِنْ رَبِّہِمَّ﴾ و ہ پیغہ مبرہ کانی تر لہ پەرورہ دگار یانہ و ہ ﴿لَا فَرْقَ﴾ جیا وازی نا کہ یں ﴿بَيْنَ اَحَدٍ مِّنْہُمْ﴾ لہ نیوان ہیچ کامیک لہ م پیغہ مبرانہ ﴿وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُوْنَ﴾ و ہ تہ مہ بؤ خوا ی گہ ورہ گہ ردن کہ چین ﴿وَمَنْ يَّبْتَغِ غَيْرَ الْاِسْلَامِ دِيْنَا﴾ و ہ ہ ہر کہ سینک دوا ی ہ ہر ناینیک بکہ ویت جگہ لہ ناینی ئیسلام ﴿فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْہُ﴾ تہ و ہ لیبی و ہر نا گیری ﴿وَهُوَ فِي الْاٰخِرَةِ﴾ و ہ تہ و لہ رۆزی دوا یی دا ﴿مِنَ الْخٰسِرِيْنَ﴾ لہ زہر مہ ندانہ ﴿كَيْفَ يَهْدِي اللّٰهُ قَوْمًا﴾ چؤن خوا رینمونی گہ لیک دہ کات ﴿كَفَرُوْا﴾ بی بر و ابو بن ﴿بَعْدَ اِيْمَانِيْہِمَّ﴾ دوا ی بر و ا ہینانیاں ﴿وَشٰہِدُوْا﴾ و ہ شایہ تیان دابی ﴿اِنَّ الرَّسُوْلَ حَقٌّ﴾ کہ تہ و پیغہ مبرہ راستہ و (لہ لایہن خودا و ہ ہاتوہ) ﴿وَجَاہُہُمْ اَلْبَيْتُ﴾ و ہ نیشانہ ی زوریان بؤ ہاتبی ﴿وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ﴾ و ہ خوا رینمونی گہ لی ستہ مکاران ناکات ﴿اُوْلٰئِكَ جَزَاؤُہُمْ﴾ تہ وانہ سزایان تہ و ہ یہ ﴿اَنَّ عَلَیْہِمَّ لَعْنَةُ اللّٰهِ﴾ کہ لہ سہریانہ نہ فرینی خودا ﴿وَالْمَلٰٓئِكَةُ﴾ و نہ فرینی فریشتہ کان ﴿وَالنّٰسِ اَجْمَعِيْنَ﴾ و نہ فرینی ہہ موو خہ لکی ﴿خٰلِدِيْنَ فِيْہَا﴾ لہ و نہ فرینہ) دا دہ میننہ و ہ بہ تیجگاری و ہ ہ میسہی ﴿لَا يَخْفَفُ عَنْہُمْ الْعَذَابُ﴾ سزایان لی سووک نا کریت ﴿وَلَا ہُمْ يُنظَرُوْنَ﴾ و ہ مؤلہت نادرین ﴿اِلَّا الَّذِيْنَ﴾ مہ گہر تہ وانہ ی ﴿تَابُوْا مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ﴾ توبہ بیان کردبی دوا ی تہ و ہ ﴿وَاَصْحٰوُا﴾ و ہ کردہ و ہ ی چاکیان کردبیت ﴿فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ﴾ تہ و ہ بیگومان خوا لی خوشبو ی میہرہ بانہ ﴿اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا﴾ بہ راستی تہ وانہ ی کہ بی بر و ابو بن ﴿بَعْدَ اِيْمَانِيْہِمَّ﴾ دوا ی بر و ا ہینانیاں ﴿ثُمَّ اَزْدَادُوْا كُفْرًا﴾ پاشان زیاتر بی باوہر بوون ﴿اَنَّ تَقْبَلَ تَوْبَتُہُمْ﴾ ہر گیز تہ و ہ بیان لی گیرا نا کریت ﴿وَاُوْلٰئِكَ ہُمُ الصّٰلُوْنَ﴾ نا تہ وانہ تہ وانہ کہ گو مپ ابو بن ﴿اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا﴾ بہ راستی تہ وانہ ی بی بر و ابو بن ﴿وَمَا تَوَاوُہُمْ كُفْرًا﴾ و ہ بہ بی بروایی مردن ﴿فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْ اَحَدِہُمْ﴾ تہ و ہ ہر گیز (فدیہ) لہ ہیچ کامیکیان و ہر نا گیری ﴿مِلَّ الْاَرْضِ ذٰہِبًا﴾ با پر بہ ہہ موو زہ ویش زہر بیت ﴿وَلَوْ اَفْتَدٰى بِوَدَّہٖ﴾ بیہ خشیت لہ بریتی دا (بؤ سووک کردنی سزا لہ سہری) ﴿اُوْلٰئِكَ لَہُمْ عَذَابُ الْاَلَمِ﴾ و ہ تہ وانہ سزای بہ نازاریان بؤ ہ یہ ﴿وَمَا لَہُمْ مِّنْ نّٰصِرِيْنَ﴾ و ہ ہیچ یاریدہ دہر و سہر خہر یکیان نی یہ ﴿﴾

لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ
 فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿٩٦﴾ * كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حِلالًا لِبَنِي
 إِسْرَائِيلَ إِلَّا مَا حَرَّمَ إِسْرَائِيلُ عَلَى نَفْسِهِ مِنْ قَبْلِ أَنْ تُنَزَّلَ
 التَّوْرَةُ قُلْ فَأْتُوا بِالتَّوْرَةِ فَاتْلُوهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ
 ﴿٩٧﴾ فَمَنْ أَفْتَرَى عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ
 هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٩٨﴾ قُلْ صَدَقَ اللَّهُ فَاتَّبِعُوا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا
 وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٩٩﴾ إِنْ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي
 بِبَكَّةَ مُبَارَكًا وَهُدًى لِلْعَالَمِينَ ﴿١٠٠﴾ فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مَقَامُ
 إِبْرَاهِيمَ وَمَنْ دَخَلَهُ وَمَنْ كَانَ إِيمَنًا وَاللَّهُ عَلَى النَّاسِ حَسْبُ الْبَيْتِ
 مَنْ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ
 ﴿١٠١﴾ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ شَهِيدٌ
 عَلَى مَا تَعْمَلُونَ ﴿١٠٢﴾ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَصُدُّونَ عَنِ
 سَبِيلِ اللَّهِ مِنْ أَمْنٍ تَبْغُونَهَا عِوَجًا وَأَنْتُمْ شُهَدَاءُ وَمَا اللَّهُ
 بِغَفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٠٣﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تَطِيعُوا فَرِيقًا
 مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ يَرُدُّوكُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ كَافِرِينَ ﴿١٠٤﴾

﴿لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ﴾ ئیوه هه‌ر گیز به خیرو چاکه ناگه‌ن (وه ده‌سگیرتان نابیت) ﴿حَتَّىٰ تَفْقَهُوا مَتَّحُونَ﴾
 تانه‌بیه‌خشن هه‌ندی له‌و دارایی به‌ی که خوشستان ده‌ویت ﴿وَمَا تَفْقَهُوا مِنْ شَيْءٍ﴾ وه هه‌ر چی بیه‌خشن
 ﴿فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ﴾ ئه‌وه بیگومان خودا ناگای لی به (به پی‌ی دل و ده‌رونتان پاداشتان ده‌دانه‌وه) ﴿يُؤْتِي
 كُلَّ الطَّعَامِ كَانَ حَلًّا﴾ هه‌موو جو‌ره خوواره‌مه‌نیه‌کان حه‌لال بون ﴿لَبِئْسَ إِسْرَءِيلَ﴾ بۆ نه‌وه‌ی
 به‌عقوب ﴿إِلَّا مَا حَرَّمَ إِسْرَءِيلَ﴾ بیجگه له‌وه‌ی که به‌عقوب حه‌رامی کرد ﴿عَلَىٰ نَفْسِهِ﴾ له‌سه‌ر خوی
 ﴿مِنْ قَبْلِ﴾ له‌پیش ﴿أَنْ تَنْزَلَ التَّورَةُ﴾ نار دنه خواره‌وه‌ی ته‌ورات ﴿قُلْ فَأَوْبَابُ التَّورَةِ﴾ (ئی موحه‌مه‌د
 ﷺ) بلی: ده‌ی ته‌ورات به‌ینن ﴿فَأَتَوْهَا﴾ و بیخویننه‌وه ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ ئه‌گه‌ر ئیوه‌ی راست ده‌که‌ن
 ﴿فَمَنْ أَفْرَىٰ عَلَىٰ اللَّهِ الْكَذِبَ﴾ ئه‌مجا هه‌ر که‌س در بۆ به‌ده‌م خواوه‌هه‌له‌بستنی ﴿مَنْ بَعْدَ ذَلِكَ﴾ له‌پاش
 ئه‌وه ﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ که‌واته ئه‌وانه خو‌یانن سته‌مکارن ﴿قُلْ صَدَقَ اللَّهُ﴾ (ئی موحه‌مه‌د
 ﷺ) بلی: خو‌راستی فه‌رموو ﴿فَأَتَىٰ عِوَابَٰةَ إِبْرَاهِيمَ﴾ که‌وا بوو په‌یره‌وه‌ی ئایینی ئی‌راهمیم بکه‌ن ﴿حَنِيفًا﴾
 که‌پاکه (به‌ویستی خوی له‌بیرو باوه‌رو کرداری هه‌له‌لای داوه بۆ بیرو باوه‌رو کرداری راست)
 ﴿وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ وه‌هیچ کاتیک له‌هاوبه‌ش بریار ده‌ران نه‌بووه ﴿إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ﴾ به‌راستی به‌که‌م
 مالدیک ﴿وَضَعْنَا لِلنَّاسِ﴾ دانراوه بۆ (خواپه‌رستی) خه‌لکی ﴿الَّذِي بَكَتْ﴾ ئه‌و ماله‌یه‌که له‌به‌که‌که (مه‌که‌که)
 دایه ﴿مَبْرُكًا﴾ پی‌روز کراوه ﴿وَهَدَىٰ لِلْعَالَمِينَ﴾ وه‌رینمونی به‌بۆ جیهانیان ﴿فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ﴾ تیا‌یدا
 هه‌یه‌چه‌ند به‌لگه‌و نیشانه‌ی روون ﴿مَقَامَ إِبْرَاهِيمَ﴾ (که‌یه‌کئیکان) شوین وه‌ستانه‌که‌ی ئی‌راهمیمه
 ﴿وَمَنْ دَخَلَهُ﴾ وه‌هه‌ر که‌س چو‌وبیته‌ئو شو‌ینه ﴿كَانَ آمِنًا﴾ بی‌ترس بووه (له‌زیان و نازاردان)
 ﴿وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ﴾ خودا بریاریداوه له‌سه‌ر خه‌لکی و فه‌رزی کردوه له‌سه‌ریان ﴿حُجَّ الْبَيْتِ﴾ حه‌جی ماله‌که‌ی
 (خوی) ﴿مَنْ أَسْطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا﴾ له‌سه‌ر هه‌ر که‌سیک که‌توانای گه‌یشتن و (رو‌یشتنی) هه‌بیت بۆی ﴿وَمَنْ
 كَفَرَ﴾ وه‌هه‌ر که‌س باوه‌ری نه‌بی (یان توانای هه‌بیت و نه‌چیت) ﴿فَإِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ عَلِيمٌ﴾ ئه‌وه به
 راستی خوا‌بی نیازه له‌هه‌موو جیهانیان ﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ﴾ بلی: ئه‌ی نامه‌داران (خوا‌هن کتیبه‌کان)
 ﴿لِمَ تَكْفُرُونَ﴾ له‌به‌ر چی بی‌بروان ﴿بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ به‌به‌لگه‌کانی خوا ﴿وَاللَّهُ شَهِيدٌ﴾ کاتیکدا خوا‌بیناو
 ناگاداره. ﴿عَلَىٰ مَا تَعْمَلُونَ﴾ به‌ئه‌وه‌ی که‌ده‌یکه‌ن ﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ﴾ بلی: ئه‌ی خوا‌هن کتیبه‌کان
 ﴿لِمَ تَصُدُّونَ﴾ له‌به‌ر چی به‌رگری (رینگری) ده‌که‌ن ﴿عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ له‌ری‌ی خوا ﴿مَنْ آمَنَ﴾
 که‌سیک که‌بروای هینابی (مه‌به‌ست پی‌ی پی‌غه‌مه‌رو باوه‌ردارانه) ﴿تَبَوَّءْنَهَا عِوَجًا﴾ ده‌تانه‌وه‌ی به‌ناراست
 بیخه‌نه به‌رچاوی خه‌لک ﴿وَأَنْتُمْ شُهَدَاءُ﴾ له‌کاتیکدا ئیوه‌ی زاناو ناگاداران (به‌وه‌ی ری‌ی خوا‌یه)
 ﴿وَمَا اللَّهُ بِغَفِيلٍ﴾ وه‌خوا‌بی ناگانی به‌﴿عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾ له‌وه‌ی که‌ئیوه‌ده‌یکه‌ن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾
 ئه‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی که‌برواتان هیناوه ﴿إِنْ تُطِيعُوا فَرِيقًا﴾ ئه‌گه‌ر ئیوه‌گو‌په‌رایه‌لی ده‌سته‌به‌که‌بن
 ﴿مِنَ الَّذِينَ أوتُوا الْكِتَابَ﴾ له‌وانه‌ی که‌نامه‌یان پیدراوه ﴿يُرِيدُوا كَيْدًا يَمِينًا كُفْرِينَ﴾ ده‌تانکه‌نه‌وه به‌کافر
 دوا‌ی بر‌وا هینانه‌که‌تان ﴿﴾

وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ وَأَنْتُمْ تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ آيَاتُ اللَّهِ وَفِيكُمْ
 رَسُولُهُ ۗ وَمَنْ يَعْتَصِم بِاللَّهِ فَقَدْ هُدِيَ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١١٥﴾
 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ ۖ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ
 مُسْلِمُونَ ﴿١١٦﴾ وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا ۗ وَاذْكُرُوا
 نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ
 فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلَىٰ شَفَا حُفْرَةٍ مِنَ
 النَّارِ فَأَنْقَذَكُمْ مِنْهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ ۗ لَعَلَّكُمْ
 تَهْتَدُونَ ﴿١١٧﴾ وَلَتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ
 بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ ۗ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١١٨﴾
 وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ
 وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١١٩﴾ يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ
 وُجُوهٌ فَأَمَّا الَّذِينَ اسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ أَكْفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ
 فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿١٢٠﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ أَبْيَضتْ
 وُجُوهُهُمْ ففِي رَحْمَةِ اللَّهِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٢١﴾ تِلْكَ آيَاتُ
 اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِلْعَالَمِينَ ﴿١٢٢﴾

﴿وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ﴾ چون بی پروا ده‌بن؟ ﴿وَأَنْتُمْ تُنْتَلَىٰ عَلَيْنَا﴾ له کاتیکدا ده خوینرته‌وه به سه‌ر تاندا
 ﴿ءَايَاتُ اللَّهِ﴾ به لگه کانی خوا (ثایه ته کانی قورئان) ﴿وَفِيكُمْ رَسُولٌ﴾ وه پیغه مبه‌ره که‌ی له ناو تاندا یه
 ﴿وَمَنْ يَعْتَصِم بِاللَّهِ﴾ وه هر که‌س ده‌ست بگری به (ثایینی) خوا وه ﴿فَقَدْ هَدَىٰ﴾ نه وه به راستی
 رینمونیی کرا وه ﴿إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ﴾ بو ریباز یکی راست و دروست ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی
 نه‌وانه‌ی که پرواتان هی‌نا وه ﴿اتَّقُوا اللَّهَ﴾ بترسن له خوا ﴿حَقَّ نَقَاتُهُ﴾ ترسانیک که شباویتی ﴿وَلَا تَمُوتُنَّ﴾
 وه ممرن ﴿إِلَّا وَأَنْتُمْ مُّسْمِعُونَ﴾ ههر به موسولمانی نه‌بی ﴿وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا﴾ هه موتان ده‌ست
 بگرن به‌هوی په یوه‌ستیتان به‌خوا وه (که قورئانه) ﴿وَلَا تَفْرُقُوا﴾ چهند به‌ره که (ولیک جیا) مبه‌بن
 ﴿وَأَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ﴾ بیسر له به‌هرو چاکه‌ی خوا بکه‌نه وه به‌سه‌ر تانه وه ﴿إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءَ﴾ له
 کاتیکدا که ئیوه دوژمنی یه کتر بوون ﴿فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ﴾ به لآم خوا هوگری خسته نیوان دلّه کانتان
 ﴿فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا﴾ ئیتر بوون به برای یه کتر به‌هوی نه‌و چاکه‌ی خوا وه ﴿وَكُنْتُمْ عَلَىٰ سَفَا حُفْرٍ مِّنَ
 النَّارِ﴾ وه ئیوه له‌سه‌ر لیواری چالی بوون له‌ناگر ﴿فَأَنْقَذَكُمْ مِّنْهَا﴾ به لآم خوا رزگاری کردن لی‌ی
 ﴿كَذَلِكَ﴾ ثا به‌و جوړه ﴿يَبِينُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ﴾ خوا به‌لگه و نیشانه کانی خو‌ی روون ده‌کاته وه
 بو‌تان ﴿لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾ تا به‌رده‌وام بن له‌سه‌ر رینمونیی (بان له‌سه‌ر شاره‌زایی) ﴿وَلَسْتَ كُنَّ مِّنْكُمْ
 أُمَّةٌ﴾ نه‌بی له ناو ئیوه‌دا کومه‌لینک بییت ﴿يَدْعُونَ إِلَىٰ الْخَيْرِ﴾ بانگه‌واز بکه‌ن بو چاکه ﴿وَيَأْمُرُونَ
 بِالْمَعْرُوفِ﴾ فه‌رمان بدن به هه‌موو چاکه‌یه‌ک ﴿وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ وه به‌رگری بکه‌ن له هه‌موو
 خرابه‌یه‌ک ﴿وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ نه‌وانه خو‌یانن سه‌ر که‌وتوو و سه‌ر فرازن ﴿وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ
 بِهِ وِثْقَةٌ﴾ نه‌وانه مبه‌بن (وه‌ک نه‌هلی کتاب) ﴿تَفْرُقُوا﴾ که به‌ش به‌ش و ﴿وَأَخْتَلَفُوا﴾ جیا‌واز بوون
 ﴿مِّنْ بَعْدِ﴾ له پاش نه‌وه‌ی ﴿مَآجَاءَهُمُ الْآيَاتُ﴾ نه‌و به‌لگانه‌ی بو‌یان هات ﴿وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ
 عَظِيمٌ﴾ وه نه‌وانه سزایه‌کی گه‌وره بان بو هه‌یه ﴿يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ﴾ روژنیک دیت که چهند روویه‌ک
 سپی ده‌بن ﴿وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ﴾ وه چهند روویه‌ک ره‌ش ده‌بن ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ﴾ جا نه‌وانه‌ی ﴿أَسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ﴾
 که روویان ره‌ش بووه ﴿أَكْفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ﴾ (پسی یان ده‌ووتریت) بوچی بی پروا بوون له پاش
 بروا هی‌ناتان ﴿فَذُوقُوا الْعَذَابَ﴾ که‌واته بچیزن سزا ﴿بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ﴾ به‌هوی بی پروایی تانه وه ﴿وَأَمَّا الَّذِينَ
 خَوَادِنَ﴾ (له‌به‌ه‌شتدان) ﴿هُمُ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ نه‌وانه تیسدا ده‌میننه وه به‌ه‌میشه‌یی ﴿تَكَآءَىٰ آيَاتُ اللَّهِ﴾
 نه‌مانه ثایه‌ته کانی خودان ﴿تَتْلُوهَا عَلَيْكَ﴾ ده‌یان خوینینه وه به‌سه‌رت دا ﴿بِالْحَقِّ﴾ که راستن ﴿وَمَا اللَّهُ
 يُرِيدُ﴾ خواش نایه‌ویت ﴿ظَلَمًا لِلْعَالَمِينَ﴾ هیچ سته‌مینک بو جیهانیان ﴿﴾

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ
 ﴿١٤٩﴾ كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ
 وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَوْ آمَنَ أَهْلُ
 الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ مِّنْهُمُ الْمُؤْمِنُونَ وَأَكْثَرُهُمْ
 الْفَاسِقُونَ ﴿١٥٠﴾ لَنْ يَضُرُّكُمْ إِلَّا آذَىٌ وَإِنْ يُقَتِّلُوكُمْ
 يُولُوكُمْ الْأَدْبَارَ ثُمَّ لَا يَنْصُرُونَ ﴿١٥١﴾ ضَرَبَتْ عَلَيْهِمُ
 الدِّلَّةُ آيَةً مَا تُقْفُوا إِلَّا بِحَبْلٍ مِّنَ اللَّهِ وَحَبْلٍ مِّنَ النَّاسِ
 وَبَاءُ وَبِغْضَبٍ مِّنَ اللَّهِ وَضَرَبَتْ عَلَيْهِمُ الْمَسْكَنَةَ ذَلِكَ
 بَأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ الْأَنْبِيَاءَ
 بِغَيْرِ حَقٍّ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿١٥٢﴾ * لَيْسُوا
 سَوَاءً مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ أُمَّةٌ قَائِمَةٌ يَتَّبِعُونَ آيَاتِ اللَّهِ
 إِذَا نَاءَ اللَّيْلِ وَهُمْ يَسْجُدُونَ ﴿١٥٣﴾ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
 الْآخِرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ
 وَيُسَدِّعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَأُولَئِكَ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٥٤﴾ وَمَا
 يَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ يُكْفَرُوهُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ ﴿١٥٥﴾

﴿وَاللَّهُ مَافِي السَّمَوَاتِ﴾ ته‌نہا بۆ خواہه ہەر چی له ناسمانه کاندایه (ومولکی خودایه) ﴿وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾
وه ہەر چی له زهوی دایه ﴿وَالِیَّ اللَّهُ﴾ وه ہەر بۆ لای خودا ﴿تَرْجِعُ الْأُمُورَ﴾ ده گهر پته وه هموو کاره کان ﴿
﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ﴾ ثیوه (موسولمانان) باشترین گهلینک بوون ﴿أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ﴾ بۆ خهلکی هینراییته
دی ﴿تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ﴾ فرمان ده‌دهن به چاکه ﴿وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ وه جلوه‌گیری ده‌که‌ن
له خرابه ﴿وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ وه بر‌وا ده‌هینن به‌خوا ﴿وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ﴾ ئە گهر نامه‌داره کان
(خاوه‌ن کتیبه‌کان له جوله‌که‌و گاوره‌کان) بر‌ویان به‌نیایه ﴿لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ﴾ ئەوه باشتر بوو بۆیان
﴿مَنْهُمْ الْمُؤْمِنُونَ﴾ ههندی له‌وان بر‌وادارن و (باوه‌ریان هیناوه به‌ئاینی ئیسلام) ﴿وَأَكْثَرُهُمُ
الْفَاسِقُونَ﴾ به‌لام زۆربه‌یان له فرمانی خوا ده‌رچوون ﴿لَنْ يَضُرُّكُمْ﴾ هەر گیز نه‌وان زیانتان
پئی ناگه‌یه‌نن ﴿إِلَّا الْأَذَى﴾ مه‌گهر زیانیکی که‌م ﴿وَإِنْ يَقْتُلُوكُمْ﴾ وه ئە گهر بجه‌نگین له‌گه‌لتاندا
﴿يُولُوكُمْ الْآذِبَارَ﴾ پشتان تی ده‌که‌ن ﴿ثُمَّ لَا يُضْرَبُونَ﴾ دواتریش سه‌ره‌که‌وتوو نابن ﴿طُرِبَتْ عَلَيْهِمُ
الَّذِلَّةُ﴾ دراوه به‌سه‌ریاندا سه‌ر شو‌ری و ریسوایی ﴿آيَاتٍ مَا تَقْفُونَ﴾ له‌هەر شوئینیک بین ﴿إِلَّا يَحْتَلِمَنَّ
اللَّهُ﴾ مه‌گهر به‌هوی به‌لین له‌لایه‌ن خوداوه نه‌بیست ﴿وَحَلَّلِ مِنَ النَّاسِ﴾ وه به‌لینیک له‌لای خهلکه‌وه
﴿وَبَاءَ وَيَعْصِبُ مِنَ اللَّهِ﴾ شایسته‌ی خه‌شمیکی گه‌وره‌بوون له‌لایه‌ن خواوه ﴿وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الْمَسْكَةُ﴾
وه دراوه به‌سه‌ریاندا هه‌ژاری (ده‌روون و چاو بر‌سیتی) ﴿ذَلِكَ يَأْتُهُمْ كَانُوا﴾ ئەوه له‌به‌ر ئەوه بوو ئەوان
﴿يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ بی بر‌وابوون به‌به‌لگه‌کانی خوا ﴿وَيَقْتُلُونَ الْأَنْبِيَاءَ﴾ وه پیغه‌مبه‌رانیان
ده‌کوشت ﴿بِغَيْرِ حَقٍّ﴾ به‌نا‌ره‌وا ﴿ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا﴾ ئەوه‌ش به‌هوی ئەوه‌وه بوو که ئەوانه سه‌ره‌پیچی
﴿وَكَانُوا يَعْتَدُونَ﴾ و ده‌ست در‌بزیان ده‌کرد ﴿لَيْسُوا سَوَاءً﴾ هه‌موو (نامه‌داره‌کان) چوون یه‌که‌ن
﴿مِنَ أَهْلِ الْكِتَابِ﴾ له‌ناو خاوه‌ن نامه‌کاندا ﴿أُمَّةٌ قَائِمَةٌ﴾ ده‌سته‌یه‌که‌ راست و پرئیک هه‌ن ﴿يَتْلُونَ آيَاتِ
اللَّهِ﴾ ثایه‌ته‌کانی خوا ده‌خوئینن (وباوه‌ریان هیناوه به‌ئاینی ئیسلام) ﴿إِنَّمَا إِلَهُ الْبَنِي﴾ له (کاته‌کانی)
شه‌ودا ﴿وَهُمْ يَسْجُدُونَ﴾ وه له (کاته‌کانی) کړنوش بر‌دنیان دا ﴿يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ بر‌ویان هه‌به
به‌خوا ﴿وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ وه به‌رۆزی دواپی ﴿وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ﴾ و فرمان ده‌دهن به‌هەر چی چاکه‌یه
﴿وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ وه به‌رگری ده‌که‌ن له‌هەر چی خرابه‌یه ﴿وَيَسْعُرُونَ فِي الْخَبْرَاتِ﴾ وه پیش‌په‌رکی
ده‌که‌ن له‌هه‌موو چاکه‌کاندا ﴿وَأُولَئِكَ مِنَ الصَّالِحِينَ﴾ وه ئەوانه له‌کۆمه‌لی چاکانن ﴿وَمَا يَفْعَلُوا مِنْ
خَيْرٍ﴾ هه‌ر خیره‌و چاکه‌یه‌که‌ بکه‌ن ﴿فَلَنْ يُكْفَرُوهُ﴾ ئەوه هەر گیز بی به‌ش نا‌کری‌ن له‌پادا‌شته‌که‌ی
﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ﴾ خواش به‌ئاگایه‌ له‌پاریزکاران وله‌وانه‌ی لی‌ی ده‌ترسن ﴿۱۵﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ
 اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١١٦﴾
 مَثَلُ مَا يُنْفِقُونَ فِي هَذِهِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَثَلِ رِيحٍ فِيهَا
 صِرٌّ أَصَابَتْ حَرَّتِ قَوْمٍ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَأَهْدَكَتُهُ وَمَا
 ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَكِنْ أَنْفُسُهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١١٧﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
 آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بَطَانَةً مِّن دُونِكُمْ لَا يَأْلُونَكُمْ خَبَالًا
 وَدُّوْا مَا عَيْنَتْمْ قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ وَمَا تُخْفِي
 صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ إِن كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ
 ﴿١١٨﴾ هَآأَنْتُمْ أَوْلَاءُ تُحِبُّونَهُمْ وَلَا يُحِبُّونَكُمْ وَتُؤْمِنُونَ بِالْكِتَابِ
 كُلِّهِ وَإِذَا الْقُوكُمْ قَالُوا ءَأَمْنَا وَإِذَا خَلَوْا عَضُّوْا عَلَيكُمْ
 الْآلِنَا مَلِ مِنَ الْعَيْظِ قُلْ مُوتُوا بِغَيْظِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ
 الصُّدُورِ ﴿١١٩﴾ إِنْ تَمَسَّكُمْ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ وَإِنْ تُصِبْكُمْ
 سَيِّئَةٌ يَفْرَحُوا بِهَا وَإِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ
 شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿١٢٠﴾ وَإِذْ غَدَوْتَ مِنْ أَهْلِكَ
 تُبَوِّئُ الْمُؤْمِنِينَ مَقَاعِدَ لِلْقِتَالِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٢١﴾

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بہ راستی ئەوانە ہی کہ بئی بر وایوون ﴿لَنْ تُغْنِي عَنْهُمْ﴾ سوود بەوان ناگە یە نئی
 ﴿أَمْوَالُهُمْ﴾ نە مالە کانیان ﴿وَلَا أَوْلَادُهُمْ﴾ وە نە مندالە کانیان ﴿مَنْ لَّهِ شَيْئًا﴾ ہیچیک لە لای خواوہ
 ﴿وَأَوْلَادِكَ﴾ ئا ئەوانە ﴿أَصْحَابُ النَّارِ﴾ هاوہل وهاوری ئاگر دەبن ﴿هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ ئەوان تیندا
 دەمیننەوہ بہەمیشە بی ﴿مِثْلَ مَا يُفْقُونَ﴾ وینە ی ئەو مال و داراییە ی کہ بەختی دەکەن ﴿فِي هَذِهِ الْحَيَاةِ
 الدُّنْيَا﴾ لەم ژیانی دنیا یەدا ﴿كَمَثَلِ رِيحٍ﴾ بە وینە ی بابە کہ ﴿فِيهَا صُرٌّ﴾ سەرما و سۆلە ی تینداییت
 ﴿أَصَابَتْ حَرَّتَ قَوْمٍ﴾ بدات لە کشتو کالی تا قمیك ﴿ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ﴾ کہ سستە میان لە خو یان کردییت
 ﴿فَأَهْلَكَتُمْ﴾ جا ئەو (با) و سەرما یە کشتو کالە کہ ی لە ناو بەریت ﴿وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ﴾ وە خوا
 سستە می لی نە کردوون ﴿وَلَكِنْ أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾ بە لکو خو یان سستە میان لە خو یان دە کرد ﴿وَمَا
 يَتَّبِعُهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئە ی کہ سانە ی کہ بر و اتان هیناوہ ﴿لَا تَتَّخِذُوا﴾ مە گرن بو خو تان ﴿بَطَانَةً﴾ دوستی
 گیانی بە گیانی ﴿مَنْ دُونِكُمْ﴾ جگە لە خو تان (واتە جگە لە باوہ رداران) ﴿لَا يَأْتِيَنَّكُمْ﴾ در یغبتان لی
 ناکەن ﴿حَبَالًا﴾ لە ہیچ شەر و خراپە یەك ﴿وَدُّوا﴾ ئاواتە خوازی ﴿مَاعَبَتُهُمْ﴾ ناخوشیتانن ﴿قَدْ بَدَتْ
 بِيْغُومَانٍ دَرْتُهُمْ كَمَا بَدَتْ لِيْ بِيْغُومَانٍ﴾ خەشم و قین ﴿مِنْ أَوْهَمِهِمْ﴾ لە (قسە کانی) دە میانەوہ ﴿وَمَا تُحِبُّ
 صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ﴾ وە ئەوہ ی لە دل یاندا شار دو یانە تەوہ گەورە ترە ﴿قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ﴾ بە راستی بە لگە
 و نیشانە کانمان بو روون کردو نە تەوہ ﴿إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ﴾ ئە گەر ئیوہ ژیر بن ﴿هَآئِنَّهُ أُولَاءَ مُجْرِمِيْكُمْ﴾
 بیدار بن ئائەوہ ئیوہن کہ ئەوانتان خوش دەو ییت ﴿وَلَا يُحِبُّونَكُمْ﴾ وە ئەوان ئیوہ یان خوش ناوی ﴿وَتُؤْمِنُونَ﴾
 وە باوہ رتان هە یە ﴿بِالْكِتَابِ كُذِّبَتْ﴾ بە هەموو نامە ئاسمانی بە کان ﴿وَإِذَا الْفُؤُكُ﴾ کاتیک ئەوان بیتان بگەن
 ﴿قَالُوا آمَنَّا﴾ دە لێن بر و امان هیناوہ ﴿وَإِذَا حَلَقُوا﴾ وە کاتیک تەنھا بو نەوہ ﴿عَضُّوا عَلَيْكُمْ الْأَنَامِلَ﴾
 سەرە بە نەجە کانی خو یان ئە گەزن لیتان ﴿مِنَ الْعَيْظِ﴾ لە رقدا ﴿قُلْ مُوتُوا﴾ بلی بمرن ﴿يَعِظُّكُمْ﴾ بە داخ
 و رقی خو تانەوہ ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ﴾ بە راستی خوا زانایە ﴿بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ بەوہ ی لە ناو دلە کاندایە ﴿وَمَا
 كُنْتُمْ بِمُعْذِرِينَ﴾ ئە گەر چاکە و خوشیە کتان پی بگات ﴿تَسْؤُهُمْ﴾ غە مبار دەبن ﴿وَإِنْ تُصَبِّحُ
 سَبِّحَةً﴾ بە لام ئە گەر ناخوشیە کتان پی بگات ﴿يَقْرَأُهَا﴾ دلخوش دەبن پیی ﴿وَإِنْ تَصْبِرُوا﴾
 ئە گەر ئیوہ بە ئارام بن (لە سەر گو یتر ایه لی خوا) ﴿وَتَتَّقُوا﴾ و لە خوا بترسن ﴿لَا يَصْرُوكُمْ كِيدُهُمْ﴾
 شینا ئی ئەوان هیچ زیانیکتان پی ناگە یە نیت ﴿إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ﴾ بە راستی خوا
 تەواو ئا گادارە بە هەر چی ئەوان دە یکن ﴿وَإِذَا﴾ وە (بیتەوہ بیر یان) کاتی ﴿عَدَوْتُمْ مِنْ أَهْلِكُمْ﴾ کہ
 بە یانی زوو دەر چوو ییت لە لای مال و خیزانت ﴿تُبَوِّئُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ بر وادارە کانت نیشتە جی ئە کرد
 ﴿مَقْلَعِدًا لِلْقِتَالِ﴾ لە چەند شو نینکدا بو جەنگ کردن ﴿وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ وە خوا بیسەری

إِذْ هَمَّتْ طَّائِفَتَانِ مِنْكُمْ أَنْ تَفْشَلَا وَاللَّهُ وَلِيَهُمَا وَعَلَى اللَّهِ
 فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١١٢﴾ وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ
 فَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١١٣﴾ إِذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ
 أَلَنْ يَكْفِيَكُمْ أَنْ يُمَدِّدَ رَبُّكُمْ بِثَلَاثَةِ آفٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ
 مُنزَلِينَ ﴿١١٤﴾ بَلَى إِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا وَيَأْتُوكُمْ مِنْ فُورِهِمْ
 هَذَا يُمَدِّدْكُمْ رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ آفٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُسَوِّمِينَ
 ﴿١١٥﴾ وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَى لَكُمْ وَلِتَطْمَئِنَّ قُلُوبُكُمْ بِهِ
 وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿١١٦﴾ لِيَقْطَعَ طَرَفًا
 مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَوْ يَكْتَسِبَ اللَّهُمَّ فِي نَفْسِهِمْ أَوْ يَنْقَلِبُوا خَائِبِينَ ﴿١١٧﴾
 لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ أَوْ يُعَذِّبَهُمْ فَإِنَّهُمْ
 ظَالِمُونَ ﴿١١٨﴾ وَاللَّهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ يَغْفِرُ لِمَنْ
 يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١١٩﴾ يَا أَيُّهَا
 الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا الرِّبَا أَضْعَافًا مُضَاعَفَةً
 وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٢٠﴾ وَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي أُعِدَّتْ
 لِلْكَافِرِينَ ﴿١٢١﴾ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٢٢﴾

﴿إِذْ هَمَّتْ طَّائِفَتَانِ مِنْكُمْ﴾ لهو کاتہدا کہ دوو کوہمل له ئیوہ خہریک بوون ﴿أَنْ تَفْشَلَا﴾ سست بن وتیک بشکین و (بگہرینہوہ) ﴿وَاللَّهُ وَابِتُهُمَا﴾ بہ لام خوا دوست و یارمہ تی دہریان بوو ﴿وَعَلَى اللَّهِ فَلَيْتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ وہ بروا داران با پشت تہنہا بہ خوا بیہ ستن ﴿لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ﴾ سویند بہ خوا بیگومان خوا ئیوہی سہر خست ﴿بِئَدْرِ﴾ له (جہنگی) بہ دردا ﴿وَأَنْتُمْ أُولُو﴾ له کاتیکدا ئیوہ کہم و لاواز بوون ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ دەی له خوا بترسن ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ بہ لکو سوپاس گوزاری بن ﴿إِذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ﴾ (بیریان بخہرہوہ) ئہو کاتہی دہتوت بہ بروادارہ کان ﴿أَلَنْ يَكْفِيَكُمْ﴾ ئایا بہستان نی یہ ﴿أَنْ يُمَدِّدَ رَبُّكُمْ﴾ بہرورہدگار تان کوہمہ کتان بکات ﴿بِئَلَّهِ الْفِ﴾ بہ سی ہزار ﴿مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُزِيلِينَ﴾ له فریشتہ دابہ زینراوہ کان ﴿بَلَىٰ إِنْ تَصْبِرُوا﴾ بہ لی، ئہ گہر ئارام بگرن ﴿وَتَتَّقُوا﴾ وہ له خوا بترسن ﴿وَيَأْتُوكُمْ مِنْ قَرْنِهِمْ هَذَا﴾ بہ لامارتان بدن لہم کاتانہدا ﴿يُمَدِّدُ رَبُّكُمْ﴾ بہرورہدگار تان کوہمہ کتان بکات ﴿بِخَمْسَةِ الْفِ﴾ بہ پینج ہزار ﴿مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُسَوِّمِينَ﴾ له فریشتہ نیشانہ دارہ کان ﴿وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ﴾ وہ خوا تہنہا ئہو (کوہمہ کی) یہی کرد ﴿إِلَّا بُشْرَىٰ لَكُمْ﴾ بہ مزدہ بوتان ﴿وَلِيَتَّظَمِينَ قُلُوبَكُمْ بِهِ﴾ وہ بو ئہوہی دلہ کانتانی پی ئارام بیی ﴿وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ (ئہوہش بزانشن) سہر کہوتنیش تہنہا له لایہن خوای ﴿الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾ بالآ دەستی داناوہیہ ﴿لِيَقْطَعَ طَرَفًا﴾ (وہ ناردنی فریشتہ کان) بو ئہوہ بوو دابریت (له ناوی بات) بہ شیک ﴿مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ له وانہی کہ بی بروان ﴿أَوْ يَكْتُمُهُمْ﴾ یان خہفہت باریان بکات (بہ تیشکانیان) ﴿فَيَنْقَلِبُوا خَائِبِينَ﴾ ئہمجا بگہرینہوہ بہ نائومیڈی ﴿لَيْسَ لَكَ﴾ دہر بارہی ہلہاتوہ کانی شہری ئو خود بہ راستی بہدہست تونی یہ (ئہی موحمہد ﷺ) ﴿مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ﴾ ہیچ شتیک لهو کارہدا ﴿أَوْ تَوْبَ عَلَيْهِمْ﴾ (ج خوا) تہو بہ یان لی وەرگری ﴿أَوْ يَعِدْبَهُمْ﴾ یان سزایان بدات ﴿فَأَنَّهُمْ ظَالِمُونَ﴾ چونکہ بہ راستی ئہوانہ ستہمکارن ﴿وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ﴾ ہەر بو خوایہ ہەرچی له ئاسمانہ کاندایہ ﴿وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ وہ ہەرچی له زہوی دایہ ﴿يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ﴾ خو ش ئہبی له ہەر کہس خوئی بیہوی وہ سزای ہەر کہسیش ئہدات خوئی بیہوی ﴿وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ وہ خوالی بوردهی میہرہ بانہ ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئہی کہسانی کہ برواتان ہیناوہ ﴿لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ﴾ سوود مہ خون ﴿أَصْعَقًا مُضْغَعَةً﴾ چہند بہرامبہر ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ ولہ خوا بترسن ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ بو ئہوہی رزگار بن ﴿وَاتَّقُوا النَّارَ﴾ وہ خوتان پیاریزن لهو ناگرہی ﴿الَّتِي أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ﴾ کہ نامادہ کراوہ بو بی برواکان ﴿وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ﴾ وہ گوی رایہ لی خودا و پیغہمبہر بن ﴿لَعَلَّكُمْ تَرْحَمُونَ﴾ بیگومان میہرہ بانیتان له گہل ئہ کریت ﴿

* وَسَارِعُوا إِلَى مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا
 السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ ﴿١٣٣﴾ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ
 فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَالْكَاظِمِينَ الْغَيْظَ وَالْعَافِينَ
 عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣٤﴾ وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا
 فَحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا
 لِذُنُوبِهِمْ وَمَن يَغْفِرِ الذُّنُوبَ إِلَّا اللَّهُ وَلَمْ يُصِرُّوْا عَلَىٰ مَا
 فَعَلُوا وَهُمْ يَعْمُونَ ﴿١٣٥﴾ أُولَٰئِكَ جَزَاءُ وَهُمْ مَّغْفِرَةٌ مِّن
 رَبِّهِمْ وَجَنَّاتٌ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَنَعَمَ
 أَجْرُ الْعَامِلِينَ ﴿١٣٦﴾ قَدْ خَلتْ مِن قَبْلِكُمْ مَّثَنٌ فَيَسِرُوا
 فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ
 ﴿١٣٧﴾ هَذَا بَيَانٌ لِّلنَّاسِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ ﴿١٣٨﴾
 وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنْتُمُ الْأَعْلَوْنَ إِن كُنْتُم مُّؤْمِنِينَ
 ﴿١٣٩﴾ إِن يَمَسُّكُمْ قَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ قَرْحٌ مِّثْلُهُ وَتِلْكَ
 الْأَيَّامُ نُدَاوِلُهَا بَيْنَ النَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا
 وَيَتَّخِذَ مِنْكُمْ شُهَدَاءَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿١٤٠﴾

﴿وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ﴾ پیشبر کی بکن بولی بوردنیکی گہورہی (خودا) ﴿مِّن رَّبِّكُمْ﴾
 له لایہن پەرورہ گارتانہوہ ﴿وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا﴾ وہ بؤ بہہشتیک کہ پانیہ کہی (به ئەندازہی)
 ﴿السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ناسمانہ کان و زہوی یہ ﴿أَعَدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ﴾ کہ نامادہ کراوہ بؤ له خوا ترسان ﴿۳۳﴾
 ﴿الَّذِينَ يُنْفِقُونَ﴾ ئەوانہی مال دہبہ خشن (لہ ری ی خوادا) ﴿فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ﴾ له کاتی خوشی
 (دہولہ مہندی) و ناخوشی دا ﴿وَاللَّكَظِيمِينَ الْعَظِيمِ﴾ و رقی بہتینی خویان دہ خونہوہ و ﴿وَالْعَافِينَ
 عَنِ النَّاسِ﴾ دہ بورن له خہلکی ﴿وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ خواش چاکہ کارانی خوش دہویت ﴿۳۴﴾
 ﴿وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَحِشَةً﴾ وہ ئەوانہی کہ کاتیک کردہوہ یہ کی ناشیرین دہ کہن ﴿أَوْ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ﴾
 یاستم له خویان دہ کہن ﴿ذَكَرُوا اللَّهَ﴾ کہ یادی خویان کردہوہ ﴿فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ﴾ ئەمجا
 داوای لی بووردن دہ کہن بؤ گوناہہ کانیان ﴿وَمَنْ يَغْفِرِ الذُّنُوبَ﴾ نایا کی دہ بووریت له گوناہہ کان
 ﴿إِلَّا اللَّهُ﴾ بیجگہ له خوا؟ ﴿وَلَمْ يُبْصِرُوا﴾ وہ بہرہوام نابن ﴿عَلَىٰ مَا فَعَلُوا﴾ لہ سہر ئەوہی کہ کردویانہ
 ﴿وَهُمْ يَعْمُرُونَ﴾ له کاتیکدا بزائن (گوناہہ) ﴿أُولَٰئِكَ﴾ نا ئەوانہ ﴿جَزَاءُ هُمْ مَغْفِرَةٌ﴾ پاداشتین
 لی بووردنہ ﴿مِّن رَّبِّهِمْ﴾ له لایہن پەرورہ دگاریانہوہ ﴿وَجَنَّتْ﴾ و چند باخاتیک (بہہشتیک)
 ﴿جَنَّتْ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ کہ ربوارہ کان دہرؤن بہ ژیریاندا ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ ئەمیننہوہ لہو بہہشتانہدا
 بہہمیشہیی ﴿وَنِعْمَ أَجْرُ الْعَمَلِينَ﴾ چند چاکہ پاداشتی چاکہ کاران ﴿۳۵﴾ ﴿فَدَحَلَتْ﴾ بیگومان رابورد
 ﴿مِن قِبَلِكُمْ سُنْبٌ﴾ له پیش تیوہوہ چند ری و یاسایہک (باونیک) ﴿فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ﴾ ئەمجا
 تیوہ بگہرین بہ زہویدا ﴿فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ﴾ و سہرنج بدنہ نایا چؤن بوو ﴿عِقبَةُ الْمَكْدِبِينَ﴾
 سہر ئەنجامی بی بر واکان ﴿۳۶﴾ ﴿هَذَا بَيَانٌ لِلنَّاسِ﴾ ئەمہ روون کردنہوہ یہ بؤ ہموو خہلکی
 ﴿وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ﴾ و رینموونیی و نامورگاری یہ ﴿لِلْمُتَّقِينَ﴾ بؤ له خوا ترسان ﴿۳۷﴾ ﴿وَلَا تَهْتُوا﴾
 سست و دل لاواز مہبن ﴿وَلَا تَحْرُؤُوا﴾ وہ غہمبار مہبن ﴿وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ﴾ ہەر تیوہ بہرز و بلند ترن
 ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ﴾ ئە گہر بر وادار بن ﴿۳۸﴾ ﴿إِنْ يَمَسُّكُمْ فَحْرٌ﴾ ئە گہر تیوہ (لہ ئو خوددا) زام و برینتان
 توش بووہ ﴿فَقَدَمَسَ الْقَوْمَ فَحْرٌ﴾ ئەوہ بیگومان ئەو ہوزہ (بتہرستہ کان له بہدردا) زام و برینیان توش
 بووہ ﴿مَّثَلُ﴾ بہ ویتہی زامی تیوہ ﴿وَتِلْكَ الْأَيَّامُ﴾ ئەو چہرخ و رورژانہی (زالبون و سہر کہوتانہ)
 ﴿نُذِرُوا لَهَا أَيَّامَ النَّاسِ﴾ دہیگہرین له ناو خہلکیدا (جاریک بؤ تیوہ و جاریک بؤ ئەوان) ﴿وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ﴾
 لہ بہر ئەوہی (لہ دونیادا) خوا دہری بخات ﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەوانہی بر وایان ہیناوہ ﴿وَيَتَّخِذَ
 مِنْكُمْ﴾ و له ناو تیوہدا ہہ لبر ژیریت ﴿شُهَدَاءً﴾ چند کہ سیک بہ شہید ﴿وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ﴾
 وہ خوا ستم کارانی خوش ناویت ﴿۳۹﴾

وَلِيَمَّحِصَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَيَمَّحَقَ الْكٰفِرِينَ ﴿١٤١﴾ أَمْ
 حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا
 مِنْكُمْ وَيَعْلَمَ الصَّابِرِينَ ﴿١٤٢﴾ وَلَقَدْ كُنْتُمْ تَمَتُّونَ الْمَوْتَ مِنْ
 قَبْلِ أَنْ تَلْقَوْهُ فَقَدْ رَأَيْتُمُوهُ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿١٤٣﴾ وَمَا مُحَمَّدٌ
 إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَإِنْ مَاتَ أَوْ قُتِلَ
 انْقَلَبْتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلَىٰ عَقْبَيْهِ فَلَنْ يَضُرَّ
 اللَّهَ شَيْئًا وَسَيَجْزِي اللَّهُ الشَّاكِرِينَ ﴿١٤٤﴾ وَمَا كَانَ
 لِنَفْسٍ أَنْ تَمُوتَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ كِتَابًا مُؤَجَّلًا وَمَنْ يُرِدْ
 ثَوَابَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الْآخِرَةِ نُؤْتِهِ مِنْهَا
 وَسَنَجْزِي الشَّاكِرِينَ ﴿١٤٥﴾ وَكَأَيِّنْ مِنْ نَبِيِّ قَتَلَ مَعَهُ
 رِيبُونَ كَثِيرٌ فَمَا وَهَنُوا لِمَا أَصَابَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَمَا ضَعُفُوا
 وَمَا اسْتَكَانُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ ﴿١٤٦﴾ وَمَا كَانَ قَوْلَهُمْ إِلَّا أَنْ
 قَالُوا رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا
 وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكٰفِرِينَ ﴿١٤٧﴾ فَآتَاهُمُ اللَّهُ ثَوَابَ
 الدُّنْيَا وَحَسُنَ ثَوَابُ الْآخِرَةِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٤٨﴾

﴿وَلِيْمَحْصَ اللّٰهُ﴾ وہ تا خوا (لہ تاوان) پاک بکاتہ وہ ﴿الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا﴾ ئەوانہی کہ بر وادارن ﴿وَيَمَحَقَ الْكٰفِرِيْنَ﴾ وہ بی باوہران بنہ بر بکات ﴿۱۵۱﴾ ﴿اَمْ حَسِبْتُمْ﴾ ئایا ئیوہ وا گو مانتان دہ برد ﴿اَنْ تَدْخُلُوْا الْجَنَّةَ﴾ کہ دہ چنہ بہ ہہشت ﴿وَلَمَّا عَلِمَ اللّٰهُ﴾ لہ کاتیکدا ہیشتا خوا دہری نہ خستہ و (واتہ تاقی نہ کردونہ تہ وہ) ﴿الَّذِيْنَ جَهِدُوْا مِنْكُمْ﴾ ئەوانہی تی دہ کوشن لہ ئیوہ ﴿وَيَعْلَمُ الصّٰدِقِيْنَ﴾ و ہیشتا دہری نہ خستون کہ سانیک لہ ئیوہ کہ خور اگران ﴿۱۵۲﴾ ﴿وَلَقَدْ كُتِبَ﴾ سویند بی بنگومان ئیوہ ﴿تَمَمَّتْ اَلْمَوْتُ﴾ ئاواتی (شہیدی و) مردنتان ئەخواست ﴿مِنْ قَبْلِ﴾ لہ پیٹش ئەوہی ﴿اَنْ تَلْفُوْا﴾ پی ی بگن ﴿فَقَدَرْتُمْوْهُ﴾ خو بہ راستی مردنتان بینی ﴿وَاَنْتُمْ تَنْظُرُوْنَ﴾ لہ کاتیکدا ئیوہ زہق سہیرتان دہ کرد ﴿۱۵۳﴾ ﴿وَمَا مُحَمَّدٌ اِلَّا رَسُوْلٌ﴾ مو حہ مہد ﷺ تہ نہا پیغہ مہبریکہ (نہ مرئی بہ) ﴿فَدَخَلَتْ مِنْ قَبْلِهٖ الرُّسُلُ﴾ بنگومان لہ پیٹش ئەو پیغہ مہبرانی تر رابوردون ﴿اَفَاِيْنَ مَاتَ﴾ جا ئایا ئە گہر و ہفاتی کرد ﴿اَوْ قُتِلَ﴾ یان کوزرا ﴿اَنْفَلَتْهُ عَلٰى اَعْقَابِكُمْ﴾ دہ گہرینہ وہ بو دواوہی خو تان (باشگہز دہ بنہ وہ) ﴿وَمَنْ يَنْفَلِكْ﴾ ہہر کہس ہہ لگہریتہ وہ ﴿عَلٰى عَقْبَيْهِ﴾ بو دواوہی خو ی (بو بت بہرستی) ﴿فَلَنْ يُّصْرَ اللّٰهُ شَيْئًا﴾ ئەوہ ہہر گیز (ئہو کہسہ) ہیچ زبانیک نا گہی نہیٹ بہ خوا ﴿وَسَيَجْزِي اللّٰهُ﴾ وہ بہ زووی خوا پاداشتی ﴿الشّٰكِرِيْنَ﴾ سو پاس گوزاران دہ دانہ وہ ﴿۱۵۴﴾ ﴿وَمَا كَانَتْ لِنَفْسٍ﴾ ہیچ کہسیک نہ بووہ ﴿اَنْ تَمُوْتَ﴾ کہ بمریٹ ﴿اِلَّا اِلٰيْذِنْ اللّٰهِ﴾ مہ گہر بہ فہرمانی خوا ﴿كَتَبْنَا مُوْجَلًا﴾ نوسراوئیکی کات دیاری کراوہ (لہو کاتہ دا کہ خوا ی گہورہ دیاری کردوہ) ﴿وَمَنْ يُّرِدْ﴾ ہہر کہسیک دہ بہ ویت ﴿تُوَابِ الدُّنْيَا﴾ پاداشت و دہستکہ وتی دونیایی ﴿تُوْبَتِهٖ مِنْهَا﴾ لہو (پاداشتی دنیا) ہہندیکی پی دہ دہین ﴿وَمَنْ يُّرِدْ﴾ وہ ہہر کہسیک دہ بہ ویت ﴿تُوَابِ الْاٰخِرَةِ﴾ پاداشتی باشہرورژ ﴿تُوْبَتِهٖ مِنْهَا﴾ لہو (پاداشتی باشہرورژہ) ہہندیکی پی دہ بہ خشین ﴿وَسَيَجْزِي اللّٰهُ﴾ وہ بہ زووی پاداشتی سو پاس گوزاران دہ دہینہ وہ ﴿۱۵۵﴾ ﴿وَكَايْنٍ مِّنْ نَّبِيٍّ﴾ زور لہ پیغہ مہبران ﴿قَتَلَ مَعَهُ﴾ جہنگ و کوشتاریان کردوہ لہ گالیاندا (شانہ شانیان) ﴿رَبِّيْوْنَ كَثِيْرًا﴾ زور لہ زانایان و خواناسان ﴿فَمَا وَهَنُوْا﴾ جا سست و دہستہ پاچہ نہ بوون ﴿لِمَا اَصَابَهُمْ﴾ بہوئی ئەوہی کہ دوو چاریان بووہ ﴿فِي سَبِيْلِ اللّٰهِ﴾ لہ ری ی خوا دا ﴿وَمَا ضَعُفُوْا﴾ وہ بی ہیز و لاواز نہ بوون ﴿وَمَا اسْتَكْبَرُوْا﴾ وہ سہریان شوپ نہ کرد بو دوژمن ﴿وَاللّٰهُ يُحِبُّ الصّٰدِقِيْنَ﴾ وہ خوا خور اگرائی خوٹ دہ ویت ﴿۱۵۶﴾ ﴿وَمَا كَانْ فُوْلَهُمْ﴾ ہہر ئەمہ ووتہی ئەوان بوو ﴿اِلَّا اَنْ قَالُوْا﴾ کہ دہیان ووت ﴿رَبَّنَا اَعْفِرْنَا﴾ ئەی بہرورہر دگارمان لیمان بیورہ ﴿ذُنُوْبَنَا﴾ لہ گوناہہ کانمان ﴿وَاَسْرِفْنَا﴾ وہ لہ زیادہ رپہ ویمان ﴿فِيْ اَمْرِنَا﴾ لہ کارووبار ماندا ﴿وَوَقَّيْتُ اَقْدَامَنَا﴾ و پیکانمان جینگیر بکہ (لہ جہنگدا) ﴿وَاَنْصَرْنَا﴾ و سہرمان بخہ ﴿عَلَى الْقَوْمِ الْكٰفِرِيْنَ﴾ بہسہر کومہ لی بی پروایاندا ﴿۱۵۷﴾ ﴿فَنَاتَهُمُ اللّٰهُ﴾ بہوئی ئەوہ وہ خوا پی ی بہ خشین ﴿تُوَابِ الدُّنْيَا﴾ پاداشتی دنیا ﴿وَحَسَنَ تُوَابِ الْاٰخِرَةِ﴾ وہ پاداشتی چاک و شیرینی رورزی دوابی ﴿وَاللّٰهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِيْنَ﴾ خوا چاکہ کارانی خوٹ دہ ویت ﴿۱۵۸﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن تَطِيعُوا الَّذِينَ كَفَرُوا
يَرُدُّكُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ
﴿١٤٩﴾ بَلِ اللَّهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ خَيْرُ النَّاصِرِينَ ﴿١٥٠﴾ سَنُلْقِي
فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ بِمَا أَشْرَكُوا بِاللَّهِ
مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطَانًا وَمَأْوَاهُمُ النَّارُ وَبِئْسَ
مَثْوَى الظَّالِمِينَ ﴿١٥١﴾ وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللَّهُ
وَعَدَهُ وَإِذْ تَحْسُونَهُمْ بِإِذْنِهِ حَتَّىٰ إِذَا فَشِلْتُمْ
وَتَنَزَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَعَصَيْتُمْ مِّنْ بَعْدِ مَا أَرَاكُمْ
مَّا تُحِبُّونَ مِّنْكُمْ مَّن يُرِيدُ الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ مَّن
يُرِيدُ الْآخِرَةَ ثُمَّ صَرَفَكُمْ عَنْهُمْ لِيَبْتَلِيَكُمْ
وَلَقَدْ عَفَا عَنْكُمْ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ
﴿١٥٢﴾ * إِذْ تَصْعَدُونَ وَلَا تَلَوْنَ عَلَىٰ أَحَدٍ
وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ فِي أَخْرَاكُمْ فَأَتَيْتُمْ
غَمًّا بَغْمٍ لِّكَيْلَا تَحْزَنُوا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ وَلَا
مَا أَصَابَكُمْ وَاللَّهُ خَيْرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٥٣﴾

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئه‌ی ئه‌وانه‌ی پرواتان هیناوه ﴿إِنْ تُطِيعُوا﴾ ئه‌گه‌ر ئیوه‌گوپرایه‌لی بکه‌ن
 ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بؤ‌ئه‌وانه‌ی بی‌پروان ﴿بَرُدُّوكُمْ﴾ ئه‌تان گپړنه‌وه ﴿عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ﴾
 بؤ‌دواوه‌ی خو‌تان (بؤ‌بت په‌رستی) ﴿فَتَنقَلِبُوا خَاسِرِينَ﴾ ئه‌مجا‌ئه‌گه‌ر پنه‌وه به‌زیانباری ﴿۱۵﴾
 ﴿بَلِ اللَّهُ مَوْلَاكُمْ﴾ (ئه‌وانه‌دؤ‌ستان نین) به‌لکو‌خوا یارمه‌تی ده‌ر و دؤ‌ستی ئیوه‌به ﴿وَهُوَ خَيْرُ
 النَّاصِرِينَ﴾ وه‌خوا بآشترینی هم‌مو یارمه‌تی ده‌رانه ﴿۱۶﴾ ﴿سَأَلْتِي فِي قُلُوبِ﴾ به‌زوویسی ده‌خه‌ینه دلی
 ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئه‌وانه‌ی بی‌پروان ﴿الرُّعْبَ﴾ ترس و بیمی به‌تین ﴿بِمَا أَشْرَكُوا بِاللَّهِ﴾ به‌هوی
 ئه‌وه‌ی کرد بوویانه‌هاو به‌شی‌خوا ﴿مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطَانًا﴾ شتانی که‌خوا هیچ به‌لگه‌ی نه‌ناردؤ‌ته
 خواره‌وه له‌سه‌ری ﴿وَمَا أُونَهُمُ التَّارُ﴾ که‌جیگا و شوینی ئه‌وان ناگه‌ر ﴿وَيَسَّ مَتْوَى﴾ وه‌چه‌ند
 نیشه‌جینه‌کی خرابه ﴿الظَّالِمِينَ﴾ (جیگه‌ی) سته‌مکاران ﴿۱۷﴾ ﴿وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللَّهُ﴾ سویند
 بیت بیگومان خوا به‌جئی هینا بؤ‌تان ﴿وَعَدَهُ﴾ به‌لینه‌که‌ی ﴿إِذْ حَسَبْتَهُمْ﴾ کاتیک (سه‌ره‌تای جه‌نگی
 ئو‌خود) هه‌ستتان لی‌پرین (ده‌تان کوشتن) ﴿بِإِذْنِهِ﴾ به‌فه‌رمانی‌خوا ﴿حَتَّىٰ إِذَا فُشِّتُمْ﴾ هه‌تا
 کاتیک (له‌ناکاو) سست بوون ﴿وَتَنَزَّعْتُمْ﴾ ئازاوه و دوو به‌ره‌کیتان کرد ﴿فِي الْأَمْرِ﴾ له‌کاری جه‌نگدا
 ﴿وَعَصَيْتُمْ﴾ وه‌بی‌فه‌رمانیتان کرد ﴿مَنْ بَعْدَ مَا أَرْسَلَكُمْ﴾ له‌پاش ئه‌وه‌ی که‌خوا نیشانی دان
 ﴿مَا تُحِبُّونَ﴾ ئه‌وه‌ی (له‌جه‌نگه‌که‌دا) پیتان خو‌ش بوو (که‌سه‌ر که‌وتن له‌سه‌ره‌تایی جه‌نگه‌که‌دا)
 ﴿مِنْكُمْ﴾ هه‌ندیک له‌ئیوه ﴿مَنْ يُرِيدِ الدُّنْيَا﴾ (ده‌سه‌که‌وتی) دونیایی ده‌ویست ﴿وَمِنْكُمْ مَنْ﴾ وه
 هه‌ندیکتان ﴿يُرِيدُ الْآخِرَةَ﴾ پاداشتی رپوژی دواپی ده‌ویست ﴿ثُمَّ صَرَفَكُمْ عَنْهُمْ﴾ پاشان (خوا)
 ئیوه‌ی گپړایه‌وه له‌(جه‌نگی) ئه‌وان (وتی‌شکان) ﴿لِيَتَّبِعَكُمْ﴾ تاتا قیتان بکاته‌وه (له‌خو‌راگر تندا)
 ﴿وَلَقَدْ عَفَا عَنْكُمْ﴾ سویند بی‌بیگومان خوا لیتان بوورا ﴿وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ﴾ و‌خوا‌خاونه‌ی به‌هره‌و
 چاکه‌یه ﴿عَلَىٰ الْمُؤْمِنِينَ﴾ به‌سه‌ر پروادارانه‌وه ﴿۱۸﴾ ﴿إِذْ تَصَعَّدُونَ﴾ کاتیک دوورده‌که‌وتنه‌وه
 (سه‌رده‌که‌وتن به‌کیوی ئو‌خوددا) ﴿وَلَاتُؤْتُونَ عَلَىٰ أَحَدٍ﴾ وه‌به‌رپی که‌س نه‌ئه‌وه‌ستان
 ولاتان نه‌ده‌کرده‌وه به‌لابدا ﴿وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ﴾ له‌کاتیکدا پیغه‌مبه‌ر بانگی لی‌ده‌کردن ﴿فَتِ
 أُخْرَبَكُمْ﴾ له‌دواتانه‌وه ﴿فَأَثْبَكُمْ عَمَّا بَعْرٍ﴾ جا (خوا) پاداشتی غم و خه‌فته‌ی هه‌ر به‌غم
 و خه‌فته‌دانه‌وه ﴿لِكَيْ لَا تَحْزَنُوا﴾ بؤ‌ئه‌وه‌ی غه‌مبار نه‌بن ﴿عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ﴾ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی له
 ده‌ستان چووه ﴿وَلَا مَا أَصَابَكُمْ﴾ وه‌(غه‌مبار نه‌بن به‌) ئه‌وه‌ی دوو چارتان بووه ﴿وَاللَّهُ خَبِيرٌ﴾
 خواش ئاگاداره ﴿بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ به‌وه‌ی که‌ده‌یکه‌ن ﴿۱۹﴾

ثُمَّ أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ بَعْدِ الْغَمِّ أَمْنَةً نُبُوءًا بِأَنْعَشَىٰ طَائِفَةً
 مِنْكُمْ وَطَائِفَةٌ قَدْ أَهَمَّتْهُمْ أَنْفُسُهُمْ يَظُنُّونَ بِاللَّهِ غَيْرَ
 الْحَقِّ ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ يَقُولُونَ هَلْ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ مِنْ شَيْءٍ ۗ
 قُلْ إِنَّ الْأَمْرَ كُلَّهُ لِلَّهِ يُخْفُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ مَا لَا يُبْدُونَ لَكَ
 يَقُولُونَ لَوْ كَانَ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ مَا قَاتَلْنَا هَاهُنَا قُلْ لَوْ كُنْتُمْ
 فِي بُيُوتِكُمْ لَبَرَزَ الَّذِينَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ إِلَىٰ مَضَاجِعِهِمْ
 وَلِيَبْتَلِيَ اللَّهُ مَا فِي صُدُورِكُمْ وَلِيُمَحِّصَ مَا فِي قُلُوبِكُمْ
 وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١٥٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ
 يَوْمَ أَلْتَقَى الْجَمْعَانِ إِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطَانُ بِبَعْضِ
 مَا كَسَبُوا وَلَقَدْ عَفَا اللَّهُ عَنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿١٥٥﴾ يَا أَيُّهَا
 الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ كَفَرُوا وَقَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ إِذَا
 ضَرَبُوا فِي الْأَرْضِ أَوْ كَانُوا غُزًى لَوْ كَانُوا عِنْدَنَا مَا تَوَلَّوْا
 وَمَا قَاتَلُوا لِيَجْعَلَ اللَّهُ ذَلِكُمْ حَسْرَةً فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ يُحِي
 وَيُمِيتُ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١٥٦﴾ وَلَئِنْ قُتِلْتُمْ فِي سَبِيلِ
 اللَّهِ أَوْ مِتُّمْ لَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرَحْمَةٌ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ﴿١٥٧﴾

﴿ثُمَّ أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ﴾ پاشان دایہ زانند بہ سہر تاندا (بوی ناردن) ﴿مِّنْ بَعْدِ الْعَمِّ﴾ لہ پاش ئو غمہ (ی کہ چہ شستان) ﴿أُمَّتٌ﴾ نارامی ﴿نَعَّاسًا﴾ کہ وہ نہوزیک بوو ﴿يَعْتَسِبُ طَائِفَةٌ مِّنْكُمْ﴾ بہ سہر دہستہ یہ کہ لہ ئیوہ داہات ﴿وَطَائِفَةٌ﴾ بہ لام دہستہ و تاقمیکی دیکہ تان (کہ باوہریان ہیندہ بہ ہیز نہ بوو) ﴿فَدَأَمَتْهُمْ أَنْفُسُهُمْ﴾ بہ راستی ہہر خویمان مہ بہست بوو ﴿يَظُنُّونَ﴾ گوامی ﴿بِاللَّهِ عَيْزَ الْحَقِّ﴾ ناراست و ناہہ قیان بہ خواہد برد ﴿ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ﴾ و ہ کہ گوامی نہ فامیتی ﴿يَقُولُونَ﴾ ئہ یان ووت ﴿هَلْ لَنَا﴾ ئایا بو مان ہہ یہ (بہ دہستمانہ) ﴿مِنَ الْأَمْرِ﴾ لہم کارہدا (زال بوون) ﴿مِنْ شَيْءٍ﴾ ہیچ شتیک ﴿قُلْ إِنْ الْأَمْرُ﴾ بلی بیگو مان کاروبار ﴿لَكَرَهُ اللَّهُ﴾ ہہ مووی بہ دہست خواہہ ﴿يُخْفُونَ﴾ دہ بشار نہوہ ﴿فِي أَنْفُسِهِمْ﴾ لہ دہر و و نیاندا ﴿مَا لَا يُبْدُونَ لَكَ﴾ ئہوہی کہ دہری نابرن بوٹ ﴿يَقُولُونَ لَوْ كَانْ لَنَا﴾ دہ لین ئہ گہر بہ دہست ئیمہ بوایہ ﴿مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ﴾ لہم کارہدا شتیک (لہ سہر کہوتن) ﴿مَا فَعَلْنَا هَهُنَا﴾ ئیمہ لیرہدا نہدہ کوزر این ﴿قُلْ لَوْ كُنْتُمْ﴾ بلی ئہ گہر ئیوہ ﴿فِي بُيُوتِكُمْ﴾ لہ مالہ کانی خوشتاندا بوونایہ ﴿لَبَرَزَ الَّذِينَ﴾ ہہر دہردہ چوون ئہوانہی ﴿كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ﴾ کہ کوزرانیان لہ سہر نووسرا بوو ﴿إِلَىٰ مَصَاجِعِهِمْ﴾ بو جیگای کوزرانیان (پراکشانیان) ﴿وَلِيَبْتَلِيَ اللَّهُ﴾ بو ئہوہی خوا تاقی بکاتہوہ ﴿مَا فِي صُدُورِكُمْ﴾ ئہوہی کہ لہ سنگتانداہہ ﴿وَلِيُمَحِّصَ﴾ و ہ بو ئہوہی پالفتہ و پاکی بکاتہوہ ﴿مَا فِي قُلُوبِكُمْ﴾ ئہوہ (پروایہ) ی کہ لہ دلتانداہہ ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ﴾ و ہ خوا زانایہ ﴿بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ بہوہی لہ سینہوہ دہرونہ کاندایہ ﴿إِنَّ الَّذِينَ﴾ بہ راستی ئہوانہی ﴿تَوَلَّوْا مِنْكُمْ﴾ ہشتیان ہہ لکرد لہ ناوتاندا ﴿يَوْمَ اتَّخَذْتُمُ الْجَمْعَانَ﴾ لہو رورہی کہ ہہر دوو کو مہل گہیشتن بہ یہ کہ (لہ ئو خود دا) ﴿إِنَّمَا أَسْتَأْذِنُكُمْ الشَّيْطَانَ﴾ بیگو مان تہنہا شہیتان ہہلی خلیسکاندن ولہ خشتہی بردن ﴿بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا﴾ بہہوی ہندی لہو گوناہانہی کہ لہوہو پیش کردبوویان ﴿وَلَقَدْ عَفَا اللَّهُ عَنْهُمْ﴾ سویند بی بیگو مان خوا لی یان خو شبوو ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ چونکہ بہ راستی خوا ﴿عَفُورٌ حَلِيمٌ﴾ لیسووردہی بہ نارام و لہ سہر خوہہ (لہ تولہ سہندن دا) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ئہی کہسانی کہ براتان ہیتاوہ ﴿لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ و ہ کہ ئہوانہ مہبن کہ بیساوہر بوون ﴿وَقَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ﴾ بہ برا بیساوہرہ کانیان دہووت ﴿إِذَا ضَرَبُوا فِي الْأَرْضِ﴾ کاتی سہفریان بگردایہ ﴿أَوَكَلْنَا غُرَىٰ﴾ یان غہزایان بگردایہ و بچوونایہ بو جہنگ ﴿لَوْ كَلْنَا وَعَدْنَا﴾ ئہ گہر لای ئیمہ (نیشتہ جی) بوونایہ ﴿مَا مَاتُوا﴾ نہ دہمردن ﴿وَمَا قُتِلُوا﴾ و نہ دہ کوزران ﴿لِيَجْعَلَ اللَّهُ ذَٰلِكَ﴾ تا خوا ئہوہ بکات تا خوا ئہوہ بکات ﴿حَسْرَةً فِي قُلُوبِهِمْ﴾ بہ داخ و مہراق لہ دلباندا ﴿وَاللَّهُ يُحْيِي﴾ و ہ خوا (مرؤف) دہر ئینی ﴿وَيُمِيتُ﴾ و دہیشی مرینیت ﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ و ہ خودا بیباہہ بہ ہہر کردہوہ یہ کہ ئیوہ دہیکن ﴿وَلَمَّا قُتِلْتُمْ﴾ سویند بی ئہ گہر ئیوہ بکوزرین ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ لہ ری ی خوادا ﴿أَوْمُتُّمْ﴾ یان بمرن ﴿لَمَغْفِرَةٌ مِنَ اللَّهِ وَرَحْمَةٌ﴾ ئہوہ بہ راستی لیسووردن و مہرہ بانئ لہ لایہن خواوہ ﴿خَيْرٌ﴾ چاکترہ ﴿مِمَّا يَجْمَعُونَ﴾ لہوہی کہ کوئی دہ کہ نہوہ ﴿۷۰﴾

وَلَئِنْ مِتُّمْ أَوْ قُتِلْتُمْ لَإِلَى اللَّهِ تَحْشُرُونَ ﴿١٥٨﴾ فِيمَا رَحِمَهُ مِنَ اللَّهِ
 لَئِنْ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًّا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَأَنْفَضُوا مِنْ حَوْلِكَ
 فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ
 فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ ﴿١٥٩﴾ إِنْ يَنْصُرْكُمْ اللَّهُ
 فَلَا غَالِبَ لَكُمْ وَإِنْ يَخْذُلْكُمْ فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرُكُمْ مِنْ
 بَعْدِهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٦٠﴾ وَمَا كَانَ لِنَبِيِّ أَنْ
 يُغَلِّ وَ مَنْ يَغُلُّ يَأْتِ بِمَا غَلَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ثُمَّ تُوَفَّى كُلُّ
 نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٦١﴾ أَفَمَنْ أَتَّبَعَ رِضْوَانَ
 اللَّهِ كَمَنْ بَاءَ بِسَخَطٍ مِنَ اللَّهِ وَمَا أَوْلَهُ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ
 ﴿١٦٢﴾ هُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ بِصِيرٍ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿١٦٣﴾ لَقَدْ
 مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْ أَنْفُسِهِمْ
 يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ
 وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿١٦٤﴾ أَوَلَمْ آتِ
 أَصَابَتِكُمْ مُصِيبَةٌ قَدْ أَصَبْتُمْ مِثْلَهَا قُلْتُمْ أَنَّى هَذَا
 قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٦٥﴾

﴿وَلَيْنَ مُتُّهُ﴾ سویند بی تہ گہر ئیوہ بمرن ﴿أَوْ قَلْبُكُمْ﴾ یان بکوڑرین ﴿لِإِلَهِ اللَّهِ﴾ ہر لای خوا
 ﴿تُحْشَرُونَ﴾ کوڈہ کرینہوہ ﴿فَمَا رَحِمَهُ مِنَ اللَّهِ﴾ بہہوی بہزیی خواویہ ﴿لِنْتَ لَهُمْ﴾ بو تہ وان نہرم
 و نیانی بویت ﴿وَلَوْ كُنْتَ﴾ تہ گہر تو ﴿فَطَّأ﴾ بہدخوو قسہ رہق و ﴿عَلِيظَ الْقَلْبِ﴾ دل رہق بوویتا یہ
 ﴿لَأَنْفَضُوهُ﴾ تہوہ ہمموو بلاوہ یان دہ کرد ﴿مِنْ حَوْلِكَ﴾ لہدہورت ﴿فَاعْفُ عَنْهُمْ﴾ کہواتہ لی
 یان بسورہ ﴿وَأَسْتَغْفِرْ لَهُمْ﴾ و داوای لی بوردونیان بو بکہ لہ خوا ﴿وَسَارَوْهُمْ﴾ و راویڑیان پی بکہ
 ﴿فِي الْأَمْرِ﴾ لہ کاروباردا ﴿فَإِذَا عَزَمْتَ﴾ جا کاتیک (دوا راویڑ کردن) بریارت دا ﴿فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ﴾ تہوہ
 پشت بہ خوا بہستہ ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ﴾ بہراستی خوا تہوانہی خوش دہویت کہ پشت بہ خوا
 دہ بہستن ﴿إِنْ يَصْرِكُ اللَّهُ﴾ تہ گہر خوا سہرتان بخات ﴿فَلَا غَالِبَ لَكُمْ﴾ تہوہ ہیچ کہس
 زال نابی بہسہرتاندا ﴿وَإِنْ يَحْذُكُمُ﴾ وہ تہ گہر یارمہ تبتان نہدا (پشتتان بہردات) ﴿فَمَنْ ذَا الَّذِي﴾
 کیہ تہوہ کہسہی؟ ﴿يَصْرِكُمْ مِنْ بَعْدِهِ﴾ لہباش خوا سہرتان دہخات ﴿وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾
 وہ با سپر واداران پشت ہر بہ خوا بہستن ﴿وَمَا كَانَ لِنَبِيِّ﴾ وہ بو ہیچ پیغہ مہر تک نہ بوو
 ﴿أَنْ يُعْلَى﴾ کہ خیانت بکات ﴿وَمَنْ يُعْلَلْ﴾ وہ ہر کہس خیانت بکات ﴿يَأْتِ بِمَا غَلَّ﴾ بہو
 خیانتہوہی کردویہ تی دیت (بہ کوئیوہیہ) ﴿يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ لہ باشہر وژدا (روژی ہہستانہوہ)
 ﴿ثُمَّ تَوَفَّى﴾ پاشان پاداشت دہدریتہوہ ﴿كُلُّ نَفْسٍ﴾ ہمموو کہسینک ﴿فَمَا كَسَبَتْ﴾ ہرچی کردیت
 ﴿وَهُمْ لَا يُظَاهَمُونَ﴾ وہ تہوان سستہ میان لی ناکریت ﴿أَفَمَنْ أَسْبَحَ﴾ دہی ثایا کہسینک کہ شوینی
 ﴿رِضْوَانَ اللَّهِ﴾ رہزامندی خوا کہو تبت ﴿كَمَنْ بَاءَ﴾ وہک کہسینک وایہ بگہریتہوہ ﴿سَخَطِ مِنَ اللَّهِ﴾
 بہخہ شمیکہوہ لہ لایہن خواوہ ﴿وَمَا أُوْنَهُ﴾ وہ جینگا و شوینی تہو ﴿جَهَنَّمَ﴾ دوزخ بیت ﴿وَبَشِّرِ الْمَصِيرِ﴾
 کہ سہر تہنجامیکی چہند خراپہ؟ ﴿هُمُ دَرَجَاتٌ﴾ (چاکہ کاران و خراپہ کاران) خواوہنی چہند پلہی
 جیاوازن ﴿عِنْدَ اللَّهِ﴾ لای خوا ﴿وَاللَّهُ بَصِيرٌ﴾ وہ خوا بینایہ ﴿بِمَا يَعْمَلُونَ﴾ بہ تہوہی کہدہیکہن ﴿وَلَقَدْ مَنَّ اللَّهُ﴾
 سویند بیت بینگومان خوا چاکہ و منہتی نا ﴿عَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾ بہسہر برواداراندا ﴿إِذْ بَعَثَ﴾
 فیہم ﴿يَتْلُوا عَلَيْهِمْ﴾ کہدہ بخونیتہوہ بہسہر یاندا ﴿ءَايَاتِهِ﴾ بہلگہ و نیشانہ کانی خودا ﴿وَنَزَّلْنَا﴾
 و پاک و خاوینیان دہ کاتہوہ ﴿وَوَيْلٌ لِّلَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وہ قورٹان و فہرموودہ یان فیردہ کات
 ﴿وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ﴾ تہ گہر چی تہوان لہ پیشدا ﴿لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ لہ گومرایی یہ کی روون و ناشکرادا
 بوون ﴿أَوَلَمَّْا أَصْبَحْكُمْ﴾ ثایا بوچی کاتیک دوو چارتان بوو ﴿مُصِيبَةً﴾ ناخوشبہک (لہو خود دا)
 ﴿قَدْ أَصَابَكُمْ مِثْلَهَا﴾ بینگومان ئیوہ دووقاتی تہوہ تان دوو چاری تہوان کرد (لہ بہدردا) ﴿قُلْتُمْ﴾
 ووتتان ﴿أَنَّى هَذَا﴾ تہمہ لہ کوئیوہ ہات ﴿قُلْ﴾ بلی (تہی موہمہد ﴿لَقَدْ﴾ تہوہمن عند تہوہ
 لہ لایہن ﴿أَنْفُسِكُمْ﴾ خوتانہوہ بوو (کہ فہرمانی پیغہ مہرتان شکاند) ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ بہراستی خوا
 ﴿عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ بہسہر ہمموو شتیکیدا بہتوانایہ ﴿﴾

وَمَا أَصَابَكُمْ يَوْمَ التَّتَى الْجَمْعَانَ فَبِإِذْنِ اللَّهِ وَلِيَعْلَمَ الْمُؤْمِنِينَ
 ﴿١٦٦﴾ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ نَافَقُوا وَقِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا قَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
 أَوْ ادْفَعُوا قَالُوا لَوْ نَعْلَمُ قِتَالًا لَاتَّبَعْنَاكُمْ هُمْ لِلْكَفْرِ يَوْمَئِذٍ
 أَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْإِيمَانِ يَقُولُونَ بِأَفْوَاهِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ
 وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَ ﴿١٦٧﴾ الَّذِينَ قَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ وَقَعَدُوا
 لَوْ أَطَاعُونَا مَا قَاتَلُوا قُلُوبًا فَادْرَأْ وَأَعَنْ أَنْفُسِكُمْ الْمَوْتَ إِنْ
 كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٦٨﴾ وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قَاتَلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
 أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءُ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ ﴿١٦٩﴾ فَرِحِينَ بِمَاءِ آتِهِمْ
 اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَيَسْتَبْشِرُونَ بِالَّذِينَ لَمْ يَلْحَقُوا بِهِمْ
 مِنْ خَلْفِهِمْ أَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١٧٠﴾ * يَسْتَبْشِرُونَ
 بِنِعْمَةٍ مِنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ
 الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٧١﴾ الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلَّهِ وَالرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ مَا أَصَابَهُمُ
 الْقَرْحُ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا مِنْهُمْ وَاتَّقُوا أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٧٢﴾
 الَّذِينَ قَالُوا لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا الْكُفْرَ فَاخْشَوْهُمْ
 فزَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ ﴿١٧٣﴾

فَأَنْقَلَبُوا بِنِعْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ وَفَضْلِ لِّمَسَسَتْهُمْ سُوءٌ وَاتَّبَعُوا
رِضْوَانَ اللَّهِ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ ﴿١٧٤﴾ إِنَّمَا ذَلِكُمُ الشَّيْطَانُ
يُخَوِّفُ أَوْلِيَاءَهُ هُوَ فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُونَ إِيَّاهُ إِن كُنتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿١٧٥﴾
وَلَا يَحْزُنكَ الَّذِينَ يَسُرُّونَ فِي الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَن يَضُرُّوكَ اللَّهُ
شَيْئًا يُرِيدُ اللَّهُ الْأَيُّحَ لَهَا حَظًّا فِي الْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ
عَظِيمٌ ﴿١٧٦﴾ إِنْ الَّذِينَ اشْتَرُوا الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ لَن يَضُرُّوكَ اللَّهُ
شَيْئًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٧٧﴾ وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّمَا
نُمَلِّ لَهُمْ خَيْرٌ لِّأَنفُسِهِمْ إِنَّمَا نُمَلِّ لَهُمْ لِيُزَادُوا إِثْمًا وَلَهُمْ
عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿١٧٨﴾ مَا كَانَ اللَّهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَىٰ مَا أَنْتُمْ
عَلَيْهِ حَتَّىٰ يَمِيزَ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُطْلِعَكُمْ
عَلَى الْغَيْبِ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَجْتَبِيٰ مِنْ رُّسُلِهِ مَن يَشَاءُ فَتَمَنُوا بِاللَّهِ
وَرُسُلِهِ وَإِنْ تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا فَلَكُمْ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٧٩﴾ وَلَا يَحْسَبَنَّ
الَّذِينَ يَبْخُلُونَ بِمَاءِ أَنفُسِهِمْ أَنَّ اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ هُوَ خَيْرٌ لِّهَمْ
بَلْ هُوَ شَرٌّ لَّهُمْ سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخُلُوا بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَاللَّهُ
مِيرَاثُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١٨٠﴾

لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ أَغْنِيَاءُ
سَنَكْتُبُ مَا قَالُوا وَقَتْلَهُمُ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَنَقُولُ
ذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿١٨١﴾ ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ أَيْدِيكُمْ
وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ ﴿١٨٢﴾ الَّذِينَ قَالُوا إِيَّاكَ اللَّهُ
عَهْدٌ إِنَّا الْآثِمُونَ لِرَسُولٍ حَتَّىٰ يَأْتِينَا بِقُرْبَانٍ
تَأْكُلُهُ النَّارُ قُلْ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّن قَبْلِي بِالْبَيِّنَاتِ
وَبِالَّذِي قُلْتُمْ فَلِمَ قَتَلْتُمُوهُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ
﴿١٨٣﴾ فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ رَسُولٌ مِّن قَبْلِكَ جَاءُوا
بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَالْكِتَابِ الْمُنِيرِ ﴿١٨٤﴾ كُلُّ نَفْسٍ
ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَإِنَّمَا تُوَفَّقُونَ أُجُورَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
فَمَن رُّحِزَ عَنِ النَّارِ وَأُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ وَمَا
الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَمَتَعُ الْعُرُورِ ﴿١٨٥﴾ * لَتَبْلُوتَنَّ فِي
أَمْوَالِكُمْ وَأَنفُسِكُمْ وَلَتَسْمَعَنَّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا
الْكِتَابَ مِن قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا أَذًى كَثِيرًا
وَإِن تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ ذَلِكَ مِّن عَزْمِ الْأُمُورِ ﴿١٨٦﴾

﴿لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ﴾ بہ راستی خوا بیستی ﴿قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا﴾ ووتہی ئەو (جوولہک) انہی کہ ووتیان ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾
 فَعَبْرٌ ﴿بینگومان خوا ہہزارہ ﴿وَنَحْنُ أَغْنِيَاءُ﴾ و تئمہ دەولہ مہندین (چونکہ داوای قہر زمان لی دە کات
 مہ بہ ستیان لہ ئایہ تی - ومن یقرض اللہ قرضاً حسناً - یہ) ﴿سَنَكْتُبُ مَا قَالُوا﴾ ئەوہی کہ ووتیان دەینوسین
 ﴿وَقَاتِلْهُمْ أَلْبَابًا﴾ (وہ دەینوسین) کوشنتی ئەوانہ بو پیغہ مہرہ کان ﴿بِعَرِيضٍ﴾ بہ نارہوا ﴿وَنَقُولُ﴾
 دُفُؤًا ﴿وہ (بیان) دەلین بچہ ژن ﴿عَذَابَ الْحَرِيقِ﴾ سزای ناگری سووتینەر ﴿ذَلِكَ﴾ ئەو (سزاسہختہ)
 ﴿بِمَا قَدَّمْتُمْ أَبَدِيكُمْ﴾ بہ ہوی کردہوی (خرابی خو تانہ وہیہ) کہ بیستان خستوہ ﴿وَأَنَّ اللَّهَ﴾ بینگومان
 خوا ﴿لَيْسَ بِظُلَامٍ لَّعِينٍ﴾ ہیچ جوہرہ ستمیک ناکات لہ بندہ کان ﴿الَّذِينَ قَالُوا﴾ ئەو (جوولہ کانہی)
 کہ ووتیان ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ بہ راستی خوا ﴿عَهْدَ الْيَمِينِ﴾ بہ یمانی داوہ بہ تئمہ ﴿أَلَا نُؤْمِنُ لِرَسُولٍ﴾
 کہ بروا نہ ہیتین بہ ہیچ نیراویک ﴿حَتَّىٰ يَأْتِيَٰ بِقُرْبَانٍ﴾ ہہ تا قوربانسی و خیر یکمان بو نہ ہیتیت
 ﴿تَأْكُلُهُ النَّارُ﴾ کہ ناگر (بیتہ خو ارہوہ) بیسو تینت ﴿قُلْ قَدْ جَاءَكُمْ﴾ بلی بینگومان ہانتن بولاتان
 ﴿رُسُلٌ مِّنْ قَبْلِي﴾ چہ ند پیغہ مہرک لہ پیش منہوہ ﴿بِالْبَيِّنَاتِ﴾ بہ بەلگہ پروونہ کانہوہ ﴿وَبِالَّذِي قُلْتُمْ﴾ و بہ
 ئەو (مو عجیزہ ہی) کہ ووتتان ﴿فَلِمَ قَاتَلْتُمُوهُمْ﴾ دەی بوچی ئەو (پیغہ مہر) انہ تان کوشت ﴿إِنْ كُنْتُمْ﴾
 صدقین ﴿ئە گەر ئیوہ راست دە کەن ﴿فَإِنْ كَذَّبُوكُمْ﴾ جائہ گہر باوہر یان پی نہ کردی ﴿فَقَدْ كَذَّبَ﴾
 ئەوہ بینگومان بروا نہ کراوہ (پیغہ مہرانی پیش توش بہ دروزانران) ﴿رُسُلٌ مِّنْ قَبْلِكَ﴾ بہ پیغہ مہرانی
 لہ پیش تووہ ﴿جَاءَهُ وَبِالْبَيِّنَاتِ﴾ ہیناویانہ بەلگہ پروونہ کان ﴿وَالزُّبُرِ﴾ و نامہی ئاسمانی (نامہی پەند
 و تہمی کەر) ﴿وَالْكِتَابِ الْمُنِيرِ﴾ و نامہی پروون کەرہوہ ﴿كُلُّ نَفْسٍ﴾ ہہ موو (خاوہن)
 گیانیک ﴿ذَابِقَةُ الْمَوْتِ﴾ مردن دە چیژت ﴿وَإِنَّمَا تُوَفَّتْ﴾ و بہ راستی بہ تہوای بیتان دە دریت
 ﴿أَجْرُكُمْ﴾ پاداشتہ کانتان ﴿يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ لہ روزی دواپی دا (ہہ ستانہ ودا) ﴿فَمَنْ نُحْزِقْ﴾ ئەمجا
 ہہر کسہ دوور خریدہوہ ﴿عَنِ النَّارِ﴾ لہ ناگری دوزخ ﴿وَأُدْخِلَ الْجَنَّةَ﴾ و بخریتہ بہ ہہشتہوہ
 ﴿فَقَدْ فَازَ﴾ ئەوہ بہ راستی ئەو کسہ سہر کہ وتوہ ﴿وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا﴾ ژیانی دونیاش ہیچ شتیک
 نیہ ﴿إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ﴾ جگہ لہ چہند سات و ئارہ زوویہ کی فریودہر نہ بیت ﴿لَسْبُلُوۡتَ﴾
 سویتد بیت بینگومان تاقی دە کرینہوہ ﴿فِيْٓ اٰمْوَالِكُمْ وَاَنْفُسِكُمْ﴾ لہ سامان و دارایی و گیانی خو تاندا
 ﴿وَلَسَّمَعْتُمْ﴾ سویتد بیت بینگومان دە بیستن ﴿مِنَ الَّذِينَ اٰوَنُوۡا الْكِتٰبَ﴾ لہ وانہی کہ نامہیان
 پیدراوہ ﴿مِنَ قَبْلِكُمْ﴾ لہ پیش ئیوہ ﴿وَمِنَ الَّذِينَ اٰشْرَكُوۡا﴾ و لہ وانہی ہاوبہ شیان بو خوا داناوہ
 ﴿اٰذَى كَثِيْرًا﴾ (نازار و) قسہی ناخوشی زور ﴿وَاِنْ نَّصَبْرُوۡا﴾ جائہ گہر ئیوہ ئارام بگرن ﴿وَنَتَّقُوۡا﴾
 و پاریز کاربن ﴿فَاِنَّ ذٰلِكَ﴾ ئەوہ بینگومان ئەوہ ﴿مِنَ عَزْمِ الْاُمُورِ﴾ لہ کارہ بہ ہیز و گہورہ کانہ (لہو
 کارانہ ہی لی برانی دەوی) ﴿۱۸﴾

وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ
 وَلَا تَكْتُمُونَهُ، فَنَبَذُوهُ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ وَأَشْرَوْا بِهِ ثَمَنًا
 قَلِيلًا فَبِئْسَ مَا يَشْتَرُونَ ﴿١٨٧﴾ لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَفْرَحُونَ بِمَا
 أُتُوا وَيُحِبُّونَ أَنْ يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا فَلَا تَحْسَبَنَّهُمْ
 بِمَفَازَةٍ مِنَ الْعَذَابِ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٨٨﴾ وَلِلَّهِ مُلْكُ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٨٩﴾ إِنَّ فِي
 خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لآيَاتٍ
 لِأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿١٩٠﴾ الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا
 وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
 رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَطْلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿١٩١﴾
 رَبَّنَا إِنَّكَ مَنْ تَدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ أَخْزَيْتَهُ، وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ
 أَنْصَارٍ ﴿١٩٢﴾ رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَانِ أَنْ
 ءَامِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا
 سَيِّئَاتِنَا وَتَوَقَّنَا مِنَ الْأَبْرَارِ ﴿١٩٣﴾ رَبَّنَا وَءَاتِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَىٰ
 رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ ﴿١٩٤﴾

﴿وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾ (بیته‌وه بیربان) کاتیک که‌خواوری گرت ﴿مِيثَاقَ الَّذِينَ﴾ په‌یمان له‌وانه‌ی ﴿أَوْثُوا الْكُتُبَ﴾ که‌نامه‌یان پی‌به‌خشرا بوو (له‌جوله‌که‌و گاوره‌کان) ﴿أَتَيْتَنَّهُمْ كِتَابًا مِّنْ قَبْلِهِ﴾ ده‌بی‌ئو نامه‌یه‌روون بکه‌نه‌وه بو‌خه‌لکی ﴿وَلَا تَكْفُرُونَهُ﴾ وه‌نه‌یشار نه‌وه ﴿فَنَبَذُوهُ﴾ به‌لام‌ئو (په‌یمان‌ه‌یان) فری‌دایه ﴿وَرَأَىٰ ظُهُورَهُمْ﴾ پشت‌خویانه‌وه ﴿وَأَشْتَرُوا بِهِ﴾ و‌کر بیان به‌و نامه‌یه ﴿ثَمَنًا قَلِيلًا﴾ نر‌خیکی کمه ﴿فِي سَائِرِ مَآبِئِهِمْ﴾ نای‌چهن‌د‌خرابه‌ئو‌هی‌کر بیان ﴿لَا تَحْسَبَنَّ﴾ وه‌گومان مه‌به ﴿الَّذِينَ يَبْعَثُونَ﴾ ئه‌وانه‌ی که‌شادمانن ﴿بِمَا آتَوْا﴾ به‌وه‌ی که‌کردیان ﴿وَيُحِبُّونَ﴾ و‌پیمان‌خو‌شه ﴿أَن يُحْمَدُوا﴾ که‌سو‌پاس بکرین ﴿بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا﴾ به‌شتیک که‌نه‌یان کردوه ﴿فَلَا تَحْسَبَنَّهُمْ﴾ ئه‌وه‌هر گیز گومان‌یان پی‌مه‌به ﴿بِمَقَارِقِنَ الْعَدَابِ﴾ به‌ر‌زگار بوو له‌سزا ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ﴾ و‌بو‌ئو‌وانه‌ه‌به‌سزایه‌کی ﴿أَلِيمٌ﴾ ناز‌دهر ﴿وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ه‌هر‌بو‌خوا‌یه‌پادشایه‌تی‌و‌مولکی ﴿السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ناسمانه‌کان‌وزه‌وی ﴿وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ وه‌خوا‌به‌سه‌ر ه‌مو‌و‌شتیک‌دا ﴿قَدِيرٌ﴾ ده‌سه‌لات‌داره ﴿إِنَّ فِي خَلْقِ﴾ به‌راستی له‌دروست کردنی ﴿السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ناسمانه‌کان‌و‌زه‌ویدا ﴿وَأَخْتِلِفُ﴾ و‌له‌جیا‌وازی‌و‌گو‌رانی ﴿الْأَيْلِ وَالنَّهَارِ﴾ شه‌و‌و‌رو‌ژ‌دا ﴿لَا يَتَّخِذُ﴾ چه‌نده‌ها به‌لگه‌ه‌به ﴿لَاؤُلَى الْأَلْبَابِ﴾ بو‌خوا‌ون‌بیرو‌ه‌وشه‌کان ﴿الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ﴾ ئه‌وانه‌ی که‌یادی‌خوا‌ده‌که‌ن ﴿فِيمَا وُفِّيَ لَهُمْ﴾ به‌پی‌وه‌به‌دان‌یشتنه‌وه ﴿وَعَلَىٰ جُودِهِمْ﴾ به‌راکشانه‌وه ﴿وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ﴾ وه‌بیر ده‌که‌نه‌وه له‌دروست کردنی ﴿السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ناسمانه‌کان‌و‌زه‌وی ﴿رَبَّنَا﴾ (ئه‌لین) ئه‌ی‌په‌روه‌ردگارمان ﴿مَا خَلَقْتَ هَذَا﴾ ئه‌م (جیهانه‌ت) دروست نه‌کردوه ﴿بِطَلَا﴾ به‌بی‌هوده ﴿سُبْحَانَكَ﴾ پا‌ک‌و‌بینگه‌ردی بو‌تو ﴿فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾ ده‌سا‌توش‌بمان‌پاریزه‌له‌سزای‌ئاگری‌دوزه‌خ ﴿رَبَّنَا﴾ ئه‌ی‌په‌روه‌ردگارمان ﴿إِنَّكَ مَن تَدْخِلُ النَّارَ﴾ ه‌هر‌که‌س‌تو‌بیخه‌پته‌ئاگری‌دوزه‌خ‌وه ﴿فَقَدْ أَخْرَجْتَهُ﴾ ئه‌وه‌بینگومان‌پرسوات‌کردوه ﴿وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ﴾ وه‌هیچ‌پشتیوانیک‌نه‌بو‌سته‌مکاران ﴿رَبَّنَا إِنَّا﴾ ئه‌ی‌په‌روه‌ردگارمان به‌راستی‌ئیمه ﴿سَجَعْنَا مُتَادِيًا﴾ گو‌یمان‌له‌بانگ‌خوازیک‌بوو (مه‌به‌ست‌پی‌پیغه‌مه‌سه‌ری‌خودایه‌ﷺ) ﴿يُنَادِي لِلْإِيمَانِ﴾ بانگی‌ئه‌کرد‌بو‌پرواهینان ﴿أَن آمِنُوا بِرَبِّكُمْ﴾ (ده‌ی‌ووت) بروا‌بیتن‌به‌په‌روه‌ردگارتان ﴿فَقَامْنَا﴾ ده‌ست‌به‌جی‌پروامان‌هینا ﴿رَبَّنَا﴾ ئه‌ی‌په‌روه‌ردگارمان ﴿وَأَعْفُفْنَا دُنُوبَنَا﴾ ده‌ی‌له‌گوناهه‌کانمان‌خو‌ش‌بیه ﴿وَكَفَّرْنَا﴾ و‌بسه‌روه‌لیمان ﴿سَيِّئَاتِنَا﴾ خراپه‌کانمان ﴿وَتَوَفَّنَا﴾ و‌بمان‌مرینه ﴿مَعَ الْأَجْرَارِ﴾ له‌گه‌ل‌که‌سانی‌چاکه‌کاردا ﴿رَبَّنَا وَآتِنَا﴾ ئه‌ی‌په‌روه‌ردگارمان پی‌مان‌به‌خسه (له‌پاش‌مردن) ﴿مَا وَعَدْتَنَا﴾ ئه‌وه‌ی‌به‌لئیت‌پی‌داین ﴿عَلَىٰ رُسُلِكَ﴾ له‌سه‌ر‌زوبانی‌پیغه‌مه‌ره‌کانت ﴿وَلَا تُخْزِنَا﴾ و‌پرسو‌امان‌مه‌که ﴿يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ له‌رو‌ژی‌دوایی‌دا (ه‌ه‌ستانه‌وه) ﴿إِنَّكَ﴾ بینگومان‌تو ﴿لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ﴾ به‌لین‌ناشکینیت ﴿ﷻ﴾

فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أُضِيعُ عَمَلَ عَمِلٍ مِّنْكُمْ مِّنْ
 ذَكَرٍ أَوْ أُنثِيَ بَعْضُكُمْ مِّنْ بَعْضٍ ۗ فَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَأُخْرِجُوا
 مِنْ دِيَارِهِمْ وَأُوذُوا فِي سَبِيلِي وَقَاتَلُوا وَقُتِلُوا لَأُكَفِّرَنَّ
 عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَأُدْخِلَنَّهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
 الْأَنْهَارُ ثَوَابًا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ وَاللَّهُ عِنْدَهُ حَسَنُ الثَّوَابِ ﴿١٩٥﴾
 لَا يَغُرَّنَّكَ تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي الْبِلَادِ ۗ مَتَّعٌ قَلِيلٌ
 ثُمَّ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَيَسَّ الْمَهَادُ ﴿١٩٦﴾ لَكِنِ الَّذِينَ اتَّقَوْا
 رَبَّهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا
 نُزُلًا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ لِلْآبِرَارِ ﴿١٩٨﴾ وَإِنْ مِنْ
 أَهْلِ الْكِتَابِ لَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ
 وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِمْ خَشِعِينَ لِلَّهِ لَا يَشْتَرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ
 ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَئِكَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِنَّ اللَّهَ
 سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١٩٩﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَصْبِرُوا
 وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٢٠٠﴾

سورة النساء

﴿فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ﴾ ئەمجا پەرورەدگار یان وەلامی (نزاکانی) دانەوہ ﴿أَنِّي لَا أُضِيعُ﴾ (فەر مووی) بینگومان من زاہە ناگەم ﴿عَمَلٍ عَمِلْتُمْ﴾ کردەوہی (ہیچ) خاوەن کردەوہیەک لە ئیوہ ﴿مَنْ ذَكَرَ وَأُنْتِ﴾ لە نیر یان می ﴿بَعْضُكُمْ مِنْ بَعْضٍ﴾ ھەندیکتان لە ھەندیکی تر تان بوون ﴿فَالَّذِينَ هَاجَرُوا﴾ جا ئەوانەہی کہ کوچیان کرد ﴿وَأُخْرُوا مِنْ دِيَارِهِمْ﴾ وەر کران لە جی و شوینی خویان ﴿وَأُوذُوا فِي سَبِيلِ﴾ و ئەشکەنجەو ئازار دران لە ری ی مندا ﴿وَقَاتَلُوا﴾ و جەنگیان کرد ﴿وَقَاتَلُوا﴾ و کوژران ﴿لَا كُفْرَانَ عَنْهُمْ﴾ سویند بەخوا دەیسر مەوہ لییان ﴿سَيِّئَاتِهِمْ﴾ خرابەکانیان ﴿وَلَا دُخْلَنَّهُمْ جَنَّتِ﴾ وە بینگومان دەیان خەمە بەھەشتانیکەوہ ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ کہ رووبارەکان دین و دەچن بەژیریاندا ﴿ثَوَابًا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ ئەمە پاداشت دانەوہیە کہ لە لای خواوہ ﴿وَاللَّهُ عِنْدَهُ﴾ وە لای خواہیہ ﴿حَسَنُ الثَّوَابِ﴾ جوانترین (چاکترین) پاداشت ﴿لَا يُغْنِيكَ﴾ لە خشتەت نەبات (فریوت نەدا) ﴿تَقَلُّبِ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ھات و چۆی ئەوانەہی بی بروان (بەخۆشی و ئاسوودەہی یەوہ) ﴿فِي الْبِلَادِ﴾ لە وولاتدا ﴿مَتَاعٌ قَلِيلٌ﴾ ئەو ئاسوودەہی ئەوان خۆشی یەکی کہمہ ﴿كُذِّمُوا وَهُمْ جَهَنَّمَ﴾ پاشان جی و شوینیان دۆزەخہ ﴿وَبِئْسَ الْمَهَادُ﴾ ئای چ شوینیکی خراب و بەدە ﴿لَكِنِ الَّذِينَ﴾ بەلام ئەوانەہی ﴿أَتَقْوَاهُمْ﴾ لە پەرورەدگاریان دەر سن ﴿لَهُمْ جَنَّتٌ﴾ بۆیان ھەہ بەھەشتانیک ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ کہ رووبارەکان دین و دەچن بەژیریاندا ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ تیایدا دەمیننەوہ بە ھەمیشەہی ﴿نُزُلًا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ ئامادە کراوہ لە لایەن خواوہ ﴿وَمَا عِنْدَ اللَّهِ﴾ وە ئەوہی کہ لای خواہیہ ﴿خَيْرٌ لِلْآبَرَارِ﴾ چاکترە بۆ چاکە کاران ﴿وَأَنْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ﴾ بینگومان لەناو نامە دارەکاندا ھەہی ﴿لَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ﴾ کہسانیک کہ بپروا دەھینن بەخوا ﴿وَمَا أَنْزَلَ إِلَيْكُمُ﴾ و بەو نامەہی کہ نیراوەتە خواوہ بو ئیوہ (مەبەست پی قورئانە) ﴿وَمَا أَنْزَلَ إِلَيْهِمْ﴾ و بەو نامەہی کہ نیراوەتە خواوہ بو خویان ﴿خَشِعِينَ لِلَّهِ﴾ مل کہ چن بو خوا ﴿لَا يَشْتُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ بەلگەکانی خوا نافروشن ﴿ثَمَّ قَلِيلًا﴾ بە نرخیکی کہم ﴿أُولَئِكَ﴾ ئەو نامە دارانہ ﴿لَهُمْ أَجْرُهُمْ﴾ بۆیان ھەہ بە پاداشتی خویان ﴿عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ لە لای پەرورەدگاریانەوہ ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ بینگومان خوا ﴿سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾ لیپرسینەوہ و موحاسە بە کردنی خیراہیہ ﴿يَتَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەہی ئەوانەہی کہ پرواتان ھیناوە ﴿أَصْبِرُوا﴾ خو گرین ﴿وَصَابِرُوا﴾ و (لە خوگری دۆزمن) خوگر تر بن ﴿وَرَابِطُوا﴾ و لە سەنگەردا ئیشک بگرن ﴿وَأَتَقْوَاهُ﴾ و لە خوا بترسن ﴿لَعَلَّكُمْ تَفْلَحُونَ﴾ بۆ ئەوہی رزگار بین ﴿

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا
زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ
بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا ﴿١﴾ وَعَ اتُوا الْيَتَامَىٰ أَمْوَالَهُمْ
وَلَا تَبَدَّلُوا الْخَبِيثَ بِالطَّيِّبِ وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَهُمْ إِلَىٰ أَمْوَالِكُمْ إِنَّهُ
كَانَ حُوبًا كَبِيرًا ﴿٢﴾ وَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تُقْسِطُوا فِي الْيَتَامَىٰ فَانكِحُوا
مَا طَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ مِمَّنِّي وَتَلْتُمْ وَرُبِعٌ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تَعْدِلُوا
فَوَاحِدَةٌ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ذَلِكَ أَدْنَىٰ أَلَّا تَعُولُوا ﴿٣﴾ وَعَ اتُوا
النِّسَاءَ صَدَقَاتِهِنَّ نِحْلَةً فَإِنْ طِبْنَ لَكُمْ عَنْ شَيْءٍ مِّنْهُنَّ فَكُلُوهُ
هَيْنًا مَّرِيئًا ﴿٤﴾ وَلَا تَتَّبِعُوا السَّفَهَاءَ أَمْوَالِكُمْ الَّتِي جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ
قِيمًا وَارْزُقُوهُمْ فِيهَا وَاكْسُوهُمْ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا ﴿٥﴾ وَابْتَلُوا
الْيَتَامَىٰ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ فَإِنْ آنَسْتُمْ مِنْهُمْ رُشْدًا فَادْفَعُوا
إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَأْكُلُوهَا إِسْرَافًا وَبِدَارًا أَنْ يَكْبَرُوا وَمَنْ كَانَ
غَنِيًّا فَلْيَسْتَعْفِفْ وَمَنْ كَانَ فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ فَإِذَا
دَفَعْتُمْ إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ فَأَشْهَدُوا عَلَيْهِمْ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ حَسِيبًا ﴿٦﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ به ناوی خوی به خشنده می مهربان

﴿يَأَيُّهَا النَّاسُ﴾ ئە ی خه لکینه ﴿اتَّقُوا رَبَّ﴾ خۆتان بیاریزن له (سزای) به روه ردگار تان ﴿الَّذِي خَلَقَكُمْ﴾ ئە وه ی که درووستی کردون ﴿فِي نَفْسٍ وَحِدَةٍ﴾ له بهک که سه وه (که ئاده مه) ﴿وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا﴾ وه ههر له ئە ویش هاوسه ره که ی درووست کردوه ﴿وَوَيْتَ مِنْهُمَا﴾ و بلاوی کردۆ ته وه له وه دووانه ﴿رَجُلًا كَبِيرًا﴾ پیاوانی زۆر ﴿وَيَسَاءَ﴾ هه ره ها ئافره تان ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي﴾ خۆتان بیاریزن له و خوی بهی که ﴿تَسَاءَلُونَ بِهِ﴾ به ناوی ئە وه وه داوا ده که ن له به کتر ﴿وَالْأَرْحَامَ﴾ وه (خۆتان بیاریزن له بچر اندنی) خزمایه تی ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ﴾ به راستی خوا هه میسه ﴿عَلَيْكُمْ رَيْبًا﴾ چاودیره به سه رتانه وه ﴿وَوَاتُوا﴾ بیده نه وه ﴿الَّتِي﴾ به هه تیوان (دوای بالغ بونیان) ﴿أَمْوَالَهُمْ﴾ مال و سامانیان ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْهَيْبَةَ بِالْظُلْمِ﴾ وه بیس (له مالی خۆتان) مه گۆرنه وه به پاک (له مالی نه وان) ﴿وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَهُمْ﴾ وه ماله کانیان مه خون ﴿إِلَىٰ أَمْوَالِكُمْ﴾ له گه له ماله کانی خۆتان ﴿إِنَّهُ كَانَ﴾ بیگومان ئە و خواردنه ﴿خَوْبًا كَبِيرًا﴾ گونا هیک ی که وره به ﴿وَإِنْ خِفْتُمْ﴾ وه نه گه ترسان ﴿الْأَنْتِظُوا﴾ داد به روه ره بن ﴿فِي الْيَتَامَىٰ﴾ له (ماره یی) ئە و ئافره ته بی باو کانه دا (ماره یان مه که ن) ﴿فَأَنْكحُوا﴾ ئە وه ماره بکه ن ﴿مَأْطَابَ لِكُرْمِ النَّسَاءِ﴾ له و ئافره تانه ی حه لالسن بۆ تان ﴿مَثْنَىٰ﴾ دوو دوو ﴿وَتِلْكَ﴾ یا سیان سیان ﴿وَرَبِيعٌ﴾ یا چوار چوار (واته تا چوار ژن درووسته له بهک کاتدا کوی بکه یته وه) ﴿فَإِنْ خِفْتُمْ﴾ جا ئە گه ترسان ﴿الْأَعْدَاءُ﴾ داد گه ره بن ﴿فَوَاحِدَةٌ﴾ ئە وه بهک ئافره ت (ماره بکه ن له وان ه ی ئازادن) ﴿أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ﴾ یان ئە و که ن یزه کانه ی که مولکتانن ﴿ذَلِكَ أَتَىٰ﴾ ئە وه نزیکتره ﴿الَّذِينَ تَتَّبِعُونَ﴾ که ستم نه که ن (یا هه ژار نه که ون) ﴿وَوَاتُوا النَّسَاءَ﴾ بیده ن به ئافره تان (نه که س و کاربان) ﴿صَدَقْتِهِنَّ نِحْلَةً﴾ ماره یه کانیان وه که به خشین نه که وه کری ﴿فَإِنْ طَبِئَ لَكُمْ عَن شَيْءٍ مِّنْهُنَّ نَفْسًا﴾ ئە مجا ئە گه ره به دل بییان خوش بوو به خشینی شتیک له و (ماره یی به) به ئوه ﴿فَكُلُوهُنَّ حَيْثُ آمَرْتُمْ﴾ ئە وه ئیوه بیخون به خوشی و حه لالی (نوشی گیانتان بی) ﴿وَلَا تُؤْتُوا السُّفَهَاءَ﴾ مه یده نه گیل و که م عه قله کان ﴿أَمْوَالِكُمْ﴾ ماله کانتان ﴿الَّتِي جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ﴾ له حه لته تکدا خوا ئە و (مالانه) ی بۆ کردون ﴿فِيمَا﴾ به هوی راوه ستانی زیانتان ﴿وَأَرْزُقُوهُنَّ فِيهَا﴾ وه (بی عه قله کان) رۆزی و خوراکیان بده نی له و ماله ﴿وَأَكْسُوهُنَّ﴾ و پۆشاکیان بۆ بکه ن ﴿وَقُولُوا لَهُنَّ﴾ و گفتو گو یان له گه ن بکه ن ﴿قَوْلًا مَّعْرُوفًا﴾ به گفتو گو به کی باش ﴿وَأَبْتَلُوا الْيَتَامَىٰ﴾ هه تیوان تا قی بکه نه وه ﴿حَتَّىٰ إِذَا بَلَغُوا الْبِرَّ﴾ هه ر کاتیک گه یشته نه (ته مه نی) ژن هیتان و شوو کردن ﴿فَإِنْ أُنْسْتُمْ﴾ ئە مجا ئە گه ره هه ستان کرد ﴿مِنْهُنَّ رُشْدًا﴾ له واندا ژیری (و بیگه یشتن) ﴿فَادْعُوا إِلَيْهِنَّ أَمْوَالَهُنَّ﴾ ئە وه سامان و ماله کانیان پی بده نه وه ﴿وَلَا تَأْكُلُوهُنَّ﴾ و ماله کانیان مه خون ﴿إِسْرَافًا﴾ به زیاده روه ی ﴿وَيَذَارُ أَنْ يَكْبَرُوا﴾ و به په له نه وه که گه وره بین (ولیتان و هر گرنه وه) ﴿وَمَنْ كَانَ عَنِيًّا﴾ وه هه ر که س (له سه ره رشتیاری هه تیوان) ده وله مه مند بوو ﴿فَلْيَسْتَعْفِفْ﴾ با خوی بگریته وه (له خوار دنی مالیان) ﴿وَمَنْ كَانَ فَاقِرًا﴾ وه هه ر که س له وان هه ژار بوو ﴿فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ﴾ با (لی ی) بخوات به نه ندازه ی پیویست ﴿فَإِذَا دَفَعْتُمْ إِلَيْهِنَّ أَمْوَالَهُنَّ﴾ ئە مجا هه ر کات مالی هه تیوه کانتان دایه وه بییان ﴿فَأَشْهَدُوا عَلَيْنَهُنَّ﴾ ئە وه شایه تیان له سه ر بگرن ﴿وَكُنِّي بِاللَّهِ حَسِيبًا﴾ به سه خوا بۆ لپیر سینه وه (به سه رتانه وه) ﴿١﴾

لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ
 مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ مِمَّا قَلَّ مِنْهُ أَوْ كَثُرَ نَصِيبًا
 مَّفْرُوضًا ﴿٧﴾ وَإِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ أُولُو الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ
 وَالْمَسَاكِينُ فَارْزُقُوهُمْ مِنْهُ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا
 ﴿٨﴾ وَلْيَخْشَ الَّذِينَ لَوْ تَرَكَوْا مِنْ خَلْفِهِمْ ذُرِّيَّةً ضِعَفًا
 خَافُوا عَلَيْهِمْ فَلْيَتَّقُوا اللَّهَ وَلْيَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿٩﴾ إِنَّ
 الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي
 بُطُونِهِمْ نَارًا وَسَيَصْلُونَ سَعِيرًا ﴿١٠﴾ يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي
 أَوْلَادِكُمْ لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثِيَيْنِ فَإِنْ كُنَّ نِسَاءً
 فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَ وَإِنْ كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا
 النِّصْفُ وَلَا بُوَيْهَ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا الشُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ إِنْ
 كَانَ لَهُ وَوَلَدٌ فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَوَلَدٌ وَوَرِثَةٌ وَأَبَوَاهُ فَلِأُمِّهِ الثُّلُثُ فَإِنْ
 كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ فَلِأُمِّهِ الشُّدُسُ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِي بِهَا
 أَوْ دِينَءًا أَبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ لَا تَدْرُونَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ لَكُمْ
 نَفْعًا فَرِيضَةٌ مِنَ اللَّهِ إِنْ اللَّهُ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١١﴾

﴿لَيْزَالَ نَصِيبٌ﴾ بۆ پیاوان هه‌یه به‌شیک ﴿مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ﴾ له‌و (میراته‌ی) دایک و باوک به‌جی ده‌هیلن ﴿وَالْأَقْرَبُونَ﴾ و خزمه‌نزیکه‌کان ﴿وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ﴾ وه بۆ ئافره‌تانیش هه‌یه به‌شیک ﴿مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ﴾ له‌و (میراته‌ی) دایک و باوک به‌جی ده‌هیلن ﴿وَالْأَقْرَبُونَ﴾ و خزمه‌نزیکه‌کان ﴿مِمَّا قَلَّ مِنْهُ أَوْ كَثُرَ﴾ له‌ئوه‌ی (به‌جی ده‌هیلن) کهم بیت یان زور ﴿نَصِيبًا مَّفْرُوضًا﴾ به‌به‌شیکی برپار دراو ﴿وَإِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ﴾ جا‌ئه‌گهر کاتی دابه‌ش کردنی (میراته‌که) ئاماده‌بوون ﴿أُولُو الْأَرْبَابِ﴾ خزمه‌نزیکه‌کان (که میرات ناگرن له‌مردوو) ﴿وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ﴾ و هه‌تیوو و هه‌زاره (بیگانه) کان ﴿فَأَرْزُقُوهُمْ مِنْهُ﴾ ئه‌و له‌و که له‌پووره به‌شیان بدن (ئهم به‌ش دانه سوننه‌ته نه‌ک واجب) ﴿وَقُولُوا لَهُمْ﴾ وه قسه‌یان له‌گه‌ل بکه‌ن ﴿فَوَلَّامَعْرُوفًا﴾ به‌قسه‌کردنیکی جوان و چاک ﴿وَلْيَخْشَ الَّذِينَ﴾ ئه‌وانه‌ی (سه‌رپه‌رشتیاریان) با بترسن ﴿أَوْ تَرَكَوْا﴾ ئه‌گهر به‌جی به‌یلن ﴿مِنْ خَلْفِهِمْ﴾ له‌پاش خویانه‌وه (پاش مردن) ﴿ذُرِّيَّةً ضِعَفًا﴾ مندالانی لاواز (بحوک) ﴿خَافُوا عَلَيْهِمْ﴾ ده‌ترسن لیان (بفه‌وتین) ﴿فَلْيَتَّقُوا اللَّهَ﴾ ده‌با له‌خوا بترسن ﴿وَلْيَقُولُوا فَوَلَّاسِدًا﴾ و قسه‌ی راست و په‌وا بکه‌ن (مه‌به‌ست پی ئه‌وه‌یه وه‌سیه‌تیک نه‌که‌ن زیان بگه‌یه‌نن به‌منداله‌کانیان پاش خویان به‌هه‌زاری به‌جیان به‌یلن وه‌موو مال و سه‌روه‌ته‌که‌یان بکه‌ن به‌خیر و سه‌ده‌قه) ﴿إِنَّ الَّذِينَ﴾ به‌راستی ئه‌و که‌سانه‌ی ﴿يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ﴾ که مالی هه‌تیوه‌کان ده‌خون ﴿ظُلْمًا﴾ به‌سته‌م و نا‌په‌وا ﴿إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا﴾ به‌راستی ئه‌وانه به‌س له‌سکی خویان ئاگر ده‌خون. ﴿وَسَيَصَوْنُونَ سَعِيرًا﴾ وه له‌مه‌وپاش ده‌چنه‌ئاگر نیکی به‌تین و هه‌لگیر ساوه‌وه ﴿يُوصِيكُمُ اللَّهُ﴾ خوا ئاموژگاریتان ده‌کات ﴿فِي أَوْلَادِكُمْ﴾ ده‌باره‌ی (میراتی) رۆله‌کانتان ﴿لِلذَّكَرِ مِثْلَ حَظِّ الْأُنثِيَّاتِ﴾ بۆ نیریک هه‌یه (له‌میرات) به‌وینه‌ی به‌شی دوو می ﴿فَإِنْ كُنَّ نِسَاءً﴾ خو ئه‌گهر (منداله‌کانتان) ته‌نها ئافره‌ت بوون ﴿فَوْقَ اثْنَتَيْنِ﴾ (دووان و) زیاد له‌دووان ﴿فَلَهُنَّ﴾ ئه‌وا بۆیان هه‌یه ﴿كُلًّا﴾ دوو به‌ش له‌سی به‌شی ﴿مِمَّا تَرَكَ﴾ ئه‌وه‌ی (مردوو‌ه‌که) به‌جی ی هیستووہ ﴿وَإِنْ كَانَتْ وَاحِدَةً﴾ به‌لام ئه‌گهر یه‌ک ئافره‌ت بوو ﴿فَلَهَا النِّصْفُ﴾ ئه‌وه‌نیوه‌ی (میراته‌که‌ی) بۆ هه‌یه ﴿وَلَا يُؤْتِيهِ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا﴾ وه بۆ هه‌ر کام له‌دایک و باوکی مردوو‌ه‌که هه‌یه ﴿السُّدُسُ﴾ شه‌ش یه‌ک ﴿مِمَّا تَرَكَ﴾ له‌وه‌ی که به‌جی ی هیستووہ ﴿إِنْ كَانَ لَهُ وَلَةٌ﴾ ئه‌گهر مردوو‌ه‌که مندالی هه‌بوو ﴿فَإِنَّ لِرَّيْكِ لَءُ وَّلَّتْ﴾ به‌لام ئه‌گهر مردوو‌ه‌که مندالی نه‌بوو ﴿وَوَرَثَهُ الْوَالِدُ﴾ و دایک و باوکی میرات گری بوون ﴿فَلِأُمَّهَ الْكُلُّ﴾ ئه‌وه‌سی به‌ک بۆ دایکه‌که‌یه‌تی ﴿فَإِنْ كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ﴾ به‌لام ئه‌گهر (مردوو‌ه‌که) چهند برایه‌کی هه‌بوو ﴿فَلِأُمَّهَ السُّدُسُ﴾ ئه‌وا شه‌ش یه‌ک بۆ دایکه‌که‌یه‌تی ﴿مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ﴾ له‌پاش (ده‌ر کردنی) وه‌سیه‌تیک ﴿يُوصِي بِهَا﴾ وه‌سیتی پی کرابی (له‌لایه‌ن مردوو‌ه‌که‌وه) ﴿أَوْ دِينَ﴾ یان دانه‌وه‌ی قهرزیک (که له‌سه‌ری بیت) ﴿ءَابَاؤُكُمْ﴾ باو که کانتان ﴿وَأَبْنَاؤُكُمْ﴾ و کوره‌کانتان ﴿لَا تَدْرُونَ﴾ نازانن ﴿أَبُهُمْ أَقْرَبُ لَكُمْ نَفْعًا﴾ کامه‌بان به‌سوود ترن بۆتان ﴿فَرِيضَةٌ مِّنَ اللَّهِ﴾ (ئهو دابه‌ش کردنه) له‌لایه‌ن خواوه‌پنویست کراوه ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ﴾ به‌راستی خوا هه‌میشه ﴿عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ زانای دانایه

* وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ
 لَهُنَّ وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمْ الرُّبْعُ مِمَّا
 تَرَكَنَّ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوَصِّينَ بِهَا أَوْ دَيْنٍ
 وَلَهُنَّ الرُّبْعُ مِمَّا تَرَكَتُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ وَلَدٌ
 فَإِنْ كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ فَلَهُنَّ الثُّمُنُ مِمَّا تَرَكَتُمْ
 مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ تُوصُونَ بِهَا أَوْ دَيْنٍ وَإِنْ كَانَ
 رَجُلٌ يُوْرَثُ كَلَلَةً أَوْ امْرَأَةً وَوَلَهُ أَخٌ أَوْ أُخْتٌ فَلِكُلِّ
 وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ فَإِنْ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ
 فَهُمْ شُرَكَاءُ فِي الثُّلُثِ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصَى
 بِهَا أَوْ دَيْنٍ غَيْرِ مُضَارٍّ وَصِيَّةً مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ
 عَلِيمٌ حَلِيمٌ ﴿١٢﴾ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ
 وَرَسُولَهُ وَيُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
 الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ
 ﴿١٣﴾ وَمَنْ يَعِصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ
 يُدْخِلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿١٤﴾

﴿وَلَكُمْ ذِئْفٌ﴾ بُوئِوہ ہہیہ نیوہی ﴿مَا تَرَكَ اَزْوَاجِكُمْ﴾ ئەو (میراتہی) کہ ژنہ کانتان بہ جی یان ہیشتووہ ﴿اِنْ لَّمْ يَكُنْ لَهَا وَلَدٌ﴾ ئە گەر ئەو ژنانہ مندالیان نہ بوو ﴿فَاِنْ كَانَتْ لَهَا وَلَدٌ﴾ جا ئە گەر مندالیان ہہ بوو ﴿فَلَكُمْ اَلْرُبْعُ﴾ بُوئِوہ ہہیہ چوار یەك ﴿وَمَا تَرَكَتْ﴾ لەوہی (ژنہ کانتان) بہ جی یان ہیشتووہ ﴿مِنْ بَعْدِ وَصِيَّتِ﴾ لەپاش (دەر کردنی) وەسیہ تیک ﴿يُوصِيَتْ بِهَا﴾ کہ کرد بییان ﴿اَوْ ذِيٍّ﴾ یان قەرزیك (کہ لەسەر یان بیٹ) ﴿وَلَهَا اَلرُّبْعُ﴾ بُو (ژنہ کانتان) ہہیہ چوار یەك ﴿مَا تَرَكَتْ﴾ لەوہی بہ جی یان ہیشتووہ ﴿اِنْ لَّمْ يَكُنْ لَهَا وَلَدٌ﴾ ئە گەر ئیوہ مندالتان نہ بوو ﴿فَاِنْ كَانَتْ لَهَا وَلَدٌ﴾ جا ئە گەر مندالتان ہہ بوو ﴿فَلَهَا اَلثُّمُنُ﴾ ئەوہ بُو ئەوان ہہیہ ہشت یەك ﴿مَا تَرَكَتْ﴾ لەوہی بہ جی یان ہیشتووہ ﴿مِنْ بَعْدِ وَصِيَّتِ﴾ لەپاش (دەر کردنی) وەسیہ تیک ﴿تُوصَوْتْ بِهَا﴾ کہ کرد بییان ﴿اَوْ ذِيٍّ﴾ یان دانہوہی قەرزیك (کہ لەسەر تان بیٹ) ﴿وَإِنْ كَانَتْ رَجُلٌ يُورَثُ كَلَالَةً اَوْ امْرَاةً﴾ وہ ئە گەر بیاوئیک یان ئافرہ تیک کہ میراتی لی ئە گیرا (مردبوو) نہ باوان (دایک و باوک) ی ہہ بوو نہ مندال ﴿وَلَهَا وَاخٌ اَوْ اُخْتٌ﴾ وہ تہنہا برایەك یان خوشکیکی (لہ دایکەوہ) ہہ بوو ﴿فَلِكُلِّ وَاخٍ﴾ ئەوہ بُو ہەر یەك ﴿مِنْهُمَا﴾ لەو دووانہ ہہیہ ﴿اَلسُّدُسُ﴾ شەش یەك ﴿فَاِنْ كَانُوا اَكْثَرَ﴾ بەلام ئە گەر ئەوان زیاتر بوون ﴿مِنْ ذَٰلِكَ﴾ لەبرایەك یان خوشکینک (ی دایکی) ﴿فَهُمْ شُرَكَاءُ﴾ ئەو کاتہ ئەوانہ ہہ موویان ہاوبہ شن ﴿فِي اَلثُّلُثِ﴾ لەسی یەك (ی میراتہ کہ دا) ﴿مِنْ بَعْدِ وَصِيَّتِ﴾ لەپاش (دەر کردنی) وەسیہ تیک ﴿يُوصَىٰ بِهَا﴾ کہ کرایت ﴿اَوْ ذِيٍّ﴾ یان قەرزیك ﴿غَيْرِ مَضَارٍّ﴾ کہ (وہ سیتہ کہ یا قەرزہ کہ بُو میراتگران) بین یان بیٹ ﴿وَصِيَّةً مِّنْ اَللّٰهِ﴾ ئەمہ ہر بارہ لەلایەن خواوہ ﴿وَاَللّٰهُ عَلِيمٌ خَلِيمٌ﴾ خواش زانای لەسەر خوہی ﴿تِلْكَ حُدُودُ اَللّٰهِ﴾ ئەو (یاسایانہ) سنورہ کانی خودان ﴿وَمَنْ يُطِعِ﴾ ہەر کہ سیک گویرا ہلی ﴿اَللّٰهُ وَرَسُوْلَهُ﴾ خواو او پیغہ مہرہ کہی بیٹ ﴿يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ﴾ (خوا) دە یخاتہ ناو بہ ہشتانیک ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا اَلْاَنْهَارُ﴾ کہ روو بارہ کان دین و دە چن بہ ژیریاندا ﴿خَالِدِينَ فِيْهَا﴾ تیایدا دە میتنہوہ بہ ہہ میسہیی ﴿وَذَٰلِكَ اَلْقَوْرُ الْعَظِيْمُ﴾ و ئەوہیہ سەر کہ و تنی زور گہورہ ﴿وَمَنْ يَعْصِ اَللّٰهُ وَرَسُوْلَهُ﴾ ہەر کہ سیکیش سہر پیچی خواو او پیغہ مہرہ کہی بکات ﴿وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ﴾ و سنورہ کانی (خوا) بہر زیتیت ﴿يُدْخِلْهُ نَارًا﴾ دە یخاتہ ناگریکہوہ ﴿خَالِدًا فِيْهَا﴾ ہہ میسہ دە میتنہوہ تیایدا ﴿وَلَهُ عَذَابٌ مُّهِمٌ﴾ وەسزایہ کی ریسوا کہری بُو

وَالَّتِي يَأْتِينَ الْفَاحِشَةَ مِنْ نِسَائِكُمْ فَأَسْتَشْهِدُوا عَلَيْهِنَّ
 أَرْبَعَةً مِّنْكُمْ فَإِنْ شَهِدُوا فَأَمْسِكُوهُنَّ فِي الْبُيُوتِ
 حَتَّىٰ يَتَوَفَّاهُنَّ الْمَوْتُ أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلًا ﴿٥﴾
 وَالَّذَانِ يَأْتِيَنَّهَا مِنْكُمْ فَاعْزُوهُمَا فَإِنْ تَابَا وَأَصْلَحَا
 فَأَعْرِضُوا عَنْهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ تَوَّابًا رَّحِيمًا ﴿٦﴾
 إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهَالَةٍ
 ثُمَّ يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ فَأُولَٰئِكَ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ
 وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٧﴾ وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ
 يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ حَتَّىٰ إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ
 قَالَ إِنِّي تُبْتُ الْعَنَ وَلَا الَّذِينَ يَمُوتُونَ وَهُمْ كُفَّارٌ
 أُولَٰئِكَ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٨﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
 ءَامَنُوا لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرِثُوا النِّسَاءَ كَرِهًا وَلَا تَعْضُلُوهُنَّ
 لَتَذَهَبُوا بِبَعْضِ مَاءِ اتِّبَتُمُوهُنَّ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَاحِشَةٍ
 مُّبِينَةٍ وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ فَعَسَىٰ
 أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَيَجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا ﴿٩﴾

﴿وَالَّتِي يَأْتِيَنَّ الْفَحِشَةَ﴾ ئەوانەى كە كارى زۆر پيس و ناشرين (زينا) دەكەن ﴿مِنْ نِسَائِكُمْ﴾
 لە ئافره تان (ى بروادار) تان ﴿فَأَشَدُّ شَهَادَةً أَرْبَعَةً مِّنْكُمْ﴾ ئەوہ چوار شاھيت لە خوتان
 لەسەريان بگرن ﴿فَإِنْ شَهِدُوا﴾ ئەمجا ئەگەر شاھيتيان دا ﴿فَأَمْسِكُوهُنَّ﴾ ئەوہ ئەو (ژنە
 زيناكارانە) بەند بكەن ﴿فِي الْبُيُوتِ﴾ لە ماله كاتاندا ﴿حَتَّىٰ يَتَوَقَّعَنَّ الْمَوْتَ﴾ هەتا (فريشتەى)
 مەرگ گيانيان دەكيشن ﴿أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلًا﴾ يان خوارپنگايەك (ى رزگار بوون) يان
 بۆ دانهەى (ئەمە حوكمى زيناكردن بوو پيش هاتنە خوارەوہى ئايەتە كانى سورەتى النور
 واتە حوكمى ئەم ئايەتەى سورەتى (النساء) بە ئايەتە كانى سورەتى النور سەراوہتەوہ) ﴿۱۵﴾
 ﴿وَالَّذَانَ﴾ وە ئەو دووانەى (كورو كچەى) ﴿يَأْتِيَنِيَا مِّنْكُمْ﴾ ئەو كارە پيسە (زينا) دەكەن لە ئيوە
 ﴿فَعَادُوهُمَا﴾ ئەوہ ئازاريان بدن ﴿فَإِنْ تَابَا﴾ جا ئەگەر گەرانهوہو تەوبەيان ليكرد ﴿وَأَصْلَحَا﴾ وە
 چاك بوون ﴿فَاعْرَضُوا عَنْهُمَا﴾ ئەو وازيان لى بينن ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ﴾ چونكە بەراستى خوا
 ھەميشە ﴿تَوَّابًا رَّحِيمًا﴾ لىوور دەى ميەرەبانە ﴿۱۶﴾ ﴿إِنَّمَا التَّوْبَةُ﴾ بيگومان وەر گرتنى تەوبە
 ﴿عَلَىٰ اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهَالَةٍ﴾ لای خوا تەنھا بۆ ئەوانەى كە گوناه دەكەن بە نەفامى
 ﴿ثُمَّ يَتُوبُونَ﴾ پاشان بە شيمان دەبنەوہ ﴿مِن قَرِيبٍ﴾ بە زويى (پيش مردن) ﴿فَأُولَٰئِكَ﴾ ئائەوانە
 ﴿يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ﴾ خوا گەرانهوہيان لى وەر دە گريت ﴿وَكَانَ اللَّهُ﴾ خواش ھەميشە ﴿عَلِيمًا
 حَكِيمًا﴾ زانای دانايە ﴿۱۷﴾ ﴿وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ﴾ بە شيمانى (وەر گرتن) نى يە ﴿لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ﴾
 بۆ ئەوانەى تاوانى زۆر دەكەن ﴿حَتَّىٰ إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ﴾ هەتا كاتى سەرە مەرگى يە كينيان دى
 ﴿قَالَ إِنِّي تُبْتُ الْقَنَ﴾ دەليت: بەراستى من ئىستا تەوبەم كرد ﴿وَلَا الذَّيْبُ﴾ وە بۆ ئەوانەش نى بە
 ﴿يَمُوتُونَ وَهُمْ كُفَّارٌ﴾ كە دەمرن بە بى پروايى ﴿أُولَٰئِكَ أَعْتَدْنَا لَهُمْ﴾ ئەوانەى (باسكران) ئامادەمان
 كرووہ بۆيان ﴿عَذَابًا أَلِيمًا﴾ سزايە كى ئازار دەر ﴿۱۸﴾ ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ئەى ئەوانەى كە پرواتان
 ھيتاوه ﴿لَا يَجِلُّ لَكُمْ﴾ ھەل لال نى بە بوتان ﴿أَنْ تَرَوْا النِّسَاءَ كَرِهًا﴾ كە ئافره تان بە زۆر (بە ناچارى)
 بە ميراتى بەرن (بۆ خوتان) ﴿وَلَا تَقْضُلُونَهَا﴾ وە بەرگري شو كوردنيان لى مەكەن ﴿لِيَذْهَبُوا بِبَعْضِ مَا
 ءَاتَيْتُمُوهُمْ﴾ بۆ ئەوہى ھەندى لەو (مارەبى يەى) كە بيتان داون بيەن (بۆ خوتان) ﴿إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَحِشَةٍ
 مُّبِينَةٍ﴾ مەگەر كاتى كە كرووہ يە كى زۆر ناشرين (زينا) بە ئاشكرا بكەن ﴿وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ﴾
 وە پەفتاريان لە گەل بكەن بە چاكى (و ژيانيان لە گەل بيەنە سەر) ﴿فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ﴾ جا ئەگەر ھەزرتان
 ليسان نەبوو (تەلاقيان مەدەن) ﴿فَعَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا﴾ چونكە لەوانەى يە ئيوە ھەزرتان لە شتياك
 ﴿وَيَجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ﴾ و خوا لەو ھەدا ديانيت ﴿خَيْرًا كَثِيرًا﴾ چاكە و خيرونكى زۆر ﴿۱۹﴾

وَإِنْ أَرَدْتُمْ اسْتِبْدَالَ زَوْجٍ مَّكَانَ زَوْجٍ وَءَاتَيْتُمْ
 إِحْدَاهُنَّ قِنطَارًا فَلَا تَأْخُذْ مِنْهُ شَيْئًا أَتَأْخُذُونَ
 بُهْتَنَا وَإِنَّمَا مُمِينَانَا ﴿١٠﴾ وَكَيْفَ تَأْخُذُونَهُ وَقَدْ أَفْضَى
 بَعْضُكُمْ إِلَى بَعْضٍ وَأَخَذْنَ مِنْكُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا
 ﴿١١﴾ وَلَا تَنْكِحُوا مَا نَكَحَ آبَاؤُكُمْ مِنَ النِّسَاءِ
 إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّهُ كَانَ فَحِشَةً وَمَقْتًا وَسَاءَ
 سَبِيلًا ﴿١٢﴾ حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ وَبَنَاتُكُمْ
 وَأَخَوَاتُكُمْ وَعَمَّاتُكُمْ وَخَالَاتُكُمْ وَبَنَاتُ
 الْأَخِ وَبَنَاتُ الْأَخْتِ وَأُمَّهَاتُكُمُ اللَّاتِي أَرْضَعْنَكُمْ
 وَأَخَوَاتُكُمْ مِنَ الرِّضَاعَةِ وَأُمَّهَاتُ نِسَائِكُمْ
 وَرَبَائِبُكُمُ اللَّاتِي فِي حُجُورِكُمْ مِنْ نِسَائِكُمُ
 اللَّاتِي دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَإِنْ لَمْ تَكُونُوا دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَلَا
 جُنَاحَ عَلَيْكُمْ وَحَلَائِلُ أَبْنَائِكُمُ الَّذِينَ مِنْ
 أَصْلَابِكُمْ وَأَنْ تَجْمَعُوا بَيْنَ الْأُخْتَيْنِ إِلَّا
 مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٣﴾

﴿وَإِنْ أَرَدْتُمْ﴾ نہ گہر ویستان ﴿أَسْتَبْدَالِ زَوْجٍ﴾ گورینی ژنیک ﴿مَكَانَ زَوْجٍ﴾ له شوین ژنیک (کہہزی لی ناکہن) ﴿وَأَتَيْتُمْ إِخْدَانَهُنَّ﴾ و دایتان بہیہ کیکیان ﴿قَطَارًا﴾ مالیکی زور (بہ مارہبی) ﴿فَلَا تَأْخُذُوا﴾ ئەوہ مہی سہننہوہ ﴿مِنْهُ شَيْئًا﴾ لی ہیج شتیک (لہو مالہ زورہ) ﴿أَتَأْخُذُونََهُ بُهْتَانًا﴾ نایا ئەو (مارہبی بہ) یان لی ئەسہننہوہ بہ بوختان کردن ﴿وَإِثْمًا مُّبِينًا﴾ و تاوئیکی ناشکر (بہ رامبہری نافرہتہ کہ) ﴿وَكَيْفَ تَأْخُذُونَهُ﴾ جا چوں وہری دہ گرنہوہ؟ ﴿وَقَدْ أَفْضَى بَعْضُكُمْ إِلَى بَعْضٍ﴾ لہ کاتیکدا چوونہتہ لای بہ کتری (تیکہ لای ژن و میردایہ تیتان لہ گہل یہ ک کردوہ) ﴿وَإِخْدَانًا مِنْكُمْ﴾ و ئەو نافرہتانہ و ہریان گرتوہ لیتان ﴿مِيثَاقًا غَلِيظًا﴾ بہیمانیکی پتہو بہ ہیز (کہوا بہ سننی نیکاحہ) ﴿وَلَا تَتَكَبَّرُوا﴾ (ئہی پیاوان) مارہی مہ کهن ﴿مَا تَكْبَرُ آبَاؤُكُمْ مِنَ النِّسَاءِ﴾ ئەو نافرہتانہی کہباو کہ کانتان مارہیان کردوون (واتہ باوہ ژنہ کانتان) ﴿إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ﴾ مہ گہر ئەوہی پیش لہم (حہرام کردنہ) کرابیت ﴿إِنَّهُ كَانَ﴾ بہراستی ئەو مارہ کردنہ ﴿فَلِحِشَّةٍ﴾ کردوہ بہ کی زور پيس و چہ بہلہ ﴿وَمَقْتًا﴾ زور بیزارو ﴿وَسَاءَ سَيِّلًا﴾ وریبازیکی زور خراب و بہدہ (کہ گیراوتہ بہر) ﴿حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ﴾ قہدہ غہ کراوہ لہ سہرتان (حہرام کراوہ) ﴿أُمَّهَاتُكُمْ﴾ (مارہ کردنی) دایکانتان ﴿وَبَنَاتُكُمْ﴾ و کچہ کانتان ﴿وَأَخْوَانُكُمْ﴾ و خوشکہ کانتان ﴿وَعَدَنُكُمْ﴾ و پورہ کانتان (کہ خوشکی باو کتانتان) ﴿وَوَخَلَاتُكُمْ﴾ و پورہ کانتان (کہ خوشکی دایکانتان) ﴿وَبَنَاتُ الْأَخِ﴾ و کچانی برا ﴿وَبَنَاتُ الْأُخْتِ﴾ و کچانی خوشک ﴿وَأُمَّهَاتُكُمُ اللَّاتِي أَرْضَعْنَكُمْ﴾ ئەو دایکانہ تان کہ شیریان پی داوون ﴿وَأَخْوَاتُكُمْ مِنَ الرِّضَاعَةِ﴾ و خوشکہ کانتان لہ شیرہوہ ﴿وَأُمَّهَاتُ نِسَائِكُمْ﴾ و دایکی ژنہ کانتان (خہسوو) ﴿وَرَبِّبَاتِكُمْ﴾ و کچانی ژنانتان کہ لہ میردی تریان بن ﴿الَّتِي فِي حُجُورِكُمْ﴾ ئەوانہی کہلہ مالی ئیوہدا دہ ژین ﴿مِنْ نِسَائِكُمُ اللَّاتِي لہو ژنانتان ﴿دَخَلْتُم بِهِنَّ﴾ کہ چوونہتہ لایان ﴿فَإِنْ لَمْ تَكُونُوا دَخَلْتُم بِهِنَّ﴾ جا ئە گہر نہ چوویونہ لایان (دایکی کوزلہ بہ سہ کان) ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ﴾ ئەوہ ہیج گوناہیکتان لہ سہر نی یہ (لہ مارہ کردنی کچہ کانیاندا) ﴿وَحَلَالٌ أَبْنَائِكُمُ﴾ وہ (حہرامہ بوٹان) ہاوسہری کورہ کانتان (بووک) ﴿الَّذِينَ مِنْ أَصْلَابِكُمْ﴾ ئەوانہی کہلہ ہستی خوٹانن ﴿وَأَنْ تَجْمَعُوا﴾ وہ (قہدہ غہ و حہرام کراوہ لہ سہرتان) کوز کردنہوہ ﴿بِبَنَاتِ الْأُخْتَيْنِ﴾ لہ نیوان دوو خووشک لہ یہ ک کاتدا ﴿إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ﴾ مہ گہر ئەوہی پیش ئەم (حوکمہ لہ نہ فامیدا) کرابی ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ﴾ بیگو مان خواہہ میسہ ﴿عَفْوًا رَحِيمًا﴾ لیوردهی مہرہ بانہ ﴿﴾

* وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ
 كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَإُحْلَلَ لَكُمْ مَا وَرَاءَ ذَلِكَ أَنْ تَبْتَغُوا
 بِأَمْوَالِكُمْ مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسْلِفِينَ فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ بِهِ
 مِنْهُنَّ فَآتُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ فَرِيضَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا
 تَرَاضَيْتُمْ بِهِ مِنْ بَعْدِ الْفَرِيضَةِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا
 حَكِيمًا ﴿٤٤﴾ وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلًا أَنْ يَنْكَحَ
 الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ فَمِنْ مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مَنْ
 فَتَيْتِكُمُ الْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَيْمَانِكُمْ بَعْضُكُمْ
 مِنْ بَعْضٍ فَأَنْكِحُوهُنَّ بِإِذْنِ أَهْلِهِنَّ وَآتُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ
 بِالْمَعْرُوفِ مُحْصَنَاتٍ غَيْرَ مُسْلِفَاتٍ وَلَا مُتَّخِذَاتِ
 أَخْدَانٍ فَإِذَا أُحْصِنْنَ فَإِنْ أَتَيْنَ بِفَاحِشَةٍ فَعَلَيْهِنَّ نِصْفُ
 مَا عَلَى الْمُحْصَنَاتِ مِنَ الْعَذَابِ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ الْعَنَتَ
 مِنْكُمْ وَأَنْ تَصْبِرُوا خَيْرٌ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ
 ﴿٤٥﴾ يُرِيدُ اللَّهُ لِيُبَيِّنَ لَكُمْ وَيَهْدِيَكُمْ سُنَنَ الَّذِينَ
 مِنْ قَبْلِكُمْ وَيَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٤٦﴾

﴿وَالْمُحْصَنَاتُ﴾ (هروه‌ها حرام‌کر او له‌یتان) ئەوانه‌ی که میردیان هه‌یه ﴿مِنَ النِّسَاءِ﴾ له‌ئافره‌تان
 ﴿إِلَّا مَا لَكَتَ آيْمَانُكُمْ﴾ جگه له‌وانه‌ی که بوونه‌ته مولکتان (که‌نیزه‌ک) ﴿كَيْتَابَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ﴾
 (ئهو حو‌کمانه باسکران) بی‌یوست کراوو نوسراوی خوایه له‌سه‌رتان ﴿وَأَجَلَ لَكُمْ﴾ وه‌ بۆتان
 حه‌لال‌کراوه ﴿مَا وَرَاءَ ذَلِكَ﴾ بی‌جگه له‌وانه (که باسکران هه‌مووی حه‌لاله بۆتان تا چوار ژن
 به‌یه‌که‌وه کو‌بکه‌نه‌وه) ﴿أَنْ تَبْتَغُوا بِأَمْوَالِكُمْ﴾ که به‌مال و سامانتان خوازیبئی (ئافره‌تان) بکه‌ن
 ﴿مُحْصِنِينَ غَيْرِ مُسْلِفِينَ﴾ (به‌مه‌رجی) که داوین پاک بن و داوین پیس نه‌بن ﴿فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ بِهِ
 مِنْهُنَّ﴾ جا‌ئهو‌ی که له‌زته‌تان لی وهر گرت له‌و ئافره‌تانه‌ی (حه‌لالن) ﴿فَمَا تَوْهَنُ أَجُورَهُنَّ فَرِيضَةً﴾
 ئه‌وا ماره‌یی به‌که‌یان بی‌بدن که‌فه‌رز کراوه له‌سه‌رتان ﴿وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ﴾ تاوانتان له‌سه‌رنی به
 ﴿فِيمَا تَرَضَيْتُمْ بِهِ﴾ له‌وه‌ی که له‌سه‌ری پینک هاتن (له‌گه‌ل ژنه‌کانتان دا له‌که‌مکر دنه‌وه‌ی ماره‌یی)
 ﴿مِنْ بَعْدِ الْفَرِيضَةِ﴾ له‌باش دیار بکردنی ماره‌یی ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ به‌راستی
 خودا هه‌میشه زانای کار دروسته ﴿وَمَنْ لَّمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلًا﴾ وه‌ئهو‌ی له‌ئیه‌وه‌ی نه‌یتوانی
 له‌به‌ر هه‌ژاری ﴿أَنْ يَكَّحَ الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ﴾ که ئافره‌تانی ئازادی ئیماندار ماره‌بکات
 ﴿فَإِنْ مَالَكُمْ آيْمَانُكُمْ﴾ ئه‌وه‌با له‌وانه ماره‌بکات که بوونه‌ته مولکتان ﴿مِنْ فِتْيَتِكُمُ الْمُؤْمِنَاتِ﴾
 له‌که‌نیزه که ئیمانداره‌کانتان ﴿وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَيْمَانِكُمْ﴾ وه‌خوا زاناره به‌باوهره‌که‌تان ﴿بَعْضُكُمْ مِنْ
 بَعْضٍ﴾ هه‌ندیکتان له‌هه‌ندیکی تر تانن (هه‌مووتان نه‌وه‌ی ئاده‌من) ﴿فَأَنْكِحُوهُنَّ﴾ له‌به‌ر ئه‌وه‌ما ره‌یان بکه‌ن
 ﴿بِإِذْنِ أَهْلِهِنَّ﴾ به‌ره‌زامه‌ندی که سوکاریان ﴿وَأَهْوَهُنَّ أَجُورَهُنَّ﴾ و ماره‌یی به‌که‌یان بی‌بدن
 ﴿بِالْمَعْرُوفِ﴾ به‌شیوازیکی چاک ﴿مُحْصَنَاتٍ غَيْرِ مُسْلِفَاتٍ﴾ له‌کاتی‌کدا ئه‌وه‌که‌نیزه‌کانه پاک داوین
 بن داوین پیس (وزینا کاری به‌ئاشکرا) نه‌بن ﴿وَلَا تَخْذَاتْ أَخْدَانٍ﴾ و دۆستیان نه‌بی (به‌نه‌پنی بۆزینا
 کردن) ﴿فَإِذَا أَحْصَيْنَ﴾ جا‌ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌که‌نیزه‌کانه) شوویان کرد ﴿فَإِنْ أَتَيْنَ بِفَلْحَشَةٍ﴾ پاشان خرابه‌به‌کی
 ئاشکریان کرد (زینا) ﴿فَعَلَيْهِنَّ نِصْفُ مَا عَلَى الْمُحْصَنَاتِ مِنَ الْعَدَابِ﴾ ئه‌وه‌نیوه‌ی سزای ئافره‌ته
 ئازاده‌کانیان له‌سه‌ره (لییان بدریت که په‌نجاه‌لده) ﴿ذَلِكَ لِمَنْ حَشِيَ الْعَنَتَ مِنْكُمْ﴾ ئه‌وه‌ما ره‌کردنی
 که‌نیزه‌که‌) بۆ که‌سیکه له‌ئیه‌وه له‌تاوان کردن (زینا) بترسی ﴿وَأَنْ تَصْبِرُوا خَيْرٌ لَّكُمْ﴾ به‌لام ئه‌گه‌ر
 ئارام بگرن (و که‌نیزه‌که ماره‌نه‌که‌ن) چاکتره بۆتان ﴿وَاللَّهُ عَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ خوا لی‌بوره‌ی به‌به‌زه‌یی یه ﴿
 يُرِيدُ اللَّهُ﴾ خوا ده‌به‌ویت ﴿لِيُبَيِّنَ لَكُمْ﴾ بۆتان روون بکاته‌وه ﴿وَيَهْدِيَكُمْ﴾ وه‌رینموونیتان
 بکات ﴿سُنَنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ﴾ بۆری و شوینی ئەوانه‌ی له‌پیش ئیه‌وه بوون (له‌خواناسان)
 ﴿وَيَتُوبَ عَلَيْكُمْ﴾ و لی‌تان خوش بی‌ت ﴿وَاللَّهُ عَلَيْهِ حَكِيمٌ﴾ وه‌خوا زانای کار دروسته ﴿

وَاللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَيُرِيدُ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ
 الشَّهَوَاتِ أَنْ تَمِيلُوا مَيْلًا عَظِيمًا ﴿٢٧﴾ يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُخَفِّفَ
 عَنْكُمْ وَخَلَقَ الْإِنْسَانَ ضَعِيفًا ﴿٢٨﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
 لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ إِلَّا أَنْ تَكُونَ
 تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِّنْكُمْ وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ
 اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ﴿٢٩﴾ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ عُدْوَانًا
 وَظُلْمًا فَسَوْفَ نُصَلِّيه نَارًا وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ
 يَسِيرًا ﴿٣٠﴾ إِنْ تَجْتَنِبُوا كِبَايَرِ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ نُكَفِّرْ
 عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَنُدْخِلْكُمْ مُدْخَلَ كَرِيمًا ﴿٣١﴾
 وَلَا تَتَمَنَّوْا مَا فَضَّلَ اللَّهُ بِهِ بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ لِلرِّجَالِ
 نَصِيبٌ مِّمَّا كَتَبُوا وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا كَتَبْنَ
 وَسَأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ
 عَلِيمًا ﴿٣٢﴾ وَلِكُلِّ جَعَلْنَا مَوَالِي مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ
 وَالْأَقْرَبُونَ وَالَّذِينَ عَقَدَتْ أَيْمَانُكُمْ فَآتُوهُمْ
 نَصِيبَهُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا ﴿٣٣﴾

﴿وَاللّٰهُ يُرِيدُ﴾ وہ خواوہیہ ویت ﴿اَنْ يُّتُوْبَ عَلَیْكُمْ﴾ کہ لیتان ببوریت ﴿وَيُرِيْدُ الَّذِيْنَ﴾ بہ لآم تہ یانہ ویت
 تہ وانہش ﴿يَتَّبِعُوْنَ الشَّهْوَاتِ﴾ کہ شوین نارزو و ہہواو ہہوسہ کانیان کہوتون ﴿اَنْ تَمِيْلُوْا﴾ کہ
 لاتان بدن ﴿مِيْلًا عَظِيْمًا﴾ بہ لادانیکی گہورہ ﴿يُرِيْدُ اللّٰهُ﴾ خواوہیہ ویت ﴿اَنْ يُخَفِّفَ عَنْكُمْ﴾
 کہئر کتان لہسہر سووک بکات ﴿وَخَلَقَ الْاِنْسَانَ ضَعِيْفًا﴾ چونکہ ٹادہمی بہ لاواز دروست کراوہ ﴿يُرِيْدُ اللّٰهُ﴾
 ﴿يَتَّبِعُهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا﴾ ئہی تہ وانہی باوہرتان ہٹاواہ ﴿لَا تَاْكُلُوْا اَمْوَالَكُمْ﴾ سامانی یہ کتری مہخون
 ﴿بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ﴾ لہنیوانتاناہا بہ نارہوا ﴿اِلَّا اَنْ تَكُوْنَ تِجْرَةً﴾ مہ گہر بازر گانی یہک بیت ﴿عَنْ كَرَاحِ
 مِّنْكُمْ﴾ بہرہ زامہندی لہنیوان خوتان دا ﴿وَلَا تَقْتُلُوْا اَنْفُسَكُمْ﴾ وہ خوتان مہ کورن (یان خوتان
 مہ فہوتینن بہ تاوان) ﴿اِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيْمًا﴾ بہراستی خواہہ میسہ بہ بہ زہیسی یہ پینان ﴿يُرِيْدُ اللّٰهُ﴾
 ﴿وَمَنْ يَّعْمَلْ ذٰلِكَ﴾ وہ ہہر کہ سیک تہوہ بکات (واتہ یہ کیک بکوڑیت) ﴿عُدُوْنَا وَطَلْمًا﴾ بہدہست
 دریزی و ستہم ﴿فَسَوْفَ نُصَلِّيْهِ نَارًا﴾ تہو لہ مہودوا دہیخہینہ ناو ٹاگرہوہ ﴿رَكَاتَ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ﴾
 ﴿يَسِيْرًا﴾ وہ تہوش ہمیشہ بو خوا ٹاسانہ ﴿اِنْ تَحْتَسِبُوْا كَبٰرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ﴾ تہ گہر دوور
 بکہونہوہ لہو تاوانہ گہورانہی کہ لیتان قہدہ غہ کراوہ ﴿نُكْفِرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ﴾ تہوہ تاوانہ
 بچو کہ کانتان بو دہ پوشین ﴿وَنُدْخِلْكُمْ مِّنْ دَخْلًا كَرِيْمًا﴾ وہ دہ تانخہینہ شویتیکی چاک و
 رینزداروہ ﴿وَلَا تَتَمَنَّوْا﴾ وہ ٹاوات مہ خوازن ﴿مَا فَضَّلَ اللّٰهُ بِهِ بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ﴾ بو تہو پلہیہی کہ
 خوا فہ زلی ہندی کتانی داوہ بہسہر ہندیکی تراندا ﴿لِّلرِّجَالِ نَصِيْبٌ﴾ بو پیاوان ہش ہہیہ ﴿وَمِمَّا
 اٰكْتَسَبُوْا﴾ لہوہی بہدہستی تہہینن ﴿وَلِلنِّسَاءِ نَصِيْبٌ﴾ وہ بو ٹافرہ تانیش ہش ہہیہ ﴿مِمَّا اَكْتَسَبْنَ﴾
 لہوہی بہدہستی تہہینن ﴿وَسَلُّوْا اللّٰهَ﴾ وہ داوا لہ خوا بکہن ﴿مِنْ فَضْلِهٖ﴾ لہ بہ ہرہو بہخششی
 خوی ﴿اِنَّ اللّٰهَ كَانَ يَكُلُّ شَيْءٍ عَلِيْمًا﴾ بہراستی خوا ہمیشہ بہ ہہموو شتیک زانیہ ﴿يُرِيْدُ اللّٰهُ﴾
 ﴿وَلِكُلِّ جَعَلْنَا﴾ وہ دامان ناوہ بو ہہموو (مردوویہک یان میراتیک) ﴿مَوْلٰی﴾ چہند میرات گریک (کہ
 ہشی تہ گرن) ﴿مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَاتِ وَالْاَقْرَبُوْنَ﴾ لہوہی کہ دایک و باوک و خزمانیان بہ جینان ہیشٹوہ
 ﴿وَالَّذِيْنَ عَقَدْتُمْ اَيْدِيَكُمْ﴾ وہ تہ وانہش کہ بہیماننان لہ گہل گری داون (کہ میرات لہیہ کتر بہرن)
 ﴿فَاَتَوْهُمْ نَصِيْبُهُمْ﴾ تہوہ ہشی خویانیان بدنہی ﴿اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلَىٰ شَيْءٍ شَهِيدًا﴾ بہراستی خوا
 ہمیشہ بہسہر ہہموو شتیکدا ٹاگدارو چاودیرہ ﴿يُرِيْدُ اللّٰهُ﴾

الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَى
 بَعْضٍ وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ فَالصَّالِحَاتُ قَنَتٌ
 حَافِظَاتٌ لِّلْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ اللَّهُ وَالَّتِي تَخَافُونَ
 نُشُوزَهُنَّ فَعِظُوهُنَّ وَأَهْجُرُوهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ
 وَأَضْرِبُوهُنَّ فَإِنْ أَطَعْنَكُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ سَبِيلًا
 إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا كَبِيرًا ﴿٣٤﴾ وَإِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا
 فَابْعَثُوا حَكَمًا مِنْ أَهْلِهِ وَحَكَمًا مِنْ أَهْلِهَا إِنْ
 يُرِيدَا إِصْلَاحًا يُوَفِّقِ اللَّهُ بَيْنَهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا
 خَبِيرًا ﴿٣٥﴾ * وَعَبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا
 وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَبِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ
 وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنبِ
 وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ إِنَّ اللَّهَ
 لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًا ﴿٣٦﴾ الَّذِينَ يَبْخَلُونَ
 وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَيَكْتُمُونَ مَا آتَاهُمُ
 اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا ﴿٣٧﴾

﴿الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ﴾ پیوان سہر بہرشتیاری (کار بہ دہستن) بہ سہر نافر تانہ وہ ﴿بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ﴾ بہ ہوی ٹہ وہہ خوا فہ زلی ہندیکیانی داوہ ﴿عَلَى بَعْضٍ﴾ بہ سہر ہندیکیاندا ﴿وَبِمَا أَنْفَعُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ﴾ ہر وہا بہ ہوی ٹہ وہی کہ (پیوان) لہ سامانہ کانیان خرج دہ کہن ﴿فَأَصْلَحَ﴾ جا نافر تہ چاکہ کان (ٹہ وانہن) ﴿قَتَلَتْ﴾ گویرایہ لانی بہر دہ وام (بو خواو پاشان میردہ کانیان) ﴿حَفِظَتْ لِّلْغَيْبِ﴾ پاریزہ رانی (داوینی خوئیان و سامانی میردہ کانیان) کہ میردہ کانیان لہ مالہ وہ نہ بن ﴿بِمَا حَفِظَ اللَّهُ﴾ بہ ہوی ٹہ وہی خوا فہرمانی پاراستنی داوہ ﴿وَالَّتِي تَخَافُ﴾ وہ ٹہ وہ نافر تانہ ش کہ ٹیوہ دہ ترسن ﴿تُشْرَهُنَّ﴾ سہر بیچتیاں بکہن ﴿فَعَطَّوهُنَّ﴾ ٹہ وہ ٹاموژ گاریان بکہن ﴿وَأَهْرُوهُنَّ فِي الْمَصَاجِعِ﴾ و جینگہ بان لی جیا بکہنہ وہ (و لہ گہ لیان مہ خہ ون) ﴿وَأَضْرِبُوهُنَّ﴾ و لیان بدہن (لیدانیک کہ لہ شعی عیب دار نہ کات) ﴿فَإِنِ اطَّعَكُمْ﴾ جا ٹہ گہر گویرایہ لیان کردن ﴿فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ سَبِيلًا﴾ ٹہ وہ ٹیتر ہیچ رینگہ بہ کہ لہ دژیان مہ گر نہ بہر ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا كَبِيرًا﴾ بہ راستی خوا ہہ می شہ بہر ز و بلندی گہور یہ ﴿وَإِنْ خِفْتُمْ﴾ وہ ٹہ گہر ترسان ﴿شِقَاقَ بَيْنَهُمَا﴾ لہ تی کچونی نیوانیان (ژن و میرد) ﴿فَاتَّبِعُوا حُكْمًا مِنْ أَهْلِهِ﴾ ٹہ وہ ناو بیژوانیک بنیرن لہ خزمی پیاوہ کہ ﴿وَحَكْمًا مِنْ أَهْلِهَا﴾ و ناو بیژوانیک لہ خزمی نافر تہ کہ ﴿إِنْ يُرِيدُوا إِصْلَاحًا﴾ ٹہ گہر (دو و ناو بیژوانہ کہ) ناشتیاں بویت ﴿يُوفِّقِ اللَّهُ بَيْنَهُمَا﴾ خوا نیوان ژن و میردہ کہ چاک دہ کاتہ وہ ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا خَبِيرًا﴾ بہ راستی خوا ہہ می شہ زانای ٹا گادارہ ﴿وَاعْبُدُوا اللَّهَ﴾ بہس خوا بہرستن، ﴿وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا﴾ و ہیچ شتیک مہ کہن بہ ہا و بہ شی ﴿وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا﴾ ہر وہا لہ گہل دایک و باو کتاندان چاک بن ﴿وَبِذِي الْقُرْبَىٰ﴾ وہ لہ گہل خزم و نریکان ﴿وَالْيَتَامَىٰ﴾ و ہہ تیوان ﴿وَالْمَسْكِينِ﴾ و ہہ ژاران ﴿وَالْحَارِزِي الْقُرْبَىٰ﴾ و ہاوسنی خزم ﴿وَالْحَارِ الْجَبِ﴾ و ہاوسنی بیگانہ یا دوور ﴿وَالصَّاحِبِ بِالْجَنبِ﴾ و ہاوپنی ہہ می شہ بی یا ہاوپنی سہ فہر ﴿وَأَنِ السَّبِيلِ﴾ و ری سوار ﴿وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ﴾ و ٹہ وانہی بوون بہ مولکتان (چاک بن لہ گہ لیاندا) ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ﴾ بہ راستی خوا خوشی ناویت ﴿مَنْ كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًا﴾ ٹہ وہ کہ سہی کہ خو بہزل زان و شانازی کہر بیت ﴿الَّذِينَ يَبْخُلُونَ﴾ ٹہ وانہی کہ چرووکن ﴿وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ﴾ فہر مانیش دہ کہن بہ خہ لکی بہ چرووکی ﴿وَيَرَكُمُونَ مَاءَ آتَاهُمُ اللَّهُ﴾ وہ دہیشار نہ وہ ٹہ وہی خوا پنی بہ خشیوون ﴿مِنْ فَضْلِهِ﴾ لہ بہ خشیوی خوئی ﴿وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا﴾ وہ ٹامادہ مان کردوہ بو بیباوہران

وَالَّذِينَ يَنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ رِئَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ
 وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ يَكُنِ الشَّيْطَانُ لَهُ وَقَرِينًا فَسَاءَ
 قَرِينًا ﴿٧٨﴾ وَمَا ذَا عَلَيْهِمْ لَوْ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَنْفَقُوا
 مِمَّا رَزَقَهُمُ اللَّهُ وَكَانَ اللَّهُ بِهِمْ عَلِيمًا ﴿٧٩﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ
 مِثْقَالَ ذَرَّةٍ وَإِنْ تَكَ حَسَنَةً يَضْعَفْهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ
 أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٨٠﴾ فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ
 وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا ﴿٨١﴾ يَوْمَ يَذِيذُ الَّذِينَ
 كَفَرُوا وَعَصُوا الرَّسُولَ لَوْ تُسَوَّى بِهِمُ الْأَرْضُ وَلَا يَكْتُمُونَ
 اللَّهَ حَدِيثًا ﴿٨٢﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْرُبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ
 سُكَرَىٰ حَتَّىٰ تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ وَلَا جُنُبًا إِلَّا عَابِرِي
 سَبِيلٍ حَتَّىٰ تَغْتَسِلُوا وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ
 أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً
 فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ
 إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُورًا غَفُورًا ﴿٨٣﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنْ
 الْكِتَابِ يَشْتَرُونَ الضَّلَالَةَ وَيُرِيدُونَ أَنْ تَضِلُّوا السَّبِيلَ ﴿٨٤﴾

﴿وَالَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ﴾ وہ ٹہوانہی مالہ کانیان دہ بہ خشن ﴿رَبَاءَ النَّاسِ﴾ لہ بہر روپامایی خہ لکی
 ﴿وَلَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ باوہریش ناہین نہ بہ خوا ﴿وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ و نہ بہ رۆزی دواپی ﴿وَمَنْ يَكُنِ
 الشَّيْطَانُ لَهُ قَرِينًا﴾ وہ ہر کہس شہیتان ہاورتی بیت ﴿فَسَاءَ قَرِينًا﴾ ٹہوہ (شہیتان) ہاورتیہ کی
 زور خرابہ ﴿وَمَا ذَا عَلَيْهِمْ﴾ وہ ٹہوانہ چ زینانیکیان دہ کہوتہ سہر؟ ﴿لَوْءَا مَنُوا بِاللَّهِ﴾ ٹہ گہر باوہرپان
 بہیناہ بہ خوا ﴿وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ وہ بہ رۆزی دواپی ﴿وَأَنْفَقُوا﴾ وہ بیان بہ خشی یاہہ ﴿مِمَّا رَزَقَهُمُ
 اللَّهُ﴾ لہ وہی کہ خوا پی ی بہ خشییون ﴿وَكَانَ اللَّهُ بِهِمْ عَلِيمًا﴾ وہ خوا ہہ میشہ زانایہ پیمان ﴿إِنَّ اللَّهَ
 لَا يَظْلِمُ مِقْطَالَ ذَرَّةٍ﴾ بہ راستی خوا بہ ٹہندازی گہردیلہ بہ کہ ستہم ناکات ﴿وَإِنْ تَكُ حَسَنَةً﴾ وہ ٹہ گہر
 چاکہ بہ کہہ بیت ﴿بُضِعَتْهَا﴾ (خودا) پاداشتہ کہی چہندجارہ دہ کاتہ وہ ﴿وَرَبُّوتٍ مِنْ لَدُنْهُ﴾ ودہ بہہ خشیت
 لہ لایہن خوہ وہ ﴿أَجْرًا عَظِيمًا﴾ پاداشتیکی گہورہ ﴿فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا﴾ ٹہمجا (حالی کافران)
 چوں بیت کاتیک ہیتامان ﴿مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ﴾ لہ ہہموو ٹومہ تیکدا شایہ تیک (کہ پینغہ مہرہ کہیانہ)
 ﴿رَجِئْنَا بِكَ﴾ تویشمان ہینا (ٹہی موحہ مہمد ﷺ) ﴿عَلَىٰ هَؤُلَاءِ شَهِيدًا﴾ بہ شایہت بہ سہر ٹائہ وانہ وہ ﴿وَلَا
 يُؤْمِدُ﴾ لہو رۆژہدا ﴿يُودُّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَعَصُوا الرَّسُولَ﴾ ٹاوات دہ خوازن ٹہوانہی کافر بوون و
 سہر پیچی پینغہ مہریان کرد ﴿لَوْ نَسُوا بَہُمُ الْأَرْضُ﴾ کہ زہویان بہ سہردا تہخت بکریت (واتہ بخریٹہ
 ژیر زہوی و نہ ہینرینہ دہرہ وہ) ﴿وَلَا يَكْتُمُونَ اللَّهَ حَدِيثًا﴾ وہ (لہو رۆژہدا) ہیچ قسہو باسیک لہ خوا
 ناشارنہ وہ ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ٹہی ٹہو کہسانہی کہ برواتان ہینا وہ ﴿لَا تَقْرُبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ
 سُكَرَىٰ﴾ نزیکی نوپڑ مہ بنہ وہ کاتیک ٹیوہ سہر خوش بن ﴿حَتَّىٰ تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ﴾ ہہتا بزائن چی
 دہ لین ﴿وَلَا جُنُبًا﴾ وہ ہر وہا نزیکی (جیگای) نوپڑ مہ بنہ وہ لہ کاتیکدا لہ شتان بی نوپڑہ (لہ شتان
 پیسہ) ﴿الْأَعَابِرِ سَبِيلًا﴾ مہ گہر تیہر بن (بہ مز گہوتدا) ﴿حَتَّىٰ تَغْتَسِلُوا﴾ ہہتا خوتان دہ شون ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ
 مَرْضَىٰ﴾ وہ ٹہ گہر ٹیوہ نہ خوش بوون ﴿أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ﴾ یان لہ سہ فہردا بوون ﴿أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ
 يَنْسَىٰ﴾ لہ سیتک لہ ٹیوہ ہاتہ وہ ﴿مِنَ الْعَائِلِ﴾ لہ شوینی دہست بہ ٹاوا گہ یاندنہ وہ ﴿أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ﴾ یان
 جہوت بوون لہ گہل خیزانہ کانتاندا (یالہ بہ کہ وتن لہ گہل ٹافرہ تانی نامہ حرہ مدا) ﴿فَلَا تَجِدُوا
 مَالَ﴾ ٹہمجا ٹاوتان دہست نہ کہوت ﴿فَتَيَمَّمُوا صَعِدًا طَيِّبًا﴾ ٹہوہ بہ خوئیکی پاک تہ بہ موم بکہن
 ﴿فَأَمْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ﴾ جا بہو توڑو خوٰلہ رووخسار و دہستہ کانتان تہ بہ موم بکہن
 ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا غَفُورًا﴾ بہ راستی خوا ہہ میشہ سہرہ وہی تاوانہ و لپیور دہ یہ ﴿الَّذِينَ رَأَىٰ
 سَہیری ٹہوانت نہ کردوہ ﴿أَوْ تَوَصَّيَبًا مِنَ الْكِتَابِ﴾ کہ بہ شیک لہ نامہ کہیان پی دراوہ (کہ تہ وراتہ)
 ﴿يَشْتَرُونَ الصَّلَاةَ﴾ گو مریسی ہلہدہ بزیرن (دہ کرن) ﴿وَيُرِيدُونَ أَنْ يُطْفِئُوا السَّيْلَ﴾ وہ دہیانہ ویت ٹیوہش
 لہریبازی راست گو مریبین ﴿

وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَعْدَائِكُمْ وَكَفَى بِاللَّهِ وَلِيًّا وَكَفَى بِاللَّهِ نَصِيرًا ﴿٤٥﴾
 مِنَ الَّذِينَ هَادُوا يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ وَيَقُولُونَ
 سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَأَسْمَعُ غَيْرَ مَسْمُوعٍ وَرَاعِنَا لِيًّا بِالسِّنِّهِمْ
 وَطَعْنًا فِي الدِّينِ وَلَوْ أَنَّهُمْ قَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأَسْمَعُ وَأَنْظُرْنَا
 لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَأَقْوَمَ وَلَكِن لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ
 إِلَّا قَلِيلًا ﴿٤٦﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ ءَامِنُوا بِمَا نَزَّلْنَا
 مُصَدِّقًا لِمَا مَعَكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَطَّيْسَ وُجُوهًا فَتَزُدَّهَا
 عَلَى أَدْبَارِهَا أَوْ نَلْعَنَهُمْ كَمَا لَعْنَا أَصْحَابَ السَّبْتِ وَكَانَ أَمْرُ
 اللَّهِ مَفْعُولًا ﴿٤٧﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ
 ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدِ افْتَرَى إِثْمًا عَظِيمًا
 ﴿٤٨﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يُزَكُّونَ أَنْفُسَهُمْ بَلِ اللَّهُ يُزَكِّي مَن يَشَاءُ
 وَلَا يَظْلُمُونَ فِتْيَانًا ﴿٤٩﴾ أَنْظُرْ كَيْفَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ
 وَكَفَى بِهِ إِثْمًا مُّبِينًا ﴿٥٠﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا
 مِنَ الْكِتَابِ يُؤْمِنُونَ بِالْجِبْتِ وَالطَّاغُوتِ وَيَقُولُونَ
 لِلَّذِينَ كَفَرُوا هَؤُلَاءِ أَهْدَى مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا سَبِيلًا ﴿٥١﴾

﴿وَاللَّهُ أَكْبَرُ﴾ و تہ نہا خوا چاڪ ناگادارہ بہ دوزمنہ کاتان ﴿وَكُنْ بِاللَّهِ وَلِيًّا﴾ وہ تہ نہا خوا بہ سہ
دوست بیت ﴿وَكُنْ بِاللَّهِ نَصِيرًا﴾ تہ نہا خواش بہ سہ یاریدہ در بیت ﴿مَنْ الَّذِينَ هَادُوا﴾ ہہ ندیک لہ
جوولہ کہ کان ﴿يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ﴾ فہر موودہ کانی خوا دہ گورن لہ شوین و مہ بہستی خزی
﴿وَيَقُولُونَ سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا﴾ و ہہ لئین: بیستمان و سہر بیچیمان کرد!! ﴿وَأَسْمَعُ غَيْرَ مَسْمَعٍ﴾ گوی بگرہ
قہت گویت لی نہ بی!! ﴿وَرَاعِنَا﴾ و ہہ لئین (راعنا) چاڪ گویمان بو بگرہ (بہ لام بہ زمانی جوولہ کہ
واتہ تو خرابترینمانی ئەوان ئەم مانایان مہ بہست بوو) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ دە میان خوار دە کردہ و ہ
(بو ئەوہی مہ بہستہ خراپہ کہ بگہ یہ نیت) ﴿وَطَعْنَا فِي الدِّينِ﴾ و ہ بو تانہ و تہ شہردان ئەلایینی (نیسلام)
﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ قَالُوا﴾ و ہ ئە گہر ئەوان بیان ووتایہ ﴿سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا﴾ بیستمان و گویرایہ لئین ﴿وَأَسْمَعُ وَأَطْرْنَا﴾
و (قسہمان) بیستہ و پہلہ مان لی مہ کہ ﴿لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَأَقْوَمَ﴾ ئەوہ چاڪترو راست تر بوو بویمان
﴿وَلَكِنْ لَمَنَّهُمُ اللَّهُ﴾ بہ لام خوا نہ فرینی لی کردن ﴿بِكُفْرِهِمْ﴾ بہ ہوی بی باوہر بیہ کہ یانہوہ ﴿فَلَا يُؤْمِنُونَ
إِلَّا قَلِيلًا﴾ بویہ بروا ناہینن کہ میکیان نہ بیت ﴿يَتَّبِعُهَا الَّذِينَ﴾ ئەی ئەوانہی ﴿أَوْثُوا الْكِتَابَ﴾
کہ نامہ تان پی بہ خشراوہ ﴿ءَأَمُّوا بِمَآزِنًا﴾ بروا بہینن بہو (قورٹانہ) ی نار دوومانہ تہ خوارہ و ہ
﴿مُصَدِّقًا لِمَا مَعَكُمْ﴾ کہ بہ راست دانہری ئەو (تہ وراتہ) ی ئیوہیہ ﴿مَنْ قَبْلَ أَنْ تَطْمِسَ وُجُوهًا﴾ پیش
ئہوہی رو خسارینک ساف بکہین (لہ پیشہوہ) ﴿فَنَزَّهَا عَلَىٰ أَذْبَارِهَا﴾ ئەمجا بیہینہ پشت سہریان
﴿أَوْ نَلَعْنَهُمْ﴾ یان نہ فرہ تیان لی بکہین ﴿كَمَا لَعَنَّا أَصْحَابَ النَّبِيِّ﴾ و ہك چون نہ فرہ تمان کرد لہ خہلکانی
شہممہ (ئہوانہی کہ راوہ ماسییان لی قہدہ غہ کرا لہ روژی شہممہ دا کہ چی دە ہاتن لہ روژی ہہینیدا
تورہ کانیان دادہ خست و روژی یہك شہممہ ہہ لیان دە گرتہوہ) ﴿وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا﴾ و ہبریاری خوا
ہہمیشہ بہدی دیت ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ بہ راستی خوا ﴿لَا يَغْفِرُ لِمَنْ يُشْرِكُ بِهِ﴾ و یغفر مادون ذلک ﴿خَوْش نَابِت
گہر ہاوبہشی بو دابنری بیجگہ لہوہ خووش ئە بیت لہ ہر گوناہیکی تر ﴿لَمَنْ يَشَاءُ﴾ بو ہر کہ سینک
کہ بیہویت، ﴿وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ﴾ و ہ ہر کہ سینک ہاوبہش بو خوا دابنیت ﴿فَقَدْ أَفْرَقْنَا إِثْمًا عَظِيمًا﴾ ئەوہ
بینگومان گوناہیکی زور گہورہی ہہلہستوہ ﴿الَّذِينَ تَرَىٰ إِلَى الدِّينِ﴾ ئایا سہیری ئەوانہت نہ کردوہ
﴿يُرْكُونَ أَنفُسَهُمْ﴾ کہ خوزیان بہ پاك و چاڪ دہزانن ﴿بَلِ اللَّهُ يُرِيكَ مِنْ شَيْءٍ﴾ (وانی یہ) بہلکو خوا ہر
کہ سینکی بویت پاك و خاوتینی دہ کات ﴿وَلَا يظُنُّونَ قِتْلًا﴾ و کہمترین ستمیان لی ناکریت (بابہ ئەندانہی
ئہو دہزوہ باریکہی ناوکی خورماش بیت) ﴿أَنْظُرْ كَيْفَ﴾ سہیری بکہ چون ﴿يَقْتُرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ﴾
بہدہم خواوہ درو ہلدہ بہستن ﴿وَكُنْ بِهٖ إِثْمًا مُّبِينًا﴾ و ہ بہ سہ ئەو درو یہ کہ گوناہیکی روون و ئاشکرایہ
﴿الَّذِينَ تَرَىٰ إِلَى الدِّينِ﴾ ئایا ئاوریکت نہ داوہ تہوہ لہوانہی ﴿أَوْثُوا صِيبًا مِنَ الْكِتَابِ﴾ بہ شیک لہ نامہی
خواییان پیدراوہ ﴿يُؤْمِنُونَ بِالْحَبِيبِ وَالظَّلْعُوتِ﴾ بروا ئەہینن بہشتی بی نرخ و بہر نامہی غہیری خوا (بہ
جادوو گہران و بہ شہیتان) ﴿وَيَقُولُونَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا﴾ و ہ ئەلئین بہوانہی کہ بی بروان ﴿هَلْؤَاءِ أَهْدَىٰ﴾
ئہوانہ ریبازیان راسترہ ﴿مِنَ الَّذِينَ ءَأَمُّوا سَبِيلًا﴾ لہوانہی کہ باوہر یان ہیناوہ ﴿

أُولَئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ وَمَنْ يَلْعَنِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ نَصِيرًا ﴿٥٤﴾
 أَمْ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّنَ الْمُلْكِ فَإِذَا لَا يُؤْتُونَ النَّاسَ نَقِيرًا ﴿٥٥﴾ أَمْ
 يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَى مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ فَقَدْ آتَيْنَا
 آلَ إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَآتَيْنَاهُمْ مُلْكًا عَظِيمًا ﴿٥٦﴾
 فَمِنْهُمْ مَنْ ءَامَنَ بِهِ وَمِنْهُمْ مَّنْ صَدَّعْتَهُ وَكَفَىٰ بِجَهَنَّمَ سَعِيرًا ﴿٥٧﴾
 إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا سَوْفَ نُصَلِّيهِمْ نَارًا كَمَا نُصَلِّيَتْ
 جُلُودُهُمْ بِدَلْنَاهُمْ جُلُودًا أُخْرَىٰ لِيَذَّوْقُوا الْعَذَابَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ
 عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿٥٨﴾ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ
 جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا لَهُمْ فِيهَا
 أَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا ظِلِيلًا ﴿٥٩﴾ * إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ
 أَنْ تُوَدُّوا إِلَى الْأَقْرَبِينَ إِلَىٰ أَهْلِهِمْ وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ
 تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ إِنَّ اللَّهَ نِعِمَّا يَعِظُكُمْ بِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا
 بَصِيرًا ﴿٦٠﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي
 الْأَمْرِ مِنكُمْ فَإِن تَنَزَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَزُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِن كُنتُمْ
 تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿٦١﴾

﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُ اللَّهُ﴾ نائه وانه که سانیکن که خوانه فرینی لی کردوون ﴿وَمَنْ يَلْعَنِ اللَّهَ﴾ ههر که سینکیش خوانه فرینی لی بکات ﴿فَلَنْ نَجِدَ لَهُ نَصِيرًا﴾ ئەو هه رگیز دهست ناکه ویت بوی هیچ یار مه تی ده ری ﴿أَمْ لَهُمْ نَصِيبٌ﴾ نایا ئەوانه (جووله که کان) بهشیان هه یه ﴿مِنَ الْمَالِ﴾ له دهسه لاتی پاشایه تی (خاوه نی تی بوونه وهر)؟ ﴿فَإِذَا لَاقُوا النَّاسَ نَقِيرًا﴾ (جائ هه ر بیانوا یه) ئەو کاته به خه لکی یان نه ده به خشی (به ئەندازه ی) تو بکلی ده نکه خورمایه ک ﴿أَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ﴾ یان ئیره یی (حه سوودی) ده بن به خه لکی؟ ﴿عَلَىٰ مَاءٍ أَنْهَهُ اللَّهُ﴾ له سه ره وه ی خوا پتی به خشیوون (که پیغه مبه ریتی یه) ﴿مِنْ فَضْلِهِ﴾ له فزل و به هری خوی ﴿فَقَدَاءُ آتِنَا﴾ ئەوه بیگومان داومانه ﴿عَالِ إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابِ﴾ به نه وه ی ئیبراهیم کتیب ﴿وَالْحِكْمَةَ﴾ و پیغه مبه ریتی ﴿وَأَتَيْنَاهُمُ مِّلْكَ عَظِيمًا﴾ هه ره ها بیمان به خشین دهسه لاتیکی گه و ره ﴿مِنْهُمْ مَنْ آمَنَ بِهِ﴾ جاله و خه لکه دا هه بسو و پروایان به (موحه مه سه د ﷺ) هینا ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ صَدَعَتُهُ﴾ ههشیان بوو به رگری لی کردووه ﴿وَكُنِيَ بِجَهَنَّمَ سَعِيرًا﴾ وه دوزخ به سه (بویان) که ناگریکی هه لگیر ساوه ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ به راستی ئەوانه ی بی پروا بوون ﴿بِآيَاتِنَا﴾ به ئایه ته کانی ئیمه ﴿سَوْفَ نُضَلِّيهِمْ نَارًا﴾ له مه و لا ده یان خه یه ناو ناگریک ﴿كَمَا نَضَجَتْ جُلُودُهُمْ﴾ هه ر کاتیک که پیستیان سووتا (و برزوا) ﴿بَدَلْنَاهُمْ جُلُودًا غَيْرَهَا﴾ بویان ده گورین به پیستیکی تر ﴿لِيُدْفُوا الْعَذَابَ﴾ بوئو وه ی سزاکه (به چاکی) به چه ژن ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَزِيزًا حَكِيمًا﴾ به راستی خوا هه همیشه زالی کار دروسته ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ وه ئەوانه ی باوه ریان هینا ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ و کاری چاکه یان کرد ﴿سَنَدْخُلُهُمْ جَنَّاتٍ﴾ له مه و لا ده یان خه یه چه ند به هه شتی ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ که پروپاره کان ده چن به ژیر یاندا ﴿خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾ ده میننه وه تیابدا به هه همیشه یی ﴿لَهُمْ فِيهَا زَوْجٌ مٌطَهَّرَةٌ﴾ بویان هه یه تیابدا هاوسه رانی پاک و خاوین ﴿وَنَدْخُلُهُمْ ظِلًّا ظَلِيلًا﴾ وه ده یان خه یه ژیر سیه ری چرو و برده وامه وه ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ﴾ به راستی خوا فه رمانتان بی ده کات ﴿أَنْ تُوَدُّوا الْأَمْنَتَ﴾ به دانه وه ی گشت سپارده کان ﴿إِلَىٰ أَهْلِهَا﴾ بو خاوه نه کان یان ﴿وَإِذَا حَكَّمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ﴾ وه کاتیک دادوهر یتان کرد له نیوان خه لکیدا ﴿أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ﴾ (خودا فه رمان ده کات) به داد حو کم بکه ن ﴿إِنَّ اللَّهَ يُعْظِمُكُمْ بِهِ﴾ به راستی خوا به چاکی نامور گاریتان ده کات ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا صَبِيرًا﴾ به راستی خوا هه همیشه بیسه ری بینایه ﴿بِآيَاتِهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئە ی که سانیک که باوه رتان هینا وه ﴿أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ﴾ گوئرایه لی خوا و گوئرایه لی پیغه مبه ر بن ﴿وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ﴾ وه پاشانیش گوئرایه لی کار به ده سه ته (عادیله) کانی خوتان بن ﴿فَإِنْ تَرَغَفُوا فِي شَيْءٍ﴾ جائ هه ر دوو به ر کیتان هه بوو له شتیکدا ﴿فُوَدُّوا إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ﴾ ئەوه بیگیر نه وه بو لای خوا و پیغه مبه ر ﷺ ﴿إِنْ كُنتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ ئەهه ر ئیوه باوه رتان هه یه به خوا ﴿وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ و به ر وژی دوا یی ﴿ذَلِكَ خَيْرٌ﴾ ئەوه باشته ره ﴿وَإِحْسَنُ تَأْوِيلًا﴾ وه ناکام و ئەنجامی چاکتره ﴿۵۱﴾

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ آمَنُوا بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ
 وَمَا أَنْزَلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَحَاكَمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ
 وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ ۗ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ
 ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿٦٥﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَىٰ مَا أَنْزَلَ
 اللَّهُ وَإِلَىٰ الرَّسُولِ رَأَيْتَ الْمُنَافِقِينَ يَصُدُّونَ عَنْكَ
 صُدُودًا ﴿٦٦﴾ فَكَيْفَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ بِمَا
 قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ ثُمَّ جَاءُوكَ يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا
 إِحْسَانًا وَتَوْفِيقًا ﴿٦٧﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَعْلَمُ اللَّهُ مَا
 فِي قُلُوبِهِمْ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَعِظْهُمْ وَقُلْ لَهُمْ فِي
 أَنْفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيغًا ﴿٦٨﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا
 لِيُطَاعَ بِإِذْنِ اللَّهِ وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ
 جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ
 لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَحِيمًا ﴿٦٩﴾ فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ
 حَتَّىٰ يُمَكَّمُوكَ فِي مَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي
 أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِمَّا قَضَيْتَ وَيَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴿٧٠﴾

﴿الَّذِينَ إِلَى الَّذِينَ﴾ نایا ناوړیکت نہ داوہ تہ وہ بہ لای ئەوانہی ﴿بِرَّعْمُونَ﴾ وا خو نیشان دہدن ﴿أَنَّهُمْ ءَامَنُوا﴾ کہ بہ راستی ئەوان باوہ ریان ہیناوہ ﴿بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ﴾ بہ وہی دابہ زیوہ بۆتو (کہ قورنانه) ﴿وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ﴾ و بہ وہش کہ پیش تو دابہ زیوہ (کہ تہ وراتہ) ﴿يُرِيدُونَ أَنْ﴾ دیانہ ویت کہ ﴿يَتَحَاكَمُوا إِلَى الظُّلُمَاتِ﴾ دادگای و حومکیان بیہن بۆلای یہ کیٹک کہ حوکم بہ بہرنامہ ہی خوا ناکات ﴿وَقَدْ أُمِرُوا﴾ لہ کاتیکتدا بہ راستی فہرمانیان پی کر اوہ ﴿أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ﴾ کہ بر وایان پی نہ بیت ﴿وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ﴾ وہ شہ بیتان دہیہ ویت ﴿أَنْ يُضِلَّهُمْ﴾ کہ گومر ایان بکات ﴿صَلَاةً وَمَا تَكُنُ لَهُمْ آيَةً﴾ بہ گومر ایہ کی دور لہ راستی ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا﴾ وہ ئە گہر پی یان بو تریت : و ہرن ﴿إِلَىٰ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾ بۆلای ئەوہی خوا نار دوویہ تہیہ خواروہ ﴿وَالَى الرَّسُولِ﴾ وہ بۆ لای پیغہ مہر ﴿رَأَيْتَ الْمُتَفَقِّهِينَ﴾ دہ بینی (ئہی مو حہ مہد ﴿لَهُمْ﴾ دوو رووہ کان ﴿بِصُدُّوا عَنْكَ صُدُودًا﴾ پرووت لی و ہر دہ گیرن بہوہر گہر انیکی تہ او ﴿فَكَيْفَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ﴾ نایا حالیان چوں ئە بیت کاتیٹک بہ سہرہاتیکی ناخوشیان تووش بیت ؟ ﴿بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ﴾ بہ ہوی ئەوہی دہسیان پیشی خستووہ (کر دوویانہ) ﴿فَجَاءُوكَ﴾ پاشان دیتنہوہ بۆلات ﴿يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ﴾ و سویند دہ خون بہ خوا ﴿إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا الْحِسَابَ وَأَوْفِيًّا﴾ تہ نہا نیازی چاکہ و بہک خستنہوہ مان بووہ (کاتیٹک کہ حوکم دہ بہین بۆلای غہیری خوا) ﴿أَوَلَيْكَ الَّذِينَ يَعْبُدُونَ اللَّهَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ﴾ ئەوانہ کہ سانیکن خوا دہ زانیت چی لہ دلیاندا ہمیہ ﴿فَاعْرِضْ عَنْهُمْ﴾ کہواتہ پرویان لی و ہر گیرہ ﴿وَعَظُّهُمْ﴾ وہ ٹاموژ گاریان بکہ ﴿وَقُلْ لَهُمْ فِي أَنْفُسِهِمْ﴾ وہ بلی پیمان دہر بارہی خویمان ﴿قَوْلًا بَلِيغًا﴾ و تہ بہ کی رہوان و کاریگہر ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ﴾ وہ ہیچ پیغہ مہر یکمان رہوانہ نہ کر دووہ ﴿إِلَّا لِيُطَاعَ﴾ تہ نہا بۆ ئەوہ نہ بیت گوپراہ لی بکریت ﴿بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ بہ فہرمانی خوا ﴿وَلَوْلَا أَنَّهُمْ﴾ وہ بیگومان ئە گہر ئەوان ﴿إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ﴾ کاتیٹک ستہ میان لہ نہ نفسی خویمان کرد ﴿جَاءُوكَ﴾ بہانایہ بۆلات ﴿فَأَسْتَغْفِرُوا اللَّهَ﴾ و داوای لی بور دونیان بکرایہ لہ خوا ﴿وَأَسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ﴾ پیغہ مہر ریش داوای لی خووش بوونی بۆ بکر دناہ ﴿وَلَجَدُوا لِلَّهِ تَوَابًا رَحِيمًا﴾ بیگومان دہیان بینی خوا بہ شیمانی و ہر گری بہ بہ زہیہ ﴿فَلَا وَرَبِّكَ﴾ نہ خیر (وانی یہ کہ خویمان بہ باوہ ردار نیشیان دہدن) سویند بہ پہر و ہر دگارت ﴿لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ﴾ بر وادارنن تاتو نہ کہ نہ دادوہر ﴿فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ﴾ لہ ہر ٹاژاوہ و دووہرہ کی یہ کی نیوانیان دا ﴿ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ﴾ لہ پاشان ہست نہ کہن لہ دہر و نیاندا ﴿حَرَجًا مَّا قَضَيْتَ﴾ بہ ہیچ بیزاریہ کہ لہو بریاریہ تو داوتہ ﴿وَيَسْأَلُونَكَ تَسْلِيمًا﴾ و مل کہ چ نہ بن بہ ملکہ چی یہ کی تہ او ﴿﴾

وَلَوْ أَنَّا كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ أَنْ اقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ أَوْ ائْتُوا بِدِينٍ لَكُمْ مَا فَعَلُوهُ إِلَّا قَلِيلٌ مِّنْهُمْ ۗ وَلَوْ أَنَّهُمْ فَعَلُوا مَا يُوعَظُونَ بِهِ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَأَشَدَّ تَثْبِيتًا ﴿٦٦﴾ وَإِذَا آلَتِنَهُمْ مِّن لَّدُنَّا أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٦٧﴾ وَلَهَدَيْنَاهُمْ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ﴿٦٨﴾ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَٰئِكَ رَفِيقًا ﴿٦٩﴾ ذَلِكَ الْفَضْلُ مِنَ اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ عِلِيمًا ﴿٧٠﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا خُذُوا حِذْرَكُمْ فَانفِرُوا ثُبَاتٍ أَوْ يَنْفِرُوا جَمِيعًا ﴿٧١﴾ وَإِنْ مِنْكُمْ لَمَنْ لَّيْبَطَأَنَ فإِنْ أَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا قَدْ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْنَا إِذْ لَمْ أَكُنْ مَعَهُمْ شَهِيدًا ﴿٧٢﴾ وَلَئِنْ أَصَابَكُمْ فَضْلٌ مِّنَ اللَّهِ لَيَقُولَنَّ كَأَن لَّمْ تَكُنْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ مَوَدَّةٌ يَلْبِغْتَنِي كُنْتُ مَعَهُمْ فَأَفُوزَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٧٣﴾ * فَمَا يُقَاتِلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يَشْرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ وَمَنْ يُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيُقْتَلْ أَوْ يَغْلِبْ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٧٤﴾

﴿وَلَوْ أَنَّا كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ﴾ وہ بیگومان نہ گہر ئیمہ پیوستمان بگرداہہ لہ سہریان ﴿أَن آقُولُوا أَنفُسُكُمْ﴾ کہ یہ کتری بکوژن (واتہ باوہرداران بی باوہران بکوژن) ﴿أَوْ آخُرُجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ﴾ یان لہ مالہ کانتانہ در بچن ﴿مَا فَعَلُوهُ﴾ ئەوہیان نہدہ کرد ﴿إِلَّا قَلِيلٌ مِّنْهُمْ﴾ کہ میکیان نہ بیت ﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ فَعَلُوا﴾ وہ ئە گہر بہ راستی ئەوان کاریان بگرداہہ ﴿مَا يُعْطُونَ بِهِ﴾ بہ پنی ئەو ناموژ گاریانہی دە کران ﴿لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ﴾ ئەوہ باشتر بوو بویان ﴿وَأَشَدَّ تَثِيئًا﴾ وہ دامہ زراوتر دە بوون (لہ سہر ئایینہ کہ بیان) ﴿وَإِذَا لَاتَبْتَهُمْ﴾ جائہ و کاتہ بیگومان پیمان دەبہ خشین ﴿مِن لَّدُنَّا﴾ لہ لایہن خو مانہوہ ﴿أَجْرًا عَظِيمًا﴾ پاداشتیکی گہورہ ﴿وَلَهْدَيْتُهُمْ﴾ وہ رینمو و نیمان دە کردن ﴿صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا﴾ بۆ رینگای راست ﴿وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ﴾ وہ ہەر کہ سینک گو پزایہ لی خواو پیغہ مہر بکات ﴿فَأُولَئِكَ مَعَ الَّذِينَ﴾ جائہ وانہ لہ گہل کہ سانینک ﴿أَنعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ﴾ کہ خواو فہزل و بہ ہرہی (خوی) رشتو و بہ سہریاندا ﴿مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصَّادِقِينَ﴾ لہ پیغہ مہران و راستگو یان ﴿وَالشُّهَدَاءَ وَالصَّالِحِينَ﴾ و شہیدان و پیوا چاکان ﴿وَحَسَنَ أُولَئِكَ رَفِيقًا﴾ وہ ئەوانہ چ ہاوری و ہاوہ لیکی چاکن ﴿ذَٰلِكَ الْفَضْلُ مِنَ اللَّهِ﴾ ئەو فہزل و بہ ہرہیہ تہنہا لہ لایہن خواوہیہ ﴿وَكَفَى بِاللَّهِ عَلِيمًا﴾ وہ بہ سہ کہ خواو زانایہ (بہ ہموو شتیک) ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ئەی کہ سانیک کہ باوہرتان ہیناوہ ﴿خُذُوا حِذْرَكُمْ﴾ ناگاداریی خوژتان و ہر گرن ﴿فَأَنْفِرُوا فِي الْحَبَاتِ﴾ ئەوسا تا قس تا قس ہیرش بہرن (دہر چن بۆ جیہاد) ﴿أَوْ أَنْفِرُوا جَمِيعًا﴾ یان ہہموو پینکہوہ ہیرش بہرن (دہر چن بۆ جیہاد) ﴿وَإِنْ مَكَرُ﴾ وہ بیگومان لہ ناوتاندا بہ ﴿لَمَنْ لَّيْطَأَنَّ﴾ کہسی وا بہ راستی خووی دوا دە خات ﴿فَإِنْ أَصَابَكُمْ مُصِيبَةٌ﴾ جائہ گہر تووشی بہ سہرہاتیکی خراب ہاتن ﴿قَالَ قَدْ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيَّ﴾ دە لیت بہ راستی خواو فہزل و بہ ہرہی رشت بہ سہرمدہ ﴿إِذْ لَمْ أَكُنْ مَعَهُمْ شَهِيدًا﴾ کہ لہ گہ لیاندا نامادہ نہ بووم ﴿وَلِئِنْ أَصَابَكُمْ فَضْلٌ مِنَ اللَّهِ﴾ وہ ئە گہر تووشی فہزل و بہ ہرہیہ ک بوون لہ خواوہ ﴿لَيَقُولَنَّ كَأَن لَّمْ يَكُنْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ رَمْدَةٌ﴾ بیگومان دە لیت و ہک لہ نیوان ئیوہ و ئەوہ ہیچ دوستایہ تی بہک نہ بوو بیت ﴿يَلَيْسَتَنِي كُنْتُ مَعَهُمْ﴾ ئەی خوژگہ لہ گہل ئەواندا بوو ما بہ ﴿فَأَفْزَقُوا عَظِيمًا﴾ تا قازانجیکی زور گہورہم بگرداہہ ﴿فَلْيُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ کہ واتہ با بجنہ گیت لہ ربی خوادا ﴿الَّذِينَ يَشْرُونَ الْآلْحَيٰوةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ﴾ کہ سانیک کہ زبانی دونیا دە فروشن بہرورژی دوا بی ﴿وَمَنْ يُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ جائہ ہر کہ سینک بجنہ گیت لہ ربی خوادا ﴿فَيُقَاتِلْ﴾ ئەمجا بکوژری (شہید بیت) ﴿أَوْ يَغْلِبْ﴾ یان زال بیت ﴿سَوْفَ نُؤْتِيهِ﴾ ئەوہ دواتر پنی دەدہین ﴿أَجْرًا عَظِيمًا﴾ پاداشتیکی گہورہ ﴿٧٤﴾

وَمَا لَكُمْ لَا تَقْتُلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ
 وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ
 الظَّالِمِ أَهْلُهَا وَاجْعَل لَنَا مِنْ لَدُنْكَ وَيَا وَاجْعَل لَنَا مِنْ لَدُنْكَ نَصِيرًا
 ﴿٧٥﴾ الَّذِينَ ءَامَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ فِي
 سَبِيلِ الطَّاغُوتِ فَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ
 كَانَ ضَعِيفًا ﴿٧٦﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كَفُّوا أَيْدِيَكُمْ وَأَقِيمُوا
 الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ فَامَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ إِذَا فُرِقَ مِنْهُمْ
 يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللَّهِ أَوْ أَشَدَّ خَشْيَةً وَقَالُوا رَبَّنَا لِمَ كُتِبَتْ
 عَلَيْنَا الْقِتَالُ لَوْلَا أَخَّرْتَنَا إِلَى أَجَلٍ قَرِيبٍ قُلْ مَتَّعَ الدُّنْيَا قَلِيلًا
 وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِمَنِ اتَّقَى وَلَا تظلمون فتيلًا ﴿٧٧﴾ أَيِنَّمَا تَكُونُوا
 يُدْرِكُكُمْ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنْتُمْ فِي بُرُوجٍ مُشِيدَةٍ وَإِنْ تُصَبِّهُمُ حَسَنَةٌ
 يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَإِنْ تُصَبِّهُمُ سَيِّئَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ
 عِنْدِكَ قُلْ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ فَمَالِ هَؤُلَاءِ الْقَوْمِ لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ
 حَدِيثًا ﴿٧٨﴾ مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ
 فَمِنْ نَفْسِكَ وَأَرْسَلْنَاكَ لِلنَّاسِ رَسُولًا وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿٧٩﴾

مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ تَوَلَّى فَمَا أَرْسَلْنَاكَ
 عَلَيْهِمْ حَفِيظًا ﴿٨٠﴾ وَيَقُولُونَ طَاعَةٌ فَإِذَا بَرَزُوا مِنْ عِنْدِكَ
 بَيَّتَ طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ غَيْرَ الَّذِي تَقُولُ وَاللَّهُ يَكْتُبُ مَا يُبَيِّتُونَ
 فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا
 ﴿٨١﴾ أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ
 لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا ﴿٨٢﴾ وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِنَ الْأَمْنِ
 أَوِ الْخَوْفِ أَذَاعُوا بِهِ وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَى أُولِي الْأَمْرِ
 مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ الَّذِينَ يَسْتَنْبِطُونَهُ مِنْهُمْ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ
 عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَاتَّبَعْتُمُ الشَّيْطَانَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٨٣﴾
 فَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا تُكَلَّفُ الْإِنْفُسَ وَحَرَضِ الْمُؤْمِنِينَ
 عَسَى اللَّهُ أَنْ يَكْفِيَ بَأْسَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَاللَّهُ أَشَدُّ بَأْسًا
 وَأَشَدُّ تَنكِيلًا ﴿٨٤﴾ مَنْ يَشْفَعْ شَفَاعَةً حَسَنَةً يَكُنْ لَهُ
 نَصِيبٌ مِّنْهَا وَمَنْ يَشْفَعْ شَفَاعَةً سَيِّئَةً يَكُنْ لَهُ كِفْلٌ مِّنْهَا
 وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُّقْتَدِرًا ﴿٨٥﴾ وَإِذَا حُيِّتُمْ بِتَحِيَّةٍ فَحَيُّوا
 بِأَحْسَنِ مَنِّهَا أَوْ رُدُّوهَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَسِيبًا ﴿٨٦﴾

﴿مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ﴾ هەر که سیتک گویرایه لی پیغمبر ﷺ بکات ﴿فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ﴾ ئەو به راستی گویرایه لی خوی کر دووه ﴿وَمَنْ تَوَلَّى﴾ هەر که سیکیش پشت هه لبکات ﴿فَمَا أَرْسَلْنَاكَ﴾ ئەو ته ئیمه تو مان ره وانه نه کر دووه ﴿عَلَيْهِمْ حَفِظًا﴾ به چاودیر و پاریزهر به سه ریا نه وه ﴿وَيَقُولُونَ طَاعَةٌ﴾ (دووره کان) ده ئین گویرایه لین (مل که چ و فهران به دارین) ﴿فَإِذَا بَرَأُوا مِنْ عِنْدِكَ﴾ به لام کاتیک له لای تو دهر چوون ﴿بَيَّتَ طَافِقَةً مِّنْهُمْ﴾ کومه لیک له وان شه وه ده که نه وه به پیلان گیران (له موسلمانان) ﴿غَيْرَ الَّذِي تَقُولُ﴾ به پیچه وانه ی قسه کانی تو ﴿وَاللَّهُ بِكُتُوبِ مَا يَبْسُتُونَ﴾ وه خواده بنو وسیت ئەو (پیلانانه ی) شه و کر دویانه ﴿فَأَعْرَضَ عَنْهُمْ﴾ که واته وازبان لی بینه ﴿وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ﴾ و پشت به خوا بیهسته ﴿وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا﴾ خوا به سه پشتیوانت بی ﴿أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْفَرَّانَ﴾ ئەو به بو بیسر ناکه نه وه له قورئان؟ ﴿وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ﴾ خو نه گهر له لایه ن که سیکی تره وه بوایه جگه له خوا ﴿لَوَجَدُوا فِيهِ﴾ بیگومان ده یانبینی تایدا ﴿اِخْتِلَافًا كَثِيرًا﴾ جیاوازی زور ﴿وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ﴾ وه کاتیک هه وایکیان بی بگات ﴿مِّنَ الْأَمْنِ﴾ دهر باره ی ناسایش و هیمنایه تی (نیوانتان) ﴿أَوْ الْخَوْفِ﴾ یان له باره ی ترسه وه ﴿أَدْعَاؤُهُ﴾ بلاوی ده که نه وه ﴿وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ﴾ به لام نه گهر بیانگه رانایه ته وه بو لای پیغمبر ﷺ ﴿وَإِلَى أُولِي الْأَمْرِ مِنْهُمْ﴾ و بو لای کاربه دهستانی خویان ﴿لَعَلِمَهُ الَّذِينَ يَسْتَشِيطُونَهُ مِنْهُمْ﴾ ئەو ته وانه ی راستی هه وواله کان دهر ده هینن دهران هه وواله که (راسته یان درویه) ﴿وَلَوْ لَا فَضَّلَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتَهُ﴾ وه نه گهر چاکه و به زه بی خوا نه بوایه به رامبهر به ئیوه ﴿لَاتَّبَعْتُمُ الشَّيْطَانَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ بیگومان شوین شه یتان ده که وتن که میکتان نه بیت ﴿فَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ (ئه ی موحه ممه د ﷺ) له پیناوی خوادا بجه نگی ﴿لَا تَكْلَفُ الْإِنْسَانَ﴾ تو نه نها ئه رکی خو ت لی داوا کراوه (یا تو نه نها ئه رکی خو ت له سه ره) ﴿وَحَرَضَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ هانی بر وادارانیش بده (بو جهاد) ﴿عَسَى اللَّهُ﴾ نومیده خوا ﴿أَنْ يَكْفَ بِأَسِ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ به رگری هیزی بی باوه ران بکات ﴿وَاللَّهُ أَشَدُّ بِأَسًا﴾ وه خوا به هیتره ﴿وَأَشَدُّ تَنكِيلًا﴾ و توله ی به تین تره ﴿مَنْ يَشْفَعْ شَفْعَةً حَسَنَةً﴾ هەر که سنی تکایه کی چاکه بکات ﴿يَكُنْ لَهُ نَصِيبٌ مِّنْهَا﴾ به شیکلی له (پاداشتی) ئەو چاکه یه بو هیه ﴿وَمَنْ يَشْفَعْ شَفْعَةً سَيِّئَةً﴾ وه هەر که سنی تکایه کی خرابه بکات ﴿يَكُنْ لَهُ كِفْلٌ مِّنْهَا﴾ ئەو ویش به شیکلی ده بیت له (سزای) ئەو خرابه یه ﴿وَكَانَ اللَّهُ﴾ وه خوا هه همیشه ﴿عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ مُّقِيبًا﴾ به سه ره هه موو شتیکیدا به توانایه (چاودیره) ﴿وَإِذَا حُجِمْتُمْ بِحِجَّةٍ﴾ هەر کاتیک سلاو ویکتان لی کرا ﴿فَاحْيُوا بِأَحْسَنِ مَنَاسِكٍ﴾ ئەو به چاکتر له و سلاوه سلاو بکه نه وه (لییان) ﴿أُورِدُوهُنَّ﴾ یان وه کو خوی بیسه نه وه ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ حَسِيبًا﴾ بیگومان خوا هه همیشه پرساو چاودیره به سه ره هه موو شتیکیدا ﴿﴾

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لِيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ ۗ
 وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا ﴿٨٧﴾ * فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنَافِقِينَ
 فِعْتَيْنِ وَاللَّهُ أَرْكَسَهُمْ بِمَا كَسَبُوا أَتُرِيدُونَ أَنْ تَهْدُوا مَنْ
 أَضَلَّ اللَّهُ ۗ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا ﴿٨٨﴾ وَذُو لُوطٍ تَكْفُرُونَ
 كَمَا كَفَرُوا فَتَكُونُونَ سَوَاءً ۗ فَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ أَوْلِيَاءَ حَتَّىٰ
 يُهَاجِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۗ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَخُذُوهُمْ وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ
 وَجَدْتُمُوهُمْ ۗ وَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ وُليًا وَلَا نَصِيرًا ﴿٨٩﴾ إِلَّا الَّذِينَ
 يَصِلُونَ إِلَىٰ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ أَوْ جَاءُوكُمْ حَصِرَتْ
 صُدُورُهُمْ أَنْ يَقْتُلُوكُمْ أَوْ يَقتُلُوا قَوْمَهُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ
 لَسَاطَهُمْ عَلَيْكُمْ فَلقَتُلُوكُمْ ۗ فَإِنْ اعْتَزَلُوكُمْ فَلَمْ يَقتُلُوكُمْ
 وَالْقَوَا إِلَىٰ كُمْ السَّلَامَ فَمَا جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيلًا ﴿٩٠﴾
 سَتَجِدُونَ ءَاخِرِينَ يُرِيدُونَ أَنْ يَأْمَنُوكُمْ وَيَأْمَنُوا قَوْمَهُمْ كُلًّا
 مَا رَدُّوهُ إِلَى الْفِتْنَةِ أُرْكَسُوا فِيهَا ۗ فَإِنْ لَمْ يَعْتَزِلُوكُمْ وَيُلْقُوا
 إِلَيْكُمْ السَّلَامَ وَيَكْفُوا أَيْدِيَهُمْ فَخُذُوهُمْ وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ
 تَقِفْتُمُوهُمْ وَأُولَئِكَ جَعَلْنَا لَكُمْ عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا مُبِينًا ﴿٩١﴾

﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هیچ په‌رستراوئکی راست نی‌یه جگه له‌خوا ﴿لِيَجْمَعَنَّكَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ﴾ سوئند به‌خوا بینگومان کۆتان ده‌کاته‌وه بۆ (لیپرسینه‌وه‌ی) ئەو رۆژی دوایه‌ی ﴿لَارَبِّ فِيهِ﴾ که هیچ گومانی تیندا نیه ﴿وَمَنْ أَضَدُّقٌ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا﴾ جا کئی له‌خوا قسه‌(و به‌لئینی) راست تره ﴿اللَّهُ﴾ ﴿فَمَا لَكُمْ﴾ ئەوه چیتانه ﴿فِي الْمُنْفِقِينَ﴾ فنتین ﴿ده‌باره‌ی دوو روه‌کان بوونه‌ته‌ دوو ده‌سته﴾ ﴿وَاللَّهُ أَرَّكَسَهُمْ بِمَا كَسَبُوا﴾ له‌کاتیکدا خوا ئەوانه‌ی گه‌راندۆته‌وه بۆ بی‌باوه‌ری به‌هۆی کرده‌وه کانیانه‌وه ﴿أَتْرِيدُونَ﴾ نایا ده‌تانه‌وئیت ﴿أَنْ تَهْدُوا مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ﴾ رینمونی که‌سبک بکه‌ن که‌خوا گومرای کردووه؟ ﴿وَمَنْ يُضِلَّ اللَّهُ﴾ وه‌هر که‌سبک خوا گومرای بکات ﴿فَلَنْ يَجِدَ لَهُ سَبِيلًا﴾ ئەوه‌هر گیز ناتوانی رینگای راستی بۆ بدوزیته‌وه ﴿وَهُدُوا لَوْ تَكُونُونَ﴾ ئەوان ئاواته‌خوازن ئیوه‌ش بی‌باوه‌ربن ﴿كَمَا كَفَرُوا﴾ وه‌ک چون‌خویان بی‌باوه‌ربون ﴿فَتَكُونُونَ سَوَاءً﴾ تا ئیوه‌وه ئەوان یه‌کسان بن ﴿فَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ أَوْلِيَاءَ﴾ که‌واته ئەوان به‌دۆست و یارمه‌تی ده‌ر هه‌لمه‌بژیرن ﴿حَتَّىٰ يَهْجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ هه‌تا (په‌شیمان دهنه‌وه) کۆچ ده‌کن له‌ری‌ی خوادا ﴿فَإِنْ تَوَلَّوْا﴾ ئەمجا ئە‌گه‌ر روویان وه‌رگتیرا و پشتیان هه‌لکرد ﴿فَوَحْدُوهُمْ﴾ ئەوه‌(به‌دیل) بیانگرن ﴿وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ﴾ و بیانکوژن له‌هه‌ر شوئینک تووشیان بوون ﴿وَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ وِلِيَاءَ وَلَا ضَمِيرًا﴾ وه‌هیچ دۆست و یارمه‌تی ده‌رنیک له‌وان هه‌لمه‌بژیرن ﴿إِلَّا الَّذِينَ يَصِلُونَ إِلَىٰ قَوْمٍ﴾ جگه له‌وانه‌ی په‌یوه‌ندی ده‌کن به‌که‌سانیکه‌وه ﴿يَبْتَغُونَ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ﴾ که‌له‌نیوان ئیوه‌وه ئەواندا په‌یمان هه‌یه ﴿أَوْجَاءً وَكُمْ حَصْرَتْ صُدُورُهُمْ﴾ یان هاتوون بۆ لاتان له‌سه‌ر دلپان نار‌ه‌حه‌ته (حه‌زناکه‌ن) ﴿أَنْ يَقْتُلُوكُمْ أَوْ يَقْتُلُوا قَوْمَهُمْ﴾ له‌وه‌ی که‌جه‌نگتان له‌دژ بکه‌ن یا جه‌نگ له‌دژی خزمه‌کانیان بکه‌ن ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ﴾ وه‌ئه‌گه‌ر خوا بیویستایه ﴿أَسَاطِمُهُمْ عَلَيْكُمْ﴾ زالی ده‌کردن به‌سه‌ر تاندا ﴿فَلَقَاتِلُوهُمْ﴾ و جه‌نگیان دژتان ده‌کرد ﴿فَإِنْ أَعْتَزَلْتُمُوهُمْ﴾ جا ئە‌گه‌ر ئەوان که‌نارگیر بوون له‌ئیه‌وه ﴿فَلَا يَقْتُلُوهُمْ﴾ و جه‌نگیان له‌دژتان نه‌ده‌کرد ﴿وَأَلْقُوا إِلَيْكُمُ السَّلَمَ﴾ و پیشنیاری ناشتیا ن کرد بۆتان (مل که‌چ بوون) ﴿فَمَا جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ عَدُوٍّ سَبِيلًا﴾ ئەوه‌خوا رینگه‌ی نه‌داوون که‌ده‌ستیا ن بۆ به‌رن و (نابی‌شه‌ریان له‌دژ بکه‌ن) ﴿سَتَجِدُونَءَآخِرِينَ﴾ له‌مه‌ولا که‌سانیکه‌ی تر ده‌بینن ﴿يُرِيدُونَ أَنْ يُبْسِطُوا﴾ ده‌بیانه‌وئیت له‌ئیه‌وه ئەمین بن ﴿وَيَأْتِمُوا قَوْمَهُمْ﴾ وه‌له‌هۆزه‌که‌ی خووشیان ئەمین بن ﴿كُلُّ مَا رَدُّوا إِلَىٰ الْفِتْنَةِ﴾ هه‌ر کاتیک بانگ کرابن بۆ بی‌باوه‌ری و بت په‌رستی ﴿أُرْكَسُوا فِيهَا﴾ گه‌راونه‌ته‌وه بۆی (واته به‌ناشتی رازی نه‌ده‌بوون) ﴿فَإِنْ لَّمْ يَعْتَزِلُوا﴾ جا ئە‌گه‌ر که‌نارگیر نه‌بوون لی‌تان ﴿وَيُلْقُوا إِلَيْكُمُ السَّلَمَ﴾ وه‌جله‌وی ناشتیا ن نه‌دایه‌ده‌ستان ﴿وَيَكْفُرُوا بِأَيْدِيهِمْ﴾ وه‌ده‌ستیا ن نه‌کیشایه‌وه (له‌جه‌نگ کردن) ﴿وَخَدُّوهُمْ وَأَقْتُلُوهُمْ﴾ ئەوه‌به‌دیل بیانگرن و بیانکوژن ﴿حَيْثُ تَقَعْتُمُوهُمْ﴾ له‌هه‌ر شوئینک که‌به‌رده‌ستان که‌وتن ﴿وَأُولَٰئِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ﴾ ئەوانه‌ی (باسمان کرد) داوامانه‌به‌ئیه‌وه ﴿عَلَيْهِمْ﴾ له‌دژیا ن ﴿سُلْطٰنًا مُّبِينًا﴾ ده‌سه‌لائی ناشکرا ﴿۱﴾

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ أَنْ يَقْتُلَ مُؤْمِنًا إِلَّا خَطَأً وَمَنْ قَتَلَ
 مُؤْمِنًا خَطَأً فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٌ وَوَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ
 إِلَىٰ أَهْلِهِ إِلَّا أَنْ يَصَدَّقُوا فَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ عَدُوٍّ
 لَكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٌ وَإِنْ كَانَ
 مِنْ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُم مِّيثَاقٌ فَوَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَىٰ
 أَهْلِهِ وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٌ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ
 شَهْرَيْنِ مُتَابَعَيْنِ تَوْبَةً مِّنَ اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ
 عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٩١﴾ وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا
 فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا ﴿٩٢﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
 آمَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَتَبَيَّنُوا وَلَا تَقُولُوا
 لِمَنْ أَلْفَيْنا إِلَيْكُمْ السَّلَامَ لَسْتَ مُؤْمِنًا تَبْتَغُونَ
 عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ مَغَانِمٌ كَثِيرَةٌ
 كَذَلِكَ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلُ فَمَنْ اللَّهُ عَلَيْكُمْ
 فَتَبَيَّنُوا إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿٩٤﴾

﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ أَنْ يَقْتُلَ مُؤْمِنًا﴾ بؤ هیج باوہردارینک رهوانی یه باوہردارینک بکوژیت ﴿إِلَّا خَطَا﴾
 مه گهر به هه‌له نه بیٚت ﴿وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَا﴾ وه ههر که سیک ئیماندارینک به هه‌له بکوژیت ﴿فَتَحْرِيرُ
 رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ﴾ ئه وه (له سه‌ریه‌تی) نازادکردنی کویله‌یه‌کی باوہردار ﴿وَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهِ﴾ و
 (نرخی) خوینیکیش بدات به کهس و کاری کوزراوه که ﴿إِلَّا أَنْ يَصَدَّقُوا﴾ مه گهر بیسه‌خشن (له
 خوینه که به‌خیزی خوین) ﴿فَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ عَدُوٍّ لَكُمْ﴾ به لام ئه گهر کوزراوه که له گهلینک بوو که
 دوزمنتان بوون (کافری شه‌ر کهر بوون) ﴿وَهُوَ مُؤْمِنٌ﴾ وه به لام کوزراوه که ئیماندار بوو ﴿فَتَحْرِيرُ
 رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ﴾ ئه وه (هر له سه‌ریه‌تی) نازادکردنی به‌نده‌یه‌کی ئیماندار ﴿وَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ﴾ وه ئه گهر
 (کوزراوه باوہرداره که) له گهلینک بوو ﴿بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ﴾ که له نیوان ئیوه وه ئه وانداه‌یمان هه‌بوو
 ﴿فَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهِ﴾ ئه وه (نرخی) خوینیک بدنه‌که‌سی کوزراوه که ﴿وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ﴾
 له گهل نازادکردنی کویله‌یه‌کی ئیماندار ﴿فَمَنْ لَمْ يَجِدْ﴾ جا ئه وه (بکوژ) هی ده‌ستی نه کهوت (یان نه‌ی
 بوو) ﴿فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ﴾ ئه وه (له سه‌ریه‌تی) رۆژوو گرتنی دوو مانگ ﴿مُتَّاعَيْنِ﴾ له سه‌ریه‌ک
 ﴿تُؤْتِيهِ مِنَ اللَّهِ﴾ (ئهم برپاره) لی بووردنه له لایهن خواوه ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ وه خوا
 هه‌میشه زانای کار دروسته ﴿وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَدِّيًا﴾ وه ههر که سیک ئیماندارینک به‌ده‌س
 ئه‌نقه‌س بکوژیت ﴿فَجَزَاءُُهُ جَهَنَّمُ﴾ ئه وه توله‌ی ئه وه که سه‌دوزه‌خه ﴿خَالِدًا فِيهَا﴾ به هه‌میشه‌یی
 تیایدا ئه‌بیٚت ﴿وَعَصَبَ اللَّهِ عَلَيْهِ﴾ وخوا خه‌شمی لیگرتووه ﴿وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا﴾ و
 نه‌فرینی لی کردووه و سزایه‌کی گه‌وره‌ی بوئاماده کردووه ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئه‌ی که سانیٚک
 که‌برواتان هیناوه ﴿إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ کاتیٚک دهر‌چوون (بؤ جهاد کردن) له‌ریگه‌ی خوادا
 ﴿فَتَيَسَّرُ لَكُمْ﴾ هه‌موو شتیٚک پروون بکه‌نه‌وه ﴿وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ﴾ وه نه‌لین به‌و که سانه‌ی ﴿أَلْفَىٰ إِلَيْكُمْ
 أَلْسَلَمَ﴾ که سلاوه‌ی موسلمانانه‌تان لی ده‌کن ﴿لَسْتَ مُؤْمِنًا﴾ تو بروادار نیت؟ ﴿تَتَّبِعُونَ
 عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ به‌دوای شتوومه‌ک و سامانی دونیاییدا بگه‌رین ﴿فَعِنْدَ اللَّهِ مَغَانِرُ كَثِيرَةٌ﴾
 ئه‌وه لای خوا ده‌سکه‌وتی زور هه‌یه ﴿كَذَلِكَ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلُ﴾ ئیوه‌س له‌مه‌و پیٚش هه‌روه‌ها بوون
 (ئیمان‌ه‌که‌تان ده‌شارده‌وه) ﴿فَمَنْ أَلَّ اللَّهُ عَلَيْهِ﴾ ئه‌مجا خوا منته‌ی نا به‌سه‌رتاندا (به‌هیز و زالی
 کردن) ﴿فَتَيَسَّرُ لَكُمْ﴾ ده‌ی که‌واته هه‌موو شتیٚک پروون بکه‌نه‌وه ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ يَمَانَعَاؤَ خَبِيرًا﴾
 به‌راستی خوا هه‌میشه ناگاداره به‌وه‌ی ئیوه ده‌یکهن ﴿۴۱﴾

لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِ وَالْمُجَاهِدُونَ
 فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ
 وَأَنْفُسِهِمْ عَلَى الْقَاعِدِينَ دَرَجَةً وَكُلًّا وَعَدَ اللَّهُ الْحَسَنَىٰ وَفَضَّلَ اللَّهُ
 الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٩٥﴾ دَرَجَاتٍ مِّنْهُ وَمَغْفِرَةً
 وَرَحْمَةً وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿٩٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ
 ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ
 قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضَ اللَّهِ وَسِعَةً فَتُهَاجِرُوا فِيهَا فَأُولَٰئِكَ مَا لَهُمْ
 جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿٩٧﴾ إِلَّا الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ
 وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ لَا يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا ﴿٩٨﴾
 فَأُولَٰئِكَ عَسَىٰ اللَّهُ أَنْ يَعْفُوَ عَنْهُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَفُورًا غَفُورًا ﴿٩٩﴾ * وَمَنْ
 يُهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَجِدْ فِي الْأَرْضِ مُرَاجًا كَثِيرًا وَسِعَةً وَمَنْ
 يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ يُدْرِكْهُ الْمَوْتُ فَقَدْ
 وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿١٠٠﴾ وَإِذَا ضَرَبْتُمْ فِي
 الْأَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ إِنْ خِفْتُمْ
 أَنْ يَفْتِنَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ الْكٰفِرِينَ كَانُوا كُفْرًا مَّيِّنًا ﴿١٠١﴾

﴿لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ به کسان نین ئەو باوەردارانەى دانىشتون و جيهاد ناکەن ﴿عِزُّ أُولِي
الْأَصْرَارِ﴾ جگه له خاوهن عوزره كان نه بيت (وهك نه خوڤس، و كویر، وشهل) ﴿وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾
له گەل تىكۆشه رانى رینگه ی خوادا ﴿يَأْمُرُوهُمْ وَأَنْفُسَهُمْ﴾ به مال و گیانیان ﴿فَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ
وَأَنْفُسِهِمْ﴾ خوا فه زلی تىكۆشه ران به مال و گیانیانى داوه ﴿عَلَى الْقَاعِدِينَ دَرَجَةً﴾ به سەر دانىشتوان (له
جيهاد) دا به پله يهك ﴿وَلَا وَعَدَ اللَّهُ الْحَسَنَى﴾ وه ههر يهك له دوو تاقمه خوا به لىنى پاداشتی زور چاکی
پنی داوون (که به هه شته). ﴿وَفَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا﴾ وه خوا ریزی تىكۆشه رانى داوه
به سەر دانىشتووه كاندا به پاداشتیکی گه وره ﴿دَرَجَاتٍ مِنْهُ وَمَغْفِرَةً وَرَحْمَةً﴾ له لای (خوا) وه پله ی زور
ولى خوڤس بوون و میهره بانیان بۆ ههیه ﴿وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ وه خوا هه میسه لیبوره دی میهره بانه ﴿
إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ﴾ به راستی ئەوانه ی که فریشته کان گیانیان ده کیشن ﴿ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ﴾ له کاتیکیدا
که سته میان له خوڤان ده کرد (به کوچ نه کردنیان) ﴿قَالُوا لِمَ كُنتُمْ﴾ (به شه ره وه پینان) ده لىن (ده رباره ی
ثابینه که تان) له چیدا بوون؟! ﴿قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ﴾ ده لىن ئیمه چه وساوه بووین له سهر زهوی
دا ﴿قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضَ اللَّهِ وَسَعَةً﴾ (پینان) ده لىن مه گهر زهوی خوا فراوان نه بوو؟ ﴿فَتَهَاجَرُوا فِيهَا﴾ تا
کوچتان بکر دایه تیايدا ﴿قَالُوا لَيْتَكُمَاؤُهُمْ جَهَنَّمَ﴾ جا ئەوانه شوینیان دۆزه خه ﴿وَسَاءَتْ مَصِيرًا﴾ ئای چ پاشه
رۆژیکی خرابه ﴿إِلَّا الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ﴾ بىجگه له و چه وساوانه ی که له پیاوان ﴿وَالنِّسَاءِ﴾
و ئافره تان ﴿وَأَوْلَادِنَ﴾ و له مندا لانس ﴿لَا يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً﴾ که توانای هیچ چاره به کیان نی به (له بهر
بى هیزی و بیریان) ﴿وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا﴾ وه به هیچ شیوازیك ری دهر ناکەن ﴿قَالُوا لَيْتَكُمَاؤُهُمْ جَهَنَّمَ﴾
ئاهه وانه ئومید هه یه خوالی یان خوڤس بیت ﴿وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ وه خوا هه میسه چاوبوشیکه ر
ولى خوڤسبووه ﴿وَمَنْ يَهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ وه ههر که سینک کوچ بکات له ری ی خوادا ﴿يَجِدْ فِي
الْأَرْضِ﴾ ده سستی ده که ویت له زه ویدا ﴿مُرْعًا كَثِيرًا﴾ جیگه و رینگه ی زور (که دوزمن پنی ناخوڤه)
﴿وَسَعَةً﴾ وه فراوانی (له رۆزی ژباندا) ﴿وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ﴾ وه ههر که سینک له مالی خو ی دهر چیت
﴿مُهَاجِرًا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ وه کوچ بکات بۆ لای خوا و پیغه مبه ره که ی ﴿تُرِيدُ لَهُ الْبَلَاءَ﴾ پاشان مردن
پنی بکات ﴿فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ﴾ ئەوه بىگومان پاداشتی ئەو که سه که وتوته سهر خوا ﴿وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا
رَحِيمًا﴾ وه خوا هه میسه لى بورده ی به به زه یی به ﴿وَإِذَا ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ ههر کاتیکی سه فه رتان
کرد (و گهران) به زهوی دا ﴿فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ﴾ ئەوه هیچ گونا هیتکتان له سهر نی به ﴿أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ
الصَّلَاةِ﴾ که نوژنه کان کورت بکه نه وه ﴿إِنْ خِفْتُمْ أَنْ يَفْتِكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئەهه ترسان ئەوانه ی بى باوه رن
جه نکتان له گەل بکه ن ﴿إِنَّ الْكُفْرِينَ كَانُوا أَعْدَاؤُكُمْ مِينًا﴾ به راستی بى باوه ران هه میسه بۆ ئیوه دوزمنیکی
روون و ئاشکران ﴿۱۱﴾

وَإِذَا كُنْتَ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلَاةَ فَلْتَقُمْ طَائِفَةٌ
 مِنْهُمْ مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا أَسْلِحَتَهُمْ فَإِذَا سَجَدُوا فَلْيَكُونُوا
 مِنْ وَرَائِكُمْ وَلِتَأْتِ طَائِفَةٌ أُخْرَى لَمْ يُصَلُّوا فَلْيُصَلُّوا
 مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا حِذْرَهُمْ وَأَسْلِحَتَهُمْ وَذَ الَّذِينَ
 كَفَرُوا لَوْ تَغْفُلُونَ عَنْ أَسْلِحَتِكُمْ وَأَمْتِعَتِكُمْ فَيَمِيلُونَ
 عَلَيْكُمْ مَيْلَةً وَاحِدَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ كَانَ بِكُمْ
 أَذًى مِنْ مَطَرٍ أَوْ كُنْتُمْ مَرَضَى أَنْ تَضَعُوا أَسْلِحَتَكُمْ
 وَخُذُوا حِذْرَكُمْ إِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا ﴿١١٢﴾
 فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَادْكُرُوا اللَّهَ قِيَمًا وَقُودًا وَعَلَى
 جُنُوبِكُمْ فَإِذَا اطْمَأْنَنْتُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ
 كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْقُوتًا ﴿١١٣﴾ وَلَا تَهِنُوا فِي
 ابْتِغَاءِ الْقَوْمِ إِنْ تَكُونُوا تَأْلَمُونَ فَإِنَّهُمْ يَأْلَمُونَ كَمَا
 تَأْلَمُونَ وَتَرْجُونَ مِنَ اللَّهِ مَا لَا يَرْجُونَ وَكَانَ اللَّهُ
 عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١١٤﴾ إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ
 بَيْنَ النَّاسِ بِمَا أَرَاكَ اللَّهُ وَلَا تَكُنْ لِلْخَائِنِينَ خَصِيمًا ﴿١١٥﴾

﴿وَإِذْ كُنْتَ فِيهِمْ﴾ کاتیک تو (ته‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ) له‌جه‌نگدا) له‌ناو بر‌وادارندا بوویت ﴿فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلَاةَ﴾ و پيش نو‌یژیت بو کردن ﴿فَلْتَقَطْ طَائِفَةً مِّنْهُمْ مَّعَكَ﴾ ته‌وه با تا‌قیمتک له‌وان له‌گه‌ل تو نو‌یژ بکه‌ن ﴿وَلْيَأْخُذُوا صَلَاتَهُمْ﴾ و با چه‌که کانیان بی بیت ﴿فَإِذَا سَجَدُوا﴾ جا کاتیک سوژده‌یان برد (ر کاتیکیان ته‌واو کرد) ﴿فَلْيَكُونُوا مِن وَرَائِكُمْ﴾ با (بچه‌ن دواوه) له‌پشتانه‌وه بن (باسه‌وانتان بن) ﴿وَلَمَّا تَطَّافَتْ الْأُخْرَى﴾ وه با تا‌قمه‌که‌ی تر بین ﴿لَمْ يَصْلُوا﴾ که نو‌یژیان نه‌کردوه (و پاسه‌وان بوون) ﴿فَلْيَصْلُوا مَعَكَ﴾ و له‌گه‌ل تو نو‌یژ بکه‌ن ﴿وَلْيَأْخُذُوا حِذْرَهُمْ﴾ وه با ووربای خو‌یان بن ﴿وَأَسْلِحَتْهُمْ﴾ و چه‌که کانیشیان بی بیت ﴿وَدَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بی با وهران نا‌وا ته‌خوان ﴿لَوْ تَعْلَمُونَ عَنِ اسْلِحَتِكُمْ﴾ که ئیوه بی ناگابن له‌چه‌که کانتان ﴿وَأَمَّتْ كُمْ﴾ و شت و مه‌که کانتان ﴿فَيَمِيلُونَ عَلَيْكُمْ﴾ تا په‌لامارتان بدنه ﴿مَيْلَةً وَاحِدَةً﴾ به په‌لاماریکی یه‌کجاره‌کی (بدنه به سه‌ر تاندا) ﴿وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ﴾ وه تا‌وانتان له‌سه‌ر نی یه ﴿إِنْ كَانَ يَكُومُ آذَىٰ مِّن مَّطَرٍ﴾ ته‌گهر به‌هوی بارانه‌وه نار‌ه‌حت بوون ﴿أَوْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ﴾ یان نه‌خوش بوون ﴿أَنْ تَضَعُوا أَسْلِحَتَكُمْ﴾ که چه‌که کانتان دانین ﴿وَأَخُذُوا حِذْرَكُمْ﴾ به‌لام ووربایی خو‌تان بکه‌ن ﴿إِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ﴾ به‌راستی خوا‌ئاماده‌ی کردوه بو بی با وهران ﴿عَذَابًا مُّهِمًّا﴾ سزایه‌کی ریسوا‌کهر ﴿فَإِذَا قَضَيْتُمُ الصَّلَاةَ﴾ ته‌مجا کاتیک نو‌یژه‌کانتان به‌جی هینا ﴿فَاذْكُرُوا اللَّهَ﴾ ته‌وسا یادی خوا بکه‌ن ﴿فِيمَا وَقَعْتُمْ﴾ به‌پنوه و به‌دانیشته‌وه ﴿وَعَلَىٰ جُنُوبِكُمْ﴾ وه له‌سه‌ر ته‌نیشان (به‌پالکه‌وتنه‌وه) ﴿فَإِذَا أَطْمَأْنَنْتُمْ﴾ جا هه‌ر کاتیک دل‌ئارام بوون (و ترس نه‌ما) ﴿فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ﴾ ته‌و کاته نو‌یژه‌کانتان به‌ریک و بیکی بکه‌ن ﴿إِنَّ الصَّلَاةَ﴾ به‌راستی نو‌یژ ﴿كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾ هه‌میشه له‌سه‌ر با وهراران ﴿كَتَبْنَا مَوْثِقَاتًا﴾ فه‌رز کراویکی کات بو‌دیاری کراوه ﴿وَلَا تَهِنُوا﴾ سست مه‌بن ﴿فِي آيَاتِ الْقَوْمِ﴾ له‌به‌دوا گه‌رانی دوژم‌تاندا (یان له‌به‌دوا گه‌رانی ته‌و قه‌ومه‌کافراندا) ﴿إِنْ تَكُونُوا تَأْلَمُونَ﴾ ته‌گهر ئیوه ئیش و نازارتان بی بگات ﴿فَإِنَّهُمْ يَا أَلْمُونَ﴾ بینگومان ته‌وانیش ئیش و نازاریان بی ده‌گات ﴿كَمَا تَأْلَمُونَ﴾ وه‌ک چو‌ن ئیوه ئیش و نازارتان بی ده‌گات ﴿وَتَرْجُوتَ مِنَ اللَّهِ﴾ وه ئیوه ئومید ده‌که‌ن له‌خوا ﴿مَا لَا يَرْجُونَ﴾ ته‌وه‌ی ته‌وان ئومیدی نا‌که‌ن (که پاداشت و سه‌ر که‌وته‌ن) ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ وه به‌راستی خوا هه‌میشه زانای کار در‌وسته ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ﴾ بینگومان ئیمه‌دامانبه‌زاندو‌ته سه‌ر تو ﴿الْكِتَابَ بِالْحَقِّ﴾ ته‌م قورئانه‌به‌راستی ﴿لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ﴾ بو‌ته‌وه‌ی بریار بده‌ی له‌نیوان خه‌لکیدا ﴿يَمَا أَرْنَاكَ اللَّهُ﴾ به‌و بریاره‌ی که‌خوا نیشانی داویت ﴿وَلَا تَكُن لِّلْخَافِيَيْنِ﴾ خصیماً و ه بو‌ناپاکان مه‌به‌به‌پاریزه‌ر و بشتیوان و لایه‌نگر ﴿۱۰﴾

وَأَسْتَغْفِرِ اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١١٦﴾ وَلَا تَجِدَلْ
 عَنِ الَّذِينَ يَخْتَانُونَ أَنفُسَهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَن كَانَ
 خَوَّانًا أَثِيمًا ﴿١١٧﴾ يَسْتَخْفُونَ مِنَ النَّاسِ وَلَا يَسْتَخْفُونَ
 مِنَ اللَّهِ وَهُوَ مَعَهُمْ إِذْ يُبَيِّتُونَ مَا لَا يَرْضَى مِنَ الْقَوْلِ
 وَكَانَ اللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطًا ﴿١١٨﴾ هَا أَنْتُمْ هَؤُلَاءِ
 جَدَلْتُمْ عَنْهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَمَنْ يُجَادِلِ اللَّهَ عَنْهُمْ
 يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَمْ مَنْ يَكُونُ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ﴿١١٩﴾ وَمَنْ يَعْمَلْ
 سُوءًا أَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ وَثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللَّهَ يَجِدِ اللَّهَ غَفُورًا
 رَحِيمًا ﴿١٢٠﴾ وَمَنْ يَكْسِبْ إِثْمًا فَإِنَّمَا يَكْسِبُهُ وَعَلَى نَفْسِهِ
 وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٢١﴾ وَمَنْ يَكْسِبْ خَطِيئَةً
 أَوْ إِثْمًا ثُمَّ يَرْمِ بِهِ بَرِيئًا فَقَدِ احْتَمَلَ بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُّبِينًا
 ﴿١٢٢﴾ وَلَوْ لَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ وَهَمَّتْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ
 أَنْ يُضِلُّوكَ وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ وَمَا يَضُرُّونَكَ
 مِنْ شَيْءٍ وَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ
 مَا لَمْ تَكُن تَعْلَمُ وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا ﴿١٢٣﴾

﴿وَأَسْتَغْفِرِ اللَّهَ﴾ داواى ليخوشبون له خوا بکہ ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ به راستی خوا ليخوش بووی به به زہی یہ ﴿وَلَا تُجِدِلْ عَنِ الدِّينِ﴾ به رگری مه که له وانهی ﴿يَخْتَانُونَ أَنفُسَهُمْ﴾ ناپاکی ده کهن دہ بارہی خوین ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْبَاطِلِينَ﴾ بیگومان خوا خوشی ناویست ﴿مَنْ كَانَ خَوَانًا أَلِيمًا﴾ ئه وانهی که بہرہ وام زور ناپاک و گوناہبارن ﴿يَسْتَخْفُونَ مِنَ النَّاسِ﴾ (تاوانہ کانی) خوین دہ شارنہ وہ له خہ لکی (له ترساندا) ﴿وَلَا يَسْتَخْفُونَ مِنَ اللَّهِ﴾ و نایشارنہ وہ له خوا (شہرم ناکہن له خوا) ﴿وَهُوَ مَعَهُمْ﴾ له کاتیکدا خوا له گہ لیاندایہ ﴿إِذْ يَبْتَئِنُونَ مَا لَا يَرْضَىٰ مِنَ الْقَوْلِ﴾ کاتیک (کہ بہ نہیئی) له شہ ودا تہ گبیر دہ کہن و قسہ یہ کہ دہ کہن خوا پئی رازی نی یہ ﴿وَكَانَ اللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطًا﴾ وہ خواہہ میسہ زانواو ناگادارہ بہ ہمر کردہ وہ یہ کہ ئه وان دہ یکہن ﴿هَآئِنُ مَقُولَةٌ إِذِ اللَّيْلُ حَدِثَتْ عَنْهُمْ﴾ (ئیمانداران) بیداربن وا ئیوہ بہر گریتان له ناپاکان کرد ﴿فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ له زینانی دونیادا ﴿فَمَنْ يُجِدِ اللَّهَ عَذَابًا﴾ دہی ئایا کی بہر گریبان لی دہ کات (له سزای خوا) ﴿يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ له روزی دواپی دا ﴿أَمْ مَنْ يَكُونُ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا﴾ یان کی کارو باریان دہ گریتہ دہ ست ﴿وَمَنْ يَعْمَلْ سُوءًا﴾ وہ ہہر کہ س کردہ وہ یہ کی خراب بکات ﴿أَوْ يَظَلِرْ نَفْسَهُ﴾ یان ستم له خوئی بکات ﴿ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللَّهَ﴾ پاشان داواى لی خوش بوون له خوا بکات ﴿يَجِدِ اللَّهَ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ دہ بینت خوا لیوردہی میہرہ بانہ ﴿وَمَنْ يَكْسِبْ إِثْمًا﴾ وہ ہہر کہ سینک گوناہیک (ی گہ ورہ) بکات ﴿فَإِنَّمَا يَكْسِبُهُ وَعَلَىٰ نَفْسِهِ﴾ بیگومان (زینانی) ئه و گوناہہ ہہر بو خو یہ تی ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ وہ خواہہ میسہ زانای کار درو وستہ ﴿وَمَنْ يَكْسِبْ خَطِيئَةً﴾ وہ ہہر کہ سینک گوناہیک بکات (بہ ہلہ) ﴿أَوْ إِثْمًا﴾ یان گوناہیک بکات (بہ قسہ ست) ﴿ثُمَّ يَرْمِ بِهِ بَرِيئًا﴾ پاشان (ئو تاوانہ) بخاتہ سہر بی تاوانیک ﴿فَقَدْ أَحْتَمَلَ بُهْتَانًا﴾ ئه وہ بیگومان خستویہ تہ ئه ستوی خوئی (سزای) بوہتانیک ﴿وَإِثْمًا مُّبِينًا﴾ و تاوانیکی ئاشکرا ﴿وَلَوْ لَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ﴾ وہ ئه گہر بہ خشش و بہ زہی خوا بہ سہر تہ وہ نہ بواہی (ئہی موحمہ مد ﴿عَلَيْكَ﴾) ﴿لَهَمَّتْ طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ﴾ بیگومان دہ ستہ یہ کہ له و ناپاکانہ بہ نیازبوون ﴿أَنْ يُضْلُوكَ﴾ کہ گومرات بکہن ﴿وَمَا يُضْلُونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ﴾ بہ لام ئه وانه بہس خوین گومرا دہ کہن ﴿وَمَا يَضُرُّوكَ مِنْ شَيْءٍ﴾ وہ ئه وانه ہیچ زینانی ناگہ بن بہ تو ﴿وَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ﴾ وہ خوا ناردوویہ تہ خوارہ وہ بو سہرت ﴿الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ﴾ قورٹان و دانایی ﴿وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ تَكُن تَعْلَمُ﴾ وہ ئه وہی کہ نہ تہ زانای فیری کردی ﴿وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا﴾ وہ ہہ میسہ بہ خششی خوا بہ سہر تو وہ زور گہ ورہ یہ ﴿

* لَأَخَيْرٍ فِي كَثِيرٍ مِّنْ جُؤَلُهُمْ إِلَّا مَنْ أَمَرَ بِصَدَقَةٍ
 أَوْ مَعْرُوفٍ أَوْ إِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ وَمَن يَفْعَلْ ذَلِكَ
 ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١١٤﴾ وَمَن
 يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِن بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ
 سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِ مَا تَوَلَّىٰ وَنُصَلِّهِ ۗ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ
 مَصِيرًا ﴿١١٥﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَن يُشْرَكَ بِهِ ۖ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ
 ذَلِكَ لِمَن يَشَاءُ ۚ وَمَن يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا
 بَعِيدًا ﴿١١٦﴾ إِن يَدْعُونَ مِن دُونِهِ ۖ إِلَّا إِنثًا وَإِن يَدْعُونَ
 إِلَّا الشَّيْطَانَ مَرِيدًا ﴿١١٧﴾ لَعَنَهُ اللَّهُ وَقَالَ لَأَتَّخِذَنَّ مِنْ
 عِبَادِكَ نَصِيبًا مَّفْرُوضًا ﴿١١٨﴾ وَلَا ضِلَّةَ لَهُمْ وَلَا يُغْنِيهِمْ
 وَلَا مَرْتَنَهُمْ فَلَيبِتَّ كُنَّ ۚ إِذْ أُنزِلَتْ الْأَنْعَامُ وَلَا مَرْتَنَهُمْ
 فَلْيَغْيِرْ بَخْلَاقِ اللَّهِ وَمَن يَتَّخِذِ الشَّيْطَانَ وَلِيًّا مِّن
 دُونِ اللَّهِ فَقَدْ خَسِرَ خُسْرَانًا مُّبِينًا ﴿١١٩﴾ يَعِدُهُمْ
 وَيُمْنِيهِمْ ۖ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا ﴿١٢٠﴾ أُولَٰئِكَ
 مَأْوَلُهُمْ جَهَنَّمُ ۖ وَلَا يَجِدُونَ عَنْهَا مَحِيصًا ﴿١٢١﴾

﴿لَا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِّنْ نَّجْوَاهُمْ﴾ هیچ چا که یه ک نی یه له زور به ی چه و سر ته کردنه کانیان دا ﴿إِلَّا مَنَ أَمَرَ بِصَدَقَةٍ أَوْ مَعْرُوفٍ﴾ مه گهر یه کیک فهران بکات به مال به خوشین له ربی خوادا یان فهران کاردن به چا که ﴿أَوْ إِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ﴾ یان چا کاردنی نیوان خه لکی ﴿وَمَن يَفْعَلْ ذَلِكَ﴾ جا ههر که سینک ته وه بکات ﴿أَتَيْغَاةَ مَرْضَاتِ اللَّهِ﴾ به نیازی ره زامه ندی خوا ﴿فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ﴾ ته وه له داهاتو ودا بپی ده به خوشین ﴿أَجْرًا عَظِيمًا﴾ پاداشتی زور گه وه ﴿وَمَن يُشَاقِقِ الرَّسُولَ﴾ وه ههر که سینک دریا ته تی پیغه مبه ر ﴿وَلِلَّهِ﴾ بکات ﴿مِن بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدَىٰ﴾ پاش ته وه ی که ربیازی راستی بو روون بوویه وه ﴿وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ و شوینی رینگایه کی تر بکه ویت بیجگه له رینگای بر واداران ﴿تُؤَلِّهُمَا مَالَهُ﴾ رووی ورده گیرین بوئه و ربیازه ی که هه لی بزار دووه ﴿وَنُصَلِّهِ أَجْهَةً﴾ و ده یخه ینه دوزه خ ﴿وَسَاءَتْ مَصِيرًا﴾ نای ج پاشه رورژیک خرابه ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ﴾ به راستی خوا خوش نایبیت ﴿أَن يُشْرَكَ بِهِ﴾ له وه ی که ها وه لی بو دابنریت ﴿وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ﴾ به لام جگه له وه هه رچی بیت لی ی خوش ده بیت ﴿لِمَن يَشَاءُ﴾ له ههر که سینک که (خوا) بیه ویت ﴿وَمَن يُشْرِكْ بِاللَّهِ﴾ وه ههر که سینک ها وه ل بو خوا دابنیت ﴿فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا﴾ ته وه به راستی گو مپا بو وه به گو مپا بو نیکی دوور له راستی ﴿إِن يَدْعُونَ مِن دُونِهِ﴾ جگه له خوا نزاو هاوار ناکه ن (نایبه رستن جگه له خوا) ﴿إِلَّا إِنشَاءً تَهَا لَه چهنده (بتیکی ناولیتر او ی) میینه نه بیت (وه لات و مهنات و عوزا) ﴿وَإِن يَدْعُوا إِلَّا شَيْطَانًا مَّرِيدًا﴾ وه نایبه رستن جگه له شه ی تانی یاخی و سه ر که ش نه بی ﴿وَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ أَن يَدْعُونَ مِن دُونِهِ﴾ وه (شه ی تان) و وتوویه تی سویند بیت هه لده بژیرم (به بهنده ی خوم) ﴿مِن عِبَادِكَ﴾ له بهنده کانت دا ﴿نَصِيبًا مَّفْرُوضًا﴾ به شیکی دیاری کراو ﴿وَلَا ضَلَمَ لَهُمُ﴾ سویند بیت گو مپا یان ده کم ﴿وَلَا مُنِيبَهُمْ﴾ و به ناوات و خه یالی دروینه سه ر گهر میان ده کم ﴿وَلَا مُرْتَهَبٌ فَلْيَبْتَئِنَّا إِنَّا كَانُوا آلَ نَعْمٍ﴾ وه فهران یان بی ده دم جا بیگومان ته و انیش گو یچکه ی نازه له کان ده برن (له سه رده می نه فامیدا ههر و و شتریک پینج سکی بکر دابه گو ییان ده بری و له سه ر خویان حه رام ده کرد) ﴿وَلَا مُرْتَهَبٌ﴾ وه فهران یان بی ده دم ﴿فَلْيَعِزُّزْتُ خَلَقَ اللَّهُ﴾ ته وسا ته و انیش دروست کراوی خواده گو رن ﴿وَمَن يَتَّخِذِ الشَّيْطَانَ وَلِيًّا مِّن دُونِ اللَّهِ﴾ وه ههر که سینک شه ی تان بکات به دوستی خوی بیجگه له خوا ﴿فَقَدْ خَسِرَ خُسْرًا مُّبِينًا﴾ ته وه بیگومان زبانی لی که وتووه به زبانیکی دیار و ناشکرا ﴿يَعِدُهُمْ وَيُمَنِّيهِمْ﴾ (شه ی تان) به لینیان بی ده دات و ناوات و ثومیدیان ده خاته به ر ﴿وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا عُرْوًا﴾ دلنایان شه ی تان هیچ به لینیکیان بی نادات جگه له خه له تاندن نه بیت ﴿أُولَئِكَ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ﴾ ته وانه شوین و جیگه یان دوزه خه ﴿وَلَا يَجِدُونَ عَنْهَا مَحِيصًا﴾ و هیچ شوینی راکردن و لادانیان ده ست ناکه ویت لی ی ﴿﴾

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ
 تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا وَعْدَ اللَّهِ
 حَقًّا وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلًا ﴿١٢٣﴾ لَيْسَ بِأَمَانِيكُمْ
 وَلَا بِأَمَانِي أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزَ بِهِ
 وَلَا يَجِدْ لَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿١٢٤﴾ وَمَنْ
 يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ
 فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ نَقِيرًا ﴿١٢٥﴾ وَمَنْ
 أَحْسَنُ دِينًا مِمَّنْ أَسْمَرَ وَجْهَهُ، لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ
 مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا ﴿١٢٦﴾ وَلِلَّهِ
 مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ
 مُّحِيطًا ﴿١٢٧﴾ وَيَسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَاءِ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ
 فِيهِنَّ وَمَا يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ فِي يَتِمَى النِّسَاءِ
 الَّتِي لَا تَوْتُونَهُنَّ مَا كُتِبَ لَهُنَّ وَتَرَعُونَ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ
 وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الْوَالِدِينَ وَأَنْ تَقُومُوا لِلْيَتَامَىٰ بِالْقِسْطِ
 وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِهِ عَلِيمًا ﴿١٢٧﴾

﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ وه ئهو كه سانه‌ی باوره‌یان هیناوه ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ و کرده‌وه چاکه کانیان کرده‌وه ﴿سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ﴾ له داهاتوویه کی نزیکدا ده‌یان‌خه‌ینه به‌ه‌شتانیک ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ که رووباره کان به ژیر دره‌خته کانیان دا ده‌رون ﴿خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾ ده‌میننه‌وه تیایدا به‌ه‌میشه‌یی ﴿وَعَدَّ اللَّهُ حَقًّا﴾ به‌لینی خوایه و راسته (به‌دی ده‌هینریت) ﴿وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلًا﴾ وه ئایا کی له خوا راست بیتره ﴿لَيْسَ بِأَمَانِيكُمْ وَلَا أَمَانِ أَهْلِ الْكِتَابِ﴾ (به‌رزی و پاداشت) نه‌به‌ناره‌زووی ئیویه و نه‌به‌ناره‌زووی خاوه‌ن کتیبه‌کانه ﴿مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزَ بِهِ﴾ هه‌ر که سینک خرابه‌یه‌ک بکات پاداشتی ده‌دریته‌وه ﴿وَلَا يَجِدَ لَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ وه ده‌ستی نا‌که‌ویت بیجگه له‌خوا ﴿وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا﴾ هیچ دؤست و یارمه‌تی ده‌رینک ﴿وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ﴾ که‌سی‌کیش کرده‌وه چاکه‌کان جی به‌جی بکات ﴿مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَى﴾ له‌نیر یان له‌می ﴿وَهُوَ مُؤْمِنٌ﴾ له‌همان کاتدا ئهو که‌سه بر وادار بیت ﴿فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ﴾ ئه‌وه ئه‌وانه ده‌چنه به‌ه‌شته‌وه ﴿وَلَا يُظْلَمُونَ نَقِيرًا﴾ و بجوو‌ترین سته‌میان لی‌ناکریت (هینده‌ی تو یکلی ناوکه خورمایه‌ک) ﴿وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا﴾ ئایا کی‌ی ئایینی چاکتر و جوانتره (وه کی‌ی دیندارتره) ﴿مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ﴾ له‌که‌سینک که‌رووی خوی به‌کلا کردیته‌وه بو‌خوا ﴿وَهُوَ مُحْسِنٌ﴾ له‌همان کاتدا ئهو که‌سه چاکه‌کار بیت ﴿وَاتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا﴾ و شوینی ئایینی ئیبراهیم که‌وتبیت به‌راستی و پاکی (که به‌ویستی خوی له‌به‌تال لای داوه بو‌لای راست) ﴿وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا﴾ وه‌خوا ئیبراهیمی هه‌ل‌ب‌زارد به‌دؤست و خوشه‌ویستی خوی ﴿وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ ته‌ن‌ها بو‌خوایه هه‌رچی له‌ئاسمانه‌کان و زه‌وی دا‌هه‌یه ﴿وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطًا﴾ وه‌خوا به‌رده‌وام نا‌گاداری هه‌موو شتیکه ﴿وَلَسْتَ تُفْتَنُكَ فِي الْنِسَاءِ﴾ وه (ئهی مو‌حه‌مه‌د ﷺ) پر‌سیارت لیده‌که‌ن ده‌رباره‌ی ئافره‌تان ﴿قُلْ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِيهِنَّ﴾ بلی‌خوا وه‌لامتان ده‌داته‌وه ده‌رباره‌یان ﴿وَمَا يُشْرِكُ عَلَيْكُمْ﴾ وه‌ئه‌وه‌ی به‌سه‌رتاندا ده‌خوینریته‌وه ﴿فِي الْكِتَابِ﴾ له‌قورئاندا ﴿فِي يَتَكَلَّمُ النَّسَاءَ﴾ (وه‌لامیکه) له‌باره‌ی کچانی هه‌تیوه‌وه ﴿الَّتِي لَا تُولُونَهُنَّ﴾ ئه‌وانه‌ی پی‌یان نادن ﴿مَا كُتِبَ لَهُنَّ﴾ ئه‌وه‌ی نوو‌سراوه‌بو‌یان (واته‌میراتی باوکیان) ﴿وَتَرَعَبُونَ أَنْ تَنكِحُوهُنَّ﴾ وه‌حه‌ز نا‌که‌ن ماره‌یان بکه‌ن (له‌به‌ر میراته‌که‌شیان ناهیلن شوو بکه‌ن) ﴿وَالْمُسْتَضَعْفِينَ مِنَ الْوَالِدِينَ﴾ وه‌له‌باره‌ی ئه‌و منالانه‌ی که‌بی‌ده‌سه‌لاتن ﴿وَأَنْ تَقُولُوا لَيْتَنَّا بِالْقِسْطِ﴾ وه‌خوا فه‌رمان ده‌دات) به‌دادگه‌ری له‌گه‌ل هه‌تیوان دا بجولیننه‌وه ﴿وَمَا تَعْمَلُوا مِنْ خَيْرٍ﴾ وه‌هه‌ر کرده‌ویه‌کی باش بکه‌ن ﴿فَارَبَّ اللَّهُ﴾ كَانِ بِهِ عِلْمًا ﴿ئهِوه‌ بینگومان خوا به‌ئا‌گایه لی‌ی ﴿١٧﴾

وَإِن أَمْرًا خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُوزًا أَوْ إِعْرَاضًا فَلَا جُنَاحَ
 عَلَيْهِمَا أَنْ يَصْلِحَا بَيْنَهُمَا صِدْحًا وَالصُّلْحُ خَيْرٌ
 وَأُحْضِرَتِ الْأَنفُسَ الشُّحَّ وَإِن تُحْسِنُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ
 كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١٢٨﴾ وَلَنْ تَسْتَطِيعُوا أَنْ تَعْدِلُوا
 بَيْنَ النِّسَاءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ فَلَا تَمِيلُوا كُلَّ الْمِيلِ فَتَدْرُوهَا
 كَالْمُعَلَّقَةِ وَإِن تُصْلِحُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ
 غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٢٩﴾ وَإِن يَتَفَرَّقَا يُغْنِ اللَّهُ كُلاًّ مِنْ سَعَتِهِ
 وَكَانَ اللَّهُ وَاسِعًا حَكِيمًا ﴿١٣٠﴾ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ
 وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَقَدْ وَصَّيْنَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ
 قَبْلِكُمْ وَإِيَّاكُمْ أَنْ اتَّقُوا اللَّهَ وَإِن تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ
 مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ غَنِيًّا حَمِيدًا
 ﴿١٣١﴾ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا
 ﴿١٣٢﴾ إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ أَيُّهَا النَّاسُ وَيَأْتِ بِآخَرِينَ وَكَانَ
 اللَّهُ عَلَى ذَلِكَ قَدِيرًا ﴿١٣٣﴾ مَنْ كَانَ يُرِيدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ
 ثَوَابُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا بَصِيرًا ﴿١٣٤﴾

﴿وَإِنَّ أُمَّرَأَةً﴾ وہ نہ گہر ٹافرہ تیک ﴿خَافَتْ﴾ ترسا ﴿مِنْ بَعْلِهَا شُورًا أَوْ إِعْرَاضًا﴾ له گوی بی نہ دان یا پشت ہل کردنی میردہ کمی ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا﴾ ٹوہ ہر دوو کیان ہیچ گوناہیکیان له سہر نی یہ ﴿أَنْ يُصَلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا﴾ کہ ناشتہ وایہ کی چاک بکہن له نیوان خویندا ﴿وَأُصْلِحَ خَيْرٌ﴾ ہر ناشتہ وایی و یہ کہ و تن چاکترہ ﴿وَأُحْضِرَتِ الْأَنْفُسُ الشُّحَّ﴾ ہر چہندہ چروکی و رہ زلی تیکہ لاوی دہرونہ کان کراوہ ﴿وَإِنْ تُحْسِنُوا وَتَتَّقُوا﴾ وہ نہ گہر چاکہ کار و پاریز کاربن ﴿فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ﴾ ٹوہ دلتیان بہراستی خواہمیشہ ﴿بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا﴾ بہ ٹاگاہیہ له وہی کہ دہیکہن ﴿وَلَنْ تَسْتَطِيعُوا أَنْ تَعْدِلُوا﴾ ٹیوہ ہر گیز ناتوانن داد بہر و رہبن ﴿بَيْنَ النِّسَاءِ﴾ له نیوان ژنہ کانتان دا ﴿وَلَوْ حَرَصْتُمْ﴾ ہر چہندہ سوور بن (ہہول بدن) ﴿فَلَا تَمِيلُوا كُلَّ الْمِيلِ﴾ جا کہ و اتہ بہتہ و اوی خوار مہ بنہ وہ (له ہاوسہری یہ کیکیان) ﴿فَتَذَرُوها كَالْمُعَلَّقَةِ﴾ بہو ہویہ وہ و از بہینن له وی تریان و ہک ہلہ بہ ستر او (نہ ٹوہ یہ میردی ہہ بیت نہ بہرہ لاش کرا بیت و تہ لاق درا بیت) ﴿وَإِنْ تُصْلِحُوا وَتَتَّقُوا﴾ وہ نہ گہر بسازین و پاریز کار بن ﴿فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُورًا رَحِيمًا﴾ ٹوہ بہراستی خواہمیشہ لیور دہی میہرہ بانہ ﴿وَإِنْ يَتَفَرَّقَا يَغْنِ اللَّهُ كِلَيْهِمَا سَعْيَهُمَا﴾ وہ نہ گہر لیک جیا بو نہ وہ بہر و ہر دگار ہر یہ کہ یان (له وی تر) بی نیاز و پنیستی بہرہ حمی خوی ﴿وَكَانَ اللَّهُ﴾ وہ خواہمیشہ ﴿رَاسِعًا حَكِيمًا﴾ بہرہ فراوان و کاردروستہ ﴿وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ وہ بو خواہیہ ہر چی له ٹاسمانہ کان و زوی دایہ ﴿وَلَقَدْ وَصَّيْنَا﴾ سویند بہ خوا بہراستی ٹیمہ نامور ژگاریمان کردون ﴿الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ﴾ ٹوہانہی کہ نامہ یان پندر اوہ ﴿مِنْ قَبْلِكُمْ﴾ له پیش ٹیوہ دا ﴿وَإِيَّاكُمْ﴾ ہر وہا ٹیوہش ﴿أَنْ اتَّقُوا اللَّهَ﴾ کہ له خوا بترسن ﴿وَإِنْ تَكْفُرُوا﴾ وہ نہ گہر بی باوہر بن ﴿فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ ٹوہ بہراستی ہر ہی خواہیہ ہر چی له ٹاسمانہ کان و زوی دایہ ﴿وَكَانَ اللَّهُ غَنِيًّا حَمِيدًا﴾ وہ خواہمیشہ دہولہ مہندو سو پاس کراوہ ﴿وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ وہ تہنہا بو خواہیہ مولکی ٹوہ ہر چی له ٹاسمانہ کان و زوی دایہ ﴿وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا﴾ تہنہا خوا بہسہ پی سپیر او و چاودیر بیت ﴿إِنْ يَشَاءْ يُدْهِبْكُمْ﴾ ٹہ گہر خوا بیہ ویت ناتانہیلیت و لہ ناوتان دہبات ﴿أَيُّهَا النَّاسُ﴾ ٹہی خہلکینہ ﴿وَإِيَّاتِ بَعْضِكُمْ﴾ وہ دہستہ یہ کی تر دہینیت ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلَى ذَلِكَ قَدِيرًا﴾ وہ خوا ہر دہم بہسہر ٹوہ دا بہتوانیہ ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا﴾ ہر کہ سیک پاداشتی دونیای دہ ویت ﴿فَعِنْدَ اللَّهِ﴾ ٹوہ لای خواہیہ ﴿ثَوَابَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾ پاداشتی دنیا و دواروژ ﴿وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا بَصِيرًا﴾ وہ ہمیشہ خوا بیسہری بیناہ ﴿۱۳۱﴾

*يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ لِلَّهِ وَلَوْ
 عَلَىٰ أَنفُسِكُمْ أَوِ الْوَالِدِينَ وَالْأَقْرَبِينَ إِن يَكُنْ غَنِيًّا أَوْ فَقِيرًا
 فَاللَّهُ أَوْلَىٰ بِهِمَا فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ أَن تَعْدِلُوا وَإِن تَلَوُّوا
 أَوْ تَعْرَضُوا فَأِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١٣٥﴾ يَا أَيُّهَا
 الَّذِينَ ءَامَنُوا ءَامِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ
 عَلَىٰ رَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي أَنزَلَ مِن قَبْلُ وَمَن يَكْفُرْ
 بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ
 ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿١٣٦﴾ إِن الَّذِينَ ءَامَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ ءَامَنُوا ثُمَّ
 كَفَرُوا ثُمَّ ءَزَدُوا كُفْرًا لَّمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيَغْفِرْ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ
 سَبِيلًا ﴿١٣٧﴾ بَشِّرِ الْمُنَافِقِينَ بِأَنَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٣٨﴾ الَّذِينَ
 يَتَّخِذُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِن دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أَيَبْتَغُونَ
 عِندَهُمُ الْعِزَّةَ فَإِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا ﴿١٣٩﴾ وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي
 الْكِتَابِ أَن إِذَا سَمِعْتُمْ ءَايَاتِ اللَّهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا
 تَقْعُدُوا مَعَهُمْ حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ ؕ إِنَّكُمْ إِذًا مِّثْلُهُمْ ﴿١٤٠﴾
 إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ الْمُنَافِقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا ﴿١٤١﴾

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئی کہ سانیک کہ باوہر تان ہیٹاوه ﴿كُونُوا قَوْمِينَ بِالْقِسْطِ﴾ بہر دہوام زور داد گہر بن
﴿شُهِدَ اللَّهُ﴾ لہ بہر خواشایہ تی بدن ﴿وَلَوْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ﴾ باشایہ تی بہ کہ دژ بہ خوشتان بیت ﴿أَوِ الْوَالِدَيْنِ﴾
یان دژی باوک و دایک ﴿وَالْأَقْرَبِينَ﴾ و دژی خزمہ نزیکہ کانتان (بیت) ﴿إِنْ يَكُنْ غَنِيًّا أَوْ فَقِيرًا﴾ ئہ گہر
(شایہ تی لہ سہر دراوہ کہ) دہولہ مہند بیت یان ہہ ژار (شایہ تیہ کہ ہہر بدن) ﴿فَاللَّهُ أَوْلَىٰ بِهِمَّا﴾ چونکہ
خوا بہ وان لہ پیشترہ (و فازانجیان چاکتر دہ زانیت) ﴿فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ﴾ کہواتہ شوین نارہ زو و مہ کہون
﴿أَنْ تَعْدُوا﴾ بؤ ئہ وہی لہ ہق لانہ دہن ﴿وَإِنْ تَلَوُّوا أَوْ نَعِرْتُمْ﴾ وہ ئہ گہر (شایہ تیہ کہ) پیچہ وانہ بدن یان
نہ یدن و گویی نہ دہنی ﴿فَاتَّ اللَّهُ كَانَ﴾ ئہ وہ بہر پستی خوا ہہ میشہ ﴿يَمَّا تَعْمَلُونَ خَيْرًا﴾ بہ کارہ کانتان
ئا گادارہ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ﴿ئی کہ سانیک کہ باوہر تان ہیٹاوه بہر دہوام بن لہ سہر
باوہر بہ خودا و پیغہ مہبرہ کہی ﴿وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ عَلَىٰ رَسُولِهِ﴾ و بہو قورٹانہی نار دوویہ تیہ خوارہ وہ،
بؤ پیغہ مہبرہ کہی ﴿وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ مِنْ قَبْلُ﴾ و بہو کتیبانہش کہ پیشتر نار دوویہ تیہ خوارہ وہ
﴿وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ﴾ وہ ہہر کہ سیک بی باوہر بیت بہ خوا ﴿وَمَلَائِكَتِهِ﴾ و بہ فریشتہ کانی ﴿وَكُتُبِهِ﴾
﴿وَرُسُلِهِ﴾ و بہ کتیبہ کانی و پیغہ مہبرہ کانی ﴿وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ وہ بہر رژی دوابی ﴿فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا﴾ ئہ وہ
بہر پستی گومرا بوہ بہ گومراپی بہ کی زور دور (لہر پستی) ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بیگومان ئہ وانہی
بروایان ہیٹاوه ﴿ثُمَّ كَفَرُوا﴾ پاشان بی باوہر بوونہ تہ وہ ﴿ثُمَّ آمَنُوا﴾ دواتر باوہر یان ہیٹاوه ﴿ثُمَّ كَفَرُوا﴾
ئہ وسای بی باوہر بوونہ تہ وہ ﴿ثُمَّ أَزَادُوا كُفْرًا﴾ پاشان لہ بی بروای دا زیادتر رچوون ﴿لَا يَكُنِ اللَّهُ لِيُغْفِرَ
لَهُمْ﴾ خوا ہہر گیز لییان خوش نابیت ﴿وَلَا يُهْدِيَهُمْ سَبِيلًا﴾ وہ پرنمای یان ناکات بؤ پرنگای راست
﴿بَشَرِ الْمُنَافِقِينَ﴾ مورژدہ بدہ بہ دوو پروہ کان ﴿بِأَنَّهُمْ عَدَابًا أَلِيمًا﴾ بہ وہیکہ بہر پستی سزایہ کی
بہ نازاریان بؤہیہ ﴿الَّذِينَ يَتَّخِذُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ﴾ ئہ وانہی کہ بی باوہر ان بہ دوست و
خوشویستی خویمان دادہ نین ﴿مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ بیجگہ لہ ئیمانداران ﴿أَيَتَّبِعُونَ عِنْدَهُمُ الْعِزَّةَ﴾
ٹایا بہ تہ مان سہر بہر زیان لای ئہ وان دہس کہوی؟ (بؤ چونیک کی ہہ لہیہ) ﴿فَإِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا﴾
چونکہ بہر پستی سہر بہر زیو بالآ دہستی ہہ مووی بؤ خواہہ ﴿وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ﴾ وہ بیگومان
خوا نار دوویہ تیہ خوارہ وہ بؤ تان ﴿فِي الْكِتَابِ﴾ لہ قورٹاندا ﴿أَنْ إِذَا سَأَلْتُمُ ابْنَ اللَّهِ﴾ ہہر کاتیک
بیستان ٹاہ تہ کانی (بہ لگہ کانی) خوا ﴿يُكْفِّرْ بِهَا﴾ بروایان بی ناکریت ﴿وَيُسْأَلُنَّ عَنْهَا﴾ و گالٹہ یان بی
دہ کریت ﴿فَلَا تَعْدُوا عَنْهُمْ﴾ ئہ وہ دامہ نیشن لہ گہ لیاندا (لہ گہل ئہ وانہی گالٹہ بہ ٹاہ تہ کانی خودا
دہ کہن) ﴿حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ﴾ تا دہ چنہ ناو باسیکی ترہ وہ (و باسہ کہ دہ گورن) ﴿إِنَّكُمْ إِذَا
سَأَلْتُمُ﴾ بیگومان ئہ گہر دانیشن لہ گہ لیاندا (و ہاوبہ شیان بکن) ئہ وہ ئیوہش وہ ک ئہ وانن
﴿إِنَّ اللَّهَ جَامِعٌ﴾ بہر پستی خوا کو کہرہ وہی ﴿الْمُنَافِقِينَ وَالْكَافِرِينَ﴾ دوو پروہ کان و بی باوہرہ کانیشہ
﴿فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا﴾ بہ تیکر الہ دوزہ خدا ﴿﴾

الَّذِينَ يَتَرَبَّصُونَ بِكُمْ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ فِتْحٌ مِّنَ اللَّهِ قَالُوا
 أَلَمْ نَكُنْ مَّعَكُمْ وَإِنْ كَانَ لِلْكَافِرِينَ نَصِيبٌ قَالُوا
 أَلَمْ نَسْتَحْوِذْ عَلَيْكُمْ وَنَمْنَعَكُمْ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ فَاللَّهُ يَحْكُمُ
 بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ
 سَبِيلًا ﴿١٤١﴾ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَهُوَ خَدِعُهُمْ وَإِذَا
 قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كُسَالَى يُرَاءُونَ النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُونَ
 اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٤٢﴾ مُذَبِّبِينَ بَيْنَ ذَلِكَ لَا إِلَى هَؤُلَاءِ وَلَا إِلَى
 هَؤُلَاءِ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا ﴿١٤٣﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
 آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ
 أَتُرِيدُونَ أَنْ تَجْعَلُوا اللَّهَ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا مُّبِينًا ﴿١٤٤﴾ إِنَّ
 الْمُنَافِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا
 ﴿١٤٥﴾ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَاعْتَصَمُوا بِاللَّهِ وَأَخْلَصُوا
 دِينَهُمْ لِلَّهِ فَأُولَئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ وَسَوْفَ يُؤْتِ اللَّهُ
 الْمُؤْمِنِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٤٦﴾ مَا يَفْعَلُ اللَّهُ بِعَذَابِكُمْ
 إِنْ شَكَرْتُمْ وَءَامَنْتُمْ وَكَانَ اللَّهُ شَاكِرًا عَلِيمًا ﴿١٤٧﴾

﴿الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ بِكُمُ﴾ (دو پورووه كان) ئەوانه ی چاوه پروانی (سهر ئەنجامی) ئیوه ده كه ن ﴿فَإِنْ كَانَ لَكُمْ﴾ جا ئە گهر بۆ ئیوه بوو ﴿فَتَحُّ مِنْ اللَّهِ﴾ سهر كه وتن له لای خواوه ﴿قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ مَعَكُمْ﴾ ده لئین مه گهر ئیمه له گهل ئیوه نه بووین؟ ﴿وَإِنْ كَانَ لِلْكَافِرِينَ نَصِيبٌ﴾ به لام ئە گهر بی پروایان به شیکیان (له سهر كه وتن) هه بوو ﴿قَالُوا أَلَمْ نَسْتَحْوِذْ عَلَيْكُمْ﴾ ئە لئین ئایا ئیمه زالمان نه كردن به سهر ئەوان دا؟ ﴿وَمَنْعَكُمْ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ و ئیوه مان نه پارسا له ئیمانداران؟ (كه واته به شمان بدهن) ﴿قَالَ اللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ جا خوا له رۆژی دوایدا بریاری یه كجاری ده دات له نیوانتاندا ﴿وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا﴾ وه ههر گیز خوا (به لگه ی) كافران به سهر ئیمانداران (ی راسته قینه) دا سهر ناخات (له م جیهانه دا) و دروست نیه باوه رداران ملكه ج و سهر شویری بیباوه ران بن و حوكمی ئەوان جی به جی بكهن ﴿إِنَّ الْمُنَافِقِينَ﴾ به راستی دوو پورووه كان ﴿يُخَادِعُونَ اللَّهَ﴾ ده بانه ویت خوا بخه له تینس ﴿وَهُوَ خَادِعُهُمْ﴾ كه چی (له به رامبه ردا) خوا خه له تینه ری ئەوانه وفر و فیله كانیان بوو چه له ده كاته وه) ﴿وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ﴾ ههر كاتیکیش ههستن بۆ نوێژ ﴿قَامُوا كَسَالٍ﴾ به ته مه لی و سستی هه لدهستن ﴿يُرَاءُونَ النَّاسَ﴾ روبا مایی بۆ خه لكی ئە كه ن ﴿وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ وه یادی خوا ناكهن كه مېك نه بیت ﴿مُذَبِّحِينَ بَيْنَ ذَلِكَ﴾ دوو دل و دلهر او كیانه له نیوان (كو فر و باوه ر) دا ﴿لَا إِلَى هَؤُلَاءِ﴾ نه لای پروادارانن ﴿وَلَا إِلَى هَؤُلَاءِ﴾ وه نه لای بی باوه رانن ﴿وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ﴾ وه ههر كه سینك خوا گومرای بكات ﴿فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا﴾ ئە وه ههر گیز رینگه یه کی راستی بۆ نادوزیته وه (بیگه یه نیت به مه به ست) ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ئە ی ئەوانه ی كه پرواتان هیناوه ﴿لَا تَسْجُدُوا لِلْكَافِرِينَ أُولِيَاءَ﴾ بی پروا كان مه كه نه دوستی خوتان ﴿مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ له بری ئیمانداران ﴿أَتُرِيدُونَ أَنْ تَجْعَلُوا اللَّهَ﴾ ئایا (به م كاره) ده تانه ویت بیده ن به خوا ﴿عَلَيْكُمْ سُلْطٰنًا مُبِينًا﴾ به لگه یه کی روون له دژی خوتان؟ ﴿إِنَّ الْمُنَافِقِينَ﴾ (بابزانن) به راستی دوو پورووه كان ﴿فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ﴾ له خانه و ته به قی ههره ژیره وه ی ناگردان ﴿وَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا﴾ وه ههر گیز رزگار كه رنكت بۆ ئەوان ده ست ناكه ویت ﴿إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا﴾ جگه له وانه ی كه تهوبه ده كه ن ﴿وَأَصْلَحُوا﴾ و خویان چاك ده كه ن ﴿وَأَعْتَصَمُوا بِاللَّهِ﴾ و ده ست ده گرن به (ئایینی) خواوه ﴿وَأَخْلَصُوا دِينَهُمْ لِلَّهِ﴾ و ئایینه كه یان پاك و خاوین ده كه ن بۆ خوا ﴿فَأُولَئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ جا ئەوانه (ی ئە وه مهر جانه یان به جی هینا) له گهل ئیمانداراندا ده بن ﴿وَسَوْفَ يُؤْتِي اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ بېگومان له داهاتوودا خوا ده بیه خشیت به ئیمانداران ﴿أَجْرًا عَظِيمًا﴾ پاداشتیکی زور گه ووره ﴿مَا يَفْعَلُ اللَّهُ بِعَدَابِكُمْ﴾ ئایا خوا ج ئیشیکی هه یه به سزادانتان ﴿إِنْ شَكَرْتُمْ﴾ ئە گهر سوپاسی بكهن ﴿وَأَمَنْتُمْ﴾ وه باوه ری بی بینن ﴿وَكَانَ اللَّهُ شَاكِرًا عَلِيمًا﴾ وه خوا هه میشه سوپاسگوزاری به نده چاكه كانیته ی و زانایه بییان ﴿۱۷﴾

* لَا يُحِبُّ اللَّهُ الْجَهْرَ بِالسُّوءِ مِنَ الْقَوْلِ إِلَّا مَنْ ظَلَمَ وَكَانَ
 اللَّهُ سَمِيعًا عَلِيمًا ﴿١٤٨﴾ إِنْ تَبَدُّوا خَيْرًا أَوْ خَفَوْهُ أَوْ تَعْفُوا عَنْ
 سُوءٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوقًا دِيرًا ﴿١٤٩﴾ إِنْ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ
 بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ، وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ، وَيَقُولُونَ
 نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ وَيُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا
 بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ﴿١٥٠﴾ أُولَئِكَ هُمُ الْكٰفِرُونَ حَقًّا وَأَعْتَدْنَا
 لِلْكَٰفِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا ﴿١٥١﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ
 وَلَمْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ أُولَئِكَ سَوْفَ يُؤْتِيهِمْ
 أَجْرَهُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٥٢﴾ يَسْأَلُكَ أَهْلُ الْكِتَابِ
 أَنْ تَنْزِلَ عَلَيْهِمْ كِتَابًا مِنَ السَّمَاءِ فَقَدْ سَأَلُوا مُوسَىٰ أَكْبَرَ
 مِنْ ذَلِكَ فَقَالُوا أَرِنَا اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْهُمُ الصَّاعِقَةُ بِظُلْمِهِمْ
 ثُمَّ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ فَعَفَوْنَا
 عَنْ ذَلِكَ وَإِنَّا لَمُوسَىٰ سُلْطٰنًا مُّبِينًا ﴿١٥٣﴾ وَرَفَعْنَا فَوْقَهُمُ
 الطُّورَ بِمِيثَاقِهِمْ وَقُلْنَا لَهُمْ ادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُلْنَا
 لَهُمْ لَا تَعْدُوا فِي السَّبْتِ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا ﴿١٥٤﴾

﴿لَا يُحِبُّ اللَّهُ﴾ خوا پپی خوش نی یہ ﴿الْجَهْرَ بِالسُّوِّءِ مِنَ الْقَوْلِ﴾ ٹاشکرا کردنی قسہی نابہ جی و خراب ﴿إِلَّا مَنْ ظَلَمَ﴾ مہ گہر کہ سیک ستمہی لیکرا بیت (بوی دروستہ خرابہی ستمہکار ٹاشکرا کات) ﴿وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا عَلِيمًا﴾ وہ خوا ہمیشہ بیسہری زانیہ ﴿إِنْ تَبَدُّوا خَيْرًا﴾ تہ گہر خیر و چاکہ دہرخن (بہ ٹاشکرا بیکن) ﴿وَأَخْفَوْهُ﴾ یان بیشارنہ وہ ﴿وَتَعَفَّوْا عَنْ سُوءٍ﴾ یان بیورن لہ خرابہ یہک ﴿فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا قَدِيرًا﴾ تہ وہ بینگومان خوا ہمیشہ لیوردهی بہ توانایہ ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ﴾ بہ راستی تہ وانہی بی باوہرن ﴿يَا اللَّهُ وَرُسُلِهِ﴾ بہ خواو پیغہ مبرہ کانی ﴿وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا﴾ و دہیانہ ویت جیاوازی بخنہ ﴿بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ﴾ نیوان خواو پیغہ مبرہ کانی ﴿وَيَقُولُونَ نُوْمِنُ بِبَعْضٍ﴾ وہ دہ لین باوہر بہ ہندیک (لہ پیغہ مبران) دہیتین ﴿وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ﴾ وہ باوہر ناہینن بہ ہندیک تریان ﴿وَيُرِيدُونَ﴾ و دہیانہ ویت ﴿أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا﴾ لہو نیوانہ دا ریگہ یہک بدہنہ بہر ﴿أُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا﴾ ٹائہ وانہ بہ راستی بی باوہری تہ اوون ﴿وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ﴾ وہ ٹامادہ مان کردوہ بوی باوہران ﴿عَذَابًا مُهِينًا﴾ سزایہ کی رسواکہر ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ تہ ٹوانہی پروایان ہیناوہ ﴿يَا اللَّهُ وَرُسُلِهِ﴾ بہ خواو پیغہ مبرہ کانی ﴿وَلَمْ يُفَرِّقُوا﴾ وہ ہیچ جیاوازی یہ کیان نہ خستہ ﴿بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ﴾ نیوان ہیچ کام لہو پیغہ مبرانہ ﴿أُولَئِكَ﴾ ٹائہ وانہ ﴿سَوْفَ يُؤْتِيهِمْ أَجْرُهُمْ﴾ لہ داہاتوودا خوا پاداشتیان دہداتہ وہ ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَفُوًّا رَحِيمًا﴾ وہ خوا ہمیشہ لی بووردهی میہرہ بانہ ﴿يَمَنَّا أَهْلَ الْكِتَابِ﴾ (تہی موحمہد ﷺ) خاوہن نامہ کان داوات لی دہ کہن ﴿أَنْ تَنزَلَ عَلَيْهِمْ﴾ کہ بویان بینتہ خوارہ وہ ﴿كِتَابًا مِّنَ السَّمَاءِ﴾ پہراوینک لہ ٹاسمانہ وہ ﴿فَقَدْ سَأَلُوا مُوسَى﴾ جا بہ راستی داویان کرد لہ مووسا ﴿أَكْبَرُ مِنْ ذَلِكَ﴾ گہورہ تر لہ وہ ﴿فَقَالُوا﴾ ووتیان ﴿أَرَأَى اللَّهُ جَهَنَّمَ﴾ خوامان نشان بدہ بہ ٹاشکرا ﴿فَاتَّخَذْتُمْ الضَّبْعَةَ﴾ جابروسکہ یہک لی ی دان وگرتنی ﴿يُظَاهِرُ﴾ بہ ہوی ستم کردنیانہ وہ ﴿ثُمَّ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ﴾ پاشان گویرہ کہ یہ کیان کرد بہ پہرستراوی خویان ﴿مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ﴾ پاش تہ وہی بویان ہات ﴿الْبَيِّنَاتِ﴾ بہ لگہ ٹاشکراکان ﴿تَعَفَّوْا عَنْ ذَلِكَ﴾ تہ مجا ٹیمہ چاوپوشیمان لہ ویش کرد (لہ گویرہ کہ پہرستیہ کہ یان) ﴿وَأَتَيْنَا مُوسَى﴾ وہ بہ خشیمان بہ مووسا ﴿سُلْطٰنًا مُّبِينًا﴾ مو عجیزہ و بہ لگہی ٹاشکرا (تا باوہر بینن) ﴿وَرَفَعْنَا فَوْقَهُمُ الطُّورَ﴾ وہ بہر زمان کردوہ بہ سہر سہریانہ وہ (کیوی طور) ﴿بِمِثْقَلِ ذَرَّةٍ﴾ بہ ہوی بہیمانہ انیانہ وہ ﴿وَقُلْنَا لَهُمْ﴾ وہ ووتمان پی یان ﴿ادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا﴾ بچنہ ژوروہ لہ دہر گای (قودسہ وہ) بہ مل کہ چی و سوژدہ بردنہ وہ ﴿وَقُلْنَا لَهُمْ﴾ وہ ووتمان بینان ﴿لَا تَعْدُوا فِي السَّبْتِ﴾ دہست دریژی مہ کہن لہ روژی شہ مماندا (بہراو کردنی ماسی) ﴿وَأَخَذْنَا مِنْهُمُ﴾ و ہرمان گرت لیان ﴿مِثْقَالَ غَلِيظًا﴾ بہیمانکی بہ ہیز و بتہو ﴿۱۵۱﴾

فِيمَا نَقَضِهِمْ مِيثَاقَهُمْ وَكُفِّرِهِمْ بِآيَاتِ اللَّهِ وَقَتْلِهِمُ الْأَنْبِيَاءَ
بِغَيْرِ حَقٍّ وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ طَبَعَ اللَّهُ عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ
فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٥٥﴾ وَبِكُفْرِهِمْ وَقَوْلِهِمْ عَلَى مَرْيَمَ بُهْتَانًا
عَظِيمًا ﴿١٥٦﴾ وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ
اللَّهِ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَٰكِن شُبِّهَ لَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ
أَخْتَلَفُوا فِيهِ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا اتِّبَاعَ الظَّنِّ
وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا ﴿١٥٧﴾ بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا
﴿١٥٨﴾ وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لِيُؤْمِنَنَّ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ وَيَوْمَ
الْقِيَامَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِدًا ﴿١٥٩﴾ فَبِظُلْمٍ مِّنَ الَّذِينَ هَادُوا
حَرَمْنَا عَلَيْهِمْ طَيِّبَاتٍ أُحِلَّتْ لَهُمْ وَبِصَدِّهِمْ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ
كَثِيرًا ﴿١٦٠﴾ وَأَخَذَهُمُ الرِّبَا وَقَدْ نُهُوا عَنْهُ وَأَكْلِهِمْ أَمْوَالَ
النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٦١﴾ لَكِن
الرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ وَالْمُؤْمِنُونَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ
وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَالْمُقِيمِينَ الصَّلَاةَ وَالْمُؤْتُونَ الزَّكَاةَ
وَالْمُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أُولَٰئِكَ سَنُؤْتِيهِمْ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٦٢﴾

﴿فَمَا تَقْصِيهِمْ﴾ جا بہ ہوی ہلہو شانندنہوی ﴿مِيثَاقَهُمْ﴾ پھیمانان ﴿وَكَفَرُوا بِعَيْتِ اللَّهِ﴾ وہ بہ ہوی بروا نہ ہینانیاں بہ نایہ تہ کانی خوا ﴿وَقَالُوا لَوْلَا أَلْيَبَاءُ﴾ وہ کوشتنی پیغہ مہرانیان ﴿بِعَدْوِ حَقِّ﴾ بہ نارہوا (وہ ک زہ کہریاوی بہ حیا) ﴿وَقَالُوا لَوْلَا نُعِظُّكَ﴾ وہ بہ ہوی ئەو ووتہ بہ بیان: ئیمہ دلمان داپو شر اوہ ﴿بَلْ طَعَّ اللَّهُ عَلَيْهَا﴾ (نہ خیر وانیہ) بہ لکو خودا موری ناوہ بہ سہر دلہ کانیان دا ﴿يَكْفُرُ﴾ بہ ہوی باوہر نہ ہینانیاںہوہ ﴿فَلَا يُؤْمِنُونَ﴾ کہواتہ باوہر ناہیتن ﴿إِلَّا قَلِيلًا﴾ مہ گہر کہ میکیان نہ بیت ﴿وَيَكْفُرُ﴾ وہ بہ ہوی پروانہ ہینانیاںہوہ ﴿وَقَالُوا عَلَىٰ مَرْيَمَ﴾ وہ قسہ کردنیان لہ دژی مہریہم ﴿بُهْتَانًا عَظِيمًا﴾ کہ بوختانیکی زور گہورہ بوو ﴿وَقَالُوا﴾ وہ بہ ہوی ئەوہی کہ ووتیان ﴿إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَىٰ ابْنَ مَرْيَمَ﴾ بیگومان ئیمہ مہسیح عیسیٰ کوری مہریہمان کوشت ﴿رَسُولَ اللَّهِ﴾ کہ پیغہ مہری خواہہ ﴿وَمَا قَتَلُوهُ﴾ لہ کاتیکدا نہ شیان کوشتبوو ﴿وَمَا صَلَّبُوهُ﴾ وہ ہلہشیان نہ واسی بوو ﴿وَلَا كُنْ شَيْئًا لَهُمْ﴾ بہ لکو لییان گوردرہ ﴿وَأَنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ﴾ وہ بیگومان ئەوانہی دو بہرہ کیان تی کہوت دہر بارہی عیسا ﴿لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾ لہ گوماندان لہ کوشتنہ کہیدا ﴿مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ﴾ هیچ زانینکیان دہر بارہی نی بہ ﴿إِلَّا اتِّبَاعَ الظَّنِّ﴾ جگہ لہ شوین کہوتنی گومان نہ بیت ﴿وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا﴾ وہ بہ راستی و بیگومان نہ بیان کوشتبوو ﴿بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ﴾ (وانی یہ) بہ لکو خوا بہرزی کردہوہ بولای خوی ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا﴾ وہ خواہ ہمیشہ زالی کار دروستہ ﴿وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ﴾ وہ هیچ کہ سیک نی بہ لہ نامہ دار و (خاوہن کتب) ہکان ﴿إِلَّا لَيُؤْمِنَنَّ بِهِ﴾ مہ گہر پروای پی دینیت (بہ عیسا) ﴿قَبْلَ مَوْتِهِ﴾ پیش مردنی ﴿وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ وہ لہ رژی دوایشدا ﴿يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا﴾ (عیسا) دہ بیت بہ شایہت بہ سہریانہوہ ﴿يُظَلِّمُونَ مِنَ الَّذِينَ هَادُوا﴾ بہ ہوی ستم کردنہوہ لہ لایہن جوولہ کہ کانہوہ ﴿حَرَمْنَا عَلَيْهِمْ﴾ حہرامان کرد لییان ﴿طَيْبَاتٍ﴾ چہند خوراکیکی پاک و خاوتن ﴿أَحَلَّتْ لَهُمْ﴾ کہ حہ لال کرابوو بویان ﴿وَوَصَّيْنَاهُمْ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ كَيْبَرًا﴾ وہ بہ ہوی زور دزایہ تی کردن و بہرہ لستی کردنیان لہ ریگہی خوا ﴿وَأَخَذَهُمُ الرِّبَا﴾ وہ بہ ہوی سوودوہر گرتیانہوہ ﴿وَقَدْ نُهُوا عَنْهُ﴾ کہ بیگومان لییان قہدہغہ کرابوو ﴿وَأَكَلَتْهُمُ أَقْوَالُ النَّاسِ﴾ وہ بہ ہوی سامان و مالی خہلکی خوار دویانہوہ ﴿يَا لَيْطَلُ﴾ بہ نارہوا ﴿وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ﴾ وہ نامادہ مان کردوہ بوی بروا کانیان ﴿عَذَابًا أَلِيمًا﴾ سزایہ کی زور بہ نازار ﴿لَكِنَّ الرَّاسِخُونَ﴾ بہ لآم دامہ زراوان و شارہ زایان ﴿فِي الْعَالَمِ مِنْهُمْ﴾ لہ زانیاریدا لہ وان (لہ جوولہ کہ کان) ﴿وَالْمُؤْمِنُونَ﴾ و باوہر دارہ کان ﴿يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ﴾ بروایان ہیہ بہ ہوی نیردراوہتہ خوارہوہ بوسہر تو ﴿وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ﴾ وہ بہوہش پیش تو نیردراوہتہ خوارہوہ ﴿وَالْمُقِيمِينَ الصَّلَاةَ﴾ وہ بہ جی ہیتہرانی نویر ﴿وَالْمُؤْتُونَ الزَّكَاةَ﴾ و زہکات دہران ﴿وَالْمُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ و باوہر داران بہ خوا ﴿وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ و بہ رژی دواپی ﴿أُولَٰئِكَ سَنُؤْتِيهِمْ﴾ ئەوانہ لہ داہاتووہ کی نزدیکدا بییان دہ بہ خوشین ﴿أَجْرًا عَظِيمًا﴾ پاداشتیکی زور گہورہ ﴿

* إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ
 وَأَوْحَيْنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ
 وَالْأَسْبَاطِ وَعِيسَى وَأَيُّوبَ وَيُونُسَ وَهَارُونَ وَسُلَيْمَانَ
 وَءَاتَيْنَا دَاوُدَ زَبُورًا ﴿١٦٣﴾ وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ
 مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى
 تَكْلِيمًا ﴿١٦٤﴾ رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ
 لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا
 ﴿١٦٥﴾ لَكِنِ اللَّهُ يَشْهَدُ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ أَنْزَلَهُ وَيَعْلَمُهَا وَالْمَلَكَةُ
 يَشْهَدُونَ وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿١٦٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا
 وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿١٦٧﴾ إِنَّ الَّذِينَ
 كَفَرُوا وَظَلَمُوا لَمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيَغْفِرْ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ
 طَرِيقًا ﴿١٦٨﴾ إِلَّا طَرِيقَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا وَكَانَ
 ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿١٦٩﴾ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الرَّسُولُ بِالْحَقِّ
 مِنْ رَبِّكُمْ فَآمِنُوا خَيْرًا لَكُمْ وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ
 مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٧٠﴾

﴿إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ﴾ بہ راستی نیمہ نیگامان بؤ کردوی ﴿كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ﴾ وہك چؤن نیگامان کرد بؤ نوح ﴿وَالنَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ﴾ و بؤ پیغہ مبرہ کانی پاش ئهو ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ﴾ وه نیگامان کرد بؤ ئیبراهیم و ئیسماعیل و ئیسحاق و یه عقوب ﴿وَالْأَسْبَاطَ﴾ و نه وه کانی یه عقوب ﴿وَعِيسَى وَأَيُّوبَ وَيُونُسَ وَهَارُونَ وَسُلَيْمَانَ﴾ وه بؤ عیساو ئعیوب و یونس و هارون و سوله یمان ﴿وَأَتَيْنَا دَاوُدَ رُبُّورًا﴾ وه زه بوبریشمان به خوشی به داوود ﴿وَرُسُلًا﴾ وه پیغہ مبرہ رانیک ﴿فَدَقَّقْ صُتُوتَهُمْ عَلَيْكَ﴾ بیگومان به سهراته کانیمان گیراوته وه بؤت ﴿مِنْ قَبْلِ﴾ له مه و پیش ﴿وَرُسُلًا لَمْ نَقْضِ صَعْمَهُمْ عَلَيْكَ﴾ وه پیغہ مبرہ رانیک به سهراته کانیمان نه گیراوته وه بؤت ﴿وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا﴾ وه خوا قسه ی کرد له گهل موسا به قسه کردن ﴿رُسُلًا مُبَشِّرِينَ﴾ پیغہ مبرہ ران (مان نارووه) که مورژده رن ﴿وَمُنذِرِينَ﴾ و ترسینه رن بن ﴿لِكُلِّ أُمَّةٍ﴾ بؤ ئه وه ی بؤ خه لکی نه بیت ﴿عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ﴾ به لگه به سهر خوا وه دوا ی (ناردنی) پیغہ مبرہ ران ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا﴾ وه خوا همیشه زالی کار دروسته ﴿لَكِنَّ اللَّهَ يَشْهَدُ﴾ به لام خوا شایه تی ده دات ﴿بِمَا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ﴾ به (راستیه تی) ئه و قورٹانه ی نار دویه تیه خواره وه بؤت ﴿أَنْزَلْنَاهُ رِجْلًا﴾ به زانینی خوی نار دویه تیه خواره وه ﴿وَالْمَلَائِكَةُ يَشْهَدُونَ﴾ و فریشته کانیش شایه تی ئه دن ﴿وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا﴾ وه خوا به سه شایه تی بیت ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ به راستی ئه وانہ ی که بی باوه رپوون ﴿وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ و به ره لستی ریگای خوابان کرد ﴿فَدَّضَلُوا ضَلَالًا بَعِيدًا﴾ بیگومان ئه وانہ گومر ابوون به گومر ابوونیکی دوور و له راده به دهر ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَظَلَمُوا﴾ به راستی ئه وانہ ی رپوایان نه هینا وه سته میان کرد ﴿لَمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيُغْفِرْ لَهُمْ﴾ خوا لیان خوش نابیت ﴿وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ طَرِيقًا﴾ رینموونیشیان ناکات بؤ هیچ ریگایه ک ﴿إِلَّا لَطِيقَ جَهَنَّمَ﴾ بیجگه له ریگه ی دوزخ ﴿خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾ ئه میتنه وه تیایدا به هه میشه یی و بی برانه وه ﴿وَكَانَ ذَلِكَ﴾ وه ئه وه ی باسکرا ﴿عَلَى اللَّهِ سِيرًا﴾ لای خوا ئاسانه ﴿يَأْتِيهَا النَّاسُ﴾ ئه ی خه لکینه ﴿فَدَجَّاهُ كُرُّ الرُّسُولِ﴾ بیگومان پیغہ مبرہ هینا وه تی بؤتان ﴿بِالْحَقِّ مِنْ رَبِّكَ﴾ راستی و رها له لایه ن پهروه ردگار تانه وه ﴿فَتَأْتُوا خَيْرَ الْكُرِّ﴾ که واته ئیوه ش باوه ر بهیتن چاکتره بؤتان ﴿وَإِنْ تَكْفُرُوا﴾ وه ئه گهر باوه ر نه هینن ﴿فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ئه وا بیگومان ههر چی له ئاسمانه کان و زه ویدا هه یه هی خوابه ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ وه خوا همیشه زانای دانای (کار دروسته) ﴿﴾

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا عَلَى
اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ
وَكَلِمَتُهُ أُلْقِيَتْهَا إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِّنْهُ فَآمَنُوا بِاللَّهِ
وَرُسُلِهِ وَلَا تَقُولُوا ثَلَاثَةٌ أُنْتَهُوا خَيْرًا لَّكُمْ إِنَّمَا اللَّهُ
إِلَهُ وَاحِدٌ سُبْحَانَهُ أَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ لَهُ وَمَا فِي السَّمَوَاتِ
وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿١٧٣﴾ لَنْ يَسْتَكْفِ
الْمَسِيحُ أَنْ يَكُونَ عَبْدَ اللَّهِ وَلَا الْمَلَائِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ
وَمَنْ يَسْتَكْفِ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيَسْتَكْبِرْ فَسَيَحْشُرْهُمْ
إِلَيْهِ جَمِيعًا ﴿١٧٤﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
فَيُؤْتِيهِمْ أَجْرَهُمْ وَيَزِيدُهُمْ مِّنْ فَضْلِهِ ءَامَّا الَّذِينَ
أَسْتَكْفُوا أَسْتَكْبَرُوا فَيُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَلَا
يَجِدُونَ لَهُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿١٧٥﴾ يَا أَيُّهَا النَّاسُ
قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهَانٌ مِّنْ رَبِّكُمْ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُّبِينًا
﴿١٧٤﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَاعْتَصَمُوا بِهِ فَسَيُدْخِلُهُمْ فِي
رَحْمَةٍ مِّنْهُ وَفَضْلٍ وَيَهْدِيهِمْ إِلَيْهِ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ﴿١٧٥﴾

﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ﴾ ئہی خاوهن پہراوہ ئاسمانی یہ کان ﴿لَا تَعْلَوْا فِي دِينِكُمْ﴾ زیادہ پہوی مہ کہن
 له ناینہ کہ تان دا ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ﴾ وہ شتیک مہ لین لہ بارہی خواوہ بیجگہ لہ راستی
 ﴿إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ﴾ بیگومان مہ سیح عیسی کوری مہ ریم ﴿رَسُولُ اللَّهِ﴾ تہ نہا پیغہ مہبری
 خواہہ ﴿وَكَلِمَتُهُ﴾ (دروستی کردوہ بہ) ووتہی خوئی (بہ) ﴿أَلْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ﴾ بہ (جیریل دا) ناردی
 بؤ مہ ریم ﴿وَرُوحٌ مِنْهُ﴾ و (عیسا) گیانیکہ لہ لایہن خواوہ بہ خشر اوہ ﴿فَتَمَامُوا لِلَّهِ وَرُسُلَهُ﴾ کہ واتہ پروا
 بہینن بہ خواو پیغہ مہ برانی ﴿وَلَا تَقُولُوا ثَلَاثَةً﴾ وہ مہ لین (خواکانمان) سیانن (اللہ و عیسی و مہ ریم)
 ﴿أَنْتُمْ أَحْبَبْنَا لَكُمْ﴾ (لہ و ووتہ بہ) کؤتایی بہینن چاکترہ بؤتان ﴿إِنَّمَا اللَّهُ إِلَهٌ وَاحِدٌ﴾ بیگومان خوا
 پہر ستر اوئی تہ نہایہ ﴿سُبْحٰنَهُ أَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ﴾ پاك و بی گہردی بؤ خوا لہ وہی رؤلہی ہہ بیت
 ﴿لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ﴾ ہہر ہی خواہہ ہہر چی لہ ئاسمانہ کان و ﴿وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ ہہر چی لہ زہ ویدایہ
 ﴿وَكُنِّي بِاللَّهِ وَكَيْلًا﴾ وہ خوا بہ سہ چاودیر بی (و ہہ موو شتیک بد ریتہ دہست) ﴿لَنْ يَسْتَكْفَرَ﴾
 الْمَسِيحُ ﴿ہہر گیز مہ سیح لاری نی یہ (نارازی نی یہ) ﴿أَنْ يَكُونَ عَبْدًا لِلَّهِ﴾ لہ وہی بہندہی خوا بیت
 ﴿وَلَا الْمَلَائِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ﴾ ہہر وہا فریشتہ نزیکہ کانیش ﴿وَمَنْ يَسْتَكْفِرْ عَنْ عِبَادَتِهِ﴾ وہ ہہر کہس
 بہ بہندایہ تی خوا رازی نہ بیت ﴿وَيَسْتَكْبِرْ﴾ وہ خوئی بہ گہورہ دابنیت ﴿فَسَيَحْشُرُهُمُ إِلَيْهِ جَمِيعًا﴾
 ئہوہ لہ دہاتوودا ہہ موویان کؤدہ کاتہوہ لای خوئی ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ جا ئہوانہی کہ ہر وایان
 ہیناوہ ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ و کردہوہ چاکہ کانبان کردوہ ﴿فِيْوَفِيْهِمْ أَجْرُهُمْ﴾ ئہوا پاداشتیان دہداتہوہ
 ﴿وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ﴾ و بؤیان زیادیش دہ کات لہ بہ ہرہی خوئی ﴿وَأَمَّا الَّذِينَ اسْتَنكَفُوا﴾ بہ لام
 ئہوانہی لاری یان کرد (لہ بہندایہ تی ئہو) ﴿وَاسْتَكْبَرُوا﴾ وہ خوئیان بہ گہورہ زانی ﴿فَيَعَذِّبُهُمْ﴾
 ئہوہ خوا سزایان دہدات ﴿عَذَابًا أَلِيمًا﴾ بہ سزایہ کی بہ نازار ﴿وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ وہ جگہ لہ خوا
 دہستیان ناکہ ویت ﴿وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا﴾ ہیچ دؤست و پشت گیر نیک (سہر خہر نیک) ﴿يَأْتِيهَا النَّاسُ قَدْ
 جَاءَكُمُ﴾ ئہی خہ لکینہ بہ راستی بؤتان ہات ﴿بُرْهٰنٌ مِّن رَّبِّكُمْ﴾ بہ لگہی ئاشکر لہ بہر و ہر دگارتانہوہ
 ﴿وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ﴾ وہ ناردمانہ خواوہوہ بؤتان ﴿تُورًا مِّمِّيًّا﴾ پروناکیہ کی ئاشکر اکہر (کہ قورئانہ)
 ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ﴾ جا ئہوانہی باوہریان بہ خوا ہیناوہ ﴿وَأَعْتَصَمُوا بِهِ﴾ و پشتیان بہو بہ ستوہ
 و دہستیان گرت بہ ناینہ کہ یانہوہ ﴿فَسَيُدْخِلُهُمْ فِي رَحْمَةِ مِّنْهُ﴾ ئہوہ بیگومان دہ یانخاتہ ناو بہ زہی
 خوہوہ ﴿وَفَضْلٍ﴾ و بہرہوہ چاکہ (ی خوہوہ) ﴿وَيَهْدِيَهُمْ إِلَيْهِ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا﴾ وہ رینمایان دہ کات
 بؤلای خوئی کہ رینگای راستہ ﴿﴾

يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلَلَةِ إِنِ امْرُؤٌ هَلَكَ
 لَيْسَ لَهُ وُلْدٌ وَوَلَدٌ لَهُ وَآخُتٌ فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ وَهُوَ يَرِثُهَا إِنْ
 لَمْ يَكُنْ لَهَا وُلْدٌ فَإِنْ كَانَتَا اثْنَتَيْنِ فَلَهُمَا الشُّلْثَانِ مِمَّا تَرَكَ
 وَإِنْ كَانُوا إِخْوَةً رِجَالًا وَنِسَاءً فَلِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثِيَيْنِ
 يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ أَنْ تَضِلُّوا وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٧٦﴾

سورة المائدة

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ أُحِلَّتْ لَكُمْ بَهِيمَةُ الْأَنْعَمِ
 إِلَّا مَا يَتْلَىٰ عَلَيْكُمْ غَيْرِ مُحِلِّي الصَّيْدِ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ إِنَّ اللَّهَ
 يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ ﴿١٧٧﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَحِلُّوا شَعَائِرَ اللَّهِ
 وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ وَلَا الْهَدْيَ وَلَا الْقَلَائِدَ وَلَا ءَامِينَ الْبَيْتِ
 الْحَرَامِ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّن رَّبِّهِمْ وَرِضْوَانًا وَإِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا
 وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ أَن صَدُّوا كُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ أَن
 تَعْتَدُوا وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ
 وَالْعُدْوَانِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١٧٨﴾

﴿يَسْتَفْتُونَكَ﴾ (ئەى موحەمەد ﷺ) داواى فتوات لى دە كەن و لىت دە پرسن ﴿قُلْ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ﴾ بلى خوا فتواتان بۆ دەدات ﴿فِي الْكَلْبَةِ﴾ دە بارەى كە لالە (كە سىكە نە وەو كور و باوك و بابىرى نەبىت) ﴿إِنْ أَمْرًا هَلَكَ﴾ ئە گەر پياويك مردوو ﴿لَيْسَ لَهُ وَرَدٌ﴾ مندالى نەبوو ﴿وَأَلَّهُ أَخْتٌ﴾ تەنھا خوشكىكى ھەبوو ﴿فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ﴾ ئەو نىوہى مىراتى برا مردووہ كەى دە كە وىت ﴿وَهُوَ يَرِثُهَا﴾ وە (ئە گەر ئافرە تى بمرىت و تەنھا براىە كى ھەبىت) ئەو (براىە) مىراتى خوشكە مردووہ كەى ھەموو دەبات ﴿إِنْ لَرِيكُنْ لَهَا وَرَدٌ﴾ ئە گەر خوشكە مردووہ كەى مندالى نەبىت ﴿فَإِنْ كَانَتْ أَثْمَتِينَ﴾ بە لام گەر دوو خوشك بوون (دواى برا مردووہ كەيان) ﴿فَلَهَا الثُّلُثَانِ مِمَّا تَرَكَ﴾ ئەو (دوو خوشكە كە) دوو سى يە كى مىراتى برا كەيان دەبەن ﴿وَلِنْ كَانُوا إِخْوَةً رِجَالًا وَنِسَاءً﴾ وە ئە گەر مىراتگرە كان چەند خوشك و براىەك بوون، پياوان و ئافرەتان ﴿فَلِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثِيَيْنِ﴾ ئەوہ بۆ ھەر نىرىنە بەك ئەندازەى بە شى دوو مېنە ھەبە ﴿يَسِينُ اللَّهُ لَكُمْ﴾ خوا بۆتان روون دە كاتەوہ ﴿أَنْ تَضَلُّوا﴾ تا گو مرآ نەبن ﴿وَأَلَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ وە خوا بە ھەموو شتىك زانايە ﴿﴾

سورہ قى ﴿المائدۃ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بە ناوى خواى بە خىشندەى مېھرەبان

﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ئەى بر واداران ﴿أَوْفُوا بِالْعُقُودِ﴾ بە لىنە كاتان بې نەسەر ﴿أَحَلَّتْ لَكُمْ﴾ ھە لال كراوہ بۆتان ﴿بِهِمِمَّةٌ أَلْعَمِرِ﴾ (گوشتى) نازەل و چواربى (مەرو بزن و ووشترو رەشە و ولاغ) ﴿إِلَّا مَا بَلَغَ عَلَيْكُمْ﴾ بىجگە لەوہى كە دە خوئىر تىتەوہ بە سەر تان دا (ھەر امن) ﴿عَبْرَ مَجْلَى الصَّبِيدِ﴾ دروست نى يە راو بكنە ﴿وَأَنشُرْ حُرْمٌ﴾ لە كاتىكدا قىوہ لە ئىحرام دابن ﴿إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ﴾ بە راستى خوا ھەر چى بویت برىارى بۆ دەدات ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ئەى ئەوانەى بر و اتان ھىناوہ ﴿لَا تُحْلُوا شَعْرَ اللَّهِ﴾ رى مە گرن لە دروشمە كانى خوا (ھەلى مەوہ شىنەوہ) ﴿وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ﴾ و جەنگ مە كەن لە مانگە ھەر مە كان دا ﴿وَلَا الْهَدَى﴾ وە رى مە گرن لەو قوربانىانەى بە دىارى دە ھىترىن بۆ مە ككە ﴿وَلَا الْقَلْبِيدِ﴾ و (رى مە گرن و زىان مە دەن) لەو قوربانىانەى ملوانكەيان لە مەل كراوہ (دىارى كراون بۆ نەزر و قوربانى كردن) ﴿وَلَا ءَايِينَ الْبَيْتِ الْحَرَامِ﴾ وە مە شكىنن رىزى ئەوانەى نىازى مالى خوا دە كەن ﴿يَتَّبِعُونَ فَمَلًا مِّن رَّيْهَمَ وَرِضْوَانًا﴾ بە تەماى بە ھەر مەندى و پەزەمانەندى پەروەردگار يانن ﴿وَلَا حَلَّ لَكُمْ فُصْدًا دُونَ﴾ وە كاتىك ئىحرامتان شكاند ئەوہ (دروستە) راو بكنە ﴿وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَتَانُ قَوْمٍ﴾ باخە شەم و قىستان لە كۆ مە لىك و اتان لىنە كات ﴿أَنْ صَدُّوا عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ لە بەر ئەوہى بەر گر يان كردن لە مزگوتى ھەر ام (كە عبە) ﴿أَنْ تَعْتَدُوا﴾ كە دەست درىزى بكنە ﴿وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَى﴾ وە كۆ مە كى يە كترى بكنە لە سەر چاكە و پارىزگارى و لە خواترسان ﴿وَلَا تَعَاوَنُوا﴾ وە كۆ مە كى يە كتر مە كەن ﴿عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ﴾ لە سەر تاوان و دەست درىزى ﴿وَأَتَقُوا اللَّهَ﴾ و لە خوا بترسن ﴿إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ بىگومان خوا تۆلەى بە تىنە ﴿﴾

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ الْمَيْتَةُ وَالْدَّمُ وَلَحْمُ الْخَنزِيرِ وَمَا أَهَلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ
 وَالْمُنْخَفَقَةُ وَالْمَوْقُودَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ وَالنَّطِيحَةُ وَمَا أَكَلَ
 السَّبُعُ إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصُبِ وَأَنْ تَسْتَقْسِمُوا
 بِالْأَزْوَاجِ ذَلِكُمْ فِسْقٌ الْيَوْمَ يَمِيسُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ فَلَا
 تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنَ الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ
 نِعْمَتِي وَرَضِيْتُ لَكُمْ الْإِسْلَامَ دِينًا فَمَنِ اضْطُرَّ فِي مَخْمَصَةٍ
 غَيْرِ مُتَجَانِفٍ لِإِثْمٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٠﴾ يَسْأَلُونَكَ مَاذَا
 أَحَلَّ لَهُمْ قُلْ أَحَلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ وَمَا عَلَّمْتُمْ مِنَ الْجَوَارِحِ
 مُكَلَّبِينَ تُعَامُونَ هُنَّ مِمَّا عَلَّمَكُمُ اللَّهُ فَكُلُوا مِمَّا أَمْسَكَنَّ عَلَيْكُمْ
 وَادْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٣١﴾
 الْيَوْمَ أَحَلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَلٌّ لَكُمْ
 وَطَعَامُكُمْ حَلٌّ لَهُمْ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُحْصَنَاتُ
 مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ
 مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسْفِحِينَ وَلَا مَتَّخِذِي أَخْدَانٍ وَمَنْ يَكْفُرْ
 بِالْإِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٣٢﴾

﴿حُرِّمَتْ عَلَيْكَ﴾ لہسہرتان یاساغ کراوہ ﴿الْمَيْتَةَ﴾ (گۆشتی) مردارہوہ بوو ﴿وَالَّذِينَ هُمْ يُعْتَبِرُونَ﴾ وہ خوین
وہ گۆشتی بہراز ﴿وَمَا أَهْلَ الْبَيْتِ يَدْعُونَ﴾ و ئەو نازہلہی لہ کاتی سہر بریندا ناوی غہیری خوای لی برایت
﴿وَالْمُتَحَفِّفَةَ﴾ و نازہلی خنکاو (و خنکیتراو) ﴿وَالْمُؤَدَّبَةَ﴾ وہ ئەوہی کہلی ی درابی تاگیانی دہرجویبت
﴿وَالْمُتَرَدِّدَةَ﴾ وہ ئەوہی لہ بہرزنی کہ و تیبته خووارہوہ مرد بیت ﴿وَالطَّيِّبَةَ﴾ وہ شوخ لیدراو (کہ بہو شوخ لی دانہ
مردبی) ﴿وَمَا أَكَلَ السُّبْحُ﴾ وہ ئەوہی درندہ لی ی خواردبی ﴿إِلَّا مَا ذَكَبْتُمْ﴾ بیجگہ ئەوہی (پیش مردن) سہرتان
بری بیت ﴿وَمَا يُبِخَ عَلَى النَّصْبِ﴾ ہہرہہا (یاساغ کراوہ لہسہرتان) ئەو نازہلہی لہسہر بہرد سہر برایت (نصب:
چہند بہردیک بوون لہ دەوری کہ عہ بہ پیروز سہر دہ کران و لہ لایندا نازہلیان سہر دہبری) ﴿وَأَنْ تَسْتَفْسِرُوا
بِالْزُّلْمِ﴾ و داوا کردنی بہش بہخت (و نیاز گرتنہوہ) بہ تیرو پشک (کہ ہہموو جوړہ یانصیب ہاوشیوہ کانی
دہ گرتنہوہ) ﴿ذَلِكَ فِتْنٌ﴾ (نہ نجام دانی) ئەمانہ ہہمووی لہ فرمان دہرچوون و تاوانہ ﴿أَلْيَوْمَ يَسُّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾
ئہوانہی بروایان نہ ہیتاوہ ئەمرؤ ناومید بوون ﴿مِنْ دِينِكُمْ﴾ لہ ناینبہ کہتان ﴿فَلَا تَخْشَوْهُمْ﴾ کہواتہ لیان مہترسن
﴿وَأَخْشَوْنَ﴾ تنہا لہ من بترسن ﴿أَلْيَوْمَ كُنْتُ لَكُمْ دِينِكُمْ﴾ ئەمرؤ ناینبہ کہتانم تہواو (کامل) کردوہ بۆتان
﴿وَأَتَمَّتْ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي﴾ و چاکہو بہرہی خویم بہ تہواوی رشتوہ بہسہرتاندا ﴿وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾ و رازی
بووم کہ ئیسلام نایبتان بیت ﴿فَمَنْ أَضْطَرَّ﴾ جا ہر کہس ناچار بوو ﴿فِي مَخْصَصَةٍ﴾ لہ برسبہ تیدا ﴿غَيْرِ مُتَجَانِفٍ لِأَيِّمٍ﴾
بی ئەوہی نہتی گونہا کردنی ہہ بیت (لہو گۆشتانہ بخوات گونہای ناگات) ﴿فَإِنَّ اللَّهَ عَزُورٌ رَّحِيمٌ﴾ ئەوہ
بہراستی خوا لیخوش بووی بہ بہزہبی یہ ﴿يَسْتَلُونَكَ﴾ (ئہی موحمہد ﷺ) برسبارت لی دہ کہن ﴿مَاذَا
أَجَلَ لَكُمْ﴾ چی حلال کراوہ بۆیان؟ ﴿قُلْ أَجَلَ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ﴾ بلی حلال کراوہ بۆتان ہہموو خوڑاکہ پاکہ کان
﴿وَمَا عَلَّمْتُمْ مِنَ الْحَرْبِ مَكِيلِينَ﴾ وہ (نیجیری) ئەو بالندہو تانجی و سہگہ راو کہرانہی کہ فیری راوتان کردوون
﴿فَاعْمُرُوهُمْ وَمَا عَزَمْتَ اللَّهُ﴾ فیری راویان ئە کہن لہوہی خواییری کردوون ﴿فَكُلُوا مِمَّا آسَنَ عَلَيْكُمْ﴾ دہبخون
لہوانہی بۆتان دہ گرن ﴿وَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ﴾ و ناوی خوای لہسہر بیتن (کاتی تانجی یہ کہی تی بہرئدہن
وکاتی دہبخون) ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ و لہخوا بترسن ﴿إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾ بیگومان خوا لیبرسبہوہی خیرایہ ﴿
أَلْيَوْمَ أَجَلَ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ﴾ ئەمرؤ حلال کراوہ بۆتان خوڑاکہ پاکہ خواینبہ کان ﴿وَطَعَامَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ﴾ وہ خوڑاکی
ئہوانہی نامہیان بی دراوہ (ئہلی کتاب) ﴿حِلِّ لَكُمْ﴾ حلالہ بۆتان ﴿وَطَعَامَ كُلِّ حِلٍّ لَكُمْ﴾ وہ خوڑاکی ئیوہش
حلالہ بو ئەوان ﴿وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ﴾ وہ نافرہتانی (نازادی) داوین پاک لہ ئیمانداران (حلالہ بۆتان)
﴿وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ﴾ ہہرہہا نافرہتانی (نازادی) داوین پاک لہ نامہ دارانی (گاور وجولہ کہہ)
﴿مِنْ قَبْلِكُمْ﴾ پیش ئیوہ ﴿إِذَاءً تَنْبِئُهُمْ بِأَجْرِهِمْ﴾ ئە گہر ئیوہ مارہبی یہ کانیان بدنہی (حلال ل بۆتان) ﴿مُحْصِنِينَ﴾
ئیوہ دہبی داوین پاک بن ﴿غَيْرِ مُسْفِحِينَ﴾ داوین پس نہبن (بہ ناسکرا) ﴿وَلَا تَمْتَحِنُوا أَعْدَانَكُمْ﴾ و دوستی زبیر
بہ زبیرتان نہبی (بو داوین پیسی) ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ بِالْإِيمَانِ﴾ وہ ئەوہی بی باوہر بی ئیمان و شہرہعت ﴿فَقَدْ حِطَّ
عَمَلُهُ﴾ ئەوہ بیگومان کردوہ کانی ہلدہوہ شیبہوہ ﴿وَهُوَ فِي الآخِرَةِ مِنَ الْخَسِرِينَ﴾ وہ لہرؤزی دواپی دا یہ کیکہ لہ
خہسارؤمہندان ﴿

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا
وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ
وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوا
وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِّنْكُمْ مِّنَ
الْغَايِبِ أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا
طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ مِّنْهُ مَا يُرِيدُ اللَّهُ
لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِّنْ حَرَجٍ وَلَا كِن يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ
وَلِيَتِمَّ نِعْمَتَهُ وَعَلَيْكُمْ لَعَدَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٦﴾
وَأذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمِيثَاقَهُ الَّذِي وَاثَقَكُمْ
بِهِ إِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأَتَقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ
بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٧﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ
لِلَّهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَا نُ قَوْمٍ عَلَىٰ
أَلَّا تَعْدِلُوا أَعْدِلُوا هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ
اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٨﴾ وَعَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٩﴾

﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ئەى ئەوانەى باوەر دارن ﴿إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ﴾ ئە گەر هەستان بۆ نوێژ کردن ﴿فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ﴾ ئەووە دەم و چاوتان بشۆن ﴿وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ﴾ هەر وەها دەستە کانتان لە گەل نانیسکە کانتان ﴿وَأَمْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ﴾ وە دەستی تەر بهینن بە سەرتان دا ﴿وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ﴾ وە بینکانتان (بشۆن) لە گەل هەردوو قولە پیتان ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ حُبًّا فَأَنْظِرُوا﴾ وە ئە گەر لەش گران بوون ئەووە خۆتان خاویین بکەنەووە (خۆتان بشۆن) ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ﴾ وە ئە گەر نەخۆش بوون ﴿أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ﴾ یان لەسە فەردا بوون ﴿أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِّنْكُمْ مِنَ الْغَايِبِ﴾ یان کەسیکانتان هاتەووە لە شوینی پتویتی سەرتا و کردن ﴿أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ﴾ یان جووت بوون (یا پستان بەریەك کەوت) لە گەل خیزانە کانتان دا ﴿فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً﴾ و ئاوتان دەست نە کەوت ﴿فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا﴾ ئەووە تەیه موم بکەن بە خۆلێکی پاک ﴿فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ مِنْهُ﴾ جادەست بهینن بە دەم و چاوو دەستە کانتان دا بەو تۆز و خۆلە پاکە ﴿مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِّنْ حَرَجٍ﴾ خوا نایەویت هیچ جوړە تەنگی و نارە حەتیهك لە سەرتان دا بنیت ﴿وَلَكِنْ لِّيُظَهِّرَكُمْ﴾ بە لکو ئەیهوی پاکتان بکاتەووە ﴿وَلِيَتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ﴾ و چاکە و بەهرەى خۆی تەواو بکات بە سەرتانەووە ﴿لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ بە لکو سوپاسی بکەن ﴿وَأَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ﴾ یادى چاکە و فەزلى خوا بکەنەووە بە سەرتانەووە. ﴿وَمِثْلَهُ الَّذِي وَاللَّهِ بِهِ ءَ وَهُوَ يَهْدِيكُمْ إِلَىٰ مَا نَسْتَدِينُ﴾ ئەووە پەیمانەى کە دايمە زانلن پتیی ﴿إِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا﴾ کاتیک کە ووتان بیستمان و گوێرا بەل بووین ﴿وَأَتَقُوا اللَّهَ﴾ لە خوا بترسن ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ بە راستی خوا چاک تا گادارە بەوہى لە سینگە کاندایە ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ئەى ئەوانەى باوەر تان هیتاوە ﴿كُونُوا قَوْمًا لِلَّهِ﴾ زۆر بەرێکوییکی هەستن بە ئەنجام دانى فەرمانە کانى خوا ﴿شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ﴾ شایەتى دەربن بە داد و راستی ﴿وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَتَانُ قَوْمٍ﴾ بارق و کینەتان لە دەستەو کۆمە لیک هاتنان نەدا ﴿عَلَىٰ الْأَعْدَاءِ﴾ لە سەر ئەوہى راست نەروڤن و داد گەر نەبن ﴿أَعْدَاؤُهُمْ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ﴾ داد گەر بن ئەوہ نزیکترە لە پارێزکاری و خواپەرستی یەووە ﴿وَأَتَقُوا اللَّهَ﴾ وە لە خوا بترسن ﴿إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ بێگومان خوا ئا گایە بە کردەووە کانتان ﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ خوا بە لینی داو بەوانەى بر وایان هیتاوە ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ و کردەوہى چاکە کانیان کردووە ﴿لَهُمْ مَغْفِرَةٌ﴾ بۆیان هەیه لیخۆش بوون ﴿وَأَجْرٌ عَظِيمٌ﴾ و باداشتیکى گەورە ﴿

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ
 الْجَحِيمِ ﴿١٠﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَذْكُرُوا نِعْمَتَ
 اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ هُمْ قَوْمٌ أَن يَسْطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ
 فَكَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
 الْمُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾ * وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ
 وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا وَقَالَ اللَّهُ إِنِّي
 مَعَكُمْ لَئِنْ أَقَمْتُمُ الصَّلَاةَ وَءَاتَيْتُمُ الزَّكَاةَ
 وَءَامَنْتُمْ بِرُسُلِي وَعَزَّرْتُمُوهُمْ وَأَقْرَضْتُمُ اللَّهَ قَرْضًا
 حَسَنًا لَأُكَفِّرَنَّ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَلَأُدْخِلَنَّكُمْ
 جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ
 مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿١٢﴾ فِيمَا نَقَضِهِمْ
 مِيثَاقَهُمْ لَعَنَّاهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَاسِيَةً يُحَرِّفُونَ
 الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ وَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا
 بِهِ وَلَا تَزَالُ تَطَّلِعُ عَلَى خَائِنَةٍ مِنْهُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ
 فَاعْفُ عَنْهُمْ وَأَصْفَحْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣﴾

﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وہ ٹہوانہی بر وایان نہ ہینا ﴿وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ وہ ٹاہتہ کانی ٹیمہیان بہ درو
دائہنا ﴿أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ﴾ ٹہوانہ ہاوری ٹاگری دوزہخن ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾
ٹہی ٹہوانہی برواتان ہیناوه ﴿أَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ﴾ یادى چاکہ و بہرہی خوا بکہنہوہ
بہسہرتانہوہ ﴿إِذْ هَمَّ قَوْمٌ﴾ کاتیک کومہلک نیازیان کرد ﴿أَن يَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ﴾ کہدہست
دریژ بکہن بوتان ﴿فَكَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ﴾ خوایش بہرگری دہست دریژی ٹہوانی لیگردن ﴿وَأَتَقُوا
اللَّهَ﴾ وہ لہخوا بترسن ﴿وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ وہ با برواداران ہہرپشت بہخوا بہستن ﴿
وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾ سویند بہخوا، بہراستی خوا بہیمانی بہہیزی وەرگرت لہنہوہی
ٹیسرائیل ﴿وَعِثْنَا مِنْهُمْ﴾ و ہلمان بژارد لہوان ﴿أَثَقَ عَشَرَ نَقِيبًا﴾ دوانزہ چاودیر ﴿وَقَالَ
اللَّهُ﴾ وہ خوا فہرموی ﴿إِن مَّعَكُمْ﴾ بیگومان من لہ گہلتانم ﴿لَئِن أَقَمْتُمُ الصَّلَاةَ﴾ سویند
بہخوا ٹہ گہر بہر وپیکى نوٹز بہجی بہینن ﴿وَأَقِمْ الزَّكَاةَ﴾ و زہکات بدن ﴿وَأَمْسُمْ بُرْسِي﴾
و باوہر بہینن بہ نیراوہ کانم ﴿وَعَزَّزْتُ مَوَهُمُ﴾ وہ یارمہتیاں بدن و پریزیان بگرن ﴿وَأَقْرَضْتُ اللَّهَ﴾
وہ قہرز بدن بہ (بہندہ کانی) خوا و خیریاں ہی بکہن ﴿قَرْضًا حَسَنًا﴾ بہقہرزدان و خیرینکی جوان
وچاک ﴿لَا كُفْرَانَ عَنْكُمْ سِيئَاتِكُمْ﴾ ٹہوہ بیگومان گوناہ و خراہہ کانتان ٹہسرمہوہ ﴿وَلَا دَخَلْتُمْ
جَنَّتِ﴾ وہ ٹہتان خمہ بہہہشتانیک ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ کہرہوارہ کان دین و دہچن بہژریاندا
﴿فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ﴾ ٹہمجا لہ پاش ٹہو مہرج و پہیمانہ ہہر کہس لہ ٹیوہ ہی بروا بیت
﴿فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ﴾ ٹہوہ بیگومان ریگای راستی وون کردوہ ﴿فِيمَا تَقْضِيهِمْ مِيثَاقَهُمْ﴾
ٹہمجا بہہوی (پاش گہز بوونہوہو) ہہلہوشاندنہوہیان بو پہیمانہ کہیان ﴿لَعَنَهُمْ﴾ نہفرہتمان لی
کردن ﴿وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَلْسِيَةً﴾ و ہدلہ کانیانمان گیہا بہدلیکی رہق و ووشک ﴿يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ
ووتہ و فہرموودہی خوا لادہدہن ﴿عَنْ مَوَاضِعِهِ﴾ لہ شوینہ کانی خوی ﴿وَنَسُوا حَظًّا مِمَّا دُكِّرُوا
بِهِ﴾ وہ لہبیریاں کرد بہشیکى زورلہوہی کہٹاموژگاری کرابوون ہی ﴿وَلَا تَزَالُ﴾ ہی کونایى
ودواہاتن (بہردہوام) ﴿تَطَّلِعُ عَلَى خَائِنَةٍ مِنْهُمْ﴾ ٹاگادار ٹہی بہسہر ناپاکی و کردوہی ناپاکیانہوہ
(وہردہوام خہریکی فر و فیل و ناپاکین) ﴿إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ﴾ مہ گہر کہمیک لہوان نہبیت (کہ ٹہمہ
پیشہیان نی یہ) ﴿فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاصْفَحْ﴾ جا بپورہ لیان و چاو پویشی بکہ ﴿إِنَ اللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾
بہراستی خوا چاکہ کہرانی خوش دہویت ﴿۱۶﴾

وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرِي أَخَذْنَا مِيثَقَهُمْ فَنَسُوا
 حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ فَأَغْرَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ
 وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ اللَّهُ
 بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿١٤﴾ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ
 جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا مِمَّا
 كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَعْفُو عَنْ كَثِيرٍ
 قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ ﴿١٥﴾
 يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ
 وَيُخْرِجُهُم مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ
 وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٦﴾ لَقَدْ كَفَرَ
 الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ
 قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ أَنْ يُهْلِكَ
 الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ وَوَمَنْ فِي الْأَرْضِ
 جَمِيعًا وَاللَّهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا
 يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٧﴾

﴿وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا﴾ وہ لہ وانہی کہ دہ بیان ووت ﴿إِنَّا نَصْرِي﴾ ئیمہ گا وورین ﴿أَخَذْنَا مِيثَقَهُمْ﴾
 بہ لین و پہیمانی بہ ہیزمان لی و ہر گرتن ﴿فَسَوَّأْنَا حَظًّا مِمَّا دُكِّرُوا بِهِ﴾ بہ لام بہ شیکی گہورہ
 لہوی کہ ناموزگاری کران پی (لہسر زمانی عیسی) لہ بیربان چوو ﴿فَأَغْرَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعِدَاوَةَ
 وَالْبَغْضَاءَ﴾ بہ ہوی ئہ و ہوہ دوژمنایہ تی و کینہ بہریمان خستہ نیوانیان ﴿إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ﴾ تاروژی
 دواپی ﴿وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ اللَّهُ﴾ وہ لہ مہودوا خوا ہہ والیان پیدہ دات ﴿بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ﴾ بہوی
 کہ دہ بان کرد (لہ جیہان دا) ﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ﴾ ئہی نامہ دارہ کان (ئہ ہلی کتاب) ﴿قَدْ جَاءَكُمْ
 رَسُولُنَا﴾ بیگومان نیرراومان ہاتوہہ بو ئیوہ ﴿يُبَيِّنُ لَكُمْ﴾ روونی دہ کاتہ و ہوتان ﴿كَثِيرًا مِمَّا
 كُنْتُمْ تُخْفُونَ﴾ زوری لہوی کہ ئیوہ دہ تان شار دہوہ ﴿مِنَ الْكِتَابِ﴾ لہ کتب (ی تہورات و
 ئینجیل) دا ﴿وَيَعْنُوا عَنْ كَثِيرٍ﴾ و ہچا و پو شی دہ کات لہ زوریک لہ وانہ ﴿قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ﴾
 بیگومان ہوتان ہاتوہہ لہ لایہن خواوہ ﴿نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ﴾ رووناکی یہ کی گہورہ و نامہ یہ کی
 روون کہرہوہ ﴿يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ﴾ خوا رینمونوی کہ سیکی پی دہ کات شوین
 رہ زامہندی ئہ و بکویت ﴿سُبُلَ السَّلَامِ﴾ بوریگہ کانی ئارامی و ناشتی ﴿وَيُخْرِجُهُمُ﴾ و ہدہریان
 دہ ہینیت ﴿مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ﴾ لہ تاریکی بہ کانی (بی باوہرہوہ) ہونا و رووناکی (ئیمان و
 ئیسلام) ﴿بِإِذْنِهِ﴾ بہ فہرمانی حوی ﴿وَيَهْدِيهِمْ﴾ و ہ رینمونویان دہ کات ﴿إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾
 بو رینگای راست ﴿لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا﴾ سویند بہ خوا بہ راستی بی باوہرہوون ئہ وانہی
 کہ ووتیان ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ﴾ بہ راستی خوا ہر مہ سیحی (عیسی) کوری مہرہ مہ
 ﴿قُلْ﴾ (ئہی موحمہد ﷺ) بلنی ﴿فَمَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا﴾ ئہوہ کی دہ توانیت رتی ہیج شتیک
 بگریت لہ خوا ﴿إِنْ أَرَادَ أَنْ يُهْلِكَ الْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ﴾ ئہ گہر بیہویت مہ سیحی کوری مہرہ مہ
 لہ ناو بیات ﴿وَأَمَّهُ وَوَمَن فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا﴾ ہر و ہا دایکی و ہرچی کہ سیش لہ زہوی دا ہہ بہ
 ﴿وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ و ہ ہر بو خواہہ خاوہن داریتی ئاسمانہ کان و زہوی و مولکی ئہون
 ﴿وَمَا يَبِينُهُمَا﴾ و ہرچی و لہ نیوانیاندا ﴿يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ دروست ئہ کاو دایئہ ہینیت ہرچی بیہویت
 ﴿وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ و ہ خوا بہ سہر ہہ موو شتیکدا بہ توانیہ ﴿۱۱۰﴾

وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصْرَىٰ نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ وَأَحِبَّوهُ قُلْ
 فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ بِذُنُوبِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ بَشَرٌ مِّمَّنْ خَلَقَ يَغْفِرُ لِمَن
 يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
 وَمَا بَيْنَهُمَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿١٨﴾ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ
 رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ عَلَىٰ فَتْرَةٍ مِّنَ الرُّسُلِ أَن تَقُولُوا مَا جَاءَنَا
 مِن بَشِيرٍ وَلَا نَذِيرٍ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَشِيرٌ وَنَذِيرٌ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ
 شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٩﴾ وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ ۖ يَقَوْمِ أَذْكُرُوا
 نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَعَل فِيكُمْ أَنبِيَاءَ وَجَعَلَكُم مُّلُوكًا
 وَءَاتَاكُم مَّا لَمْ يُؤْتِ أَحَدًا مِّنَ الْعَالَمِينَ ﴿٢٠﴾ يَقَوْمِ ادْخُلُوا
 الْأَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ الَّتِي كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَرْتَدُّوا
 عَلَىٰ أَدْبَارِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ ﴿٢١﴾ قَالُوا يَا مُوسَىٰ إِنَّا
 فِيهَا قَوْمٌ مَّاجِبَرِينَ وَإِنَّا لَنَدْخُلُهَا حَتَّىٰ يَخْرُجُوا مِنهَا فَإِن
 يَخْرُجُوا مِنهَا فَإِنَّا دَاخِلُونَ ﴿٢٢﴾ قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً
 أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمَا ادْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ فَإِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَانكروا
 غَلِبُونَ وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِن كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿٢٣﴾

﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَىٰ﴾ جو لہ کہ و گا وورہ کان دہ یان ووت ﴿لَنَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ وَأَحِبُّهُ﴾ ثیمہ کوران و خوشہ ویستانی خوائن ﴿قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ بِذُنُوبِكُمْ﴾ بلی دہ ی بوجی سزاتان دہ دات بہ ہوی گوناہہ کانتانہ وہ ﴿بَلْ أَنْتُمْ بَشَرٌ﴾ (نہ خیر راست نی بہ) بہ لکو ئیوہ مرو فیکن ﴿مَنْ خَلَقَ﴾ لہ و مرو فانہ ی کہ خوا دروستی کردون ﴿يَعْرِفُ لِمَنِ يَشَاءُ﴾ خوش ٹہ بیت لہ ہہر کہ س بیہ ویت ﴿وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ﴾ و سزای ہہر کہ سیش ٹہ دات کہ بیہ ویت ﴿وَاللَّهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾ و ہہر بؤ خوا بہ مولکی ٹاسمانہ کان و زہوی و ہہر چی والہ نیوانیندا ﴿وَأَلَيْهِ الْمَصِيرُ﴾ و ہہر بؤ لای ٹہ ویشہ گہرانہ وہ ﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ﴾ ٹہ ی نامہ دارہ کان ﴿فَدَجَّ كَرُّسُوتُنَا﴾ بیگومان نیرا وہ کہ مان ہات بؤ ناوتان ﴿يَبِينُ لَكُمْ﴾ (بہرنامہ ی خوا) پروون دہ کاتہ وہ بؤ تان ﴿عَلَىٰ فِتْرَةٍ مِّنَ الرَّسْلِ﴾ پاش ماوہ یہ کہ لہ نار دنی بیغہ مہبران ﴿أَنْ تَقُولُوا﴾ لہ بہر ٹہ وہ ی نہ لین: ﴿مَا جَاءَنَا مِن بَشِيرٍ وَلَا نَذِيرٍ﴾ نہ ہات بؤ لامان ہیچ مژدہ دہرو ترسینہ ریک ﴿فَقَدَجَّ كَرُّبَشِيرٍ وَنَذِيرٍ﴾ ٹہ وہ تا بیگومان مژدہ دہرو ترسینہ رتان بؤ ہاتوہ ﴿وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ و ہ خوا بہ توانا و دہ سہ لات دارہ بہ سہر ہہ موو شتیکدا ﴿وَأَذَّأ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ﴾ باسی ٹہ و کاتہ بکہ کہ مووسا فہرموی بہ گہ لہ کہ ی ﴿يَقُولُوا أَذْكَرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ﴾ ٹہ ی گہ لہ کہ م بیری چاکہ و بہرہ ی خوا بکہ نہ وہ بہ سہر تانہ وہ ﴿إِذْ جَعَلْنَا فِيكُمْ أَنْبِيَاءَ﴾ کاتیک کہ بیغہ مہبران ی تیدا ہہ لختستون ﴿وَجَعَلَكُمْ مَلُوكًا﴾ و ہ چہ ندینی کردوون بہ پادشا و مہ لیک ﴿وَمَا أَنْتُمْ بِأَنْبِيَاءَ﴾ (تہ گہر و ہ شتیک ی بی بہ خشیوون کہ نہ ی بہ خشیوہ بہ ہیچ کہ س ﴿مِنَ الْعَالَمِينَ﴾ لہ جہان یان ﴿يَقُولُوا﴾ ٹہ ی گہ لہ کہ م ﴿أَدْخُلُوا الْأَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ﴾ بچنہ ناو ٹہ و خاکہ بیروزہ ی (پاکرا و ہ تہ وہ لہ بت پہرستی کہ مہ بہ ست پی بیت المقدسہ) ﴿الَّتِي كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ﴾ کہ خوا پریاری داوہ بؤ تان ﴿وَلَا تَرْتَدُّوا عَلَىٰ أَدْبَارِكُمْ﴾ و ہ پاشہ و پاش و ہر نہ گہر پٹنہ وہ لہ ٹاہینہ کہ تان ﴿فَتَنَقَّلُوا خَلِيمِينَ﴾ (ٹہ گہر بگہر پٹنہ وہ) ٹہ وہ بہر یانباری و نائومیدی ٹہ گہر پٹنہ وہ ﴿قَالُوا يَا مُوسَىٰ﴾ و وتیان ٹہ ی مووسا ﴿إِن فِيهَا قَوْمًا جَبَّارِينَ﴾ بہرستی گہ لیک ی زور دارو ستمکار لہ و شارہ دایہ ﴿وَأَنَا لَنْ نَدْخُلَهَا﴾ و ہ ٹیمہ ہہر گیز ناچینہ ناوی ﴿حَتَّىٰ يَخْرُجُوا مِنْهَا﴾ تا ٹہ وان لی ی دہر نہ چن ﴿فَإِنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا﴾ ٹہ مجا ٹہ گہر ٹہ وان لی دہر چوون ﴿فَإِنَّا دَاخِلُونَ﴾ ٹہ و کاتہ بیگومان ٹیمہ تہ ی ٹہ چین ﴿قَالَ رَجُلَانِ﴾ دوو پیاو و وتیان: ﴿مِنَ الَّذِينَ يَخَافُونَ﴾ لہ وانہ ی لہ خوا دہ ترسان ﴿أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمَا﴾ و ہ خوا چاکہ ی ٹیمانی رشت بوو بہ سہر یاندا ﴿أَدْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ﴾ بدن بہ سہر یاندا لہ قاپی شارہ وہ بچنہ زورہ وہ ﴿فَإِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَانكَبُوا عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ﴾ جا ٹہ گہر چوونہ ناویہ وہ ٹہ وہ بہرستی ٹیوہ زال دہ بن بہ سہر یاندا ﴿وَعَلَىٰ اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا﴾ و ہ ہشت ہہر بہ خوا بہ ستن ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ ٹہ گہر ٹیوہ باوہ ردارن ﴿۱۱۱﴾

قَالُوا يَمْوَسِيٰٓ اِنَّا لَن نَّدْخُلُهَآ اَبَدًا مَا دَامُوْا فِيْهَا فَاذْهَبْ
 اَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَتِلَا اِنَّا هُنَا قَاعِدُوْنَ ﴿٢٤﴾ قَالَ رَبِّ اِنِّي
 لَا اَمْلِكُ اِلَّا نَفْسِيْ وَاخِي فَاَفْرُقْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ
 الْفٰسِقِيْنَ ﴿٢٥﴾ قَالَ فَاِنهَآ مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ اَرْبَعِيْنَ سَنَةً
 يَتِيهُوْنَ فِي الْاَرْضِ فَلَا تَأْسَ عَلٰى الْقَوْمِ الْفٰسِقِيْنَ
 ﴿٢٦﴾ * وَاْتَلُ عَلَيْهِمْ نَبَا اَبْنٰى اٰدَمَ بِالْحَقِّ اِذْ قَرَّبَا قُرْبٰنًا فَتَقَبَّلَ
 مِنْ اَحَدِهِمَا وَاَلَمْ يَتَقَبَّلْ مِنَ الْاٰخَرِ قَالَ لَأَقْتُلَنَّكَ
 قَالَ اِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللّٰهُ مِنَ الْمُتَّقِيْنَ ﴿٢٧﴾ لِيَنْبَسُطَ اِلَيْ يَدِكَ
 لِتَقْتُلَنِيْ مَا اَنَا بِبَاسِطٍ يَدِيْ اِلَيْكَ لِأَقْتُلَكَ اِنِّيْ اَخَافُ اللّٰهَ
 رَبَّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٢٨﴾ اِنِّيْ اُرِيْدُ اَنْ تَبُوْا بَايِعْتُمْ وَاِثْمَكُمْ فَتَكُوْنُوْنَ
 مِنْ اَصْحَابِ النَّارِ وَذٰلِكَ جَزَاؤُ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٢٩﴾ فَطَوَّعَتْ
 لَهٗ وَنَفْسُهٗ وَقَتَلَ اَخِيَهٗ فَقَتَلَهٗ وَفَاصْبَحَ مِنَ الْخٰسِرِيْنَ ﴿٣٠﴾
 فَبَعَثَ اللّٰهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِي الْاَرْضِ لِيُرِيَهٗ وَكَيْفَ يُوَارِي
 سَوْءَةَ اَخِيَهٗ قَالَ يٰوَيْلَتِيْ اَعْجَزْتُ اَنْ اَكُوْنَ مِثْلَ هٰذَا
 الْغُرَابِ فَاُوَارِيْ سَوْءَةَ اَخِي فَاصْبَحَ مِنَ النَّٰدِمِيْنَ ﴿٣١﴾

﴿قَالُوا يَا مُوسَىٰ﴾ ووتیان ئہی مووسا ﴿إِنَّا لَنَدْخُلُهَا أَبَدًا﴾ بہراستی ئیمہ ہرگز ناچینہ ناو ئہوشارہ
 ﴿مَا دَامُوا فِيهَا﴾ تائہوان تیدابن ﴿فَأَذْهَبَ أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقُلْتُ لَآ﴾ کہواتہ برو حوت و بہروردگار
 لہدزیان جہنگ بکن ﴿إِنَّا هُنَا قَاعِدُونَ﴾ بیگومان ئیمہ لیرہ دانیشٹوین ﴿قَالَ﴾ (مووسا)
 ووتی ﴿رَبِّ إِنِّي لَأَمْلِكُ﴾ ئہی بہروردگارم بہراستی من خاوهنی ہیچ کہسیک نیم ﴿إِلَّا نَفْسِي
 وَآخِي﴾ بیجگہ لہخوم و براکہم نہبیت ﴿فَأَفْرُقْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ﴾ کہواتہ جیابی بخمرہ نیوان
 ئیمہ و ئہوگہلی ﴿الْفَاسِقِينَ﴾ کہ لہسنوری خوا دہرچوون ﴿قَالَ فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ﴾
 (خوا) فرمووی بہراستی ئہو (خاکہ پیروزہی بیت المقدس) قہدغہ کراوہ لہسہریان ﴿أَرْبَعِينَ
 سَنَةً﴾ ماوہی چل سال ﴿يَتَّبِعُونَ فِي الْأَرْضِ﴾ بہسہر گہردانی دہخولیتہوہ بہسہر زہویدا ﴿فَلَا
 تَأْسُ عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ﴾ بویہ خہم مہخو لہسہر ئہو گہلی کہلہ سنوری خوا دہرچوون ﴿قَالَ
 وَأَنْتَ عَلَيْهِمْ﴾ (ئہی موحمہد ﷺ) بخوینہروہ بہسہریاندا ﴿يَا أَبَتِ أَدَمُ بِالْحَقِّ﴾ ہہوالی دوو
 کورہ کہی ئادہم کہ حق و راستہ ﴿إِذْ قَرَّبْنَا بَنَاتَنَا﴾ کاتیک ہردوویکیان دوو جوڑہ قوریانی یان کرد
 ﴿فَقُضِيَ لِمَنْ أَحَدُهُمَا﴾ ئہمجالہ بہ کیکیان و ہرگیرا ﴿وَلَمْ يَتَّخِذْ مِنَ الْآخِرِ﴾ وہ لہوی تریان و ہرنہ گیرا
 ﴿قَالَ لَأَقْتُلَنَّكَ﴾ (ئہوہ یان لی گیرا نہکرا) ووتی بیگومان دہبی ہر بتکورم ﴿قَالَ إِنَّمَا يَتَّبِعُ اللَّهُ مَنْ
 أَلْمَنَ بِهِ﴾ ئہویش ووتی خوا (قوریانی) تہنہا لہ پاریزکاران و لہخواترسان گیرا دہکات ﴿يَوْمَ
 لَنْ نَسْطُرَ لَكَ يَدَكَ﴾ سویند بہخوا ئہ گہر تو دہستم بو دریزکہی ﴿يَتَّقَانِي﴾ بو ئہوہی بمکوژی
 ﴿مَا أَنَا بِسَاطِئِ يَدَيْكَ لَأَقْتُلَنَّكَ﴾ من دہست دریز ناکہم بو تو بو ئہوہی بتکورم ﴿إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ﴾
 بہراستی من لہخوا ئہترسم ﴿رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ کہ بہروردگاری ہموو جیہانیانہ ﴿إِنِّي أُرِيدُ﴾
 بہراستی من دہمہویت ﴿أَنْ تَبْوَأَيْتُمْنِي وَأَتَمَّكَ﴾ کہ تو بگہریتہوہ (بو لای خوا) بہگونہی من و
 خویشتہوہ ﴿فَتَكُونُ مِنَ أَصْحَابِ النَّارِ﴾ ئہوسا تو لہہاوہ لانی دوزخ دہبیت ﴿وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ﴾
 ہر ئہوہش پاداشتی ستہم کارانہ ﴿قَطَّوَعَتْ لَهُ نَفْسُهُ﴾ ئہمجا دہرونی (ئہو تاوانبارہ) ہانی دا
 ﴿قَتْلَ أَخِيهِ﴾ بو کوشنی براکہی ﴿فَقَتَّلَهُ﴾ وہ کوشتی ﴿فَأَصْبَحَ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ بہہوی یہوہ چوہوہ ریزی
 زیان باران و خہسارومہندان ﴿بَعَثَ اللَّهُ غُرَابًا﴾ پاشان خوا قہلہ رہشیکی نارد ﴿يَبْحَثُ فِي الْأَرْضِ﴾
 لہزہویدا چالی ہلئہ کہند (بو قہلہ رہشیکی مردارہوہ بوو) ﴿لِيُرِيَهُ كَيْفَ يُؤَارِي سَوْءَةَ أَخِيهِ﴾ بو ئہوہی
 نیشانی بدات کہ چوون لہشی براکہی بشارتہوہ ﴿قَالَ لِيُؤْتِنِي﴾ ووتی ئای داخی سہختم و تیاچوون
 بو من ﴿أَعَجَزْتُ أَنْ أَكُونَ مِثْلَ هَذَا الْغُرَابِ﴾ بو من دہستہ پاچہ بووم لہوہی و ہک ئہم قہلہ رہشہبم؟
 ﴿فَأُورِي سَوْءَةَ آخِي﴾ تا تہرم و عہورتی براکہم بشارمہوہ ﴿فَأَصْبَحَ مِنَ النَّادِمِينَ﴾ ئہوسا چوہوہ ریزی
 بہشیمان بوانہوہ ﴿

مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ كَتَبْنَا عَلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنَّهُ وَمَنْ قَتَلَ
 نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ
 النَّاسَ جَمِيعًا وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ
 جَمِيعًا وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ إِنْ كَثِيرًا
 مِنْهُمْ بَعْدَ ذَلِكَ فِي الْأَرْضِ لَمُسْرِفُونَ ﴿٢٢﴾ إِنَّمَا
 جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي
 الْأَرْضِ فَسَادًا أَنْ يُقَتَّلُوا أَوْ يُصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ
 وَأَرْجُلُهُمْ مِنْ خَلْفٍ أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ ذَلِكَ
 لَهُمْ جَزَاءُ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ
 ﴿٢٣﴾ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَقْدِرُوا عَلَيْهِمْ فَاعْلَمُوا
 أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٤﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا
 اللَّهَ وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ
 لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٢٥﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوَ أَنَّ لَهُمْ
 مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَيَفْتَدُوا بِهِ مِنْ
 عَذَابِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَا تُقْبَلُ مِنْهُمْ وَلَا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٦﴾

﴿مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ﴾ ہر لہبر ئہ وہ (ی کہ لو داستانہ دا باسکرا) ﴿كَتَبْنَا عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾ پیوستمان کرد لہسہر نہ وہی ئیسرائیل ﴿أَنَّهُ﴾ کہ بیگومان بریار ئہ مہیہ ﴿مَنْ قَتَلَ نَفْسًا﴾ ئہ وہی تہ نیا کہ سیک بکوژیت ﴿بِعَيْرِ نَفْسٍ﴾ لہ تؤلہی کہ سیک کوزراودا نہ بیت ﴿أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ﴾ یان تؤلہی خرابہ کاری و ئاژاوه بنتہ وہ لہسہر زہوی دا ﴿فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا﴾ ئہ وہ و ہک ئہ وہ وایہ ہہ موو خہ لکی کوشت بیت ﴿وَمَنْ أَحْيَاهَا﴾ ئہ و ہش بی تاوانیک رزگار کات لہ کوزران ﴿فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا﴾ ئہ وہ و ہک ئہ وہ وایہ ہہ موو ئادہ می رزگار کرد بیت و زیندووی کردنہ وہ ﴿وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا بِالْبَيِّنَاتِ﴾ سویند بہ خوا بیگومان، پیغہ مہرہ کانمان ہاتن بؤلایان بہ بہ لگہ روونہ کانہ وہ ﴿ثُمَّ إِنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ بَعَدَ ذَلِكَ﴾ کہ چی لہ پاش ئہ وہ زوریک لہ وانہ ﴿فِي الْأَرْضِ لَمُسْرِفُونَ﴾ زیادہ رہویان کرد لہ زہویدا ﴿۝۲۱﴾ ﴿إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ﴾ بہ راستی تؤلہی ئہ وانہی ﴿يَحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ کہ جہنگ و دوژمنایہ تی ئہ کن لہ گہ ل خواو پیغہ مہرہ کہی دا ﴿وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا﴾ وہ ہہ ول ئہ دهن لہ زہویدا خرابہ بلاوبکہ نہ وہ ﴿أَن يَقْتُلُوا﴾ (ئہ وہ تؤلہ یان) ئہ وہیہ بکوژرین ﴿أَوْ يُصَلِّبُوا﴾ یا ہہ لبواسرین بہ دارا ﴿أَوْ يُقَطِّعَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلَهُمْ﴾ یان دہست وقاچیان بپر دیت ﴿مَنْ خَلِيفَ﴾ بہ پیچہ وانہ وہ (راست و چہ پ) ﴿أَوْ يُنْفِقُوا مِنْ الْأَرْضِ﴾ یان دوور بخریئہ وہ لہ وولات ﴿ذَلِكَ لَهُمْ خِزْيٌ فِي الدُّنْيَا﴾ ئہ مہ زہونی و ئابرو بردنیانہ لہ جیہاندا ﴿وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ﴾ لہ دواروژیشدا بؤیان ہہیہ ﴿عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ سزایہ کی گہ ورہ ﴿۝۲۲﴾ ﴿إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا﴾ بیجگہ لہ وانہی تہ وہ یان کردوہ ﴿مِنْ قَبْلِ أَنْ تَقْدُرُوا عَلَيْهِمْ﴾ لہ پیش ئہ وہی دہسہ لاتنان بیت بہسہریاندا ﴿فَاعْلَمُوا﴾ تا بزائن ﴿أَنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ کہ بہ راستی خوالی بوردہی میہرہ بانہ ﴿۝۲۳﴾ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئہی ئہ وانہی برواتان ہیناوه ﴿اتَّقُوا اللَّهَ﴾ لہ خوا بترسن ﴿وَأَبْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ﴾ بگہرین بہ دواہی ہہ موو ہو کارینکدا کہ نزیکتان بخاتہ وہ لہ خوا ﴿وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ﴾ و ہتی بکوژن و خہ بات بکن لہرینگہی خوا دا ﴿اعْلَمُوا فَبَلَّوْا﴾ بہ ئو میدی رزگار بونتان ﴿۝۲۴﴾ ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بہ راستی ئہ وانہی کہ لہ جیہاندا بی بروا بوون ﴿لَوْ أَنَّ لَهُمْ﴾ ئہ گہر بینہ خواہنی ﴿مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا﴾ ہہر چی لہ زہویداہیہ ہہ مووی ﴿وَمِثْلَهُ مَعَهُ﴾ ئہ و ہندہی تریشی لہ گہ ل بیت ﴿لِيَقْتَدُوا بِهِ مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ﴾ بؤ ئہ وہی خویانی بی بکر نہ وہ و رزگار کن لہسزای روژی دواہی و بیبہ خشن بؤ رزگار بوونیان ﴿مَا تُقِيلُ مِنْهُمْ﴾ لی یان و ہرناگیریت ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ وہ بؤیان ہہیہ سزایہ کی بہ ئازار ﴿۝۲۵﴾

يُرِيدُونَ أَنْ يُخْرِجُوا مِنَ النَّارِ وَمَاهُمْ بِخَارِجِينَ مِنْهَا
وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿٣٧﴾ وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا
أَيْدِيَهُمَا جَزَاءً بِمَا كَسَبَا نَكَالًا مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَزِيزٌ
حَكِيمٌ ﴿٣٨﴾ فَمَنْ تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ وَأَصْلَحَ فَإِنَّ اللَّهَ
يَتُوبُ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٩﴾ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ
لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيَغْفِرُ
لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤٠﴾ يَا أَيُّهَا
الرَّسُولُ لَا يَحْزُنكَ الَّذِينَ يُسْرِعُونَ فِي الْكُفْرِ مِنَ
الَّذِينَ قَالُوا آمَنَّا بِأَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِنْ قُلُوبُهُمْ وَمَنْ
الَّذِينَ هَادُوا وَسَمَّعُونَ لِلْكَذِبِ سَمَّعُونَ لِقَوْمٍ
آخَرِينَ لَمْ يَأْتُوكَ بِحُرْفٍ أَلْكَمَ مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ
يَقُولُونَ إِنْ أُوْتِيتُمْ هَذَا فَخُذُوهُ وَإِن لَّمْ تُؤْتَوْهُ
فَاحْذَرُوا وَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ فِتْنَتَهُ فَلَنْ تَمْلِكَ لَهُ مِنَ اللَّهِ
شَيْئًا أُولَئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يُطَهِّرْ قُلُوبَهُمْ لَهُمْ
فِي الدُّنْيَا حِزْبٌ وَلَهُمْ فِي الآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٤١﴾

﴿يُرِيدُونَ أَنْ يُخْرِجُوا مِنَ النَّارِ﴾ دہیانہ ویت لہ ناگری دوزخ بیتہ دہرہ وہ ﴿وَمَا هُمْ بِيُخْرِجِينَ مِنْهَا﴾
 بہ لام ہر گیز دہر چو نونان لہ (ناگری دوزخ) نی بہ ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ﴾ و سزای بہر دہ و امیان
 بؤہیہ ﴿۲۷﴾ ﴿وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ﴾ پیاو و ٹافرہ تی دز ﴿فَأَقْطَعُ آيِدِيَهُمَا﴾ دہستیان بیرن ﴿جَزَاءً بِمَا
 كَسَبَا﴾ لہ تۆلہی ئەو دزیہی کردیوانہ ﴿نَكَالًا مِنَ اللَّهِ﴾ ئەمہ تۆلہ و تہمی کردنیکہ لہ لایہن
 خواوہ ﴿وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ وە خوا بالا دہستی کار دروستہ ﴿فَمَنْ تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ﴾ جا ہہر
 کەس تۆبہی کرد لہ پاش ستہمہ کەہی (دزیہ کەہی) ﴿وَأَصْلَحَ﴾ وە کردہ وہی چاکی کردو باش بوو
 ﴿فَاتَّ اللَّهُ يُتُوبُ عَلَيْهِ﴾ ئەوہ بیگومان خوا تۆبہ کەہی لی و ہر دہ گریت ﴿إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ بہ راستی
 خوا لیبور دہی میہر بانہ ﴿الَّذِينَ تَلَوْنَ﴾ ثایا نہت زانیوہ ﴿أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ﴾ کە ہہر بؤ خواہیہ
 خواوہیتی ناسمانہ کان و ﴿وَالْأَرْضِ﴾ زہوی ﴿يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ﴾ سزای ہہر کە سینک دہدات کە بیہ ویت
 ﴿وَيَعْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ﴾ وە ئە بووریت لہ ہہر کەس خوی بیہ ویت ﴿وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾
 وە خوا بہ سہر ہہ موو شتی کدا بہ توانا و دہسہ لاتارہ ﴿يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ﴾ ئەہی پیئہ مہر ﴿ﷺ﴾
 ﴿لَا يَحْزَنكَ﴾ خہم بارت نہ کات ﴿الَّذِينَ يُسْكَرُونَ فِي الْكُفْرِ﴾ ئەوانہی کە پیشہر کی دہ کەن لہ بی
 بروایی دا ﴿مِنَ الَّذِينَ قَالُوا آمَنَّا بِأَفْوَاهِهِمْ﴾ لہوانہی بہدہم ئەلین برومان ہیئاوہ ﴿وَلَمْ يُؤْمِنُوا قُلُوبُهُمْ﴾
 کە چی دلہ کانیان بروای نہ ہیئاوہ ﴿وَمِنَ الَّذِينَ هَادُوا﴾ ہہر وہا لہوانہش کە جوولہ کەن ﴿سَمِعُونَ
 لِلْكَذِبِ﴾ زور گوی قولاخن بؤ درو ﴿سَمِعُونَ لِقَوْمٍ آخِرِينَ﴾ زور گوی لہ مشتی دہستہ بہ کی
 ترن ﴿لِيَأْتَاؤُكَ﴾ کە نہ ہاتون بؤ لای تو ﴿يُحْرِقُونَ الْكَلِمَ﴾ ووتہ کانی (تہورات) دہ گورن ﴿مِنْ بَعْدِ
 مَوَاضِعِهِ﴾ لہ پاش ئەوہی خوا لہ شوینی خوی دایناون ﴿يَقُولُونَ إِن أُوتِيتُمْ هَذَا﴾ ئەلین ئە گہر
 ئەمہ (ی ئیمہ) تان پی گوترا (لہ لایہن موحمہ مد ﴿ﷺ﴾) ﴿وَخَذُوهُ﴾ ئەوہ و ہری گرن ﴿وَإِن لَّمْ
 تُوْتُوهُ﴾ ئە گہر لہ ئەمہ (ی ئیمہ) تان پی نہ گوترا ﴿فَأَحْذَرُوا﴾ ئەوا خوتان بہاریزن ﴿وَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ
 فِتْنَتَهُ﴾ وە ہہر کە سینک خوا بیہوی کافرو گومرای بکات ﴿فَلَنْ تَمْلِكَ لَهُ﴾ مین اللہ شیئاً ﴿ئەوہ تو
 لہ بہر امبہر خوا دا ہیچت پی نا کریت بؤی ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ﴾ ئەوانہ کە سانیکن ﴿لَمْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَظْهَرَ
 قُلُوبَهُمْ﴾ خوا نہ بیوستو وە دلہ کانیان پاک بکاتہ وہ ﴿لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ﴾ لہ دونیادا سہر شور دہ بن
 ﴿وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ﴾ وە لہر وژی دواییشدا بؤیان ہیہ ﴿عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ سزایہ کی زور گہورہ ﴿ﷻ﴾

سَمَّعُونَ لِلْكَذِبِ أَكَلُونَ لِلسُّحْتِ فَإِنْ جَاءُوكَ
 فَاحْكُم بَيْنَهُمْ أَوْ أَعْرِضْ عَنْهُمْ وَإِنْ تُعْرِضْ عَنْهُمْ فَلَنْ
 يَضُرُّوكَ شَيْئًا وَإِنْ حَكَمْتَ فَاحْكُم بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ
 إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴿٤٢﴾ وَكَيْفَ يُحْكُمُونَكَ
 وَعِنْدَهُمُ التَّورَةُ فِيهَا حُكْمُ اللَّهِ ثُمَّ يَتَوَلَّوْنَ مِنْ بَعْدِ
 ذَلِكَ وَمَا أُولَئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٣﴾ إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّورَةَ
 فِيهَا هُدًى وَنُورٌ يُحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْمَعُوا
 لِلَّذِينَ هَادُوا وَالرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ بِمَا اسْتُحْفِظُوا مِنْ
 كِتَابِ اللَّهِ وَكَانُوا عَلَيْهِ شُهَدَاءَ فَلَا تَخْشَوُا النَّاسَ
 وَأَخْشَوْنَ اللَّهَ وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ
 بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ ﴿٤٤﴾ وَكَتَبْنَا
 عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنْ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ وَالْأَنْفَ
 بِالْأَنْفِ وَالْأُذُنَ بِالْأُذُنِ وَالسِّنَّ بِالسِّنِّ وَالْجُرُوحَ
 قِصَاصٌ فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَهُ وَمَنْ
 لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٤٥﴾

﴿سَمِعْتُمْ لَکَذِبًا﴾ ئەو (جووله کانه) زۆر گووی قولاًخی درۆن (هه میسه گووی هه لده خه ن بو درۆ) ﴿أَكَلْتُمُ لِلشَّحْتِ﴾ مالى حه رام زۆر ده خون ﴿فَإِن جَاءَ وَكَ﴾ جا ئە گه ر ئەوانه هاتن بۆلات ﴿فَأَحْكُم بَيْنَهُمْ﴾ ئەوه (به ویستی خۆت) بریار بده له نیواناندا ﴿أَوْ أَعْرِضْ عَنْهُمْ﴾ یان وازبان لى بهینه ﴿وَإِن تَعْرِضْ عَنْهُمْ﴾ خۆ ئە گه ر وازبان لى بهیتی ﴿فَلَنْ يَصْرُوكَ شَيْئًا﴾ ئەوه هیچ زیانیکت پى ناگه یه نن ﴿وَإِن حَكَمْتَ فَأَحْكُم بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ﴾ وه ئە گه ر بریارت دا له نیواناندا ئەوا به دادوهری بریار بده ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾ چونکه به راستی خوا دادگه رانى خۆش ده ویت ﴿وَكَفَيْكَ يَحْكُمُونَكَ﴾ وه ئەوانه چۆن تۆده که ن به دادوهر ﴿وَإِن تَوَلَّوْا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ﴾ ئەمجا له پاش ئەوه (ی که کردیتان به دادوهر) پرو وهر ده گیرن ﴿وَمَا أَوْلَيْكَ بِالْمُؤْمِنِينَ﴾ بیگومان ئەوانه بر وادار نین ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّورَةَ﴾ بیگومان ئیمه ته وراتمان ناره ده خواره وه ﴿فِيهَا هُدًى وَنُورٌ﴾ که برینموونی و پروناکی تیدا بوو ﴿يَحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ﴾ ئەو پیغه مبه رانه حوکیمان پى ده کرد ﴿أَسْمَأُ﴾ که موسلمان و ملکه چ بوون ﴿لِلَّذِينَ هَادُوا﴾ بۆ ئەوانه ی که جووله که بوون ﴿وَالرَّسُولُونَ وَالْأَخْبَارُ﴾ ههروه ها زانا خواناسه کان و زانا شهرع زانه کان (حوکیمان پى ده کرد) ﴿بِمَا أَسْتَحْفَظُوا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ﴾ به هووی ئەوه ی فه رمانی پاریزگاری کتیبی خوا (تهورات) یان پى کرا بوو (له لایه ن پیغه مبه ره کانیانه وه) ﴿وَكَانُوا عَلَيْهِ شُهَدَاءً﴾ وه شایه تیش بوون له سه ری ﴿فَلَا تَحْشَوْا النَّاسَ﴾ که واته ئەی (زانایانی جووله که) له خه لکی مه ترسن ﴿وَإِخْشَوْا﴾ به لکو ته نها له من بترسن ﴿وَلَا تَشْرَوْا رَبَّائِي﴾ به لگه وه فه رمانه کانی من مه گۆر نه وه (مه فروشن) ﴿ثُمَّ قَلِيلًا﴾ به نرخیکی که م ﴿وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾ وه هه ر که س حوکم نه کات به و بریارانه ی که خوا ناردوویه تیه خواره وه ﴿فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ ئا ئەوانه بی باوهرن و موسلمان نین ﴿وَكَتَبْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا﴾ له ته وراتدا نویسمان (بیویستمان کرد) له سه ریان ﴿أَنْ التَّقِسَ بِالتَّقِسِ﴾ که بیگومان هه ر که سیک به ده سستی ئەنقه ست که سیک بکوژیت ته کوژریتسه وه له به رامبه ریدا ﴿وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ﴾ وه چاو له بری چاو ﴿وَالْأَنْفَ بِالْأَنْفِ﴾ وه لووت له بری لووت ﴿وَالْأَذْنَ بِالْأَذْنِ﴾ وه گوینچه که له بری گوینچه که ﴿وَالْيَسْرَ بِالْيَسْرِ﴾ وه ددان له بری ددان ﴿وَالْجُورَ قِصَاصًا﴾ وه زامه کانیش تۆله یان زامدار کردنی ده ست دریزى که رانه ﴿فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَهُ﴾ جا هه ر که س له تۆله سه ندن خۆش بیت ئەوه ئە بیته هو ی سرینه وه ی گوناھی ﴿وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ﴾ وه هه ر که سیک حوکم نه کات ﴿بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾ به وه ی که خودا ناردوویه تیه خواره وه ﴿فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ ئەوا هه ر ئەو که سانه سته م کاری ته واون ﴿۱۵﴾

وَقَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَرِهِم بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ
 مِنَ التَّوْرَةِ ۗ وَءَاتَيْنَاهُ الْإِنجِيلَ فِيهِ هُدًى وَنُورٌ وَمُصَدِّقًا
 لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٤٦﴾
 وَلِيَحْكُمَ أَهْلَ الْإِنجِيلِ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فِيهِ وَمَن لَّمْ يَحْكَمْ
 بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٤٧﴾ وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ
 الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ
 وَمُهَيِّمًا عَلَيْهِ ۗ فَاحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ ۗ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ
 عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلِّ جَعَلْنَا مَنكُم شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا
 وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَٰكِن لِّيَبْلُوَكُمْ
 فِي مَآءِ اتِّكُم ۗ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ ۗ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا
 فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٤٨﴾ وَأَن أَحْكُم بَيْنَهُم
 بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ ۗ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ ۗ وَاحْذَرْهُمْ أَن يَفْتِنُوكَ عَن
 بَعْضِ مَا أَنزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ ۗ فَإِن تَوَلَّوْا فَاعْلَمُوا أَنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَن يُصِيبَهُم
 بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ ۗ وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ ﴿٤٩﴾ أَفَحُكْمَ
 الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ ۗ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِّلْقَوْمِ يُوقِنُونَ ﴿٥٠﴾

﴿وَقَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَرِهِمْ﴾ ئەمجا بە دوای بیغە مبه رانی (جو وله که دا) رەوانە مان کرد ﴿يَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ﴾ عیسی کوری مەریم ﴿مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ﴾ باوهری ههیه به ئەو تهوراتهی که له پیش خۆیه وه هاتو وه (راستی دهرده خات و باوهری بییه تی) ﴿وَأَتَيْنَاهُ الْإِنجِيلَ فِيهِ هُدًى وَنُورٌ﴾ وه ئینجیلمان پی به خشی که رینموونی و رووناکی تیدایه ﴿وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ﴾ وه ئەو تهوراته به راست دهر زانیت که له پیش ئەو وه هاتو وه ﴿وَهُدًى وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ﴾ وه رینموونی و ناموزگاری به بو پاریز کاران وله خواترسان ﴿وَلِيَحْكُمَ أَهْلَ الْإِنجِيلِ﴾ دهبا به رهورانی ئینجیل حوکم بکهن ﴿يَمَا أَنزَلَ اللَّهُ فِيهِ﴾ به وهی که خوا ناردوویه تیه خوارو ه تیایدا ﴿وَمَن لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ﴾ وه ههر که س حوکم نه کات به وهی که خوا ناردوویه تیه خوارو ه ﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفٰسِقُونَ﴾ ئا ئەوانه به ته وای یاخین و له فه رمانی خوا دهر چون ﴿وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ الْبٰلِغَ﴾ وه ئەم قورئانه مان نارده خوارو ه بو تو به حه ق و راستی ﴿مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ﴾ و کتیبه کانی پیش خوی به راست دهر زانی و پشتیوانیان لی ده کات (پیش ده ست تیخستن و گورینیان له لایهن جو له که و گاوره کانه وه) ﴿وَمُهَيِّمًا عَلَيْهِ﴾ و چاودیریا نه ﴿فَأَحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ﴾ که واته حوکم و بریاریده له ناو نامه دهره کاندایه وهی خوا ناردوویه تیه خوارو ه ﴿وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ﴾ وه شوین هه و او هه وه سی ئەوان مه که وه ﴿عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ﴾ لانه دهی له و حوکم و بریاره هه ق و راسته ی که بو ت هاتو وه ﴿لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ﴾ دامان ناوه بو ههر ئومه تیک له ئیوه ﴿شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا﴾ شهریه عت و رینگه یه کی روون ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً﴾ وه ئە گهر خوا بیویستایه ئیوهی ئە کرد به یه ک ئومه ت و کومه ل ﴿وَلٰكِنْ لِّيَبْلُوَكُمْ﴾ به لآم (نه یکردوون) بو ئە وهی تاقیتان بکاته وه ﴿فِي مَاءٍ آتٰكُمْ﴾ له و شهریه عت و یاسایانه ی که پیتی به خشیوون ﴿فَأَسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ﴾ که واته پیش برکی بکهن بو ئە و شتانه ی که چاکن ﴿إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا﴾ گهرانه وه تان ههر بو لای خوی به گشتی ﴿فِي نَبِيِّكُمْ﴾ ئەمجا هه و التان پیده دا ﴿يَمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ﴾ به وهی که له جیهاندا جیا وازبوون تیایدا ﴿وَأَن آحْكُم بَيْنَهُمْ﴾ وه (فه رمانمان پی کردیت) که حوکم بکه له نپواناندا ﴿يَمَا أَنزَلَ اللَّهُ﴾ به وهی که خوا ناردوویه تیه خوارو ه ﴿وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ﴾ و شوین هه زو ئاره زویان نه که ویت ﴿وَاحْذَرُوا أَن يَفْتِنُوكَ﴾ وه ووریا به لیان له وهی بت ترازین ﴿عَن بَعْضِ مَا أَنزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ﴾ له هه ندیک له وهی خوا ناردوویه تیه خوارو ه بو ت ﴿فَإِن تَوَلَّوْا﴾ ئەمجا ئە گهر ئەوانه رویان وهر گیراو سه رپیچی یان کرد ﴿فَاعْلَمْ أَنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ﴾ ئەوه بزانه و دلنیا به خوا ئەیه ویت ﴿أَن يُصِيبَهُمْ بَعْضُ ذُوبُهُمْ﴾ به وهی هه ندیک له تاوانه کانیانه وه سزایان بدات و تووشی زینان بکات ﴿وَأَن كُفِرًا مِّنَ النَّاسِ لَفٰسِقُونَ﴾ بیگومان زور له ئاده می یه کان سه رکه شن و له سنووری خوا دهر چون ﴿أَلْحَسَنَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْعُونَ﴾ ئایا ئەوان داوای حوکمی نه فامی ده که ن؟ ﴿وَمَن أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا﴾ ئایا کی حوکم و بریاری له هی خوا جوان و چاکتره؟ ﴿لَهُمْ يُوقُونَ﴾ بو که سائیک که پروای ته وایان ههیه ﴿

* يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ
 أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
 الظَّالِمِينَ ﴿٥١﴾ فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسْرِعُونَ فِيهِمْ يَقُولُونَ
 نَحْشَىٰ أَنْ تُصِيبَنَا دَائِرَةٌ فَعَسَىٰ اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ مِنْ عِنْدِهِ
 فَيُصِيبُ حُجُوعًا عَلَىٰ مَا اسْتَرَأْتُمْ فِي أَنْفُسِهِمْ نَدِيمِينَ ﴿٥٢﴾ وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا
 أَهْلُؤَلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ إِنَّهُمْ لَمَعَكُمْ حَبِطَتْ
 أَعْمَالُهُمْ فَأَصْبَحُوا خَاسِرِينَ ﴿٥٣﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ
 مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٌ
 عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا
 يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ
 عَلِيمٌ ﴿٥٤﴾ إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ
 الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ ﴿٥٥﴾ وَمَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
 وَالَّذِينَ آمَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ ﴿٥٦﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
 لَا تَتَّخِذُوا الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَكُمْ هُزُؤًا وَلَعِبًا مِمَّنْ الَّذِينَ أُوتُوا
 الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَالْكَفَّارَ أَوْلِيَاءَ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ كُفْرَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٧﴾

﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەه ی ئەوانه ی باوه رتان هیناوه ﴿لَا تَسْخَدُوا لِلْهُودِ وَلَا النَّصَارَىٰ أَوْلِيَاءَ﴾ جو وله كه و گاوور مه كه ن به پشتیوان و خو شه و یستی خو تان ﴿بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ﴾ ئەوانه هه ندیکیان دۆستی به كترن ﴿وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنكُمْ﴾ ئەوه تان ئەوان بكات به پشتیوان و دۆستی خو ی ﴿فَاللَّهُ مَنَّهُمْ﴾ ئەوه به راستی ئەوه كه سه له وانه ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ بینگومان خوا رینمونی گه لی سته مكاران ناكات ﴿فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ﴾ بۆیه ئەبینی ئەوانه ی دلایان نه خو شی (دوو روویی) تیا به ﴿يَسْتَرْعُونَ فِيهِمْ﴾ پیش بر کی ئەوه كه ن له دۆستایه تی ئەوه (جووله كه و گاوور) انه دا ﴿يَتُولُونَ خُنْفَىٰ﴾ ئەلین ئەتر سین ﴿أَنْ تُصِيبَا دَابْرَهُ﴾ كه به سه ر هاتی ناخو شی رۆژگار دوو چارمان بییت ﴿فَعَسَىٰ اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ﴾ ده ی نزیکه خوا سه ر كه وتن و زال كردنی ته واو بنیزیت (بو پیغه مبه ر ﷺ) ﴿أَوْ أَمْرٍ مِنْ عِنْدِهِ﴾ یان له لایه ن خو به وه کاریکی تر بكات ﴿يُضِيعُ خَوْفًا عَلَىٰ مَا أَسْرَأُ﴾ به هو ی ئەوه وه وایان لیدیت له وه ی په نهانیان كر دبو و ﴿فِي أَنفُسِهِمْ تَلْمِيزٌ﴾ له ده روونی خو یاندا په شیمان ده بنه وه ﴿وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەوسا ئەوانه ی بروایان هیناوه ده لین ﴿أَهَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمُوا بِاللَّهِ﴾ ئایا ئەوه كه سانه ئەوانه كه سویتدیان به خو شه ئەخوارد ﴿جَهْدًا مُّجْتَمِعِينَ﴾ به توندترین سویتدیان ﴿يَأْتَهُمُ لَمَّعَتٌ﴾ كه به راستی ئەوان له گه لتانن ﴿حَطَّتْ أَعْمَالُهُمْ﴾ كرده وه كانیان بو چه ل بوویه وه ﴿فَأَصْبَحُوا حَسْرِينَ﴾ به هو ی ئەوه وه زهره رهنده رهنجه رو بوون ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەه ی ئەوانه ی كه باوه رتان هیناوه ﴿مَنْ يَزِدَّ مِنكُمْ عَنْ دِينِهِ﴾ هه ر كه س له ئیوه هه لگه ریته وه له ئاینه كه ی ﴿فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ﴾ ئەوه به زوویی خوا له باتی ئەوان گه ل و كۆمه لیکي تر ئەهیتیت ﴿يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ﴾ خوا ئەوانی خو ش ئەویت و ئەوانیش خویان خو ش ئەویت ﴿أَدْرَأَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾ به سو زو به زه بین به رانه بر واداران ﴿أَعْدَىٰ عَلَى الْكَافِرِينَ﴾ به هیزو توندن به رانه بر ی بروایان ﴿يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ تی كۆشان ده كه ن له ربی خوا دا ﴿وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ﴾ و ناترسن له سه رزه نشتی سه رزه نشت كاران ﴿ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ﴾ ئەوه ی باسكرا چاكه و به هره ی خوا به ﴿يُؤْتِيهِ مِنْ بَيْنَاءٍ﴾ ئەیه خشیت به هه ر كه س كه خو ی بیه ویت ﴿وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾ وه خوا ده سه تله ات فراوانی زانایه ﴿إِنَّمَا وَكَلَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ﴾ بینگومان دۆست و یار مه تی ده ری ئیوه ته نها خوا و پیغه مبه ره كه یی ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ و بروا داران ﴿الَّذِينَ يَقِيمُونَ الصَّلَاةَ﴾ ئەوانه ی كه به پرك و پیکي نو ئیژه كانیان به جی ئەهیتن ﴿وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ﴾ و زه كات ئەده ن ﴿وَهُمْ رَٰكِعُونَ﴾ به رده وام مل كه چن بو فرمانی خوا ﴿وَمَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ وه هه ر كه س خوا و پیغه مبه رو ئیمانداران بكات به پشتیوانی خو ی ﴿فَإِنْ حَرَّبَهُمُ الْعَلِيلُونَ﴾ ئەوه بینگومان هه ر كۆمه لی خودا زال و سه ر كه و توون ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەه ی كه سانیك كه برواتان هیناوه ﴿لَا تَسْخَدُوا لِلَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَكُمْ﴾ دامه نین ئەوانه ی كه ئاینه كه ی ئیوه داده نین (به شتیکی) ﴿هُزُوا وُلَعَاءَ﴾ گالته و لاقرتی پیکراو ﴿مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ﴾ له وانه ی نامه یان پی به خشراوه ﴿مِن قِبَلِكُمْ﴾ له پیش ئیوه دا ﴿وَالْكَفَّارَ﴾ وه له بی بروا كانیس ﴿أَوْلِيَاءَ﴾ (دایان مه نین) به دۆست و خو شه و یستی خو تان ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ وه له خوا بترسن ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ ئەهه ر ئیوه بروا دارن ﴿۷۷﴾

وَإِذَا نَادَيْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ اتَّخَذُوا هَاهُنَا وَإِلْعَابًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ
 لَا يَعْقِلُونَ ﴿٥٨﴾ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ هَلْ تَنْقِمُونَ مِنَّا إِلَّا أَنْ آمَنَّا
 بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ مِن قَبْلُ وَأَنَّ أَكْثَرَكُمْ فَاسِقُونَ ﴿٥٩﴾
 قُلْ هَلْ أُنبِئُكُمْ بِشَرِّ مِّنْ ذَلِكَ مَثُوبَةً عِنْدَ اللَّهِ مَن لَّعَنَهُ اللَّهُ وَعَظِبَ
 عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمْ الْقِرَدَةَ وَالْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ الطَّاغُوتِ أُولَئِكَ شَرٌّ
 مَّكَانًا وَأَضَلُّ عَن سَوَاءِ السَّبِيلِ ﴿٦٠﴾ وَإِذَا جَاءَهُمْ قَوْلُ آيَاتِنَا وَقَدْ
 دَخَلُوا بِالْكَفْرِ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ
 ﴿٦١﴾ وَتَرَى كَثِيرًا مِّنْهُمْ يُسْرِعُونَ فِي الْأَثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَأَكْلِهِمْ
 السُّحْتِ لَيْسَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٦٢﴾ لَوْلَا يَنْهَاهُمُ الرَّبَّانِيُّونَ
 وَالْأَحْبَارُ عَنِ قَوْلِهِمْ الْأَثْمَ وَأَكْلِهِمْ السُّحْتِ لَيْسَ مَا كَانُوا
 يَصْنَعُونَ ﴿٦٣﴾ وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْلُوبَةٌ غُلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلَعْنُوا
 بِمَا قَالُوا بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ يُنْفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ وَلِيَزِيدَنَّ كَثِيرًا
 مِّنْهُمْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا وَالْقَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ
 وَالْبَعْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ كُلَّمَا أَوْقَدُوا نَارًا لِلْحَرْبِ أَطْفَأَهَا
 اللَّهُ وَيَسْعُونَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ﴿٦٤﴾

﴿وَإِذْ أُنزِلَتْ إِلَى الصَّلَاةِ﴾ کاتیک تیوہ بانگ دہدن بؤ نویژ ﴿اتَّخَذُوا هَاهُنَا آلِهَةً﴾ ئەو (دوو پروانہ) گالتہو لاقرتی پی ئە کەن ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ﴾ ئەمەش بەھوی ئەوہو یە کە ئەوان گەلیکی نہ فام و نەزانن ﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ﴾ بلی ئەی نامەدارە کان ﴿هَلْ تَتَّقُونَ مَنَّا﴾ ئایا هیچ پەخنەو رقیکتان ھەبە لەئیمە ﴿إِلَّا أَنْ أَمَنَّا بِاللَّهِ﴾ بیجگە لەھوی کە بر ومان ھیتاوە بەخوایا ﴿وَمَا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ﴾ وە بەو قورئانە ہی ھیتراو تە خواریوہ بؤمان ﴿وَمَا أَنْزَلْنَا مِنْ قَبْلُ﴾ وە بەھوی لەمە و پێش ھیتراو تە خواریوہ ﴿وَأَنَّ أَكْثَرَ كُفْرًا فَعِسْتُمْ﴾ بیگومان زۆر بەتان سەرکەش و لەسنوور دەرچوون ﴿قُلْ هَلْ أَنْتُمْ﴾ ئەی موحمەد ﴿بِاللَّهِ﴾ بلی ئایا ھەوالتان بەدەمی ﴿بِشَرِّ مَن ذَٰلِكَ مَثُوبَةٌ عِنْدَ اللَّهِ﴾ کی شوین و پاداشتی خرابترە لای خوا لەھوہ ﴿مَنْ لَعَنَهُ اللَّهُ﴾ ئەوہ کە سیکە خوا نہ فرەتی لی کردیبت ﴿وَعَصَبَ عَلَيْهِ﴾ وە شمی لیگرتیبت ﴿وَجَعَلَ مِنْهُمْ الْفِرْدَ وَالْحَنَازِيرَ﴾ وە ھەندیکی لی کردبن بەمەیموون و بەراز ﴿وَعَبَدَ الطُّغُوتَ﴾ وە بت و تاغوتی پەرتیبت ﴿أُولَٰئِكَ شَرٌّ مَّكَانًا﴾ ئەوانە ہی باسکران خرابترین شوینیان ھەبە ﴿وَأَصْلٌ عَنِ سَوَاءِ السَّبِيلِ﴾ و گومرترین کە سن لەرێگای راست ﴿وَإِذْ أَجَاةٌ وَقَالُوا آمَنَّا﴾ وە کاتیک دین بۆ لان دەئین بر ومان ھیتاوە ﴿وَقَدْ دَخَلُوا بِالْكَفْرِ﴾ سوئندی بیگومان بە بی پروایی یەوہ ھاتوون ﴿وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهِ﴾ وە بیگومان ھەر بە بی پرواییشەوہ دەرچوون ﴿وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ﴾ وە خوا زۆر چاک دەزانن بەھوی کە دەیان شار دەوہ ﴿وَوَتَرَىٰ كَثِيرًا مِّنْهُمْ﴾ وە ئەبینی زۆریک لەوانە ﴿يَسْرِعُونَ فِي الْأَثْرِ وَالْعُدُونِ﴾ پێشپری ئە کەن لە گوناھو دەست درێژی کردن ﴿وَأَكْثُهُمُ السُّحَّتَ﴾ وە حەرام خواریندا (وہ کە بەرتیل) ﴿لَيْسَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ بیگومان ئەھوی کە دەیان کرد زۆر بەدو خراب بوو ﴿لَوْلَا بِنَهْدِهِمُ الرَّسُولَ لَكُنَّا مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ ئەوہ بۆچی بەرگریان نہ کردن خوا پەرت و زانا کانیان ﴿عَنْ قَوْلِهِمُ الْآثِمَ﴾ لە گوفتاری گوناھیان و ﴿وَأَكْثُهُمُ السُّحَّتَ﴾ لە حەرام خواریندان (وہ کە بەرتیل) ﴿لَيْسَ مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ﴾ بە راستی شتیکی بەدبوو ئەھوی دەیان کرد ﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ﴾ جوولە کە کان و وتیان ﴿بِذَٰلِكَ مَعْلُوءٌ﴾ خوا دەستی بەستراوہ (پاک ی بۆخودا) ﴿غَلَّتْ أَبْيَدُهُمْ﴾ یاخوای ئەوان خۆیان چنگ قوچراو و دەست بەستراوین ﴿وَلَعَلُّوا يَمَّا قَالُوا﴾ وە نہ فرینیان لیگرا بەھوی ئەھوی کە ووتیان ﴿لَبِ يَدَاہُ مَسْطُوتَانِ﴾ (نەخیر وانی یە) بەلکو ھەر دوو دەستی خودا ھەمیشە کراوہ یە (لەم ئایە تەدا جیگیر کردن و باسکردنی سیفەتی دەست بۆ خودا ھاتووە ئیمە باوہرمان پێتە پی بە بی لیجواندن و شیوہ کە ہی نازانین و تەنھا خودا دەیزانیت) ﴿يُنْفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ﴾ چۆنی بیوہت دەبەخشیت ﴿وَلَا يَرْضَىٰ لَكُم مِّنْهُمْ﴾ وە سوئند بەخوایا زیاد دەکات بۆ زۆر لەوان (بۆ زاناو سەرۆکە کانیان) ﴿مَا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ﴾ ئەو قورئانە ہی ھیتراو تە خواریوہ بۆ تو لەلایەن پەرورەدگار تەھوہ ﴿طُغْتًا وَكُفْرًا﴾ سەرکەشی و بی پروای (زیاد ئەکات بۆیان) ﴿وَالْقِيَامَةَ يَبْتَغُونَ﴾ وە خستومان تە نیوانیان ﴿الْعُدْوَةَ وَالْبَعْضَةَ﴾ دوزنایەتی و کینەو رقبەری ﴿إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ﴾ تاروژی دوایی ﴿كُلَّمَا أَوْقَدُوا نَارَ الْحَرَبِ﴾ ھەر جارێک ناگریکیان ھەلگیرساندیبت بۆ ناژاوە نانەھوہ و جەنگ ﴿أَطْفَأَهَا اللَّهُ﴾ خوا ئەو ناگرە ہی کوزاندۆتەھوہ ﴿وَيَسْعُونَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا﴾ وە تیکۆشان ئە کەن لە زەوی دا بۆ خرابەو تیکدان ﴿وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ﴾ خواش خرابە کارانی خویش ناویت ﴿

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَكَفَّرْنَا عَنْهُمْ
 سَيِّئَاتِهِمْ وَلَادَخَلْنَاهُمْ جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٦٥﴾ وَلَوْ أَنَّهُمْ أَقَامُوا
 التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِمْ مِنْ رَبِّهِمْ لَأَكَلُوا
 مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ مِنْهُمْ أُمَّةٌ مُّقْتَصِدَةٌ
 وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ سَاءَ مَا يَعْمَلُونَ ﴿٦٦﴾ يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ
 بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَغْتَ
 رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
 الْكَافِرِينَ ﴿٦٧﴾ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَسْتُمْ عَلَى شَيْءٍ حَتَّى
 تُقِيمُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ
 وَلِيُزِيدَنَّا كَثِيرًا مِنْهُمْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا
 فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٦٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ
 هَادُوا وَالصَّابِغُونَ وَالنَّصَارَى مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
 وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٩﴾ لَقَدْ أَخَذْنَا
 مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَأَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ رَسُولًا قُلْنَا جَاءَ هُمْ رَسُولٌ
 بِمَا لَا تَهْوَى أَنْفُسُهُمْ فَرِيقًا كَذَّبُوا وَفَرِيقًا يَقْتُلُونَ ﴿٧٠﴾

﴿وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ آمَنُوا﴾ خُو تہ گہر بہ راستی نامہ دارہ کان (تہ ہلی کتاب لہ گاور و جولہ کہ کان)
 بروایان بہنیاہ ﴿وَأَتَقُوا﴾ و خویان بیاراستاہ و پاریز کار ولہ خواترس بوونایہ ﴿لَا كَفَرْنَا عَنْهُمْ
 سَيِّئَاتِهِمْ﴾ بیگومان گوناہو خرابہ کانیانمان دہسری یہوہ لیان ﴿وَلَا دَخَلْنَاهُمْ حَتَّىٰ التَّعْبِيرِ﴾ وہ
 دہمانخستہ ناو بہہشتانی پرناز و نیعمت ﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ آفَأُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ﴾ وہ بیگومان تہ گہر تہو
 نامہ دارانہ تہورات و ئینجیلیان کار بی بگردایہ ﴿وَمَا أَنْزِلَ إِلَيْهِمْ﴾ ہر وہا تہو قورثانی کہ ہینراوہ تہ
 خواروہ بویان ﴿مِنْ رَبِّهِمْ﴾ لہ لایہن پەرورہ دگار یانہوہ ﴿لَا كَلُومًا مِنْ قَوْمِهِمْ﴾ بیگومان رُوژی یان
 دہ خوار د لہ لای سہرویانہوہ (لہ ئاسمانہوہ) ﴿وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ﴾ وہ لہ ژیر پیانہوہ (لہ زہوی یہوہ)
 ﴿مِنْهُمْ أُمَّةٌ مُّقْتَصِدَةٌ﴾ تیان دابہ دہستہ و کومہ لیکری ریک و بیک ﴿وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ﴾ بہ لام زوریک لہ وان
 ﴿سَاءَ مَا يَعْمَلُونَ﴾ تہوہی دہیکہن زور بہ دو خرابہ ﴿يَأْتِيهَا الرَّسُولُ﴾ تہی پیغہ مہبر ﴿بَلِّغْ مَا أَنْزَلَ
 إِلَيْكَ﴾ رایگہ یہنہ (بہ خہلک) تہوہی ہینراوہ تہ خواروہ ہوت ﴿مِنْ رَبِّكَ﴾ لہ لایہن پەرورہ دگار تہوہ
 ﴿وَإِن لَّا تَفْعَلْ﴾ وہ تہ گہر وانہ کہی ﴿فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ﴾ تہوہ پاسپیریہ کہی خوات رانہ گہ یاندوہو
 بہ جیت نہ ہیناوہ ﴿وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ﴾ وہ خواتو دہ پاریزیت لہ خہلکی (کہبت کوژن) ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي
 الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ﴾ بیگومان خوارینتموونی بی بروایان ناکات ﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ﴾ (تہی
 موحمہ مہد ﴿بَلِّغْ﴾ بلئی تہی نامہ دارہ کان (تہی تہلی کتاب) ﴿لَسْتُ عَلَىٰ شَيْءٍ﴾ تہوہ لہ سہر ہیچ شتیک نین
 ﴿حَتَّىٰ تُتَيَّمُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ﴾ ہتا بہ ریک و راستی بہ پەرہوی تہورات و ئینجیل نہ کہن ﴿وَمَا أَنْزَلَ
 إِلَيْكُمْ﴾ ہر وہا تہو قورثانی کہ ہینراوہ تہ خواروہ ہوتان ﴿مِنْ رَبِّكُمْ﴾ لہ لایہن پەرورہ دگار تانہوہ
 ﴿وَلْيُرِيدَنَّ كَثِيرٌ مِّنْهُمْ﴾ سویند بہ خوا زیاد تہ کات بو زوریان ﴿مَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ﴾ تہوہی ہینراوہ تہ
 خواروہ ہوت لہ لایہن پەرورہ دگار تہوہ ﴿طُعِينًا وَقَفًّا﴾ سہر کہشی و بی باوہر بیان (زیاد
 دہ کات) ﴿فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾ کہواتہ خہم مہ خو لہ سہر کومہ لی بی بروایان ﴿إِنَّ الَّذِينَ
 ءَامَنُوا﴾ بہ راستی تہوانہی بروایان ہیناوہ ﴿وَالَّذِينَ هَادُوا﴾ و تہوانہی بوون بہ جوولہ کہ ﴿وَالصَّادِقُونَ﴾
 تہستیرہ پەرست یان فریشتہ پەرستہ کان ﴿وَالنَّصْرَىٰ﴾ وہ شوین کہوتوانی عیسی پیغہ مہبر ﴿مَنْ ءَامَنَ
 بِاللَّهِ﴾ ہہر کہس لہوانہ بروایان ہینا بیت بہ خوا ﴿وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ و بہ رُوژی دواپی ﴿وَعَمِلَ صَالِحًا﴾
 و کردہوہی چاکی کرد بیت ﴿فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ﴾ تہوہ نہ ہیچ مہترسیہ کیان لہ سہرہ ﴿وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾
 وہ نہ خہفت بار تہ بن (لہ رُوژی دواپی دا) ﴿لَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾ سویند بہ خوا بہ یمانی
 بہ ہیزمان و ہر گرت لہ بہنو ئیسرائیل ﴿وَأَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ رُسُلًا﴾ و چہند پیغہ مہبر یکمان نارد بویان
 ﴿كُلَّمَا جَاءَهُمْ رَسُولٌ﴾ ہہر جاریک پیغہ مہبر یکیان بو بہاتاہی ﴿بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنْفُسُهُمْ﴾ بہ ہہر فہرمانی کہ
 بہدلیان نہ بوایہ ﴿فَرِيقًا كَذَّبُوا﴾ دہستہ یہ کیان بہدروزن دائہ نان ﴿وَفَرِيقًا يَّقْتُلُونَ﴾ وہ دہستہ یہ کیشیان
 دہ کوشتن ﴿۷﴾

وَحَسِبُوا أَنَّ أَتَّكُونَ فِتْنَةً فَعَمُوا وَصَمُوا ثُمَّ تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ ثُمَّ
 عَمُوا وَصَمُوا كَثِيرٌ مِنْهُمْ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿٧١﴾
 لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ وَقَالَ الْمَسِيحُ
 يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ إِنَّهُ وَمَنْ يُشْرِكْ
 بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ وَمَا
 لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴿٧٢﴾ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ
 ثَالِثُ ثَلَاثَةٍ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا إِلَهٌ وَاحِدٌ وَإِنْ لَمْ يَنْتَهُوا
 عَمَّا يَقُولُونَ لَيَمَسَّنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٣﴾
 أَقْلًا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لَهُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٧٤﴾
 مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ وَأُمُّهُ
 صِدِّيقَةٌ كَانَا يَأْكُلَانِ الطَّعَامَ انظُرْ كَيْفَ بُيِّنُ لَهُمُ الْآيَاتِ
 ثُمَّ انظُرْ أَنَّى يُؤْفَكُونَ ﴿٧٥﴾ قُلْ اتَّعَبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا
 يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَاللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٧٦﴾ قُلْ
 يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ
 قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا مِنْ قَبْلُ وَأَضَلُّوا كَثِيرًا وَضَلُّوا عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ ﴿٧٧﴾

﴿وَحَسِبُوا أَن لَّمْ تَكُونِ فِتْنَةً﴾ وایان دہ زانی کہ تو لہ و سزا دوو چاریان نایبیت ﴿فَعَمُوا وَصَمُوا﴾ جا بویہ کو یرو کہ ربوون (لہ ناست بیستن و بیننی ہق) ﴿ثُمَّ تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ﴾ لہ پاشان خوا تہ وہو گہ پانہ وہی لی و ہر گرتن ﴿ثُمَّ عَمُوا وَصَمُوا كَثِيرًا مِّنْهُمْ﴾ تہ مجا لہ پاش تہ وہ زور بہ یان کو یرو کہ ربوون (لہ بیستن و بیننی بہ لگہ و تہ کانی خوا) ﴿وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا عَمِلْتُمْ﴾ وہ خوا بیننہ رہ بہ ہر کردہ وہ یہ ک کہدہ یکن ﴿لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا﴾ سویند بیت بی باوہ ربوون تہ وانہی کہ ووتیان ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ﴾ بیگو مان خوا مہ سیحی کو ری مہ رہ مہ ﴿وَقَالَ الْمَسِيحُ بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾ لہ کاتیکدا مہ سیح (کاتیک رہ وانہ کرا) ووتی تہی بہ نو ئیسرا ئیل ﴿اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ﴾ تہنہا خوا بہرستن کہ بہرہر دگاری من و ئیوہ شہ ﴿إِنَّهُ مَن يُشْرِكْ بِاللَّهِ﴾ بہرستی ہر کہ س ہا وہ ش بو خوا دانبت ﴿فَقَدَحَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ﴾ تہ وہ بیگو مان خوا بہ ہشتی لی حہرام کردوہ ﴿وَمَأْوَاهُ النَّارُ﴾ وہ جیگا و شوینی ناگر دہ بیت ﴿وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ﴾ وہ بو تہ و ستم کارانہ ہیچ یار مہ تی دہ ریک نی یہ ﴿لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا﴾ سویند بہ خوا بہرستی بی باوہ ربوون تہ وانہی کہ ووتیان ﴿إِنَّ اللَّهَ تَالِكٌ لِّدَلَّةٍ﴾ بیگو مان خوا یہ کیکہ لہو سی خوا (کہ برتین لہ بہرہر دگارو عیسی و دایکی) ﴿وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا إِلَهُ وَحْدٌ﴾ (لہ کاتیکدا) ہیچ بہرسترا ویکی راست نی یہ بیجگہ لہ تہ نیا خوا یہ ک ﴿وَإِن لَّمْ يَتَذَكَّرْ أَعْمَاءٌ يَقُولُونَ﴾ وہ تہ گر واز نہ ہینن لہ ووتہ نارہوا بہ دانہ ﴿لِمَسَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وِجْهَهُمْ﴾ سویند بہ خوا دوو چاری تہ وانہ یان تہ بیت کہ بی باوہ ربوون ﴿عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ سزایہ کی بہ نازارو سہخت ﴿أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ﴾ دہی ئایا بو توبہ ناکہن و ناگہرینہ وہ بولای خوا؟ ﴿وَيَسْتَغْفِرُونَ﴾ و داوای لیورنی لی ناکہن؟ ﴿وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ لہ کاتیکدا خوا لیور دہی میہرہ بانہ ﴿مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ﴾ مہ سیحی کو ری مہ رہ مہ ہیچ نی یہ جگہ لہ پیغہ مہری خوا ﴿فَدَخَلَتْ مِنْ قِبَلِهِ الرُّسُلُ﴾ بیگو مان لہ پیش تہ وہوہ چہندہ ہا پیغہ مہرہ بوون ﴿وَأُمُّهُ صِدِّيقَةٌ﴾ دایکیشی نافرہ تیکی زور راست گو یہ ﴿كَانَ يَأْكُلُ الْطَعَامَ﴾ ہر دوو کیان خوا ر دنیان دہ خوا رد (واتہ خوانین) ﴿أَنْظُرْ كَيْفَ نُبَيِّنُ لَهُمْ آيَاتِنَا﴾ سہ رنج بدہ چون تہ بیت و بہ لگہ کان پروون دہ کہ بنہ وہ بو یان ﴿ثُمَّ أَنْظِرْ﴾ پاشان سہر کہ ﴿أَنِّي يُوقِفُونَ﴾ چون لادہ درین لہ حق بہرہو بہ تال دہ رون ﴿قُلْ أَتَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا﴾ (تہی مو حہ مہد ﴿ص﴾) بلی ئایا ئیوہ بیجگہ لہ خوا شتیک دہ بہرستن؟ ﴿لَا يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا فَنَاءً﴾ کہ ہیچ زہرہر و سوو دیکی نی یہ بو تان ﴿وَاللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ وہ خوا ہر خو ی بیسہری زانایہ ﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ﴾ (تہی مو حہ مہد ﴿ص﴾) بلی تہی نامہ دارہ کان ﴿لَا تَعْلَوْا فِي دِينِكُمْ﴾ زیادہ رو ی مہ کہن لہ تہ اینہ کہ تاندا ﴿غَيْرَ لِحْيٍ﴾ جگہ لہ وہ نہ بیت کہ راست و حہ قہ ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ قَوْمٍ﴾ و شوین نارہ زووی کہ سانیک مہ کہون ﴿فَدَضَلُّوا مِن قَبْلِ﴾ کہ بہرستی پیشتر گو مپراو سہر لی شیواو بوون ﴿وَأَضَلُّوا أَعْيُنًا﴾ وہ زور کہ سیشیان گو مپرا کرد ﴿وَضَلُّوا عَن سَوَاءِ السَّبِيلِ﴾ وہ خوشیان گو مپرا بوون و لایاندا لہ رینگای راست ﴿ص﴾

لُعِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَى لِسَانِ
دَاوُدَ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا
يَعْتَدُونَ ﴿٧٨﴾ كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوهُ
لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٧٩﴾ تَرَى كَثِيرًا مِنْهُمْ
يَتَوَلَّوْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَبِئْسَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ
أَنْفُسُهُمْ أَنْ سَخِطَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَفِي الْعَذَابِ هُمْ
خَالِدُونَ ﴿٨٠﴾ وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالنَّبِيِّ وَمَا
أُنزِلَ إِلَيْهِ مَا اتَّخَذُوا هُمْ أَوْلِيَاءَ وَلَٰكِنَّ كَثِيرًا
مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٨١﴾ * لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً
لِلَّذِينَ ءَامَنُوا الْيَهُودَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا وَلَتَجِدَنَّ
أَقْرَبَهُمْ مَوَدَّةً لِلَّذِينَ ءَامَنُوا الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرِيُّ
ذَلِكَ يَأْتٍ مِنْهُمْ قِصَصِينَ وَرُهْبَانًا وَآنَهُمْ
لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٨٢﴾ وَإِذَا سَمِعُوا مَا أُنزِلَ إِلَى
الرَّسُولِ تَرَى أَعْيُنَهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوا
مِنَ الْحَقِّ يَقُولُونَ رَبَّنَا ءَا مَنَّا فَكُتِبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴿٨٣﴾

﴿لَعْنَةُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نہ فرین کرالہ وانہی بی برو ابون ﴿مَنْ بَدَعَ إِسْرَائِيلَ﴾ لہ بہرہ ونہ وہی ئیسرائیل
 ﴿عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ﴾ لہ سہر زمانی داوود ﴿وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ﴾ ولہ سہر زمانی عیسای کوری مہرہ میس
 ﴿ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا﴾ ئەو نہ فرینہش لہ بہر ئەوہ بوو سہر بیچیان کرد ﴿وَكَاؤُا يُعْتَدُونَ﴾ و ہہ میسہ
 دەست دریزیان دە کرد ﴿كَأُوَا لَآئِنْتَاهُونَ﴾ ئەوانہ بہر گری یہ کتری یان نہ دە کرد ﴿عَنْ مُنْكَرٍ
 فَعَلَوْهُ﴾ لہ ہہر کاریکی بیزارو ناشہرعی کہ دە یان کرد ﴿لَيْسَ مَا كَاؤُا يُفْعَلُونَ﴾ بیگومان زور
 بہ دیو و ئەوہی کہ ئە یان کرد ﴿تَرَىٰ كَثِيرًا مِّنْهُمْ﴾ ئە بینی (ئہی مو حہ مہد ﴿يُزُورُ﴾ زور بہ بیان
 ﴿يَتَوَلَّوْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ دؤ ستایہ تی ئە کہن لہ گہل ئەوانہی بی باوہر بوون ﴿لَيْسَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ
 أَنفُسُهُمْ﴾ بیگومان زور بہد و خراپہ ئەوہی کہ پیشیان خست بو خویان (و کردویانہ) ﴿أَنْ سَخَطَ اللَّهُ
 عَلَيْهِمْ﴾ کہ ہوی خہشم و قینی خوا بوو لیان ﴿وَفِي الْعَذَابِ هُمْ خَالِدُونَ﴾ و ئەوانہ لہ سزای
 دوزہ خدا بی برانہوہ دە میتنہوہ ﴿وَلَوْ كَاؤُا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ و ئە گہر ئەوانہ بروایان بہیناہ بہ خوا
 ﴿وَالنَّبِيِّ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ﴾ و بہ پیغہ مہرہو بہو بہر نامہ یہی کہ نیراوتہ خواروہ بو سہری ﴿مَا اتَّخَذُوهُمْ
 أَوْلِيَاءَ﴾ ئەو بی بروایانہ یان نہ دە کرد بہ دؤ ست و خوشہ ویستی خویان ﴿وَلَا كَانَ كَثِيرًا مِّنْهُمْ﴾
 بہ لام زور بہ بیان ﴿فَلْيَقُوتُوا﴾ لہ ئاین دہر چون و یاخین لہ خوا ﴿لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً
 لِلَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ سویند بیت دە بینیت (ئہی مو حہ مہد ﴿خِرَابِطِنِي﴾ خہ لکی بو دوزمنایہ تی
 لہ گہل بر واداران دا ﴿الْيَهُودَ وَالَّذِينَ اشْرَكُوا﴾ جوو لہ کہ و ہاوبہش دانہ رانن ﴿وَلَتَجِدَنَّ أَقْرَبَهُم
 مُّوَدَّةً لِلَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ و سویند بیت دە بینیت نزیکترینیان لہ خوشہ ویستی بو بر واداران ﴿الَّذِينَ
 قَالُوا إِنَّا نَصْرِي﴾ ئەوانہن کہ دە یان ووت بیگومان ئیمہ گاوریسن ﴿ذَلِكَ بِأَنَّ مِنْهُمْ قَسِيصِينَ
 وَرُهْبَانًا﴾ ئەوہش لہ بہر ئەوہیہ بیگومان لہ ناویاندا قہشہو گوشہ گیرانیک ہن ﴿وَأَنَّهُمْ
 لَا يَسْتَكْبِرُونَ﴾ کہ بہ راستی ئەوان خویان بہزل و گہورہ دانانین ﴿وَإِذَا سَمِعُوا﴾ ہہر
 کاتیک گویان لی بووابہ ﴿مَا أُنزِلَ إِلَى الرَّسُولِ﴾ ئەو قورئانہی کہ نیراوتہ خواروہ بو پیغہ مہرہ ﴿يَسْتَكْبِرُونَ
 ﴿تَرَىٰ أَعْيُنُهُمْ﴾ دە بینی چاوہ کانیان ﴿تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ﴾ لہ فرمیسک (پردہ بی) و دہر ژنت ﴿وَمِمَّا
 عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ﴾ لہ بہر ئەو راستی یہی کہ زانیویانہ (بو یان دہر کہ وتوہ) ﴿يَقُولُونَ رَبَّنَا ءَامَنَّا﴾ ئە لین
 ئہی پەروردگارمان ئەو ائیمہ باوہرمان ہینا (بہو قورئانہی نار دووتہ خواروہ بو مو حہ مہد)
 ﴿فَأَكْفُتُ بِنَاعِ الشَّاهِدِينَ﴾ دہتوش لہ گہل شاہیہ تی دہران ناومان بنوسہ و (لہ گہل ئەواندا بمانز میرہ) ﴿۸۷﴾

وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا جَاءَنَا مِنَ الْحَقِّ وَنَطْمَعُ أَنْ يُدْخِلَنَا
 رَبُّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ ﴿٨٤﴾ فَأَثْبَهُمُ اللَّهُ بِمَا قَالُوا جَنَّاتٍ
 تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ
 الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٥﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ
 أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿٨٦﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحَرَّمُوا
 طَيِّبَاتِ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ
 الْمُعْتَدِينَ ﴿٨٧﴾ وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلالًا طَيِّبًا
 وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾ لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ
 بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَّدْتُمُ الْأَيْمَانَ
 فَكَفَرْتُمْهُوَ إِطْعَامُ عَشْرَةِ مَسْكِينٍ مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعَمُونَ
 أَهْلِيكُمْ أَوْ كِسْوَتُهُمْ أَوْ تَحْرِيرُ رَقَبَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ
 ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ ذَلِكَ كَفْرَةُ أَيْمَانِكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ وَاحْفَظُوا
 أَيْمَانَكُمْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٨٩﴾
 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ
 رِجْسٌ مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٩٠﴾

﴿وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللَّهِ﴾ بۆچی ده‌بی ئیمه باوهر نه‌هیتین به‌خوای ﴿وَمَا جَاءَنَا مِنَ الْخَيْ﴾ و به‌وه‌ی که بۆمان هاتوو له‌حق و راستی ﴿وَنُظَمُّ أَنْ يَدْخُلَنَا رَبُّنَا﴾ له‌کاتی‌کدا ئومیدمان وایی به‌روه‌ردگارمان بمانخاته ﴿مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ﴾ ریزی بیوا چاکانه‌وه ﴿قَالَتْ لَهُمُ اللَّهُ بِمَا قَالُوا﴾ جا‌خوای پاداشتیان نه‌داته‌وه به‌وه‌ی نه‌وه‌وه که ووتیان ﴿جَنَّتِ نَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ به‌چهند باخیک که رووبار به‌ژیر یاندا ده‌رووات ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ ده‌میننه‌وه تیایدا به‌همیشه‌یی ﴿وَذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ﴾ وه‌ئه‌وه‌یه پاداشتی چاکه کاران ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ وه‌ئه‌وانه‌ی باوهر یان نه‌هیناو نایه‌ته‌کانی ئیمه‌بان به‌درو ده‌زانی ﴿أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْحَجِيرِ﴾ ئه‌وانه‌ن هاوه‌لانی دوزخ ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ئه‌ی ئه‌وانه‌ی پرواتان هیناوه ﴿لَا تَحْرَمُوا طَيْبَاتِ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ﴾ ئه‌وشته‌پاک و خو‌شانه‌ی که خو‌ا‌حلالی کردوه بۆتان یاسا‌غی مه‌که‌ن له‌خۆتان ﴿وَلَا تَعْتَدُوا﴾ و سنوور مه‌شکینن ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ﴾ چونکه بیگومان خو‌ا‌سنوور شکینه‌رانی خو‌ش ناویت ﴿وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ﴾ بخۆن له‌ورزق و روزبانه‌ی که خو‌ا‌پنی به‌خشیوون ﴿حَلَالًا طَيِّبًا﴾ که‌حلال و پاکن ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ﴾ خو‌تسان بیاریزن و بترسن له‌و‌خو‌ایه‌ی که ئیوه باوهرتان بی‌یه‌تی ﴿لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ﴾ خو‌الی‌تان نا‌گریت ﴿بِاللَّغْوِ فِيمَنْ كُفِرْتُمْ﴾ ئه‌و سویندانه‌تان که نیازی دلی له‌گه‌لدانی یه ﴿وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ﴾ به‌لام لی‌تان ئه‌گریت (به‌گوناه‌بارتان داده‌نی) ﴿بِمَا عَقَدْتُمْ الْأَيْمَانَ﴾ به‌(شکاندن) سویندیک که به‌نیازی دل‌داتان به‌سستیٔ ﴿فَكَفَرْتُمْ﴾ جا‌که‌فاره‌تی (سپینه‌وه‌ی شکاندن) ئه‌و سویندانه‌ن ﴿إِطْعَامَ عَشْرَةِ مَسْكِينٍ﴾ خو‌راک دانی (ده) هه‌زاره ﴿مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعَمُونَ أَهْلِيكُمْ﴾ له‌خو‌راکیک مام ناوه‌ندی که به‌مندال و‌خیزانی خو‌تانی ده‌دن ﴿أَوْ كَسْوَتَهُمْ﴾ یا پو‌شاک‌ی (ده) هه‌زار ﴿أَوْ تَحْرِيرَ رَبَّةٍ﴾ یا نازاد کردنی به‌نده‌یه‌ک ﴿فَمَنْ لَمْ يَجِدْ﴾ جائه‌وه‌ی ده‌ستی نه‌که‌وت هیچ کام له‌مانه ﴿فَصِيَامَ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ﴾ ئه‌وه‌سی رۆژ به‌رۆژ و بیت ﴿ذَلِكَ كَفَرَةٌ أَيَمْنِكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ﴾ ئه‌وه‌(ی باسکرا) که‌فاره‌تی سوینده‌کانتانه کاتی‌ک که سویندتان خو‌ارد(و سوینده‌که‌تان شکاند) ﴿وَأَحْفَظُوا أَيْمَانَكُمْ﴾ وه‌ سوینده‌کانتان بیاریزن ﴿كَذَلِكَ يبينُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ﴾ به‌و‌جو‌ره خو‌ا‌نایه‌ته‌کانی خو‌ی به‌روونی باسی ئه‌کات بۆتان ﴿لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ بۆ ئه‌وه‌ی سوپاسی بکه‌ن ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ئه‌ی ئه‌وانه‌ی پرواتان هیناوه ﴿إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ﴾ بیگومان ئاره‌ق و قومار و ئه‌و به‌ردانه‌ی که کراون به‌بت ﴿وَالْأَزْلُمُ﴾ و ئه‌و پارچه‌دارانه‌ی (که به‌کار نه‌هیتین بۆ دیار یکردنی به‌ش و چاره‌نووس) ﴿رِحْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ﴾ ئه‌وانه‌پیسن و له‌کرده‌وه‌ی شه‌یتانن ﴿فَأَجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ که‌واته‌دوور که‌ونه‌وه‌لی تارزگار بن

إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ
 فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ
 الصَّلَاةِ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْتَهُونَ ﴿٩١﴾ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا
 الرَّسُولَ وَأَحْذَرُوا فِان تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّمَا عَلَي رَسُولُنَا
 الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿٩٢﴾ لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
 جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا إِذَا مَا اتَّقَوْا وَءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
 ثُمَّ اتَّقَوْا وَءَامَنُوا ثُمَّ اتَّقَوْا وَأَحْسَنُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ
 الْمُحْسِنِينَ ﴿٩٣﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لِيَبْلُوكُمْ اللَّهُ بِشَيْءٍ
 مِّنَ الصَّيْدِ تَنَالَهُ أَيْدِيكُمْ وَرِمَاحُكُمْ لِيَعْلَمَ اللَّهُ مَن يَخَافُهُ
 بِالْغَيْبِ فَمَنِ اعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٩٤﴾ يَا أَيُّهَا
 الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ وَمَن قَتَلَهُ
 مِنكُمْ مُّتَعَمِّدًا فَجَزَاءٌ مِّثْلُ مَا قَتَلَ مِنَ النَّعَمِ يَحْكُمُ بِهِ ذَوَا
 عَدْلٍ مِّنكُمْ هَدْيًا بَالِغَ الْكَعْبَةِ أَوْ كَفْرَةٌ طَعَامُ مَسْكِينٍ
 أَوْ عَدْلٌ ذَلِكِ صِيَامًا لِيَذُوقَ وَبَالَ أَمْرِهِ عَفَا اللَّهُ عَمَّا
 سَلَفَ وَمَنْ عَادَ فَيَنْتَقِمُ اللَّهُ مِنْهُ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ ﴿٩٥﴾

﴿ إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ ﴾ بیگومان شهیتان هر شهوی شهوی ﴿ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ ﴾ که دوژمانیه تی و کینه و رق بخاته ناوتانه وه ﴿ فِي الْحَمْرِ وَالْمَيْسِرِ ﴾ به هوی نارهق و قومار وه ﴿ وَيَصِدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ ﴾ وه بهر گریتان بکات له یادی خودا و له نویژ کردن ﴿ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْتَهُونَ ﴾ دهی نایا نیوه وازه هیتن (له و خرابانه)؟ ﴿ وَأَطِيعُوا اللَّهَ ﴾ وه فهر مانبهر و گوپرایه لی خوابن ﴿ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ ﴾ وه فهر مانبهر و گوپرایه لی نیراوه که ی بن ﴿ وَأَحْذَرُوا ﴾ و بترسن (ناگادارین) ﴿ فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ ﴾ نه مجا نه گهر نیوه روو وهر گیرن و فرمان بهری نه کن ﴿ فَأَعْلَمُوا ﴾ نهوا بزنان ﴿ إِنَّمَا عَلَى رَسُولِنَا ﴾ بیگومان شهوی که له سهر نیر دراوه که ی نیمه بیت ﴿ الْبَلَّغُ الْمُبِينُ ﴾ ته نها را که یاندنی روون و ناشکرای نایینه که یه ﴿ لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا ﴾ نه بووه و نی یه له سهر نه وانیه که بر وایان هیناوه ﴿ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ﴾ وه کرده وه چاکه کانیاں کردوه ﴿ جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا ﴾ هیچ گونا هیک له وهی خواردویانه (نارهق و پارهی قومار پیش حهرام کردنیاں) ﴿ إِذَا مَا اتَّقَوْا ﴾ نه گهر خوین پاراستیبت (له و چه رخه دا له وهی که حهرام بووه له سهریاں) ﴿ وَآءِ آمَنُوا ﴾ وه باوه در بووین ﴿ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ﴾ و کرده وه چاکه کانیاں کردیبت ﴿ ثُمَّ اتَّقَوْا ﴾ پاشان خوین پاراستیبت (له وهی که حهرام کرابیبت) ﴿ وَآءِ آمَنُوا ﴾ و بر واشیاں هه بویبت (به وهی که هاتیبت له لایه ن خواوه) ﴿ ثُمَّ اتَّقَوْا ﴾ پاشان بهر دهوام بووین له سهر خو پاریزی ﴿ وَأَحْسِنُوا ﴾ و چاکه کانیشیاں به چاک ی کردیبت ﴿ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴾ وه خوا نه و چاکه کارانه ی خوش دهویت ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ﴾ نهی نه وانیه بر واتان هیناوه ﴿ لِيَسْأَلُكُمْ اللَّهُ ﴾ سویند به خوا، خواتا قیتان ده کاته وه ﴿ بِشَيْءٍ مِّنَ الصَّيِّدِ ﴾ به هه ندیک نیچیر ﴿ تَنَالَهُ أَيْدِيكُمْ وَرِمَاحُكُمْ ﴾ که به ده ست ده یانگرن و به رمه کانتان راویان ده کن ﴿ لِيَعْلَمَ اللَّهُ مَن جَاهَدَهُ بِالْغَيْبِ ﴾ تا خوا ده ری بخت کی لی ده تر سیبت به په نهانی ﴿ فَمَن أَعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَلِكَ ﴾ نه مجا ههر که س ده ست دریزی بکات دوا ی شهو (هه و ال پیدانه) ﴿ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴾ نه وه بوی هه یه سزایه کی به نازار ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ﴾ نهی نه وانیه بر واتان هیناوه ﴿ لَا تَقْتُلُوا الصَّيِّدَ ﴾ نیچیر مه کوژن ﴿ وَأَنْتُمْ حُرُمٌ ﴾ له کاتی کدا نیوه له بی حرامدان ﴿ وَمَن قَتَلَهُ مِنْكُمْ مُتَعَمِّدًا ﴾ وه نه وه تان به ده ستی نه نقه ست بیکوژیبت ﴿ فَجَزَاءٌ مِّثْلُ مَا قَتَلَ ﴾ نه وه له سهر یه تی سهر برینی وینه ی شهوی که کوشتویه تی ﴿ مِّنَ النَّعَمِ ﴾ له نازان و مالات ﴿ بِحُكْمٍ بِهِ ﴾ نه وه بر یاره بدن (نیچیره که له بهر انبهر چ نازه لیکدایه) ﴿ ذَوَا عَدْلٍ مِّنْكُمْ ﴾ دوو پیای موسلمان ی چاک له خوتان ﴿ هَذَا بَلَّغُ الْكُتُبَةِ ﴾ به شیوهی قوربانی بگانه که عبه (وله وی بیکات به قوربانی) ﴿ أَوْ كَفْرَةٌ طَعَامُ مَسْكِينٍ ﴾ یان به نه اندازه ی نرخی قوربانیه که خوراک بدات به چند هه زاریک ﴿ أَوْ عَدْلٌ ذَلِكَ صِيَامًا ﴾ یان به قه دهر نه و خوراکدانه روژوو بگریبت ﴿ لِيَذُوقَ وَبَالَ أَمْرِهِ ﴾ بو شهوی بیچیزیت توبالی کاره که ی عفا الله عما سلف ﴿ خوا خوش بووه له وهی که تیبه ری و به سهر چوو ﴿ وَمَن عَادَ ﴾ به لام ههر که سینک بگهریته وه (بو سهر شه و کرده یه) ﴿ فَيَنْتَقِمُ اللَّهُ مِنْهُ ﴾ نهوا خوا تولی به تینی لی ده سیبتیبت ﴿ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ ﴾ وه خوا زاله و خواونه ی تولی به تینه ﴿

أَحِلَّ لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ، مَتَعَالَى كُمْ وَلِلْسَيَّارَةِ
 وَحُرِّمَ عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرْمًا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي
 إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٩٦﴾ * جَعَلَ اللَّهُ الْكَعْبَةَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ
 قِيَمًا لِلنَّاسِ وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ وَالْهَدْيَ وَالْقَلْتِدَ ذَلِكَ لِتَعْلَمُوا
 أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ
 شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٩٧﴾ أَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ وَأَنَّ اللَّهَ
 غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٩٨﴾ مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا
 تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ ﴿٩٩﴾ قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَبِيثُ وَالطَّيِّبُ
 وَلَوْ أَعْجَبَكَ كَثْرَةُ الْخَبِيثِ فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ
 لَعَلَّكُمْ تَفْلَحُونَ ﴿١٠٠﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَن
 أَشْيَاءٍ إِن تَبَدَّلَ لَكُمْ تَسْوُؤُهُ وَإِن تَسْأَلُوا عَنْهَا حِينَ يُنزَّلُ
 الْقُرْءَانُ تَبَدَّلَ لَكُمْ عَفَا اللَّهُ عَنْهَا وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿١٠١﴾
 قَدْ سَأَلَهَا قَوْمٌ مِّن قَبْلِكُمْ ثُمَّ أَصْبَحُوا بِهَا كَافِرِينَ ﴿١٠٢﴾ مَا جَعَلَ
 اللَّهُ مِنْ بَحِيرَةٍ وَلَا سَائِبَةٍ وَلَا وَصِيلَةٍ وَلَا حَامٍ وَلَٰكِنَّ الَّذِينَ
 كَفَرُوا يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَأَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٠٣﴾

﴿أَجَلٌ لِّكُصَيْدِ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ﴾. ڤاوی نیچیر) و خوارده‌منی ده‌ریایی حه‌لال‌کراوه بوتان ﴿مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِلنَّيَّارِ﴾ تائیوه و گه‌شتیاره‌کان سوودی لی و ه‌برگرن ﴿وَحَرَّمَ عَلَیْكُمْ صَيْدَ الْبَرِّ﴾ و ڤاوی (نیچیری) کیوی و ووشکایی یاساغ کراوه لیسان ﴿مَا ذُمَّهُ حُرْمًا﴾ تاله ئیحرامدا بن ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِیْ لَهُ

(بنقه‌مانی) ئه‌و خواجه بترسن که ﴿إِلَیْهِ تُحْشَرُونَ﴾ ه‌ر بۆ لای ئه‌و کۆده‌کرینه‌وه (له‌رۆژی دواپی دا) ﴿يَجْعَلُ اللَّهُ لِكُلِّ عِبَةٍ آلِبَتٍ الْحَرَامِ﴾ خوا که‌عبه که (بیت الحرام) ه‌دیناوه تاوه‌کو (جیگی) ﴿فَیَمَّا لِلنَّاسِ﴾ ڤاوه‌ستانی کاروباری دین و دونیای خه‌لکی بیت ﴿وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ وَالْهَدَى وَالْقَلْبَدِ﴾ وه‌ه‌روه‌ها مانگه یاساغه‌کان (که‌جه‌نگ تییاندا حه‌رامه) و قوربانیه‌دیاری نه‌کراوه‌کان و قوربانیه‌دیاری

کراوه‌کانیشی داناوه ﴿ذَلِكَ لَعَنَامُؤَانِ اللَّهِ﴾ ئه‌وش بۆ ئه‌وه‌ی که‌بزنان به‌راستی خوا ﴿يَعْلَمُ مَا فِی السَّمَوَاتِ وَمَا فِی الْأَرْضِ﴾ ئه‌زانیته و به‌ئاگایه که‌چی و اه‌ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا ﴿وَأَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَیْءٍ عَلِيمٌ﴾ وه‌بینگومان خوا به‌ه‌موو شتیک زانیه ﴿اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ باش بزنان که‌به‌راستی خوا توله‌ی زور به‌تینه (بۆ یاخیان) ﴿وَأَنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ وه‌به‌راستی خوا لیوورده‌ی میهره‌بانه (بۆ تو به‌کاران) ﴿مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلْغُ﴾ نیردراوه‌که‌ی خوا (موحه‌مه‌د ﷺ) ه‌یچی له‌سه‌ر نی یه‌بیجگه له‌راگه‌باندن نه‌بیته ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا كُنْتُمْ لَمْ تَعْلَمُوا﴾ وه‌خوا ده‌زانیته به‌وه‌ی ده‌ری ده‌خه‌ن به‌وه‌ش ده‌بشارنه‌وه ﴿قُلْ لَا یَسْتَوِی الْحَبِیْثُ وَالطَّیِّبُ﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلئی پیس و ڤاک وه‌ک به‌ک نین ﴿وَلَوْ أَعْجَبَكَ﴾ ه‌ر چه‌ند سه‌رسامت بکات ﴿كَثْرَةُ الْحَبِیْثِ﴾ زوری پیسه که ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ که‌واته له‌خوا بترسن ﴿يَأْتُوا بِالْأَلْبَابِ﴾ ئه‌ی خواهه‌نانی ژیری و ه‌وشمه‌ندان ﴿لَعَلَّكُمْ یَفْقَهُونَ﴾ تا ڤزگار بین ﴿یَتَأْتِيهَا الذِّبْنَ ءَامِنُونَ﴾ ئه‌ی ئه‌وانه‌ی ڤرواتان ه‌یناوه ﴿لَا تَسْأَلُونَ عَنْ أَسْبَابِهَا﴾ ڤرسیار مه‌که‌ن له‌شتانیک ﴿إِنْ تَبَدَّلَكُمُ تَسُوْرُكُمْ﴾ ئه‌گه‌ر ئاشکرا بکرین بوتان ناخوش و خراب ده‌بیته بوتان ﴿وَإِنْ سَأَلْتُمْ عَنْهَا﴾ وه‌ئه‌گه‌ر ڤرسیار بکه‌ن ده‌باره‌یان ﴿حِیْنَ یُنزَلُ الْقُرْءَانُ بُدِّلَ لَكُمْ﴾ کاتیک قورئان ده‌نیردیته خواره‌وه، بوتان ئاشکرا ده‌کرین ﴿عَمَّا اللَّهُ عَنْهَا﴾ خوا خوش بووه له‌وه ڤرسیارانه‌ی له‌وه و پیش ﴿وَاللَّهُ عَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ وه‌خوا زور لیوورده‌ی له‌سه‌رخویه ﴿فَدَسَّأَلَهَا قَوْمٌ﴾ بینگومان ئه‌و (جوړه) ڤرسیارانه‌یان کرد کۆمه‌لنیک ﴿مِنْ قَبْلِكُمْ﴾ پیش ئیوه ﴿ثُمَّ أَصْحَبُوهَا كَافِرِينَ﴾ پاشان بی ڤروا بوون به‌هوی ئه‌و ڤرسیارانه‌وه. ﴿مَا جَعَلَ اللَّهُ﴾ خوا دای نه‌ناوه و ڤریاری نه‌داوه (بۆ بته‌رست وهاوه‌لدانه‌ران که‌حهرامی بکه‌ن له‌سه‌رخویان و جیی به‌یلن بۆ بته‌کانیان و سوودیان لی و ه‌رنه‌گرن) ﴿مِنْ حَبِیْرٍ﴾ له‌به‌حیره: (ووشتریک بوو پینج سکی بگردایه و پینجه‌م نیر بوايه، ئه‌و کاته گویچه‌کیان له‌ته‌ده‌کرد و به‌ره‌لایان ده‌کرد) ﴿وَلَا سَابِقَةَ﴾ و سانییه: (ووشتریک بوو که‌ده‌تا دوانزه‌سکی بگردایه ه‌ه‌موو میینه‌بوايه) ﴿وَلَا وَصِيْلَةَ﴾ و وه‌صیله: (ووشتریک بوو یه‌که‌م و دووه‌م سکی میینه‌بوايه) ﴿وَلَا حَامٍ﴾ و حام: (ووشتریکی نیر بوو که‌له‌پشتی ئه‌و ده‌سک به‌بیدا ببوايه) ﴿وَلَا لکن الذِّبْنَ کَفَرُوا﴾ به‌لام ئه‌وانه‌ی بی باوه‌ڤبوون ﴿یَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ﴾ درؤ به‌ده‌م خواوه‌ه‌له‌ئه‌به‌ستن ﴿وَأَكْثَرُهُمْ لَا یَعْقِلُونَ﴾ و زوربه‌یان ژیر نین (نه‌زانن) ﴿۱۲۴﴾

وَإِذِ قِيلَ لَهُم تَعَالَوْا إِلَىٰ مَا أَنزَلَ اللَّهُ وَإِلَىٰ الرَّسُولِ قَالُوا حَسْبُنَا
 مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ ءَابَاءَنَا أَوْ لَوْ كَانَ ءَابَاؤُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ
 شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ﴿١١٤﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا عَلَيْكُمْ أَنفُسَكُمْ
 لَا يَضُرُّكُمْ مَن ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا
 فِئْتَبَتُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١١٥﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا شَهَادَةٌ
 بَيْنَكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدُكُمْ الْمَوْتُ حِينَ الْوَصِيَّةِ اثْنَانِ ذُوَا
 عَدْلٍ مِّنكُمْ أَوْ ءَاخِرَانِ مِّنْ غَيْرِكُمْ إِنْ أَنْتُمْ ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ
 فَأَصَابَتْكُمْ مُّصِيبَةُ الْمَوْتِ تَحْسِبُونَهُمَا مِنْ بَعْدِ الصَّلَاةِ
 فَيُقْسِمَانِ بِاللَّهِ إِنْ أُرْتَبِتُمْ لَا نَشْتَرِي بِهِ ثَمَنًا وَلَوْ كَانَ ذَا
 قُرْبَىٰ وَلَا نَكْتُمُ شَهَادَةَ اللَّهِ إِنَّا إِذًا لَّ مِنَ الْآثِمِينَ ﴿١١٦﴾ فَإِنْ عَثَرَ
 عَلَىٰ أَنَّهُمَا اسْتَحَقَّا إِثْمًا فَآخِرَانِ يَقُومَانِ مَقَامَهُمَا مِنَ الَّذِينَ
 اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْأَوْلِيَانِ فَيُقْسِمَانِ بِاللَّهِ لَشَهَدَتْنَا أَحَقُّ مِنْ
 شَهَادَتِهِمَا وَمَا اعْتَدَيْنَا إِنَّا إِذًا لَّ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١١٧﴾ ذَلِكَ أَدْنَىٰ
 أَنْ يَأْتُوا بِالشَّهَادَةِ عَلَىٰ وَجْههَا أَوْ يَخَافُوا أَنْ تُرَدَّ أَيْمَنٌ بَعْدَ
 أَيْمَنِهِمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاسْمَعُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿١١٨﴾

﴿وَإِذِاقِيلَ لَهُم تَعَالَوْا﴾ وه کاتیک که بووتری بیان وهرن ﴿إِلَى مَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾ بؤ لای ئه و قورئانهی که خوا ناردویه تیه خواره وه ﴿وَالِی الرُّسُولِ﴾ و بؤ لای پیغمبر ﷺ ﴿قَالُوا أَحْسَبُنَا﴾ ده لئین بهسمانه ﴿مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا﴾ ئه و (نائیهی) که باوک و باپیرانمان لهسه ری بوون ﴿أَوَلَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ﴾ ئایا (چاویان لئی ده کهن) ئه گهر له حالیکدا باو باپیرانشیان ﴿لَا يَعْلَمُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ﴾ هیچ شتیکیان نه زانیسی و گومر ابووبن ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئهی ئه وانهی پرواتان هیناوه ﴿عَلَيْكَ أَنْفُسُكَ﴾ هوشتان به خوئانه وه بیت ﴿لَا يَضُرُّكَ مَنْ ضَلَّ﴾ زیانتان بی ناگه به نیت ئه وهی گومر ابووه ﴿إِذَا هَتَدْتُمْ﴾ ئه گهر ئیوه لهسه ری راست بن (به ری کردن له خرابه به شیکه له رینمونی وه رگرتن) ﴿إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا﴾ ههر بؤ لای خویسه گهرانه وهی هه مووتان به گشتی ﴿فَسَبِّحْكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ ئه مجا هه و التان بی ئه دا به ههر کرده وه یه ک که کردو تانه ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئهی ئه وانهی که پرواتان هیناوه ﴿شَهَادَةُ بَيْنِكُمْ﴾ شایه تی بدن له نیوانتاندا ﴿إِذَا حَضَرَ أَحَدُكُمْ الْمَوْتُ﴾ کاتیک که مردنی ههر کامتان نریک بوویه وه ﴿حِينَ الْوَصِيَّةِ﴾ له کانی وه سهیبت کردنتاندا ﴿أَنْتَانِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنْكُمْ﴾ دوو که سی دادبه روه ره له خوئتان (موسولمان بن) ﴿أَوْ آخِرَانِ مِنْ عِبْرِكُمْ﴾ یان دوو که سی تر جگه له خوئتان (کافر بن) ﴿إِن أَنْتُمْ ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ ئه گهر ئیوه به سه فدر رۆشتبون به وولاتدا ﴿فَأَصْبَحَتْكُمْ مُصِيبَةُ الْمَوْتِ﴾ و به لای مردنتان توش هات ﴿تَحْسَبُونَهُمَا مِنْ بَعْدِ الْوَلَاةِ﴾ (دوو شایه ته که) راگرن له باش نویژ (ی عه سر) ﴿فَيُقْسِمَانِ بِاللَّهِ﴾ ده بی سوئند بخون به خوا ﴿إِن أَرْتَبْتُمْ﴾ ئه گهر گومانتان بوو (له راستی و پاکی یان) ﴿لَا نَشْتَرِي بِهِ ثَمَنًا﴾ ئیمه (سوئند خواردنمان) به خوا ناگورینه وه به هیچ نریخیک ﴿وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ﴾ باشایه تی بو دراهه که خزم و نریکیش بیت ﴿وَلَا تَنْكُرُوهَا لِلَّهِ﴾ وه شایه تی (دان بؤ) خواناشارینه وه ﴿إِنَّا إِذَا لَمِنَ الْأَلَمِينَ﴾ بیگومان (ئه گهر شایه تیه که مان شاره وه) که واته به راستی له گونا هباران ده بین ﴿فَإِن عَثَرَ عَلَيَّ﴾ ئه مجا ئه گهر زانرا (پاش سوئند خواردنمان) به وهی ﴿أَنْهَمَا اسْتَحَقَّا إِنَّمَا﴾ که ئه دوو شایه ته درویان کرده وه خوئان تاوان بار کرده وه ﴿فَتَأَخَّرَانِ يَقُومَانِ مَقَامَهُمَا﴾ ئه وه دوو که سی تر له شوینی ئه وانداهه لدهستن (به سوئند خواردن) ﴿مِنَ الَّذِينَ اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْأُولَٰئِينَ﴾ له وانهی که شیاوو نریکتر بن (له مردوه که) له و دووانه ﴿فَيُقْسِمَانِ بِاللَّهِ﴾ ئه مجا ههر دوو کیان سوئند بخون به خوا ﴿لَنْ شَهَدْتُنَا أَحَدٌ مِّنْ شَهَدَتِنَا﴾ که به راستی شایه تیه که ی ئیمه راستره له شایه تیه که ی ئه و دووانه ی پیشوو ﴿وَمَا آخْتَرَيْنَا﴾ وه له راستی لامان نه داوه (له سوئند خواردنه که ماندا) ﴿إِنَّا إِذَا لَمِنَ الظَّالِمِينَ﴾ بیگومان (ئه گهر لایده بین) ئه و کاته ئیمه له سه مکاران ده بین ﴿ذَلِكَ أَذَىٰ﴾ ئه و (جوړه شایه تی دانه) نریکتره ﴿أَنْ يَأْتُوا بِالشَّهَادَةِ عَلَىٰ وَجْهِنَا﴾ که شایه ته کان هه لسن به شایه تیه که یان به شیوه راسته که ی ﴿أَوْ يَخَافُوا أَنْ تُرَدِّمِنَا﴾ یابتر سن له ره کرده وهی سوئنده کان (بؤ خزمی نریکی مردوه که) ﴿بَعْدَ أَيْمَانِهِمْ﴾ دوا ی سوئند خواردنی ئه مان (واته به درؤ بخریته وه) ﴿وَأَتَّفَعُوا اللَّهَ وَأَسْمَعُوا﴾ بترسن له خوا و خوئتان پاریزن و گوپرایه لی فه رمانی خوا بن ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾ خوا رینمونی کۆمه لی له سنور دره چوو ناکات ﴿

*يَوْمَ يَجْمَعُ اللَّهُ الرُّسُلَ فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمْ قَالُوا لَا عِلْمَ لَنَا
 إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّمُ الْغُيُوبِ ﴿١٠٩﴾ إِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ
 اذْكُرْ نِعْمَتِي عَلَيْكَ وَعَلَىٰ وَالِدَتِكَ إِذْ أَيَّدتُّكَ بِرُوحِ
 الْقُدُسِ تُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَإِذْ عَلَّمْتُكَ
 الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَإِذْ تَخْلُقُ
 مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ بِإِذْنِي فَتَنْفُخُ فِيهَا فَتَكُونُ
 طَيْرًا بِإِذْنِي وَتُبْرِئُ الْأَكْمَةَ وَالْأَبْرَصَ بِإِذْنِي وَإِذْ تُخْرِجُ
 الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِي وَإِذْ كَفَفْتُ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَنْكَ إِذْ
 جِئْتَهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ إِنْ هَذَا
 إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿١١٠﴾ وَإِذْ أَوْحَيْتُ إِلَى الْحَوَارِيِّينَ أَنْ آمِنُوا
 بِي وَبِرَسُولِي قَالُوا آمَنَّا وَاشْهَدْ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿١١١﴾
 إِذْ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ
 أَنْ يُنَزِّلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ قَالَ أَتَقْوُونَ اللَّهَ إِنْ كُنْتُمْ
 مُؤْمِنِينَ ﴿١١٢﴾ قَالُوا نُرِيدُ أَنْ نَأْكُلَ مِنْهَا وَتَطْمَئِنَّ قُلُوبُنَا
 وَنَعْلَمَ أَنْ قَدْ صَدَقْتَنَا وَنَكُونَ عَلَيْهَا مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿١١٣﴾

﴿يَوْمَ يَجْمَعُ اللَّهُ الرُّسُلَ﴾ له رُوژنیک (بترسن) خوا هه موو پیغه مبه‌ران کۆده کاته وه ﴿فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمُ﴾
 نه وسا پیمان ده‌فهر مویت چ وه لامیکتان درایه وه؟ ﴿قَالُوا لَا عِلْمَ لَنَا﴾ ده‌لین هیچ زانیاریه کمان نییه
 ﴿إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّمَ الْعَبُوبَ﴾ بیگومان ته‌نهایتا گاداری هه موو نه‌پینه کانت ﴿إِذْ قَالَ اللَّهُ لِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ﴾
 (بیر بکه‌ره وه) کاتیک خوا به عیسای کورپی مه‌ریه می فه‌رموو ﴿أَذْكُرْ نِعْمَتِي عَلَيْكَ وَعَلَىٰ وَالِدَتِكَ﴾
 بیر بکه‌ره وه له چاکه وه به‌هره‌ی من به‌سه‌ر خووت و دایکته وه ﴿إِذْ إِذْنُكَ بِرُوحِ الْقُدُسِ﴾ کاتیک که پشتیوانیم
 لی کردیت به گیانی هه‌ره پیروز (جوهر ئیل) ﴿تُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا﴾ کاتی له بیشکه‌دا
 بوویت و به‌گه‌وره‌یش قسه‌ت له گه‌ل خه‌لکیدا ده‌کرد ﴿وَإِذْ عَلَّمْتُكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ
 وَالْإِنْجِيلَ﴾ وه کاتیکیش فی‌ری کتیب (ونووسین) و حکمه‌ت و ته‌ورات و ئینجیلیم کردیت ﴿وَإِذْ
 نَخَّأْتُ مِنَ الطَّيْنِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ بِإِذْنِي فَتَنفُخُ فِيهَا﴾ وه بیر بکه‌ره وه کاتیک به‌فهرمانی من له قور شتیکت
 له شیوه‌ی بالنده دروست ده‌کرد ﴿فَتَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِي﴾ ده‌ست به‌جی به‌فهرمانی من نه‌بوو به بالنده
 ﴿وَتُبْرِئُ الْأَكْمَةَ وَالْأَبْرَصَ بِإِذْنِي﴾ وه به‌فهرمانی من کویری زکماک و به‌له‌کیت چاک ده‌کرده وه
 ﴿وَإِذْ نُخْرِجُ الْمَوْتِ بِإِذْنِي﴾ وه کاتی به‌فهرمانی من مردوانت له گور ده‌رده‌یتنا (به‌زیندوو کراوه‌یی)
 ﴿وَإِذْ كَفَفْتُ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَنْكَ﴾ وه بیر بکه‌ره وه کاتیک به‌رگری نه‌وه کانی ئیسرائیلیم کردیت
 (بنکوژن) ﴿إِذْ جَعَلْتَهُم بِالْبَيْتِ﴾ کاتیکیش موعجزه روونه کانت بو‌هیتان ﴿قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا
 مِنْهُمْ﴾ جا نه‌وانه‌یان که بی باوه‌ربوون ووتیان ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ﴾ به‌راستی نه‌مه هیچ نی‌یه
 جگه‌له جادوو‌یه کی ئاشکرا نه‌بیت ﴿وَإِذْ أَوْحَيْتَ إِلَى الْحَوَارِيِّينَ﴾ وه (بیر بکه‌ره وه) کاتیک خسته‌مه
 دلی هاوه‌له تایه‌تیه کانت ﴿أَنْ أَمْسُوا بِرِيسُولِي﴾ که‌بروا بینن به من و به پیغه مبه‌ره که‌م (عیسی)
 ﴿قَالُوا أَمَّا أَشْهَدُ بِأَنْتَ مُسْلِمُونَ﴾ نه‌وانیش ووتیان: نه‌وا بر و امان هیتا و توش شایه‌ت به که
 بیگومان ئیمه موسلمانین ﴿إِذْ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ لِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ﴾ کاتیک حه‌واره‌یه کان ووتیان: نه‌ی
 عیسای کورپی مه‌ریه‌م ﴿هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ﴾ ئایا به‌ره‌ردگاری تو ده‌توانیت ﴿أَنْ يُزِيلَ عَلَيْكَ نَامِيسَةَ مَنْ
 السَّمَاءِ﴾ له ئاسمانه وه خوانیکمان بو‌بنی‌ریته خواره وه ﴿قَالَ اتَّقُوا اللَّهَ﴾ (عیسا) ووتی له خوا بترسن
 ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ نه‌گه‌ر ئیوه باوه‌ردارن ﴿قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ بِكَ مَا نَأْكُلُ مِنْهَا﴾ (حه‌واره‌یه کان) ووتیان
 ده‌مانه‌ویت لی بخوین ﴿وَتَطْمِئِنُّ قُلُوبُنَا﴾ و دلمان نارام بی و دلنیابین (که پیغه مبه‌ریت) ﴿وَتَعْلَمُ أَنْ قَدْ
 صَدَقْتَ﴾ وه بزاینن که بیگومان راست له گه‌ل کردوین (له‌وه‌ی که پیت راگه‌یاندین) ﴿وَتَكُونُ عَلَيْهِمَنْ
 السَّاهِدِينَ﴾ ئیمه‌ش بینن به‌شایه‌ت له‌سه‌ری (بو‌نه‌وانه‌ی ئاماده‌نین) ﴿

قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ
 تَكُونُ لَنَا عَيْدًا إِلَّا وَّلْنَا وَءَاخِرِنَا وَءَايَةً مِنْكَ وَأَرْزُقْنَا وَأَنْتَ
 خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿١١٤﴾ قَالَ اللَّهُ إِنِّي مُنَزِّلُهَا عَلَيْكُمْ فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدُ
 مِنْكُمْ فَإِنِّي أُعَذِّبُهُ وَعَذَابِيَ لَا أُعَذِّبُهُ وَأَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿١١٥﴾
 وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يَعْيسَى ابْنُ مَرْيَمَ أَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي
 وَأُمَّيَ الْهَيْبِينَ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالَ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ
 مَا لَيْسَ لِي بِحَقِّ إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ وَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعَلَّمَ مَا فِي نَفْسِي
 وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَالِمُ الْغُيُوبِ ﴿١١٦﴾ مَا قُلْتُ لَهُمْ
 إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ
 شَهِيدًا مِمَّا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتُ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ
 وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿١١٧﴾ إِنْ تُعَذِّبْهُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ وَإِن
 تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١١٨﴾ قَالَ اللَّهُ هَذَا يَوْمُ يَنْفَعُ
 الصَّادِقِينَ صِدْقُهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ
 فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١١٩﴾ لِلَّهِ
 مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا فِيهِنَّ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٢٠﴾

﴿قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ﴾ عيسای کورې مهريه م فرموي ﴿اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ﴾ نهی
 خوای په روره د گارمان له ناسمانه وه خو اینکمان بو بنیره خواره وه ﴿تَكُونُ لَنَا عِيدًا لِأَوَّلِنَا وَآخِرِنَا﴾ تا
 بیئت به جهژن بو ئیستامان و نه وه کانی داهاتو و شمان ﴿رَبَّآيَا مَنَّا﴾ و ه موعجیزه و به لگه یه ک بیت
 له لایه ن تووه ﴿وَأَرْزُقْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّزُقِينَ﴾ وه رزق و روزیمان پی به خشه چونکه تو باشترینی هه مو و
 روزی دهرانی ﴿قَالَ اللَّهُ إِنِّي مُنَزِّلُهَا عَلَيْكَ﴾ خوای گه وره فرموی: به راستی من نه و خوانه دهنیرمه
 خواره وه بوتان ﴿فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدَ مَنِّكَ﴾ نه مجا هر که س له ئیوه بی پروا و نا سوپاس بیئت له پاش نه وه
 ﴿وَإِنِّي أُعَذِّبُهُ عَذَابًا﴾ نه وه بیگومان سزایه کی نه دم ﴿لَا أُعَذِّبُهُ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ﴾ که سزای هیچ که سی پی
 نادمه له جیهانیان ﴿وَإِذْ قَالَ اللَّهُ لِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ﴾ وه (بیر بکهره وه) کاتیک خوا ده فرموی (له روزی
 دوایدا) نهی عیسای کورې مهريه ﴿أَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ﴾ ئایا تو ووتو ته به خه لکی ﴿أَتُخِذُونِي وَأُمَّي
 إِلَهَيْنِ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ که من و دایکم به دوو په ستر او دابنن (ویمان په رستن) له جیاتی خوا؟ ﴿قَالَ
 سُبْحَانَكَ﴾ (عیسای) ووتی: پاک و بیگهردی بو تو نهی خواجه ﴿مَا كُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقِّ﴾ نایبیت و
 ناگونجیت بو من شتیک بلیم که به هیچ شیوه یه ک مافی من نی یه ﴿إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ﴾ نه گهر من نه و قسه یه م
 کرد بیئت ﴿فَقَدْ عَلِمْتَهُ﴾ نه وه به راستی تو ناگات لی یه ﴿تَعَلَّمَ مَائِي نَفْسِي﴾ چونکه تو نه وه ی له نه فسم دایه
 ده یزانی ﴿وَلَا أَعْلَمُ مَائِي نَفْسِكَ﴾ به لام من نازانم و بی ناگام له وهی که له نه نفسی تو دایه ﴿إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّمُ
 الْغُيُوبِ﴾ به راستی ته نها تو زانای ته وای به هه مو و نهیتی یه ک ﴿مَا قُلْتُ لَهُمْ﴾ هیچم پی نه و توون
 ﴿إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ﴾ بیجگه له وه نه بیئت که تو فرمانت پی کردوم ﴿أَنْ أَعْبُدَ وَاللَّهُ رَبِّي وَرَبَّكُمْ﴾ که به ندایه تی
 خوا بکن که په روره دگاری من و ئیوه یشه ﴿وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَا دُمْتُ فِيهِمْ﴾ و من شایهت و چاودیر
 بووم به سه ریانه وه تا له ناویاندا بووم ﴿فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي﴾ نه مجا کاتیک تو منت برده وه (و به رزت کرده وه
 بو ناسمان) ﴿كُنْتُ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ﴾ هر خوت چاودیر بووی به سه ریانه وه ﴿وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾
 وه خوت ناگادار و شایهتی به سه ر هه مو و شتیکه وه ﴿إِنْ تُعَذِّبُهُمْ فَإِنَّهُمْ عَبَادُكَ﴾ نه گهر سزایان
 بده یب، نه وه بیگومان به ندهی خوتن ﴿وَإِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ﴾ وه نه گهر لیئشیان خوش بیی ﴿فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ
 الْحَكِيمُ﴾ نه وه بیگومان ته نها خوتی به ده سته لاتی کاردروست ﴿قَالَ اللَّهُ﴾ خوای گه وره فرموی:
 ﴿هَذَا يَوْمُ يَنْفَعُ الصَّالِحِينَ صِدْقُهُمْ﴾ نه مه روزیکه راستبیزان راستیه که یان که لکیان پنده گه یه نی ﴿لَهُمْ
 جَنَّاتُ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ به هه شتانیکیان بو هیه که رووباره کان به ژیریاندا دهرون ﴿حَلِيلِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾
 نه میننه وه تیایدا به هه میشه یی ﴿رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ﴾ خوا رازی بووه لیئان و نه وانیش له خوارازی
 بوون ﴿ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ نه وه یه سه ر که و تنی زور گه وره ﴿لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ هر بو خواجه
 خواهه ندرایتی ناسمانه کان و زهوی ﴿وَمَا فِيهِنَّ﴾ و هر چیشیان تیدایه ﴿وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ وه ته نها
 نه وه به سه ر هه مو و شتیکدا به توانا و ده سه لا تداره ﴿﴾

سورة الأنعام

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ
وَالنُّورَ ۗ ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ ﴿١﴾ هُوَ الَّذِي
خَلَقَكُمْ مِنْ طِينٍ ثُمَّ قَضَىٰ أَجَلًا وَأَجَلٌ مُّسَمًّى عِنْدَهُ ۗ ثُمَّ أَنْتُمْ
تَمْتَرُونَ ﴿٢﴾ وَهُوَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَفِي الْأَرْضِ يَعْلَمُ سِرَّكُمْ
وَجَهْرَكُمْ وَيَعْلَمُ مَا تَكْسِبُونَ ﴿٣﴾ وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ
آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ﴿٤﴾ فَقَدْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ
لَمَّا جَاءَهُمْ فَسَوْفَ يَأْتِيهِمْ أَنْبَاءُ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٥﴾
أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ مَكَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ
مَا لَمْ نُمَكِّنْ لَهُمْ وَأَرْسَلْنَا السَّمَاءَ عَلَيْهِمْ مِدْرَارًا وَجَعَلْنَا الْأَنْهَارَ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمْ فَأَهْلَكْنَا هُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَأَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا
آخَرِينَ ﴿٦﴾ وَلَوْ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ كِتَابًا فِي قِرْطَاسٍ فَامَسَّوهُ بِأَيْدِيهِمْ
لَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا إِسْحَرُّمُومِينَ ﴿٧﴾ وَقَالُوا لَوْلَا أَنْزَلَ
عَلَيْهِ مَلَكٌ ۖ وَلَوْ أَنْزَلْنَا مَلَكَ الْقَضِي الْأَمْرُ ثُمَّ لَا يَنْظُرُونَ ﴿٨﴾

سوره‌قی ﴿الأنعام﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ به‌ناوی خوای به‌خشه‌نده‌ی میهره‌بان

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ هه‌موو سوپاس و ستایشی هه‌ربو‌ئو و خوایه‌ی ئاسمانه‌کان و زه‌وی دروستکردووہ ﴿وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ﴾ وه تاریکی یه‌کان و رووناکی داناوه ﴿ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ﴾ ئەمجائو وانه‌ی بی‌باوه‌ر بوون هاوتا و هاوبه‌ش بو‌په‌روه‌ردگاریان بریار ده‌دهن ﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ طِينٍ﴾ خوائو و زاته‌به‌که‌ئیه‌ی له‌قور دروست کردووہ ﴿ثُمَّ قَضَىٰ أَجَلًا﴾ پاشان کاتیکی دیاری کردووہ (بو‌مردن) ﴿وَأَجَلَ مُّسَمًّىٰ عِنْدَهُ﴾ وه کاتیکی دیاری کراویش لای خوای گه‌وره‌دانراوه (بو‌قیامت) ﴿ثُمَّ أَنْتُمْ تَمْتَرُونَ﴾ که‌چی دوائو هوش ئیه‌به‌گومانن ﴿وَهُوَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَفِي الْأَرْضِ﴾ وه‌ته‌نها ئه‌و خوایه (بالاده‌ست و په‌رستراوه) له‌ئاسمانه‌کان وله‌زه‌ویدا ﴿يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ وَعَلَّمَ مَا لَمْ يَكُنُونَ يَعْلَمُونَ﴾ نه‌بتی و ئاشکراتان ده‌زانی و به‌هه‌موو کرده‌ویه‌کیش که‌ده‌یکه‌ن ئاگاداره ﴿وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِنَا إِلَّا أَنْتُمْ لَهَا عَاثِرِينَ﴾ وه‌هر به‌لگه‌و نیشانه‌یه‌که‌له‌به‌لگه‌و نیشانه‌کانی په‌روه‌ردگاریان بو‌بیت ﴿إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ﴾ ئه‌وان رووی لئی وه‌رده‌گیرن ﴿فَقَدْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ﴾ به‌راستی کاتیک قورئانیان بو‌هات به‌درویان دانا ﴿فَسَوْفَ يَأْتِيهِمْ﴾ جا له‌مه‌و پاش بو‌یان دیت ﴿أَنْبِئُوا مَا كَانُوا يَئْتِسِرُونَ﴾ هه‌والی ئه‌و شتانه‌ی که‌ئه‌وان گائنه‌یان پیده‌کرد ﴿الْوَيْزُرُ أَكْرَهًا لِكُلِّ أُمَّةٍ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرِينٍ﴾ ئایا نه‌یان دیوه (نه‌یان زانیوه) له‌پیش ئه‌وانه‌وه‌چه‌ند گه‌ل و نه‌وه‌مان له‌ناو بردووہ ﴿مَكَانَهُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ ده‌سه‌لا‌تمان پیدا بوون له‌زه‌ویدا ﴿مَا لَهُمْ لَكُمْ﴾ به‌شیه‌ویه‌که‌که‌به‌ئیه‌وه‌مان نه‌دابوو ﴿وَأَرْسَلْنَا السَّمَاءَ عَلَيْهِمْ مِدْرَارًا﴾ و بارانی په‌یتاپه‌یتامان به‌سه‌ردا باراندن ﴿وَجَعَلْنَا الْأَنْهَارَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمْ﴾ وه‌جو‌گه‌و رووباره‌کانمان والی کردبوو که‌به‌بن‌باخ و کوشکه‌کانی‌اندا ده‌رویشت ﴿فَأَهْلَكَ كَثُرُهُمْ يَدُونُهُمْ﴾ له‌ناو مان بردن به‌هوی گونا‌هه‌کانیانه‌وه‌﴿وَأَشْرَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ﴾ وه‌له‌دوای ئه‌وان دروستمان کرد ﴿قُرْآنًا آخِرِينَ﴾ گه‌ل و نه‌ویه‌کی تر ﴿وَلَوْ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ كِتَابًا﴾ وه‌ئه‌گه‌ر نامه‌یه‌کی نوسراومان بنار دایه‌ته‌خواره‌وه‌بو‌ت ﴿فِي قُرْطَابٍ﴾ له‌ناو کاغه‌زیکدا بوایه ﴿فَلَمَّسُوهُ بِأَيْدِيهِمْ﴾ وه‌ده‌ستیشان لئی بدایه‌﴿لَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بی‌گومان ئه‌وانه‌ی بی‌باوه‌ر بوون ده‌یان ووت ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا آسِحْرٌ مُّبِينٌ﴾ ئه‌مه‌ته‌نها جادوو‌یه‌کی ئاشکرا‌یه ﴿وَقَالُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ مَلَكٌ﴾ وه‌ده‌یان ووت: بو‌چی فریشته‌یه‌که‌نه‌بتیراوه‌ته‌خواره‌وه‌بو‌سه‌ری (بیبینن) ﴿وَلَوْ نَزَّلْنَا مَلَكًا﴾ ئه‌گه‌ر فریشته‌یه‌که‌مان بنار دایه‌ته‌خواره‌وه‌﴿لَفُضِيَ الْأَمْرُ﴾ بی‌گومان کارته‌واو ده‌بوو (له‌ناو بردنیان جی‌به‌جی‌ده‌کرا) ﴿ثُمَّ لَا يُظْلَمُونَ﴾ پاشان مؤلته‌نه‌ئه‌دران ﴿١﴾

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكًا لَجَعَلْنَاهُ رَجُلًا وَلَلَبَسْنَا عَلَيْهِم مَّا
 يَلْبَسُونَ ﴿٩﴾ وَلَقَدْ أَسْتَهْزَيْتُمْ بِرُسُلِنَا مِن قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالَّذِينَ
 سَخِرُوا مِنْهُمْ مَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿١٠﴾ قُلْ سِيرُوا
 فِي الْأَرْضِ ثُمَّ انظروا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكذِّبِينَ
 ﴿١١﴾ قُلْ لِمَن مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلْ لِلَّهِ كَتَبَ عَلَى
 نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ لِيَجْمَعَ كُفْرًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ
 فِيهِ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٢﴾ *وَلَهُ
 مَا سَكَنَ فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٣﴾ قُلْ
 أَغَيْرَ اللَّهِ اتَّخَذُ وَلِيًّا فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ
 يُطْعَمُ وَلَا يُطْعَمُ قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَسْلَمَ
 وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٤﴾ قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ
 رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٥﴾ مَنْ يُصْرَفْ عَنْهُ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمَهُ
 وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ ﴿١٦﴾ وَإِنْ يَمَسُّكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ
 لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يَمَسُّكَ بِخَيْرٍ فَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
 ﴿١٧﴾ وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴿١٨﴾

﴿وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكًا﴾ نہ گہر نہو (پیغہ مبرہ) مان بگرداہ بہ فریشتہ یہ کہ ﴿لَجَعَلْنَاهُ رَجُلًا﴾ بینگومان
 ده مانگورہ بہ وینہی پایوتک (تایبسنن و قسہی له گہل بکہن) ﴿وَلَلْبَسْنَا عَلَيْهِمْ مَائِلًا سُونَ﴾ و بینگومان
 لیمان ده شیواندن وهك چوں خویان له خویان ده شیواند ﴿وَلَقَدْ أَسْهَيْتُمْ بِرُسُلِنَا قَتْلَكُمْ﴾ سوئندی
 بینگومان گالته کراوه بہ پیغہ مبرانی پیش تویش ﴿فَحَاقَ بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ﴾ سہر نہ انجام بوئہ وانہیان
 گالته بیان ده کرد دابہ زوی و دهوری دان ﴿فَمَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾ تولهی تہ وهی گالته بیان پندہ کرد
 (له سزای سہخت) ﴿قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ﴾ (تہی مو حہ مہد) ﴿بَلَىٰ بَرُّونَ وَبَغْضًا﴾ بلی برؤن و بگہرین بہ زہویدا
 ﴿ثُمَّ انظُرُوا﴾ پاشان سہر نچ بدن ﴿كَيْفَ كَانَ عَقِبَةُ الْمُكَذِبِينَ﴾ سہر نہ انجامی تہ وانہی بہ لگہ کانی
 خویان بہ درؤ دادہ نا چوں بوہ ﴿قُلْ لِمَن مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ (تہی مو حہ مہد) ﴿بَلَىٰ ثَابِتًا هٰئِهِ
 كَيْفَ تَهْوَىٰ لَهُ تَأْسِمَانَهُ كَانُ وَزَهْوِيدَا يَهْ﴾ ﴿قُلْ لِلَّهِ كُتِبَ عَلَىٰ نَفْسِهِ الرَّحْمَةُ﴾ بلی تہ نہا بو خواہ کہ بہ زہیبی و
 میہرہ بانی پیوستی کردہ له سہر خوی ﴿لِيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ﴾ سوئند بہ خواہ بینگومان کوتان
 ده کاتہ وه له رؤزی دوابی دا ﴿لَا رَيْبَ فِيهِ﴾ کہ ہیچ گومان و دو دلی تیدانی یہ ﴿الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ﴾
 تہ وانہی خویان دوراندوہ ﴿فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ تہ وه تہ وانن کہ برؤا نہین ﴿وَلَهُ مَا سَكَنَ فِي اللَّيْلِ
 وَالنَّهَارِ﴾ وه ہہر بو خواہ تہ وهی نارامی گرتوہ له شہو و رورؤدا ﴿وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ وه ہہر تہو
 بیسہری زانایہ ﴿قُلْ أَغْبِرَ اللَّهُ أَخْذُوا لِيَا﴾ (تہی مو حہ مہد) ﴿بَلَىٰ ثَابِتًا هٰئِهِ؟﴾ بیجگہ له خوا دؤست
 و بہر سترای تر بوخوم دانیم؟ ﴿فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ کہ تہو بہ دیہینہری تاسمانہ کان و زہویہ
 ﴿وَهُوَ يُطْعِمُهُ وَلَا يَطْعَمُهُ﴾ تہو خواہ رؤزی دہدات و رؤزی ہی نادری ﴿قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ﴾ بلی بہ راستی من
 فہر مانم ہی دراوہ ﴿أَنْ أَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَسْمُرُ﴾ کہ یہ کہم کہس بم مل کہچ کہم (بو فہرمانی خوا) ﴿وَلَا
 تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ وه (فہر مانم پیدراوہ له لایہن خوداوہ) ہہر گیز له ہاوبہش دانہران مہبہ ﴿قُلْ
 إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي﴾ پینان بلی: بینگومان من دہتر سم تہ گہر سہر بیچی له فہرمانی بہر و ہر دگام
 بکہم ﴿عَذَابِ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾ له سزای رورؤیکی گہورہ ﴿مَنْ يُصِرْ فَعَنَّهُ يُومِئِدْ﴾ ہہر کہس تہو
 سزایہی لی لادری لهو رورؤدہ ﴿فَقَدَحَهُ﴾ تہوہ بینگومان خوا بہ زہیبی پیدہا ہاتوتہوہ ﴿وَذَلِكَ الْقَوْمُ
 الْمُنِئِينَ﴾ و تہوہیہ سہر کہوتنی تاشکراو تہواو ﴿وَإِنْ يَمَسُّكَ اللَّهُ بِضُرٍّ﴾ وه تہ گہر خوا دوو چاری
 بہ لاو زینایتک بکات ﴿فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ﴾ تہوہ جگہ تہو (خوا) کہس نی یہ بتوانی لایات
 ﴿وَإِنْ يَمَسُّكَ بِضُرٍّ خَيْرٍ﴾ وه تہ گہر خیر و خوشیہ کیشت ہی بگہیہ نیت ﴿فَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ تہوہ
 خودا دہسہ لاتدارہ بہ سہر ہہموو شتیکدا ﴿وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عَادِدِهِ﴾ وه ہہر تہوہ دہسہ رؤیشتوو
 زالہ بہ سہر بہ نندہ کانیدا ﴿وَهُوَ الْحَكِيمُ الْحَدِيدُ﴾ ہہر تہوہیش کار دروستی تاگادارہ ﴿

قُلْ أَيُّ شَيْءٍ أَكْبَرُ شَهَادَةً قُلِ اللَّهُ شَهِيدٌ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَأُوحِيَ إِلَيَّ هَذَا
 الْقُرْآنُ أَنْ لَأُنذِرَكُمْ بِهِ وَمَنْ بَلَغَ أَتَيْكُمْ لَتَشْهَدُونَ أَنَّ مَعَ اللَّهِ هَاهُ
 أُخْرَى قُلْ لَا أَشْهَدُ قُلْ إِنَّمَا هُوَ اللَّهُ وَحْدٌ وَإِنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ
 ﴿١٩﴾ الَّذِينَ آتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمْ الَّذِينَ
 خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٠﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى
 اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿٢١﴾ وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ
 جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا أَيْنَ شُرَكَائُكُمْ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٢٢﴾
 ثُمَّ لَمْ تَكُنْ فَتَنَتَهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَوْ اللَّهُ رَبِّنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِينَ ﴿٢٣﴾
 أَنْظِرْ كَيْفَ كَذَبُوا عَلَى أَنفُسِهِمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢٤﴾
 وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ وَجَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ
 وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِنْ يَرَوْا كَلِمَةً آيَةً لَا يُؤْمِنُوا بِهَا حَتَّى إِذَا
 جَاءَهُمْ يُجَادِلُونَكَ يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا أَسْطِيرُ
 الْأَوَّلِينَ ﴿٢٥﴾ وَهُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَيَنْعَوْنَ عَنْهُ وَإِنْ يُهْلِكُونَ إِلَّا
 أَنفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٦﴾ وَلَوْ تَرَى إِذْ وَقَفُوا عَلَى النَّارِ فَقَالُوا
 يَلَيْتَنَا نُرَدُّ وَلَا نُكَذِّبُ بِآيَاتِ رَبِّنَا وَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٧﴾

﴿قُلْ أَيُّ شَيْءٍ أَكْثَرُ شَهَادَةً ۗ﴾ (تہی موحه مہد ﷺ) بلی: شایہ تی دانی کیٰ لہ ہم موو شایہ تی دانتیک گہ ورہ ترہ (لہ سہر پیغہ مہریتی من) ﴿قُلْ اللَّهُ ۙ﴾ بلی: خوا گہ ورہ ترین ﴿شَهِيدَتِي وَيُنَكِّرُ﴾ شایہ تہ لہ نیوان من و ئیوہ دا ﴿وَأُوحِيَ إِلَيَّ هَذَا الْقُرْآنُ﴾ و ہ تہم قورئانہ سروس (وہ حی) کراوہ بو من ﴿لَا تُذَكِّرُ بِهِ ۚ وَمَنِ ابْلَغُ﴾ بو تہوہی ئیوہی بیٰ بترستیم و ہر کہ سبکی کہش کہ بیٰ ی دہ گات ﴿أَيُّكُمْ لَتَشْهَدُونَ أَنَّ مَعَ اللَّهِ ثَابِتًا بَرًّا سَابِقَةً﴾ شایہ تی تہوہ شایہ تی دہدن بہ دلنیاہیوہ کہ لہ گہل خوا دا ﴿إِلَٰهَةٌ أُخْرَىٰ﴾ چہند بہر ستر اوئیکی تر ہہ بیٰ؟! ﴿قُلْ لَا أَشْهَدُ﴾ بلی: من شایہ تی (وا نارہوا) نادہم ﴿قُلْ إِنَّمَا هُوَ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ﴾ بلی: بیگومان ہر تہو بہر ستر او ی تاک و تہنہاہ ﴿وَإِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ﴾ و ہ بہرستی من بہریم لہوہی کہ ئیوہ دہیکنہ ہاوبہش بو خوا ﴿الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ﴾ تہوانہی کہ نامہ مان بیٰ بہ خشین (لہ گاورو جولہ کہ کان) ﴿يَعْرِفُونَهُ﴾ تہم پیغہ مہرہ دہناسن (کہ پیغہ مہری خواہ بہہوی باسکر دنی نیشانہ کانی لہ تہورات و ئینجیل دا) ﴿كَمَا يَعْرِفُونَ آبَاءَهُمْ﴾ و ہک چؤن کورہ کانیان تہناسن ﴿الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ﴾ تہوانہی خویمان دؤراندو خہسارؤ مہند کرد ﴿فَهَمَّ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ تہوہ تہوانن برؤا ناہینن ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾ کیٰ ستہم کارترہ لہو کہ سہی درؤ ہہ لبہستی بہدہم خواوہ ﴿أَوَكَذَّبَ بَيَاتِهِ ۗ﴾ یا بیٰ باوہر بوو بیٰ بہ ثاہہ تاکانی (بہ لگہ کانی) خوا ﴿إِنَّهُ لَا يَفْلِحُ الظَّالِمُونَ﴾ بہرستی ستہم کاران رزگاریان نایت ﴿وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا﴾ و ہ رؤزی ہموویان کؤدہ کہینہوہ (لہ قیامہ تدا) ﴿قُلْ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا﴾ پاشان تہلین بہوانہی ہاوہلیان بو خوا دانابوو ﴿إِنَّ شِرْكَاءَ الَّذِينَ كَفَرُوا ضَرَعُونَ﴾ کوان تہوہاوہ لانہی کہ بہ خہیالی خوٹان بہہاوہلی خوٹان دانابوون ﴿قُلْ لَرَبِّكُمْ فَتَنَّهُمْ إِلَّا﴾ پاشان بہہانہیان ہیچ نہبوو بیجگہ لہوہی ﴿أَنْ قَالُوا وَاللَّهِ رَبَّنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِينَ﴾ کہ ووتیان سویند بہ خواہی بہرورہ دگارمان ئیمہ بہہیچ جورئیک ہاوبہش دانہر نہبووین بو خوا ﴿أَنْظُرْ كَيْفَ كَذَّبُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ﴾ سہیر کہ چؤن درؤ لہ دژی خوٹان دہ کہن ﴿وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾ و لییان وون بوون تہو بتانہی خویمان بہ درؤ ہلیان بہستبوون ﴿وَمِنْهُمْ مَّن يَسْتَمِعُ لِيكِّكَ﴾ و ہ لہو (کافرانہ) کہسانی ہدہہ کہ گویت بوڈہ گرن کہ قورئان دہخونی ﴿وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمُ آيَةً﴾ بہ لام ئیمہ (بہہوی تاوان گوناوہ ہاوہلدانانیاہوہ) چہند بہر دہہہ کمان داوہ بہسہر دلہ کانیاندا ﴿أَنْ يَفْقَهُوْا﴾ بو تہوہی تیٰ ی نہ گہن ﴿وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا﴾ و ہ کہری و گویٰ گرانیمان خستوتہ ناو گویتچکہ یانہوہ ﴿وَإِنْ يَرَوْا كُفْلًا﴾ تانہو رادہہہ کاتیٰ بین بؤلات دہمہ دہمی نیشانہ بہکی روون بینن بروای بیٰ ناہینن ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمْ وَلَوْ بِجَدِّوَنِكَ﴾ تانہو رادہہہ کاتیٰ بین بؤلات دہمہ دہمی و بہر بہرہ کانت لہ گہل دہ کہن ﴿يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ تہوانہی بیٰ باوہرن تہلین ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا أَسْطِيرُ الْأُولِينَ﴾ تہم قورئانہ ہیچ نی بہ بیجگہ لہ تہفسانہی پشینان ﴿وَهُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ﴾ تہوان بہرگری (خہلک) تہ کہن لہو (قورئانہ) ﴿وَيَسْعَوْنَ عَنْهُ﴾ و خوٹیان لئی دور دہ کہنہوہ ﴿وَإِنْ يَهْجُرْ إِلَّا أَفْسَهُمْ﴾ ہیچ کہسیش لہ ناو نابہن خویمان نہبیٰ ﴿وَمَا يَسْعُرُونَ﴾ و ہستیش ناکہن (کہلہ چی خہسارؤ مہندبہ کدان) ﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وَقَفُوا عَلَىٰ النَّارِ﴾ و ہ تہ گہر بیان بینت کاتیک کہ لہسہر قہراغی دوزخ و ہستینراوون ﴿فَقَالُوا يَا لَيْتَنَا نُرَدُّ﴾ کہ دہلین خوڑگہ دہ گہر تہر اینہوہ بو دنیا ﴿وَلَا نَكْذِبُ بَيَاتٍ رَبَّنَا﴾ و بہلگہ کانی بہرورہ دگارمان بہدرؤ نہدہزانی ﴿وَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ و ہ لہ برواداران تہبووین ﴿

بَلْ بَدَأَهُم مَّا كَانُوا يُخْفُونَ مِنْ قَبْلُ وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا نُهُوا عَنْهُ
 وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٢٨﴾ وَقَالُوا إِن هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا وَمَا نَحْنُ
 بِمَبْعُوثِينَ ﴿٢٩﴾ وَلَوْ تَرَى إِذْ وَقَفُوا عَلَى رَبِّهِمْ قَالَ أَيْسَ هَذَا
 بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَى وَرَبِّنَا قَالَ فَذُقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ
 ﴿٣٠﴾ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ حَتَّى إِذَا جَاءَتْهُمْ السَّاعَةُ
 بَغْتَةً قَالُوا يَا حَسْرَتَنَا عَلَى مَا فَرَّطْنَا فِيهَا وَهُمْ يَحْمِلُونَ أَوْزَارَهُمْ
 عَلَى ظُهُورِهِمْ أَلْسَاءَ مَا يَزِرُونَ ﴿٣١﴾ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا
 إِلَّا لَعِبٌ وَلَهُوَ وِلْدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ
 ﴿٣٢﴾ قَدْ نَعْلَمُ إِنَّهُ لِيَحْزُنَكَ الَّذِي يَقُولُونَ فَإِنَّهُمْ لَا يَكْذِبُونَكَ
 وَلَكِنَّ الظَّالِمِينَ بَيَّاتِ اللَّهُ يَجْحَدُونَ ﴿٣٣﴾ وَلَقَدْ كُذِّبَتْ
 رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ فَصَبَرُوا عَلَى مَا كُذِّبُوا وَأُوذُوا حَتَّى آتَاهُمْ
 نَصْرُنَا وَلَا مَبْدَلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ وَلَقَدْ جَاءَكَ مِنْ نَبِيِّ الْمُرْسَلِينَ
 ﴿٣٤﴾ وَإِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ فَإِنْ أُسْتِطْعَتَ أَنْ تَبْتَغِيَ
 نَفَقًا فِي الْأَرْضِ أَوْ سَلْمًا فِي السَّمَاءِ فَاتِّبِعْهُمْ بِآيَةٍ وَلَوْ شَاءَ
 اللَّهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهُدَى فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٣٥﴾

﴿بَلْ بَدَأَهُمْ مَا كَانُوا يَحْفُونَ مِنْ قَبْلُ﴾ (نه‌خبر به‌راستیان نی‌یه) به‌لکو‌ئه‌وی که له‌وهو پیش ده‌یانشارده‌وه بۆیان دهر که‌وتووه ﴿وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا هُمْ وَعَانَهُ﴾ وه‌ئه‌گه‌ر بگه‌رینترینه‌وه (بۆ‌دونیا) بی‌گومان دووباره ده‌گه‌رینه‌وه بۆ‌ئه‌و کارانه‌ی که‌لییان قه‌ده‌غه‌ کرابوو ﴿وَأَنَّهُمْ لَكَذِبُونَ﴾ وه‌به‌راستی‌ئه‌وانه‌ دروزن ﴿وَقَالُوا لَنْ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا﴾ وه‌ووتیان به‌راستی ههر‌ئه‌م‌ژیانه‌ (ی‌دونیا) مانه‌ ﴿وَمَا لَنَا بِمَبْعُوثِينَ﴾ وئیمه‌زیندوو‌ناکرینه‌وه ﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وَقَفُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ﴾ وه‌ئه‌گه‌ر‌ئه‌وانه‌ ده‌بینی‌ئه‌و‌کاته‌ی که‌له‌حزووری به‌روه‌رد‌گاریاندا وه‌ستینراون ﴿قَالَ أَلَيْسَ هَذَا بِأَلْحَقٍ﴾ (به‌روه‌رد‌گار) ده‌فهر‌مو‌ی‌ئایا‌ئه‌مه‌راست‌نییه؟ ﴿قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا﴾ ئە‌لین: به‌لئ‌راسته‌سویند به‌به‌روه‌رد‌گارمان ﴿قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ﴾ ده‌فهر‌مو‌ی‌ده‌ی بجه‌ژن‌ئه‌و‌سزابه‌ ﴿يَمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ﴾ به‌هوی‌ئه‌وی که‌پر‌واتان‌نه‌هیئاوه‌ (ئینکار‌تان‌ده‌کرد) ﴿قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ﴾ به‌راستی‌ئه‌وانه‌ی که‌دیداری به‌روه‌رد‌گاریان‌به‌درو‌ده‌زانی‌زه‌ریان‌کرد ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً﴾ هه‌تا‌کانی‌له‌ناکاو‌روژی‌دوایی‌یان‌به‌سه‌ردا‌دیت ﴿قَالُوا يَحْسَرُنَا عَٰلِي مَا قَرَّرْنَا بِهَا﴾ ئە‌لین‌ئای‌داخ‌و‌به‌شیمانی‌سه‌خت‌بۆ‌ئیمه‌چهند‌که‌م‌ته‌رخه‌میمان‌کردله‌دونیا‌دا‌و‌له‌ده‌ستمان‌چوو ﴿وَهُمْ يَحْمِلُونَ أَوْزَارَهُمْ عَلَىٰ ظُهُورِهِمْ﴾ له‌کاتیکدا‌تا‌وانه‌کانیان‌هه‌لگرتووه‌به‌کۆ‌لیانه‌وه‌به‌﴿الْآسَاءَ مَا يَرْبُونَ﴾ ئای‌چهند‌به‌دو‌خرابه‌ئه‌و‌باره‌گرانه‌ی‌هه‌لی‌ده‌گرن ﴿وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لُحْيٌ وَلَهْمٌ﴾ وه‌ژیانی‌دونیا‌هیچ‌نییه‌بیجگه‌گالته‌و‌سه‌رقالی‌نه‌بی ﴿وَلَلْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّ الَّذِينَ يَتَّقُونَ﴾ وه‌بی‌گومان‌مالی‌دو‌ار‌پوژ‌چاکتره‌بۆ‌ئه‌وانه‌ی‌خویان‌ده‌باریزن‌و‌له‌خوا‌ده‌ترسن ﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ ده‌ی‌ئایا‌بۆ‌زیرنابن ﴿قَدْ عَلِمْنَا أَنَّهُ لِيَحْزُنَكَ الَّذِي يَقُولُونَ﴾ به‌راستی‌ئیمه‌ده‌زانیس‌که‌بی‌گومان‌ئه‌وه‌ی‌که‌ئه‌وان‌ده‌یلین‌غه‌مبارت‌ده‌کات ﴿فَأَنَّهُمْ لَا يَكْذِبُونَ﴾ به‌لام‌بی‌گومان‌ئه‌وان‌تۆ‌به‌دروژن‌دانانین ﴿وَلَكِنَّ الظَّالِمِينَ بِنَايَةِ اللَّهِ﴾ به‌لکو‌ئه‌وسته‌م‌کارانه‌ئایه‌ته‌کانی‌خوا ﴿بِجَحْدُونَ﴾ ئینکار‌ده‌کن‌(وبه‌درو‌ی‌ده‌زانن) ﴿وَلَقَدْ كَذَّبَتْ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ﴾ سویندبه‌خوایی‌گومان‌پیغه‌مبه‌رانی‌پیش‌توش‌(ئه‌ی‌موحه‌مه‌د) ﴿وَأُوذُوا حَتَّىٰ أَنَّهُمْ نَصَرْنَا﴾ وه‌ئه‌زیه‌ت‌و‌ئازار‌دران‌تایارمه‌تی‌و‌سه‌رخستنی‌ئیمه‌یان‌بۆ‌هات ﴿وَلَا مَبْدِلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ﴾ وه‌فهر‌مانه‌کانی‌(به‌لینه‌کانی)‌خوا‌به‌هیچ‌که‌سیک‌ناگۆ‌ردری ﴿وَلَقَدْ جَاءَكَ مِنْ نَبِيِّ الْأُمْسَلِينَ﴾ سویند‌بیت‌بی‌گومان‌هه‌والی‌هه‌ندی‌له‌و‌پیغه‌مبه‌رانه‌ت‌بۆ‌هاتووه ﴿وَإِنْ كَانَ كَبْرَ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ﴾ خۆ‌هه‌ر‌چهند‌روو‌وه‌ر‌گیرانی‌ئه‌وانه‌سه‌خت‌و‌گرانه‌له‌سه‌رت ﴿فَإِنْ أَسْطَعَتْ﴾ جائه‌گه‌ر‌توانیت ﴿أَنْ تَتَّبِعِيَ نَفَقًا فِي الْأَرْضِ﴾ به‌ناخی‌زه‌ویدا‌تونیلک‌لی‌ده‌یت ﴿أَوْ سُلَّمًا فِي السَّمَاءِ فَتَأْتِيَهُمْ بِآيَةٍ﴾ یان‌په‌یژه‌یه‌ک‌بۆ‌ئاسمان‌دا‌نییت‌به‌هۆ‌یه‌وه‌به‌لگه‌یه‌کیان‌بۆ‌به‌نیی ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَىٰ الْهَدَىٰ﴾ وه‌ئه‌گه‌ر‌خوا‌بیویستابه‌ئه‌وانه‌ی‌کۆ‌ده‌کرده‌وه‌له‌سه‌ر‌رینموونی‌و‌بر‌وا‌هیئان ﴿فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْخَالِئِينَ﴾ که‌واته‌هه‌ر‌گیز‌له‌وانه‌مه‌به‌که‌نه‌زانن ﴿

* إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ وَالْمَوْتَى يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ ثُمَّ إِلَيْهِ
 يُرْجَعُونَ ﴿٣٦﴾ وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّ اللَّهَ
 قَادِرٌ عَلَى أَنْ يُنْزِلَ آيَةً وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٧﴾ وَمَا
 مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَيْرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمُّ أَمْثَلِكُمْ
 مَا فَرَطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ ﴿٣٨﴾
 وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا صُمُّوهُمْ فِي الظُّلُمَاتِ مَنْ يَشَاءُ
 اللَّهُ يُضِلِّهِ وَمَنْ يَشَاءُ يُجْعَلْهُ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٣٩﴾ قُلْ
 أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ أَوْ أَتَتْكُمُ السَّاعَةُ أَغَيْرَ اللَّهِ
 تَدْعُونَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٠﴾ بَلْ إِلَٰهُهُمْ تَدْعُونَ فَيَكْشِفُ
 مَا تَدْعُونَ إِلَيْهِ إِنْ شَاءَ وَتَنْسَوْنَ مَا تُشْرِكُونَ ﴿٤١﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا
 إِلَىٰ أُمَمٍ مِنْ قَبْلِكَ فَأَخَذْنَاهُمْ بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ
 يَتَضَرَّعُونَ ﴿٤٢﴾ فَلَوْلَا إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا تَضَرَّعُوا وَلَٰكِنْ قَسَتْ
 قُلُوبُهُمْ وَزَيَّنَّ لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾ فَلَمَّا
 نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمُ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّىٰ
 إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ ﴿٤٤﴾

﴿إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ﴾ بہ راستی تہنہا تہوانہ وہ لامی تو تہدہنہوہ کہ (بہ دل) تہ بیسن ﴿وَالْمَوْتَىٰ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ﴾ مردوہ کانیش (تہوانہ ی باوہر ناہیتن) خوا زیندوویان دہ کاتہوہ ﴿تُوَلِّيهِ يَرْجِعُونَ﴾ پاشان ہر بولای خوئی دہ گہرینہوہ ﴿وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ﴾ ووتیان بوجی لہ لایہن پہرورہ دگارہوہ موعجیزہ کی بؤ نہ ہاتوتہ خوارہوہ ﴿قُلْ إِنْ أَلَّهَ قَادِرٌ﴾ بلی بیگومان خوا بہ توانایہ ﴿عَلَىٰ أَنْ يُزَلَّ آيَةٌ﴾ کہ بہ لگہ و نیشانہ یہ ک بہیتتہ خوارہوہ ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْمَلُونَ﴾ بہ لام زور بہ بیان نازانن ﴿وَمِمَّنْ دَاخِرٌ فِي الْأَرْضِ﴾ ہیچ گہر وکیکی گیان لہ بہرنی بہ لہ زہویدا ﴿وَلَا ظَنِّي بِطَيْرٍ بِجَنَاحَيْهِ﴾ وہ ہیچ بالندہ یہ کی یہ کہ دہ فری بہ ہر دوو بالہ کہی ﴿إِلَّا أُمَّةٌ مِّمَّا لَكَ﴾ مہ گہر تہوانیش وہ ک تیوہ نومہ تانیکن ﴿مَا قَرَّبْنَا فِي الْأَكْتَابِ مِنْ شَيْءٍ﴾ ہیچ شتیکمان فہر اموش نہ کردوہ لہم کتیبہ دا (لوح المحفوظ یا قورٹان دا) ﴿ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ﴾ پاشان تہوانہ (لہ رژی دویا دا) لای پہرورہ دگاریان کؤدہ کرینہوہ ﴿وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ وہ تہوانہ ی بی باوہر بوون بہ بہ لگہ کانی ٹیمہ ﴿صُرُّوا فِي الْأَظْلَمَاتِ﴾ کہر و لالسن لہناو تاریکستاندان ﴿مَنْ يَشَاءِ اللَّهُ يَضِلَّهُ﴾ ہر کہس خوا بیہوی گو مرای دہ کات ﴿وَمَنْ يَشَاءِ يَجْعَلْهُ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ ہر کہسیش خوا بیہوی دہ بیخاتہ سہر ریگای راست ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ كُرُوا أَن تَنْكُرُوا عَذَابَ اللَّهِ﴾ (تہی موحمہد ﷺ) بلی ہہوالم پی بدن تہ گہر سزای خواتان بؤ بیت ﴿أَوَأَنْتُمْ كُرُوا السَّاعَةَ﴾ یان رژی دویا یہ خہتان بگریت ﴿أَعْيَبَ اللَّهُ تَدْعُونَ﴾ نایا ہوار دہ کہنہ ہیچ شتیک بیجگہ لہ خوا ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ تہ گہر تیوہ راستگون ﴿بَلْ إِنِّي آهٌ تَدْعُونَ﴾ (نہ) بہ لکو تہنہا بانگ و ہوار لہ خوا دہ کہن ﴿فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُونَ إِلَيْهِ إِنْ شَاءَ﴾ تہ مجا تہویش تہ گہر ویستی تہوہی ہاواری (لہ دہست) تہ کہن ناہیلنی ﴿وَتَسْتَوُونَ مَا تُنْشَرُونَ﴾ و تہو شتانہ تان لہ بیر دہ چیتہوہ کہ دہ تانکردن بہ ہاوبہش بؤ خوا ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِّن قَبْلِكَ﴾ سویند بیت بیگومان ٹیمہ پیغہ مہر انمان نارد بؤ گہ لانی پیش تو (تہی موحمہد ﷺ) ﴿فَأَخَذْتَهُم بِالْأَسَاءِ وَالضَّرَّاءِ﴾ و تہوشی نہ بوونی و ہہ زاری و ہنہ خوشی و ترس و نارہ حہ تیمان کردن ﴿لَعَلَّهُمْ يَنْصَرُونَ﴾ بؤ تہوہی بگہرینہوہ و پہ شیمانی دہریرن (لاوازی و کزی بنوینن) ﴿فَلَوْلَا إِذْجَاءَهُمْ رَسُولٌ مُّضَرَّعًا﴾ دہی بؤ نہ پارانہوہ کاتیک سزای ٹیمہ یان بؤہات؟ ﴿وَلَكِنْ قَسَتْ قُلُوبُهُمْ﴾ بہ لام دلیان رہق بووہ ﴿وَرَبَّنَّ لَهُمْ الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ و ہشہیتان تہو کردہوہ خرابانہی بؤ رازاندبوونہوہ کہ دہ یانکرد ﴿فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ﴾ جا کاتی لہ بیریان چوہوہ تہوہی کہ پی ٹاموژگاری کران ﴿فَتَحَنَّنَّا عَلَيْهِمْ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ﴾ دہر گای ہہموو شتیکمان لہ سہر کردنہوہ ﴿حَتَّىٰ إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا﴾ تاکاتی دلخوش بوون بہوہی پی یان درابوو ﴿أَخَذْتَهُمْ بِغَتَّةٍ فَأَذَّاهُمْ مُجْلِبُوتٍ﴾ لہ نا کاودا تو لہ مان لی سہندن ٹیتر تہوانیش ناوٹمید و سہر گہردان

فَقُطِعَ دَابِرُ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٥﴾
 قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ اللَّهُ سَمْعَكُمْ وَأَبْصَارَكُمْ وَخَتَمَ عَلَى قُلُوبِكُمْ
 مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِهِ أَنْظِرْ كَيْفَ نَصَرِيفِ الْآيَاتِ
 ثُمَّ هُمْ يَصْذِفُونَ ﴿٤٦﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ
 بَغْتَةً أَوْ جَهْرَةً هَلْ يُهْلِكُ إِلَّا الْقَوْمَ الظَّالِمُونَ ﴿٤٧﴾ وَمَا
 نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ فَمَنْ أَمَنَ وَأَصْلَحَ
 فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٤٨﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
 يَمَسُّهُمُ الْعَذَابُ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٤٩﴾ قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ
 عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ
 إِنْ أَتَيْتُمْ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَىٰ قُلُوبِ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ
 أَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ ﴿٥٠﴾ وَأَنْذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْ يُحْشَرُوا إِلَىٰ
 رَبِّهِمْ لَيْسَ لَهُمْ مِنْ دُونِهِ وَاوِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ
 ﴿٥١﴾ وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ
 وَجْهَهُ وَمَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَمَا مِنْ حِسَابِكَ
 عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ فَطَرَدَهُمْ فَكَوْنٍ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٢﴾

﴿فَقُطِعَ دَابِرَ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾، ئەمجا ئەو گەلە ی کە ستەمیان کرد دوا براو کران ﴿وَلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾
و ھەموو سوپاس و ستایشی ھەر بۆ خوا ی پەرورە دگاری جیھانیانە ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ﴾ (ئە ی مو حە مەد
﴿بَلَىٰ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن آخِذَ اللَّهِ سَمْعَكُمْ وَأَبْصَرَ﴾، ئە گەر خوا ھەستی بیستەن و بینیتان لێ بسە نیتە و ھە
﴿وَوَحَّتْ عَلَىٰ قُلُوبِكُمْ﴾، مۆریش بنی بە سەر دلە کانتاندا ﴿مَنْ إِلَهُ غَيْرَ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِهِ﴾، چ پەرستراویک ھە یە
بیجگە خوا بۆتان بە نیتە و ھە ﴿انظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ﴾، تە ماشابکە چۆن بە لگە کان دە گۆرین و
چەند بارە یان دە کە ینە و ھە ﴿ثُمَّ هُمْ يَصْدُقُونَ﴾، پاشان ئەوان پستی تی دە کەن و پوو و ھە ر دە گێرن ﴿قُلْ
أَرَأَيْتُمْ﴾ (مو حە مەد ﴿بَلَىٰ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن آتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ بَغْتَةً أَوْ جَهْرَةً﴾، ئە گەر سزای
خوا لە نا کاو دا یا بە ئاشکرا بیت بۆتان ﴿هَلْ يَهْدِيكُمْ إِلَّا الْقَوْمُ الظَّالِمُونَ﴾، ئایا لە ناو دە بری (بە سزای
خوا یی) بیجگە لە کۆ مە لی ستەم کاران نە بیت؟ ﴿وَمَا تُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ﴾، و ھە نیرا و ھە کانتان نە نار دو و ھە
﴿إِلَّا الْمُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ﴾، مە گەر بە موز دە دە رو تر سێنەر نە بیت ﴿فَمَنْ آمَنَ وَأَصْلَحَ﴾، جا ھەر کە س پر وای
ھیتا و کردە و ھە ی چاکی کرد ﴿فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾، ئە و ھە یچ مە ترسی بە کیان لە سەر نا بن
و غە م باریش نا بن ﴿وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾، ئە و نا ھە یش بێ پر و ا بوون بە بە لگە کانی ئیمە ﴿يَمَسُّهُمُ
العَذَابُ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ﴾، بە ھۆ ی دە ر چوونیان لە سنوور (ی فەرمانی خوا) سزایان لێ دە کە و ی
و دە یانگری ﴿قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ﴾ (ئە ی مو حە مەد ﴿بَلَىٰ مِنْ بَيْنِنا نَالِمُ
خە زینە کانی خوا لای منە ﴿وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبِ﴾، و ھە شتی نە نیتیش نا زانم ﴿وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ﴾، و ھە
بیتان نا لیم بیگومان من فریشتە م ﴿إِنْ أَتَيْتُمُوهَا مِنْ سِوَى الْمَدِينَةِ﴾، شوینی ھە یچ نا کە و م ئە و ھە نە بیت کە بۆ نیگام
کرا و ھە ﴿قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ﴾، بلی ئایا کو یتر و بی نا یە کسانن؟ ﴿أَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ﴾، دە ی ئایا بۆ
بیر نا کە نە و ھە ؟ ﴿وَأَنْذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخْفُونَ﴾، بە م قورنانه بتر سێنەر ئە و نا ھە ی دە تر سن ﴿أَنْ يُحْشِرُوا إِلَيْنَا رَبَّهُمْ﴾
(لە و ھە ی کە) کۆ بکری نە و ھە لای پەرورە دگاریان ﴿لَيْسَ لَهُمْ مِنْ دُونِهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ﴾، لە کاتی کدا بیجگە
لە خوا ھە یچ یار مە تیدەر و تکا کار یکیان نی یە ﴿لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ﴾، بە لکو خویان پاریزن ولە خودا
بتر سن ﴿وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ﴾، و ھە و نا ھە نە کە ی ت کە پەرورە دگاریان دە پەرستن (و ھاواری
لێ دە کەن) ﴿يَا عَدُوَّةَ الْعِشِيِّ يَأْتِي بَدُونُ وَجْهَهُ﴾، بە بە یانیان و ئیواراندا (رە زامە ندی) خویان دە و ی
﴿مَاعَلَيْكَ مِنْ حَسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ﴾، و لیپر سینە و ھە ی ھە یچ شتیکیان لە سەر تو نی یە ﴿وَمَا مِنْ حَسَابِكَ عَلَيْهِمْ مِنْ
شَيْءٍ﴾، و ھە لیپر سینە و ھە ی ھە یچ شتیکی تو ش لە سەر ئە و نا نی یە ﴿فَتَطْرُدْهُمْ﴾، جا ئە گەر دە ریا ن کە ی ت
(دور یان خە ی تە و ھە) ﴿فَتَكُونُ مِنَ الظَّالِمِينَ﴾، ئە و ھە لە ستە مکاران دە بیت ﴿

وَكَذَلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لِيَقُولُوا أَهَؤُلَاءِ مَنَّ اللَّهُ
 عَلَيْهِمْ مِنْ بَيْنِنَا أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ ﴿٥٦﴾ وَإِذَا
 جَاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِنَا فَقُلْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ كَتَبَ
 رَبُّكُمْ عَلَىٰ نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ أَنَّهُ وَمَنْ عَمِلَ مِنْكُمْ سُوءًا
 بِجَهْلَةٍ ثُمَّ تَابَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَصْلَحَ فَأَنَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥٧﴾
 وَكَذَلِكَ نَقُصُّ الْأَيَاتِ وَلِتَسْتَبِينَ سَبِيلُ الْمُجْرِمِينَ
 ﴿٥٨﴾ قُلْ إِنِّي نُهَيْتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ قُلْ
 لَا آتَّبِعُ أَهْوَاءَ كُمْ قَدْ ضَلَلْتُ إِذْ أَوْ مَا أَنَا مِنَ الْمُهْتَدِينَ
 ﴿٥٩﴾ قُلْ إِنِّي عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَكَذَّبْتُمْ بِهِ مَا عِنْدِي مَا
 تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ إِنْ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ يَقُصُّ الْحَقَّ وَهُوَ
 خَيْرُ الْفَاصِلِينَ ﴿٦٠﴾ قُلْ لَوْ أَنَّ عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ لَقُضِيَ
 الْأَمْرُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِالظَّالِمِينَ ﴿٦١﴾ * وَعِنْدَهُ
 مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ
 وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٌ فِي ظُلْمَةٍ
 الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٌ وَلَا يَابِسٌ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٦٢﴾

﴿وَكَذَلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُم بِبَعْضٍ﴾ وہ بہو جوڑہ ہہندیکیانمان بہہندیکی تریان تاقتی کردوہہ ﴿لِيَقُولُوا أَهَؤُلَاءِ مَنَ اللَّهُ عَلَيْهِم مِّنْ بَيْنِنَا﴾ بؤئوہی بلین نایا ئوانہ خواریزو بہہرہی پی بہ خشییون لہ ناو ٹیمہ دا؟ ﴿أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ﴾ نایا خوالہ ہہموو کہس زانانرنی یہ بہوانہی شوکرانہ بڑیرن؟ ﴿وَإِذْ جَاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِنَا﴾ وہ کاتئی ئوانہی کہ بروایان ہہیہ بہ نایہ تہ کانی ٹیمہ ہاتن بولات ﴿فَقُلْ سَلِّمُوا عَلَيكُمْ﴾ ئوہہ پیمان بلئی سللاوتان لی بیت ﴿كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ﴾ بہرورہدگار تان بہزہی و میہرہبانی لہسہر خوی پیویست کردوہہ ﴿أَنَّهُ مَن عَمِلَ مِنكُمْ سُوءًا بِجَهْلَةٍ﴾ بینگومان ہہر کہس لہ ئیوہ کاریکی خراب بکات بہنہزانی ﴿ثُمَّ تَابَ مِن بَعْدِهِ وَأَصْلَحَ﴾ پاشان بگہر پتہوہو تہوبہ بکات و خوی چاک بکات ﴿فَأَنَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ ئوہہ بہراستی خوالیورہدی بہ بہزہی یہ ﴿وَكَذَلِكَ نَقُصُّ الْأَيَاتِ﴾ نابہو جوڑہ نایہ تہ کان روون دہ کہینہوہ ﴿وَلِتَسْتَبِينَ سَبِيلُ الْمُجْرِمِينَ﴾ بؤئوہی رینگای تاوانباران روون بیتہوہہ ﴿قُلْ إِنِّي نُهَيْتُ أَنْ أُعْبَدَ الَّذِينَ﴾ بلئی: بینگومان من قہدہ غہم لیکر اوہ لہوہی کہ بہندیادی بکہم بؤئوہوانہی ﴿تَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ﴾ ئیوہہاواریان لیدہ کہن و دہیان بہرستن بینگہ لہ خوا ﴿قُلْ لَا أَتَّبِعُ أَهْوَاءَكُمْ﴾ بلئی من شویئی نازووہ کانی ئیوہ ناکہوم ﴿قَدْ ضَلَّكَ إِذًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُهْتَدِينَ﴾ ئہ گہر وا بکہم بینگومان من گومرا دہبم و ہلہ ریزی ئوہ کہسانہدا نام کہ ریتنموونیان و ہر گرتوہہ ﴿قُلْ إِنِّي عَلَى بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي﴾ بلئی بینگومان من لہسہر بہ لگہیہ کی ناشکرام کہ لہ لایہن بہرورہدگار مہوہیہ ﴿وَكَذَّبْتُمْ بِهِ﴾ کہ چی ئیوہہ پرواتان پی نہہینا ﴿مَا عِنْدِي مَا تَسْتَعِجِلُونَ بِهِ﴾ ئوہہ (سزای) ئیوہہ بہلہی ہاتنی دہ کہن بہ دہست من نی یہ ﴿إِن لَّحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ﴾ فہرمان رہوایی تہنہا بؤخوایہہ ﴿بِقُضِّ الْحَقِّ﴾ حہق و راستی باسی دہ کات ﴿وَهُوَ خَيْرُ الْفَاصِلِينَ﴾ وہ ئوہ چاکترنی پریار دہر و جیا کہرہوہیہ ﴿قُلْ لَو أَن عِنْدِي مَا تَسْتَعِجِلُونَ بِهِ﴾ بلئی ئہ گہر لام بوایہ ئوہی ئیوہہ لہ دہ کہن لہ ہاتنی ﴿لَقُضِيَ الْأَمْرُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ﴾ ئوہا کاری نیوان من و ئیوہہ کوتایی پی دہہیترا ﴿وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِالظَّالِمِينَ﴾ وہ خوا چاک ناگادارہ بہستہم کاران ﴿وَإِن يَدْعُهُمْ مُقَاتِلُ الْعَذَابِ﴾ وہ کلیلی ہہموو نہیتی یہ کان ہہر لای خوایہہ ﴿لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ﴾ کہس نایانزانت جگہ لہ (خودا) ﴿وَيَعْلَمُ مَا فِي السَّيْرِ وَالْبَحْرِ﴾ وہ (خوا) دہزانی چی لہ ووشکانی و دہریادا ہہیہ ﴿وَمَا تَسْقُطُ مِن رَّزْقٍ إِلَّا أَعْلَمُهَا﴾ وہ ہہر گہ لایہک بکہویتہ خواروہہ خوا پی ی دہزانت ﴿وَلَا حَافِيَ فِي ظِلْمَتِ الْأَرْضِ﴾ و ہہر دانہ و نیلہ یہک لہ تاریکی یہ کانی زہویدا بیت ﴿وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَاسٍ﴾ و ہہر تہرو ووشکیک ہہبیت ﴿إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ﴾ ہہر ہہموویان لہ کتیبی ناشکرا لہ (لوح المحفوظ) دان ﴿﴾

وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُم بِاللَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُم بِالنَّهَارِ ثُمَّ
 يَبْعَثُكُمْ فِيهِ لِيُقْضَىٰ أَجَلٌ مُّسَمًّى ثُمَّ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ ثُمَّ
 يُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٦٠﴾ وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ
 وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَكُمْ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ
 رُسُلُنَا وَهُمْ لَا يُفْرِطُونَ ﴿٦١﴾ ثُمَّ رُدُّوْا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ الْحَقِّ
 أَلَا لَهُ الْحُكْمُ وَهُوَ أَسْرَعُ الْحَاسِبِينَ ﴿٦٢﴾ قُلْ مَنْ يُنَجِّيكُمْ مِّنْ
 ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ تَدْعُونَهُ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً لِّئِنْ أَنجَانَا مِنْ
 هَذِهِ لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٦٣﴾ قُلِ اللَّهُ يُنَجِّيكُمْ مِّنْهَا وَمِنْ كُلِّ كَرْبٍ
 ثُمَّ أَنْتُمْ تُشْرِكُونَ ﴿٦٤﴾ قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِّنْ
 فَوْقِكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ أَوْ يَلْبَسَكُمْ شِيعًا وَيُذِيقَ بَعْضَكُمْ
 بَأْسَ بَعْضٍ أَنْظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُونَ ﴿٦٥﴾ وَكَذَّبَ
 بِهِ قَوْمُكَ وَهُوَ الْحَقُّ قُلْ لَسْتُ عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ ﴿٦٦﴾ لِكُلِّ نَبِيٍّ
 مُّسْتَقَرٌّ وَسَوْفَ تَعْمَلُونَ ﴿٦٧﴾ وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي آيَاتِنَا
 فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ وَإِمَّا يُنسِيَنَّكَ
 الشَّيْطَانُ فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرِىٰ مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٦٨﴾

﴿وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُم بِاللَّيْلِ﴾ وہ ہر ٹھو خواہیہ کہ دہتان خہوینیت لہ شہودا (لیرہدا خہو بہ مانای مردن ہاتوہ) ﴿وَيَعْلَمَ مَا جَرَحْتُم بِالنَّهَارِ﴾ وہ شہزانی (لہ رورڈا) ج کاریکتان نہ انجام داوہ ﴿ثُمَّ يَبْعَثْكُمْ فِيهِ﴾ پاشان لہ رورڈا لہ خہو بیدارتان دہ کاتہوہ ﴿لِيُقَضَّىٰ أَجَلٌ مُّسَمًّى﴾ بوق ٹھوہی تہواو بیی ماوہی دیاریکراو (ی ہہموو کہسی) ﴿ثُمَّ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ﴾ ٹھوسا ہہر بولای ٹھوہ گہرانہوتان ﴿ثُمَّ يَبْتَلِيكُمْ بِنَمَائِكُمْ تَعْمَلُونَ﴾ پاشان ہہوالتان بی دہدات بہہر کردہوہبہک کہ کردوتانہ ﴿وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ﴾ ٹھو (خوا) زال و دہسہ لاتدارہ بہسہر بہندہ کانیدا ﴿وَيُرْسِلْ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً﴾ و فریشتانیکتان بوق دہنیریت (کہ چاودیر و پاریزہر و نوسہری کردہوہ کانتانن) ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدِكُمُ الْمَوْتُ﴾ تاکاتی یہ کیکتان دیت ﴿تَوَفَّيْتُمُوهَا﴾ نیراوہ کانمان گیانی دہ کیشن ﴿وَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ﴾ کہ ہہچ سستی و کہ متہر خہمی یہک ناکہن (لہ کارہ کانیندا) ﴿ثُمَّ رُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ الْحَقُّ﴾ پاشان دہ گہریتیرنہوہ بولای خوا کہسہروہری راستہ قینہ یانہ ﴿أَلَا لَهُ الْحُكْمُ﴾ ٹاگاداربن فہرمان رہوایی و بریار ہہر بوق ٹھوہ ﴿وَهُوَ أَسْرِعُ الْحِسَابِ﴾ ہہر خوایشہ لپرسینہوہی خیراترہ لہ ہہموو کہس ﴿قُلْ مَنْ يُحْيِيكُمْ مِنْ ظُلُمَاتِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ﴾ (ٹھوی موحمہد ﷺ) بلی: ٹایا کی ٹیوہ رزگار دہ کات لہ تاریکیہ کانی ووشکانی و دہریا ﴿تَدْعُوهُ وَتَضَعُ وَخُفْيَةً﴾ کہ ہاوار و نزای لیدہ کہن بہ ٹاشکراو نہینی ﴿لَئِنْ لَمْ نَجْعَلْ لَكُمْ هَذِهِ﴾ (ٹھلین) سویند بہ خوا ٹھہ گہر لہم مہترسی یہ رزگارمان بکات ﴿لَتَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ﴾ ٹھوہ بیگومان لہ سوپاس کارانی خوا دہبین ﴿قُلْ اللَّهُ يَبْعَثُكُمْ فِيهَا﴾ بلی: ہہر خوا ٹیوہ رزگار دہ کات لہو مہترسی یہ ﴿وَمِنْ كُلِّ كُوفٍ﴾ و لہ ہہموو نارہحتی و غم و بہزارہیہک ﴿ثُمَّ أَنْتُمْ تُشْرِكُونَ﴾ (لہ گہل ٹھوہشدا) پاشان ٹیوہ ہاوبہش بوق خوا بریار دہدن ﴿قُلْ هُوَ الْقَادِرُ﴾ بلی: ہہر ٹھو خواہی بہتوانا و دہستہ لاتدارہ ﴿عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا﴾ کہ سزایہ کتان بوق بنیریت ﴿مَنْ فَوْقَكُمْ﴾ لہ سہروتانہوہ ﴿أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ﴾ یان لہ ژیریتانہوہ ﴿أَوْ يَلْسَكُكُمْ شَيْعًا﴾ یان سہرتان لی بشیونینی و بتان کات بہچہند دہستہ و تاقمیکہوہ ﴿وَيُذِيقُ بَعْضَكُمْ بَأْسَ بَعْضٍ﴾ جاہہندیکتان بہ ہہندیکی ترتان سزاو نازار بدات ﴿انظُرْ كَيْفَ نَصَرَفُ الْآيَاتِ﴾ سہرنج بدہ چون ٹایہتہ کان دہ گورین (لہ جوریکہوہ بوق جوریکی تر) ﴿لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُونَ﴾ تا ٹھوان تیبگن و بیربکہنہوہ ﴿وَكَذَّبَ بِهِ قَوْمُكَ وَهُوَ الْحَقُّ﴾ گہلہ کت باوہریان بہم قورٹانہ نہ کرد کہ ہہر ٹھوہ حق و راست ﴿قُلْ لَسْتُ عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ﴾ بلی: من پاریزہر و بہرپرستان نیم ﴿لِكُلِّ نَسَائِمٍ مُّسْتَقَرٌّ﴾ بوق ہہموو ہہوالیک کاتیکی دیاریکراو ہہیہ (کہ راست و دروی تیادا رپون دہبیتہوہ) ﴿وَسَوْفَ تَعْمَلُونَ﴾ و بہزووی دہزانن ﴿وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي آيَاتِنَا﴾ ہہر کاتی ٹھوانت دی قسہی ناشایستہ دہ کہن دہربارہی ٹایہتہ کانی ٹیمہ ﴿فَاعْرَضْ عَنْهُمْ﴾ ٹھوہ رپو و ہر گیرہ لییان ﴿حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ﴾ تا دہچنہ سہر باسیکی تر ﴿وَأَمَّا يُنْسِيكَ الشَّيْطَانُ﴾ و ٹھہر شہیتان لہ بیری بردیتہوہ ﴿فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرِ مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ ٹیتر لہ پاش بیرکہوتنہوہت لہ گہل کومہلی ستہم کاران دامہ نیشہ ﴿

وَمَا عَلَى الَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَلَا كُنْ
 ذِكْرًا لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿٦٦﴾ وَذَرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ
 لِعِبَادٍ لَهُمْ وَأَغْرَبْتَهُمُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَذَكَرَ بِهِ أَنْ
 تَبْسَلَ نَفْسٌ بِمَا كَسَبَتْ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيٌّ
 وَلَا شَفِيعٌ وَإِنْ تَعَدَلَ كُلُّ عَدْلٍ لَا يُؤْخَذُ مِنْهَا أُولَئِكَ
 الَّذِينَ أُبْسِلُوا بِمَا كَسَبُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيمٍ
 وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٧٠﴾ قُلْ أَدْعُوا مِن دُونِ
 اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُنَا وَلَا يَضُرُّنَا وَنُرَدُّ عَلَىٰ أَعْقَابِنَا بَعْدَ إِذْ
 هَدَانَا اللَّهُ كَالَّذِي اسْتَهْوَتْهُ الشَّيَاطِينُ فِي الْأَرْضِ
 حَيْرَانَ لَهُ وَأَصْحَابٌ يَدْعُونَهُ إِلَىٰ الْهُدَىٰ اسْتِنَافًا قُلْ إِنَّ
 هُدَىٰ اللَّهِ هُوَ الْهُدَىٰ وَأَمْرًا نَّسْلِمُهُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٧٦﴾ وَأَنْ
 أَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتَوْهُ وَهُوَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٧٦﴾ وَهُوَ
 الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَيَوْمَ يَقُولُ كُنْ
 فَيَكُونُ قَوْلُهُ الْحَقُّ وَلَهُ الْمُلْكُ يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ
 عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴿٧٧﴾

﴿وَمَا عَلَى الَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ﴾ (ہر چہ نہ) تو انہی خویمان دہ پاریزن ہیچ پرسیارو تاوانی تو انیان لہ سہر نی یہ ﴿وَلَا كُنْ ذَكْرِىٰ لَهُمْ يَتَّقُونَ﴾ بہ لام بیر خستہ نہ وہ یہ تا خویمان پاریزن ﴿وَذَرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَمِبًا وَلَهُمْ﴾ (تہی مو حہ ممہد ﷺ) واز بیٹہ لہ وانہی ٹاہنہ کہ بیان کردوہ بہ گہ مہ و گالٹہ جاری ﴿وَعَذْرَتُهُمْ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا﴾ و ژبانى دنیا ہلی خہ لہ تاندون ﴿وَذَكْرِيٰ﴾ وہ بہ قورٹان ٹاموژ گاریان بکہ ﴿اَنْ يُسَلَّ نَفْسٌ بِمَا كَسَبَتْ﴾ بو تہ وہی ہیچ کہ س تیا نہ چی بہ ہوی تہو (خراپانہ) ی کردوہ تہی ﴿لَيْسَ لَهَا مِنْ دُوْبِ اللّٰهِ وِىٌّ وَلَا تَنْفَعُ﴾ کہ جگہ لہ خوا ہیچ دؤست و تکا کاریکی نی یہ ﴿وَاَنْ تَعْدِلَ كُلُّ عَدْلٍ لَّا يُؤْخَذُ مِنْهَا﴾ تہ گہر ہموو فیدا و بریتی یہ ک بدات لی ی و ہر ناگیری ﴿اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ اُتُوا بِمَا كَسَبُوْا﴾ تہ وانہ کہ سانیکن بہ ہوی تہو (خراپانہ) ی کہ کردوویانہ تیاچوون ﴿لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيْمٍ﴾ بو تہ وانہ یہ خوار دنہ وہ یہ کہ لہ ٹاوی زور گہرم و بہ کول ﴿وَعَذَابٌ اَلِيْمٌ بِمَا كَانُوْا يَكْفُرُوْنَ﴾ و سزای زور بہ تازاریش بہ ہوی تہ وہی کہ بی برابوون ﴿قُلْ اَنْدَعُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ﴾ بلنی ٹایا بیجگہ لہ خوا ہاوار بکہین (و بہرستین) ﴿مَا لَا يَنْفَعُكَ وَا لَا يَضُرُّكَ﴾ شتیک کہ نہ سو و دمان ہی دہ گہ یہ نیت و نہ زیان ﴿وَسُرُّدٌ عَلٰٓى اَعْقَابِنَا﴾ وہ بہرہ و دوا بگہرینہ وہ (باشگہ زینہ وہ لہ ٹاہنہ کہ مان) ﴿بَعْدَ اِذْ هَدٰنَا اللّٰهُ﴾ لہ پاش تہ وہی کہ خوا رینموونی کردین (بو رینگای راست)؟ ﴿كَالَّذِيْ اَسْتَهْوَتْهُ الشَّيْطٰنُ﴾ بہ وینہی تہو کہ سہی کہ شہیتانہ کان سہریان لی شیواند بی ﴿فِي الْاَرْضِ حَيْرٰنًا﴾ لہ زہوی داسہر گہردان بی ﴿لَهُ وَاَصْحٰبٌ يَدْعُوْنَهُ اِلٰى الْهٰدٰى﴾ و چہند ہاوری یہ کی ہہ بی بانگی کہن بو رینگای راست ﴿اٰتٰتًا﴾ (بلین) و ہرہ بو لای ٹیمہ (کہ چی بہ گوئیان نہ کات) ﴿قُلْ اِنْ هٰدٰى اللّٰهُ هُوَ الْهٰدٰى﴾ بلنی بہ راستی ہہر رینموونی خوار ی نموونی راستہ ﴿وَاْمُرْنَا لِنَشْكُرَ لِرَبِّ الْعٰلَمِيْنَ﴾ و فہرمانمان پندر اوہ کہ مل کہچ و گوپرا بہل بین بو بہر وہ ردگاری جیہانیان ﴿وَاَنْ اَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَاَتَّقُوْهُ﴾ وہ (فہرمانمان پندر اوہ) کہ بہریکی نویٹ بہ جی بینن و لہو (بہر وہ ردگارہ) بترسین ﴿وَهُوَ الَّذِيْ اِلَيْهِ تُخْتَرُوْنَ﴾ وہ ہہمووتان ہہر بو لای تہو و زاتہ کو دہ کریتہ وہ (لہرور ی دوا پیدا) ﴿وَهُوَ الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ﴾ و ہہر تہو خوا یہ یہ کہ ٹاسمانہ کان و زہوی بہدی ہیتا وہ بہ حق و راستی ﴿وَيَوْمَ يَقُوْلُ كُنْ فَيَكُوْنُ﴾ وہ ہہر رور ی بہ شتیک بفر مووی بیہ تہ ویش دہست بہ جی دہبی ﴿قَوْلَهُ الْحَقُّ﴾ فہرمان و ووتہی تہو و راستہ ﴿وَلَهٗ الْمَلٰٓئِكُ يَوْمَ يُفْعٰلُ فِي الصُّوْرِ﴾ ہہر بو تہ وہ مولک و خواوہ نیہ تی لہو رور ہدا کہ فو دہ کریت بہ (صور) کہرہ نادا ﴿عَلِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ﴾ زانا و ٹاگایہ بہ ہہموو نہیتی و ٹاشکرایہ ک ﴿وَهُوَ الْحَكِيْمُ الْحَبِيْرُ﴾ و ہہر تہو کار دروست و بہ ٹاگا ﴿۷۶﴾

* وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ عَازِرًا أَنْ يَدِينُوا بِمِلَّةِ اللَّهِ أَخَذُوا عِزًّا إِنَّ
 رَبِّي لَذِي الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿٧٤﴾ وَكَذَلِكَ نُرِي إِبْرَاهِيمَ
 مَلَكُوتَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلِيَكُونَ مِنَ الْمُوقِنِينَ ﴿٧٥﴾
 فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ رَأَى الْكُوكَبَ قَالَ هَذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ
 قَالَ لَا أَحِبُّ الْأَفْلِينَ ﴿٧٦﴾ فَلَمَّا رَأَى الْقَمَرَ بَازِغًا قَالَ هَذَا
 رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَئِن لَّمْ يَهْدِنِي رَبِّي لَأَكُونَنَّ مِنَ الْقَوْمِ
 الضَّالِّينَ ﴿٧٧﴾ فَلَمَّا رَأَى الشَّمْسَ بَازِغَةً قَالَ هَذَا رَبِّي هَذَا
 أَكْبَرُ فَلَمَّا أَفَلَتْ قَالَ يَاقَوْمِ إِنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ ﴿٧٨﴾
 إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
 حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٧٩﴾ وَحَاجَّهُ قَوْمُهُ قَالَ
 أَتُحِبُّونَنِي فِي اللَّهِ وَقَدْ هَدَانِ وَلَا أَخَافُ مَا تُشْرِكُونَ بِهِ
 إِلَّا أَنْ يَشَاءَ رَبِّي شَيْئًا وَسِعَ رَبِّي كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا أَفَلَا
 تَتَذَكَّرُونَ ﴿٨٠﴾ وَكَيْفَ أَخَافُ مَا أَشْرَكْتُمْ وَلَا تَخَافُونَ
 أَنَّكُمْ أَشْرَكْتُمْ بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا
 فَأَيُّ الْفَرِيقَيْنِ أَحَقُّ بِالْأَمْنِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨١﴾

﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ أَرَزَكْ﴾ وہ (بیریکرہوہ) کاتیک کہ ئیراہیم ووتی بہ نازہری باوکی ﴿أَتَتَّخِذُ أَصْنَامًا ءِالِهَةً﴾ ئایا تو بتانیک دہ کہ یتہ بہرستراوی خوت؟ ﴿إِنِّي أَرَأَيْتَ وَقَوْمَكَ فِي صَلَاتٍ مُّبِينٍ﴾ بہراستی من توو گہلہ کہت لہ گو مریبی یہ کی تہواو و ئاشکرادا دہ بینم ﴿٧١﴾ ﴿وَكَذَلِكَ نُرِي إِبْرَاهِيمَ﴾ بہو شیوہ بہ نیشانی ئیراہیم مان دا ﴿مَلَكُوتِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ﴾ دہسہ لات و خواہنتی (خوا بو) ئاسمانہ کان و زہوی ﴿وَلِيَكُوْنَنَّ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ﴾ بو تہوہی لہ ریزی باوہردارہ راستہ قینہ کاندہ بیت ﴿٧٢﴾ ﴿فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ﴾ کاتی شہوی بہسہردا ہات ﴿رَأَىٰ اَكُوْبًا﴾ تہستیرہہ کی بینی ﴿قَالَ هٰذَا رَبِّي﴾ ووتی تہمہ بہرورہدگاری منہ ﴿فَلَمَّا أَفَلَ﴾ بہلام کاتی ئاوابوو ﴿قَالَ لَا اَحِبُّ الْاَفْلِيْنَ﴾ ووتی من ہہرچی ئاوا بی خو شم ناوی ﴿٧٣﴾ ﴿فَلَمَّا رَءِ الْقَمَرَ بَارِعًا﴾ تہمجا کاتی مانگی بینی ہلہات ﴿قَالَ هٰذَا رَبِّي﴾ ووتی تہمہ بہرورہدگاری منہ ﴿فَلَمَّا أَفَلَ﴾ بہلام کاتی کہ ئاوابوو ﴿قَالَ لَیْن لَّرَبِّي رَدِّي﴾ ووتی سوئند بہخوا تہ گہر بہرورہدگارم پرنموونیم نہ کات ﴿لَا كُوْنَنَّ مِنَ الْقَوْمِ الضَّالِّیْنَ﴾ بیگومان لہ کومہ لی گو مریان دہبم ﴿٧٤﴾ ﴿فَلَمَّا رَءِ الشَّمْسُ بَارِعَةً﴾ تہمجا کاتی خوری بینی ہلہات ﴿قَالَ هٰذَا رَبِّي هٰذَا اَكْبَرُ﴾ ووتی تہمہ بہرورہدگاری منہ تہمہ گہورہترہ (لہوان) ﴿فَلَمَّا أَفَلَ﴾ جا کاتی خو ریش ئاوا بوو ﴿قَالَ يٰقَوْمِ اِنِّي سِرٌّ وَمَا تَشْرِكُوْنَ﴾ ووتی تہی گہلہ کہم بہراستی من بہریم لہ ہہرشتی کہ ئیوہ دہیکہن بہہاوبہش بو خوا ﴿٧٥﴾ ﴿إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلذِّكْرِ﴾ بہراستی من رووی خو م وەر تہ گیرم بولای زاتیک ﴿فَطَرِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ﴾ کہ ئاسمانہ کان و زہوی بہدی ہیناوہ ﴿حَنِيفًا﴾ جگہ لہخوا رووم لہ ہچی تر ناکہم ﴿وَمَا اَنَا مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ﴾ وہ بیگومان من لہہاوبہش بہیدا کہران نیم ﴿٧٦﴾ ﴿وَحَاجَّةً قَوْمًا﴾ (بہلام ئیراہیم) گہلہ کہی دہمہ قالیان لہ گہلدا کرد ﴿قَالَ اُنْحَرُوْنِيْ فِيْ اِلٰهٍ وَقَدْ هَدٰنِيْ﴾ فہرموی ئایا ئیوہ دہمہ دہمی و موجدہ لہم لہ گہلدا دہ کہن؟ لہ بارہی خواوہ کہ بہراستی پرنموونی منی کردوہ ﴿وَلَا اَخَافُ مَا تُشْرِكُوْنَ بِهٖ﴾ من ناترسم لہوہی کہ ئیوہ دہیکہن بہہاوبہش بو خوا (چونکہ زیان ناگہینن) ﴿اِلَّا اَنْ يَّبْسَ رَبِّيْ شَيْئًا﴾ مہ گہر شتیک کہ بہرورہدگارم بیہوی بیکات ﴿وَسِعَ رَبِّيْ كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا﴾ زانست و ئاگاداری بہرورہدگارم ہموو شتیکی گرتوتہوہ ﴿اَفَلَا تَتَذَكَّرُوْنَ﴾ دہی ئایا بو بیرناکہنہوہ ﴿٧٧﴾ ﴿وَكَيْفَ اَخَافُ مَا اَشْرَكْتُمْ﴾ وہ من چوں دہترسم لہوہ بتانہی کہ ئیوہ کردوہ تانہ بہہاوبہش بو خوا ﴿وَلَا تَخَافُوْنَ اَنْتُمْ اَشْرَكْتُمْ بِاللّٰهِ﴾ کہ ئیوہ ناتر سن بیگومان بتانیکتان کردوہ تہ ہاوبہش بو خوا ﴿مَا لَرَبِّيْ زَلْ بِهٖ عَلَيْكُمُ سُلْطٰنًا﴾ کہ ہیچ بہلگہیہک نہ نیرراوہ بو تان (کہ تہوان بہرستن) ﴿فَأَنَّى الْفَرِيقِيْنَ اَحَقُّ بِالْاٰمِنِ﴾ دہی کہواتہ کام لہم دوو دہستہ بہ شایستہ ترہ بہ نہترسان (و ئارامی) ﴿اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ﴾ تہ گہر ئیوہ ہیچ دہزانن ﴿٧٨﴾

الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَٰئِكَ لَهُمُ الْأَمَنُ
 وَهُمْ مُّهْتَدُونَ ﴿٨٢﴾ وَتِلْكَ حُجَّتُنَا آتَيْنَاهَا إِبْرَاهِيمَ عَلَى
 قَوْمِهِ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَّن نَّشَاءُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿٨٣﴾
 وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ كُلًّا هَدَيْنَا وَنُوحًا هَدَيْنَا
 مِن قَبْلُ وَمِن ذُرِّيَّتِهِ دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ
 وَمُوسَى وَهَارُونَ وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٤﴾
 وَزَكَرِيَّا وَيَحْيَىٰ وَعِيسَىٰ وَإِيلَاسَ كُلٌّ مِّنَ الصَّالِحِينَ
 ﴿٨٥﴾ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيُونُسَ وَلُوطًا وَكُلًّا فَضَّلْنَا عَلَى
 الْعَالَمِينَ ﴿٨٦﴾ وَمِنَ آبَائِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَإِخْوَانِهِمْ وَاجْتَبَيْتَهُمْ
 وَهَدَيْنَاهُمْ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٨٧﴾ ذَٰلِكَ هُدَىٰ اللَّهِ يَهْدِي
 بِهِ مَن يَشَاءُ مَن عِبَادِهِ وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحِطَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا
 يَعْمَلُونَ ﴿٨٨﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ
 وَالنُّبُوَّةَ فَإِن يَكْفُرْ بِهَا هَؤُلَاءِ فَقَدْ وَكَلْنَا بِهَا قَوْمًا لَّا يَسُوءُ
 بِهَا كَافِرِينَ ﴿٨٩﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَىٰ اللَّهُ فَبِهِدَاهُمُ اقْتَدِهْ
 قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِن هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعَالَمِينَ ﴿٩٠﴾

﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەوانەى كە برۆيان هیناوه ﴿وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ﴾ و برۆاكهیان تىكەل بەستەم (هاوەل دانان) نە كەردووہ ﴿أُولَئِكَ لَهُمُ الْأَمَنُ وَهُمْ مُّهْتَدُونَ﴾ هیمنى و ئاسایش تەنھا بۆ ئەوانەى هەر ئەوانەش پێنمۆن كراوون ﴿وَ تِلْكَ حُجَّتُنَا آتَيْنَاهَا إِبْرَاهِيمَ﴾ ئەو (بەلگانە) بەلگەى ئیمە بوون كە دابوو مان بە ئیبراهیم ﴿عَلَى قَوْمِهِ﴾ لەبەرانبەر گە لە كە یەوہ ﴿تَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مِّنْ نَّشَأٍ﴾ هەر كە سێك بمانەوێت بلەو پابەى بەرز دە كە یەنەوہ ﴿إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ﴾ بەراستى پەرۆرد گارت كاردروستى زانایە ﴿وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ﴾ وە ئیسحاق و (لەئیسحاقیش) یە عقوبمان پێ بەخشى ﴿كَلَّا هَدَيْنَا﴾ پێنمۆنى هەموو یانمان كرد ﴿وَنُوْحًا هَدَيْنَا مِّن قَبْلُ﴾ وە لەوہو پێش پێنمۆنى نوو حیشمان كرد ﴿وَمِن ذُرِّيَّتِهِ دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَمُوسَى وَهَارُونَ﴾ و لەنەوہ كانى نوو ح داوودو سولەیمان و ئەيووب و یوسف و موسا و هاروونمان (پێنمۆنى كرد) ﴿وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾ ئا بەو چەشنە پاداشتى چاكە كاران دەدە یەنەوہ ﴿وَرَكْرَبًا وَيَحْيَىٰ وَعِيسَىٰ وَإِيَّاسَ﴾ وە زە كە ریا و بەحیا و عیسا و ئیلياس ﴿كُلٌّ مِّنَ الصَّالِحِينَ﴾ هەر یەك لەمانە لە چاكە كاران بوون ﴿وَإِسْمَاعِيلَ وَالْيَسَعَ وَيُوشَعَ وَحُوطًا﴾ وە ئیسماعیل و یەسەع و یونس و لووط ﴿وَكَأَلَّا فَضَّلْنَا عَلَى الْعَالَمِينَ﴾ هەر یەكە لەمانە پێزمانداون بەسەر هەموو خەلكیدا ﴿وَمِن آدَابِهِمْ وَذُرِّيَّتِهِمْ وَآخْوَانِهِمْ﴾ هەر وەها هەندى لەباوك و نەوہو و براكانیان ﴿وَاجْتَبَيْتَهُمْ وَهَدَيْتَهُمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ هەلمان بزاردوون و پێنمۆنىمان كردوون بۆ پێگەى راست ﴿ذَلِكَ هَدَى اللَّهُ يَهْدِي بِهِ مَن يَشَاءُ﴾ ئەوہ پێنمۆنى خوا بە پێنمۆنى هەر بەندەى كى پێدە كات ﴿بِشَاءٍ مِّنْ عِبَادِهِ﴾ لەبەندە كانى كە خۆى بیهوى ﴿وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحِطَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَمْلُونُ﴾ وە ئە گەر هاو بەشيان رەو ابدایە بۆ خوا بێگومان ئەو چاكەنى كەردبوون هەمووى بێ پاداشت دەردەچوو ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ﴾ ئەوانە كە سانێكن ﴿آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالنُّبُوَّةَ﴾ پەيام و زانین و حوكمەرانى و پێغەمبەر پێمان پێ بەخشوون ﴿فَإِن يَكْفُرْ بِهَا هَؤُلَاءِ﴾ جا ئە گەر ئەوانە (قورەيش) برۆاى پێ نەهێتن ﴿فَقَدْ وَكَلْنَا بِهَا قَوْمًا لِّيَسْأَلِبَهَا كَافِرِينَ﴾ ئەوہ بێگومان بەدەستە بە كى ترمان سپاردووہ (چاودێرى بكەن و) بێ برۆاش نابن بێى ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ﴾ ئەوانە (ئەو پێغەمبەرەنەى باس كران) كە سانێك بوون خوا پێنمۆنى كردن ﴿فِيهِمْ هَدْيٌ مَّقْتَدَةٌ﴾ دەى بە پەرەوى پێگە و پێبازى ئەوان بكە (ئەى مو حەمەد ﷺ) ﴿قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا﴾ (ئەى مو حەمەد ﷺ) بلى داواى هېچ كرى و پاداشتىكتان لێناكەم لەسەرى ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ﴾ ئەم قورئانە تەنھا ئامۆژگارى بە بۆ هەموو جیهانیان ﴿﴾

وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِذْ قَالُوا مَا أَنزَلَ اللَّهُ عَلَيْنَا مِنْ شَيْءٍ ۗ
 قُلْ مَنْ أَنزَلَ الْكِتَابَ الَّذِي جَاءَ بِهِ مُوسَى نُورًا وَهُدًى
 لِلنَّاسِ يَجْعَلُونَهُ قَرَاطِيسَ يُبَدُّونَهَا وَيُخْفُونَ كَثِيرًا وَعُلَمَتْهُمُ
 مَا لَهُمْ تَعَامُوا أَنْتُمْ وَلَا آبَاءُكُمْ قُلِ اللَّهُ ثُمَّ ذَرْهُمْ فِي خَوْضِهِمْ
 يَلْعَبُونَ ﴿٩١﴾ وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مَبَارَكٌ مُصَدِّقُ الَّذِي بَيْنَ
 يَدَيْهِ وَلِتُنذِرَ أُمَّ الْقُرَى وَمَنْ حَوْلَهَا وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ
 يُؤْمِنُونَ بِهِ ۗ وَهُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ﴿٩٢﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن
 أَفْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ قَالَ أُوحِيَ إِلَيَّ وَلَمْ يُوحَ إِلَيْهِ شَيْءٌ ۗ
 وَمَنْ قَالَ سَأُنزِلُ مِثْلَ مَا أَنزَلَ اللَّهُ وَلَوْ تَرَى إِذِ الظَّالِمُونَ فِي
 غَمْرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُوا أَيْدِيهِمْ أَخْرِجُوا أَنْفُسَكُمُ
 الْيَوْمَ تُحْجَزُونَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ غَيْرَ
 الْحَقِّ وَكُنْتُمْ عَنْ آيَاتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ ﴿٩٣﴾ وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا
 فِرَادَى كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَتَرَكْتُمْ مَا خَوَّلْنَاكُمْ وَرَاءَ
 ظُهُورِكُمْ وَمَا نَرَى مَعَكُمْ شُفَعَاءَكُمُ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ أَنَّهُمْ فِيكُمْ
 شُرَكَاءُ لَقَدْ تَقَطَّعَ بَيْنَكُمْ وَضَلَّ عَنْكُمْ مَا كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٩٤﴾

﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ﴾ وہك پیویست خویان نه ناسی و پریزان نه گرت ﴿إِذْ قَالُوا﴾ کاتی ووتیان ﴿مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَى بَشَرٍ مِّن شَيْءٍ﴾ خوا هیج شستیکی نه نار دوتہ خوار وه بو هیج ئاده می یهك ﴿قُلْ مَنْ أَنْزَلَ الْكِتَابَ الَّذِي بِلغى ئەى كئى ئەو كئیبه ی ناره خوار وه ﴿جَاءَهُ بِهِ مَوْسَى﴾ كه موسا هینای ﴿نُورًا وَهُدًى لِّلنَّاسِ﴾ (ئەو كئیبه) پروناکی و پرتمونوی بو بو خهلك (پیش دهستکاری كردنی له لایهن جول هله كه كانه وه) ﴿يَجْعَلُونَهُ قَرَأِطِيسَ﴾ ئیوه ئەو (كئیبه) ده كه نه چهنه پره و كاغه زئك ﴿بُدُونَهَا وَتُخْفَوْنَ كَثِيرًا﴾ به شستیکی (كه قازانجتانه) ئاشكرای ده كه نه و زوریشى (كه زبانی خوتانه) ده یشار نه وه ﴿وَعَلَّمْتُمَا مَا لَمْ تَلَّمَا﴾ شتانیك فیئ كراوون كه ئیوه نه تان ده زانی ﴿أَنْتَهُمَا لَآءِ اِبْتَاؤُكُمْ﴾ نه خوتان و نه باو و باپیرانتان ﴿قُلْ اللَّهُ﴾ بلی هه رخوا (كئیبی بو موسا ناردوه) ﴿مَرَدَرَهُمْ فِي حَوْضِهِمْ لِيَعْرَبُوا﴾ پاشان لیان گهری له ناو به تالی خویاندا گالته و یاری بکه نه و پوچن ﴿وَهَذَا كِتَابُنَا أَنْزَلْنَاهُ﴾ ئەم قورٹانه ئیمه ناردوو مانه ته خوار وه ﴿مُبَارَكٌ﴾ پیروز و فهرداره ﴿مُصَدِّقُ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ﴾ ئەو كئیبانه ش پیش ئەو هاتوون به راستیان داده نیت (پیش ئەوهی گاور و جوله كه كان بیشتوینن) ﴿وَلِيُنذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ حَوْلَهَا﴾ ههروهها بو ئەوهی دانیشتوانی مه ككه وده ورو بهری ئاگادار كه یته وه وه بیانترستی ﴿وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ يُؤْمِنُونَ بِهِ﴾ جا ئەوانه ی پروایان به دواروژ هه بی پروا به و (قورٹانه) دینن ﴿وَهُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ﴾ ئەوان پاریزه رن بو نویره کانیان و به چاکی له کاتی خویاندا ده یانکه نه ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾ کئی له وه كه سه سته م کارتره كه درو هه له بهستی به ده م خوا وه ﴿أَوْ قَالَ أُوْحَىٰ إِلَيَّ﴾ یان بلی نیگا و سرووشم بو کراوه ﴿وَلَمْ يُوحِ إِلَيْهِ شَيْءٌ﴾ به لام هیج نیگا و سرووشیکیشی بو نه کرابی ﴿وَمَنْ قَالَ سَأُنزِلُ مِثْلَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾ ههروهها كه سئى كه بلی منیش وینه ی ئەو قورٹانه ی خوا دایبه زانده وه داده به زینم ﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ﴾ خوز گه سته مکارانت ده یینی کاتی ﴿فِي عَمْرَاتٍ مُّتَوَاتِرٍ﴾ وان له ناره حه تی و سه ختی سه ره مهر گدا ﴿وَأَلْمَلِكُ كُفَّةً بَاسِطُو أَيْدِيهِمْ﴾ و فریشته كان ده ستیان بو ده بن (بو گیان کیشانیان) ﴿أَخْرِجُوا النَّفْسَ الْكَاذِبَةَ﴾ (بیان ده لین) خوتان دهر باز که نه (له م ناره حه تی گیان کیشانه ئە گهر راست ده که نه) ﴿الْيَوْمَ يُخْرَجُونَ عَذَابَ الْهُونِ﴾ ئەم مرو پاداشتی ریسوا که ر ده درینه وه ﴿بِمَا كُنتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ﴾ به هوی ئەوهی كه قسه ی ناراستان هه له به ست به ده م خوا وه ﴿وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَ رَبِّنَا بِأَمْرٍ﴾ و خوتان به گه و ره ده زانی له به رانه ر ئایه ته کانی خوا دا ﴿وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فَرْدًى﴾ سویند بیئ بیگومان ئیوه به ته نیا و یهك یهك گه پرانه وه بو لامان ﴿كَمَا خَلَقَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ﴾ هه ر وه کویه که م جار دروستمان کردن ﴿وَتَرْكُكُمْ مَّا خَوَّلْتُمْ وِرَاءَ ظُهُورِكُمْ﴾ و ئەوهی پیمان دابوون به جیتان هیشت له دوا ی خوتان (له مال و سهروه ت و سامان) ﴿وَمَا تَرَىٰ مَعَكُمْ﴾ وه نابینین له گه لئاندا ﴿شُعَاعَ كُرٍّ الَّذِي رَعِمْتُمْ أَنهْمُ فِکْرٌ شَرٌّ كُرًّا﴾ ئەو تکارانه ی كه لاتان و ابو و هاو به شی خوان له تکا کردن بو تان ﴿لَقَدْ نَقَعَ بَيْنَكُمْ﴾ سویند به خوا بیگومان پچرا په یوه سستی نیوانتان ﴿وَصَلَّ عَنكُمْ مَا كُنْتُمْ تَرَعُمُونَ﴾ وه ئەوهی به پشتیوانی خوتان دادنا وون بوو لیتان ﴿۱﴾

* إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوَىٰ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَمُخْرِجُ
 الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ ذَٰلِكُمْ اللَّهُ فَاتَىٰ تَوْفَكُونَ ﴿٩٥﴾ فَالِقُ الْإِصْبَاحِ
 وَجَعَلَ اللَّيْلَ سَكَنًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ حُسْبَانًا ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ
 الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿٩٦﴾ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ النُّجُومَ لِتَهْتَدُوا
 بِهَا فِي ظُلُمَاتِ اللَّيْلِ وَالْبَحْرِ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ
 ﴿٩٧﴾ وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ فَمُسْتَقَرٌّ وَمُسْتَوْدَعٌ
 قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ ﴿٩٨﴾ وَهُوَ الَّذِي أَنزَلَ مِنَ
 السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ
 خَضِرًا نُخْرِجُ مِنْهُ حَبًّا مُتَرَاكِبًا وَمِنَ النَّخْلِ مِن طَلْعِهَا قِنْوَانٌ
 دَانِيَةٌ وَجَنَّاتٍ مِنْ أَعْنَابٍ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُشْتَبِهًا وَغَيْرَ
 مُتَشَبِهٍ ۗ انظُرُوا إِلَى ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَيَنْعِهِ ۗ إِنَّ فِي ذَٰلِكُمْ
 لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٩٩﴾ وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِبِّ وَخَلَقَهُمْ
 وَخَرَقُوا لَهُ وَبَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۗ سُبْحٰنَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُصِفُونَ
 ﴿١٠٠﴾ بَدِيعُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ ۗ أَلَا يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ وَلَمْ تَكُن لَّهُ
 صَاحِبَةً وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ ۗ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٠١﴾

﴿إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوَى﴾ به راستی خواله تکه‌ری دانه و نیله و ناو که تزوه (کاتیک که دهر پوینریت له زه ویدا) ﴿يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ﴾ زیندوو دهر ته هیئنی له مردوو ﴿وَمُخْرِجُ الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ﴾ وه (خوا) دهر هیئنه‌ری مردوانه له زیندوو ﴿ذَلِكَ اللَّهُ فَالِقُ الْفَجْرِ إِنَّهُ مُفَوِّكُونَ﴾ نه ویهه خوای ئیوه دهی که واته ئیوه چؤن (له بهر سستی نه و خوابه) لا دهر دین؟ ﴿فَالِقُ الْإِصْبَاحِ﴾ (خوا) به دی هیئنه‌ری شه به ق و پروناکی رۆژ بوونه و یه ﴿وَجَعَلَ اللَّيْلَ سَكَنًا﴾ و شه وی کردوو به کات و هوی ئارامگرتن ﴿وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ حَسْبَانَا﴾ و خور و مانگی کردو ته هوی حساب دیار یکردن و زانینی کات ﴿ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ﴾ نه و هوش نه ندازه گرتنی خوای به دهسه لاتی زانابه ﴿هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ النُّجُومَ﴾ وه ههر خوابه که نه سستیره‌ی داناوه بؤتان ﴿لِتَهْتَدُوا بِهَا فِي ظُلُمَاتِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ﴾ بؤئه و هی رییان پیئدر کهن له تاریکیه کانی و شکانی و دهر یادا ﴿قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ به راستی ئایه ته کانمان پروون کردو ته وه بؤ کؤمه لئی که بزائن و تی بگن ﴿وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَ لَكُم مِّن نَّفْسٍ وَاحِدَةٍ﴾ وه نه و خوابه زاتیکه که ئیوه‌ی دروست کردوه له یه که کس که (ئادهم) ﴿فَسَمَّرَ وَمُسْتَوْدَعٌ﴾ نه مجا (له پشتی باو کتانا) نیشته جئ کران (دواتریش له مندالدانی دایکتاندا) دانران به شیوه‌ی کاتبی ﴿قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ﴾ به راستی ئایه ته کانمان پروون کردو ته وه بؤ کهسانی به ووردی بیر بکه نه وه ﴿هُوَ الَّذِي﴾ وه نه و خوابه زاتیکه ﴿أَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ که بارانی له ئاسمانه وه باراندوووه ﴿فَأَخْرَجْنَا بِهِ نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ﴾ جا به هوی نه و (بارانه وه) هه موو جو ره چه که ره یه کمان پرواند ﴿فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا﴾ نه مجا پرووه کی سه و زمان لی پرواندوووه ﴿خُجْرٌ مِنْهُ جِبَامٌ مَّا كِبَا﴾ وه له و (پرووه که سه و زه) دانه و نیله له له سه ره یه که له که بوومان دهر هیئناه وه گولی جو و گنم) ﴿وَمِنَ النَّخْلِ مِن طَلْعِهَا قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ﴾ وه له دار خورما له چه ند به لیککی هیئشووی شو ره وه بوو دهر ده هیئنین ﴿وَجَعَلْنَا مِّنْ أَعْنَابٍ﴾ وه (دهر پوینین به و بارانه) باخاتی زور له تری ی هه مه جو ر ﴿وَالزُّبُونُ وَالرِّمَّانُ﴾ و زه بتون و بنه هه ناری ﴿مُشْتَبِهًا وَعَبْرٌ مُّتَشَابِهٌ﴾ هاو وینه و له یه کتر جیا جیا (له تامدا) ﴿أَنْظُرْ إِلَى ثَمَرِهِ﴾ سه رنجی به ره مه که ی بدن ﴿إِذَا أَثْمَرَ وَيَنْعِهِ﴾ کاتیک بهر ده گرت و پی ده گات ﴿إِنَّ فِي ذَٰلِكُمْ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ بیگومان له م سه رنجدانه دا چه ند به لگه‌ی گه و ره هیه (له سه ره گه و ره‌ی دهسه لاتی خودا) بؤ که سانیک که بر واده هیئین ﴿وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ﴾ هاو به شانیکیان بر یار دا وه بؤ خوا که جنو کهن ﴿وَخَلَقَهُمْ﴾ له کاتیکدا خودا وه (جنو کانه‌ی) دروست کردوووه ﴿وَخَرَقُوا لَهُ بَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾ به درو و بوختان چه ند کوپ و کچیان ره وادا وه بؤ خوا به بی زانیاری ﴿سُبْحٰنَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُصِفُونَ﴾ پاک و بی گه ردی بؤ خوا له وه‌ی که نه و بی بروایانه بر یاری نه دهن بؤ خوا ﴿يَدْبَعُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ﴾ (خوا) داهیتنه‌ری ئاسمانه کان و زه وی یه له نه بوون ﴿أَنِّي يَكُونُ لَهُ وِلْدٌ وَتَرْتَكُنَ لَهُ صَلَاجَةٌ﴾ چؤن مندالی ده بی که ژن و هاوسه‌ری نه بووه ﴿وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ﴾ خوی هه موو شتیکی دروست کردوووه ﴿وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ و نه و به هه موو شتی زانا و به ناگایه ﴿۱۶۰﴾

ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَأَعْبُدُوهُ
 وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿١١٢﴾ لَا تَدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ
 يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ﴿١١٣﴾ قَدْ جَاءَكُمْ
 بَصَائِرُ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ أَبْصَرَ فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ عَمِيَ فَعَلَيْهَا
 وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ ﴿١١٤﴾ وَكَذَٰلِكَ نَصْرَفُ الْأَيَاتِ
 وَلِيَقُولُوا دَرَسْتَ وَلِنُبَيِّنَهُ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿١١٥﴾ اتَّبِعْ
 مَا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ
 ﴿١١٦﴾ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكُوا وَمَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا
 وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ﴿١١٧﴾ وَلَا تَسُبُّوا الَّذِينَ يَدْعُونَ
 مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَسُبُّوا اللَّهَ عَدْوًا بِغَيْرِ عِلْمٍ كَذَٰلِكَ زَيْنًا لِكُلِّ أُمَّةٍ
 عَمَلُهُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ مَرْجِعُهُمْ فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ
 ﴿١١٨﴾ وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ جَاءَهُمْ آيَةٌ لِيُؤْمِنُوا
 بِهَا قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُشْعِرُكُمْ أَنَّهَا إِذَا جَاءَتْ
 لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١١٩﴾ وَنُقَلِّبُ أَقْدَانَهُمْ وَأَبْصَرَهُمْ كَمَا لَمْ
 يُؤْمِنُوا بِهِ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَنَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١٢٠﴾

﴿ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ﴾ هەر ئەو خواجه‌یه که پەروردگاری ئیوه‌یه ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هیچ پەرستراویکی راسته‌قینه نی یه جگه له ئەو ﴿خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ﴾ دروست کهری هه‌موو شتیکه ﴿فَاعْبُدُوهُ﴾ که‌واته ئەو پهرستن ﴿وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ﴾ وه ئەو خواجه چاودیره به‌سه‌ر هه‌موو شتیکه وه ﴿لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ﴾ چاوه‌کان به‌ی پی نابه‌ن و ناتوانن بیینن ﴿وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ﴾ به‌لام ئەو هیزی بیینن و چاوه‌کان ده‌بینت ﴿وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ﴾ و ئەو به‌ناگای وردینه ﴿قَدْ جَاءَكُمْ بَصَائِرٌ مِّن رَّبِّكُمْ﴾ به‌راستی له‌لایه‌ن پەروردگار تانه‌وه چه‌ندین به‌لگه‌ی پرووتنان بۆ هاتووه ﴿فَمَن أَبْصَرَ فَلِنَفْسِهِ﴾ ئەمجا هەر که‌س بیر له‌راستی ده‌کاته‌وه ده‌بینی ئەوه (سوودی) بۆ خۆیه‌تی ﴿وَمَن عَمِيَ فَعَلَيْهَا﴾ هەر که‌سیش بیر ناکاته‌وه و کویر بووه ئەوه (زیانی) هەر بۆ خۆیه‌تی ﴿وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيفٍ﴾ وه من چاودیر و پاریزه‌رنیم به‌سه‌ر تانه‌وه (به‌س راگه‌یه‌نه‌رم) ﴿وَكَذَٰلِكَ نُصِرُكَ إِلَىٰ آيَاتِنَا﴾ ئاوا جوړ و شیوه‌ی به‌لگه‌کان ده‌گوڕین ﴿وَلِيَقُولُوا دَرَسْتَ﴾ ده‌با هەر بلین خویندووته و پیتووتراوه ﴿وَلِيُذَكِّرَنَّهُ وَلِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ وه بۆ ئەوه‌ی چاک پروونی بکه‌ینه‌وه بۆ کۆمه‌لیک که‌تیده‌گن و شاره‌زان ﴿أَتَسْمِعُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنَ رَبِّكَ﴾ شوینی ئەوه بکه‌وه که له‌لایه‌ن پەروردگار ته‌وه وه‌حیت بۆ کراوه ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هیچ شایسته‌ی پهرستن نه‌یه‌تیجگه له‌و (خوا) ﴿وَأَعْرَضَ عَنِ الْمُشْرِكِينَ﴾ وه پروو وهر گیره له‌هاوبه‌ش بریار ده‌ران ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكُوا﴾ وه ئە‌گه‌ر خوا بیویستابه‌ها و هلیان دا نه‌ده‌نا ﴿وَمَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيفًا﴾ و تومان نه‌ده‌کرد به‌چا و دیر و پاریزه‌ر به‌سه‌ریانه‌وه ﴿وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ﴾ و تو زۆردار و ده‌سه‌لاتدار نیت به‌سه‌ریانه‌وه ﴿وَلَا تَسُبُّوا الَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ﴾ (موسلمانان) جینو و قسه‌ی ناشرین مه‌لین به‌ویت و پهرستراوانه‌ی که‌ئه‌وان هاواریان لی ده‌که‌ن و ده‌یان پهرستن بیجگه له‌خوا ﴿فَيَسُبُّوا اللَّهَ عَدْوًا بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾ به‌و هۆیه‌وه ئەوانیش قسه‌ی نه‌شیاو بلین به‌خوا ﴿كَذَٰلِكَ رِيتَٰلَ كُلِّ أُمَّةٍ عَمَلُهُمْ﴾ به‌و شیوه‌یه‌ی رازندومانه‌ته‌وه بۆ هه‌موو ئوممه‌تیك کرده‌وه که‌یان ﴿ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ مَرْجِعُهُمْ﴾ پاشان گه‌رانه‌وه‌یان هەر بۆ‌لای پەروردگاریانه‌هه ﴿يَكْتَبُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ ئەمجا هه‌و‌الیان پی ده‌دات به‌و کرده‌وانه‌ی ئەنجامیان ده‌دا ﴿وَاقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ﴾ وه به‌هیزترین سویندیان به‌خوا ده‌خوارد ﴿لَئِن جَاءَ نَهْرٌ مِّنْ رَبِّكَ﴾ سویند به‌خوا ئە‌گه‌ر موعجیزه‌یه‌کیان بۆ بیت (له‌وانه‌ی که‌خۆیان داوایان ده‌کرد) بیگومان بر‌وا ده‌هیتن پی‌ی ﴿قُلْ إِنَّمَا أَلَايْتُ عِنْدَ اللَّهِ﴾ بلنی به‌راستی موعجیزه‌کان هەر لای خواجه ﴿وَمَا يُشْعِرُكُمْ﴾ وه ئیوه‌ نازانن ئە‌ی بر‌واداران ﴿أَنَّىٰ آتَا جَآءَتْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ ئە‌گه‌ر ئەو به‌لگانه‌ش بیته‌کابه‌وه هەر بر‌وا ناهیتن ﴿وَوَقَّلِكَ أَفْئِدَتَهُمْ وَأَبْصَرَهُمْ﴾ وه (کاتی هاتنی موعجیزه‌کان به‌هۆی پی بر‌وایانه‌وه) دل و چاویان وهرده‌گیرین و لاده‌هین (له‌باوهر هیتان) ﴿كَمَا لَتَرُؤْمِنُوا بِهِ أَوْلَٰ مَرَّةٍ﴾ هەر وه‌ک له‌سه‌ره‌تاوه بر‌وایان به‌قورئان نه‌هیتا ﴿وَوَدَّرَهُمْ﴾ وه‌لیان ده‌گه‌رین ﴿فِي طُعْيَانِهِمْ﴾ له‌سه‌ر که‌شی خویاندان بن ﴿يَعْمَهُونَ﴾ (ده‌با) هەر سه‌ر گه‌ردان بن ﴿

* وَلَوْ أَنَّا نَزَّلْنَا إِلَيْهِمُ الْمَلَكِيَّةَ وَكَأَمْهُمُ الْمَوْتَىٰ وَحَشَرْنَا
 عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ قُبَلًا مَا كَانُوا لِيَوْمِهِمْ إِلَّا أَن يَشَاءَ اللَّهُ
 وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ يَجْهَلُونَ ﴿١١٣﴾ وَكَذَٰلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ
 عَدُوًّا وَشَيْطَانًا الْإِنسِ وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ
 زُخْرَفَ الْقَوْلِ غُرُورًا وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا
 يَفْتَرُونَ ﴿١١٤﴾ وَلِتَصْغَىٰ إِلَيْهِ أَفْئِدَةُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ
 وَلِيَرْضَوْهُ وَلِيَقْتَرِفُوا مَا هُمْ مُّقْتَرِفُونَ ﴿١١٥﴾ أَفَغَيَّرَ اللَّهُ أُمَّتِي
 حَكْمًا وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكُمُ الْكِتَابَ مُفَصَّلًا
 وَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ مُنَزَّلٌ مِّن رَّبِّكَ
 بِالْحَقِّ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿١١٦﴾ وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ
 صِدْقًا وَعَدْلًا لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَتِهِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ
 ﴿١١٧﴾ وَإِن تَطَّعْ أَكْثَرُ مَنْ فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ إِنْ
 يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿١١٨﴾ إِنْ رَبُّكَ هُوَ
 أَعْلَمُ مَن يَضِلُّ عَن سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿١١٩﴾ فَكُلُوا
 مِمَّا ذُكِّرَ أَسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ بِآيَاتِهِ مُؤْمِنِينَ ﴿١٢٠﴾

﴿وَلَوْ أَنَّا﴾ وه بیگومان ئە گەر ئیمه ﴿نَزَلْنَا إِلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةَ﴾ فریشته‌مان بۆ لای ئەو (بیباوهر) انه بناردایه
 ﴿وَكَلَّمَهُمُ الْمَوْقِنَ﴾ و مردوووه‌کان قسه‌یان له‌گه‌ل بگردنایه ﴿وَحَضَرْنَا عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ﴾ و هه‌موو
 شتیکیمان بۆ کۆبگردنایه‌ته‌وه ﴿فَبَلَّغْنَا﴾ روو به‌روو به‌پیش چاویانه‌وه (یان کۆمه‌ل کۆمه‌ل) ﴿مَا كَانُوا
 لِيُؤْمِنُوا﴾ بروایان نه‌ده‌هیتا ﴿إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ﴾ مه‌گه‌ر خوا بیویستایه ﴿وَلَا يَكُنْ لَهُمْ جَهَنَّمُونَ﴾ به‌لام
 زۆر به‌یان نازانن و بی‌ئاگان ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ شَيْءٍ عَدْوًا﴾ هه‌ر به‌و شیوه‌ بۆ هه‌موو بیغه‌مبه‌ریک
 دوژمنیکیمان داناووه ﴿شَیْطَانِ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ﴾ له‌شه‌یتانه‌کانی مرووف و جنوکه ﴿يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَى
 بَعْضٍ﴾ که‌به‌نه‌یتی به‌یه‌کتیری راده‌گه‌یه‌نن ﴿وَحُرْفَ الْقَوْلِ غَرُورًا﴾ ووته‌ی رازاوه و بریقه‌دار بۆ فریودانیان
 ﴿وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ﴾ وه ئە‌گه‌ر په‌روه‌ردگارت بیویستایه ئە‌وه‌یان نه‌ده‌کرد ﴿فَدَرَّهُمْ وَمَا يَفْقَهُونَ﴾
 ده‌لییان گه‌ری به‌خویان و ئە‌وه‌ درویانه‌ی که‌هه‌لی ده‌به‌ستن ﴿وَلِيَصْحَقَ إِلَيْهِ﴾ وه بۆ ئە‌وه‌ی
 گوئیگری بۆ ئە‌وه (ووته‌ بریقه‌دارو رازاوه‌ی بۆ‌یه‌کتیری ده‌که‌ن) ﴿أَفَبَدَّةَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾ دلی
 ئە‌وه‌ که‌سانه‌ی بروایان نی‌یه‌ به‌رۆژی دواپی ﴿وَلِيَرْضَوْهُ﴾ بۆ ئە‌وه‌ی رازی بین پی‌ی ﴿وَلِيَقْرَأُوا مَا هُمْ
 مُقْتَرِفُونَ﴾ وه‌تا ئە‌نجامی بدن ئە‌وه‌ گوناها‌نه‌ی ئە‌نجامی ئە‌ده‌ن ﴿أَفَغَيْرَ اللَّهِ أَبْتَغِي حَكْمًا﴾ جا‌ئایا
 جگه‌ له‌خوا دادوهریکی تر بۆ خۆم بریار بده‌م؟ ﴿وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكُمُ﴾ له‌کاتی‌کدا (خوا) ئە‌وه‌ زاته‌یه
 که‌ناردویه‌تیه‌ خواروه‌ بۆ ئیوه ﴿الْكِتَابَ مُفَصَّلًا﴾ ئە‌م قورئانه‌ که‌روون که‌روه‌ی هه‌موو باسیکه‌
 به‌دریژی ﴿وَالَّذِينَ ءَاتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ﴾ ئە‌وانه‌ش که‌نامه‌مان پی‌ به‌خشین ﴿يَعْلَمُونَ أَنَّهُ مُنَزَّلٌ مِنْ رَبِّكَ
 بِالْحَقِّ﴾ چا‌ک ده‌زانن بیگومان ئە‌م قورئانه‌ له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگارت‌ه‌وه‌ به‌حق و راستی نیراوه
 ﴿فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُخَلَّبِينَ﴾ که‌واته‌ هه‌رگیز له‌گومانداران مه‌به‌ ﴿وَوَعَدْتُ كَلِمَتُ رَبِّكَ﴾ وه‌ فه‌رمان
 و ووته‌ی په‌روه‌ردگارت ته‌واو بووه‌ به‌ئه‌نجام گه‌یشت ﴿صِدْقًا وَعَدْلًا﴾ به‌راستی و دروستی
 ﴿لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ﴾ که‌هه‌ج که‌س ناتوانی بریارو ووته‌کانی بگوری ﴿وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ هه‌ر
 خوا بیسه‌ری زانایه ﴿وَإِنْ نُطِعَ أَكْثَرٌ مِنْ فِي الْأَرْضِ﴾ وه ئە‌گه‌ر تو گوئپرایه‌لی زۆر به‌ی ئە‌وانه‌ بیت
 له‌سه‌ر زه‌ویدان ﴿يُضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ له‌ریگه‌ی خوا گومرات ده‌که‌ن ﴿إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ﴾ ئە‌وان
 هه‌ر شوینی گومان که‌وتوون ﴿وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ﴾ وه‌ هه‌میشه‌ دروو گۆتره‌ کاری ده‌که‌ن ﴿إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ﴾
 بیگومان هه‌ر په‌روه‌ردگارت چا‌ک ده‌زانیت ﴿مَنْ يَضِلُّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ کی گومرا
 بووه‌ و لای داوه‌ له‌ریگای ئە‌وه‌ ﴿وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ﴾ وه‌ هه‌ر ئە‌وه‌ زانتره‌ به‌وانه‌ی ریبازی راستیان
 گرتووه ﴿فَكُلُوا مِمَّا ذُكِّرْتُمْ اللَّهُ عَلَيْهِ﴾ ده‌بخۆن له‌و (سه‌ربراو)‌ه‌ی که‌ناوی خوا‌ی له‌سه‌ر هه‌تره‌وه
 ﴿إِنْ كُنْتُمْ بِآيَاتِهِ مُؤْمِنِينَ﴾ ئە‌گه‌ر ئیوه‌ به‌ئایه‌ته‌کانی خوا بروادارن ﴿﴾

وَمَا لَكُمْ أَلَّا تَأْكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَقَدْ فَصَّلَ
 لَكُمْ مَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ إِلَّا مَا اضْطُرِرْتُمْ إِلَيْهِ وَإِنَّ كَثِيرًا
 لَيُضِلُّونَ بِأَهْوَاءِهِمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِينَ
 ﴿١١٦﴾ وَذَرُوا ظَاهِرَ الْإِثْمِ وَبَاطِنَهُ إِنَّ الَّذِينَ يَكْسِبُونَ الْإِثْمَ
 سَيُجْزَوْنَ بِمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿١١٧﴾ وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا
 يُذْكَرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ وَإِنَّ الشَّيْطَانَ لِيَوْحُونَ
 إِلَىٰ أَوْلِيَآئِهِمْ لِيُجَدِّلُواكُمْ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ
 ﴿١١٨﴾ أَوْ مَن كَانَ مِيثًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ
 فِي النَّاسِ كَمَن مَّثَلَهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِّنْهَا كَذَلِكَ
 زُيِّنَ لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١١٩﴾ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا
 فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكْبَرًا مُّجْرِمِيهَا لِيَمْكُرُوا فِيهَا وَمَا
 يَمْكُرُونَ إِلَّا بِأَنْفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿١٢٠﴾ وَإِذَا جَاءَ تَهُمْ
 آيَةٌ قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ حَتَّىٰ نُؤْتَىٰ مِثْلَ مَا أُوتِيَ رُسُلُ اللَّهِ اللَّهُ
 أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ وَسَيُصِيبُ الَّذِينَ أَجْرَمُوا صَغَارٌ
 عِنْدَ اللَّهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا كَانُوا يَمْكُرُونَ ﴿١٢١﴾

﴿وَمَا لَكُمْ أَلَّا تَأْكُلُوا﴾ بۆچی ئیوه ناخون؟ ﴿وَمَا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ﴾ له (گۆشتی) ئەو (ناژه‌لان)‌هی که‌ناوی‌خوای‌له‌سه‌ر‌هیتراوه (له‌کاتی‌سه‌ر‌برینی‌دا) ﴿وَقَدْ فَصَلْ لَكُمْ مَأْخَرَمَ عَلَيْكُمْ﴾ که‌بینگومان‌خوای‌بو‌تانی‌روون‌کرد‌ۆ‌ته‌وه‌ئه‌وه‌ی‌حه‌رامی‌کرد‌وه‌له‌سه‌رتان ﴿إِلَّا مَا اضْطُرِرْتُمْ إِلَيْهِ﴾ جگه‌له‌وه‌ی‌که‌ناچار‌ده‌بن‌بۆی (بیخون‌له‌و‌خوار‌دان‌ه‌ی‌که‌حه‌رامن) ﴿وَإِنَّ كَثِيرًا لِّيُضِلُّونَ بِأَهْوَاءِهِمْ﴾ به‌راستی‌زور‌که‌س‌خه‌لکی‌گومرا‌ده‌که‌ن‌به‌هه‌وا‌و‌ئاره‌زوی‌خویان ﴿بِعَيْرِ عِلْمٍ﴾ به‌بێ‌هیچ‌زانیاری‌یه‌ک (که‌له‌خواوه‌وه‌ر‌گیرا‌بیئت) ﴿إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِينَ﴾ بینگومان‌په‌روه‌ر‌دگارت‌ده‌ست‌دریژ‌کاران‌و‌سه‌ر‌که‌شان‌چاک‌ده‌ناسی ﴿وَدَرُّوا ظَهْرَهُ الْأَثْمِرُ وَبَاطِنَهُ﴾ له‌گوناه‌ی‌ئاشکرا‌و‌نه‌یتی‌واز‌بینن ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْسِبُونَ الْأَثْمَرَ﴾ به‌راستی‌ئه‌وانه‌ی‌که‌گوناه‌ده‌که‌ن‌به‌ده‌ستی‌ئه‌نقه‌ست ﴿سَيَجْزُونَ بِمَا كَانُوا يَفْرُقُونَ﴾ به‌زووی‌تۆ‌له‌یان‌لی‌ده‌سه‌نریت‌به‌هۆی‌ئه‌و‌تا‌وانانه‌ی‌ده‌یان‌کرد ﴿وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذْكَرْ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ﴾ له‌و (سه‌ر‌بر‌اوه) مه‌خون‌که‌ناوی‌خوای‌له‌سه‌ر‌نه‌هیتراوه (له‌کاتی‌سه‌ر‌بریندا) ﴿وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ﴾ بینگومان (خواردنی) ئه‌وه‌تا‌وان‌و‌له‌سنور‌ده‌ر‌چوونه ﴿وَإِنَّ الشَّيْطَانَ لِيَجُودَ إِلَىٰ الْوَالِدِ أَيْمَهُمْ﴾ وه‌بینگومان‌شه‌یتانه‌کان‌به‌نه‌یتی‌شت‌به‌دۆستانیان‌ده‌لین ﴿لِيُجِدَ لَكُمْ﴾ بۆ‌ئه‌وه‌ی‌موجاده‌له‌و‌ده‌مه‌ده‌میتان‌له‌گه‌ل‌بکه‌ن ﴿وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمُ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ﴾ جائه‌گه‌ر‌به‌گو‌نیان‌بکه‌ن‌ئه‌وه‌بینگومان‌له‌ها‌وبه‌ش‌دانه‌ران‌ده‌بن ﴿أَوْ مَنْ كَانَ مِثْلًا فَأَحْبَبْتَهُ﴾ ئایا‌که‌سیتک‌که‌مه‌ردو‌و‌بیئت (واته‌بێ‌پروا‌بیئت) و‌ئیمه‌زیندو‌ومان‌کرد‌وه‌ه (هیدایه‌تماندا) ﴿وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ﴾ و‌رووناکیه‌کمان‌بۆ‌فراهه‌م‌هینا (که‌قورئانه) به‌هۆی‌ئه‌وه‌وه‌له‌ناو‌خه‌لکی‌دا‌ده‌گه‌رێ‌و‌ده‌روات ﴿كَمْ مَشَلَهُ فِي الظُّلُمَاتِ﴾ ئایا‌وه‌ک‌ئه‌وه‌وايه‌که‌له‌ناو‌تاریکستانیکدا‌بیئت ﴿لَيْسَ بِخَارِجٍ مِّنْهَا﴾ که‌به‌هیچ‌جورێ‌ده‌ر‌چوونی‌نيه‌لی ﴿كَذَلِكَ زَيْنٌ لِّلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ به‌و‌شیویه‌را‌زینراوه‌ته‌وه‌بۆ‌بیر‌وایان‌ئه‌و‌کرد‌وه‌ه (خرابانه‌ی) ده‌یان‌کرد ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكْبَرًا مَّجْرِمِيهَا﴾ به‌و‌شیویه‌له‌هه‌مو‌و‌شاریکدا‌گه‌وره‌ترینی‌تا‌وانباریمان‌کرد (به‌ده‌سه‌لاندار) ﴿لِيَمْكُرُوا فِيهَا﴾ بۆ‌ئه‌وه‌ی‌پیلان‌و‌فیل‌بکه‌ن‌له‌و‌شارانه‌دا ﴿وَمَا يَمْكُرُونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ﴾ وه‌فیل‌و‌پیلان‌ناکه‌ن (له‌که‌س) بېجگه‌له‌خویان ﴿وَمَا يَتَّبِعُونَ﴾ به‌لام‌ئه‌وان‌هه‌ستی‌بێ‌ناکه‌ن ﴿وَإِذَا جَاءَ تُهْمَةٌ أَيْتُهُ﴾ وه‌کاتیک‌ئایه‌تیکیان‌بۆ‌بیئت ﴿قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ﴾ ده‌لین‌ئیمه‌هر‌گیز‌با‌وه‌ر‌ناهینین ﴿حَتَّىٰ نُؤْتَىٰ مِثْلَ مَا أُوتِيَ رُسُلُ اللَّهِ﴾ هه‌تا‌و‌یتنه‌ی‌ئه‌وه‌ی‌به‌پنغه‌مبه‌رانی‌خوا‌درا‌وه‌به‌ئیمه‌ش‌نه‌دریت ﴿اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ﴾ خوا‌چاک‌ده‌زانیئت‌به‌پام‌و‌پنغه‌مبه‌راه‌تی‌خۆی‌بۆ‌کوی‌ده‌نیریت (و‌کێ‌شیا‌و‌تره‌بۆ‌ئه‌و‌کاره) ﴿سَيَصِيبُ الَّذِينَ أَجْرَمُوا﴾ به‌زووی‌ئه‌وانه‌ی‌تا‌وانیان‌کرد‌وه‌و‌دو‌چاریمان‌ده‌بیئت ﴿صَغَارٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ﴾ سووکی‌و‌پیسوایی‌لای‌خوا‌وسزای‌سه‌خت ﴿بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ﴾ به‌هۆی‌ئه‌و‌پیلان‌و‌فیلانه‌وه‌ی‌که‌ده‌یان‌کرد (له‌پرواداران) ﴿﴾

فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ وَيَشْرِحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ وَمَنْ
 يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ وَيَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا كَأَنَّمَا
 يَصْعَدُ فِي السَّمَاءِ كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ
 لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٤٥﴾ وَهَذَا صِرَاطُ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا قَدْ فَصَّلْنَا
 الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٤٦﴾ لَهُمْ دَارُ السَّلَامِ عِنْدَ
 رَبِّهِمْ وَهُوَ وَلِيُّهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤٧﴾ وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ
 جَمِيعًا يَمَعَشَرَ الْجِنِّ قَدْ أَنتَكَّرْتُمْ مِنَ الْإِنْسِ وَقَالَ
 أَوْلِيَاؤُهُمْ مِنَ الْإِنْسِ رَبَّنَا اسْتَمْتَعَ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَبَلَّغْنَا
 أَجَلَنَا الَّذِي أَجَلْتَ لَنَا قَالَ النَّارُ مَثْوَاكُمْ خَالِدِينَ فِيهَا
 إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿١٤٨﴾ وَكَذَلِكَ نُؤَلِّي
 بَعْضَ الظَّالِمِينَ بَعْضًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٤٩﴾
 يَمَعَشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنْكُمْ
 يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ
 هَذَا قَالُوا شَهِدْنَا عَلَىٰ أَنْفُسِنَا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا
 وَشَهِدُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ ﴿١٥٠﴾

﴿فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ﴾ جا هه‌ره‌که‌سیک خوا بیه‌ویت پرتنمونی بکات ﴿يَسْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ﴾ سینگ‌ی فراوان ده‌کات بوئیسلام (وبرواهیئان) ﴿وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ﴾ وه‌هه‌ره‌که‌س خوا بیه‌ویت گو‌م‌رای کات (له‌به‌ر نه‌شیایوی و سه‌ره‌که‌شی خو‌ی) ﴿يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا﴾ سنگ‌ی زور ته‌نگ ده‌کات ﴿كَأَنَّمَا يَصَّعَّدُ فِي السَّمَاءِ﴾ وه‌ک نه‌وه‌ی (بیه‌ویت) به‌رز بیته‌وه به‌ره‌و ئاسمان (چونکه مروف تا به‌ره‌و ئاسمان به‌رز بیته‌وه هه‌ست به‌ته‌نگه نه‌فه‌سی ده‌کات و به‌نا‌ره‌حت هه‌نا‌سه‌ی بو ده‌دریت) ﴿كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الْرِجْسَ﴾ به‌و جو‌ره‌خواپسی و نا‌پاکی داده‌نیت ﴿عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ له‌سه‌ره‌ئه‌وانه‌ی که‌بروا‌ناهین ﴿وَهَذَا صِرَاطُ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا﴾ ئەم ئیسلامه‌ رینگ‌ای په‌روه‌ر دگارت‌ه که‌رێک و راسته ﴿فَدَصَلْنَا الْآيَاتِ﴾ بیگو‌مان به‌روونی ئایه‌ته‌کانمان با‌س‌کردوو‌ه ﴿لِقَوْمٍ بَدَّكُرْت﴾ بو‌کو‌مه‌لیک که‌بیر‌بکه‌نه‌وه ﴿لَهُمْ دَارُ السَّلْوِ عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ بو‌ئه‌وانه‌یه‌لای په‌روه‌ر دگاریان مالی ئاشتی که‌ (به‌هه‌شته) ﴿وَهُوَ وَلِيُّهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ ته‌نها ئه‌ویش دۆستیانه‌به‌هۆی ئه‌و کرده‌وه‌چا‌کانه‌ی ده‌یان کرد ﴿وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا﴾ وه‌روژیک (خوا) تی‌ک‌را کویان ده‌کاته‌وه (ده‌فه‌رمو‌یت) ﴿يَوْمَ عَشَرَ الْاِجْنَ﴾ نه‌ی ده‌سته‌و کو‌مه‌لی جنو‌که. ﴿فَدَأَسْتَكْتَرْتُمْ مِنَ الْاِیْنِ﴾ بیگو‌مان ئی‌وه زور که‌ستان له‌ئاده‌میه‌کان گو‌م‌را کرد ﴿وَقَالَ اَوَلَا اُوْیَا اُوْهُمْ مِنَ الْاِیْنِ﴾ وه‌دۆسته‌کانیان له‌ئاده‌می ده‌لین ﴿رَبَّنَا اَسْتَمِعْ بَعْضَنَا بِبَعْضٍ﴾ نه‌ی په‌روه‌ر دگاران هه‌ندی‌کمان سوودو که‌لکمان له‌هه‌ندی‌کمان وه‌رگرت. ﴿وَلَقَدْ اَجَلْنَا الَّذِیْ اَجَلْت لَنَا﴾ وه‌به‌و کاته‌و موله‌ته‌گه‌یشتین که‌بو‌ت دیاری کرد بو‌وین. ﴿قَالَ النَّارُ اَمْتَوْنٰكُمْ﴾ خوا‌فه‌رمو‌وی ئاگر شو‌یتنانه. ﴿خَالِدِیْنَ فِيْهَا﴾ به‌هه‌میشه‌یی و بی‌برانه‌وه‌ده‌مینه‌وه‌تیایدا ﴿اِلَّا مَا شَاءَ اللّٰهُ﴾ جگه‌له‌و کاته‌ی که‌خوا‌بیه‌و‌ی ﴿اِنَّ رَبَّكَ حَكِیْمٌ عَلِیْمٌ﴾ به‌راستی په‌روه‌ر دگارت کار دروستی زانایه ﴿وَكَذٰلِكَ نُوْی بَعْضَ الظّٰلِمِیْنَ بَعْضًا﴾ به‌و شی‌وه‌به‌هه‌ندیک له‌سته‌مکاران ده‌که‌ین به‌دۆست و پشتیوانی هه‌ندیکی تریان ﴿بِمَا كَانُوا یَكْسِبُوْنَ﴾ به‌هۆی ئه‌و کرده‌وانه‌وه‌ی ئه‌نجامیان دده‌ا ﴿يَوْمَ عَشَرَ الْاِجْنَ وَالْاِیْنِ﴾ نه‌ی ده‌سته‌و کو‌مه‌لی جنو‌که‌و ئاده‌می ﴿اَلَمْ یَاْتَكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ﴾ ئایا پی‌غه‌م‌به‌رانتان له‌خوتان بو‌نه‌هات ﴿یَقْضُوْنَ عَلَیْكُمْ اٰیٰتِیْ﴾ که‌ئایه‌ته‌کانی متنان بو‌بخو‌یننه‌وه ﴿وَيَنْذِرُوْكُمْ لِقَاءِ یَوْمٍ كٰذٰبًا﴾ وه‌له‌گه‌یشتن و دوو‌چار بوونی ئەم‌روژه‌یان نه‌ترساندن ﴿قَالُوْا شَهِدْنَا عَلٰی اَنْفُسِنَا﴾ ده‌لین (راسته‌و) شایه‌تی له‌سه‌ر خو‌مان ده‌ده‌ین ﴿وَعَرَّضْنٰهُمْ الْحَیْوَةَ الدُّنْیَا﴾ به‌لام ژبانی دویاخه‌له‌تان‌دینی ﴿وَشَهِدُوْا عَلٰی اَنْفُسِهِمْ﴾ و شایه‌تیان له‌سه‌ر خو‌یان دا ﴿اَنْهَرُكُمْ اَوْا كَفِرْتُمْ﴾ که‌بیگو‌مان ئه‌وان بی‌بروا‌بوون ﴿

ذَلِكَ أَنْ لَمْ يَكُنْ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَى بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا
 غَافِلُونَ ﴿١٣١﴾ وَلِكُلِّ دَرَجَاتٍ مِمَّا عَمِلُوا وَمَا رَبُّكَ
 بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٢﴾ وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ
 إِنْ يَشَاءُ يُدْهِبْكُمْ وَيَسْتَخْلِفْ مِنْ بَعْدِكُمْ مَا
 يَشَاءُ كَمَا أَنْشَأَكُمْ مِنْ ذُرِّيَّةٍ قَوْمٍ آخَرِينَ ﴿١٣٣﴾
 إِنَّ مَا تُوْعَدُونَ لَأَتِيٌ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿١٣٤﴾ قُلْ يَتَقَوْمِ
 أَعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ
 مَنْ تَكُونُ لَهُ عَقَبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿١٣٥﴾
 وَجَعَلُوا لِلَّهِ مِمَّا ذَرَأَ مِنَ الْحَرْثِ وَالْأَنْعَامِ نَصِيبًا
 فَقَالُوا هَذَا لِلَّهِ بِرِزْقِهِمْ وَهَذَا لِشُرَكَائِنَا فَمَا كَانَ
 لِشُرَكَائِهِمْ فَلَا يَصِلُ إِلَى اللَّهِ وَمَا كَانَ لِلَّهِ فَهُوَ
 يَصِلُ إِلَى شُرَكَائِهِمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿١٣٦﴾ وَكَذَلِكَ
 زَيَّنَ لِكَثِيرٍ مِنَ الْمُشْرِكِينَ قَتْلَ أَوْلَادِهِمْ
 شُرَكَائِهِمْ لِيُرْدُوهُمْ وَيَلْبِسُوا عَلَيْهِمْ دِينَهُمْ
 وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ ﴿١٣٧﴾

﴿ذَلِكَ أَنْ لَوْ يَكُنْ رَبُّكَ مُهَيْلًا فَالْفَرَىٰ يَظْلَمُونَ﴾ ئەوه‌ی باسکرا له‌به‌ر ئەوه‌یه که‌به‌روه‌ردگارت له‌ناو به‌ری (خه‌لکی) شارو گونده‌کان نه‌بووه و زولم و سته‌می لى نه‌کردوون ﴿وَأَهْلَهَا عَفَاؤُونَ﴾ له‌کاتی‌کدا خه‌لکی ئەو شارو گوندانه‌بى ئاگابووبن ﴿۱۳﴾ ﴿وَلِكُلِّ دَرَجَتٌ مِّمَّا عَمِلُوا﴾ بۆ هه‌ر یه‌کێک (له‌جنۆکه‌و ئاده‌می) چه‌ند پله و پایه هه‌یه له‌به‌رانه‌به‌ر کرده‌وه‌کانیاندا ﴿وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ﴾ وه‌ په‌روه‌ردگارت له‌وه‌ی که‌ده‌یکه‌ن (ئەو سته‌م کارانه) بى ئاگانیه‌ ﴿۱۴﴾ ﴿وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ﴾ هه‌ر په‌روه‌ردگاری تۆ بى‌نیازه و خواهنی میه‌ره‌بانى یه‌ ﴿إِنْ يَشَاءُ يُدْهِبْكُمْ﴾ ئە‌گه‌ر بیه‌ویت له‌ناوتان ده‌بات ﴿وَيَسْتَخْلِفُ مِنْ بَعْدِكُمْ مَنَّا يَشَاءُ﴾ وه‌ کى‌ی بویت دواى ئیوه‌ ده‌یکاته جی‌نشین (ی ئیوه‌) ﴿كَمَا أَنْشَأَكُمْ مِنْ ذُرِّيَةِ قَوِّمٍ ؕ آخَرِينَ﴾ وه‌ک چۆن ئیوه‌ی له‌نه‌وه‌ی کۆمه‌لیکی تر به‌دى هینا ﴿۱۵﴾ ﴿إِنْ مَا تَوْعَدُونَ لَأْتِيَنَّكُمْ﴾ بى‌نگومان هه‌ر به‌لینیکتان بى‌ ده‌درى هه‌ر دیت ﴿وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ﴾ و ئیوه‌ له‌ده‌س خوا ده‌رناچن ﴿۱۶﴾ ﴿قُلْ يَتَقَوْمِ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ﴾ (ئە‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلى ئه‌ی گه‌له‌که‌م له‌سه‌ر رېبازى خوتان ئە‌وه‌ی له‌ده‌ستان دیت بیکه‌ن ﴿إِنِّي عَامِلٌ﴾ بى‌نگومان منیش کارو کرده‌وه‌ی خۆم ده‌که‌م ﴿فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَن تَكُونُ لَهُ عَرْقَبَةُ الدَّارِ﴾ جا له‌مه‌و پاش ده‌زانن سه‌ره‌ئه‌نجامى ئە‌وه‌ دونیا بۆکى ده‌بیت ﴿إِنَّهُ لَا يَفْلَحُ الظَّالِمُونَ﴾ بى‌نگومان (بى‌ باوه‌ران و) سته‌م کاران رزگاریان نابیت ﴿۱۷﴾ ﴿وَجَعَلُوا لِلَّهِ مِمَّا ذَرَأَ﴾ وه‌ به‌ریاریاندا بۆ خوا له‌وه‌ی که‌ (خوا) دروستى کردو دای هینا ﴿مِنَ الْحَرْثِ وَالْآنْعَامِ نَصِيبًا﴾ به‌شێک له‌کشتو‌کال و ئازهل و مالات ﴿فَقَالُوا هَذَا لِلَّهِ بِرَحْمَتِهِ﴾ جا به‌گومانى خۆیان ووتیان ئە‌مه‌ بۆ خوايه‌ ﴿وَهَذَا لِشُرَكَائِنَا﴾ وه‌ ئە‌وه‌ش بۆ هاو‌به‌شه‌کانمان (به‌ته‌کانمانه) ﴿فَمَا كَانَ لَشُرِكِهِمْ فَلَا يَصِلُ إِلَى اللَّهِ﴾ جائه‌وه‌ی بۆ هاو‌به‌شه‌کانیان ئە‌وه‌ به‌خواناگات ﴿وَمَا كَانَ لِلَّهِ فَهُوَ يَصِلُ إِلَى شُرَكَائِهِمْ﴾ وه‌ ئە‌وه‌ش بۆ خوايه‌ ئە‌وه‌ ده‌گات به‌هاو‌به‌شه‌کانیان (واته: خوانايه‌ ویت و ئە‌یداته‌وه‌ به‌سه‌ریاندا) ﴿سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ﴾ ئای چ خرابه‌ ئە‌وه‌ی به‌ریارى ده‌ده‌ن ﴿۱۸﴾ ﴿وَكَذَلِكَ زَيْنٌ لِّكَثِيرٍ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ قَتَلَ أَوْلَادَهُم شُرَكَاءُهُمْ﴾ ئا به‌و شیوه‌یه شه‌یتانه‌کان کوشتنى پۆله‌کانیان بۆ زۆر له‌هاوه‌ل دانه‌ره‌کان رازانده‌وه‌ ﴿يُرِيدُوهُمْ وَلَيْسُوا عَلَيْهِمْ دِيهَةٌ﴾ بۆ ئە‌وه‌ی له‌ناویان به‌رن (به‌کوشتنى که‌سانى بى‌تاوان) وه‌ بۆ ئە‌وه‌ی ئاینه‌که‌یان لى بشیوینن ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا فَعَلُوهُ﴾ وه‌ ئە‌گه‌ر خوا بیویستایه ئە‌وه‌یان نه‌ده‌کرد ﴿فَدَرَّهْمٌ وَمَا يَفْتَرُونَ﴾ که‌واته‌ لییان گه‌رى با له‌گه‌ل ئە‌و درۆو ده‌له‌سه‌یه‌ی که‌ هه‌لى ده‌به‌ستن (بى‌ ئاگا و گومرا بن) ﴿۱۹﴾

وَقَالُوا هَذِهِ أَنْعَمٌ وَّحَرَّتْ حِجْرٌ لَا يُطْعَمُهَا إِلَّا مَنْ نَشَاءُ
 بِزَعْمِهِمْ وَأَنْعَمٌ حَرِّمَتْ ظُهُورُهَا وَأَنْعَمٌ لَا يَذْكُرُونَ
 أَسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا افْتِرَاءً عَلَيْهِ سَيَجْزِيهِمْ بِمَا كَانُوا
 يَفْتَرُونَ ﴿١٣٨﴾ وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِ هَذِهِ الْأَنْعَمِ خَالِصَةٌ
 لِّذُكُورِنَا وَمُحَرَّمٌ عَلَىٰ أَرْوَاجِنَا وَإِنْ يَكُن مَّيْتَةً
 فَهُمْ فِيهِ شُرَكَاءُ سَيَجْزِيهِمْ وَصَفَهُمْ إِنَّهُ وَحَكِيمٌ
 عَلِيمٌ ﴿١٣٩﴾ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ سَفَهًا بِغَيْرِ
 عِلْمٍ وَحَرَّمُوا مَا رَزَقَهُمُ اللَّهُ افْتِرَاءً عَلَى اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا
 وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿١٤٠﴾ * وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ جَنَّاتٍ
 مَّعْرُوشَاتٍ وَغَيْرَ مَعْرُوشَاتٍ وَالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ مُخْتَلِفًا
 أَكْلُهُ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُتَشَابِهًا وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ
 كُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَآتُوا حَقَّهُ وَیَوْمَ حَصَادِهِ
 وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴿١٤١﴾ وَمِنَ الْأَنْعَمِ
 حَمُولَةٌ وَفَرَشَاتٌ كُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعُوا
 خُطُوتَ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿١٤٢﴾

﴿وَقَالُوا هَذِهِ الْأَنْعَامُ وَحَرَّتْ حَجْرٌ﴾ وه (به گومانی خویمان) ده‌بیان ووت ئەمانه ئازهل و مالآت و کشتو کالیکن که‌قه‌ده‌غه کراون ﴿لَا يَطْعُمَهَا إِلَّا مَنْ نَشَاءُ﴾ نابئ لئیان بخوات که‌سائیک نه‌بئ خویمان بمانه وئت ﴿بِرَعْمِجٍ﴾ به‌گومانی خویمان ﴿وَلَنْعَمُ حَرَمَتْ طُهُورُهَا﴾ مالآتیکش پشتیان قه‌ده‌غه کرابوو (نابئ) باریان لی بنری یا سواریان بئین) ﴿وَلَنْعَمُ لَا يَذْكُرُونَ أَسْمَاءَ اللَّهِ عَلَيْهَا﴾ هه‌روه‌ها ئازهل و مالآت هه‌یه (له‌کاتی سه‌ربرین دا) ناوی خویان له‌سه‌ر نه‌ده‌برد ﴿أَفْتَرَاءَ عَلَيْهِ﴾ به‌درو هه‌لبه‌ستن به‌ده‌م خواوه ﴿سَيَجْزِيهِمْ بِمَا كَانُوا يَفْكُرُونَ﴾ له‌مه‌ولا خواتو له‌ی ئەو درو هه‌لبه‌ستن بیان لی ده‌سته‌نئت ﴿وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِ هَذِهِ الْأَنْعَامِ﴾ وه‌ده‌بیان ووت ئەوه‌ی له‌سکی ئەم ئازهل و مالآتانه دابه ﴿خَالِصَةً لِّذُكُورِنَا﴾ تابه‌ته به‌نیرینه کانمانه‌وه (پیاوه کانمان) ﴿وَمُحَرَّمٌ عَلَىٰ أَزْوَاجِنَا﴾ وه‌قه‌ده‌غه کراوه له‌سه‌ر ژنه‌کانمان ﴿وَإِنْ يَكُنْ مِمَّنَّتَهُمْ فِيهِ شُرَكَاءٌ﴾ وه‌ئه‌گه‌ر مرداره‌وه بوو بوون ئەوا هه‌موو تیایدا هاوبه‌شو به‌شدارن ﴿سَيَجْزِيهِمْ وَصَفَّهُمْ﴾ به‌زوویی خواسزای ئەم پئناسه (نه‌فامانه) بیان ده‌داته‌وه ﴿إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ﴾ بیگومان خواتو کار دروستی زانابه ﴿قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ﴾ به‌راستی زینابار بوون ئەوانه‌ی رو له‌کانی خویمان کوشت ﴿سَفْهَاءٌ يَعْبُرُونَ﴾ به‌نه‌فامی وه‌زانی ﴿وَحَرَّمَ أُمَامًا رَزَقَهُمُ اللَّهُ﴾ وه‌ئه‌وه‌ی که‌خواتو پئی به‌خشییوون له‌خویمان قه‌ده‌غه کرد ﴿أَفْتَرَاءَ عَلَىٰ اللَّهِ﴾ به‌ده‌ست هه‌لبه‌ست و درو به‌ده‌م خواوه ﴿قَدْ ضَلُّوا وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ﴾ به‌راستی ئەوانه گومرا بوون و رینمونی کراو نه‌بوون ﴿وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ جَنَّاتٍ﴾ وه‌ته‌نها خویاه که‌به‌دی هئناوه باخاتی ﴿مَعْرُوشَاتٍ﴾ که‌پرو هه‌رزاله بو کراو (یا ساق به‌رز) ﴿وَعَدْوٍ مَّعْرُوشَاتٍ﴾ وه‌که‌پرو هه‌رزاله بو نه‌کراو (ساق کورت) ﴿وَالنَّخْلِ وَالزَّيْتُونَ﴾ وه‌دار خورماو کشتو کالی ﴿مُخْتَلَفًا أَلْهَةً﴾ جیاواز له‌خواردن و تامدا (به‌دی هئناوه) ﴿وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَاتُ﴾ زه‌یتون و هه‌ناریشی (به‌دی هئناوه) ﴿مُتَشَابِهًا وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ﴾ له‌به‌ک چوو (له‌وئینه و دیمه‌ندا) و له‌به‌ک نه‌چوو (له‌تامدا) ﴿كُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ﴾ بخون له‌به‌رو بوومی کاتیک هاته‌به‌ر ﴿وَوَاتُوا حَقَّهُ يَوْمَ حَصَادِهِ﴾ وه‌له‌روژی دروئینه و چئینیدا مافه‌که‌ی (زه‌کاته‌که‌ی) لی بدن ﴿وَلَا تُسْرِفُوا﴾ و زیاده‌روئی مه‌که‌ن ﴿إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ﴾ بیگومان خواتو زیاده‌روئیانی خوئش ناوئت ﴿وَمِنَ الْأَنْعَامِ حَمَلَةٌ وَقَرَشٌ﴾ له‌ئازهل و مالآتیش هه‌ندیکی باره‌لگه‌ره و هه‌ندیکی بو کولک و خوری (که‌پراخه‌رو فه‌رشی لی دروست ده‌کرئت) ﴿كُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ﴾ له‌وه‌ی که‌خواتو پئی به‌خشییوون بخون ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُواتِ الشَّيْطَانِ﴾ وه‌شوئنی هه‌نگاوه‌کانی شه‌یتان مه‌که‌ون ﴿إِنَّهُ لَكُمُ عَدُوٌّ مُّبِينٌ﴾ چونکه بیگومان شه‌یتان دوزمنیکی ئاشکرای ئیوه‌یه. ﴿۱۶۶﴾

ثَمَنِيَةَ أَزْوَاجٍ مِّنَ الضَّأْنِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْمَعَزِ اثْنَيْنِ
 قُلْ ءَ الذَّكَرَيْنِ حَرَّمَ أَمِ الْأُنثَيَيْنِ أَمَا اشْتَمَكَ عَلَيْهِ
 أَرْحَامُ الْأُنثَيَيْنِ نَبِّئُونِي بِعِلْمٍ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٤٣﴾
 وَمِنَ الْإِبِلِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْبَقَرِ اثْنَيْنِ قُلْ ءَ الذَّكَرَيْنِ
 حَرَّمَ أَمِ الْأُنثَيَيْنِ أَمَا اشْتَمَكَ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْأُنثَيَيْنِ
 أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ وَصَّكُمْ اللَّهُ بِهَذَا فَمَن
 أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا لِيُضِلَّ النَّاسَ بِغَيْرِ
 عِلْمٍ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٤٤﴾ قُلْ لَا أَجِدُ
 فِي مَا أُوحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَى طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ
 مَيْتَةً أَوْ دَمًا مَّسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خِنزِيرٍ فَإِنَّهُ وَرِجْسٌ أَوْ
 فِسْقًا أَهْلًا لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ ءَ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ
 فَإِنَّ رَبَّكَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٤٥﴾ وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا
 كُلَّ ذِي ظُفْرٍ وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ
 شُحُومَهُمَا إِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُورُهُمَا أَوِ الْحَوَايَا أَوْ مَا اخْتَلَطَ
 بِعَظْمٍ ذَلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِبَغْيِهِمْ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿١٤٦﴾

﴿ثُمَّ نَبَّأَهُ أَنذَرْنَاهُ أَنَّ عَهْدَهُمْ لَكُمْ بِطَوَافِقٍ فَرَقَيْنَاهُمْ﴾ (خوای هه‌شت جور ئازهل و مالاتی (دروست کردوه) ﴿بَيْنَ الْأَنْثَيْنِ﴾ له‌مهر دووان (مهر و به‌ران) ﴿وَمِنَ الْمُعَرَّاثِينَ﴾ وله‌بزن دووان (بزن و ساب‌رین) ﴿قُلْ أَلَمْ يَكْرِهُوا حَرَمَ﴾ (ئه‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ) بلی: ئایا خوا‌ئه‌و دوو نیره‌ی حه‌رام کردوه؟ ﴿أَمْ الْأَنْبِيَاءُ﴾ یا‌ئه‌و دوو می‌یه؟ ﴿أَمْ أَسْتَمَلَّتْ عَلَيْهِمْ أَرْحَامُ الْأُنثِيَّاتِ﴾ یا‌ئه‌و بی‌جوانه‌ی که له‌سکی ئه‌و دوو (جوره ئازهله) میینه‌دایه ﴿يَعْتُونِي بِعِلْمٍ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ ئه‌ گهر ئیوه راست ده‌کن هه‌والم بده‌نی به‌زانیاریه‌ک (له‌خواوه) ﴿وَمِنَ الْأَيْدِي الْأَيْدِيَّاتِ﴾ وه له‌حوشتر دووان و له‌ره‌شه‌و لآخ دووان (نیرو مییه‌ک) ﴿قُلْ أَلَمْ يَكْرِهُوا حَرَمَ أَمْ الْأُنثِيَّاتِ﴾ (ئه‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ) بلی ئایا خوا‌ئه‌و دوو نیره‌ی حه‌رام کردوه یا‌ن ئه‌و دوو می‌یه؟ ﴿أَمْ أَسْتَمَلَّتْ عَلَيْهِمْ أَرْحَامُ الْأُنثِيَّاتِ﴾ یا‌ئه‌و بی‌جوانه‌ی که له‌سکی ئه‌و دوو (جوره و لآخه) میینه‌دایه ﴿أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ وَصَّيْنَاكُمْ بِالْحَقِّ﴾ یا‌ن ئیوه ناماده‌و شایه‌ت بوون ئه‌و کاته که خوا‌ه‌فرمانی بی‌کردن (به‌م قه‌ده‌غه‌کردنه) ﴿فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾ که‌واته کی له‌و که‌سه‌سته‌م کار تره که‌درو به‌ده‌م خواوه هه‌لده‌به‌ستیت ﴿يُضِلُّ النَّاسَ﴾ بو‌ئه‌وه‌ی خه‌لکی گومرا بکات ﴿بِعَيْرِ عِلْمٍ﴾ به‌بی هیچ زانیاری یه‌ک ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ به‌راستی خوا ریتموونیی کومه‌لی سته‌م کاران ناکات ﴿قُلْ لَا أَجِدُ فِي مَا أُوحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَىٰ طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ﴾ (ئه‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ) بلی نابینم له‌وه‌ی که (وه‌حی) و سرووشم بو‌کراوه هیچ خوراکیک حه‌رام بیت بو که‌سیت که بیخوات ﴿إِلَّا أَنْ يَكُونَ مِيتَةً أَوْ دَمًا مَّسْفُورًا﴾ جگه له‌مرداره‌وه بوو یا‌ن خوینیکی رژی‌تراو نه‌بیت ﴿أَوْ لَحْمَ خِنْزِيرٍ فَإِنَّهُ رِجْسٌ﴾ یا‌گوشتی به‌راز چونکه بی‌گومان ئه‌وه‌ش بیس (وحه‌رامه) ﴿أَوْ فِسْقًا أَهْلًا لِعَيْرِ اللَّهِ بِهِ﴾ یا‌ن سه‌ربراونیک (کاتی سه‌ربرین) ناوی غه‌یری خوای له‌سه‌ر هیترا بیت ﴿فَمَنْ أَضَلُّ عَنِ بَيْتِ اللَّهِ﴾ جا‌ه‌هر که‌س ناچار بوو (که‌ئه‌و حه‌رامانه بخوات له‌به‌ر برسیت‌ی و خواردنی حه‌لالی ده‌ست نه‌که‌وت) با‌زیاد له‌بی‌توست نه‌خوات ﴿وَالْعَادِي﴾ و مه‌به‌ستی سنوو به‌زاندن نه‌بیت ﴿فَإِنَّ رَبَّكَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ ئه‌وه بی‌گومان په‌روه‌دگارت لی‌سورده‌ی میهره‌بانه ﴿وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَمًا﴾ تنه‌ها له‌سه‌ر ئه‌وانه‌ی بوونه جووله‌که حه‌راممان کرد ﴿كُلَّ ذِي ظُنْفُرٍ﴾ هه‌موو چرنو کداریک (بالدار بیت یا ئازهل) ﴿وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَرَمًا عَلَيْهِمْ شَوْحُومًا﴾ وه له‌(گوشتی) ره‌شه‌و لآخ و مه‌رو بزنیس پیو و به‌زه‌کانیمان لی حه‌رام کردن ﴿إِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُورُهُمَا﴾ مه‌گهر ئه‌وه‌ی که‌به‌سه‌ر پشتیانه‌وه بیت ﴿أَوْ الْحَوَايَا﴾ یا‌ئه‌وه‌ی به‌ریخوله‌کانیانه‌وه بیت ﴿أَوْ مَا أَحْتَمَطَ بِظَنفِرٍ﴾ یا‌تیکه‌ل بووبیت و لکا بیت به‌نیسه‌که‌وه ﴿ذَلِكَ جَزَاءُ الَّذِينَ يَبْغُونَهُمْ﴾ به‌هوی سه‌ر که‌شیانه‌وه ئه‌و تو‌له و سزامن دان ﴿وَإِنَّ الصِّدْقَ﴾ وه بی‌گومان ئیمه راست گۆین ﴿۱۱۱﴾

فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ رَبُّكُمْ ذُو رَحْمَةٍ وَاسِعَةٍ وَلَا يُرَدُّ
بِأْسُهُ وَعَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ﴿١٤٧﴾ سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا
لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ شَيْءٍ
كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ حَتَّىٰ ذَاقُوا بَأْسَنَا
قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَا إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا
الظَّنَّ وَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ ﴿١٤٨﴾ قُلْ فَلِلَّهِ الْحُجَّةُ الْبَلِيغَةُ
فَلَوْ شَاءَ لَهَدَاكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١٤٩﴾ قُلْ هَلْ مِنْكُمْ شُهَدَاءُ كُمْ
الَّذِينَ يَشْهَدُونَ أَنَّ اللَّهَ حَرَّمَ هَذَا إِنْ شَهِدُوا فَلَا تَشْهَدُ
مَعَهُمْ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَالَّذِينَ
لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَهُمْ بِرَبِّهِمْ يَعَدُلُونَ ﴿١٥٠﴾ * قُلْ
تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبِّي عَلَيْكُمْ أَلَّا تُشْرِكُوا
بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ
مِمَّنْ إِمْلَاقٍ نَحْنُ نَنْزِقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ وَلَا تُقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ
مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطْنَ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ
إِلَّا بِالْحَقِّ ذَٰلِكُمْ وَصَّيَّكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١٥١﴾

﴿فَإِنْ كَذَّبُوكُمْ﴾ ئەمجا ئەگەر باوه‌ریان بێ نه‌کردی ﴿فَقُلْ رَبُّكُمْ ذُو رَحْمَةٍ وَسَعَةٍ﴾ ئەوا (بێیان) بلی په‌روه‌ردگارتان خاوه‌نی میهره‌بانی فراوانه ﴿وَلَا يَرْضَأُ بِأَسْأَلِهِ عَنِ الْقَوْمِ الْمَجْرِمِينَ﴾ وه‌سزاو تو له‌ی ئەو (خوا که‌هات) له‌هۆزی تاوانباران ناگیردریته‌وه ﴿سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا﴾ ئەوانه‌ی که‌هاوبه‌شیان بو‌خوا دانا بو‌و له‌مه‌و دوا ده‌لین: ﴿لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا﴾ ئەگەر خوا بیویستایه‌ ئیمه‌و باوو باپیرانمان هاوبه‌شمان (بو‌خوا) دانه‌ده‌نا ﴿وَلَا حَرَمَ تَابِنَ شَيْءٍ﴾ وه‌هیچ شتی که‌مان حه‌رام نه‌ده‌کرد ﴿كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ هه‌ر به‌و شیویه‌ ئەوانه‌ی پیش ئەمانیش درو‌یان کرد ﴿حَتَّىٰ ذَاقُوا بَأْسَنَا﴾ هه‌تا سزاو تو له‌ی ئیمه‌یان چه‌شت ﴿قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی ئایا هیچ زانیاریه‌ کتان لایه ﴿فَخَرَجُوهُ لَنَّا﴾ تا ده‌ری بخه‌ن بۆمان و ده‌ری بېرن ﴿إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا أَظْنَ﴾ ئیوه‌ شوینی هیچ شتی که‌نه‌و بێجگه‌ له‌گومان نه‌بیت ﴿وَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا خُرُوصٌ﴾ و ئیوه‌ هه‌ر له‌خۆتانه‌وه‌ به‌گوته‌ر شت ده‌لین ﴿قُلْ فَلِلَّهِ الْحُجَّةُ الْبَلِغَةُ﴾ بلی ده‌ی که‌واته‌ به‌لگه‌ی به‌هیز (ده‌سه‌لات) هه‌ر بو‌خوا به ﴿فَلَوْ شَاءَ لَهَدَّكُمْ أَجْمَعِينَ﴾ جا ئەگەر (خوا) بیویستایه‌ هه‌ر هه‌مووتانی ده‌خسته‌ سه‌ر رپی راست ﴿قُلْ هَلْ سَأَلْتُمْ لِكُلِّ دِينٍ﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی ئەو شایه‌تانه‌تان بێتن ﴿يَسْأَلُونَ أَنْ اللَّهَ حَرَّمَ هَذَا﴾ که‌شایه‌تی ده‌ده‌ن که‌خوا ئەمه‌ی حه‌رام کردوه ﴿فَإِنْ شَهِدُوا فَلَا تَشْهَدْ مَعَهُمْ﴾ جا ئەگەر (به‌درو) شایه‌تیان دا تو له‌گه‌لیاندا شایه‌تی مه‌ده ﴿وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا﴾ وه‌شوین هه‌واو هه‌وس و ئاره‌زوای ئەوانه‌ مه‌که‌وه‌ که‌باوه‌ریان نه‌هینا به‌ئایه‌ته‌کانی ئیمه‌ ﴿وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾ وه‌شوین ئەوانه‌ش مه‌که‌وه‌ که‌پروایان نی‌یه‌ به‌پوژی دوابی ﴿رَهُمْ بَرِّبِهِمْ يَعْدِلُونَ﴾ ئەوانه‌ش که‌هاوبه‌ش و هاوتا بو‌په‌روه‌ردگاریان بریار ده‌ده‌ن ﴿قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی وه‌رن با بیخوینمه‌وه (بوتان) ﴿مَآ حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ﴾ ئەوه‌ی په‌روه‌ردگارتان (حه‌رام) و یاساگی کردوه له‌سه‌رتان ﴿الَّذِينَ كُفِرُوا بِهِمْ﴾ (فه‌رمانیداوه که‌وا) هیچ شتی که‌نه‌کن به‌هاوبه‌ش بوی ﴿وَيَا لَوْلَا دِينُ إِحْسَانٍ﴾ و له‌گه‌ن باوک و دایکدا تا کار چاک و ره‌فتار جوانبن ﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِنْ أَمَلِكُمْ﴾ و منداله‌کانتان مه‌کوژن له‌به‌ر هه‌ژاری و نه‌بوونی ﴿فَخُتِنَ تَرَزُّقِكُمْ وَإِيَّاهُمْ﴾ ئیمه‌ پوژی ئیوه‌و ئەوانیش ده‌ده‌بن ﴿وَلَا تَقْرُبُوا الْفَوَاحِشَ﴾ وه‌نزیکی گوناوه‌ی کرده‌وه زور به‌ده‌کان مه‌که‌ونه‌وه ﴿مَآ ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَّنَ﴾ ئەوه‌ی که‌به‌ناشکراده‌کری له‌و (خرپانه) ئەوه‌ش په‌نه‌هان ده‌کری ﴿وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ﴾ وه‌ئو که‌سه‌مه‌کوژن که‌خوا کوشتنی حه‌رام کردوه مه‌گه‌ر هه‌ق بێ (بکوژریته‌وه‌ له‌تو له‌دا) ﴿ذَٰلِكُمْ وَصَّكُم بِهِ﴾ خوا ئەمانه‌ی به‌ئیه‌و راسپاردوه ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ بو‌ئوه‌ی تی‌بگه‌ن (و ژیری خۆتان به‌کار به‌یتن) ﴿۱۶۸﴾

وَلَا تَقْرُبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ
 وَأَوْفُوا بِالْكَيْلِ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا
 وُسْعَهَا وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ وَبِعَهْدِ
 اللَّهِ أَوْفُوا ذَٰلِكُمْ وَصَّوْكُمْ بِهِ لَعَدَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿١٥٢﴾
 وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ
 فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ذَٰلِكُمْ وَصَّوْكُمْ بِهِ لَعَدَّكُمْ
 تَتَّقُونَ ﴿١٥٣﴾ ثُمَّ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ تَمَامًا عَلَى الَّذِي
 أَحْسَنَ وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّعَالَمٍ يُقْيَاءِ
 رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ﴿١٥٤﴾ وَهَٰذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ
 وَاتَّقُوا لَعَدَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٥٥﴾ أَن تَقُولُوا إِنَّمَا أُنزِلَ الْكِتَابُ
 عَلَى طَائِفَتَيْنِ مِن قَبْلِنَا وَإِن كُنَّا عَن دِرَاسَتِهِمْ لَغَافِلِينَ
 ﴿١٥٦﴾ أَوْ تَقُولُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْنَا الْكِتَابُ لَكُنَّا أَهْدَىٰ
 مِنْهُمْ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ
 فَمَن أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ بَيِّنَاتِ اللَّهِ وَصَدَفَ عَنْهَا سَنَجِرِي الَّذِينَ
 يَصْدِفُونَ عَن آيَاتِنَا سُوءَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يَصْدِفُونَ ﴿١٥٧﴾

﴿وَلَا تَقْرُبُوا مَالَ الْيَتِيمِ﴾ وه‌ نزیکی مالی هه‌تیوان مه‌ که‌ونه‌وه‌ ﴿إِلَّا بِأَلْفٍ هِیَ أَحْسَنُ﴾ مه‌ گهر به‌و شیوه‌ی که‌ جوانتر و چاکتر بیت (بوئه‌وان) ﴿حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ﴾ تا بالغ ده‌بیت و ده‌ گاته‌ هیزی خوی ﴿وَأَوْفُوا بِالْكَيْلِ وَالْمِيزَانِ بِالْقِسْطِ﴾ وه‌ پیوانه‌و کیشانه‌ بی زیادو که‌م ئه‌نجام بده‌ن به‌داد گهری ﴿لَا تُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا﴾ داوای هیچ ئه‌رک و فهرمانیک له‌ که‌س ناکه‌ین به‌ئه‌ندازه‌ی توانای خوی نه‌بیت ﴿وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا﴾ وه‌ کاتیک (بو‌شایه‌تی دان و شتی تر) قسه‌تان کرد دادوهر و راست بن ﴿وَلَوْ كُنْتُمْ فَاقِرِينَ﴾ با (له‌دری) خزمی نزیکی خوشتان بیت ﴿وَبِعَهْدِ اللَّهِ أَوْفُوا﴾ وه‌ به‌لین و په‌یمانی خوا به‌چاک‌ی به‌نه‌سه‌ر ﴿ذَلِكُمْ وَصَّكُم بِهِ﴾ خواهه‌و شتانه‌ی به‌ئیه‌و پاسپاردوه‌ ﴿لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾ بوئه‌وه‌ی بیر بکه‌نه‌وه‌ ﴿وَإِنْ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمًا﴾ (فه‌رمانی داوه‌ که‌) بیگومان ئه‌مه‌ ریگای راستی منه‌ که‌راست و دروسته ﴿فَاتَّبِعُوهُ﴾ که‌واته‌ شوینی بکه‌ون ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ﴾ و شوینی کویره‌ ریگا و ریچکه‌کانی تر مه‌ که‌ون ﴿فَتَفَرَّقَ بِكَرٍّ عَن سَبِيلِهِ﴾ چونکه‌ دوورتان ده‌خه‌نه‌وه‌و لاتان ده‌ده‌ن له‌ریگه‌ی خوا ﴿ذَلِكُمْ وَصَّكُم بِهِ﴾ خواهه‌و شتانه‌ی به‌ئیه‌و پاسپاردوه‌ ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ بوئه‌وه‌ی پاریزکار و له‌ خواترس بن ﴿ثُمَّ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ﴾ له‌پاش ئه‌وه‌و ته‌ور اتمان به‌خشی به‌موسا ﴿تَمَامًا عَلَى الَّذِي أَحْسَنَ﴾ بوئه‌واو کردنی چاکه‌و به‌هره‌مان به‌رانهر که‌سیک که‌به‌چاک‌ی پی هه‌لساوه‌ ﴿وَتَقْضِيًا لِّكُلِّ شَيْءٍ﴾ وه‌روون که‌ره‌وه‌ی هه‌موو شتیک بی ﴿وَهُدًى وَرَحْمَةً﴾ وه‌ ری‌نیشاندهر و ری‌نموونی و میهره‌بانی بی ﴿لَعَلَّهُمْ يَلْقَاءَ رَبَّهُم بِؤْمُونٍ﴾ بوئه‌وه‌ی باوهر به‌ین به‌گه‌یشتیان به‌حوزوری به‌ره‌ورد گاریان (له‌ پوژی دواییدا) ﴿وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ﴾ وه‌ ئه‌م قورئانه‌ پیروزه‌ به‌فه‌ر و بیته‌مان نار دوته‌ خواره‌وه‌ ﴿فَاتَّبِعُوهُ﴾ که‌واته‌ ئیه‌وش شوینی بکه‌ون ﴿وَأَتَّبِعُوا أَعْيُنَكُمْ تُرَحَّمُونَ﴾ و خوتان بیاریزن و (پاریزکار بن) تاره‌حمتان بی بکریت ﴿إِنْ تَقُولُوا﴾ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی نه‌لین ﴿إِنَّمَا أَنْزَلَ الْكِتَابَ عَلَى طَائِفَتَيْنِ﴾ بیگومان کتیب ته‌نها بو سه‌ر دوو کومه‌لی (گاوورو جووله‌که‌) نیراوته‌ خواره‌وه‌ ﴿مِنْ قَبْلِنَا﴾ له‌پیش ئیمه‌دا ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ لَا تَرْضَوْنَ لَعْنَتَنَا﴾ که‌به‌راستی ئیمه‌ له‌خویندنه‌وه‌و لیکوئینه‌وه‌ی کتیه‌کانیان بی ئاگابوین ﴿أَوْ تَقُولُوا﴾ وه‌ بوئه‌وه‌ی نه‌لین ﴿لَوْ أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ﴾ به‌راستی ئه‌ گهر کتییی ئاسمانی بو ئیمه‌ش به‌اتبابه‌ ﴿لَعَلَّكُمْ تَهْتَابُونَ﴾ ئه‌وه‌ ئیمه‌ له‌وان ریتمون تر ده‌بوین ﴿فَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ رَبِّكُمْ﴾ ئیه‌و بیگومان به‌لگه‌و نیشانه‌ (قورئان) ی روئنان له‌ په‌ره‌ورد گارتانه‌وه‌ بو هاتووه‌ ﴿وَهُدًى وَرَحْمَةً﴾ که‌ره‌نموونی و میهره‌بانیه‌ کی گوره‌به‌ ﴿فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَّبَ بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ که‌واته‌ کی سته‌م کار تره‌ له‌و که‌سه‌ی بی باوهر بیت به‌ئایه‌ته‌کانی خواو به‌دروی بزائیت ﴿وَصَدَفَ عَنْهَا﴾ وه‌ روویان لی وه‌ر گپرت ﴿سَجَّيْرِ الَّذِينَ يَصْدَفُونَ عَنْ آيَاتِنَا﴾ له‌مه‌و دوا به‌زووی توله‌ ده‌ستین له‌وانه‌ی سه‌ر پیچی ده‌کن له‌ ئایه‌ته‌کانی ئیمه‌ ﴿سُوءَ الْعَذَابِ﴾ به‌سزایه‌ کی به‌دو سه‌خت ﴿يَمَّا كَانُوا يَصْدَفُونَ﴾ به‌هوی ئه‌و لادانه‌وه‌ که‌ده‌یانکرد ﴿١٥٧﴾

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ أَوْ يَأْتِيَ بَعْضُ
 آيَاتِ رَبِّكَ يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا
 لَمْ تَكُنْ آءِ اْمَنَّتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا قُلْ أَنْتَظِرُونَ
 إِنَّا مُنْتَظِرُونَ ﴿١٥٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ فَرَقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا لَأَسْتَأْذِنُ
 مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ
 ﴿١٥٩﴾ مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَالِهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ
 فَلَا يُجْزَى إِلَّا أَمْثَالَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٦٠﴾ قُلْ إِنِّي هَدَيْتُ رَبِّي
 إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ دِينًا قِيَمًا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ
 مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٦١﴾ قُلْ إِنْ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ
 رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٢﴾ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ
 ﴿١٦٣﴾ قُلْ أَغَيْرَ اللَّهِ أَبْغَى رَبًّا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ
 نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ
 مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿١٦٤﴾ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ
 خَلْقَ الْأَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِيَبْلُوكُمْ فِي
 مَاءِ اتِّكُمُ ۚ إِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٦٥﴾

﴿ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ ﴾ ئاخو ئه‌وان چاوهر وانی چ شتیک ده‌که‌ن بیجگه له‌وه‌ی مه‌لائیکه‌ی گیان کیشان) یان بو بیت ﴿ أَوَلَيْكَ رَبِّكَ ﴾ یان په‌روه‌ر دگارت بیت (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) ﴿ أَوَلَيْكَ بَعْضَ آيَاتِ رَبِّكَ ﴾ یان هه‌ندیگ له‌موعجیزه و نیشانه ئاشکر اکانی په‌روه‌ر دگارت به‌دی بیت ﴿ يَوْمَ يَأْتِي بَعْضَ آيَاتِ رَبِّكَ ﴾ ئه‌و روژی هه‌ندیگ له‌نیشانه و به‌لگه‌روونه‌کانی په‌روه‌ر دگارت به‌دی دیت ﴿ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيمَانُهَا ﴾ باوه‌ره‌ینان سوود ناگه‌یه‌نیت به‌هیچ که‌س ﴿ لَمْ تَكُنْ ءَامَنَتْ مِنْ قَبْلُ ﴾ که‌پیشتر بر وای نه‌هینا بیت ﴿ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا ﴾ یان هیچ خیر و چاکه‌یه‌کی نه‌کردینت له‌گه‌ل نیمان‌ه‌کی‌یدا ﴿ قُلْ أَنْظَرُوا إِنَّا مُنْتَظِرُونَ ﴾ بلی: چاوهر ووان بن (هه‌ره‌شه‌یه) ئیمه‌ش چاوهر ووانی ده‌که‌ین ﴿ إِنَّ الَّذِينَ قَفَرُوا ذَرِبْهُمْ بِهِ رَاسْتَىٰ ۖ وَوَانَهُ يَئِسَ ۖ وَكَانُوا شُرَكَاءَ ۖ وَبُوءَ بِهٖ جُنُودًا مِمَّنْ هُمْ أَكْثَرُ ۖ أَلَمْ تَرَ إِلَىٰ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴾ پاشان خوا هه‌والیان پی‌ده‌دا به‌هه‌ر کرده‌یه‌ک که‌کردیانه ﴿ مِنْ جَاهٍ بِالْحَسَنَةِ ﴾ هه‌ر که‌سیگ چاکه‌بکات ﴿ فَلَهُ عَشْرُ مِثَالِهَا ﴾ ئه‌وه (له‌روژی دوایی دا) ده‌ئو هه‌ندی چاکه‌کی پاداشتی بو هه‌یه ﴿ وَمَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ ﴾ وه‌هه‌ر که‌سیگ خرابه‌بکات ﴿ فَلَا يُجْزَىٰ إِلَّا مِثْلَهَا ﴾ ئه‌وه تو له‌ی لی‌ناسیتری ته‌نها به‌وینته‌ی خو‌ی نه‌بی ﴿ وَهَهُؤُلَاءِ لِيُظَاهَرُونَ ﴾ و ئه‌وانه سته‌میان لی‌ناکرتیت ﴿ قُلْ إِنِّي هَدَيْتُ رَبِّي ﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی بیگومان من په‌روه‌ر دگارت رینموونیی کردووم ﴿ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴾ بو رینگای راست ﴿ دِينًا قِيَمًا ﴾ ئاینیکی زور راست و پاک (که‌هیچ لاریه‌کی تیا نی‌یه) ﴿ مَثَلًا لِّإِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا ﴾ ئاینی ئه‌و ئیبراهیمه‌به‌که‌له‌هه‌موو ئاینه ناراسته‌کان لایداوه بو په‌رستنی خوا به‌ته‌نها ﴿ وَمَا كَانَتْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴾ وه‌به‌هیچ جورنیک له‌هاوبه‌ش په‌یدا که‌ران نه‌بووه ﴿ قُلْ إِن صَلَاتِي وَنُسُكِي ﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی بیگومان نویژو (به‌ندایه‌تی) و قوربانی ﴿ وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي ﴾ و ژیان و مردنم ﴿ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴾ هه‌ر بو‌خوای په‌روه‌ر دگاری هه‌موو جیهانیانه ﴿ لَا شَرِيكَ لَهُ ﴾ هیچ هاوبه‌شینی نی‌یه ﴿ وَبِذَلِكَ أَمَرْتُ ﴾ وه‌هه‌ر به‌وه‌فرمانم پی‌دراوه ﴿ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ﴾ وه‌من به‌که‌می ناوه‌موو موسلمانان و فرمانه‌بردارانم (بو خودا) ﴿ قُلْ أَتَىٰ اللَّهَ أَنْبِيَا رَّبًّا ﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی: ئایا بیجگه له‌خوا په‌رستراوئیکی تر بو‌خووم هه‌لبزیرم ﴿ وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ ﴾ له‌کاتیکدا ئه‌و په‌روه‌ر دگاری هه‌موو شتیکه ﴿ وَلَا تَكْفُرْ كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا عَالِمًا ﴾ وه‌هه‌ر که‌سیگ هه‌ر گوناوه‌ی خرابه‌یه‌ک بکات ته‌نها له‌سه‌ر خو‌یه‌تی ﴿ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ﴾ وه‌هیچ که‌سیکی گوناوه‌کار گوناوه‌ی که‌سیکی تر هه‌لناکرتیت ﴿ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ ﴾ پاشان گه‌رانه‌وه‌تان هه‌ر بو‌لای په‌روه‌ر دگارتانه ﴿ فَيُنَادِيكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴾ ئه‌مجا هه‌والتان پی‌ده‌دا به‌وه‌ی که‌ئیه‌و تیا‌یدا جیاواز بوون ﴿ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ خَلْقَ الْأَرْضِ ﴾ وه‌خوا ئه‌و زاته‌یه‌که‌ئیه‌ی کردووه به‌جیشینانی زه‌وی (کو مه‌ل له‌دوای کو مه‌ل دین) ﴿ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ ﴾ چهند پله هه‌ندیگتانی به‌رز کردو ته‌وه به‌سه‌ر هه‌ندیکی تراندا ﴿ أَسْبُغُكُمْ فِي مَاءٍ تَنْكَرٍ ﴾ بو ئه‌وه‌ی تاقیتان بکاته‌وه له‌وه‌دا که‌پنی به‌خشییون ﴿ إِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ ﴾ به‌راستی په‌روه‌ر دگارت تو له‌سه‌ندنی خیرایه (بو به‌دکاران) ﴿ وَإِنَّهُ لَعَفْوٌ رَحِيمٌ ﴾ وه‌به‌راستی ئه‌و لیبوره‌ی میهره‌بانه (بو چاکه‌کاران) ﴿

سورة الأعراف

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْمَص ١ كَتَبْنَا إِلَيْكَ فَلَا يَكُنْ فِي صَدْرِكَ حَاسِحٌ مِنْهُ
لِتُنذِرَ بِهِ ۚ وَذَكَرَى لِلْمُؤْمِنِينَ ٢ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ
مِّن رَّبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا مِن دُونِهِ ۚ أُولَئِكَ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ
٣ وَكَمْ مِّن قَرْيَةٍ أَهَدَكُمُوهَا فَبَاءَهَا بَأْسُنَا بَيَاتًا أَوْ هُمْ
قَائِلُونَ ٤ فَمَا كَانَ دَعْوَاهُمْ إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا إِلَّا أَنْ قَالُوا
إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ٥ فَلَنَسْئَلَنَّ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ وَلَنَسْئَلَنَّ
الْمُرْسَلِينَ ٦ فَلَنَقُصَّنَّ عَلَيْهِم بِعِلْمٍ وَمَا كُنَّا غَائِبِينَ ٧
وَالْوَزْنُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ هُمُ
الْمُفْلِحُونَ ٨ وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا
أَنفُسَهُمْ بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَظْمُونَ ٩ وَلَقَدْ مَكَرَكُمُ
فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعِيشَةً قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ
١٠ وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ
اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ لَمْ يَكُن مِّنَ السَّاجِدِينَ ١١

سورەتی ﴿الأعراف﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهربان

﴿الْمَصِّ﴾ به‌(تەلیف، لام، میم، صاد) دەخوێنرێتەوه، خوا زانتره به‌ماناو مه‌به‌ست پیتی، بو زانیاری زیاتر سه‌یری سه‌ره‌تای سورەتی (البقرة) بکه ﴿١﴾ ﴿كَتَبْنَا نَزْلَ إِلَيْكَ﴾ (تەم قورئانه) نامه‌یه‌که نیراوه‌ته خواره‌وه‌بو تو (ئەه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) ﴿فَلَا يَكُنْ فِي صَدْرِكَ حَرَجٌ مِّنْهُ﴾ که‌واته دل تەنگ مه‌به‌(به‌په‌یره‌وه نه‌که‌رانی) ﴿لِيُنذِرَ بِهِ﴾ بو‌ئەوه‌ی (ئەوان) به‌م قورئانه بترسینی ﴿وَذَكَرَى لِمُؤْمِنِينَ﴾ و‌بیر خستنه‌وه‌و ئامۆزگاریش بی بو‌بر واداران ﴿١﴾ ﴿أَتَعْبُوا مَا نَزَّلَ إِلَيْكُمْ مِّن رَّبِّكُمْ﴾ په‌یره‌وی ئەوه بکه‌ن که له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگار تانه‌وه‌دابه‌زینراوه‌ته خواره‌وه‌بو تان ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا مَن دُونَهُ أُولَئِكَ﴾ وه‌ببجگه له‌ئەو (خودا) شوین هیچ په‌رستراوانیکی تر مه‌که‌ون و مه‌یکه‌ن به‌پشتیوانی خوتان ﴿قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ﴾ ئیوه زور که‌م بیر ده‌که‌نه‌وه ﴿١﴾ ﴿وَكَمْ مِّن قَبْرَةٍ أَهْلَكَتْهَا﴾ وه‌چه‌نده‌ها شار و گوندمان ویران کرد ﴿فَجَاءَهَا بِأَسْتَبَاتًا﴾ و‌سزای ئیمه‌یان بو‌هات له‌شه‌ودا ﴿أَوْهَمَ قَائِلُونَ﴾ یان ئەوان له‌خه‌و و پشووی نیوه‌رودا بو‌ون. ﴿١﴾ ﴿فَمَا كَانَ دَعْوَاهُمْ إِذْ جَاءَهُمْ بِأَسْتَا﴾ جا کاتیک سزای ئیمه‌یان بو‌هات هاوارو نزایان هیچ نه‌بوو ﴿إِلَّا أَنْ قَالُوا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ﴾ ببجگه له‌وه‌ی که‌ده‌یان ووت: به‌راستی ئیمه‌ستم کاربوین. ﴿١﴾ ﴿فَلَنَسْأَلَنَّ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ﴾ سویند به‌خوا به‌راستی پرسیار ده‌که‌ین له‌وانه‌ی که‌په‌غه‌مبه‌رانیان بو‌نیردا (که‌چون پیشوازیان لیکردن) ﴿وَلَنَسْأَلَنَّ الْمُرْسَلِينَ﴾ وه‌ببگومان پرسیاریش ده‌که‌ین له‌په‌غه‌مبه‌ران (که‌چون وه‌لام درانه‌وه). ﴿١﴾ ﴿فَلَنَقُصَّنَّ عَلَيْهِم بِعَلْمٍ﴾ جا سویند به‌خوا به‌راستی (ئەوه‌ی کردوویانه) بو‌یان ده‌گیرینه‌وه له‌رووی زانیاریه‌وه ﴿وَمَا كُنَّا غَائِبِينَ﴾ وه‌ئیمه‌هیچ کاتیک بی‌ئاگا نه‌بوین (لییان) ﴿١﴾ ﴿وَالْوَزْنُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ﴾ کیشانه‌ی راست (بو‌کرده‌وه‌کانتان) له‌و پرۆزه‌دا ده‌بیت و گومانی تیدانی یه ﴿فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ﴾ جاهه‌ر که‌س کیشراو (ی چاک) ه‌کانی قورس بیت ﴿فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ ئەوه ئەوانه‌ن پرزگارو گه‌بشتوو به‌ئامانج ﴿١﴾ ﴿وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ﴾ وه‌هه‌ر که‌س کیشراو (چاکه‌کانی) سووک بیت ﴿فَأُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ﴾ ئەوانه‌که‌سانیکن که‌خو‌یانیان دۆراندوووه‌و زه‌ره‌ر مه‌ندبوون ﴿يَمَّا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَظْمُونَ﴾ به‌هوی ئەوه‌ی که‌سته‌میان کرد به‌رانه‌ر به‌لگه‌و نیشانه‌کانی ئیمه (و به‌درویان دانا) ﴿١﴾ ﴿وَلَقَدْ مَكَّنَّاكَ فِي الْأَرْضِ﴾ سویند به‌خوا ببگومان ئیمه‌ئیه‌مان نیشه‌جی و جیگیر کرد له‌زه‌ویدا ﴿وَجَعَلْنَاكُمْ فِيهَا مَعِيشَةً﴾ و‌جو‌ره‌ها هوی ژبانمان تیدا بو‌ره‌خساندن ﴿قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ﴾ (به‌لام) ئیوه زور که‌م سوپاس گوزارن ﴿١﴾ ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ﴾ سویند بیت ببگومان ئیوه‌مان به‌دی هینا و پاشان شکل و شیوه‌مان کیشان ﴿ثُمَّ قَلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ أَسْجُدُوا لِآدَمَ﴾ پاشان ووتمان به‌فریشته‌کان سوژده‌بهن بو‌ئادهم ﴿فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ﴾ هه‌موویان یه‌کسه‌ر سوژده‌یان برد ببجگه له‌ئیبلیس (له‌شه‌یتان) ﴿لَمَّا كُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ﴾ که‌له‌سوژده‌به‌ران نه‌بوو ﴿١﴾

قَالَ مَا مَنَّكَ إِلَّا تَسْجُدًا إِذْ أَمَرْتُكَ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِمَّنْهُ خَلَقْتَنِي مِنْ نَارٍ
 وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ ﴿١٢﴾ قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا فَمَا يَكُونُ لَكَ أَنْ تَتَكَبَّرَ
 فِيهَا فَاخْرُجْ إِنَّكَ مِنَ الصَّاغِرِينَ ﴿١٣﴾ قَالَ أَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمٍ يَبْعَثُونَ
 ﴿١٤﴾ قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنظَرِينَ ﴿١٥﴾ قَالَ فِيمَا أَعْوَيْتَنِي لَأَقْعُدَنَّ لَهُمْ
 صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿١٦﴾ ثُمَّ لَا تَيَسَّهُمْ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ
 وَعَنْ أَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ ﴿١٧﴾ قَالَ
 أَخْرَجْ مِنْهَا مَذْمُومًا وَمَأْمُودًا لِمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ
 أَجْمَعِينَ ﴿١٨﴾ وَيَتَقَادِمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ فَكُلَا مِنْ حَيْثُ
 شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٩﴾ فَوَسَّوَسَ
 لَهُمَا الشَّيْطَانُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وُورِيَ عَنْهُمَا مِنْ سَوْءَاتِهِمَا وَقَالَ
 مَا نَهَاكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّا أَنْ تَكُونَا مَلَكَتَيْنِ
 أَوْ تَكُونَا مِنَ الْخَالِدِينَ ﴿٢٠﴾ وَقَاسَمَهُمَا إِنِّي لَكُمَا لَمِنَ النَّاصِحِينَ ﴿٢١﴾
 فَدَلَّهُمَا بَعْرُورٍ فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سَوْءَاتُهُمَا وَطَفِقَا
 يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ وَنَادَاهُمَا رَبُّهُمَا أَلَمْ أَنْهَكُمَا عَنْ
 تِلْكَ الشَّجَرَةِ وَأَقُلَّ لَكُمَا إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمَا عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿٢٢﴾

﴿قَالَ مَا مَنَّكَ إِلَّا أَنْتَ جَدَّ إِذَا أَمَرْتُكَ﴾ (خوا) فەرمووی چی بەرگری کردی که سوژده نەبەیت کاتیک فەرمانم پینکردی ﴿قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ﴾ (شەیتان) ووتی: من لە (ئادەم) چاکترم ﴿خَلَقْتَنِي مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ﴾ چونکە منت لە ئاگر دروست کردوووە و ئەوت لە قوور دروست کردوووە ﴿قَالَ فَأَهْطُ مِنْهَا﴾ (خوا) فەرمووی: (لە بەهەشت) بەرۆرە خواریوە ﴿فَمَا يَكُونُ لَكَ أَنْ تَتَكَبَّرَ فِيهَا﴾ چونکە بۆت نی یە لەو (بەهەشتە) دا خۆت بە گەورەو زل بزانی ﴿فَأَخْرَجَ﴾ یە کەسەر دەر چۆ ﴿إِنَّكَ مِنَ الصَّاغِرِينَ﴾ بەراستی تۆ لەبێ نرخ و پرسیوایانی ﴿قَالَ أَنْظِرْنِي﴾ ووتی مۆلەتم بدە (مەممرینە) ﴿إِلَى يَوْمٍ يُبْعَثُونَ﴾ تائەو رۆژەوی زیندوو دەکرینەووە ﴿قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنظَرِينَ﴾ (خواش) فەرمووی: بینگومان تۆ لە مۆلەت دراونایت ﴿قَالَ فِيمَا أَعُوذُ بِكَ لَأَقْعُدَنَّ لَهُمْ﴾ ووتی ئەی پەرورەدگار بەهۆی ئەووە که گومرات کردم بینگومان بۆیان (ئادەم و نەوەکانی) دادەنیشم ﴿صِرْطَكَ الْمَسْتَقِيمَ﴾ لەریگە راستەکە ی تۆ دا ﴿قُلْ لَا يَأْتِيهِمْ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَ مِنْ خَلْفِهِمْ﴾ ئەمجا سویندبێ بینگومان بۆیان دەچم لەپیشیانەووە و لەدوایانەووە ﴿وَعَنْ أَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ﴾ وە لەلای راستیان و لەلای چەپیانەووە ﴿وَلَا تَحِطُّوا كُنْهُنَّ﴾ ئەوسا نابینی زۆریەیان سوپاس گوزاربن ﴿قَالَ أَخْرَجْنَاهُم مَذْحُورًا﴾ (خوا) فەرمووی: دەر چۆ تێیدا بە لۆمە کراوی و دەر کراوی ﴿لَمَنْ يَمَكُ مِنْهُمْ﴾ سویندبێ بینگومان هەرکەس شوینی تۆ کەوتبیت لەوان ﴿لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ أَجْمَعِينَ﴾ ئەووە بینگومان دۆزەخ پەر دەکەم لەئێوە هەمووتان ﴿وَيَا أَدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ﴾ وە (ووتمان) ئەی ئادەم تۆو هاوسەرە کەت نیشته جێ ی بەهەشت بن ﴿فَكُلَا مِنْ حَيْثُ شِئْتُمَا﴾ بەخۆن لەهەرچی کەویست و حەزتان لی بوو ﴿وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ﴾ بەلام نزیک ی ئەو درەختە مە کەو نەووە ﴿فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ﴾ ئەگینا لەستەم کاران دەبن ﴿قُلْ وَسَوْسَ لَهُمَا الشَّيْطَانُ﴾ ئەمجا شەیتان خەیاڵ و خەتەرە و وەسوسە ی خراب ی خستە دلایان ﴿لِيُذَيَّ لَهُمَا مَا وُورِي عَنْهُمَا مِنْ سَوَاءٍ لِيَهُمَا﴾ بۆ ئەو ی دەر یخات بۆیان ئەو عەیب و عەورەتە ی کە شار دەبوویەو لێیان (و بەدەرەو نەبووە) ﴿وَقَالَ مَا نَهَاكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ﴾ وە پێی ووتن: پەرورەدگارتان (لەبەر هیچ هۆیەك) بەرگری ئەو درەختە ی لی نە کردون ﴿إِلَّا أَنْ تَكُونَا مَلَكَيْنِ﴾ مە گەر لەبەر ئەو ی کە نەبنە دوو فریشتە ﴿أَوْ تَكُونَا مِنَ الْظَّالِمِينَ﴾ یان (لەبەهەشتدا) بمیننەووە بەهەمیشە یی ﴿وَقَالَ لَهُمَا إِنِّي لَأَمْلَأَنَّ لَكُمَا مِنَ النَّارِ﴾ وە سویندی بۆ خواردن ووتی بینگومان من لە ئاموژگاریکە رانی دلسۆزی ئێووم ﴿فَذَلُّهُمَا بِرُؤُوسِهِمْ﴾ سەرئەنجام بەخەلە تاندن هانی دان ﴿فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ﴾ جا کاتیک (لەبەر و بوومی) ئەو درەختە یان چەشت ﴿بَدَّتْ لَهُمَا سَوْءُهُمَا﴾ هەردووکیان عەیب و عەورەتیان دەر کەوت ﴿وَطَفِيفًا خِصْفَانٍ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ﴾ وە دەستیان کرد بەداپۆشینی خۆیان بە گەلای (درەختانی) بەهەشت ﴿وَوَادَّ لُهُمَا رَبُّهُمَا﴾ وە پەرورەدگاریان بانگی هەردووکیان کرد ﴿أَلَمْ نَأْتِكُمْ أَعْن تِلْكَ الشَّجَرَةِ﴾ ئایا ئەو درەختە مە قەدەغە نە کرد لێتان ﴿وَأَقْبَلْ لَكُمَا﴾ وە ئایا پێم نەووتن ﴿إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ﴾ که بینگومان شەیتان بۆ ئێوە دوزمنیکی ئاشکرا یە ﴿۱۵﴾

قَالَ رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنفُسَنَا وَإِن لَّمْ تَعْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ
 مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٢٣﴾ قَالَ أَهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ لَكُمْ
 فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ ﴿٢٤﴾ قَالَ فِيهَا تَحْيَوْنَ وَفِيهَا
 تَمُوتُونَ وَمِنْهَا تُخْرَجُونَ ﴿٢٥﴾ يَبْنِيءَ آدَمَ قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ
 لِبَاسًا يُورِي سَوْءَ تَكْمُرٍ وَرِيشًا وَلِبَاسُ التَّقْوَىٰ ذَلِكَ خَيْرٌ
 ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿٢٦﴾ يَبْنِيءَ آدَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمْ
 الشَّيْطَانُ كَمَا أَخْرَجَ أَبَوَيْكُمْ مِنَ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ عَنْهُمَا
 لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوْءَ تَهُمَا إِنَّهُ يَرَئَكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ
 حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيْطَانَ أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
 ﴿٢٧﴾ وَإِذَا فَعَلُوا فَحِشَةً قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهَا آبَاءَنَا وَاللَّهُ أَمَرَنَا
 بِهَا قُلْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحِشَاءِ اتَّقُوا اللَّهَ عَلَىٰ اللَّهِ مَا لَا تَعْمُونَ
 ﴿٢٨﴾ قُلْ أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ وَأَقِيمُوا وُجُوهَكُمْ عِندَ كُلِّ مَسْجِدٍ
 وَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ كَمَا بَدَأَكُمْ تَعُودُونَ ﴿٢٩﴾
 فَرِيقًا هَدَىٰ وَفَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ إِنَّهُمْ اتَّخَذُوا
 الشَّيْطَانَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُم مُّهْتَدُونَ ﴿٣٠﴾

﴿قَالَ رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنفُسَنَا﴾ ههردووکیان ووتیان ئەه‌ی په‌روه‌ردگارمان ئیمه‌ سته‌مان له‌خۆمان کرد
 ﴿وَأَن لَّمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا﴾ جا نه‌گه‌ر لیمان نه‌بوری و میه‌ره‌بانیمان له‌گه‌ل نه‌که‌یت ﴿لَنَكُونَ مِنَ
 الْخَاسِرِينَ﴾ سویند به‌خوای بیگومان ئیمه‌ له‌زیانباران ده‌بین ﴿قَالَ أَهَيْطُوا﴾ (خوای) فه‌رمووی برۆنه
 خواره‌وه‌ (له‌به‌ه‌شت) ﴿بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ﴾ هه‌ندیکتان دوزمنی هه‌ندیکی ترانن ﴿وَأَكْثَرُ فِي الْأَرْضِ
 مُسْتَقَرٌّ﴾ وه‌ بو‌تان هه‌یه‌ له‌زه‌ویدا نیشه‌ته‌جی بوون ﴿وَمَتَّعُوا الْحَيَاتِ﴾ وه‌وی رابواردن و ژیان تا ماوه‌یه‌که
 ﴿قَالَ فِيهَا الْغَايِبُونَ وَفِيهَا تَمُوتُونَ﴾ (خوای) فه‌رمووی: له‌زه‌وی دا ده‌ژین و له‌ویشدا ده‌مرن ﴿وَمِنْهَا
 تُخْرَجُونَ﴾ و هه‌ر له‌ویش ده‌ره‌ده‌یه‌ترین (وزیندوو ده‌کرینه‌وه) ﴿يَبْنِيءُ آدَمَ﴾ ئەه‌ی نه‌وه‌ی ئاده‌م
 ﴿فَدَأْتَرْنَا عَلَيَّكَ لِبَاسًا﴾ بینگومان پۆشاکمان بو‌ناردوون ﴿يُورِي سَوَاءً تَكَوَّرِيشًا﴾ که‌عه‌یب و عه‌وره‌تتان
 داده‌پۆشی وه‌ پۆشاک‌ی جوان و رازاوه‌یش (مان بو‌ناردوون) ﴿وَلِبَاسُ التَّقْوَىٰ ذَٰلِكَ خَيْرٌ﴾ به‌لام پۆشاک‌ی
 ترسان له‌خوای و پارێزکاری چاک‌تر و باشته‌ر ﴿ذَٰلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ﴾ ئەوه‌ی باسکرا هه‌ندیکه‌ له‌به‌ل‌گه‌و
 نیشه‌انه‌کانی خوای ﴿لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ﴾ بو‌ئوه‌ی بی‌ریکه‌نه‌وه‌و ئاموژگاری وه‌رگرن ﴿يَبْنِيءُ آدَمَ لَا يَفْتِنُكَ
 الشَّيْطَانُ﴾ ئەه‌ی نه‌وه‌ی ئاده‌م با شه‌یتان فریوتان نه‌دات و نه‌تانخه‌له‌تینی ﴿كَمَا أَخْرَجَ أَبَوَيْكَ مِنَ الْجَنَّةِ
 هه‌رچۆنی‌ باو‌ک و دایکتانی له‌به‌ه‌شت ده‌رکرد ﴿يَنْزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا﴾ له‌حالی‌که‌دا پۆشاکه‌که‌یانی
 لی‌ دا‌که‌ندن ﴿لِيُرِيَهُمَا سَوْءَ تَيْهَمًا﴾ بو‌ئوه‌ی عه‌یب و عه‌وره‌تبان (ده‌ریخات و) نیشه‌انان بدات ﴿إِنَّهُ
 يَرِيكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُ﴾ به‌راستی شه‌یتان خۆی و ده‌سته‌که‌ی ده‌تانبینن ﴿مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ﴾ له‌جینگایه‌که‌وه
 که‌ئیه‌وه‌ ئه‌وان نابینن ﴿إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيْطَانَ﴾ به‌راستی ئیمه‌ شه‌یتانه‌کانمان گه‌راوه‌ ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
 به‌دۆست و خۆشه‌ویست بو‌ئوه‌وانه‌ی که‌به‌روا نه‌یتن ﴿وَيَا أَعْمَالُ فَحُشَّةٌ﴾ وه‌ کاتیک کرده‌وه‌یه‌کی
 زۆر به‌دو ناشیرینیان ده‌کرد (که‌ به‌رووتی ته‌واف کردن نموونه‌یه‌که‌یت) ﴿قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهَا آيَاتِنَا﴾
 ده‌یان ووت: له‌ باوو باپیرانمانه‌وه‌ بو‌مان ماوه‌ته‌وه‌ ﴿وَاللَّهُ أَمَرَنَا بِهَا﴾ وه‌ خوای فه‌رمانی ئەو (کرده‌وه‌) ی‌ پی
 داووبن ﴿قُلْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُأْمِرُ بِالْفَحْشَاءِ﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی بیگومان خوای فه‌رمان نادا به‌کرده‌وه‌ی
 به‌دو خراب ﴿أَتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ ئایا به‌ده‌م خواوه‌ شتیک ده‌لین که‌نایزانن و بی‌ئاگان لنی؟ ﴿قُلْ
 أَفَأَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ﴾ بلی په‌روه‌ردگارم فه‌رمانی به‌دادپه‌روه‌ری داوه‌ ﴿وَاقِمُْوا وُجُوهَكُمْ عِندَ كُلِّ مَسْجِدٍ﴾
 وه‌ له‌کاتی هه‌موو نوێژیکدا راست روو بکه‌نه‌ خوای ﴿وَادْعُوا مَخْلِصِينَ لَهُ الذِّمَّةَ﴾ و دل‌سو‌زانه
 هاواری لی‌ بکه‌ن و بیه‌رستن ﴿كَمَا بَدَأَكُمْ تَعُودُونَ﴾ هه‌رچۆنی له‌یه‌که‌م جار هه‌وه‌ (خوای) دروستی
 کردون به‌و شتیه‌یه‌ ده‌گه‌رینه‌وه‌ (بو‌لای خوای) ﴿فَرِيقًا هَدَىٰ﴾ ده‌سته‌یه‌کی رینمونی کرده‌
 ﴿وَفَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ﴾ ده‌سته‌یه‌کیش گو‌م‌رایی به‌سه‌ریاندا چه‌سپا ﴿إِنَّهُمْ اتَّخَذُوا الشَّيْطَانَ﴾
 به‌راستی ئەوانه‌ شه‌یتانه‌کانیان کرد ﴿أُولَٰئِكَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ به‌دۆست و پشتیوانی خۆیان له‌جیانی خوای
 ﴿وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُم مُّهْتَدُونَ﴾ وه‌ وا گو‌مان ده‌به‌ن که‌رێ نموونی کراوون ﴿

* يَبْنِيءَ آدَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا
 وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴿٢١﴾ قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ
 الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا
 فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ كَذَلِكَ نَفْصَلُ الْآيَاتِ
 لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٢٢﴾ قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رِيءَ الْفَوَاحِشِ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا
 بَطَّنَ وَإِلْتَمَ وَالْبَغْيِ بغيرِ الْحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ
 بِهِ سُلْطَانًا وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٣﴾ وَلِكُلِّ أُمَّةٍ
 أَجَلٌ فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ
 ﴿٢٤﴾ يَبْنِيءَ آدَمَ إِمَّا يَا تَبْنِيءَكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَقْضُونَ عَلَيْكُمْ ءَايَاتِي فَمَنْ
 أَتَقَى وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٥﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا
 بِءَايَاتِنَا وَأَسْتَكْبَرُوا عَنْهَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا
 خَالِدُونَ ﴿٢٦﴾ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ
 بِءَايَاتِهِ أُولَئِكَ يَنَالُهُمْ نَصِيبُهُمْ مِنَ الْكِتَابِ حَتَّى إِذَا جَاءَهُمْ
 رُسُلُنَا يَتَوَفَّوْنَهُمْ قَالُوا آيِنَ مَا كُنْتُمْ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
 قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا وَشَهِدُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ ﴿٢٧﴾

﴿يَسِّرْ يَوْمَ حُدُوزِنا زَيْتَكَ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ﴾ ئه‌ی نه‌وه‌ی ئاده‌م، بۆشاک‌ی جوان و رازاوه‌تان بپۆشن له‌کاتی هه‌موو نوێژ (چوونه‌ مز‌گه‌وتیکتاندا) ﴿وَكَلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا﴾ وه‌ بخۆن و بخۆنه‌وه‌ (له‌وه‌ی که‌ خوا‌ه‌لال‌ی کردووه‌ بۆتان) و زیاده‌ رۆ‌ی مه‌که‌ن ﴿إِنَّهٗ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ﴾ بینگومان خوا زیاده‌ رۆ‌یانی خو‌ش ناوێت ﴿قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی‌ ک‌ی رازاندنه‌وه‌ و جوان‌ی و (نازونیعه‌ته‌) خوا‌ییه‌کان‌ی حه‌رام کردووه‌ ﴿الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ﴾ که‌ خوا‌بو به‌نده‌کان‌ی دروست‌ی کردووه‌ ﴿وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ﴾ هه‌روه‌ها رۆ‌زی و خۆراکه‌ پاک و خو‌شه‌کان (ک‌ی حه‌رام‌ی کردوون) ﴿قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی‌ ئه‌وانه‌ بو بروادارانه‌ له‌ زبانی دونه‌یادا (ب‌ی بر‌وایانیش له‌ په‌نای ئه‌واندا به‌شدار‌ی ده‌که‌ن) ﴿خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيٰمَةِ﴾ (به‌لام) له‌ رۆ‌زی دوا‌ی‌ی دا‌تایه‌ته‌ به‌ بر‌وادارانه‌وه‌ ﴿كَذٰلِكَ نَفْصَلُ الْآيٰتِ﴾ به‌م ش‌یوه‌یه‌ ئایه‌ته‌ کانه‌مان باس ده‌که‌ین و ر‌وونی ده‌که‌ینه‌وه‌ ﴿لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ بو‌گه‌ل و کۆمه‌ل‌یک که‌ ده‌زانن و ت‌ی ده‌گه‌ن ﴿قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّيَ الْفَوَاحِشَ﴾ بلی‌ بینگومان په‌روه‌رد‌گارم ته‌نها ئه‌و کرده‌وه‌ن‌ی حه‌رام کرده‌ که‌ زۆ‌ر به‌دو خراپ‌ن ﴿مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ﴾ ئه‌وانه‌ی که‌ ناشکران و ئه‌وانه‌ش نه‌ینن ﴿وَالْإِنْتِهٰءَ﴾ وه‌ گونا‌هی (حه‌رام کرده‌وه‌) ﴿وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ﴾ وه‌ ده‌ست در‌یژی به‌ناه‌ق ﴿وَأَن تَشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا﴾ وه‌ (حه‌رام‌ی کرده‌وه‌) ش‌ت‌یک بکه‌نه‌ هاوبه‌ش بو‌خوا ﴿لَمْ يُزَلَّ بِهِ سُلْطٰنًا﴾ که‌ به‌لگه‌ی بو‌نه‌هاتووه‌ ﴿وَأَن تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ وه‌ (حه‌رام‌ی کرده‌وه‌) که‌ به‌ده‌م خوا‌وه‌ ش‌تان‌یک ب‌ل‌ین که‌ نایازنن ﴿وَلِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ﴾ وه‌ بو‌هه‌موو ئومه‌ت‌ی کات‌یک‌ی دیاری کرا‌وه‌یه‌ (بو‌مردن و س‌زادانیان) ﴿فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ﴾ ئه‌مجا کات‌یک ما‌وه‌ (ی مردن یا س‌زا) که‌ بیان هات ﴿لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً﴾ سات‌یک دوانا‌که‌ون ﴿وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ﴾ و پ‌یش‌یش نا‌که‌ون ﴿يَسِّرْ يَوْمَ إِمَابِنا زَيْتَكَ﴾ ئه‌ی نه‌وه‌ی ئاده‌م ئه‌گه‌ر بۆ‌تان هات ﴿رُسُلٌ مِّنْكُمْ﴾ پ‌یغه‌مه‌بارن‌یک له‌ خۆ‌تان ﴿يَقْضُونَ عَلَيْكُمْ النِّبٰٓءَ﴾ ئایه‌ته‌کان‌ی میان بو‌ده‌خو‌یندنه‌وه‌ ﴿فَمَنِ اتَّبَعَ وَأَصْلَحَ﴾ جاهه‌ر که‌س خۆ‌ی باراست (له‌ نافه‌رمان‌ی خوا‌) و کرده‌وه‌ی چاکی کرد ﴿فَلَاخَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ ئه‌وه‌ مه‌ترسی یان له‌سه‌ر نه‌یه‌ و خه‌مه‌ و خه‌فه‌ت‌یش ناخۆن ﴿وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بآيٰتِنَا﴾ وه‌ ئه‌وانه‌ش که‌ ب‌ی بر‌وا بوون به‌ئایه‌ته‌کان‌ی ئ‌یمه‌ ﴿وَأَسْتَكْبَرُوا عَنْهَا﴾ و خۆ‌یان به‌زل ده‌زان‌ی له‌به‌رانه‌ر ئه‌و ئایه‌تانه‌دا ﴿أُولٰٓئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ﴾ ئه‌وانه‌ ها‌وه‌لانی ناگرن ﴿هُم فِيهَا خٰلِدُونَ﴾ ئه‌وانه‌ به‌هه‌میشه‌یی تیا‌یا ده‌مینه‌وه‌ ﴿فَمَنِ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰٓى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾ جا ک‌ی له‌وه‌ سه‌مه‌کار تره‌ که‌ درۆ‌ به‌ده‌م خوا‌وه‌ هه‌له‌به‌ست‌ی ﴿أَوْ كَذَّبَ بِآيٰتِنَا﴾ یان ب‌ی بر‌وا ب‌یت به‌ئایه‌ته‌کان‌ی خوا‌ ﴿أُولٰٓئِكَ بِأَلْهُمَّ نَصِيبُهُم مِّنَ الْكَفْرِ﴾ ئه‌وانه‌ ئه‌و به‌شه‌ی بۆ‌یان نوس‌راوه‌ دوو چاریان ده‌ب‌یت ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمُ تَهْمٌ مِّنْ رَبِّنَا﴾ هه‌تا ئه‌و کاته‌ی ن‌یردرا‌وه‌ کانه‌مان (بو‌گیان ک‌یش‌ان) د‌ین بۆ‌یان ﴿يَقُولُونَ هُم﴾ ده‌یانمر‌ینن و (گیان‌یان ده‌ک‌یش‌ن) ﴿قَالُوا إِنَّمَا كُنْتُمْ تَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ﴾ پ‌یشان ده‌ل‌ین ئه‌وانه‌ی له‌جبات‌ی خوا‌ ئی‌وه‌ ها‌وارو ن‌زاتان ل‌ی ئه‌کردن له‌کو‌ین ﴿قَالُوا أَصْلَوْا عَنَّا﴾ (له‌وه‌ لام‌دا) ده‌ل‌ین دیار‌ن‌ین و وون بوون لی‌مان ﴿وَشَهِدُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ﴾ وه‌ شایه‌تی ده‌ده‌ن له‌سه‌ر خۆ‌یان ﴿أَنَّهُمْ كَانُوا كٰفِرِينَ﴾ که‌ بینگومان ئه‌وانه‌ له‌ دونه‌یادا ب‌ی بر‌وا بوون ﴿

قَالَ ادْخُلُوا فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ
 فِي النَّارِ كَمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَعَنَتْ أُخْتَهَا حَتَّى إِذَا دَارَكُوا
 فِيهَا جَمِيعًا قَالَتْ أُخْرِيَهُمْ لِأُولِيهِمْ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ أَضَلُّونَا فَآتِهِمْ
 عَذَابًا ضِعْفًا مِنَ النَّارِ قَالَ لِكُلِّ ضِعْفٍ وَلَكِنْ لَا تَعْمُونَ ﴿٢٨﴾
 وَقَالَتْ أُولِيهِمْ لِأُخْرِيَهُمْ فَمَا كَانَ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ
 فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٢٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ
 كَذَّبُوا بآيَاتِنَا وَأَسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا تُفَتِّحْ لَهُمْ أَبْوَابَ السَّمَاءِ
 وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ وَكَذَلِكَ
 نَجْزِي الْمُجْرِمِينَ ﴿٤٠﴾ لَهُمْ مِنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِنْ فَوْقِهِمْ غَوَاشٍ
 وَكَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٤١﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
 لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ
 فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٤٢﴾ وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَلٍّ تَجْرِي
 مِنْ تَحْتِهِمْ أَنْ تَرَوْهَا وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا
 لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ
 وَنُودُوا أَنْ تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾

﴿قَالَ ادْخُلُوا فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ فِي النَّارِ﴾ (خوا پیتانی) فەرموو ئیوه له‌گه‌ل ئەو ئوممه‌تانه‌ی که له‌پیش ئیوه وه‌بوون له‌جنۆ که وه‌ئاده‌میزاد بچنه‌ ئاگری دۆزه‌خه‌وه ﴿كَلَّمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَعَنَتْ أُخْتَهَا﴾ هەر جارێک ده‌سته‌یه‌ک ده‌چنه‌ ناویه‌وه نه‌فرین له‌هاویرانی ده‌کات ﴿حَتَّىٰ إِذَا آذَرْتُمُوهَا فِيهَا جَمِيعًا﴾ هه‌تا هه‌موو ده‌گه‌ن به‌یه‌ک و کۆده‌بنه‌وه یه‌ک ده‌گرن ﴿قَالَتْ أَخْرِجْنَهُنَّ وَلَا لِهِنَّ﴾ دوایینه‌کانیان (که‌شوین که‌وتوو بوون) ده‌باره‌ی پێشوه‌کانیان (که‌پێشه‌وا بوون) ده‌لێن ﴿رَبَّنَا هَؤُلَاءِ أَضَلُّونَا﴾ ئە‌ی په‌روه‌ردگار مان ئە‌وانه‌ ئیمه‌یان گو‌مرا کرد ﴿فَنَاهِيَهُنَّ عَدَابًا وَعِقَابًا مِنَ النَّارِ﴾ ده‌تۆش له‌ئاگر دا دووقات سزایان بده ﴿قَالَ﴾ (په‌روه‌ردگار) ده‌فه‌رموی ﴿يَكْفُلْضِعْفٌ﴾ بۆ هەر کامتان (سزا) دوو به‌رامبه‌ره ﴿وَلَكِنْ لَا تَعْمَلُونَ﴾ به‌لام ئیوه‌ نازان و بێ‌ئاگان ﴿وَقَالَتْ أُولَهُنَّ لِأَخْرَجْنَهُنَّ﴾ سه‌رۆک و چاو لیکراوه‌کان به‌شوین که‌وتوو هه‌کانیان ده‌لێن ﴿فَمَا كَانَ لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ فَضْلِ﴾ ئیوه‌ش هه‌یج زیاده‌ ریزیکتان به‌سه‌ر ئیمه‌دا نیه ﴿فَدُودُوا الْعَذَابَ﴾ ده‌ئیوه‌ش سزا بچه‌ژن ﴿يَمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ﴾ به‌هۆی ئە‌و (خراپانه‌وه‌ی) ده‌تان کرد ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ به‌راستی ئە‌وانه‌ی بێ‌بروا بوون به‌ئایه‌ته‌کانی ئیمه ﴿وَأَسْتَكْبَرُوا عَنْهَا﴾ وه‌خۆیان به‌گه‌وره‌و زل داده‌نا له‌به‌رامبه‌ریاندا ﴿لَا تَفْتَحْ لَهُمُ أَبْوَابَ السَّمَاءِ﴾ ئە‌وانه‌ ده‌رگا‌کانی ئاسمانیان بۆ نا‌کریته‌وه ﴿وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ﴾ و ناچنه‌ به‌هه‌شته‌وه ﴿حَتَّىٰ يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ﴾ هه‌تا حوشر نه‌چیت به‌کونی ده‌رزی دروماندا (ئهمه‌ش مه‌رچیکه‌ هه‌ر گیز نایه‌ته‌دی) ﴿وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُجْرِمِينَ﴾ ئا به‌و جو‌ره تۆله‌ له‌تاوانباران ده‌ستین ﴿لَهُمْ مِنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ﴾ ئە‌وانه‌ی له‌دۆزه‌خدا فه‌رش و راخه‌ریان (له‌ئاگره) ﴿وَمِنْ فَوْقِهِمْ عَوَاشٍ﴾ وه‌له‌لای سه‌روشیا‌نه‌وه لیفه‌و دا‌پۆشه‌ریان (له‌ئاگره) ﴿وَكَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ﴾ ئا به‌و جو‌ره تۆله‌ له‌سته‌مکاران ده‌ستین ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وه‌ئە‌وانه‌ی که‌بروایان هه‌تانه‌وه و کرده‌وه‌ی چاکیشیان کردوه‌وه ﴿لَأَنكُمُ نَفْسًا إِلَّا أَوْسَعَهَا﴾ دا‌واله‌هه‌یج که‌سه‌ نا‌که‌ین زیاده‌توانای خۆی ﴿أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ﴾ ئا ئە‌وانه‌ها وه‌لانی به‌هه‌شتن ﴿هُنَّ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ ئە‌وان هه‌میشه‌بین تیی‌دا ﴿وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ﴾ ئە‌وه‌ی له‌دلێاندا بو‌ویت دامن رنی ﴿مِنْ عِلٍّ﴾ له‌کینه‌ و رقی (ده‌باره‌ی یه‌کتری) ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ﴾ رووباره‌کان ده‌رۆن به‌ژیر (کۆشک و باخه‌کان) یاندا ﴿وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا﴾ وه‌ده‌لێن سوپاس بۆ ئە‌و خواجه‌ی که‌رێنموونی کردین بۆ ئە‌م رێگایه ﴿وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ﴾ که‌ئیمه‌ هه‌ر گیز رێبازی راست شاره‌زان ده‌به‌بوین ﴿وَلَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ﴾ ئە‌گه‌ر خوا رێنموونی نه‌کردینایه ﴿لَقَدْ جَاءَتْ رَسُولٌ رَبِّنَا بِالْحَقِّ﴾ سویند به‌خوا بێ‌گومان نیراوه‌کانی په‌روه‌ردگارمان راستیان هه‌تانه‌وه ﴿وَوَدُّوا أَنْ يَكْفُرُوا بِالْجَنَّةِ﴾ وه‌بانگیان لێ ده‌کریت به‌مه‌ی که‌ئهو به‌هه‌شته ﴿أُرْسِلْتُمْ هَاهُنَا كُفْرًا تَعْمَلُونَ﴾ پیتان به‌خه‌شرا به‌هۆی ئە‌و کرده‌وه (چاکانه‌ی که) ده‌تان کرد ﴿

وَنَادَى أَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابَ النَّارِ أَنْ قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدَنَا
 رَبُّنَا حَقًّا فَهَلْ وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا قَالُوا نَعَمْ فَأَذَّنَ
 مُؤَدِّنُ بَيْنَهُمْ أَنْ لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿٤٤﴾ الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنِ
 سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ كَافِرُونَ ﴿٤٥﴾ وَبَيْنَهُمَا
 حِجَابٌ وَعَلَى الْأَعْرَافِ رِجَالٌ يَعْرِفُونَ كُلًّا بِسِيمَاهُمْ وَنَادَوْا
 أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ سَلِّمُوا عَلَيْنَا لَمْ يَدْخُلُوها وَهُمْ يَطْمَعُونَ ﴿٤٦﴾
 * وَإِذَا صُرِفَتْ أَبْصَارُهُمْ تِلْقَاءَ أَصْحَابِ النَّارِ قَالُوا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا
 مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٤٧﴾ وَنَادَى أَصْحَابُ الْأَعْرَافِ رِجَالًا يَعْرِفُونَهُمْ
 بِسِيمَاهُمْ قَالُوا مَا أَعْنَى عَنْكُمْ جَمْعُكُمْ وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ ﴿٤٨﴾
 أَهْلُولَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمْتُمْ لَا يَنَالُهُمُ اللَّهُ بِرَحْمَةٍ أَدْخُلُوا الْجَنَّةَ
 لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ ﴿٤٩﴾ وَنَادَى أَصْحَابُ النَّارِ أَصْحَابَ
 الْجَنَّةِ أَنْ أَفِيضُوا عَلَيْنَا مِنَ الْمَاءِ أَوْ مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالُوا
 إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَ مَعَا عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٥٠﴾ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا
 وَلَعِبًا وَغَرَّبَهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا قَالُوا لَوْ نَسَبْنَا نَسَبَهُمْ كَمَا نَسَبُوا
 لِقَاءَ يَوْمِهِمْ هَذَا وَمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ﴿٥١﴾

﴿وَنَادَىٰ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ﴾ وه به‌هه‌شتیه‌کان بانگ ده‌که‌ن ﴿أَصْحَابُ النَّارِ﴾ له‌دۆزه‌خیه‌کان ﴿أَن قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدَنَا رَبُّنَا حَقًّا﴾ بی‌گومان ئیمه‌ئوه‌ی که‌په‌روه‌ردگارمان به‌لئینی پیداین راست بوو پی‌گه‌بیش‌تین ﴿فَهَلْ وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا﴾ جا‌ئایا ئیوه‌ش ئه‌وه‌ی که‌په‌روه‌ردگار تان به‌لئینی پیدان راست بوو پی‌گه‌بیش‌تن؟ ﴿قَالُوا نَعَمْ﴾ ده‌لئین به‌لی ﴿فَأَذَّتْ مُوَدَّتُ بَيْنَهُمْ﴾ پاشان جار‌چیه‌ک جاری ده‌دا له‌نیوانی‌اندا ﴿أَن لَّعَنَهُ اللَّهُ عَلَى الظَّالِمِينَ﴾ که‌نه‌فرینی خوا له‌سه‌ر سته‌مکاران بیت ﴿الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ﴾ ئه‌وانه‌ی به‌ره‌ه‌لستی له‌رئی خواده‌که‌ن ﴿وَيَعُوذُونَ بِهَا وَعَجَابًا﴾ وه‌یان ویست ئه‌و (رینگایه) به‌خوارو ناریک نیشان بدن ﴿وَهُمْ بِالْآخِرَةِ كَافِرُونَ﴾ له‌کاتیک‌دا ئه‌وان بی‌بروا بوون به‌رۆزی دوابی ﴿وَبَيْنَهُمَا حِجَابٌ﴾ وه‌نیوانی‌اندا په‌رده‌و جیا‌که‌روه‌یه‌که‌ه‌به‌ه‌به ﴿وَعَلَى الْأَعْرَافِ رِجَالٌ﴾ به‌سه‌ر ئه‌عرفه‌وه (که‌به‌رزاییه‌که‌له‌نیوان به‌هه‌شت و دۆزه‌خدا) پیاوانیک هه‌ن ﴿يَعْرِفُونَ كُلًّا بِسِيمَتِهِمْ﴾ هه‌ر به‌که‌له‌به‌هه‌شتی و دۆزه‌خیه‌کان ده‌ناسنه‌وه به‌هۆی نیشانه (وشیوه‌ی تایبه‌ت) ی یانه‌وه ﴿وَنَادُوا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَن سَلِّمُوا عَلَيْنَا﴾ جا‌به‌هه‌شتیه‌کان بانگ ده‌که‌ن و ده‌لئین: سه‌لامتان لی بیت ﴿لِيُرِيدُوا أَن يَخْرُجُوا مِنْهَا وَهُمْ لَا يَخْرُجُونَ﴾ نه‌چوونه‌ته‌ناویه‌وه به‌لام ئومیدیان هه‌یه‌و به‌ته‌مان بچنه‌ناوی ﴿وَإِذَا صُرِفَتْ أَبْصَارُهُمْ﴾ هه‌ر کاتیک پرویان لادری و وه‌رگیردری ﴿تَلَقَّاءَ أَصْحَابِ النَّارِ﴾ به‌روه‌لای دۆزه‌خیه‌کان ﴿قَالُوا رَبَّنَا﴾ ده‌لئین ئه‌ی په‌روه‌ردگارمان ﴿لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ مه‌مانخه‌نه‌ریزی گه‌لی سته‌م کاران ﴿وَنَادَىٰ أَصْحَابُ الْأَعْرَافِ رِجَالًا﴾ وه‌ئه‌وانه‌ی وان به‌سه‌ر ئه‌عرفه‌وه پیاوانیک بانگ ده‌که‌ن ﴿يَعْرِفُونَهُمْ بِسِيمَتِهِمْ﴾ که‌به‌نیشانه‌ی تایبه‌تی یان‌دا ده‌یان ناسن ﴿قَالُوا﴾ ده‌لئین ﴿مَا أَغْنَىٰ عَنْكُمْ جَمْعُكُمْ﴾ کۆمه‌له‌که‌تان سوودی پی‌نه‌گه‌یاندن ﴿وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ﴾ هه‌روه‌ها خو‌به‌زل زانین و له‌خۆبایی بوونتان به‌که‌لکتان نه‌هات ﴿أَهْلُوا الَّذِينَ أَقْسَمْتُمْ﴾ ئایا ئه‌وانه‌(هه‌زاره‌باوه‌رده‌ره‌کان) هه‌ر ئه‌وانه‌نین که‌ئیه‌وه (له‌دونیا‌دا) سویندتان ده‌خوارد ﴿لَا يَنَالُهُمُ اللَّهُ بِرَحْمَةٍ﴾ که‌خوا به‌رمیه‌ره‌بانی خو‌یان ناخات ﴿أَدْخُلُوا الْجَنَّةَ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ﴾ (خوا به‌هه‌زاره‌باوه‌رده‌ره‌کان ئه‌لی) بچنه‌به‌هه‌شت هه‌چ مه‌ترسه‌یه‌کتان له‌سه‌رنی یه ﴿وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ﴾ و ئیه‌وه‌خه‌م ناخون ﴿وَنَادَىٰ أَصْحَابُ النَّارِ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ﴾ وه‌دۆزه‌خیه‌کان بانگ و هاوار له‌به‌هه‌شتیه‌کان ده‌که‌ن ﴿أَن أَفِيضُوا عَلَيْنَا مِنَ الْمَاءِ﴾ (ده‌لئین) هه‌ندی‌ئاومان پی‌به‌خشن ﴿أَوْ مَوَازِرَ فَكُمُ اللَّهُ﴾ یان هه‌ندی له‌و‌رۆزیه‌ی که‌خوا پی‌ی به‌خشیون ﴿قَالُوا إِنْ لَأَنَّ اللَّهَ حَرَمَهُمَا عَلَى الْكَافِرِينَ﴾ (له‌وه‌لامی‌اندا) ده‌لئین: خوا هه‌ردوو‌کی له‌سه‌ر بی‌برویان حه‌رام کردوه ﴿الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ﴾ ئه‌وانه‌ی که‌ئاینه‌که‌ی خو‌یان کردبووه ﴿لَهُمْ أَوْلِيَاءُ﴾ سه‌رقالی بی‌سوود و گالته‌جاری ﴿وَعَزَّيْتَهُمُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا﴾ وه‌ژیانی دنیا هه‌لیخه‌له‌تاندن ﴿فَالْيَوْمَ نَسَبُهُمْ﴾ بویه‌ئمه‌رۆ ئه‌وان له‌بیر خو‌مان ده‌به‌ینه‌وه ﴿كَمَا نَسُوا لِقَاءَ يَوْمِهِمْ هَذَا﴾ هه‌ر چۆنیک ئه‌وان دیداری ئه‌م رۆژه‌یان له‌بیری خو‌یان بردبووه ﴿وَمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ﴾ وه‌(له‌به‌رئه‌وه‌ی) ئایه‌ته‌کانی ئیمه‌یان ئینکار ده‌کرد (دانیان پیدانه‌هه‌ینا) ﴿٥١﴾

وَلَقَدْ جِئْتَهُمْ بِكِتَابٍ فَصَّلْنَاهُ عَلَىٰ عَلَيْهِمْ هُدًى وَرَحْمَةً
 لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥١﴾ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا تَأْوِيلَهُ وَيَوْمَ يَأْتِي تَأْوِيلَهُ
 يَقُولُ الَّذِينَ نَسُوهُ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ
 فَهَلْ لَنَا مِنْ شُفْعَاءَ فَيَشْفَعُوا لَنَا أَوْ نُرَدُّ فَعْمَلٌ غَيْرَ الَّذِي
 كُنَّا نَعْمَلُ قَدْ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا
 يَفْتَرُونَ ﴿٥٢﴾ إِنَّ رَبَّكُمْ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
 فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُغْشَى اللَّيْلَ النَّهَارَ
 يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ
 بِأَمْرِهِ ۗ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٥٣﴾
 ادْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿٥٤﴾
 وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا
 إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٥﴾ وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ
 الرِّيحَ بُشْرًا لِّبَنِي إِدْرِيصَ رَحْمَتَهُ ۗ حَتَّىٰ إِذَا أَقَلَّتْ سَحَابًا ثِقَالًا
 سُقْنَاهُ لِبَلَدٍ مَّيِّتٍ فَأَنْزَلْنَا بِهِ الْمَاءَ فَأَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ كُلِّ
 الثَّمَرَاتِ كَذَلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتَى لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٥٦﴾

﴿وَلَقَدْ جِئْتَهُمْ بِكِتَابٍ﴾ سویند به‌خوا بیگو مان ئیمه کتیبیکمان بو هیتانوں ﴿فَصَلَّاهُ عَلَىٰ عِمْرٍ﴾ له‌رووی زانسته‌وه به‌روونی شیمان کردۆ ته‌وه ﴿هُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ که‌پرینمونی و میهره‌بانی به‌بو که‌سانیک بر واده‌هیتن ﴿هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا تَأْوِيلَهُ﴾ نایا چاوه‌روانی چی ده‌که‌ن بیجگه‌له‌سه‌رئه‌نجامی هه‌ره‌شه‌کانی ئەو (قورئانه)؟ ﴿يَوْمَ يَأْتِي تَأْوِيلَهُ﴾ ئەو رۆژه‌ی که‌سه‌رئه‌نجامی (هه‌ره‌شه‌کانی) به‌دی دیت ﴿يَقُولُ الَّذِينَ نَسُوهُ مِنْ قَبْلُ﴾ ئەوانه‌ی له‌وه‌و پیش له‌بیریان کردبوو ده‌لین ﴿قَدْ جَاءَتْ رُسُلًا رَبِّنَا بِالْحَقِّ﴾ به‌راستی نیراوه‌کانی به‌روه‌ردگارمان به‌راستیه‌وه هاتن ﴿فَهَلْ لَنَا مِنْ شُفْعَاءَ فَيَشْفَعُوا لَنَا﴾ جا نایا (ئه‌مرو) تکا کارائیک بو ئیمه هه‌یه تکامان بو بکه‌ن ﴿أَوَلَمْ نَعْمَلْ عِبْرًا لِّمَنْ كَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ یا بگه‌رتنیرینه‌وه بو دنیا تا کردوه‌ی چاک بکه‌ین نه‌که ئەوه‌ی ده‌مان کرد ﴿فَدَخَسُوا نَفْسَهُمْ﴾ بیگو مان خو‌یانیان دۆراند ﴿وَصَلَّ عَنْهُمْ مَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ﴾ ئەوه‌ی هه‌لیان ده‌به‌ست وون بوو لییان ﴿إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي﴾ به‌راستی به‌روه‌ردگار تان ئەو خواجه‌یه ﴿خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ﴾ که‌ئاسمانه‌کان و زه‌وی له‌شه‌ش رۆژدا دروست کردوه ﴿ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ﴾ پاشان (خوا) به‌رز بووه‌وه سه‌ر عه‌رش و قه‌راری گرت (ئیمه ئیمانمان پی‌ه‌تی به‌لام شیوه‌که‌ی زانانین برسیار کرا له‌ئیمامی مالیک ده‌باره‌ی (استواء) فه‌رموی وه‌ستانه‌که‌حه‌قیقه‌ته‌و چو‌ن‌تیه‌که‌ی نه‌زانراوه‌و برسیار کردن ده‌باره‌ی بیدعه‌ته‌و باوه‌ربوون پی‌ی واجبه) ﴿يُعْشَىٰ لَيْلَ النَّهَارِ﴾ به‌(تاریکی) شه‌و (رۆشنایی) رۆژ داده‌پوشیت (به‌په‌چه‌وانه‌شه‌وه) ﴿يَطْلُبُهُ حَبِيبَاتٌ﴾ (رۆژ به‌شوین شه‌وه‌ویه به‌خیرایی) وشه‌و به‌شوین رۆژه‌ویه به‌خیرایی ﴿وَالسَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ﴾ خو‌رو مانگ و ئەسته‌یره‌کانیش ﴿مُسْحَرَاتٍ بِأَمْرِهِ﴾ ژیر بار کراوون به‌فه‌رمانی خو‌ی ﴿أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ﴾ بیداربن که‌به‌دی هیتان و فه‌رماندان هه‌ر بو خواجه ﴿تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ پاک و بیگه‌رده (له‌هه‌موو که‌م و کو‌ری یه‌که) خو‌ای به‌روه‌ردگاری هه‌موو جیهانیان ﴿أَدْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً﴾ له‌به‌روه‌ردگارتان پارینه‌وه به‌زه‌لیلی (و کروزانه‌وه) و به‌نه‌نی ﴿إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ﴾ بیگو مان خوا ده‌ست دریزی کارانی خو‌ش ناویت ﴿وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا﴾ خراپه‌کاری مه‌که‌ن له‌زه‌ویدا پاش ئەوه‌ی که‌خوا چاکی کردوه ﴿وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا﴾ وه‌هاوار و نزا به‌رن بو خوا به‌تسر و ئومیده‌وه ﴿إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ﴾ به‌راستی میهره‌بانی خوا له‌چا که‌کارانه‌وه نزیکه ﴿وَهُوَ الَّذِي يُسِيلُ الْأَنْحَاءَ﴾ وه‌ئه‌و (خوا) زاتیکه‌با به‌کان ده‌نیریت ﴿بِشْرَائِبِنَ يَدَي رَحْمَتِهِ﴾ به‌موژده‌ده‌ر پیش (بارانی) ره‌حه‌تی به‌روه‌ردگار ﴿حَتَّىٰ إِذَا أَفَلَّتْ سَحَابًا بِثَبَالًا﴾ هه‌تا کاتی هه‌وری قورس (ی بارانای) هه‌لده‌گرن ﴿سُقْنَتَهُ لِيَأْكُلَ مِنْهُ﴾ ده‌بئیرین بو وولاتیکی مردوو (وشکی بی‌گیا) ﴿فَأَنْزَلْنَا بِهِ الْمَاءَ﴾ جا به‌و (هه‌وره) باران ده‌بارتین ﴿فَأَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ﴾ به‌هوی ئەوه‌وه هه‌موو به‌روبوومیک ده‌رده‌هینین (له‌زه‌ویدا) ﴿كَذَلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ﴾ هه‌ر به‌و ویته‌به‌مردوو که‌ن له‌زه‌وی ده‌ره‌هینین (وزیندوویان ده‌که‌ینه‌وه) ﴿لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾ تا ئیوه بیرکه‌نه‌وه ﴿٥٧﴾

وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرُجُ نَبَاتُهُ وَيَأْذِنُ رَبُّهُ وَالَّذِي خَبثَ لَا يَخْرُجُ
 إِلَّا تَكَدُّماً كَذَلِكَ نَصْرَفُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَشْكُرُونَ ﴿٥٨﴾
 لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَى قَوْمِهِ فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ
 مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ وَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٥٩﴾
 قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرَاكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٦٠﴾ قَالَ يَا قَوْمِ
 لَيْسَ بِي ضَلَالَةٌ وَلَا كُنِيَ رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦١﴾
 أَبْلِغْكُمْ رَسُولَاتِ رَبِّي وَأَنْصَحْ لَكُمْ وَأَعْلَمْ مِنْ اللَّهِ
 مَا لَا تَعْمَلُونَ ﴿٦٢﴾ أَوْعَجِبْتُمْ أَن جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ
 عَلَى رَجُلٍ مِّنكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوا وَلَعَدَّكُمْ تُرْحَمُونَ
 ﴿٦٣﴾ فَكَذَّبُوهُ فَأَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ فِي الْفُلْكِ وَأَغْرَقْنَا الَّذِينَ
 كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا عَمِينَ ﴿٦٤﴾ * وَإِلَى
 عَادِ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ
 غَيْرُهُ وَأَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٦٥﴾ قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ
 إِنَّا لَنَرَاكَ فِي سَفَاهَةٍ وَإِنَّا لَنَظُنُّكَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٦٦﴾
 قَالَ يَا قَوْمِ لَيْسَ بِي سَفَاهَةٌ وَلَا كُنِيَ رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٧﴾

﴿وَالَّذِي ظَلَمْنَا فِي الدَّارِ الْأُولَىٰ﴾ زه‌وی و‌خاکی پا‌ک و به‌بیت ﴿يَخْرُجُ بَنَاتُهُ بِأَذْنِ رَبِّهٖ﴾ ر‌ووه‌ک و ش‌ب‌ن‌ی‌ا‌ی‌ه‌ که‌ی به‌فه‌ر‌م‌ا‌ن‌ی
 په‌روه‌ر‌د‌گ‌ا‌ری ده‌ر‌و‌یت ﴿وَالَّذِي حَبَّتْ﴾ وه‌ئه‌وه‌ی بیس و بی‌ خ‌ی‌ره‌ ﴿لَا يَخْرُجُ إِلَّكَ﴾ د‌ر‌ک و د‌ا‌ل‌ نه‌بی
 ل‌ی‌ی ن‌ا‌ر‌و‌یت و ده‌ر‌ن‌ا‌ی‌ه‌ت ﴿كَذَٰلِكَ نَصْرَفُ الْأَيَّاتِ﴾ ن‌ا‌به‌و ج‌و‌ره‌ ن‌ا‌ی‌ه‌ته‌ که‌نی خ‌و‌م‌ا‌ن باس ده‌ که‌ی‌ن
 ﴿لِقَوْمٍ يَشْكُرُونَ﴾ ب‌ۆ گ‌ه‌ل‌ی‌ک که‌ سو‌پ‌ا‌س‌گ‌و‌ز‌ا‌ر‌ی‌ن ﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهٖ﴾ سو‌ی‌ن‌د به‌خ‌و‌ا
 بی‌گ‌و‌م‌ا‌ن ئ‌ی‌مه‌ن‌و ح‌م‌ا‌ن ر‌ه‌وا‌نه ک‌ر‌د ب‌ۆ ل‌ا‌ی گ‌ه‌ل‌ه‌ که‌ی ﴿فَقَالَ يَتْلُو آيَاتِ اللَّهِ﴾ و‌وت‌ی: ئ‌ه‌ی گ‌ه‌ل‌ه‌ که‌م
 ته‌ن‌ه‌ا خ‌و‌ا ب‌ی‌ه‌ر‌س‌تن ﴿مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ عِبْرَةٌ﴾ ئ‌ی‌وه ه‌ی‌چ په‌ر‌س‌تر‌ا و‌ی‌ک‌ت‌ا‌ن‌ ن‌ی به‌ بی‌ج‌گ‌ه‌ له‌و (خ‌و‌ا) ﴿إِنِّي أَخَافُ
 عَلَيْكُمْ﴾ به‌ر‌ا‌س‌تی م‌ن ده‌ت‌ر‌س‌م (د‌و‌و‌ج‌ا‌ری) ئ‌ی‌وه بی‌ ﴿عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾ س‌ز‌ا‌ی ر‌و‌ژ‌ی‌کی گ‌ه‌وره
 (که‌ ر‌و‌ژ‌ی د‌و‌ا‌ی‌ی به‌) ﴿قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهٖ﴾ ک‌ا‌ر‌به‌ده‌س‌ت و ده‌سه‌ل‌ا‌ت‌د‌ا‌ر‌ا‌نی گ‌ه‌ل‌ه‌ که‌ی و‌وت‌ی‌ا‌ن
 ﴿إِنَّا لَنَرِيكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ به‌ر‌ا‌س‌تی ئ‌ی‌مه‌ ت‌و‌ له‌ گ‌و‌م‌ر‌ا‌ی‌ه‌ کی ن‌ا‌ش‌ک‌ر‌ا‌د‌ا‌ده‌ بی‌ن‌ی‌ن ﴿قَالَ يَتْلُو آيَاتِ اللَّهِ﴾
 فه‌ر‌م‌و‌وی: ئ‌ه‌ی گ‌ه‌ل‌ه‌ که‌م ه‌ی‌چ گ‌و‌م‌ر‌ا‌ی‌ی به‌ک له‌م‌ن‌د‌ا‌ن‌ی به‌ ﴿وَلَا كُنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ﴾ به‌ل‌ک‌و
 م‌ن ن‌ی‌ر‌ا‌و‌م‌ له‌ ل‌ا‌ی‌ه‌ن په‌روه‌ر‌د‌گ‌ا‌ری ج‌ی‌ه‌ا‌ن‌ی‌ا‌نه‌وه ﴿أَتَيْلَعُكُمْ رَسُولًا مِّن رَّبِّ﴾ په‌ی‌ا‌مه‌ که‌نی په‌روه‌ر‌د‌گ‌ا‌ر‌م
 ر‌ا‌ده‌ گ‌ه‌ی‌ه‌ن‌م پ‌ی‌ت‌ا‌ن ﴿وَأَنْصَحُ لَكُمْ﴾ وه‌ ن‌ا‌م‌و‌ژ‌گ‌ا‌ر‌ی‌ت‌ا‌ن ده‌ که‌م ﴿وَأَعْلَمُ مِمَّا لَمْ تَأْتَمُرُونَ﴾ وه‌ئ‌ه‌وه‌ی م‌ن
 له‌ ل‌ا‌ی‌ه‌ن خ‌و‌ا‌وه ده‌ی‌ز‌ا‌ن‌م ئ‌ی‌وه ن‌ا‌ی‌ز‌ا‌ن‌ن ﴿أَوْعَجِبْتُمْ أَن جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ﴾ ئ‌ا‌ی‌ا سه‌ر‌ت‌ا‌ن سو‌ر‌پ‌ا‌وه
 له‌ه‌ا‌ت‌نی په‌ی‌ا‌م و ی‌ا‌د‌خ‌ه‌ر‌ه‌وه‌ی‌ه‌ک له‌ ل‌ا‌ی‌ه‌ن په‌وره‌ر‌د‌گ‌ا‌ر‌ت‌ا‌نه‌وه ﴿عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنكُمْ﴾ ب‌ۆ پ‌ی‌ا‌و‌ی‌ک له‌خ‌و‌ت‌ا‌ن
 (که‌ن‌و‌وح‌ه) ﴿لِيُنذِرَ لَكُمْ وَتَتَّقُوا﴾ ب‌ۆ ئ‌ه‌وه‌ی ن‌ا‌گ‌ا‌د‌ا‌ر‌ت‌ا‌ن ک‌ا‌ته‌وه‌وه و ب‌ت‌ا‌ن‌ت‌ر‌س‌ی‌ت‌ی‌ت و خ‌و‌ت‌ا‌ن پ‌ی‌ا‌ر‌ی‌ز‌ن
 (له‌ن‌ا فه‌ر‌م‌ا‌نی خ‌و‌ا) ﴿وَلَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ ب‌ۆ ئ‌ه‌وه‌ی ر‌ه‌ح‌م‌ت‌ا‌ن پ‌ی‌ ب‌ک‌ر‌ی‌ت ﴿فَكَذَّبُوهُ فَأَنْجَيْنَاهُ﴾ د‌و‌ا‌ی
 ئ‌ه‌وه پ‌ر‌و‌ا‌ی‌ا‌ن پ‌ی‌ نه‌ه‌ی‌ت‌ا‌ ئ‌ی‌مه‌ش (ن‌و‌وح‌) م‌ا‌ن ر‌ز‌گ‌ا‌ر‌ ک‌ر‌د ﴿وَالَّذِينَ مَعَهُ فِي الْفُلِ﴾ ه‌ه‌روه‌ه‌ا ئ‌ه‌وا‌نه‌ش
 له‌ گ‌ه‌ل‌ی‌د‌ا ب‌و‌ون له‌ که‌ش‌ت‌ی‌ه‌ که‌د‌ا ﴿وَأَعْرِفْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ پ‌ا‌ش‌ا‌ن ئ‌ه‌وا‌نه‌ی پ‌ر‌و‌ا‌ی‌ا‌ن نه‌ب‌و‌و به‌
 ن‌ا‌ی‌ه‌ته‌ که‌ن‌م‌ا‌ن ن‌و‌ق‌م‌م‌ا‌ن ک‌ر‌د‌ن و خ‌ن‌ک‌ا‌ن‌د‌م‌ا‌ن ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا عَمِينَ﴾ به‌ر‌ا‌س‌تی ئ‌ه‌وا‌نه‌ ک‌و‌مه‌لی‌ (د‌ل‌)
 ک‌و‌ی‌ر‌ا‌ن ب‌و‌ون ﴿وَإِلَىٰ عَادٍ أَخَاهُ هُودٌ﴾ وه‌ ن‌ا‌ر‌د‌م‌ا‌ن ب‌ۆ ل‌ا‌ی گ‌ه‌لی‌ ع‌ا‌د ب‌ر‌ا‌که‌ی‌ا‌ن که‌ ه‌و‌ود (پ‌ی‌غ‌ه‌م‌به‌ره‌)
 ﴿قَالَ يَتْلُو آيَاتِ اللَّهِ﴾ فه‌ر‌م‌و‌وی: ئ‌ه‌ی گ‌ه‌ل‌ه‌ که‌م به‌ته‌ن‌ه‌ا خ‌و‌ا ب‌ی‌ه‌ر‌س‌تن ﴿مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ عِبْرَةٌ﴾ ه‌ی‌چ
 په‌ر‌س‌تر‌ا و‌ی‌ک‌ت‌ا‌ن‌ ن‌ی به‌ بی‌ج‌گ‌ه‌ له‌و ﴿أَفَلَا تَتَّقُونَ﴾ ده‌ی ئ‌ا‌ی‌ا ئ‌ی‌وه پ‌ا‌ر‌ی‌ز‌ک‌ا‌ر‌ ن‌ا‌ب‌ن و له‌خ‌و‌د‌ا ن‌ا‌ت‌ر‌س‌ن؟! ﴿قَالَ
 الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهٖ﴾ ئ‌ه‌و ک‌ا‌ر‌به‌ده‌س‌ت و ده‌سه‌ل‌ا‌ت‌د‌ا‌ر‌ا‌نه‌ی که‌ بی‌ پ‌ر‌و‌ا‌ب‌و‌ون له‌ گ‌ه‌ل‌ه‌ که‌ی
 و‌وت‌ی‌ا‌ن ﴿إِنَّا لَنَرِيكَ فِي سَفَاهَةٍ﴾ به‌ر‌ا‌س‌تی ئ‌ی‌مه‌ ت‌و‌ له‌ گ‌ی‌لی‌ و نه‌ف‌ا‌م‌ی‌د‌ا‌ده‌ بی‌ن‌ی‌ن ﴿وَإِنَّا لَنظُنُّكَ مِنَ الْكَٰذِبِينَ﴾
 وه‌ به‌ ر‌ا‌س‌تی و‌ا‌ گ‌و‌م‌ا‌ن ده‌به‌ی‌ن که‌ ت‌و‌ له‌د‌ر‌و‌ژ‌ن‌ا‌ن ب‌ی‌ت ﴿قَالَ يَتْلُو آيَاتِ اللَّهِ﴾ فه‌ر‌م‌و‌وی ئ‌ه‌ی
 گ‌ه‌ل‌ه‌ که‌م ه‌ی‌چ گ‌ی‌لی‌ و نه‌ف‌ا‌م‌ی‌ به‌ک له‌م‌ن‌د‌ا‌ن‌ی به‌ ﴿وَلَا كُنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ﴾ به‌ل‌ک‌و م‌ن ن‌ی‌ر‌ا‌و‌ی‌ک‌م
 له‌ ل‌ا‌ی‌ه‌ن په‌روه‌ر‌د‌گ‌ا‌ری ه‌ه‌م‌و ج‌ی‌ه‌ا‌ن‌ی‌ا‌نه‌وه ﴿٧٧﴾

أَبْلَغُكُمْ رَسُولَاتِ رَبِّي وَأَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ أَمِينٌ ﴿٦٨﴾ أَوْ عَجِبْتُمْ أَنْ
 جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَلَى رَجُلٍ مِّنْكُمْ لِيُنذِرَكُمْ
 وَأَذَكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ وَزَادَكُمْ
 فِي الْخَلْقِ بَصْطَةً ۗ فَأَذِكُرُوا ۗ وَالْآءُ اللَّهُ لَعَلَّكُمْ تَفْذِحُونَ
 ﴿٦٩﴾ قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ، وَنَذَرَمَا كَانَ يَعْبُدُ
 آبَاؤُنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٧٠﴾
 قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ رِجْسٌ وَغَضَبٌ ۗ
 أَتَجِدَ لُونِي فِي أَسْمَاءِ سَمَيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ
 مَا نَزَّلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ ۗ فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ
 الْمُنْتَظِرِينَ ﴿٧١﴾ فَأَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا
 وَقَطَعْنَا دَابِرَ الَّذِينَ كَذَبُوا بَيِّنَاتِنَا وَمَا كَانُوا مُؤْمِنِينَ
 ﴿٧٢﴾ وَإِلَى شَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَا قَوْمِ أَعْبُدُوا اللَّهَ
 مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ ۗ وَقَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَاتٌ مِنْ رَبِّكُمْ ۗ
 هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ ۗ فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ
 اللَّهِ وَلَا تَمْسُوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابُ أَلِيمٍ ﴿٧٣﴾

﴿أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي﴾ په‌یامه‌کانی په‌رو‌رد‌گارم به‌ئێوه‌را ده‌گه‌یه‌نم ﴿وَأَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ أَمِينٌ﴾ وه‌من بو‌ئێوه‌
 ئامۆژگاری‌که‌ریکی ده‌ست پاك و ئه‌مینم ﴿أَوْعَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَ كُمْ ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ﴾ ئایا سه‌رتان سو‌رپاوه‌
 له‌هاتنی (نیگاوه‌) ئامۆژگاری له‌لایه‌ن په‌رو‌رد‌گارتانه‌وه‌ ﴿عَلَى رَجُلٍ مِّنكُمْ لِيُنذِرَكُمْ﴾ بو‌پیاویك
 له‌خۆتان تا بتانتر سینیٔ ﴿وَأَذَكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ﴾ وه‌بیری (چا‌که‌کانی خوا) بکه‌نه‌وه‌ کاتی ئێوه‌ی کرد
 ﴿خُلِقَ آدَمُ مِنْ عَدَلٍ قَوْمِ نُوحٍ﴾ به‌جینشین له‌پاش گه‌لی نوح ﴿وَزَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ تَضَاطُّعًا﴾ وه‌له‌ش
 و‌قه‌ل‌افه‌تی ئێوه‌ی له‌وان گه‌وره‌تر دروست کرد ﴿فَأَذَكُرُوا آيَةَ الْآلَةِ اللَّهِ﴾ که‌واته‌ بیری چا‌که‌وه‌ به‌هره‌کانی
 خوا بکه‌نه‌وه‌ ﴿لَعَلَّكُمْ تَفْلِحُونَ﴾ بو‌ئێوه‌ی رزگارتان بیٔ ﴿قَالُوا أَجِئْنَا لِنُعْبَدَ اللَّهَ وَحْدَهُ﴾ ووتیان
 ئایا بو‌ئێوه‌ هاتووی بو‌ ناومان که‌ به‌ته‌نها خوا به‌رستین ﴿وَنَذَرُ مَا كَانِ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا﴾ وه‌وازی‌بین
 له‌وه‌ی باوك و باپیرانمان ده‌یان‌به‌رستن ﴿فَأَتَيْنَا بِمَا عَدَدْنَا﴾ که‌واته‌ ئه‌و (سزایه‌)ی که‌ به‌لینت پی‌ داوین
 بو‌مان بینه‌ دی ﴿إِنْ كُنْتُمْ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ ئه‌گه‌ر راست ده‌که‌یت و له‌راست گو‌یانی ﴿قَالَ قَدْ وَقَعَ
 عَلَيْكُمْ مِّن رَّبِّكُمْ﴾ فه‌رمووی: بی‌گومان له‌لایه‌ن په‌رو‌رد‌گارتانه‌وه‌ تووشتان بو‌وه ﴿رَجَسٌ
 وَعَصَبٌ﴾ سزاو خه‌شم و تو‌ره‌یی ﴿أَتَجِدُونَنِي فِي أَسْمَاءٍ﴾ ئایا ده‌مه‌ قالم له‌گه‌ل‌دا ده‌که‌ن ده‌ر‌باره‌ی
 چه‌ند ناویك ﴿سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ﴾ که‌ئێوه‌و با‌وو باپیرانتان ناوتانه‌ له‌بتانیک ﴿مَا نَزَّلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ
 سُلْطٰنٍ﴾ که‌خوا هیچ به‌لگه‌یه‌کی له‌سه‌ریان نه‌نارد‌وته‌ خواره‌وه‌ ﴿فَأَنْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ﴾
 جا که‌واته‌ چا‌وه‌روانی بکه‌ن منیش له‌گه‌لتان له‌چا‌وه‌روانانم ﴿فَأَدْعِيَنَّهُ وَالْأَيْدِ مَعَهُ وَرِحْمَةَ مَنَّا﴾
 ئه‌وسا ئه‌وه‌ ئه‌وانه‌ش له‌گه‌لی بوون (و‌با‌وه‌ریان پی‌ هینا‌بو) به‌میه‌ر به‌انبه‌ك له‌لایه‌ن خۆمانه‌وه‌ رزگارمان
 کردن ﴿وَقَطَعْنَا دَابِرَ الَّذِينَ﴾ ئه‌وانه‌شمان له‌ریشه‌ هینا ﴿كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَمَا كَانُوا مُؤْمِنِينَ﴾ که‌ئایه‌ته‌کانی
 ئیمه‌یان به‌درو‌ داده‌ناو با‌وه‌ردار نه‌بوون ﴿وَالَّذِي نَسُودُ أَعْيُنَهُمْ صَلِحًا﴾ وه‌بو‌گه‌لی سه‌مودیش
 صالحی برایانمان نارد ﴿قَالَ يَكْفُرُونَ أَعْبُدُوا اللَّهَ﴾ فه‌رمووی: ئه‌ی گه‌له‌که‌م خوا به‌ته‌نها به‌رستن
 ﴿مَا لَكُمْ مِّنَ إِلٰهٍ عِوَدًا﴾ جگه‌ له‌وه‌ په‌رستراویکی ترتان نی‌یه‌ ﴿فَدَجَّاءَ نَكْرَبْتَهُ مِّن رَّبِّكُمْ﴾ بی‌گومان
 مو‌عجیزه‌یه‌کی ر‌وونتان له‌په‌رو‌رد‌گارتانه‌وه‌ بو‌هاتووه‌ ﴿هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ﴾ ئه‌مه‌ حوشتی
 خوا‌به‌ که‌ مو‌عجیزه‌یه‌که‌ بو‌ئێوه‌ ﴿فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ﴾ جالی‌ی گه‌رین با‌بخوا و بله‌وه‌ریت
 له‌زه‌وی خوا‌دا ﴿وَلَا تَمْسُوهَا سِوَى﴾ و نازاری مه‌ده‌ن و ده‌ستی بو‌مه‌به‌ن به‌خرا‌به‌ ﴿فِي أَخَذَكُمْ عَذَابٌ
 أَلِيمٌ﴾ (ئه‌گه‌ر و‌ابکه‌ن) تووشی سزابه‌کی سه‌خت و به‌نازار ده‌بن ﴿

وَاذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ عَادٍ وَبَوَّأَكُمْ
 فِي الْأَرْضِ تَتَّخِذُونَ مِنْ سُهُولِهَا قُصُورًا وَتَنْحِتُونَ
 الْجِبَالَ بُيُوتًا فَاذْكُرُوا آيَةَ الْآءِ اللَّهُ وَلَا تَعْتَوْا فِي
 الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٧٤﴾ قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ أُسْتَكَبرُوا مِنْ
 قَوْمِهِ لِلَّذِينَ أُسْتُضِعُوا مِنَ الْأَمْنِ مِنْهُمْ أَنْتَعْلَمُونَ
 أَنَّ صَلِحًا مُرْسَلٌ مِنْ رَبِّهِ قَالَ الْإِنبِيَاءُ إِنَّا أُرْسِلُ بِهِ
 مُؤْمِنُونَ ﴿٧٥﴾ قَالَ الَّذِينَ أُسْتَكَبرُوا إِنَّا بِالَّذِي
 ءَامَنْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿٧٦﴾ فَعَقَرُوا النَّاقَةَ وَعَتَوْا عَنْ
 أَمْرِ رَبِّهِمْ وَقَالُوا يُصَلِّحُ اتِّتَابِإِمَاتِعِدْنَا إِنْ كُنْتَ
 مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٧٧﴾ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ
 جِثْمِينَ ﴿٧٨﴾ فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَا قَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ
 رِسَالَةَ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ وَلَكِنْ لَا تُحِبُّونَ النَّصِيحِينَ
 ﴿٧٩﴾ وَلَوْ طَإِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ ءَاتَا تُونَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ
 بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿٨٠﴾ إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ
 شَهْوَةً مِّنْ دُونِ النِّسَاءِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ ﴿٨١﴾

﴿وَأَذْكُرُوا إِذْ جَعَلْنَا﴾ بیره‌بکه‌نه‌وه له‌و کاته‌ی که‌خوا‌ئیه‌ی گه‌یرا ﴿خُلْفَاءَ مِنْ بَعْدِ عَادٍ﴾ به‌جیشین له‌پاش هوزی عاد ﴿وَبَوَّأْنَا فِي الْأَرْضِ﴾ له‌زه‌ویدا دایمه‌زراندن و نیسته‌جیی کردن ﴿تَتَخَذُونَ مِنْ سُهُولِهَا قُصُورًا﴾ له‌ده‌شته‌کانیدا کوشکی به‌رز دروست ده‌کهن ﴿وَتَتَّخِذُونَ الْجِبَالَ بُيُوتًا﴾ وه‌له‌شاخه‌کانی دا، مال و خانوو داته‌تاشن ﴿فَأَذْكُرُوا لِلَّهِ﴾ ده‌بیره‌بکه‌نه‌وه له‌چاکه‌گه‌وره‌کانی خوا (وسویاسی بکه‌ن) ﴿وَلَا تَعْتَوِفِ الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ﴾ و خرابه‌کاری مه‌کهن له‌و لاتدا (و مه‌بن به‌خرابه‌کار و گه‌یره‌شپوین) ﴿قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ﴾ ده‌سه‌لاتداره‌لووت به‌رزه‌کانی گه‌له‌که‌ی ووتیان ﴿لِلَّذِينَ اسْتَضَعُّوا﴾ به‌وانه‌ی لاوازو ژیر ده‌سته‌کرا بوون ﴿لِمَنْ أَمِنَ مِنْهُمْ﴾ ته‌وانه‌ی بر وایان هیتا بوو له‌ناویاندا ﴿أَتَعْلَمُونَ أَنَّ صَلِحًا مَرَّسَلٌ مِنْ رَبِّهِ﴾ ئایا ده‌زانن که‌صالح په‌وانه‌کراوه له‌لایه‌ن په‌وره‌دگار به‌وه ﴿قَالُوا إِنَّا إِيمَاءُ أُرْسِلَ بِهِ مُؤْمِنُونَ﴾ ووتیان بینگومان ئیمه‌بر وادارین به‌وه‌ی که‌صالح پئی په‌وانه‌کراوه ﴿قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا﴾ ته‌وانه‌ی خو‌یان به‌زل ده‌زانی ووتیان ﴿إِنَّا يَا لَذِيءِ أَمْنَتُمْ بِهِ كَفِرُونَ﴾ به‌راستی ئیمه‌بی باوه‌رین به‌وه‌ی که‌ئیه‌بر و اتان پئی هیتاوه ﴿فَقَرُّوا النَّاقَةَ﴾ ته‌مجا حوشتره‌که‌یان سه‌ربری ﴿وَعَتَرُوا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ﴾ وه‌سه‌ر که‌شیمان کرد له‌فه‌رمانی په‌روه‌دگاریان ﴿وَقَالُوا يُصَلِّحُ﴾ وه‌ووتیان: نه‌ی صالح ﴿أَتَيْنَا إِمَاءً نَدَّاءًا﴾ ته‌وه‌به‌لینی (سزا) ی به‌ئیمه‌ده‌ده‌یت بومان بینه‌دی ﴿إِنْ كُنْتُمْ مِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾ ته‌گه‌ر تو له‌پنغه‌مبه‌رانی ﴿فَأَخَذْتَهُمُ الرِّجَّةَ﴾ به‌هوی ته‌وه‌وه‌بومه له‌رزه‌به‌کی به‌تین لیبی دان ﴿فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَلِثِينَ﴾ ئیتر هه‌موویان له‌مال و خانوو‌ه‌کانیان دا بوون به‌(لاشه‌ی) بی گیان و بی‌جوله ﴿فَقَتَلُوا عَنْهُمْ﴾ جا صالح رووی لی وهر گه‌یران (و وازی لی هینان) ﴿وَقَالَ يَلْقَوْنَ لَقْدَ ابْلَعْتُمْ رَسُولَ رَبِّي﴾ وه‌فه‌رمووی ته‌ی گه‌له‌که‌م سویند به‌خوا به‌راستی په‌یامی به‌روه‌دگارم پئی راگه‌یاندن ﴿وَنَصَحْتُ لَكُمْ﴾ وه‌ئاموژگاریم کردن و دلسوز بوم بو تان ﴿وَلَكِنْ لَأُنْجِبَنَّ النَّاصِحِينَ﴾ به‌لام ئیه‌ئاموژگارو دلسوزانتان خو‌شناوئیت ﴿وَلَوْطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ﴾ وه‌لو طمان نارد، کاتیک به‌گه‌له‌که‌ی ووت ﴿أَتَأْتُونَ الْفُلْحِشَةَ﴾ چون ئیه‌وه‌وه‌کاره‌زور به‌دو خرابه‌ده‌کهن که‌(نیر بازیه) ﴿مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ﴾ هیچ که‌س له‌جه‌یاندا پیشتان نه‌که‌وتوه له‌و (کاره‌پیسه‌) دا ﴿إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً﴾ به‌راستی ئیه‌وه‌به‌پیاوان ئاره‌زوتان ده‌شکینن؟ ﴿مِنْ دُونَ السَّاءِ﴾ له‌جیاتی ئافره‌تان؟ ﴿بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ﴾ به‌لکو ئیه‌ده‌سته‌به‌کی زیاده‌روون ﴿

وَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوهُمْ مِّنْ
 قَرْيَتِكُمْ ۖ إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَّتَطَهَّرُونَ ﴿٨٢﴾ فَأَنْجَيْنَاهُ
 وَأَهْلَهُ ۖ وَإِلَّا أَمْرَاتُهُ وَكَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٨٣﴾ وَأَمْطَرْنَا
 عَلَيْهِمْ مَّطَرًا فَأَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ
 ﴿٨٤﴾ وَإِلَى مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ
 مَا لَكُمْ مِّنْ إِلَهِ غَيْرُهُ ۖ وَقَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِّنْ رَبِّكُمْ ۖ
 فَأَوْفُوا بِالْكَيْلِ وَالْمِيزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ
 أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا
 ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿٨٥﴾ وَلَا
 تَقْعُدُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ تُوعِدُونَ وَتَصُدُّونَ عَنِ
 سَبِيلِ اللَّهِ ۚ مَنۢ نَّاءَ اٰمَنَ بِهِۦ وَتَبَغُّوْنَهَا عِوَجًا وَّادْكُرُوْا
 اِذْ كُنْتُمْ قَلِيْلًا فَكثَرْتُمْ وَاَنْظُرُوْا كَيْفَ كَانَ
 عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِيْنَ ﴿٨٦﴾ وَاِنْ كَانَ طَآئِفَةٌ مِّنْكُمْ
 ءَامَنُوْا بِالَّذِيْ اُرْسِلْتُ بِهِۦ وَطَآئِفَةٌ لَّمْ يُؤْمِنُوْا فَاصْبِرُوْا
 حَتّٰى يَخْرُجَ اِلَيْكُمْ اللّٰهُ بَيْنَنَا وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِيْنَ ﴿٨٧﴾

﴿وَمَا كَانَتْ جَوَابَ قَوْمِهِ﴾ و وه لآمی گه له که‌ی هیج نه بوو ﴿إِلَّا أَنْ قَالُوا﴾ بیجگه له وه‌ی که وو تیان
 ﴿أَخْرَجُوهُمْ مِنْ قَرْيَتِكُمْ﴾ له شار و وولاته که تان (لووط و ئیمانداره کان) ده ربکه ن ﴿إِنَّهُمْ
 أَنْاسٌ يَتَطَهَّرُونَ﴾ به راستی نه وانه که سانیکن که خویمان پاک و ته میز پاده گرن ﴿فَأَنْجَبْنَاهُ
 وَأَهْلَهُ﴾ ته مجا ئیمه خو‌ی و شوینکه و توانیمان رزگار کرد ﴿إِلَّا أُمَّرَأَةً كَانَتْ مِنَ الْعَدِيَّةِ﴾ جگه
 له خیزانه که‌ی که له تیا چووان بوو ﴿وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا﴾ جا بارانیکمان به سه‌را بارانندن (به‌رد
 بارانمان کردن) ﴿فَأَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ﴾ جا سه‌یر که سه‌رئه نجمی تاوان باران چوون بوو
 (وچیان لی هات) ﴿وَإِلَى مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا﴾ وه بو گه‌لی مه‌دیبه نیش شوو عه‌یی برابانمان نارد
 ﴿قَالَ يَتْلُوا آيَاتِ اللَّهِ فَارْتَدُّوا عَنْهَا أُولَئِكَ جِثَامٌ فِي آلِهَةِ غَيْرِهِمْ﴾ هیج
 به‌رستراوینکتان نی به بیجگه له و ﴿قَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ﴾ بیگومان له لایه‌ن به‌ر و وردگار تانه وه
 به‌لگه‌و موعجیزه‌یه کی روون و ئاشکراتان بو هاتووه ﴿فَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ﴾ که واته له بیوانه
 و کیشانه تان داریک و راست بن ﴿وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ﴾ وه شت و مه‌کی خه‌لکی
 که مه‌که‌نه وه (به‌دزی) ﴿وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا﴾ وه له‌زه ویدا خرابه کاری مه‌که‌ن
 له پاش چاگردنی ﴿ذَلِكَ خَيْرٌ لَكُمْ﴾ نه وه‌ی باسکرا چاکتره بو تان ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾
 ته گهر ئیوه ئیماندارن ﴿وَلَا تَقْعُدُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ﴾ وه له سه‌ر هه‌موو ریگایه‌ک دامه‌نیشن (ریگه
 مه‌گرن) ﴿تُوَعَّدُونَ وَتَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ هه‌ره‌شه بکه‌ن و به‌ره‌لستی ریگه‌ی خوا بکه‌ن
 ﴿مَنْ آمَنَ بِهِ﴾ له و که سه‌ی باوه‌ری بی هینابی ﴿وَتَبْغُونَهَا عِوَجًا﴾ و بتانه ویت ریگای خوا
 به‌لاری و چه‌تی بخه‌نه‌روو ﴿وَأَذْكُرُوا إِذْ كُنْتُمْ قَلِيلًا﴾ وه بی‌ری نه و کاته بکه‌نه وه که ئیوه که مه‌بوون
 ﴿فَكَفَرْتُمْ﴾ پاشان خوا زوری کردن ﴿وَأَنْظُرُوا﴾ ده‌ی سه‌رنج بدن ﴿كَيْفَ كَانَتْ عَاقِبَةُ
 الْمُفْسِدِينَ﴾ سه‌رئه نجمی خرابه کاران چوون بوو (وچیان لی هات) ﴿وَإِنْ كَانَ طَائِفَةٌ
 مِنْكُمْ﴾ وه ته گهر کو‌مه‌لیک له ئیوه ﴿ءَامَنُوا بِالَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ﴾ باوه‌ریان هینا بیت به‌و په‌یامه‌ی به‌مندا
 نیردراوه ﴿وَطَائِفَةٌ لَمْ يُؤْمِنُوا﴾ وه کو‌مه‌لیکی تر تان باوه‌ریان نه هینا بیت ﴿فَأَصْبِرُوا﴾ نه وه ئارام بگرن
 ﴿حَقَّ يَحْكُمَ اللَّهُ بَيْنَنَا﴾ هه‌تا خوا بریار ده‌دات له نیوانماندا ﴿وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ﴾ وه نه و (خوا)
 باشتیری بریارده‌رانه ﴿۷۱﴾

* قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَنُخْرِجَنَّكَ يَشْعَبُ
 وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَكَ مِنْ قَرْيَتِنَا أَوْ لَتَعُودُنَّ فِي مِلَّتِنَا قَالَ أُولَؤُ
 كُنَّا كَرِهِينَ ﴿٨٨﴾ قَدِ افْتَرَيْنَا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا إِنْ عُدْنَا فِي مِلَّتِكُمْ بَعْدَ
 إِذْ بَخَّسْنَا اللَّهُ مِنْهَا وَمَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَعُودَ فِيهَا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ
 اللَّهُ رَبُّنَا وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا افْتَحْ
 بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ ﴿٨٩﴾ وَقَالَ الْمَلَأُ
 الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَئِنِ اتَّبَعْتُمْ شُعَيْبًا إِنَّكُمْ إِذًا لَخَسِرُونَ
 ﴿٩٠﴾ فَأَخَذْتَهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جِثْمِينَ ﴿٩١﴾ الَّذِينَ
 كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَانُوا لَمْ يَعْنُوا فِيهَا الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَانُوا
 هُمُ الْخَاسِرِينَ ﴿٩٢﴾ فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَا قَوْمِ لَقَدْ أَبْغَضْتُكُمْ
 رَسَلْتُ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ فَكَيْفَ آسَىٰ عَلَىٰ قَوْمٍ
 كَافِرِينَ ﴿٩٣﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّن نَّبِيٍّ إِلَّا أَخَذْنَا أَهْلَهَا
 بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَالَهُمْ يُضْرَعُونَ ﴿٩٤﴾ ثُمَّ بَدَّلْنَا
 مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ حَتَّىٰ عَفَوْا وَقَالُوا قَدْ مَسَّ آبَاءَنَا
 الضَّرَّاءُ وَالسَّرَّاءُ فَأَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٩٥﴾

﴿قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِن قَوْمِهِ﴾ ئەو کار بە دەست و دەسه لاتدارانە ی که خویان بە گەورە دائەنا لەناو گەلە کە ی (شوعەیب) دا ووتیان ﴿لِنُحَرِّجَنَّكَ بِشُعَيْبٍ﴾ ئە ی شو عەیب بێگومان دەرت دە کە ی ن .
 ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَكَ﴾ وە ئەوانەش که بر وایان هیتا وە لە گەل تودا ﴿مِن قَرِينَتَا﴾ لە شارە کە مان ﴿أَوَلَمْ نَعُدَّنْ
 فِي مِلَّتِنَا﴾ یان دە بێ بگەر ی تە وە سەر ئاینی ئیمە ﴿قَالَ﴾ (شوعەیب) فەر مووی : ﴿أَوَلَوْ كُنَّا كَرِهِينَ﴾ ئە گەر
 حە زیش نە کە ی ن و پێشمان ناخۆش بێت ﴿قَدْ أَفْتَرْنَا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾ بێگومان درۆ یە ک ی گە و رە مان
 بۆ خوا هە ل بە ستو وە . ﴿إِن عُدْنَا فِي مِلَّتِكُمْ﴾ ئە گەر بگەر ی تە وە نا و ئایینە کە تان (کە بت بە رستی یە)
 ﴿بَعْدَ إِذْ بَخَّنا اللَّهُ مِنْهَا﴾ پاش ئە و ی که خوا رز گاری کرد ی ن ل ی ﴿وَمَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَعُودَ فِيهَا﴾ پە وانیە
 بۆ مان بگەر ی تە وە بۆ نا و ئە و (بت بە رستی یە) ﴿إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّنَا﴾ مە گەر خوی بە ر وەر د گار مان
 بیه ویت . ﴿وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا﴾ زانست و ئا گاداری بە ر وەر د گار مان هە مو و شتیکی گر تۆ تە وە . ﴿عَلَى
 اللَّهِ تَوَكَّلْنَا﴾ تە نھا پشتمان بە خوا بە ستو وە ﴿رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا﴾ (ووتیان) : ئە ی بە ر وەر د گار مان ،
 لە نیوان ئیمە و گەلە کە ماندا حوکم و بر یار بدە ﴿يَا حَقُّ﴾ بە هە ق ﴿وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ﴾ تۆ باشترینی
 بر یار دە رانی ﴿قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِن قَوْمِهِ﴾ دە ستە و ئە شراف ی هۆزە کە ی که بێ بر وایان ووتیان
 ﴿لَئِن اتَّبَعْتُمْ شُعَيْبًا﴾ سویند بە خوا ئە گەر ئیو ه شوین شو عەیب بکە و ن ﴿إِنَّ كُرَادًا لِّخَيْرٍ﴾ بە راس تی
 ئە و کاتە زیان لیکە و تۆان خۆ تانن ﴿فَأَخَذْتَهُمُ الرِّجْفَةَ﴾ جا بە هۆ ی ئە وە وە بومە لە رزە یە ک ی توند
 ل یی دان ﴿فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَمِيعِينَ﴾ هە موویان لە ماله کانیاندا لە نا و چوون (بێ گیان و جوولە کە و تن)
 ﴿الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا﴾ ئە وانیە ی که شو عەیب یان بە درۆ زانی (با وەر یان پێ نە هیتا) ﴿كَانَ لِرَبِّعُوا
 فِيهَا﴾ (وا تیا چوون) وە ک هەر لە و مالاً نە دا نە بووبن (وتییدا نە ژبا یان) ﴿الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا﴾
 ئە وانیە ی که شو عەیب یان بە درۆ زانی (با وەر یان پێ نە هیتا) ﴿كَانُوا هُمُ الْخَاسِرِينَ﴾ هەر ئە وان خە سار و مە ند
 بوون ﴿فَتَوَلَّى عَنْهُمْ﴾ ئیتر (شوعەیب) ر ووی ل ی وەر گیران ﴿وَقَالَ يَقَوْمُ﴾ فەر مووی بیان :
 ئە ی گەلە کە م ﴿لَقَدْ أَبغْتُكُمْ رِسَالَتِي رَبِّي﴾ سویند بە خوا بە راس تی من پە یامی بە ر وەر د گار م بە
 ئیو ه گە یاندا ﴿وَنصَحْتُ لَكُمْ﴾ و ئامۆز گاری م کردن ﴿فَكَيْفَ ءَأَسَىٰ عَلَى قَوْمٍ كَافِرِينَ﴾ جا چۆن
 بۆ هۆزی بێ بر وای کافر غە م و خە فە ت بخۆم ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّن نَّبِيٍّ﴾ ئیمە بۆ هەر گوندو
 شار یك پیغە مبه ر ی کمان رە وانه کرد بێت ﴿إِلَّا أَخَذْنَا آلِهَتَهُمُ﴾ دانیش توانی مان تووش کرد و وە ﴿يَا بَأْسَاءَ
 وَالضَّرَّاءِ﴾ بە نە بوونی و کە م دە رامە تی (بە زیان و نە خۆشی) ﴿لَعَلَّهُمْ يَضُرَّ عُرَتَ﴾ تالە بە ر وەر د گار
 پاری تە وە و پە شیمان بێنە وە ﴿ثُمَّ بَدَلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ﴾ لە دواییدا خرا ب و ناخۆشیە کە مان
 گۆری بە چاکە و خۆشی ﴿حَتَّىٰ عَفَوْا﴾ هە تا زۆر بوون و گە شە یان کرد لە مال و سەر وە تدا . ﴿وَقَالُوا﴾ وە
 ووتیان : ﴿قَدْ مَسَّ آيَاتُنا الضَّرَّاءُ وَالسَّرَّاءُ﴾ بێگومان با و با بێر انمان تووشی زیان و ناخۆشی و نە خۆشی
 بوون ﴿فَأَخَذْتَهُمُ بَعَثَةً﴾ جا لە نا کاودا سز مان گر تنی ﴿وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ لە کاتی کدا کە هە ستیان
 نە دە کرد ﴿﴾

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰءِ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ
 مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلَٰكِن كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُم بِمَا كَانُوا
 يَكْسِبُونَ ﴿٩٦﴾ أَفَأَمِّنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُم بَأْسُنَا
 بَيْتًا وَهُمْ نَائِمُونَ ﴿٩٧﴾ أَوَأَمِّنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُم
 بَأْسُنَا ضُحًى وَهُمْ يُلْعَبُونَ ﴿٩٨﴾ أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ
 فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٩٩﴾ أَوَلَمْ يَهْدِ
 لِلَّذِينَ يَرْتُوبُونَ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ أَهْلِهَا أَن لَّوْنَشَاءِ
 أَصَبَتْهُمْ يَدُؤُوبِهِمْ وَنَطْبَعُ عَلٰى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ
 ﴿١٠٠﴾ تِلْكَ الْقُرَىٰ نَقِصُ عَلَيْكَ مِنْ أَنبِيَآئِهَا وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ
 رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا مِنْ
 قَبْلُ كَذَٰلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِ الْكَافِرِينَ ﴿١٠١﴾ وَمَا وَجَدْنَا
 لِأَكْثَرِهِمْ مِّنْ عَهْدٍ وَإِن وَجَدْنَا أَكْثَرَهُمْ لَفَاسِقِينَ ﴿١٠٢﴾
 ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِم مُّوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَآئِهِ
 فَظَلَمُوا بِهَا فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٠٣﴾
 وَقَالَ مُوسَىٰ يَٰفِرْعَوْنُ إِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠٤﴾

﴿وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ﴾ وہ نہ گہر دانیشتونانی شار و گوندہ کان ﴿ءَامِنُوا وَاتَّقُوا﴾ باوہر یان بہینایہ و خو یان
 ہار استایہ (لہ قہدہ غہ کراوہ کانی خوا) ﴿لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾ بہر راستی دہر گای
 بہرہ کاتی ٹاسمان و زہویمان بُو دہ کردنہوہ ﴿وَلٰكِنْ كَذَّبُوا﴾ بہ لَام ہر وایان نہ ہیتا (بہ پیغہ مبرہ کہ یان)
 ﴿فَأَخَذْنَا مِنْهُمُ ثَمَرًا مِّنْهُمُ ثُمَّ نَادَيْنَاهُمُ فَقَالُوا﴾ بہ ہوی ٹہو خرابانہوہی
 دہ یان کرد ﴿۱۶﴾ ﴿أَفَأَمِّنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ﴾ ٹایا خہ لکی ٹہو شار و گوندانہ ترسیان نہ بوو ﴿أَن يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا
 بِيْتًا﴾ لہوہی سزای ٹیمہ یان بُویت لہ شہودا ﴿وَهُمْ نَائِمُونَ﴾ کاتیک ٹہوان خہو توون ﴿۱۷﴾
 ﴿وَأَمِّنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ﴾ وہ ٹایا خہ لکی ٹہو شار و گوندانہ ترسیان نہ بوو ﴿أَن يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا﴾ لہوہی
 کہ سزای ٹیمہ یان بُویت ﴿صَحِيٍّ وَهُمْ يَلْعَبُونَ﴾ لہ چیشتہ نگاودا لہ کاتیکدا یاری و گالٹہ دہ کہن
 ﴿۱۸﴾ ﴿أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ﴾ جا ٹایا لہ پیلانی خوا نہ ترسان و بی باک بوون ﴿فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ﴾
 دہی کہس لہ پیلانی خوا دلنیا نایت ﴿إِلَّا الْقَوْمَ الْخَاسِرُونَ﴾ جگہ لہ کہسانی زہر مہند نہ بیت
 ﴿۱۹﴾ ﴿أُولَئِكَ يَهْدِي اللَّهُ لِيُذِيبَهُمْ آتٍ مِّنَ السَّمَاءِ﴾ ٹایا روون نہ بو تہوہ بُو ٹہوانہی زہو ییان بہ میرات بُو دہ مینیتہوہ
 ﴿مِن بَعْدِ أَهْلِهَا﴾ دوا ی (تیا چوونی) خواوہنہ پیشوہ کانیاں ﴿أَن لَّوْ شَاءَ﴾ ٹہ گہر ہمانہویت
 ﴿أَصَابَهُمْ يَذُو بَعْدُهُمُ﴾ بہ ہوی گوناہہ کانیاہوہ دوو چاری بہ لایان دہ کہ یں ﴿وَنَضْبَعُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ﴾ وہ
 مؤر دہ نین بہ سہر دلیان دا ﴿فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ﴾ ٹیتر ٹہوان (ہیچ ہند و ٹاموژ گاریہک) نایستن ﴿۲۰﴾
 ﴿تِلْكَ الْقُرَىٰ﴾ ٹہو شار و گوندانانہی (کہ ویرانمان کردن) ﴿نَقَضْنَا عَلَيْكَ مِنْ أُنْبِيَائِهَا﴾ ہہندیک لہ
 ہہو الہ کانی دہ گیرینہوہ بو ت ﴿وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ﴾ سویتند بہ خوا بہر راستی پیغہ مبرہ رانیان
 بوہات بہ بہ لگہو نیشانہی روونہوہ ﴿فَمَا كَانُوا يُوْمِنُونَ﴾ بہ لَام باوہر یان نہ ہیتا ﴿يَمَّا كَذَّبُوا مِن قَبْلُ﴾
 بہوہی کہ لہ پیش دا بہ درو یان دہزانی ﴿كَذٰلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِ الْكَافِرِينَ﴾ ٹا بہو جوڑہ خوا مؤر دہ نیت
 بہ سہر دلئی بی باوہر ان دا ﴿۲۱﴾ ﴿وَمَا وَجَدْنَا لِأَكْثَرِهِمْ مِّنْ عَهْدٍ﴾ زور بہی ٹہوانمان نہدی خواوہنی ہیچ
 پہیمانیک بن ﴿۲۲﴾ ﴿وَإِن وَجَدْنَا أَكْثَرَهُمْ لَفٰسِقِينَ﴾ بہر راستی زور بہ یانمان دی سہر پیچی کہر (و تاوانبار)
 بوون ﴿۲۳﴾ ﴿ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمُ مُوسَىٰ﴾ پاشان دوا ی ٹہوانہی (کہ باسمان کردن) مووسامان نارد ﴿بِآيَاتِنَا
 إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ﴾ بہ بہ لگہوہ موعجزہ کانمانہوہ بُو لای فیرعہون و دارو دہستہ کہی ﴿فَقَالَ مُوسَىٰ
 يَا هٰذَا بِهٖ لَامُ تُوٰنِ تُوٰنِ تُوٰنِ﴾ ٹہو ہنیشانہ کان (بی ہر و بوون) و ستہ میان کرد ﴿فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ﴾
 جا ہر وانہ و سہر نچ بدہ کہ سہرہ نجامی لہ فرمان دہر چووان و خرابہ کاران چوون بوو ﴿۲۴﴾
 ﴿وَقَالَ مُوسَىٰ يَلْفِرْ عَوْنُ﴾ مووسا فہر مووی : ٹہی فیرعہون ﴿إِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ﴾ بہر راستی من
 پیغہ مبرہ ٹکم لہ لایہن ہر و ہر دگاری جیہانیانہوہ ﴿۲۵﴾

حَقِيقٌ عَلَىٰ أَنْ لَا أَقُولَ عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقُّ قَدْ جِئْتُكُمْ بِبَيِّنَةٍ
 مِّن رَّبِّكُمْ فَأَرْسِلْ مَعِيَ بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿١٠٥﴾ قَالَ إِنْ كُنْتَ
 جِئْتَ بِآيَةٍ فَأْتِ بِهَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٠٦﴾ فَأَلْقَى
 عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ ﴿١٠٧﴾ وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بِيضَاءُ
 لِلنَّظِيرِينَ ﴿١٠٨﴾ قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ إِنَّ هَذَا السَّحَرُ
 عَلِيمٌ ﴿١٠٩﴾ يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِّنْ أَرْضِكُمْ فَمَا ذَاتَا مُرُونَ
 ﴿١١٠﴾ قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَرْسِلْ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ﴿١١١﴾ يَا تُوكَ
 بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ ﴿١١٢﴾ وَجَاءَ السَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ قَالُوا إِنَّ
 لَنَا لَأَجْرًا إِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ ﴿١١٣﴾ قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ
 لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿١١٤﴾ قَالُوا يَا مُوسَىٰ إِمَّا أَنْ تُلْقِيَ وَإِمَّا أَنْ
 نَكُونَ نَحْنُ الْمُلْقِينَ ﴿١١٥﴾ قَالَ أَلْقُوا فَلَمَّا أَلْقَوْا سَحَرُوا
 أَعْيُنَ النَّاسِ وَأَسْرَهُبُوهُمْ وَجَاءَهُ بِسِحْرِ عَظِيمٍ ﴿١١٦﴾
 * وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ
 ﴿١١٧﴾ فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١١٨﴾ فَغُلِبُوا
 هُنَالِكَ وَانْقَلَبُوا صَغِيرِينَ ﴿١١٩﴾ وَأَلْقَى السَّحَرَةُ سَجِدِينَ ﴿١٢٠﴾

﴿حَقِيقٌ عَلَىٰ أَنْ لَا أَقُولَ﴾ و اشیاوہ و (سورم) کہ ہیج شتیک نہ لیم. ﴿عَلَىٰ اللَّهِ إِلَّا الْحَقُّ﴾ بہ ناوی خواوہ جگہ لہ ہق و راستی ﴿قَدْ جِئْتُمْ بِبَيِّنَاتٍ مِّن رَّبِّكُمْ﴾ بہ راستی لہ لایہن بہرہ وردگار تانہ وہ بہ لگہی پروون و ناشکرام بو ہیناون. ﴿فَأَرْسَلَ مَعِيَ نَبِيًّا مَّرْسُومًا﴾ کہ واتہ بہ نو ئیسرائیل لہ گہل من بنیرہ (بہرہ لایان کہ، لہ کویلہ بی و چہ وسانہ و ہت) ﴿قَالَ﴾ (فیرعہون) ووتی: ﴿إِنْ كُنْتَ جِئْتَ بِآيَةٍ فَآتِ بِهَا﴾ نہ گہر بہ لگہ و موعجزیہ یہ کت ہیناوہ (ئہی موسی) نہ وہ نشانی بدہ ﴿إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ نہ گہر تو لہ راست بیژانی ﴿قَالَ لَقَدْ عَلِمْتُمْ أَنِّي مُرْسَلٌ مِّن رَّبِّي﴾ نہ مچا موسا گو چانہ کہی فریڈا. ﴿فَإِذَا هِيَ تُعْبَأُ مُعْبَأً﴾ یہ کسہر گو چانہ کہ بو بہ ماریکی گہورہی ناشکرا ﴿وَتَرَعَّ يَدُهُ﴾ دہستی (لہ باخہل یہ وہ یان لہ بن ہنگل یہ وہ) دہر ہینا ﴿فَإِذَا هِيَ بِيضَةٌ لِّلنَّظِيرِ﴾ لہ پرئو (دہستہ) سبی و پرشنگذار بوو بو بینہران ﴿قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ﴾ ہنندیک لہ کار بہ دہست و دہسہ لانداری گہلہ کہی فیرعہون ووتیان: ﴿إِنَّ هَذَا السَّحْرُ عَلِيمٌ﴾ بہ راستی ئەم (موسایہ) جادوو گہریکی زور زانہ ﴿يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِّنْ أَرْضِكُمْ﴾ دہیہ ویت لہ خاک و وولاتی خوتان دہرتان کات ﴿فَمَاذَا تَأْمُرُونَ﴾ جا ئیوہ فہرمان و راتان چہ (لہم بارہ وہ) ﴿قَالُوا﴾ نہ وانیش ووتیان: ﴿أَرْجِهْ وَأَخَاهُ﴾ کاری (موسا) وبرا کہی دوا بخہ ﴿وَأَرْسَلَ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ﴾ کہ سانیکی کز کہرہ وہ بنیرہ بوئوہ شارانہ (ی جادوو گہری لی یہ) ﴿يَأْتُوكَ بِكُلِّ سِحْرٍ عَلِيمٍ﴾ ہہ موو جادوو گہریکی شارہ زات بو دہہین ﴿وَجَاءَ السَّحْرُ فِرْعَوْنَ﴾ جادوو گہران ہاتن بولای فیرعہون ﴿قَالُوا﴾ ووتیان: ﴿إِن لَّنَا لَأَجْرٌ﴾ بیگومان ئیمہ پاداشت و خہ لاتی گہورہ مان دہ بیت ﴿إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ نہ گہر ئیمہ سہر کہ و تین (بہ سہر موسا دا)؟ ﴿قَالَ نَعَمْ﴾ (فیرعہون) ووتی: بہ لی پاداشتی گہورہ مان دہ بی: ﴿وَأَنْتُمْ لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ﴾ و بیگومان ئیوہ لہ نزیکانی (خوم) دہ بن ﴿قَالُوا لِمُوسَىٰ﴾ (جادوو گہرہ کان) ووتیان ئہی موسا ﴿إِنَّمَا أَنْتَ لِقَىٰ﴾ یاتو (ئہ وہی بیتہ) فری ی دہ ﴿وَلَمَّا أَنْ تَكُونَ تَحْتَ الْمُلْقِطِ﴾ یان ئیمہ دہ بہاویژین و فری دہ دہین ﴿قَالَ الْقَوْمُ﴾ (موسا) ووتی: ئیوہ بہاویژن (ئہ وہی پیتانہ) ﴿فَلَمَّا الْقَوْمُ﴾ نہ مچا کاتی (ئہ وہی پیمان بوو لہ جادوو) فری یان دا ﴿سِحْرُوا عَيْنِ النَّاسِ﴾ چاوبہ ستیان لہ خہ لک کرد ﴿وَأَسْرَهَبُوهُمْ﴾ و ترستیکی گہورہ یان خستہ دلیانہ وہ ﴿وَجَاءَهُ وَسِحْرٍ عَظِيمٍ﴾ وہ جادوو بہ کی گہورہ یان نواند ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ﴾ وہ حیمان کرد بو موسا ﴿أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ﴾ کہ گو چانہ کہت فری بدہ ﴿فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ﴾ ئیتر یہ کسہر ئەو (گو چانہ بوو بہ مارو) ہرچی جادوو ی دروینہ یان کردبوو ہلی لووشی ﴿فَوَقَعَ الْحَقُّ﴾ ئیتر راستی دہر کہوت و پروون بووہ وہ ﴿وَوَضَّلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ نہ وانیش ہرچی (سیحر) یان کردبوو پو و چہل بووہ وہ ﴿فَعَلَبُوا هَذَا﴾ ہر لہ ویدا (فیرعہون و شونیکہ ووتوانی) ژیر خران و دوران ﴿وَأَنْقَلَبُوا صَاحِرِينَ﴾ و بہ رسوایی گہر ائوہ ﴿وَأَلْقَى السَّحْرَةَ سَاجِدِينَ﴾ وہ جادوو گہران ہہ موویان سووژدہ یان برد (بو بہرہ وردگاریان) ﴿

قَالُوا أَمَّا رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٣١﴾ رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ ﴿١٣٢﴾ قَالَ
 فِرْعَوْنُ ءَأَمِنْتُمْ بِهِ ءَقَبَلْ أَنْ ءَاذَنَ لَكُمْ ۖ إِنَّ هَذَا الْمَكْرُ
 مَكْرَتُمُوهُ فِي الْمَدِينَةِ لَتُخْرِجُوا مِنْهَا ءَأَهْلَهَا ۖ فَسَوْفَ تَعْمَلُونَ
 ﴿١٣٣﴾ لَا قِطْعَنَ ءَأَيْدِيكُمْ وَءَأَرْجُلَكُمْ مِّنْ خِلْفٍ ثُمَّ ءَأَصِيبْكُمْ
 أَجْمَعِينَ ﴿١٣٤﴾ قَالُوا إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ ﴿١٣٥﴾ وَمَا نَقِمُ مِنَّا
 إِلَّا أَنْ ءَأَمَّنَّا بِءَأَيَاتِ رَبِّنَا لَمَّا جَاءَ تِنَّا رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا
 وَتَوَفَّنَا مُسْلِمِينَ ﴿١٣٦﴾ وَقَالَ ءَأَلْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ ءَأَتَذَرُ مُوسَىٰ
 وَقَوْمَهُ ءَأَلْيَفْسِدُوا فِي ءَأَلْأَرْضِ وَيَذُرُكَ ءَأَوَءَ ءَأَهْتَكُ ءَأَقَالَ سَنُقْتِلُ
 ءَأَبْنَءَهُمْ وَنَسْتَحْيِي ءَأَنِسَاءَهُمْ ءَأِنَّا ءَأَفُوقَهُمْ قَهْرُونَ ﴿١٣٧﴾
 قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ ءَأَسْتَعِينُوا بِءَأَللَّهِ وَءَأَصْبِرُوا ءَأِنَّ ءَأَلْأَرْضَ
 لِلَّهِ يُورِثُهَا مَن يَشَاءُ مِّنْ عِبَادِهِ ءَأَوَءَ ءَأَلْعَقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿١٣٨﴾
 قَالُوا ءَأُؤْذِينَا مَن قَبْلِ أَنْ تَأْتِينَا ءَأَمِنَ بَعْدَ مَا جِئْتَنَا ءَأَقَالَ
 عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ يُهْلِكَ ءَأَعْدُوَكُمْ وَيَسْتَخْلِفَكُمْ فِي ءَأَلْأَرْضِ
 فَيَنظُرَكُمْ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ﴿١٣٩﴾ وَلَقَدْ ءَأَخَذْنَا ءَأَالَ فِرْعَوْنَ
 بِءَأَلْسِنِينَ وَنَقَصْنَا مِّنَ الشَّمْرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٤٠﴾

﴿قَالُوا﴾ (ساحیره کان) ووتیان: ﴿ءَامَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ ئیمه بر و امان هینا به په روه ردگاری جیهانیان ﴿رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ﴾ که په روه ردگاری موسا و هاروونه ﴿۱۳۱﴾ ﴿قَالَ فِرْعَوْنُ﴾ فیرعهون ووتی: ﴿ءَامَنْتُمْ بِهِ قَبْلَ أَنْ ءَاذَنَ لَكُمْ﴾ پیش نه وهی ئیزنتان بدهم باوهرتان پی هینا! ﴿إِنَّ هَذَا﴾ به پرستی نه مه ﴿لَمَكْرٌ مَّكْرُكُمْ فِي الْمَدِينَةِ﴾ فیل و پیلانیکه (ئیوه و موسا) نه خشه تان بو کیشاوه له م شارهدا. ﴿لِيُخْرِجُوا مِنْهَا ءَأَهْلًا﴾ تا دانیشتوانه که ی لی دهر بکهن. ﴿فَسَوَفَ تَعْمَلُونَ﴾ جا له دواییدا ده زانن (چیتان لی ده که م) ﴿۱۳۲﴾ ﴿لَا قُطْعَانَ أَیْدِيكُمُ وَارْجُلِکُمْ﴾ سویند بیت دهست و قاجتان بیرم ﴿مَنْ خَلَفَ﴾ به پیچه وانه وه (چه پ و راست) ﴿ثُمَّ لَأَضْلِبَنَّکُمْ أَجْعِیونَ﴾ نه مجا سویند بی گشتان هه لده واسم ﴿۱۳۳﴾ ﴿قَالُوا﴾ ووتیان: (به فیرعهون) ﴿إِنَّا إِلَى رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ﴾ ئیمه دلنیاین که بو لای په روه ردگارمان ده گهر پینه وه ﴿وَمَا نَتَّقُمُ مِّنَّا﴾ تو هیچ ره خنه به کت له ئیمه نی به ﴿إِلَّا أَنَّا ءَامَنَّا بِآيَاتِ رَبِّنَا﴾ جگه له وهی که ئیمه باوهرمان به به لگه و نیشانه کانی په روه ردگارمان هیناوه ﴿لَمَآ جَاءَتْنَا﴾ کانی بو مان هات ﴿رَبَّنَا أفرغ عَلَيْنَا صَبْرًا﴾ ئهی په روه ردگارمان نارامیمان به سهردا بریژه ﴿وَوَفَّقْنَا مَسْمِیْنَ﴾ و به موسو لمانیه تی بمان مرینه ﴿وَقَالَ الْمَلَأَمِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ﴾ هه ندیک له دهسه لاتداران و کار به دهستانی گه لی فیرعهون ووتیان ﴿أَنذَرْتُ مُوسَى وَقَوْمَهُ﴾ ئایا واز له موسا و هوزه که ی ده هینی ﴿لِيُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ﴾ بو ئه وهی له وولاتدا (خاکی میسردا) خرابه کاری بکهن ﴿وَيَذُرْكُمُ فِي الْهَتَّكِ﴾ و دهست له خوټ و په رستر او ه کانت هه لبرگن ﴿قَالَ﴾ (فیرعهون) ووتی: ﴿سَنَقُولُ أَبْنَاءَهُمْ﴾ له مه و دو اکوپره کانیاں ده کوژین ﴿وَنَسْتَجِیءُ نِسَاءَهُمْ﴾ و ثافره تانیان ده هیلینه وه به زیندوویی (بو خزمهت کردن). ﴿وَإِنَّا نَفْقَهُمْ قَهْرُونَ﴾ وه بیگومان ئیمه دهسه لاتدارین به سهر یاندا ﴿۱۳۴﴾ ﴿قَالَ مُوسَى الْقَوْمِ﴾ موسا به گه له که ی ووت ﴿اسْتَعِیْبُوا بِاللَّهِ وَاصْبِرُوا﴾ داوای یارمه تی له خوا بکهن و خوټ راگر بن. ﴿إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ﴾ بیگومان هه مو زه وی مولکی خوا به. ﴿يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ﴾ دهیدا به ههر که س له به نده (شیاوه) کانی که خوئی به ویت ﴿وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ﴾ و سهر نه نجامی چاک بو خواناسانه ﴿۱۳۵﴾ ﴿قَالُوا﴾ (گه له که ی) ووتیان: ﴿أُوذِیْنَا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَأْتِيَنَا﴾ پیش هاتنی تو بو ناومان نازار درابن ﴿وَمِنْ بَعْدِ مَا جِئْتَنَا﴾ هه روه ها باش هاتنی تو بو ناومان (به پیغه مبه رایه تی) ﴿قَالَ﴾ (موسا) فه رمووی: ﴿عَسَىٰ رَبُّکُمْ أَنْ یُهْلِكَ عَذُوکُمْ﴾ به لکو په روه ردگار تان دوژمنه که تان له ناو به ریت ﴿وَيَسْتَخْلِفُکُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ و ئیوه بکات به جیششین (ی دوژمنه کانتان) له سهر زه وی ﴿فَيَنْظُرْ کَیْفَ تَعْمَلُونَ﴾ جا ته ماشا ده کات ئیوه چون کار ده که ن ﴿۱۳۶﴾ ﴿وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ﴾ سویند به خوا به پرستی ئیمه دارو دهسته ی فیرعهونمان سزادا ﴿بِاللِّسَانِ﴾ به ووشکه سالی وقات وقری ﴿وَنَقَصَ مِنَ الثَّمَرِ﴾ و که م بوونه وهی به رو بوومی میوه و کشتو کاله کانیاں ﴿لَعَلَّهُمْ یَذَّکَّرُونَ﴾ بو ئه وهی بیر بکه نه وهو (په ند وهر بگرن) ﴿۱۳۷﴾

فَإِذَا جَاءَتْهُمْ الْحَسَنَةُ قَالُوا لَنَا هَذِهِ وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ
يَظُنُّوا يُمُوسَىٰ وَمَنْ مَعَهُ ۗ وَالْآيَاتُ لِنَاهُمْ ۖ وَمَنْ مَعَهُ ۗ وَالْآيَاتُ لِنَاهُمْ ۖ وَمَنْ مَعَهُ ۗ وَالْآيَاتُ لِنَاهُمْ ۖ
وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٣١﴾ وَقَالُوا مَهْمَا تَأْتِنَا بِهِ
مِنْ آيَةٍ لِنَسْحَرَنَّ بِهَا فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿١٣٢﴾ فَأَرْسَلْنَا
عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ وَالْدَّمَ
آيَاتٍ مُفَصَّلَاتٍ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِينَ
﴿١٣٣﴾ وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ قَالُوا يُمُوسَىٰ أَدْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا
عَهِدَ عِنْدَكَ لِئِن كُشِفَتْ عَنَّا الرِّجْزَ لَنُؤْمِنَنَّ لَكَ
وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿١٣٤﴾ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ
الرِّجْزَ إِلَىٰ أَجَلٍ هُمْ بِلِغْوِهِ إِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ ﴿١٣٥﴾ فَانْتَقَمْنَا
مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا
غَافِلِينَ ﴿١٣٦﴾ وَأَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا يُسْتَضَعُونَ
مَشْرِقَ الْأَرْضِ وَمَغْرِبَهَا الَّتِي بَدَرْنَا فِيهَا وَتَمَّتْ كَلِمَتُ
رَبِّكَ الْحُسْنَىٰ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ بِمَا صَبَرُوا وَدَمَرْنَا
مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ فِرْعَوْنَ وَقَوْمَهُ وَمَا كَانُوا يَعْرِشُونَ ﴿١٣٧﴾

﴿فَإِذَا جَاءَ تَهُمْ الْحُسْنَىٰ﴾ جا کاتی چاکہ یان بؤ بہا تابه (له سہر ووت و بہر و بووم) ﴿قَالُوا لَنَاهَذَا هَدًى﴾ دہیان ووت: ئەمە ھەر ھی ئیمەیه (شایستە ی ئیمەیه) ﴿وَإِنْ نُصِيبَهُمْ سَيِّئَةً﴾ بە لām کاتی تووشی بە لاو خرابە بوونایە ﴿يَظُنُّوْنَ أَيْمُونًا وَمَنْ مَعَهُ﴾ (دہیان ووت) بہ ھۆی شوومی موسا و شوین کہ و تووانیہ و ھیہ ﴿أَلَا إِنَّمَا طَرَيْتُمْ عِنْدَ اللَّهِ﴾ بیدار بن بیگومان ئەو (ناخوشیانە) ی بە لایانە و ھە شووم و خرابە لە لایەن خواو ھیہ (نە ک موسا و ئیمانداران) ﴿وَلَا كِنَّا أَكْرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ بە لām زۆر بە یان بی ئاگان و نازانن ﴿وَقَالُوا﴾ دہیان ووت (بە موسا) ﴿مَهْمَا تَأْتَانِيهِ مِنْ آيَةٍ﴾ ھەر موعجیزە ھیہ کمان بؤ بہینی ﴿لِنَسْحَرَنَّ بِهَا﴾ بؤ ئەو ھی جادوو مان لی بکە ی بی ﴿فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ﴾ ئەو ھی ئیمە باو ھرت پی ناھیتین ﴿فَأَنْزَلْنَا عَلَيْهِمْ﴾ ئەو سا ئیمەش ناردمانە سەریان ﴿الطُّوفَانَ﴾ لافاو ﴿وَالْجَرَادَ﴾ و کوللہ ﴿وَالْقُمَّلَ﴾ و ئەسپی ﴿وَالضَّفَادِعَ﴾ جۆر ھا بۆق ﴿وَالدَّمَ﴾ و خوین ﴿آيَاتٍ مُّصَدِّقَاتٍ﴾ کہ چەند بە لگە و موعجیزە ھیہ کی روون بوون ﴿فَأَسْتَكْبَرُوا﴾ کہ چی خو یان بە گەورە زانی (لەو ھی کہ بر وا بہینن) ﴿وَكَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِينَ﴾ بیگومان ئەوانە گە لیکی تاوانبار بوون ﴿وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْدُ﴾ کاتیکیش ئەو سزاو بە لایان بە سەردا ھات ﴿قَالُوا﴾ ووتیان: ﴿يَمْسُو سِي آذُنًا لَّنَا رَبِّكَ﴾ ئە ی موسا لە بەر و ھرد گارت بیار پیر ھوہ بۆ مان ﴿بِمَا عٰهَدْنَا عِنْدَكَ﴾ و ھە بە لیتی بە تو داوہ ﴿لَئِنْ كَشَفْتَ عَنَّا الرِّجْدَ﴾ سویندی بی گەر ئەم بە لاو سزایە مان لە سەر لایەری ﴿لِنُؤْمِنَ بِكَ﴾ بیگومان باو ھرت بی دینین ﴿وَلِنُؤْمِنَ بِمَا نَزَّلْنَا مِنَّا﴾ و بہ نو ئیسرائیلت لە گە لدا دە نیرین ﴿فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمُ الرِّجْدَ﴾ بە لām کاتیک سزا کە مان لە سەریان لایرد ﴿إِلَّا أَجَلٌ لَّهُمْ بَلَّغُوهُ﴾ تاگە یشتنە ماو ھی دیاری کراو (بؤ تیا چوونیان) ﴿إِذَا هُمْ يَنْكَبُونَ﴾ دەست بە جی بہیمانە کە یان ھە لۆ ھە شان دەوہ ﴿فَأَلْتَمَسْنَا مِنْهُمْ﴾ جا تو لە مان لی سەندن ﴿فَاعْرِفْنَهُمْ فِي آيَةِ﴾ و ھە لە دەریادا خنکاندمانن ﴿بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ لە بەر ئەو ھی ئەوان باو ھریان بە نیشانە کانی ئیمە نہ بوو ﴿وَكَانُوا عِنْدَ عَظِيمِينَ﴾ و ھە مېشە لی یان بی ئاگا بوون ﴿وَأَوْزَنَّا الْقَوْمَ الَّذِينَ﴾ ئیتر (لە جیگای گە لی فیر ھون) ئەو گە لە مان نیشتە جی کرد ﴿كَانُوا يَسْتَعْجِلُونَ مَشْرِقَ الْأَرْضِ وَمَغْرِبَهَا﴾ کہ ھە مېشە دە چە و سیتران ھوہ لە پوژ ھە لات و پوژ ئاوی ئەو وولاتە دا ﴿الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا﴾ کہ بیت و بەر ھە کە تمان تی خست بوو ﴿وَوَدَّعْتُمْ رَبِّكَ الْحُسْنَىٰ﴾ و بە لیتی ھەرە جوانی بەر و ھرد گارت بە تە واوی ھاتە دی ﴿عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾ بؤ نہوی ئیسرائیل ﴿بِمَا صَبَرُوا﴾ بہ ھۆی ئارامگری یان ھوہ (لە سەر نار ھە تی یە کان) ﴿وَوَدَّعْتُمْ﴾ و ھە روو خاندمان و تیکمان دا ﴿مَا كَانَ يَصْنَعُ فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهُ﴾ ئەو کۆشک و تە لاران ھی فیر ھون و گە لە کە ی دروستیان کرد بوو ﴿وَمَا كَانُوا بِعَشْرُونَ﴾ ھەر و ھە ئەو (میوہ و پەز و باخان ھی) کہ کە پریان بؤ کرد بوو ﴿﴾

وَجَوْرَنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَوْا عَلَى قَوْمٍ يَعْكُفُونَ
 عَلَى أَصْنَامٍ لَهُمْ قَالُوا يَا مُوسَى اجْعَلْ لَنَا آلِهَةً كَمَا
 لَهُمْ آلِهَةٌ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ ﴿١٣٨﴾ إِنَّ هَؤُلَاءِ مُتَّبِعُونَ
 مَا هُمْ فِيهِ وَبَطِلٌ مَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٩﴾ قَالَ أَغَيْرَ اللَّهِ
 أَبْغِيكُمْ إِلَهًا وَهُوَ فَضَّلَكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿١٤٠﴾ وَإِذْ أَنْجَيْنَاكَ
 مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُم بِسُوءِ الْعَذَابِ يُقْتِلُونَ
 أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَٰلِكُمْ بَلَاءٌ
 مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿١٤١﴾ * وَوَعَدْنَا مُوسَى ثَلَاثِينَ لَيْلَةً
 وَأَتَمَمْنَاهَا عِشْرِينَ فَمَمَّ مَيْقَتُ رَبِّهِ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً وَقَالَ
 مُوسَى لِأَخِيهِ هَارُونَ أَخْلِفْنِي فِي قَوْمِي وَأَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ
 سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٤٢﴾ وَلَمَّا جَاءَ مُوسَى لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ
 رَبُّهُ وَقَالَ رَبِّ أَرِنِي أَنظُرْ إِلَيْكَ قَالَ لَنْ نَرِيكَ وَلَكِنْ
 أَنْظُرْ إِلَى الْجَبَلِ فَإِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ وَفَسَّخْنَا رَبِّي فَلَئِمَّا
 تَجَلَّى رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا وَخَرَّ مُوسَى صَعِقًا فَلَمَّا
 أَفَاقَ قَالَ سُبْحٰنَكَ تُبْتُ إِلَيْكَ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٤٣﴾

﴿وَجَوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْيَمِّ﴾ ته مجا نه وهی ئیسرائیلیمان له و دهریا په رانده وه (فیرعه ون و گه له که یمان تیدا خنکاند) ﴿فَأَتَوْا عَلَى قَوْمٍ﴾ ته مجا تووشی خه لکانیک بوون ﴿يَعْكُفُونَ عَلَى أَصْنَامٍ لَهُمْ﴾ به رده وام خه ریکی په رستی بته کانیان بوون ﴿فَالأُولَئِكَ سِئَامٌ﴾ (جووله که کانیش) ووتیان: ئهی موسا ﴿أَجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمُ آلِهَةٌ﴾ ههروهك ئهو په رستراوانه ی ئه وان تویش په رستراویکمان بو دابنی ﴿قَالَ﴾ موسا فره مووی: ﴿إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ﴾ به راستی ئیوه هوزیکی نه فامن ﴿إِنَّ هَؤُلَاءِ بَيْنَكُمْ يَكْفُرُونَ﴾ وه هه رچی ده که ن به تال و هه لو هشاویه ﴿قَالَ﴾ (موسا) فره مووی: ﴿أَعْبُدُوا اللَّهَ﴾ ئایا جگه له خوا داوای په رستراویکی تران بو بکه م؟ ﴿وَهُوَ فَضَّلَكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ﴾ که (ئهو خوابه) ریزی داوون به سه ر جیهانیاندا ﴿وَإِذْ أَخْبَرْنَا لُقْمَانَ إِذْ أَخْبَرْتَهُ أَنَّ إِلَهَ رَبِّكَ وَهُوَ اللَّهُ﴾ وه (بیربکه نه وه) له وه خته ی رزگارمان کردن له ده ست و په یوه نده که ی فیرعه ون ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْعَذَابِ﴾ که ئه شه که نجه و نازاری سه ختیان ده دان ﴿يَقْتُلُونَ أَبْنَاءَ كُمْ﴾ کورانی ئیوه یان ده کوشت ﴿وَيَسْتَحِبُونَ نِسَاءَ كُمْ﴾ و نافرتهانی ئیوه یان ده هیسته وه (بو خزمته ی خویمان) ﴿وَفِي ذَلِكَ بَلَاءٌ مِّنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ﴾ وه له و (نازارانه) تاندا تاقی کردنه وه یه کی گه وره بوو له لایهن په روه ردگار تانه وه ﴿وَوَاعَدْنَا مُوسَىٰ﴾ وه به لیمان به موسا دا ﴿ثَلَاثِينَ لَيْلَةً﴾ سی شه و ﴿وَأَثَمْتُنَّهَا عِشْرِينَ﴾ به ده شهوی تر ماوه که مان ته و او کرد ﴿فَتَرَمَقَتْ رَبِّهٗ اَرْبَعِينَ لَيْلَةً﴾ ئه موسا وه ختی دیداری په روه ردگاری بوو به چل شهوی ته و او ﴿وَقَالَ مُوسَىٰ لِأَخِيهِ هَارُونَ﴾ موسا به هاروونی برای ووت ﴿أَخْلَفِي فِي قَوْمِ﴾ تو له ناو گه له که مدا جیتشینم به ﴿وَأَصْلِحْ﴾ و کاری چاک بکه ﴿وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ﴾ و شوینی ریبازی خرابه کاران مه که وه ﴿وَلَمَّا جَاءَ مُوسَىٰ لِمِيقَاتِنَا﴾ جا کاتی موسا هات بو کات و شوینی دیاری کرومان (بو گفتوگو کردن له گه لمان) ﴿وَوَكَّمَهُ رَبُّهُ﴾ و په روه ردگار و توویژی له گه لدا کرد ﴿قَالَ رَبِّ﴾ ووتی: ئهی په روه ردگارم ﴿أَرِنِي أَنْظُرَ إِلَيْكَ﴾ خوتم نیشان بده تا بت بینم ﴿قَالَ لَنْ نَرِيَنَّ﴾ (په روه ردگار) فره مووی: تو (له دونیادا) من نابینی ﴿وَلَكِنِ أَنْظُرْ إِلَى الْجَبَلِ﴾ به لام سهیری (لای) شاخه که بکه ﴿فَإِنِ اسْتَفْرَمَ مَكَانَهُ﴾ جا ئه گه ر ئه و شاخه له شوینی خوی دا نه جو لا ﴿فَسَوْفَ نَرِيَنَّ﴾ ئه وه دوای که میك تو ش ده مبینی ﴿فَلَمَّا تَجَلَّىٰ رَبُّهُ لِلْجَبَلِ﴾ جا کاتیک په روه ردگاری خوی ده رخت بو شاخه که ﴿جَعَلَهُ دَكَّاءَ﴾ شاخه که ی وورد و هان کرد (وله گه ل زه ویدا ته ختی کرد) ﴿وَحَرَّمَ مَوْسَىٰ صَعْقًا﴾ و موسا ش به بی هوشی کهوت به روودا ﴿فَلَمَّا أَتَاهُ﴾ جا وه ختی هوشی به خویدا هاته وه (چاک بوویه وه) ﴿قَالَ سُبْحٰنَكَ﴾ فره مووی: پاک ی و بی گه ردی بو تو (ئهی په روه ردگار) ﴿ثَبَّتْ إِلَيْكَ﴾ به په شیمانی گه ر امه وه بو لات ﴿وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ وه من یه که می بر و ا دارنم ﴿۱۶۷﴾

قَالَ يَمْوسَىٰ إِنِّي أُصْطَفِيْتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسَالَتِي وَبِكَلِمِي
 فَخُذْ مَاءَ اتِّبْتُكَ وَكُن مِّنَ الشَّاكِرِينَ ﴿١٤٤﴾ وَكَتَبْنَا
 لَهُ فِي الْأَلْوَاحِ مِن كُلِّ شَيْءٍ مَّوعِظَةً وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ
 شَيْءٍ فَخُذْهَا بِقُوَّةٍ وَأْمُرْ قَوْمَكَ يَأْخُذُوا بِأَحْسَنِهَا سَأُورِيكُمْ
 دَارَ الْفَاسِقِينَ ﴿١٤٥﴾ سَأَصْرِفُ عَنْ آيَتِيَ الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ
 فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَإِن يَرَوْا كُلَّ آيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا
 وَإِن يَرَوْا سَبِيلَ الرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا وَإِن يَرَوْا سَبِيلَ
 الْغَىِّ يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
 وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ ﴿١٤٦﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
 وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ هَلْ يُحْزَنُونَ إِلَّا مَا كَانُوا
 يَعْمَلُونَ ﴿١٤٧﴾ وَاتَّخَذَ قَوْمُ مُوسَىٰ مِن بَعْدِهِ مِن حُلِيِّهِمْ
 عَجَلًا جَسَدًا لَّهُ وَخُورًا الْمَيْرُونَ أَنَّهُ لَآيُكَلِّمُهُمْ
 وَلَا يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا اتَّخَذُوهُ وَكَانُوا ظَالِمِينَ ﴿١٤٨﴾
 وَلَمَّا سَقَطَ فِي أَيْدِيهِمْ وَرَأَوْا أَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوا قَالُوا لَئِن
 لَّمْ يَرْحَمْنَا رَبُّنَا وَيَغْفِرْ لَنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿١٤٩﴾

﴿قَالَ﴾ (په‌روه‌دگار) فه‌رمووی: ﴿يَمُوسَىٰ﴾ ئە‌ی مووسا ﴿إِنِّي اصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ﴾ بی‌گومان من تۆم هه‌لبژاردوه‌به‌سه‌ره‌موو‌خه‌لکی دا ﴿بِرِسَالَتِي﴾ به‌په‌یامه‌کانم ﴿وَرِيكَالِي﴾ و‌قسه‌کردنم (له‌گه‌لت راسته‌وخۆ) ﴿فَخَذَ مَاءً آتَيْتُكَ﴾ که‌واته ئە‌وه‌ی پیم به‌خشیوی توند ده‌ستی پیوه‌بگه‌ره ﴿وَكُنْ مِنَ الْكَافِرِينَ﴾ وه‌له‌سوپاس‌گوزاران به ﴿۱۱۱﴾ ﴿وَكَتَبْنَا لَهُ فِي الْأَلْوَابِ﴾ و‌له‌و پارچه‌ته‌ختانه‌دا بۆمان نووسی ﴿مِنْ كُلِّ شَيْءٍ﴾ له‌هه‌موو‌جوژه‌باسینک ﴿مَوْعِظَةً وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ﴾ به‌ند و‌نامۆزگاری و‌باسی هه‌موو‌شتیک به‌روونی (که‌پنۆستیان‌پی‌ی‌بیت) ﴿فَخَذَ هَاقِبُوهُ﴾ که‌واته (مووسا) به‌توندی بیانگه‌ره و‌ئاگاداریان به ﴿وَأَمْرًا مِّنْكَ﴾ وه‌فه‌رمان به‌گه‌له‌که‌ت بکه ﴿يَأْخُذُوا بِحَسَنَاتِ﴾ تا‌ده‌ست‌بگرن و‌ره‌فتار‌بکه‌ن به‌جواتر و‌چاکتر‌بینان ﴿سَأُورِيكُمْ آذَانَ الْفَلْسَفِيِّنَ﴾ به‌زوی‌جی و‌شوین‌له‌سنوور ده‌رچو‌واتان‌نیشان‌ده‌دهم ﴿۱۱۲﴾ ﴿سَأَصْرَفُ عَنْ آيَتِي﴾ لایان‌ئه‌دهم له‌به‌لگه‌و‌نیشانه‌و‌ئایه‌ته‌کانم ﴿الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ فِي الْأَرْضِ﴾ ئە‌وانه‌ی که‌خۆیان به‌گه‌وره‌داده‌نین له‌سه‌ر‌زه‌ویدا ﴿بِعَيْرِ الْحَقِّ﴾ به‌ناه‌ق و‌نا‌ره‌وا ﴿وَإِنْ يَرَوْا كَلِمَاتِي﴾ ئە‌وانه ئە‌گه‌ره‌هه‌موو‌ئایه‌ت و‌مو‌ع‌ج‌یزه‌به‌ک‌بینن ﴿لَا يُؤْمِنُوهَا﴾ با‌وه‌ر‌پیی‌نا‌ه‌ینن ﴿وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الرُّشْدِ﴾ وه‌ئه‌گه‌ر‌ئایینی‌راست و‌دروست‌بینن ﴿لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا﴾ نایکه‌ن به‌ریاز و‌ئایینی‌خۆیان ﴿وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الْحَقِّ﴾ وه‌ئه‌گه‌ر‌ریگه‌ی‌گو‌م‌رای‌ی و‌ئایینی‌چه‌وت‌بینن ﴿يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا﴾ ده‌یکه‌ن به‌ئاین و‌ریاز‌بو‌خۆیان ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ هه‌موو‌ئه‌مانه‌له‌به‌ره‌ئه‌وه‌یه‌که‌به‌لگه‌و‌نیشانه‌کانی‌ئیمه‌یان‌به‌درو‌ده‌زانی ﴿وَكَأَنَّهُمْ غَفِلِينَ﴾ وه‌هه‌میشه‌بی‌ئاگا‌بوون‌لینان ﴿۱۱۳﴾ ﴿وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ وه‌که‌سانیک‌که‌به‌لگه‌و‌نیشانه‌کانی‌ئیمه‌یان‌به‌درو‌زانی ﴿وَلِقَاءَ الْآخِرَةِ﴾ هه‌روه‌ها‌دیداری‌روژی‌دو‌ایان (به‌درو‌زانی) ﴿حِطَّتْ أَعْمَالُهُمْ﴾ کارو‌کرده‌وه‌ی (چاکیان) به‌هیچ‌ده‌ر‌چوو (بو‌چه‌ن‌بو‌ویه‌وه) ﴿هَلْ يَجْزُونَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ ئایا‌جگه‌له‌و (خرابانه‌ی) که‌ده‌یان‌کرد‌سزا‌ده‌درین؟ ﴿۱۱۴﴾ ﴿وَالتَّخَذَ قَوْمُ مُوسَىٰ مِنْ بَدْوٍ وَهُوَ هَؤُلَىٰ مُوسَىٰ پَاش (رؤیشتنی) مووسا‌درو‌ستیان‌کرد ﴿مِنْ حُلِيِّهِمْ عِجْلًا حَسَدًا﴾ له‌خشل‌و‌زیره‌کانیان به‌یکه‌ری‌گو‌بیره‌که‌یه‌ک ﴿لَهُ خَوَازِ﴾ که‌قوره‌ی (وه‌ک‌گو‌بیره‌که‌ی) هه‌بوو ﴿الَّذِينَ يَرَوْنَ أَنَّهُ لَا يُكَلِّمُهُمْ﴾ ئایا‌ئه‌وانه‌نه‌ی‌اینی‌که‌بی‌گومان‌ئه‌و (گو‌بیره‌که‌یه) قسه‌یان‌له‌گه‌لدا‌ناکات ﴿وَلَا يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا﴾ و‌هیچ‌ریاز‌نیک‌یشیان‌نیشان‌نادات ﴿التَّخَذُوهُ﴾ کردیان‌به (به‌ر‌ستراو) ﴿وَكَأَنَّهُمْ ظَلَمُونَ﴾ و‌ئه‌وانه‌سته‌م‌کار‌بوون ﴿۱۱۵﴾ ﴿وَلَمَّا سَوَّطْنَا فِي آيَاتِنَا﴾ وه‌کاتی‌له‌ده‌ستیان‌ده‌ر‌چوو (زور‌به‌شیمان‌بو‌ونه‌وه) ﴿وَرَأَوْا أَنَّهُمْ قَدَّضَلُوا﴾ وه‌تیگه‌یشتن و‌بینان‌که‌بی‌گومان‌گو‌م‌رابوون ﴿قَالُوا﴾ و‌وتیان: ﴿لَئِن لَّمْ يَرْحَمْنَا رَبُّنَا﴾ سو‌یتد‌به‌خوا‌ئه‌گه‌ر‌په‌روه‌دگار‌مان‌به‌زه‌یی‌پیماندا‌نه‌یه‌ته‌وه ﴿وَيَعْفِرْ لَنَا﴾ وه‌له‌گو‌نا‌ه‌کانمان‌خۆش‌نه‌بیت ﴿لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ ئە‌وه‌به‌راستی‌ئیمه‌له‌زیان‌لی‌که‌وتوان

وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضَبَ عَلَيْهِمْ غَضَبًا شَدِيدًا قَالُوا لِمَا جَاءَنَا بِسْمَاءٍ مَّا خَلَقْتُمُونِي
 مِنْ بَعْدِي أَتَيْتُم بِأَمْرٍ رَبِّكُمْ وَأَلْقَيْتُمُ الْأُلُوحَ وَأَخَذْتُمْ بِرَأْسِ
 أَخِيهِ بِمَكْرُوهٍ إِلَيْهِ قَالَ ابْنَ أُمَّ إِنَّ الْقَوْمَ اسْتَضَعَفُونِي وَكَادُوا
 يَقْتُلُونِي فَلَا تَشْمِتْ بِيَ الْأَعْدَاءَ وَلَا تَجْعَلْنِي مَعَ الْقَوْمِ
 الظَّالِمِينَ ﴿١٥٠﴾ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِإِخِي وَأَدْخِلْنَا فِي رَحْمَتِكَ
 وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿١٥١﴾ إِنَّ الَّذِينَ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ سَيْنًا لَهُمْ
 غَضَبٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَذِلَّةٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَكَذَلِكَ نَجْزِي
 الْمُفْتَرِينَ ﴿١٥٢﴾ وَالَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ ثُمَّ تَابُوا مِنْ
 بَعْدِهَا وَآمَنُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٥٣﴾
 وَلَمَّا سَكَتَ عَنْ مُوسَىٰ الْغَضَبُ أَخَذَ الْأُلُوحَ فِي نُسْخَتِهَا
 هُدًى وَرَحْمَةً لِلَّذِينَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَرْهَبُونَ ﴿١٥٤﴾ وَأَخْتَارَ مُوسَىٰ
 قَوْمَهُ سَبْعِينَ رَجُلًا لِمِيقَاتِنَا فَلَمَّا أَخَذتَهُمُ الرَّجْفَةُ قَالَ
 رَبِّ لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُمْ مِنْ قَبْلِ وَابِيِّ أَتُهِلَكُنَا بِمَا فَعَل
 السُّفَهَاءُ مِنَّا إِنْ هِيَ إِلَّا فِتْنَتُكَ تُضِلُّ بِهَا مَنْ تَشَاءُ وَتَهْدِي
 مَنْ تَشَاءُ أَنْتَ وَلِيِّنَا فَاغْفِرْ لَنَا وَأَرْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ ﴿١٥٥﴾

﴿وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ﴾ جا کاتی موسا گہ رایہ وہ ناو ہوزہ کہی ﴿عَصَبْنِ أَيْسًا﴾ بہرق و تورہ بیہ کی زورہ وہ ﴿قَالَ﴾ (موسا) ووتی (بہ گویرہ کہہ پرستہ کان) ﴿بَسْمًا خَلْفْتُوْنِي مِنْ تَعْدِي﴾ له دواى من چ جیشینیکی بہد فہر و خراب بوون ﴿أَعْلَيْتُمْ أَمْرِي كَمَا﴾ نایا پہلہ تان کرد له فہرمانی بہرہرد گارتان؟ ﴿وَأَلْقَى الْأَوَاحِ﴾ (موسا) تہختہ کانی (تہوراتی) فری دا ﴿وَأَخَذَ بِرَأْسِ أَخِيهِ يَجْحَدُ بِاللَّهِ﴾ وہ (قزی) سہری (ہاروونی) برای گرت و بہرہ و خوی رایکیشا ﴿قَالَ﴾ (ہارون) ووتی: ﴿ابْنَ أُمَّ﴾ ئہی کوری دایکم ﴿إِنَّ الْقَوْمَ اسْتَضَعُّوْنِي﴾ بہراستی ئہم گہلہ لاوازیان کردم ﴿وَوَكَدُوا يُكْفَلُوْنِي﴾ نزیك بوو بسم کوژن ﴿فَلَا تُشْمِتْ بِنِ الْأَعْدَاءِ﴾ کہواتہ دورژمانم پی دلخوش مہ کہہ ﴿وَلَا تَجْعَلْنِي مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِيْنَ﴾ ولہ گہل ہوزی ستہم کاراندا داممنہ ﴿قَالَ﴾ (موسا) فہرموی: ﴿رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِإِخِي﴾ ئہی بہرہرد گارم له خووم و براکہم خووش بہ ﴿وَأَدْخِلْنَا فِي رَحْمَتِكَ﴾ وہ بمانخہرہ ناو بہزہیی و میہرہبانسی خوختہ وہ ﴿وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّحِيْمِيْنَ﴾ تو میہرہبان ترینی ہہموو میہرہبانایت ﴿إِنَّ الَّذِينَ أَخَذُوا الْعَهْلَ﴾ بہراستی ئہو کہسانہی کہ گویرہ کہہ پرست بوون ﴿سَيَبَأُ لَهُمْ عَصَبٌ مِنْ رَبِّهِمْ﴾ له مہو دواہہ کہونہ بہرق و خہشمی بہرہرد گاریان ﴿وَذِلَّةٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ ہہرہوہا رسوایی و زہلیلی له ژبانی دونیادا. ﴿وَوَكَدَكَ جَحْرِي الْمُفْتَرِيْنَ﴾ ہہر بہو جوڑہ سزای دروہلہستان دہدہین ﴿وَالَّذِيْنَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ﴾ وہ ئہوانہی گوناہیان کرد ﴿ثُمَّ تَأْتُوا مِنْ بَعْدِهَا﴾ پاشان دواى ئہوہ تہوبہیان کرد ﴿وَأَمَّا أُولَٰئِكَ﴾ باوہرپان ہینا ﴿إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا﴾ بیگومان بہرہرد گارت پاش ئہو (باوہرہیتان و توبہ کردنہ) ﴿لَعَنُورٌ رَّجِيْمٌ﴾ لیپوردهی میہرہبانہ ﴿وَلَمَّا سَكَتَ عَنْ مُوسَى الْعَصْبُ﴾ جا کاتی موسا تورہیی بہ کہی نیستہ وہ ﴿أَخَذَ الْأَوَاحِ﴾ تہختہ کانی (تہوراتی) ہہلگرتہ وہ ﴿وَفِي سُخْرِيهَا﴾ ولہ رہنوس و نوسراوی ئہو (تہختانہ) دا ﴿هٰذِي وَرَحْمَةً﴾ رینموونی و بہزہیی گہورہ ہہبوو ﴿لِلَّذِيْنَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَرْهَبُوْنَ﴾ بو کہسانیک کہ له بہرہرد گاریان دہترسن ﴿وَإِخْتَارَ مُوسَىٰ قَوْمَهُ﴾ وہ موسا له گہلہ کہی خوی ہہلی بژارد ﴿سَبْعِيْنَ رَجُلًا﴾ حہفتا پیاو ﴿لِمِيقَاتِنَا﴾ بو کات و شوینی دیاری کراو له گہلہ ئیمہ (بوئہوہی له کیوی طور تہوبہ بکہن له تاوانی گویرہ کہہ پرستہیہ کیان، جا کاتیک ہاتنہ ئہوی ووتیان بہ موسا بروات پی ناہینین تا خوا نہ بینین تو خووت قسہت له گہل کرد با ئیمہش ببینین) ﴿فَلَمَّا أَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ﴾ (خوا سزای دان و بومہلہرزہی بو ناردن) جا کاتیک کہ بوومہلہرزہ کہہ دایگرتن ﴿قَالَ﴾ (موسا) فہرموی: ﴿رَبِّ لَوْ شِئْتَ﴾ ئہی بہرہرد گارم گہر بتویستایہ ﴿أَهْلَكْتَهُمْ مِنْ قَبْلِ وَايَّتِي﴾ له مہو پیش ئہوان و منیشت له ناو دہبرد ﴿أَتَهْلِكُنَا﴾ نایا تو ہہموومان له ناو دہبہیت ﴿بِمَا فَعَلْنَا لِنُقَهِّهَا مِنَّا﴾ بہہوی ئہوہی کہ گیل ونہ فامہ کانمان ئہنجامیان داوہ ﴿إِنْ هِيَ إِلَّا فِتْنَتُكَ﴾ ئہمہ تہنہا تاقی کردنہ وہ بہ کی خوختہ ﴿تُضِلُّ بِهَا مَنْ نَشَاءُ﴾ ہہر کہ سیکت بویت بہو ہویہ وہ گوہرای دہ کہیت ﴿وَنَهْدِي مَنْ نَشَاءُ﴾ وہ ہہر کہ سیکت بوئی رینموونی دہ کہیت ﴿أَنْتَ وَلِيْنَا﴾ ہہر تو پشتیوان و (بہرستروامانی) ﴿فَاغْفِرْ لَنَا وَأَرْحَمْنَا﴾ کہواتہ لیتمان خووش بیہو رہحمان پی بکہ ﴿وَأَنْتَ خَيْرُ الْغَافِرِيْنَ﴾ چونکہ باشرین لی بورده ہہر توی ﴿۱۶۹﴾

* وَكُتِبَ لَنَا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَفِي الْآخِرَةِ
 إِنَّا هُدُنَا إِلَيْكَ قَالَ عَذَابِي أُصِيبُ بِهِ مَنْ أَشَاءُ وَرَحْمَتِي
 وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ فَسَأَكْتُبُهَا لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ وَيُؤْتُونَ
 الزَّكَاةَ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٥٦﴾ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ
 الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ
 فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَا أُمَّهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ
 عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ
 الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ
 عَلَيْهِمْ فَالَّذِينَ ءَامَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا
 النُّورَ الَّذِي أُنزِلَ مَعَهُ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٥٧﴾
 قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي
 لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ
 فَأَمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ
 وَكَلِمَاتِهِ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥٨﴾ وَمِنَ
 قَوْمِ مُوسَى أُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ ﴿١٥٩﴾

﴿وَأَكْتَبْنَا فِي هَذِهِ الْكِتَابِ مَا كَانَ لَكُمْ بِهِ حِسَابٌ﴾ (خوابیہ) لہم دونیادا چاکہ مان بؤ بنووسہ ﴿وَفِي الْآخِرَةِ﴾ ہەر وہا لہر وژی دوایشدا ﴿إِنَّا هَدَانَا إِلَيْكَ﴾ بہراستی تئیمہ بؤ لای تو گہراوینہ توہوہ ﴿قَالَ﴾ (پہرور دگار) فہرمووی: ﴿عَذَابِي﴾ سزاور ئازارم ﴿أَصِيبُ بِهِ مَنْ أَشَاءُ﴾ دوو چاری ہەر کہسی دہ کہم کہ بمہوی ﴿وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ﴾ وہ بہزہیی و رھمہ تیشم ہہموو شتیکی گرتو توہوہ ﴿فَسَأَلْتُهَا الَّذِينَ﴾ جا لہدوایی دائہو (بہزہیی یہم) دہنووسم بؤ ئہوانہی ﴿بَتَّغُونَ﴾ پاریزکار و لہخوار ترسن ﴿يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ﴾ و زہکات دہدن ﴿وَالَّذِينَ هُمْ يَتَّبِعُونَ يَتَّبِعُونَ﴾ ئہوانہش کہ برہو بہبہلگہو نیشانہ کانی تئیمہ دینن ﴿الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ﴾ (ئہم رھمہتہی پەرور دگار) بؤ ئہوانہیہ کہ شوین پیغہمبہر ﷺ کہوتون کہ پیغہمبہرینکی نہخویندہوارہ و (لہلایہن پەرور دگارہوہ ہاتوہوہ) ﴿الَّذِي يَدْعُهُمْ إِلَى مَسْجِدِهِمْ﴾ ئہو کہسہ (پیغہمبہرینکہ ئہہلی کتاب سیفہتی دہزانن) چونکہ بہنووسراوی لایانہ ﴿فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ﴾ لہتہورات و ئینجیل دا ﴿يَأْمُرُهُم بِالْعُرْفِ﴾ کہ فہرمانیان بئی دہکات بہچاکہ ﴿وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ و رینگریان لئی دہکات لہخرابہ ﴿وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ﴾ شتہ خاوین و پاکہ کانیان بؤ حلال دہکات ﴿وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ﴾ وہ شتہ پیسہ کانیان لئی حہرام (قہدہغہ) دہکات ﴿وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ﴾ و بارہ قورس و گرانہ کانیان لہسہر لادہبات و ﴿وَالْأَعْلَالُ﴾ ئہو کوٹ و زنجیرانہش ﴿الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ﴾ کہ بہسہریانہوہ بوون ﴿فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ﴾ ئہمجا ئہو کہسانہی کہ باوہریان بہو (پیغہمبہرہ) ہینایت ﴿وَعَزَّوهُ﴾ و ریزو قہدریان بؤ دانایت ﴿وَنَصَّرُوهُ﴾ یارمہ تیان دایت و پشتیوانیان لئی کردیت ﴿وَأَتَّبَعُوا النُّورَ﴾ و پیرہوی ئہو نورہریان کردیت (کہ قورئانہ) ﴿الَّذِي أَنْزَلَ مَعَهُ﴾ کہ لہگہ لیدا نیراوتہ خوارہوہ ﴿أُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ ئہوان ہہموو (کہ باسکران) لہرزگار بووانن ﴿قُلْ﴾ (ئہی مہمہمد ﷺ) بلی: ﴿يَتَّبِعُوا النَّاسَ﴾ ئہی خہلکینہ ﴿إِن رَّسُولَ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا﴾ بہراستی من پیغہمبہری خوام بؤ ئیوہ ہہمووتان ﴿الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ئہو (خوابیہی) کہتہنہا بؤ ئہوہ، مولکی ہہموو ئاسمانہکان و زہوی ﴿إِلَّا إِلَهُ الْإِلَهِ﴾ ہیچ پەرستراوینکی راست نیسہ جگہ لہئہو ﴿يُحْيِي وَيُمِيتُ﴾ دہژینیت و دہمرینیت ﴿فَقَامُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ کہواتہ برہو بہخوار پیغہمبہرہ کہی بہینن ﴿النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ﴾ کہ نیراوینکی نہخویندہوارہ ﴿الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ﴾ ئہویش باوہری بہخوار ﴿وَكَلِمَاتِهِ﴾ و بہووتہ کانی ہہیہ ﴿وَأَتَّبِعُوهُ﴾ ئیوہش شویننی بکہون و پیرہوی بکہن ﴿لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾ تابکہونہ سہر رینگای راست ﴿وَمِنْ قَوْمِ مُوسَى﴾ و ہلہہوزہ کہی مووسادا ﴿أُمَّةٌ﴾ تاقمیککی گہورہ ہہن ﴿يَهْتَدُونَ بِالْحَقِّ﴾ کہرینموننی خہلکی دہکەن بہحہق وراستی ﴿وَبِهِ يَعْدُونَ﴾ و ہەر بہحہقیش دادوہری دہکەن ﴿۱۵۹﴾

وَقَطَعْنَهُمْ اثْنَيْ عَشَرَ نَبِطًا وَأَوْحَيْنَا إِلَى
 مُوسَى إِذِ اسْتَسْقَاهُ قَوْمُهُ وَآنَ اضْرِبَ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ
 فَانْبَجَسَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ
 مَشْرِبَهُمْ وَظَلَّلْنَا عَلَيْهِمُ الْغَمَّ وَأَنْزَلْنَا عَلَيْهِمْ
 الْمَنَّ وَالسَّلْوَىٰ كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَمَا
 ظَلَمُونَا وَلَا كُنَّا نُوْأْنِفْسَهُمْ يُظْلِمُونَ ﴿١٦٠﴾
 وَإِذْ قِيلَ لَهُمُ اسْكُنُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ وَكُلُوا مِنْهَا
 حَيْثُ شِئْتُمْ وَقُولُوا حِطَّةٌ وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا
 نَّغْفِرْ لَكُمْ خَطِيئَتِكُمْ سَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ
 ﴿١٦١﴾ فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ
 لَهُمْ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا
 يظْلِمُونَ ﴿١٦٢﴾ وَسَأَلَهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ
 حَاضِرَةَ الْبَحْرِ إِذْ يَعْدُونَ فِي السَّبْتِ إِذْ تَأْتِيهِمْ
 حِيتَانُهُمْ يَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرَّعًا وَيَوْمَ لَا يَسْبِتُونَ لَا تَأْتِيهِمْ
 كَذَلِكَ نَبْلُوهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿١٦٣﴾

﴿وَقَطَّعَتْهُمْ أَسْبَاطَ أَسْمَاءَ﴾ نهوان (جولو له که) مان کرد به دوانزه تیره و تایفه وه ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ﴾ وه وه حیمان بؤ موسا کرد ﴿إِذْ أَسْأَلْتَهُ قَوْمُهُ﴾ کاتیک که هؤزه که ی داوای ناویان لی کرد (له تینواندا) ﴿أَنْ أُضْرِبَ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ﴾ که به گو چانه که ت بدله به برده که ﴿فَأَنْبَجَسَتْ مِنْهُ﴾ ئیتر دهست به جی لی هه لقولا ﴿أَنْتَا عَشْرَةَ عَيْتًا﴾ دوازه کانی ﴿فَدَعَلِمَ كُلُّ أَنْبِئٍ مَشْرَبَهُمْ﴾ بیگو مان هه ر تیره و تایفه یه ک جیگای ناو خوار دنی خوی ده زانی ﴿وَوَطَّلْنَاهَا عَلَيْهِمُ الْعَمَمَ﴾ وهه وورمان کرد به سییه ر به سه ریانه وه ﴿وَأَنْزَلْنَا عَلَيْهِمُ الْمَنَّانَ وَالسَّلْوَىٰ﴾ و گه زؤ و بالنده ی (شیلایه) مان بؤ ناردن ﴿كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ﴾ له ورزق و رؤزیه پاکانه بخون که پیمان داوون ﴿وَمَا ظَلَمُونَا﴾ وه نه وانه (به و تاوانانه) هیچ سته میکیان له ئیمه نه کرد ﴿وَلَكِنْ﴾ به لکو ﴿كَأَنُفُسُهُمْ يَظْلِمُونَ﴾ هه ر سته میان له خویان ده کرد ﴿وَإِذْ قِيلَ لَهُمْ﴾ (بیر بکه ره وه) کاتی به وان ووترا ﴿أَسْكُنُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ﴾ له ناو نه و شارهدا (بیت المقدس) نیشته جی بیسن ﴿وَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ﴾ له (خواردنه کانی) نهوی بخون له هه ر لایه ک حزتان کرد ﴿رَوْوُوا حِطَّةً﴾ و بلین: (داوای) ئیمه سرپینه وه ی گونا هه کانمانه ﴿وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا﴾ و له ده ر وازه ی (شاره وه) به سوژده بردنه وه برؤنه زووره وه ﴿تَعَفَّرَ لَكُمْ خَطِيئَتَكُمْ﴾ نهوسا له خراپه و تاوانه کانتان ده بوورین و خوش ده بین ﴿سَزَيْدَ الْمُحْسِنِينَ﴾ له ناینده دا (پاداشتی) چاکه کاران زیاد ده که بین ﴿فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ﴾ که چی نه وانه یان که سته میان کرد گورپیان ﴿فَوَلَّاعِبِ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ﴾ نه و (ووته ی) که پیمان ووترا بوو به ووته کی تر ﴿فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِجْزًا﴾ ئیمه ش (داوای نه وه) سزایه کمان نارده سه ریان ﴿مِنَ السَّمَاءِ﴾ له ناسمانه وه ﴿بِمَا كَانُوا يَظْلِمُونَ﴾ به هوی نه وه وه که به رده وام سته میان ده کرد ﴿وَسَأَلْنَاهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ﴾ وه پرسیاریان لی بکه ده ر باره ی نه و شاره ی ﴿الَّتِي كَانَتْ حَاضِرَةَ الْبَحْرِ﴾ که له نزیك ده ریا (ی سور) بوو ﴿إِذْ يَخُورُونَ فِي اللَّيْلِ﴾ که له رؤزی شه ممه دا دهست درئی زی یان ده کرد (به وه ی راوه ماسیان ده کرد له کاتیکدا خوی گه وره له و رؤزه دا راوه ماسی لی قه ده غه کرد بوون) ﴿إِذْ كُنْتُمْ فِي حَيَاتِهِمْ حَيَاتِهِمْ يَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرْعًا﴾ چونکه له رؤزی شه ممه که یاندا ماسیه گوره کان ده اتان وده رده که و تن به سه ر ناوه وه (خوی گه ورو به ممه تا قی کردنه وه) ﴿وَيَوْمَ لَا يَسْتَوُونَ﴾ وه رؤزیک که شه ممه نه بوایه ﴿لَا تَأْتِيهِمْ﴾ ماسیه گوره کان نه ده هات بویان ﴿كَذَلِكَ نَبِّئُهُمْ﴾ نا به و جوړه تاقیمان کردنه وه ﴿بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ﴾ چونکه له فره مان ی خوا درده جوون و سه ر پیچیان ده کرد (به وه ی فیلیان کرد، ده چوون له رؤزی هه ییندا توړه کانیان داده نا، و رؤزی یه ک شه ممه ش هه لیان ده گرتوه به ممه ش فره مانه که ی خویان شکاند) ﴿۱۷۱﴾

وَإِذْ قَالَتْ أُمَّةٌ مِّنْهُمْ لِمَ تَعُظُونَ قَوْمًا اللَّهُ مُهْلِكُهُمْ أَوْ مُعَذِّبُهُمْ
 عَذَابًا شَدِيدًا قَالُوا مَعذِرَةٌ إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَعَلَاهُمْ يَتَّقُونَ ﴿١٦٤﴾
 فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ أَنجَيْنَا الَّذِينَ يَنْهَوْنَ عَنِ السُّوءِ
 وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعِيسٍ بَمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿١٦٥﴾
 فَلَمَّا عَتَوْا عَن مَّا نُهُوا عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ ﴿١٦٦﴾
 وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكَ لِيُبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَن يَسُومُهُمْ
 سُوءَ الْعَذَابِ إِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ
 ﴿١٦٧﴾ وَقَطَعْنَا لَهُمْ فِي الْأَرْضِ أُمَّمًا مِّنْهُمْ الصَّالِحُونَ وَمِنْهُمْ
 دُونَ ذَلِكَ وَبَلَّوْنَهُمْ بِالْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ لَعَلَّهُمْ
 يَرْجِعُونَ ﴿١٦٨﴾ فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ وَرِثُوا الْكِتَابَ
 يَأْخُذُونَ عَرَضَ هَذَا الْأَدْنَىٰ وَيَقُولُونَ سَيُغْفَرُ لَنَا وَإِن
 يَأْتِنَاهُمْ عَرَضٌ مِّثْلُهُ يَأْخُذُوهُ أَلَمْ يُؤْخَذْ عَلَيْهِمْ مِيثَاقُ الْكِتَابِ
 أَن لَّا يَقُولُوا عَلَىٰ اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ وَدَرَسُوا مَا فِيهِ وَاللَّذَّارُ الْأَخِرَةُ
 خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٦٩﴾ وَالَّذِينَ يُمَسِّكُونَ
 بِالْكِتَابِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ إِنَّا لَا نَضِيعُ أَجْرَ الْمُصْلِحِينَ ﴿١٧٠﴾

﴿وَإِذْ قَالَتْ أُمَّةٌ مِّنْهُمْ﴾ کانی تاقمی له‌وان (به‌تاقمیکی تریانی) ووت ﴿لَهُ تَعَطُّونَ قَوْمًا﴾ بوجی نامورگاری کومه‌لیک ده‌کن ﴿اللَّهُ مُهْلِكُهُمْ﴾ که‌خوا له‌ناویان ده‌بات ﴿أَوْ مَعَدَّيْهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا﴾ یان به‌سزابه‌کی سه‌خت سزایان ده‌دات ﴿قَالُوا مَعَدَّةَ إِلَىٰ رَبِّكُمْ﴾ ووتیان: تا لای په‌روه‌ردگار تان به‌هانه‌و عوزر بی (و تا‌وانبار نه‌بین له‌سه‌ر بی‌ده‌نگیمان) ﴿وَلَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ﴾ و به‌لکو نه‌وان له‌خوا بترسن ﴿فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ﴾ نه‌مجا کانی نه‌وه‌ی پی نامورگاری کرابوون له‌بیریان چوو ﴿أَجْمَعًا الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ عَنِ السُّوءِ﴾ نه‌وانه‌ی به‌رگریان ده‌کرد له‌خرابه و تا‌وان رزگارمان کردن ﴿وَأَحْذَرْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ نه‌وانه‌ش که‌سته‌میان کرد سزمان دان ﴿بِعَذَابِنَا﴾ به‌سزابه‌کی زور خراب ﴿يَمَّا كَانُوا يَفْسُقُونَ﴾ به‌هوی ده‌رچوونیان له‌فرمانی خوا ﴿فَلَمَّا عَتَوْا عَن مَّا نُوعِظُهُ﴾ جا کاتیک یاخی بوون له‌نه‌وه‌ی قه‌ده‌غه کرابوون لی‌ی ﴿فَلَمَّا لَهُمْ كُتُوبٌ فَهَسِبُوا﴾ نه‌وسا پیمان ووتن: بینه‌چند مه‌یموونیکی دوور خراوه‌ی بی‌نرخ ﴿وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكَ﴾ وه (نه‌ی موحه‌مه‌د ﴿بِالْحَقِّ﴾ بیربکه‌روه) کانی په‌روه‌ردگارت رایگه‌باندو دای به‌گویچه‌باندا ﴿لَيَسْعَنَ عَلَيْهِمْ﴾ سویندبی بیگومان ده‌ینیری بویان ﴿إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ﴾ تا رژی دویسی ﴿مَنْ يَسُوهُمْ سُوءَ الْعَذَابِ﴾ که‌سانی که‌سزای توند و به‌دیان بی‌بجیژی ﴿إِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيعُ الْعِقَابِ﴾ به‌راستی په‌روه‌ردگارت توله‌ی خیرابه ﴿وَاللَّهُ لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ به‌راستی لی‌خوش بوو و میهره‌بانیشه ﴿وَوَقَّعَتْهُمُ فِي الْأَرْضِ أَمْمًا﴾ وه نه‌وانمان له‌سه‌ر زوی دابه‌چند کومه‌لیک دابه‌ش کرد ﴿مَنْهُمْ الصَّالِحُونَ﴾ هه‌ندیکیان چاکه‌کارن ﴿وَمَنْهُمْ دُونَ ذَلِكَ﴾ وه هه‌ندیکیان وه‌ک نه‌وان نه‌بوون (بی‌باوه‌ر بوون) ﴿وَيَبْكَوهُمْ بِالْحَسَنَاتِ﴾ وه تاقیمان کردنه‌وه به‌چه‌نده‌ها چاکه‌و خوشی ﴿وَالسَّيِّئَاتِ﴾ و به‌چه‌نده‌ها خرابه و ناخوشی ﴿لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ به‌ئومیدی نه‌وه‌ی بگه‌رینه‌وه (بویان خوا) ﴿فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ﴾ دوی نه‌وان جی نشینانیکی خراب هاتنه‌جیگه‌یان ﴿وَرِثُوا الْكُتُبَ﴾ که‌میراتگری ته‌ورات بوون ﴿يَأْخُذُونَ عَرَضَ هَذَا الْأَدْنَىٰ﴾ که‌هه‌ر بو مال و سامانی (حه‌رامی) نه‌م دونیابه‌هولیان نه‌دا نه‌وشیان هه‌لبسزارد ﴿وَيَقُولُونَ سَتِغْفِرُ لَنَا﴾ وه ده‌یانووت بیگومان نیمه‌عه‌فو ده‌کرین ﴿وَإِن يَأْتِهِمْ﴾ له‌کاتیکدا نه‌گه‌ر بویان بیت ﴿عَرَضٌ مِّثْلَهُ يَأْخُذُوهُ﴾ کالابه‌کی وه‌ک نه‌وه‌ی تر نه‌گه‌ر چی خرابیش بوابه‌وه‌ریان ده‌گرت ﴿أَلَمْ يُؤْخَذْ عَلَيْهِمْ﴾ ئایا لیان وه‌رنه‌گیراوه و پیویست نه‌کراوه له‌سه‌ریان ﴿مِثْقَالَ ذَرَّةٍ﴾ په‌یمان له‌ته‌وراتدا ﴿أَن لَّا يَقُولُوا عَلَىٰ اللَّهِ﴾ که‌به‌ده‌م خواوه‌هیچ نه‌لین ﴿إِلَّا الْحَقَّ﴾ بیجگه‌له‌راستی نه‌بیت ﴿وَدَرَسُوا مَا فِيهِ﴾ نه‌وه‌ی له‌ته‌وراتدا هه‌بوو خویندویانه‌ته‌وه ﴿وَالدَّارَ الْآخِرَةَ﴾ وه رژی دویسی و (ده‌ست که‌وتی نه‌و پورژه) ﴿خَيْرٌ لِلَّذِينَ﴾ چاکتر و باشره‌بو نه‌وانه‌ی ﴿يَتَّقُونَ﴾ که‌خو پاریزو له‌خواترسن ﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ ئایا هیشتا ژیر نابن؟ ﴿وَالَّذِينَ يَمَسُّكُونَ بِالْأَيْدِي﴾ وه نه‌وانه‌ی به‌توندی ده‌ست ده‌گرن به‌ته‌وراته‌وه (و په‌یره‌ویان ده‌کرد پیش هاتنی ئیسلام) ﴿وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ﴾ وه نویژه‌کانیان به‌جی ده‌هینن ﴿إِنَّا لَأَنصِبُ﴾ بیگومان نیمه‌وونی ناکه‌ین ﴿أَجْرًا مُّصْلِحِينَ﴾ پاداشتی چاکه‌کاران ﴿۷﴾

* وَإِذْ نَتَقْنَا الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ كَأَنَّهُ ظُلَّةٌ وَظَنُوا أَنَّهُ وَاقِعٌ بِهِمْ
 خُذُوا مَاءَ آتِنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٧١﴾
 وَإِذْ أَخَذْنَا مِنْ بُنَىٰ آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ
 عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ شَهِدْنَا أَن تَقُولُوا يَوْمَ
 الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ ﴿١٧٢﴾ أَوْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَشْرَكَ
 آبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِّنْ بَعْدِهِمْ أَفَتُهْلِكُنَا
 بِمَا فَعَلَ الْمُبْطِلُونَ ﴿١٧٣﴾ وَكَذَلِكَ نَفْصَلُ الْآيَاتِ وَلَعَلَّهُمْ
 يَرْجِعُونَ ﴿١٧٤﴾ وَأَتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ الَّذِي آتَيْنَاهُ آيَاتِنَا فَانْسَلَخَ
 مِنْهَا فَاتَّبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الْغَاوِينَ ﴿١٧٥﴾ وَلَوْ شِئْنَا
 لَرَفَعْنَاهُ بِهَا وَلَكِنَّهُ أَخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَمَثَلُهُ
 كَمَثَلِ الْكَلْبِ إِنْ تَحْمِلَ عَلَيْهِ يَلْهَثَ أَوْ تَتْرُكُهُ
 يَلْهَثُ ذَٰلِكَ مِثْلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَاقْصُصْ
 الْقِصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١٧٦﴾ سَاءَ مَثَلًا الْقَوْمُ الَّذِينَ
 كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَأَنفُسَهُمْ كَانُوا يَظَاهِمُونَ ﴿١٧٧﴾ مَن يَهْدِ اللَّهُ
 فَهُوَ الْمُهْتَدَىٰ وَمَن يُضِلِلْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٧٨﴾

﴿وَإِذْ تَقَرَّبْنَا إِلَى الْجِبَلِ فَوَعَّضْهُمْ﴾ (بهینه‌وه بیران) کاتیک که کیو (ی طور) مان بهرز کرده‌وه به‌سه‌ریاندا
 ﴿كَانَهُمْ ظُلُمَةٌ﴾ وه‌کو هه‌وریک (سییه‌ریک) بوو ﴿وَوَضَعُوا أَنفُسَهُمْ فِي وِجَاهِ أُولَئِكَ﴾ وه لایان وابوو که ده‌که‌ویت
 به‌سه‌ریاندا ﴿خُدُومًا أَتَيْنَاكَ مَبْعُوثًا﴾ (پیمان ووتن) نه‌وه‌ی که پیمان داوون به‌توندی بیگرن ﴿وَأَذْكُرُوا
 مَا فِيهِ﴾ وه نه‌وه‌ی تیدایه (له ناموزگاری و حوکم) به‌رده‌وام له بیرتان بیت ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ به‌لکو
 بینه پاریزکار و له‌خواترس ﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ﴾ وه کاتی که په‌روه‌ردگارت وه‌ری گرت (ده‌ری هینا)
 ﴿مِنَ ابْنِ آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ﴾ له‌پشتی ئاده‌می یه‌کان ﴿ذُرِّيَّتَهُمْ﴾ وه‌چه و نه‌وه‌کانیان ﴿وَأَشْهَدُهُمْ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ﴾
 وه‌کردنی به‌شابهت به‌سه‌ر خویانه‌وه ﴿الَسْتُ بِرَبِّكُمْ﴾ (پئی ووتن) ئایا من په‌روه‌ردگاری ئیوه نیم؟
 ﴿قَالُوا بَلَىٰ شَهِدْنَا﴾ (له وه‌لامدا) ووتیان: به‌لی شایه‌تیمان دا ﴿أَنْ تَقُولُوا﴾ تا نه‌لین ﴿يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ له
 رۆزی دوی دا ﴿إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ﴾ به‌راستی ئیمه بی‌ئاگا بووین له‌مه (که‌خوا په‌روه‌ردگارمانه)
 ﴿وَأَنْتُمْ قَوْلًا﴾ یا نه‌وه‌کو بلین: ﴿إِنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا﴾ بیگومان باوو باپیرانمان هاو‌به‌شیان بریار داوه
 ﴿مِن قَبْلُ﴾ له‌پیش (ئیمه‌وه) ﴿وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِّن بَعْدِهِمْ﴾ وه‌ئیمه‌ش وه‌چه و نه‌وه‌ی دوی ئه‌وان بووین
 ﴿أَفَتُهْلِكُنَا﴾ ده‌ی ئایا له‌ناومان ده‌به‌یت ﴿بِمَا فَعَلْنَا لَنَا ذُنُوبًا﴾ به‌وه‌ی که بی‌فه‌رو خراپه‌کاران
 کردوویانه ﴿وَكذلك نَقُصُّكَ الْأَيَّاتِ﴾ ئا به‌و جو‌ره نیشانه‌کانی خوا پروون ده‌که‌ینه‌وه ﴿وَلَعَلَّهُمْ
 يَرْجِعُونَ﴾ به‌لکو (به‌ره‌وه‌هق) بگه‌رینه‌وه ﴿وَأَنْتَلَّ عَلَيْهِمْ﴾ وه (ئهی موحه‌مه‌د ﷺ) بخوینه‌ره‌وه
 به‌سه‌ریاندا ﴿بِأَلَّذِي آتَيْنَاهُ آيَاتِنَا﴾ هه‌والی ئه‌و که‌سه‌ی که نیشانه‌کانی خومان بی‌به‌خشی ﴿فَأَنسَلَخَ
 مِنْهَا﴾ که‌چی خوی لی‌داری (و‌ده‌رچوو له‌فرمانی خوا) ﴿فَأَتْبَعَهُ الشَّيْطَانُ﴾ ئه‌م‌جاشه‌یتان دوی
 که‌وت ﴿فَكَانَ مِنَ الْغَاوِينَ﴾ به‌هوی ئه‌وه‌وه بو به‌یه‌کیک له‌گومرایان ﴿وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا﴾
 ئه‌گه‌ر بمان ویستایه به‌و ئایه‌تانه پله‌یمان به‌رز ده‌کرده‌وه ﴿وَلَكِنَّا﴾ به‌لام ئه‌و ﴿أَخْلَدْنَا إِلَى الْأَرْضِ﴾
 خوی نوساند به‌زه‌وی به‌وه ﴿وَأَتَّبَعْنَاهُ﴾ و دوی ئاره‌زووی خوی که‌وت ﴿فَتَلَّاهُم مِّثْلَ الْقَلْبِ﴾
 نمونده‌ی ئه‌و وه‌ک ئه‌و سه‌گه‌یه ﴿إِنْ نَحْمِلْ عَلَيْهِ يَلْهَثْ﴾ ئه‌گه‌ر لینی بده‌یت و ده‌ریکه‌یت (مؤره‌ت لی
 ده‌کات و) زمانت لی‌ده‌ردینی ﴿أَوْ تَرُكْهُ يَلْهَثْ﴾ وه‌گه‌ر وازیشی لی‌به‌یتی هه‌ر زمان ده‌رده‌یتی
 ﴿ذَلِكَ مِثْلَ الْقَوْمِ الَّذِينَ﴾ ئه‌و (سیفه‌تانه) نمونده‌ی ئه‌و که‌سانه‌یه‌ه ﴿كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ که نیشانه‌کانی
 ئیمه‌یان به‌درو دانا ﴿فَأَقْصَصَ الْقَصَصَ﴾ ده‌ی ئه‌و داستان و چیرۆکانه‌باس بکه ﴿لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ﴾
 تا بچنه‌وه به‌خویاندا و بیر بکه‌نه‌وه ﴿مَاءَ﴾ به‌دو خراپه ﴿مِثْلًا الْقَوْمِ الَّذِينَ﴾ وینه و (چیرۆکی) ئه‌و
 که‌سانه‌ی ﴿كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ که نیشانه‌کانی ئیمه‌یان به‌درو دانا ﴿وَأَنفُسُهُمْ كَانُوا بِظُلْمٍ﴾ ئه‌وانه‌ه‌میشه
 سته‌میان له‌خویان ده‌کرد ﴿مَنْ يَهْدِ اللَّهُ﴾ هه‌ر که‌س خوار پیموونی بکات ﴿فَهُوَ الْمُهْتَدِ﴾
 هه‌ر ئه‌و پیموونی کراوه ﴿وَمَنْ يُضِلِلْ﴾ هه‌ر که‌سیش (خوا به‌هوی کرده‌وه‌کانیه‌وه) گومرای بکات
 ﴿فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾ هه‌ر ئه‌وانه‌زیان لی‌که‌وتوو ره‌نجه‌رؤن ﴿﴾

وَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِّنَ الْجِنِّ وَالإِنسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ
 بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ آذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا
 أُولَئِكَ كَالْأَنْعَمِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ أُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ﴿١٧٩﴾ وَلِلَّهِ
 الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا وَذَرُوا الَّذِينَ يَدْحُدُونَ فِي أَسْمَائِهِ
 سَيُجْرَوْنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٨٠﴾ وَمِمَّنْ خَلَقْنَا أُمَّةً يَهْدُونَ بِالْحَقِّ
 وَبِهِ يَعْدِلُونَ ﴿١٨١﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُم
 مِّنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨٢﴾ وَأُمْلِي لَهُمْ إِنْ كَيْدِي مَتِينٌ ﴿١٨٣﴾ أُولَئِكَ
 يَتَفَكَّرُونَ مَا بَصَابِحِهِمْ مِّنْ جَنَّةٍ إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿١٨٤﴾
 أُولَئِكَ يَنْظُرُونَ فِي مَلَكَوَاتِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ
 مِنْ شَيْءٍ وَأَنْ عَسَىٰ أَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ أَجَلُهُمْ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ
 بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ﴿١٨٥﴾ مَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَلَا هَادِيَ لَهُ وَيَذَرُهُمْ
 فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١٨٦﴾ يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مَرْسَلُهَا
 قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي لَا يُجَلِّيهَا لِوَقْتِهَا إِلَّا هُوَ ثَقُلَتْ فِي
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا تَأْتِيكُمُ إِلَّا بَغْتَةً ۗ يَسْأَلُونَكَ كَأَنَّكَ حَفِيٌّ عَنْهَا
 قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّاكُمْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨٧﴾

﴿وَلَقَدْ دَرَأْنَا﴾ و ه سویتند به خوا به راستی دروستان کردوه ﴿لِيَجْهَرَنَّ﴾ بؤ دوزخ ﴿كَيْرَأْمِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ﴾ زوریک له جنز که و ناده می ﴿لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا﴾ دلیان هه به به لام پیی تیناگن (له راستی) ﴿وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا﴾ و چاویان هه به (هه‌قی) پی نابین ﴿وَلَهُمْ آذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا﴾ و گویان هه به (هه‌قی پی) نایستن ﴿أُولَئِكَ كَالْأَنْعَمِ﴾ ئه‌وانه و هک ئازهل (و چوار پی) وان ﴿بَلْ هُمْ أَضَلُّ﴾ بگره خرابتر و گومرا ترن (له ئازهل) ﴿أُولَئِكَ هُمُ الْعَافِلُونَ﴾ هه‌ر ئه‌وانه بی ئاگیان ﴿وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ﴾ هه‌ر بؤ خوابه جواترین و چاکترینی ناره‌کان ﴿فَادْعُوهُ بِهَا﴾ جا ئیوه‌ش به و ناوانه بانگ و هاواری لی بکن ﴿وَدَرُّوا الَّذِينَ﴾ واز بهینن و نرخ دامه‌نین بؤ ئه‌وانه‌ی ﴿يُلْجِدُونَ فِي أَسْمَائِهِ﴾ که له ناره‌کانی (خوا) دا گورپان و لادان ده‌کن (ده‌یکه‌نه ناو بؤ بته‌کانیان) ﴿سَيَجْزُونَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ به‌زویوی توله‌ی ئه‌وه‌ی ده‌یانکرد لییان ده‌سه‌نریت ﴿وَمِمَّنْ خَلَقْنَا أُمَّةٌ﴾ و ه له‌وانه‌ی که دروستان کردوه کؤمه‌لنک هه‌به ﴿يَهْدُونَ بِالْحَقِّ﴾ ریتمونوی خه‌لک ده‌کن به (ثابینی) راست ﴿وَبِهِ يَعْدِلُونَ﴾ داد وهریشی پی ده‌کن ﴿وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بآيَاتِنَا﴾ و ه ئه‌وانه‌ی که نیشانه‌کانی ئیمه‌یان به‌درو دانا ﴿سَسْتَدْرِيْهُمْ﴾ وورده وورده (پله به پله) نزیکیان ده‌که‌ینه‌وه له تیاچوون ﴿فَمَنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به‌جوریک که خویشیان به‌خویان نازانن ﴿وَأُمْلِي لَهُمْ﴾ ماوه‌یه‌ک مؤله‌تیا ن ده‌دهم ﴿إِن كِيدِي مَتِينٌ﴾ به‌راستی بیلانی من زور پته‌و و به‌هیزه ﴿أُولَئِكَ يَتفَكَّرُوا﴾ نایا ئه‌وان بیریان نه‌کردتوه‌ه ﴿مَا بِصَاحِبِهِمْ مِنْ جِنَّةٍ﴾ که‌هاورپی که‌یان موحه‌مه‌د ﴿هه‌ر گیز تووشی شیتی نه‌بوه﴾ ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ﴾ ئه‌و نه‌نه‌تر سینه‌رنیکی ئاشکرایه (بؤ ئیوه) ﴿أُولَئِكَ يَنْظُرُوا﴾ نایا ئه‌وانه ناروانن؟ ﴿فِي مَلَائِكَةِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ له‌و مولکه گه‌وره و فراوانه‌ی له‌ئاسمانه‌کان و زه‌وی دا هه‌به ﴿وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ﴾ و ه له‌و شتانه‌ی خوی گه‌وره دروستی کردوون ﴿وَأَنْ عَسَىٰ أَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ﴾ و ه له‌وانه‌یه‌ نریک بویته‌وه ﴿أَجَلُهُمْ﴾ کؤتایی (زبان) یان ﴿فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ﴾ جا به‌چ قسه‌یه‌ک له‌پاش قورئان بروا دینن ﴿مَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ﴾ هه‌ر که‌س خوا گومرای بکات (به‌تاوانی کرده‌وی خرابی) ﴿فَلَا هَادِيَ لَهُ﴾ ئه‌و هیچ ریتمونوی که‌رنیکی بؤ نیبه ﴿وَيَذَرُهُمْ﴾ (خوا) وازیان لی دینیت ﴿فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ﴾ له‌گومرای پی و یاخی بوونی خویاندا گیز بخون ﴿يَسْتَكُونَكَ﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﴿پر سیارت لی ده‌کن ﴿عَنِ السَّاعَةِ﴾ له‌باره‌ی رورزی دوابی یه‌وه ﴿آيَاتٍ مُّرْسَلًا﴾ که‌ی ده‌بیت ﴿قُلْ إِنَّمَا عَلَّمَهَا عِنْد رَبِّي﴾ بلی: زاینی ئه‌وه‌ نه‌نه‌لا ی پهروره‌دگارمه ﴿لَا يُجَلِّيهَا لِوَقَيْهَا﴾ هیچ که‌س (ناتوانیت) کاته‌که‌ی ئاشکرا بکات ﴿إِلَهُوْ﴾ جگه له‌پهروره‌دگار نه‌بیت ﴿فَنُقِلَتْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ (هاتنی قیامت) بؤ ئاسمانه‌کان و زه‌ویش گران و قورسه ﴿لَا تَأْتِيكُمْ إِلَّا بَعَثَةٌ﴾ نایه‌ت به‌سه‌ر تاندا (رپو نادات) له‌ناکاودا نه‌بیت ﴿يَسْأَلُونَكَ كَأَنَّكَ﴾ له‌تؤ ده‌پرسن و هک ئه‌وه‌ی که‌تؤ ﴿حَيٌّ عِنْدَهَا﴾ له‌(هاتنی) رورزی دوابی ئاگاداری ﴿قُلْ﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﴿بلی: ﴿إِنَّمَا عَلَّمَهَا﴾ بینگومان زاینی (هاتنی) ئه‌و رورزه ﴿عِنْدَ اللَّهِ﴾ نه‌نه‌لا ی خوابه ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به‌لام زوریک له‌خه‌لکی نایزانن ﴿

قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ
 أَعْلَمُ الْغَيْبِ لَأَسْتَكْثَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ
 إِنَّ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١٨٨﴾ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ
 مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا فَلَمَّا
 تَغَشَّاهَا حَمَلَتْ حَمَلًا خَفِيْفًا فَمَرَّتْ بِهِ فَلَمَّا أَثْقَلَتْ دَعَوَا
 اللَّهَ رَبَّهُمَا لَئِنْ آتَيْتَنَا صَالِحًا لَنُكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿١٨٩﴾
 فَلَمَّا آتَاهُمَا صَالِحًا جَعَلَا لَهُ شُرَكَاءَ فِيمَا آتَاهُمَا فَتَعَالَى
 اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١٩٠﴾ أَيُّشْرِكُونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ
 ﴿١٩١﴾ وَلَا يَسْتَطِيعُونَ لَهُمْ نَصْرًا وَلَا أَنفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ ﴿١٩٢﴾
 وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى لَا يَتَّبِعُوكُمْ سِوَاءَ عَلَيْكُمْ أَدْعَاؤُهُمْ
 أَمْ أَنْتُمْ صَالِمُونَ ﴿١٩٣﴾ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ عِبَادٌ
 أَمْثَالِكُمْ فَادْعُوهُمْ فَلَيْسَ تَجِيبُوا لَهُمْ إِنْ كُنْتُمْ
 صَادِقِينَ ﴿١٩٤﴾ أَلَمْ هُمْ أَرْجُلٌ يَمْشُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ أَيْدٍ يَبِطْشُونَ
 بِهَا أَمْ لَهُمْ أَعْيُنٌ يُبْصِرُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ
 بِهَا قُلْ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ كِيدُوا فَلَا تَنْظُرُونَ ﴿١٩٥﴾

﴿قُلْ﴾ (ئهی موحه مهده ﷺ) بلی: ﴿لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا﴾ من خاوهنی هیچ سوودو زیانیک نیم بوخوم ﴿إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ﴾ مه گهر نه وهی خوا بیهوی ﴿وَلَوْ كُنْتَ أَعْلَمَ الْغَيْبِ﴾ نه گهر من غیب و شته نادیاره کانم بزانیایه ﴿لَأَمْسَتْ كَثْرَتُ مِنَ الْخَيْرِ﴾ خیرو خوشی زورم به ده ست دهینا ﴿وَمَا مَسْنَى السُّوءِ﴾ وهیچ خرابه و زیانیکم بی نه ده گهیی ﴿إِنَّا أَنَا الْأَنْذِيرُ وَبَشِيرٌ﴾ من نهها ترسینهرو مرده درم ﴿لَقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ بو خه لکانیک که باوهر دهینن ﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ﴾ (خوا) نه و زاتهیه که ئیوهی دروست کردوه ﴿فَنَفْسٍ وَجَدِوْهُ﴾ له بهک کهس (که ئاده مه) ﴿وَجَعَلَ مَهْنًا وَوَجَهَا﴾ ههر له خوی هاوسه ری به دی هینا ﴿لَيْسَ كُنَّ إِلِيهَا﴾ تاله لای به حسینه وه (ئارام بگری) ﴿فَلَمَّا تَعَشَّيْهَا﴾ جا کاتیک (پیاوه که) له گهل هاوسه ره کهی جوت بوو (دروست بوو) ﴿حَمَلَتْ حَمْلًا خَفِيْفًا﴾ باری سووکی هه لگرت (سکی پر بوو) ﴿فَمَرَّتْ بِهِ﴾ نه مجا له سه ره نه م (سک پر به) ماو به که تیه ری ﴿فَلَمَّا أَتَقَلَّتْ﴾ جا کاتیک (سکه کهی) قورس بوو ﴿دَعَا اللَّهَ رَبَّهُمَا﴾ (ژن و میرده که) هه ردو له خوا پارانه وه ﴿لِيُنْزِلَ عَلَيْنَا مَاءً صَالِحًا﴾ سویند بی نه گهر تو مند الیکي چاک و تهواومان بی بدهیت ﴿لَتَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ﴾ بیگومان له سوپاس گوزاران دهینن ﴿فَلَمَّا أَنَّهُمَا صَالِحًا﴾ به لام کاتیک (نه وه کانی ئاده م و حهوا پاش خویان) پهروه ردگار مند الیکي چاکي بیدان ﴿جَعَلَهُ شُرَكَاءَ﴾ چهند هاو به شیکیان بو خوا دانا (وه که نه وهی بت په رسته کان ده یان کرد) ﴿فِيمَا أَنَّهُمَا﴾ له وهی که پیی دابوون ﴿فَتَعَلَّى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ خواله وه به رزو بلند تره که هاو به شیی بو دابینن ﴿أَلَيْسَ كُونَ مَا لَا يُخْلُقُونَ﴾ ئایا شتانیک ده کهن به هاو به شیی خوا که ناتوان هیچ شتیک دروست بکهن ﴿وَهُمْ يُخْلِقُونَ﴾ له کاتیکدا خوشیان دروست کراون ﴿وَلَا يَسْتَطِيعُونَ لَهُمْ نَصْرًا﴾ وه (نه و بت و په رستراوانه) ناتوانن هیچ یار مه تی به کیان بدن ﴿وَلَا أَنفُسُهُمْ يَنْصُرُونَ﴾ ههروه ها ناتوانن یار مه تی خویشیان بدن ﴿وَأَن تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى﴾ وه نه گهر ئیوه نه وان (بته کان) بانگ بکهن بو ریی راست ﴿لَا يَتَّبِعُونَكَ﴾ شویتان ناکه ون ﴿سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَدْعَوْتَهُمْ﴾ بو ئیوه به کسانه چ بانگیان بکهن ﴿أَمْ أَنْتُمْ صَالِمُونَ﴾ یان بی دهنگ بن (سوودتان بی ناگهینن) ﴿إِنَّ الَّذِينَ بِرَأْسِي نَهْوَانِي﴾ به راستی نه وانیهی ﴿تَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ﴾ که ئیوه هاوارو داویان لی ده کهن جگه له خوا ﴿عِبَادُ أُمَّتِ الْكُفْرِ﴾ نه وانیش چهند به نده به کن وه ک خوتان ﴿فَادْعُوهُمْ﴾ دهی بانگ و هاواریان لی بکهن ﴿فَلَيْسَتْ حَبِيبًا لَكُمْ﴾ با وه لامتان بده نه وه (ویسته کانتان به جی بهینن) ﴿إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ نه گهر ئیوه راست گون، ﴿أَلَمْ هُمْ آرَجُلٌ يَمشُونَ بِهَا﴾ ئایا نه وانه (هیچ نه بی وه ک خوتان) قاچیان هه به که پی ی پرؤن به رییدا ﴿أَلَمْ هُمْ آيْدِبِطشُونَ بِهَا﴾ یان ده ستیان هه به که دهستی پی بوه شیتن ﴿أَلَمْ هُمْ آعِينٌ بِبَصْرَتِ بِهَا﴾ یان چاویان هه به که پی ی بینن ﴿أَلَمْ هُمْ آءَادَانٌ يَسْعَوْنَ بِهَا﴾ یان گوئیان هه به که پی ی بیستن ﴿قُلْ﴾ (ئهی موحه مهده ﷺ) بلی: ﴿ادْعُوا شُرَكَاءَ كُفْرٍ﴾ بانگی هاو به شه کانتان بکهن ﴿ثُمَّ كِيدُونَ﴾ پاشان نه خشه و پیلانم بو دابینن ﴿فَلَا تَنْظُرُونَ﴾ و مؤله تیشم مه ده ن ﴿۱۷۵﴾

إِنَّ وَلِيِّ اللَّهِ الَّذِي نَزَّلَ الْكِتَابَ وَهُوَ يَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ
 ﴿١٩٦﴾ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ نَصَرَكُمْ
 وَلَا أَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ ﴿١٩٧﴾ وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى لَا يَسْمَعُوا
 وَتَرَاهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ﴿١٩٨﴾ خذِ الْعَفْوَ
 وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ ﴿١٩٩﴾ وَإِنَّمَا يَنْزَعُكَ
 مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٠٠﴾ إِنَّ
 الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَافٌ مِّنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا
 فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ ﴿٢٠١﴾ وَإِخْوَانُهُمْ يَمُدُّونَهُمْ فِي الْغِيِّ ثُمَّ
 لَا يُقْصِرُونَ ﴿٢٠٢﴾ وَإِذْ لَمْ تَأْتِهِمْ بَيِّنَةٌ قَالُوا لَوْلَا اجْتَبَيْتَهَا
 قُلْ إِنَّمَا أَتَّبِعُ مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ مِنْ رَبِّي هَذَا بَصَائِرٌ مِنْ رَبِّكُمْ
 وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٢٠٣﴾ وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ
 فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٢٠٤﴾ وَادْكُرْ رَبَّكَ
 فِي نَفْسِكَ تَضَرَّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ
 وَالْآصَالِ وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ ﴿٢٠٥﴾ إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ
 لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيُسَبِّحُونَهُ وَهُدًى يَسْجُدُونَ ﴿٢٠٦﴾

﴿إِن وَلَّى اللَّهُ﴾ بہ راستی پشتیوان و دوستی من ہر خوابہ ﴿الَّذِي نَزَّلَ الْكِتَابَ﴾ ءِئو (خوابہی) کہ قورٹانی نارده خوارہ وہ ﴿وَهُوَ تَوَلَّى الصَّالِحِينَ﴾ وہ ہر ءِئویش پشتیوانی چاکہ کاران دہ کات ﴿وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ﴾ وہ ءِئوانہی ءِئوہ جگہ لہ خوا ہانایان بؤ دہ بنہ ﴿لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَكُمْ﴾ ناتوانن یارمہ تی تان بدنہ ﴿وَلَا أَنفُسُهُمْ يَنْصُرُونَ﴾ ناشتوانن یارمہ تی خویان بدنہ ﴿وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى﴾ وہ ءِئہ گہر بانگیان بکہن بؤ رینگای راست ﴿لَا يَسْمَعُوا﴾ ءِئوان نایستن ﴿وَتَرْتَلَهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ﴾ وہ وادہ زانی بؤ تو دہ روانن ﴿وَهُمْ لَا يَبْصُرُونَ﴾ لہ کاتیکدا ءِئوان ہیچ نابینن ﴿خُذِ الْعَفْوَ﴾ دہست بگرہ بہ لیپورہ ہی یہ وہ (چاوو پؤشی بکہ) ﴿وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ﴾ فہرمانیش بدہ بہ چاکہ و چاکہ کردن ﴿وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ﴾ و پروو وہر گپرہ لہ نہ فامان و نہ زانان (وازیان لی بہینہ) ﴿وَمَا يَنْزَعُكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ﴾ وہ ءِئہ گہر خہ تہرہ و خہ یال و وہ سہ سہ یہ کت بؤ ہات لہ لایہ نی شہ ی تانہ وہ ﴿فَأَسْعِدْ بِاللَّهِ﴾ یہ کسہر پہ نا بگرہ بہ خوا ﴿إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ بہ راستی ہر ءِئو بیسہری زانیہ ﴿إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا﴾ بہ راستی ءِئوانہی خواناس و پاریز کار بوون ﴿إِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ مِنَ الشَّيْطَانِ﴾ کاتیک خہ تہرہ و ہس و ہسہ یہ کیان لہ شہ ی تانہ وہ پی بگات ﴿تَذَكَّرُوا﴾ یادی خوا دہ کہن و خوابان بیر دہ کہ ویتہ وہ ﴿فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ﴾ جا کتوپر بہر چاویان رؤشن دہ بیتہ وہ (راستی دہ دوزنہ وہ) ﴿وَإِخْوَانُهُمْ يَمُدُّونَهُمْ فِي الْغَيِّ﴾ وہ برا (شہ ی تانہ) کانیاں یارمہ تی تان دہ دہن لہ گو مری بی بووندا ﴿ثُمَّ لَا يَبْصُرُونَ﴾ پاشان کوتایی ناہینن و واز ناہینن (بؤ گو مریا کردنیان) ﴿وَإِذَا لَمْ تَأْتِهِمْ﴾ وہ ہر کاتیک (وہ حی دوا بکہ ویت) ئاہہ تیکیان بؤ نہ ہیننی ﴿بِآيَاتِنَا لَوْلَا أَجْتَبَيْتُمَا﴾ دہ یان ووت: بؤچی لہ خؤتہ وہ رینکی ناخہیت (بؤ خؤت ہلی نابہستی) ﴿قُلْ إِنَّمَا أُنذِرُكُمْ بِاللَّهِ﴾ بلی: بیگو مان من ہر شوینی ءِئوہ دہ کہوم ﴿مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّي﴾ کہ لہ لایہن پہر وہر دگار مہ وہ و ہجیم بؤ دہ کریت ﴿هَذَا بَصَائِرٌ مِنْ رَبِّكَ﴾ ءِئم (قورٹانہ) بہر چاو پؤشنی و بہ لگہ یہ لہ لایہن پہر وہر دگار تانہ وہ ﴿وَهُدًى﴾ و رینمونی و نیشاندہرہ ﴿وَرَحْمَةٌ﴾ و میہرہ بانی و بہ زہی خوابہ ﴿لَقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ بؤ گہل و ہوزنیک کہ باوہر دینن ﴿وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ﴾ وہ کاتیک کہ قورٹان خویندرا ﴿فَأَسْمِعُوا لَهُ﴾ دہ بن گوی ی لی بگرن ﴿وَأَنْصِتُوا﴾ و بی دہ نگیش بن ﴿لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾ بؤ ءِئوہی خوا میہرہ بانیتان لہ گہلدا بکات ﴿وَإِذْ ذُرِّبَتْكَ فِي نَفْسِكَ﴾ وہ لہ (دل و) دہرونت دایادی پہر وہر دگار ت بکہ ﴿نَضْرَعًا وَخِيفَةً﴾ بہ پارانہ وہو ترس و بیمہ وہ ﴿وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ﴾ بہ بنی ءِئوہی دہنگ بہر زبکہ ی تہ وہ ﴿يَالْعَدُوُّ وَالْأَصْحَابُ﴾ لہ بہر بہ یانی و دہماو دہمی ئیواراندا ﴿وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ﴾ وہ لہ بی ناگیان مہ بہ ﴿إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ﴾ بہ راستی ءِئو فریشتانہی کہ لای پہر وہر دگار تن ﴿لَا يَسْتَكْبِرُونَ﴾ خؤ بہ زل نازانن ﴿عَنْ عِبَادَتِهِ﴾ لہ بہرستی ءِئو (خوا) ﴿وَيَسْجُدُونَ﴾ و ہہ می شہ ستایشی دہ کہن (کر نووشی بؤ دہ بن) ﴿وَلَهُ يُسْجَدُونَ﴾ و تہنا سوژدہ بؤ ءِئو دہ بن. ﴿﴾

سورة الأنفال

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ قُلِ الْأَنْفَالُ لِلَّهِ وَالرَّسُولِ فَاتَّقُوا اللَّهَ
وَأَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَإِنْ كُنْتُمْ
مُؤْمِنِينَ ۝١ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَّتْ
قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ
يَتَوَكَّلُونَ ۝٢ الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ
يُنْفِقُونَ ۝٣ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ
رَبِّهِمْ وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ۝٤ كَمَا أَخْرَجَكَ رَبُّكَ
مِنَ بَيْتِكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ فَرِيقًا مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ لَكَرِهُونَ ۝٥
يُجَادِلُونَكَ فِي الْحَقِّ بَعْدَ مَا تَبَيَّنَ كَأَنَّمَا يُسَاقُونَ إِلَى الْمَوْتِ
وَهُمْ يَنْظُرُونَ ۝٦ وَإِذْ يَعِدُكُمُ اللَّهُ إِحْدَى الطَّائِفَتَيْنِ أَنَّهَا
لَكُمْ وَتَوَدُّونَ أَنَّ غَيْرَ ذَاتِ الشَّوْكَةِ تَكُونُ لَكُمْ وَيُرِيدُ
اللَّهُ أَنْ يَحِقَّ الْحَقُّ بِكَلِمَتِهِ وَيَقْطَعَ دَابِرَ الْكَافِرِينَ ۝٧
لِيُحِقَّ الْحَقَّ وَيُبْطِلَ الْبَاطِلَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ۝٨

سوره‌تی ﴿الْأَنْفَالُ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوا‌ی به‌خشنده‌ی میهر‌بان

﴿يَسْعَاؤُنَاكَ﴾ (ته‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) پر‌سیارت لی‌ ده‌که‌ن ﴿عَنِ الْأَنْفَالِ﴾ سه‌باره‌ت به‌ ده‌سکه‌وته‌کان (ی‌ جه‌نگی به‌در) ﴿قُلْ﴾ توش بلی‌: ﴿الْأَنْفَالُ لِلَّهِ وَالرَّسُولِ﴾ ته‌و ده‌ست که‌وته‌انه‌ هر‌ بو‌ خوا و پی‌غه‌مبه‌رن ﷺ ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ که‌واته‌ خو‌تان پار‌یزن و له‌ خوا‌ بتر‌سن ﴿وَأَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ﴾ وه‌ به‌یوه‌ندی نی‌وان خو‌تان چاک‌ بکه‌نه‌وه ﴿وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ و‌گو‌پز‌ایه‌لی‌ خوا‌و پی‌غه‌مبه‌ره‌که‌ی بن ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ ته‌که‌ر‌ئیوه‌ بر‌وادارن ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ﴾ بی‌گومان بر‌واداران ته‌نها که‌سان‌ینکن ﴿إِذَا دُكِرَ اللَّهُ﴾ کاتیک که‌ با‌سی خوا‌ کرا و ناوی هی‌ترا ﴿وَجِلَّتْ لُفُوفُهُمْ﴾ دل‌بان ده‌تر‌سیت و تر‌سی لی‌ ده‌نیشیت ﴿وَإِذَا نُفِثَ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ﴾ کاتیک‌ش ئایه‌ته‌کانی‌ خوا‌ بخو‌ینر‌ته‌وه‌ به‌سه‌ری‌اندا ﴿زَادَتْهُمْ إِيمَانًا﴾ بر‌ویان (بی‌ی) زیاد‌ ده‌بیت ﴿وَعَلَىٰ رِجْتِهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾ و‌هر‌ پشت به‌ په‌روه‌رد‌گاری‌ خو‌یان ده‌به‌ستن ﴿الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ﴾ ته‌وانه‌ن که‌ به‌راستی‌ نو‌پژه‌کانیان به‌جی‌ ده‌هینن ﴿وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ﴾ وه‌ له‌و رزق و روزه‌ی پیمان‌ داوون (له‌ پیناوی‌ خوا‌دا) ده‌به‌خشن ﴿أُولَٰئِكَ هُمُ﴾ هر‌ ته‌وانه‌ن ﴿الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا﴾ بر‌وادارانی‌ راسته‌قینه ﴿لَهُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ پله‌ی به‌ر‌زیان بو‌ هه‌یه‌ لای په‌روه‌رد‌گاریان ﴿وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ﴾ و‌لی‌ خو‌ش بوونی‌ (تا‌وانه‌کانیان) و روزه‌ی په‌سه‌ندو چاک (یان بو‌هه‌یه) ﴿كَمَا أَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِنْ بَيْتِكَ﴾ هر‌ چو‌نیک که‌ په‌روه‌رد‌گارت له‌ مال‌ه‌که‌ت (له‌شاری‌ مه‌ینه) ده‌ریه‌نیت (بو‌جه‌نگی به‌در) ﴿بِالْحَقِّ﴾ به‌هق و راستی ﴿وَإِنَّ فَرِيقًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ له‌کاتیک‌دا بی‌گومان ده‌سته‌یه‌که‌ له‌بر‌واداران ﴿لَا كَرِهُونَ﴾ بی‌زار‌بوون و بی‌یان ناخو‌ش بوو ﴿يُحِبُّدُونَكَ فِي الْحَقِّ﴾ ده‌مه‌قالیت له‌گه‌لدا ده‌که‌ن له‌ (ستی) هه‌ق و راستدا ﴿بَعْدَ مَا بَيَّنَّ﴾ دوا‌ی ته‌وه‌ش که‌ بو‌یان روون بو‌ته‌وه (که‌ راسته‌ هی‌شتا‌ جه‌نگیان لا‌گرانه) ﴿كَأَنَّمَا يُسَاقُونَ إِلَى الْمَوْتِ﴾ وه‌که‌ ته‌وه‌ی به‌توندی به‌ره‌و مردن بی‌رین ﴿وَهُمْ يَنْظُرُونَ﴾ و‌به‌چاوی‌ خو‌یان (مردن) بی‌ینن ﴿وَإِذْ يَعِدُكُمُ اللَّهُ﴾ (بی‌ری ته‌و کاته‌ بکه‌نه‌وه) که‌خوا‌ به‌لینی‌ به‌ئیوه‌دا ﴿إِحْدَى الظَّلَامَاتِينَ﴾ ده‌ست که‌وتی‌ یه‌کیک له‌و دوو کو‌مه‌له‌ (کار‌وانه‌ با‌زر‌گانیه‌ که‌ یان سه‌ر‌که‌وتن به‌سه‌ری‌اندا) ﴿أَنَّهُ لَكُمْ﴾ به‌راستی‌ ده‌بیته‌ هی‌ ئیوه‌ ﴿وَتُؤَدُّونَ﴾ وه‌ ئیوه‌ ته‌وه‌تان بی‌ خو‌شه ﴿أَنْ غَيَّرَذَاتِ الشُّوَكَةِ﴾ که‌ ته‌و ده‌سته‌که‌وته‌ بی‌ چه‌که‌، (کار‌وانه‌ با‌زر‌گانیه‌ که‌) ﴿تَكُونُ لَكُمْ﴾ بو‌ئیوه‌ بیت ﴿وَيُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُحِقَّ الْحَقَّ بِكُلِّ مَنِيَّةٍ﴾ به‌لام خوا‌ ده‌یه‌وی‌ت و وته‌کانی‌ خو‌ی به‌راستی‌ ده‌ر‌چی‌ (حه‌ق سه‌ر‌که‌وی‌) ﴿وَيَقْطَعُ دَابِرَ الْكُفْرِينَ﴾ و‌ره‌گ و ریشه‌ی بی‌ با‌وه‌ران له‌بن بی‌نی ﴿لِيُحِقَّ الْحَقَّ﴾ تا‌ه‌ق جی‌گیر‌بکات ﴿وَيُبْطِلَ الْبَاطِلَ﴾ و‌ناحه‌قی‌ش له‌نا‌و به‌ری‌ و بو‌چه‌لی‌ بکاته‌وه ﴿وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ﴾ با‌تا‌وانبار‌انیش بی‌یان ناخو‌ش بیت ﴿

إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَبَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُمْ بِالْفِ
 مِّنَ الْمَلَائِكَةِ مُرَدِّينَ ﴿٩﴾ وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَى
 وَلِتَطْمَئِنَّ بِهِ قُلُوبُكُمْ وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ
 عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿١٠﴾ إِذْ يُغَشِّيكُمُ النُّعَاسُ أَمَنَةً مِنْهُ وَيُنزِلُ
 عَلَيْكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لِّيُطَهِّرَكُم بِهِ وَيُذْهِبَ عَنْكُمُ
 رِجْسَ الشَّيْطَانِ وَلِيَرْبِطَ عَلَى قُلُوبِكُمْ وَيُثَبِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ
 ﴿١١﴾ إِذْ يُوحِي رَبُّكَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ أَنِّي مَعَكُمْ فَثَبِّتُوا الَّذِينَ
 ءَامَنُوا سَأَلِقَى فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ فَأَضْرِبُوا
 فَوْقَ الْأَعْنَاقِ وَأَضْرِبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ ﴿١٢﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ
 شَاقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَمَنْ يُشَاقِقِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ اللَّهَ
 شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١٣﴾ ذَلِكَ كُمْ فذوقوه وَأَنَّ لِلْكَافِرِينَ
 عَذَابَ النَّارِ ﴿١٤﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ
 كَفَرُوا زَحَفَافًا فَلَا تُولُوهُمُ الْأَدْبَارَ ﴿١٥﴾ وَمَنْ يُولِهِمْ يَوْمَئِذٍ
 دُبُرَهُ إِلَّا الْمُتَحَرِّفَ الْقِتَالِ أَوْ مُتَحَيِّزًا إِلَى فِئَةٍ فَقَدْ بَاءَ
 بِغَضَبٍ مِنَ اللَّهِ وَمَأْوَاهُ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٦﴾

﴿إِذْ تَسْتَعِينُونَ رَبَّكُمْ﴾ (بیربکه نه وه) کاتیک (له به در دا) هانانان بؤ په روه ردگار تان دهر د ﴿فَأَسْتَجَابَ لَكُمْ﴾ خواش هات به هانانان وه ﴿أَنِّي مُمِدِّكُمْ﴾ ووتی من ده نیرم بؤ یار مه تیان ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ الَّذِي فِي قُلُوبِكُمْ﴾ (دینه خوارئ) ﴿وَمَا جَعَلَ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ﴾ وه خوا ئه وه ی ته نها بؤ شادی و موزده نارد ﴿وَلِيُظَلِّمَنَ بِهِ قُلُوبُكُمْ﴾ تا دله کانتان پی ی ئارام بگریت ﴿وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ وه سهر که و تنیش ته نها لای خوا وه یه وه بس ﴿إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ به راستی خوا به ده سته لاتی کار به جئ یه ﴿إِذْ يَعْبُدُوكُمُ الْغَاسِقُونَ﴾ (بیربکه نه وه) کاتی (خوا) وه نه وزی به سهر تاندا هینا ﴿أَمَنَةً مِّنْهُ﴾ (بووه هوی) دلنایی ئیوه له لایهن (په روه ردگار) خویه وه ﴿وَيُنزِلُ عَلَيْكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ بارانیشی له ئاسمانه وه بؤ باراندن ﴿لِيُطَهِّرَ بِهِ﴾ تا پاکتان بکاته وه پی ﴿وَيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ الَّذِي فِي قُلُوبِكُمْ﴾ و پیسی شه تیان (دوو دلئ و گومان) له ئیوه دوور بخاته وه ﴿وَلِيُزَيِّنَ عَلَىٰ قُلُوبِكُمْ﴾ و په یوه ندی دله کانتان پته و بکات ﴿وَيُنَزِّلُ بِهِ الْأَقْدَامَ﴾ وه به و (بارانی) پیکانتان دامه زراو و جیگیر بکات ﴿إِذْ يُوحِي رَبُّكَ﴾ (بینه وه بیر) کاتیک که په روه ردگار نیگای نارد ﴿إِلَى الْأَمَلِيكَةِ﴾ بؤ فریشته کان ﴿أَنِّي مَعَكُمْ﴾ (که به پیغه مبه ر و باوه ر داران رابگه یه نن) که بینگومان من (خوای گه وره) له گه لئانم ﴿فَتَبَيَّنُوا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ دهی دلئ که سائیک قایم و دامه زراو که نن که باوه ریان هینا وه ﴿سَأَلْتَنِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ﴾ به زوویی ترس و بیم ده خه مه دلئ ئه وه که سانه ی که بی باوه ر بوون ﴿فَأَضْرَبُ لَؤْلُقًا لِلْغَنَاقِ﴾ جا ئیوه ش له سهر ووی گه ردنیان بدن (واته سهر یان) ﴿وَأَضْرِبُ لَؤْلُقًا لِلْغَنَاقِ﴾ وه له هه موو سهر په نجه کانیان بدن (واته له هه موو لاشه یان بدن له سهر وه تا خواره وه) ﴿ذَلِكَ﴾ ئه وه ﴿يَأْتِيهِمْ شَأْوَالُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ﴾ له به ر ئه وه ی که به راستی ئه وانه دژایه تی خوا و پیغه مبه ره که یان کرد ﴿وَمَنْ يُسَاقِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ ههر که سیکیش دژایه تی خوا و پیغه مبه ره که ی بکات ﴿فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ ئه وه بینگومان توله و سزای خوا زور سهخت و به تینه ﴿ذَلِكَ﴾ (حوکم و سزای ئیوه) ئه وه یه دهی بیچه ژن ﴿وَأَنَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابَ النَّارِ﴾ وه به راستی بؤ بی بروایان سزای ناگری دوزخ هیه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ئه ی ئه وه که سانه ی که برواتان هینا وه ﴿إِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا زَحَفًا﴾ کاتیک (له جهنگ دا) روو به رووی زوریک له بی باوه ران بوونه وه ﴿فَلَا تُولُوهُمْ الْأَدْبَارَ﴾ قهت پشتیان تی مه که نن و هه لمه یه نن ﴿وَمَنْ يُولِهِمْ يُوزِدْ لَهُ﴾ وه ههر که س له و روزه د پشتیان تی بکات و هه لبیت ﴿إِلَّا مَتَحَرِّفًا لِّقَتَالِ﴾ مه گه ر (مه به سستی ئه وه بیت) بؤ هیرش کردن بگه ریته وه سهر یان ﴿أَوْ مَتَحَرِّزًا إِلَىٰ فِئَةٍ﴾ یان بروات بؤ لای کومه ئیکی تر (ویار مه تیان بدات) ﴿فَقَدْ بَاءَ بَعْضُ مَنَ اللَّهُ﴾ ئه وه بینگومان به ر ق و خه شمی خوا وه ده گه ریته وه ﴿وَمَا أُولَئِهِ جَهَنَّمَ﴾ وه جیگای دوزخ ده بیت ﴿وَيُنْسُ الْمَصِيرُ﴾ که جیگایه کی زور خراب و به ده ﴿۱۶﴾

فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ قَتَلَهُمْ وَمَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ
 وَلَكِنَّ اللَّهَ رَمَىٰ وَلِيُبْلِيَ الْمُؤْمِنِينَ مِنْهُ بَلَاءً حَسَنًا
 إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٧﴾ ذَلِكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ مُوهِنٌ كَيْدِ
 الْكَافِرِينَ ﴿١٨﴾ إِنْ تَسْتَفْتِحُوا فَقَدْ جَاءَكُمْ الْفَتْحُ وَإِنْ
 تَنْتَهُوا فهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَإِنْ تَعُدُّوا نَعْدًا وَلَنْ نُغْنِيَ عَنْكُمْ
 فِئَتِكُمْ شَيْئًا وَلَوْ كَثُرَتْ وَأَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٩﴾
 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَوَلَّوْا عَنَّهُ
 وَأَنْتُمْ تَسْمَعُونَ ﴿٢٠﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ قَالُوا سَمِعْنَا وَهُمْ
 لَا يَسْمَعُونَ ﴿٢١﴾ * إِنْ شَرَّ الدَّوَابُّ عِنْدَ اللَّهِ الضُّمُّ الْبُكْمُ
 الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٢٢﴾ وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا لَّأَسْمَعَهُمْ
 وَلَوْ أَسْمَعَهُمْ لَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٢٣﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
 ءَامَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ
 وَعَلِمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَأَنَّهُ وَ إِلَيْهِ
 تُحْشَرُونَ ﴿٢٤﴾ وَأَتَقُوا فِتْنَةَ الَّذِينَ الَّذِينَ ظَلَمُوا
 مِنْكُمْ خَاصَّةً وَعَلِمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢٥﴾

﴿فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ﴾ ده که واته ئیوه نه و انتان نه کوشت ﴿وَلَكِنَّ اللَّهَ قَتَلَهُمْ﴾ به لکو خوا ئه وانی کوشت
 ﴿وَمَارَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ﴾ وه کاتی که (مشتی خؤل و زیخت رو و به کافران) هاو یتست به ته نها تو نه تهاو یتست
 ﴿وَلَكِنَّ اللَّهَ رَجَى﴾ به لکو خوا هاو یتستی (و لیبدان) ﴿وَلِيَجْلِيَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ بو ئه وهی خوا بر واداران تاقی
 بکاته وه ﴿مِنْهُ بَلَاءٌ حَسَنًا﴾ له لایه ن خویه وه به تاقی کردنه وه یه کی چاک ﴿إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾
 به راستی خوا بیسه ری زانایه ﴿ذَلِكَ﴾ (سه ره نه جمای با وه پرداران و کافران) ئه وه بوو
 (که پرووی دا) ﴿وَأَنَّ اللَّهَ مُهِينٌ كَيْدَ الْكٰفِرِينَ﴾ وه به راستی خوا پیلانی بی بر وایان بو چهل ده کاته وه
 ﴿إِن تَسْتَفْتِ خَوْا﴾ نه گهر ئیوه ئهی (بیباوهران) داوای یار متهی و سه ره که وتن ده که ن ﴿فَقَدْ جَاءَهُ كُرُّ
 الْفَتْحِ﴾ ئه وه به راستی سه ره که وتنتان بو هات (گالته یان پی ده کات) ﴿وَأَن تَسْتَهْوُوا فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ﴾
 نه گهر کو تایی بهینن (له دوژمنایه تی پیغه مبه ریان کو تایی بهینن به بت په رستی) نه وه چاک تره بو تان
 ﴿وَأَن تَعُوذُوا نَعُدَّ﴾ وه نه گهر بگه رینه وه (بو سه ره دزایه تی یان بت په رستی) نه وه ئیمه ش ده گه رینه وه (بو
 سه ر خستی با وه پرداران) ﴿وَلَن نُّغْنِيَنَّ عَنْكُمْ وَتَجْكُرَ شَيْئًا﴾ هه ر گیز ده سته و کو مله که تان هیچ سوو دیکتان
 بی نا گیه نن ﴿وَلَوْ كُرْتُمْ﴾ هه ر چهن د زوریش بن ﴿وَأَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ وه بیگو مان خوا له گه ل
 بر واداران دابه ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ئهی ئه و که سانه ی بر و اتان هیئا وه ﴿أَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾
 گو ئر ایه لی خواو پیغه مبه ره کی بن ﴿وَلَا تَوَلَّوْا عَنَّهُ﴾ و پستی تیمه که ن ﴿وَأَن تَسْمَعُونَ﴾ له کاتیکدا ئیوه
 تیده گه ن و ده بیستن ﴿وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ قَالُوا سَمِعْنَا﴾ وه کو ئه وانه مه بن که (به سه ره زاره کی) و وتیان
 بیستمان ﴿وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ﴾ له کاتیکدا که ئه وانه هیچ نایستن و تینا گه ن ﴿إِن شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ﴾
 به راستی خرابترینی هه موو گیان له به ران له لای خوا ﴿أَلَصُّمُ الْبُكْرُ الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ﴾ ئه و
 که ر و لالانه (مه به ست پی بیباوهرانه) که بیرنا که نه وه و ژیر نابن ﴿وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ﴾ وه نه گهر خوا
 بیزانیاه ﴿فِيهِمْ خَيْرٌ﴾ چاکه یه که له و (بیباوهرانه دا) هه یه ﴿لَأَسْمَعَهُمْ﴾ بیگو مان وای لی ده کردن
 بیستن ﴿وَلَوْ أَسْمَعَهُمْ﴾ نه گهر خوا (فه رمانی خوئی) پی بیستنا یه ﴿لَتَوَلَّوْا﴾ هه ر روویان وه رده گیرا
 ﴿وَهُمْ مُعْرِضُونَ﴾ وه ئه وان هه ر گوئی پی نه دهرن ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ئهی ئه و که سانه ی
 بر و اتان هیئا وه ﴿أَسْتَجِيبُ لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ﴾ وه لامی خوا و پیغه مبه ره بده نه وه ﴿إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يَحْجِبُكُمْ﴾
 کاتیک که بانگتان ده که ن بو لای ئه و (تایینه ی) که زیندو وتان ده کاته وه ﴿وَأَعْلَمُوا﴾ بشزنانن ﴿أَنَّ
 اللَّهَ﴾ به راستی (ویستی) خوا ﴿يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ﴾ ده بیته به ره به ست له نیوان ئاده می و دلیدا
 (واته ئه و به ری ده سته لاتی هه یه به سه ره دلای بنده کانیدا) ﴿وَأَنَّهُ ءِوَالِيَهُمْ حُشْرُونَ﴾ وه به راستی هه ر
 لای ئه و کو ده کرینه وه (له روژی دوایی دا) ﴿وَأَن تَقْوُفْتَهُ﴾ وه خو تان بیاریزن له ناشوب و به لایه ک
 ﴿لَا تُصِيبُ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً﴾ که تو ووشی سته م کارانتان ناییت به تابه تی (هه مو وتان
 ده گریته وه) ﴿وَأَعْلَمُوا﴾ وه بشزنانن ﴿أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ که به راستی تو له و سزای خوا زور

وَذُكِّرُوا إِذْ أَنْتُمْ قَلِيلٌ مُسْتَضْعَفُونَ فِي الْأَرْضِ تَخَافُونَ
 أَنْ يَتَخَطَّفَكُمُ النَّاسُ فَآوَاكُمْ وَأَيَّدَكُمْ بِنَصْرِهِ وَرَزَقَكُمُ
 مِنَ الطَّيِّبَاتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٣٦﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا
 لَا تَخُونُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ وَتَخُونُوا أَمْنَتَكُمْ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ
 ﴿٣٧﴾ وَعَلِمُوا أَنَّ مَا أَمْوَالَكُمْ وَأَوْلَادَكُمْ فَتَنَةٌ وَأَنَّ اللَّهَ
 عِنْدَهُ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٣٨﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنْ تَتَّقُوا
 اللَّهَ يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ
 وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٣٩﴾ وَإِذْ يَمْكُرُ بِكَ
 الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُثْبِتُوكَ أَوْ يَقْتُلُوكَ أَوْ يُخْرِجُوكَ وَيَمْكُرُونَ
 وَيَمْكُرُ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَكْرِينَ ﴿٤٠﴾ وَإِذْ أَنْتَ عَلَىٰ عَلَيْهِمْ
 ءَايَاتُنَا قَالُوا قَدْ سَمِعْنَا لَوْ نَشَاءُ لَقُلْنَا مِثْلَ هَذَا إِنْ هَذَا
 إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٤١﴾ وَإِذْ قَالُوا اللَّهُمَّ إِنْ كَانَ هَذَا
 هُوَ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِكَ فَأَمْطِرْ عَلَيْنَا حِجَابًا مِنَ السَّمَاءِ
 أَوْ آتِنَا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٤٢﴾ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ
 فِيهِمْ وَمَا كَانَ اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ﴿٤٣﴾

﴿وَأَذَكُرُوا﴾ بیر بکہنہوہ ﴿إِذْ أَنْتُمْ﴾ کاتیک کہ ئیوہ ﴿قَلِيلٌ مُسْتَضْعِفُونَ فِي الْأَرْضِ﴾ کہم و لاوازکراو و ژبر دہستہ بوون لہ زہوی (مہ ککہ) دا ﴿تَخَافُونَ﴾ دہترسان ﴿أَنْ يَتَخَفَتَكُمْ النَّاسُ﴾ کہخہ لکی بتان فرینن وبدن بہسہر تاندا ﴿فَأَوْلَدَكُمْ﴾ تہمجا خوا پہنای دان ﴿وَأَيَّدَكُمْ بِبَصَرِهِ﴾ وہ بہیار مہتی خوئی پشتیوانی کردن ﴿وَوَزَّفَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ﴾ وہ رزق و رۆزی لہ شتہ پاک (و حہ لالہ) کان پی بہخشین ﴿لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ بؤ تہوہی سوپاس گوزاری خوا بن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ تہی تہو کہسانہی باوہرتان ہیناوہ ﴿لَا تَحْنُوا لِلَّهِ وَالرَّسُولِ﴾ ناپاکی مہ کہن لہ گہل خوا و پیغہ مہر ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ تہی تہو کہسانہی مہ کہن لہ سپارده کانی ناو خوٲان ﴿وَأَسْأَلُ عَمَلِكُمْ﴾ لہ کاتیکدا کہ ئیوہ دہزائن (ناپاکی یہ) ﴿وَأَعْلَمُوا﴾ وہ بزائن ﴿أَنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ﴾ بہراستی مال و مندالتان ﴿فِتْنَةٌ﴾ ہوی تاقی کردنہوہی (ئیون) ﴿وَأَنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ﴾ وہ بہراستی لای خوا پاداشتی زور گہورہ ہہیہ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ تہی تہو کہسانہی کہ باوہرتان ہیناوہ ﴿إِنْ تَتَّقُوا اللَّهَ﴾ تہ گہر ئیوہ خواناس بن و خوٲان بیارینن ﴿يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا﴾ ہوی جیا کہرہوہی (راست و ناراست) تان بؤ فہراہم دینیت ﴿وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ﴾ و لہ گوناہہ کانتان دہبوری ﴿وَيَعْفِرْ لَكُمْ﴾ و لیٲان خوٲش دہبیت ﴿وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾ وہ خوا خواون بہرہ و چاکہی زور گہورہیہ ﴿وَإِذْ يَمَكُرُ بِكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وہ (بیر بکہرہوہ) کاتیک تہوانہی بی باوہر بوون پیلانیان لہ دژت دہ گیرا ﴿لِيُنْفِئَكُمْ﴾ تا بہندو کوٲت بکہن ﴿أَوْ يُفْئِتْكُمْ﴾ یان بتکوژن ﴿أَوْ يُخْرِجَكُمْ﴾ یان (لہ مہ ککہ) دہرت بکہن ﴿وَيَمْكُرُونَ﴾ وہ تہوانہ (بہرہوہام) پیلان دہ گیرن و فرو فیل دہ کہن ﴿وَيَمْكُرُ اللَّهُ﴾ وہ خوایش لہ بہرامہر تہواندا پیلان دہ گیریت بؤ پوچہل کردنہوہی پیلان و فر و فیلہ کانیان ﴿وَاللَّهُ خَبِيرٌ الْمَكْرِينِ﴾ وہ خوا چاکترینی پیلان گیرانہ (بہرامہر پیلان گیران) ﴿وَإِذْ أَنْشَلْ عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا﴾ وہ کاتیک کہ نایہ تہ کانی ئیمہ یان بہسہردا دہ خوینرتی تہوہ ﴿فَأَلْوَأَدَّ سَمْعًا﴾ دہلین : بیستمان (واتہ گرنگ نی یہ) ﴿لَوْ شَاءَ لَقُلْنَا هَذَا﴾ تہ گہر بمان ویستایہ وینہی تہو نایہ تانہ مان دہووت ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا أَسْطُورٌ الْأَوَّلِينَ﴾ تہمہ ہہچ نی یہ جگہ لہ تہفسانہی پیشینان ﴿وَإِذْ قَالُوا اللَّهُمَّ﴾ (بیر بکہرہوہ) کاتیک (کہ بی باوہرہ کان) دہیان ووت تہی بہرہرد گار ﴿إِنْ كَانَ هَذَا هُوَ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِكَ﴾ تہ گہر تہم قورنانہ راستہو لہ لایہن تۆوہ ہاتوہہ ﴿فَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا حِجَابًا﴾ دہی بہرد بہسہرماندا بیارینہ ﴿مِنَ السَّمَاءِ﴾ لہ ئاسمانہوہ ﴿وَأَنْتَنَا بَعْدَ آبِ أَيْمٍ﴾ یان سزای سہختی پر ئازارمان بؤ بنیرہ ﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ﴾ وہ بہراستی خوا سزایان نادات ﴿وَأَنْتَ فِيهِمْ﴾ لہ کاتیک دا تۆ (تہی موحمہ مد ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ لہ ناویاندا بیت ﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ﴾ ہہرہوہا خوا تووشی سزایان ناکات ﴿وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ﴾ لہ کاتیکدا تہوان داوای لیبوردن بکہن لہ خودا ﴿﴾

وَمَالَهُمُ الْأَيْدِيَّ بِهْمُ اللَّهُ وَهُمْ يَصُدُّونَ عَنِ الْمَسْجِدِ
 الْحَرَامِ وَمَا كَانُوا أَوْلِيَاءَهُ إِنْ أَوْلِيَائِهِمْ إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا
 وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٤﴾ وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ
 عِنْدَ الْبَيْتِ إِلَّا مُكَاءً وَتَصَدِيَةً فَذُوقُوا الْعَذَابَ
 بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٢٥﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنْفِقُونَ
 أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَسَيُنْفِقُونَهَا ثُمَّ تَكُونُ
 عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُونَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ
 يُحْشَرُونَ ﴿٢٦﴾ لِيَمِيزَ اللَّهُ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَيَجْعَلَ
 الْخَبِيثَ بَعْضُهُ عَلَىٰ بَعْضٍ فَيَرْكُمَهُ جَمِيعًا فَيَجْعَلُهُ
 فِي جَهَنَّمَ أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٢٧﴾ قُلْ لِلَّذِينَ
 كَفَرُوا إِنْ يَنْتَهُوا يُغْفَرْ لَهُمْ مَا قَدْ سَلَفَ وَإِنْ يَعُودُوا
 فَقَدْ مَضَتْ سُنَّتِ الْأَوَّلِينَ ﴿٢٨﴾ وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّىٰ
 لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ فَإِنَّ
 أَنْتَ هُوَ فَإِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٩﴾ وَإِنْ تَوَلَّوْا
 فَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَوْلَاكُمْ نِعْمَ الْمَوْلَىٰ وَنِعْمَ النَّصِيرُ ﴿٣٠﴾

﴿وَمَا لَهُمْ آلَا يَعَذِّبُهُمُ اللَّهُ﴾ خوا چؤن سزایان نادات؟! ﴿وَهُمْ يُصُدُّونَ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ له کاتیکدا ئەوان بهرگری (موسولمانان) ده کهن له چوون بۆ مزگهوتی بهرپرزو پیروزی (که عبه) ﴿وَمَا كَانُوا أَوْلِيَاءَ لَهُ﴾ له کاتیکدا ئەوان خو شه ویست و سهر بهرشتیاری ئەو (مزگهوته) نین ﴿إِنْ أَوْلِيَاءُؤُهُ إِلَّا الْمُشْكُونَ﴾ بهراستی سهر بهرشتیار و خو شه ویستی ئەو (مزگهوته) خوا ناسان و پاریز کارانن ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به لام زور به بیان نازانن ﴿وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عِنْدَ الْبَيْتِ﴾ وه نوپزی ئەوان (بت په رسته کان) له مالی خوادا هیچ نی به ﴿إِلَّا مَكَاةً﴾ جگه له فیکه کردن ﴿وَوَصَّيْتَهُ﴾ و چه پله لیدان نه بیته ﴿فَدَوُّوْا الْعَذَابَ﴾ که واته به جژن سزای سهخت (له به دردا) ﴿بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ﴾ به هوی پروا نه هیناتاناه وه ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بهراستی ئەوانه ی که بی باوهرن ﴿يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ﴾ مال و سامانیان خه رچ ده کهن ﴿لِيَصُدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ بۆ ئەوه ی بهر هه لستی ریگه ی خوا بکه ن ﴿فَسَيُنْفِقُونَهَا﴾ جا له مه ودوا (مال و سامانیان) بهخت ده کهن و ده بیه خشن ﴿ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً﴾ له پاشان ده بیته به داخ و په ژاره بویان ﴿ثُمَّ يَعْلَبُونَ﴾ پاشان ژیر ده کهن ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه ئەوانه ی که بی باوهرن ﴿إِلَىٰ جَهَنَّمَ يُحْشَرُونَ﴾ ههر له دوزخ دا کو ده کرینه وه ﴿لِيَحْيِيَ اللَّهُ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ﴾ بۆ ئەوه ی خوا دهسته ی ناپاک له دهسته ی پاک جیا بکاته وه ﴿وَيَجْعَلَ الْخَبِيثَ بَعْضُهُ عَلَىٰ بَعْضٍ﴾ و ناپاکه کانیش له سهر یه که هه لچنیت ﴿فَيَرْكُمُهُ جَمِيعًا﴾ ته مجا هه مووی پیکه وه کو بکاته وه ﴿وَيَجْعَلُهُ فِي جَهَنَّمَ﴾ و بیخاته دوزخه وه ﴿أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾ ههر ئەوانه زیانبار و خه سارو مند ی ته اوون ﴿فُل﴾ (ته ی موحه ممه د ﷺ) بلی: ﴿لِلَّذِينَ كَفَرُوا﴾ به ئەوانه ی که بی باوهر بوون ﴿إِنْ يَسْتَهْوُوا﴾ ته گهر کو تایی بهتین (به بی پروای ی به که بیان) ﴿يُغْفَرْ لَهُمْ مَادَّ سَلَفٍ﴾ بهراستی (خوا) ده بوریت له ههر چی له وه و پیش کردوویانه ﴿وَإِنْ يَعُدُّوْا﴾ به لام ته گهر بگه رینه وه (سهر کرده وه ی پیشوویان) ﴿فَقَدْ مَضَّتْ سُنَّتُ الْأَوْلِيَاءِ﴾ ته وه بهراستی باوو یاسای پیشینه (خرابه) کان چی بوو (بۆ ئەمانیش دووباره ده بیته وه) ﴿وَقَلَّتْ وُجُوهُهُ﴾ (باوهر داران) جهنگ بکه ن له گه ل بی باوهراندا ﴿حَتَّىٰ لَا تَكُونَ فِئْتَةً﴾ هه تا ناژاوه (بی باوهری و بت په رستی) نامینیت ﴿وَيَكُونُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَكُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ﴾ بهر ههر کرده وه یه که (بی باوهران) ده یکه ن بینایه ﴿وَإِنْ تَوَلَّوْا﴾ وه ته گهر روویان و هر گیر او پشتیان هه لکرد ﴿فَاعْلَمُوا﴾ ته وه بزائن ﴿أَنَّ اللَّهَ مَوْلَىٰ كُفْرًا﴾ بهراستی خوا پشتیوان و یارمته ی دهر تانه ﴿بِعَمَلِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ ئەو (خوا) باشتین پشتیوانه ﴿وَبِعَمَلِ النَّاصِرِينَ﴾ وه باشتین یاریده دهر و سهر خه رتانه ﴿

* وَعَلِمُوا أَنَّمَا أُعْطِيَهُمْ مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ ۖ وَلِلرَّسُولِ
 وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ ۚ إِن
 كُنْتُمْ ءَامِنْتُمْ بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقَانِ
 يَوْمَ التَّلَاقِ ۖ الْجُمُعَاتِ ۗ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤١﴾ إِذْ
 أَنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ الدُّنْيَا وَهُمْ بِالْعُدْوَةِ الْقُصْوَىٰ وَالرَّكْبُ
 أَسْفَلَ مِنْكُمْ ۖ وَلَوْ تَوَاعَدْتُمْ لَأَخْتَلَفْتُمْ فِي الْمِيعَادِ
 ۖ وَلَكِن لِّيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا لِيَهْلِكَ مَنْ
 هَلَكَ عَن بَيْنَةٍ وَيَحْيَىٰ مَنْ حَيَّ عَن بَيْنَةٍ ۗ وَإِنِ اللَّهُ
 لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٤٢﴾ إِذْ يُرِيكُهُمُ اللَّهُ فِي مَنَامِكَ قَلِيلًا
 ۖ وَلَوْ أَرَادَكَ هُمْ كَثِيرًا لَّفَشَلْتُمْ وَالتَّنَزَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ
 وَلَكِنِ اللَّهُ سَلَّمَ إِنَّهُ وَعَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٤٣﴾ وَإِذْ
 يُرِيكُمُوهُمْ إِذِ التَّيَمُّنِ فِي أَعْيُنِكُمْ قَلِيلًا وَيُقَلِّلُكُمْ
 فِي أَعْيُنِهِمْ لِيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا ۗ وَإِلَى اللَّهِ
 تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٤٤﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ فِئَةً
 فَانبَتُوا وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٤٥﴾

﴿وَأَعْلَمُوا﴾ و هیزانن ﴿أَتَمَّاعِمَتَهُم مِّن شَيْءٍ﴾ بیگومان هر چیه کتان له غه نیمه ت (دهسکهوت) و گرت
 ﴿فَأَنَّ لِلَّهِ خُسْفًا﴾ نه وه به راستی پینج یه کی نه و (دهسکهوته) بؤ خوا ﴿وَلِلرَّسُولِ﴾ و بؤ پیغه مبه ر
 ﴿وَلِذِي الْقُرْبَىٰ﴾ و بؤ خزمانی (پیغه مبه ر) ﴿وَالْيَتَامَىٰ﴾ و بؤ هه تیوان ﴿وَالْمَسْكِينِ﴾ و بؤ هه ژاران
 ﴿وَأَنَّ السَّبِيلَ﴾ و بؤ ریوارانه ﴿إِن كُنْتُمْ آمَنْتُمْ بِاللَّهِ﴾ نه گهر ئیوه باوه رتان هیناوه به خوا ﴿وَمَا أَنْزَلْنَا﴾
 وه به وهی نار دو ومانه ته خواره وه ﴿عَلَىٰ عَبْدِنَا﴾ بؤ سه ر به ننده که مان (که موحه ممه د پیغه مبه ر) ﴿يَوْمَ الْقُرْآنِ﴾ له ر وژی جیا کر دنه وه دا (واته جهنگی به در) ﴿يَوْمَ اتَّخَذْتُمُ الْجَمْعَاتِ﴾ له ور وژه ی که دوو
 کۆمه ل به یه ک گه یشتن (دژ به یه ک جهنگان) ﴿وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ وه خوا به سه ر هه موو شتی کدا
 دهسه لانداره ﴿إِذْ أَنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ الدُّنْيَا﴾ وه کاتیک ئیوه لای خواری (شیوه که ی) نزیک (مه دینه) دا بوون
 بوون ﴿وَهُمْ بِالْعُدْوَةِ الْقُصْوَىٰ﴾ و نه وانیش له لای سه روی (شیوه که ی) دوور تر (له مه دینه) دا بوون
 ﴿وَأَرْكَبُوا﴾ کاروانه که ش ﴿أَسْفَلَ مِنْكُمْ﴾ له خوارتری ئیوه بوو ﴿وَلَوْ تَوَاعَدْتُمْ﴾ وه نه گهر به لیبتان
 به یه کتر بده یه ﴿لَاخْتَلَفْتُمْ﴾ بیگومان جیاواز ده بوون ﴿فِي الْأَيْعَادِ﴾ له به لیینه که دا (جهنگان ننده کرد)
 ﴿وَلَا كُنْ﴾ به لام ﴿لِيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا﴾ (کۆی کردونه ته وه) بؤ نه وه ی خوا کاریک به دی بییت ﴿كَانَ﴾
 مَفْعُولًا هه ر به دی دیت ﴿لِيَهْلِكَ مَن هَلَكَ﴾ بؤ نه وه ی له ناو بیجت نه وه که سه ی (به لای خواهه)
 له ناو چووه ﴿عَنْ بَيْتَةٍ﴾ له پرووی به لگه وه ﴿وَيَحْيَىٰ مَن حَيَّ عَنْ بَيْتِنَا﴾ وه بؤ نه وه ی بڑی نه وه ی (به لای
 خواهه) ده زی له پرووی به لگه وه ﴿وَإِنِ اللَّهُ لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ وه به راستی خوا بیسه ری زانایه ﴿إِذْ يُرِيكُمُ اللَّهُ﴾
 (بیر بکه ره وه) کاتی که خواهه وه (بی پروای) انه ی نشان ده دایت ﴿فِي مَنَامِكُمْ قَلِيلًا﴾
 له خه وتدا که م بوون ﴿وَلَوْ أَرَادْنَا كُفْرَكُمْ كَثِيرًا﴾ خو نه گهر (خوا ژماره ی) نه وانیه ی به زور نشان
 بده دایتیه ﴿لَفَشَلْتُمْ﴾ نه وه بیگومان ده ترسان و ده شکان ﴿وَلَتَنْزَعْنَكُمْ﴾ وه جیاواز ده بوون ﴿فِي الْأَمْرِ﴾
 له بریاری جهنگدا ﴿وَلَا كُنِ اللَّهُ سَلَمًا﴾ به لام خوا پاراستنی ﴿إِنَّهُ عَلِيمٌ﴾ به راستی نه وه (خوا) زانایه
 ﴿بِذَاتِ الضُّرُورِ﴾ به نه وه ی له ناو دلانده یه ﴿وَإِذْ يُرِيكُمُوهُمْ﴾ (بیر بکه نه وه) کاتیک خوا نه وانیه
 نشان دان ﴿إِذْ اتَّفَقْتُمْ﴾ کاتی روو به روو بوونه وه ﴿فِي أَعْيُنِكُمْ قَلِيلًا﴾ له به ر چاوتان به که م ده بیبران
 ﴿وَقَلِيلًا كُمْ فِي أَعْيُنِهِمْ﴾ ئیوه شی له به ر چاوی نه وان به که م نشان دا ﴿لِيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا﴾ بؤ نه وه ی خوا
 کاریک به دی بهییت ﴿كَانَ مَفْعُولًا﴾ هه ر به دی دیت ﴿وَأَلِ اللَّهُ تَرْجِعَ الْأُمُورَ﴾ وه هه موو کاره کان
 هه ر بؤ لای خوا ده گبر تیرینه وه ﴿بِأَيِّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه ی نه وانیه ی که باوه رتان هیناوه ﴿إِذَا لَبِيتُمْ﴾
 فَعَاءً کاتی (له جهنگدا) له گه ل کۆمه لیکدا روو به روو بوونه وه ﴿فَاتَّبَعُوا﴾ خو گربن (هه لته یه ن)
 ﴿وَأَذَكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا﴾ و یادی خوا زور بکه ن ﴿لَعَلَّكُمْ تَفْلَحُونَ﴾ بؤ نه وه ی سه ر که وتووبن ﴿۱۵﴾

وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَنزَعُوا فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ
 رِيحُكُمْ وَأَصِيرُوا إِنَّا اللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿٤٦﴾ وَلَا تَكُونُوا
 كَالَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بَطْرًا وَرِئَاءَ النَّاسِ وَيَصُدُّونَ
 عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَاللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿٤٧﴾ وَإِذْ زَيْنَ
 لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ وَقَالَ لَا غَالِبَ لَكُمْ الْيَوْمَ مِنَ
 النَّاسِ وَإِنِّي جَارٌ لَّكُمْ فَلَمَّا تَرَأَتِ الْفِئَتَانِ نَكَصَ
 عَلَى عَقْبَيْهِ وَقَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِّنْكُمْ إِنِّي أَرَى مَا لَا
 تَرَوْنَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٤٨﴾ إِذْ يَقُولُ
 الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ غَرَّ هَوَاهُ دِينُهُمْ
 وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٤٩﴾ وَلَوْ
 تَرَى إِذْ يَتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ
 وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَرَهُمَّ وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿٥٠﴾ ذَلِكَ
 بِمَا قَدَّمْتُمْ أَيْدِيكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَمٍ لِّلْعَالَمِينَ ﴿٥١﴾
 كَذَّابٌ ءَالٍ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ
 فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٥٢﴾

﴿وَاطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ ﴿ثِيَابُ بَاهِرَانِ﴾ گویا یہ لئی خواہ پیغمبر کہہ کی بکن ﴿وَلَا تَنْزِعُوا قَتَفَشَاوُ﴾
 وہ جیبا و از مہبن و دوو بہرہ کی مہکن بہ ہویہ وہ بکشین و لاوا زین ﴿وَتَذَهَبَ رِيحُكُمْ﴾ و ہیزتان پروا
 نہ میتیت ﴿وَأَصْرُؤًا﴾ وہ خور اگر بن ﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّادِقِينَ﴾ بہ راستی خواہ گنہ خور گرانداہ ﴿وَلَا تَكُونُوا﴾
 كَالَّذِينَ خَرَجُوا ﴿وَهُكَ نَهْوانه﴾ بت بہرستہ كان) مہبن دہر چوون ﴿مِن دِيرِهِمْ﴾ لہ مال و وولاتی خوین
 ﴿بَطْرًا وَرِثَاءَ النَّاسِ﴾ بہ فیزو و پروہا مایی بو خہ لك كردن ﴿وَصُدُّوا عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ وہ بہرگری (خہ لکیان)
 دہ کرد لہ ریگہی خواہ ﴿وَاللَّهُ يَمَاعِمْوَتٌ مُّجِيطٌ﴾ وہ خواہ بہ ہموو تہو کارانہی دہیکہن ناگدارہ ﴿۱۷﴾
 ﴿وَأَذِّنْ لَهُمُ الشَّيْطَانَ أَعْمَالَهُمْ﴾ (بیربکہرہ وہ) کاتیک کہ شہیتان کردہ وہ کانیانی (بوت بہرستہ کان)
 رازاندنہ وہ ﴿وَقَالَ﴾ وہ ووتی: ﴿لَا غَالِبَ لَكُمْ الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ﴾ تہ مرو ہیچ کہس بہ سہر تاندا زالنابی
 ﴿وَإِنِّي جَارٌ لَّكُمْ﴾ و بیگومان من بہ نادہر (و پاریزہر) ی تہوم ﴿فَلَمَّا تَرَأَتْ الْفِئْتَانِ﴾ تہمجا کاتیک
 ہہردو دہستہ کہ پرو بہر ووی یہ کتر بوونہ وہ ﴿نَكَصَ عَلَى عَقَبَيْهِ﴾ (شہیتان) پاشہو پاش بہدوای
 خوئی دا گہر اہوہ ﴿وَقَالَ﴾ ووتی: ﴿إِنِّي بَرِيءٌ مِّنكُمْ﴾ بہ راستی من بہریم لہ تہوہ ﴿إِنِّي أَرَى مَا لَا﴾
 تَرَوْنَ ﴿چونکہ بہ راستی تہوہی من دہ بینم تہوہ نایبینن ﴿إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ﴾ بہ راستی من لہ خوا دہ ترسم
 ﴿وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ و خوا زور تولہی بہ تین و سہختہ ﴿۱۸﴾ ﴿إِذْ يَقُولُ الْمُنْفِقُونَ﴾ (بیربکہرہ وہ) کاتی
 دوو پروہہ کان ﴿وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ﴾ و تہوانہی نہ خوشی لہ دلیاندا بوو دہیان ووت ﴿عَرَّهَوْلَاءَ﴾
 دینہم ﴿تہوانہ (موسولمانہ کان) ناینہ کہیان فریوی داوون ﴿وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ﴾ ہہر کہسی پشت
 بہ خوا بیہستیت ﴿فَإِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ تہوہ بہ راستی خوا بہ دہسہ لاتی کار دروستہ ﴿۱۹﴾ ﴿وَلَوْ﴾
 تَرَى﴾ وہ تہ گہر دہ تبینی ﴿إِذْ يَتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا الْمَلَائِكَةُ﴾ کاتیک فریشتہ کان گیانی بی باوہ ران
 دہ کیشنن ﴿يَصْرُفُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَاهُمْ﴾ لہ دہ موچاوو پاشیان دہدن ﴿وَدُوُّوا عَذَابَ الْحَرِيقِ﴾ و (پیان
 دہلین) بچہ زن سزای ناگری سوتیتہر ﴿۲۰﴾ ﴿ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ آيَاتِكُمْ﴾ تہو (نازار و سزایہ) بہ ہوی
 تہوہ وہ بہ دہستی خوتان پیشی خستوہ ﴿وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلِيمٍ لِّلْعَبِيدِ﴾ وہ بہ راستی خوا بہ ہیچ شیوہ یہ ک
 ستہ مکار نی یہ بو بہندہ کانی ﴿۲۱﴾ ﴿كَذَابَ آلِ فِرْعَوْنَ﴾ (تہم بی باوہ رانہ باوو نہریتیان) ہہر وہ کو باو
 و نہریتی دہستہی فرعون ﴿وَالَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ﴾ و تہوانہ یہ لہ پیش تہوانہ وہ بوون ﴿كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ﴾
 کہ بی پروا بوون بہ نیشانہ کانی خواہ ﴿فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ﴾ نیر (سزای) خوایش گرتنی بہ ہوی
 گوناہہ کانیانہ وہ ﴿إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ بہ راستی خوا بہ توانای تولہ بہ تینہ ﴿۲۲﴾

ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِعْمَةً أَنْعَمَهَا عَلَى قَوْمٍ حَتَّى
 يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٥٣﴾ كَذَّابٌ أَهْلِ
 فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُمْ
 بِذُنُوبِهِمْ وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ وَكُلُّ كَانُوا ظَالِمِينَ ﴿٥٤﴾
 إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ
 ﴿٥٥﴾ الَّذِينَ عَاهَدتَّ مِنْهُمْ ثُمَّ يَنْقُضُونَ عَهْدَهُمْ فِي كُلِّ
 مَرَّةٍ وَهُمْ لَا يَتَّقُونَ ﴿٥٦﴾ فَمَا تَتَّقُنَّهُمْ فِي الْحَرْبِ فَشَرِّدْ بِهِمْ
 مَنْ خَلْفَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَدْكُرُونَ ﴿٥٧﴾ وَإِنَّمَا تَخَافَنْ مِنْ قَوْمٍ
 خِيَانَةٍ فَاثْبُدْ إِلَيْهِمْ عَلَى سَوَاءٍ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْخَائِنِينَ
 ﴿٥٨﴾ وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَبَقُوا إِنَّهُمْ لَا يُعْجِزُونَ
 ﴿٥٩﴾ وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ
 تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ وَآخَرِينَ مِنْ دُونِهِمْ
 لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فِي سَبِيلِ
 اللَّهِ يُوَفِّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ ﴿٦٠﴾ * وَإِنْ جَنَحُوا لِلسَّلَامِ
 فَاجْنَحْ لَهَا وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦١﴾

وَإِنْ يُرِيدُوا أَنْ يَخْدَعُوكَ فَإِنَّ حَسْبَكَ اللَّهُ هُوَ الَّذِي آتَاكَ
 بِنَصْرِهِ مَوْجِبًا بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٦٦﴾ وَأَلْفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ لَوْ أَنْفَقْتَ
 مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مَا أَلْفَتَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ
 أَلْفَ بَيْنَهُمْ إِنَّهُ وَعَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٦٧﴾ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ
 اللَّهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٦٨﴾ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَرِّضَ
 الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ عَشْرُونَ صَابِرُونَ
 يَغْلِبُوا مِائَتِينَ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ يَغْلِبُوا أَلْفًا مَنِ
 الَّذِينَ كَفَرُوا بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٦٩﴾ أَلَنْ خَفَفَ
 اللَّهُ عَنْكُمْ وَعَلِمَ أَنَّ فِيكُمْ ضَعْفًا فَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ
 صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ أَلْفٌ يَغْلِبُوا
 أَلْفَيْنِ بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿٧٠﴾ مَا كَانَ لِنَبِيِّ
 أَنْ يَكُونَ لَهُ وَأَسْرَى حَتَّى يُثْخِنَ فِي الْأَرْضِ تُرِيدُونَ عَرَضَ
 الدُّنْيَا وَاللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٧١﴾ لَوْلَا كَتَبَ
 مِنَ اللَّهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمْ فِيمَا أَخَذْتُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٧٢﴾ فَكُلُوا
 مِمَّا غَنِمْتُمْ حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٧٣﴾

﴿وَإِنْ يُرِيدُوا﴾ وہ نہ گہر ویستیان ﴿أَنْ يَخْذَعُوكَ﴾ فیلت لی بکن ﴿فَإِنْ حَسِبَكَ اللَّهُ﴾ ئەوہ بہ راستی خوات
 بہسہ (پشت و پهنات بیت) ﴿هُوَ الَّذِي آتَاكَ بِبَصَرِهِ﴾ خوا ئەو زاتہ بہ کہ بہ ہیژی کردیت بہ یار مہ تی
 خوی ﴿وَبِالْمُؤْمِنِينَ﴾ وہ بہ بر واداران ﴿وَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ﴾ وہ ہو گری خستہ نیوان دلہ کانیان
 ﴿لَوْ أَنْفَقْتَ﴾ ئە گہر بتبہ خشیاہ ﴿مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا﴾ ہہر چی لہ زہ ویدا ہہیہ ﴿مَا أَلَّفْتَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ﴾
 ہو گریت نہ دہہ خستہ نیوان دلہ کانیا نہوہ ﴿وَلَا كُنَّ اللَّهُ أَلَّفَ بَيْنَهُمْ﴾ بہ لام خوا ہو گری خستہ نیوانیان
 ﴿إِنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ بہ راستی ہہر ئەو زالی کار دروستہ ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ ئە ہی پیغہ مہبر ﴿حَسْبُكَ
 اللَّهُ﴾ خوات بہسہ ﴿وَمَنْ أَتَيْكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ ہہر وہا ئەوہ بر واداران ہش کہ شویئت کہ و تون ﴿يَا
 أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ ئە ہی پیغہ مہبر ﴿حَرِّضَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ﴾ ہانی بر واداران بدہ لہ سہر جہنگ
 کردن (لہ گہل دوزماندا) ﴿إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ﴾ ئە گہر لہ تیوہدا بیئت ﴿عَشْرُونَ صَابِرُونَ﴾ بیست کہسی
 خوراگر ﴿يَعْلَمُوا مَا تَتَى﴾ زال دہبن بہسہر دووسد کہسی (بی باوہر) دا ﴿وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ قَاتَةٌ﴾
 وہ ئە گہر سہد کہس لہ تیوہ ہہ بیئت ﴿يَعْلَمُوا الْقَاتَةَ﴾ زال دہبن بہسہر ہزار کہس دا ﴿مِنَ الَّذِينَ
 كَفَرُوا﴾ لہ ئەوانہ ہی بی باوہرن ﴿بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ﴾ بہ ہوی ئەوہی بہ راستی ئەوانہ کو مہ لیکن
 نافامن ﴿الْقَتَنُ﴾ نیستا ﴿خَفَّفَ اللَّهُ عَنْكُمْ﴾ خوا فہرمانہ کہی سووک کرد لہ سہر تان ﴿وَعَلِمَ أَنَّ
 فِيكُمْ ضَعْفًا﴾ و زانی کہ لاوازبتان تیداہہ ﴿فَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ﴾ جا ئە گہر لہ تیوہدا بیئت ﴿قَاتَةٌ
 صَابِرَةٌ﴾ سہد کہسی خوراگر ﴿يَعْلَمُوا مَا تَتَى﴾ زال دہبن بہسہر دووسد کہس (ی بی باوہر)
 دا ﴿وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ أَلْفٌ﴾ وہ ئە گہر ہزار کہس لہ تیوہ ہہبن ﴿يَعْلَمُوا الْقَاتِينَ﴾ زال دہبن بہسہر
 دوو ہزار کہس دا ﴿بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ بہ فہرمانی خوا ﴿وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ﴾ وہ خوا لہ گہل خو گر انداہہ
 ﴿مَا كَانَ لِنَبِيِّ﴾ بو ہیج پیغہ مہبر تک پہوانی بہ ﴿أَنْ يَكُونَ لَهُ أَسْرَى﴾ کہ دیلی (لہ دوزمان)
 ہہ بیئت و رایان بگریت ﴿حَتَّى يَشْرَوْا فِي الْأَرْضِ﴾ ہہتا کوشتاری زوریان لی نہ کات و دہسہ لاتی
 نہ چہسپیئت لہ زہ ویدا ﴿تُرِيدُونَ عَرَضَ الدُّنْيَا﴾ ثابائتوہ مالی دونیاتان دہویت (بہ وہر گرتنی فیدیہ)؟
 ﴿وَاللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ﴾ (لہ کاتیگدا) خوی گہورہ (پادا ہستی) روری دواہی دہویت (بو تیوہ) ﴿وَاللَّهُ
 عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ وہ خوا بہ توانا و زالی کار دروستہ ﴿لَوْلَا كِتَابٌ﴾ ئە گہر نووسراو (وہ بریار) تک
 ﴿مِنَ اللَّهِ سَبَقَ﴾ لہ لایہن خواوہ پیش نہ کہ و تاہہ (کہ حہ لال بوونی دہستکہوت و غہ نیمہ تی جہنگہ)
 ﴿لَمَسَّكُمْ فِيمَا أَخَذْتُمْ﴾ بنگومان لہ بہر ئەو (فیدیہ) کہ و ہر تان گرت (لہ بہر امہر نازاد کردنی دیلہ کاندہ)
 تووشتان دہبوو ﴿عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ سزایہ کی گہورہ ﴿فَكُلُوا مِمَّا غَنِمْتُمْ﴾ کہواتہ بخون لہوہی کہ
 بہ غہ نیمہ ت گرتان ﴿حَلَالًا طَيِّبًا﴾ حہ لال و پاکہ ﴿وَأَقْوَأُ اللَّهُ﴾ وہ لہ خوا بترسن ﴿إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ﴾
 بہ راستی خوالی بوردہی مہرہ بانہ ﴿﴾

يَأْتِيهَا النَّبِيُّ قُلٌّ لِّمَن فِي أَيْدِيكُمْ مِنَ الْأَسْرَىٰ إِن يَعْلَمِ اللَّهُ
فِي قُلُوبِكُمْ خَيْرًا يُؤْتِكُمْ خَيْرًا مِّمَّا أَخَذَ مِنْكُمْ وَيَغْفِرَ لَكُمْ
وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٧٠﴾ وَإِن يُرِيدُوا خِيَانَتَكَ فَقَدْ خَانُوا اللَّهَ
مِن قَبْلُ فَأَمَّا كَن مِنْهُمْ ^{قُل} وَاللَّهُ عَلَيْهِمْ حَكِيمٌ ﴿٧١﴾ إِنَّ الَّذِينَ
ءَامَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ
اللَّهِ وَالَّذِينَ ءَاوَأُوْا وَنَصَرُوا أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَالَّذِينَ
ءَامَنُوا وَلَمْ يُهَاجِرُوا مَا لَكُم مِّن وَلِيَّتِهِم مِّن شَيْءٍ حَتَّىٰ يُهَاجِرُوا
وَإِن أَسْتَضَرُّوكُمْ فِي الدِّينِ فَعَلَيْكُمْ النَّصْرُ إِلَّا عَلَىٰ قَوْمٍ
بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِّشْقُوقٌ ^{قُل} وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٧٢﴾ وَالَّذِينَ
كَفَرُوا بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ إِلَّا تَفَعَّلُوهُ تَكُن فِتْنَةٌ فِي
الْأَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيرٌ ﴿٧٣﴾ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا
فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ ءَاوَأُوْا وَنَصَرُوا أَوْلِيَاءَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ
حَقًّا لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٧٤﴾ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْ بَعْدِ
وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا مَعَكُمْ فَأُولَئِكَ مِنْكُمْ وَأُولُو الْأَرْحَامِ
بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٧٥﴾

﴿يَأْتِيهَا النَّبِيُّ﴾ ته ی پیغمه مبر ﷺ ﴿قُلْ لِمَنْ فِي آيَاتِكُمْ﴾ بلئی به وانه ی که له ژیر دهستان دان ﴿مِنَ الْأَسْرَى﴾ له دیله کان ﴿إِنْ عَمَّرَ اللَّهُ﴾ ته گهر خوا بزانتیت ﴿فِي قُلُوبِكُمْ حَيْرًا﴾ له دله کانتاندا چا که یه که هیه ﴿يُؤْتِكُمْ حَيْرًا﴾ پیتان ده به خشیت چاکتر ﴿وَمَا أَخَذْنَا مِنْكُمْ﴾ لهو (فیدیه) ی لیتان وهر گیراوه ﴿وَنِعْمَ رَازِكُمْ﴾ وه لیتان ده بوریت ﴿وَاللَّهُ عَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ وه خوالی بوورده ی میهره بانه ﴿وَإِنْ يُرِيدُوا خِيَانَتَكَ﴾ وه ته گهر (تهو دیلانه) بیان هویت ناپا کیت له گه لدا بکه ن ﴿فَقَدَّ حَاوُوا اللَّهَ﴾ ته وه بیگو مان ناپا کیان له گه ل خوادا کرد ﴿مِنْ قَبْلُ﴾ له پیش (ته مه دا) ﴿فَأَمَّا مَن مِّنْهُمْ﴾ خواش (توی) زال کرد به سه ریاندا ﴿وَاللَّهُ عَلَيْهِمْ حَكِيمٌ﴾ وه خوا زانای دانایه ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ به راستی ته وانه ی پروایان هینا ﴿وَهَاجَرُوا﴾ و کۆچیان کرد ﴿وَجَهَدُوا﴾ و تیکۆشان ﴿بِأَمْوَالِهِمْ﴾ به مالیان ﴿وَأَنْفُسِهِمْ﴾ و به گیانیان ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ له رینگای خوادا ﴿وَالَّذِينَ آوَأَوْ وَنَضَرُوا﴾ وه ته وانه ی (کۆچره کانیان) گرتنه خویان و کۆمه کیان کردن ﴿أُولَئِكَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ﴾ ته وانه پشتیوان و دوستی یه کترین ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يُهَاجِرُوا﴾ وه ته وانه ی که پروایان هینا وه و کۆچیان نه کردوه ﴿مَالِكُمْ﴾ بو تیره نی یه ﴿مَنْ وَلَّيْتُمْ مِّنْ شَيْءٍ﴾ هیچ جوره دوستایه تیه کیان بکه ن ﴿حَتَّىٰ يُهَاجِرُوا﴾ هه تا کۆچ نه که ن ﴿وَإِنْ اسْتَنْصَرُواكُمْ﴾ وه ته گهر داوای یارمه تیان لی کردن ﴿فِي الَّذِينَ فَعَلَيْكُمْ النَّصْرُ﴾ له (پاریز گاری) نایین ته وه پیوسته له سه رتان یارمه تی دانیان ﴿إِلَّا عَلَىٰ قَوْمٍ﴾ مه گهر له دژی گه لیک ﴿بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِّقْتُ﴾ له نیوان تیوه ته وانه پیمان هه بیئت (نابیت یارمه تیان بدن) ﴿وَاللَّهُ يَمَانِعُمُونَ بَصِيرٌ﴾ وه خوا بینایه به وه ی که ده یکه ن ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه ته وانه ی که بی پروان بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ هه ندیکیان دوستی هه ندیکیان ﴿إِلَّا اتَّقَوْهُ تَكُنْ فِتْنَةً فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيرٌ﴾ ته گهر تهو (پشتیوانی یه) نه که ن له زه ویدا ئازا وه و فسادو به د خویه کی گه و ره به ربا ده بیئت ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ وه ته وانه ی که پروایان هینا ﴿وَهَاجَرُوا﴾ و کۆچیان کرد ﴿وَجَهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ و تیکۆشان له رینگه ی خوادا ﴿وَالَّذِينَ آوَأَوْ وَنَضَرُوا﴾ ته وانه ش (کۆچره کان) یان گرتنه خویان و کۆمه کیان کردن ﴿أُولَئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا﴾ به راستی هه ر ته وانه ن پرواداران ی راسته قینه ﴿لَهُمْ مَغْفِرَةٌ﴾ بو ته وانه یه لی بووردن ﴿وَرِزْقٌ كَرِيمٌ﴾ و رۆزه کی چاک و به نرخ ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا مِن بَعْدِ﴾ وه ته وانه ی له دواییدا پروایان هینا ﴿وَهَاجَرُوا﴾ و کۆچیان کرد ﴿وَجَهَدُوا مَعَكُمْ﴾ و له گه ل تیوه دا تیکۆشان ﴿فَأُولَئِكَ مِنْكُمْ﴾ نا ته وانه له تیوه ن ﴿وَأُولُوا الْأَرْحَامِ﴾ وه ته وانه ی خزمی یه کترین ﴿بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بَعْضٍ﴾ هه ندیکیان (بو میرات گرتن) شایسته ترن به هه ندیک ی تریان ﴿فِي كِتَابِ اللَّهِ﴾ له کتیبی خوادا (له قورئان یا له لوح المحفوظ) دا ﴿إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ به راستی خوا به هه موو شتیک زانایه ﴿۷۵﴾

سورة التوبة

سورة
التوبة
١٩

بَرَاءَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى الَّذِينَ عَاهَدْتُم مِّنَ الْمُشْرِكِينَ ۝
فَسِيحُوا فِي الْأَرْضِ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي
اللَّهِ وَأَنَّ اللَّهَ مُخْزِي الْكَافِرِينَ ۝
وَأَذَانٌ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى
النَّاسِ يَوْمَ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ أَنَّ اللَّهَ بَرِيءٌ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ
وَرَسُولُهُ فَإِنْ تُبْتُمْ فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا
أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ وَبَشِّرِ الَّذِينَ كَفَرُوا بِعَذَابِ آلِيمٍ
۝
إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُم مِّنَ الْمُشْرِكِينَ ثُمَّ لَمْ يَنْقُصُوا شَيْئًا
وَلَمْ يُظَاهَرُوا عَلَيْكُمْ أَمْذَقُوا إِلَيْهِمْ عَهْدَهُمْ إِلَىٰ مَدَّتِهِمْ
إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ۝
فَإِذَا انسَلَخَ الْأَشْهُرُ الْحُرُمُ
فَأَقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَخُذُوهُمْ وَأَحْصُرُوهُمْ
وَأَقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصِدٍ فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوْا
الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝
وَإِنْ أَحَدٌ
مِّنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجْرُهُ حَتَّىٰ يَسْمَعَ كَلِمَةَ
اللَّهِ ثُمَّ أَبْلغَهُ مَأْمَنَهُ وَذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْلَمُونَ ۝

كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ رَسُولِهِ
 إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ فَمَا اسْتَقَمُوا
 لَكُمْ فَاسْتَقِيمُوا لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ﴿٧﴾
 كَيْفَ وَإِن يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوا فِيكُمْ إِلَّا وَلَا
 ذِمَّةً يُرْضُونَكُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ وَتَأْبَى قُلُوبُهُمْ وَأَكْثَرُهُمْ
 فَاسِقُونَ ﴿٨﴾ أَشْتَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَصَدُّوا عَن
 سَبِيلِهِ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩﴾ لَا يَرْقُبُونَ
 فِي مُؤْمِنٍ إِلَّا وَلَا ذِمَّةً وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُعْتَدُونَ ﴿١٠﴾ فَإِن
 تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَإِخْوَانُكُمْ فِي
 الدِّينِ وَنُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿١١﴾ وَإِن
 نَكَثُوا أَيْمَانَهُمْ مِّنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعَنُوا فِي دِينِكُمْ
 فَقَتَلُوا أَيْمَةَ الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَا أَيْمَانَ لَهُمْ لَعَلَّهُمْ
 يَنْتَهُونَ ﴿١٢﴾ أَلَا تَقْتُلُونَ قَوْمًا نَكَثُوا أَيْمَانَهُمْ
 وَهَمُّوْا بِإِخْرَاجِ الرَّسُولِ وَهُمْ بَدَءُوكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ
 أَتَخْشَوْنَ اللَّهَ فَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَوْهُ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٣﴾

﴿كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ﴾ چؤن عهد و په‌یمان ده‌بیٔ بؤ‌هاوبه‌ش دانهره‌كان ﴿عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ رَسُولِهِ﴾ لای‌خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ ﴿إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ﴾ بیجگه له‌وانه‌ی که‌په‌یمان‌تان له‌گه‌لبه‌ستن ﴿عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ لای‌مزگه‌وتی‌حه‌رام (که‌که‌عه‌ی‌پی‌روزه) ﴿فَمَا اسْتَقَمُوا لَكُمْ﴾ جاچهند‌ئه‌وانه‌ریک و راست‌بسون له‌گه‌لتان ﴿فَأَسْتَقِيمُوا لَهُمْ﴾ ئیوه‌ش‌ریک و راست‌بن له‌گه‌لیان ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ﴾ به‌راستی‌خوا‌خو‌پاریزه‌ران و خواناسانی‌خوش‌ده‌ویت ﴿كَيْفَ﴾ چؤن (په‌یمان‌ده‌به‌نه‌سهر) ﴿وَإِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ﴾ له‌کاتیکدا‌ئه‌گهر‌زال‌بین‌به‌سه‌رتاندا ﴿لَا يَرْفُؤُوا فِيكُمْ﴾ له‌به‌ر‌چاو‌ناگرن‌ده‌باره‌ی‌ئیه‌و ﴿إِلَّا وَلَا ذِمَّةٌ﴾ هیچ‌خزما‌یه‌تی‌و‌سویند و به‌لینیک ﴿يَرْضُونَكُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ﴾ به‌وته‌ی‌ده‌میان‌را‌زیتان‌ده‌که‌ن ﴿وَتَأْتِي فُلُوقُهُمْ﴾ به‌لام‌دله‌کانیان‌دژتانس و رقیان‌لیتان‌ده‌بیته‌وه ﴿وَآكَرَّهُمْ فَلْيَسْفُونَ﴾ نا‌ئه‌وانه‌زور‌به‌یان‌سنووره‌کانی‌خودا‌ده‌به‌زینن ﴿أَشْتَرُوا بِعَابَتِ اللَّهِ﴾ به‌لگه‌و‌ئایه‌ته‌کانی‌خوایان‌گو‌ریبه‌وه ﴿ثَمَّ أَقْبَلُوا﴾ به‌نرخیکی‌زور‌که‌م ﴿فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِهِ﴾ نه‌مجا‌به‌ر‌گریان‌له‌رینگه‌ی‌خوا‌کرد ﴿إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ به‌راستی‌زور‌خراب‌بسو‌ئه‌وه‌ی‌ئه‌وان‌ده‌یان‌کرد ﴿لَا يَرْفُؤُونَ فِي مُؤْمِنٍ﴾ له‌به‌ر‌چاو‌ناگرن‌ده‌باره‌ی‌هیچ‌برواداریک ﴿إِلَّا وَلَا ذِمَّةٌ﴾ هیچ‌خزما‌یه‌تی‌و‌سویند و به‌لینیک ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُعْتَدُونَ﴾ وه‌هر‌ئه‌وانه‌ده‌ست‌دریژی‌که‌رن ﴿فَإِنْ تَابُوا﴾ نه‌مجا‌ئه‌گهر‌به‌شیمان‌بوونه‌وه ﴿وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ﴾ و‌نویژیان‌به‌جی‌هینا ﴿وَأَتَوْا الزَّكَاةَ﴾ و‌زه‌کاتیاندا ﴿فَإِحْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ﴾ ئه‌وه‌براتان‌له‌تاییندا ﴿وَنُقِصَلُ الْآيَاتِ﴾ وه‌ئیمه‌به‌لگه‌کان‌روون‌ده‌که‌ینه‌وه ﴿لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ بؤ‌گه‌لنیک‌که‌ده‌یزانن ﴿وَإِنْ نَكَثُوا أَيْمَانَهُمْ﴾ به‌لام‌ئه‌گهر‌سویند و په‌یمان‌که‌یان‌هه‌لوه‌شانده‌وه ﴿مِنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ﴾ پاش‌به‌ستنی‌په‌یمان‌که‌یان ﴿وَطَعْنُوا فِي دِينِكُمْ﴾ وه‌ت‌ه‌ش‌ه‌رو‌تانه‌یاندا‌له‌تایینه‌که‌تان ﴿فَقَاتِلُوا أَيْمَةَ الْكُفْرِ﴾ ئه‌وه‌بجه‌نگن‌له‌دژی‌پیشه‌وایانی‌بی‌باوهر ﴿إِنَّهُمْ لَا أَيْمَانَ لَهُمْ﴾ به‌راستی‌ئه‌وانه‌هیچ‌جو‌ره‌په‌یمانیکیان‌نی‌یه ﴿لَعَلَّهُمْ يَنْتَهُونَ﴾ به‌لکو‌کو‌تایی‌بیتن (به‌بی‌باوهری) ﴿إِلَّا نَقَاتِلُوهُمْ قَوْمًا﴾ ئایا‌ئیه‌وه‌ج‌ه‌نگ‌ناکه‌ن‌له‌گه‌ل‌گه‌لنیکدا ﴿تَكْفُرُوا أَيْمَانَهُمْ﴾ که‌په‌یمان‌که‌یان‌هه‌لوه‌شانده‌وه (په‌یمانی‌خوده‌بیبه) ﴿وَهُمْ أُولَئِكَ الَّذِينَ يَخْرُجُ الرُّسُولُ﴾ و‌نیازی‌ده‌ر‌کردنی‌پیغه‌مبه‌ره‌ﷺ‌یان‌کرد ﴿وَهُمْ بَدَأُوا مَرْثًا﴾ ههر‌ئه‌وانیش‌له‌یه‌که‌م‌جاره‌وه‌ده‌ستیان‌کرد‌به‌ج‌ه‌نگ‌له‌گه‌ل‌ئیه‌وه‌دا ﴿أَتَخَشَّوهُمْ﴾ ئایا‌لیان‌ده‌ترسن ﴿فَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَوْهُ﴾ (له‌کاتیکدا) ههر‌خوا‌شایسته‌تره‌که‌لنی‌بترسن ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ ئه‌گهر‌ئیه‌وه‌بروادارن ﴿

قَتَلُوهُمْ يُعَذِّبَهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْزِهِمْ وَيَبْصُرُهُمْ
 عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ ﴿١٤﴾ وَيُذْهِبْ غَيْظَ
 قُلُوبِهِمْ وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٥﴾
 أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُتْرَكُوا وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ
 وَلَمْ يَتَّخِذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَا رَسُولِهِ وَلَا الْمُؤْمِنِينَ وَلِجَنَّةٍ
 وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾ مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ أَنْ يَعْمُرُوا مَسْجِدَ
 اللَّهِ شَاهِدِينَ عَلَى أَنْفُسِهِمْ بِالْكُفْرِ أُولَئِكَ حَبِطَتْ
 أَعْمَالُهُمْ فِي النَّارِ هُمْ خَالِدُونَ ﴿١٧﴾ إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسْجِدَ
 اللَّهِ مَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَءَاتَى
 الزَّكَاةَ وَلَمْ يَخْشَ إِلَّا اللَّهَ فَعَسَىٰ أُولَئِكَ أَنْ يَكُونُوا مِنَ
 الْمُهْتَدِينَ ﴿١٨﴾ * أَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ
 الْحَرَامِ كَمَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَجَاهَدَ فِي سَبِيلِ
 اللَّهِ لَا يَسْتَوُونَ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ لَيَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ
 ﴿١٩﴾ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ
 وَأَنْفُسِهِمْ أَكْثَرُ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿٢٠﴾

﴿تَتَلَوْنَهُمْ﴾ (تہی باوہ پرداران) بیان کوژن ﴿يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ﴾ خوا بہ دہستی ئیوہ سزایان دہدات
 ﴿وَيُخَذِّبُهُمْ﴾ و ریسوایان دہکات ﴿وَيَضْرِبُهُمْ عَلَيْهِمْ﴾ و سہرتان دہخات بہ سہریاندا ﴿وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ
 مُؤْمِنِينَ﴾ و (خوا) سینہ و دلی کؤمہلی بر وادار خوش دہکات ﴿١٤﴾ ﴿وَيَذْهَبَ عَيْظُ قُلُوبِهِمْ﴾ و ورق
 و خہ شمی دلہ کانیان دادہ مرکتی و ناہیلتیت ﴿وَيَتُوبُ اللَّهُ﴾ وہ خوا ی گہورہ تہو بہ و ہر دہ گری ﴿عَلَى
 مَنْ يَشَاءُ﴾ لہ ہہر کہ سیک کہ بیہویت ﴿وَاللَّهُ عَلَيْهِمْ حَكِيمٌ﴾ وہ خوا زانای دانایہ ﴿١٥﴾ ﴿أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُتْرَكُوا﴾
 نایا گو مانتان و ابو کہ وازتان لی دہہیترتیت ﴿وَلَمَّا بَعَثَ اللَّهُ﴾ لہ کاتیکدا ہیشتا خوا ناشکرای نہ کردوہ
 ﴿الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ﴾ ئەوانہی تیکؤشان لہ ئیوہ (لہ بیتناو خوادا) ﴿وَلَوْ يَتَذَكَّرُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ وہ نہیان
 کردوہو ہہلیان نہبزار دوہ جگہ لہ خوا ﴿وَلَا رَسُولَهُ وَلَا الْمُؤْمِنِينَ﴾ و بیغہ مہرہ کہی و موسولمانان
 ﴿وَلِيَجْزِيَ﴾ بہ ہاوراز و جینی نہیتیان (دلسوزیان) ﴿وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ وہ خوا ناگاہ بہ ہہرچی
 کہ ئیوہ دہیکہن ﴿١٦﴾ ﴿مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ﴾ نابت ہاوبہش دانہران ﴿أَنْ يَعْمُرُوا مَسْجِدَ اللَّهِ﴾ مز گہوتہ کانی خوا
 ناوہدان بکہنہوہ (و سہر بہرشتیان بکہن) ﴿شَهِدِينَ عَلَى أَنْفُسِهِمْ بِالْكُفْرِ﴾ لہ کاتیکدا خویان شاہیدن
 لہ سہر خویان کہ بیباوہرن ﴿أُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ﴾ ئەوانہ کردوہ کانیان ہہ لوہ شاوہتہوہ ﴿وَفِي الْأَنْبَارِ
 هُمْ خَالِدُونَ﴾ وہ ئەوانہ لہ ناو ناگردا ہہمیشہ بین ﴿١٧﴾ ﴿إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسْجِدَ اللَّهِ﴾ بہراستی مز گہوتہ کانی
 خوا ناوہدان دہکاتہوہ ﴿مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ﴾ کہ سیک کہ پروای ہینابیت بہ خوا ﴿وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ و بہرؤزی
 دواہی ﴿وَأَقَامَ الصَّلَاةَ﴾ و نویژہ کانی بہ جی ہینابیت ﴿وَوَاتَى الزَّكَاةَ﴾ و زہ کاتی دابیت ﴿وَلَوْ يَخْشَى
 اللَّهُ﴾ و لہ کہس نہترسا بیت بیجگہ لہ خوا ﴿فَعَسَى أُولَئِكَ﴾ جا بہ لکو ئەوانہ ﴿أَنْ يَكُونُوا مِنَ الْمُهْتَدِينَ﴾
 لہو کہسانہ بن کہ ریتمونوی کران ﴿١٨﴾ ﴿أَجَعَلْتُمْ سَفَايَةَ الْحَاجِّ﴾ (تہی بیباوہران) نایا بیتان وایہ ناودان
 بہ حاجیان ﴿وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ و (سہر بہرشتی و) ناوہدان کردنہوہی مز گہوتی حہرام
 (کہ عہی پیروز) ﴿كَمَنْ آمَنَ بِاللَّهِ﴾ وہ کو کہ سیکہ کہ باوہری ہینا بیت بہ خوا ﴿وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾
 و بہرؤزی دواہی ﴿وَجَهَدَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ و تیکؤشا بیت لہ رنی خوادا ؟ ﴿لَا يَسْتَوُونَ عِنْدَ اللَّهِ﴾ چوون
 ہک نین بہ لای خوداوہ (و یہ کسان نین) ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ وہ خوا ریتمونوی کؤمہلی
 ستہمکاران ناکات ﴿١٩﴾ ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا﴾ ئەوانہی کہ برویان ہیناوہ و کؤچیان کردوہ
 ﴿وَجَهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ و تیکؤشاون لہ ریگای خوادا ﴿يَأْمُرُهُمْ وَأَنْفُسِهِمْ﴾ بہ مالیان و بہ گیانیان ﴿أَعْظَمُ
 دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ﴾ پلہیان بہرترہ لای خوا ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ﴾ و ہہر ئەوانہ سہر کہوتوون (لہ دنیا و

دوا رپوژدا) ﴿٢٠﴾

يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُم بِرَحْمَةٍ مِّنْهُ وَرِضْوَانٍ وَجَنَّتِ لَهُمْ فِيهَا
نَعِيمٌ مُّقِيمٌ ﴿١١﴾ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ
عَظِيمٌ ﴿١٢﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا ءَابَاءَكُمْ
وَإِخْوَانَكُمْ أَوْلِيَاءَ إِنِ اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى الْإِيمَانِ
وَمَن يَتَوَلَّهُمْ مِّنكُمْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿١٣﴾ قُلْ إِن
كَانَ ءَابَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ
وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ
كَسَادَهَا وَمَسَاكِنُ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِّنَ اللَّهِ
وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ
بِأَمْرِهِ ۗ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿١٤﴾ لَقَدْ نَصَرَكُمُ
اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ
كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا وَضَاقَتْ عَلَيْكُمْ
الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُم مُّدْبِرِينَ ﴿١٥﴾ ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ
سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَنْزَلَ جُنُودًا
لَّمْ تَرَوْهَا وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا ۗ وَذَٰلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ﴿١٦﴾

﴿يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُم﴾ په روه ردگاربان موزه دیان ده داتی ﴿بِرَحْمَةٍ مِّنْهُ وَرِضْوَانٍ﴾ به میهره بانی و په زامه ندی له لایهن خوویه و ﴿وَحَتَّتِ لَهُم﴾ هه روه ها به هه شتانیکیان بویه هه هه ﴿فِيهَا نِعْمَةٌ مُّقْتَدِرٌ﴾ نازو نبعمه تی به رده وام و هه میشه بی تیدایه ﴿خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾ ده میننه وه تیایدا به هه میشه بی ﴿إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ﴾ به راستی خوا پاداشتی هه ره گه ووه ی لایه ﴿يَتَابِعُهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ نه ی نه وانه ی که بر واتان هیتاوه ﴿لَا تَسْخِذُوا ءِآبَاءَكُمْ وَءِخْوَانَكُمْ﴾ باوک و براکانتان دامه نیئن (هه لمه بزیرن) ﴿أَوْلِيَآءَ﴾ به دؤست و خو شه ویست ﴿إِن أَسْتَحْوَأَ الْكُفْرَ عَلَى الْإِيمَانِ﴾ نه گهر بی باوهر بیان له باوهر لا خو شه ویسترو چاکتر بوو ﴿وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مَتَّكُم﴾ وه هه ر که س له نیوه نه وانه بکات به دؤستی خو ی ﴿فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ نه وه هه ر نه وانه ستم کارن ﴿قُلْ إِن كَانِ ءِآبَاؤُكُمْ﴾ نه ی موحه ممه د ﴿بَلَى:﴾ نه گهر باوکانتان ﴿وَأَبْنَاؤُكُمْ﴾ و کوره کانتان ﴿وَأِخْوَانُكُمْ﴾ و براکانتان ﴿وَأَزْوَاجُكُمْ﴾ و هاوسه ره کانتان ﴿وَعَشِيرَتُكُمْ﴾ و خزم و عه شره تان ﴿وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا﴾ و مال و دارایی به ک (به زه حمهت) په ی داتان کردووه ﴿وَتِجْرَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا﴾ و بازار گانیه ک که ده تر سن بره وی نه بیئت (بی بازار بیئت) ﴿وَمَسْكِنٌ تَرْضَوْنَهَا﴾ و خانوو به ره به ک که پی ریازین ﴿أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ خو شه ویست تره لاتان له خواو پیغه مبه ره که ی ﴿وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ﴾ و تیکو شان له ریگه که ی دایا ﴿فَتَرَضُّوا﴾ نه وه چاوه پروان بکه ن ﴿حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللَّهَ بِأَمْرٍ﴾ هه تا خوا فه رمان (و توله) ی خو ی دینیئت (بوتان) ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾ وه خوا ریتموونی که سانی تیپه ره له سنوور ناکات ﴿لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ﴾ سویند به خوا به راستی خوا سه ری خستن ﴿فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ﴾ له زور جیگاو شویندا ﴿وَيَوْمَ حُنَيْنٍ﴾ و له رورزی حونه نیشدا (بارمه تی دان) ﴿إِذْ أَعْجَبَتْكُمُ كَثْرَتُكُمْ﴾ که به زوری خو تاندا ده نازین ﴿فَلَا تَتَّعِنَ عَنْكُمْ سَبَأٌ﴾ به لام (نه و زوره) هیچ سوودنیکی نه بوو بوتان ﴿وَصَافَتْ عَلَيْكُمْ أَلْأَرْضُ﴾ و زه ویتان له سه ره تنگ بوویه وه ﴿يَمَّا رَحِبَتْ﴾ بهو فراوانیه ی که هه یه تی ﴿ثُمَّ وَلَّيْتُمُ مَدْيَنَ﴾ پاشان پشتان کرده دوزمن و هه له اتن ﴿ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ﴾ له پاش نه وه خوا ئارامی خو ی نارد ﴿عَلَى رَسُولِهِ﴾ بؤ سه ره پیغه مبه ره که ی ﴿وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾ بؤ سه ره بر واداران ﴿وَأَنْزَلَ جُنُودًا لَّا تَرَوُهَا﴾ وه سه ربازانیکی (له آسمانه وه) ناره خواره وه که نیوه نه تانده بینین ﴿وَعَذَابَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه سزای بی پروا کانیسی دا (به کوشتن و برینداری و به دیل گرتن) ﴿وَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ﴾ نه وه ش سزای بی باوهرانه ﴿

ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ
 غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٧﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ
 نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَامِهِمْ هَذَا
 وَإِنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً فَسَوْفَ يُغْنِيكُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ
 إِنْ شَاءَ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٢٨﴾ قَاتِلُوا الَّذِينَ
 لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ
 مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ مِنَ
 الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَتَّى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَنْ يَدٍ
 وَهُمْ صَاغِرُونَ ﴿٢٩﴾ وَقَالَتِ الْيَهُودُ عُزَيْرٌ ابْنُ اللَّهِ
 وَقَالَتِ النَّصَارَى الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ ذَلِكَ قَوْلُهُمْ
 بِأَفْوَاهِهِمْ يُضَاهِئُونَ قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ
 قَاتِلْهُمْ اللَّهُ أَذَىٰ يُوَفِّكُونَ ﴿٣٠﴾ اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ
 وَرُهَبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ
 مَرْيَمَ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا
 لَّا إِلَهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَانَهُ وَعَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٣١﴾

﴿ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ﴾ پاشان خوا خوش دہ بیت ﴿مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ﴾ له پاش ٹه وه ﴿عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ﴾ له ههر كه سيك كه بهويت ﴿وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ وه خوالی بوردهی میهره بانه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ئه ی ئه وانہی كه بر واتان هینا وه ﴿إِنَّمَا الْمَشْرُكُونَ نجس﴾ بیگومان هاوبهش دانهران بیسن ﴿فَلَا يَقْرُؤُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ﴾ كه واته با نزیکمی مزگوتی حرام نه كه ونه وه ﴿بَعْدَ عَامِهِمْ هَذَا﴾ پاش ٹه م ساله یان (ٹه و ساله ی فه تحی مه كه كه كرا) ﴿وَأَنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً﴾ وه ئه گهر له نه بهوونی تر سان ﴿فَسَوْفَ يُعْزِبُكُمْ اللَّهُ﴾ ئه وه له مه و پاش خوا ده و له مه ندتان ده كات ﴿مِنْ فَضْلِهِ إِن شَاءَ﴾ له چا كه و فزل و به هره ی خوی ئه گهر ویستی ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلَيْهِ حَكِيمٌ﴾ به راستی خوا زانای كار دروسته ﴿قَاتِلُوا الَّذِينَ﴾ جهنگ بكن له گهل ئه وانہی ﴿لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ كه پروا ناهینن به خوا ﴿وَلَا يَأْتِيَوْمَ الْآخِرِ﴾ وه به رژی دوابی ﴿وَلَا يَحْزَنُونَ﴾ وه به حرامی دانانین ﴿مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ﴾ ئه وه ی كه خوا و پیغه مبه ره كه ی حرامیان كرد وه ﴿وَلَا يَدْرِبُونَ دِينَ الْحَقِّ﴾ وه ملكه چ ناكه ن بؤ ئاینی راست و دروست (ثانی نیسلام) ﴿مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ﴾ له ئه وانہی كتیبيان پی به خشر اوه (مه به ست پی گاور و جوله كه كانه) ﴿حَتَّىٰ يُعْطُوا الْجِزْيَةَ﴾ هتا باج و سه رانه ده دن (به ده وه له تی نیسلامی) ﴿عَنْ يَدٍ﴾ به ده ستی خویان و به ملكه چی ﴿وَهُمْ صَغِيرُونَ﴾ له كاتیكدا ئه وان سه رشور و ریسوان ﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ﴾ جوله كه كان و تیان ﴿عُرِّيْرَاتٌ لِلَّهِ﴾ عوزه ر كوری خوابه ﴿وَقَالَتِ النَّصَارَىٰ﴾ و گا ووره كانیش و تیان ﴿الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ﴾ مه سیح كوری خوابه ﴿ذَلِكَ قَوْلُهُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ﴾ ئه وه و ته ی ئه وانه به ده می خویان ده یلین ﴿يُضِلُّهُنَّ قَوْلَ الَّذِينَ﴾ وه ك و ته ی ئه وانه ده لینه وه ﴿كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ﴾ كه پیشتر بی پروا بوون ﴿فَلَتَلَهُنَّ اللَّهُ﴾ خواله ناویان به ریت ﴿أَنْ يُؤْفَكُونَ﴾ چون درؤ ده كهن و له هق و راستی لاده دن ﴿اتَّخَذُوا آجْرَهُمْ وَرَهْبَهُمْ﴾ زانا و قه شه كانیان كرد وه ﴿أَرَبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ به په ر و درگار له جیاتی خوا ﴿وَالْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ﴾ هه ر وه ها مه سیحی كوری مه ریه میش (یان كرد وه به خوا) ﴿وَمَا أُمْرُوا﴾ له كاتیكدا فه رمانیان پی نه درا وه ﴿إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا﴾ بیجگه له وه ی كه یه ك خوا بپه رستن ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ كه هیه چ په رستراویکی راست نی یه بیجگه له ئه و ﴿سُبْحٰنَهُ﴾ پاك و بیگه ردی بؤ ئه و (خوا) یه ی ﴿عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ له وه ی ده یكهنه هاوبه شی ﴿۳۱﴾

يُرِيدُونَ أَنْ يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَيَأْبَى اللَّهُ إِلَّا أَنْ
يُتِمَّ نُورَهُ، وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿٢٢﴾ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ
رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينٍ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ
كُلِّهِ، وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ﴿٢٣﴾ * يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
ءَامَنُوا إِن كَثِيرًا مِّنَ الْأَحْبَارِ وَالرُّهْبَانِ لِيَآكُلُونَ
أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ
يَكْنُزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا ينفِقُونَهَا فِي
سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُم بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٢٤﴾ يَوْمَ يُحْمَىٰ عَلَيْهَا
فِي نَارِ جَهَنَّمَ فُتُكُورٌ بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ
وَأُظْهُورُهُمْ هَذَا مَا كَنَزْتُمْ لِأَنفُسِكُمْ فَذُوقُوا مَا كُنْتُمْ
تَكْنُزُونَ ﴿٢٥﴾ إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ اثْنَا عَشَرَ
شَهْرًا فِي كِتَابِ اللَّهِ يَوْمَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ مِنْهَا
أَرْبَعَةٌ حُرْمٌ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ فَلَا تَظْلِمُوا فِيهِنَّ
أَنفُسَكُمْ وَقَتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً كَمَا
يُقْتَلُونَكُمْ كَافَّةً وَعَلِمُوا أَنَّهُ اللَّهُ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿٢٦﴾

﴿يُرِيدُونَ أَن يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ﴾ دہیانہ ویٹ رووناکی (ثاینی) خوا بکوڑینسہ وہ ﴿بِأَقْوَاهِمَ﴾ بہ فووی
 دہمیان ﴿وَيَأْتِي اللَّهُ﴾ وہ خوا نایہ ویٹ و ناہیلٹ ﴿إِلَّا أَن يُبَيِّنَ نُورَهُ﴾ و ہہر رووناکی حوی (کہ ثاینی
 پیروزی ئیسلامہ) تہواو دہ کات سہری دہ خات (بہ سہر تہواوی بیباوہر اندا) ﴿وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ﴾
 ہہر چہندہ بی باوہر ان پی یان ناخوش بیٹ ﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ﴾ خوا زاتیکہ
 کہ پیغہ مبرہ کہی نار دووہ ﴿يَأْتِيهِمُ الْبُحْبُوحُ﴾ بہ رینمونی و ثاینی راست ﴿لِيُظْهِرَهُ عَلَى الَّذِينَ
 كَفَرُوا﴾ بؤ تہووی زالی بکات بہ سہر ہہموو ثاینہ کاندہ بہ گشتی ﴿وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ﴾ ہہر
 چہندہ بت بہرستان بیان ناخوش بیٹ ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ تہی تہوانہی کہ ہر واتان ہتیاوہ
 ﴿إِنَّ كَثِيرًا مِّنَ الْأَحْبَارِ وَالرُّهْبَانِ﴾ بہ راستی زور لہ زاناو قہ شہ کانی (جوولہ کہو گاوور) ﴿يَأْكُلُونَ
 أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبِطْلِ﴾ سامان و مالی خہ لکی دہ خون بہ ناہق ﴿وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ﴾ و بہر گری
 (خہ لک) دہ کہن لہ ریگہی خوا ﴿وَالَّذِينَ يَكْتُمُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ﴾ وہ تہوانہی ٹالتون و زیو
 سہریہ ک دہ نین و کودہ کہنہ وہ ﴿وَلَا يُسْفِقُونَ﴾ و لایسفقونہا فی سبیل اللہ و نایہ خشن و زہ کاتہ کہی دہر نا کہن لہ
 پینا و خودا ﴿فَبَشِّرْهُم بِعَذَابٍ أَلِيمٍ﴾ تہوہ موڑدہ یان پی بدہ بہ سزایہ کی نازار دہر ﴿يَوْمَ يُحْمَىٰ عَلَيْهَا﴾
 لہ پوڑیکدا سوور دہ کریتہ وہ ﴿فِي تَارِحَتِهَا﴾ لہ ٹاگری دوزخ دا ﴿فَتَكْوَىٰ بِهَا جِبَاهُهُمْ﴾
 تہوسا بہو (ٹالتون و زیوہ سوورہ وہ بووہ) داخ دہ کریت روویان ﴿وَجُوهُهُمْ مَّطْمُورَةٌ﴾ و تہ نیشتیان
 و پشتیان ﴿هَذَا مَا كَرَّمْتُمْ لَأَنفُسِكُمْ﴾ (پیان دہ و تریٹ) تہمہ تہو (سامانہیہ) کوٹان دہ کردہ وہ بؤ خوٹان
 ﴿فَذُوقُوا مَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ﴾ دہ بچیزن (تولہی) تہوہی کوٹان دہ کردہ وہ ﴿إِنَّ عَذَابَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ﴾
 بہ راستی ژمارہی مانگہ کان (ی سال) لای خوا ﴿أَنَا عَشْرَ شَهْرًا﴾ دوانزہ مانگہ ﴿فِي كِتَابِ اللَّهِ﴾
 لہ (لوح المحفوظ) وا دانراوہ ﴿يَوْمَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ لہ پوڑیکہ وہ (خوا) ٹاسمانہ کان و زہوی
 دروست کردوہ ﴿مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرٌّ﴾ چوار لہو مانگانہ گہورہ و بہرینزن (شہریان تیدا قہدہ غہ کراوہ)
 ﴿ذَلِكَ الَّذِي كَفَرْتُمْ﴾ تہوہ ثاینی ریک و راستہ ﴿فَلَا تَظْلُمُوا فِيهِم أَنفُسَكُمْ﴾ کہ واتہ لہو چوار
 مانگہ دا ستہم مہ کہن لہ خوٹان (و کوشتاریان تیدا مہ کہن) ﴿وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَآفَّةً﴾
 وہ بچہنگن لہ دڑی تہواوی بت بہرستان بہ تیکرا ﴿كَمَا يَفْتُلُونَكَ كَآفَّةً﴾ ہہر وہ ک تہوان دڑی
 تہوہ دہ جہنگن بہ تیکرا و (بی جیاوازی) ﴿وَأَعْلَمُوا﴾ تہوہ ش بشران ﴿أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ﴾
 کہ بیگو مان خوا لہ گہل پارین کاران و خواناساندایہ (بہ چاودیری و باراستن) ﴿

إِنَّمَا النَّسِيءُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ يُضَلُّ بِهِ الَّذِينَ
 كَفَرُوا يُحْلُونَهُ وَعَامًا وَيُحْرِمُونَهُ وَعَامًا لِيُؤْطِئُوا
 عِدَّةَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ فَيَحْلُوا مَا حَرَّمَ اللَّهُ زَيْنَ لَهُمْ
 سُوءُ أَعْمَالِهِمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ
 ﴿٣٧﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمْ
 أَنْفِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَتَأْتَلْتُمْ إِلَى الْأَرْضِ أَنْ رَضِيتُمْ
 بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ فَمَا مَتَّعُ الْحَيَاةِ
 الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ ﴿٣٨﴾ إِلَّا تَنْفِرُوا يُعَذِّبْكُمْ
 عَذَابًا أَلِيمًا وَيَسْتَبَدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُ
 شَيْئًا وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٩﴾ إِلَّا تَنْصُرُوهُ
 فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا ثَانِيَ اثْنَيْنِ
 إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ
 مَعَنَا فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ وَأَيَّدَهُ بِجُنُودٍ
 لَمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا السُّفْلَى
 وَكَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٤٠﴾

﴿إِنَّمَا النَّبِيُّ﴾ به راستی دواخستن و گورینی (مانگه حهرامه کان) ﴿زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ﴾
 رُوچونونه له بی باوه‌ری دا ﴿يُضِلُّ بِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بی باوه‌رانی بی گومراده کریت ﴿يُحِلُّونَهُ عَامًا﴾
 (دواخستننه که) سالتیک حه‌لالی ده کهن ﴿وَيُحَرِّمُونَهُ عَامًا﴾ و سالتیک حهرامی ده کهن ﴿يُؤَاطُونَ
 عِدَّةَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ﴾ بُوئه‌وی رپیک بین له گه‌ل زماره‌ی نهو چوار مانگه‌ی که خواریزداری کردوون
 (جه‌نگی تیاندا حهرام کردوه) ﴿وَيُحِلُّوْا مَا حَرَّمَ اللَّهُ﴾ سه‌ر نه‌نجام نه‌وه‌ی خوا حهرامی کردبوو
 حه‌لالی ده کهن ﴿رُزِقَتْ لَهُمْ﴾ جوان کراوه بویان ﴿سُوءَ أَعْمَالِهِمْ﴾ کرده‌وه ناشیرینه کانیان ﴿وَاللَّهُ لَا
 يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ﴾ خواش رینمونی که‌سانی بی باوه‌ر ناکات ﴿يَتَّبِعُهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾
 نه‌ی نه‌وانه‌ی که باوه‌ر تان هیناوه ﴿مَا لَكُمْ﴾ ئیوه چیتانه ﴿إِذْ أُقِيلَ لَكُمْ﴾ کاتیک پیتان بووتریت
 ﴿أَنْفُرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ ده‌ر چن (بُو جیهاد) له‌رئی خوادا ﴿أَنْ أَقْلُتُمْ إِلَى الْأَرْضِ﴾ له‌شوینی خوتان
 ناجولین (خوتان دوا ده‌خه‌ن) ﴿أَرْضَيْتُمْ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ﴾ ئایا ئیوه‌ پازین به‌م ژبانه‌ی
 دونیا له‌بری باشه‌روژ ﴿فَمَا مَتَعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ ده‌ی کامه‌یه خوشی و شادیی نه‌م ژبانه‌ی دونیا
 ﴿فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ﴾ له‌به‌ر امبه‌ری خوشی باشه‌ر ژوردا زور که‌مه ﴿إِلَّا تَتَفَرُّوا﴾ نه‌گه‌ر نه‌رؤن
 و ده‌ر نه‌چن (بُو جیهاد کردن) ﴿يَعَذِّبُكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا﴾ (خوا) سزاتان ده‌دا به‌سزایه‌کی سه‌خت
 و ئازار ده‌ر ﴿وَيَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ﴾ وه‌له‌بری ئیوه‌ گه‌لیکی تر ده‌هیتت (جیاواز له‌ئیوه) ﴿وَلَا تَصْرُوهُ
 شَيْئًا﴾ و ئیوه‌ هیچ زبانیکی بی ناگه‌به‌نن ﴿وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ وه‌خوا به‌توانایه‌به‌سه‌ر هه‌موو
 شتیک دا ﴿إِلَّا تَتَصَرَّوهُ﴾ نه‌گه‌ر ئیوه‌ یارمه‌تی نه‌و (پیغه‌مبه‌ره ﷺ) نه‌ده‌ن ﴿فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ﴾ نه‌وه
 بیگو‌مان خوا یارمه‌تی داوه ﴿إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ کاتیک بی پروایان ده‌ریان کرد له‌مه‌ککه
 ﴿ثَانِي اثْنَيْنِ﴾ پیغه‌مبه‌ره یه‌کیک بوو له‌وه‌ دوو که‌سه ﴿إِذْ هُمَا فِي الْعَارِ﴾ کاتیک نه‌و دووانه (پیغه‌مبه‌رو نه‌بو
 به‌کر) نه‌ئه‌شکه‌وتی (ثور) دابوون ﴿إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ﴾ نه‌و کاته‌به‌ها‌وه‌له‌که‌ی (به‌ئوبه‌به‌کری صدیقی)
 ووت ﴿لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا﴾ خه‌م مه‌خو بیگو‌مان خوا له‌گه‌ل‌مانه ﴿فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ﴾ نه‌مجا
 خوا ئارامی و ئاسایشی بُو‌نارده‌ خواره‌وه ﴿وَأَيْدُهُمْ يَاجُودٌ لَّنَّوَتْ رَوْحًا﴾ وه‌یارمه‌تی دا به‌سه‌ربازانیک
 که‌نه‌تانه‌به‌بینن ﴿وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ووته‌ی بی باوه‌رانی گپرا ﴿السُّفْلَى﴾ به‌ژیر که‌وتوو
 ﴿وَكَلِمَةَ اللَّهِ﴾ و ووته‌ی خوا ﴿هِيَ الْعُلْيَا﴾ هه‌ر به‌رز و بلنده ﴿وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ وه‌خوا زالی
 بِالْآدِه‌ستی کار دروسته ﴿۱۹۳﴾

أَنْفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ
 فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ
 ﴿٤١﴾ لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيبًا وَسَفَرًا قَاصِدًا لَاتَّبَعُوكَ
 وَلَكِنْ بَعُدَتْ عَلَيْهِمُ الشُّقَّةُ وَسَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ
 لَوِ اسْتَطَعْنَا لَخَرَجْنَا مَعَكُمْ يُهْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ وَاللَّهُ
 يَعْلَمُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٤٢﴾ عَفَا اللَّهُ عَنْكَ لِمَ أَذِنَتْ لَهُمْ
 حَتَّىٰ يَتَّبِعَنَّ لَكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَتَعْلَمَ الْكَاذِبِينَ
 ﴿٤٣﴾ لَا يَسْتَعِذُكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَنْ
 يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ ﴿٤٤﴾
 إِنَّمَا يَسْتَعِذُكَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
 وَأَرْتَابَتْ قُلُوبُهُمْ فَهُمْ فِي رَيْبِهِمْ يَتَرَدَّدُونَ ﴿٤٥﴾ * وَلَوْ
 أَرَادُوا الْخُرُوجَ لَأَعَدُّوا لَهُ عُدَّةً وَلَكِنْ كَرِهَ اللَّهُ انْبِعَاثَهُمْ
 فَثَبَّطَهُمْ وَقِيلَ اقْعُدُوا مَعَ الْقَاعِدِينَ ﴿٤٦﴾ لَوْ خَرَجُوا فِيكُمْ
 مَا زَادُوكُمْ إِلَّا خَبَالًا وَلَا أُضْعَفُوا خِلَالَكُمْ يَعْبُونَكُمْ
 الْفِتْنَةَ وَفِيكُمْ سَمَّاعُونَ لَهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٤٧﴾

﴿أَنْفِرُوا خِفَافًا﴾ برون و دهرچن (بؤ جیهاد) چ سووک بن (لهش ساغ و دهوله‌مهند و دسه لاتداربن)
 ﴿وَتَقَالًا﴾ چ قورس و گران بن (نه‌خوش و هه‌زاربن) ﴿وَجَاهِدُوا﴾ و تیکوشن ﴿بِأَمْوَالِكُمْ
 وَأَنْفُسِكُمْ﴾ به‌مال و گیانتان ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ له‌رینگه‌ی خوادا ﴿ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ﴾ نه‌واتان چاکتره بؤتان
 ﴿إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ نه‌گهر ئیوه بزائن ﴿لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيبًا﴾ نه‌گهر ده‌ست که‌وتیکی نزیک
 ﴿وَسَفَرًا قاصِدًا﴾ و سه‌فه‌ریکی ئاسان بوايه ﴿لَاتَّبِعُوكُمْ﴾ نه‌وا شوینت ده‌که‌وتن (ده‌رده‌چوون
 له‌گه‌لتا) ﴿وَلَا كُنْ بَعْدَتْ عَلَيْهِمُ الشُّقَّةُ﴾ به‌لام (پرینی) رینگه‌ی دوورو دژوار (ی جهنگی ته‌بووک)
 بؤ‌ئه‌وان نار‌ه‌حه‌ته ﴿وَسَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ﴾ وه بیگومان (باش گه‌رانه‌وه‌تان له‌ته‌بووک) سویند
 ده‌خون به‌خوا ﴿لَوْ اسْتَطَعْنَا﴾ نه‌گهر بمانتوانیایه ﴿لَخَرَجْنَا مَعَكُمْ﴾ له‌گه‌لتان ده‌رده‌چووین
 (بؤ جیهاد) ﴿يُهْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ﴾ نه‌وانه خویمان ده‌فه‌وتینن ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ﴾ وه خوا ده‌زانی
 به‌راستی نه‌و (دوو رو‌وانه) دروزنن ﴿عَفَا اللَّهُ عَنْكَ﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) خوالیت بیوریت
 ﴿لَمَّا آذَنْتَ لَهُمْ﴾ له‌به‌رچی مؤله‌تی نه‌و (دوو پروانه‌ت) دا ﴿حَتَّىٰ يَبَيِّنَ لَكَ﴾ هه‌تا بؤت دهر که‌ویت
 ﴿الَّذِينَ صَدَقُوا﴾ نه‌وانه‌ی که‌راستیان کرد ﴿وَتَعْلَمَ الْكٰذِبِينَ﴾ وه دروزنه‌کان بناسیت ﴿لَا
 يَأْتِيَنَّكَ﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) مؤله‌ت لی وهر ناگرن (بؤ‌ئه‌وه‌ی خویمان دوا بخه‌ن له
 جیهاد کردن) ﴿الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ نه‌وانه‌ی که‌ پروایان هیناوه به‌خوا ﴿وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ و به‌روژی
 دوايي ﴿أَنْ يَجْهَدُوا﴾ که‌تیکوشن ﴿بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ﴾ به‌مال و گیانان ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ﴾ وه
 خوا ئاگا و زانایه به‌خو پاریزه‌ران ﴿إِنَّمَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ﴾ به‌راستی نه‌وانه مؤله‌ت لی وهر ده‌گرن
 (که‌ نه‌به‌ن بؤ جیهاد کردن) ﴿لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ که‌ پروایان نی‌یه به‌خوا و به‌روژی
 دوايي ﴿وَأَزَّاتَتْ قُلُوبُهُمْ﴾ و دله‌کانیان له‌گومان و دوو دلی دایه ﴿فَهَرَفَتْ رِيحُهُمْ يَتَرَدَّدُونَ﴾
 بویه نه‌وانه له‌گومان و دوو دلی خویناندا سهر‌گه‌ردانن ﴿لَوْ أَرَادُوا الْخُرُوجَ﴾ نه‌گهر بیان ویستایه
 دهر‌بچن (بؤ جیهاد کردن) ﴿لَأَعَدُّوا لَهُ عُدَّةً﴾ نه‌وه هو و که‌ره‌سته‌ی پیوستیان بؤ ئاماده‌ده‌کرد
 (له‌جه‌ک و وولاخ و تفاق‌ی جه‌نگ) ﴿وَلٰكِنْ كَرِهَ اللَّهُ لِبُعَاثَتِهِمْ﴾ به‌لام خوا دهر‌چوونی نه‌وانی بی‌ناخوش
 بوو ﴿فَتَبَطَّهَرُوا﴾ بویه (خوا) خاوی کردنه‌وه (له‌ده‌ر‌چوون بؤ جیهاد) ﴿وَقِيلَ أَقْعُدُوا﴾ بییان ووترا
 دانیشن ﴿مَعَ الْقَاعِدِينَ﴾ له‌گه‌لجی ماواندا ﴿لَوْ خَرَجُوا فِیْكُمْ﴾ نه‌گهر له‌گه‌لتاندا دهر‌چوونایه
 ﴿مَا زَادُوْكُمْ إِلَّا حَبَالًا﴾ هیچ شتیکیان بؤ زیاد نه‌ده‌کردن بیجگه له‌تیکدان و خرابه‌کاری نه‌بیئت
 ﴿وَلَا وَضَعُوا لِحٰلَّتِكُمْ﴾ و نیوان ئیوه‌یان تیکده‌دا (به‌دوو زمانی و هاتو هوت) ﴿بِیَعُوْذُكُمْ الْفِتْنَةَ﴾
 ئازاوه‌یان بؤ دهنانه‌وه ﴿وَفِیْكُمْ سَمْعُونَ لَهُمْ﴾ وه له‌ناو ئیوه‌دا خه‌لکانیک هه‌ن چاک گوئیان لی
 ده‌گرن ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِیْنَ﴾ وه خوا به‌ئاگا و زانایه به‌سته‌م کاران ﴿۷﴾

لَقَدْ ابْتَغُوا الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلُ وَقَلَّبُوا لَكَ الْأُمُورَ حَتَّى
جَاءَ الْحَقُّ وَظَهَرَ أَمْرُ اللَّهِ وَهُمْ كَرِهُونَ ﴿٤٨﴾ وَمِنْهُمْ
مَنْ يَقُولُ أَسْذَنُ لِي وَلَا تَقْتَبِنِي أَلَا فِي الْفِتْنَةِ سَقَطُوا وَإِنَّ
جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿٤٩﴾ إِنْ تُصِيبَكَ
حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ وَإِنْ تُصِيبَكَ مُصِيبَةٌ يَقُولُوا قَدْ
أَخَذْنَا أَمْرَنَا مِنْ قَبْلُ وَيَتَوَلَّوْا وَهُمْ فَرِحُونَ ﴿٥٠﴾ قُلْ
لَنْ يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا هُوَ مَوْلَانَا وَعَلَى
اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿٥١﴾ قُلْ هَلْ تَرَبَّصُونَ بِنَا إِلَّا
إِحْدَى الْحُسَيْنَيْنِ وَنَحْنُ نَتَرَبَّصُ بِكُمْ أَنْ يُصِيبَكُمْ اللَّهُ
بِعَذَابٍ مِّنْ عِنْدِهِ أَوْ بَأْيَدِنَا فَنَرَبَّصُوا إِنَّا مَعَكُمْ
مُتَرَبِّصُونَ ﴿٥٢﴾ قُلْ أَنْفِقُوا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا لَنْ يُتَقَبَلَ
مِنْكُمْ إِتَّكُمْ كُنْتُمْ قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٥٣﴾ وَمَا
مَنْعَهُمْ أَنْ تَقْبَلَ مِنْهُمْ نَفَقَتُهُمْ إِلَّا أَنَّهُمْ كَفَرُوا
بِاللَّهِ وَبِرَسُولِهِ وَلَا يَأْتُونَ الصَّلَاةَ إِلَّا وَهُمْ
كُسَالَى وَلَا يُنْفِقُونَ إِلَّا وَهُمْ كَرِهُونَ ﴿٥٤﴾

﴿لَقَدْ ابْتَعُوا الْفِتْنَةَ﴾ سویند به خوا به راستی دستیان دابویه نازاوه (و بشیوی) ﴿مِنْ قَبْلِ﴾ له مهو پیش ﴿وَقَبُولِكَ الْأُمُورِ﴾ و جورها فرمان و پیلانیان بو (لاواز کردن) ت به کارهینا ﴿حَتَّىٰ جَاءَ الْحَقُّ﴾ هه تا راستی هات ﴿وَوَظَّهَّرَ أَمْرَ اللَّهِ﴾ وه کارو فرمانی خوا سهر کهوت ﴿وَهُمْ كَرِهُونَ﴾ که نه وان بیان ناخوش بوو ﴿وَمِنْهُمْ مَن يَقُولُ﴾ وه هندی کهس له وانه ده لین ﴿أَنزَلْنَا لِي﴾ (ته ی موحه ممهده ﴿وَاللَّهُ﴾ روخسه تم بده (با نه یه م بو جهاد کردن) ﴿وَلَا تَقْتَتِي﴾ و تووشی گونا هو خرابه م مه که ﴿الْأَفْرَافِ الْفِتْنَةَ سَقَطُوا﴾ ناگادارین (له ئیسته وه) که و توونه ته ناو گونا هو خرابه وه ﴿وَأَن جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ﴾ و بیگومان دوزخ ده وری بی باوه رانی داوه ﴿إِن تُصِيبَكَ حَسَنَةٌ﴾ نه گهر به هره و چاکه و سهر که و تن بیته ریگات ﴿سَوَّهتْ﴾ نار په حهت و غه مبار ده بن ﴿وَأَن تُصِيبَكَ مُصِيبَةٌ﴾ وه نه گهر نار په حهتی و تیشکانت تووش بیت ﴿يَقُولُوا﴾ (به که شخه وه) ده لین ﴿قَدْ أَخَذْنَا أَمْرَنَا﴾ به راستی ئیمه کاری خو مان کرد ﴿مِنْ قَبْلِ﴾ له مهو پیش ﴿وَيَقُولُوا وَهُمْ قَرِحُونَ﴾ جا روو و هره گیرن به خوشحالی و شادمانی یه وه ﴿قُلْ لَّيِّنَ يُصِيبَا﴾ (ته ی موحه ممهده ﴿وَاللَّهُ﴾ بلی هیچمان تووش ناییت ﴿إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا﴾ جگه له وهی که خوا نوسویه تی بو مان ﴿هُوَ مَوْلَانَا﴾ خوا پشتیوانی ئیمه یه ﴿وَعَلَى اللَّهِ فَايَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ وه بر واداران با ته نها پشت به خوا بیهستن ﴿قُلْ هَلْ تَرْتَضُونَ بِنَا﴾ (بیان) بلی: نایا چاوه روانی چی ده که ن بو ئیمه ﴿إِلَّا إِحْدَى الْحَسَنَيْنِ﴾ بیجگه له یه یک له دوو شته زور چاکه که (سهر که و تن یان شه هید بوون له بیناو خوادا) ﴿وَنَحْنُ نَرْتَضِي بِكُمْ﴾ ئیمه ش چاوه روانین بو ئیوه ﴿أَن يُصِيبَكَ اللَّهُ﴾ که خوا دوو چارتان بکات ﴿بِعَذَابٍ مِّنْ عِنْدِهِ﴾ به سزایه که له لایه ن خویه وه ﴿أَوْ بِأَيْدِيكَ﴾ یان به دهستی ئیمه ﴿فَتَرْتَضُوا﴾ که واته چاوه روانی بکه ن ﴿إِنَّمَا عَمَلِكُم مَّرْتَضُونَ﴾ بیگومان ئیمه له گه ل ئیوه دا چاوه روانین ﴿قُلْ﴾ (ته ی موحه ممهده ﴿وَاللَّهُ﴾ بلی: ﴿أَنفِقُوا طَوْعًا﴾ مال بیه خشن به خوشی خوتان ﴿أَوْ كَرْهًا﴾ یان به زور و ناچاری ﴿لَّيِّنَ يَتَقَبَّلَ مِنْكُمْ﴾ ههر گیز لیثان و هر ناگیریت ﴿إِنَّكُمْ كُنْتُمْ قَوْمًا فَاسِقِينَ﴾ چونکه به راستی ئیوه کو مه لیکی له سنور دهر چوو بوون ﴿وَمَا مَنَعَهُمْ﴾ وه هیچ شتیک بهرگری نه وانه ی نه کردووه ﴿أَن تَقْبَلَ مِنْهُمْ﴾ که گیرا بکریت لی یان ﴿فَنَقَلْتَهُمْ﴾ نه وهی که به خشییان ﴿إِلَّا أَنَّهُمْ كَفَرُوا﴾ بیجگه له وهی که بیگومان نه وانه بی باوه ریبوون ﴿بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ به خوا و پیغمبره که ی ﴿وَلَا يَأْتُونَ الصَّلَاةَ﴾ وه نایه ن بو نویژ کردن ﴿إِلَّا وَهُمْ كَسَالَى﴾ به ته مه لی نه بیت ﴿وَلَا يُفْقُونَ﴾ وه (هیچیک) نابه خشن ﴿إِلَّا وَهُمْ كَرِهُونَ﴾ ئیلا بیان ناخوشه و ناچارن ﴿﴾

فَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ
 بِهَا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ
 ﴿٥٥﴾ وَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنَّهُمْ لَمِنكُمْ وَمَا هُمْ مِنكُمْ وَلَٰكِنَّهُمْ
 قَوْمٌ يَفْقَهُونَ ﴿٥٦﴾ لَوْ يَجِدُونَ مَدْجًا أَوْ مَغْرَبًا أَوْ مَدَّ خَلَا
 لَوْلَا إِلَٰهِيهِمْ وَهُمْ يَجْمَحُونَ ﴿٥٧﴾ وَمِنْهُمْ مَن يَلْمِزُكَ فِي
 الصَّدَقَاتِ فَإِنْ أُعْطُوا مِنْهَا رَضُوا وَإِنْ لَمْ يُعْطُوا مِنْهَا إِذَا
 هُمْ يَسْخَطُونَ ﴿٥٨﴾ وَلَوْ أَنَّهُمْ رَضُوا مَا آتَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ
 وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ سَيُؤْتِينَا اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَرَسُولُهُ
 إِنَّا إِلَى اللَّهِ رَاغِبُونَ ﴿٥٩﴾ * إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ
 وَالْعَمِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ
 وَالْغَرَمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأَبْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةً
 مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٦٠﴾ وَمِنْهُمْ الَّذِينَ يُؤْذُونَ
 النَّبِيَّ وَيَقُولُونَ هُوَ أُذُنٌ قُلْ أُذُنٌ خَيْرٌ لَّكُمْ يُؤْمِنُ
 بِاللَّهِ وَيُؤْمِنُ بِالْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةٌ لِلَّذِينَ آمَنُوا
 مِنْكُمْ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ رَسُولَ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٦١﴾

﴿فَلَا تُعْجِبْكَ﴾ جا با سہ رنجت رانہ کیشیت (سہ رسامت نہ کات) ﴿أَمْ لَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنْ آلِهِمْ يَأْتُونَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ وَالْحَقِّ الْمُبِينِ﴾ (سورہ قی ۱۰۱) ﴿وَمَا يَنْبَغِي لِلرِّسَالَةِ أَنْ يَكُونَ مِنَ الْكَاذِبِينَ﴾ (سورہ قی ۱۰۲) ﴿وَمَا يَنْبَغِي لِلرِّسَالَةِ أَنْ يَكُونَ مِنَ الْكَاذِبِينَ﴾ (سورہ قی ۱۰۳) ﴿وَمَا يَنْبَغِي لِلرِّسَالَةِ أَنْ يَكُونَ مِنَ الْكَاذِبِينَ﴾ (سورہ قی ۱۰۴) ﴿وَمَا يَنْبَغِي لِلرِّسَالَةِ أَنْ يَكُونَ مِنَ الْكَاذِبِينَ﴾ (سورہ قی ۱۰۵) ﴿وَمَا يَنْبَغِي لِلرِّسَالَةِ أَنْ يَكُونَ مِنَ الْكَاذِبِينَ﴾ (سورہ قی ۱۰۶) ﴿وَمَا يَنْبَغِي لِلرِّسَالَةِ أَنْ يَكُونَ مِنَ الْكَاذِبِينَ﴾ (سورہ قی ۱۰۷) ﴿وَمَا يَنْبَغِي لِلرِّسَالَةِ أَنْ يَكُونَ مِنَ الْكَاذِبِينَ﴾ (سورہ قی ۱۰۸) ﴿وَمَا يَنْبَغِي لِلرِّسَالَةِ أَنْ يَكُونَ مِنَ الْكَاذِبِينَ﴾ (سورہ قی ۱۰۹) ﴿وَمَا يَنْبَغِي لِلرِّسَالَةِ أَنْ يَكُونَ مِنَ الْكَاذِبِينَ﴾ (سورہ قی ۱۱۰) ﴿وَمَا يَنْبَغِي لِلرِّسَالَةِ أَنْ يَكُونَ مِنَ الْكَاذِبِينَ﴾ (سورہ قی ۱۱۱) ﴿وَمَا يَنْبَغِي لِلرِّسَالَةِ أَنْ يَكُونَ مِنَ الْكَاذِبِينَ﴾ (سورہ قی ۱۱۲) ﴿وَمَا يَنْبَغِي لِلرِّسَالَةِ أَنْ يَكُونَ مِنَ الْكَاذِبِينَ﴾ (سورہ قی ۱۱۳) ﴿وَمَا يَنْبَغِي لِلرِّسَالَةِ أَنْ يَكُونَ مِنَ الْكَاذِبِينَ﴾ (سورہ قی ۱۱۴) ﴿وَمَا يَنْبَغِي لِلرِّسَالَةِ أَنْ يَكُونَ مِنَ الْكَاذِبِينَ﴾ (سورہ قی ۱۱۵) ﴿وَمَا يَنْبَغِي لِلرِّسَالَةِ أَنْ يَكُونَ مِنَ الْكَاذِبِينَ﴾ (سورہ قی ۱۱۶) ﴿وَمَا يَنْبَغِي لِلرِّسَالَةِ أَنْ يَكُونَ مِنَ الْكَاذِبِينَ﴾ (سورہ قی ۱۱۷) ﴿وَمَا يَنْبَغِي لِلرِّسَالَةِ أَنْ يَكُونَ مِنَ الْكَاذِبِينَ﴾ (سورہ قی ۱۱۸) ﴿وَمَا يَنْبَغِي لِلرِّسَالَةِ أَنْ يَكُونَ مِنَ الْكَاذِبِينَ﴾ (سورہ قی ۱۱۹) ﴿وَمَا يَنْبَغِي لِلرِّسَالَةِ أَنْ يَكُونَ مِنَ الْكَاذِبِينَ﴾ (سورہ قی ۱۲۰)

سزایہ کی نازارہ ریان بو ہیہ ۱۱

يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ لِيَرْضَوْكُمْ وَاللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَقُّ
أَنْ يُرْضَوْهُ إِنْ كَانُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٦٢﴾ أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّهُ وَمَنْ
يُحَادِدِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَأَنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا
ذَلِكَ الْخِزْيُ الْعَظِيمُ ﴿٦٣﴾ يَحْذَرُ الْمُنَافِقُونَ أَنْ
تُنزَلَ عَلَيْهِمْ سُورَةٌ تُنَبِّئُهُمْ بِمَا فِي قُلُوبِهِمْ قُلِ اسْتَهِزْؤُا
إِنَّ اللَّهَ مُخْرِجٌ مَا تَحْذَرُونَ ﴿٦٤﴾ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ
لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ قُلْ أَبِاللَّهِ وَآيَاتِهِ
وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِؤُونَ ﴿٦٥﴾ لَا تَعْتَذِرُوا قَدْ كَفَرْتُمْ
بَعْدَ إِيمَانِكُمْ إِنْ نَعَفَ عَنْ طَائِفَةٍ مِّنْكُمْ نَعِدْ بَطَائِفَةٍ
بِأَنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿٦٦﴾ الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ
بَعْضُهُمْ مِّنْ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمُنْكَرِ وَيَنْهَوْنَ
عَنِ الْمَعْرُوفِ وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ نَسُوا اللَّهَ فَنَسِيَهُمْ
إِنَّ الْمُنَافِقِينَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٦٧﴾ وَعَدَّ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ
وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْكُفَّارِنَارَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا هِيَ
حَسْبُهُمْ وَلَعْنَةُ اللَّهِ وَاللَّهُ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿٦٨﴾

﴿يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ﴾ (ناپاکان) به‌خوا سویندتان بؤ ده‌خون ﴿لِيُرْضَوْكُمْ﴾ بؤ‌ئه‌وی لیان
 رازی بن ﴿وَاللَّهُ وَرَسُولُهُ﴾ وه‌خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﴿أَحَقُّ أَنْ يُرْضَوْهُ﴾ شایسته‌تره‌به‌وی که‌رازی بکه‌ن
 ﴿إِنْ كَانُوا مُؤْمِنِينَ﴾ نه‌گه‌ر نه‌وانه‌بروادارن ﴿۱۶﴾ ﴿أَلَمْ يَعْلَمُوا﴾ نایا نه‌وانه‌نازانن ﴿أَنَّهُ مَنْ يُحَادِدِ
 اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ بیگومان هه‌ر که‌س دزایه‌تی خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی بکات ﴿فَأَن تَلَّهٗ نَارَ جَهَنَّمَ﴾ نه‌وه
 بیگومان (توله‌ی) نه‌و که‌سه‌ئاگری دوزه‌خه ﴿حَلِيدًا فِيهَا﴾ بؤ‌هه‌میشه‌ی تیایدا ده‌مینته‌وه ﴿ذَلِكَ
 الْخِزْيُ الْعَظِيمُ﴾ نه‌وه‌یه‌ریسواپی و زه‌بوونی زور‌گه‌وره ﴿۱۷﴾ ﴿يَخْذَرُ الْمُنَافِقُونَ﴾ دوو‌رووه‌کان
 مه‌ترسی ده‌که‌ن ﴿أَنْ تُزَلَّ عَلَيْهِمْ سُورَةُ﴾ له‌وه‌ی که‌سوره‌تیک‌ده‌رباریان بنیررته‌خواره‌وه ﴿ثَبَّتَتْهُمْ﴾
 که‌هه‌والیان له‌سه‌ربدات ﴿يَمَانِي قُلُوبِهِمْ﴾ به‌وه‌ی که‌له‌دلپان دایه ﴿قُلْ أَسْتَهْزِئُ﴾ (ته‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ)
 بلی: گالته‌و لاقرتی بکه‌ن ﴿إِنَّ اللَّهَ مُخْرِجٌ مَا تَخَذَرُونَ﴾ به‌راستی خوا‌ده‌رخه‌رو‌ئاشرکاراکی
 نه‌وه‌یه‌که‌مه‌ترسی لی‌ده‌که‌ن ﴿۱۸﴾ ﴿وَلَيْتَ سَأَلْتَهُمْ﴾ سویندبی نه‌گه‌ر برسیاریان لی‌بکه‌یت ﴿يَتَوَلَّوْنَ﴾
 به‌راستی ده‌لین ﴿إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ﴾ دلپاین نیمه‌هه‌ر ده‌مه‌ته‌قی و گالته‌ده‌که‌ین ﴿قُلْ﴾ توش
 بلی: ﴿أَيُّ اللَّهِ وَعَآيَاتِهِ﴾ نایا به‌خواو به‌لگه‌کانسی ﴿وَرَسُولِهِ﴾ و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﴿كُنْتُمْ تَسْتَهْزِئُونَ﴾
 ئیوه‌گالته‌و لاقرتیتان ده‌که‌ن؟ ﴿۱۹﴾ ﴿لَا تَعْتَدُوا﴾ به‌هانه‌مه‌هینته‌وه ﴿قَدْ كَفَرْتُمْ﴾ به‌راستی ئیوه‌بی‌پروا
 بونه‌وه ﴿بَعْدَ إِيمَانِكُمْ﴾ پاش‌پروا هینانتان ﴿إِنْ نَعَفَ﴾ نه‌گه‌ر بیورین و چاوبوشی بکه‌ین ﴿عَنْ طَآئِفَةٍ
 مِّنْكُمْ﴾ له‌کۆمه‌ل و تاقمیکتان (به‌هوی گه‌رانه‌وه‌تانه‌وه) ﴿تُعَذِّبُ طَآئِفَةً﴾ سزای کۆمه‌ل و تاقمیکی‌تر
 ده‌هین ﴿يَا أَيُّهَا كَانُوا مَجْرِمِينَ﴾ له‌به‌رئه‌وه‌ی بیگومان نه‌وانه‌تاوانبار بوون ﴿۲۰﴾ ﴿الْمُنَافِقُونَ﴾ پیاوانی
 دووروو ﴿وَالْمُنَافِقَاتُ﴾ و ئافره‌تانی دوو‌روو ﴿بَعْضُهُمْ مِّنْ بَعْضٍ﴾ هه‌ندیکیان پشتیوانی هه‌ندیکیان
 ﴿يَأْمُرُونَ بِالْمُنْكَرِ﴾ فه‌رمان ده‌که‌ن به‌خرابه ﴿وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوفِ﴾ و به‌رگری ده‌که‌ن له‌چاکه
 ﴿وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ﴾ و ده‌ستیان ده‌قوچن (وخیر‌ناکه‌ن) ﴿سُئِلَ اللَّهُ﴾ خویان له‌بیر چۆته‌وه ﴿فَنَسِيَهُمْ﴾
 بؤیه‌خواش له‌بیری کردوون و وازی لی‌هیناون ﴿إِنَّ الْمُنَافِقِينَ هُمْ﴾ به‌راستی دوورووه‌کان هه‌ر نه‌وانن
 ﴿الْفٰسِقُونَ﴾ که‌ده‌ر چوون له‌سنوور ﴿۲۱﴾ ﴿وَعَدَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتُ﴾ خوا‌به‌لینی داوه‌به‌پیاوو
 ئافره‌ته‌دوورووه‌کان ﴿وَالْكٰفٰرُ﴾ و به‌بی باوه‌رانیش ﴿نَارَ جَهَنَّمَ﴾ به‌ئاگری دوزه‌خ ﴿خٰلِدِينَ
 فِيهَا﴾ ده‌مینته‌وه تیایدا به‌هه‌میشه‌ی ﴿هِيَ حَسْبُهُمْ﴾ ئاگری دوزه‌خیان به‌سه ﴿وَلَعَنَهُمُ اللَّهُ﴾ و خوا
 نه‌فرینی لی‌کردوون ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ﴾ و سزای هه‌میشه‌بیان بؤ‌هه‌یه ﴿۲۲﴾

كَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً وَأَكْثَرَ أَمْوَالًا
 وَأَوْلَادًا فَاسْتَمْتَعُوا بِخَلْقِهِمْ فَاسْتَمْتَعْتُمْ بِخَلْقِكُمْ
 كَمَا اسْتَمْتَعَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ بِخَلْقِهِمْ وَخُضْتُمْ
 كَالَّذِي خَاضُوا أُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا
 وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٦٦﴾ الْمَرِيَاتِهِمْ
 نَبَأُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَقَوْمِ
 إِبْرَاهِيمَ وَأَصْحَابِ مَدْيَنَ وَالْمُؤْتَفِكَاتِ أَتَتْهُمُ رُسُلُهُمْ
 بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا
 أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٧٠﴾ وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ
 أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ
 وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَيُطِيعُونَ اللَّهَ
 وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ
 ﴿٧١﴾ وَعَدَّ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
 الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً فِي جَنَّاتِ عَدْنٍ
 وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ أَكْبَرُ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٧٢﴾

﴿كَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ﴾ (ئيوه ئه ی دور ووه كان) وهك ئه وانهن له پيش ئيوه دا بوون ﴿كَأُولَٰئِكَ مِنْكُمْ قَوْمٌ﴾
 ئه وانه زور به هيز تر بوون له ئيوه ﴿وَآكَرَمَٰؤُلَآءَ وَاَوْلَادًا﴾ و مال و سامان و منداليشيان زور تر بوو (له ئيوه)
 ﴿فَاسْتَمْتَعُوا بِخَلْقِهِمْ﴾ ئه مجا ئه وان شادمان بوون به شى خويان پريان بوارد ﴿فَاسْتَمْتَعْتُمْ بِخَلْقِكُمْ﴾
 وه ئيوه ش پراتان بواردو شادمان بوون به به شه كه ي خوتان ﴿كَمَا اسْتَمْتَعَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ﴾ ههر چو نيك
 ئه وانه ي له پيش ئيوه شادمان بوون ﴿بِخَلْقِهِمْ﴾ به به شى خويان ﴿وَحُصَّةٌ﴾ وه ئيوه ر وچوون له ناهق
 و به تالدا ﴿كَالَّذِي حَاطُوا﴾ به وينه ي ر وچوونى ئه وان ﴿أُولَٰئِكَ حَاطَتْ أَعْمَالُهُمْ﴾ ئه وانه كرده وه كانيان
 بوچهل و بيسوود بوو ﴿فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾ له دونياو روزى دوايشدا ﴿وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخٰسِرُونَ﴾ وه
 ههر ئه وانهن زهره مندو رهنجه رون ﴿الْمَيَاتِيمَ﴾ ثايا نه هاتووه بويان و پي يان نه گه يشتووه
 ﴿نَبَاَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ هه والى ئه وانه ي كه له پيش ئه مانه وه بوون ﴿قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ﴾ له گه لى نوح
 وعاد ﴿وَشَمُودَ﴾ و سه موود (هوزى صالح) ﴿وَقَوْمِ اِبْرٰهيمَ﴾ وه گه لى ئيرايم ﴿وَأَصْحَابِ مَدْيَنَ﴾
 و خه لكى مهديه ﴿وَالْمُؤْتَفِكَةَ﴾ و شاره كانى ژيرو زه بهر كراو (هوزى لوط) ﴿انْتَهَرُوا سُلُوبَهُمْ﴾
 پينغه مبه ره كانيان هاتن بو ناويان ﴿وَالْبَيْتَاتِ﴾ به به لگه روونه كانه وه ﴿فَمَا كَانَ اللَّهُ يظْلِمَهُمْ﴾ جا خوا
 سته مى لى نه كردن ﴿وَلٰكِنْ كَانُوا اَنْفُسَهُمْ يظْلِمُونَ﴾ به لكو ئه وانه خويان سته ميان له خويان كرد
 ﴿وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ﴾ پياوان و ئافره تانى باوهر دار ﴿بَعْضُهُمْ اَوْلِيَا بَعْضٍ﴾ هه نديكيان پشتوان
 و يارمه تى دهرو خو شه ويستى هه نديكى تر يانن ﴿يَا مَرْوَةَ بِالْمَعْرُوفِ﴾ فه رمان ددهن به چا كه
 ﴿وَيَهْوَنَ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ و بهر گرى ده كه ن له خرابه ﴿وَيُقِيمُونَ الصَّلٰوةَ﴾ و به ريك و بيكى نويژ جى به جى
 ده كه ن ﴿وَيؤْتُونَ الزَّكٰوةَ﴾ و زه كات (ى سامانيان) ددهن ﴿وَيُطِيعُونَ اِلٰهَ وَّرَسُوْلَهُ﴾ وه گو يرايه لى
 خواو پينغه مبه ره كه ي ده كه ن ﴿أُولَٰئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللّٰهُ﴾ ئه وانه له داهاتوودا خوا ره حميان بيده كات
 ﴿اِنَّ اللّٰهَ عَزِيزٌ حَكِيْمٌ﴾ به راستى خوا به ده سه لاتى كار دروسته ﴿وَعَدَّ اللّٰهُ﴾ خوا به لئىنى داوه
 ﴿الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾ به پياوان و ئافره تانى برودار ﴿حَتّٰى﴾ به به هه شتانيك ﴿تَخْرُجَ مِنْ حَتْمِهَا﴾
 الّا نهر ﴿كه روبره كان ده رون به ژير ياندا﴾ ﴿خَلْدِيْنَ فِيْهَا﴾ تييدا ده ميننه وه به هه ميشه يى ﴿وَمَسَكَنَ﴾
 طَبَّةً ﴿و (به لئىنى پى داوون) به چهنه كوشكى چاك و رازاوه ﴿فِي حَتّٰى عَدْنٍ﴾ له به هه شتانيكى
 هه ميشه يى دا ﴿وَرَضُوْنَ مِنْ اللّٰهِ اَكْبَرَ﴾ و په زامه نديش له لايهن خواوه كه گه وره تره (له هه موو
 شتيك) ﴿ذٰلِكَ هُوَ الْقَوْزُ الْعَظِيْمُ﴾ ههر ئه وه يه سه ر كه وتنى زور گه وره ﴿٧٦﴾

﴿يَتَابِعُهَا الَّتِي﴾ ئه‌ی پیغهمبر ﷺ ﴿جِهَادِ الْكُفَّارِ﴾ جهاد بکه دژی بی باوهران ﴿وَالْمُتَفَقِّينَ﴾
 و دوور و ه‌کان ﴿وَأَعْلَظَ عَلَيْهِمْ﴾ و ه‌تون‌دو تیژ به‌له‌دژیان ﴿وَمَا أَرْهَمَهُمْ جَهَنَّمَ﴾ شوینی حه‌وانه‌وه‌ی ئه‌وانه
 دوزه‌خه ﴿وَبَشَّ الْمَصِيرُ﴾ که دوار و ژو چاره‌نوسینکی خراپه ﴿٧٦﴾ ﴿يَخْلَفُونَ بِاللَّهِ﴾ (دوور و ه‌کان)
 سویند ده‌خون به‌خوا ﴿مَا قَالُوا﴾ (ئه‌و و وتانه‌ی دراو‌ته‌ پالیان) نه‌یان و وتوه ﴿وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ
 الْكُفْرِ﴾ سویند به‌خوابیگومان و ته‌ی بی باوهر بیان و وتوه ﴿وَكَفَرُوا بَعْدَ إِسْلَامِهِمْ﴾ و ه‌بی بر و ابو‌نه‌ته‌وه
 له‌پاش موسولمان بوونیان ﴿وَهُمْ أَيْمَانُ يَتْلُونَ﴾ و نیازی شتیکیان بوو به‌لام بویان نه‌کرا (کوشتنی
 پیغهمبر ﷺ کاتی گه‌رانه‌وه‌ی له‌ته‌ببوك) ﴿وَمَا تَقْمُوا﴾ و ه‌هیچ ره‌خنه‌و رقیکیان نه‌بوو ﴿إِلَّا أَنْ
 آغَتْ لَهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ﴾ تنها له‌بهر ئه‌وه‌ نه‌بیئت که خواو پیغهمبره‌که‌ی (و بر و ادارانیان) ده‌وله‌مه‌ند کردوه
 ﴿مِنْ فَضْلِهِ﴾ له‌فزل و به‌ره‌ی خوی ﴿فَإِنْ يَتُوبُوا﴾ ئه‌مجا ئه‌گه‌ر ئه‌وان بگه‌رینه‌وه و په‌پشیمان بینه‌وه
 ﴿يَا خَيْرَ آلِهِمْ﴾ ئه‌وه چاکتره‌ بویان ﴿وَإِنْ يَتُوبُوا﴾ و ه‌ئه‌گه‌ر رو و ه‌ر گیرن و (نه‌گه‌رینه‌وه) ﴿بَعْدَ إِهْتِامِ اللَّهِ﴾
 ئه‌وه خوا سزایان ده‌دات ﴿عَذَابَ أَلِيمًا﴾ به‌سزایه‌کی سه‌خت ﴿فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾ له‌دونیا و باشه‌ر و ژردا
 ﴿وَمَا لَهُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ و ه‌له‌زه‌وه‌ی دانی یه‌بو ئه‌وان ﴿مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ﴾ هیچ دؤست و یارمه‌تی ده‌ریک ﴿٧٧﴾
 ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ عَاهَدَ اللَّهَ﴾ و ه‌له‌ناپاکان که سانیک ه‌ه‌ن که په‌پیمانان داوه‌به‌خوا ﴿لَئِنْ آتَيْنَا مِنْ فَضْلِهِ﴾ سویند
 به‌خوا ئه‌گه‌ر خوا له‌فزل و به‌ره‌ی خوی پیمان ببه‌خشیت ﴿لَنَصَّدَّقَنَّ﴾ ئه‌وه بینگومان خیر و چاکه
 ده‌که‌ین ﴿وَلَنَكُونَنَّ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ و ه‌بینگومان له‌چاکه‌کاران ده‌بین ﴿٧٨﴾ ﴿فَلَمَّا آتَيْنَاهُمْ مِنْ فَضْلِهِ﴾
 که‌چی کاتیک خوا له‌فزل و به‌ره‌ی خوی بی به‌خشین ﴿بَخِلُوا بِهِ﴾ رژی و چروکیان تیدا کرد
 ﴿وَتَوَلَّوْا﴾ و پشیمان ه‌له‌کرد ﴿وَهُمْ مُعْرِضُونَ﴾ له‌کاتیکدا ئه‌وانه‌رو و ه‌ر گیرن ﴿٧٩﴾ ﴿فَاعْتَقِبْهُمْ﴾ ئه‌مجا
 خواش سه‌رئه‌نجامی ئه‌وانی گیرا ﴿يَقَافَىٰ قُلُوبِهِمْ﴾ به‌دوو رووی له‌دلیاندا ﴿إِلَّا يَوْمَ يَلْقَوْتَهُ﴾ ه‌ه‌تا
 ئه‌و رژی به‌دیداری (خوا) ده‌گن ﴿بِمَا أَخْلَفُوا اللَّهَ مَا وَعَدُوهُ﴾ به‌هوی نه‌برد نه‌سه‌ری ئه‌و به‌لیته‌ی
 که‌دابوویان به‌خوا ﴿وَمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ﴾ و به‌هوی ئه‌وه‌شه‌وه‌درویان ده‌کرد ﴿٨٠﴾ ﴿الَّذِينَ يَعْلَمُونَ﴾
 ئایا نه‌یان زانیوه ﴿أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ الْغَيْبُ﴾ به‌راستی خوا ئه‌وپه‌ری راده‌ئاگا و زانیه‌به‌شاراوه‌په‌نه‌ه‌نه‌کان ﴿٨١﴾
 ﴿الَّذِينَ يَلْمِزُونَ﴾ ئه‌و که‌سه‌انه‌ی که‌تانه‌و ته‌شه‌ر ده‌ده‌ن ﴿الْمُطَّوِّعِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فِي الصَّدَقَاتِ﴾ له‌و
 باوهر دارانه‌ی جگه‌له‌زه‌کات مال و سامانیان ده‌به‌خشین ﴿وَالَّذِينَ لَا يَجِدُونَ إِلَّا جَهْدَهُمْ﴾ و ه‌(تانه‌و ته‌شه‌ر
 ده‌ده‌ن) له‌وانه‌ی که‌ته‌نها که‌میکیان ه‌یه‌به‌زه‌حمه‌ت په‌یدایان کردوه ﴿فَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ﴾ ئه‌وسا
 ه‌ر گالته‌شیان بی ده‌که‌ن ﴿سَخِرَ اللَّهُ مِنْهُمْ﴾ خوا گالته‌به‌وان ده‌کات (له‌بهرامبر گالته‌ی ئه‌واندا)
 ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ و سزای سه‌خت بو ئه‌وانه ﴿٨٢﴾

اسْتَغْفِرْ لَهُمْ أَوْ لَا تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ إِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً
 فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ
 وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٨٠﴾ فَرِحَ الْمُخَلَّفُونَ بِمَقْعَدِهِمْ
 خَلْفَ رَسُولِ اللَّهِ وَكَرِهُوا أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ
 فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَالُوا لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ أَشَدُّ حَرًّا
 لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ ﴿٨١﴾ فَلْيَضْحَكُوا قَلِيلًا وَلْيَبْكُوا كَثِيرًا جَزَاءً
 بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨٢﴾ فَإِنْ رَجَعَكَ اللَّهُ إِلَى طَائِفَةٍ
 مِنْهُمْ فَاسْتَعَذَنُوكَ لِلْخُرُوجِ فَقُلْ لَنْ تَخْرُجُوا مَعِيَ أَبَدًا وَلَنْ
 تُقَاتِلُوا مَعِيَ عَدُوًّا إِنَّكُمْ رَضِيتُمْ بِالْقُعُودِ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَاقْعُدُوا
 مَعَ الْخَالِفِينَ ﴿٨٣﴾ وَلَا تَصِلْ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ
 عَلَى قَبْرِهِ إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَمَاتُوا وَهُمْ فَاسِقُونَ
 ﴿٨٤﴾ وَلَا تَعْجَبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَأَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُعَذِّبَهُمْ
 بِهَا فِي الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿٨٥﴾ وَإِذَا
 أَنْزَلَتْ سُورَةٌ أَنْ آمَنُوا بِاللَّهِ وَجَاهِدُوا مَعَ رَسُولِهِ اسْتَعْذَنَكَ
 أُولُو الطُّولِ مِنْهُمْ وَقَالُوا ذَرْنَا نَعْمَنْ مَعَ الْقَاعِدِينَ ﴿٨٦﴾

﴿اَسْتَغْفِرُ لَهُمْ﴾ (ئە‌ی مو‌حه‌مه‌د ﷺ) دا‌وای لی‌یوردونیان بۆ‌بکه‌یت ﴿اَوْ لَا تَسْتَغْفِرُ لَهُمْ﴾ یان دا‌وای لی‌یوردونیان بۆ‌نه‌که‌یت (یه‌کسانه‌) ﴿اِنْ تَسْتَغْفِرُ لَهُمْ﴾ ئە‌گەر دا‌وای لی‌یوردونیان بۆ‌بکه‌یت ﴿سَبْعِينَ مَرَّةً﴾ هه‌فتا جار ﴿فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ﴾ ئە‌وه‌ خوا‌هه‌ر گیز لی‌یان نابوریت ﴿ذَلِكَ﴾ ئە‌وه‌ش ﴿بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا﴾ به‌هۆ‌ی ئە‌وه‌یه‌ بێ‌گومان ئە‌وانه‌ بێ‌ با‌وه‌ر بوون ﴿يَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ﴾ به‌خوا‌و پی‌غه‌مبه‌ره‌ که‌ی ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾ وه‌ خوا‌رینموونیی خه‌لکانی ده‌ر‌چوو له‌ئایین ناکات ﴿فَوَجَّ الْمَحَلُّونَ﴾ (ئە‌وه‌ دوو‌ر‌و‌وانه‌ی) دا‌وا‌ه‌وتن له‌ جیهاد‌کردن و (له‌مه‌دینه‌دا مابو‌ونه‌وه‌) دل‌خۆش بوون ﴿يَمْعَدُونَ خَلْفَ رَسُولِ اللَّهِ﴾ به‌دانیشتن و به‌جیمانیان له‌ پی‌غه‌مبه‌ری خوا (له‌جه‌نگی ته‌بووک‌دا) ﴿وَكَرِهُوا أَنْ يُجَاهِدُوا﴾ وه‌ پشیمان ناخۆش بوو که‌ جیهاد‌بکه‌ن و تیکۆشن ﴿يَا مَوَالِيَهُمْ وَأَنْفُسِهِمْ﴾ به‌مال‌ و گیانیان ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ له‌‌پ‌ری‌ خوا‌دا ﴿وَقَالُوا﴾ (به‌ئیماندارانیان) ده‌ووت ﴿لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرْبِ﴾ له‌م (وه‌‌رزه‌) گه‌رمایه‌دا ده‌ر‌مه‌چن بۆ‌ جیهاد ﴿قُلْ﴾ (ئە‌ی مو‌حه‌مه‌د ﷺ) بلی: ﴿تَايِبَةً أَوْ لَمْ تُتَابَعُوا﴾ ئاگ‌ری دۆزه‌خ‌ زۆ‌ر گه‌رم‌تره‌ (له‌م‌ گه‌رمایه‌) ﴿لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ﴾ ئە‌گه‌ر ئە‌وانه‌ تێ‌بگه‌ن و بزانتن ﴿فَلْيَضْحَكُوا قَلِيلًا﴾ ده‌ی با‌که‌م‌پێ‌ بکه‌نن ﴿وَلْيَسْكُوا كَثِيرًا﴾ و زۆ‌ر بگه‌رین ﴿حَزَّائِمًا كَأُولَىٰ كَيْبُوتَ﴾ (ئە‌وه‌ سزایه‌) تۆ‌له‌و پادا‌شتی ئە‌وه‌‌کرده‌وانه‌یه‌ که‌ده‌یان کرد ﴿إِنْ رَجَعَكَ اللَّهُ﴾ ئە‌وسا ئە‌گه‌ر خوا‌تۆ‌ی گه‌ر‌اند‌ه‌وه‌ (ئە‌ی مو‌حه‌مه‌د ﷺ له‌ته‌بووک‌) ﴿إِلَىٰ طَائِفَةٍ مِّنْهُمْ﴾ بۆ‌لای کۆمه‌لێ‌ک‌ له‌و به‌جێ‌ ما‌وانه‌ ﴿فَأَسْتَدْرِكْ لَكَ الْخُرُوجَ﴾ و دا‌وایان لێ‌ کردیت بۆ‌ ده‌ر‌چوون (بۆ‌غه‌زایه‌کی‌تر) ﴿فَقُلْ﴾ تۆ‌ش بلی: ﴿أَنْ تَخْرُجُوا مَعِيَ أَبَدًا﴾ هه‌ر‌گیز تێ‌وه‌ له‌ گه‌ل‌ مندا‌ ده‌ر‌نا‌چن بۆ‌ جیهاد ﴿وَلَنْ تَقْتُلُوا مَعِيَ عِدْلًا﴾ و هه‌ر‌گیز تێ‌وه‌ له‌ گه‌ل‌ مندا‌ جه‌نگ‌ ناکه‌ن له‌ گه‌ل‌ هه‌یج‌ دوز‌مینک‌دا ﴿إِنْ كَرِهْتُمْ﴾ چونکه‌ بێ‌گومان تێ‌وه‌‌رازی بوون ﴿بِالْفُجُورِ أَوْلَٰ مَرَّةً﴾ به‌دانیشتن له‌یه‌ که‌م‌جا‌ردا ﴿فَأَقْعُدُوا مَعَ الْخَافِينَ﴾ که‌واته‌ هه‌ر‌ دانیشتن له‌ گه‌ل‌ به‌جێ‌ ما‌واندا ﴿وَلَا تَصِلْ﴾ وه‌ (ئە‌ی مو‌حه‌مه‌د ﷺ) تۆ‌ نو‌تێ‌یه‌ که‌ ﴿عَلَىٰ أَحَدٍ مِّنْهُمْ مَّاتَ﴾ له‌سه‌ر هه‌یج‌ که‌س له‌وانه‌ که‌م‌رد ﴿أَبَدًا﴾ هه‌تا هه‌تایه‌ ﴿وَلَا تَقُمْ عَلَىٰ قَبْرِهِ﴾ وه‌‌رامه‌وه‌سته‌ له‌سه‌ر گۆ‌ره‌ که‌ی ﴿إِنَّهُمْ كَفَرُوا﴾ بێ‌گومان ئە‌وانه‌ بێ‌ با‌وه‌ر بوون ﴿يَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ﴾ به‌خوا‌و پی‌غه‌مبه‌ره‌ که‌ی ﴿وَمَا تَأْوَىٰ﴾ و م‌ردن ﴿وَهُمْ فَاسِقُونَ﴾ له‌کاتی‌ک‌دا ئە‌وانه‌ به‌رده‌وام سنو‌ور‌شکین بوون ﴿وَلَا تُعْجِبْكَ﴾ وه‌ (ئە‌ی مو‌حه‌مه‌د ﷺ) با‌سه‌رت سو‌ر‌نه‌هینیت ﴿أَمْوَالُهُمْ وَأَوْلَادُهُمْ﴾ مال‌ و مندالی زۆ‌ریان ﴿إِنَّمَا يَرِيدُ اللَّهُ﴾ به‌راستی خوا‌ده‌یه‌ویت ﴿أَنْ يَعْدِيَهُمْ بِهَا﴾ به‌وه‌ (مال‌ و مندال‌) سزایان بدات ﴿فِي الدُّنْيَا﴾ له‌دونیادا ﴿وَتَرَهَقَ أَنْفُسُهُمْ﴾ وه‌ گیانیان ده‌ر‌بجیت ﴿وَهُمْ كَفَرُونَ﴾ له‌کاتی‌ک‌دا ئە‌وانه‌ بێ‌ با‌وه‌ر ن ﴿وَلَا أَنْزَلَتْ سُورَةٌ﴾ و هه‌ر‌ کاتی‌ک‌ سو‌ره‌تێ‌ک‌ بنی‌ر‌دیته‌ خوا‌ره‌وه‌ ﴿أَنْ آمَنُوا بِاللَّهِ﴾ به‌مه‌ی که‌با‌وه‌ر به‌خوا‌ بی‌تن ﴿وَجَاهِدُوا مَعَ رَسُولِهِ﴾ و جیهاد‌ و تیکۆشان بکه‌ن له‌ گه‌ل‌ پی‌غه‌مبه‌ره‌ که‌یدا ﴿أَسْتَدْنَاكَ﴾ مۆ‌له‌ت‌ لێ‌ وه‌رده‌گرن ﴿أَوْ لَوْ أَنْطَلِقَ مِنْهُمْ﴾ ئە‌وانه‌یان که‌خوا‌هن ده‌سه‌لات‌ و سامانن ﴿وَقَالُوا لَوْ دَرْنَا﴾ و ده‌لێ‌ن لی‌مان گه‌رێ‌ و وازمان لێ‌ بیته‌ ﴿تَكُنْ مَعَ الْفَاعِلِينَ﴾ با‌له‌ گه‌ل‌ دانیشتو‌وه‌ کاندایان بین (وه‌ک‌ ئا‌فره‌ت‌ و مندال‌ و په‌که‌ه‌وته‌) ﴿٤٠﴾

رَضُوا بِأَن يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ
 لَا يَفْقَهُونَ ﴿٨٧﴾ لَكِنِ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ
 جَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَأَوْلِيَتِكَ لَهُمُ الْخَيْرَاتُ
 وَأَوْلِيَتِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٨٨﴾ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي
 مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٨٩﴾
 وَجَاءَ الْمُعَذِّرُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ لَهُمْ وَقَعَدَ الَّذِينَ
 كَذَبُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَسَيُصِيبُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ
 أَلِيمٌ ﴿٩٠﴾ لَيْسَ عَلَى الضُّعَفَاءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضَى وَلَا عَلَى الَّذِينَ
 لَا يَجِدُونَ مَا يَنْفِقُونَ حَرَجٌ إِذَا نَصَحُوا لِلَّهِ وَرَسُولِهِ
 مَا عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِنْ سَبِيلٍ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٩١﴾
 وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا أَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ قُلْتَ لَا أَجِدُ
 مَا أَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ تَوَلَّوْا وَأَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ
 حَزَنًا أَلَّا يَجِدُوا مَا يَنْفِقُونَ ﴿٩٢﴾ * إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى
 الَّذِينَ يَسْتَعِدُّونَكَ وَهُمْ أَغْنِيَاءُ رَضُوا بِأَن يَكُونُوا
 مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَعْمُونَ ﴿٩٣﴾

﴿رَضُوا بِأَن يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ﴾ رازی بوون به وهی که له گه ل به جی هیلراوان دا بن (وهك ئافرهت و منداك و په ككه وه ته كانان) ﴿وَطُوعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ﴾ وه مؤر نراوه به سهر دلپاندا ﴿فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ﴾ بویه نه وان هیچ تینا گهن و نازانن ﴿لَسَكِنَ الرَّسُولُ﴾ به لام پیغه مبهه ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ﴾ وه وانهی که پروایان هیناوه له گه لیدا ﴿جَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ﴾ تیکوشان به مال و گیایان ﴿وَأُولَئِكَ لَهُمُ الْخَيْرَاتُ﴾ هه موو خیر و خوشی ههر بؤ نه وانه ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ وه ههر نه وانه سهر فرازن ﴿أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ جَنَّاتٍ﴾ خوا به هه شتانیکی بؤ ناماده کردون ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ که پرووباره کان دین و ده چن به ژیر پاندا ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ به هه میشه یی تیا ده میتنه وه ﴿ذَلِكَ الْقَوْلُ الْعَطِيفُ﴾ نه وه یه سهر که وتنی زور گه و ره ﴿وَجَاءَ الْمَعَذِّرُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ﴾ بیانو گران له عهر به به ده شته کییه کان هاتن (بؤ لای پیغه مبهه) ﴿لِيُؤْذَنَ لَهُمْ﴾ بؤ نه وهی ریگه یان پی بدریت (نه پرون بؤ جیهاد) ﴿وَقَعَدَ الَّذِينَ﴾ وه دانیشن نه وانهی ﴿كَذَّبُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ که درویان کرد له گه ل خوا و پیغه مبهه که یی ﴿سَيَصِيبُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ﴾ بیگومان نه وانه یان که بی پروا بوون له داهاتودا دوو چاریان ده بیت ﴿عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ سزایه کی سه ختی نازاردهر ﴿لَيْسَ عَلَى الضَّعَفَاءِ﴾ (گوناهیک) له سهر بی هیز و په ککه وه ته ونه خوشه کان نی یه ﴿وَلَا عَلَى الْمَرْضَى وَلَا عَلَى الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ مَا يَنْفِقُونَ حَرْجٌ﴾ نه وانه ش که هیچیان نی یه خهر جی بکه ن (بؤ پیوستی جیهاد) هیچ گوناهیکیان له سهر نی یه (که نه پرؤشتون بؤ جیهاد) ﴿إِذْ أَنْصَحُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ کاتیک که دلسوز و راست بن بؤ خوا و پیغه مبهه که یی ﴿مَا عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِنْ سَبِيلٍ﴾ هیچ ریگه یه ک نی یه بؤ (تاوانبار کردنی) نه و چاکه کارانه ﴿وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ وه خوا لیخوش بووی میهره بانه ﴿وَلَا عَلَى الَّذِينَ﴾ وه تاوان له سهر نه و که سانه ش نی یه ﴿إِذَا مَا أُنزِلَتْ لِتَحْمِلَهُمْ﴾ که هاتنه لات (نه ی موحه مبهه) بؤ نه وهی (وولاخیان بؤ دابین که ییت و) سواریان که ییت ﴿قُلْتُ لَا أَجِدُ مَا أَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ﴾ ووتت وولاخم ده ست ناکه ویت سوارتان بکه م (بؤ جیهاد کردن) ﴿تَوَلَّوْا﴾ نه وانیش گه رانه وه ﴿وَأَعْيَبُهُمْ تَفْيِضُ مِنَ الدَّمْعِ﴾ له کاتیکدا چاویان فرمیسکی ده رشت ﴿حَزَنًا أَلَا يَجِدُوا مَا يَنْفِقُونَ﴾ له داخ و خه فته دا که هیچیان نه بوو خهر جی بکه ن (بؤ پیداویستی جیهاد) ﴿إِنَّمَا السَّبِيلُ﴾ نه نهار ریگه (بؤ تاوانبار کردن) ﴿عَلَى الَّذِينَ﴾ له سهر نه وانه یه ﴿يَسْتَدِينُونَكَ وَهُمْ أَعْيُنَاءُ﴾ داوای مؤله تت لی ده کهن له کاتیکدا ده و له مه ندیشن (و توانای رویشن بؤ جیهادیان هه یه) ﴿رَضُوا﴾ رازی بوون ﴿بِأَن يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ﴾ به وهی که له گه ل به جی ماوه کاندا بن (له جیهاد وهك ئافرهت و منداك و نه خوش) ﴿وَطُوعَ اللَّهِ عَلَى قُلُوبِهِمْ﴾ وه خوا مؤری ناوه به سهر دلپاندا ﴿فَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به هویه وه هیچ نازانن ﴿۴۹﴾

يَعْتَذِرُونَ إِلَيْكُمْ إِذَا رَجَعْتُمْ إِلَيْهِمْ قُلْ لَا تَعْتَذِرُوا
لَنْ نُؤْمِنَ لَكُمْ قَدْ نَبَأْنَا اللَّهَ مِنْ أَخْبَارِكُمْ وَسَيَرَى
اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ يُنْفِقُ فَرْصُوهَ فَمَا يَكْفُرُ الْإِنْسَانُ
بِأَنْبِيَائِهِ إِذْ جَاءَهُمْ بَيِّنَاتٌ مِنَ رَبِّهِمْ لِيُحْجِلُوا بِآيَاتِهِ
كَذِبًا ۚ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ اللَّهِ ۚ إِنَّكَ أَبْصَرُ وَلَٰكِنِّي نُؤْمِنُ
بِأَنَّكَ كَذِبٌ عَظِيمٌ ۚ ﴿٩٤﴾ سَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ
لَكُمْ إِذَا أَنْقَلَبْتُمْ إِلَيْهِمْ لَنُتَعَرَّضُوا عَنْهُمْ فَأَعْرِضُوا
عَنْهُمْ ۗ إِنَّهُمْ رَجِسٌ وَمَآؤُهُمْ جَهَنَّمَ جَزَاءُ بِمَا كَانُوا
يَكْسِبُونَ ﴿٩٥﴾ يَحْلِفُونَ لَكُمْ لَنُتَعَرَّضُوا عَنْهُمْ فَإِن
تَعَرَّضُوا عَنْهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَرْضَىٰ عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ
﴿٩٦﴾ الْأَعْرَابُ أَشَدُّ كُفْرًا وَنِفَاقًا وَأَجْدَرُ أَلَّا يَعْلَمُوا حُدُودَ
مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٩٧﴾ وَمِنَ
الْأَعْرَابِ مَن يَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ مَغْرَمًا وَيَتَرَبَّصُ بِكُمْ
الَّذِينَ آوَوْا عَلَيْهِمْ دَائِرَةً السُّوءِ ۗ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٩٨﴾ وَمِنَ
الْأَعْرَابِ مَن يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ
قُرْبَاتٍ عِنْدَ اللَّهِ وَصَلَاتِ الرَّسُولِ ۗ أَلَا إِنَّهَا قُرْبَةٌ لَهُمْ
سَيَدْخِلُ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ ۖ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٩٩﴾

﴿يَعْتَذِرُونَ إِلَيْكُمْ﴾ عوزر و بهانه‌تان بؤ دههیننه وه ﴿إِذَا جَعَلْتُمْ إِلَيْهِنَّ﴾ کاتیک (له‌جیهاد و غه‌زا) گه‌رانه وه بؤ لایان ﴿قُلْ لَا تَعْتَذِرُوا﴾ بلی بهانه و عوزر مههیننه وه ﴿لَنْ نُؤْمِنَ لَكُمْ﴾ نیمه هر گیز باوهرتان پی ناکهین ﴿قَدْ بَيَّنَّا لِلَّهِ مِنْ آخْبَارِكُمْ﴾ چونکه بهراستی خوا ناگاداری کر دوین له هه‌واله کانتان (که ئیوه ناپاک و دوور وون) ﴿وَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ﴾ وه له داهاتوودا خوا و پیغه‌مبه‌ره که‌ی کرده وه کانتان ده‌بینن ﴿فَتُرَدُّونَ﴾ پاشان (له‌رؤزی دوا‌ی دا) ده‌گه‌رینرنه وه ﴿إِلَىٰ عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ﴾ بؤ لای زانای هه‌موو نهینی و ناشکر اکان (که خوی گه‌وره‌یه) ﴿فِي نَبِيِّكُمْ يَمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ نه‌مجا هه‌والتان پی دها به‌وه‌ی له دونیادا ده‌تان کرد ﴿سَيَخْلِفُونَكُمْ بِاللَّهِ لَكُمْ﴾ به‌زویی سویندتان بؤده خون به‌خوا ﴿إِذَا انْقَلَبْتُمْ إِلَيْهِنَّ﴾ کاتیک گه‌رانه وه بؤ لایان ﴿لِنُعْرِضُوا عَنْهُمْ﴾ بؤ ئه‌وه‌ی چاوپوشیان لی بکه‌ن و سه‌ره‌نش‌تیان نه‌که‌ن ﴿فَأَعْرَضُوا عَنْهُمْ﴾ ئیوه‌ش روویان لی وهر گیزن ﴿إِنَّهُمْ رِجْسٌ﴾ بهراستی ئه‌و (دوور و و) انه بیس (ونه‌گریسن) ﴿وَمَا أَوْلَاهُمْ جَهَنَّمَ﴾ وه جینگایان دؤزه‌خه (له‌رؤزی دوا‌ی دا) ﴿جَزَاءً يَمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ توله‌یان لی ده‌سه‌نریت به‌هوی ئه‌و تاوان و خراپه‌ی له‌دونیادا ده‌یان کرد ﴿يَخْلِفُونَ لَكُمْ﴾ (به‌درو) سویندتان بؤده خون ﴿لِنُرْضُوا عَنْهُمْ﴾ بؤ ئه‌وه‌ی لیان پازی بن ﴿فَإِن تَرَضُوا عَنْهُمْ﴾ جا ئه‌گه‌ر ئیوه‌ش لیان پازی بن ﴿فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَرْضَىٰ﴾ ئه‌وه بیگومان خوا پازی ناییت ﴿عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ﴾ له‌که‌سانی ده‌رچو له‌سنوور (تاوانبار) ﴿وَالْأَعْرَابُ أَشَدُّ كُفْرًا وَنِفَاقًا﴾ عه‌ره‌به‌ده‌شته کییه‌کان بی بروایی و دوو روویی یان به‌هیز تره ﴿وَأَجْدُرُ الْأَيْمَانُ﴾ و شایسته‌ترین که‌ن‌ه‌ز‌انن ﴿حُدُودَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾ ئه‌و سنوورانه‌ی خواناردوویه‌تیه‌خواره‌وه ﴿عَلَىٰ رَسُولِهِ﴾ بؤ سه‌ر پیغه‌مبه‌ره که‌ی ﴿وَاللَّهُ عَلَيْهِ حَكِيمٌ﴾ وه خوا زانای کاردرسته ﴿وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ﴾ وه له‌وه‌ عه‌ره‌به‌ده‌شته کییه‌نا‌ده‌ه‌ندیک هه‌یه ﴿وَيَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ مَغْرَمًا﴾ ئه‌وه‌ی لی وهرده‌گیریت و ده‌ی به‌خشیت به‌باج و سه‌رانه‌ی داده‌نیت ﴿وَيَرِثُ بِكُمْ الذَّوَابِرَ﴾ وه چاوه‌روانی ده‌که‌ن به‌سه‌ر هاتی خراپتان به‌سه‌ردا بیت ﴿عَلَيْهِنَّ دَابِرَةُ السَّوَاءِ﴾ به‌لا و به‌سه‌ر هاتی خراپ به‌سه‌ر خویاندا بیت ﴿وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ خواش بیسه‌ری زانایه ﴿وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ﴾ وه هه‌ندیکی تر له‌وه‌ عه‌ره‌به‌ده‌شته کییه‌نا هه‌یه ﴿يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ که‌ باوهرپان به‌خوا و به‌رؤزی دوا‌ی هه‌یه ﴿وَيَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ قُرْبَاتٍ﴾ وه وای داده‌نیت ئه‌وه‌ی ده‌ی به‌خشیت هوی نریک بوونه‌وه‌یه ﴿عِنْدَ اللَّهِ﴾ له‌خوا ﴿وَصَلَوَاتِ الرَّسُولِ﴾ وه دوعا کردنی پیغه‌مبه‌ر ﴿أَلَا إِنَّهَا قُرْبَةٌ لَّهُمْ﴾ بیدار بن بیگومان ئه‌وه هوی نریک بوونه‌وه‌یانه له‌خوداوه ﴿سَيَخْلِفُهُمُ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ﴾ له‌ثاینده‌دا خوا ده‌بان‌خاته‌ناو میهره‌بانی و په‌حمه‌تی خویه‌وه ﴿إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ بیگومان خوا لیورده‌ی میهره‌بانه ﴿۹۱﴾

وَالسَّابِقُونَ الْأَوْلَىٰ أُولَئِكَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ
 اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ
 لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا
 ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٠٠﴾ وَمَنْ حَوْلَكُمْ مِنَ الْأَعْرَابِ
 مُنْفِقُونَ وَمِنْ أَهْلِ الْمَدِينَةِ مَرَدُوا عَلَىٰ النِّفَاقِ لَا تَعْلَمُهُمْ
 نَحْنُ نَعْلَمُهُمْ سَنُعَذِّبُهُمْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ يُرَدُّونَ إِلَىٰ عَذَابِ
 عَظِيمٍ ﴿١٠١﴾ وَآخَرُونَ اعْتَرَفُوا بِذُنُوبِهِمْ خَلَطُوا عَمَلًا صَالِحًا
 وَآخَرَ سَيِّئًا عَسَىٰ اللَّهُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ
 ﴿١٠٢﴾ خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا وَصَلِّ عَلَيْهِمْ
 إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٠٣﴾ أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ
 اللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَأْخُذُ الصَّدَقَاتِ وَأَنَّ
 اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٠٤﴾ وَقُلِ اعْمَلُوا فَسَيَرَىٰ اللَّهُ عَمَلَكُمْ
 وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ وَسَتُرَدُّونَ إِلَىٰ عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ
 فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٠٥﴾ وَآخَرُونَ مُرْجُونَ لَأَمْرِ اللَّهِ
 إِمَّا يَعَذِّبُهُمْ وَإِمَّا يَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٠٦﴾

﴿وَالسَّيُّفُونَ الْأُولُونَ﴾ و به پیشکوه و توه به که مه‌کان (ئه‌وانه‌ی له‌سه‌ره‌تاوه باوه‌ریان هینا) ﴿مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ﴾ له‌کوچه‌ران و یاریده‌ده‌ران ﴿وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ﴾ ئه‌وانه‌ش زور به چاکی به‌یره‌وی ئه‌وانیان کردووه و شویتیان که‌وتوون ﴿رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ﴾ خوا‌لییان رازیبه ﴿وَرَضُوا عَنْهُمْ﴾ ئه‌وانیش له‌خوا رازین ﴿وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ﴾ وه (خوا) به‌هشتانیکی بو‌ئاماده کردوون ﴿تَجْرِي تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ که‌رووباره‌کان دین و ده‌جن به‌ژیراندا ﴿خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾ تیدا ده‌میننه‌وه به‌هه‌میشه‌یی و بی‌برانه‌وه ﴿ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ ئه‌ویه‌گه‌یشتن به‌ئامانجی گه‌وره ﴿وَمَنْ حَوَّلَ كُفْرًا إِلَى الْإِسْلَامِ﴾ و له‌و عه‌ربه‌به‌ده‌شته‌کیانه‌ی که‌له‌ده‌ورو به‌رتان دان ﴿مُنْفِقُونَ﴾ ناپاکانیک ههن ﴿وَمِنَ أَهْلِ الْمَدِينَةِ﴾ هه‌ندیک له‌خه‌لکی مه‌دینه‌ش ﴿مَرَدُوا عَلَى الْإِنْفَاقِ﴾ له‌سه‌ر ناپاکی راهاتوون و خو‌یان بو‌ته‌رخان کردووه ﴿لَا تَعْلَمُهُمْ حَتَّىٰ تَعْلَمَهُمُ﴾ تو (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) نایاناسیت ئیمه‌چاک ده‌یاناسین ﴿سَعَدَ لَهُمْ مَرَاتِنَ﴾ له‌ئاینده‌دا دوو‌جار سزایان ده‌ده‌ین ﴿ثُمَّ يُرَدُّونَ إِلَىٰ عَذَابٍ عَظِيمٍ﴾ دو‌اتریش ده‌گه‌رینترینه‌وه بو‌ناو سزایه‌کی گه‌وره (دوزه‌خ) ﴿وَأَخْرَجُوا بِدُونِ بَهْمَةٍ﴾ وه‌که‌سانیکی تر ههن دانیان ناوه‌به‌گونه‌ه‌کانیاندا ﴿خَلَطُوا عَمَلًا صَالِحًا﴾ کرده‌وه‌ی چاکیان تیکه‌ل کردووه ﴿وَأَخْرَجْتَنِي﴾ له‌گه‌ل کرده‌وه‌ی تری خراپدا ﴿عَسَىٰ اللَّهُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ﴾ ئومید وایه‌خوا توبه‌یان لی‌وه‌ر گریت ﴿إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ به‌راستی خوا‌لی بورده‌ی میهره‌بانه ﴿حَدَّثَنَا أَمْوَالُهُمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ﴾ وه‌برگه‌له‌مال و داراییان (زه‌کات و سه‌ده‌قه) تا‌به‌ه‌ویه‌ه‌پاکیان بکه‌یته‌وه (له‌گونه‌ه‌ه‌تاوان) ﴿وَتُرَكَّبُهُمْ بِنَايَ﴾ و (دلیان) بوخت و خاوین ده‌که‌یت به‌و مال به‌خشینه ﴿وَصَلِّ عَلَيْهِمْ﴾ و دوعا و نزای خیریان بو‌یکه ﴿إِنَّ صَلَوَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ﴾ به‌راستی دوعای تو‌ئارامی و دل‌خوشی یه‌بو‌ئه‌وان ﴿وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ وه‌خوا بیسه‌ری زانایه ﴿الَّذِينَ يَعْلَمُونَ﴾ ئایا نه‌بان زانیوه ﴿أَنَّ اللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ﴾ که‌بیگومان هه‌ر خوا‌ته‌ویه‌به‌شیمانی له‌به‌نده‌کانی وه‌رده‌گریت ﴿وَيَأْخُذُ الصَّدَقَاتِ﴾ وه‌هه‌ر ئه‌و خیر و به‌خشینه‌کان وه‌رده‌گریت ﴿وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ﴾ وه‌به‌راستی هه‌ر خوا‌یه‌وه‌ر گری توبه‌یه‌و میهره‌بانه (له‌گه‌ل به‌نده‌کانیدا) ﴿وَقُلْ أَعْمَلُوا﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) به‌وانه (بلی: کارو کرده‌وه بکه‌ن) ﴿فَسِيرَىٰ اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ﴾ جا‌بیگومان خوا‌و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی و پرواداران کرده‌وه‌کانتان ده‌بینن ﴿وَسَرُّدُونَ﴾ له‌پاشان ده‌گه‌رینترینه‌وه ﴿إِلَىٰ عِلِّيِّ الْعَالِيِّ وَاللَّهِدَةِ﴾ بۆلای (خوا‌ی) زانا به‌هه‌موو نه‌یتی و ئاشکرانان ﴿يُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ ئه‌مجا‌هه‌والتان ده‌داتی به‌هه‌رچی که‌ئیوه‌له‌دوینادا ده‌تان کرد ﴿وَأَخْرَجُوا مَرْجُونَ﴾ (له‌به‌جی ماوه‌کان دا) که‌سانیکی تر هه‌بوون که‌دوا‌خران ﴿لَا تَمُرَّ اللَّهُ﴾ بۆ‌فرمان و بریاری خوا ﴿إِنَّمَا يُعَذِّبُهُمْ﴾ یان سزایان ده‌دات ﴿وَأَمَّا يُتُوبُ عَلَيْهِمْ﴾ یان به‌شیمانیان لی‌وه‌رده‌گریت ﴿وَاللَّهُ عَلَيْهِمْ حَكِيمٌ﴾ وه‌خوا زانای کار دروسته ﴿۲۰۳﴾

وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا ضِرَارًا وَكُفْرًا وَتَفْرِيقًا بَيْنَ
 الْمُؤْمِنِينَ وَإِرْصَادًا لِمَنْ حَارَبَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ مِنْ قَبْلُ
 وَلَيَحْلِفُنَّ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا الْحُسْنَىٰ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ
 لَكَاذِبُونَ ﴿١١٧﴾ لَا تَقُمْ فِيهِ أَبَدًا الْمَسْجِدُ أُسِّسَ عَلَى التَّقْوَىٰ
 مِنْ أَوَّلِ يَوْمٍ أَحَقُّ أَنْ تَقُومَ فِيهِ فِيهِ رِجَالٌ يُحِبُّونَ أَنْ
 يَتَطَهَّرُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُطَهَّرِينَ ﴿١١٨﴾ أَفَمَنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ
 عَلَى تَقْوَىٰ مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٍ خَيْرًا مِمَّنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ
 عَلَى شَفَا جُرْفٍ هَارٍ فَأَنْهَارُ بِهِ فِي نَارِ جَهَنَّمَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي
 الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١١٩﴾ لَا يَزَالُ بُنِيَ لَهُمُ الَّذِي بَنَوْا رِيْبَةً
 فِي قُلُوبِهِمْ إِلَّا أَنْ تَقَطَّعَ قُلُوبُهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ
 ﴿١٢٠﴾ * إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَىٰ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ
 بِأَنْ لَهُمُ الْجَنَّةُ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ
 وَيُقْتَلُونَ وَعَدَّ عَلَيْهِمْ حَقًّا فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ
 وَالْقُرْآنِ وَمَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ فَاسْتَبْشِرُوا
 بِبَيْعِكُمْ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٢١﴾

﴿وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا﴾ و (له‌ناپاکان) نه‌وانه‌ی مز‌گه‌وتیکیان دروست کرد ﴿ضُرَارًا﴾ بۆ زیان گه‌یاندن (به‌موسلمانان) ﴿وَكُفْرًا﴾ و خوانه‌ناسی ﴿وَتَفْرِيقًا بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ و جیا‌وازی خستنه‌نیوان تیمانداران ﴿وَأَرْصَادًا لِّلْمَنِّ﴾ و بۆ چاوه‌روانی کردنی که‌سانی ﴿حَارَبَ اللَّهُ وَّرَسُولَهُ﴾ که‌دزابه‌تی خوا و پیغه‌مبهره‌که‌یان کردوه ﴿مِّن قَبْلِ﴾ له‌وه‌و پیش ﴿وَلِيَحْلِفُنَّ إِنَّ أَرَدْنَا إِلَّا الْحُسْنَ﴾ بیگومان (ئه‌و دو‌و رو‌وانه) سویتد ده‌خون (ده‌لین) تنها چاکه‌مان ویستووه ﴿وَاللَّهُ يَشْهَدُ﴾ به‌لام خوا‌شایه‌تی ده‌دات ﴿إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ﴾ که‌به‌راستی نه‌وانه‌ دروژن ﴿لَا تَقُمْ فِيهِ أَبَدًا﴾ هه‌رگیز نویژی تیدانه‌که‌ی (ئه‌ی مو‌حه‌مه‌د ﷺ) ﴿لَمَسْجِدٍ أُسِّسَ عَلَى التَّقْوَىٰ﴾ بیگومان مز‌گه‌وتیک که‌له‌سه‌ر بناغه‌ی ته‌قوا و له‌خوا‌ترسان دامه‌زرا بیت ﴿مِن أَوَّلِ يَوْمٍ﴾ له‌یه‌که‌م روژوه (یه‌که‌م روژ هانت بۆ شاری مه‌دینه) ﴿أَحَقُّ أَنْ تَقُومَ فِيهِ﴾ شایسته‌تره‌که‌ نویژی تیدا بکه‌یت ﴿فِيهِ رِجَالٌ يُحِبُّونَ﴾ بیاوانیکی تیدایه‌پیان خو‌شه ﴿أَنْ يَّظَهَّرُوا﴾ که‌خویان خاوین و پاک بکه‌نه‌وه (له‌زه‌نگ و ژاری سه‌رده‌می نه‌فامی) ﴿وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُطَهَّرِينَ﴾ خوایش نه‌وانه‌ی خو‌ش ده‌ویت که‌ده‌بانه‌ویت خویان پاک بکه‌نه‌وه ﴿أَفَمَنْ أُسِّسَ بُيُوتُهُ﴾ جا‌نایا که‌سینک بناغه‌ی مز‌گه‌وته‌که‌ی دامه‌زرا‌ند بیت ﴿عَلَى تَقْوَىٰ مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٍ خَيْرٍ﴾ له‌سه‌ر خواناسی و به‌ده‌ست هیئانی ره‌زامه‌ندی خوا چاکتره ﴿أَمْ مِّنْ أُسِّسَ بُيُوتَهُ﴾ یان که‌سینک بناغه‌ی مز‌گه‌وته‌که‌ی دامه‌زرا‌ند بیت ﴿عَلَى شَفَا جُرْفٍ هَارٍ﴾ له‌سه‌ر لیواری که‌نده‌لانیکی فسه‌ل و رو‌وخه‌ک ﴿فَأَنهَارٍ بِيَهُ فِي نَارٍ جَهَنَّمَ﴾ جا‌به‌خویه‌وه بر‌وخیته‌ناو تاگری دوزه‌خه‌وه ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ وه‌خوارینم‌وینی که‌سانی سته‌مکار ناکات ﴿لَا يَزَالُ يُبْعِثُهُمُ اللَّهُ﴾ به‌رده‌وام ئه‌و دروست کراوه‌یان ﴿بَنَاتٍ﴾ که‌دروستیان کرد ﴿رِبَيعَةً فِي قُلُوبِهِمْ﴾ هوی بی‌ئارامی و گومانه‌له‌دلیندا (واته‌هه‌رگیز له‌دلین ده‌رناچیت) ﴿إِلَّا أَنْ تَقَطَّعَ قُلُوبُهُمْ﴾ مه‌گه‌ر دلین پارچه‌پارچه بکریت (و بمرن) ﴿وَاللَّهُ عَلَيْهِ حَكِيمٌ﴾ وه‌خوا‌زانای کار دروسته ﴿إِنَّ اللَّهَ أَشَدُّ رِيًّا﴾ به‌راستی خوا ک‌ریو‌ه‌تی ﴿مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ له‌بساوه‌رداران ﴿أَنفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ﴾ گیان و مالیان ﴿بِأَنَّهُمُ الْحَيَّةُ﴾ به‌وه‌ی که‌به‌هه‌شتیان ده‌داتی له‌بریتیدا ﴿يَقْتُلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ (ئه‌و بر‌واداران) ده‌جه‌نگن له‌رپی خوادا ﴿يَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ﴾ ته‌مجا (بن‌باوه‌ران) ده‌کوژن و (خو‌شیان) ده‌کوژین (شه‌هید‌ه‌بن) ﴿وَعَدَا عَلَيْهِ حَقًّا﴾ ئه‌مه‌به‌لینیکی راسته (و خوا‌بریار‌ی داوه) له‌سه‌رخوی ﴿فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْقُرْآنِ﴾ له‌ته‌ورات و ئینجیل و قورئاندا ﴿وَمَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ﴾ جا‌کی به‌به‌لین و په‌یمانی خوی وه‌فادار‌تره ﴿مِنَ اللَّهِ﴾ وه‌ک خوی گه‌وره؟ ﴿فَأَسْتَبْشِرُوا بِنِعْمَةِ اللَّهِ﴾ که‌واته‌مژده‌به‌خشن و شادمان بن‌به‌و فروشته‌تان ﴿بِأَعْتُرُ بِهِ﴾ که‌مامه‌له‌تان پیوه‌کرد ﴿وَذَلِكَ هُوَ الْقَوْلُ الْعَظِيمُ﴾ (به‌راستی) هه‌ر ئه‌وه‌یه‌گه‌یشتن به‌ئامانجی زور‌گه‌وره ﴿

التَّائِبُونَ الْعَابِدُونَ الْحَامِدُونَ السَّاعِدُونَ
 الرَّاكِعُونَ السَّاجِدُونَ الْأَمْرُونَ بِالْمَعْرُوفِ
 وَالنَّاهُونَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَالْحَافِظُونَ لِحُدُودِ اللَّهِ
 وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٢﴾ مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا
 أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُوا أُولَىٰ قُرْبَىٰ
 مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿١١٣﴾ وَمَا
 كَانَ اسْتِغْفَارُ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ إِلَّا عَن مَّوْعِدَةٍ وَعَدَّهَا
 إِلَيْهِ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ أَنَّهُ عَدُوٌّ لِلَّهِ تَبَرَّأَ مِنْهُ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ
 لَأَوَّاهٌ حَلِيمٌ ﴿١١٤﴾ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ قَوْمًا بَعْدَ إِذْ
 هَدَاهُمْ حَتَّىٰ يُبَيِّنَ لَهُمْ مَا يَتَّقُونَ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ
 عَلِيمٌ ﴿١١٥﴾ إِنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي
 وَيُمِيتُ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١١٦﴾
 لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ
 اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبَ
 فَرِيقٍ مِّنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ إِنَّهُ بِهِمْ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿١١٧﴾

﴿التَّائِبُونَ﴾ (موجاهیدانی ریڭگای خوا، ئەمانه سیفه‌تیانه) تۆبه‌کارن ﴿الْحَادِدُونَ﴾ خوابه‌رستن
 ﴿الْحَادِدُونَ السَّاجِدُونَ﴾ سوپاسگوزار و گه‌شتیارن (کۆچهرن له‌پیتناو خوادا) ﴿الرَّكِعُونَ﴾
 السَّاجِدُونَ ﴿كِرِنوش و سوزده بهرن (نویژ خوینن) ﴿الْأَمْرُونَ بِالْمَعْرُوفِ﴾ فرمان ده‌رن به‌چاکه
 و ﴿وَالنَّاهُونَ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ به‌رگری که‌رن له خرابه ﴿وَالْحَافِظُونَ لِحُدُودِ اللَّهِ﴾ پارێزه‌ران بۆ
 سنووره‌کانی خوا ﴿وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ جا (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) موزده بده به‌و باوه‌رداران‌هی (ئه‌و
 سیفاتانه‌یان تیدایه) ﴿﴿﴾ ﴿مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَاللَّذِينَ آمَنُوا﴾ ره‌وا وشایسته‌نی یه بۆ پیغه‌مبه‌ر و باوه‌رداران
 ﴿أَنْ يَسْتَعْفِفُوا وَالْمُشْرِكِينَ﴾ که داوای لی‌بوردن بکه‌ن بۆ هاوبه‌ش دانهران ﴿وَلَوْ كَانُوا أُولَىٰ
 قُرْبَىٰ﴾ با خزمی نزیکیشیان بن ﴿مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ﴾ له پاش ئه‌وه‌ی که بۆیان ده‌رکه‌وتوووه
 ﴿أَنَّهُمْ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ﴾ که بیگومان ئه‌و (هاوبه‌ش دانهرانه) هاوه‌ل و پیری دۆزه‌خن ﴿﴿﴾ ﴿وَمَا
 كَانَ اسْتِغْفَارُ الْإِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ﴾ وه داوای لی‌خۆش بوونی ئیبراهیم بۆ باوکی ﴿إِلَّا عَنِ مَوْعِدَةٍ﴾ تنه‌ها
 له‌به‌رواده و به‌لینیک بوو ﴿وَعَدَاهَا آيَةٌ﴾ که به باوکی دابوو (که داوای لی‌بوردنی بۆ بکات) ﴿فَلَمَّا
 تَبَيَّنَ لَهُ﴾ جا کاتیک بۆی روون بوویه‌وه ﴿أَنَّهُ وَعَدُ اللَّهِ﴾ که بیگومان باوکی دوزمنی خوایه ﴿تَبَيَّرَ﴾
 مَنَةً ﴿خَوَىٰ لِيْ بِهْرِ كَرْد﴾ ﴿إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَأَوَّاهٌ حَلِيمٌ﴾ به‌راستی ئیبراهیم زۆر له‌خو‌ا ترس و له‌سه‌ر
 خۆ بوو ﴿﴿﴾ ﴿وَمَا كَانَتْ اللَّهُ يُضِلُّ قَوْمًا﴾ وه خوا هیچ گه‌ل وه‌وزنیک گومرا ناکات ﴿بَعْدَ إِذْ
 هَدَيْتَهُمْ﴾ دوا‌ی ئه‌وه‌ی رینمونی کردوون ﴿حَتَّىٰ بَيَّنَّ لَهُمْ مَا يَتَّقُونَ﴾ هه‌تا بۆیان روون نه‌کاته‌وه
 ئه‌وه‌ی پیویسته‌خو‌یانی لی‌بپاریزن ﴿إِنَّ اللَّهَ يَكُلِّ لِيْ عِلْمٌ﴾ بیگومان خوا زانا و ناگاداره به‌هه‌موو
 شتیک ﴿﴿﴾ ﴿إِنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ بیگومان هه‌ر بۆ خوایه پادشایه‌تی و مولکی هه‌موو
 ئاسمانه‌کان و زه‌وی ﴿يُحْيِيْ وَيُمِيتُ﴾ (خوا) ده‌ژینیت و ده‌شم‌رینیت ﴿وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾
 وه بیجگه‌ له‌خوا بۆ ئیوه‌ نیه ﴿مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ﴾ هیچ دۆست و فریاد‌ره‌س و یارمه‌تی ده‌رنیک ﴿﴿﴾
 ﴿لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ﴾ بیگومان خوا ته‌وبه‌ی وه‌رگرت له پیغه‌مبه‌ر ﷺ ﴿وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ
 الَّذِينَ﴾ و له‌و کۆچهر و یاری ده‌ده‌رانه‌ی ﴿اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْمُسْرَةِ﴾ که شوینی (پیغه‌مبه‌ر ﷺ) که‌وتن
 له‌کاتی سه‌ختی و نار‌ه‌حه‌تیدا (مه‌به‌ست پی‌ی جه‌نگی ته‌بوکه) ﴿مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَرْغَبُ قُلُوبُ قَرِيبٍ مِنْهُمْ﴾
 پاش ئه‌وه‌ی نزیک بوو دلی کۆمه‌لێکیان له‌هه‌ق لاب‌دات ﴿ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ﴾ پاشان خوا ته‌وبه‌ی لی
 وه‌رگرتن ﴿إِنَّ رَبَّهُمْ﴾ به‌راستی خوا له‌گه‌لیان ﴿رَوْفٌ رَّحِيمٌ﴾ دل‌سۆز و میه‌ره‌بانه ﴿﴿﴾

وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خَلَفُوا حَتَّىٰ إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ
 بِمَا رَحُبَتْ وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ أَنفُسُهُمْ وَظَنُّوا أَن لَّا مَدْجَأَ
 مِنِ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ
 الرَّحِيمُ ﴿١١٨﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ
 الصَّادِقِينَ ﴿١١٩﴾ مَا كَانَ لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ وَمَن حَوْلَهُمْ
 مِّنَ الْأَعْرَابِ أَن يَتَخَلَّفُوا عَن رَّسُولِ اللَّهِ وَلَا يَرْغَبُوا
 بِأَنفُسِهِمْ عَن نَّفْسِهِ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ لَا يُصِيبُهُمْ ظَمَأٌ
 وَلَا نَصَبٌ وَلَا مَخْمَصَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَطَئُونَ مَوْطِئًا
 يَغِيظُ الْكُفَّارَ وَلَا يَنَالُونَ مِن عَدُوٍّ نَّجَلًا إِلَّا كَتَبَ
 لَهُم بِهِ عَمَلٌ صَالِحٌ إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ
 ﴿١٢٠﴾ وَلَا يُنْفِقُونَ نَفَقَةً صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً وَلَا يَقْطَعُونَ
 وَادِيًا إِلَّا كَتَبَ لَهُم لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا كَانُوا
 يَعْمَلُونَ ﴿١٢١﴾ * وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ لِيَنفِرُوا كَآفَّةً
 فَلَوْلَا نَفَرَ مِن كُلِّ فِرْقَةٍ مِّنْهُمْ طَائِفَةٌ لِّيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ
 وَلِيُنذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ ﴿١٢٢﴾

﴿وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خُلِفُوا﴾ ہر وہ ہا (خو ا تہ وہی و ہر گرت) لہ و سئ کہ سہ ش کہ دو ا خرا ن (خو ا
 دہ بار ہیا ن پر یاری نہ دابو) ﴿حَتَّىٰ إِذَا صَافَتْ عَلَيْهِمُ﴾ ہہ تا ئہ و کاتہی لیان تہ سک بو یو ہہ ﴿الْأَرْضُ
 يَمَارِحَبَتْ﴾ زہوی بہو فراوانیہی کہ ہہ یہ تی ﴿وَصَافَتْ عَلَيْهِمُ أَنْفُسُهُمْ﴾ و بیزار بوون لہ گیانی خو شیان
 ﴿وَوَطْنُوْا أَلَّا مَلَجًا﴾ و زانیان ہیچ بہ نا گہ یہ کہ نی یہ ﴿مِنَ اللَّهِ﴾ لہ (سزای) خو ا ﴿إِلَّا إِلَيْهِ﴾ مہ گہر
 بہ نابی خو ی نہ بیت ﴿ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ﴾ پاشان بہ شیمانی لی و ہر گرتن (بہ دابہ زاندنی چہ ند ثابہ تیک)
 ﴿لِيَسْتُوْبُوْا﴾ بؤ ئہ وہی توبہ بکہن ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ﴾ بہ راستی خو ا ہہ می شہ توبہ و ہر گری می ہر بہانہ
 ﴿يَتَابِعُهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئہی ئہ وانہی ہر واتان ہینا و ہ ﴿اتَّقُوا اللَّهَ﴾ خو تان پار یزن لہ (تو لہی) خو ا
 ﴿وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ﴾ و لہ گہ ل راست گو یان دابن و لہ ریزی ئہ و اندابن ﴿مَا كَانَ لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ﴾
 نہ دہ بوو خہ لکی مہ دینہ ﴿وَمَنْ حَوَّلَهُمْ مِنَ الْأَعْرَابِ﴾ و ئہ و عہ رہہ دہ شتہ کیانہی بہ دہ وور و بہر یان دان
 ﴿أَن يَتَخَلَّفُوا عَن رَّسُولِ اللَّهِ﴾ لہ پیغہ مہری خو ا ﴿بِهِ جُنَّ﴾ بہ جئ بمیتن و دوابکہون (لہ جیہاد کردن) ﴿وَلَا
 يَرْعَبُوا بِأَنفُسِهِمْ عَن نَّفْسِهِ﴾ و گیانی خو یان لہ گیانی پیغہ مہر ﴿خَوْشَرَبُوْا﴾ ﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ﴾ ئہ وہ
 لہ بہر ئہ وہیہ کہ بیگومان ئہ وان ﴿لَا يُصِيبُهُمْ﴾ دوو چاریان نابیت ﴿ظَمًا وَلَا نَصَبًا﴾ ہیچ تینو وہیہ تی
 و ماندو و بوون ﴿وَلَا مَحْمَصَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ و برستی یہ کہ لہ رپی خو ا ﴿وَلَا يَطْوُونَ مَوْطِئًا﴾ ہر وہا
 بی ناخہ نہ ہیچ شو نینک (لہ خاکی کافران) ﴿يَغِيظُ الْكُفَّارَ﴾ کہ رقی کافرانی بی ہہ لسی و تورہ یان
 کات ﴿وَلَا يَأْتُلُونَ مِن عَدُوِّ تَبَلًا﴾ و ہ ہیچ زبانیٹ لہ دوژمن نادہن (دیل کردن و کوشتبیان یا گرتنی
 مال و سامانیان) ﴿إِلَّا كُتِبَ لَهُم بِهِ﴾ ئیلا بہم کردہ وانہ بو یان دہنو سریت ﴿عَمَلٌ صَالِحٌ﴾ کردہ وہیہ کی
 چاک ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ بیگومان خو ای گہورہ ﴿لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ﴾ پاداشتی چاکہ کاران وون ناکات
 ﴿وَلَا يُنْفِقُونَ نَفَقَةً﴾ و ہ ہیچ شتیک (لہ رنگہی خودا) نابہ خشن ﴿صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً﴾ بچو وک
 بیت یان گہورہ (کہم بیت یان زور) ﴿وَلَا يَقْطَعُونَ وَادِيًا﴾ و ہیچ دو ل و شیونک نابرن ﴿إِلَّا كُتِبَ لَهُمْ﴾
 ئیلا بو یان دہنو سریت ﴿لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ﴾ بؤ ئہ وہی خو ا پاداشتیان بداتہ وہ ﴿أَحْسَنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾
 بہ چاکترین پاداشتی ئہ وہی کہ دہیان کرد ﴿وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ﴾ و ہ نہ دہ بوو باو ہر داران
 ﴿لِيَسْتَفْرُوا كَافَّةً﴾ تیکرا ہہ موو دہر چن و برؤن (بؤ جیہاد) ﴿فَلَوْ لَا نَفَرَ﴾ ئہ گہر دہر بچو ونا یہ
 ﴿مِن كُلِّ فِرْقَةٍ مِّنْهُمْ طَائِفَةٌ﴾ لہ ہہ موو کو مہ لیکیان چہ ند کہ سیک ﴿لِيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ﴾ بؤ ئہ وہی
 لہ ثابنہ کہ یان تیبگن و شارہ زابن ﴿وَلِيُنذِرُوا قَوْمَهُمْ﴾ بؤ ئہ وہی گہل و ہوزہ کہ یان (شارہ زابکن
 لہ وہی کہ فیری بوون) بیشیان ترسینن (لہ ناگری دو زخ) ﴿إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ﴾ کاتیک گہر انہ وہ
 (لہ جیہاد کردن) بؤ لایان ﴿لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ﴾ بؤ ئہ وہی ئہ وانیش (شارہ زابین) و بیدار بینہ وہ
 (لہ نہ زانی) ﴿۱۳۳﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُمْ مِنَ الْكُفَّارِ
وَلْيَجِدُوا فِيكُمْ غُلظَةً ءَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ
﴿١١٣﴾ وَإِذَا مَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ فَمِنْهُمْ مَن يَقُولُ أَيُّكُمْ زَادَتْهُ
هَذِهِ ءِإِيمَانًا فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا فزَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَهُمْ
يَسْتَبْشِرُونَ ﴿١١٤﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ فَزَادَتْهُمْ
رِجْسًا إِلَىٰ رِجْسِهِمْ وَمَاتُوا وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿١١٥﴾ أَوَلَا
يَرَوْنَ أَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ فِي كُلِّ عَامٍ مَّرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ
ثُمَّ لَا يَتُوبُونَ وَلَا هُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿١١٦﴾ وَإِذَا مَا
أُنزِلَتْ سُورَةٌ نَّظَرَ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ هَلْ يَرِيكُمْ
مِّنْ أَحَدٍ ثُمَّ انصَرَفُوا صَرَفَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ
لَّا يَفْقَهُونَ ﴿١١٧﴾ لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنفُسِكُمْ
عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ
رَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿١١٨﴾ فَإِن تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ
إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿١١٩﴾

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ هـی ئەوانە‌ی کە ئیمانتان هێناوه ﴿قَاتِلُوا الَّذِينَ﴾ بجهنگن له‌دژی ئەوانە‌ی
 ﴿يَلُونَكُمْ﴾ کە نزیکن لێتانه‌وه ﴿مِنَ الْكُفَّارِ﴾ له‌بێ پروایان ﴿وَلِيَجِدُوا فِيكُمْ غِلْظَةً﴾ وه‌با‌بێ باوه‌ران
 له‌ئێوه‌دا توندو تیژی ببینن ﴿وَأَعْلَمُوا﴾ وبزانن ﴿أَنَّ اللَّهَ﴾ بئێگومان خودا ﴿مَعَ الْمُتَّقِينَ﴾ له‌گه‌ن‌باریز کاران
 وه‌خوا ترساندایه ﴿وَإِذَا مَا أَنْزَلَتْ سُورَةٌ﴾ وه‌کاتیک سوره‌تیک (له‌قورئان) بنێردیته‌ خواره‌وه
 ﴿فَمَنْهُمْ مَّنْ يَقُولُ﴾ (دوو پروه‌کان) ه‌ی وایان ه‌به‌به‌ ده‌لیت ﴿أَيُّكُمْ زَادَتْهُ هَذِهِ إِيمَانًا﴾ کام له‌ئێوه
 باوه‌ری به‌م (سوره‌ته) زیاد‌ی کرد ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ جا ئەوانە‌ی کە باوه‌ریان هێناوه ﴿فَزَادَتْهُمْ
 إِيمَانًا﴾ ئەمه‌ ئیمانیان زیاد‌ده‌کات (و به‌هێ‌تر ده‌بیت) ﴿وَهُمْ يَسْتَبْشِرُونَ﴾ وه‌ئەوان مژده‌ به‌خشن
 وخۆش‌حالن ﴿وَأَمَّا الَّذِينَ﴾ به‌لام ئەوانە‌ی ﴿فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ﴾ له‌نیو‌دلیاندا نه‌خۆشی (وناپاک‌ی) ه‌یه
 (وه‌ک دوو پروه‌کان) ﴿فَزَادَتْهُمْ﴾ ئەوه‌ سوره‌ته‌که‌ بۆیان زیاد‌ده‌کات ﴿وَيَجَسَّأ إِلَىٰ رِجْسِهِمْ﴾ سه‌ره‌رای پیسی
 وناپاک‌ی خۆیان پیسی وناپاک‌ی تر ﴿وَمَا أُولَٰئِكَ﴾ ئەو (ناپاکانه) ده‌مرن ﴿وَهُمْ كَفَرُونَ﴾ له‌کاتیکدا کە
 بێ پروان ﴿أُولَٰئِكَ﴾ ئایا ئەوانه‌ نازانن و نابینن ﴿أَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ﴾ بئێگومان ئەوان تاقی ده‌کرینه‌وه
 ﴿فِي كُلِّ عَامٍ﴾ له‌هه‌موو سالیکدا ﴿مَرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ﴾ جاریک یان دوو جار ﴿ثُمَّ لَا يَأْتِيكُمُ الْبَشَانُ﴾ پاشان
 ئەوان ناگه‌رینه‌وه و تۆبه‌ناکهن ﴿وَلَا هُمْ يَدَّكُرُونَ﴾ وه‌په‌ند وه‌رناگرن ﴿وَإِذَا مَا أَنْزَلَتْ سُورَةٌ﴾
 وه‌کاتیک سوره‌تیک بنێردیته‌ خواره‌وه ﴿نَظَرَ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ﴾ (ئەو دوو پروانه) ده‌روانن بۆ یه‌کتری
 ﴿هَلْ يَرِيكُمْ مِّنْ أَحَدٍ﴾ (ده‌لینن) ئایا ه‌یچ کەس ده‌تان ببینت؟ ﴿ثُمَّ أَنْصَرَفُوا﴾ پاشان (به‌دزیه‌وه)
 ده‌گه‌رینه‌وه ﴿صَرَفَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ﴾ خوا دلیانی وه‌رگیرا (له‌پرواهیتان) ﴿بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ﴾
 چونکه به‌راستی ئەوانه‌ کۆمه‌لێکن ه‌یچ تی ناگه‌ن ﴿لَقَدْ جَاءَكُمْ﴾ سویند به‌خوا به‌راستی
 بۆتان هاتووه ﴿رَسُولٌ مِّنْ أَنْفُسِكُمْ﴾ پێغه‌مبه‌ریک له‌خۆتان ﴿عَزِيزٌ عَلَيْهِ﴾ قورس و گرانه‌به‌لایه‌وه
 ﴿مَاعَشِيرَتِهِ﴾ نا‌ره‌حه‌تی و ناخۆشی ئێوه ﴿حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ﴾ زۆر سووره‌له‌سه‌ر (باوه‌ره‌یتان) تان
 ﴿بِالْمُؤْمِنِينَ رَؤُوفٌ رَّحِيمٌ﴾ بۆ ب‌رواداران زۆر دلسۆز و میهره‌بانه ﴿فَإِنْ تَوَلَّوْا﴾ جا ئە‌گه‌ر
 پرویان وه‌رگیرا و گوییان بێ نه‌دایت ﴿فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ﴾ ئەوسا بلسی من ته‌نها خوام به‌سه ﴿لَا إِلَهَ
 إِلَّا هُوَ﴾ کە ه‌یچ په‌رستراویکی راست نی یه‌ جگه‌ له‌ئەو ﴿وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ﴾ ته‌نها پشت به‌وه‌ ده‌به‌ستم
 ﴿وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ﴾ ئەویش په‌روه‌ر دگاری عه‌رش‌ی گه‌وره‌یه ﴿۱۲۷﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ ﴿١﴾ أَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا
 أَنْ أَوْحَيْنَا إِلَى رَجُلٍ مِّنْهُمْ أَنْ أَنْذِرِ النَّاسَ وَبَشِّرِ الَّذِينَ
 ءَامَنُوا أَنَّ لَهُمْ قَدَمٌ صِدْقٍ عِنْدَ رَبِّهِمْ قَالَ الْكٰفِرُونَ
 إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٢﴾ إِنَّ رَبَّكُمْ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ
 مَا مِنْ شَفِيعٍ إِلَّا مِنْ بَعْدِ إِذْنِهِ ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ
 أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٣﴾ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا وَعَدَّ اللَّهُ حَقًّا إِنَّهُ وَ
 يَبْدُوهُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَلِيَجْزِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا
 الصَّالِحَاتِ بِالْقِسْطِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيمٍ
 وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٤﴾ هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسَ
 ضِيَاءً وَالْقَمَرَ نُورًا وَقَدَّرَهُ مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ
 وَالْحِسَابَ مَا خَلَقَ اللَّهُ ذَلِكَ إِلَّا بِالْحَقِّ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ
 لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٥﴾ إِنَّ فِي اخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا خَلَقَ
 اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَّقُونَ ﴿٦﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿الرَّٰهَ﴾ به (تعلیف، لام، راو) ده‌خوینرئته‌وه خوازاناتره به‌مانا‌که‌ی بؤ‌زانیاری زیاتر سه‌سیری سه‌ره‌تای
سوره‌تی (البقره) بکه ﴿تِلْكَ آيَاتُ﴾ ئەمه‌ئایه‌ته‌کانی ﴿الْكِتَابِ الْحَكِيمِ﴾ قورئانی نه‌گؤ‌راوی پر‌حیکمه‌ته
﴿اَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا﴾ ئایا به‌لای خه‌ل‌که‌وه سه‌سیره ﴿اَنْ اَوْحَيْنَا﴾ که ئیمه‌نیگامان کردوه ﴿اِلَى رَجُلٍ مِّنْهُمْ﴾
بؤ‌پیاویک له‌خویان ﴿اَنْ اَذِیْرَ النَّاسِ﴾ (پیمان ووتووه) که‌ئاده‌می بترسینه ﴿وَبَشِّرِ الَّذِیْنَ ءَامَنُوْا﴾ وه‌موژده
بده‌به‌وانه‌ی باوه‌ریان هیناوه ﴿اَنْ لَّهُمْ﴾ که بیگومان بویان هه‌یه ﴿قَدْ صَدَّقَ﴾ پله و پایه‌ی به‌رز ﴿عِنْدَ
رَبِّهِمْ﴾ لای په‌روه‌ردگاریان ﴿قَالَ الْكٰفِرُوْنَ﴾ به‌لام بی باوه‌ریان ووتیان ﴿اِنَّ هٰذَا لَشِحْرٌ مُّبِیْنٌ﴾ بیگومان
ئهم (پیاوه) جادوو‌بازیکی ناشکرایه ﴿اِنَّ رَبَّنَا لَآلِهَةٌ اِلٰهٌ﴾ به‌پرستی په‌روه‌ردگاری ئیوه ئەو‌زاته‌یه
﴿خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ﴾ که هه‌موو ئاسمانه‌کان و زه‌وی دروست کردوه ﴿فِی سِتَّةِ اَيَّامٍ﴾ له‌شه‌ش رۆژدا
﴿ثُمَّ اَسْتَوٰی عَلٰی الْعَرْشِ﴾ پاشان به‌رزبویه‌وه سه‌ره‌عرش و قه‌راری گرت (باوه‌ریان پیته‌تی به‌لام چۆنیه‌تیکی
نازاین) ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا﴾ (خوا) هه‌موو کاروباره‌کان هه‌ل‌ده‌سوریتیت ﴿مَّا مِّنْ شَفِیْعٍ﴾ هیچ‌تکا کاریک‌نی
یه (بؤ‌که‌س) ﴿اِلَّا مِّنْۢ بَعْدِ اِذْنِهٖ﴾ مه‌گه‌ر له‌پاش ریگه‌دانی ئەو (خوا) نه‌بیته ﴿ذٰلِكُمْ اَللّٰهُ رَبُّكُمْ﴾ ئەو‌زاته
په‌روه‌ردگاری ئیوه‌یه ﴿فَاعْبُدُوْهُ﴾ که‌واته هه‌ر ئەو به‌رستن ﴿اَفَلَا تَذَكَّرُوْنَ﴾ ده‌ی ئایا ئیوه‌بیرناکه‌نه‌وه ﴿اِنَّ
اِلٰهَكُمْ مَرْجِعُكُمْ جَمِیْعًا﴾ گه‌رانه‌وه‌ی هه‌مووتان هه‌ر بؤ‌لای ئەوه ﴿وَعَدَ اللّٰهُ حَقًّا﴾ به‌لینی خوا‌حق و‌راسته
﴿اِنَّهٗ يَبْدِئُ الْخَلْقَ﴾ بیگومان خوا‌له‌سه‌ره‌تاوه دروست‌کراوان دروست ده‌کات ﴿ثُمَّ یُعِیْدُهٗ﴾ دوا‌ی
(مردنیان) دووباره‌دروستیان ده‌کاته‌وه ﴿لِیَجْزِیَ الَّذِیْنَ﴾ بؤ‌ئه‌وه‌ی پاداشتی ئەوانه‌بداته‌وه ﴿ءَامَنُوْا وَعَمِلُوْا
الصّٰلِحٰتِ﴾ که به‌روایان هیناوه‌وه کرده‌وه‌ی چاکیان کردوه ﴿وَالْقِسْطَ﴾ به‌داد‌گه‌رانه ﴿وَالَّذِیْنَ كَفَرُوْا﴾
وه‌ئه‌وانه‌ی باوه‌ریان نه‌هیناوه ﴿لَهُمْ شُرَکَآءٌ مِّنْ حَیْرِ﴾ تاییه‌ت به‌وانه‌خواردنه‌وه‌ی کولآو کولئی زؤ‌ر‌گه‌رم
﴿وَعَذَابُ اَلِیْمٍ﴾ وه‌سزای سه‌ختی نازارده‌ر ﴿یَمَّا کَانُوْا یُکْفُرُوْنَ﴾ له‌به‌ر ئەوه‌ی له‌دونیادا بی باوه‌ربوون ﴿اِنَّ
هُوَ الَّذِیْ جَعَلَ الشَّمْسَ﴾ خوازاتیکه که‌خوری گیراوه ﴿ضِیَآءًا﴾ به‌تیشک ﴿وَالْقَمَرَ نُوْرًا﴾ مانگیسی گیراوه
به‌رووناکسی ﴿وَقَدَّرَهُ مَنَازِلَ﴾ بؤ (گه‌رانی) مانگ‌چهند قوناغیکی دیاری کرده‌ه ﴿لِتَعْلَمُوْا عَدَدَ السِّنِّیْنَ
وَالْحِسَابَ﴾ بؤ‌ئه‌وه‌ی ژماره‌ی ساله‌کان و‌حسابی (مانگ و رۆژی) پی‌بزانن ﴿مَّا خَلَقَ اللّٰهُ ذٰلِکَ﴾ خوا
ئه‌وانه‌ی دروست نه‌کردوه ﴿اِلَّا بِالْحَقِّ﴾ به‌حق و‌راستی نه‌بیته ﴿یَفْصَلُ الْاٰیٰتِ﴾ ئایه‌ته‌کان شی‌ده‌کاته‌وه
﴿لِقَوْمٍ یَّعْمُرُوْنَ﴾ بؤ‌کۆمه‌لیک که‌زنان و تیده‌گه‌ن ﴿اِنَّ فِیْ اٰخْتِلَافِ﴾ بیگومان له‌جیاوازی
﴿النَّیْلِ وَالنَّهَارِ﴾ شه‌وو رۆژدا ﴿وَمَا خَلَقَ اللّٰهُ﴾ وه‌هرچی خوا‌دروستی کرده‌ه ﴿فِی السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ﴾
له‌ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا ﴿اَلَا یَاۤتِیْ لِقَوْمٍ یَّشْكُرُوْنَ﴾ چهند نیشانه‌وه به‌لگه‌هه‌یه بؤ‌ئه‌وانه‌ی که‌خویان
ده‌پاریزن و له‌خوا‌ده‌ترسن ﴿

إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاطْمَأَنَّنُوا
 بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آيَاتِنَا غَافِلُونَ ﴿٧﴾ أُولَٰئِكَ مَا لَهُمْ
 النَّارُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا
 الصَّالِحَاتِ يَهْدِيهِمْ رَبُّهُمْ بِإِيمَانِهِمْ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ
 الْأَنْهَارُ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٩﴾ دَعَوْهُمْ فِيهَا سُبْحَانَكَ
 اللَّهُمَّ وَتَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ وَاخِرُ دَعْوَاهُمْ أَنِ الْحَمْدُ
 لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠﴾ * وَلَوْ يِعِجَلُ اللَّهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ
 اسْتَعَجَالَهُمْ بِالْخَيْرِ لَقُضِيَ إِلَيْهِمْ أَجَلُهُمْ فَاذْرُ الَّذِينَ
 لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١١﴾ وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ
 الضُّرُّ دَعَانَا لِجَنبِهِ أَوْ قَاعِدًا أَوْ قَائِمًا فَلَمَّا كَشَفْنَا
 عَنْهُ ضُرَّهُ مَرَّكَانَ لَمْ يَدْعُنَا إِلَىٰ ضُرِّ مَسَّهُ وَكَذَٰلِكَ زُيِّنَ
 لِلْمُتَسْرِفِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢﴾ وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ
 مِنْ قَبْلِكُمْ لَمَّا تَلَامُوا أُوجَاءَ تَهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ وَمَا كَانُوا
 لِيُؤْمِنُوا كَذَٰلِكَ بَجَرِي الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ﴿١٣﴾ ثُمَّ جَعَلْنَاكُمْ
 خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ مِنْ بَعْدِهِمْ لِنَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾

﴿إِنَّ الَّذِينَ﴾ به راستی نهوانه ی ﴿لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا﴾ به هیوای دیداری نیمه نین (له دواروژدا) ﴿وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ ورازی بوون به ژبانی دنیا ﴿وَاطْمَأَنُّوا بِهَا﴾ و دلنیا بوون پنی ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آيَاتِنَا غَافِلُونَ﴾ وه نهوانه ی بی ناگان له نایه ته کانی نیمه ﴿أُولَئِكَ مَا لَهُمْ مِنَ النَّارِ﴾ نهوانه جیگیان دوزخه ﴿يَمَّا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ له بهر نهو کرده وانه ی که (له دونیادا) ده یان کرد ﴿إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ به راستی نهوانه ی پروایان هیناوه ﴿وَعَمَلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ و کرده وه چاکه کانیان کردوه ﴿يَهْدِيهِمْ رَبُّهُمْ﴾ بهر و ردگاریان رینمو نیان ده کات ﴿بِإِيمَانِهِمْ﴾ به هوی باوره که یانه وه ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ﴾ روبراه کان دین و ده چن به ژیریان دا ﴿فِي حَنَّتِ النَّعِيمِ﴾ له باخ و به هه شتانی پر نازو نیعمه ت دا ﴿دَعَوْهُمْ فِيهَا سَبْحَانَكَ اللَّهُمَّ﴾ دو عایان تییدا (نهویه که ده لین) پاکو بیگه ردی بو تو نه ی پروه ردگارمان ﴿وَنَحْمِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ﴾ سلاو کردن لینان لهو (به هه شته دا) به ووشه ی سه لاهه ﴿وَوَآخِرُ دَعْوَاهُمْ﴾ وه دوا هه مین دو عایان (نهویه که ده لین) ﴿أَنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ بیگو مان سو پاس و ستایش هه ر بو خواهیه که بهر و ردگاری هه مو جیهانه ﴿وَلَوْ يَعْلَمُ اللَّهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ﴾ وه نه گه ر خوا په له ی بگردایه (له قوبول کردنی دو عای) شهرو خراپه دا بو خه لکی ﴿أَسْتَعِجَالَهُمْ بِالْخَيْرِ﴾ وه که په له کردنی (له قوبول کردنی دو عای) خیر و خووشی ﴿لَقَضَى إِلَيْهِمْ أَجَلَهُمْ﴾ نهوه ماوه که یان دوایی پنی ده هینرا (وکاتی مردونیان ده هات) ﴿فَنذَرُ الَّذِينَ﴾ بویه مؤله تی نهوانه ده ده یین ﴿لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا﴾ به هیوای دیداری نیمه نین (له رورزی دوایی دا) ﴿فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ﴾ له نینو گومرایی و سه رکه شسی خویان دا بسورینته وه و بتلینه وه ﴿وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ الضُّرُّ﴾ وه کاتیک ناده می زیانکی لی بکه ویت ﴿دَعَا نَجْدِيَّةً أَوْ قَاعِدًا أَوْ قَائِمًا﴾ بهراکشان یان به دانیشن یان به پیوه لیمان ده پارینه وه ﴿فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ صُرُوفَهُ﴾ نه مجا کاتیک زهره و زیانه که مان له سه ر لابر دو نه مان هیشست ﴿مَرَّ﴾ ده روات (ده چپته سه ر حالی پیشووی و ده گه رپته وه سه ر کاری ناپه سه ندی) ﴿كَأَن لَّمْ يَدْعُنَا﴾ وه که هاوار و دو عای نه کرد بیت لیمان نه پارینه وه ﴿إِلَى صُرْمَسَّةٍ﴾ بو لابر دنی زیانیک که دوو چاری بو بوو ﴿كَذَلِكَ زُيِّنَ﴾ بهو جووره رازینرا و ته وه ﴿لِلْمُتَرَفِّينَ مَا كَانُوا يَكْمُلُونَ﴾ بو زیاده رهویان نهو کرده وانه ی که ده یان کرد ﴿وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا﴾ سویند به خوا به راستی له ناومان برد ﴿الْقُرُونَ مِنْ قَبْلِكُمْ﴾ چه ند گه ل و نه ته وه له پیش نیوه دا ﴿لَمَّا ظَلَمُوا﴾ کاتیک ناهه قیان کرد ﴿وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ﴾ له کاتیکدا که پیغه مبه رانیان به به لگه ی رو و نه وه بو هات ﴿وَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا﴾ هه ر باوره یان نه هینا ﴿كَذَلِكَ نُجَزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ﴾ نا بهو جووره تو له له کومه لی تاوانباران ده ستیین ﴿ثُمَّ جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً﴾ له پاشان نیوه مان کرد به جیگر و جیشین ﴿فِي الْأَرْضِ﴾ له زه ویدا ﴿مِنْ بَعْدِهِمْ﴾ له پاش نهوان ﴿لِنَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ﴾ بو نه وه ی سه رنج بدین نیوه چون رهفتار و کرده وه ده که ن ﴿۱۱﴾

وَإِذْ اتَّمَلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ
 لِقَاءَنَا أَأَنْتَ بِقُرْءَانٍ غَيْرِ هَذَا تُبَدِّلُهُ قُلْ مَا يَكُونُ
 لِي أَنْ أُبَدِّلَهُ وَمَنْ تَلْقَائِي نَفْسِي إِنْ اتَّبَعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ
 إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابٌ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٥﴾ قُلْ
 لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا تَلَوْتُهُ وَعَلَيْكُمْ وَلَا أَدْرَاكُمْ بِهِ
 فَقَدْ لَبِثْتُ فِيكُمْ عُمُرًا مِنْ قَبْلِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٦﴾
 فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ
 إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْمُجْرِمُونَ ﴿١٧﴾ وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
 مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شَفَعَاؤُنَا
 عِنْدَ اللَّهِ قُلْ أَتَدْعُونَ اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا
 فِي الْأَرْضِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١٨﴾ وَمَا
 كَانَ النَّاسُ إِلَّا أُمَّةً وَاحِدَةً فَاخْتَلَفُوا وَلَوْلَا كَلِمَةٌ
 سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ فِي مَا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ
 ﴿١٩﴾ وَيَقُولُونَ لَوْلَا أَنْزَلَ عَلَيْهِ آيَةً مِنْ رَبِّهِ فَقُلْ إِنَّمَا
 الْغَيْبُ لِلَّهِ فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ﴿٢٠﴾

وَإِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً مِّنْ بَعْدِ ضَرَاءٍ مَّسَّتْهُمْ إِذَا لَهُم مَّكْرٌ
 فِيءَ آيَاتِنَا قُلِ اللَّهُ أَسْرَعُ مَكْرًا إِنَّ رُسُلَنَا يَكْتُبُونَ مَا تَمْكُرُونَ
 ﴿١١﴾ هُوَ الَّذِي يُسِيرُكُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ حَتَّىٰ إِذَا كُنْتُمْ فِي الْفَلَاحِ
 وَجَرَيْنَ بِهِمْ بِرِيحٍ طَيِّبَةٍ وَفَرِحُوا بِهَا جَاءَتْهَا رِيحٌ عَاصِفٌ
 وَجَاءَهُمُ الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَظَنُّوا أَنَّهُم أُحِيطَ بِهِمْ
 دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ لَئِنِ أَنْجَيْتَنَا مِنْ هَٰذِهِ لَنَكُونَنَّ
 مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿١٢﴾ فَلَمَّا أَنْجَاهُمْ إِذَا هُمْ يَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ
 الْحَقِّ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا بَغَيْتُمْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ مَتَاعَ الْحَيَاةِ
 الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُكُمْ فَنُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٣﴾
 إِنَّمَا مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَأَخْتَلَطَ
 بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ حَتَّىٰ إِذَا
 أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَازْبَيَّتْ وَظَنَّ أَهْلُهَا أَنَّهُمْ قَدِرُونَ
 عَلَيْهَا آتَاهَا أَمْرًا لَيْلًا أَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا كَأَن لَّمْ تَغْنَبْ
 بِالْأَمْسِ كَذَٰلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١٤﴾ وَاللَّهُ يَدْعُوا
 إِلَىٰ دَارِ السَّلَامِ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٥﴾

﴿وَإِذْ أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً﴾ وه کاتیک که نيعمهت و ره حمه تی خو مان ده ده بن به خه لکی و تامی نه و نيعمه تیان پنده چیزین ﴿مِنْ بَعْدِ ضَرَاءٍ مَسْتَعْمِرٍ﴾ له پاش زیان و ناخوشیه که لییان که وتووه ﴿إِذَا لَهُمْ مَكْرٌ﴾ ده ست به جی نه وان پیلان ده گیرن ﴿فِي آيَاتِنَا﴾ ده باره ی به لگه و نایه ته کانی نیمه ﴿قُلْ اللَّهُ أَسْرَعُ مَكْرًا﴾ (نه ی موحه مهده ﷺ) بل ی خوا خیر اتره له پیلان کردندا (له به رامبر پیلانی نه واندا) ﴿إِنْ رُسُلَنَا﴾ بیگو مان فریشته و چاودیره کانمان ﴿يَكْفُرُونَ مَا تَكْفُرُونَ﴾ هه ر پیلان و فر و فی لیک (نه و بی باوره انه) ده یکه نه ده یونس ﴿هُوَ الَّذِي يُسِرُّكُمْ﴾ خوا زاتیکه هاتو چوتان بی ده کات ﴿فِي الْبُرُوجِ وَالْحَرِّ﴾ له ووشکایی و له ده ریادا ﴿حَتَّىٰ إِذَا كُنْتُمْ﴾ هه تا کاتیک تبوه ﴿فِي الْفُلْكِ﴾ له که شتی دان ﴿وَجَرَيْنِ بَيْنَهُمَا﴾ (که شتیه کان) ده بان گیریت ﴿بِرِيحٍ طَبَئًا﴾ به هوی شنه بایه کی خو شوه ﴿وَفَرَحُوا بِهَا﴾ و خوش حال ده بن بی ﴿جَاءَتْهَا رَيْحٌ عَاصِفٌ﴾ (له پر) ره شه بایه کی زور به هیز لهو (که شتیانه) هه لکات ﴿وَجَاءَهُمُ الْمَوْجُ﴾ و شه پولیان بو بیت ﴿مِنْ كُلِّ مَكَانٍ﴾ له هه مو لایه که وه ﴿وَوَطَّئُوا أَنفُسَهُمْ﴾ وه دلنیا بوون له وه ی که نه وان ﴿أُحِيطَ بِهِمْ﴾ دوره دراون (و له ناو ده چن) ﴿دَعَاؤُا اللَّهِ﴾ هاوار ده که نه خوی گه وه ﴿مُخْلِصِينَ لَهُ الَّذِينَ﴾ زور به دل سوزی و گه ردنی بو که چ ده که ن ﴿لَمَّا نَجَّيْنَا﴾ (و ده لین) سویند به خوا نه گه ر زگار مان بکه یت ﴿مِنْ هَذِهِ﴾ له م سه ختی و ناره حه تیبه ﴿لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ﴾ بیگو مان نیمه له سو پاسگوزاران ده بین (بو تو نه ی خواهی) ﴿فَلَمَّا أَنجَاهُمْ﴾ نه مجا کاتیک خوا رزگاری کردن (له و ناره حه تیبه) ﴿إِذَا هُمْ يَمُوتُونَ﴾ کو تو پر ده ست ده که نه وه به خراپه کاری و بی باوه ری ﴿فِي الْأَرْضِ﴾ له زه ویدا ﴿بِعَبْرِ الْحُقُوتِ﴾ به ناره وا ﴿يَأْتِيهَا النَّاسُ﴾ نه ی ناده می به (خرابه کاره کان) ﴿إِنَّمَا بَعِثْنَاكُمْ﴾ له راستیدا سته م و ناحقی به کانتان ﴿عَلَىٰ أَنفُسِكُمْ﴾ زبانی هه ر بو خوتانه ﴿مَتَّعَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا﴾ له زه تی زبانی دونیاش بی نرخه ﴿ثُمَّ إِنَّا مَرَجَعَكُمُ﴾ پاشان گه رانه وه تان هه ر بولای نیمه به ﴿فَنَبِّئْكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ نه مجا هه و انسان بی ده ده بین به وه ی که (له دونیادا) ده تان کرد ﴿إِنَّمَا مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ بیگو مان وینه ی زبانی دنیا ﴿كَمَا أَنزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ﴾ وه ک بارانیک وایه له ناسمانه وه باراندومانه ﴿فَلَا تَخْتَطِبُوا بِهِ بَنَاتِ الْأَرْضِ﴾ جا به هوی نه و (بارانه وه ره کی زور روا وه) سه وزی و ره کی زه ی تیکه له به به ک بوون و به یه کدا چوون ﴿وَمَا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ﴾ له وه ی که خه لکی و نازه لیش ده یخون ﴿حَتَّىٰ إِذَا﴾ هه تا کاتیک ﴿أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَأُزْنَتَتْ﴾ زه ی (به سه وزی و ره وه ک) ره ونه ق و جوانی خوی ورده گریت و خوی ده رازنیتیه وه ﴿وَوَطَّنَ أَهْلَهَا﴾ دانیش تان و خه لکی نه و (زه یه) واده زانن ﴿أَنَّهُمْ قَدَرُونَ عَلَيْهَا﴾ که به راستی نه وان به توانان به سه ر (دروینه کردن) یدا ﴿أَنَّهُا أُمَّرُنَا﴾ (له نا کاویکدا) فه رمانی نیمه بیت بو نه و (زه ی و کشتو کاله) ﴿يَلَا أَوْلِيَاءَ﴾ له شه و یان له ر ورژدا ﴿فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا﴾ نه مجا وه ک دروینه کراوی لی بکه ین (وه یچیان بو نه میتیه وه) ﴿كَأَن لَّمْ يَرَوْا بِالْأَمْسِ﴾ وه که له وه پیش هه ر نه بو بیت ﴿كَذَلِكَ نَقُصُّ﴾ نابه و جو ره روونی ده که ینه وه ﴿الْآيَاتِ﴾ نایه ت و به لگه و نیشانه کانمان ﴿لِقَوْمٍ يَفْكُرُونَ﴾ بو گه لی که بیر بکه نه وه ﴿وَاللَّهُ يَدْعُوا﴾ وه خوا (خه لک) بانگ ده کات ﴿إِلَىٰ دَارِ السَّلَامِ﴾ بو مالی ناشتی و نارمی (به هشت) ﴿وَيَهْدِي مَنْ﴾ وه رینمونی هه ر که سیک ده کات ﴿بَشَاءٍ﴾ که به ویت ﴿إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ بو ریگه ی راست ﴿

* لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ ۖ وَلَا يَرْهَقُ وُجُوهَهُمْ قَتَرٌ
 وَلَا ذِلَّةٌ ۚ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٣٦﴾ وَالَّذِينَ
 كَسَبُوا السَّيِّئَاتِ جَزَاءُ سَيِّئَةٍ بِمِثْلِهَا وَتَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ ۖ مَا لَهُمْ
 مِّنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ ۖ كَانَمَا أُغْشِيَتْ وُجُوهُهُمْ قِطْعًا مِّنَ اللَّيْلِ
 مُظْلِمًا ۚ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٣٧﴾ وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ
 جَمِيعًا ۖ ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا مَا كَانَكُمْ أَنْتُمْ وَشُرَكَاءُكُمْ فزَيَّلْنَا
 بَيْنَهُمْ ۖ وَقَالَ شُرَكَاءُهُمْ مَا كُنْتُمْ إِلَّا نَا تَعْبُدُونَ ﴿٣٨﴾ فَكَفَىٰ بِاللَّهِ
 شَهِيدًا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ ۖ إِنْ كُنَّا عَنْ عِبَادَتِكُمْ لَغَافِلِينَ ﴿٣٩﴾
 هُنَالِكَ تَبْلَأُونَ كُلُّ نَفْسٍ مَّا أَسْلَفَتْ ۖ وَرُدُّوْا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمْ
 الْحَقُّ ۖ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٤٠﴾ قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِّنَ
 السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمْنَ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ
 الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ
 فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٤١﴾ فَذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ
 الْحَقُّ ۖ فَمَاذَا بَعْدَ الْحَقِّ إِلَّا الضَّلَالُ ۚ فَأَنَّى تُصْرَفُونَ ﴿٤٢﴾ كَذَٰلِكَ
 حَقَّتْ كَيْمَاتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ فَسَقُوا ۖ أَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٤٣﴾

﴿لَلَّذِينَ أَحْسَنُوا﴾ بُوْئِه‌وانه‌ی چاکه‌یان کردوه ﴿الْحَسَنَىٰ وَزِيَادَةً﴾ پاداشتی چاکتر (به‌هشت) و زیاتریان
 هه‌یه (که‌بینینی خواجه) ﴿وَلَا يَرْهَقُ وُجُوهُهُمْ﴾ دهم و چاویان داینا‌گریت (لی‌ی نانشیت) ﴿قَتَرٌ
 وَلَا ذَلَّةٌ﴾ هیچ ره‌شی و ته‌ب و توزو ریسوایه‌ک ﴿أُولَٰئِكَ﴾ ئه‌وانه ﴿أَصْحَابُ الْجَنَّةِ﴾ هاو‌رپی به‌هشتن
 ﴿هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ ئه‌وانه له‌و (به‌هسته) دان به‌هه‌میشه‌یی ﴿وَالَّذِينَ﴾ ئه‌وانه‌ش ﴿كَسَبُوا السَّيِّئَاتِ﴾
 که‌کرده‌وی خرابیان کردوه ﴿جَزَاءَ سَيِّئَةٍ﴾ تۆله‌ی هه‌ر خرابیه‌ک ﴿بِمِثْلِهَا﴾ به‌ئه‌ندازه‌ی ئه‌و
 (خرابه‌یه تۆله‌ی لی‌ی ده‌سیندری) ﴿وَتَرَهُمْ ذُلًّا﴾ وه‌ ریسوایی دایان ده‌گریت ﴿مَّا لَهُمْ﴾ بویان نیبه
 ﴿مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِرٍ﴾ هیچ په‌ناده‌ریک له‌ (سزای) خودا ﴿كَلَّمَآ أَغْشَيْتَ وُجُوهُهُمْ﴾ (به‌راده‌یه‌ک روویان
 ره‌ش بووه) ده‌لی‌ی دهم و چاویان دابو‌شراوه ﴿قَطَعْتَ أَلْبَاطَ الْمُظْلِمَاتِ﴾ به‌چند به‌شینک له‌شه‌وه زه‌نگ
 ﴿أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ﴾ ئه‌وانه‌ی (که‌باس کران) هاو‌رپی ناگری دۆزه‌خن ﴿هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ ئه‌وان تییدا
 ده‌میننه‌وه به‌هه‌میشه‌یی ﴿يَوْمَ تَخْشَرُ جَمِيعًا﴾ (ئی مو‌حه‌مه‌د ﷺ) باسی بکه‌ بویان) ئه‌و پۆژهی
 هه‌موویان کۆده‌که‌ینه‌وه ﴿رُفُوفُ اللَّيْنِ﴾ ئه‌مجا ده‌لین به‌وانه‌ی ﴿أَشْرَكُوا﴾ هاوبه‌شیان بُوْ خوا بریار داوه
 ﴿مَكَانِكُمْ﴾ له‌شوینی خو‌تاندا نه‌جولین (پراوه‌ستن) ﴿أَنْتُمْ وَشُرَكَآؤُكُمْ﴾ خو‌تان و بت و په‌رستراوه‌کانتان
 ﴿فَزَيْلَاتُ بَيْتِهِمْ﴾ ئه‌مجا لیکیان جیاده‌که‌ینه‌وه ﴿وَقَالَ شُرَكَآؤُهُمْ﴾ په‌رستراوه‌کانیان ده‌لین ﴿مَا كُنْتُمْ إِنَّا
 تَعْبُدُونَ﴾ ئیوه ئیمه‌تان نه‌ده‌په‌رست ﴿فَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا﴾ جا‌خوا به‌سه‌که‌ شاهید بیت ﴿بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ﴾
 له‌نیوان ئیمه و ئیوه‌دا ﴿إِنْ كُنَّا نَعْنِ عِبَادَتِكُمْ لَغْفِيلٍ﴾ بی‌گومان ئیمه بی‌ ناگابوین له‌به‌ندایه‌تی کردنتان
 بُوْ ئیمه ﴿هُنَالِكَ تَتْلَوْنَ﴾ له‌ویندا ده‌رده‌که‌ویت ﴿كُلُّ نَفْسٍ مَّا سَأَلَتْ﴾ هه‌موو که‌سیک چی پیش
 خوی خستوه ﴿وَرُدُّوْا إِلَى اللَّهِ﴾ وه‌ هه‌موو ده‌گه‌رینرینه‌وه بۆلای خوا ﴿مَوْلَهُمُ الْحَقُّ﴾ که‌کۆمه‌کی که‌ر
 و په‌روه‌دگاری حه‌ق و راستیانه ﴿وَوَضَّلَ عَنْهُمْ﴾ وه‌ لییان وون ده‌بیت ﴿مَا كَانُوا يُفَعَّرُونَ﴾ ئه‌و (په‌رستراوه
 درویانه‌ی) هه‌لیان به‌ستبوون ﴿قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ﴾ (ئی مو‌حه‌مه‌د ﷺ) بلی‌ی ئایا کی‌ی رزق و پۆزیتان
 ده‌دات ﴿مِنَ السَّمَآءِ وَالْأَرْضِ﴾ له‌ئاسمان (به‌باران) و له‌زه‌ویه‌وه (به‌روه‌ک) ﴿أَمْ نَسِيكُمُ﴾ یان کی‌ی
 خاوه‌نی (دروستکه‌ری) ﴿السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ﴾ گوئی و چاوانه ﴿وَمَنْ يُخْرِجُ لِي مِنَ الْمَيِّتِ﴾ وه‌ کی‌ی زیندوو
 له‌ مردوو ده‌رده‌هینیت ﴿وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ﴾ وه‌ مردوو له‌زیندوو ده‌رده‌هینیت ﴿وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ﴾
 هه‌روه‌ها کی‌ی کاره‌کان هه‌له‌سه‌ورینن ﴿فَسَيُؤَلِّوْنَ اللَّهَ﴾ بی‌گومان یه‌کسه‌ر ده‌لین خوا ﴿فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ﴾
 که‌واته (ئی مو‌حه‌مه‌د ﷺ) بییان بلی‌ی ده‌ی بُوْ خو‌تان نا‌پاریزن (له‌سزای خوا)؟ ﴿فَذَلِكُمْ اللَّهُ﴾
 هه‌ر ئه‌و خواجه ﴿رَبُّكُمْ الْحَقُّ﴾ په‌روه‌دگاری راستی ئیوه‌یه ﴿فَمَاذَا بَعَدَ الْحَقِّ﴾ ده‌ی له‌پاش راستی هیچ
 هه‌یه ﴿إِلَّا الضَّلَالُ﴾ جگه‌له‌گوم‌رایی ﴿فَأَنِّي تُصْرَفُونَ﴾ ده‌ی چو‌ن له‌رنگه‌ی راست لاده‌درین؟! ﴿وَلَا
 كَذَّابٌ كَفَّتْ﴾ به‌و جو‌ره‌چه‌سپاوه ﴿كَلِمَتُ رَبِّكَ﴾ بریاری په‌روه‌دگارت ﴿عَلَى الَّذِينَ﴾ له‌سه‌ر ئه‌وانه‌ی
 ﴿فَسَفُّوا﴾ له‌سنوور لایان داوه ﴿أَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ بی‌گومان ئه‌وانه بر‌وا ناهینن ﴿

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَبْدُوا الْخَلْقَ ثُمَّ يَعِيدُهُ وَقُلِ اللَّهُ يَبْدُوا
 الْخَلْقَ ثُمَّ يَعِيدُهُ فَأَنَّى تُؤْفَكُونَ ﴿٣٤﴾ قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَهْدِي
 إِلَى الْحَقِّ قُلِ اللَّهُ يَهْدِي لِلْحَقِّ أَفَمَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ أَحَقُّ أَنْ
 يُتَّبَعَ أَمْ مَنْ لَا يَهْدِي إِلَّا أَنْ يُهْدَىٰ فَمَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿٣٥﴾
 وَمَا يَتَّبِعُ أَكْثَرُهُمْ إِلَّا ظَنًّا إِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا
 إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾ وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ أَنْ يُفْتَرَىٰ
 مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ الْكِتَابِ
 لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٧﴾ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا
 بِسُورَةٍ مِثْلِهِ وَادْعُوا مَنِ اسْتَدْعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ
 ﴿٣٨﴾ بَلْ كَذَّبُوا بِمَا لَمْ يُحِطُوا بِعِلْمِهِ وَلَمَّا يَا تَهُم تَأْوِيلَهُ وَكَذَلِكَ
 كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ﴿٣٩﴾
 وَمِنْهُمْ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهِ وَرَبُّكَ أَعْلَمُ
 بِالْمُفْسِدِينَ ﴿٤٠﴾ وَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ لِي عَمَلٍ وَلَكُمْ عَمَلُكُمْ أَنْتُمْ
 بَرِيءُونَ مِمَّا أَعْمَلُ وَأَنَا بَرِيءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٤١﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ
 يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تَسْمَعُ الصَّمَّ وَلَوْ كَانُوا لَا يَعْقِلُونَ ﴿٤٢﴾

﴿قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ﴾ (ئی موحه‌مده ﷺ) بلی له‌وانه‌ی کرد تانه به‌هاوبه‌شی خوا ﴿مَنْ يَدْعُوا الْحَقَّ﴾ که سیتک هه‌یه شتیک له‌نه‌بو و نه‌وه دروست بکات ﴿ثُمَّ يُعِيدُهُ﴾ ئەمجا (له‌باش مردنی) دووباره‌ی بکاته‌وه ﴿قُلْ اللَّهُ يَبْدَأُ الْحَقَّ﴾ بلی خواله نه‌بو و شت دروست ده‌کات ﴿ثُمَّ يُعِيدُهُ﴾ ئەمجا (له‌باش مردنی) دروستی ده‌کاته‌وه ﴿فَأَنَّى تُؤْفَكُونَ﴾ ده‌ی چۆن له‌راستی لاده‌درین ﴿قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ﴾ له‌ناو په‌رستراوه‌کانتاندا ﴿مَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ﴾ که‌سی هه‌یه په‌رینموونی بکات بۆرینگای راست ﴿قُلْ اللَّهُ﴾ بلی خوا ﴿يَهْدِي لِلْحَقِّ﴾ رینموونی ده‌کات بۆرینگای راست ﴿أَفَمَنْ يَهْدِي﴾ جائایا که‌سیتک که‌رینموونی ده‌کات ﴿إِلَى الْحَقِّ﴾ بۆراسته‌ری ﴿أَحْسَنُ أَنْ يُبَيِّنَ﴾ شایان تره‌به‌وه‌ی په‌یره‌وی بکریت و شوینی بکه‌ویت ﴿أَمْ لِيَٰلِهَيْدِي﴾ یان که‌سیتک ریبازی راست شاره‌زا نابی ﴿إِلَّا أَنْ يَهْدِي﴾ مه‌گر شاره‌زا بکریت ﴿فَمَا لَكُمْ﴾ ئەوه چیتانه ﴿كَيْفَ تَحْكُمُونَ﴾ چۆن ئەو بریار ده‌دهن؟ ﴿وَمَا يَتَّبِعُ أَكْثَرُهُمْ﴾ وه‌زۆر به‌یان شوین هیچ ناکه‌ون ﴿إِلَّا الظَّنَّ﴾ جگه‌له‌گومان ﴿إِنْ أَظُنُّ﴾ به‌راستی گومان ﴿لَا يَعْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا﴾ له‌ناست حه‌قدا هیچ سوودیک (به‌خواه‌نه‌که‌ی) ناگه‌نیت ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ به‌راستی خوا ﴿عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ﴾ زانایه‌به‌وه‌ی که‌ده‌یکه‌ن ﴿وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ﴾ ره‌وانی یه‌و ناگونجیت ئەم قورئانه ﴿أَنْ يُفْتَرَى﴾ هه‌له‌به‌سترا بی ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ (له‌لایه‌ن که‌سیتکه‌وه) جگه‌له‌خوا ﴿وَلَا كُنْ تَصْدِيقَ الَّذِي﴾ به‌لکو به‌راست دانهری ئەو (کتیبانه‌ی) ﴿بَيْنَ يَدَيْهِ﴾ پیش خۆیه‌تی (پیش ده‌ستکاری کردنیان) ﴿وَتَفْصِيلَ الْكِتَابِ﴾ وه‌روون که‌ره‌وه‌ی کتیبه‌ناسمانیه‌کانه ﴿لَا رَيْبَ فِيهِ﴾ (ئهم قورئانه) هیچ گومانی تیدانی به ﴿مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاری جیهانیانه‌وه‌هاتووه ﴿أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ﴾ یان ده‌لین (موحه‌مده ﷺ) خۆی ئەم قورئانه‌ی هه‌له‌به‌ستووه‌به‌ده‌م‌خواوه ﴿قُلْ فَأَنَّى يَسُورُ﴾ به‌وانه‌بلی سوره‌تیک به‌هینن ﴿مِثْلَهُ﴾ وه‌که‌ئهو ﴿وَأَدْعُوا مَنْ أَسْطَعْتُمْ﴾ وه‌هر که‌سیتک که‌ده‌توانن بانگی بکه‌ن ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ بیجگه‌له‌خوا ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ ئە‌گه‌ر ئیوه‌راست ده‌که‌ن ﴿بَلْ﴾ (ئهو وه‌ازلئ بیته) به‌لکو ﴿كَذَّبُوا بِمَا﴾ ئەوانه‌بر وایان به‌قورئان نه‌هیناو به‌درویان دانا ﴿لَمْ يَحْضُوا بِعِيسَى﴾ که‌هیچ زانیاریان ده‌رباره‌ی نه‌بوو ﴿وَلَمَّا﴾ که‌هینستا ﴿يَأْتِيهِمْ تَأْوِيلُهُ﴾ سه‌رته‌نجامی (سزاوله‌ی) قورئانیان بۆ نه‌هاتووه ﴿كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ﴾ به‌همان شیوه‌(په‌یامی پیغه‌مبه‌رانیان) به‌درو زانی ئەوانه‌ی ﴿مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ له‌پیش ئەمانه‌وه‌بوون ﴿فَأَنْظِرْ كَيْفَ كَانَ﴾ ئەمجا سه‌رنج بده‌که‌چۆن بوو ﴿عَقِبَةُ الظَّالِمِينَ﴾ دواروژ و تا کامی سته‌م کاران ﴿وَمَنْهُمْ مَنْ﴾ له‌وانیشدا که‌سی واهه‌یه ﴿يُؤْمِنُ بِهِ﴾ که‌بروا به‌قورئان ده‌هینیت ﴿وَمَنْهُمْ مَنْ﴾ که‌سی واشیان هه‌یه ﴿لَا يُؤْمِنُ بِهِ﴾ که‌بروای بی‌ناهینیت ﴿وَرَبُّكَ أَعْلَمُ﴾ وه‌په‌روه‌ردگارت له‌هه‌موو که‌س زاناره ﴿يَأْتِفْسِدِينَ﴾ به‌خرابه‌کاران ﴿وَإِنْ كَذَّبُوكَ﴾ ئە‌گه‌ر بروایان بی‌نه‌ینای ﴿فَقُلْ لِي عَمَلِي﴾ ئەوه‌پینان بلی (پادا‌شتی) کرده‌وه‌ی خۆتان بۆ خۆتان ﴿أَنْتُمْ بَرِيءُونَ﴾ ئیوه‌به‌رین (به‌رپرسیارین) ﴿وَمَا أَعْمَلُ﴾ له‌وه‌ی من ده‌یکه‌م ﴿وَأَنْتَ بَرِيءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ﴾ منیش به‌ریم (به‌رپرسیارنیم) له‌وه‌ی ئیوه‌ده‌یکه‌ن ﴿وَمَنْهُمْ مَنْ﴾ (کافران) که‌سی وایان هه‌یه ﴿يَسْمَعُونَ إِلَيْكَ﴾ گویت لئ ده‌گرن (که‌قورئان ده‌خوینیت) ﴿أَفَأَنْتَ تَسْمَعُ الضَّمَمَ﴾ جائایا تو گوفتارت به‌که‌رانه‌ده‌ژنه‌وینی؟ ﴿وَلَوْ كَانُوا لَإِيقُونَ﴾ ئە‌گه‌ر چی ئەو که‌رانه‌هیچیش تینه‌گه‌ن ﴿

وَمِنْهُمْ مَّن يَنْظُرُ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تَهْدِي الْعَمَىٰ وَلَوْ كَانُوا لَا يُبْصِرُونَ
 ﴿٤٣﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ الْنَّاسَ شَيْئًا وَلَكِنَّ النَّاسَ أَنفُسُهُمْ
 يَظْلِمُونَ ﴿٤٤﴾ وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ كَأَن لَّمْ يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِّنَ النَّهَارِ
 يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ وَمَا كَانُوا
 مُهْتَدِينَ ﴿٤٥﴾ وَإِمَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَقَّيَنَّكَ
 فَإِنَّا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ اللَّهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ ﴿٤٦﴾ وَلِكُلِّ
 أُمَّةٍ رَّسُولٌ فَإِذَا جَاءَ رَسُولُهُمْ قُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ
 لَا يُظْلَمُونَ ﴿٤٧﴾ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدِ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ
 ﴿٤٨﴾ قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي ضَرًّا وَلَا نَفْعًا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ لِكُلِّ أُمَّةٍ
 أَجَلٌ إِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ فَلَا يَسْتَخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿٤٩﴾
 قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُهُ وَبَيَّتًا تُأْوِنُهُمْ أَمَّاذَا إِسْتَعْجِلُ مِنْهُ
 الْمُجْرِمُونَ ﴿٥٠﴾ أَثُمَّ إِذَا مَا وَقَعَ آمَنْتُمْ بِهِ ؕ أَلَمْ تَكُنْ وَمَا قَدْ كُنْتُمْ بِهِ
 تَسْتَعْجِلُونَ ﴿٥١﴾ ثُمَّ قِيلَ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ
 هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٥٢﴾ * وَيَسْتَنْبِغُونَكَ
 أَحَقُّ هُوَ قُلْ إِي وَرَبِّي إِنَّهُ وَلِحَقٍّ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٥٣﴾

﴿وَمِنْهُمْ مَنْ﴾ وه هی وایان هه‌یه ﴿يَظُنُّرَيْكَ﴾ ده‌روانیت بۆت ﴿أَفَأَتَتْ تَهْدَى الْعُمَى﴾ ده‌ی ئایا تو
 رینموونیی ئه‌و کویرانه ده‌که‌یت (مه‌به‌ست پی‌ی بی‌ باوه‌رانه که کویرن له‌ ئاست بینینی هه‌ق
 وراستیدا) ﴿وَلَوْ كَانُوا لَا يُبْصِرُونَ﴾ نه‌گه‌ر چی ئه‌و کویرانه نایناش بن؟ ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ به‌راستی خوا
 ﴿يَظُنُّ النَّاسَ شَيْئًا﴾ هیچ ستم له‌خه‌لکی ناکات ﴿وَلَا يَكُنُّ النَّاسَ﴾ به‌لکو خه‌لکی ﴿أَنْفُسُهُمْ يَظُنُّونَ﴾
 خو‌یان ستم له‌خو‌یان ده‌که‌ن ﴿وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ﴾ وه (بیران بخه‌نه‌وه) ئه‌و روژه‌ی که (خوا)
 هه‌موویان کو‌ده‌کاته‌وه ﴿كَانَ لِرَبِّكَوَأَ﴾ ده‌لئی له‌ دونیادا نه‌ماونه‌ته‌وه ﴿الْإِسَاعَةَ﴾ ساتیکی که‌م
 نه‌بیّت ﴿مِنَ النَّهَارِ﴾ له‌ روژنیک ﴿بِعَارَؤُنَّ يَبْتَهُمُ﴾ خو‌یان به‌یه‌کتر ده‌ناسینن ﴿فَدَخِرَ الَّذِينَ﴾ به‌راستی
 زه‌ره‌رمنده‌ بوون ئه‌وانه‌ی ﴿كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ﴾ که‌ بروایان نه‌هینا به‌ (زیندوو‌بونه‌وه) دیداری خوا
 ﴿وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ﴾ وه‌ئه‌وانه رینموون وه‌ر گرنه‌بوون ﴿وَأَمَّا نُرَيْكَ﴾ به‌راستی نه‌گه‌ر نیشانته‌ بدین
 ﴿بَعْضُ﴾ هه‌ندیک ﴿الَّذِي نَعُدُّهُمْ﴾ له‌وه‌ی به‌لینمان داوه‌ بیان (زالوونت به‌سه‌ریاندا) ﴿أَوْتَوْفَيْكَ﴾ یان
 تو‌بمرینن (پیش به‌دی هاتنی) ﴿فَالْيَا مَرَّجُهُمْ﴾ ئه‌وه‌ گه‌رانه‌ویان هه‌ر بۆلای یمه‌یه ﴿لَمْ يَلَمْ﴾ باشان
 خوا ﴿شَهْدٌ﴾ شایه‌ته ﴿عَلَى مَا بَعُولُونَ﴾ له‌سه‌ر ئه‌و کرده‌وانه‌ی که‌ ده‌یکه‌ن (له‌باش تو) ﴿وَلِكُلِّ﴾
 اَمَّةٍ رَسُولٌ ﴿وه‌ بۆ هه‌موو گه‌لنیک پی‌غه‌مه‌رینک هه‌بووه ﴿فَإِذَا جَاءَ رَسُولُهُمْ﴾ جا کاتیک پی‌غه‌مه‌ره‌ که‌یان
 (له‌قیامه‌تدا) هات بۆلایان ﴿فَضَى بَيْنَهُمْ﴾ بریار ده‌دریت له‌نتوانیاندا ﴿يَأْلُقُطُ﴾ به‌داد گه‌ری و راستی
 ﴿وَهُمْ لَا يَظُنُّونَ﴾ وه‌ئه‌وان هیچ سته‌میان لی‌ ناکریت ﴿وَيَقُولُونَ مَتَى﴾ ده‌لین که‌ی ده‌بیّت ﴿هَذَا الْوَعْدُ﴾
 ئه‌و به‌لین و هه‌ره‌شه‌یه ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ نه‌گه‌ر ئیوه‌ راست ده‌که‌ن ﴿قُلْ﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ)
 بلیٰ ﴿أَلَمْ يَكُنْ لِنَفْسِي﴾ به‌ده‌ستم نی‌ یه‌ بۆ خودی خو‌م ﴿ضَرًّا وَلَا نَفْعًا﴾ هیچ زیان و سوو‌دینک
 ﴿إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ﴾ مه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی خوا‌بیه‌ویت ﴿لِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ﴾ بۆ هه‌موو گه‌ل و نه‌ته‌وه‌یه‌ک کاتیکی دیاری
 کراو هه‌یه ﴿إِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ﴾ نه‌گه‌ر کاته‌که‌یان هات ﴿فَلَا يَسْتَجِزُونَ سَاعَةً﴾ ئه‌وا نه‌ساتنیک دوا ده‌که‌ون
 ﴿وَلَا يَسْتَفِيدُونَ﴾ نه‌پیشیش ده‌که‌ون ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ﴾ تو‌بلیٰ (به‌وانه) پی‌م بلین ﴿إِنْ أَنْتُمْ عَادَابُهُ﴾ نه‌گه‌ر
 سزای خواتان بۆهات ﴿بَيِّنَاتًا أَوْ نَهَارًا﴾ له‌شه‌ودایان له‌روژدا ﴿مَاذَا يَسْتَعْجِلُ مِنْهُ الْمُجْرِمُونَ﴾ ئایا تاوانباران
 بۆچی (سزایه‌ک) په‌له‌ ده‌که‌ن ﴿أَنْتُمْ إِذَا مَا وَعَى﴾ ئایا پاش ئه‌وه‌ی رووی داو به‌دی هات ﴿ءَأَمْتُمْ بِهِ﴾
 ئیوه‌ بروای پی‌ دینن؟! ﴿ءَأَلْفَنُ﴾ ئائیسنا (بروای پی‌ دینن)؟ ﴿وَقَدْ كُنْتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ﴾ خو‌ به‌راستی ئیوه
 په‌له‌ی هاتنی (ئه‌و سزا) یه‌تان ده‌کرد ﴿قُلْ قِيلَ﴾ نه‌مجا بیان ده‌ووتریت ﴿لِلَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ به‌وانه‌ی
 که‌ سته‌میان کردوه ﴿ذُوقُوا عَذَابَ﴾ بچه‌ژن سزای ﴿الْجَلْدِ﴾ هه‌میشه‌یی ﴿هَلْ تُخْزَوْنَ﴾ ئایا ئیوه‌ تو‌له‌تان
 لی‌ ده‌سه‌ندریّت ﴿إِلَيْمًا﴾ مه‌گه‌ر به‌هو‌ی ئه‌و (کارانه‌وه) نه‌بیّت ﴿كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ﴾ که‌خوتان ده‌تان
 کرد ﴿وَيَسْتَعْجِلُونَكَ﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) لیّت ده‌پرسن ﴿أَحَقُّ هُوَ﴾ ئایا ئه‌و سزایه‌ راسته (به‌دی
 دیت)؟ ﴿قُلْ إِي وَرَبِّي﴾ بیان بلیٰ به‌لیٰ سو‌یتند به‌په‌روره‌ر دگارم ﴿إِنَّهُ وَلِحَقِّ﴾ بیگومان ئه‌وه‌ راسته
 ﴿وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ﴾ وه‌ ئیوه‌ ناتوانن خو‌تانی لی‌ قوتار بکه‌ن ﴿۵۹﴾

وَلَوْ أَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ مَا فِى الْأَرْضِ لَافْتَدَتْ بِهِ وَأَسْرُوا
 النَّدَامَةَ لَمَّا رَأَوُا الْعَذَابَ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ وَهُمْ
 لَا يُظْلَمُونَ ﴿٥٤﴾ أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَا فِى السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْإِنَّ
 وَعَدَّ اللَّهُ حَقًّا وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٥﴾ هُوَ يُحْيِى وَيُمِيتُ
 وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٥٦﴾ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَ تَكْمِمْ مَوْعِظَةٌ
 مِّن رَّبِّكُمْ وَشِفَاءٌ لِّمَا فِى الصُّدُورِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ
 ﴿٥٧﴾ قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ ۚ فَبِذَلِكَ فَلِيفْرِحُوا هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا
 يَجْمَعُونَ ﴿٥٨﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا أَنزَلَ اللَّهُ لَكُمْ مِّن رِّزْقٍ
 فَجَعَلْتُمْ مِنْهُ حَرَامًا وَحَلَالًا قُلْ ۗ اللَّهُ أَدْنَىٰ لَكُمْ أَمَّ عَلَىٰ
 اللَّهُ تَفْتَرُونَ ﴿٥٩﴾ وَمَا ظَنُّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ
 يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ
 لَا يَشْكُرُونَ ﴿٦٠﴾ وَمَا تَكُونُ فِى شَأْنٍ وَمَا تَتْلُوا مِنْهُ مِنْ قُرْآنٍ
 وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ تُفِيضُونَ
 فِيهِ وَمَا يَعْزُبُ عَن رَّبِّكَ مِن مِّثْقَالِ ذَرَّةٍ فِى الْأَرْضِ وَلَا فِى
 السَّمَاءِ وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِى كِتَابٍ مُّبِينٍ ﴿٦١﴾

﴿وَأَنْ لِّكُلِّ نَفْسٍ﴾ نه‌گه‌هی هه‌ر که‌سبک بیت ﴿ظَلَمَتْ﴾ که‌سته‌می کردووه (له‌دونیا‌دا) بیان بی‌باوهر بوو بیت ﴿مَا فِي الْأَرْضِ﴾ هه‌رچی له‌زه‌ویدا‌یه ﴿لَا فَتَدَّتْ يَدَهُ﴾ له‌بریتی خو‌ی ده‌یدات (ته‌نها بو‌ئه‌وه‌ی رزگاری بیت) ﴿وَأَسْرَأُ التَّامَّةَ﴾ وه (بی‌باوهران) په‌شیمانی خو‌یان ده‌شارنه‌وه (له‌و روزه‌دا) ﴿لَمَّا رَأَى الْعَذَابَ﴾ کاتیک که‌ئه‌و سزایه‌ده‌بینن ﴿وَفُضِيَ بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ﴾ جا‌بریار ده‌دریت له‌نیوانیندا به‌دادوهری ﴿وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾ و‌ئه‌وانه‌هیچ‌سته‌میان لی‌ناکریت ﴿الْآيَاتِ لِلَّهِ﴾ ناگادارین به‌راستی مولکی خوایه ﴿مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ئه‌وه‌ی له‌ئاسمانه‌کان و‌زه‌ویدا‌یه ﴿الْإِنِّ وَعَدَّ اللَّهُ﴾ ناگادارین به‌راستی به‌لینتی (هه‌ره‌شه‌ی) خوا ﴿حَقٌّ﴾ راسته ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به‌لام زوربه‌یان نازانن ﴿هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ﴾ ئه‌و (خوایه) ده‌ژنیت و‌ده‌مریتیت ﴿وَالْيَهُ تَرْجَعُونَ﴾ و‌هه‌ر بولای ئه‌و ده‌گه‌پرترینه‌وه (له‌روژی دوایدا) ﴿بِأَيِّهَا النَّاسُ﴾ ئه‌ی خه‌لکینه ﴿فَدَجَاءَ نَكَرٌ﴾ بیگومان بوتان هاتووه ﴿مَوْعِظَةٌ مِّن رَّبِّكَ﴾ ناموزگاری (قورئان) له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگار تانه‌وه ﴿وَشِقَاءٌ لِّمَا فِي الصُّدُورِ﴾ وه‌شیفنا و‌چاره‌یه بو‌ئه‌وه‌ی له‌ناو دل و‌ده‌رونتان دایه ﴿وَهَدَىٰ رَحْمَةً﴾ وه‌رینموونی و‌میهره‌بانیه ﴿لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾ بو‌برواداران ﴿فَلْ يَفْضَلِ اللَّهُ﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی هه‌ر به‌هو‌ی چاکه‌و ﴿وَوَرِحْمَتِهِ﴾ و‌میهره‌بانی خواوه‌یه ﴿فِيذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا﴾ جا‌که‌واته‌بابه‌وه دلخوش بن ﴿هُوَ خَيْرٌ﴾ ئه‌و چاکتره (بو‌یان) ﴿مِمَّا يَجْمَعُونَ﴾ له‌وه‌ی کو‌ی ده‌که‌نه‌وه (له‌شتی ئه‌م دونیا‌یه) ﴿فَلْ أَرْتِبْشُرَ﴾ بلی (به‌و بی‌بروایانه) پی‌م بلین ﴿مَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾ ئه‌وه‌ی خوا ناردووبه‌تیه خواروهه ﴿لِّكُفْرٍ مِّن رِّزْقٍ﴾ بوتان له‌رزق و‌روزی ﴿فَجَعَلْنَاهُ مِنْهُ﴾ هه‌ندیکتان کردووه ﴿حَرَامًا وَحَلَالًا﴾ به‌حرام و‌(هه‌ندیکی) به‌حلال ﴿فَلْيَأْتِ اللَّهَ﴾ بلی ئایا خوا ﴿أُذِنَ لِكُفْرٍ﴾ مؤله‌تی (ئه‌وه‌ی) پی‌داوون (له‌خوتانه‌وه شتاتیک حه‌لال و‌شتانیکیش حه‌رام بکه‌ن) ﴿أَمْ عَلَى اللَّهِ تَفَتَرُونَ﴾ یان دروده‌که‌ن به‌ناوی خواوه ﴿وَمَا ظَنُّ الَّذِينَ﴾ وه‌گومانی ئه‌وانه چیه ﴿يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ﴾ که‌درو هه‌لئه‌به‌ستن به‌ناوی خواوه ﴿يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ له‌روژی دوایدا ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ به‌راستی خوا ﴿لَدُو فَضْلٍ﴾ خواوه‌نی چاکه‌و فزل و‌به‌هره‌یه ﴿عَلَى النَّاسِ﴾ به‌سه‌ر خه‌لکی یه‌وه ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ﴾ به‌لام زوربه‌ی خه‌لکی ﴿لَا يَشْكُرُونَ﴾ سو‌باسی (ئه‌و چاکه‌و به‌هرانه) ناکه‌ن ﴿وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ﴾ وه (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) توله‌هه‌ر مه‌به‌ست و‌کاریکدایت ﴿وَمَا تَلَاؤْمُنَهُ مِن قُرْآنٍ﴾ وه‌هه‌رچی له‌قورئان بخو‌ینتی ﴿وَلَا تَعْمَلُونَ مِّنْ عَمَلٍ﴾ و‌ (ئیوه) هه‌ر کرده‌وه‌یه‌ک بکه‌ن ﴿إِلَّا كُنْتُمْ عَلَيْهِ﴾ بیگومان ئیمه‌به‌سه‌ر تانه‌وه ﴿شُهَدَاءَ﴾ شایه‌تین و‌ناگادارین ﴿إِذْ تُفِيضُونَ فِيهِ﴾ کاتیک ده‌رونه‌ناو یه‌وه و‌پیوه‌ی خه‌ریکن ﴿وَمَا عَزَبُكُمْ﴾ وه‌وون نابیت ﴿عَنْ رَبِّكَ﴾ له‌په‌روه‌ردگار ﴿مِن مَّقَالٍ ذَرَبٍ﴾ به‌ئه‌ندازه‌ی گه‌ردیله‌یه‌ک ﴿فِي الْأَرْضِ﴾ نه‌له‌زه‌وی ﴿وَلَا فِي السَّمَاءِ﴾ و‌نه‌له‌ئاسماندا ﴿وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ﴾ وه‌نه‌بجو‌کتر له‌و گه‌ردیله‌یه ﴿وَلَا أَكْبَرَ﴾ و‌نه‌گه‌وره‌تر له‌و (گه‌ردیله‌یه) ﴿إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ﴾ مه‌گه‌ر ئه‌وه‌تا له‌ناو په‌راویکی ئاشکرادا (که‌مه‌به‌ست پی‌ لوح‌المحفوظه) ﴿

الْآيَاتِ أُولِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٢﴾
 الَّذِينَ ءَامَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿٦٣﴾ لَهُمُ الْبُشْرَى
 فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ لَا تَبْدِيلَ لِكَلِمَاتِ
 اللَّهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٦٤﴾ وَلَا يَحْزُنكَ قَوْلُهُمْ إِنَّ
 الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦٥﴾ الْآيَاتِ لِلَّهِ
 مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَمَا تَسْبِعُ الَّذِينَ
 يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ شُرَكَاءَ إِنْ يَسْتَبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ
 وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿٦٦﴾ هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ
 اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنْ فِي ذَلِكَ
 لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿٦٧﴾ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا
 سُبْحٰنَهُ هُوَ الْغَنِيُّ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
 إِنْ عِنْدَكُمْ مِنْ سُلْطٰنٍ بِهَذَا أْتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ
 مَا لَا تَعْمُونَ ﴿٦٨﴾ قُلْ إِنْ الَّذِينَ يُفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ
 لَا يُفْلِحُونَ ﴿٦٩﴾ مَتَّعٌ فِي الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ
 نُذِقُهُمُ الْعَذَابَ الشَّدِيدَ بِمَا كَفَرُوا ﴿٧٠﴾

﴿الْآيَاتِ﴾ ناگادار بن بیگومان ﴿أُولِيَاءَ اللَّهِ﴾ دوستانی خوا ﴿لَاخَوْفٌ عَلَيْهِمْ﴾ ترسیان له‌سه‌ر نیه ﴿وَلَا هُمْ يَخْزَبُونَ﴾ خه‌فه‌تیش ناخون ﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەوانه‌ی باوهریان هیتناوه ﴿وَكَانُوا يَتَّقُونَ﴾ وهه‌میشه خویان ده‌پاریزن و له‌خوا ده‌ترسن ﴿لَهُمُ الْبَشَرَى﴾ ههر بۆ ئەوانه مزگیتی و موژده ﴿فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ له‌ژیانی دونیادا ﴿وَفِي الْآخِرَةِ﴾ و له‌دوارپوژیشدا ﴿لَا تَبْدِيلَ﴾ گووران نییه ﴿لِكَلِمَاتِ اللَّهِ﴾ بۆ ووته (و به‌لینه) کانی خوا ﴿ذَلِكَ هُوَ﴾ ههر ئەوه‌یه ﴿الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ سه‌ر که‌وتنی زور گه‌وره ﴿وَلَا يَخْزِبُكَ﴾ باخه‌مبارت نه‌کات ﴿قَوْلُهُمْ﴾ ووتنه‌ی ئەوانه ﴿إِنَّ الْعِزَّةَ﴾ چونکه به‌راستی هیز و ده‌سه‌لات ﴿لِلَّهِ جَمِيعًا﴾ هه‌مووی بۆ خوایه ﴿هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ خوایش بیسه‌ری زانایه ﴿الْآيَاتِ لِلَّهِ﴾ ناگادار بن به‌راستی ههر بۆ خوایه ﴿مَنْ فِي السَّمَوَاتِ﴾ ههر چی له‌ئاسمانه‌کان ﴿وَمَنْ فِي الْأَرْضِ﴾ ههر چیش له‌زه‌وی دایه ﴿وَمَا يَتَّبِعُ﴾ په‌په‌رویان نه‌کردوه ﴿الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ ئەوانه‌ی بیجگه‌له‌خوا ده‌په‌رستن ﴿شُرَكَاءَ﴾ په‌رستراوانی (هاو به‌شانی بۆ خوا) ﴿إِنْ يَشَاءُ اللَّهُ﴾ ئەوانه ته‌نها شوین گومان که‌وتوون ﴿وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ﴾ وه‌ئەوانه ته‌نها درۆده‌که‌ن (به‌گومان و گو‌تره‌شت ده‌لین) ﴿هُوَ الَّذِي﴾ ئەو خوایه‌زاتیکه ﴿جَعَلَ لَكُمُ آيَاتٍ﴾ شه‌وی بۆ داناون ﴿لِتَسْكُنُوا فِيهَا﴾ تاتییدا به‌حسه‌ینه‌وه ﴿وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا﴾ رپوژیشی داناوه به‌رووناکه‌ره‌وه (که‌مایه‌ی ژیان و گوزه‌رانتان بیت) ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ﴾ به‌راستی له‌وه‌دا (که باس کرا) ﴿لَايَاتٍ لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ﴾ چه‌ند به‌لگه‌و نیشانه‌ه‌یه بۆ که‌سانیک که‌ده‌بیستن و ژیرن ﴿قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا﴾ ئەوانه ده‌لین خوامندالی بۆ خو‌ی هه‌لبزاردوه!! ﴿سُبْحٰنَهُ﴾ پاک‌ی و بیگه‌ردی بۆ خوا ﴿هُوَ الْعَلِيُّ﴾ ئەو بی‌نیازه ﴿لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ﴾ ته‌نها ئەو خواوه‌نیانه‌ههر چی و له‌ئاسمانه‌کان ﴿وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ و ههر چی و اله‌زه‌ویدا ﴿إِنْ عِنْدَكُم مِّنْ سُلْطٰنٍ بِهٰذَا﴾ هه‌چ به‌لگه‌یه‌کتان لانیه‌به‌مه‌ی که‌ده‌یلین. ﴿أَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْمَلُونَ﴾ ئایا شتیک ده‌لین به‌ده‌م خواوه‌که‌نایزانن و بی‌ئاگان لنی ﴿قُلْ إِنْ الَّذِينَ﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلنی به‌راستی ئەوانه‌ی ﴿يَقْتُرُونَ عَلَى اللَّهِ الْعَذَابَ﴾ که‌درۆ هه‌ل ده‌به‌ستن به‌ناوی خواوه ﴿لَا يُفْلِحُونَ﴾ (ههر گیز) رزگار نابن ﴿مَتَّعٌ فِي الدُّنْيَا﴾ (چونکه) به‌هره و رباوار دنیکی که‌م له‌دونیادا (به‌سه‌ر ده‌به‌ن) ﴿ثُمَّ آتَيْنَا﴾ پاشان بۆ لای ئیمه‌یه ﴿مَرَجَّهُمْ﴾ گه‌رانه‌وه‌یان ﴿ثُمَّ نَذِبْنَهُمْ﴾ ئەمجا بییان ده‌چیژین ﴿الْعَذَابَ الشَّدِيدَ﴾ سزای زور توند ﴿بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ﴾ به‌هۆی ئەوه‌ی که‌بروایان نه‌هینا (تامردن) ﴿۷﴾

* وَأْتَلُ عَلَيْهِمْ بَنَانُوحٍ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ يَتَقَوْمِ إِنْ كَانَ كَبُرَ
 عَلَيْكُمْ مَقَامِي وَتَذِكْرِي بَيَاتِ اللَّهِ فَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ
 فَأَجْمَعُوا أَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءُكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ أَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةً ثُمَّ
 أَقْضُوا إِلَيَّ وَلَا تُنظِرُونِ ﴿٧١﴾ فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَمَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ
 إِنْ أَجْرِي إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٧٢﴾
 فَكَذَّبُوهُ فَنَجَّيْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفَلَاحِ وَجَعَلْنَاهُمْ خَلَائِفَ
 وَأَعْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنْذِرِينَ
 ﴿٧٣﴾ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِ رُسُلًا إِلَى قَوْمِهِمْ فَجَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ
 فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ كَذَلِكَ نَطْعُ عَلَى قُلُوبِ
 الْمُعْتَدِينَ ﴿٧٤﴾ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمُ مُوسَى وَهَارُونَ إِلَى فِرْعَوْنَ
 وَمَلَائِيهِ بِآيَاتِنَا فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُجْرِمِينَ ﴿٧٥﴾
 فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا إِنَّ هَذَا السِّحْرُ مُبِينٌ ﴿٧٦﴾
 قَالَ مُوسَى أَتَقُولُونَ لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَكُمْ أَسِحْرٌ هَذَا وَلَا يُفْطِحُ
 السَّحْرُونَ ﴿٧٧﴾ قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَأْفِتِنَا عَمَّا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا
 وَتَكُونُ لَكُمُ الْكِبْرِيَاءُ فِي الْأَرْضِ وَمَا نَحْنُ لَكُمْ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٧٨﴾

﴿وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ نُوحٍ﴾ (ئهی موحه ممه دﷺ) دهنگوباس و هه والی نوح (علیه السلام) یان بو بخوینه ره وه
 ﴿إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ﴾ کاتیک به گه له که هی ووت ﴿يَتَّقُوا﴾ ئهی گه له که م ﴿إِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكُمْ﴾ ئه گهر
 به لاتانه وه قورس و گرانه ﴿مَقَامِي﴾ مانه وه له ناوتاندا ﴿وَتَذَكَّرِي بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ و ئاموژگاری کردم
 (بوتان) به ئایه ته کانی خوا ﴿فَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ﴾ ئه وامن پشتم به خوا به ستووه ﴿فَأَجْمِعُوا أَمْرَكُمْ﴾ ئیوه ش
 کارو بریاری خوٚتان کو که نه وه ﴿وَشُرَكَاءِكُمْ﴾ له گه ل هاو به شه کانتان دا ﴿لَنْ يُؤْمِنَ لَكُمْ قَوْمٌ كَرُمَةٌ﴾
 ئه مجا با کارو بریاره کانتان شاراهه نه بیت به لاتانه وه (به لکو ناشکر ابیت) ﴿مَنْ أَقْضَىٰ لِلَّهِ﴾ پاشان به لامارم
 بدهن ﴿وَلَا تُظُنُّونَ﴾ و ماوه مدهن ﴿إِنَّ تَوَكَّلْتُمْ﴾ جا ئه گهر سه ریچیتان کردم (پشتم تی ده که ن)
 ﴿فَمَا سَأَلْتُمْ﴾ ئه وه من داوام نه کرد وه لیتان ﴿فَرِحَ الْجِبِّيُّ﴾ هیچ پاداشتیک ﴿إِنْ أَجْرِي إِلَّا عَلَى اللَّهِ﴾ پاداشتی
 من ههر له سه ر خوایه ﴿وَأَمَرْتُ﴾ وه فهر مانم پی دراوه ﴿أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ که له فهر مان به درانی
 خودا و موسولمانان بم ﴿فَكَذَّبُوهُ﴾ ئه مجا به درویان زانی ﴿فَنَجَّيْنَاهُ وَمَنْعَهُ﴾ ئه وسا ئیمه ش ئه و
 (نوح) و ئه وانه ش که له گه لی بوون رزگارمان کردن ﴿فِي الْفُلِّ﴾ له که شستیه که دا ﴿وَجَعَلْنَاهُمْ﴾
 وه کردمان ﴿خَلَائِفَ﴾ به جی نشینانی (ئه وان له زه ویدا) ﴿وَأَعْرَفْنَا الْأَيِّنَ﴾ ئه وانه شمان زبیر تاو خست ﴿كَذَّبُوا
 بِآيَاتِنَا﴾ که بروایان به ئایه ته کانی ئیمه نه هینا ﴿فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ﴾ ئه مجا سه رنج بده و بروانه بزانه چوَن
 بوو ﴿عَقِبَةُ الْمُنذَرِينَ﴾ دواروژ و ئاکامی ترسیتر اوان ﴿ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِ﴾ ئه مجا له دوا ی نوح
 ناردمان ﴿رُسُلًا﴾ پیغه مبه رانیک ﴿إِلَى قَوْمِهِمْ﴾ بو ناو گه له کانیا ن ﴿فَجَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ﴾ ئه وانیش هاتن
 بو لایان به به لگه روونه کانه وه ﴿فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا﴾ که چی ئه وان بروایان نه هینا ﴿بِمَا كَذَّبُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ﴾
 به وه ی که له رابر دوودا بروایان پیته هینا بوو ﴿كَذَلِكَ نَطْعُ﴾ به و جو ره مؤر ده نیین ﴿عَلَى قُلُوبٍ﴾ به سه ر
 دلی ﴿الْمَعْتَبِينَ﴾ ده ست دریز کاراندا (تاتیگه ن) ﴿ثُمَّ بَعَثْنَا﴾ پاشان ناردمان ﴿مِنْ بَعْدِهِمْ﴾ له پاش
 ئه و نیراوانه ﴿مُوسَىٰ وَهَارُونَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ﴾ موسا و هاروون بو لای فیرعه ون ﴿وَمَلَأْنَاهُ﴾ وه بو لای
 دهسته و تاقمه که ی ﴿بِآيَاتِنَا﴾ به به لگه و موعجیزه کانمانه وه ﴿فَأَسْتَكْبَرُوا﴾ به لام ئه وان خو یان
 به گه وه زانی ﴿وَكَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِينَ﴾ و ئه وان هو زنیکی تاوان باربوون ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ﴾ جا کاتیک
 بو یان هات ﴿الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا﴾ هه ق و راستی له لایه ن ئیمه وه ﴿قَالُوا لَئِنْ هَذَا﴾ ووتیان بیگو مان ئه مه
 ﴿لَسِحْرٌ مُّبِينٌ﴾ جادوویه کی روون و دیاره! ﴿قَالَ مُوسَىٰ﴾ موسا ووتی (بییان) ﴿أَتَقُولُونَ لِلْحَقِّ﴾ ئایا
 ئیوه به م هه ق و راستیه ده لین (جادو وه) ﴿لَمَّا جَاءَهُمْ﴾ کاتیک بوتان هاتو وه ﴿أَسِحْرٌ هَذَا﴾ ئایا ئه وه جادو وه
 ﴿وَلَا يَفْلِحُ السَّاحِرُونَ﴾ که جادو ووزان رزگاریان ناییت ﴿قَالُوا أَلْحَقْنَا﴾ ووتیان ئایا هاتووی بو لاما ن
 ﴿لِتَلْقُنَا﴾ بو ئه وه ی لاما ن ده ی ﴿عَمَّا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آباءَنَا﴾ له وه ی باوو باپیرانمان له سه ری بوون ﴿وَتَكُونُ
 لَكُمْ﴾ تا بو ههر دوو کتان (موسا و هاروون) بیت ﴿الْكِرْيَاءَ﴾ گه وه ری (وسه رو کابه تی به نو ئیسرائیل)
 ﴿فِي الْأَرْضِ﴾ له زه ویدا ﴿وَمَاتَخُنَا لَكُمْ بِؤْمِنِينَ﴾ وه ئیمه هه گیز باوه رتان پی ناکه یین ﴿﴾

وَقَالَ فِرْعَوْنُ أَتُونِي بِكُلِّ سِحْرِ عَلِيمٍ ﴿٧٦﴾ فَتَمَّاجَاءَ السَّحَرَةُ
 قَالَ لَهُمْ مُوسَى الْقَوْمَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ ﴿٨٠﴾ فَلَمَّا أَلْقَوْا قَالَ
 مُوسَى مَا جِئْتُمْ بِهِ السَّحْرُ إِنَّ اللَّهَ سَيَبْطِلُهُ وَإِنَّ اللَّهَ لَا يَصْلِحُ
 عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٨١﴾ وَيُحِقُّ اللَّهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَلَوْ كَرِهَ
 الْمُجْرِمُونَ ﴿٨٢﴾ فَمَاءَ أَمْنٍ لِمُوسَى إِذْ ذَرَبَتْهُ مِنْ قَوْمِهِ عَلَى
 خَوْفٍ مِّنْ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِمْ أَن يَفْتِنَهُمْ وَإِنَّ فِرْعَوْنَ لَعَالٍ
 فِي الْأَرْضِ وَإِنَّهُ لَمِنَ الْمُسْرِفِينَ ﴿٨٣﴾ وَقَالَ مُوسَى يَقَوْمِ إِن
 كُنْتُمْ ءَامِنْتُمْ بِاللَّهِ فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوا إِن كُنْتُمْ مُّسْلِمِينَ ﴿٨٤﴾
 فَقَالُوا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ
 ﴿٨٥﴾ وَبِحَنَاءٍ بِرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٨٦﴾ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَى
 وَأَخِيهِ أَن تَبَوَّءَ الْقَوْمَ كَمَا بِمِصْرَ بِيوتًا وَأَجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ
 قِبْلَةً وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٧﴾ وَقَالَ مُوسَى
 رَبَّنَا إِنَّكَ ءَاتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَئَهُ زِينَةً وَأَمْوَالًا فِي الْحَيَاةِ
 الدُّنْيَا رَبَّنَا لِيُضِلُّوْا عَن سَبِيلِكَ رَبَّنَا اطْمِسْ عَلَىٰ أَمْوَالِهِمْ
 وَاشْدُدْ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّىٰ يَرُوا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٨٨﴾

﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ﴾ فیرعون ووتی (به کومه له کهی) ﴿اَتُّونِي بِكُلِّ﴾ بوم بین و (کوی بکه نه وه) هه موو
 ﴿سَجِرِ عَلِيمٍ﴾ جادوو گهریکی زور زانا و لیزان ﴿فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ﴾ جا کاتیک جادوو گهره کان
 هاتن ﴿قَالَ لَهُمْ مُوسَى﴾ موسا پیی ووتن: ﴿الْقَوْمَ اَنْتُمْ مَلْقُوتٌ﴾ نه وهی ده تانه وی بیهاویژن
 (فرپی دن) ﴿فَلَمَّا اَلْقَوْا﴾ نه مجا کاتیک (جا دووه کانیاں) فرپی دا ﴿قَالَ مُوسَى﴾ موسا ووتی
 ﴿مَا جِئْتُمْ بِهِ السِّحْرُ﴾ هه رچی نیوه هیناوتانه جادوو هه ﴿اِنَّ اِلَهَكُمْ سِجِلَةٌ﴾ بیگومان خوا به زووی
 پوجه لی ده کاته وه ﴿اِنَّ اِلَهَكُمْ لَا يَصْلِحُ﴾ چونکه به راستی خوا چاکی ناکات ﴿عَمَلِ الْمُفْسِدِينَ﴾
 کرده وهی خرابه کاران ﴿وَوَيْحٌ لِّلَّذِي اَلْمَلَأَ﴾ خوا حه ق و راستی سه رده خات (ده بجه سپینت)
 ﴿بِكَلِمَتِهِ﴾ به فهران و به لینه کانی ﴿وَتَوَكَّرَ الْمَجْرُمُونَ﴾ با تاوانبارانیش پییان ناخوش بیت
 ﴿فَمَا اَمَنَ﴾ جا (له سه رده تاوه) بروای نه هینا ﴿لِمُوسَى﴾ به موسا ﴿اَلَا دَرِيَّةٌ﴾ چه ند که سیک
 نه بیت ﴿مِنْ قَوْمِهِ﴾ له گه له کهی ﴿عَلَى خَوْفٍ﴾ به هوئی ترس و بی میان ﴿مِنْ فِرْعَوْنَ﴾ له فیرعون
 ﴿وَمَا لِيْهِمْ﴾ و کار به ده ست و گه و ره کانیاں ﴿اَنْ يَّفْتِنَهُمْ﴾ نه وه ک بیانگیریتنه وه بوبی دینی ﴿وَ اَنْ فِرْعَوْنَ﴾
 به راستی فیرعون ﴿لَعَالٍ فِي الْاَرْضِ﴾ خوبه زل زان و زال بو له زهوی (میسر) دا ﴿وَالَّذِي لَمِنَ الْمُسْرِفِينَ﴾
 وه به راستی له سنور به زینان بوو ﴿وَقَالَ مُوسَى﴾ وه موسا ووتی ﴿يَقَوْمُ﴾ نهی گه له که م ﴿اِنَّ
 كُنْتُمْ﴾ گهر نیوه ﴿ءَا مَنْتُمْ بِاللّٰهِ﴾ بر و اتان به خوا هینا وه ﴿فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوْا﴾ نه وه ته نها پشت به خوا بیه ستن
 ﴿اِنَّ كُنْتُمْ مُّسْلِمِينَ﴾ نه گهر نیوه فهران بهر و مل که چن ﴿فَقَالُوا﴾ نه وانیش (باوه رداره کان) ووتیان
 ﴿عَلَى اللّٰهِ تَوَكَّلْنَا﴾ ته نها پشتمان به خوا به ستووه ﴿رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً﴾ نهی په روه ردارمان مه مانگیره به
 جیگه ی نه شکه نجه و نازار ﴿لِّلْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ﴾ بو گه لی سته مکاران ﴿وَوَيْحًا﴾ وه رزگارمان بکه
 ﴿بِرَحْمَتِكَ﴾ به به زبسی خوت ﴿مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِيْنَ﴾ له ده ست کومه لی بی بروایان ﴿رَاَوْحِنَا﴾
 وه نیگامان کرد ﴿اِلَى مُوسَى﴾ بو موسا ﴿وَ اٰخِيْهِ﴾ و برا کهی (هاروون) ﴿اَنْ تَبُوْا﴾ که پیکی بین و ناماده ی
 بکه ن ﴿لِقَوْمِكُمْ﴾ بو گه له که تان ﴿بِمَصْرٍ يُّبُوْا﴾ چه ند خانوویه ک له میسر دا (که تیندا بچه وینه وه)
 ﴿وَ اٰجَعَلُوْا اِيْوَتَكُمْ قِبَلَةَ﴾ وه خانووه کانتان بکه ن به قیبله (واته بیکه ن به جیگای په رستی خودا) ﴿وَ اٰفِيْمُوْا
 الصَّلٰوةَ﴾ و به ریکو پیکی نویژ به جی بین ﴿وَلْيَسِّرِ الْمُمِيْنِيْنَ﴾ مژده ش بده به بر واداران (به به هه شت
 و سه ره که و تن) ﴿وَقَالَ مُوسَى﴾ و موسا ووتی ﴿رَبَّنَا اِنَّكَ﴾ نهی په روه ردارمان به راستی تو
 ﴿ءَا اتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَاةً﴾ به خشییو ته به فیرعون و کومه له کهی ﴿زِيْنَةً وَّ اَمْوَالًا﴾ هو کاری رازانه وه و
 جوانی و مال و سامانی زور ﴿فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا﴾ له ژیا نی دنیادا ﴿رَبَّنَا لِيُضِلُّوْا﴾ نهی په روه ردارمان
 بو نه وهی خه لک گومرا بکه ن ﴿عَنْ سَبِيْلِكَ﴾ له رینگای تو ﴿رَبَّنَا اطْمِسْ﴾ نهی په روه ردارمان له
 ناوی سه ره و مه یه یله ﴿عَلَى اَمْوَالِهِمْ﴾ مال و سامانیاں ﴿وَ اَشْدُدْ عَلٰى قُلُوْبِهِمْ﴾ دله کانیاں ره ق و ره ش بکه
 ﴿فَلَا يُؤْمِنُوْا﴾ چونکه بر و نا هینن ﴿حَتّٰى يَرَوْا﴾ هه تا نه بینن (به چاوی خوین) ﴿الْعَذَابَ الْاَلِيْمَ﴾ سزای
 سه ختی نازارده ر ﴿﴾

قَالَ قَدْ أُجِيبَت دَعْوَتُكُمْ مَا فَاسْتَقِيمَا وَلَا تَتَّبِعَانَّ سَبِيلَ
 الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٨٩﴾ * وَجَوْرَ نَابِيِّ إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ فَاتَّبَعَهُمْ
 فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ وَبَغِيًّا وَعَدَّ وَاحْتَىٰ إِذَا أَدْرَكَهُ الْغَرَقُ
 قَالَ ءَامَنْتُ أَنَّهُ وَلَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي ءَامَنْتُ بِهِ ءَبْنُو إِسْرَائِيلَ
 وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٩٠﴾ ءَأَلْكَنَ وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَكُنْتَ
 مِنَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٩١﴾ فَأَلْيَوْمَ نُنَجِّيكَ بِبَدَنِكَ لِتَكُونَ لِمَنْ
 خَلْفَكَ ءَايَةً وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ عَنْ ءَايَاتِنَا الْغَافِلُونَ
 ﴿٩٢﴾ وَلَقَدْ بَوَّأْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ مَبُوءًا صِدْقٍ وَرَزَقْنَاهُمْ مِّنَ
 الطَّيِّبَاتِ فَمَا اخْتَلَفُوا حَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْعِلْمُ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي
 بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٩٣﴾ فَإِنْ كُنْتَ فِي شَكٍّ
 مِّمَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ فَسْئَلِ الَّذِينَ يُقْرَأُونَ الْكِتَابَ مِنْ
 قَبْلِكَ لَقَدْ جَاءَكَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿٩٤﴾
 وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ فَتَكُونَ مِنَ الْخَاسِرِينَ
 ﴿٩٥﴾ إِنَّ الَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَتُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٩٦﴾
 وَلَوْ جَاءَتْهُمْ كُلُّ ءَايَةٍ حَتَّىٰ يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٩٧﴾

﴿قَالَ قَدْ﴾ (خوای گه‌وره) فرموی بیگومان ﴿أُجِيبَتْ دَعْوَتُكُمْ﴾ داوای هر دو و کتان و هر گیرا
 ﴿فَأَسْتَقِيمًا﴾ جا خو راگر و بهره‌وام بن (له‌سه‌ر ئایینی خوا) ﴿وَلَا تَتَّبِعَانَّ سَبِيلَ﴾ وه مه‌که‌ونه شوین
 ریگای ﴿الَّذِينَ لَا يَعْمُرُونَ﴾ ئەوانه‌ی که نازانن ﴿وَجُوزَ النَّبِيِّ إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ﴾ ئەمجا نه‌وی ئیسرائیلمان
 له‌ده‌ریاکه (ده‌ریای سوور) په‌راندووه ﴿فَاتَّبَعَهُمْ وَعَوْنٌ وَجُودُهُ﴾ ئەمجا فیرعه‌ون و له‌شکره‌که‌ی
 شوینیان که‌وتن ﴿بَعِيًا وَعَدُوًّا﴾ به‌سته‌م و ده‌ست دریزی کردن ﴿حَتَّىٰ إِذَا﴾ هه‌تا ئەو کاته‌ی
 ﴿أَدْرَكَهُ الْعُرْقُ﴾ خه‌ریک بوو (فیرعه‌ون) بخنکی ﴿قَالَ آمَنْتُ﴾ ئەوسا ووتی بروام هینا ﴿أَلَمْ يَلَا
 إِلَهَ﴾ که‌هیچ په‌رستراویکی راست نی‌یه ﴿إِلَّا الَّذِي﴾ جگه‌له‌ئو (خوایه) نه‌بیّت ﴿آمَنْتُ بِهِ﴾ که
 بروایان پی‌هیناوه ﴿بُنُو إِسْرَائِيلَ﴾ نه‌وی ئیسرائیل ﴿وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ وه منیش له‌موسلمانانم ﴿
 وَأَقْلَنَ﴾ ئیستا (باوهر دیتیت؟) ﴿وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلَ﴾ که‌بیگومان له‌ووو پیش‌سه‌ریبیت کرد ﴿وَكُنْتَ
 مِنَ الْمُفْسِدِينَ﴾ وه‌تو له‌خرابه‌کاران و تیکده‌ران بوویت ﴿فَالْيَوْمَ﴾ به‌لام ئەمرو ﴿سَجَّيكَ بِدَنِكَ﴾
 لاشه‌که‌ت (له‌ده‌ریا) رزگار ده‌که‌مین ﴿لَتَكُونَ لِمَنْ خَلَقَكَ آيَةً﴾ بو‌ئو‌ه‌وی بی‌به‌په‌ند بو‌ئو‌ه‌وی
 له‌دوای تو دیت ﴿وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ﴾ وه‌به‌راستی زوریک له‌خه‌لکی ﴿عَنِ آيَاتِنَا لَعْفُلُونَ﴾
 بی‌ئاگان له‌به‌لگه و نیشانه‌کانی ئیمه ﴿وَلَقَدْ بَوَّأْنَا﴾ سویند به‌خوا بیگومان نیشته‌جیمان کردن
 ﴿بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾ نه‌وی ئیسرائیل ﴿مُبَوَّأَصِدْقٍ﴾ له‌شوینیکی چاک و شایسته‌دا ﴿وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ﴾
 و روزی چاک و پاکمان پی‌دان ﴿فَمَا اختلفوا﴾ جاراجیاو دوو به‌ره‌ک نه‌بوون ﴿حَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْعِلْمُ﴾ هه‌تا
 زانین و شاره‌زایی (ته‌ورات) یان بو‌هات ﴿إِنَّ رَبَّكَ﴾ به‌راستی په‌روهر دگارت ﴿يَقْضِي بَيْنَهُمْ﴾ بریار
 ده‌دات له‌نیوانیاندا ﴿يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ له‌روژی دوایدا ﴿فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾ له‌وی ئەوان تیدا راجیا بوون
 ﴿فَإِنْ كُنْتَ﴾ جائه‌گه‌ر تو ﴿فِي شَكِّ﴾ له‌گوماندای ﴿مِمَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ﴾ له‌وی که‌ناردومانه‌ته‌خواره‌وه
 بوّت ﴿فَسَلِّ الْآدِينَ﴾ ئەوه‌پرسیار له‌وانه‌بکه ﴿يَقْرَأُونَ الْكُتُبَ﴾ که‌کتیبی ئاسمانی شاره‌زان
 و ده‌یخویننه‌وه ﴿مِنْ قَبْلِكَ﴾ له‌پیش‌تو ﴿لَقَدْ جَاءَكَ﴾ سویند به‌خوا به‌راستی بوّت هاتووه ﴿الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ﴾
 هه‌ق و راستی له‌په‌روهر دگارت هوه ﴿فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ﴾ که‌واته له‌ده‌سته‌ی گومانداران مه‌به ﴿
 وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الَّذِينَ﴾ و له‌وانه‌ش مه‌به ﴿كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ که‌نیشانه‌کانی خوابان به‌دروزانی
 (و باوهر یان پی‌هینان) ﴿فَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ (ئه‌گه‌ر و ابکه‌یت) ئەوه‌ده‌چیته‌ریزی زه‌ره‌م‌ندانه‌وه ﴿
 إِنَّ الَّذِينَ﴾ به‌راستی ئەوانه‌ی ﴿حَقَّتْ عَلَيْهِمْ﴾ ده‌رچووه و چه‌سپاوه‌بویان ﴿كَلِمَتِ رَبِّكَ﴾ بریاری
 په‌روهر دگارت ﴿لَا يُؤْمِنُونَ﴾ بروا‌ناهیتن ﴿وَلَوْ جَاءَهُمْ﴾ (بروا‌ناهیتن) هه‌رچه‌ند بویان بیّت
 ﴿كَلِمَةُ آيَةٍ﴾ هه‌موو به‌لگه و نیشانه‌یه‌ک ﴿حَتَّىٰ يَرَوْا﴾ هه‌تا نه‌بینن (به‌چاوی خو‌یان) ﴿الْعَذَابَ
 الْأَلِيمَ﴾ سزای سه‌ختی ئازارده‌ر ﴿﴾

فَلَوْلَا كَانَتْ قَرِيَةً ءَأَمَنْتَ فَنَفَعَهَا إِيْمَانُهَا إِلَّا قَوْمَ يُونُسَ
 لَمَاءَ أَمْنُوا كَشَفْنَا عَنْهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
 وَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَىٰ حِينٍ ﴿٩٨﴾ وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ مِنَ فِي الْأَرْضِ
 كُلُّهُمْ جَمِيعًا أَفَأَنْتَ تُكْرَهُ النَّاسَ حَتَّىٰ يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ
 ﴿٩٩﴾ وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تُوْمِنَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَجْعَلُ الرِّجْسَ
 عَلَى الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٠﴾ قُلْ أَنْظِرُوا مَا ذَا فِي السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ وَمَا تُعْنِي الْآيَاتُ وَالنُّذُرُ عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ
 ﴿١٠١﴾ فَهَلْ يَنْتَظِرُونَ إِلَّا مِثْلَ أَيَّامِ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِهِمْ
 قُلْ فَانْتَظِرُوا وَإِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ﴿١٠٢﴾ ثُمَّ نُنَجِّي
 رُسُلَنَا وَالَّذِينَ ءَأَمَنُوا كَذَلِكَ حَقًّا عَلَيْنَا نَجِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٣﴾
 قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي شَكٍّ مِنْ دِينِي فَلَا أَعْبُدُ الَّذِينَ
 تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ أَعْبُدُ اللَّهَ الَّذِي يَتَوَقَّكُمْ وَأُمِرْتُ
 أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٤﴾ وَأَنْ أَقِمَّ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا
 وَلَا تَكُونَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٥﴾ وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا
 يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذَا مِنْ الظَّالِمِينَ ﴿١٠٦﴾

﴿قُلْ لَآ كَآنتَ قَرْيَةً ءَامَنَتْ﴾ (خہ لکی) ہیچ شار و گوندیک (لہ وانہی کہ ہہرہ شہیان لیکرا) و باوہریان
 ہینا (کاتی بینین و دابہ زینی سزای پەرورہ دگار) ﴿فَتَفَعَّهَا اِیْمَنُهَا﴾ باوہرہ کہیان ہیچ سوودی پی
 نہ گہ یاندن ﴿اِلَّا قَوْمٌ نُّؤْسٌ﴾ جگہ لہ گہلی یونس (علیہ السلام) نہ بیئت ﴿لَمَّآ ءَامَنُوْا﴾ کاتیک ہہ مووہر وایان
 ہینا و تہ وہ بیان کرد (کہ دل نیابوون سزای پەرورہ دگار دابہ زیوہ بؤ سہریان) ﴿كَسَفْنَا عَنْهُمْ﴾ لامان
 برد لہ سہریان ﴿عَذَابَ الْحَزَنِ﴾ سزای سہر شورپی و پرسیوایی ﴿فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا﴾ لہ ژیاننی دونیادا
 ﴿وَمَتَّعْنٰهُمُ اِلٰی حَیْنٍ﴾ و بہ ہرہ و خویشیمان پیدان تا ماوہیہک (تاکاتی مردنیان) ﴿وَوَسَّءَ رَبُّكَ﴾
 وہ نہ گہر پەرورہ دگارت بیویستایہ ﴿لَا مَنَ﴾ بروای دہ ہینا ﴿مَنْ فِی الْاَرْضِ﴾ تہو (خہ لکھی) والہ زہویدان
 ﴿كُلُّهُمْ جَمِیْعًا﴾ ہہ مووہ بہ تیکرا ﴿اَقَانَتْ﴾ دہی ثایا تو (تہی موحمہ مد ﴿تُكْرَهُ النَّاسُ﴾ زور
 لہ خہ لکی دہ کہیت ﴿حَقِّیْ كُوْنُوْا مُؤْمِنِیْنَ﴾ ہہ تا بینہ بر وادار ﴿وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ﴾ وہ بؤ ہیچ کہ سینک
 نی یہ ﴿اَنْ تُؤْمِنَ﴾ کہ بروا بیئی ﴿اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ﴾ مہ گہر بہ ویستی خوانہ بیئت ﴿وَجَعَلَ الرَّیْحٰنَ﴾ وہ پیسی
 (وی بی باوہری) دہ خاتہ ﴿عَلٰی اَلَّذِیْنَ﴾ سہر تہ وانہی ﴿لَا یَعْقِلُوْنَ﴾ کہ تی ناگن و بیر نا کہ نہ وہ ﴿فَلِ اَنْظُرُوْا﴾
 (تہی موحمہ مد ﴿بَلٰی﴾ سہرنج بدن ﴿مَا ذَا فِی السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ﴾ چی لہ ٹاسمانہ کان و زہویدایہ
 ﴿وَمَا نَعْنٰی الْاَبۡتَکَ وَالنُّدُرَ﴾ کہ چی نیشانہ و ترسیئہرہ کان ہیچ سوود ناگہینن ﴿عَنْ قَوْمٍ لَا یُؤْمِنُوْنَ﴾
 بہ کہ سانیک بروانہ ہینن ﴿فَهَلْ یَنْتَظِرُوْنَ﴾ دہی چاوہروانی چی دہ کہن ﴿اِلَّا مِثْلَ اَیَّامِ الَّذِیْنَ﴾
 بیجگہ لہ رووداویک و ہک رووداوہ کانی تہ وانہی ﴿خَلَوُا مِنْ قَبَلِهِمْ﴾ کہ لہ پیئشیانہ وہ رابوردن
 ﴿فَلِ اَنْتَظِرُوْا﴾ بلی دہی چاوہروان بکہن ﴿اِیۡ مَعَكُمْ﴾ بہ راستی منیش لہ گہل ٹیوہدا
 ﴿مَنْ الْمُنْتَظِرِیْنَ﴾ لہ چاوہرواننم ﴿ثُمَّ نَتَجِیْ﴾ پاشان ٹیمہ رزگاری دہ کہین (لہ کاتی نارہ حہ تیدا)
 ﴿رُسُلَنَا﴾ پیغہ مہر انمان ﴿وَالَّذِیْنَ ءَامَنُوْا﴾ و تہ وانہی بروایان ہینا وہ ﴿كَذٰلِكَ﴾ ٹابہ و شیوہ
 ﴿حَقًّا عَلَیْنَا﴾ پیویستہ لہ سہرمان ﴿سُبْحٰنَ الْمُؤْمِنِیْنَ﴾ ٹیمان داران رزگار بکہین ﴿فَلِ یَتَّيۡبٰهَا النَّاسُ﴾
 بلی تہی خہ لکینہ ﴿اِنۡ کُنْتُمْ فِیۡ شَکِّ﴾ تہ گہر ٹیوہ لہ گو مانندان ﴿مِّنۡ دِیۡنِیْ﴾ لہ (راستی) ٹاینہ کہم
 ﴿فَلَا اَعۡبُدُ الَّذِیۡنَ﴾ تہ وہ من ناہرستم تہ وانہی ﴿تَعۡبُدُوْنَ مِنْ دُوۡنِ اللّٰهِ﴾ کہ ٹیوہ دہی پہرستن بیجگہ لہ خوا
 ﴿وَلٰکِنۡ﴾ بہ لکو ﴿اَعۡبُدُ اللّٰهَ الَّذِیۡ﴾ تہو خواہیہ دہ پہرستم ﴿یَتَوَفَّوۡنَکَ﴾ کہ ٹیوہ دہ مرئی ﴿وَاُمِرۡتَ اَنْ اَکُوۡنَ﴾
 وہ من فرمانم پی کراوہ کہ ﴿مِنَ الْمُؤْمِنِیۡنَ﴾ لہ بر واداران بم ﴿وَاَنْ اَقۡدَ وَجْهَکَ﴾ وہ رووت ریک
 و راست بکہ ﴿لِلَّذِیۡنَ حَیۡفًا﴾ بؤ ٹاینیک کہ راستہ ﴿وَلَا تَکُوۡنَنَّ مِنَ الْمُشْرِکِیۡنَ﴾ وہ بہ ہیچ جو ریک لہ ہاوبہش
 دانہران مہ بہ ﴿وَلَا تَدۡعُ﴾ ہاوارمہ کہ (مہ پہرستہ) ﴿مِنۡ دُوۡنِ اللّٰهِ﴾ بیجگہ لہ خوا ﴿مَا لَا یَفۡعَکَ﴾
 شتی نہ سوودت پی دہ گہ یہ بیئت ﴿وَلَا یَضُرُّکَ﴾ و نہ زیانت لی دہ دات ﴿فَاِنۡ فَعَلَتۡ﴾ جا تہ گہر وات کرد
 ﴿فَاِنَّکَ اِذَا﴾ تہ وہ بیگو مان تہ و کاتہ تو ﴿مِنَ الظَّالِمِیۡنَ﴾ لہ سہتہ مکارانی ﴿

وَإِنْ يَمَسُّكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يُرِدْكَ
 بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ مَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ
 وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿١١٧﴾ قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الْحَقُّ
 مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنِ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَن ضَلَّ
 فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ ﴿١١٨﴾ وَأَتَّبِعْ مَا وَحَىٰ
 إِلَيْكَ وَأَصْبِرْ حَتَّىٰ يَخُذَ اللَّهُ كُفْرَكُمْ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿١١٩﴾

سورة هود

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّكِبِ أَحْكَمَتْ أَيْتُهُ وَثُمَّ فَصَّلَتْ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ خَيْرٍ ﴿١﴾
 أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي لَكُمْ مِّنْهُ نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ ﴿٢﴾ وَأَنِ اسْتَغْفِرُوا
 رَبَّكُمْ ثُمَّ تَوَبُّوا إِلَيْهِ يَمَتِّعْكُمْ مَّتَاعًا حَسَنًا إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى وَيُؤْتِ
 كُلَّ ذِي فَضْلٍ فَضْلَهُ وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ
 كَبِيرٍ ﴿٣﴾ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤﴾ أَلَا إِنَّهُمْ
 يَتَّبِعُونَ صُدُورَهُمْ لَيَسْتَخْفُوا مِنْهُ الْآحِينَ لَيَسْتَغْشُونَ ثِيَابَهُمْ
 يَعْلَمُ مَا يُسْرُونَ وَمَا يُعْلِنُونَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٥﴾

﴿وَأَن يَمَسَّكَ اللَّهُ﴾ و نه گهر خوا به تو بگه به نیت ﴿بُصِّرَ﴾ زینتک ﴿فَلَا كَشْفَ لَهُ﴾ هیچ لاده ریک نی به بو نه و (زیانه) ﴿الْأَهْوَى﴾ بیجگه له خوا ﴿وَأَن يُرِدَكَ بِحَبْرٍ﴾ و نه گهر خیز و خوشیه کی بویت بؤت ﴿فَلَا رَأَى لِقْضَاءَهُ﴾ نه وه هیچ به گری که ریک نیه بو چاکه ی خوا ﴿يُصِيبُ بِهِ مَن يَشَاءُ﴾ به هر مه نندی ده کات نه وه که سه ی خوی بیه ویت ﴿مَنْ عَادُوهُ﴾ له به نده کانی ﴿وَهُوَ الْعَوْرُ الرَّجِيمُ﴾ و ه هر نه و لی بورده ی به به زه بیه ﴿قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ (ته ی موحه ممه د) ﴿بَلَىٰ﴾ ته ی خلکینه ﴿فَدَجَاءَ كَرَّ الْحَقِّ﴾ به راستی (قورناتی) حه قتان بو هاتووه ﴿مِن رَّبِّكَ﴾ له لایه ن به روره دگار تانه وه ﴿فَمَنْ أَهْدَىٰ﴾ جا ه هر که سیک رینموونی وه رگرتیت ﴿فَأَنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ﴾ نه وه بیگومان (قازنجی) رینموونیه که ی بو خویه تی ﴿وَمَنْ ضَلَّ﴾ ه هر که سیش گومرا بوویت ﴿فَأَنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا﴾ نه وه بیگومان (زیانی) گومرا بوونه که ی بو خویه تی ﴿وَمَا أَنَا عَلَيْكَ﴾ و ه من له تیوه ﴿بِوَكِيلٍ﴾ به بر پس یار نیم ﴿وَأَتَّبِعْ﴾ شوین نه وه بکه وه ﴿مَالِئِجَىٰ إِلَيْكَ﴾ که سرووش وه حی کراوه بویت ﴿وَأَصْرِحْ حَقًّا﴾ و ه به نارام و خوگر به همتا ﴿يَحْكُمُ اللَّهُ﴾ خوا بریاری ده دات (له نیوانی تو و نه واند) ﴿وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ﴾ و ه نه و (خوایه) چاکترینی هموو دادور و بریاره رانه ﴿﴾

سوره‌تی ﴿هُود﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی به خشنده ی میهره بان

﴿الر﴾ به (ته لیف، لام، را) ده خوینتریته وه خوا زانتره به مانا که ی، بو زانیاری زیاتر سه بری سه رته ی سوره تای سوره تی (البقرة) بکه ﴿كِتَابٌ أُحْكِمَتْ﴾ نه مه کتیبیکه به ته و دار برژراوه ﴿ءَايَاتُهُ﴾ نایه ته کانی ﴿تُرْفُصَّتْ﴾ پاشان پروون کراونه ته وه ﴿مِن لَّنِّ﴾ له لایه ن ﴿حِكْمِ خَيْرٍ﴾ (خوی) کار دروستی زاناوه ﴿الْأَعْبَادُ﴾ بو نه وه ی هیچ شستیک نه به رستن ﴿إِلَّا اللَّهُ﴾ بیجگه له خوا ﴿إِنِّي لَكُرْمَةٌ﴾ به راستی من له لایه ن نه و (خوا) و ه بو تیوه ﴿نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ﴾ ترسینهر و مورده درم ﴿وَأَن أَسْتَفِرُّوْا رَبَّكَ﴾ ه هر وه ها بو نه وه ی داوای لیوردرن بکه نه له به روره دگار تان ﴿وَأُوْبُوْا إِلَيْهِ﴾ پاشان تو به بکه ن و بگه رینه وه بؤلای ﴿يَمَعَكُمْ مَعَآ حَسَنًا﴾ ده تان ژنی به ژیانکی چاک و خوش ﴿إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ تاماوه ی دیاری کراو (بؤنان) ﴿وَيُؤْتِ كُلَّ﴾ و ه ده به خشیت به هه موو ﴿ذِي فَضْلٍ فَضْلًا﴾ خاوه ن چاکه و به هر هه ک (پاداشتی) چاکه و به هر ه ی خوی ﴿وَأَن تُوَلُّوا﴾ و ه نه گهر روو وه رگیرن و سه بریچی بکه ن ﴿فَأَنِ احْفَافٌ﴾ نه وه به راستی من مه ترسی ده کم ﴿عَلَيْكُمْ﴾ به خه تان بگری ﴿عَذَابٌ يَوْمَ كَبِيرٍ﴾ سزای پوژنیکی گه وره (که پوژی دوا بیه) ﴿إِلَىٰ اللَّهِ﴾ ه هر بؤلای خوا به ﴿مَرْجِعُكُمْ﴾ گه رانه وه تان ﴿وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ و ه نه و (خوایه) ده سه لات داره به سه ر هه موو شتیکدا ﴿إِلَّا إِلَهُهُ﴾ ناگادار بن بیگومان نه وان ﴿يَسْتَوُونَ صُدُورُهُمْ﴾ سنگیان ده بیچنه وه (له سه ر کینه و دژایه تی) ﴿لَيْسَتْ خَفُومًا مِّنْهُ﴾ بو نه وه ی خویان بشار نه وه له خوا ﴿الْآجِينَ﴾ بیدار بن کاتیک ﴿يَسْتَعْشُونَ مَنَابِتَهُمْ﴾ نه وانه خویان داده پوژن به پوژشاکه کانیان (بو نه وه ی بیلانه کانیان دهر نه که ون) ﴿يَعْلَمُ﴾ (خوا) ده زانیت ﴿مَائِسِرُونَ وَمَاعِلُونَ﴾ به وه ی ده بشار نه وه و نه وه ی ناشکرای ده که ن ﴿إِنَّهُ عَلِيمٌ﴾ بیگومان نه و (خوایه) به ناگا و زانابه ﴿يَدَاتِ الصُّدُورِ﴾ به و (نه پنیانه ی) له سینه و دلّه کاندایه ﴿﴾

* وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ
 مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا كُلٌّ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٦﴾ وَهُوَ
 الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَكَانَ
 عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ لِيَبْلُوكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَلَئِنْ
 قُلْتُمْ إِنَّكُمْ مَبْعُوثُونَ مِنْ بَعْدِ الْمَوْتِ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا
 إِنْ هَذَا إِلَّا السِّحْرُ مُبِينٌ ﴿٧﴾ وَلَئِنْ أَخَّرْنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ إِلَى
 أُمَّةٍ مَعْدُودَةٍ لَيَقُولُنَّ مَا يَحْبِسُهُ ۗ وَالْأَيُّومَ يَأْتِيهِمْ لَيْسَ
 مَصْرُوفًا عَنْهُمْ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ
 ﴿٨﴾ وَلَئِنْ أذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِتَارِحْمَةً ثُمَّ نَزَعْنَاهَا مِنْهُ إِنَّهُ
 لَيَكْفُرُ ۗ كَفُورٌ ﴿٩﴾ وَلَئِنْ أذَقْنَاهُ نَعْمَاءَ بَعْدَ ضَرَاءٍ
 مَسَّتْهُ لَيَقُولَنَّ ذَهَبَ السَّيِّئَاتُ عَنِّي إِنَّهُ ۗ لَفَرِحٌ فَخُورٌ
 ﴿١٠﴾ إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ
 مَغْفِرَةٌ ۗ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿١١﴾ فَلَعَلَّكَ تَارِكٌ بَعْضَ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ
 وَضَائِقٌ بِهِ ۗ صَدْرُكَ أَنْ يَقُولُوا الْوَلَا أَنْزَلَ عَلَيْهِ كِتَابًا ۗ وَجَاءَ
 مَعَهُ وَمَلَكَ ۗ إِنَّمَا أَنْتَ نَذِيرٌ ۗ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿١٢﴾

﴿وَمَا مِنْ دَابَّةٍ﴾ هیچ گیان له‌به‌ریک نی یه ﴿فِي الْأَرْضِ﴾ له‌زه‌وی دا ﴿إِلَّا عَلَى اللَّهِ﴾ نیلا له‌سه‌ر خوابه ﴿رِزْقُهَا﴾ رزق و روزه‌که‌ی ﴿وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا﴾ وه (خوا) ده‌زانی شوینی مانه‌وه‌ی ﴿وَمُسَوِّدَعَهَا﴾ وه شوینی لی دهر چوونی ﴿كُلُّ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ﴾ همه‌مووی نوسراوه له‌کتیبی روون که‌ره‌وه (لوح المحفوظ) دا ﴿وَهُوَ﴾ ئهو (خوابه) زاتیکه ﴿الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ که ئاسمانه‌کان وزه‌وی دروست کردوه ﴿فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ﴾ له‌شه‌ش روزدا ﴿وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ﴾ و عهرشه‌که‌ی له‌سه‌ر ئاو بوو ﴿لِيَبْلُوَكُمْ﴾ بو‌ئه‌وه‌ی ئاقبتان بکاته‌وه ﴿أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا﴾ کامتان کرده‌وه‌ی چاکتر (ده‌که‌ن) ﴿وَلَيْنَ قَلْتِ﴾ سویندی نه‌گهر بلیت (به‌وانه) ﴿إِنِّكُمْ مَبْعُوثُونَ﴾ به‌راستی ئیوه زیندوو ده‌کرینه‌وه ﴿مِنْ بَعْدِ الْمَوْتِ﴾ له‌پاش مردن ﴿لِيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بینگومان ئه‌وانه‌ی که بی پروان ده‌لین ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا أَسْحَرٌ مُبِينٌ﴾ ئه‌مه هیچ نی یه بیجگه له‌جادوویه‌کی روون و دیارنه‌بیٔ ﴿وَلَيْنَ أَخْرَجْنَاهُمُ الْعَذَابِ﴾ وه سویند به‌خوا ئه‌گهر ئه‌سو سزایان دوا بخه‌ین ﴿إِلَىٰ أُمَّةٍ مَّعْدُودَةٍ﴾ تاماویه‌کی که‌می دیاری کراو ﴿لِيَقُولَنَّ مَا يَجْسُرُونَ﴾ ئه‌وه به‌راستی ده‌لین چی ئه‌سو سزای راگرتووه (بوچی بومان نایه‌ت) ﴿الْأَيَّامَ بَأْتِيهِمْ﴾ بیدار بن روژی ئه‌سو سزابه‌یان بو دیت ﴿لَيْسَ مَصْرُوعًا عَنْهُمْ﴾ لیان لا نادری ﴿وَخَاقٍ بِهِمْ﴾ وه ده‌وریان ده‌دات ﴿مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾ ئه‌وه‌ی که ئه‌وانه گالته‌و لافرتیان بی ده‌کرد ﴿وَلَيْنَ أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ﴾ سویند به‌خوا ئه‌گهر ئیمه بیچیزین به‌ئاده‌می ﴿مَسَاحِمًا﴾ چاکه و فه‌زل و به‌هریه‌ک لای خو‌مانه‌وه ﴿ثُمَّ نَرْجِعْنَاهُمْ﴾ پاشان ئه‌سو (چاکه و به‌هریه‌ی) لی بگرینه‌وه ﴿إِنَّهُ وَيُفْسِدُ كَعُورٍ﴾ بینگومان ئه‌سو زور ناومید و سپله‌یه (له‌و کاته‌دا کوفری نیعمته‌کانی خوا ده‌کات) ﴿وَلَيْنَ أَذَقْنَا﴾ سویند به‌خوا ئه‌گهر پنی بیچیزین بیده‌نی ﴿نِعْمَاءً بَعْدَ ضَرَاءٍ مَسْتَه﴾ به‌هره و چاکه دوا‌ی ئه‌سو سه‌ختی و نار‌ه‌حتیانه‌ی تووشی بووه ﴿لِيَقُولَنَّ ذَهَبَ السَّيِّئَاتِ عَنِّي﴾ بینگومان ده‌لیت گشت سه‌ختی و زیانه‌کانم له‌مل بوویه‌وه (به‌روکی به‌ردام) ﴿إِنَّهُ لَفَرِحَ فَخُورٌ﴾ بینگومان (له‌وکاته‌دا) زور دلخوش و لوت به‌رزو خو‌به‌زل زانه ﴿إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا﴾ جگه له‌وانه‌ی که بائارام و خو‌گر بوون ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ و کرده‌وه چاکه‌کانیان به‌جی هینا ﴿أُولَٰئِكَ لَهُمْ﴾ ئه‌وانه بویان هه‌یه ﴿مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ﴾ لیبوردن و پاداشتی گه‌وره ﴿فَلَعَلَّكَ تَارِكٌ﴾ ئایا تو‌وازه‌ینه‌ری ﴿بِضْعٍ مَا يُوحَىٰ لِيَنَّكَ﴾ له (راگه‌یاندنی) هه‌ندیک له‌وه‌ی نیگات بو کراوه ﴿وَصَاحِبٌ بِضَعْدِكَ﴾ و دل ته‌نگ ده‌بی بیٔ ﴿أَنْ يَقُولُوا﴾ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که ده‌لین ﴿لَوْلَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهِ كِتَابٌ﴾ بوچی گه‌نج و خه‌زینه‌ی بو ناینر دریتسه خواره‌وه ﴿أَوْجَاءَ مَعَهُ وَمَلُوكٌ﴾ یان بوچی فریشته‌یه‌کی له‌گه‌لدا نه‌ها‌تووه ﴿إِنَّمَا أَنْتَ نَذِيرٌ﴾ بینگومان تو‌ته‌نها ترسینه‌ری ﴿وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ﴾ و خوا بو‌هموو شستیک سهر‌پر‌ه‌شتیکارو چاودیره ﴿

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَيْنَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِعَشْرِ سُورٍ مِّثْلِهِ مُفْتَرِيَاتٍ
 وَادْعُوا مَنْ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٣﴾
 فَإِلَهُمْ يَسْتَجِيبُوا لَكُمْ فَاعْلَمُوا أَنَّمَا أُنزِلَ بِعِلْمِ اللَّهِ وَأَنْ
 لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ فَهَلْ أَنْتُمْ مُسَامُونَ ﴿١٤﴾ مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْحَيَاةَ
 الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا نُوفِّ إِلَيْهِمْ أَعْمَالَهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا
 لَا يُبْخَسُونَ ﴿١٥﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ إِلَّا
 النَّارُ وَحَبِطَ مَا صَنَعُوا فِيهَا وَبِطُلُّ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾
 أَفَمَنْ كَانَ عَلَىٰ بَيْتَةٍ مِنْ رَبِّهِ وَيَتْلُوهُ شَاهِدٌ مِنْهُ وَمَنْ قَبْلَهُ
 كَتَبَ مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً أُولَئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمَنْ يَكْفُرْ
 بِهِ مِنَ الْأَحْزَابِ فالنَّارُ مَوْعِدُهُ فَفَلَاتَكْ فِي مِرْيَةٍ مِنْهُ إِنَّهُ
 الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٧﴾ وَمَنْ
 أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أُولَئِكَ يُعْرَضُونَ عَلَىٰ
 رَبِّهِمْ وَيَقُولُ الْأَشْهَادُ هَؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ
 أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿١٨﴾ الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنِ سَبِيلِ
 اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿١٩﴾

﴿أَمْ يَقُولُونَ أَفْتَرَنَاهُ﴾ یان نه‌وانه ده‌لین پیغه‌مبهر ﷺ نه‌و (قورئانه‌ی هه‌لبه‌ستووه ﴿قُلْ فَأْتُوا بِعَشْرِ سُوْرٍ مِّثْلِهِ﴾ بلی ده‌ی ئیوه‌ش ده‌ سورته‌ی وه‌ کو‌ئو (قورئانه) بیئن ﴿مُقْتَرِنَاتٍ﴾ هه‌لبه‌ستراوین ﴿وَأَدْعُوا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ﴾ وه‌بانگ بکه‌ن (بو‌پشتیوانیتان) ههر که‌س ده‌توانن ﴿مَنْ دُونَ اللَّهِ﴾ بیجگه‌له‌خوا
 ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ نه‌گه‌ر ئیوه‌ راست ده‌که‌ن ﴿فَالرَّيْسَ سَجِيْبًا لِّكُفْرٍ﴾ جا‌ئه‌گه‌ر وه‌ لامیان نه‌دانه‌وه
 ﴿فَاعْلَمُوا أَنَّمَا أُنزِلَ﴾ نه‌وه‌ بزنانن که‌بیگومان نه‌م (قورئانه) نیر‌دراوته‌ خواره‌وه ﴿بِعِلْمِ اللَّهِ﴾ به‌ناگاداری
 و‌زانی‌نی‌ خوا ﴿وَأَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هه‌روه‌ها بزنانن هیچ‌ به‌رستراوئیکی‌ راست‌نی‌ به‌ بیجگه‌له‌نه‌و
 ﴿فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ ده‌ی‌ ئایا ئیوه‌ مل‌ که‌چ‌ و‌ موسلمانن؟ ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ﴾ ههر که‌س ده‌به‌وئیت
 ﴿الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا﴾ ژیان‌ی‌ دنیا و‌ پ‌ازاوه‌ و‌ جوانی‌ نه‌و ﴿تُوْفِّ إِلَيْهِمْ أَعْمَالُهُمْ فِيهَا﴾ ئیمه‌ (به‌رهم‌می‌)
 کرده‌وه‌ کانیان‌ به‌ته‌واوی‌ پی‌ ده‌ده‌ین‌ تیایدا ﴿وَهُمْ فِيهَا لَا يَبْخُسُونَ﴾ وه‌ نه‌وان‌ له‌م‌ ژبانده‌ا‌ که‌م‌ و‌ کو‌ری
 یان‌ له‌گه‌ل‌ ناکریت ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ﴾ نه‌وانه‌ که‌سانیکن‌ بو‌یان‌ نی‌ به‌ ﴿فِي الْآخِرَةِ إِلَّا النَّارُ﴾
 له‌روژی‌ دو‌اییدا‌ جگه‌له‌ئاگر ﴿وَحَبِطَ مَا صَنَعُوا فِيهَا﴾ وه‌ نه‌وه‌ی‌ کردیان‌ تیایدا‌ پوچ‌ و‌ بی‌ به‌رهم‌ بو‌وه
 ﴿وَوَطِّلُوا مَا كَانُوا يَمْلِكُونَ﴾ وه‌ ههر‌چیان‌ کرد‌ به‌رده‌وام‌ بو‌وه‌هیچ‌ ﴿أَفَمَنْ كَانَ﴾ جا‌ئایا‌ که‌سیک‌ ﴿عَلَىٰ
 بَيْتِهِمْ مِنَ رَبِّهِ﴾ به‌لگه‌به‌کی‌ ئاشکرای‌ بی‌ له‌لایه‌ن‌ په‌روه‌ردگار‌یه‌وه‌ ﴿وَيَسْأَلُونَ شَاهِدًا مِنْهُ﴾ و‌ شایه‌تیک‌ لای
 نه‌وه‌وه‌ بو‌ی‌ بخوئیتیه‌وه‌ ﴿وَمَنْ قَبْلَهُ كَتَبْتُ مُوسَىٰ﴾ وه‌ له‌پیش‌ نه‌م‌ (شایه‌تیه‌ی‌ خو‌یه‌وه‌) په‌راوی‌ مو‌وساش
 (شایه‌ته‌ بو‌ی‌) ﴿إِمَامًا وَرَحْمَةً﴾ که‌په‌په‌رو‌ پی‌شه‌وا‌و‌ میهره‌بانیه‌ ﴿أُولَٰئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ﴾ نه‌وانه‌ برو‌ایان‌ هه‌به‌
 به‌و‌ (شایه‌ته‌ که‌قورئانه) ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ﴾ وه‌ ههر‌که‌س‌ با‌وه‌ری‌ پی‌ نه‌بیت‌ ﴿مِنَ الْأَحْزَابِ﴾ له‌و‌ کو‌مه‌ل‌
 و‌ تاقمانه‌ (نه‌وانه‌ی‌ کو‌بونه‌وه‌ له‌سه‌ر‌ ذرایه‌تی‌ ئیسلام) ﴿فَالنَّارُ موعِدُهُ﴾ نه‌وه‌ ئاگر‌ جینگابه‌تی‌ ﴿فَلَا
 تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِّنْهُ﴾ که‌واته‌ هیچ‌ جو‌ره‌ گومان‌ و‌ دو‌و‌ دلیه‌کت‌ نه‌بیت‌ له‌و‌ (قورئانه) ﴿إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ﴾
 به‌راستی‌ نه‌و‌ قورئانه‌ راسته‌ له‌لایه‌ن‌ په‌روه‌ردگار‌ته‌وه‌ هاتووه‌ ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ به‌لام
 زو‌ر‌یک‌ له‌خه‌ل‌کی‌ برو‌اناهینن ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ﴾ وه‌ئایا‌ کی‌ سته‌مکارتره‌ له‌و‌ که‌سه‌ی‌ ﴿أَفْتَرَىٰ
 عَلَىٰ اللَّهِ كَذِبًا﴾ که‌درو‌ هه‌لبه‌ستی‌ به‌ده‌م‌ خواوه‌؟ ﴿أُولَٰئِكَ يَعْزُوبُونَ عَلَىٰ رَبِّهِمْ﴾ نه‌وانه‌ ده‌برینه‌ حوزوری
 په‌روه‌ردگاریان‌ (ووته‌کانیان‌ ده‌خریته‌ رو‌و‌) ﴿وَيَقُولُ الْأَشْهَادُ﴾ وه‌ شایه‌ته‌کان‌ (له‌پیغه‌مبه‌ران‌
 و‌فریشته‌کان‌) ده‌لین‌ ﴿هَؤُلَاءِ الَّذِينَ﴾ ئا‌نه‌وانه‌ نه‌و‌ که‌سانن‌ ﴿كَذَّبُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ﴾ (له‌دونیا‌دا‌) درو‌بان
 هه‌لده‌به‌ست‌ به‌ده‌م‌ په‌روه‌ردگاریانه‌وه‌ ﴿أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ﴾ بیداربن‌ نه‌فرینی‌ خوا ﴿عَلَى الظَّالِمِينَ﴾ بو‌
 سته‌مکارانه‌ ﴿الَّذِينَ بَصُودُوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ نه‌وانه‌ی‌ به‌ره‌لستی‌ ری‌نگه‌ی‌ خوا‌ ده‌که‌ن‌ ﴿وَيَسْأَلُونَهَا
 عَوْجًا﴾ و‌ ده‌بانه‌وی‌ به‌لارو‌ چه‌وتی‌ نیشانده‌ن‌ ﴿وَهُمْ بِالْآخِرَةِ﴾ له‌کاتیکدا‌ نه‌وان‌ به‌روژی‌ دو‌ای
 ﴿هُمْ كَافِرُونَ﴾ بی‌ پروان

أُولَئِكَ لَمْ يَكُونُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ دُونِ
 اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ يُضَعِفُ لَهُمْ الْعَذَابُ مَا كَانُوا يَسْتَطِيعُونَ
 السَّمْعَ وَمَا كَانُوا يُبْصِرُونَ ﴿١٠﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا
 أَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿١١﴾ لَأَجْرَمَ أَنَّهُمْ
 فِي الْآخِرَةِ هُمْ الْأَخْسَرُونَ ﴿١٢﴾ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا
 الصَّالِحَاتِ وَأَخْبَتُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ
 هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٣﴾ *مِثْلَ الْفَرِيقَيْنِ كَالْأَعْمَىٰ وَالْأَصْمَىٰ
 وَالْبَصِيرِ وَالسَّمِيعِ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا أَفَلَا تَذَكَّرُونَ
 ﴿١٤﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ إِتَنِي لَكُمْ نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿١٥﴾
 أَنْ لَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمِ إِلْيَسِ ﴿١٦﴾
 فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا تَرَبُّكَ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا
 وَمَا تَرَبُّكَ إِلَّا اتَّبَعَكَ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ أَرَادُوا بِادِّى الرَّأْيِ
 وَمَا نَرَىٰ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ بَلْ نَظُنُّكُمْ كَاذِبِينَ ﴿١٧﴾
 قَالَ يَقَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيْنَةٍ مِنْ رَبِّي وَءَاتَنِي رَحْمَةً مِّنْ
 عِنْدِهِ فَعَمِيتَ عَلَيْكُمْ أَنْزِلْكُمْ هَا وَاتَّمَّ لَهَا كِرْهُونَ ﴿١٨﴾

﴿أُولَٰئِكَ لَا يَكُونُوا مُعْجِزِينَ﴾ ئەو (نەفرین لێ کراو) ئەنە ناتوانن (لە دەستی خوا) خۆیان قوتار بکەن
 ﴿فِي الْأَرْضِ﴾ لە وولات و زەویدا ﴿وَمَا كَانَ لَهُمْ﴾ و نیا ئەو و نیا ئەو ﴿مَنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَآءَ﴾ بێجگە لە خوا هیچ
 پشتیوان و دوستیک ﴿يُضَعَّفُ لَهُمْ﴾ بۆیان دوو قات دەکرێتەو ئەو ﴿الْعَذَابُ﴾ سزا ﴿مَا كَانَ أُولَٰئِكَ يَسْتَكْبِرُونَ﴾
 ئەو قورئانە (یان نەبوو) ﴿وَمَا كَانَ أُولَٰئِكَ يَسْتَكْبِرُونَ﴾ (هە قیشیان) نە دەبینی ﴿وَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ﴾
 ئەوانە کە سانیکن ﴿خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ﴾ کە خۆیان دۆراندا ﴿وَصَلَّ عَنْهُمْ﴾ وە لێیان
 وون بوو ﴿مَا كَانَ أُولَٰئِكَ يَتْرُونَ﴾ ئەو درۆ و دە لە سەنە ی لە دنیادا دەیان کرد ﴿لَا حَرَمَ أَنَّهُمْ﴾ بە راستی
 و بێگومان ئەوانە ﴿فِي الْآخِرَةِ﴾ لە پۆزی دوایدا ﴿هُمْ الْأَخْسَرُونَ﴾ زەرەر مندترین کەس خۆیان
 ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بە راستی ئەوانە ی پر وایان هێناو ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ و کردەو و چاکە کاریان
 بە جێ هێناو ﴿وَأَخْبَتُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ﴾ و گەردن کە چ و دل ئارام بوون بۆ (فەرمانە کانی) پەرور دگاریان
 ﴿أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ﴾ ئەوانە هاو لەانی بە هەشتن ﴿هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ تێدا دەمێننەو بە هەمیشە یی ﴿مِثْلَ
 الْقَرِيفِينَ﴾ و ینە ی ئەو دوو دەستە بە ﴿كَالْأَعْمَىٰ وَالْأَصْمَىٰ وَالْأَبْصِرَ وَالسَّمِيعَ﴾ وە کۆر و کەر و بێسەر
 و بێناوان ﴿هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا﴾ نایا ئەو دوو دەستە بە یە کسانن ﴿أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾ دە بۆ بێرناکە ئەو
 ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا﴾ سوێند بە خوا بێگومان ناردمان ﴿نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ﴾ نوح بۆ لای گە لە کە ی ﴿إِنِّي
 لَكُرِّيذٌ مِّمَّيْنِ﴾ (بێ و تەن) دلنیا بن من ترسێنەرێکی ئاشکرام بۆتان ﴿أَنْ لَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ﴾ کە جگە
 لە خوا نە پەرستن ﴿إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ﴾ (چونکە) بە راستی من دە ترسم یە خەتان بگەری ﴿عَذَابَ يَوْمِ
 الْآلِئِ﴾ سزای پۆزیکی سەخت و بە ئازار ﴿فَقَالَ الْمَلَأُ﴾ جا کار بە دەست و دەسە لاتدارە کان
 ووتیان ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئەوانە ی کە پر وایان نە هێنا بوو ﴿مِنْ قَوْمِهِ﴾ لە گە لە کە ی (نوح) ﴿مَا تَرْكُ﴾
 ئێمە تۆ نابینن ﴿إِلَّا بَشَرًا مِثْلَنَا﴾ جگە لە ئادەمی یە کی وە ک خۆمان ﴿وَمَا تَرْكُ﴾ وە نابینن تۆ ﴿اتَّبَعَكَ﴾
 هیچ کەستێک شوینت کە وتبیت ﴿إِلَّا الَّذِينَ﴾ جگە لەوانە ی ﴿هُمْ أَرَادُوا﴾ کە هە ژار و پەستە کانمانن
 ﴿بَادِيَ الْأَرَايِ﴾ بێ ئاوەزا و ساویلکەن (پروالەت بینن) ﴿وَمَا تَرْكُ لَكُمْ﴾ وە نابینن ئێو ﴿عَلَيْتَابِئِ
 فَضْلٍ﴾ هیچ شتیکنان لە ئێمە زیاد بێ ﴿بَلْ نَطْمَعُ كَلِيدِيئِ﴾ بە لکو بە دۆزنتان دە زانین ﴿قَالَ يَقَوْمُ﴾
 (نوح) ووتی ئە ی گە لە کە م ﴿أَرَأَيْتُمْ﴾ هەوالم بە دەنی ﴿إِنْ كُنْتُ﴾ ئە گەر من ﴿عَلَىٰ بَيْنَةٍ﴾ بە لگە ی
 ئاشکرام هە بیت ﴿مَنْ رَبِّي﴾ لە لای پەرور دگار مەو وە ﴿وَأَتَانِي رَحْمَةً﴾ و پە حمە تیکی بێ بە خشیسم
 ﴿مَنْ عِنْدَهُ﴾ لە لایەن خۆ یەو وە ﴿فَعَمِيَّتْ عَلَيْكُمْ﴾ بە لām ئەو وە لە ئێو شاردرایتەو وە ﴿أَنْزَلْنَا مَكُونَهَا﴾ نایا بە زۆر
 پابە ندتان بکە ی ن بێهەو وە ﴿وَأَنْزَلْنَا كَرِهُونَ﴾ لە کاتی کدا ئێو حەزی لێ ناکەن و پێتان ناخۆشە ﴿۱۸﴾

وَيَقَوْمٍ لَا اسْتَكْبَرُوا عَلَيْهِ مَا لَإِن آجْرِي إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَمَا أَنَا
 بِطَارِدِ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّهُمْ مُلَقَوْنَ بِهِمْ وَلَكِنِّي أَرَأَيْتُمْ قَوْمًا
 تَجْهَلُونَ ﴿٢٩﴾ وَيَقَوْمٍ مَّن يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ طَرَدْتُهُمْ أَفَلَا
 تَذَكَّرُونَ ﴿٣٠﴾ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ عِندِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا
 أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ إِنِّي مَلَكٌ وَلَا أَقُولُ لِلَّذِينَ تَزْدَرِي
 أَعْيُنُكُمْ لَنْ يُؤْتِيَهُمُ اللَّهُ خَيْرًا اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا فِي أَنْفُسِهِمْ إِنِّي
 إِذَا لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٣١﴾ قَالُوا يَنْبُوحُ قَدْ جَدَلْتَنَا فَأَكْثَرْتَ جِدْلَنَا
 فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٣٢﴾ قَالَ إِنَّمَا
 يَأْتِيَكُمْ بِهِ اللَّهُ إِنْ شَاءَ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٣٣﴾ وَلَا يَنْفَعُكُمْ
 نَصِيحِي إِنْ أَرَدْتُ أَنْ أُنصَحَ لَكُمْ إِنْ كَانَ اللَّهُ يُرِيدُ أَنْ
 يُغْوِيَكُمْ هُوَ رَبُّكُمْ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٣٤﴾ أَمْ يَقُولُونَ أَفْتَرَاهُ
 قُلْ إِنْ أَفْتَرَيْتُهُ فَعَلَىٰ إِجْرَامِي وَأَنَا بَرِيءٌ مِّمَّا يُجْرِمُونَ
 ﴿٣٥﴾ وَأَوْحَىٰ إِلَىٰ نُوحٍ أَنَّهُ لَنْ يُؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ إِلَّا مَن قَدَّ ءَامَنَ
 فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾ وَأَصْنَعِ الْفُلَ كَبَاغَيْنَا
 وَوَحَيْنَا وَلَا تَخْطِبْنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُّغْرَقُونَ ﴿٣٧﴾

﴿وَيَقُولُ﴾ وہ ٹہی گہلہ کہم ﴿لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مَالًا﴾ لہ سہر ٹہم (گہ بانڈنی بہ یامہ) داوا ی ہیچ مال و ساما نیکتان لی ناکہم ﴿إِن أُجْرِي﴾ پاداشتی من ﴿إِلَّا عَلَى اللَّهِ﴾ ہہر لہ سہر خواہہ ﴿وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ وہ من ٹہوانہ دہر ناکہم ہر وایان ہینا وہ ﴿إِنَّهُمْ مُلْفُونَ رَبِّهِمْ﴾ بہ راستی ٹہوانہ بہ دیداری بہر و ہر دگاریان دہ گہن (لہر وژی دوا پیدا) ﴿وَلَكِنِّي أَرْجُو﴾ بہ لام من ٹیوہ دہ بینم ﴿قَوْمًا تَجَاهَلُونَ﴾ کہ کؤمہ لیکی نہ زانن ﴿وَيَقُولُ مَن يَبْصُرُنِي﴾ ٹہی گہلہ کہم کی یار مہ تیم دہ دات ﴿مِنَ اللَّهِ إِن ظَنَرْتُهُمْ﴾ لہ بہر انہر خوا دا ٹہ گہر ٹہوانہ ہتاری ٹہم (و دہریان بکہم) ﴿أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾ دہی ٹایا بو ہیر نا کہ نہ وہ؟ ﴿وَلَا أَقُولُ لَكُمْ﴾ من پیتان نالیم ﴿عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ﴾ خہزینہ کانی خوا لای منہ ﴿وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبُ﴾ و ناشلیم غہیب و شتہ نادیارہ کان دہ زانم ﴿وَلَا أَقُولُ إِنِّي مَلَكٌ﴾ ہہر وہا نالیم من فریشتم ﴿وَلَا أَقُولُ لِلَّذِينَ﴾ بہوانہش نالیم ﴿تَزِدْرِي أَهْلِيكُمْ﴾ کہ لہ بہر چاوی ٹیوہ سووک و بی ریزن ﴿لَنْ يُؤَيِّتَهُمُ اللَّهُ خَيْرًا﴾ خوا ہیچ چا کہ یہ کیان ناداتی ﴿اللَّهُ أَعْلَمُ﴾ خوا چاک دہ زانی ﴿بِمَا فِي أَنْفُسِهِمْ﴾ بہ وہی لہ دہروونی ٹہواندایہ ﴿إِنِّي إِذْ أَلَمِنَ الظَّالِمِينَ﴾ بہ راستی من ٹہو کاتہ (ٹہ گہر ٹہو ہہزارانہ دہر بکہم) لہ سہتم کاران دہ ہم ﴿قَالُوا يَنْبُحُ﴾ ووتیان ٹہی نوح ﴿فَدَجَدْنَا﴾ بیگومان دہمہ قالیٹ کرد لہ گہ لماندا ﴿فَأَكْثَرْتَ جِدْلَنَا﴾ زوریش دہمہ قالیٹ کرد لہ گہ لماندا ﴿فَأَتَيْنَا بِمَا كُفَرْنَا﴾ دہی ٹہوہی بہ لیٹمان پی دہ دہیت (لہ سزا) بو مان بہینہ ﴿إِن كُنْتُمْ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ ٹہ گہر تو لہ راست گو یانیت ﴿قَالَ إِنَّمَا يَأْتِيَكُمْ بِهِ اللَّهُ﴾ ووتی بیگومان خوا بوٹان دہ ہینیت ﴿إِنْ شَاءَ﴾ ٹہ گہر بہہ ویت ﴿وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ﴾ وہ ٹیوہ ناتوانن (لہ سزای خوا) خوٹان قوتار بکہن ﴿وَلَا يَنْفَعُكُمْ نُصْحِي﴾ وہ ناموژگاری من سوودتان پی ناگہ بہ نیت ﴿إِنْ أَرَدْتُ﴾ گہر بہہ ویت ﴿أَنْ أَصْحَ لَكُمْ﴾ ناموژگاریتان بکہم ﴿إِنْ كَانَ اللَّهُ يُرِيدُ﴾ ٹہ گہر خوا بہہ ویت ﴿أَنْ يُغْوِيَكُمْ﴾ گو مر اتان بکات ﴿مُؤَرِّكُمْ﴾ ٹہو بہر و ہر دگارتانہ ﴿وَأَلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ وہ ہہر بو لای ٹہویش دہ گہرینہ وہ ﴿أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَيْنَاهُ﴾ یا ٹہوانہ دہ لین مو حہ مہد ﴿ثُمَّ﴾ (قورٹانہی) بہ ناوی خوا وہ ہلہ بہ ستو وہ ﴿قُلْ إِنِّي افْتَرَيْتُهُ﴾ بلی ٹہ گہر من ہہ لم بہ ستیبت ﴿فَعَلَىٰ إِجْرَامِي﴾ ٹہوہ گوناہو تاوانہ کہی تہنہا لہ سہر خو مہ ﴿وَأَنَا بَرِيءٌ مِّمَّا تُخْرَمُونَ﴾ وہ منیش بہریم لہ تاوانی ٹیوہ ﴿وَأَوْحَىٰ إِلَىٰ نُوحٍ﴾ وہ حی کرا بو نوح (علیہ السلام) ﴿أَنَّهُ لَنْ يُؤْمِنَ﴾ کہہوا کہسی تر ہر و ناہینیت ﴿مِنْ قَوْمِكَ﴾ لہ گہلہ کہت ﴿إِلَّا مَن قَدْ ءَامَنَ﴾ بیجگہ لہ وہی بہیشتر ہر وای ہینا وہ ﴿فَلَا تَتَّبِعِيسَ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾ کہ واتہ نارہ حہت و غہ مبار مہ بہ بہ وہی ٹہوان دہیکہن ﴿وَأَصْحَ الْفُلْكَ﴾ وہ کہ شتہ کہش دروست بکہ ﴿بِأَعْيُنِنَا وَوَحْيِنَا﴾ بہ پیش چا و چاودیری و فہرمان و نیگای ٹیمہ (لہم ٹایہ تہ دا باسی سیفہ تی - چا و، عین - ہاتو وہ بو خوا ی گہورہ، ہر وامن پیہہ تی بہ بی ہیچ لیچوانڈن ولیکدانہ وہیہ ک ، شیوہ کہی نازانین وہ تہنہا خوا خو ی دہ زانیت) ﴿وَلَا تُخْطِبُنِي﴾ وہ ہیچ قسم لہ گہ لدا مہ کہ ﴿فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ لہ بارہی ٹہوانہی سہتہ میان کردوہ (و بی ساوہر بوون) ﴿إِنَّهُمْ مُّعْرَفُونَ﴾ چونکہ بیگومان ٹہوانہ دہ خنکیترین ﴿۳۷﴾

وَيَصْنَعُ الْفُلْكَ وَكُلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ مَلَأَ مِنْ قَوْمِهِ سَخِرُوا مِنْهُ
 قَالَ إِنْ تَسْخَرُوا مِنِّي فَإِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ كَمَا تَسْخَرُونَ
 ﴿٢٨﴾ فَسَوْفَ نَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ
 مُقِيمٌ ﴿٢٩﴾ حَتَّى إِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التُّورُ قُلْنَا احْمِلْ فِيهَا
 مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ
 وَمَنْ أَمِنَ وَمَاءً مِمَّن مَعَهُ إِلَّا قَلِيلٌ ﴿٣٠﴾ * وَقَالَ ارْكَبُوا
 فِيهَا بِسْمِ اللَّهِ مَجْرِبَهَا وَمُرسَهَا إِنَّ رَبِّي لَغَفُورٌ رَحِيمٌ
 ﴿٣١﴾ وَهِيَ تَجْرِي بِهِمْ فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ وَنَادَى نُوحٌ ابْنَهُ
 وَكَانَ فِي مَعْزِلٍ يَا بُنَيَّ ارْكَب مَعَنَا وَلَا تَكُن مَعَ الْكَافِرِينَ ﴿٣٢﴾
 قَالَ سَأُوى إِلَىٰ جَبَلٍ يَعْصِمُنِي مِنَ الْمَاءِ قَالَ لَا عَاصِمَ الْيَوْمَ
 مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِلَّا مَنْ رَحِمَ وَحَالَ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ
 الْمُغْرَقِينَ ﴿٣٣﴾ وَقِيلَ يَا أَرْضُ ابْلَعِي مَاءَكِ وَيَسْمَأْ أَقْلِعِي
 وَغِيضَ الْمَاءِ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَاسْتَوَتْ عَلَىٰ الْجُودِيِّ وَقِيلَ
 بُعْدَ اللَّقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٣٤﴾ وَنَادَى نُوحٌ رَبَّهُ فَقَالَ رَبِّ إِنَّ ابْنِي
 مِنْ أَهْلِي وَإِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَأَنْتَ أَحْكَمُ الْحَاكِمِينَ ﴿٣٥﴾

﴿وَصَنَعَ الْمَلَائِكَةُ﴾ وه دهستی کرد به دروست کردنی که شتیبه که ﴿وَكَلَّمَآمَرَ عَلِيَّهٖ﴾ هه ر کاتیک تی به پرنایه به لایدا ﴿مَلَائِكُن قَوْمِهٖ﴾ کومه لی له گه له که ی ﴿سَخَّرُوا مَنَّهُ﴾ گالته بان پی ده کرد ﴿قَالَ اِنْ تَسَخَّرُوا مِنَّا﴾ (نوح) ده یووت نه گه ر ئیوه ئیسته گالته و لاقرتی به ئیتمه ده که ن ﴿فَاِنَّا نَسَخَّرُوْنَهُمْ﴾ ئه وه بیگومان ئیتمه ش لاقرتی به ئیوه ده که یمن ﴿كَمَا تَسَخَّرُوْنَ﴾ هه ر چو ن ئیوه لاقرتی به ئیتمه ده که ن ﴿فَسَوْفَ تَعْمَلُوْنَ﴾ جا له مه و پاش ده زانن ﴿مَنْ يَّاتِيْهِ عَذَابٌ﴾ کی سزای بو دیت ﴿يُخْرِجُوْهُ وَيُجَلِّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّمِيْئٌ﴾ سه ر شو ری ده کات (له دونیاد او له قیامه تیشدا) سزای هه میشه یی به سه ر دادیت ﴿حَتّٰی اِذَا﴾ (نوح) (که شتیبه که ی دروست کرد) هه تا کاتیک ﴿جَاءَ اَمْرًا﴾ فه رمانی ئیتمه هات (بو له ناو بر دنیان) ﴿وَقَارَ السَّمُوْمُ﴾ و ته نوره که ناوی لی هه ل قولا ﴿فُلْنَا اَحْمِلْ فِيْهَا﴾ و وتمان (به نوح) له و (که شتیبه) دا هه لی بگره ﴿مِنْ كُلِّ زَوْجٍ اثنین﴾ له هه موو نیرو میه که دووان ﴿وَاَهْلِكَ اِلَّا مَنْ﴾ زن و منداله کانیشته هه لبگره ئه وه بان نه بیته ﴿سَخَّرَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ﴾ بر پاری خوی له سه ر دراوه (به خنکاندن) ﴿وَمَنْ اٰمَنَ﴾ هه ر ئه وانه ش (هه ل بگره که) بر وایان هیتا (له گه له که ت) ﴿وَمَا اٰمَنَ مَعَهٗ اِلَّا قَلِيْلٌ﴾ وه خه لکیکی که م نه بیته بر وایان نه هیتا له گه لی دا ﴿وَقَالَ اَنْكَبُوْا فِيْهَا﴾ (نوح) ووتی هه مووتان سوارین له و (که شتیبه) دا ﴿بِسْمِ اللّٰهِ مَجْرِبَهَا وَاْمُرْسَلَهَا﴾ به ناوی خواوه له کاتی رویشتن و وه ستانی دا ﴿اِنْ رَّيْتُمْ﴾ به راستی په روه ر دگارم ﴿لَعَفُوْرٌ حَجِيْمٌ﴾ زور لی بورده ی میهره بانه ﴿وَهِيَ تَجْرٰی بِهَمَّ﴾ که شتیبه که ده ببردن ﴿فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ﴾ به ناو شه بو لی وه ک کیوو شاخ دا ﴿وَنَادٰی نُوحٌ اٰتِهٖ﴾ نوو حیش علیه السلام کوره که ی بانگ کرد (که ناوی که نعان بوو) ﴿وَكَانَ فِي مَعْرِلٍ﴾ که له شوئینیکی که ناردا بوو ﴿يَبْنٰی اَرْكَبَ مَعْنًا﴾ (ووتی) ئه ی کوری خو شه ویستم له گه لمان دا سوار به ﴿وَلَا تَكُن مَّعَ الْكَافِرِيْنَ﴾ و له گه ل بی بر وایان مه به ﴿قَالَ سَتَاوِيْ اِلَى جَبَلٍ﴾ (کوره که ی) ووتی په نا بو شاخیک ده به م ﴿يَعْصِمُنِي مِنَ الْمَآءِ﴾ که بپار یزت له م لافاوه ﴿قَالَ لَاعِصِمَ الْيَوْمَ﴾ (نوح) ووتی ئه م رو هیچ بار یزه ریک (به ناده ریک) نیه ﴿مَنْ اٰمَرَ اللّٰهَ﴾ له فه رمانی خوا (که خنکاندنه) ﴿اِلَّا مَنْ رَّجِمَ﴾ مه گه ر که سینک خواره حمی پی بکات (و باوه ردار بیت) ﴿وَحَالٍ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ﴾ له و کاته دا شه بو لی لافاوه که وته نیوانیان ﴿فَكَانَ مِنَ الْمَعْرِيْنَ﴾ جائه و (کوره خنکاو) له خنکاوان بوو ﴿وَقِيْلَ يٰۤاَرْضُ﴾ ئه و سا و و ترا ئه ی زه وی ﴿اَبْلٰى مَآءِكَ﴾ ناوه که ت هه لمزه ﴿وَيَسْمَآءُ اٰقْلٰی﴾ و ئه ی ئاسمان باران مه بار یته ﴿وَعِيْضُ الْمَآءِ﴾ ئیتر لافاوه که روچوو به ناخی زه وی دا ﴿وَفُضِيْ الْاَمْرُ﴾ کاره که (خنکانیان) ته واو کرا ﴿وَأَسْتَوَتْ عَلٰی الْجُدِيِّ﴾ و (که شتیبه که) وه ستا به سه ر (کیوی) جوو دیه وه ﴿وَقِيْلَ بَعْدًا﴾ و و ترا دووری له په حمی خوا ﴿لِلْقَوْمِ الظَّالِمِيْنَ﴾ بو گه لی سته مکاران ﴿وَنَادٰی نُوحٌ رَبِّهٗ﴾ نوح هاواری کرده په روه ر دگاری ﴿فَقَالَ رَبِّ﴾ ووتی ئه ی په روه ر دگارم ﴿اِنْ اٰبٰی﴾ به راستی کوره که م ﴿مِنْ اَهْلِ﴾ له که س و کاری منه ﴿وَاِنْ وَعَدَكَ الْحَقُّ﴾ و بیگومان به ئیتی توش راسته ﴿وَاَنْتَ اَحْكَمُ الْحٰكِمِيْنَ﴾ وه توش دادوه رترینی هه موو فه رمان په وایانی ﴿

قَالَ يَنُوحُ إِنَّهُ وَلَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ إِنَّهُ وَعَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ فَلَا تَسْتَأْنِ
 مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنِّي أَعِظُكَ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ
 ﴿٤٦﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَإِلَّا
 تَغَفَّرْ لِي وَتَرْحَمْنِي أَكُنْ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٤٧﴾ قِيلَ يَنُوحُ
 أَهْبِطْ بِسَلَامٍ مِنَّا وَبَرَكَاتٍ عَلَيْكَ وَعَلَى أُمَمٍ مِمَّنْ مَعَكَ
 وَأَمْرٌ سَنُمَتِّعُهُمْ ثُمَّ يَمَسُّهُمْ مِنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤٨﴾ تِلْكَ
 مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهَا إِلَيْكَ مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَا أَنْتَ
 وَلَا قَوْمُكَ مِنْ قَبْلِ هَذَا فَاصْبِرْ إِنَّ الْعُقُوبَةَ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٤٩﴾
 وَإِلَى عَادِ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ
 إِلَهٍ غَيْرُهُ وَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُفْتَرُونَ ﴿٥٠﴾ يَقَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ
 أَجْرًا إِنْ أَجَرْتُمَنِ إِلَّا عَلَى الَّذِي فَطَرَنِي أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٥١﴾
 وَيَقَوْمِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُرْسِلِ السَّمَاءَ
 عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً إِلَى قُوَّتِكُمْ وَلَا تَتَوَلَّوْا
 مُجْرِمِينَ ﴿٥٢﴾ قَالَ أُوَيْهِيُّ هُودٌ مَا جِئْنَا بِبَيِّنَةٍ وَمَا نَحْنُ
 بِتَارِكِيءِ الْهَيْتَانِ عَنْ قَوْلِكَ وَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٥٣﴾

﴿قَالَ يَنْحُوحُ إِنَّهُ﴾ (خوا) فہر مووی ئەی نوح بہرستی ئەو (کہنعان) ﴿لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ﴾ له‌گه‌س و کاری تونی یه ﴿إِنَّهُ رَعِمَلٌ﴾ بینگومان ئەو (کورہ) کردہوی ﴿عَبْرَ صِلِحٍ﴾ خراب و ناہسہند بوو ﴿فَلَا سَلْبَانَ﴾ جا کہ واتہ داوای شستیکم لیٰ مه‌کہ ﴿مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ﴾ کہ زانیاریت دہر بارہی نی یه ﴿إِنِّي أَعْطُكَ﴾ بہرستی من ناموژگاریت دہ کہم ﴿أَنْ تَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ﴾ تا له‌نه فامان نہ بیت ﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي﴾ (نوح) ووتی بہرہردگارم بہرستی من ﴿أَعُوذُ بِكَ﴾ پهنات بیٰ دہ گرم (لہوی) ﴿أَنْ أَسْأَلَكَ مَا﴾ داوای شستیکم لیٰ بکہم ﴿لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ﴾ کہ نایز انم ﴿وَالَا تَعُوذُ لِي وَتَرَحَّصِي﴾ وه ئە گہر نہ بوریت لیم وپہرہم بیٰ نہ کہی ﴿أَكُنْ مِنَ الْخٰسِرِينَ﴾ له‌زیان لیکه‌وتوان دہم ﴿قِيلَ يَا نُوحُ﴾ ووترائی ئەی نوح ﴿أَهْبِطْ بِسَلَامٍ مِّنَّا﴾ دابہزہ (له‌کہ شستیه‌کہ) بہہیمنی و بیوہی له‌لابہن ئیمہ‌وہ ﴿وَبَرَكَاتٍ عَلَيْكَ﴾ وه بہ بیت و فہری زور بہسہر خو تہ‌وہ ﴿وَعَلَىٰ أُمَمٍ مِّمَّنْ مَعَكَ﴾ وه بہسہر گہ لانیک کہ بہیدہ ئہ بن له‌وانہی کہ له‌گہل تو دان (یا بہسہر ئەو خہلکانہی له‌گہل تو دان) ﴿وَأُمَّمٍ سَمِعَتْهُمُ﴾ چہند نہ تہ‌وہ و گہل دواتر دین خو شی و نازو نیعمہ تیان بیٰ دہدہین ﴿فَرِيضَةً مِّنَّا﴾ پاشان له‌لابہن ئیمہ‌وہ دوو چاریان دہ بیت ﴿عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ سزای سہختی نازار دہر ﴿تِلْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ﴾ ئەمانہ (ی باسکران) له‌هہوالہ گرنگہ نادیارہ کانہ ﴿نُوحِيهَا إِلَيْكَ﴾ بہ‌نیگا بو مان ناردی ﴿مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَا أَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ﴾ نہ تو و نہ گہل کہت نہ تان دہ زانین ﴿مِنْ قَبْلِ هَذَا﴾ له‌بیش ئەم (نیگای ئیمہ) ﴿فَأَصْبِرْ﴾ کہ واتہ خو را گربہ ﴿إِنَّ الْعَاقِبَةَ لِلْمُتَّقِينَ﴾ بہرستی سہر ئەنجام بو له‌خو ترسانہ ﴿وَالِإِلَىٰ عَادٍ أَخَاهُمْ هُودٌ﴾ وه بو لای (گہلی) عاد هوودی بر ایانمان نارد ﴿قَالَ يَتَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ﴾ ووتی ئەی گہل کہم خوا بہرستن ﴿مَا لَكُمْ مِّنْ إِلٰهٍ غَيْرُهُ﴾ ہیچ بہرستراویکتان نی یه جگہ له‌ ئەو ﴿إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُفْتَرُونَ﴾ ئیوہ تہنہا درو ہلئہ بہستن ﴿يَتَقَوْمِ﴾ ئەی گہل کہم ﴿لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا﴾ له‌سہر ئەم (گہ یاندنی پہیامہ) داوای ہیچ پاداشتیکتان لیٰ ناکہم ﴿إِنْ أَجْرِي إِلَّا عَلَىٰ الَّذِي﴾ پاداشتی من ہہر له‌سہر ئەو (خوا) یه ﴿فَطَرْتَنِي﴾ کہ دروستی کردوم ﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ دہی ئایا ژیر نابن ﴿وَيَتَقَوْمِ﴾ وه ئەی گہل کہم ﴿أَسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ﴾ داوای لیبوردن له‌بہرہردگار تان بکہن ﴿ثُمَّ تَوَلَّوْا إِلَيْهِ﴾ دواتر بگہرینہ‌وہ بو لای ئەو ﴿يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْهِ كُفْرًا﴾ (ئہ گہر و ابکہن خوا) له‌ئاسمانہ‌وہ (باران) دہباریتیت بہسہر تاندا ﴿مَدْرَارًا﴾ بہلینہ‌مہ ﴿وَيُرْسِدُ كُفْرًا فَوْقَهُ﴾ و ہیزی تر زیاد دہ کات ﴿إِلَىٰ قَوْمِكُمْ﴾ بو ہیزہ کہ تان ﴿وَلَا تَتَوَلَّوْا مُجْرِمِينَ﴾ وەر وو و ہر مہ گپرن (له‌بانگہ‌وازہ کہم) بہ‌تاوان باری ﴿قَالُوا يَا هُودُ﴾ ووتیان ئەی هوود ﴿مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ﴾ تو ہیچ بہلگہ یه کی روونت بو نہ ہینا وین ﴿وَمَا نَحْنُ بِتَارِكِي آلِ هَيْثَنَا﴾ بو یہ ئیمہ ش واز له‌بہرستراوہ کان (خواکان) مان ناہیتین ﴿عَنْ قَوْمِكَ﴾ له‌بہر قسہی تو ﴿وَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ﴾ وه ئیمہ باوہرت بیٰ ناکہین ﴿۵۷﴾

٥٤ إِنْ تَقُولُ إِلَّا اعْتَرَبَكَ بَعْضُ الْهَتِنِ بَسُوهُ قَالَ إِنِّي أَشْهَدُ اللَّهَ
 وَأَشْهَدُ وَأَنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ ﴿٥٤﴾ مِنْ دُونِهِ فَكَيْدٌ مِنِّي
 جَمِيعًا ثُمَّ لَا تَنْظُرُونَ ﴿٥٥﴾ إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ
 مَا مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ
 ﴿٥٦﴾ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقَدْ أَبَغَيْتُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ إِلَيْكُمْ وَيَسْتَخْلِفُ
 رَبِّي قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّونَهُ وَشَيْئًا إِنَّ رَبِّي عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيفٌ
 ﴿٥٧﴾ وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا لَمَجِيئِنَا هُودًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ وَبِرَحْمَةٍ مِنَّا
 وَنَجَّيْنَاهُمْ مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ ﴿٥٨﴾ وَتِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الَّتِي
 نُرْسِلُكَ بِهَا بِالْحَقِّ وَالْحَقَّ قَوْلًا وَإِنِّي لَأَتَّبِعُ الْوَسْوَاسَ الْخَافِيَّ
 هَذِهِ الدُّنْيَا لَعَنَ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ الْإِنِّ عَادًا كَفَرُوا رَبَّهُمْ أَلَا
 بُعْدَ الْعَادِ قَوْمِ هُودٍ ﴿٦٠﴾ * وَالْإِنِّ شَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَتَقَوَّمُ
 عِبْدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ وَهُوَ نَشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ
 وَأَسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا فَاسْتَغْفِرُوهُ ثُمَّ تَوْبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي قَرِيبٌ مُجِيبٌ
 ﴿٦١﴾ قَالُوا يَصْلِحُ قَدْ كُنْتَ فِينَا مَرْجُوًّا قَبْلَ هَذَا أَتَنْهَانَا أَنْ نَعْبُدَ
 مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا وَإِنَّا لَفِي شَكِّ مِمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ مُرِيبٌ ﴿٦٢﴾

قَالَ يَقَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيْنَةٍ مِّن رَّبِّي وَعَآتَنِي
 مِنْهُ رَحْمَةً فَمَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ عَصَيْتُهُ وَمَا تَزِيدُونِي
 غَيْرَ تَخْسِيرٍ ﴿٦٣﴾ وَيَقَوْمِ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ
 فذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ
 عَذَابٌ قَرِيبٌ ﴿٦٤﴾ فَعَقَرُوهَا فَقَالَ تَمَتَّعُوا فِي دَارِكُمْ
 ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ ذَٰلِكَ وَعَدُّ غَيْرِ مَكْدُوبٍ ﴿٦٥﴾ فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا
 نَجِيًّا صَالِحًا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ وَبِرَحْمَةِ مِّنَّا وَمِن
 خِزْيِ يَوْمِئِذٍ إِنْ رَبَّكَ هُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ ﴿٦٦﴾ وَأَخَذَ الَّذِينَ
 ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جَثِمِينَ ﴿٦٧﴾
 كَانُوا لَمْ يَغْتَوُوا فِيهَا إِلَّا إِنْ شَمُودَ أَكْفَرُوا رَبَّهُمْ أَلَا
 بَعْدَ الشَّمُودِ ﴿٦٨﴾ وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبَشْرَىٰ قَالُوا
 سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ فَمَا لَبِثَ أَنْ جَاءَ بِعِجْلٍ حَنِيذٍ ﴿٦٩﴾ فَلَمَّا رَأَىٰ
 أَيْدِيَهُمْ لَا تَصِلُ إِلَيْهِ نَكَرَهُمْ وَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً
 قَالُوا لَا تَخَفْ إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمِ لُوطٍ ﴿٧٠﴾ وَأَمْرَاتُهُ وَقَائِمَةٌ
 فَضَحِكَتْ فَبَشَّرْنَاهَا بِإِسْحَاقَ وَمِنْ وَرَاءِ إِسْحَاقَ يَعْقُوبَ ﴿٧١﴾

﴿قَالَ يَتْلُونَ﴾ صالح ووتی ئەی گەلە کەم ﴿أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ﴾ پیم بلین ئە گەر من ﴿عَلَىٰ بَيْتِهِ مِنْ رَبِّي﴾ بەلگە یەکی ئاشکرام ھەبێ لە لایەن پەرورەدگار مەوہ ﴿وَأَتَلْنِي مِنْهُ رَحْمَةً﴾ وہ لە لایەن خۆیەوہ پیغەمبەریتی پی بەخشسیم ﴿فَمَنْ يَضُرُّنِي﴾ جا کئی یار مەتیم دەدات ﴿مِنَ اللَّهِ﴾ لە بەر امبەر خوادا ﴿إِنْ عَصَيْتُهُ﴾ ئە گەر سەر پیچی ئەو بەکەم ﴿فَمَا تَرِيدُونَ﴾ کەواتە ئێوہ هیچ بۆ من زیاد ناکەن ﴿عِزِّي تَحْسِرٍ﴾ زەرەر و زیان نەبیت ﴿وَيَقُولُ﴾ ئەی گەلە کەم ﴿هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ﴾ ئەمە ووشرە کە ی خوا یە ﴿لَكُمْ آيَةٌ﴾ کە موعجیزە یە کی روونە بۆ ئێوہ (لە سەر راستی پیغەمبەریتی کەم) ﴿فَذَرُوهَا﴾ جانیوہش وازی لی بینن ﴿تَأْكُلُ فِي أَرْضِ اللَّهِ﴾ بە لایە زەوی خوا بخوات (بەلەوہ پرت) ﴿وَلَا تَمْسُوها سِوَى﴾ بە خراپە دەستی بۆ مەبەن ﴿فَيَأْخُذُكَ عَذَابٌ قَرِيبٌ﴾ ئە گینا سزایە کی بە زوویی تووشتان دەبیت ﴿فَعَقَرُوهَا﴾ کە چی ئەوان ووشرە کە یان سەر بری ﴿فَقَالَ﴾ جا (صالح) ووتی ﴿تَمَتَّعُوا فِي دَارِكُمْ﴾ رابوین لە مالی خۆتاندا ﴿ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ﴾ سێ رۆژ ﴿ذَلِكَ وَعَدٌ﴾ ئەوہ بەلینیکە ﴿عِزْمَكُذُوبٌ﴾ درو نییە ﴿فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا﴾ جا کاتیک فەرمانمان ھات (بۆ لەناو بردنیان) ﴿نَجَّحْنَا صَالِحًا﴾ صالح مان رزگار کرد ﴿وَالزَّيْنَبَ﴾ ئەوانەش بریوان ھینابوولە گەلیدا ﴿بِرَحْمَةٍ مِنَّا﴾ بە بەزەبیە کە لە لایەن خۆمانەوہ ﴿وَمِنْ خِزْيِ يَوْمِئِذٍ﴾ لە سەر شووری و ریسوایی ئەوہ رۆژە (پەنمان دان) ﴿إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ﴾ بە راستی پەرورەدگار ت ھەر خۆی بە تواناو بە دەسە لاتە ﴿وَأَخَذَ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ﴾ ئەوانەش کەستە میان کرد شریخە یە ک گرتنی ﴿فَأَصْحَابُ حُوفٍ يُرِيدُهُمْ جَحِيمٌ﴾ ئیتر لەناو مالە کانیاندا کەوتن بە رووداو جوولە یان لی برا (مردن) ﴿كَأَن لَّمْ يَغْتُرَفْ أَهْلُهَا﴾ وە ک ئەوہ ی لەویدا نەبووین ﴿أَلَا إِنْ نُمُودًا﴾ بیدار بن بە راستی گەلی سەموود ﴿كَفَرُوا رَبَّهُمْ﴾ بی بریوون بە پەرورەدگاریان ﴿أَلَا بَعْدَ لَثْمُودٍ﴾ بیدار بن دووری و لەناو چوون بۆ گەلی سەموود ﴿وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا﴾ سویتند بە خوا بیگومان نیراوە کانمان ھاتن ﴿إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَى﴾ بۆ لای ئیبراھیم بە مژدەوہ ﴿قَالُوا سَلَامًا﴾ ووتیان سەلامی خوات لی بیت ﴿قَالَ سَلَمٌ﴾ (ئەویش) ووتی سەلامی خوا لە ئێوہش ﴿فَمَا لَيْتَ﴾ ئەمجا ئەو نەندە ی نەبرد ﴿أَنْ جَاءَ بِعَجَلٍ حَيْنِدٍ﴾ (ئیبراھیم) خیرا گوێرە کە یە کی برزوا ی ھینا بۆ یان ﴿فَلَمَّا رَأَىٰ أَيْدِيَهُمْ﴾ جا کاتیک بینی دەستیان ﴿لَا تَصِلُ إِلَيْهِ﴾ درێژ ناکەن بۆ ی (ولسی ناخون) ﴿رَكَعَهُمْ﴾ نائاسایی ھاتنە بەر چاوی ﴿وَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً﴾ و لە دەروونی خۆیدا مەترسی لی کردن (کە نیازی خراپیان ھەبیت) ﴿قَالُوا لَأَنحَنَّ﴾ ووتیان مەترسە ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا﴾ بە راستی ئیمە نیراوین ﴿إِلَى قَوْمٍ لُّوطٍ﴾ بۆ سەر گەلی لووط ﴿وَأَمْرَأَتَهُ قَائِمَةً﴾ لەو کاتەدا خیزانە کە ی وەستابوو ﴿فَضَحِكَتْ﴾ و پیکەنی ﴿فَبَشَّرْنَاهَا بِإِسْحَاقَ﴾ ئیمەش مژدەمان پی دا بە ئیسحاق ﴿وَمِنْ وَرَاءِ إِسْحَاقَ يَعْقُوبَ﴾ وە لە پاش ئیسحاق (مژدەمان پێدا) بە یەعقوب (کە کوری ئیسحاقە) ﴿۶﴾

قَالَتْ يَوَيْلَتَىٰ أَءَأَلِدُ وَأَنَا عَجُوزٌ وَهَذَا بَعْلِي شَيْخًا إِنَّ هَذَا
 لَشَيْءٌ عَجِيبٌ ﴿٧٢﴾ قَالُوا اتَّعَجِبِينَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ رَحِمَتُ اللَّهِ
 وَبَرَكَتُهُ وَعَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ إِنَّهُ حَمِيدٌ مَجِيدٌ ﴿٧٣﴾ فَلَمَّا ذَهَبَ
 عَن إِبْرَاهِيمَ الرَّوْعُ وَجَاءَتْهُ الْبُشْرَىٰ يُجَادِلُنَا فِي قَوْمِ لُوطٍ ﴿٧٤﴾
 إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَحَلِيمٌ أَوَّاهٌ مُنِيبٌ ﴿٧٥﴾ يَا إِبْرَاهِيمُ أَعْرِضْ عَنْ هَذَا إِنَّهُ
 قَدْ جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ وَإِنَّهُمْ آتِيهِمْ عَذَابٌ غَيْرُ مَرْدُودٍ ﴿٧٦﴾ وَلَمَّا
 جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِيسَىٰ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا وَقَالَ هَذَا
 يَوْمٌ عَصِيبٌ ﴿٧٧﴾ وَجَاءَهُمْ قَوْمُهُ وَيُهْرَعُونَ إِلَيْهِ وَمَنْ قَبْلُ كَانُوا
 يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ قَالَ يَتَقَوْمٌ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي هُنَّ أَطْهَرُ لَكُمْ
 فَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تَخْزُونِ فِي ضَيْفِي أَلَيْسَ مِنْكُمْ رَجُلٌ رَشِيدٌ ﴿٧٨﴾
 قَالُوا الْقَدْ عَلِمْتَ مَا لَنَا فِي بَنَاتِكَ مِنْ حَقٍّ وَإِنَّكَ لَتَعْلَمُ مَا نُرِيدُ
 ﴿٧٩﴾ قَالَ لَوْ أَنَّ لِي بِكُمْ قُوَّةٌ أَوْ إِيَّايَ إِلَىٰ رُكْنٍ شَدِيدٍ ﴿٨٠﴾ قَالُوا
 يَلُوطُ إِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَنْ يَصِلُوا إِلَيْكَ فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعِ
 مِّنَ اللَّيْلِ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ إِلَّا أَمْرَاتِكَ إِنَّهُ وَمُصِيبُهَا
 مَا أَصَابَهُمْ إِنَّ مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُ أَلَيْسَ الصُّبْحُ بِقَرِيبٍ ﴿٨١﴾

﴿قَالَ يَبْنَاطِي﴾ (خیزانی ئیبراهیم) ووتی وه‌پرؤ (وای) ﴿ءَالِدٌ وَاَنَا عَجُوزٌ﴾ چؤن مندالم ده‌بیت که‌من
 پیره ژنیکم ﴿وَهَذَا بَعْلِي شَيْخًا﴾ ته‌وش می‌رده که‌مه که پیر بووه ﴿إِنَّ هَذَا لَنَتِيٌّ عَجِيبٌ﴾ به‌راستی ته‌مه
 شتیکی سه‌یره ﴿قَالُوا اتَّعَجِبِينَ﴾ (فریشته‌کان) ووتیان تو سهرت سورده‌میتت؟ ﴿مِنْ أَمْرِ اللَّهِ﴾
 له‌کار و فهرمانی خوا ﴿رَحِمَتُ اللَّهِ وَرَكَّتُهُ وَعَلَمِكُمْ﴾ ره‌حمه‌ت و به‌ره‌که‌تی زؤری خواتان له‌سه‌ربیت
 ﴿أَهْلَ الْبَيْتِ﴾ ئهی ئال و به‌یتی ئیبراهیم ﴿إِنَّهُ وَحِيدٌ مَّجِيدٌ﴾ به‌راستی خوا سو‌یاس کراوی چاکه فراوانه
 ﴿فَلَمَّا ذَهَبَ عَنْ إِبْرَاهِيمَ الرَّوْعُ﴾ ته‌مجا کاتیک ترس و بیمی ئیبراهیم لاچوو نه‌ما ﴿وَجَاءَتْهُ الْبُرْصَى﴾
 وه مژده‌کشی بؤ هات ﴿يُجِدُ لَنَا فِي قَوْمٍ لُوطٌ﴾ له‌باره‌ی گه‌له‌کی لووط گفتو گؤی له‌گه‌ل ده‌کردین ﴿
 إِنْ إِبْرَاهِيمَ﴾ (چونکه) به‌راستی ئیبراهیم ﴿لَحْلِيمٌ أَوْهٌ مُنِيبٌ﴾ له‌سه‌رخؤو دلنهرم و روو له‌خوابوو ﴿
 إِنَّا إِبْرَاهِيمَ﴾ ئهی ئیبراهیم ﴿أَعْرَضَ عَنْ هَذَا﴾ وازبه‌ینه له‌م کاره ﴿إِنَّهُ قَدْ جَاءَكَ﴾ به‌راستی بی‌گومان
 ده‌رچوو (بؤ ته‌و کاره) ﴿أَمْرٌ رِيكٌ﴾ فهرمانی به‌روه‌ردگارت ﴿وَأَنْهَى عَنْ بَنَاتِهِ﴾ وه به‌راستی بؤ ته‌وانه دیت
 ﴿عَدَابٌ عَزِيزٌ مُرْدُوْرٌ﴾ سزایه‌کی نه‌گه‌راوه ﴿وَلَمَّا جَاءَتْ كَاتِيكَ﴾ کاتیک که‌هاتن ﴿رُسُلًا لُوطًا﴾ فریشته‌کانمان
 بؤلای لووط ﴿سِئَاءَ بَيْتٍ﴾ هاتنیانی بی‌ناخؤش بوو ﴿وَصَافَقَ بَنَاتَهُمْ دَرْعًا﴾ وه دلگرن بوو بی‌یان ﴿وَقَالَ هَذَا
 يَوْمَ عَصِيبٍ﴾ وه ووتی ته‌م رؤزه رؤزنیکی سه‌خته ﴿وَجَاءَهُ وَقَوْمُهُ﴾ وه گه‌له‌کی هاتن بؤلای ﴿يَهْرَعُونَ
 إِلَيْهِ﴾ به‌له‌یان ده‌کرد (له‌هاتن) بؤلای ﴿وَمِنْ قَبْلِ﴾ له‌کاتیکدا ته‌وان له‌وه‌و پیش ﴿كَانُوا يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ﴾
 هه‌میشه کرده‌وه به‌ده‌کانیان ته‌نجام ده‌دا (که نیربازی بوو) ﴿قَالَ يَقْوِمٌ﴾ ووتی ئهی گه‌له‌که‌م
 ﴿هَؤُلَاءِ بَنَاتِي﴾ ته‌وانه کچه‌کانی منن (مه‌به‌ستی کچه‌کانی هؤزه‌که‌ی بوو) ﴿هَنَ أَظْهَرَ لَكَ﴾ ته‌وانه
 پاک وحه‌لالن بؤتان ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ ده‌ی له‌خوا بترسن ﴿وَلَا تَخْزُونِ فِي صَيِّئِي﴾ و سه‌رشؤرم مه‌که‌ن له‌وه‌ی
 ده‌تانه‌ویت به‌رامبه‌ر می‌وانه کانم بی‌که‌ن ﴿أَلَيْسَ مِنْكُمْ رَجُلٌ رَشِيدٌ﴾ ناخؤ پیاوینکی ژیر و تیگه‌یشتووتان
 تیدانی به ﴿قَالُوا لَقَدْ﴾ ووتیان سو‌یندبیت بی‌گومان ﴿عَلِمْتَ﴾ تو ده‌زانت ﴿مَا لَنَا فِي بَنَاتِكَ مِنْ حَوٍّ﴾
 تیمه هیچ هه‌ق (و ئاره‌زوو) ی‌کمان له‌کچه‌کانتدا نه‌ی ﴿وَإِنَّكَ لَتَعْلَمُ مَا تُرِيدُ﴾ وه به‌راستی تو ده‌زانی
 تیمه چیمان ده‌ویت ﴿قَالَ لَوْ أَنَّ لِي بِكَ قُوَّةٌ﴾ ووتی ئای خؤزگه له‌به‌رانبه‌ر ئی‌وه‌دا هی‌زیکم ببوایه
 ﴿أَوْ آوَى إِلَى رُكْنٍ شَدِيدٍ﴾ یان په‌نایه‌کی قایم ببوایه په‌نام بی‌بیردایه (به‌ر گریم ده‌کردن) ﴿قَالُوا
 يَلُوطُ﴾ (فریشته‌کان) ووتیان ئهی لووط ﴿إِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ﴾ به‌راستی تیمه نیرراوی به‌روه‌ردگاری توین
 ﴿لَنْ يَصِلُوا إِلَيْكَ﴾ هه‌ر گیز ناگه‌نه‌لای تو ﴿فَأَسْرِبْهُمَا﴾ قاطع من‌آیل ﴿جا تو و مال و مندالت و ته‌وه‌ی
 باوه‌ری بی‌هیتاویت له‌به‌شینیکی شه‌ودا برؤن (و ته‌م شاره‌به‌جی به‌یلن) ﴿وَلَا يَلْفُتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ﴾
 وه هیچ که‌س له‌ئی‌وه لانه‌کاته‌وه به‌دوای خؤیدا ﴿إِلَّا أَمْرًا تَكُ﴾ جگه له‌ژنه‌که‌ت ﴿إِنَّهُ مُصِيبُهَا مَا أَصَابَكُمْ﴾
 به‌راستی ته‌و تووشی ده‌بیت ته‌وه‌ی که‌تووشی ته‌وان (گه‌له‌که‌ت) ده‌بیت (چونکه بی‌باوه‌ر بوو) ﴿إِنَّ
 مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُ﴾ بی‌گومان وه‌ختی له‌ناو بردنیان به‌ره‌به‌یانه ﴿أَلَيْسَ الصُّبْحُ بِقَرِيبٍ﴾ ئایا به‌ره‌به‌یان نزیک

فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا جَعَلْنَا عَلَيْهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا
 حِجَارَةً مِّن سِجِّيلٍ مَّنصُودٍ ﴿٨٢﴾ مَسْؤَمَةً عِنْدَ رَبِّكَ
 وَمَاهِي مِّن الظَّالِمِينَ بِبَعِيدٍ ﴿٨٣﴾ * وَإِلَى مَدِينٍ أَخَاهُمْ
 شُعَيْبًا قَالَ يَتَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ
 وَلَا تَتَّقُوا الْمَكِّيَالَ وَالْمِيزَانَ إِنِّي أَرَبُّكُمْ بِخَيْرٍ
 وَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ مُّحِيطٍ ﴿٨٤﴾ وَيَتَقَوْمِ
 أَوْفُوا الْمَكِّيَالَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ
 أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٨٥﴾ بَقِيَّتُ
 اللَّهُ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ
 بِحَفِيظٍ ﴿٨٦﴾ قَالُوا يَشْعِبُ أَصْلَوْتِكَ تَأْمُرُكَ أَنْ نَتْرَكَ
 مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا أَوْ أَنْ نَفْعَلَ فِي أَمْوَالِنَا مَا نَشَاءُ إِنَّكَ
 لَأَنْتَ الْحَلِيمُ الرَّشِيدُ ﴿٨٧﴾ قَالَ يَتَقَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِن كُنْتُ
 عَلَى بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي وَرَزَقَنِي مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا وَمَا أُرِيدُ أَنْ
 أُخَالِفَكُمْ إِلَىٰ مَا أَنهَكُمْ عَنْهُ إِن أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ
 مَا اسْتَطَعْتُ وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ﴿٨٨﴾

﴿فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا﴾ جا که فرمانی نایم هات (بۆ له‌ناوبردنیا) ﴿جَعَلْنَا عَلَيْهَا سَافِلَهَا﴾ ئەو (شوینه) مان سه‌رو ژیر کرد ﴿وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا﴾ و باراندمان به‌سه‌ریاندا ﴿حِجَارَةً مِّن سِجِّيلٍ﴾ و ورده‌زیخی گلین ﴿مَنْضُوبٍ﴾ به‌دوای یه کداو بی‌بچران (ده‌باری) ﴿مُسَوَّمَةً﴾ هه‌موو ئەو (وورده‌زیخانه) دیاری کرابوون ﴿عِنْدَ رَبِّكَ﴾ لای به‌روردگار ته‌وه ﴿وَمَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ بِعَبِيدٍ﴾ وه ئەو (سزایه) دور نی یه له‌سته‌م کارانه‌وه ﴿وَأَلَىٰ مَدْيَنَ﴾ وه (ناردمان) بۆ (خه‌لکی) مه‌دیه‌نیش ﴿أَخَاهُمْ شُعَيْبًا﴾ شوعه‌یی بریایان ﴿قَالَ يَقَوْمِ﴾ و وتی ئەی گه‌له‌که‌م ﴿اعْبُدُوا اللَّهَ﴾ خوا به‌رستن ﴿مَا لَكُمْ مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ﴾ هه‌ج به‌رستراویکتان نی یه بیجگه‌ ئەو ﴿وَلَا تَقْضُوا﴾ وه که‌م و کوری مه‌که‌ن ﴿الْمِكْيَالَ وَالْأِمْرَانَ﴾ له‌په‌وانه و کیشانه‌دا ﴿إِنِّي أَرَىٰكُمْ﴾ به‌راستی من ده‌تان بینم ﴿بِخَيْرٍ﴾ به‌مال و سامانی زوره‌وه ﴿وَأَنَّىٰ أَخَافُ عَلَيْكُمْ﴾ وه به‌راستی من ده‌ترسم لی‌تان ﴿عَذَابَ يَوْمٍ مُّحِيطٍ﴾ سزایه‌ک که گه‌مارۆتان بدات و لئی رزگار نه‌بن ﴿وَيَقَوْمِ﴾ جا ئەی گه‌له‌که‌م ﴿أَوْفُوا الْمِكْيَالَ وَالْأِمْرَانَ بِالْقِسْطِ﴾ په‌وانه و کیشانه راست و دروست ئەنجام بدن ﴿وَلَا يَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ﴾ وه که‌م و کوری مه‌که‌ن له‌شت و مه‌کی خه‌لکی‌دا ﴿وَلَا تَعْتَوُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ﴾ و خرابه‌کاری مه‌که‌ن (یاخرابه‌بلاومه‌که‌نه‌وه) له‌زه‌ویدا ﴿يَقِيْتُ اللَّهَ خَيْرًا لَّكُمْ﴾ ئەوه‌ی خوا ده‌به‌یئنه‌وه (له‌قازانجی‌هه‌لال) چاکتره‌بو‌تان ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ﴾ ئە‌گه‌ر ئه‌وه‌ بروادارن ﴿وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِمُحْطِطٍ﴾ و من پاریزهر نیم به‌سه‌رتانه‌وه ﴿قَالُوا يَسْعَيْبُ﴾ و وتیان ئەی شوعه‌یب ﴿أَصَلَوْنَاكَ تَأْمُرُكَ﴾ نایا نو‌یژه‌که‌ت فه‌رمانت پی‌ ده‌دات ﴿أَنْ نَّبْرُكَ﴾ که‌نیمه‌وازی‌بینن ﴿مَا يَعْجُبُ آبَاؤُنَا﴾ له‌وه‌ی باوو باپیرانمان به‌رستوویانه ﴿أَوْ أَنْ نَفْعَلَ فِي أَمْوَالِنَا مَا نَشْتَوُا﴾ یان وازی‌بینن له‌وه‌ی به‌ویستی خو‌مان له‌مال و سامانماندا ده‌یکه‌ن ﴿إِنَّكَ لَأَنْتَ الْحَلِيمُ الرَّشِيدُ﴾ به‌راستی تو په‌له‌نه‌که‌ری لی‌زان و هوشمه‌ندیت ﴿قَالَ يَقَوْمِ﴾ و وتی ئەی گه‌له‌که‌م ﴿أَرَأَيْتُمْ﴾ هه‌والم به‌ده‌نی ﴿إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيْتَةٍ مِّن رَّبِّي﴾ ئە‌گه‌ر من به‌لگه‌یه‌کی روونم له‌لایه‌ن به‌روردگار مه‌وه‌ پی‌ بیت ﴿وَرَزَقْنِي مِّنْهُ رِزْقًا حَسَنًا﴾ وهر‌روزیه‌کی زورو باشی پیدابم له‌لایه‌ن خو‌یه‌وه (چ مه‌به‌ستیکم هه‌یه‌ درۆ بکه‌م) ﴿وَمَا أُرِيدُ أَنْ أُخَالِفَكُمْ﴾ وه من هه‌ر گیز نامه‌ویت پینچه‌وانه‌ی ئه‌وه‌ بکه‌م ﴿إِلَىٰ مَا أَنهَدَكُم عَنْهُ﴾ له‌و (کاره‌ی) به‌رگری ئه‌وه‌ی لی‌ ده‌که‌م (خو‌م بیکه‌م) ﴿إِنْ أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ﴾ من هه‌ج مه‌به‌ستیکم نی یه بیجگه‌ له‌چاککردن و چاکسازی نه‌بیت ئەوه‌نده‌ی بتوانم له‌توانامدا بیت ﴿وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ﴾ سه‌ر که‌و تیشیم ته‌نهما به‌ (پشتیوانی) خوا به‌ ﴿عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ﴾ پشتم هه‌ر به‌و به‌ستوه‌وه ﴿وَأَلَيْهِ أُنِيبُ﴾ هه‌ر بۆ‌لای ئەویش ده‌گه‌ریمه‌وه ﴿

وَيَقَوْمٍ لَا يَجْرِمَنَّكُمْ شِقَاقِي أَنْ يُصِيبَكُمْ مِثْلُ مَا أَصَابَ
 قَوْمَ نُوحٍ أَوْ قَوْمَ هُودٍ أَوْ قَوْمَ صَالِحٍ وَمَا قَوْمُ لُوطٍ مِنْكُمْ
 بِبَعِيدٍ ﴿٨٩﴾ وَأَسْتَغْفِرُكُمْ ثُمَّ تَوَبُّوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي
 رَحِيمٌ وَدُودٌ ﴿٩٠﴾ قَالُوا يَشْعِيبُ مَا نَفَقَهُ كَثِيرًا مِمَّا تَقُولُ
 وَإِنَّا لَنَرِيكَ فِيْنَا ضَعِيفًا وَّلَوْ لَا رَهْطُكَ لَرَجَمْنَاكَ وَمَا أَنْتَ
 عَلَيْنَا بِعَزِيزٍ ﴿٩١﴾ قَالَ يَقَوْمِ أَرَهْطِي أَعَزُّ عَلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ
 وَاتَّخَذْتُمُوهُ وَرَاءَكُمْ ظَهْرِي إِنَّ رَبِّي بِمَا تَعْمَلُونَ
 مُحِيطٌ ﴿٩٢﴾ وَيَقَوْمِ أَعْمَلُوا عَلَيَّ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ
 سَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَمَنْ هُوَ كَذِبٌ
 وَأَرْتَقِبُوا إِنِّي مَعَكُمْ رَقِيبٌ ﴿٩٣﴾ وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا
 شُعَيْبًا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ وَبَرَحْمَةً مِّنَّا وَأَخَذَتِ
 الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جَثَمِينَ ﴿٩٤﴾
 كَانُوا لَمْ يَغْفُوا فِيهَا إِلَّا بَعْدَ الْمَدِينِ كَمَا بَعَدَتْ ثَمُودُ ﴿٩٥﴾
 وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿٩٦﴾ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ
 وَمَلَإِيهِ ۖ فَاتَّبَعُوا أَمْرَ فِرْعَوْنَ وَمَا أَمْرُ فِرْعَوْنَ بِرَشِيدٍ ﴿٩٧﴾

﴿وَيَقُولُ لَا يُحْرَمُهُ يَتَّقَى﴾ ئەى گه‌له‌که‌م دژایه‌تیتان له‌گه‌لم نه‌بیته‌ه‌وى ئە‌ه‌وى ﴿أَنْ يُصِيبَكَ مِثْلَ مَا أَصَابَ﴾ تووشتان بیته‌ی وینه‌ی ئە‌و (سزایه‌ی) تووشی ﴿قَوْمَ نُوحٍ أَوْ قَوْمَ هُودٍ أَوْ قَوْمَ صَالِحٍ﴾ گه‌لی نووح بان گه‌لی هوود بان گه‌لی صالح بوو ﴿وَمَا قَوْمُ لُوطٍ مِّنْكُمْ بِعَمِيدٍ﴾ خو گه‌له‌که‌ی لووط دوور نی یه‌ لیتانه‌وه (چیسان به‌سه‌ر هات) ﴿۸۱﴾ ﴿وَأَسْتَغْفِرُ وَأَرْبُكُم﴾ وه‌ داوای لیبوردنیش له‌په‌روه‌ردگار تان بکه‌ن ﴿ثُمَّ نُورُوا إِلَيْهِ﴾ پاشان بگه‌رینه‌وه‌ بۆ‌لای ﴿إِنَّ رَبَّ رَحِيمٌ وَدُودٌ﴾ به‌راستی په‌روه‌ردگار تان میه‌ره‌بانى دل‌سۆزه ﴿۸۲﴾ ﴿قَالُوا لَشُعَيْبٌ﴾ ووتیان ئە‌ى شو‌عه‌یب ﴿مَا نَفَقَهُ كَثِيرًا﴾ ئیمه‌ تینا گه‌پن له‌زۆریتک ﴿مِمَّا قُولُ﴾ له‌وه‌ی تو ده‌یلئیت ﴿وَأَنَا﴾ به‌راستی ئیمه ﴿لَكَ رَبُّكَ فَمَا صَعْصَعًا﴾ تو به‌ لاواز ده‌بینین له‌ناوماندا ﴿وَلَوْلَا رَهْطُكَ﴾ خو ئە‌ه‌ گه‌ر (له‌به‌ر) خزمه‌کانت نه‌بوایه ﴿لَرَجَمَنَّكَ﴾ دلنیا به‌ به‌رد بارانمان ده‌کردی ﴿وَمَا آتَىٰ عَلَيْنَا بَعِيزٍ﴾ (چونکه) تو خو ت هیچ ده‌سه‌لاتیتک نی یه‌ له‌به‌رامبه‌ر ئیمه‌دا ﴿۸۳﴾ ﴿قَالَ يَقُولُ﴾ ووتی ئە‌ى گه‌له‌که‌م ﴿أَرَهْطَىٰ أَعَزُّ عَلَيْكُمْ﴾ ئایا خزمه‌کانم به‌ده‌سه‌لات ترن له‌به‌رامبه‌ر ئیوه‌دا ﴿مِنَ اللَّهِ﴾ له‌خوا ﴿وَأَتَّخَذْتُمُوهُ وَرَاءَكُمْ ظَهْرِيًّا﴾ له‌کاتیکدا فه‌رمانی ئە‌و (خوا) تان پشت گوئ خستووه ﴿إِنَّ رَبَّ﴾ به‌راستی په‌روه‌ردگار تان ﴿بِمَا تَعْمَلُونَ مَحِيطٌ﴾ ئاگاداره‌ به‌هه‌ر چی ئیوه ده‌یکه‌ن ﴿۸۴﴾ ﴿وَيَقُولُ﴾ ئە‌ى گه‌له‌که‌م ﴿أَعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَاتِكُمْ﴾ کرده‌وه بکه‌ن له‌سه‌ر بارو حاله‌تی خو تان ﴿إِنِّي عَمَلٌ﴾ به‌راستی منیش کارو کرده‌وه ده‌که‌م ﴿سَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾ له‌مه‌ودوا ده‌زانیان ﴿مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ﴾ کئ سزای بۆ دیت ﴿يُخْزِيهِ﴾ ریسواو سه‌ر شو‌ری ده‌کات ﴿وَمَنْ هُوَ كَذِبٌ﴾ وه‌ کیش درۆز نه ﴿وَأَرْتَقُوا إِلَىٰ مَعَكُمْ رَقِيبٌ﴾ جا چاوه‌روانی بکه‌ن به‌راستی منیش له‌گه‌لتان چاوه‌روانم ﴿۸۵﴾ ﴿وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا﴾ کاتیک فه‌رمانی ئیمه‌هات (بۆ له‌ناو بر دنیان) ﴿نَجَّيْنَا شُعَيْبًا﴾ شو‌عه‌یبمان رزگار کرد ﴿وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ﴾ وئه‌وانه‌ش بر وایان هینابوو له‌گه‌لیدا ﴿بِرَحْمَةٍ مِنَّا﴾ به‌به‌زه‌یی له‌لایه‌ن خو مانه‌وه ﴿وَأَخَذَتِ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ﴾ وه‌ ئه‌وانه‌ی سته‌میان کرد بوو ناله‌و شریخه‌ که (نه‌عه‌ره‌ته‌که) گرتنی ﴿فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جِثْمِينَ﴾ ئیتر هه‌موویان له‌مال و جینگا کانیاندا ده‌مه‌و روو که‌وتن و جووله‌بان نه‌ما (مردن) ﴿۸۶﴾ ﴿كَانَ لَمْ يَعْزُوا فِيهَا﴾ (وایان لیتهات) وه‌ك هه‌ر تئیدا نه‌بووبن ﴿أَلَا بَعْدَ الْأَمْدِينَ﴾ بیداربن دووری و تیاچوون بۆ خه‌لکی مه‌دیه‌ن ﴿كَمَا بَعَدَتْ ثَمُودُ﴾ وه‌ك چۆن گه‌لی سه‌مه‌وود تیاچوون و دوور بوون له‌په‌حمی خوا ﴿۸۷﴾ ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا﴾ سوئند به‌خوا بیگو مان ناردمان ﴿مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾ موسا به‌مو‌عجیزه‌کانمانه‌وه ﴿وَسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ﴾ وه‌ به‌را به‌رو به‌لگه‌ی روونه‌وه ﴿۸۸﴾ ﴿إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ﴾ بۆ لای فیره‌وون و ده‌ست و پئونه‌که‌ی ﴿فَاتَّبَعُوا أَمْرَ فِرْعَوْنَ﴾ به‌لام ئه‌وان شوئین فه‌رمانی فیره‌وون که‌وتن ﴿وَمَا أَمْرُ فِرْعَوْنَ بِرَشِيدٍ﴾ له‌کاتیکدا فه‌رمانی فیره‌وون راست و په‌وانه‌بوو ﴿۸۹﴾

يَقْدُمُ قَوْمَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَأَوْرَدَهُمُ النَّارَ وَبِئْسَ الْوَرْدُ
الْمَوْرُودُ ﴿٩٨﴾ وَأَتَّبَعُوا فِي هَذِهِ لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ بِئْسَ
الرِّفْدُ الْمَرْفُودُ ﴿٩٩﴾ ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْقُرَى نَقِصُهُ وَعَلَيْكَ
مِنْهَا قَائِمٌ وَحَصِيدٌ ﴿١٠٠﴾ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ ظَلَمُوا
أَنْفُسَهُمْ فَمَا أَغْنَتْ عَنْهُمْ آهَاتُهُمْ الَّتِي يَدْعُونَ مِنْ دُونِ
اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ لَمَّا جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ وَمَا زَادُوهُمْ غَيْرَ تَتْبِيبٍ ﴿١٠١﴾
وَكَذَلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ إِذَا أَخَذَ الْقُرَىٰ وَهِيَ ظَالِمَةٌ إِنَّ أَخْذَهُ
أَلِيمٌ شَدِيدٌ ﴿١٠٢﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِمَنْ خَافَ عَذَابَ الْآخِرَةِ
ذَلِكَ يَوْمٌ مَجْمُوعٌ لَهُ النَّاسُ وَذَلِكَ يَوْمٌ مَشْهُودٌ ﴿١٠٣﴾
وَمَا تُؤَخِّرُهُ إِلَّا لِأَجَلٍ مَّعْدُودٍ ﴿١٠٤﴾ يَوْمَ يَأْتِ لَاتُكَلِّمُ نَفْسٌ
إِلَّا بِإِذْنِهِ فَمِنْهُمْ شَقِيٌّ وَسَعِيدٌ ﴿١٠٥﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ شَقُوا فَمِنَ
النَّارِ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَشَهِيقٌ ﴿١٠٦﴾ خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَوَاتُ
وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ إِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٌ لِّمَا يُرِيدُ ﴿١٠٧﴾
* وَأَمَّا الَّذِينَ سَعِدُوا فَمِنَ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ
السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ عَطَاءٌ غَيْرَ مَجْدُودٍ ﴿١٠٨﴾

﴿بِقَدْمُ قَوْمِهِ﴾ پيش گه له که ی ده که ویت ﴿يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ له پوژی دواييدا ﴿فَأَوْرَدَهُمُ النَّارَ﴾ نه مجا
 هه موویان ده باته ناو ناگری دوزخ ﴿وَبَشَّ الْأَوْرُدُ الْمَوْرُودُ﴾ نای چند خرابه نه و شوینه نای وانی
 بو ده بریت ﴿وَأَتَّبَعُوا فِي هَذِهِ لَعْنَةً﴾ وه له م (دوینا) دا نه فرینان به شویندا نیراوه ﴿وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾
 هه روه ها له پوژی دواييشدا ﴿بَشَّ الْأَرْقَادُ الْمَرْقُودُ﴾ نای چند خرابه نه و به خشر او هی بینان به خشر
 ﴿ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْفَرَى﴾ نه وه ی (باسکرا بوټ چند هه و النیکه) له هه والی شاره کانی رابوردو
 ﴿نَفْضُهُ وَعَلَيْكَ﴾ ده یگیرینه وه بوټ (له م سوره ته دا) ﴿مِنْهَا قَائِمٌ وَحَصِيدٌ﴾ هه ندیکان ماون
 وه هه ندیکی تریان نه ماون (ویران بوون) ﴿وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ﴾ وه ئیمه سته ممان لی نه کردن
 ﴿وَلَكِنْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ﴾ به لکو خویمان سته میان کرد له خویمان ﴿فَمَا أَغْنَتْ عَنْهُمْ﴾ جا هیچ سوو دیکی
 پی نه گه یانندن ﴿إِنَّ الْهَتَّهُمُ الْآلِي﴾ نه و پهر ستر او انه یان ﴿يَدْعُونَ﴾ که ده یان پهرستن و هاواریان لی ده کردن
 ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ له جیاتی خوا ﴿مِنْ شَيْءٍ﴾ به هیچ شتیک (سو دیان پی نه گه یانندن) ﴿لَمَّا جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ﴾
 کاتی فهرمانی پهر و ردگارت هات (بو له ناو بردنیان) ﴿وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا تَتَبِيبٌ﴾ نه و (بت) انه هیچیان
 زیاد نه کرد بو نه وانه (ی ده یان پهرستن) بیجگه زیان و له ناو چون نه بیت ﴿وَكَذَلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ﴾ تا به و
 شیوه سزادانی پهر و ردگارت ﴿إِذَا أَخَذَ الْفَرَى﴾ کاتیک خه لکی شاره کان سزاده دات ﴿وَرَهِي ظِلْمَهُ﴾
 له کاتیکدا سته مکار بوون ﴿إِنْ أَخَذَهُ﴾ به راستی تو له سهدنی نه و ﴿إِلَيْهِ شَدِيدٌ﴾ نازار دهر و به تینه
 ﴿إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ﴾ به راستی له ودا (باسکرا) په ندو ناموژگاری هه به ﴿لَمَنْ خَافَ﴾ بو که سینک بترسیت
 ﴿عَذَابِ الْآخِرَةِ﴾ له سزای دواروژ ﴿ذَلِكَ يَوْمٌ﴾ نه و پوژه پوژیکه ﴿مَجْمُوعٌ لَهُ النَّاسُ﴾ که نه آدمی بو
 کوده کریته وه ﴿وَذَلِكَ يَوْمٌ مَشْهُودٌ﴾ نه و پوژیکه دیارو بهر چاوه (هه موان نامادهن تییدا) ﴿۱۳﴾
 ﴿وَمَا نُؤَخِّرُهُ﴾ وه ئیمه دوا ی ناخهین ﴿إِلَّا لِأَجَلٍ مُعَدَّدٍ﴾ مه گهر بو کاتیکه دیارو بهر چاوه نه بیت ﴿۱۴﴾
 ﴿يَوْمَ يَأْتُ﴾ نه و پوژه که دیت ﴿لَا تَكْفُرْ نَفْسٌ﴾ هیچ که س قسه ناکات ﴿إِلَّا بِإِذْنِهِ﴾ مه گهر به مؤله تی خوا
 ﴿فِي نَفْسِهِ شِقْوٌ وَسَعِيدٌ﴾ نه و سا له ناو یاندا هه به بی بهخت (وچاره رهش) و هه به بهخته وه (وئاسووده)
 ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ شَقُوا﴾ جا نه وانه ی بی بهخت وچاره رهش بوون ﴿فِي النَّارِ﴾ نه و له ناو ناگردان
 ﴿لَهُمْ فِيهَا زفيرٌ وَشِقْوٌ﴾ له ناو نه و (ناگره) دا هه ر ئاخ وئوف و هه نیسکیانه ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ تیایدا
 ده میننه وه به هه میسه یی ﴿مَادَامَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ﴾ تا ئاسمانه کان و زه ی بمینیت (مه به ست پنی
 ئاسمان و زهویه له قیامه تدا که نه و انیش هه ر ده مینن) ﴿إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ﴾ مه گهر نه و که سه ی
 پهر و ردگارت بیه ویت (ورزگاری بکات) ﴿إِنْ رَبُّكَ﴾ به راستی پهر و ردگارت ﴿تَعَالَى لِمَا يُرِيدُ﴾
 نه وه ی که بیه ویت ده بکات ﴿وَأَمَّا الَّذِينَ﴾ به لام نه وانه ی ﴿سُعِدُوا﴾ که به خته وه ر وئاسووده کراون
 ﴿فِي الْجَنَّةِ﴾ نه و له به هه شت دان ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ به هه میسه یی ده میننه وه تیایدا ﴿مَادَامَتِ السَّمَوَاتُ
 وَالْأَرْضُ﴾ تا ئاسمان و زه ی بمینیت ﴿إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ﴾ مه گهر نه و که سه ی پهر و ردگارت بیه ویت
 ﴿عَطَاءٌ غَيْرَ مُجَدُّزٍ﴾ نه و به خشینیکه بی برانه وه ﴿۱۵﴾

فَلَاتُكُ فِي مِرْيَةٍ مِّمَّا يَعْبُدُ هَؤُلَاءِ مَا يَعْبُدُونَ إِلَّا كَمَا يَعْبُدُ
ءَابَاءَهُمْ مِنْ قَبْلُ وَإِنَّا لَمُوفُونَ ۗ وَنَصِيبَهُمْ غَيْرَ مَنْقُوصٍ
﴿١٠٩﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتَلَفَ فِيهِ ۗ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ
سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقَضَىٰ بَيْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكِّ مِّنْهُ مُرِيبٍ
﴿١١٠﴾ وَإِن كُنتُمْ إِلَّا لِيُوقِنَهُمْ رَبُّكَ بَعْثًا لَّهُمْ بِنَاءِ ۗ وَمَا يَعْمَلُونَ
خَيْرٌ ۗ ﴿١١١﴾ فَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْا
إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۗ ﴿١١٢﴾ وَلَا تَرْكَبُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا
فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُم مِّنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ ثُمَّ
لَا تُنصَرُونَ ۗ ﴿١١٣﴾ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَرُفُقًا مِّنَ
الَّيْلِ ۚ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ ۚ ذَلِكَ ذِكْرِي
لِلذَّاكِرِينَ ۗ ﴿١١٤﴾ وَأَصْبِرْ ۚ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ
﴿١١٥﴾ فَلَوْلَا كَانَ مِنَ الْقُرُونِ مِنْ قَبْلِكُمْ أُولُو بَقِيَّةٍ يَنْهَوْنَ
عَنِ الْفَسَادِ فِي الْأَرْضِ إِلَّا قَلِيلًا مِّمَّنْ أَنْجَيْنَا مِنْهُمْ ۗ وَاتَّبَعَ
الَّذِينَ ظَلَمُوا مَا أَتَوْا فِيهِ وَكَانُوا مُجْرِمِينَ ۗ ﴿١١٦﴾ وَمَا
كَانَ رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا مُصْطَحُونَ ۗ ﴿١١٧﴾

﴿فَلَاتَكُ فِي مِرْيَةٍ﴾ که‌واته هیچ‌جوره‌گومان و دودلیه‌کت نه‌بیئت ﴿مَّمَّا يَعْبُدُ هَؤُلَاءِ﴾ له‌(ناراستی) نه‌وی‌ئه‌وانه‌ده‌یپه‌رستن ﴿مَّا يَعْبُدُونَ﴾ ته‌نانه‌وه‌ده‌په‌رستن ﴿إِلَّا كَمَا يَعْبُدُ آبَاؤُهُمْ﴾ که‌باوو‌باپه‌رانیان ده‌یان‌په‌رستن ﴿مِّن قَبْلٍ﴾ له‌وه‌و‌پیش ﴿وَإِنَّا لَمَوْفُوهُهُمْ﴾ به‌راستی‌ئی‌مه‌پیان‌ده‌دین‌به‌ته‌واوی ﴿نَضْمِبَهُمْ﴾ به‌شی‌خویان‌(له‌سزا) ﴿عَبْرَ مَقْصُوفٍ﴾ به‌بی‌لی‌که‌مکرده‌وه‌(پراوپر) ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا﴾ سویند‌به‌خوا‌به‌راستی‌ئی‌مه‌به‌خشیمان ﴿مُوسَىٰ الْكَتَبَ﴾ به‌مو‌وسا‌په‌راوی‌(ته‌ورات) ﴿فَأَخْتَلَفَ فِيهِ﴾ نه‌مجا‌جیاوازی‌تیدا‌کرا ﴿وَلَوْلَا كَيْدُ سَبَقَتْ﴾ نه‌گه‌ر‌له‌به‌ر‌بریارینک‌نه‌بواپه‌که‌پیشتر‌دراوه ﴿مِن رَّبِّكَ﴾ له‌لایه‌نی‌په‌روه‌رد‌گار‌ته‌وه ﴿لَقَضَىٰ بَيْنَهُمْ﴾ داد‌وه‌ری‌ده‌کرا‌له‌نیوانیاندا ﴿وَأَنَّهُمْ﴾ و‌به‌راستی‌ئه‌وانه ﴿لَئِن شِئْنَا مِنهُ مُرِيبٌ﴾ له‌گومان‌و‌دوو‌دلیدان‌له‌و‌(قورئانه) ﴿وَإِن كَلَّا﴾ بیگومان‌هه‌مو‌و‌(ئه‌وانه‌ی‌جیاوازی) ﴿لَمَّا لَوِيَ تَحْتَهُ رِبِّكَ أَعْمَلَهُمْ﴾ په‌روه‌رد‌گارت‌(پادا‌ستی)‌کرده‌وه‌کانیان‌به‌ته‌واوی‌بی‌ده‌دات ﴿إِنَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ به‌راستی‌ئه‌و‌ئاگاداره‌به‌هر‌کرده‌ویه‌ک‌که‌ده‌یکه‌ن ﴿فَأَسْتَوِمَّ كَمَا أَمَرْتِ﴾ که‌واته‌راست‌به‌به‌و‌شی‌وه‌ی‌فهرمانت‌پیدراوه ﴿وَمَنْ تَابَ مَعَكَ﴾ وه‌ئه‌وانه‌ش‌توبه‌یان‌کرده‌له‌گه‌ل‌تودا‌(و‌گه‌راونه‌ته‌وه) ﴿وَلَا تَطْعَمُوا﴾ زیاده‌په‌وی‌مه‌که‌ن ﴿إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ به‌راستی‌ئه‌و‌(خوا)‌بینایه‌به‌هر‌کرده‌ویه‌ک‌که‌ده‌یکه‌ن ﴿وَلَا تَرْكُؤُوا﴾ پال‌مه‌ده‌ن ﴿إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ به‌وانه‌وه‌که‌سته‌میان‌کرده‌وه ﴿فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ﴾ چونکه‌دوو‌چاری‌ئاگری‌دوزه‌ده‌بن ﴿وَمَا لَكُم مِّن دُونِ اللَّهِ مِن أَوْلِيَاءَ﴾ و‌بیجگه‌له‌خوا‌هیچ‌پشتیوانی‌کنان‌نابن ﴿ثُمَّ لَا تَصْرُوتُ﴾ پاشانیش‌یار‌مه‌تی‌نادرین ﴿وَأَقْبِرِ الصَّلَاةَ﴾ وه‌نویژ‌ته‌نجام‌بده ﴿طَرَفِي النَّهَارِ﴾ له‌م‌سه‌رو‌ئه‌وسه‌ری‌رؤژدا‌(له‌به‌یانیان‌و‌ئیواراندا) ﴿وَرُلْمَا مِّنَ اللَّيْلِ﴾ و‌له‌به‌شیک‌له‌شه‌ودا ﴿إِنَّ الْحَسَنَاتِ﴾ چونکه‌به‌راستی‌(کرده‌وه)‌چاکه‌کان ﴿يُدْهَبْنَ السَّيِّئَاتِ﴾ (کرده‌وه)‌خرابه‌کان‌لاده‌به‌ن‌وده‌یانسر‌نه‌وه ﴿ذَلِكَ ذِكْرِي لِلذَّكِرِينَ﴾ نه‌وه‌په‌ند‌و‌ئاوم‌ژگاری‌یه‌بو‌په‌ند‌وه‌ر‌گران ﴿وَأَصْبِرْ﴾ وه‌خو‌راگر‌به ﴿فَإِنَّ اللَّهَ﴾ چونکه‌به‌راستی‌خوا‌لا‌یضیع‌أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ﴾ پادا‌ستی‌چاکه‌کاران‌وون‌ناکات ﴿فَلَوْلَا كَانَ مِنَ الْقُرُونِ﴾ ده‌ی‌بابیو‌اپه‌له‌ناو‌ئه‌و‌ئومه‌تانه‌ی‌﴿مِن قَبْلِكُمْ﴾ که‌له‌پیش‌ئی‌وه‌دابوون ﴿أُولَٰئِیْنِ﴾ که‌سانی‌خوا‌وه‌ن‌ثاین‌و‌ژی‌ری ﴿بَتَّهَوَتْ عَنِ الْفَسَادِ فِي الْأَرْضِ﴾ که‌به‌ر‌گریان‌بکر‌دایه‌له‌خرابه‌کاری‌له‌زه‌ویدا ﴿إِلَّا قَلِيلًا﴾ مه‌گه‌ر‌که‌میک‌﴿وَمَنْ أَحْسَنُ مَنَّهُمْ﴾ له‌وانه‌ی‌ر‌زگارمان‌کردن‌له‌و‌گه‌لانه‌دا ﴿وَاتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَا أَتَوْا بِهِ﴾ وه‌ئه‌وانه‌ی‌که‌سته‌میان‌کرد‌شوینی‌ژیان‌خوشی‌و‌رابواردن‌که‌وتن ﴿وَكَاؤُمُ جَرِيمَةٍ﴾ و‌به‌رده‌وام‌بوون‌له‌خرابه‌کاری ﴿وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِیُهْلِكَ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ﴾ هه‌ر‌گیز‌په‌روه‌رد‌گارت‌به‌سته‌م‌خه‌لکی‌شارو‌گونه‌کان‌له‌ناو‌نابات‌(واته‌خو‌ای‌گه‌وره‌سته‌مکار‌نیه) ﴿وَأَهْلُهَا مُصَلِحُونَ﴾ له‌کاتی‌کدا‌دانیش‌توانی‌(ئه‌و‌شارانه)‌موصلح‌و‌چاکه‌کار‌بو‌وبن ﴿۱۱۷﴾

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً ۗ وَلَا يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَ
 ﴿١١٨﴾ إِلَّا مَنْ رَحِمَ رَبُّكَ ۗ وَلِذَلِكَ خَلَقَهُمْ ۗ وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ
 لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١١٩﴾ ۗ وَكَلَّا نَقْصُ
 عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا نَشِئْتُ بِهِ ۗ فُؤَادَكَ ۗ وَجَاءَكَ فِي هَذِهِ
 الْحَقُّ ۗ وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿١٢٠﴾ ۗ وَقُلْ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
 أَعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَاتِكُمْ ۗ إِنَّا عَمِلُونَ ﴿١٢١﴾ ۗ وَانظُرُوا ۗ إِنَّا مُنظِرُونَ ۗ
 ﴿١٢٢﴾ ۗ وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ وَإِلَيْهِ يُرْجَعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ ۗ
 فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ ۗ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٢٣﴾

سورة يوسف

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿١﴾ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا
 عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٢﴾ نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ أَحْسَنَ
 الْقَصَصِ بِمَا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ هَذَا الْقُرْآنَ ۗ وَإِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ
 لَمِنَ الْغَافِلِينَ ﴿٣﴾ إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ إِنِّي رَأَيْتُ
 أَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَأَيْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ ﴿٤﴾

﴿وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ﴾ گهر به‌روه‌دگارت بیویستایه ﴿لَجَعَلَ النَّاسَ﴾ گشت خه‌لکی ده‌کرد ﴿أُمَّةً وَاحِدَةً﴾ به‌(په‌یره‌وی) یه‌ک‌ثایین ﴿وَلَا يَرِئُونَ مَخْتَلِفِينَ﴾ به‌لام‌نه‌وان به‌رده‌وام جیا‌وا‌زده‌بین ﴿إِلَّا أَمَنَ رَحِمَ رَبُّكَ﴾ مه‌گهر که‌سیک په‌روه‌دگارت می‌ه‌ره‌بانی له‌گه‌ل‌کردیبت ﴿وَلِذَلِكَ خَلَقَهُمْ﴾ وه‌ه‌هر له‌به‌ره‌ئوه‌ش دروستی کردون ﴿وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ﴾ بریاری په‌روه‌دگارت ده‌ر‌چوو (کو‌تایی‌هات) ﴿لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ﴾ که‌سویند به‌خواد‌دوزه‌خ پر‌ده‌که‌م ﴿مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ﴾ له‌جنو‌که‌و له‌ئاده‌می هه‌موو بی‌که‌وه ﴿وَكَلَّا نَقُصُّ عَلَيْكَ﴾ هه‌مووت بؤ‌ده‌گیرینه‌وه ﴿مِنَ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ﴾ له‌هه‌والی بی‌غه‌مبه‌ره‌ان (علیه‌م‌السلام) ﴿مَا نَتَيْتُ بِهِ فُؤَادَكَ﴾ بؤ‌ئه‌وه که‌دلی‌توی‌بی‌داهه‌زراو‌بکه‌مین ﴿وَجَاءَكَ فِي هَذِهِ الْحَقُّ﴾ وه‌له‌م (سوره‌ته‌دا‌ح‌ح‌ق‌و‌را‌س‌ت‌ی‌ت‌ب‌ؤ‌ه‌ات‌و‌وه‌و‌م‌و‌ع‌ظ‌ة‌و‌ذ‌ک‌ر‌ی‌لِلم‌ؤ‌مِن‌ی‌ن‌) وه‌ئاموز‌گاری و‌په‌ندی‌شی‌ت‌یا‌یه‌ب‌ؤ‌بر‌واداران ﴿وَقُلْ لِلذِّیْنِ﴾ وه‌بلی‌به‌وانه‌ی ﴿لَا یُؤْمِنُونَ﴾ که‌پر‌وا‌ناهنین ﴿أَعْمَلُوا عَلٰی مَكَاتِبِكُمْ﴾ ئی‌وه‌کار و‌کرده‌وه‌بکه‌ن له‌سه‌ره‌ئو‌شی‌وه‌ی‌خ‌وت‌ان (که‌ئه‌وه‌تان له‌سه‌ری) ﴿إِنَّا عَمَلُونَ﴾ بی‌گومان ئی‌مه‌ش کرده‌وه‌ده‌که‌مین (به‌گویره‌ی‌ئه‌وه‌ی‌که‌خودا‌فه‌رمانی‌بی‌کردو‌وبین) ﴿وَأَنْتَظِرُونَ﴾ إِنَّا مُنْتَظِرُونَ﴾ ئه‌وسا‌چا‌وه‌روانی‌بکه‌ن (بؤ‌به‌سه‌ره‌اتی‌خراب) به‌راستی‌ئی‌مه‌ش‌چا‌وه‌روانین ﴿وَلِلَّهِ غِیْبُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ﴾ وه‌ته‌نها‌بؤ‌خوایه (زانینی) نه‌یتی‌ئاسمانه‌کان‌وزه‌وی‌وته‌نها‌ه‌ره‌ئو‌یش‌پیتی‌ئا‌گاداره ﴿وَالِیْهِ رِجْعُ﴾ ه‌هر‌بؤ‌لای‌ئه‌و‌یش‌ده‌گه‌ر‌ین‌ر‌ی‌ته‌وه ﴿الْاَمْرُ كُلُّهُ﴾ هه‌موو‌کار و‌باریک ﴿فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَیْهِ﴾ که‌واته‌ئه‌و‌به‌ر‌سته‌وه‌هر‌ب‌شت‌به‌و‌به‌سته ﴿وَمَا رَبُّكَ بِغَفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾ وه‌بی‌گومان په‌روه‌دگارت بی‌ئا‌گانی‌ه‌له‌هر‌کرده‌وه‌یه‌ک‌ئی‌وه‌ده‌یکه‌ن. ﴿

سوره‌تی ﴿یوسف﴾

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ﴿به‌ناوی‌خوای‌به‌خشنده‌ی‌می‌ه‌ره‌بان

﴿الرَّءِ﴾ به‌(ئه‌لیف، لام، را) ده‌خوین‌ر‌ی‌ته‌وه‌خو‌از‌ان‌ات‌ره‌به‌مانا‌که‌ی‌بؤ‌زان‌یاری‌زی‌ات‌ره‌سه‌یری‌سه‌ره‌تای‌سوره‌تی (البقره) بکه ﴿تِلْكَ آيٰتُ الْكِتَابِ الْمُبِیْنِ﴾ ئه‌مانه‌نیشانه‌کانی‌کتیبی‌ئاشکران ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ﴾ به‌راستی‌ئی‌مه‌ناردومانه‌ته‌خواره‌وه ﴿قُرْءَانًا عَرَبِيًّا﴾ قورئانیک‌به‌عه‌ره‌بی ﴿لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾ بؤ‌ئه‌وه‌ی‌ژیرین‌ول‌ی‌تی‌بگه‌ن ﴿نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ﴾ ئی‌مه‌ده‌گیرینه‌وه‌بؤ‌تو ﴿أَحْسَنَ الْقَصِّ﴾ جوان‌ترین‌چیرۆک‌و‌به‌سه‌ره‌ات ﴿يَمَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ هَذَا الْقُرْءَانَ﴾ له‌ری‌گای‌ئه‌م‌قورئانه‌وه‌نی‌گامان‌کردووه‌بؤت ﴿وَإِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ﴾ ه‌هر‌چه‌نده‌تو‌له‌پیش‌هاتنی) ئه‌م‌قورئانه‌دا ﴿لِمَنِ الْغَفْلِينَ﴾ له‌م‌به‌سه‌ره‌اته‌بی‌ئا‌گا‌بو‌ویت ﴿إِذْ قَالَ یُوسُفُ لِأَبِيهِ﴾ (بیریان‌خه‌روه‌ه) کاتیک‌یوسف‌به‌با‌وکی‌ووت ﴿يَبْتَئِنِّي رَأَيْتُ﴾ ئه‌ی‌بابه‌گیان‌به‌راستی‌من‌له‌خه‌م‌لدا‌دیم ﴿أَحَدَ عَشَرَ كُوفَةً﴾ یازده‌ئه‌ستیره‌﴿وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ﴾ و‌مانگ‌و‌رۆژ ﴿رَأَيْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ﴾ دیم‌سوزده‌یان‌بؤ‌ده‌بردم ﴿

قَالَ يَبْنَى لَا تَقْصُصْ رُءْيَاكَ عَلَىٰ إِخْوَتِكَ فَيَكِيدُوا لَكَ كَيْدًا
 إِنَّ الشَّيْطَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٥﴾ وَكَذَلِكَ يَجْتَبِيكَ
 رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَيَتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ
 وَعَلَىٰ آلِ يَعْقُوبَ كَمَا أَتَمَّهَا عَلَىٰ أَبَوَيْكَ مِنْ قَبْلِ إِبْرَاهِيمَ
 وَإِسْحَاقَ إِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٦﴾ * لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ
 وَإِخْوَتِهِ آيَاتٍ لِلِّسَّائِلِينَ ﴿٧﴾ إِذْ قَالُوا لِيُوسُفُ وَأَخُوهُ أَحَبُّ
 إِلَيْنَا مِمَّا وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّ أَبَانَا لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٨﴾
 أَقْتُلُوا يُوسُفَ أَوْ اطْرَحُوهُ أَرْضًا يَخْلُ لَكُمْ وَجْهَ أَيِّكُمْ
 وَتَكُونُوا مِنْ بَعْدِهِ قَوْمًا صَالِحِينَ ﴿٩﴾ قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ
 لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ وَالْقَوْمُ فِي غِيبَتِ الْجُبِّ يَلْتَقِطُهُ بَعْضُ
 السَّيَّارَةِ إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ ﴿١٠﴾ قَالُوا يَا أَبَانَا مَا لَكَ لَا تَأْمَنَّا عَلَىٰ
 يُوسُفَ وَإِنَّا لَهُ وَلَنَصِحُونَ ﴿١١﴾ أَرْسَلَهُ مَعَا غَدَايَرَتَع وَيَلْعَبُ
 وَإِنَّا لَهُ وَلِحَافِطُونَ ﴿١٢﴾ قَالَ إِنِّي لَيَحْزُنُنِي أَنْ تَذْهَبُوا بِهِ وَأَخَافُ
 أَنْ يَأْكُلَهُ الذِّئْبُ وَأَنْتُمْ عَنْهُ غَافِلُونَ ﴿١٣﴾ قَالُوا لَئِنْ
 أَكَلَهُ الذِّئْبُ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّا إِذًا لَخَسِرُونَ ﴿١٤﴾

﴿قَالَ يَبْنَؤُا وَتِي ئه ی کوری شیرینم ﴿لَا تَقْصُصْ رُءْيَاكَ﴾ خه وه کت مه گیره وه ﴿عَلَىٰ اِخْوَتِكَ﴾
 بؤ براکانت ﴿فَيَكِدُّوْا لَكَ كَيْدًا﴾ نه وه ک به هؤیه وه فیل و پیلانیکت لی بگین ﴿اِنَّ الشَّيْطَانَ﴾ به راستی
 شهیتان ﴿لِلْاِنْسَانِ عَدُوٌّ مُّبِينٌ﴾ دوزمنیکی ئاشکرایه بؤ ئاده می ﴿وَكَذٰلِكَ يَجْتَبِيْكَ﴾ ئابه و شتویه
 هه لئ ده بژیرئ (بؤ پیغه مبه رایه تی) ﴿رَبِّكَ﴾ به روه ردگارت ﴿وَيُعَلِّمُكَ مِنَ التَّوْرِيلِ الْاَحَادِيثَ﴾
 وه فیری لیکدانه وه ی خه ونه کانیشئ ده کات ﴿وَيُنْمِيْ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ﴾ وه نبعمه ت و به هره ی خو ی
 ته وا وه کات بؤ ت ﴿وَعَلَىٰ اٰلِ يَعْقُوْبَ﴾ وه بؤ بنه ماله ی به عقوبیش ﴿كَمَا اَتَمَّهَا عَلٰى اَبَوَيْكَ﴾ هر چونیک
 ته واوی کرد بؤ هه ردو و باپیره ت ﴿مِنْ قَبْلِ﴾ له پیشدا ﴿اِبْرٰهِيْمَ وَاِسْحٰقَ﴾ که ئیبراهیم و ئیسحاق
 ﴿اِنَّ رَبَّكَ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ﴾ به راستی به روه ردگارت زانای کاردرسته ﴿لَقَدْ كَانَ فِیْ يُوْسُفَ وَاِخْوَتَيْهِ﴾
 سوئند به خوا به راستی له به سه هاتی یوسف و براکانی دا ﴿ءَايٰتٍ لِّلسَّآبِقِيْنَ﴾ به ندو ئاموزگاری هه یه
 بؤ پرسیار که ران ﴿وَ اِذْ قَالُوْا﴾ کاتیک (براکانی یوسف) ووتیان ﴿لِیُوْسُفَ وَاٰخُوْهُ﴾ بیگومان یوسف
 و براکه ی ﴿اَلْحُبِّ اِلٰى اٰیْمَانًا﴾ خوشه و یسترن له ئیمه به لای باو کمانه وه ﴿وَنَحْنُ عُصْبَةٌ﴾ له کاتیکدا ئیمه
 کؤمه لیککی به هیز و توانین ﴿اِنَّ اٰبَانَا﴾ به راستی باو کمان ﴿لَفِیْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ﴾ له هه له به کی روون و
 ئاشکرادایه ﴿اَقْتُلُوْا یُوْسُفَ﴾ (هه ندیکیان ووتیان) یوسف بکوژن ﴿اَوْ اَطْرَحُوْهُ اَرْضًا﴾ یافرئی بده نه
 زه وی به کی دوور ﴿بِحُلِّ لَكُمْ وَّجْهَ اَیْسَکَ﴾ (ئهو کاته) سه رنجی باو کتان نه نیا بؤ لای ئیوه ده بیت
 ﴿وَتَكُوْنُوْا مِنْۢ بَعْدِهِ قَوْمًا صٰلِحِيْنَ﴾ و له دوای ئه وه وه ده بن به کؤمه لیککی چاکه کار (به توبه کردن) ﴿اِنَّ﴾
 ﴿قَالَ قٰیْلٍ مِّنْهُمْ﴾ قسه که رنک له وان ووتی ﴿لَا تَقْتُلُوْا یُوْسُفَ﴾ یوسف مه کوژن ﴿وَالْقُوْهُ فِی عَجَبٍ اَلْحَبِّ﴾
 به لکو فرئی بده نه بنی بیرنکه وه ﴿بَلْتَقِطُّهُ بَعْضُ السَّیَّارَةِ﴾ هه ندیک له کاروانیه کان (ده ی دوزنه وه)
 وه لی ده گرن ﴿اِنَّ كُنْتُمْ فَعٰلِيْنَ﴾ ئه گهر ئیوه (کاره که) هه ره ده که ن ﴿قَالُوْا اِنَّا بَاۡنَا مَا لَكَ لَا تَأْتَمَنَّا عَلٰى یُوْسُفَ﴾
 (باش کیشانی نه خشه و پیلانه که یان) ووتیان ئه ی باوکی به ریزمان له به رچی تو له یوسف لیمان
 دنیانیت و (به گومانیت لیمان) ﴿وَ اِنَّا لَءَلْمٰصِحُوْنَ﴾ له کاتیکدا که ئیمه دلسوژو خه مخورین بؤی ﴿اِنَّ﴾
 ﴿اَرْسٰلَهُ مَعَا غَدًا﴾ سه بنی له که لمان بینیره (بؤده ر وده شت) ﴿بِرَّعٍ وَّیَتَبَّ﴾ (به ئاره زووی خو ی) خواردن
 بخوات و یاری بکات ﴿وَ اِنَّا لَءَلْحَفُوْنَ﴾ و بیگومان ئیمه پاریزگاری ده که ی ن ﴿قَالَ اِنِّیْ یَحْزَنُنِیْ﴾
 (باوکیان) ووتی به راستی دلته نگ و خه مبه رده بم ﴿اَنْ تَذٰهَبُوْا بِهٖ﴾ که ئیوه یوسف به رن (له گه ل خوتان)
 ﴿وَاَخَافُ اَنْ یَّاْكُلَهُ الذَّنْبُ وَاَنْتُمْ عَنْهُ غٰفِلُوْنَ﴾ وه ده ترسم که ئیوه لی بی ئاگابن و گورگ بیخوات
 ﴿قَالُوْا لَیْسَ اَکَلَهُ الذَّنْبُ﴾ ووتیان چون گورگ ده یخوات !؟ ﴿وَنَحْنُ عُصْبَةٌ﴾ له کاتیکدا ئیمه
 کؤمه لیککی به هیزین ﴿اِنَّا اِذَا اَلْخَسِرُوْنَ﴾ به راستی ئهو کاته ئیمه زه ره مه ندین (روو زه ردی تو

ده بین) ﴿۱۵﴾

فَلَمَّا ذَهَبُوا بِهِ وَاجْمَعُوا أَن يَجْعَلُوهُ فِي غَيْبَتِ الْجُبِّ وَأَوْحَيْنَا
إِلَيْهِ لِتُنَبِّئَهُمْ بِأَمْرِهِمْ هَذَا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٥﴾ وَجَاءَ وَ
أَبَاهُمْ عِشَاءً يَبْكُونَ ﴿١٦﴾ قَالُوا يَا أَبَانَا إِنَّا ذَهَبْنَا نَسْتَبِقُ
وَتَرَكَنا يَوْسُفَ عِنْدَ مَتْعِنَا فَاكُلْهُ الذِّبُّ وَمَا أَنْتَ
بِمُؤْمِنٍ لَّنَا وَلَوْ كُنَّا صَادِقِينَ ﴿١٧﴾ وَجَاءَ وَعَلَى قَمِيصِهِ
يَدٌ مِرْكَبٌ قَالِ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا فَصَبْرٌ جَمِيلٌ
وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ ﴿١٨﴾ وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ
فَأَرْسَلُوا وَارِدَهُمْ فَأَدْلَى دَلْوَهُ قَالَ يَبُشْرَىٰ هَذَا غُلْمٌ وَأَسْرُوهُ
بِضَاعَةٍ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾ وَشَرَوْهُ بِثَمَنٍ بَخْسٍ
دَرَاهِمَ مَعْدُودَةٍ وَكَانُوا فِيهِ مِنَ الزَّاهِدِينَ ﴿٢٠﴾ وَقَالَ
الَّذِي اشْتَرَاهُ مِنْ مِّصْرَ لَا مِرَاتٍ بِنَاءٍ أَكْرَمِي مَثْوَاهُ عَسَىٰ
أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَوَلَدًا وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي
الْأَرْضِ وَلِنُعَلِّمَهُ وَمِن تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَاللَّهُ غَالِبٌ عَلَىٰ
أَمْرِهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢١﴾ وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَ
ءَاتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٢٢﴾

﴿فَلَمَّا ذَهَبُوا بِهِ﴾ ئەمجا کاتیک یوسفیان برد له گەن خۆیان ﴿وَأَجْمَعُوا أَنْ يَجْعَلُوهُ فِي غِيَابَتِ الْجُبِّ﴾
 وه هه موو پر یاریاندا بیخه نه بنی بیره که وه ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ﴾ وه ئیمه وه حی و سرووشمان بۆ (یوسف)
 کرد ﴿لَتُنَبِّئَنَّهُمْ بِأَمْرِهِ هَذَا﴾ سویند به خوا هه والسی ئەم کاره یان پی دده دیت (که پێشان کردی)
 ﴿وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ له کاتیکدا ئەوان ههست ناکهن ﴿وَجَاءَ آبَاؤُهُمْ عِشَاءً يَبْكُونَ﴾ جا ئیواره
 درهنگاتیک (براکانی یوسف) به گریانه وه هاتنه وه بۆ لای باوکیان ﴿قَالُوا يَا أَبَانَا﴾ ووتیان ئەهی
 باوکی ئیمه ﴿إِنَّا ذَهَبْنَا نَتَّبِعُكَ﴾ به راستی ئیمه پرۆشتین پێشپر کێمان ده کرد ﴿وَوَرَّكَ يَا يُسُفُّ عِنْدَ مَتْلَعِنَا﴾
 و یوسفمان لای شتومه که کانمان به جی هیشت ﴿فَأَكَّاهُ الذَّنْبُ﴾ بۆیه گورگ خواردی ﴿وَمَا آتَتْ
 يَمُومِنَ لَنَا﴾ وه تو قهت باوه پر به ئیمه ناکه ییت ﴿وَلَوْ كُنَّا صَادِقِينَ﴾ هه رچه ند ئیمه راستگوش
 بین ﴿وَجَاءَ وَعَلَى قَمِيصِهِ بِدَمٍ كَثِيرٍ﴾ (براکانی) کراسه که هی (یوسف) یان هینایه وه که خوینی
 درۆینه ی پیوه بوو ﴿قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا﴾ (باوکیان) ووتی به لکو دل و ده روونی خو تان
 ئەم کاره (ناپه سه نده) ی بۆ ئاسان و جوان کردوون ﴿فَضَبَّ حِمْلًا﴾ (ووتی جا ئارام ده گرم) به ئارام
 گرتینکی چاک و په سه ند ﴿وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ﴾ خواش یارمه تی ده رمه له سه ر ئەوه ی
 باسی ده که ن ﴿وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ﴾ جا کاروانیک هات ﴿فَأَرْسَلُوا وَارِدَهُمْ﴾ و ئاو هینه ره که یان نارد
 (بۆ ئاو) ﴿فَأَدْلَى دَلْوَهُ﴾ ئەویش دۆلچه که ی دا هیللا بۆ ناو بیره که ﴿قَالَ بَشْرِي﴾ (که دۆلچه که ی
 هینایه سه ره وه) ووتی ئەهی خه لکینه موژده بی ﴿هَذَا غُلٌّ﴾ ئەمه کورپنکه ﴿وَأَسْرَوْهُ بِضْعَةً﴾ وه ئەوان
 (یوسف) یان شارده وه کردیانه کالای بازرگانی ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَعْمَلُونَ﴾ وه خوا زانایه به وه ی
 ئەوانه ده یکه ن ﴿وَشَرَوْهُ بِثَمَنٍ بَخْسٍ﴾ و فروشتیان به نرخیکی که م ﴿دَرَاهِمَ مَعْدُودَةٍ﴾ که چه ند
 ده ره مێک بوو ﴿وَكَاؤُافِيهِ مِنَ الرَّهْدِيَّتِ﴾ و ئەوان بی نیاز بوون لیبی (چونکه ده ترسان رازیان
 ده ره کویت) ﴿وَقَالَ الَّذِي اشْتَرَاهُ مِنْ مِصْرَ لَا مَرْأَتِي﴾ وه ئەو که سه ی له میسر یوسفی کپی
 ووتی به ژنه که ی ﴿أَكْرِمِي مَثْوَاهُ﴾ ریزی لی بگره (شونیی حه وانه وه ی چاک ی بۆ ناماده بکه)
 ﴿عَسَى أَنْ يَفْعَلَنَا﴾ به لکو سوودمان پی بگه یه نیت ﴿أَوْ نَنجِدَهُ وَوَلَدًا﴾ یان بیکه ین به کوری خو مان
 ﴿وَكَذَلِكَ مَكَانَ يُوسُفَ فِي الْأَرْضِ﴾ ئابهم جو ره یوسفمان جی گیر کرد (و پله و پایه مان پێدا)
 له زه وی (میسر) دا ﴿وَلِنَعْلَمَهُ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ﴾ (ئه مه مان کرد) تا فیری خه و لیکدانه وه ی بکه ین
 ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ عَلَى أَعْيُنِهِمْ﴾ وه خوا به سه ر کاری خویدا زال و به ده سه لاته ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به لام
 زۆر به ی خه لکی نازانن ﴿وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ﴾ وه کاتیک بوو به پیاو و پی گه بی ﴿ءَأَنْتَ يَكُنْ حَكْمًا وَعِلْمًا﴾
 فرمان په وایی و زانیاریمان پێدا ﴿وَكَذَلِكَ نَجَزِي الْمُحْسِنِينَ﴾ وه ئابهم جو ره پاداشتی چاکه کاران

وَرَأَوْتَهُ الَّتِي هُوَ فِي بَيْتِهَا عَنْ نَفْسِهِ وَغَلَقَتِ الْأَبْوَابَ
 وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ إِنَّهُ رَبِّي أَحْسَنَ مَثْوَايَ
 إِنَّهُ لَا يَفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٣﴾ وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهِ وَهَمَّ بِهَا
 لَوْلَا أَنَّ رَأَىٰ أَبْرَهَانَ رَبِّهِ كَذَلِكَ لِنَصَّرَفَ عَنْهُ السُّوءَ
 وَالْفَحْشَاءَ إِنَّهُ وَمَنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ ﴿٢٤﴾ وَأَسْتَبَقَا
 الْبَابَ وَقَدَّتْ قَمِيصَهُ مِنْ دُبُرٍ وَأَلْفَيْسَيْدَهَا لَدَا الْبَابِ
 قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا إِلَّا أَنْ يُسْجَنَ أَوْ عَذَابٌ
 أَلِيمٌ ﴿٢٥﴾ قَالَ هِيَ رَأَوْتَنِي عَنْ نَفْسِي وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ
 أَهْلِهَا إِنْ كَانَ قَمِيصُهُ وَقَدْ مِّنْ قَبْلِ فَصَدَقَتْ وَهُوَ مِّنْ
 الْكَذِبِينَ ﴿٢٦﴾ وَإِنْ كَانَ قَمِيصُهُ وَقَدْ مِّنْ دُبُرٍ فَكَذَبَتْ وَهُوَ
 مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٢٧﴾ فَلَمَّا رَأَىٰ قَمِيصَهُ وَقَدْ مِّنْ دُبُرٍ قَالَ إِنَّهُ
 مِنْ كَيْدِكُنَّ إِنَّ كَيْدَكُنَّ عَظِيمٌ ﴿٢٨﴾ يُوسُفُ أَعْرَضَ عَنْ
 هَذَا وَاسْتَغْفِرِي لِذَنبِكِ إِنَّكِ كُنتِ مِنَ الْخَاطِئِينَ
 ﴿٢٩﴾ * وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ تُرْوَدُ فَتَها
 عَنْ نَفْسِهِ قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا إِنَّا لَنَرِها فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٣٠﴾

﴿وَرَوَدَتْهُ الْمَلَأِي هُوَ فِي بَيْتِهَا عَن نَّفْسِهِ﴾. ئەو ئاڤره‌ته‌ی یوسف له‌مالێدا بوو ده‌ست تێکه‌لاوی (وخیانه‌تی) له‌یوسف وێست ﴿وَعَلَّقَتِ الْأَبُوبَ﴾ و هه‌موو دهر گاکانی داخست ﴿وَقَالَتْ هَيْت لَكَ﴾ ووتی ده‌ی وهره پیشه‌وه بو ئەوه‌ی بۆت ئاماده‌کراوه ﴿قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ﴾ (یوسف) ووتی من په‌نا ده‌گرم به‌خوا ﴿إِنَّهُ رَبِّي﴾ به‌راستی ئەو (خوا) په‌روه‌ردگاری منه ﴿أَحْسَنَ مَثْوَىٰ﴾ ریزی لێ گرتووم ﴿إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ﴾ به‌راستی سته‌م کاران پرزگاریان نابیت ﴿وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهٖ وَهَمَّ بِهَا﴾ سویند به‌خوا بیگومان ئەو ژنه به‌ته‌واوی نیازی (تێکه‌لی ژن و می‌ردی) یوسفی کرد، یوسفیش نیازی ئەو ژنه‌ی ده‌کرد به‌خه‌ته‌ره‌ی نه‌فسی به‌شهری ﴿لَوْلَا أَن رَّءَا بُرْهَانَ رَبِّهٖ﴾ ئەگهر ئەو به‌لگه‌ روونه‌ی په‌روه‌ردگاری نه‌دیبايه ﴿كَذَلِكَ﴾ ئا به‌و جو‌ره (به‌لگه‌مان نیشانی یوسف دا) ﴿لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ﴾ بۆ ئەوه‌ی خرابه‌و داوین پیسی لێ دوور بخه‌ینه‌وه ﴿إِنَّهُ مِن عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ﴾ چونکه به‌راستی ئەو (یوسف) له‌به‌نده‌ پاک وه‌له‌بژارده‌کانی ئیمه‌به ﴿وَاسْتَبَقَا الْبَابَ﴾ (یوسف و ئاڤره‌ته‌که) ههر دوو کیان به‌راکردن گه‌شته‌ی لای دهر گاکه (یوسف بۆ خو‌رپرزارکردن و ژنه‌که‌ی (عزیزی میصر) یش بۆ ئەوه‌ی بگات به‌یوسف (بۆ به‌جێهێنانی مه‌به‌ستی خو‌ی) ﴿وَقَدَّتْ قَمِيصَهُ مِن دُبُرٍ﴾ (ئاڤره‌ته‌که) کراسه‌که‌ی (یوسفی) دراند له‌دواوه ﴿وَأَنْفِيَا سَيْدَهَا﴾ جا ههر دوو کیان تووشی می‌ردی (ئاڤره‌ته‌که) بوون ﴿لَا الْبَابَ﴾ له‌به‌رده‌م دهر گاکه (ی دهر وه) دا ﴿قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا﴾ (ئاڤره‌ته‌که بۆ ئەوه‌ی خو‌ی له‌و تاوانه‌ به‌دوور بگریت و خیانه‌ته‌که‌ی دهر نه‌که‌ویت) به‌به‌له‌ ووتی: سزای ئەو که‌سه‌ چیه‌ که‌ وێستیی خرابه‌ (داوین پیسی) له‌گه‌ل خه‌یزانه‌که‌تدا بکات ﴿إِلَّا أَنْ يُسَجِّنَ أَوْ عَذَابُ اللَّهِ﴾ جگه‌ له‌وه‌ی به‌ند بگریت یان سزایه‌کی سه‌خت بدریت ﴿قَالَ هِيَ رَوَدْتَنِي عَن نَّفْسِي﴾ (یوسف) ووتی ئەو (ژنه) داوین پیسی له‌من و وێست ﴿وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ أَهْلِهَا﴾ ئەو سا شایه‌تیک له‌که‌س و کاری ئەو (ئاڤره‌ته‌) شایه‌تی دا ﴿إِنْ كَانَ قَمِيصُهُ﴾ (ووتی) ئەگهر کراسه‌که‌ی (یوسف) ﴿فَقَدْ مِّنْ قُبُلٍ﴾ له‌پیشه‌وه درپنرا بیت ﴿فَصَدَقَتْ﴾ ئەوه ئاڤره‌ته‌که‌ راست ده‌کات ﴿وَهُوَ مِنَ الْكَاذِبِينَ﴾ وه (یوسف) له‌ درۆزنان (خرابه‌کارانه) ﴿وَإِنْ كَانَ قَمِيصُهُ﴾ وه ئەگهر کراسه‌که‌ ٢ی ﴿فَقَدْ مِّنْ دُبُرٍ﴾ له‌دواوه درپنرا بیت ﴿فَكَذَبَتْ وَهُوَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ ئەوه ئاڤره‌ته‌که‌ درۆ ده‌کات و (یوسف) له‌راست گویانه. ﴿فَلَمَّارَةٌ أَقْمِيصُهُ﴾ ئەمجا کاتیک (عزیز) بینی کراسه‌که‌ی یوسف ﴿فَقَدْ مِّنْ دُبُرٍ﴾ له‌دواوه دراوه ﴿قَالَ إِنَّهُ مِّنْ كَيْدِكُنَّ﴾ ووتی به‌راستی ئەمه‌ له‌فرو فیلی ئیوه‌ی (ئاڤره‌تانه) ﴿إِنْ كَيْدَكُنَّ عَظِيمٌ﴾ به‌راستی فریو فیلی ئیوه‌ زۆر گه‌وره‌یه ﴿يُوسُفُ أَعْرَضَ عَن هَذَا﴾ (عزیز ووتی) یوسف وازبیته‌ له‌م کاره‌و باسی مه‌که‌ ﴿وَاسْتَغْفِرِي لِذَنبِكِ﴾ و (ژنه‌که‌) تو‌ش بۆ گونا‌هه‌که‌ت داوای لی‌بوردن بکه‌ ﴿إِنَّكَ كُنْتِ مِنَ الْخَاطِئِينَ﴾ چونکه به‌راستی تو‌ له‌پیری تاوانبارانی ﴿وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ﴾ (ده‌سته‌به‌که) له‌ژنانی شار (پاش ئەوه‌ی هه‌واله‌که‌یان بیست به‌ته‌شهر وه) ووتیان ﴿أَمْرًآتِ الْعَرَبِ﴾ ژنه‌که‌ی عه‌زیز (ی میصر) ﴿تُرَوِّدُ فِتْنَاهَا عَن نَّفْسِهِ﴾ ده‌یه‌ویت (هه‌ول ده‌دا) له‌گه‌ل غولامه‌که‌ی داوین پیسی بکات ﴿فَدَشَعَهَا حَبًّا﴾ به‌راستی خو‌شه‌وێستی (ئه‌و غولامه‌) چووه‌ته‌ ناو په‌رده‌ی دلێ ﴿إِنَّا لَنَرُّهَا﴾ به‌راستی ئیمه‌ ئەو (ژنه) ده‌بینن ﴿فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ له‌گومراییه‌کی روون دایه ﴿

فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ أَرْسَلَتْ إِلَيْهِنَّ وَأَعْتَدَتْ لَهُنَّ مُتَكًا
وَأَتَتْ كُلَّ وَاحِدَةٍ مِّنْهُنَّ سِكِّينًا وَقَالَتِ اخْرُجْ عَلَيْهِنَّ فَلَمَّا رَأَيْنَهُ
أَكْبَرْنَهُ وَقَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ وَقُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا هَذَا بَشَرًا إِنْ هَذَا
إِلَّا مَلَكٌ كَرِيمٌ ﴿٣١﴾ قَالَتْ فَذَلِكُنَّ الَّذِي لُمْتُنَّنِي فِيهِ وَلَقَدْ رَاودَنَّهُ
عَنِ نَفْسِهِ فَأَسْتَعْصَمَ وَلَئِن لَّمْ يَفْعَلْ مَاءَ أُمْرَةٍ وَلَيْسَ جَنَّتَن
وَلِيَكُونَا مِنَ الصَّاغِرِينَ ﴿٣٢﴾ قَالَ رَبِّ السِّجْنُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا يَدْعُونَنِي
إِلَيْهِ وَإِلَّا تَصْرَفْ عَنِّي كَيْدَهُنَّ أَصْبُ إِلَيْهِنَّ وَأَكُن مِّنَ الْجَاهِلِينَ
﴿٣٣﴾ فَاسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ وَفَصْرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ
الْعَلِيمُ ﴿٣٤﴾ ثُمَّ بَدَأَ لَهُمْ مِّنْ بَعْدِ مَا رَأَوُا الْآيَاتِ لَيْسَ جُنَّتَهُ
حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٣٥﴾ وَدَخَلَ مَعَهُ السِّجْنَ فَتَيَانٍ قَالَ أَحَدُهُمَا إِنِّي
أَرَانِي أَعْصِرُ خَمْرًا وَقَالَ الْآخَرُ إِنِّي أَرَانِي أَحْمِلُ فَوْقَ رَأْسِي
خُبْرًا تَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْهُ نَبِّئْنَا بِتَأْوِيلِهِ إِنَّا نَرَاكَ مِنَ
الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٦﴾ قَالَ لَا يَأْتِيكُمَا طَعَامٌ تُرْزَقَانِهِ إِلَّا نَبَّأْتُكُمَا
بِتَأْوِيلِهِ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَكُمَا ذَلِكُمَا مِمَّا عَلَّمَنِي رَبِّي إِنِّي تَرَكْتُ
مِلَّةَ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿٣٧﴾

﴿فَمَا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ﴾ جا کاتیک ژنہ کہہ (ی عزیز) تانہو تہ شہری ٹہوانی بیست ﴿أَرْسَلَتْ إِلَيْهِنَّ﴾ ناردی بہدوایاندا ﴿وَأَعَدَّتْ لَهُنَّ مَكَّاءَ﴾ تامادہی کرد بویان شوینی (خوشی دانیشن و) شان دادان ﴿وَوَاتَتْ كُلَّ وَجِدٍ مِّنْهُنَّ سِكِّينًا﴾ و ہرہیک لہوان چہ قویہ کی پیدان (بؤ میولہت کردن) ﴿وَقَالَتْ أَخْرِجْ عَلَيْنَ﴾ ٹہوسا ووتی (بہیوسف) و ہرہ بؤ ناویان (بابینین) ﴿فَلَمَّا رَأَيْنَهُ أَكْبَرْنَهُ﴾ ہر کہ ٹہو (یوسف) یان بینی چہ بہسان (لہ جوانی ٹہودا) ﴿وَوَقَطْنَ أَيْدِيَهُنَّ﴾ و ہرہ موویان (لہ کاتی میوہ لہ تکرندا) دہستی خویانیاں بری ﴿وَقُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ﴾ ووتیان پاکی وینگہردی بؤ خوا ﴿مَا هَذَا بَشَرًا﴾ ٹہمہ ٹادہمی نیہ ﴿إِنَّ هَذَا إِلَّا مَلَكٌ كَرِيمٌ﴾ ٹہمہ تہنہا فریشتہ یہ کی بہرزو بہریتزہ ﴿قَالَ﴾ (ژنہ کہ) ووتی پییان ﴿فَذَلِكُنَّ الَّذِينَ﴾ ٹہمہ ٹہو کہ سہیہ کہہ ﴿لُئِمْنَنِي فِيهِ﴾ ٹیوہ سہرزہ نشتی متان دہ کرد لہ سہری ﴿وَلَقَدْ رَوَدُونَهُ﴾ عَن نَفْسِهِ ﴿وہ سویند بہ خوا بیگومان ویستم دہستم لہ گہ ل تیکہ ل کات ﴿فَأَسْتَصْرَمَ﴾ بہ لام ٹہو خوی گرتوہ (نہیکرد) ﴿وَلَمَّا لَمَّ بِفَعْلٍ مَاءَ أُمْرُرٍ﴾ وہ سویند بہ خوا ٹہ گہر ٹہوہی فہرمانی پی دہ کہم نہیکات ﴿لَمَّا سَجَرَ﴾ و لیکونان الصغیرین ﴿ٹہوہ بیگومان بہند دہ کریت و لہر یسویان دہ بیت ﴿قَالَ رَبِّ السِّجْنُ أَحَبُّ إِلَيَّ﴾ (یوسف) ووتی ٹہی پەر و ہر دگارم بہند کردنم لا خوشترہ ﴿وَمَا يَدْعُونَ إِلَيْهِ﴾ لہوہی کہ ٹہوانہ داوا ی دہ کہن لیم (کہ بیکہم) ﴿وَالْأَصْرَفُ عَنِّي كَيْدُهُنَّ﴾ وہ ٹہ گہر پیلانی ٹہو ژنانہم لی لانہدہی ﴿أَصْبُ إِلَيْهِنَّ﴾ لہوانہیہ دلہم بؤ لایان برہوا (حہزیان لی بکہم) ﴿وَأَكُنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ﴾ پاشان لہنہ فامان دہبم و دہ چہمہ ریزیانہوہ ﴿فَأَسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ﴾ ٹہوسا پەر و ہر دگاری دوعاکہی لی و ہر گرت ﴿فَصَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ﴾ و پیلانہ کہی ٹہو (ژنانہ) ی لی لادا ﴿إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ بہراستی ہر خوا بیسہری زانایہ ﴿قَدْ بَدَأَ لَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا رَأَوُا آيَاتٍ﴾ ٹہمجا بویان دہر کہوت و پییان چاک بوو پاش ٹہوہی ٹہو ہرہ موو بہ لگہیان (لی) بینی ﴿لَيْسَ جُنُنُهُ حَتَّىٰ حِينَ﴾ تاماویہک بہندی بکہن ﴿وَدَخَلَ مَعَهُ السِّجْنَ فَتَيَانٌ﴾ ٹہوسا دوو کوری لاو (خزمہ تکار) لہ گہ لی چوونہ بہندیخانہ ﴿قَالَ أَحَدُهُمَا﴾ یہ کیکیان ووتی (بہیوسف) ﴿إِنِّي أَرَانِي﴾ بہراستی لہ خہ و مدا خؤم دی ﴿أَعْرِضُ حُرًّا﴾ تریم دہ گوشی کہدہ بی بہ عہرہق ﴿وَقَالَ الْآخَرُ﴾ وہ ٹہوی تریان ووتی ﴿إِنِّي أَرَانِي﴾ بیگومان لہ خہ و دا خؤم دی ﴿أَحْمِلُ فَوْقَ رَأْسِي خُبْرًا﴾ نانم ہلڈہ گرت بہ سہر سہر مہوہ ﴿تَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنِّي﴾ بالندہ لی دہ خوارد ﴿بِئْسَ مَا أُوتِيَهُ﴾ لیکندانہوہی ٹہو (خہو) ہمان پی بلنی ﴿إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ﴾ بہراستی ٹیہم تو لہ چاکہ کاران دہ بینین (کہ چاک خہو لہیہک دہدہیتہوہ و پەرژینی دہ کہیت) ﴿قَالَ لَا يَا أَبَتِ كَمَا طَعَّمَا نُرزِقَانِهِ﴾ (یوسف) ووتی: (سبہینی) ہیچ خوراکیکتان پی نادریت کہ بیخون ﴿إِلَّا نَبَاتُ كَمَا يَتَأْوِيلُهُ﴾ بہہر دوو کتان دہ لیم چی و چیتان بؤ دہیتن ﴿فَقُلْ أَنْ يَأْتِيَكُمَا﴾ پیش ٹہوہی بگاتہ لاتان ﴿ذَلِكَ مَا مَعَا عَلَّمَنِي رَبِّي﴾ ٹہمہ ش لہو بہرہانہیہ کہ پەر و ہر دگارم فیری کردوم ﴿إِنِّي تَرَكْتُ﴾ بہراستی من وازم ہینا وہ ﴿وَمَا تَقَوْمِي﴾ لہ تاینی گہلینک ﴿لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ کہ برہوایان بہ خوا نہ ہینا ﴿وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ﴾ وہ ٹہوان بی پرواش بوون بہ رورزی دواپی ﴿٧٧﴾

وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ آبَائِي إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ مَا كَانَ
 لَنَا أَنْ نَشْرِكَ بِاللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ذَلِكَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ عَلَيْنَا وَعَلَى
 النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٢٨﴾ يَصْحَبِي
 السِّجْنِ ءَأَرْبَابٌ مُتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ أَمْ اللَّهُ الْوَّاحِدُ الْقَهَّارُ
 ﴿٢٩﴾ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءَ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ
 وَءَابَاؤُكُمْ مِمَّا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنِ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ
 أَمَرَ أَلاَّ تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ
 النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٠﴾ يَصْحَبِي السِّجْنِ أَمَّا أَحَدُكُمْ مَا
 فَيَسْقِي رَبَّهُ خَمْرًا وَأَمَّا الْآخَرُ فَيُصَلِّبُ فَتَأْكُلُ الطَّيْرُ
 مِنْ رَأْسِهِ ءَقُضِيَ الْأَمْرُ الَّذِي فِيهِ تَسْتَفْتِيَانِ ﴿٤١﴾ وَقَالَ
 لِلَّذِي ظَنَّ أَنَّهُ نَاجٍ مِّنْهُمَا اذْكُرْنِي عِنْدَ رَبِّكَ فَأَنْسَهُ
 الشَّيْطَانُ ذَكَرَ رَبَّهُ فَلَبِثَ فِي السِّجْنِ بِضْعَ سِنِينَ
 ﴿٤٢﴾ وَقَالَ الْمَلِكُ إِنِّي أَرَى سَبْعَ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ
 سَبْعُ عِجَافٍ وَسَبْعَ سُنبُلَاتٍ خُضْرٍ وَأُخَرَ يَابِسَاتٍ يَا أَيُّهَا
 الْمَلَأُ أَفْتُونِي فِي رُءْيَايَ إِن كُنْتُمْ لِلرُّءْيَا تَعْبُرُونَ ﴿٤٣﴾

﴿وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ آبَائِي﴾ و ه شوینی ثانی باو و پیرانم که و تووم ﴿إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ﴾ که (ثانی) ئیبراهیم و ئیسه‌حاق و به‌عقوبه ﴿مَا كَانَ لَنَا﴾ شایسته و شیوانی به بؤمان (بؤ شویتکه و توانی ئیبراهیم) ﴿أَنْ نُشْرِكَ بِاللَّهِ مِنْ شَيْءٍ﴾ که هیچ شتیک بکه‌ین به‌ها و به‌ش بؤ خوا ﴿ذَلِكَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ عَلَيْنَا﴾ ئه‌مه‌ش چاکه و به‌هره‌ی خوا به‌سه‌ر ئیمه‌وه ﴿وَعَلَى النَّاسِ﴾ و به‌سه‌ر خه‌لکیشه‌وه ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ﴾ به‌لام زوربه‌ی خه‌لکی سوپاسی خوا ناکه‌ن ﴿يَصْلِحِ الصَّخْرَ﴾ ئه‌ی دوو هاورپنکه‌ی به‌ندینخانه‌م ﴿أَمْ أَرْبَابٌ مُتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ﴾ ئایا چند خوا به‌کی جیاجیا باشترن ﴿أَمْ لِلَّهِ الْوَحْدُ الْقَهَّارُ﴾ یان خوا به‌کی تاکی به‌ده‌سه‌لات ﴿مَنْعُودُونَ مِنْ دُونِهِ﴾ ئیوه بیجگه له‌خوا هیچ شتیک ناپه‌رستن ﴿إِلَّا الْأَسْمَاءَ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ﴾ جگه له‌چند ناوئیک نه‌بیت که ئیوه باو و پیرانان ناوتان ناوون (خودا) ﴿مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ﴾ خوا هیچ به‌لگه‌به‌کی ده‌باره‌یان نه‌نار دوته خواره‌وه (که ئه‌وانه بپه‌رستن) ﴿إِنَّ الْحُكْمَ لِلَّهِ﴾ بیگومان بریار ته‌نها بؤ خوا به‌ ﴿أَمْ أَلَّا يَأْتِيَهُ﴾ فه‌رمانی داوه بیجگه له‌وه هیچ شتیک نه‌په‌رستن ﴿ذَلِكَ الَّذِي أَنْقَضَ﴾ ئه‌وه‌یه ثانی راستی دامه‌زراوی نه‌گوراو ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به‌لام زوربه‌ی خه‌لکی نازانن ﴿يَصْلِحِ الصَّخْرَ﴾ ئه‌ی دوو هاورپنکه‌ی به‌ندینخانه‌م ﴿أَمْ آتَاكُمْ مَا فَسَقَ رَبُّهُ خَمْرًا﴾ یه‌کیکتان عاره‌ق ده‌ر خواردی گه‌وره‌که‌ی (پاشا) ده‌دات ﴿وَأَمَّا الْآخِرُ فَيُصَلِّبُ﴾ به‌لام ئه‌وی ترتان (ده‌کوژریت و) هه‌لده‌واسریت ﴿فَتَأْكُلُ الظُّلُمَ مِنْ رَأْسِهِ﴾ ئه‌وسا بالنده له‌سه‌ر (و ده‌م چاو) ده‌خوات ﴿فَضَى الْأُمْرَ الَّذِي فِيهِ تَسْتَفْتِيَانِ﴾ ئه‌و کاره‌ی که ئیوه ده‌باره‌ی برسیار ده‌که‌ن (له‌لایه‌ن خوداوه) بریاری له‌سه‌ر دراوه (وناگورپت) ﴿وَقَالَ لِلَّذِي ظَنَّ﴾ و (یوسف) و وتی به‌وه‌ی که ده‌یزانی ﴿أَنْتَ نَاجٍ فَتَهُمَا﴾ رزگاری ده‌بیت له‌دوو به‌ندکراوه‌که ﴿أَذْكَرُنِي عِنْدَ رَبِّكَ﴾ باسم بکه لای گه‌وره و پادشاکه‌ت (که به‌ناهق گیراوم) ﴿فَأَسْأَلُهُ السَّيِّطَانَ﴾ به‌لام شه‌بتان له‌بیری برده‌وه ﴿ذَكَرَ رَبِّهِ﴾ که باسی (یوسف) بکات لای پادشاکه‌ی ﴿فَلَيْتَ فِي الصَّخْرِ يَضَعُ سِينَتِ﴾ بویه ماوه‌ی چند سالتیک (یوسف) له‌به‌ندینخانه‌دا مایه‌وه ﴿وَقَالَ الْمَلِكُ﴾ و ه پادشا (خه‌وینکی بینی) و وتی ﴿إِنِّي أَرَى سَبْعَ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ﴾ بیگومان من له‌خه‌ومدا حه‌وت مانگای قه‌له‌وم بینی ﴿يَأْكُلُهُنَّ سَبْعُ عِجَافٍ﴾ که حه‌وت (مانگای) له‌ر و لاواز ده‌یخواردن ﴿وَسَبْعَ سُنْبُلَاتٍ خَضْرٍ وَأَخْرَ يَأْسَتِ﴾ و ه حه‌وت گوله‌دانه‌وئله‌ی سه‌وزو حه‌وتی تری و شکم بینی ﴿يَأْتِيهَا الْمَلَأُ﴾ ئه‌ی کار به‌ده‌ست و دونیا دیدان ﴿أَفْتُونِي فِي رُءْيَايَ﴾ ئه‌م خه‌وم بؤ لیک بده‌نه‌وه ﴿إِنْ كُنْتُمْ لِلرُّءْيَا تَعْبُرُونَ﴾ ئه‌گه‌ر ئیوه مانای خه‌وه‌که‌ن و ده‌زانن خه‌و په‌رژین بکه‌ن ﴿۱۴﴾

قَالُوا أَضُغْتُ أَحْلَمٌ وَمَا نَحْنُ بِتَأْوِيلِ الْأَحْلَمِ بِعَالِمِينَ ﴿٤٤﴾
 وَقَالَ الَّذِي نَجَا مِنْهُمَا وَادَّكَرَ بَعْدَ أُمَّةٍ أَنَا أُنَبِّئُكُمْ بِتَأْوِيلِهِ
 فَأَرْسَلُونِ ﴿٤٥﴾ يُوسُفُ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ أَفْتِنَا فِي سَبْعِ بَقَرَاتٍ
 سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعُ عَجَافٍ وَسَبْعِ سُنبُلَاتٍ خُضْرٍ
 وَأُخْرَى يَا سَلْتِ لَعَلِّي أَرْجِعُ إِلَى النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٤٦﴾ قَالَ
 تَزْرَعُونَ سَبْعَ سِنِينَ دَأْبًا فَمَا حَصَدْتُمْ فَذَرُوهُ فِي سُنْبُلِهِ إِلَّا
 قَلِيلًا مِّمَّا تَأْكُلُونَ ﴿٤٧﴾ ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ سَبْعٌ شِدَادٍ يَأْكُلْنَ
 مَا قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ إِلَّا قَلِيلًا مِّمَّا تَحْصِنُونَ ﴿٤٨﴾ ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ
 عَامٌ فِيهِ يُغَاثُ النَّاسُ وَفِيهِ يَعْصُرُونَ ﴿٤٩﴾ وَقَالَ الْمَلِكُ ائْتُونِي
 بِهِ فَلَمَّا جَاءَهُ الرَّسُولُ قَالَ ارْجِعْ إِلَى رَبِّكَ فَسْأَلْهُ مَا بَالُ
 النِّسْوَةِ الَّتِي قَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ إِنَّ رَبِّي بِكَيْدِهِنَّ عَلِيمٌ ﴿٥٠﴾
 قَالَ مَا خَطْبُكُمْ إِذْ رَأَوْتُنَّ يُوسُفَ عَنْ نَفْسِهِ قُلْنَ حَاشَ
 لِلَّهِ مَا عَمِنَّا عَلَيْهِ مِنْ سُوءٍ قَالَتِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ لَنْ حَصْحَصَ
 الْحَقُّ أَنَا رَأَوْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ وَإِنَّهُ لَمِنَ الصِّدِّيقِينَ ﴿٥١﴾ ذَلِكَ
 لِيَعْلَمَ أَنِّي لَمْ أَخُنْهُ بِالْغَيْبِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي كَيْدَ الْخَائِنِينَ ﴿٥٢﴾

﴿قَالُوا أَضَلَّتْ أَحْلَمٌ﴾ ووتیان خه‌وی تیکه‌ل و پیکه‌ل (و پروبوچه) ﴿وَمَا تَخْنُ بِتَأْوِيلِ الْأَحْلَمِ بِعَلْمِنِ﴾
و ئیمه‌ش لیکدانه‌وه‌ی خه‌وی تیکه‌ل و پیکه‌ل نازانین ﴿وَقَالَ الَّذِي نَجَّاهُمَا وَكَرَّ بَعْدَ أُمَّةٍ﴾
ئه‌وسا ئه‌وه‌یان که‌رزگاری بوو له‌دوو (به‌ندکراو) ه‌که له‌پاش چ‌هند سالی‌ک بیری که‌وته‌وه‌ ووتی
﴿أَنَا أَنْبِئُكُمْ بِتَأْوِيلِهِ﴾ من بو‌تان لیکده‌ده‌مه‌وه‌ مانای ئه‌و خه‌وه ﴿فَأَرْسَلْنَا﴾ جا (فه‌رموو) بمینرن
(به‌دوای یوسف دا که له‌به‌ندینخانه‌دایه) ﴿يُوسُفُ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ﴾ (هات ووتی) یوسف ئه‌ی
هاورپی راستگو ﴿أَفَتِنَانِي سَبْعَ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُرُهُنَّ سَعْبَ عَجَافٍ﴾ مانای ئه‌و خه‌وه‌مان پی بلی
چی یه؟ حه‌وت مانگای قه‌له‌و که‌ح‌ه‌وت مانگای له‌رو لاواز بیانخوات ﴿وَسَبْعَ سُنْبُلَاتٍ خَضْرٍ
وَأَحْمَرٍ يَابِسَاتٍ﴾ هه‌روه‌ها حه‌وت گولی دانه‌ویل‌ه‌ی سه‌وزو حه‌وت گولی ووشک ﴿أَلَعَلِّي أَرْجِعُ إِلَى
الْأَيَّامِ﴾ تا من بگه‌ریمه‌وه‌ بو‌لای خه‌لکی ﴿أَلَعَلَّهُمْ يَفْعَلُونَ﴾ بو‌ئه‌وه‌ی ئه‌وان ئه‌وه‌ بزانشن ﴿وَلَا
يُؤْتُونَكَ تَرْغُوتَ سَبْعِ سِنِينَ ذَا بَأْسٍ﴾ (یوسف) ووتی حه‌وت سال کشتوکان ده‌ک‌ن به‌دوای یه‌ک‌داو
به‌به‌رده‌وامی ﴿فَمَا حَصَدْتُمْ فَذَرُوهُ فِي سُنْبُلَيْهِ﴾ جائه‌وه‌ی که‌دروینه‌تان کرد بیهیلنه‌وه‌ له‌گوله‌که‌میدا
﴿إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تَأْكُلُونَ﴾ که‌میک نه‌بیت له‌وه‌ی که‌ده‌یخون ﴿ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ سَبْعٌ شِدَادٌ﴾ ئه‌مجا
له‌پاش ئه‌و (ح‌ه‌وت ساله) ح‌ه‌وت سالی تردیت که‌سه‌خت وقات و قریبه ﴿يَأْكُلْنَ مَا قَدَّمْتُمْ
لَهُنَّ﴾ هه‌رچیتان پاشه‌ که‌وت کردووه‌ بو‌ئهم (ح‌ه‌وت ساله‌ سه‌خته) ده‌یخون ﴿إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تَخْتَصُمُونَ﴾
مه‌گه‌ر که‌میک له‌وه‌ی قایم هه‌لی ده‌گرن (بو‌نه‌توو وناشتنه‌وه‌ی سالیکی تر) ﴿ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ
عَامٌ﴾ پاشان دوای ئه‌و (ح‌ه‌وت ساله‌ سه‌خته) سالیکی دیت ﴿فِيهِ يُغَاكُّ النَّاسُ فِيهِ يَعْصُرُونَ﴾ خه‌لکی تیدا
(رزگار ده‌کرین) بارانیاں بو‌ده‌بارینریت و تیدا دوشاو (ی میوه‌هات) ده‌گرن ﴿وَقَالَ الْمَلِكُ﴾ پاشا
ووتی ﴿أَتُؤْتُونِي بِهِ﴾ ئه‌و (پیاوه) م بو‌بینن ﴿فَلَمَّا جَاءَهُ الرَّسُولُ﴾ جا کاتیک نیردراوه‌که‌ (ی پاشا) هاته‌ لای
یوسف ﴿قَالَ أَرْجِعْ إِلَى رَبِّكَ﴾ (یوسف) ووتی بگه‌رپر‌ه‌وه‌ بو‌لای گه‌وره‌که‌ت (پادشاکه‌ت) ﴿فَسَتَاهُ﴾
و پرسیاری لی بکه ﴿مَاتَبَالُ السَّوَةِ الَّتِي قَطَعْنَ أَيْدِيَهُنَّ﴾ هوی چی بوو که‌ئه‌و ژانه‌ ده‌ستی خو‌یانیان
بری ﴿إِنَّ رَبِّي يَكْفِيهِنَّ عَلِيمٌ﴾ بیگومان په‌روه‌ر دگارم به‌پیلانی ئه‌و (ژن) انه‌ ناگادارو زانایه ﴿وَلَا
يُؤْتُونَكَ إِذْ رَوَدْتُهُنَّ يُوسُفُ عَنْ نَفْسِهِ﴾ ووتی (به‌ژنه‌کان) مه‌به‌ستان چی بوو کاتیک ویستان
یوسف بخه‌له‌تینن و کاری خرابی پی بکه‌ن ﴿فَلَنْ حَسَّ لِلَّهِ﴾ (ثافه‌نه‌کان) ووتیان پاک و بیگه‌ردی بو
خوا ﴿مَاعَلَمْنَا عَلَيْهِ مِنْ سُوءٍ﴾ ئیمه‌ هیچ خرابیه‌که‌مان لی نه‌دیوه ﴿قَالَتِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ﴾ ژنه‌که‌ی عه‌زیز ووتی
﴿الَّذِي حَصَّصَ الْخُبْرُ﴾ ئائیتا ح‌ق و راستی دهر که‌وت ﴿أَنَا رَوَدْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ﴾ من ده‌مویست (یوسف)
ده‌ستم له‌گه‌ل تیکه‌ل کات ﴿وَأَلَّهُ لِمَنِ الصِّدْقِينَ﴾ و بیگومان ئه‌و له‌راست گو‌یانه ﴿ذَلِكَ لِيَعْلَمَ
أَنِّي﴾ (یوسف ووتی) ئه‌وه‌ بو‌ئه‌وه‌ی (پادشا) بزانی به‌راستی من ﴿لَوْ أَخَذْتُ بِالْعَدَبِ﴾ به‌په‌نهنانی ناپاکی
وخیانه‌تم نه‌کردووه‌ لی ﴿وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي كَيْدَ الْمُنَافِقِينَ﴾ وه‌ به‌راستی خواهش پیلانی ناپا‌کان ناگه‌یه‌نیته
ئه‌نجام ﴿۵۱﴾

* وَمَا أَتَرَىٰ نَفْسِي إِلَّا النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي ۗ
 إِنَّ رَبِّي غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٥٣﴾ وَقَالَ الْمَلِكُ أَتُؤْتُونِي بِهِ أَسْتَخْلِصُهُ
 لِنَفْسِي فَلَمَّا كَلَّمَهُ قَالَ إِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ أَمِينٌ ﴿٥٤﴾
 قَالَ اجْعَلْنِي عَلَىٰ خَزَائِنِ الْأَرْضِ ۗ إِنِّي حَفِيظٌ عَلَيْمُ ﴿٥٥﴾ وَكَذَلِكَ
 مَكَّنَّا يُوْسُفَ فِي الْأَرْضِ يَتَّبِعُوا مِنْهَا حَيْثُ يَشَاءُ ۗ نُصِيبُ
 بِرَحْمَتِنَا مَنْ نَشَاءُ وَلَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٦﴾ وَلَا أَجْرُ
 الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ ءَامَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿٥٧﴾ وَجَاءَ
 إِخْوَةَ يُوْسُفَ فَدَخَلُوا عَلَيْهِ فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ
 ﴿٥٨﴾ وَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَّازِهِمْ قَالَ أَتُؤْتُونِي بِأَخٍ لَّكُمْ مِّنْ أَبِيكُمْ ۗ أَلَا
 تَرَوْنَ أَنِّي أُوْفِي الْكَيْلَ وَأَنَا خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ ﴿٥٩﴾ فَإِن لَّمْ تَأْتُونِي
 بِهِ ۖ فَلَا كَيْلَ لَكُمْ عِنْدِي وَلَا تَقْرَبُونِ ﴿٦٠﴾ قَالُوا سُرُودٌ عَنْهُ أَبَاهُ
 وَإِنَّا لَفَاعِلُونَ ﴿٦١﴾ وَقَالَ لِفَتْيَانِهِ اجْعَلُوا بِضْعَتَهُمْ فِي رِحَالِهِمْ
 لَعَلَّهُمْ يَعْرِفُونَهَا إِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ
 ﴿٦٢﴾ فَلَمَّا رَجَعُوا إِلَىٰ أَبِيهِمْ قَالُوا يَا أَبَانَا مُنِعَ مِنَّا الْكَيْلُ
 فَأَرْسِلْ مَعَنَا آخَانَ نَكْتَلْ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ﴿٦٣﴾

﴿وَمَا أُبْرِئُ نَفْسِي﴾ و (یوسف ووتی) من هر گیز پا کانه بو خوم ناکم ﴿إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ﴾ (چونکه) به راستی نفس زور فرمان دهره به خرابه ﴿إِلَّا مَرَحَرِّي﴾ بیجگه نه و نه فسه‌ی پهروه دگارم په حمی پی کردبیت ﴿إِنَّ رَبِّيَ عَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ به راستی پهروه دگارم لیورده‌ی میهره بانه ﴿وَقَالَ الْمَلِكُ﴾ جا پادشا ووتی (به ژیردهسته کانی) ﴿أَتُورِي بِهِ﴾ نه و یوسفم بو بینن ﴿أَسْتَخْلَصُهُ لِنَفْسِي﴾ دهیکه مه (که سیکلی) تایبته به خوم ﴿فَلَمَّا كَمَمُوهُ﴾ جا کاتی که (پادشا) قسه‌ی له گن کرد ﴿قَالَ إِنَّكَ﴾ ووتی به راستی تو ﴿أَلْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ أَمِينٌ﴾ نه مرو لای ئیمه خاوه‌نی پله و پایه و باوره پیکراوی ﴿قَالَ اجْعَلْنِي عَلَى خَزَائِنِ الْأَرْضِ إِنِّي حَفِيظٌ عَلِيمٌ﴾ (یوسف) فرمانداری (به پادشا) له سهر خه زنه و دارایی زه‌وی (میسر) دابمنی به راستی من پاریزه‌ریکی شاره زام ﴿وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ﴾ ثاب و جوړه یوسفمان پایه دارو جیگیر کرد ﴿فِي الْأَرْضِ﴾ له خاک (ی میسر) دا ﴿يَتَّبِعُوا مَنَّا حَيْثُ يَشَاءُ﴾ له ههر شوینیک (ی میسر) دایو استایه ده ژیا ﴿ضُيِّبَتْ بِرَحْمَتِنَا مَن نَّشَاءُ﴾ ههر که سمان بوی بهر میهره بانی خومانی ده خه‌ین (له دونیادا) ﴿وَلَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ﴾ و پاداشتی چاکه کاران وون ناکه‌ین ﴿وَلَا نُجْزِي الْأَخْرَجَةَ حَبْرٌ﴾ و به راستی پاداشتی رژی دواپی چاکتره ﴿لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾ بو نه و که سانه‌ی بروایان هیناوه ﴿وَكَا نُوا يَتَّقُونَ﴾ و به هه میسه‌یی خو پاریز بوون (له هاو بهش بریاردان و تاوان) ﴿وَجَاءَ إِخْوَةَ يُوسُفَ﴾ و (له کاتی گرانیدا) براکانی یوسف هاتن (بو میسر) ﴿فَدَخَلُوا عَلَيْهِ﴾ نه و سا چوونه لای (یوسف) ﴿فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ﴾ دهست به جی (یوسف) نه وانی ناسی به وه به لام نه و ان نه میان نه ناسی به وه ﴿وَلَمَّا حَفَّزَهُم بِجَهَنَّمَ﴾ جا کاتیک که ریکی خستن و نه وه‌ی که و بستیان پیی دان ﴿قَالَ أَتُورِي يَا حُكْرَمَانَ أَيْكُرُ﴾ ووتی برابه کی باو کیتان هه به بوم بینن ﴿الْآتِرُونَ أَيْ﴾ ثابا نابینن که من ﴿أَوْفَى الْكَيْلِ﴾ پیوانم تیر و ته واوه (بو کرپاره کان) ﴿وَأَتَاخِرَ الْمُزْلِينَ﴾ و من خانه خویی چاکم ﴿فَإِن لَّمْ تَأْتُونِي بِهِ﴾ جا نه گهر نه و (برابه تان) م بو نه بینن ﴿فَلَا كَيْلَ لَكُمْ عِنْدِي وَلَا تَقْرُبُون﴾ نه وه پیوانه (ی دانه و نیله) تان لای من نه و نزیك (نم و ولاتهش) مه که ونه وه ﴿قَالَ اسْرُودَعْنَاهُ أَبَا﴾ و وتیان هه ول و ته قه لا ده ده‌ین له گن باو کی دا ﴿وَأَنَّا لَفَاعِلُونَ﴾ و دلنبا به ئیمه نه و کاره ده که‌ین ﴿وَقَالَ لِفَتْيَانِهِ﴾ و (یوسف) ووتی به بهر دهست و خز مه تکاره کانی ﴿اجْعَلُوا رِضْعَتَكُمْ فِي رِحَالِهِمْ﴾ دراوه کانیان که داویانه (به دزی به وه) بیخه نه ناو باره کانیان ﴿لَعَلَّهُمْ يَرْفَعُونَهَا﴾ به لکو بیناسنه وه ﴿إِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ﴾ کاتیک که گهرانه وه بو ناو مال و مندالیان ﴿لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ تا (بیته هوی نه وه‌ی) بگهرینه وه و بینه وه (جاریکی تر) ﴿فَلَمَّا رَجَعُوا إِلَىٰ أَيْهِمْ﴾ نه مها کاتیک گهرانه وه بو لای باو کیان ﴿قَالُوا يَا أَبَانَا﴾ و وتیان نه‌ی باو کی بهر پزمان ﴿مَنْعَ مَنَا الْكَيْلِ﴾ (بو سالی داهاتو) پیوانه مان لی قه دهغه کراوه (شتمان بینا فروشن نه گهر بنیامین نه نیریت له گه لماندا) ﴿فَأَرْسِلْ مَعَنَا آخَانَنَا نَكْتَلُ﴾ جا که واته براکه مان له گه لماندا بنیره پیوانه ش ده که‌ین (دانه و نیله ده کرین) ﴿وَأَنَّا لَهُ لَحَفْظُونَ﴾ و دلنبا به ناگاداریشی ده که‌ین ﴿۳۳﴾

قَالَ هَلْ ءَامَنُكُمْ عَلَيْهِ إِلَّا كَمَا ءَامَنُتُمْ عَلَىٰ أَخِيهِ مِنْ
 قَبْلُ فَأَلَّهٖ خَيْرٌ حَفِظًا وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّحِيمِينَ ﴿٦٤﴾ وَلَمَّا فَتَحُوا
 مَتَاعَهُمْ وَجَدُوا بِضْعَتَهُمْ رُدَّتْ إِلَيْهِمْ قَالُوا يَا أَبَانَا
 مَا نَبِغِي هَذِهِ بِضْعَتُنَا رُدَّتْ إِلَيْنَا وَنَمِيرُ أَهْلَنَا وَنَحْفُظُ
 أَخَانَا وَنَزِدُكَ كَيْلَ بَعِيرٍ ذَٰلِكَ كَيْلٌ يَسِيرٌ ﴿٦٥﴾ قَالَ
 لَنْ أُرْسِلَهُ مَعَكُمْ حَتَّىٰ تُؤْتُونِ مَوْثِقًا مِّنَ اللَّهِ لَتَأْتَنِي
 بِهِ إِلَّا أَن يُحَاطَ بِكُمْ فَلَمَّآ ءَاتَوْهُ مَوْثِقَهُمْ قَالَ اللَّهُ عَلَىٰ مَا
 نَقُولُ وَكَيْلٌ ﴿٦٦﴾ وَقَالَ يَبْنَئِي لَأَتَدَخُلُوا مِن بَابٍ وَاحِدٍ
 وَأُدْخَلُوا مِن أَبْوَابٍ مُّتَفَرِّقَةٍ وَمَا أَغْنَىٰ عَنْكُمْ مِّنَ اللَّهِ مِن
 شَيْءٍ إِنِ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
 الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿٦٧﴾ وَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرَهُمْ أَبُوهُم مَّا كَانَ
 يُغْنِي عَنْهُمْ مِنَ اللَّهِ مِن شَيْءٍ إِلَّا حَاجَةً فِي نَفْسِ يَعْقُوبَ
 قَضَاهَا وَإِنَّهُ لَذُو عِلْمٍ لِّمَا عَلَّمْنَاهُ وَلَٰكِنَّا أَكْثَرُ النَّاسِ
 لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦٨﴾ وَلَمَّا دَخَلُوا عَلَىٰ يَوْسُفَ ءَاوَىٰ إِلَيْهِ أَخَاهُ
 قَالَ إِنِّي أَنَا أَخُوكَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٦٩﴾

﴿قَالَ﴾ (یہ عقوب) ووتی (بیٹیان) ﴿هَلْ أَمُوكُمْ عَلَيَّ﴾ نایا دلنایم لیتان دہر بارہی ﴿إِلَّا كَمَا أَمُنَاكُمْ﴾
 عَلَٰنَ أَخِيهِ مِنْ قَبْلُ ﴿ہر وہك پیشتر دلنیا بووم لیتان دہر باری (یوسفی) برای ﴿فَاللَّهُ خَيْرٌ حَفِظًا﴾ کہ وواتہ
 خوا چاکترین پاریزہرہ ﴿وَهُوَ أَحْرَمُ الرَّحِيمِينَ﴾ وہ ٹہو بہزہبی دارترینی ہہموو بہزہبی دارانہ ﴿وَلَمَّا﴾
 فَتَحُوا مَتَاعَهُمْ ﴿جا کاتینک بارہ کانیان کردہوہ ﴿وَجَدُوا بِضْعَتَهُمْ رُدَّتْ إِلَيْهِمْ﴾ بینی بان دہسمایہ کہ بان بو
 گہر پتر او تہوہ ﴿قَالُوا يَا بَنَاتَنَا﴾ ووتیان ٹہی باوکی بہر یزمان ﴿مَا نَبِيٌّ﴾ چیمان دہو ویت ﴿هَذِهِ بَضْعَتُنَا﴾
 ٹہمہ دراوہ کہ مانہ ﴿رُدَّتْ إِلَيْنَا﴾ بو مان نیر دراوہ تہوہ ﴿وَنَمِيرُ أَهْلَنَا﴾ بڑیویش بو خوا خیز انمان دہہیتین
 ﴿وَنَحْفَظُ أَخَانَا﴾ وبرا کہ شمان دہ پاریزین ﴿وَيَزِدَّاكَ كَيْلَ بَعِيرٍ﴾ وباری ووشتریکیش (دانہ وینلہ)
 زیاد دہہیتین ﴿ذَلِكَ كَيْلُ سَيِّئٍ﴾ ٹہم (بارہش) پٹوانیہ کی کہمہ (و بہ ٹاسانی دہمان دہنی) ﴿قَالَ﴾
 لَنْ أُرْسِلَهُ مَعَكُمْ ﴿یہ عقوب) ووتی ہہر گیز نایتیرم لہ گہ لٹان ﴿حَتَّىٰ تَوْتُونَ مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ﴾ ہہ تا
 بہ لیتیککی بتہوم ہی نہ دہن لہ لایہن خواوہ (تا سویندم بو نہ خون بہ خوا) ﴿لَمَّا تَنَبَّأَ بِهِ﴾ کہ بیگومان
 (بہ بیوہی) ٹہی ہیتنہوہ بووم ﴿إِلَّا أَنْ يُحَاطَ بِكُمْ﴾ مہ گہر دہور بدرین وچار تان نہ میتیت ﴿فَلَمَّا آتَوْهُ﴾
 مَوْثِقَهُمْ ﴿ٹہمجا کاتینک پھیمانیان پیندا (سویندیان خوارد) ﴿قَالَ اللَّهُ عَلَيَّ مَا نَقُولُ وَكَيْلٌ﴾ (یہ عقوب)
 ووتی خوا ٹاگدار و جاودیرہ سہ بارہت بہوہی کہ دہہیلین ﴿وَقَالَ بَنِيَّ﴾ وہ ووتی ٹہی کورہ کانم
 ﴿لَا تَدْخُلُوا مِنْ بَابِ وَاحِدٍ﴾ ہہمووتان لہ دہر گایہ کہوہمہ چنہر ژوورہوہ ﴿وَادْخُلُوا مِنْ أَبْوَابٍ مُتَفَرِّقَةٍ﴾ بہ لکو
 لہ چنہند دہر گایہ کی جیا جیاوہ بچنہ ژوورہوہ ﴿وَمَا أَعْنِي عَنْكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ﴾ وہ من ہیچ سوودتان
 ہی نا گہہینم لہ بہر انہر (پیشہاتی) خوادا ﴿إِنَّ الْحَاكِمَ إِلَّا اللَّهُ﴾ ہہموو حوکم و پریاریک تہنہا بو خواہ
 ﴿عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ﴾ پشت ہہر بہو دہہستم ﴿وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ﴾ و خوسپیرانیش با خویان
 ہہر بہو بسپیرن ﴿وَلَمَّا دَخَلُوا﴾ جا کاتینک چوونہ ژوورہوہ ﴿مِنْ حَيْثُ أَمَرَهُمُ اللَّهُ﴾ لہو شوینہوہی
 کہ باوکیان فہرمانی ہی دابوون ﴿مَا كَانَ يُعْنِي عَنْهُمْ﴾ ٹہو (چوونہ بہو جوہرہ) ہیچ سوودی ہی نہ گہ یاندن
 ﴿مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ﴾ لہ بہر امبہر (قہدہری) خوادا ﴿إِلَّا حَاجَةً﴾ بہ لکو ٹہوہ مہ بہستیک بوو ﴿فِي نَفْسِ﴾
 يِعْقُوبَ ﴿لہ دہروونی یہ عقوبدا بوو ﴿فَضَلَّهَا﴾ (بہم شیوہ) ٹہنجامی دا ﴿وَأَنَّهُ وَلَدُ عَلِيمٍ﴾ وہ بہر اہستی
 یہ عقوب خاوونی زانست و زانیاری بوو ﴿لَمَّا عَلَّمْتَهُ﴾ چونکہ ٹیمہ فیرمان کرد بوو ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَ﴾
 النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿بہ لام زوربہی خہ لکی نازانن ﴿وَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيَّ يَوْسُفَ﴾ کاتیکیش کہ چوونہ
 ژوورہوہ بو لای یوسف ﴿أَوْىٰ إِلَيْهِ أَخَاهُ﴾ (یوسف) برا کہی بردہ پنا خوہوہ ﴿قَالَ إِنِّي أَنَا أَخُوكَ﴾
 ووتی بہر اہستی من برا کہی تو م ﴿فَلَا تَبْتَئِسْ﴾ کہواتہ ہیچ غمبار مہ بہ ﴿بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ بہوہی
 کہ ٹہوان دہیکہن (لہ گہ لٹ) ﴿۶۵﴾

فَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَّازِهِمْ جَعَلَ السِّقَايَةَ فِي رَحْلِ أَخِيهِ
 ثُمَّ أَذَّنَ مُؤَذِّنٌ أَيَّتُهَا الْعِيرُ إِنَّكُمْ لَسَارِقُونَ ﴿٧١﴾ قَالُوا
 وَأَقْبَلُوا عَلَيْهِمْ مَاذَا تَفْقِدُونَ ﴿٧٢﴾ قَالُوا نَفَقْدُ صُوعَ الْمَلِكِ
 وَلَمَن جَاءَ بِهِ حِمْلُ بَعِيرٍ وَأَنَا بِهِ زَعِيمٌ ﴿٧٣﴾ قَالُوا تَاللَّهِ
 لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا جِئْنَا لِنُفْسِدَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كُنَّا سَارِقِينَ
 ﴿٧٤﴾ قَالُوا فَمَا جَزَاؤُهُ إِنْ كُنْتُمْ كَاذِبِينَ ﴿٧٥﴾ قَالُوا جَزَاؤُهُ
 مَنْ وُجِدَ فِي رَحْلِهِ فَهُوَ جَزَاؤُهُ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ
 ﴿٧٥﴾ فَبَدَأَ بِأَوْعِيَّتِهِمْ قَبْلَ وِعَاءِ أَخِيهِ ثُمَّ اسْتَخْرَجَهَا مِنْ
 وِعَاءِ أَخِيهِ كَذَلِكَ كِدْنَا لِيُوسُفَ مَا كَانَ لِيَأْخُذَ أَخَاهُ
 فِي دِينِ الْمَلِكِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَّنْ نَّشَاءُ
 وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ ﴿٧٦﴾ * قَالُوا إِنْ يَسْرِقْ
 فَقَدْ سَرَقَ أَخٌ لَّهُ مِنْ قَبْلُ فَأَسْرَهَا يُوسُفُ فِي نَفْسِهِ
 وَلَمْ يَبْدَاهَا لَهُمْ قَالَ أَنْتُمْ شَرُّ مَكَانٍ وَأَلَّهُ أَعْلَمُ بِمَا
 تَصِفُونَ ﴿٧٧﴾ قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ إِنَّ لَهُ أَبًا شَيْخًا كَبِيرًا
 فَخُذْ أَحَدَنَا مَكَانَهُ وَإِنَّا نَرُوكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٧٨﴾

﴿فَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَّازِهِمْ﴾ جا کاتیک که ریکی خستن و نه وهی ویستیان پنی دان ﴿جَعَلَ السَّقَايَةَ﴾ ناو خووری (پنوانه که‌ی) مه لیکی خسته ﴿فِي رَحْلِ أَخِيهِ﴾ ناو باری برا که‌ی ﴿ثُمَّ أَذَّنَ مُؤَذِّنٌ﴾ پاشان جار چی یه ک جاری دا ﴿أَيُّهَا الْعِيرُ﴾ نه‌ی کاروانه که ﴿إِنَّمَا كُنْتُمْ لِسُرِّيَّةٍ﴾ به‌راستی ئیوه دزن ﴿قَالُوا وَقَبُلُوا عَلَيْهِمْ﴾ پروویان تیکردن و ووتیان ﴿مَاذَا تَقْفُدُونَ﴾ چیتان گوم کرده؟ ﴿قَالُوا﴾ ووتیان ﴿تَقْفُدُ صَوَاعَ الْمَلِكِ﴾ ناو خووره که‌ی (پنوانه که‌ی) پادشامان دیارنیه ﴿وَلَمَّا جَاءَ بِهِ جَمَلٌ بَعِيرٌ﴾ هه‌ر که‌سیک بیه‌تیته وه باری ووشتریک (خو‌راکی) ده‌دریتی ﴿وَأَنَّا بِهِ زَعِيمٌ﴾ وه‌منیش ده‌سته‌به‌ری نه‌و (باره) ده‌بم ﴿قَالُوا﴾ ووتیان ﴿تَاللَّهِ﴾ سویند به‌خوا ﴿لَقَدْ عَلِمْتُمْ﴾ به‌راستی ئیوه ده‌زانن ﴿مَا جِئْنَا﴾ که‌ئیمه نه‌هاتووین ﴿لِنُقْسِدَ فِي الْأَرْضِ﴾ بو نه‌وه‌ی خراپه بکه‌ین له‌وولاتدا ﴿وَمَا كُنَّا لَسْرِقِينَ﴾ وه‌ئیمه پیشتر دز نه‌بووین ﴿قَالُوا﴾ ووتیان ﴿فَمَا جَزَاؤُهُ﴾ ده‌ی نایا تو له‌ی نه‌و دز چه‌یه ﴿إِنْ كُنْتُمْ كَذِبِينَ﴾ نه‌گه‌ر ئیوه دروزن بوون ﴿قَالُوا جَزَاؤُهُ﴾ ووتیان تو له‌ی نه‌وه‌یه ﴿مَنْ وُجِدَ فِي رَحْلِهِ﴾ له‌باری هه‌ر که‌سیکدا دوززایه وه ﴿فَهُوَ جَزَاؤُهُ﴾ هه‌ر نه‌و که‌سه خوی تو له‌ی بیت (واته) : نه‌وه‌ی دزیه که‌ی کردو وه نه‌بیته عهد و کویله‌ی نه‌وه‌ی دزیه که‌ی لی کراره ﴿كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ﴾ نا به‌و جو ره تو له‌سه‌مکاران ده‌سینین ﴿فَكَذَّبَ أَبَاوَعَيْتِهِمْ﴾ نه‌وسا (یوسف) ده‌ستی کرد به‌بشکنینی جه‌واله‌ کانیان (باره کانیان) ﴿فَقَالَ وَعَاءُ أَخِيهِ﴾ له‌پیش بشکنینی جه‌والی (بنیامین) برای (دایک و باوکی یوسف) ﴿ثُمَّ اسْتَحْرَجَهَا﴾ له‌پاشان (ناو خو‌ر - پنوانه که‌ی) ده‌ری هینا ﴿مِنْ وَعَاءِ أَخِيهِ﴾ له‌جه‌والی برا که‌یدا ﴿كَذَلِكَ﴾ نا به‌و جو ره ﴿كَذَّبْنَا لِيُوسُفَ﴾ پیلانمان نیشانی یوسف دا ﴿مَا كَانَ لِأَخِي أَخًا﴾ نه‌و نه‌یده‌توانی برا که‌ی بگریت ﴿فِي دِينِ الْمَلِكِ﴾ به‌پنی ثابنی و یاسایی پادشا (به‌لکوبه‌بی‌ی نه‌و قسه بوو براکانی خو‌یان کردیان) ﴿إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ﴾ مه‌گه‌ر (کاتیک) که‌خوا بیه‌ویت ﴿نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَّنْ نَّشَاءُ﴾ هه‌ر که‌سیک بمانه‌ویت پله‌ی به‌رز ده‌که‌ینه وه ﴿وَفَوْقَ كُلِّ﴾ له‌سه‌ر هه‌موو ﴿ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ﴾ خاوه‌ن زانستیکه وه‌زاناتر هه‌یه (مه‌به‌ست پی خودایه) ﴿قَالُوا إِنِّي سَرِقٌ﴾ ووتیان نه‌گه‌ر نه‌و (بنیامین) دز بیستی ﴿فَقَدْ سَرَقَ أَخٌ لَّهُ مِنْ قَبْلُ﴾ نه‌وه بیگومان برا که‌شی پیشتر دزی کردو وه (واته یوسف فیش دز بووه) ﴿فَأَسْرَهَا يُوسُفَ فِي نَفْسِهِ﴾ به‌لام یوسف (پنناخوشبوونی خوی) به‌م (تومه‌ته) له‌ده‌رونی خویدا شارده وه ﴿وَلَوْ يَدُّهَا لَهُمْ﴾ ده‌ری نه‌بری بو نه‌وان ﴿قَالَ أَنْتُمْ﴾ (ته‌نها) ووتی ئیوه ﴿سَرُّمَكُنَّ﴾ له‌وان خراپترن ﴿وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَصِفُونَ﴾ خواش چاک ده‌زانی به‌وه‌ی که‌تیوه ده‌یلین ﴿قَالُوا أَيُّهَا الْعَزِيزُ﴾ ووتیان نه‌ی عه‌زیز (پادشا) ﴿إِن لَّهُ آيَاتٍ سِيَّحَاتٍ كَثِيرًا﴾ به‌راستی نه‌و باو کیکی زور پیری به‌ته‌منی هه‌یه ﴿فَخُذْ أَحَدًا مَّا مَكَانَهُ﴾ جابه‌کیک له‌ئیمه له‌جياتی نه‌و بگه‌ر ﴿إِنَّا نُرَبِّكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ﴾ به‌راستی ئیمه تو له‌چاکه‌کاران ده‌بنین ﴿۸﴾

قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ أَنْ نَأْخُذَ إِلَّا مَنْ وَجَدْنَا مَتَاعِنَاهُ إِذَا
 إِذَا الظَّالِمُونَ ﴿٧٩﴾ فَلَمَّا أَسْتَيْسُوا مِنْهُ خَلَصُوا نَجِيًّا
 قَالَ كَبِيرُهُمْ أَلَمْ تَعْلَمُوا أَنَّ أَبَاكُمْ قَدْ أَخَذَ عَلَيْكُمْ
 مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ وَمَنْ قَبْلُ مَا فَرَّطْتُمْ فِي يُوسُفَ فَلَنْ أَبْرَحَ
 الْأَرْضَ حَتَّى يَأْذَنَ لِي أَبِي أَوْ يَحْكُمَ اللَّهُ لِي وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ
 ﴿٨٠﴾ أَرْجِعُوا إِلَىٰ آبَائِكُمْ فَقُولُوا يَا أَبَانَا إِنَّ ابْنَكَ سَرَقَ
 وَمَا شَهِدْنَا إِلَّا بِمَا عَلَّمْنَا وَمَا كُنَّا لِلْغَيْبِ حَافِظِينَ
 ﴿٨١﴾ وَسَأَلَ الْقَرْيَةَ الَّتِي كُنَّا فِيهَا وَالْعِيرَ الَّتِي أَقْبَلْنَا فِيهَا
 وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٨٢﴾ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا
 فَصَبْرٌ جَمِيلٌ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَنِي بِهِمْ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ
 الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٨٣﴾ وَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَا أَسْفَىٰ عَلَىٰ
 يُوسُفَ وَأَبْيَضَّتْ عَيْنَاهُ مِنَ الْحُزْنِ فَهُوَ كَظِيمٌ
 ﴿٨٤﴾ قَالُوا تَاللَّهِ تَفْتَوْا تَذْكُرُ يُوسُفَ حَتَّى تَكُونَ حَرَضًا
 أَوْ تَكُونَ مِنَ الْهَالِكِينَ ﴿٨٥﴾ قَالَ إِنَّمَا أَشْكُو بَثِّي
 وَحُزْنِي إِلَى اللَّهِ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨٦﴾

﴿قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ﴾ (یوسف) ووتی په‌نا به‌خوا ﴿أَنْ نَّأْخُذَ الْإِمْنَ وَجَدْنَا مَتَعَنَا عِنْدَهُ﴾ له‌وه‌ی که هیچ که‌سی بگرین بیجگه له‌وه‌ی که ئاو خور (پئوانه) که‌مان لا دوزیوه‌ته‌وه (که‌دزرا بوو) ﴿إِنَّا إِذَا الظَّالِمُونَ﴾ به‌راستی ته‌گه‌ر وا بکه‌ین ئیمه له‌سته‌م کاران ده‌بین ﴿فَلَمَّا اسْتَيْسَّرَ لَهُمْ﴾ جا کاتیک بی هیوا بوون له‌وه‌ی (وه‌زیر به‌ره‌لای بکات) ﴿خَلَصُوا نَجِيًّا﴾ چونه که‌ناریک به‌چه‌ی راویژیان ده‌کرد ﴿قَالَ كَيْبَرُهُمْ﴾ برا گه‌وره‌که‌یان ووتی ﴿أَلَمْ تَعْلَمُوا﴾ ئه‌ی نازانن ﴿أَنْ أَبَاكُمْ﴾ که‌ بیگومان باو کتان ﴿فَدَاخَذَ عَلَيْهِمْ مَوْتَهُمِنْ اللَّهِ﴾ سویند و په‌یمانیک‌ی به‌ناوی خواوه‌ لی وهر گرتن ﴿وَمِنْ قَبْلِ مَا فَرَطْتُمْ فِي يُوسُفَ﴾ پیشتربش (له‌و به‌لینه‌ی پیتان دابوو) ده‌باره‌ی یوسف که‌مته‌رخه‌میتان کرد ﴿فَلَنْ أَرْجِعَ الْأَرْضَ﴾ که‌واته‌ من ئه‌م زه‌ویه به‌جئ نایه‌لم ﴿حَتَّى يَأْذَنَ لِیَ ابْنِ﴾ هه‌تا باو کم مؤله‌تی (گه‌رانه‌وه‌م) پی‌نهدات ﴿أَوْ يَحْكُمَ اللَّهُ لِي﴾ یان خوا بر یارم بو‌نهدات ﴿وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ﴾ هه‌رئه‌ویش باشتیرینی دادوه‌رانه ﴿أَرْجِعُوا إِلَىٰ آبَائِكُمْ﴾ ئیوه‌ بگه‌رینه‌وه‌ بو‌لای باو کتان ﴿فَقُولُوا إِنَّا بَنَاتٌ بَلِینَ﴾ ئه‌ی باوکی خو‌مان ﴿إِنَّ أَبْنَاءَ سَرَقٍ﴾ به‌راستی کوره‌که‌ت دزی کرد ﴿وَمَا شَهِدْنَا إِلَّا بِمَا عَلَّمْنَا﴾ وئیمه‌ش بیجگه له‌وه‌ی ده‌مانزانی شایه‌تیمان نه‌داوه ﴿وَمَا كُنَّا الْعَبِيدَ حَافِظِينَ﴾ خو ئیمه‌نا گاداری شاراهه و نه‌یتی یه‌کان نه‌بووین ﴿وَسَلِّ الْقَرْيَةَ الَّتِي﴾ (خو ئه‌گه‌ر بر وناکه‌یت) له‌خه‌لکی ئه‌و شاره‌ش بیرسه ﴿كُنَّا فِيهَا﴾ که‌ئیمه‌ی لی بووین ﴿وَالْعَبْرَ الَّتِي أَفْبَلْنَا فِيهَا﴾ وله‌و کاروانه‌ش (بیرسه) له‌گه‌لیدا گه‌راینه‌وه ﴿وَإِنَّا لَصَادِقُونَ﴾ وه‌به‌راستی ئیمه‌ راست گوین ﴿فَقَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْراً﴾ (یه‌عقوب علیه‌السلام) ووتی وانی یه‌به‌لکو نه‌فسی خو‌تان کاریکی بو‌جوان (و ئاسان) کردون ﴿فَصَبِرْ جَمِیلاً﴾ بویه‌ چارم دان به‌خودا گرتنه‌ به‌جوانی ﴿عَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَنِي بِهِمْ جَمِیعاً﴾ به‌و ئومیده‌ی خوا هه‌موویان (یوسف و بونیا‌مینش) م بو‌به‌یتیه‌وه ﴿إِنَّهُ هُوَ الْعَلِیمُ الْحَکِیمُ﴾ به‌راستی هه‌ر ئه‌و زانای کاردرسته ﴿وَوَلَّى عَنْهُمْ﴾ ئه‌وسا روی لی وهر گیران ﴿وَقَالَ يَا سَعْدُ عَلَىٰ یُوسُفَ﴾ ووتی ناخ و داخ بو‌یوسف ﴿وَأَبْصَحْتَ عَيْنَاهُ مِنَ الْحُزْنِ﴾ وه‌هه‌ردوو چاوی سبی (و کوئر) بوون له‌داخ و خه‌فه‌تدا ﴿فَهُوَ كَظِیمٍ﴾ چونکه‌ هه‌ر داخ و خه‌فه‌تی خو‌ی ده‌خوارده‌وه ﴿قَالُوا تَاللَّهِ﴾ ووتیان سویند به‌خوا ﴿تَقْتَوُنَا ذَكَرُ یُوسُفَ﴾ وازناهیتی هه‌ربری یوسف ده‌که‌بته‌وه ﴿حَتَّى تَكُونَ حَرَصًا﴾ هه‌تا په‌که‌ت ده‌که‌ویت به‌نه‌خوشی و خه‌فه‌ت خواردن ﴿أَوْ تَكُونَ مِنَ الْهَالِکِینَ﴾ یان ده‌مریت و ده‌چیته‌ریزی له‌ناوچوان ﴿قَالَ إِنَّمَا أَشْكُوا بِنَّتِي وَحَزَنِي إِلَى اللَّهِ﴾ ووتی من سکالا و ده‌ردی دل و خه‌فه‌ت و په‌زاره‌م هه‌ر لای خواده‌که‌م ﴿وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ وه‌من له‌لایهن خواوه‌ شتانیک ده‌زانم که‌ ئیوه‌ نایزان ﴿۸۱﴾

يَبْنِي أَذْهَبُوا فَتَحَسَّسُوا مِنْ يُوسُفَ وَأَخِيهِ وَلَا تَأَيْسُوا
مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِنَّهُ لَا يَأَيْسُ مِنَ رَوْحِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ
الْكَافِرُونَ ﴿٨٧﴾ فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ
مَسَّنَا وَأَهْلَنَا الضُّرُّ وَجِئْنَا بِبِضْعَةٍ مُزَجَّجَةٍ فَاؤْفَ لَنَا
الْكَيْلَ وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا إِنَّ اللَّهَ يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِينَ
﴿٨٨﴾ قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ بِيُوسُفَ وَأَخِيهِ إِذْ أَنْتُمْ
جَاهِلُونَ ﴿٨٩﴾ قَالُوا أَءِذَا نَكَ لَأَنْتَ يُوسُفُ قَالَ أَنَا يُوسُفُ
وَهَذَا أَخِي قَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا إِنَّهُ مِنْ يَتَّقِي وَيَصْبِرُ فَإِنَّ
اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٩٠﴾ قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ
ءَاثَرَكَ اللَّهُ عَلَيْنَا وَإِنْ كُنَّا لَخَاطِئِينَ ﴿٩١﴾ قَالَ لَا تَثْرِبَ
عَلَيْكُمْ الْيَوْمَ يَغْفِرُ اللَّهُ لَكُمْ وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ
﴿٩٢﴾ أَذْهَبُوا بِقَمِيصِي هَذَا فَاَلْقُوهُ عَلَى وَجْهِ أَبِي يَأْتِ
بَصِيرًا وَأْتُونِي بِأَهْلِكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٩٣﴾ وَلَمَّا فَصَلَتِ
الْعِيرُ قَالَ أَبُوهُمْ إِنِّي لَأَجِدُ رِيحَ يُوسُفَ لَوْلَا أَنْ
تُفَنِّدُونِ ﴿٩٤﴾ قَالُوا تَاللَّهِ إِنَّكَ لَفِي ضَلَالِكَ الْقَدِيمِ ﴿٩٥﴾

﴿يَبِيَّ أَذْهَبُوا﴾ (یه‌عقوب ووتی) ئە‌ی کورە‌کانم برۆن ﴿فَتَحَسَّسُوا مِنْ يُوسُفَ وَأَخِيهِ﴾ جا‌بگه‌رین و هه‌والی یوسف و برا‌که‌ی بزانش ﴿وَلَا تَأْتِسُوا مِنْ رَوْحِ اللَّهِ﴾ نائومیدیش مه‌بن له‌به‌زه‌یی و میهره‌بانی خوا ﴿إِنَّهُ لَا يَأْتِسُ مِنْ رَوْحِ اللَّهِ﴾ به‌راستی نائومید نایست له‌ره‌حم و میهره‌بانی خوا ﴿إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ﴾ جگه‌له‌وانه‌ی که‌بی بروان ﴿فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ قَالُوا﴾ جا‌کاتیک که‌چو‌ونه‌لای ئە‌و (یوسف) ووتیان ﴿يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ﴾ ئە‌ی عه‌زیز (پادشا) ﴿مَسَنَا وَأَهْلَنَا الضُّرُّ﴾ زیان و برسیتی تووشی خو‌مان و مال و مندالمان بووه ﴿وَجِئْنَا بِبِضْعَةٍ مُرَجَلَةٍ﴾ و دراو‌یک‌ی که‌ممان هیناوه (بو‌کرینی خو‌راک) ﴿فَأَوْفَ لَنَا الْكَيْلَ﴾ تو‌ش پی‌وانه‌که‌مان به‌ته‌واوی بده‌ری ﴿وَوَصَّدَقَ عَلَيْنَا﴾ خیریشمان بی‌بکه ﴿إِنَّ اللَّهَ يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِينَ﴾ به‌راستی خوا‌پاداشتی خیر‌ه‌و مه‌ندان ده‌داته‌وه ﴿قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ﴾ ووتی ئیوه‌ده‌زانن چیتان کرد ﴿يُوسُفَ وَأَخِيهِ﴾ به‌یوسف و برا‌که‌ی ﴿إِذْ أَنْتُمْ جَاهِلُونَ﴾ له‌وکاته‌دا که‌ئیه‌ه‌زان بوون ﴿قَالُوا لَئِنَّا لَنَكْفُرُ بِكَ يَا يَوْسُفُ﴾ ووتیان به‌راستی تو‌یوسفیت؟ ﴿قَالَ أَنَا يُوسُفُ وَهَذَا أَخِي﴾ ووتی (پییان) من یوسفم و ئە‌مه‌ش برامه ﴿قَدِمْتُ مِنَ اللَّهِ عَلَيْنَا﴾ به‌راستی خوا‌منه‌تی ناب‌سه‌رماندا ﴿إِنَّهُ مِنْ بَيْنِ وَبَيْنِ﴾ به‌راستی هه‌ر که‌س خو‌ی پیا‌ریزیت وله‌خوا‌بترسیت و دان‌به‌خویدا بگریت ﴿فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ﴾ ئە‌وسا به‌راستی خوا‌پاداشتی چاکه‌کاران و ون‌ناکات ﴿قَالُوا تَاللَّهِ﴾ ووتیان (به‌یوسف) سو‌یند به‌خوا ﴿لَقَدْ أَشْرَكَ اللَّهُ عَلَيْنَا﴾ به‌راستی خوا‌توی هه‌ل‌بژارد به‌سه‌ر ئیمه‌دا ﴿وَإِنْ كُنَّا لَخَطِئِينَ﴾ وه‌به‌راستی ئیمه‌له‌خه‌ناکاران بووین ﴿قَالَ لَا تَزِرُ وَرَيْكَمُ الْيَوْمَ﴾ (یوسف) ووتی ئە‌مرۆ هه‌یج سه‌رزه‌نشست و ته‌شه‌ریکتان له‌سه‌ر نییه (له‌لایه‌ن منه‌وه) ﴿يَغْفِرُ اللَّهُ لَكُمْ﴾ خوا‌لیتان خو‌ش بیت ﴿وَهُوَ أَزْهَمُ الرَّحِمِينَ﴾ وه‌ئه‌و (خوا) له‌هه‌موو میهره‌بانان میهره‌بان‌تره ﴿أَذْهَبُوا بِقَمِيصِي هَذَا﴾ ئە‌م کراسه‌ی من بیه‌ن ﴿قَالَ قُوهُ عَلَى وَجْهِ أَبِي﴾ و بیده‌ن به‌سه‌ر ده‌م و چاوی باو‌کم دا ﴿يَأْتِ بِصِيرًا﴾ (ده‌ست به‌جی) چاوی چاک ده‌بیته‌وه ﴿وَأَنْوِفٌ بِأَهْلِكُمْ أَجْمَعِينَ﴾ ئە‌وسا هه‌موو که‌س و کارتان بینن بو (ئە‌م و لاتە‌ی) من ﴿وَلَمَّا فَصَلَتِ الْعِيرُ﴾ جا‌کاتیک کاروانه‌که (له‌میسر) ده‌رچوو ﴿قَالَ أَبُوهُمَّ﴾ باو‌کیان ووتی ﴿إِنِّي لَأَجْدُرِيحُ يَوْسُفَ﴾ به‌راستی من بو‌نی یوسف هه‌ست پی‌ده‌که‌م ﴿لَوْلَا أَن تَفَنَّدُونَ﴾ ئە‌گه‌ر به‌خه‌له‌فاو و بی‌عه‌قلم دانه‌نین ﴿قَالُوا تَاللَّهِ﴾ ووتیان سو‌یند به‌خوا ﴿إِنَّكَ لَفِي ضَلَالِكَ مُتَقَدِّرٌ﴾ تو‌هه‌ر له‌سه‌ر هه‌له‌که‌ی کونی خو‌تی ﴿قَالَ﴾

فَلَمَّا أَنْ جَاءَ الْبَشِيرُ الْقَهْ عَلَى وَجْهِهِ فَأَرْتَدَّ بَصِيرًا قَالَ
 أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٩٦﴾ قَالُوا
 يَا بَانَا أَسْتَغْفِرُ لَنَا ذُنُوبَنَا إِنَّا كُنَّا خَاطِئِينَ ﴿٩٧﴾ قَالَ سَوْفَ
 أَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٩٨﴾ فَلَمَّا
 دَخَلُوا عَلَى يُوسُفَ ءَاوَىٰ إِلَيْهِ أَبَوَيْهِ وَقَالَ ادْخُلُوا مِصْرَ
 إِن شَاءَ اللَّهُ ءَامِنِينَ ﴿٩٩﴾ وَرَفَعَ أَبَوَيْهِ عَلَى الْعَرْشِ وَخَرُّوا
 لَهُ سُجَّدًا وَقَالَ يَا أَبَتِ هَذَا تَأْوِيلُ رُءُوسِي مِنْ قَبْلُ قَدْ جَعَلَهَا
 رَبِّي حَقًّا وَقَدْ أَحْسَنَ بِي إِذْ أَخْرَجَنِي مِنَ السِّجْنِ وَجَاءَ بِكُم
 مِنَ الْبَدْرِ مِنْ بَعْدِ أَنْ نَزَعَ الشَّيْطَانُ بَيْنِي وَبَيْنَ إِخْوَتِي إِنَّ
 رَبِّي لَطِيفٌ لِمَا يَشَاءُ إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿١٠٠﴾ رَبِّ
 قَدْ ءَاتَيْتَنِي مِنَ الْمَلِكِ وَعَلَّمْتَنِي مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ
 فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْتَ وَلِيِّ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
 تَوَفَّنِي مُسْلِمًا وَأَلْحَقْنِي بِالصَّالِحِينَ ﴿١٠١﴾ ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ
 الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ أَجْمَعُوا أَمْرَهُمْ
 وَهُمْ يَمْكُرُونَ ﴿١٠٢﴾ وَمَا أَكْثَرَ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٣﴾

﴿فَلَمَّا أَنْ جَاءَ الْبَشِيرُ﴾ جا کاتیک مژده دهره که هات ﴿أَلْقَاهُ عَلَىٰ وَجْهِهِ﴾ ئەو (کراسه‌ی دابه‌سه‌ر دم و چاویدا ﴿فَأَرَادَ بَصِيرًا﴾ یه کسه‌ر بینایی گه‌رایه‌وه (که‌پیشتر نابینا بوو) ﴿قَالَ أَنَرَأَيْتَ لَكُمْ﴾ (یه‌عقوب) ووتی من به‌ئیوم نه‌ووت؟ ﴿إِنِّي أَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ دلنیا‌بن من له‌لایه‌ن خوا‌وه شتانیک ده‌زانم ئی‌وه نایزان ﴿قَالُوا إِنَّا بَنَاتُنَا﴾ ووتیان ئە‌ی بابە ﴿أَسْتَعْفِرُ لَنَا ذُنُوبَنَا﴾ دا‌وای لی‌ خوش بوونی گونا‌هه‌کانمان بۆ‌بکه (لای په‌رو‌ردگار) ﴿إِنَّا كُنَّا خَاطِبِينَ﴾ به‌راستی ئیمه‌ گونا‌ه‌بار بو‌وین ﴿قَالَ سَوْفَ﴾ (یه‌عقوب) ووتی پیا‌ن دواتر ﴿أَسْتَعْفِرُ لَكُمْ رَبِّي﴾ دا‌وای لی‌وردن‌تان بۆ‌ده‌که‌م له‌په‌رو‌ردگارم ﴿إِنَّهُ هُوَ الْغَوُّورُ الرَّحِيمُ﴾ به‌راستی هه‌ر ئە‌و لی‌ورد‌ه‌ی می‌ه‌ره‌بانە ﴿فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَىٰ يُوسُفَ﴾ جا کاتیک چو‌ونه لای یوسف (له‌ولاتی میسر) ﴿ءَأَوَىٰ إِلَيْهِ أَبُوِّي﴾ دایک و باوکی برده‌ نزیک‌ی خو‌ی (و ده‌ستی کرده‌ ملیان) ﴿وَقَالَ ادْخُلُوا فِي هَٰذِهِ﴾ و فه‌رمو‌ی پیا‌ن و ه‌رنه‌ میسر ﴿إِنْ شَاءَ اللَّهُ ۗءَامِينٌ﴾ ئە‌گه‌ر خوا‌به‌ویت ئارام ده‌بن (هیچ زیانی‌کتان تو‌وش نایه‌ت) ﴿وَرَفَعَ أَبَوِيهٖ عَلَىٰ الْعَرْشِ﴾ وه‌ باو‌ک و دایکی له‌سه‌ر ته‌خت (ی حو‌که‌رانی خو‌ی) دانا ﴿وَحَرَّوْا لَهُ سُجْدًا﴾ وه‌ هه‌موو که‌وتن به‌رو‌ودا بۆ‌ی به‌سو‌ژده‌ برده‌وه ﴿وَقَالَ يَتَابَت﴾ (یوسف) ووتی ئە‌ی باو‌کی خو‌شه‌ویستم ﴿هَٰذَا تَأْوِيلُ رُؤْيَايَ﴾ ئە‌مه‌ لی‌کدانه‌وه‌ی خه‌وه‌که‌م بوو ﴿مِنْ قَبْلُ﴾ که‌له‌مه‌و پیش (بینیم) ﴿فَدَجَعَهَا رَبِّي حَقًّا﴾ بی‌گومان په‌رو‌ردگارم به‌راستی گپ‌را ﴿وَقَدْ أَحْسَنَ بِي﴾ وه‌ به‌راستی خوا‌چاکه‌ی له‌گه‌ل کردم ﴿إِذْ أَخْرَجَنِي مِنَ السِّجْنِ﴾ کاتی له‌ زندان ده‌ری هیتام ﴿وَجَاءَ بِكُمْ مِنَ الْبَدْوِ﴾ وه‌ ئی‌وه‌شی له‌ لادی ویا‌بانه‌وه‌ هیتا (بۆ‌ناوشار) ﴿مِنْ بَعْدِ أَنْ نَزَعَ الشَّيْطَانُ﴾ دا‌وای ئە‌وه‌ی شه‌یتان ناخو‌شی و ناکو‌کی خسته‌ ﴿بَيْنِي وَبَيْنَ إِخْوَتِ﴾ نیوان من و برا‌کانم ﴿إِنِّي﴾ به‌راستی په‌رو‌ردگارم ﴿طَيْفٌ لِّمَآئِسَاءَ﴾ می‌ه‌ره‌بانە به‌رامبه‌ر ئە‌وه‌ی به‌ویت ﴿إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾ به‌راستی هه‌ر ئە‌و زانای کار‌دروسته ﴿رَبِّ قَدْ ءَاتَيْتَنِي﴾ ئە‌ی په‌رو‌ردگارم به‌راستی بی‌ت به‌خشی‌ووم ﴿مِنَ الْمَلِكِ﴾ هه‌ندی‌ک له‌ده‌سه‌لات و پاشایه‌تی ﴿وَعَلَّمَنِي مِمَّا تَأْوِيلُ الْأَحَادِيثِ﴾ وه‌ هه‌ندی‌کیش له‌ لی‌کدانه‌وه‌ی خه‌ونت فیر‌کردوم ﴿فَاطَرُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ﴾ ئە‌ی دروست‌که‌ری ئاسمانه‌کان و زه‌وه‌ی ﴿أَنْتَ وَلِيٌّ فِى الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾ تو‌ پشتیوان و یارمه‌تی ده‌ری منی له‌دو‌نیا و له‌رو‌ژی دوا‌یی دا ﴿تَوَفَّنِي مُسْلِمًا﴾ به‌موسولمانیتی بمم‌رینه ﴿وَأَلْحَقْنِي بِالصَّالِحِينَ﴾ و بمخه‌ره‌ ریزی پیا‌و چا‌کانه‌وه‌ (له‌دوا رو‌ژدا) ﴿ذَٰلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ﴾ ئە‌وه‌ی (که‌ باس کرا) له‌ هه‌واله‌نه‌زانرا‌و و په‌نه‌انه‌کانه‌ ﴿نُوحِيهِ إِلَيْكَ﴾ که‌ به‌ وه‌حی بۆ‌ت ده‌نیرین (ئە‌ی مو‌حه‌مه‌د ﷺ) ﴿وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ﴾ تو‌ لای ئە‌وان (برا‌کانی یوسف) نه‌بو‌ویت ﴿إِذْ أَجْمَعُوا أَمْرَهُمْ﴾ کاتی که‌هه‌موو بریاری خو‌یان دا (به‌نه‌یتی) ﴿وَهُمْ يَمَكُرُونَ﴾ و پیلانیا‌ن دا‌رشت ﴿وَمَا أَكْفَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ مُؤْمِنِينَ﴾ وه‌زو‌ربه‌ی خه‌لکی هه‌رچه‌ند تو‌ سو‌وربیت (له‌سه‌ر با‌وه‌ر هیتانیا‌ن) با‌وه‌ر ناهیتن ﴿۱۱۷﴾

وَمَا سَأَلْتَهُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ
 ﴿١١٤﴾ وَكَأَيِّن مِّنْ آيَةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَمُرُّونَ عَلَيْهَا
 وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ ﴿١١٥﴾ وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا
 وَهُمْ مُشْرِكُونَ ﴿١١٦﴾ أَفَأَمِنُوا أَنْ تَأْتِيَهُمْ غَشِيَةٌ مِّنْ عَذَابِ
 اللَّهِ أَوْ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١١٧﴾ قُلْ
 هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي
 وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١١٨﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ
 قَبْلِكَ إِلَّا رَجَالًا نُوحِيَ إِلَيْهِمْ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ أَفَلَمْ يَسِيرُوا
 فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ
 قَبْلِهِمْ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ اتَّقَوْا أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١١٩﴾
 حَتَّىٰ إِذَا اسْتَيْسَسَ الرُّسُلُ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِبُوا
 جَاءَهُمْ نَصْرٌ نَّافِجِيٍّ مِّنْ نَّشَأٍ وَلَا يَرُدُّ بِأَسْنَانٍ الْقَوْمَ
 الْمُجْرِمِينَ ﴿١٢٠﴾ لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولِي الْأَلْبَابِ
 مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَىٰ وَلَٰكِن تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ
 وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١٢١﴾

﴿وَمَا تَسْأَلُهُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ﴾ (ته‌ی موحه‌مه‌د) ﴿تَوَّ دَاوَايَ هِيَجَّ پَادَاشْتِيكَ لَه‌وَانَه نَاكَيْتِ
 لَه‌سَه‌ر﴾ (گه‌یاندنی) ته‌و ﴿قُورْئَانَه﴾ ﴿إِنَّ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ﴾ ته‌و قُورْئَانَه هَه‌ر بَه‌نَد و تَامُوزْ‌گَارِيَه
 بُو جِيَهَانِيَان ﴿وَكَيْفَ يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءٌ يَنْزِلُ فِي سَمَاءٍ مُّسْتَقِيمَةٍ﴾ ته‌و قُورْئَانَه هَه‌يَه ﴿فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ لَه‌ئَاَسْمَانَه‌كَان
 زَه‌وِيْدَا ﴿يَمْزُونَ عَلَيْهَا﴾ بَه‌ لَايَنْدَا دَه‌رُؤْن ﴿وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ﴾ بَه‌ لَامْ تَه‌وَان رُوِيَان لِي وَه‌رْدَه‌ گِيِرَن
 ﴿وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ﴾ جَا زُؤْر بَه‌يَان بَاوَه‌ر نَاهِيْتِن بَه‌ خُوا ﴿إِلَّا لَهُمْ مَشْرُكُونَ﴾ مَه‌ گَه‌ر تَه‌وَان
 لَه‌و كَاتَه‌دَا هَاوِبَه‌ش بَرِيَار دَه‌رِن بُو خُوا ﴿أَفَأَمْسُوا أَنْ تَأْتِيَهُمْ﴾ جَا تَايَا تَه‌وَانَه نَاتِرْسِن يَه‌خَه‌يَان
 بَغْرِيْتِ ﴿غَشِيَةٌ مِنْ عَذَابِ اللَّهِ﴾ سَزَايَه‌كِي دَابُوشَه‌رِي خُوا ﴿أَوْ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً﴾ يَان لَه‌نَا كَاوَدَا
 رُؤْرِي دَوَايِيَان بَه‌سَه‌ر دَا بِيْتِ ﴿وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ لَه‌ كَاتِيْكَدَا تَه‌وَان هَه‌سْتِي بِيِي نَه‌كَه‌ن ﴿قُلْ هَذِهِ
 سَيِّئَاتِي﴾ بَلِيِي تَه‌مَه رِيْنگَاي مَنَه ﴿أَدْعُوا إِلَى اللَّهِ﴾ بَانْگِي (خَه‌لْكِي) دَه‌كَه‌م بُو لَاي خُوا ﴿عَلَىٰ بَصِيرَةٍ﴾
 لَه‌سَه‌ر بَه‌لْگَه‌ي رُوون و چَاوِرُوشْنِي ﴿أَنَا وَمَنْ آتَبَعَنِي﴾ مَن و تَه‌وَانَه‌ش شُويْتِم كَه‌تُوون ﴿وَسُبْحَانَ اللَّهِ﴾
 و خُواش پَاك و بِيْگَه‌رْدَه ﴿وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ وَه مَن هِيَجَّ كَات لَه‌هَاوِبَه‌ش دَانَه‌رَان نِيْم ﴿وَمَا
 أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ﴾ وَه نِيْمَه پِيْش تُو (پِيْغَه‌مبَه‌رْمَان) نَه‌نَار دُووَه ﴿إِلَّا الرِّجَالَ﴾ جِگَه لَه‌بِيَاوَانِيْكَ ﴿نُوحِي
 إِلَيْهِمْ﴾ كَه‌نِيْگَامَان بُو دَه‌كِرْدَن ﴿مَنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ﴾ لَه‌خَه‌لْكِي شَار و گُونْدَه‌كَان ﴿أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ﴾
 دَه‌ي تَايَا تَه‌و (بِيِي بَرُوَايَانَه) نَه‌گَه‌رَاوِن بَه‌سَه‌ر زَه‌وِيْدَا ﴿فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَتْ﴾ تَا سَه‌ر نَج بَدَه‌ن چُؤْن
 بُووَه ﴿عَقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ سَه‌ر تَه‌نْجَامِي تَه‌وَانَه‌ي كَه‌ لَه‌پِيْش تَه‌مَانَه‌وَه بُوون ﴿وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ﴾
 وَه بِيْگُومَان رُيَانِي رُؤْرِي دَوَايِي چَاكْتَه‌ر ﴿لِلَّذِينَ اتَّقَوْا﴾ بُو تَه‌وَانَه‌ي خُويَان بَارَاَسْتُووَه وَلَه‌خُواْتِرْس
 بُوون (لَه‌دُونِيَادَا) ﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ دَه‌ي نِيُوَه رُيِرِنَابِن وَتِي نَاگَه‌ن ﴿حَتَّىٰ إِذَا اسْتَيْسَسَ الرُّسُلُ﴾ هَه‌تَا كَاتِي
 پِيْغَه‌مبَه‌رَه‌كَانِيَان نَا تُوْمِيْد بُوون (لَه‌سَه‌ر كَه‌وَتِن) ﴿وَضَبُّوا أَنَّهُمْ قَدْ كَذَّبُوا﴾ وَه گَه‌لَه‌كَه‌يَان وَايَان
 زَانِي كَه‌ (پِيْغَه‌مبَه‌رَان) دَرُويَان لَه‌گَه‌لْدَا كِرْدُون ﴿جَاءَهُمْ نَصْرٌ﴾ (لَه‌و كَاتَه‌دَا) سَه‌ر كَه‌وَتِن و يَار مَه‌تِي
 نِيْمَه‌يَان بُو هَات ﴿فَنَجَّىٰ مَنْ نَشَاءُ﴾ جَا تَه‌وَانَه‌ي دَه‌مَانُوِيْسْت رَزْگَار كِرَان ﴿وَلَا يُرِيدُ بَأْسَنَا﴾ سَزَا شْمَان
 نَاگَه‌رِيْتِرِيْتَه‌وَه ﴿عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ﴾ لَه‌ گَه‌ل و هُؤْرِي تَاوَانِبَار ﴿لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ﴾ سُوِيْتِنْدِيْتِ
 بِيْگُومَان لَه‌دَاَسْتَانِي (پِيْغَه‌مبَه‌رَانْدَا عَلِيْهِمُ السَّلَام) ﴿عِبْرَةٌ لِأُولِي الْأَلْبَابِ﴾ بَه‌نَدُو تَامُوزْ‌گَارِي هَه‌يَه بُو
 خَاوَه‌ن بِيِر وَهُوشَان ﴿مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَىٰ﴾ تَه‌م (قُورْئَانَه) چِيِرُوك و قَسَه‌يَه‌ك نِي يَه‌ هَه‌لْبَه‌سْتِرَايِيْتِ
 ﴿وَلَا كُنْ نَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ﴾ بَه‌لْكُو بَه‌رَاَسْت دَانَه‌ر و پَشْتِگِيْرِي تَه‌و (كْتِيْتِيَانَه‌يَه‌ كَه‌ لَه‌پِيْش خُويَه‌وَه
 هَاتُوون پِيْش دَه‌سْتَكَارِي كِرْدِنِيَان لَه‌لَايَه‌ن جُولَه‌كَه‌ و گَاوَرَه‌كَانَه‌وَه) ﴿وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ﴾ هَه‌ر وَه‌هَا
 رُوون كَه‌رَه‌وَه‌ي هَه‌مُوو شَيْتِيْكَ ﴿وَهْدَىٰ وَرَحْمَةً﴾ وَه رِيْنْمُوونِي و مِيْهَرَه‌بَانِيَه ﴿لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ بُو تَه‌وَانَه‌ي

كَه‌بَرُوَا دِيْنَن ﴿﴾

سورة الرعد

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْمَرَّةِ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ وَالَّذِي أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ
 وَلَكِنَّ أَكْثَرِ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١﴾ اللَّهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمَوَاتِ
 بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا ثُمَّ أَسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ
 كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى يُدَبِّرُ الْأَمْرَ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ
 بِلِقَاءِ رَبِّكُمْ تُوقِنُونَ ﴿٢﴾ وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ وَجَعَلَ فِيهَا رِيسَى
 وَأَنْهَارًا وَمِنْ كُلِّ الشَّجَرَاتِ جَعَلَ فِيهَا زَوْجِينَ مِثْلَيْنِ يُغْشَى اللَّيْلَ
 النَّهَارَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٣﴾ وَفِي الْأَرْضِ
 قَطْعُ مَتَجَوِّرَاتٍ وَجَنَّاتٍ مِنْ أَعْنَابٍ وَزُرْعٌ وَنَخِيلٌ صِنْوَانٌ
 وَغَيْرُ صِنْوَانٍ يُسْقَى بِمَاءٍ وَاحِدٍ وَنُفِضَ لِبَعْضِهَا عَلَى بَعْضٍ
 فِي الْأُكُلِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٤﴾ * وَإِنْ تَعَجَّبَ
 فَعَجَبٌ قَوْلُهُمْ أءِذَا كُنَّا تُرَابًا أءِ نَأْتِنِي خَلْقٍ جَدِيدٍ
 أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ وَأُولَئِكَ الْأَغْلَالُ فِي
 أَعْنَاقِهِمْ وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٥﴾

سوره‌تی ﴿الرَّعْدِ﴾

﴿يَسْمِعُ اللَّهُ الرَّجْمَ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿الرَّعْدِ﴾ به‌(ئه‌لیف، لام، را) ده‌خوینریته‌وه خوازاناتره به‌مانا‌که‌ی، بۆزانیاری زیاتر سه‌یری
 سه‌ره‌تای سوره‌تی (البقره) بکه ﴿تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ﴾ ئەمانه‌ نایه‌ته‌کانی کتیبی (ئاسمانین)
 ﴿وَالَّذِي أُنزِلَ إِلَيْكَ﴾ وه‌ئه‌وه‌ی نیراوه‌ته‌ خواره‌وه بۆتۆ ﴿مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ﴾ له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگار ته‌وه‌ حه‌ق
 وراسته ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَر النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ به‌لام زۆربه‌ی خه‌لکی باوه‌ر ناهین ﴿اللَّهُ الَّذِي﴾ ئەو خوايه‌ی
 ﴿رَفَعَ السَّمَوَاتِ﴾ ئاسمانه‌کانی به‌رز کردۆته‌وه ﴿بِعَبْرِ عَمْدٍ﴾ به‌بی هه‌یج پایه‌و ستونیک ﴿تَرَوْنَهَا﴾ وه‌ک ده‌یبینن
 ﴿ثُمَّ أُنزِلَ سَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ﴾ پاشان به‌رز بوه‌وه بۆ سه‌ر عه‌رش و قه‌راری گرت (به‌و شیوه‌ی شایسته‌ی خوا بیت
 که‌ئیمه‌ چوئیتیه‌ که‌ی نازنین) ﴿وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ﴾ وه‌خۆرو مانگی رام هه‌یناوه (بۆ خزمه‌تکردنی خه‌لکی)
 ﴿كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ هه‌ر یه‌ که‌یان ده‌گه‌ری تا کاتی دیاری کراو ﴿يُدَبِّرُ الْأَمْرَ﴾ هه‌موو کار و یاریک
 هه‌لده‌سورینتی ﴿يَفْضِلُ الْآيَاتِ﴾ و نایه‌ته‌کان روون ده‌کاته‌وه (بۆتان) ﴿لَعَلَّكُمْ يَلْقَاءَ رَبَّكُمْ تَوْفِئُونَ﴾ هه‌تا
 له‌ (زیندوو بوونه‌وه) گه‌یشتن به‌خزمه‌ت په‌روه‌ردگار تان دلنیا بن ﴿وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ﴾ (خوا)
 ئەو زاته‌یه‌ که‌ زه‌وی راخستوو (به‌پانی و دریزی) ﴿وَجَعَلَ فِيهَا رِجْيًا وَأَنْهَارًا﴾ و چه‌نده‌ا چیا و رووباری
 تیدا داناوه (دروست کردوو) ﴿وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ﴾ وه‌له‌ هه‌موو جوړه‌ میوه‌یه‌ک ﴿جَعَلَ فِيهَا رِجْيًا وَأَنْهَارًا﴾
 جوئیک نیر و می تیدا دروست کردوو ﴿يَغْشَىٰ أَيْلُ النَّهَارِ﴾ شه‌وه‌دات به‌سه‌ر رۆژدا ﴿إِن فِي ذَلِكَ﴾
 به‌راستی له‌وانه‌دا ﴿لَايَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾ به‌لگه‌ و نیشانه‌ هه‌یه‌ بۆ ئەو که‌سانه‌ی که‌بیر ده‌که‌نه‌وه ﴿
 ﴿وَفِي الْأَرْضِ﴾ وه‌له‌زه‌ویدا ﴿قَطْعَ مُمْسَخِرَاتٍ﴾ چه‌ند پارچه‌ی له‌ پال به‌کتریدا هه‌ن ﴿وَجَعَلَتْ مِنْ أَغْطَابٍ﴾
 هه‌روه‌ها باخاتی تری و ره‌ز ﴿وَرِزْقٍ﴾ و کشتو کال ﴿وَنَجِيلٍ﴾ و (باخاتی) دارخورمای ﴿صِنَوَانٍ﴾
 و عیڑ صِنَوَانٍ ﴿دوو قه‌ده‌ی یه‌ک بنج) و یه‌ک قه‌ده‌ ﴿يَسْقَىٰ بِيَمَاءٍ وَّحِدٍ﴾ هه‌موویان به‌یه‌ک ئاو ئاوده‌درین
 ﴿وَنُفُضِلَ بَعْضَهَا عَلَىٰ بَعْضٍ﴾ که‌چی فه‌زلی هه‌ندیکیمان داوه‌ به‌سه‌ر هه‌ندیکی تریاندا ﴿فِي الْأَكْثَلِ﴾
 له‌خواردندا ﴿إِن فِي ذَلِكَ﴾ به‌راستی له‌وانه‌دا ﴿لَايَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾ چه‌ند نیشانه‌ی روون هه‌یه‌ بۆ ئەوانه‌ی
 تی ده‌گه‌ن و بیرده‌که‌نه‌وه ﴿وَإِنْ تَعْجَبْ﴾ جا ئەگه‌ر تو سه‌رت سوپرمیتی ﴿فَعَجَبٌ قَوْلُهُمْ﴾ ئەوه
 قسه‌ی ئەوانه‌ جینی سه‌ر سوپرمانه‌ که‌ده‌لین ﴿أَلَمْ يَكُنْ أُنزِلَ﴾ ئایا کاتیک (که‌مردین و) بوینه‌وه
 به‌خاک ﴿أَلَمْ تَأْتِ خَلْقَ حَدِيدٍ﴾ ئایا ئیمه‌ سه‌ر له‌ نو‌ی دروست ئەکرینسه‌وه ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ﴾ ئەوانه
 که‌سانینکن ﴿كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ﴾ که‌ بی باوه‌ر بوون به‌ په‌روه‌ردگاریان ﴿وَأُولَئِكَ الْأَعْمَلُ فِي أَعْتَابِهِمْ﴾
 جا ئەوانه‌ کۆت و زنجیر له‌ گه‌ردنیا دایه‌ ﴿وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ﴾ وه‌ ئەوانه‌ هاوه‌لانی ئاگرن
 ﴿هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ که‌ به‌هه‌میشه‌ی ده‌میننه‌وه تیدا ﴿

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ وَقَدْ خَلَتْ مِنْ
 قَبْلِهِمُ الْمَثَلُ وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ لِلنَّاسِ عَلَى ظُلْمِهِمْ
 وَإِنَّ رَبَّكَ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٦﴾ وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا
 أَنْزَلَ عَلَيْنَا آيَةً مِنْ رَبِّهِ إِنَّنَا نَحْنُ الْمُنذِرُونَ لِكُلِّ قَوْمٍ
 هَادٍ ﴿٧﴾ اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنْثَى وَمَا تَغِيضُ الْأَرْحَامُ
 وَمَا تَزْدَادُ وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ ﴿٨﴾ عَلِيمُ الْغَيْبِ
 وَالشَّهَادَةِ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ ﴿٩﴾ سَوَاءٌ مِنْكُمْ مَنْ
 أَسَرَ الْقَوْلَ وَمَنْ جَهَرَ بِهِ وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ بِاللَّيْلِ وَسَارِبٌ
 بِالنَّهَارِ ﴿١٠﴾ لَهُ مُعَقَّبَاتٌ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ
 يَحْفَظُونَهُ وَمَنْ أَمَرَ اللَّهُ أَنْ لَا يُغَيَّرَ مَا بِقَوْمٍ حَتَّى يُغَيَّرُوا
 مَا بِأَنْفُسِهِمْ وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ وَمَا
 لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَالٍ ﴿١١﴾ هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ الْبَرْقَ خَوْفًا
 وَطَمَعًا وَيُنشِئُ السَّحَابَ الثِّقَالَ ﴿١٢﴾ وَيُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ
 وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا
 مَنْ يَشَاءُ وَهُمْ يُجَادِلُونَ فِي اللَّهِ وَهُوَ شَدِيدُ الْمِحَالِ ﴿١٣﴾

﴿وَيَسْتَعْجِلُونَكَ يَا سَيِّدَةَ﴾ به‌په‌له داوای سزات لی ده‌کهن ﴿قَبْلِ الْحَسَنَةِ﴾ بی‌ش چاکه‌و به‌زه‌بی ﴿وَقَدْ خَلَّتْ مِنْ قَبْلِهِمُ الْمَثَلُتُ﴾ که بی‌گومان له‌پیش نه‌مانه‌وه زور هه‌بوون توله‌یان لی سه‌نراوه ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ﴾ و به‌راستی په‌روه‌دگارت ﴿لَذُو مَعْفِرَةٍ لِلنَّاسِ﴾ خاوه‌نی لی بوردنه بو خه‌لکی ﴿عَلَى ظُلْمِهِمْ﴾ گه‌رچی سته‌مکاریش بن ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ﴾ هه‌روه‌ها به‌راستی په‌روه‌دگارت ﴿لَشَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ توله‌سینیکی توند و تیزه ﴿وَيَسْأَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه نه‌وانه‌ی که بی باوه‌ر بوون ده‌بان ووت ﴿لَوْلَا أَنْزِلَ عَلَيْهِ﴾ نه‌وه بو نه‌تیردراوته خواره‌وه بوی ﴿آيَةً مِنْ رَبِّهِ﴾ مو‌عجیزه‌یه‌ک له‌لایه‌ن په‌روه‌دگار به‌وه ﴿إِنَّمَا أَنْتَ مُنذِرٌ﴾ هی مو‌حه‌ممه‌د ﷺ تو هه‌ر ترسینه‌ری ﴿وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ﴾ و بو هه‌موو گه‌لینک ریتیشاندیره‌یک هه‌یه ﴿اللَّهُ بَعَثَ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُمَّةٍ﴾ خوا ده‌زانی هه‌موو میینه‌یه‌ک (له‌ منال‌دانیدا) چی هه‌لگر تووه (کور‌یان کچ) ﴿وَمَا تَعْصُوا الْأَرْحَامَ﴾ وه هه‌روه‌ها ده‌زانیت مند‌الدانه‌کان چی لی که‌مده‌بیته‌وه ﴿وَمَا تَزَادُ﴾ و چی زیاد ده‌کات ﴿وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ﴾ وه هه‌موو شتیک لای نه‌و (خوا) نه‌ندازه‌ی (دیاری کراوی خو‌ی) هه‌یه ﴿عَلِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ﴾ (خوا) زانایه به‌هه‌موو دیار و نادیاریک ﴿الْكَبِيرِ الْمُتَعَالِ﴾ گه‌وره و به‌رزه و بلنده ﴿سَوَاءٌ مِنْكُمْ مَنْ أَسْرَأَ الْقَوْلَ﴾ یه‌کسانه (بو خوا) نه‌وه‌تان به‌نه‌ینتی قسه بکات ﴿وَمَنْ جَهَرَ بِهِ﴾ وه نه‌وه‌تان به‌ناشکرا (قسه) بکات ﴿وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ﴾ بایلی و نه‌وه‌ی که له‌شه‌وه‌دا خو‌ی ده‌شاریته‌وه ﴿وَسَارِبٌ بِالنَّهَارِ﴾ نه‌وه‌ی که له‌رژدا ده‌رده‌که‌ویت ﴿لَهُ مُعَقِّبَاتٌ﴾ بو نه‌و (ئاده‌می) هه‌یه چه‌ند فریشته‌یه‌ک که به‌دوای یه‌کدا دین ﴿مَنْ بَيْنَ يَدَيْهِ﴾ و مین خلیفه‌یه له‌پیش و له‌دوایه‌وه ﴿يَحْفَظُونَهُ﴾ و من امر الله ﷻ به‌فه‌رمانی خوا ده‌ی پاریزن له‌زیان ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ به‌راستی خوا ﴿لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ﴾ (بار و حالی) هیچ گه‌لینک ناگوریت ﴿حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ﴾ هه‌تا نه‌وان خو‌یان (بار و حالی) خو‌یان نه‌گورن ﴿وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ﴾ وه کاتینک خوا بیه‌ویت ﴿يَقُولُ سُوءًا﴾ گه‌ل و هوژنیک تووشی به‌لا و سزا بکات ﴿فَلَا مَرَدَ لَهُ﴾ هیچ شتیک ناتوانیت رینگری لی بکات ﴿وَمَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ﴾ و وای و جگه له‌و (خوا) هیچ یارمه‌تی ده‌ر و پشتیوانیکیان نی یه ﴿هُوَ الَّذِي﴾ (خوا) نه‌و زاته‌یه ﴿يُرِيكُمْ آيَاتِهِ﴾ بروسکه‌تان نیشان ده‌دات ﴿حَقَاقًا وَطَمَعًا﴾ که‌هوی ترساندن و هیوا و ئومیدتانه ﴿وَيُنشِئُ السَّحَابَ الْثِقَالَ﴾ هه‌روه‌ها هه‌وری قورس (به‌ئاوی باران) به‌دی ده‌هینیت ﴿وَيُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ﴾ وه هه‌وره‌گرمه‌سوپاس و ستایشی نه‌و (خوا) ده‌کات ﴿وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ﴾ هه‌روه‌ها فریشته‌کانیش له‌هه‌یه‌ت و ترسی نه‌و (ستایشی ده‌کهن) ﴿وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ﴾ وه (په‌روه‌دگار) هه‌وره بروسکه‌کان ده‌نیریت ﴿فَيَصِيبُ بِهَا مَنْ يَشَاءُ﴾ و ده‌یدات له‌هه‌ر که‌سی که‌بیه‌ویت ﴿وَهُمْ يُجَادِلُونَ فِي اللَّهِ﴾ له‌کاتیکدا نه‌وانه ده‌مه‌ده‌می (ومو‌جاده‌له) ده‌کهن ده‌باره‌ی خوا ﴿وَهُوَ شَدِيدُ الْحِقَالِ﴾ و نه‌و (خوا) هیز و توانای

لَهُ دَعْوَةُ الْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ لَهُمْ شَيْءٌ إِلَّا
 كَبْسِطٍ كَفَيْهِ إِلَى الْمَاءِ لِيَبْلُغَ فَاهُ وَمَا هُوَ بِبَالِغِهِ وَمَا دَعَا الْكٰفِرِينَ
 إِلَّا فِي ضَلَالٍ ﴿١٤﴾ وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا
 وَكَرْهًا وَظِلَالُهُمْ بِالْعُدُوِّ وَالْأَصَالِ ﴿١٥﴾ قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ قُلْ أَفَاتَّخَذْتُمْ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ لَا يَمْلِكُونَ
 لِأَنْفُسِهِمْ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ أَمْ هَلْ
 تَسْتَوِي الظُّلُمَاتُ وَالنُّورُ أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ خَلَقُوا خَلْقَهُ فَتَشَبَهَ
 الْخَلْقَ عَلَيْهِمْ قُلِ اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهْدُ ﴿١٦﴾ أَنْزَلَ
 مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَالَتْ أَوْدِيَةٌ بِقَدَرِهَا فَاحْتَمَلَ السَّيْلُ زَبَدًا رَابِيًا
 وَمِمَّا يُوقِدُونَ عَلَيْهِ فِي النَّارِ ابْتِغَاءَ حِلْيَةٍ أَوْ مَتَاعٍ زَبَدٌ مِثْلُ
 كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْحَقَّ وَالْبَاطِلَ فَأَمَّا الزَّبَدُ فَيَذْهَبُ جُفَاءً
 وَأَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمْكُثُ فِي الْأَرْضِ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ
 الْأَمْثَالَ ﴿١٧﴾ لِلَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ الْحُسْنَى وَالَّذِينَ لَمْ يَسْتَجِيبُوا
 لَهُ لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ
 أُولَئِكَ لَهُمْ سُوءُ الْحِسَابِ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿١٨﴾

﴿لَهُ دَعْوَةُ الْمَلِئِكَةِ﴾ نزاو پانه‌وه‌ی هه‌قیش هه‌ر بۆ (خوابه) ﴿وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ﴾ ئەوانه‌ش ده‌لالیتنه‌وه و نزا لای غه‌یری خوا ده‌که‌ن ﴿لَا يَسْتَجِيبُونَ لَهُمْ بِشَيْءٍ﴾ هیچ وه‌لامیکیان ناده‌نه‌وه (نابهن به‌هاواربانه‌وه) ﴿إِلَّا أَنْبَسِطَ قَهْتَهُ إِلَى الْمَاءِ﴾ مه‌گه‌ر وه‌ک که‌سینک (که‌تینووی بیت له‌دوو‌روه) هه‌ردوو مشت‌ی خۆ‌ی بۆ‌لای تاوینک درینژ کردبئی ﴿يُسَبِّحُ فَاهُ وَمَا هُوَ بِمُتَّبِعٍ﴾ بۆ‌ئه‌وه‌ی (ئاو) بگاته‌ده‌می به‌لام‌نایگاتی ﴿وَمَا دَعَا الْكُفْرَانَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ﴾ نزاو دو‌عای بئی بروایان (له‌بته‌کانیان) هیچ نیه‌جگه له‌گو‌م‌رای‌ی و سه‌ر لئی شیوان ﴿وَلِلَّهِ يَسْجُدُ﴾ سو‌ژده بۆ خوا ده‌بات ﴿مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ هه‌ر چی له‌ئاسمانه‌کان و زه‌ویدایه ﴿طَوْعًا وَكَرْهًا﴾ بیانه‌و‌ی و نه‌یانه‌و‌ی ﴿وَوَلِلَّهِمْ بِالْعُدْوَةِ الْوُحْدَى﴾ هه‌روه‌ها سیئهره‌کانیان له‌به‌یانیان و ئیواراندا (سو‌ژده ده‌به‌ن) ﴿قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ (ئه‌ی مو‌حه‌مه‌د ﷺ) بلی کئی په‌روه‌ردگاری ئاسمانه‌کان و زه‌وی یه ﴿قُلْ اللَّهُ﴾ بلی خوا ﴿قُلْ﴾ جا بلی ﴿أَفَأَتَّخِذُ مَنْ دُونَهُ آلِيَاءَ﴾ ده‌ی ئیوه بیتجگه له‌و (خوا) پشتیوانانیکتان هه‌لبژاردوه (بۆ خۆتان) ﴿لَا يَمْلِكُونَ لَأَنْفُسِهِمْ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا﴾ که‌خواه‌نی هیچ سو‌ود و زیانیک نین بۆ خۆشیان ﴿قُلْ﴾ بلی ﴿هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ﴾ ئایا کویر و چا‌وسا‌غ یه‌کسانن؟ ﴿أَمْ هَلْ تَسْتَوِي الظُّلُمَاتُ وَالنُّورُ﴾ یان ئایا تاریکه‌کان و رووناکی وه‌ک یه‌ک وان؟ ﴿أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ﴾ نه‌خیر ئەوانه‌چهنده‌هاوبه‌شینکیان بۆ خوا داناوه؟ ﴿خَلَقُوا لَكُمْ﴾ (گوایه) وه‌ک دروست‌کراوانی خویان دروست کردبیت؟ ﴿فَتَسْبِّحُ الْمَلِئِكَةُ عَلَيْهِمْ﴾ ئەوسا دروست کراوه‌کیان لئی شیواوه!! ﴿قُلْ اللَّهُ﴾ بلی خوا ﴿خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ﴾ دروست کاری هه‌موو شتیکه ﴿وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهْدُ﴾ و هه‌ر ئەویشه تا‌ک و ته‌نیای زاله‌به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌کدا ﴿أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ بارانی له‌ئاسمانه‌وه باراندوه ﴿فَسَاكَ أَوْدِيَةٌ بِقَدَرِهَا﴾ جا هه‌ر شیو و دۆلیک به‌ئەندازه‌ی خۆ‌ی لافاوی هه‌لده‌سیت ﴿فَأَخْتَلَّ السُّبُلُ﴾ ئەوسا لافاوه‌که هه‌لی ده‌گریت ﴿زَيْدًا كَرِيمًا﴾ که‌فیک‌ی به‌رزبوه (به‌لافاوه‌که‌وه) ﴿وَمَا يُؤَدُّونَ عَلَيْهِ فِي النَّارِ﴾ هه‌روه‌ها له‌و (کانزایانه‌ش په‌ی‌داده‌بئی) که‌ئاگری بۆ تا‌وده‌ده‌ن (ده‌یتویننه‌وه) ﴿أَنْبَعًا حَيَّةٍ﴾ به‌مه‌به‌ستی دروست کردنی خشل (زیر و زیو) ﴿وَأَمْتٍ﴾ یان شتوومه‌کی تر (وه‌ک قاپ و قاچاغ) ﴿زَيْدٌ مَثَلُهُ﴾ که‌فیک وه‌کوئه‌و (که‌فی لافاوه‌په‌ی‌داده‌بئی) ﴿كَذَلِكَ﴾ ئا به‌و جو‌ره ﴿يَضْرِبُ اللَّهُ الْحَقَّ وَالْبَاطِلَ﴾ خوا نموونه‌ی حه‌ق و به‌تال دیتیتنه‌وه ﴿فَأَمَّا الزَّبَدُ فَيَذْهَبُ جُفَاءً﴾ جا که‌فه‌که‌ده‌روات و له‌ناو ده‌چی ﴿وَأَمَّا مَا يَنْفِخُ النَّاسُ﴾ به‌لام ئەوه‌ی که‌سو‌ود ئە‌گه‌یه‌نیت به‌خه‌لکی ﴿فَيَمُوتُ فِي الْأَرْضِ﴾ له‌زه‌ویدا ده‌میتیتنه‌وه ﴿كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ﴾ ئابه‌و جو‌ره خوا نموونه‌کان ده‌هیتیتنه‌وه ﴿لِلَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ﴾ بۆ ئەوانه‌ی وه‌لام‌ی بانگه‌وازی په‌روه‌ردگاریان دابه‌وه ﴿أَحْسَنَى﴾ (پادا‌ستی) هه‌ره‌چا‌ک (به‌هه‌شت) هه‌یه ﴿وَالَّذِينَ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُ﴾ ئەوانه‌ش وه‌لام‌ی بانگه‌وازی (په‌روه‌ردگار) یان نه‌دابه‌وه ﴿لَوْ أَنَّ لَهُمْ مِثْلَ الْأَرْضِ جَمِيعًا﴾ ئە‌گه‌ر هه‌ر چی واله زه‌ویدا هه‌مووی هه‌ی ئەوان بئی ﴿وَوَشَّاهُ مَعَهُ﴾ ئە‌وه‌نده‌ی تریشی له‌گه‌ل بیت ﴿لَأَفْتَدُوا بِهٖ﴾ ده‌ی‌ده‌ن له‌بریتی و به‌ده‌لی سزای رۆژی دوایی ﴿أُولَئِكَ لَهُمْ﴾ ئەوانه‌ بۆ‌یان هه‌یه ﴿سُوءَ الْحِسَابِ﴾ لپه‌رسینه‌وه‌یه‌کی سه‌خت و خراب ﴿وَمَا يُهْرَجُهُمْ جَهَنَّمَ﴾ و جینگابان دۆزه‌خه ﴿وَيَبْسُ إِلَيْهَا﴾ ئای که‌چهنده شوتینکی به‌د و خرابه ﴿﴾

* أَمَّنْ يَعْلَمُ أَنَّمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ كَمَنْ هُوَ أَعْمَىٰ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ
 أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿١٩﴾ الَّذِينَ يُوفُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَلَا يَنْقُضُونَ الْمِيثَاقَ
 ﴿٢٠﴾ وَالَّذِينَ يَصِلُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ
 وَيَخَافُونَ سُوءَ الْحِسَابِ ﴿٢١﴾ وَالَّذِينَ صَبَرُوا ابْتِعَاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ
 وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَانْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً وَيَدْرُءُونَ
 بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ أُولَئِكَ لَهُمْ عُقْبَى الدَّارِ ﴿٢٢﴾ جَنَّتٌ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا
 وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَالْمَلَائِكَةُ يَدْخُلُونَ
 عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ ﴿٢٣﴾ سَلَّمَ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ ﴿٢٤﴾
 وَالَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ
 مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولَئِكَ لَهُمُ
 اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ ﴿٢٥﴾ اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ
 وَيَقْدِرُ وَفَرِحُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا
 مَتَعٌ ﴿٢٦﴾ وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ
 إِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ أُنَابَ ﴿٢٧﴾ الَّذِينَ آمَنُوا
 وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ ﴿٢٨﴾

﴿أَمَّنْ بَعَّمَ﴾ جانا یا که سیتک که بزائیت (ژی‌ری بخاته کار) ﴿أَمَّا أَرْسِلَ إِلَيْكَ﴾ به‌راستی نه‌وه‌ی نیراوه‌ته خوار بو تو ﴿مِنْ رَبِّكَ الْخَفِيُّ﴾ له‌لایه‌ن په‌روهر دگارت‌ه‌وه‌ حق وراسته ﴿كَمَنْ هُوَ أَعْمَى﴾ وه‌ك نه‌وه‌ که‌سه‌یه که کویریبت (ژی‌ری خوی نه‌خاته کار و بی باوهر بیت) ﴿إِنَّمَا تَذَكَّرُ أَوْلُوا الْأَلْبَابِ﴾ بیگومان ههر نه‌وانه بیر ده‌که‌نه‌وه‌ که‌خاوه‌نی ژیرین ﴿الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ﴾ نه‌وانه‌ی که‌په‌یمانی خوا ده‌به‌نه‌ سهر ﴿وَلَا يَتَّقُونَ الْمَيْتَقَ﴾ وه‌ به‌لین ناشکین و هه‌لی ناوه‌شینه‌وه ﴿وَالَّذِينَ يَصُلُونَ﴾ وه‌ نه‌وانه‌ی که‌ په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی به‌جی ده‌هین ﴿مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ﴾ به‌وه‌ی خوا فه‌رمانی داوه‌ که‌په‌یوه‌ست بکریت له‌گه‌لیاندا (وه‌ك به‌سهر کردنه‌وه‌ی خزمان) ﴿وَيَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ﴾ وه‌ له‌ په‌روهر دگاریان ده‌ترسن ﴿وَيَخَافُونَ سُوءَ الْحِسَابِ﴾ وه‌ له‌خرابه و سه‌ختی لپرسینه‌وه‌ ده‌ترسن ﴿وَالَّذِينَ صَبَرُوا﴾ وه‌ نه‌وانه‌ن که‌ دانیان به‌خویاندا گرت ﴿اتَّبَعَاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ﴾ به‌مه‌به‌ستی په‌روهر دگاریان ﴿وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ﴾ وه‌ نویریان به‌جی هیناوه ﴿وَأَنفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ﴾ وه‌ له‌و روزه‌ی پیمان داوون به‌خشپوویانه ﴿سِرًّا وَعَلَانِيَةً﴾ به‌نه‌ینی و به‌ناشکرا ﴿وَيَذَرُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ﴾ وه‌ به‌چاکه‌ به‌رگری له‌خرابه‌ ده‌که‌ن (به‌چاکه‌ خرابه‌ کانیان ده‌سره‌وه‌ و لای ده‌به‌ن) ﴿أُولَئِكَ لَهُمْ عُقْبَى الدَّارِ﴾ سهر نه‌نجامی چاک‌ی نه‌وه‌ دنیا ههر بو نه‌وانه ﴿حَتَّىٰ عَدِنَ﴾ به‌هه‌شتانیک جیگای مانه‌وه‌ی هه‌میشه‌یی یه ﴿يَدْخُلُونَهَا﴾ که‌ نه‌وان ده‌چنه‌ ناویه‌وه ﴿وَمَنْ صَلَحَ﴾ ههر وه‌ها نه‌وانه‌ش که‌ چاک بیون ﴿مِنْ آبَائِهِمْ﴾ له‌باو و باپیرانیان ﴿وَأَرْوَجَهُمْ وَيُرِيْتَهُمْ﴾ وه‌اوسه‌رانیان و وه‌چه و نه‌وه‌ کانیان ﴿وَالْمَلَائِكَةُ﴾ فریشته‌کانیش ﴿يَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ﴾ ده‌چنه‌ ژوره‌وه‌ بو لایان له‌هه‌موو دهر‌گایه‌ که‌وه ﴿سَلَّمَ عَلَيْهِمْ﴾ (بیان ده‌لین) سه‌لامتان لی بی ﴿يُحَاصِرُهُمْ﴾ چونکه‌ نارامتان گرت (له‌ دونیادا) ﴿فَوَعِدْنَاهُمْ عُقْبَى الدَّارِ﴾ جا‌چهند سهر نه‌نجامیکی چاکتان بوو ﴿وَالَّذِينَ يَقْضُونَ عَهْدَ اللَّهِ﴾ به‌لام نه‌وانه‌ی که‌ په‌یمانی خوا هه‌ل ده‌وه‌شینه‌وه ﴿مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ﴾ له‌پاش به‌ستن و گری دانی ﴿وَيَقْضُوعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ﴾ نه‌وه‌ په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی که‌ خوا فه‌رمانی پی داوه‌ به‌جی ناهین و نه‌بیچرین ﴿وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ﴾ و خرابه‌کاری ده‌که‌ن له‌زه‌ویدا ﴿أُولَئِكَ لَهُمُ اللَّعْنَةُ﴾ ههر بو نه‌وانه‌ نه‌فرین و دووری له‌به‌زه‌یی خوا ﴿وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ﴾ هه‌وه‌ها بو نه‌وانه‌ سهر نه‌نجامی خراب ﴿اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ﴾ خوارزق و روزه‌ی فراوان ده‌کات ﴿لِمَنْ يَشَاءُ﴾ بو‌ههر که‌سیتک خوی بیه‌ویت ﴿وَيَقْدِرُ﴾ وه‌ که‌می ده‌کات (بو‌ههر که‌سیتک بیه‌ویت) ﴿وَفَرِحُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ وه‌ نه‌وانه‌ دلخوش بوون به‌ژیانی دنیا ﴿وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا﴾ له‌کاتیکدا ژبانی دنیا هیچ‌نیه ﴿فِي الْآخِرَةِ﴾ له‌چاو روزه‌ی دواییدا ﴿الْآَمَنَةِ﴾ جگه‌ له‌رابوار دنیکی چهند ساتیکی کم نه‌بیت ﴿وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نه‌وانه‌ که‌بی پروا بوون ده‌لین ﴿أَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ﴾ بو‌چی نه‌نیرا بو‌ی ﴿ءَايَةٌ مِنْ رَبِّهِ﴾ موعجیزه‌یه‌ك له‌لایه‌ن په‌روهر دگاریه‌وه ﴿قُلْ إِنْ أَرَادَ اللَّهُ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی به‌راستی خوا ﴿يُضِلَّ مَنْ يَشَاءُ﴾ ههر که‌سی بویت گومرای ده‌کات (که‌شپاوی گومرا کردنه) ﴿وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ أَرَادَ﴾ وه‌ پرتنمونی ههر که‌سیتک ده‌کات که‌ بو‌لای خوی گه‌رابیته‌وه ﴿الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ نه‌وانه‌ی که‌بروایان هیناوه ﴿وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ﴾ و دلایان نارام ده‌بیت ﴿يَذْكُرُ اللَّهُ﴾ به‌یادی خوا ﴿الَّذِي ذَكَرَ اللَّهُ﴾ تاگاداربن که‌ههر به‌یادی خوا ﴿تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ﴾ دل‌ه‌کان نارام

الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ طُوبَىٰ لَهُمْ وَحَسَنُ مَّا بِ ۙ
 كَذَلِكَ أَرْسَلْنَاكَ فِي أُمَّةٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهَا أُمَمٌ لِّتَتْلُوَ
 عَلَيْهِمُ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَهُمْ يَكْفُرُونَ بِالرَّحْمَنِ قُلْ هُوَ رَبِّي
 لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ مَتَابِ ۙ وَلَوْ أَن قُرْءَانَا
 سُيِّرَتْ بِهِ الْجِبَالُ أَوْ قُطِعَتْ بِهِ الْأَرْضُ أَوْ كُفِّرَتْ بِهِ الْمَوْتَىٰ
 بَل لِّلَّهِ الْأَمْرُ جَمِيعًا أَفَلَمْ يَأْتِيسِ الَّذِينَ ءَامَنُوا أَن لَّوِ شِئَاءُ
 اللَّهِ لَهْدَى النَّاسَ جَمِيعًا وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا تُصِيبُهُمْ
 بِمَا صَنَعُوا قَارِعَةٌ أَوْ تَحُلُّ قَرِيبًا مِّن دَارِهِمْ حَتَّىٰ يَأْتِيَ وَعْدُ
 اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ ۙ وَلَقَدْ أَسْتَهْزِئُ بِرُسُلٍ مِّن
 قَبْلِكَ فَأَمَلَيْتُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا ثُمَّ أَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ
 عِقَابِ ۙ أَفَمَن هُوَ قَائِمٌ عَلَىٰ كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَجَعَلُوا
 لِلَّهِ شُرَكَاءَ قُلْ سَمُّوهُمْ أَمْ تُنَبِّئُونَهُ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي الْأَرْضِ أَمْ
 بَظَاهِرٍ مِّنَ الْقَوْلِ بَل زُيِّنَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مَكْرَهُمْ وَصَدُّوا عَنِ
 السَّبِيلِ وَمَن يُضِلِّ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِن هَادٍ ۙ لَهُمْ عَذَابٌ فِي الْحَيَاةِ
 الدُّنْيَا وَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَقُّ وَمَا لَهُم مِّنَ اللَّهِ مِن وَّاقٍ ۙ

﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەوانه‌ی بر وایان هیتاوه ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ و کرده‌وه چاکه کانیان کردوهه ﴿طُوبَىٰ لَهُمْ﴾
 خوش به ختی بۆ ئەوانه ﴿وَحَسَنَ مَقَابٍ﴾ له گهل سه ره نجامی چاک ﴿كَذَلِكَ أَرْسَلْنَاكَ﴾ هه ره به شیوه‌ی
 (پیغه مبه‌رانی تر) تۆمان ره‌وانه کردوهه ﴿فِي أُمَّةٍ﴾ له‌ناو گهل و ئومه تیکدا ﴿فَدَخَلْتَ مِنْ قِبَلِهَا أُمَّةً﴾
 که له پیش ئەوانه‌وه گهل و ئومه تی تر هاتوون و چوون ﴿لَتَسْتَأْذِنُوا عَلَيْهِمُ الَّذِينَ﴾ بۆ ئەوه‌ی بیخوینتیه‌وه
 به‌سه‌ریاندا ئەوه‌ی ﴿أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ﴾ نیگامان کردوهه بۆت ﴿وَهُمْ يَكْفُرُونَ بِالرَّحْمَنِ﴾ له کاتیگدا ئەوانه
 بر وانا هینت به‌خوای میهره‌بان ﴿فَلْهُورِي﴾ بلی ئەو به‌روه‌ردگاری منه ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هیچ به‌رستر او نیکی
 به‌هه‌ق نی به‌بیجگه له ئەو ﴿عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ﴾ پشتم هه ره به‌و به‌ستووه ﴿وَإِلَيْهِ مَتَابٌ﴾ گه‌رانه‌وه‌شم
 هه ره بۆلای ئەوه ﴿وَلَوْ أَنَّ قُورْآنًا﴾ به‌راستی ئە‌گه‌ر قورئانیک (به‌خویندنه‌وه‌ی) ﴿سُورَتْ بِهِ الْجِبَالُ﴾
 چیاکانی بئی بیره‌یه (بۆ شوینیکی تر) ﴿أَوْ قُطِعَتْ بِهِ الْأَرْضُ﴾ یان زه‌وی بئی له‌ت له‌ت بکرایه ﴿أَوْ كَلِمَةٍ بِهِ
 الْمَوْتُ﴾ یان له‌گهل مردوواندا قسه‌ی بکر دایه (ئه‌مجا باوه‌ر ناهینن) ﴿بَلْ لِلَّهِ الْأَمْرُ جَمِيعًا﴾ به‌لام هه‌موو
 کاروباره‌کان به‌ده‌ست خوآن ﴿أَفَلَا يَتَّقِينَ﴾ ده‌ی ئایا بئی هیوا نه‌بوون (ونه‌یان زانیوه) ﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾
 ئەوانه‌ی که بر وایان هیتاوه ﴿أَنْ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ﴾ که ئە‌گه‌ر خوا بیویستایه ﴿لَهَادَى النَّاسَ جَمِيعًا﴾ هه‌موو
 خه‌لکی ده‌خسته سه‌ر ریگه‌ی راست ﴿وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه ئەوانه‌ی که بئی باوه‌ر بوون هه‌میشه
 ﴿نُصِيبُهُمْ بِمَا صَنَعُوا قَارِعًا﴾ به‌لای سه‌ختیان تووش ده‌بیت به‌هوی ئەوه‌ی کردوویانه ﴿أَوْ تَحُلَّ قِريَاتٍ
 دَارِهِمْ﴾ یان ئەو (به‌لایه) له‌ نزیك ماله‌ کانیانه‌وه ره‌وده‌دات ﴿حَتَّىٰ يَأْتِيَ وَعْدَ اللَّهِ﴾ هه‌تا به‌لینی خوا
 دیته‌ دی ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْلِفُ الْمِيعَادَ﴾ به‌راستی خوا به‌لینی خوی به‌دی ده‌هینتیت ﴿وَلَقَدْ أَسْتَهْزِئُ﴾
 سویند به‌خوای بیگومان گالته و سوو کایه‌تی کرا ﴿بِرُسُلٍ مِّن قَبْلِكَ﴾ به‌ پیغه مبه‌رانی زور له‌پیش تۆوه
 ﴿فَأَمَلَيْتُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا﴾ منیش (ماوه‌یه‌ک) مۆله‌تم دا به‌وانه‌ی بئی باوه‌ر بوون ﴿ثُمَّ أَخَذْتَهُمْ﴾ پاشان
 ئەوانم گرت (تۆله‌م لی سه‌ندن) ﴿فَكَيْفَ كَانَتْ عِقَابٌ﴾ جا چۆن بوو تۆله‌ی من (ده‌ره‌باره‌یان) ﴿وَلَقَدْ
 أَقَمْنَا هُوقَافِيَّةً﴾ ده‌ی ئەو (خوایه‌ی) چاودیره ﴿عَلَىٰ كُلِّ نَقِيٍّ بِمَا كَسَبَتْ﴾ به‌سه‌ر هه‌موو که سه‌وه هه‌رچی
 کردوهه (وه‌ک بتانیکه‌ ئاگای له‌ هیچ نی یه) ﴿وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ﴾ ئەوانه هاوبه‌شانیکیان بۆ خوا بریار
 داوه ﴿فَلْ سَمَوْهُمْ﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی ناوی ئەو (بت و هاوبه‌شانم) بۆ بلین ﴿أَمْ تَتَّبِعُونَهُ﴾
 یان ئیوه هه‌وال ده‌ده‌ن به‌خوای ﴿بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي الْأَرْضِ﴾ به‌وه‌ی که (به‌خه‌یالی ئیوه) نایزانت له‌زه‌ویدا
 ﴿أَمْ يَظْهَرُ مِنَ الْقَوْلِ﴾ یان قسه‌ی روت و (بئی مانا) ده‌که‌ن ﴿بَلْ رِزْقِنَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مَكْرَهُمْ﴾ (نه‌خیر خوا
 هاوبه‌شی نی یه) به‌لکو ئەوانه‌ی بئی باوه‌ر بوون قیل و پیلانی خو‌یان بۆ رازینریه‌وه ﴿وَصَدُّوا عَنِ
 السَّبِيلِ﴾ وه‌ قه‌ده‌غه کران له‌ریگه‌ی راست ﴿وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ﴾ هه‌ر که‌سیش خوا گوم‌رای بکات
 ﴿فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ﴾ ئەوه هیچ ری نیشانده‌ریکی بۆ نی یه ﴿لَهُمْ عَذَابٌ فِي الْحَيَوةِ الدُّنْيَا﴾ ئەوانه له‌ژیانی
 دونیادا سزایان بۆ هه‌یه ﴿وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَقُّ﴾ وه به‌راستی سزای رۆژی دوایی سه‌خت تر و گران تره
 ﴿وَمَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ﴾ وه بیگومان هیچ پاریزه‌ریک نی یه بۆ ئەوان له (سزای) خوا ﴿﴾

* مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
 أُكُلُهَا دَائِمٌ وَظِلُّهَا تِلْكَ عُقْبَى الَّذِينَ اتَّقَوْا وَعُقْبَى
 الْكَافِرِينَ النَّارُ ﴿٢٥﴾ وَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَفْرَحُونَ
 بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ وَمِنَ الْأَحْزَابِ مَنْ يُنْكِرُ بَعْضَهُ وَقُلْ إِنَّمَا
 أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ وَلَا أُشْرِكَ بِهِ إِلَيْهِ أَدْعُوا وَإِلَيْهِ مَعَابِدُ
 ﴿٢٦﴾ وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ حُكْمًا عَرَبِيًّا وَلَنْ تُبَعِّثَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ
 مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا وَاقٍ ﴿٢٧﴾ وَلَقَدْ
 أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ وَجَعَلْنَا لَهُمْ أَزْوَاجًا وَذُرِّيَّةً وَمَا كَانَ
 لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِعَايَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ لِكُلِّ أَجَلٍ كِتَابٌ ﴿٢٨﴾
 يَمْحُوا اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيُثَبِّتُ وَعِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ ﴿٢٩﴾ وَإِنْ مَا
 نُزِينَاكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ
 وَعَلَيْنَا الْحِسَابُ ﴿٣٠﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا
 مِنْ أَطْرَافِهَا وَاللَّهُ يَحْكُمُ لَا مُعَقِّبَ لِحُكْمِهِ وَهُوَ سَرِيعُ
 الْحِسَابِ ﴿٤١﴾ وَقَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلِلَّهِ الْمَكْرُ جَمِيعًا
 يَعْلَمُ مَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ وَسَيَعْلَمُ الْكُفْرَ لِمَنْ عُقْبَى الدَّارِ ﴿٤٢﴾

﴿مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وَعَدَ الْمُتَّقُونَ﴾ وینه‌ی نهو به‌هسته‌ی که به‌لین دراوه به پاریز کاران و له‌خواترسان
 ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ روبراه کان دهرؤن به ژیر باخه کانیدا ﴿أَكْهَادًا يَمْزُجُهُنَّ الْيَاقُوتَ﴾ میوه و سیبه ره کانی
 (به‌هسته) همه‌میشه‌یین ﴿تِلْكَ عُقْبَى الَّذِينَ اتَّقَوْا﴾ نهو (به‌هسته) ئاکامی نه‌وانه‌یه که خوزیان پاراست
 (له‌دونیدا) وله‌خواترسان ﴿وَعُقْبَى الْكَافِرِينَ النَّارُ﴾ و ئاکامی بی باوه‌رانش ههر ئاگره ﴿وَالَّذِينَ
 ءَاتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ﴾ نه‌وانه‌ش کتیبمان بی دابوون ﴿بِقُرْحُونِ بِمَا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ﴾ شاد دهن به‌وه‌ی نیر اراوه‌ته
 خواروهه بوت ﴿وَمِنَ الْأَخْرَابِ﴾ و هندی له‌گرو و تاقمه کان ههن ﴿يُنَكِّرُ بَعْضُهُمْ أَسْمَاءَ بَعْضٍ﴾ هه‌ندی که له‌وه
 ئینکار ده‌کن ﴿قُلْ إِنَّمَا أَمْرُهُ﴾ بلی من ته‌نفا فهرانم به‌وه پندراوه ﴿أَنْ أَعْبَدَ اللَّهَ﴾ که خوا به‌رستم
 ﴿وَلَا أَشْرِكُ بِهِ﴾ و هیچ هاوبه‌شیکی بو‌دانه‌نیم ﴿إِلَيْهِ أَدْعُوا وَإِلَيْهِ مَعَابٍ﴾ ههر بولای خوا (خه‌لکی)
 بانگ نه‌کم گه‌رانه‌وشم ته‌نفا بولای نه‌و (خوایه) ﴿وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ﴾ به‌و شیوه نه‌و (قورئانه‌مان
 نار دؤته‌خواروهه (بو‌تو) ﴿حُكْمًا عَرَبِيًّا﴾ که فرمانیکی عه‌ره‌بیه ﴿وَلَيْنِ اتَّخَذَ أَهْلُهُمْ﴾ سویند به‌خوا
 به‌راستی نه‌گه‌ر تو شوینی ئاره‌زه‌و کانی نه‌وانه بکه‌وی ﴿بَعْدَ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ﴾ له‌دوا‌ی نه‌و و وحی و
 شار‌ه‌اییه‌ی که هاتووه بوت ﴿مَالِكٌ مِنَ اللَّهِ مِنْ لَدُنْ وَلَا وَقٍ﴾ هیچ پاریزه‌ریکت نایب‌ت له‌(سزای) خوا ﴿وَلَقَدْ
 أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ﴾ سویند به‌خوا بی‌گومان پیش تو پیغمبره‌رانی‌کمان نار دوهه ﴿وَجَعَلْنَا لَهُمْ﴾
 و پیمان دان ﴿أَزْوَاجًا وَرِيَّةً﴾ هاوسه‌ر و نه‌وه و وه‌چه ﴿وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ﴾ وه بو هیچ پیغمبره‌ریک نه‌بووه
 ﴿أَنْ يَأْتِيَ بِبَيِّنَةٍ﴾ (پیش تو) نیشانه‌یه‌ک (موعجزیه‌ک) بینی ﴿إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ مه‌گه‌ر به‌ئیزنی خوا نه‌بیت
 ﴿لِكُلِّ أَجَلٍ كِتَابٌ﴾ بو‌ه‌موو کاریک وه‌ختیکی تابه‌تی هه‌یه که نووسراوه ﴿يَسْخَرُونَ اللَّهَ مَا يَشَاءُ وَيُنَبِّئُ﴾
 نه‌وه‌ی خوا بیه‌وی ده‌سپرته‌وهه (نه‌وه‌ش بیه‌وی) ده‌بهنیته‌وهه ﴿وَعِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ﴾ سه‌ر چاوه‌ی
 کتیبه‌کان لای نه‌و (خوایه که لوح‌المحفوظه) ﴿وَإِنْ مَأْرُؤٌ نَكَتٌ﴾ جا نه‌گه‌ر نیشانت دهن ﴿بَعْضُ
 الَّذِينَ هُنْدِيكَ لَهُ﴾ هه‌ره‌شانه‌ی لیمان کردون ﴿أَوْ تَوَفَّنَاكَ﴾ یان (پیش نه‌وه) بتمرنین
 ﴿فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلْغُ﴾ بی‌گومان تو ههر راکه یاندنت له‌سه‌ره ﴿وَعَلَيْنَا الْحِسَابُ﴾ و لیبر سینه‌وه‌ش له‌سه‌ر
 ئیمه‌یه ﴿أَوْ لَمَّا يَرَوُا﴾ ئایا (بیباوه‌ران) سه‌رنجیان نه‌داوه ﴿أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا﴾ که ئیمه
 زه‌وی که‌م ده‌که‌ینه‌وه له‌ه‌موو لایه‌کانی یه‌وه ﴿وَاللَّهُ يَحْكُمُ﴾ و خوا (به‌ویستی خو‌ی) بریار
 ده‌دات ﴿لَا مَعْشَرَ لِحْكِمَةٍ﴾ که‌س ناتوانی بریاری نه‌و (خوا) بگوری (یا هه‌لوه‌شیتیه‌وه) ﴿وَهُوَ سَرِيعُ
 الْحِسَابِ﴾ و نه‌و (خوا) لیبر سینه‌وه‌ی خیرایه ﴿وَقَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ وه بی‌گومان نه‌وانه‌ی پیش
 نه‌مانیش فیل و پیلانیاں گیرا ﴿فَلِلَّهِ الْمَكْرُ جَمِيعًا﴾ به‌لام هه‌موو پیلان و (نه‌خشه‌یه‌کی سه‌ر که‌وتوو) بو
 خوایه (له‌به‌رامبر نه‌خشه و پیلانی نه‌واندا) ﴿يَعْلَمُ مَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ﴾ (خوا) ده‌زانت هه‌موو که‌س چی
 ده‌کات ﴿وَسِعَ الْعُقْبُ الْفَنَاءُ﴾ و له‌مه‌و دواش بی باوه‌ران ده‌زانی ﴿لَمَنْ عُقْبَى الدَّارِ﴾ سه‌ره‌نجامی (ههر
 دوو جیهان) بو‌کی ده‌بیت ﴿

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَسْتَ مُرْسَلًا قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا
بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَمَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ ﴿١٢﴾

سورة إبراهيم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّكِيْبُ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ
إِلَى النُّورِ بِإِذْنِ رَبِّهِمْ إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ﴿١﴾
اللَّهُ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَوَيْلٌ
لِّلْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ شَدِيدٍ ﴿٢﴾ الَّذِينَ يَسْتَحِبُّونَ
الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ
اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ﴿٣﴾ وَمَا
أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا بِلِسَانٍ قَوْمِهِ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ
فِيضِلُّ اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ ﴿٤﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا أَنْ أَخْرِجْ
قَوْمَكَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَذَكَرْهُمْ بِآيَاتِنَا
اللَّهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٥﴾

﴿وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه‌ئه‌وانه‌ی بی‌باوهر بوون پیئت ده‌لین ﴿لَسْتَ مَرْسَلًا﴾ تو ره‌وانه‌کراو (ویغهمبه‌ری خوا) نیت ﴿قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ﴾ توش (ئه‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ پیمان) بلی خوا به‌سه ﴿شَهِدْنَا بَيْنِي وَبَيْنَكَ﴾ شایه‌ت بیئت له‌نیوان من و ئیوه‌دا ﴿وَمَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ﴾ هه‌روه‌ها ئه‌و که‌سه‌ش که‌شاره‌زایی کتیبی (ئاسمانی) لایه ﴿۱۳﴾

سوره‌تی ﴿إِبْرَاهِيمَ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿الرَّ﴾ به‌(ئه‌لیف لام را) ده‌خوینتره‌ته‌وه‌ خوا زانتره‌ به‌ مانا‌که‌ی، بوزانیاری زیاتر سه‌یری سه‌ره‌تای سوره‌تی (البقره) بکه ﴿كَيْتَبُ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ﴾ ئه‌مه‌ په‌راو‌یکه‌ نار دو‌مانه‌ته‌ خوار وه‌ بو‌ تو (ئه‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ) ﴿لِيُخْرِجَ النَّاسَ﴾ بو‌ ئه‌وه‌ی خه‌لکی رزگار بکه‌یت ﴿مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ﴾ له‌تاریکی یه‌ کانه‌وه‌ بو‌ رووناکی (له‌تاریکی بی‌باوهر په‌وه‌ بو‌ رووناکی باوهر وئیمان) ﴿بِإِذْنِ رَبِّهِمْ﴾ به‌ئیزنی په‌روه‌ر دگاریان ﴿إِلَى صِرَاطِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ﴾ رینموونیان بکه‌یت) بو‌ ریگای (خوای) به‌ده‌سه‌لات و‌زالی سوپاس کراو ﴿اللَّهُ الَّذِي﴾ ئه‌و خوایه‌ی ﴿لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ که‌ هه‌ر چی له‌ئاسمانه‌ کان و‌زه‌ویدایه‌ هی ئه‌وه‌ ﴿وَوَيْلٌ لِلْكَافِرِينَ﴾ و‌هاوار و‌ وای بو‌ بی‌باوهران ﴿مِنْ عَذَابٍ شَدِيدٍ﴾ له‌ سزایه‌کی سه‌خت ﴿الَّذِينَ يَسْتَحْبُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ﴾ ئه‌وانه‌ی که‌ ژبانی دونیایان لا‌خوشره‌ له‌ ژبانی رۆژی دوایی ﴿وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ وقه‌ده‌غه‌ی (خه‌لکی) ده‌که‌ن له‌ریگای خوا ﴿وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا﴾ ده‌یانه‌و‌یت ئه‌و (ریگای خوا) لار و‌ چه‌وت نیشان ده‌ن ﴿أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ﴾ ئه‌وانه‌ له‌گومراییه‌کی دوور (له‌راستی) دان ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ﴾ وه‌ هیچ پیغهمبه‌ریکمان په‌وانه‌ نه‌کردوه‌ ﴿إِلَّا لِبَلْسَانَ قَوْمِهِ﴾ به‌زمانی گه‌له‌که‌ی خو‌ی نه‌بیئت ﴿لِيُحْيِيَ لَهُمْ﴾ بو‌ ئه‌وه‌ی (ئایینه‌که‌یان) بو‌ روون بکاته‌وه‌ ﴿فَيُضِلُّ اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ﴾ ئه‌وسا‌خوا‌هه‌ر که‌سی ویستبیت گومرای کردوه‌ (به‌هوی سه‌رکه‌شی خو‌یه‌وه‌) ﴿وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾ هه‌رکه‌سیکیشی ویستبیت رینموونی کردوه‌ ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ هه‌ر ئه‌ویش زال و‌به‌ده‌سه‌لاتی کاردرسته ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ﴾ سویند به‌خوا‌به‌راستی مووسامان نارد ﴿بِآيَاتِنَا﴾ به‌مو‌عجیزه‌کانمانه‌وه‌ ﴿أَنْ أَخْرِجَ قَوْمَكَ﴾ (فه‌رمانمان پیدا) که‌ گه‌له‌که‌ت رزگار بکه‌ ﴿مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ﴾ له‌تاریکیه‌کانی (بی‌باوهر په‌وه‌) بو‌ رووناکی (باوهر و‌ئیمان) ﴿وَذَكَّرْهُمْ بِآيَاتِنَا﴾ رۆژه (پیرۆزه) کانی خودایان به‌بیر به‌یتنه‌روه‌ (یا فه‌زله‌کانی خوایان بیر بخه‌روه‌) ﴿إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ﴾ به‌راستی له‌و (بیرخسته‌نه‌وه‌) دا‌په‌ند و‌ به‌لگه‌ی زور هه‌یه‌ ﴿لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ﴾ بو‌ هه‌موو‌خو‌را‌گریکی سوپاس گوزار ﴿۱۴﴾

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ أَذْكُرُونَ نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ
 إِذْ أَنْجَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ
 وَيُذَبِّحُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي
 ذَلِكَ لَكُمْ بَلَاءٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿٦﴾ وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ
 لَئِن شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ وَلَئِن كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي
 لَشَدِيدٌ ﴿٧﴾ وَقَالَ مُوسَى إِن تَكْفُرُوا أَنْتُمْ وَمَن فِي
 الْأَرْضِ جَمِيعًا فَأِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ حَمِيدٌ ﴿٨﴾ أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبُؤُا
 الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ
 مِن بَعْدِهِمْ لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا اللَّهُ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ
 بِالْبَيِّنَاتِ فَرَدُّوا أَيْدِيَهُمْ فِي أَفْوَاهِهِمْ وَقَالُوا إِنَّا كَفَرْنَا
 بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ مِّمَّا تَدْعُونَنَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ ﴿٩﴾
 * قَالَتْ رُسُلُهُمْ أَفِي اللَّهِ شَكٌّ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
 يَدْعُوكُمْ لِيَغْفِرَ لَكُمْ مِّن ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرَكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ
 مُّسَمًّى قَالُوا إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا تُرِيدُونَ أَن تَصَدُّونَا
 عَمَّا كَانِ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَآتُونَا بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿١٠﴾

﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ﴾ (بیریان بخهره‌وه) کاتیک موسا به‌گه‌له‌که‌هی ووت ﴿أَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ﴾ بیری ئه‌و فه‌زل و به‌هره و چاکه‌ی خودا بکه‌نه‌وه که به‌سهر تانه‌وه‌یه ﴿إِنَّا نَحْنُكُمْ﴾ (ئه‌ویش ئه‌وه بوو) کاتیک که‌رزگاری کردن ﴿مَنْ إِلٰهَ فِرْعَوْنَ﴾ له‌ دارو ده‌سته‌که‌ی فیرعه‌ون ﴿يَسْؤُمُونَكَ سُوءَ الْعَذَابِ﴾ که‌سزای خرابیان پی‌ ده‌چه‌شتن (به‌هه‌میشه‌یی) ﴿وَيَذَّيْحُونَ آبْنَاءَكَ﴾ و کورانی ئیوه‌یان سه‌رده‌بری ﴿وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكَ﴾ و ئافره‌تانی ئیوه‌یان به‌زیندوویی ده‌هیسته‌وه (بو‌خزمه‌ت کاری) ﴿وَفِي ذٰلِكُمْ بَلَاءٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ﴾ له‌وه‌تاندا تاقی کردنه‌وه‌یه کی گه‌وره بوو له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگار تانه‌وه ﴿وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ﴾ (بیریان بخهره‌وه) کاتیک که‌ په‌روه‌ردگارتان رای گه‌یاند ﴿لَئِن شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ﴾ سو‌یندبی بیگومان ئه‌ گهر ئیوه سوپاسی (چاکه‌ی) من بکه‌ن بوتان زیاد ده‌که‌م ﴿وَلَئِن كَفَرْتُمْ إِنَّا شَدِيدٌ﴾ به‌لام بیگومان ئه‌ گهر ناسوپاسی بکه‌ن ئه‌وه به‌راستی سزای من زور به‌تینه ﴿وَقَالَ مُوسَىٰ﴾ موسا فه‌رمووی ﴿إِن تَكْفُرُوا أَنْتُمْ﴾ ئه‌ گهر ئیوه ناسوپاسی (نیعمه‌ته‌کانی خوا) بکه‌ن ﴿وَمَنْ فِي الْأَرْضِ حَمِيْعًا﴾ و هه‌موو ئه‌و که‌سانه‌ش له‌زه‌ویدان ﴿فَإِنَّ اللَّهَ لَعَنِي حَمِيْدٌ﴾ ئه‌وه به‌راستی خوابی نیازی سوپاس کراوه ﴿أَلَمْ يَأْتِكُمْ﴾ نایا بوتان نه‌هاتووه ﴿نَبَأُ الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ﴾ هه‌والی ئه‌و گه‌لانه‌ی که‌ له‌پیش ئیوه‌دا بوون ﴿قَوْمٌ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ﴾ وه‌ک گه‌لی نوح و عاد و سه‌موود ﴿وَالَّذِينَ مِن بَعْدِهِمْ﴾ هه‌روه‌ها ئه‌وانه‌ی که‌ له‌پاش ئه‌وان بوون وه‌اتن ﴿لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا اللَّهُ﴾ بیجگه‌ له‌خوا هیچ که‌س نایانزانیئت ﴿جَاءَهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ﴾ پیغه‌مبه‌ره‌کانیان بو‌هات به‌ موعجیزه و به‌لگه‌ی ئاشکراوه ﴿فَرَدُّوا أَعْيُنَهُمْ فِي آفْوَاهِهِمْ﴾ ئه‌مجا ئه‌وان ده‌ست و په‌نجه‌ی خو‌یان گه‌ست له‌رق و قین دا ﴿وَقَالُوا إِنَّا كَفَرْنَا﴾ و ووتیان به‌راستی ئیمه‌ بی‌ باوه‌رین ﴿يٰمَآ أَرْسَلْتُمْ بِهِ﴾ به‌و (په‌یامه‌ی) که‌ به‌ئیوه‌دا نیر دراوه ﴿وَنَالَفِي شَكٍّ﴾ وه‌ به‌راستی ئیمه‌ له‌گوماندا این ﴿مِمَّا تَدْعُونَنَا إِلَيْهِ مُرِيبٌ﴾ له‌وه‌ی ئیوه بانگمان ده‌که‌ن بو‌لای و دوو دلین ﴿قَالَتْ رُسُلُهُمْ﴾ پیغه‌مبه‌ره‌کانیان ووتیان (بیان) ﴿إِنِّي أَنَا اللَّهُ شَكُّ﴾ ئاباله (بوونی) خودا گومان هه‌یه ﴿فَاطِرِ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ﴾ که‌ به‌دیه‌تیه‌ری ئاسمانه‌کان و زه‌وییه ﴿يَذَّكَّرُكُمْ﴾ بانگتان ده‌کات ﴿لِيَغْفِرَ لَكُمْ مِّن ذُنُوبِكُمْ﴾ بو‌ئه‌وه‌ی له‌گونه‌ه‌ کانتان خوش بیت ﴿وَرُبُّكُمْ﴾ و دواتان بخات ﴿إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ بو‌کاتیکی دیاری کراو ﴿قَالُوا إِنَّا نَسُوا﴾ ووتیان ئیوه‌ش ﴿إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا﴾ هه‌ر ئاده‌میه‌کی وه‌ک ئیمه‌ن ﴿تُرِيدُونَ أَن تَضْمُونَا﴾ ده‌تانه‌ویت به‌رگری ئیمه بکه‌ن و لامان ده‌ن ﴿عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا﴾ له‌(په‌رستنی) ئه‌وه‌ی که‌ باوو باپیرانمان ده‌یان په‌رست ﴿فَأَتَوْكَ بِسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ﴾ ده‌ی نیشانه و به‌لگه‌یه‌کی روونمان بو‌بینن (ئه‌ گهر راست ده‌که‌ن پیغه‌مبه‌رن) ﴿۱۰﴾

قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ إِنْ نَحْنُ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ
 يَمُنُّ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۗ وَمَا كَانَ لَنَا أَنْ نَأْتِيَكُمْ
 بِسُلْطَانٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَىٰ اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ
 ﴿١١﴾ وَمَا لَنَا أَلَّا نَتَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ وَقَدْ هَدَانَا سُبُلَنَا وَلَنَصْبِرَنَّ
 عَلَىٰ مَا آذَيْتُمُونَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ
 ﴿١٢﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّسُلُ هُمْ لَنُخْرِجَنَّكُمْ مِنْ أَرْضِنَا
 أَوْ لَتَعُودُنَّ فِي مِلَّتِنَا فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ لَنُهْلِكَنَّ
 الظَّالِمِينَ ﴿١٣﴾ وَلَنُسَكِّنَنَّكُمْ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِهِمْ
 ذَٰلِكَ لِمَنْ خَافَ مَقَامِي وَخَافَ وَعِيدِ ﴿١٤﴾ وَأَسْتَفْتَحُوا
 وَخَابَ كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ﴿١٥﴾ مِّنْ وَرَائِهِ جَهَنَّمُ وَيُسْقَىٰ
 مِنْ مَّاءٍ صَدِيدٍ ﴿١٦﴾ يَتَجَرَّعُهُ وَلَا يَكَادُ يُسَيِّغُهُ وَيَأْتِيهِ
 الْمَوْتُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِمَيِّتٍ ۗ وَمِنْ وَرَائِهِ
 عَذَابٌ غَلِيظٌ ﴿١٧﴾ مِّثْلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ أََعْمَلَهُمُ
 كَرَمَادٍ اشْتَدَّتْ بِهِ الرِّيحُ فِي يَوْمٍ عَاصِفٍ ۗ لَا يَقْدِرُونَ
 مِمَّا كَسَبُوا عَلَىٰ شَيْءٍ ۗ ذَٰلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ ﴿١٨﴾

﴿قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ﴾ پیغمبره کانیان بییان ووتن ﴿إِنْ تَنْحُنُّ إِلَّا بَشْرٌ مِّثْلُكُمْ﴾ ئیمه هر ناده میه کین وه کو ئیوه ﴿وَلَكِنَّ اللَّهَ﴾ به لآم خوا ﴿يَمُنُّ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ﴾ منعت دهنیت به سهر هر کام له به نده کانیدا که بیه ویت (دهیکاته پیغمبره) ﴿وَمَا كَانَ لَنَا﴾ وه ئیمه هر گیز ناتوانین ﴿أَنْ نَأْتِيَكُم بِسُلْطٰنٍ﴾ موعجزه وه به لگه یه کتان بو بیتین ﴿إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ مه گهر به ئیزنی خوا نه بیت ﴿وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ وه بابرواداران پشت هر به خوا بهستن ﴿وَمَا لَكُمُ اللَّاتِي تَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ﴾ وه ئایا بوچی پشت به خوا نه بهستین ﴿وَقَدْ هَدَيْنَا سُبُلَنَا﴾ که بیگومان نهو (زاته) رینگای راستی نشان داوین؟ ﴿وَلَتَصِدْرُنَّ﴾ وه به راستی دان به خو ماندا ده گرین ﴿عَلَىٰ مَاءٍ أَدْرِيْمُونَا﴾ له سهر هر نازاریک که بمان دهن ﴿وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ﴾ ده با خو سپیران پشت هر به خوا بهستن ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بی برواکان ووتیان ﴿لِرُسُلِهِمْ﴾ به پیغمبره کانیان ﴿لُحْرَجِحُّكُمْ مِنْ أَرْضِنَا﴾ به راستی له خاک و ولاته که مان دهر تان ده که بین ﴿أَوَلْتَعُدُونَ فِي مِلَّتِنَا﴾ یان به راستی ده بی بگهرینه وه ناو ئاینه که ی ئیمه ﴿فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ﴾ جا بهر وهر دگاریان نیگای بو (پیغمبره ران) کرد ﴿لَنُهْلِكَنَّ الظَّالِمِينَ﴾ که بیگومان سته مکاران له ناو ده به یسن ﴿وَلَنُسَكِّنَنَّكُمْ﴾ و بیگومان ئیوه نیسته چی ده که یسن ﴿الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِهِمْ﴾ له و خاکه دا باش (تیاجوونی) نهوان ﴿ذٰلِكَ لِمَنْ خَافَ مَقَامِي﴾ نه وهش بو که سانیکه له وهستانی به ردهم من ده ترسن (له قیامه تدا) ﴿وَحَافٍ وَعِیدٍ﴾ وه (بیستر) ترسایت له هره شه (ی من) ﴿وَأَسْتَفْتَحُوا﴾ وه (پیغمبره ران) داوای سهر که وتن و زال بو نیان کرد (له خوا) ﴿وَحَافٍ كُلُّ جَبَّارٍ عَنِیدٍ﴾ وه همو وملهو رو یاخیسه که بی هیوا بوون ﴿مَنْ وَرَّآیَهُ جَهَنَّمَ﴾ له داوای (تیاجوونی جیگای) نهو دوزه خه ﴿وَيَسْقَىٰ مِنْ مَّاءٍ صَدِیدٍ﴾ وه له کیم و زو وخواو ئاو دهر دیت (ده کریت به گهره ویاندا) ﴿يَتَجَرَّعُهُ﴾ که قوم قوم (زور به قیزه وه) ده یخواته وه ﴿وَلَا یَكَادُ یُسیغُهُ﴾ به لآم ناتوانی قوتی بدات ﴿وَبِأْتِیَةِ الْمَوْتِ﴾ و مردنی بو دیت ﴿مِنْ كُلِّ مَكَانٍ﴾ له همو و لایه که وه ﴿وَمَا هُوَ بِمِیَّتٍ﴾ و که چی ناشمریت ﴿وَمِنْ وَرَآیِهِ﴾ وه له داوای نه وهش ﴿عَذَابٌ عَلِیْظٌ﴾ سزای سهخت (ده دریت) ﴿مِثْلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ﴾ نهوانه ی بی بروابوون به بهر وهر دگاریان نموونه ی ﴿أَعْمَلَهُمْ كَرْمَادٍ﴾ کرده وه کانیان وهك خو له میشتیک وایه ﴿أَسْتَدَّتْ بِرِّ الرِّیحِ﴾ به توندی بالئی هه لکر دیت ﴿فِي یَوْمٍ عَاصِفٍ﴾ له روژیکی ره شه بای سهختدا ﴿لَا یَقْدِرُونَ مِمَّا كَسَبُوا عَلٰی شَیْءٍ﴾ نهوان هیچیان دهست ناکه ویت له وهی که له دونیادا کردویانه ﴿ذٰلِكَ هُوَ الظُّلْمُ كُلُّ الْبَعِیدِ﴾ ئا نه وه به گو مبر ابوونی دوور له راستی ﴿

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ إِنْ يَشَأْ
 يُدْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿١٩﴾ وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ
 ﴿٢٠﴾ وَبَرَزُوا لِلَّهِ جَمِيعًا فَقَالَ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا
 إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُّغْنُونَ عَنَّا مِنْ عَذَابِ اللَّهِ
 مِنْ شَيْءٍ قَالُوا لَوْ هَدَّ لَنَا اللَّهُ لَهَدَيْنَاكُمْ سِوَاهُ عَلَيْنَا
 أَجْرِنَا أَمْ صَبَرْنَا مَا لَنَا مِنْ مَّحِيصٍ ﴿٢١﴾ وَقَالَ الشَّيْطَانُ لِمَا
 قُضِيَ الْأَمْرُ إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ وَعَدَ الْحَقِّ وَعَدْتُكُمْ
 فَأَخْلَفْتُكُمْ وَمَا كَانَ لِي عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا
 أَنْ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِي فَلَا تَلُمُونِي وَلُومُوا أَنْفُسَكُمْ
 مَا أَنَا بِمُصْرِخِكُمْ وَمَا أَنْتُمْ بِمُصْرِخِي إِنْ كَفَرْتُمْ
 بِمَا أَشْرَكْتُمْ مِنْ قَبْلُ إِنْ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ
 أَلِيمٌ ﴿٢٢﴾ وَأَدْخِلَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ
 تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ تَحِيَّاتُهُمْ
 فِيهَا سَلَامٌ ﴿٢٣﴾ أَلَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا كَلِمَةً طَيِّبَةً
 كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا فِي السَّمَاءِ ﴿٢٤﴾

﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ﴾ ثایا نه‌تان زانیوه (نه‌تانینیوه) که بیگومان خوا ﴿حَاقَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بِالْحَقِّ﴾
 ئاسمانه‌کان و زهوی به‌هق و راستی دروست کردوه ﴿إِنْ يَشَاءُ يُدْهِبْكُمْ﴾ نه‌گه‌ر به‌ویت ئیوه لا
 ده‌بات و ناتان هیلئت ﴿وَيَأْتِي بِحَاقِّ جَدِيدٍ﴾ وه (له‌جی ی ئیوه) دروست کراویکی ترده‌هیتت
 ﴿وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ﴾ نه‌وه‌ش بو خوا گران و زه‌حه‌مت نی یه ﴿وَيُرْوُّوهُ لَكُمْ جَمِيعًا﴾
 وه‌مه‌ویان (له‌گوره‌کانیان دینه‌ده‌روه) بو خوا ده‌رده‌که‌ون و ناشکرا ئه‌بن ﴿فَقَالَ الضُّعْفُورُ﴾
 نه‌مجا (له‌روژی دوا پیدا) بی‌ده‌سه‌لا‌ته‌کان ده‌لین ﴿لَلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا﴾ به‌زور دارو خو به‌زل زانه‌کان
 ﴿إِنَّا كُنَّا﴾ به‌راستی ئیمه‌له‌دونیا‌دا ﴿لَكَرْبَعًا﴾ شوین که‌وتووی ئیوه‌بووین ﴿فَهَلْ أَنْتُمْ﴾ ناخو
 ئیوه ﴿مُعْتَدُونَ عَنَّا﴾ به‌رگری ده‌که‌ن له‌ئیمه ﴿مَنْ عَذَابَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ﴾ هه‌ندیک له‌سزای خوا
 ﴿قَالُوا﴾ (نه‌وانیش) ده‌لین ﴿لَوْ هَدَانَا اللَّهُ لَهَدَيْنَاكُمْ﴾ نه‌گه‌ر خوا ئیمه‌ی رینمونی بگردایه‌ئیمه‌ش
 ئیوه‌مان رینمونی ده‌کرد ﴿سَوَاءٌ عَلَيْنَا﴾ یه‌کسانه‌بو‌مان ﴿أَجْرَعْنَا أَمْ صَبَرْنَا﴾ هاوار و ناله‌بکه‌ین
 یان ئارام بگرین ﴿مَا لَنَا مِنْ مَّجِيبٍ﴾ رزگار بو‌نمان نی یه (له‌سزای خوا) ﴿وَقَالَ السُّعْطُنُ﴾
 جاشه‌یتان ده‌لئت ﴿لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرُ﴾ کاتیک که‌کار ته‌واو ده‌بیت (ولپرسینه‌وه‌یان کوتابی دیت)
 ﴿إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ﴾ بیگومان خوا به‌لئینی پیدان ﴿وَعَدَ الْحَقُّ﴾ به‌به‌لئینی هه‌ق و راست ﴿وَوَعَدْتُّكُمْ﴾
 فأخلفتکم ﴿و منیش به‌لئیم پیدان به‌لام دروم کرد له‌گه‌لناندا ﴿وَمَا كَانَ لِي عَلَيْكُمْ﴾ وه‌من نه‌م
 بوو به‌سه‌رئاندا ﴿مِنْ سُلْطَانٍ﴾ هیچ زور و ده‌سه‌لا‌تیک ﴿إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ﴾ ته‌نها نه‌وه‌نه‌بیت که‌بانگم
 کردن (بو گو‌م‌رابی) ﴿فَأَسْتَجِبْتُمْ لِي﴾ ئیتر ئیوه‌ش به‌ده‌نگمه‌وه‌هاتن (و به‌گو‌یتان کردم) ﴿فَلَا تُلْمُونِي﴾
 که‌واته‌لومه‌ی من مه‌که‌ن ﴿وَلَوْ مَوَّالْتُمْ أَنفُسَكُمْ﴾ به‌لکو لومه‌ی خوتان بکه‌ن ﴿مَا أَنَا بِمُصْرِخِكُمْ﴾
 به‌راستی من ناتوانم بیم به‌هاواری ئیوه‌وه ﴿وَمَا أَنْتُمْ بِمُصْرِخِي﴾ و ئیوه‌ش ناتوان بین به‌هاواری منه‌وه
 ﴿إِنِّي كَفَرْتُ﴾ به‌راستی من پروام نه‌بوو ﴿بِمَا أَشْرَكْتُمُونِ مِنْ قَبْلُ﴾ به‌وه‌ی که‌پیشتر (له‌دونیا‌دا)
 متان کرد بوو به‌هاو به‌ش بو خوا ﴿إِنَّ الظَّالِمِينَ﴾ به‌راستی سته‌م کاران ﴿لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ سزای
 سه‌ختیان بو‌هیه ﴿وَأَدْخَلَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وه‌ئوانه‌ی باوهریان هیناوه و کرده‌وه
 چاکه‌کانیان کردوه‌ده‌خرینه ﴿جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ ناو به‌هه‌شتانیک که‌روباره‌کان دین
 و ده‌چن به‌ژیراندا ﴿خَالِدِينَ فِيهَا يَأْتِيهِمْ﴾ به‌هه‌میشه‌تیایدا ده‌میننه‌وه به‌ئیزی په‌روه‌دگاریان
 ﴿فَيَحْبَبُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ﴾ به‌خیر هاتنیان له‌و (به‌هه‌شته)‌دا به‌ووته‌ی سه‌لامه ﴿أَلَمْ تَرَ﴾ ثایا نه‌ت زانیوه؟
 ﴿كَيْفَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا﴾ خوا چون نمونه‌ی هیناوه‌ته‌وه ﴿كَلِمَةٍ طَيِّبَةٍ كَتَجَرَّةٍ طَيِّبَةٍ﴾ که‌ووته‌ی چاک
 و راست (لا إله إلا الله) وه‌که‌دره‌ختیکی چاک و به‌سوود وایه ﴿أَصْلُهَا تَائِبٌ﴾ ره‌گی قایم (له‌زه‌ویدا)
 دا کوتابیت ﴿وَوَعُظُّهَا فِي السَّمَاءِ﴾ و لق و پوپه‌کانیشی (به‌رز بوو‌بیته‌وه) به‌ئاسماندا ﴿

تُوْتِي أَكْلَهَا كُلِّ حِينٍ بِإِذْنِ رَبِّهَا وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ
 لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٥﴾ وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ
 كَشَجَرَةٍ خَبِيثَةٍ اجْتُثَّتْ مِنْ فَوْقِ الْأَرْضِ مَا لَهَا مِنْ
 قَرَارٍ ﴿٢٦﴾ يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ
 الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ وَيَفْعَلُ اللَّهُ
 مَا يَشَاءُ ﴿٢٧﴾ * أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ بَدَّلُوا نِعْمَتَ اللَّهِ كُفْرًا
 وَأَحَلُّوا قَوْمَهُمْ دَارَ الْبَوَارِ ﴿٢٨﴾ جَهَنَّمَ يَصَلُّونَهَا وَبَسَّ
 الْقَرَارُ ﴿٢٩﴾ وَجَعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا لِيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِهِ قُلْ
 تَمَتَّعُوا فَإِن مَصِيرَكُمْ إِلَى النَّارِ ﴿٣٠﴾ قُلْ لِعِبَادِيَ الَّذِينَ
 ءَامَنُوا يُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً
 مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعُ فِيهِ وَلَا خِلَالٌ ﴿٣١﴾ اللَّهُ الَّذِي
 خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ
 بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْفُلْكَ لِتَجْرِيَ
 فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْأَنْهَارَ ﴿٣٢﴾ وَسَخَّرَ لَكُمُ
 الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ دَائِبِينَ وَسَخَّرَ لَكُمْ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ ﴿٣٣﴾

﴿تُؤْتِي أَكْلَهَا﴾ ئەو (دره‌خته) میوه و به‌رگریت ﴿كُلَّ حَبِيبٍ بِإِذْنِ رَبِّهَا﴾ هه‌موو کاتیک به‌ئیزی به‌روردگاری ﴿وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ﴾ وه‌خوا ئەو نمووانه ده‌هینتیه‌وه ﴿لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾ بۆ خه‌لکی بۆ ئەوه‌ی بیرکهنه‌وه ﴿وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ﴾ وه‌نموونه‌ی ووته‌ی خراب و پيس (بئى باوه‌ری) ﴿كَشَجَرَةٍ خَبِيثَةٍ﴾ وه‌کو دره‌ختیکی خراب و پيس وایه ﴿اجْتُنَّتْ مِنْ فَوْقِ الْأَرْضِ﴾ هه‌له‌که‌نرابیت له‌سه‌ر زه‌وی (و په‌گی نه‌بیت) ﴿مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ﴾ هه‌ر خۆی نه‌گریت ﴿يُنشِئُ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ئەوانه‌ی که‌بر وایان هیناوه‌خوا دامه‌زراویان ده‌کات ﴿بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ﴾ به‌ووته‌ی به‌رئى و جئى (که‌شایه‌تومانه) ﴿فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ﴾ له‌زیانی دونیادا و له‌پروژی دوايشدا ﴿وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ﴾ وه‌خواستهم کارانیش گومراده‌کات ﴿وَيَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ﴾ وه‌خوا هه‌ر جئى بیه‌ویت ده‌یکات ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ ءَاتَىٰ سَهْبِيرَىٰ﴾ ئایا سه‌پیری ئەوانه‌ت نه‌کردوه ﴿بَدَّلُوا نِعْمَتَ اللَّهِ كُفْرًا﴾ له‌جیانى (سوپاسی) به‌هه‌ره و چاکه‌ی خوا بئى باوه‌ر و سه‌پله‌بوون ﴿وَأَحْلَوْا قَوْمَهُمْ دَارَ الْبَوَارِ﴾ و گه‌له‌که‌یان به‌ره‌وه‌له‌دئیر برد ﴿جَهَنَّمَ يَصَلُّونَهَا﴾ ئەویش دوزه‌خه‌که‌ده‌چنه‌ناوی ﴿وَبئْسَ الْقَرَارُ﴾ که‌جیگایه‌کی زور خرابه ﴿وَجَعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا﴾ (بئى باوه‌ران) چهنده‌هاوتایان بۆ خوا بریاردا ﴿لِيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِهِ﴾ بۆ ئەوه‌ی (خه‌لک) گومرابه‌کن له‌په‌گیه‌ی خوا ﴿فَلِتَمَتُّوْا﴾ ئەی (موحه‌مه‌د ﷺ) بئى به‌وانه‌را بوئیرن (له‌دونیادا بۆ کوی ده‌چن؟) ﴿فَإِنَّ مَصِيرَكُمْ إِلَى النَّارِ﴾ چونکه‌بئیگومان چاره‌نوستان هه‌ر دوزه‌خ ده‌بیت ﴿فَلِجِبَادِ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بئى به‌وبه‌ندانهم که‌بر وایان هیناوه ﴿يُقِيمُوا الصَّلَاةَ﴾ به‌په‌ریکی نوژه‌کان بکه‌ن ﴿وَيُقِيمُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ﴾ و له‌وه‌ی بئیمان داوون بیه‌خشن ﴿سِرًّا وَعَلَانِيَةً﴾ به‌نه‌هینی و ناشکرا ﴿مَنْ قَبْلُ﴾ له‌په‌ش ئەوه‌ی ﴿أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ﴾ که‌پروژنیک بیت ﴿لَا يَبِيعُ فِيهِ وَلَا خِلَالٌ﴾ نه‌کربن و فروشتنی تیدایه‌وه نه‌دوستایه‌تی ﴿اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ خوا ئەو زاته‌یه‌که‌ئاسمانه‌کان و زه‌وی دروست کردوه ﴿وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ و له‌ئاسمانه‌وه بارانى باراندوه ﴿فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ﴾ و هه‌موو به‌روبووم (ودانه‌وینله‌یه‌کی پئى رواندوهه ﴿رِزْقًا لَّكُمْ﴾ که‌رئق و پروژه بۆ ئیوه ﴿وَسَخَّرَ لَكُمْ الْفَلَكَ﴾ هه‌روه‌ها که‌شتی بۆ رام هینان (و خستویه‌تیه‌خزمه‌تانه‌وه) ﴿لِتَجْرِيَ فِي الْبَحْرِ بِأَمْرٍ﴾ بۆ ئەوه‌ی بروت به‌ناو ده‌ریادا به‌فرمانی خوا ﴿وَسَخَّرَ لَكُمْ الْأَنْهَارَ﴾ و رووباره‌کانی بۆ رام هینان (وله‌خزمه‌تاندايه) ﴿وَسَخَّرَ لَكُمْ﴾ وه‌هه‌روه‌ها رامی هیناوه‌بۆتان (له‌خزمه‌تاندايه) ﴿الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ دَائِبِينَ﴾ پروژ و مانگ به‌هه‌میشه‌یی ﴿وَسَخَّرَ لَكُمْ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ﴾ وه‌شه‌و و پروژیشى بۆ رام هینان ﴿﴾

وَءَاتَاكُمْ مِنْ كُلِّ مَا سَأَلْتُمُوهُ وَإِنْ تَعُدُّوا نِعْمَتَ اللَّهِ
 لَا تَحْصُوهَا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَظَلُومٌ كَفَّارٌ ﴿٢٤﴾ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ
 رَبِّ اجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ آمِنًا وَاجْنُبْنِي وَبَنِيَّ أَنْ نَعْبُدَ
 الْأَصْنَامَ ﴿٢٥﴾ رَبِّ إِنَّهُمْ أَضَلَّانَ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ فَمَنْ
 تَبِعَنِي فَإِنَّهُ مِنِّي وَمَنْ عَصَانِي فَإِنَّكَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢٦﴾ رَبَّنَا
 إِنِّي أَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِي بُوَادٍ غَيْرِ ذِي زَرْعٍ عِنْدَ بَيْتِكَ
 الْمُحَرَّمِ رَبَّنَا لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ فَاجْعَلْ أَفْئِدَةً مِنَ النَّاسِ
 تَهْوِي إِلَيْهِمْ وَارْزُقْهُمْ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ
 ﴿٢٧﴾ رَبَّنَا إِنَّكَ تَعْلَمُ مَا نُخْفِي وَمَا نُعْلِنُ وَمَا يَخْفَى عَلَى اللَّهِ
 مِنْ شَيْءٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ ﴿٢٨﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
 وَهَبَ لِي عَلَى الْكِبَرِ إِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِنَّ رَبِّي لَسَمِيعُ
 الدُّعَاءِ ﴿٢٩﴾ رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي رَبَّنَا
 وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ ﴿٤٠﴾ رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ
 يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ ﴿٤١﴾ وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهُ غَافِلًا عَمَّا يَعْمَلُ
 الظَّالِمُونَ إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فِيهِ الْأَبْصَارُ ﴿٤٢﴾

﴿وَمَا تَدْرُكُنَّ كُلَّ مَآسَاءٍ لَّخْمٍ﴾ و ه لهه موو ئه و شتانه كه داواتان كردووه بی ی به‌خشیوون ﴿وَإِنْ تَعُدُّوا نِعْمَتَ اللَّهِ﴾ خو ئه گهر به‌هره و نیعمه‌ته‌کانی خوا بژمیرن ﴿لَا تُحْصَوْهَا﴾ بؤتان نازمیردرین ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ﴾ به‌راستی ئاده‌می (بی پروا) ﴿أَظْلَمُ كَفْرًا﴾ زور سته‌م کار و سپله‌یه (به‌رامبه‌ر نیعمه‌ته‌کانی خودا) ﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ﴾ (بیریان بخه‌روهه) کاتیک ئیبراهیم ووتی ئه‌ی په‌روه‌ردگارم ﴿اجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ آمِنًا﴾ ئه‌م شاره (مه‌ککه) بکه به‌شاریکی ئارام و ئاسایش ﴿وَأَجْنِبْنِي وَبَنِيَّ﴾ وه خووم و کوره‌کانم بیاریزه و دوورخه‌روهه ﴿أَنْ تَعْبُدَ الْأَصْنَامَ﴾ له‌وه‌ی بته‌کان بیهرستین ﴿رَبِّ إِنِّي نَجَمٌ﴾ ئه‌ی په‌روه‌ردگارم بیگومان ئه‌و بتانه ﴿أَصْلَلَنْ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ﴾ زور له‌خه‌لکیان گو‌مرا کرده (ولایان دان له‌رینگه‌ی راست) ﴿فَمَنْ يَّعْنَىٰ فَإِنَّهُ مِنِّي﴾ جا‌ه‌ر که‌سینک (له‌رؤله‌کانم) شوین من که‌وت ئه‌و بیگومان له‌منه ﴿وَمَنْ عَصَانِي﴾ هه‌ر که‌سیش سه‌رپیچی کردم ﴿فَإِنَّكَ عَفْوٌ رَّحِيمٌ﴾ ئه‌وه بیگومان تو لی‌سورده‌ی میهره‌بانی ﴿رَبَّنَا إِنِّي أَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِي﴾ ئه‌ی په‌روه‌ردگارمان من هه‌ندیک له‌رؤله‌کانم نیسته‌جی کرد ﴿وَادِعْبِرِذَىٰ زُرْعًا﴾ له‌شیونکی بی کشتو‌کال دا ﴿عِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ﴾ لای ماله‌پیروز و ریزگیراوه‌که‌ت ﴿رَبَّنَا لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ﴾ ئه‌ی په‌روه‌ردگارمان هه‌تا به‌چاکی نو‌یژ به‌جی بیتن و ئه‌نجامی بدن ﴿فَاجْعَلْ أَفْتِدَةً مِّنَ النَّاسِ﴾ به‌لکو دلی خه‌لکانتیک وا لی‌یکه‌یت ﴿تَهْوَىٰ إِلَيْهِمْ﴾ سو‌زی و مه‌یلیان بی‌ت بؤلایان ﴿وَأَرْزُقُهُمْ مِّنَ الثَّمَرَاتِ﴾ و له‌هه‌موو به‌ر و میوه‌یه‌کیش رؤزبان بده ﴿لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ﴾ به‌لکو شو‌کرانه بژیربن ﴿رَبَّنَا إِنَّكَ تَعْلَمُ﴾ ئه‌ی په‌روه‌ردگارمان به‌راستی تو ده‌زانی ﴿مَا نُحْفِي وَمَا نُعْلِيٰ﴾ به‌هه‌رچی ده‌یشارینه‌وه و هه‌رچی ده‌ری ده‌پرین ﴿وَمَا نُحْفِي عَلَىٰ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ﴾ وه هه‌یج شتی لای خوا‌شاراوه‌نی به ﴿فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ﴾ نه‌له‌زه‌وی و نه‌له‌ئاسماندا ﴿أَلْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي﴾ هه‌موو سو‌پاس و ستایشیک بؤ ئه‌و خوا‌یه‌ی ﴿وَهَبْ لِي عَلَى الْكِبَرِ إِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ﴾ که‌ئیسماعیل و ئیسحاقی بی به‌خشیم به‌پیری ﴿إِنَّ رَبِّي لَسَمِيعٌ الدُّعَاءِ﴾ به‌راستی په‌روه‌ردگارم بیسه‌ری دوعا و پارانه‌وه‌یه ﴿رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي﴾ ئه‌ی په‌روه‌ردگارم من و رؤله‌کانم و لی‌یکه‌ی به‌چاکی نو‌یژه‌کان به‌جی بیتن ﴿رَبَّنَا وَقَبَلْ دُعَاءَ﴾ ئه‌ی په‌روه‌ردگارمان پارانه‌وه و نزا‌که‌م و هه‌ر گره ﴿رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ﴾ ئه‌ی په‌روه‌ردگارمان له‌من و باو‌کم و دای‌کم و هه‌موو بر‌واداران بیوره و خو‌ش ببه ﴿يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ﴾ له‌رؤزبکدا که‌لی‌پرسینه‌وه ده‌کریت و به‌رپا ئه‌بی‌ت ﴿وَلَا تُحْسِبَنَّ اللَّهُ عَفْوَآءًا﴾ و مه‌زانه‌خوا بی نا‌گایه ﴿عَمَّا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ﴾ له‌و (زولم و سته‌مه‌ی) که‌سته‌م کاران ده‌یکه‌ن ﴿إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِیَوْمٍ﴾ بیگومان ئه‌و دویان ده‌خات بؤ رؤزیک ﴿تَشْخَصُ فِيهِ الْأَبْصَارُ﴾ که‌چاوه‌کان تییدا ئه‌بله‌ق ده‌بن (و ناینوقین له‌ترسا) ﴿٤١﴾

مُهْطِعِينَ مُقْنِعِي رُءُوسِهِمْ لَا يَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ
 وَأَفْعَدَتْهُمْ هَوَاءً ﴿٤٣﴾ وَأَنْذِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَا تَيْهَمُ الْعَذَابُ
 فَيَقُولُ الَّذِينَ ظَلَمُوا رَبَّنَا أَخْرِنا إِلَى أَجَلٍ قَرِيبٍ مُجِبٌ
 دَعْوَتَكَ وَتَتَّبِعِ الرَّسُولَ ۖ أُولَئِكَ كُونُوا آفَئِمْتُمْ مِّن قَبْلُ
 مَا لَكُمْ مِّن زَوَالٍ ﴿٤٤﴾ وَسَكَنتُمْ فِي مَسْكِينَ الَّذِينَ ظَلَمُوا
 أَنفُسَهُمْ وَتَبَيَّنَ لَكُمْ كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ وَضَرَبْنَا لَكُمْ
 الْأَمْثَالَ ﴿٤٥﴾ وَقَدْ مَكَرُوا مَكْرَهُمْ وَعِنْدَ اللَّهِ مَكْرُهُمْ
 وَإِن كَانَ مَكْرُهُمْ لِتَزُولَ مِنْهُ الْجِبَالُ ﴿٤٦﴾ فَلَا
 تَحْسَبَنَّ اللَّهَ مُخْلَفًا وَعَدِّهِ رُسُلَهُ ۗ وَإِنَّا لَإِلَهُ عَزِيزٌ
 ذُو انْتِقَامٍ ﴿٤٧﴾ يَوْمَ تَبَدَّلَ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتُ
 وَبَرَزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ﴿٤٨﴾ وَتَرَى الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ
 مُّقْرَنِينَ فِي الْأَصْفَادِ ﴿٤٩﴾ سَرَّابِلُهُمْ مِّن قِطْرَانٍ وَتَغَشَّى
 وُجُوهُهُمُ النَّارُ ﴿٥٠﴾ لِيَجْزِيَ اللَّهُ كُلَّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ
 إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٥١﴾ هَذَا بَلَّغُ لِلنَّاسِ وَلِيُنذِرُوا بِهِ
 وَلِيَعْلَمُوا أَنَّمَا هُوَ إِلَهُ وَاحِدٌ وَلِيَذَّكَّرَ أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٥٢﴾

﴿مُهْطِعِينَ﴾ به خیرایی دهر پون (به دم بانگ که ریانه وه) ﴿مُقْنِبِي رُءُوسِهِمْ﴾ سه ریان به رز کردو ته وه (بو ناسمان) ﴿لَا يَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ ظَرْفُهُمْ﴾ پیلوی چاویان ناترو کیتن ﴿وَأَقْعَدَتْهُمُ هَوَاهُ﴾ و دلیان خالی به (له تیگه شتن) ﴿وَإَنْذِرِ النَّاسَ﴾ وه (ئه‌ی موحه ممد ﴿يَوْمَ﴾) خه لکی ناگادار بکه و بترسینه ﴿يَوْمَ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ﴾ لهو پورؤهی که سزایان بو دیت ﴿يَقُولُ الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ نه مجائنه وانهی که سته میان کردو وه ده لئن ﴿رَبَّنَا أَخْرِنا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ﴾ ئهی پهروه ردگار مان بو ماوه یه کی کم دوامان بخه ﴿يُحِبُّ دَعْوَتَكَ﴾ تا وه لامی بانگه وازه کهت بدینه وه ﴿وَتَتَّبِعِ الرَّسُولَ﴾ و شوینی پیغه مبه‌ران بکه وین ﴿أُولَئِكَ كُونُوا آفَئِسْتُمْ مِنْ قَبْلِ﴾ ئهی ئیوه نه‌بوون پیشتر سویتندان خوارد ﴿مَا لَكُمْ مِنْ زَوَالٍ﴾ که هر گیز له ناوانچن ﴿وَسَكَتُمْ فِي مَسْكِئِنَ الَّذِينَ﴾ هر له جی و شوینی نه‌وانه نیسته جی بوون ﴿ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ﴾ که سته میان له خویمان کرد ﴿وَتَبَيَّنَ لَكُمُ﴾ و به‌روونی بوتان دهر کهوت ﴿كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ﴾ که چیمان به‌سهر هینان ﴿وَصَرَّيْنَا لَكُمْ الْأَمْثَالَ﴾ نموونه‌ی زوریشمان بوتان هینابه وه ﴿وَقَدْ مَكَرُوا مَكْرَهُمْ﴾ بیگومان ئه‌و (بی باوهرانه) پیلانی گه‌وره‌ی خویمانان گیرا (دری پیغه مبه‌ره کانیان) ﴿وَعِنْدَ اللَّهِ مَكْرُهُمْ﴾ خوای گه‌وره ناگاداره به پیلانه کانیان ﴿وَإِنْ كَانَ مَكْرُهُمْ﴾ وه هر چه‌نده پیلانه که بیان ﴿لِتُرْوَلَ مِنْهُ الْجِبَالُ﴾ شاخه کانی پی برزایت (وله بن بیت) ﴿فَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ﴾ جا و گومان مبه به‌خوا ﴿مُخْلِفَ وَعْدِهِ رُسُلَهُ﴾ ئه‌و به‌لئینه‌ی داویه‌تی به پیغه مبه‌رانی به‌دی ناهیتیت و نایه‌یتیه جی ﴿إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ ذُو انتِقَامٍ﴾ به‌راستی خوا به‌ده‌سه‌لاتی خاوه‌ن توله‌یه ﴿يَوْمَ يُبَدِّلُ الْأَرْضَ﴾ له‌روژنکدا که ئه‌م زه‌وی یه ده‌گوریت ﴿غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتِ﴾ به‌زه‌وی یه کی تر و ناسمانه کانیش (ده‌گورین به ناسمانی تر) ﴿وَبَرَزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ﴾ ئه‌وسا هه‌موو (له‌گوره کانیان دینه دهر وه) دهرده‌که‌ون بو خودای ته‌نهای زال و به‌ده‌سه‌لات به‌سهر هه‌موو شتیکدا ﴿وَتَرَى الْمَجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ﴾ و له‌و‌روژده‌تاوان باران ده‌بینی ﴿مُقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ﴾ له‌کوت و زنجیردا پینکه وه به‌ستراون ﴿سَرَّابِلُهُمْ مِّنْ قَطْرَانٍ﴾ پو‌شاکیان قه‌ترانی ره‌شه ﴿وَتَعَسَىٰ وُجُوهُهُمُ النَّارِ﴾ و دم و چاوشیان ناگر دایپوشیوه ﴿لِيَجْزِيَ اللَّهُ كُلَّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ﴾ بو‌ئه‌وه‌ی خواتوله‌و باداشتی هه‌موو که‌سینک بدات به‌گوریه‌ی ئه‌وه‌ی که کردویه‌تی ﴿إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾ به‌راستی خوا (موحاسه‌کردن) ولیترسینه‌وه‌ی خیریه ﴿هَذَا بَلَّغٌ لِّلنَّاسِ﴾ ئه‌م (قورئانه) را‌گه‌یاندن و جارینکه بو هه‌موو خه‌لک ﴿وَلِيُنذِرُوا بِهِ﴾ وه هه‌تا پینی بیدار بکرنه‌وه ﴿وَلِيَعْلَمُوا أَنَّمَا هُوَ إِلَهٌ وَاحِدٌ﴾ وه بو‌ئه‌وه‌ی بزائن بیگومان ئه‌و (خوا) په‌رستراویکی تا‌ک و ته‌نهایه ﴿وَلِيَذَكَّرُوا الْأُولَىٰ أَلْبَابِ﴾ و تا خاوه‌ن ژیریبه‌کان بیرکه‌نه‌وه و به‌ند وهر بگرن ﴿٥٦﴾

سورة الحجر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّتِّكَ ءَايَاتُ الْكِتَابِ وَقُرْءَانٍ مُّبِينٍ ۝١ رَبَّمَا يَوَدُّ
 الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ كَانُوا مُسْلِمِينَ ۝٢ ذَرَّهُمْ يَأْكُلُوا
 وَيَتَمَتَّعُوا وَيُلْهِيهِمُ الْأَمَلُ فَسَوْفَ يَعْمَمُونَ ۝٣ وَمَا أَهْلَكْنَا
 مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا وَلَهَا كِتَابٌ مَّعْلُومٌ ۝٤ مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ
 أَجَلَهَا وَمَا يَسْتَجِرُونَ ۝٥ وَقَالُوا يَا أَيُّهَا الَّذِي نُزِّلَ عَلَيْهِ
 الذِّكْرُ إِنَّكَ لَمَجْنُونٌ ۝٦ لَوْ مَا تَأْتِينَا بِالْمَلَكَةِ إِن كُنْتَ
 مِنَ الصَّادِقِينَ ۝٧ مَا نُنزِّلُ الْمَلَكَةَ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَا كَانُوا
 إِذًا مُنظَرِينَ ۝٨ إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ۝٩
 وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي شَيْعِ الْأَوَّلِينَ ۝١٠ وَمَا يَأْتِيهِمْ
 مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ۝١١ كَذَلِكَ نَسْلُكُهُ
 فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ۝١٢ لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ وَقَدْ خَلَتْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ
 ۝١٣ وَلَوْ فَتَحْنَا عَلَيْهِم بَابًا مِنَ السَّمَاءِ فَظَلُّوا فِيهِ يَعْرُجُونَ ۝١٤
 لَقَالُوا إِنَّمَا سُكَّرَتْ أَبْصَارُنَا بَلْ نَحْنُ قَوْمٌ مَسْحُورُونَ ۝١٥

سورہتی ﴿الحجر﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بہ ناوی خوی بہ خشندهی میہربان

﴿الرَّءِیَءُ﴾ بہ (تہ لیف، لام، را) دہ خوینرتہ وہ خوا زانترہ بہ ماناکہی، بؤ زانیاری زیاتر سہیری
 سہرہتای سورہتی (البقرہ) بکہ ﴿تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ وَقُرْآنٍ مُّبِينٍ﴾ تہ مانہ ٹاہت و نیشانہ کانی
 قورئانی پوون کہرہوہ وٹاشکران ﴿رُبَمَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ تہ وانہی کہ بی باوہر بوون
 (لہ ٹایندهیہ کی نزیکدا) زؤر جار ٹاوات دہ خوازان ﴿لَوْ كَانُوا مُسْلِمِينَ﴾ کاشکای موسولمان
 بوونایہ ﴿ذَرَهُمْ يَبْغُونَ وَيَتَمَتَّعُوا﴾ لیان گہری بابخوون و رابویرن ﴿رِيْلِهِمُ الْأَمَلُ﴾ وٹومید
 وھیوا بی ٹاگیان بکات ﴿فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ﴾ جا بیگومان لہ مہو دوا دہ زانن (چون سزایان دہ دہین)
 ﴿وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ﴾ (خہ لکی) ہیچ شاریکمان لہ ناو نہ بردوہ ﴿أَلَا وَهِيَ كِتَابٌ مَّعْلُومٌ﴾
 مہ گہر کاتی دیاری کراو بؤ لہ ناو چوونیان ہہ بوہ ﴿مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ﴾ وہ ہیچ ٹوممہ تیک
 پیش ناکہ ویت ﴿أَجَلَهَا وَمَا يَسْتَعْجِرُونَ﴾ لہ کاتی لہ ناو بردنی خوئی ہہ روہا دواش ناکہ وئی ﴿وَقَالُوا يَا أَيُّهَا الَّذِي﴾ (بی باوہران) ووتیان تہی تہو کہ سہی ﴿نُزِّلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ﴾ کہ قورئان نیراوتہ
 خوار بؤ سہرت ﴿إِنَّكَ لَمَجْنُونٌ﴾ بہ راستی تو شیتیت ﴿لَوْ مَا تَأْتِيَنَا بِالْمَلَكِ﴾ دہی بؤ فریشتمان
 بؤ ناہیتی (شایہ تی بدات تو پیغہ مہری) ﴿إِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِیْنَ﴾ تہ گہر تو لہ راست گویانیت
 ﴿مَا نَزَّلَ الْمَلَكُ إِلَّا الْبَحْتِ﴾ ٹیمہ فریشتمہ ناٹیرنہ خواروہ مہ گہر بہ راست و رہو ناہیت
 ﴿وَمَا كَانُوا إِذًا مُنظَرِينَ﴾ وہ تہو کاتہش تہوانہ مؤلت نادرین ﴿إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ﴾ بیگومان
 ہہر ٹیمہ قورئانمان نارڈوٹہ خواروہ ﴿وَإِنَّا لَهُ لَحَفِيظُونَ﴾ و بہ راستی ہہر ٹیمہش دہی پاریزین ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ﴾ سویندیت بیگومان ٹیمہ پیش تو پیغہ مہر انمان نارڈوہ ﴿فِي شِعَابِ الْأَوَّلِينَ﴾
 لہ ناو ہوزو کؤمہ لہ پیشوہ کاندہ ﴿وَمَا يَأْتِيَهُمْ مِنْ رَّسُولٍ﴾ ہیچ پیغہ مہر یکیان بؤ نہ ہاتوہ
 ﴿إِلَّا كَأَنَّهُمْ يَسْتَهْرِبُونَ﴾ ٹیلا گالتہ ولاقرتیمان بی کردوہ ﴿كَذَلِكَ سَأَلْنَاهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ﴾
 ٹاہو جوڑہ ٹیمہ تہو (قورئانہ) دہ خہینہ ناو دلئی تاوان بارانہ وہ ﴿لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ﴾ کہ چی تہوان
 باوہری بی ناہیتن ﴿وَقَدْ خَلَّتْ سَنَةُ الْأَوَّلِينَ﴾ کہ بیگومان باوو ریبازی پیشوہ کانیش ہہر و ابوہ ﴿وَوُفِّيَتْ حَاجَاتِهِمْ﴾ تہ گہر بؤمان بکر دنایہ تہوہ ﴿بَابِائِنَ السَّمَاءِ﴾ دہر گایہک لہ ٹاسمانہ وہ ﴿فَطَلَّوْا فِيهِ﴾
 یعجوں و تہوان پایدا بروشتناہ تہ سہرہ وہ ﴿لَقَالُوا إِنَّمَا سَكَّرَتْ أَبْصَارُنَا﴾ تہوسا دہیان ووت
 بیگومان ٹیمہ چاوبہ ستمان لیکراوہ ﴿بَلْ نَحْنُ قَوْمٌ مَسْحُورُونَ﴾ بہ لکو ٹیمہ کؤمہ لیکین جادوومان لی
 کراوہ ﴿

وَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَزَيَّنَّاهَا لِلنَّاظِرِينَ ﴿١٦﴾
 وَحَفِظْنَاهَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ ﴿١٧﴾ إِلَّا مَنْ أَسْرَقَ السَّمْعَ
 فَاتَّبَعَهُ وَشَهَابٌ مُبِينٌ ﴿١٨﴾ وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَالْقَيْنَا فِيهَا
 رَوَاسِيَ وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَّوْزُونٍ ﴿١٩﴾ وَجَعَلْنَا لَكُمْ
 فِيهَا مَعَايِشَ وَمَنْ لَسْتُمْ لَهُ بِرِزْقِينَ ﴿٢٠﴾ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا
 عِنْدَنَا خِزْيَانُهُ وَمَا نُنزِلُ إِلَّا بِإِقْدَارٍ مَّعْلُومٍ ﴿٢١﴾ وَأَرْسَلْنَا
 الرِّيحَ لَوَاقِحَ فَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَسْقَيْنَاكُمُوهُ وَمَا أَنْتُمْ
 لَهُ بِمُخْزِنِينَ ﴿٢٢﴾ وَإِنَّا لَنَحْنُ مُحِيءٌ وَنُحْمِيتُ وَنَحْنُ الْوَارِثُونَ ﴿٢٣﴾
 وَقَدْ عَلَّمْنَا الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنْكُمْ وَلَقَدْ عَلَّمْنَا الْمُسْتَخْرِينَ
 ﴿٢٤﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَحْشُرُهُمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿٢٥﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَا
 الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ ﴿٢٦﴾ وَالْجَانَ خَلَقْنَاهُ مِنْ
 قَبْلُ مِنْ نَارِ السَّمُومِ ﴿٢٧﴾ وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَكَةِ إِنِّي خَلَقْتُ بَشَرًا
 مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ ﴿٢٨﴾ فَاذْأَسْوَيْتُهُ وَوَفَّخْتُ فِيهِ
 مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ ﴿٢٩﴾ فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ
 أَجْمَعُونَ ﴿٣٠﴾ إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى أَنْ يَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ ﴿٣١﴾

﴿وَلَقَدْ جَعَلْنَا﴾ سویند به‌خوای بیگومان ئیمه دروستمان کردوه ﴿فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا﴾ چهند بورجیک له‌ئاسماندا ﴿وَرِيَّتَهَا اللَّطْفِطِينَ﴾ و‌ئهو (ئاسمانه) مان رازاندو‌ئهو به‌بۆ سه‌ره‌نج ده‌ران و ته‌ماشاکه‌ران ﴿وَحَفِظْنَا﴾ و‌ئهو (ئاسمانه) مان پاراستوه ﴿مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَّجِيمٍ﴾ له‌هه‌موو شه‌ینانیکی ده‌رکراو له‌به‌زه‌یی خوا ﴿إِلَّا مَنْ أَسْرَقَ السَّمْعَ﴾ مه‌گه‌ر ئه‌وانه‌ی که‌به‌دزیه‌وه گوی ده‌گرن ﴿فَاتَّبَعَهُ وَشَهِابٌ مُّبِينٌ﴾ یه‌کسه‌ر گر و ئاگریکی دیار دوا‌ی ده‌که‌ویت (و‌راوی ده‌نی) ﴿وَالْأَرْضَ مَدَدْنَا﴾ زه‌ویشمان راخستوه ﴿وَالْقِبْطَ فِيهَا رَوْسِيًّا﴾ و‌چهند کیوو شاخی دامه‌زراومان تیدا داناوو ﴿وَأَنْشَأْنَا فِيهَا﴾ و‌رواندوو مانه‌تیایدا ﴿مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَّوْزُونٍ﴾ له‌هه‌موو پروه‌ک و دره‌ختیک به‌رینک و پینکی ﴿وَجَعَلْنَا لِكُلِّ فِئْمَةٍ مَعِيشًا﴾ وه‌له‌و (زه‌ویه) دا‌هو‌کاره‌کانی ژیانمان بو‌ئیه‌وه‌رخساندوه ﴿وَمَنْ لَّسْنَا لَهُ بَرْزَقِينَ﴾ هه‌روه‌ها بو‌ئه‌وانه‌ش که‌ئیه‌وه‌رزق و‌رورزیان ناده‌ن ﴿وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا أَعِنْدَنَا خَزَائِنُهُ﴾ وه‌هیچ شتیک نییه مه‌گه‌ر خه‌زینه‌کانی لای ئیمه‌یه ﴿وَمَا نُنزِلُهُ إِلَّا بِقَدَرٍ مَعْلُومٍ﴾ و‌نای نی‌ین و نایده‌ین به‌ئه‌ندازوی دیاری کراو نه‌بیت ﴿وَأَرْسَلْنَا الرِّيحَ لَوْفِحَ﴾ وه‌با (هه‌وا) مان ناردوه که‌پیتینه‌ری دارو دره‌خت بیت ﴿فَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ ئه‌مجا له‌ئاسمانه‌وه بارانمان باراندوه ﴿فَأَنْسَيْنَاكُمْ﴾ وه‌ئیه‌وه‌مان پی‌تیراو کردوه ﴿وَمَا أَسْمُرُ لَهُ بِهِ جُنِينٌ﴾ له‌کاتیکدا ئیه‌وه‌تان ده‌توانی ئه‌و (ئاوه) خه‌زن بکه‌ن ﴿وَأَنَّا لَنَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ﴾ بیگومان هه‌ر ئیمه ده‌ژنین و ده‌شم‌رنین ﴿وَنَحْنُ الْوَارِثُونَ﴾ هه‌ر ئیمه‌ش میراتگری هه‌مووانین ﴿وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنْكُمْ﴾ سویند به‌خوای ئیمه‌ئاگادارین به‌وانه‌ی له‌پیش ئیه‌وه‌بوون ﴿وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَأْخِرِينَ﴾ و‌سویند به‌خوای بیگومان ئه‌وانه‌ش ده‌ناسین که‌باش ئیه‌وه‌دین ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَحْشُرُهُمْ﴾ بیگومان هه‌ر په‌روه‌ردگارت هه‌موویان کو‌ده‌کاته‌وه ﴿إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ﴾ به‌راستی هه‌ر خو‌ی کاردروستی زانایه ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ﴾ سویند بیت بیگومان ئیمه‌ئاده‌میمان دروست کرد ﴿مِنْ صَلْصَلٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ﴾ له‌قورینکی ره‌شی ترش‌وای ره‌ق ﴿وَالْجِبَانَ خَلَقْتَهُ مِنْ قَبْلُ﴾ جنو که‌شمان پیشتر دروست کرد ﴿مِنْ نَّارِ السَّمُومِ﴾ له‌ئاگریکی به‌تین ﴿وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰئِكَةِ﴾ (بیریان بخه‌روه‌ه) کاتیک په‌روه‌ردگارت به‌فریشته‌کانی فه‌رموو ﴿إِنِّي خَلَقْتُ بَشَرًا﴾ به‌راستی من به‌شه‌رینک دروست ده‌که‌م ﴿مِنْ صَلْصَلٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ﴾ له‌قورینکی ره‌شی ترش‌وای ره‌ق ﴿فَإِذَا سَوَّيْتُهُ﴾ هه‌ر کاتیک رینک و پینک کرد ﴿وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي﴾ و‌فوم به‌به‌ریدا کرد له‌رو‌حیک که‌خوم دروستم کردوه (مه‌به‌ست له‌دانه‌پالی روح بولای خوا ریزو ته‌شریفه) ﴿فَنفَعُوهُ وَسَجَدُوا لَهُ﴾ ده‌بی یه‌کسه‌ر سوژده‌ی بو‌به‌رن ﴿فَسَجَدَ الْمَلٰئِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ﴾ جا فریشته‌کان هه‌موو تیک‌را سوژده‌یان برد (بوی) ﴿إِلَّا إِبْلِيسَ﴾ ئیبلیس (شه‌یتان) نه‌بیت که‌سه‌ر پیچی کرد ﴿أَنْ يَكُونَ مَعَ السَّٰجِدِينَ﴾ له‌وه‌ی که‌له‌گه‌ل سوژده‌به‌راند

بیت ﴿

قَالَ يَا بَلِيسُ مَا لَكَ أَلَّا تَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ ﴿٣٢﴾ قَالَ لَمْ أَكُنْ
 لِأَسْجُدَ لِبَشَرٍ خَلَقْتَهُ وَمِنْ صَاصِلٍ مِّنْ حَمَائِمَ مَسْنُونٍ ﴿٣٣﴾
 قَالَ فَأَخْرِجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَحِيمٌ ﴿٣٤﴾ وَإِنَّ عَلَيْكَ اللَّعْنَةَ إِلَى يَوْمِ
 الدِّينِ ﴿٣٥﴾ قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿٣٦﴾ قَالَ فَإِنَّكَ
 مِنَ الْمُنظَرِينَ ﴿٣٧﴾ إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ﴿٣٨﴾ قَالَ رَبِّ بِمَا
 أَغْوَيْتَنِي لَأُزَيِّنَنَّ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَلَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ
 ﴿٣٩﴾ إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ ﴿٤٠﴾ قَالَ هَذَا صِرَاطٌ عَلَيَّ
 مُسْتَقِيمٌ ﴿٤١﴾ إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ إِلَّا مَنِ
 أَتَبَعَكَ مِنَ الْغَاوِينَ ﴿٤٢﴾ وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٤٣﴾
 لَهَا سَبْعَةُ أَبْوَابٍ لِّكُلِّ بَابٍ مِنْهُمْ جُزْءٌ مَّقْسُومٌ ﴿٤٤﴾ إِنَّ
 الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٤٥﴾ أَدْخُلُوهَا بِسَلَامٍ إِمْنِينَ ﴿٤٦﴾
 وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِّنْ غَلٍّ إِخْوَانًا عَلَىٰ سُرُرٍ مُّتَقَابِلِينَ
 ﴿٤٧﴾ لَا يَمَسُّهُمْ فِيهَا نَصَبٌ وَمَا هُمْ مِنْهَا بِمُخْرَجِينَ ﴿٤٨﴾
 * نَبِيِّ عِبَادِي أَنِّي أَنَا الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٤٩﴾ وَأَنَّ عَذَابِي
 هُوَ الْعَذَابُ الْأَلِيمُ ﴿٥٠﴾ وَنَبِّئْهُمْ عَنْ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ ﴿٥١﴾

﴿قَالَ يَا بَلِيسُ مَا لَكَ﴾ (خوا) فہر مووی ئەئی ئیبلیس بو چی تو ﴿أَلَا تَتَكُونُ مَعَ السَّاجِدِينَ﴾ له گەل سوژده بهراندانە بوویت؟! ﴿قَالَ لَا أَكُنْ لِأَسْجُدَ لِبَشَرٍ﴾ (ئیبلیس) ووتی: من هیچ کاتی سوژده نابەم بو بەشەریک ﴿حَلَقْتَهُ مِنْ صَلْصَلٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ﴾ کە دروست کردوو له قورنکی رەشی ترشای رەق ﴿قَالَ فَأَخْرِجْ مِنْهَا﴾ (خوای پتی) فەر موو دەلهوئ (بەهەشت) برۆدەرەو ﴿فَإِنَّكَ رَجِيمٌ﴾ چونکە بەراستی تو لەبەزەیی من دەر کراوی ﴿وَإِنْ عَلَيكَ اللَّعْنَةُ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ﴾ وە بەراستی نەفرینت لەسەرە تاروژی دوایی ﴿قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ﴾ ووتی ئەئی پەرورەدگارم دەئی مۆلەتم بدە تاروژی (مردووان) زیندوو دە کریتەوہ ﴿قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ﴾ (خوای) فەر مووی ئەوہ بەراستی تو لەمۆلەت دراوانی ﴿إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ﴾ تاروژی کە کاتی دیاری کراوہ ﴿قَالَ رَبِّ إِنَّمَا أَغْوَيْتَنِي﴾ ووتی ئەئی پەرورەدگارم لەبەر ئەوہی گومرات کردم ﴿لَأَزِيدَنَّ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ بیگو مان خوشی (دوئی) یان لەزەویدا بو دەر ازینمەوہ ﴿وَلَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ وە بەراستی هەموویان گومرای دە کەم ﴿إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ﴾ بەندە دلسوژە کانت نەبیت ﴿قَالَ هَذَا صِرَاطٌ عَلَيَّ مُسْتَقِيمٌ﴾ (خوای) فەر مووی ئەمە ریگای هەق و راستە بەرەو من ﴿إِنَّ عِبَادِي﴾ بەراستی بەندە کانی من ﴿لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ﴾ تو هیچ دەسەلاتت نیە بەسەر یاندا ﴿إِلَّا مَنْ اتَّبَعَكَ مِنَ الْغَاوِينَ﴾ جگە لەو گومرایانەئی کە شویتت کەوتوون ﴿وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ وە بیگو مان دۆزەخ جیگای هەموویانە ﴿لَهَا سَبْعَةُ أَبْوَابٍ﴾ (دۆزەخ) حەوت دەر گای هەبە ﴿لِكُلِّ بَابٍ مِنْهُمُ جُزْءٌ مَّقْسُومٌ﴾ هەر دەر گایە کیشیان لەوانە دابەش کراوہ بو چەند بەشیک ﴿إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ﴾ بەراستی خو پاریزو لە خواترسان لەناو باخات و کانیادان ﴿أَدْخُلُوها إِسْلَامًا آمِنِينَ﴾ (بیسان دەووتریت) بچنە ناویانەوہ بەهیمنی و ئاسوودەیی ﴿وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غِلٍّ﴾ هەر رق و کینەبەک لەدلیاندا بوو بیت دەرمان هیناوە ﴿إِخْوَانًا عَلَى سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ﴾ برای بەکترن بەرامبەر بەکترن لەسەر کورسی دانیشتوون ﴿لَا يَمَسُّهُمْ فِيهَا نَجَسٌ﴾ لەویدا ماندوو بوونیان تووش نایەت ﴿وَمَا هُمْ مِنْهَا بِمُخْرَجِينَ﴾ و هەر گیز لەو (بەهەشتە) دەرنا کرین ﴿نَبِيِّ عِبَادِي﴾ هەوال بدە بەبەندە کانم ﴿أَنَا الْعَفُورُ الرَّحِيمُ﴾ کە بەراستی هەر من لیوور دەئی میهرەبانم ﴿وَأَنْتَ عَذَابٌ مُؤَلِّمٌ﴾ و بیگو مان هەر سزای منە سزای سەخت ﴿وَنَبَذْنَاهُمْ عَنْ صِفِّيفٍ إِبْرَاهِيمَ﴾ وە هەواییان پی بدە دەر بارەئی میوانە کانی ئیبراهیم ﴿

إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ إِنَّا مِنْكُمْ وَجِلُونَ ﴿٥٢﴾ قَالُوا
 لَا تَوَجَّلْ إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ ﴿٥٣﴾ قَالَ أَبَشَّرْتُمُونِي عَلَىٰ أَنْ
 مَسَّنِيَ الْكِبَرُ فِيهِ تَبَشِّرُونَ ﴿٥٤﴾ قَالُوا بَشَّرْنَاكَ بِالْحَقِّ
 فَلَا تَكُن مِّنَ الْقَانِطِينَ ﴿٥٥﴾ قَالَ وَمَنْ يَقْنَطُ مِن رَّحْمَةِ
 رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُّونَ ﴿٥٦﴾ قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ
 ﴿٥٧﴾ قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ ﴿٥٨﴾ إِلَّا آلَ لُوطٍ
 إِنَّا لَمُنَجِّوهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٥٩﴾ إِلَّا امْرَأَتَهُ وَقَدَّرْنَا إِنَّهَا لَمِنَ
 الْغَابِرِينَ ﴿٦٠﴾ فَلَمَّا جَاءَ آلَ لُوطٍ الْمُرْسَلُونَ ﴿٦١﴾ قَالَ
 إِنَّكُمْ قَوْمٌ مُّنْكَرُونَ ﴿٦٢﴾ قَالُوا بَلْ جِئْنَاكَ بِمَا كَانُوا فِيهِ
 يَمْتَرُونَ ﴿٦٣﴾ وَأَتَيْنَاكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٦٤﴾ فَأَسْرِ
 بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِّنَ اللَّيْلِ وَاتَّبِعْ أَدْبُرَهُمْ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ
 وَأْمُضْ وَأَحِيثُ تَوْمَرُونَ ﴿٦٥﴾ وَقَصَيْنَا إِلَيْهِ ذَلِكَ الْأَمْرَ أَنَّ
 دَابِرَهُمْ لَآءٌ مَّقْطُوعٌ مُّصْبِحِينَ ﴿٦٦﴾ وَجَاءَ أَهْلَ الْمَدِينَةِ
 يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٦٧﴾ قَالَ إِنَّ هَؤُلَاءِ ضَيْفِي فَلَا تَفْضَحُونِ ﴿٦٨﴾
 وَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تَخْزُونِ ﴿٦٩﴾ قَالُوا أَوَلَمْ نَنْهَكَ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿٧٠﴾

﴿إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلِّمًا﴾ کاتیک چوونہ زورہوہ بؤلای ووتیان سه لامت لی بیت ﴿قَالَ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ﴾ (ئیراہیم) ووتی بہ راستی ئیمہ لیتان دہ ترسین ﴿قَالُوا لَا تَوْجَلْ﴾ ووتیان (بئی) مہ ترسہ ﴿إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ﴾ بہ راستی ئیمہ مژدہت دہدہ بئینی بہ (لہدایک بوونی) کورینکی زانا ﴿قَالَ أَشْرَكْتُمُونِي﴾ ووتی ئایا مزگینیم ہی دہدہن ﴿عَلَىٰ أَنْ مَسَّنِيَ الْكِبَرُ﴾ لہ کاتیکدا کہ پیر بووم ﴿فَبَشِّرُونِي﴾ ئیر چہی مژدہیہ کم دہدہنی ﴿قَالُوا بَشِّرْنَا بِالْحَقِّ﴾ ووتیان ئەو مژدہی داومانہ پیت راستہ (ودیتہ دی) ﴿فَلَا تَكُن مِّنَ الْقٰدِطِينَ﴾ جا لہ نائومیدان مہبہ ﴿قَالَ وَمَنْ يَقْنَطُ مِن رَّحْمَةِ رَبِّهِ﴾ ووتی جا کئی لہ میہرہ بانئ پەرورہ دگاری نائومید دہ بیت ﴿إِلَّا الضَّالُّونَ﴾ گو مرایان نہ بیت ﴿قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ﴾ (ئیراہیم) فہر مووی ئەہی رہوانہ کراوان (ی خوا) چ کارینکی گرنگتان ہہ بہ ﴿قَالُوا إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَىٰ قَوْمِ مُجْرِمِينَ﴾ ووتیان بہ راستی ئیمہ نیر دراوین بؤ سہر گہ لینکی تاوانبار (لہ ناویان بہرین) ﴿إِلَّا آلَ لُوطٍ إِنَّا لَمَجُوعُهُمُ أَجْمَعِينَ﴾ جگہ لہ مالان و مندالی لوط کہ بینگومان ہہ موویان رزگار دہ کہین ﴿إِلَّا أَمْرًا تَقْدَرْنَا إِنَّا هَالِكُونَ﴾ ژنہ کہی نہ بیت کہ بینگومان بریار مانداوہ ئەو لہ ریزی تیاچواندا بیت ﴿فَلَمَّا جَاءَ آلَ لُوطٍ الْمُرْسَلُونَ﴾ جا کاتیک نیر دراوہ کان ہاتن بؤ لای خاوخیزانی لوط ﴿قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ مُّكْرُونَ﴾ (لوط) ووتی بہ راستی ئیوہ دہستہیہ کی نہ ناسراون ﴿قَالُوا بَلْ جِنَّتَكَ﴾ ووتیان بہ لکو ئیمہ بؤمان ہیناوی ﴿بِمَا كَانُوا فِيهِ يَمْتَرُونَ﴾ ئەو (سزای) کہ ئەوان تیندا دوو دل بوون ﴿وَأْتَيْنَاكَ بِالْحَقِّ﴾ وہ ئیمہ راستیمان بؤ تو ہیناوہ ﴿وَأِنَّا لَصٰدِقُونَ﴾ بینگومان ئیمہ راست گوین ﴿فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِّنَ اللَّيْلِ﴾ جا کہواتہ لہ بہ شینکی شہودا شہورہوی بہ (شوینکہ ووتوان و) خاوخیزانت بکہ (لہ شار دہر چؤ) ﴿وَاتَّبَعِ أَزْوَاجَهُمْ﴾ و خؤت دویان بکہوہ ﴿وَلَا يَلْتَفِتْ مِنكُمْ أَحَدٌ﴾ ہیچ کامتان لانہ کہ نہوہ ﴿وَأَمْضُوا حَيْثُ تُؤْمَرُونَ﴾ ویرؤن بؤ ئەو شوینہی کہ فہر ماتتان پندر اوہ ﴿وَفَضَّلْنَا إِلَيْهِ ذَلِكَ الْأَمْرَ﴾ ئەم کارہمان بہ نینگا بہ لوط راگہ یاند ﴿أَنْ دَابِرَ هَؤُلَاءِ مَقْطُوعٌ مُّصْحِحَاتٍ﴾ کہ بینگومان لہ بہرہ بیاند ئەوانہ دوا بر او دہبن (ہہ موویان لہ ناو دہ چن) ﴿وَجَاءَ أَهْلَ الْمَدِينَةِ يَسْتَبْشِرُونَ﴾ جا خہ لکی (نیر بازی) شارہ کہ ہاتن (بہرہ و مالی لوط) و مژدہ بان بہیہ کتری دہدا ﴿قَالَ إِنَّ هَؤُلَاءِ ضَيْفِي﴾ (لوط) ووتی دلنیابن ئەمانہ میوانی منن ﴿فَلَا تَضْحَكُوا﴾ دہی ئابروم مہ بہن ﴿وَأَتَقُوا اللَّهَ وَلَا تَحْزَنُوا﴾ و لہ خوا بترسن و شہر مہزار و پرسیوام مہ کہن ﴿قَالُوا أَوَلَمْ نُنهَكْ عَنِ الْعَالَمِينَ﴾ ووتیان ئیمہ پیمان نہوونیت نابئ بہرگری لہ کہس بکہیت (نابئ کہس توخت بکہویت) ﴿﴾

قَالَ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي إِنْ كُنْتُمْ فَعَلِينَ ﴿٧١﴾ لَعَمْرُكَ إِنَّهُمْ لَفِي سَكْرَتِهِمْ
 يَعْمَهُونَ ﴿٧٢﴾ فَأَخَذْتَهُمُ الصَّيْحَةُ مُشْرِقِينَ ﴿٧٣﴾ فَجَعَلْنَا عَلَيْهِمَا
 سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِنْ سِجِّيلٍ ﴿٧٤﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ
 لَآيَاتٍ لِّالْمُتَوَسِّمِينَ ﴿٧٥﴾ وَإِنَّهَا لِسَبِيلٍ مُّقِيمٍ ﴿٧٦﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ
 لَآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٧٧﴾ وَإِنْ كَانَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ لَظَالِمِينَ ﴿٧٨﴾
 فَاتَّقَمْنَا مِنْهُمْ وَإِنَّهُمَا لَبِإِمَامٍ مُّبِينٍ ﴿٧٩﴾ وَلَقَدْ كَذَّبَ أَصْحَابُ
 الْحِجْرِ الْمُرْسَلِينَ ﴿٨٠﴾ وَءَاتَيْنَهُمْ آيَاتِنَا فَكَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ﴿٨١﴾
 وَكَانُوا يُنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا آمِنِينَ ﴿٨٢﴾ فَأَخَذْتَهُمُ
 الصَّيْحَةُ مُصْبِحِينَ ﴿٨٣﴾ فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨٤﴾
 وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَإِنَّ
 السَّاعَةَ لَآتِيَةٌ فَاصْفَحِ الصَّفْحَ الْجَمِيلَ ﴿٨٥﴾ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ
 الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ ﴿٨٦﴾ وَلَقَدْ ءَاتَيْنَاكَ سَبْعًا مِنْ الْمَثَانِي
 وَالْقُرْءَانَ الْعَظِيمَ ﴿٨٧﴾ لَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا
 مِنْهُمْ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَاخْفِضْ جَنَاحَكَ لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٨﴾ وَقُلْ
 إِنِّي أَنَا النَّذِيرُ الْمُبِينُ ﴿٨٩﴾ كَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى الْمُقْتَسِمِينَ ﴿٩٠﴾

﴿قَالَ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي﴾ (لوط) فەر مووی ئانه‌وانه کچانی منن (ماره‌یان کهن) ﴿إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ﴾ ته‌گەر ئیوه (ئه‌ه‌وکاره) ئەنجام د‌ه‌دهن ﴿لَعَمْرُكَ إِنَّهُمْ﴾ سویند به‌ته‌مەن و ژبانی تو (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) به‌راستی ئەوانه ﴿لَنْ يَسْكُرَيْهِنَّ يَعْهَوْنَ﴾ له‌سه‌ر خووشی خو‌ی‌اندا سه‌ر‌گ‌ه‌ردانن ﴿فَأَخَذْتَهُمُ الصَّيْحَةَ مُسْرِقِينَ﴾ جا له‌کاتی خو‌ر هه‌له‌اتندا شریخه‌یه‌کی به‌هیز گرتنی ﴿فَجَعَلْنَاهُنَّ سَاقِلَةً﴾ ته‌مجا ئەو (شاره) مان سه‌رو ژیر کرد ﴿وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِنَّ حِجَارَةً مِّن سِجِّيلٍ﴾ و گلی به‌ردینمان به‌سه‌ردا باراندن ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّمُتَوَسِّمِينَ﴾ به‌راستی له‌مه‌دا به‌لگه‌ی زور هه‌یه‌بو ئەوانه‌ی بیرده‌که‌نه‌وه ﴿وَإِنَّهَا لَلبَيْبِلُ الْمُقْبِرِ﴾ وه‌ بینگومان ئەو (شاره و یران کراوه) له‌سه‌ر رینگای سه‌ره‌کی (کاروانه‌کان) دایه ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّمُؤْمِنِينَ﴾ به‌راستی له‌وه‌دا به‌لگه‌ی گ‌رنگ هه‌یه‌بو به‌رواداران ﴿وَإِنْ كَانَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ ظَالِمِينَ﴾ به‌راستی خاوه‌ن باخاته‌ زور پره‌کانیش (قهومی شو‌عه‌یب) له‌سته‌م کاران بوون ﴿فَاتَّقِمْنَا مِنْهُمُ﴾ جا تو‌له‌مان لئ سەندن ﴿وَإِنَّهُمْ لِبِلَامٍ مَّوْمِنِينَ﴾ جا به‌راستی ئەم دووانه‌له‌سه‌ر رینگایه‌کی ئاشکرادان ﴿وَلَقَدْ كَذَّبَ أَصْحَابُ الْحِجْرِ الْمُرْسِلِينَ﴾ سویند به‌خوا بینگومان خه‌لکی حیج‌ریش (گه‌له‌که‌ی صالح) به‌روایان به‌پیغه‌مبه‌ره‌کانیان نه‌کرد ﴿رَبِّ انبِئْهُمْ آيَاتِنَا﴾ به‌لگه‌و نیشانه‌کانی خو‌مانمان پیدان ﴿فَكَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ﴾ به‌لام ئەوان به‌روایان لئ وه‌ر گپ‌را ﴿وَكَانُوا يَتَحَدَّثُونَ مِنَ الْجِبَالِ﴾ ئەوانه‌له‌شاخه‌کاندا ده‌یانتاشی ﴿يَبُوءُآءِ آمِنِينَ﴾ خانووی زوری (قایمی) بئ ترس و بیم ﴿فَأَخَذْتَهُمُ الصَّيْحَةَ مُصْبِحِينَ﴾ ته‌مجا ده‌نگ و بیا‌هه‌ل‌شاخانیکی به‌هیز گرتنی له‌به‌ره‌به‌یاندا ﴿فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَّا كَانُوا يُكْسِبُونَ﴾ جا هه‌ر چیان کردبوو (خانوو له‌چیا‌کاندا) هه‌یج سوودی پئ نه‌گه‌یانندن ﴿وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ وه‌ ئی‌مه‌ ئاسمانه‌کان و زه‌ویمان دروست نه‌کردوه ﴿وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا الْآبَاقُ﴾ ئەوه‌ش له‌نیواناندا یه‌به‌ه‌ق و راستی نه‌بیئت ﴿وَإِنَّ السَّاعَةَ لَآتِيَةٌ﴾ وه‌ بینگومان روژی دوا‌یی دیت ﴿فَأَصْفَحْ أَصْفَحَ الْجَمِيلِ﴾ توش به‌جوانی چا‌وپوشی بکه‌ لیان ﴿إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ﴾ به‌راستی هه‌ر به‌روه‌ر دگارت به‌دی هه‌ت‌ه‌ری زانایه ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَاكَ سَعَاءً مِّنَ الْمَثَانِ﴾ سویند به‌خوا به‌راستی سه‌وت ئایه‌تی دووباره‌ کراوه‌مان بئ به‌خشیت (مه‌به‌ست له‌ سوره‌تی الفاتحه‌یه‌که‌ چەند جارێک له‌ نوێژدا دووباره‌ ده‌بیته‌وه) ﴿وَالْقُرْآنَ الْعَظِيمَ﴾ هه‌روه‌ها قورئانی گه‌وره‌ش ﴿لَا تَحْذَنَّ عَيْتِكَ إِلَىٰ مَاتَعْتَابِيَّةٍ﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) چاوت مه‌به‌ره‌ ئەو نازو نیعمه‌تی (دونیا) که‌دا‌وامانه‌به‌ ﴿أَزْوَاجًا مِنْهُمْ﴾ کو‌مه‌لێک له‌و بئ باوه‌رانه‌ ﴿وَلَا تَحْزَنَ عَلَيْهِمْ﴾ وه‌میان بو‌مه‌خو ﴿وَاحْضِصْ جَنَاحَكَ لِمُؤْمِنِينَ﴾ وه‌ بالی به‌زه‌یی راخه‌ بو‌ به‌رواداران ﴿وَقُلْ إِنِّي أَنَا النَّذِيرُ الْمُبِينُ﴾ وه‌ بلئ به‌راستی من ترسینه‌ریکی روون و ئاشکرام (ده‌تان ترسینم له‌ سزایه‌ک) ﴿كَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى الْمُقْتَسِمِينَ﴾ وینه‌ی ئەو (سزایه‌ی) ناردمان بو‌ دابه‌ش که‌ران (مه‌به‌ست بئ جو‌له‌که‌ و گا‌وره‌کانه‌که‌ باوه‌ریان ده‌کرد به‌هه‌ندیکی قورئان و بئ باوه‌ریش بوون به‌هه‌ندیکی تری) ﴿

الَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْءَانَ عِضِينَ ﴿٩١﴾ فَوَرَبِّكَ لَنَسَعَنَّهُمْ
 أَجْمَعِينَ ﴿٩٢﴾ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٣﴾ فَأَصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ وَأَعْرِضْ
 عَنِ الْمُشْرِكِينَ ﴿٩٤﴾ إِنَّا كَفَيْنَاكَ الْمُسْتَهْزِئِينَ ﴿٩٥﴾ الَّذِينَ
 يَجْعَلُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَسَوْفَ يَعْمَلُونَ ﴿٩٦﴾ وَلَقَدْ نَعَّمْنَا
 أَنَّكَ يَضِيقُ صَدْرُكَ بِمَا يَقُولُونَ ﴿٩٧﴾ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُنْ
 مِنَ السَّاجِدِينَ ﴿٩٨﴾ وَأَعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ ﴿٩٩﴾

سُورَةُ التَّحَلُّ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَتَىٰ أَمْرُ اللَّهِ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ سُبْحٰنَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ
 ﴿١﴾ يُنزِلُ الْمَلَائِكَةَ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ
 عِبَادِهِ أَنْ أَنْذِرُوا أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونِ ﴿٢﴾ خَلَقَ
 السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ تَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٣﴾ خَلَقَ
 الْإِنسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُّبِينٌ ﴿٤﴾ وَالْأَنْعَامَ
 خَلَقَهَا لَكُمْ فِيهَا دِفْءٌ وَمَنْفَعٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ
 ﴿٥﴾ وَلَكُمْ فِيهَا جَمَالٌ حِينَ تُرِيحُونَ وَحِينَ تَسْرَحُونَ ﴿٦﴾

﴿الَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْآنَ عِضِينَ﴾ ئەوانە ی که قورئانیان کردە چەند بەشەوہ (باوەردار بوون بەهەندیکی و کافریش بوون بەوہی تری) ﴿۹۱﴾ ﴿قَوْلِكَ لَسَعَلَّهِنَّ أَجْمَعِينَ﴾ جا سویند بە پەروەردگارت پرسیار لەهەموویان دەکەین ﴿۹۲﴾ ﴿عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ لەوہی کہ دەیانکرد (لەدونیادا) ﴿۹۳﴾ ﴿فَأَصْحَابُ بُعَاثٍ﴾ جا ھەر فەرمانیکت پی دەدریت بەناشکرارای گەینە ﴿وَأَعْرَضَ عَنِ الْمُشْرِكِينَ﴾ و گوی بەھاوہبش دانەران مەدە ﴿۹۴﴾ ﴿إِنَّا كَفَيْنَاكَ الْمُسْتَهْزِئِينَ﴾ بەراستی ئیمە تو دەپارێزین لەشەر و بیلانی ئەو کہسانە ی گالتە و لاقرتی دەکەن بە ئاینەکەت ﴿۹۵﴾ ﴿الَّذِينَ يَجْعَلُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ﴾ ئەوانە ی لەگەڵ خوادا پەرستراویکی تر دادەنن ﴿فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ﴾ جا دواتر دەزانن (چۆن سزایان دەدەین) ﴿۹۶﴾ ﴿وَلَقَدْ نَعَأْنَا﴾ سویند بەخوا بیگومان ئیمە دەزانن ﴿إِنَّكَ بَصِيقٌ صَدْرُكَ بِمَا يَقُولُونَ﴾ کہ بەراستی تو دلت تەنگ دەبی بەوہی ئەوانە دەیلین ﴿۹۷﴾ ﴿فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ﴾ کہواتە تەسبیحانی پەروەردگارت بکە ﴿وَكُن مِّنَ السَّاجِدِينَ﴾ و لەسوژدە بەران بە ﴿۹۸﴾ ﴿وَأَعْبُدْ رَبَّكَ﴾ و پەروەردگارت بپەرستە ﴿حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ﴾ ھەتا مردن یەخەت پی دەگریت ﴿۹۹﴾

سوره قی ﴿النحل﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بەناوی خوای بەخشیندە ی میھربان

﴿إِنِّي أَمْرُ اللَّهِ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ﴾ ئەوا فەرمانی خوا (بە سزادانیان) ھات بۆیە پەلە مەکەن (لەھانتی) ﴿سُبْحَانَكَ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ پاک و بیگەردی بو خوا لەھەر شتیک ئەوانە دەیکەن بەھاوہبشی ﴿يُنزِلُ الْمَلَكُ الْكَلِمَةَ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ﴾ فریشتە دەنیریتەخواروہ بەوہی بەفەرمانی خوای ﴿عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ﴾ بو ھەر کہ سیك لەبەندەکانی کہ خوای بیویت ﴿أَن نَّذَرُوا﴾ بەوہی کہ خەلکی بترسینن ﴿أَنَّهُ لَوْلَا إِلَهٌ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونِ﴾ کہ بەراستی بیجگە لەمن هیچ پەرستراویکی تر نی یە کہواتە ھەر لەمن بترسن ﴿۱﴾ ﴿خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ﴾ (خوا) ئاسمانەکان و زوہی بەھەق دروست کرد ﴿تَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ بەرزو بلندە لەھەرچی ئەوانە دەیکەن بەھاوہبشی ﴿۲﴾ ﴿خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ﴾ (خوای گەورە) ئادەمی دروست کرد لە دلوپە ئاویک ﴿فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُّبِينٌ﴾ کہ چی بو تە دوژمنیکی ئاشکرای (بەرنامەکە ی خودا) ﴿۳﴾ ﴿وَالآنَعَمَّ خَلَقَهَا لَكُمْ﴾ ئازەلشی بو ئیوہ دروست کردووہ ﴿فِيهَا دِفْءٌ وَمَنْعُومٌ﴾ کہ (ھۆی) گەرمایی و کەلکیان تێدایە ﴿وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ﴾ وە لە (گۆشتی) ئەوان دەخۆن ﴿۴﴾ ﴿وَلَكُمْ فِيهَا جَمَالٌ﴾ وە بو ئیوہ ھەبە لەو (ئازەلانەدا دیمەنی) جوانی و رازاوہ ﴿حِينَ تَرْجُونَ وَحِينَ تَسْرَحُونَ﴾ کاتی دەیان ھیننەوہ لە لەوەرگا و کاتیکیش دەیان بەن بو لەوەرگا ﴿۵﴾

وَتَحْمِلُ أَثْقَالَكُمْ إِلَىٰ بَلَدٍ لَّمْ تَكُونُوا بِلَاغِيهِ إِلَّا بَشِقًا
 الْأَنْفُسِ إِنَّ رَبَّكُمْ لَرءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿٧﴾ وَالْخَيْلَ وَالْبِغَالَ
 وَالْحَمِيرَ لِتَرْكَبُوهَا وَزِينَةً وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨﴾
 وَعَلَى اللَّهِ قَصْدُ السَّبِيلِ وَمِنْهَا جَائِرٌ وَلَوْ شَاءَ لَهَدَاكُمْ
 أَجْمَعِينَ ﴿٩﴾ هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لَكُمْ
 مِنْهُ شَرَابٌ وَمِنْهُ شَجْرٌ فِيهِ تُسِيمُونَ ﴿١٠﴾ يُبْتِغِي لَكُمْ
 بِهِ الزَّرْعَ وَالزَّيْتُونَ وَالنَّخِيلَ وَالْأَعْنَابَ وَمِنْ كُلِّ
 الثَّمَرَاتِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ
 ﴿١١﴾ وَسَخَّرَ لَكُمْ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ
 وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٌ بِأَمْرِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ
 يَعْقِلُونَ ﴿١٢﴾ وَمَا ذَرَأَ لَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُخْتَلِفًا
 أَلْوَانُهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٣﴾
 وَهُوَ الَّذِي سَخَّرَ الْبَحْرَ لِتَأْكُلُوا مِنْهُ لَحْمًا طَرِيًّا
 وَتَسْتَخْرِجُوا مِنْهُ حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلْكَ مَوَاجِرَ
 فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٤﴾

﴿وَتَحْمِلُ أَثْقَالَكُمْ إِلَىٰ بَلَدٍ﴾ (هه‌هندي له‌و مالآتانه) باره‌کانتان هه‌لده‌گرن (وده‌بیهن) بؤ‌شار و جینگایه ﴿لَمْ تَكُونُوا إِلَيْهِ إِلَّا شِقَاقَ الْأَنْفُسِ﴾ که‌ئیوه پئی نه‌ده‌گه‌یشتن مه‌گه‌ر زؤر به‌ناره‌حده‌ت نه‌بیته ﴿إِنَّ رَبَّكُمْ لَرؤُوفٌ رَّحِيمٌ﴾ به‌راستی به‌روه‌ردگار تان زؤر به‌سؤز و به‌به‌زه‌یی به (بؤ‌ئاده‌می) ﴿وَالْحَبَلُ وَالْقَالُ وَالْحَمِيرُ﴾ وه‌ئه‌سپ و ماین و ئیسترو گوی درئژ (ی بؤ‌دروست کردون) ﴿لَتَرْكَبُنَّهَا وَزِينَةً﴾ له‌به‌رئه‌وه‌ی سواریان بن و هؤی رازانه‌وه‌ش بن بؤ‌ئیوه ﴿وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ وه (خوا) شتی وا دروست ده‌کات که (ئیستا) ئیوه‌نایزانن ﴿وَعَلَى اللَّهِ فَصْدُ السَّبِيلِ﴾ ریگای راست نیشان‌دان (به‌به‌نده‌کان) ته‌نها بؤ‌خوابه ﴿وَمِنْهَا جَائِرٌ﴾ وه‌هه‌ندیک له‌ریگاکان لارو ناریکه ﴿وَلَوْ شَاءَ لَهَدَيْنَاكُمْ أَجْمَعِينَ﴾ وه‌ئه‌گه‌ر (خوا) بیویستایه‌هه‌مووتانی رینمونی ده‌کرد ﴿هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ ئه‌و (خوا) زاتیکه که له‌ئاسمانه‌وه‌بارانی بؤ‌باراندون ﴿لَكُمْ مِنْهُ شَرَابٌ﴾ ئاو خوارده‌نه‌وتان له‌و (بارانه) به ﴿وَمِنْهُ شَجَرٌ فِيهِ تُسِيمُونَ﴾ وه‌وئ سه‌وز بوونی روه‌کیشه که‌مه‌ر و مالآتی لی ده‌له‌وه‌رینن ﴿يُنْبِتُ لَكُمْ بِهِ الزَّرْعَ﴾ به‌و (ئاوه‌خوا) بؤ‌تان ده‌روینت کشتو‌کال ﴿وَالزُّبُرُ وَالنَّخِيلَ وَالْأَعْنَابَ﴾ و زه‌یتوون و دار خورما میو و ره‌ز ﴿وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ﴾ وه‌ه‌موو به‌رو میوه‌یه‌ک ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾ به‌راستی له‌وه‌دا (باس کرا) به‌لگه‌یه‌کی روون هه‌یه‌بؤ ئه‌و که‌سانه‌ی بیرده‌که‌نه‌وه ﴿وَسَخَّرَ لَكُمْ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ﴾ وه‌رامی هیناوه‌بؤ‌تان شه‌وو رؤژ (له‌خز مه‌تی ئیوه‌دابه) ﴿وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ﴾ و خؤرو مانگ ﴿وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ﴾ هه‌روه‌ها ئه‌ستیره‌کانیش رام هینراوون به‌فه‌رمانی خوا ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾ به‌راستی له‌وه‌دا (باس کرا) به‌لگه‌ی زؤر هه‌یه‌بؤ ئه‌وانه‌که‌ژیرن و تیده‌گه‌ن ﴿وَمَا ذَرَأَ لَكُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ وه (رامی هیناوه) بؤ‌تان ئه‌وه‌ی دروستی کردووه‌له‌زه‌ویدا و بلاوی کردووه‌هه ﴿مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ﴾ که‌ره‌نگ و جؤریان جیاوازه ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ﴾ به‌راستی له‌وه‌دا باسکرا ﴿لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ﴾ نیشانه‌یه‌کی روون هه‌یه‌بؤ ئه‌وانه‌ی که‌ئامؤژگاری وه‌رده‌گرن ﴿وَهُوَ الَّذِي سَخَّرَ الْبَحْرَ لِتَأْكُلُوا مِنْهُ لَحْمًا طَرِيًّا﴾ وه‌ئو (خوابه) زاتیکه که‌ده‌ریای رام هیناوه‌بؤ ئه‌وه‌ی گوشتی تازه‌ی لی بخؤن (مه‌به‌ست ماسی وهاوشیوه‌کانیه‌تی) ﴿وَلَسْتَ تَخْرُجُ مِنْهُ حَالِيَةً تَلْبَسُونَهَا﴾ وه‌بؤ ئه‌وه‌ی خشلیشی لی ده‌ر به‌یتن که‌ده‌ی پؤشن (بؤ‌خؤ رازاندنه‌وه‌هه‌ک دور و سه‌ده‌ف و مرواری) ﴿وَتَرَى الْفُلْكَ مَوَاجِرَ فِيهِ﴾ و که‌شتیه‌کان ده‌بینی ئاوی ده‌ریاکه له‌ت ده‌که‌ن ﴿وَلَيَتَّبِعُوهُ مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ وه‌بؤ ئه‌وه‌ی هه‌ندیک له‌فه‌زل و رؤزی خوا به‌ده‌س بیتن و بؤ ئه‌وه‌ی سوپاسی خواش بکه‌ن ﴿۱۴﴾

وَالْقَى فِي الْأَرْضِ رَوَاسِي أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَأَنْهَارًا وَسُبُلًا
 لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥﴾ وَعَلَّمَتِ بِالنَّجْمِ هُمْ يَهْتَدُونَ
 ﴿١٦﴾ أَفَمَنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿١٧﴾ وَإِنْ
 تَعُدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا إِنَّ اللَّهَ لَعَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٨﴾
 وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَسْرُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ﴿١٩﴾ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ
 مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ ﴿٢٠﴾ أَمْوَاتٌ
 غَيْرَ أَحْيَاءٍ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ﴿٢١﴾ إِلَهُكُمْ إِلَهٌُ
 وَاحِدٌ فَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ قُلُوبُهُمْ مُنْكَرَةٌ وَهُمْ
 مُسْتَكْبِرُونَ ﴿٢٢﴾ لَاجِرْمَ أَنْ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا تَسْرُونَ وَمَا
 يُعْلِنُونَ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْتَكْبِرِينَ ﴿٢٣﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ
 مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ قَالُوا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٢٤﴾ لِيَحْمِلُوا
 أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَمِنْ أَوْزَارِ الَّذِينَ يُضِلُّونَهُمْ
 بِغَيْرِ عِلْمٍ ۗ الْأَسَاءَ مَا يَزُرُونَ ﴿٢٥﴾ قَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
 فَأَتَى اللَّهُ بُنْيَانَهُمْ مِنَ الْقَوَاعِدِ فَخَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ
 مِنْ فَوْقِهِمْ وَأَتَاهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٦﴾

﴿وَالْقَلَىٰ فِي الْأَرْضِ رَوَىٰ﴾ وہ (خوا) لہزہ پیدا چہند شاخیکی دامہ زراوی داناوہ ﴿أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ﴾ بؤ
 ٹہوہی ٹیوہ نہ لہرزیتیت وبتوانن لہسہری بڑین ﴿وَأَنْهَرَا﴾ وہچہم و پروبیاری (تیاداناوہ) ﴿وَسُبُلًا
 لَمَّا كُمْ تَهْتَدُونَ﴾ ہر وہا ریگای زور (ی ہدی ہیناوہ) بؤ ٹہوہی ٹیوہ ری ی پی دہر کہن ﴿۱۵﴾
 ﴿وَعَلِمَتْ وَيَا لِكْجِرْهُمْ يَهْتَدُونَ﴾ ہر وہا نشانہی زوری داناوہ و بہئہستیرہش خہلکی ری دہر ٹہ کہن
 (لہشہ ودا) ﴿۱۶﴾ ﴿أَفَمَنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُ﴾ جا ئایا زاتیک (ٹہمانہ) دروست دہ کات وہک کہسیک وایہ
 کہ ہیچ دروست نہ کات ﴿أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾ ٹہوہ بؤ بیر نا کہنہوہ؟ ﴿۱۷﴾ ﴿وَإِنْ تَعُدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا﴾
 وہ ٹہ گہر (بتانہ ویت) نیعمہ کاتی خوا بڑمیرن ناتوانن بیان ژمیرن ﴿إِنَّ اللَّهَ لَعَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ بہراستی
 خوا لیپوردهی میہرہبانہ ﴿۱۸﴾ ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُسْرُونَ﴾ وہ خوا دہ زانی چی دہ شار دنہوہ ﴿وَمَا تَعْلَمُونَ﴾
 وچی ناشکرادہ کہن ﴿۱۹﴾ ﴿وَالذِّبْرَتِ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ ٹہوانہش ہاواریان لی دہ کہن بیجگہلہ خوا
 ﴿لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ﴾ ہیچ شتیک دروست نا کہن بہلکو خویان دروست کراون ﴿۲۰﴾ ﴿أَمْ أَرْبَابٌ
 أُخْرَىٰ﴾ مردووی بی گیانن ﴿وَمَا يُشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ﴾ (ٹہو بتانہ) ہہست نا کہن کہی (خویان
 و خہلکی) زیندو دہ کرینہوہ ﴿۲۱﴾ ﴿إِلَهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ﴾ خوا ی ٹیوہ خواہی کی تاک و تہنیاہ
 ﴿فَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾ جا ٹہوانہی کہ ہروا ناہینن بہرورزی دواپی ﴿فَلَوْ لَهُمْ مُنْكَرَةٌ وَهُمْ
 مُسْتَكْبِرُونَ﴾ دلہ کانیان بی باوہرہو ہہمیشہ خویان بہزل دہ زانن ﴿۲۲﴾ ﴿لَا جَرَمَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ﴾ راستہ
 بیگومان خوا دہ زانیتیت ﴿مَا تُسْرُونَ وَمَا تَعْلَمُونَ﴾ بہٹہوہی دہی شارنہوہو ٹہوہی ٹاشکرای دہ کہن
 ﴿إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْتَكْبِرِينَ﴾ بہراستی خوا خو بہزل زانانی خوش ناویت ﴿۲۳﴾ ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ
 مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ﴾ وہ کاتیک بہوانہ بوترتیت ئایا بہرورہدگارتان چی ناردوتہ خوارہوہ
 ﴿قَالُوا أَأَسْطِيرُ الْأُولِيَّتِ﴾ دہلین حکایہت وٹہفسانہی ہرو پوچی پٹشوہوہ کان ﴿۲۴﴾ ﴿لِيَحْمِلُوا
 أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً﴾ بؤ ٹہوہی باری گونہی خویان بہتہواوی ہہلبگرن ﴿يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ لہرورزی دواپدا
 ﴿وَمِنْ أَوْزَارِ الَّذِينَ يُضِلُّوهُمْ﴾ لہ گہل ہہندیک لہباری گونہی ٹہوانہی کہ ٹہمان گومرایان دہ کردن
 ﴿بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾ بہبی زانباری ﴿الْأَسَاءَ مَا يَزُرُونَ﴾ بیدار بن زور بہدہ ٹہوہی کہہہلبدہ گرن (و دہبگرنہ
 ٹہستو) ﴿۲۵﴾ ﴿قَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ بہراستی ٹہوانہش کہ لہپٹش ٹہمانہوہ بوون پیلانیان گپرا
 ﴿فَأَتَىٰ اللَّهُ بُيُوتَهُمْ مِنَ الْقَوَاعِدِ﴾ جا خوا کوشک و خانوہ کانیانی لہبن و بناغہوہ دہرہینا
 ﴿فَخَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ مِنْ فَوْقِهِمْ﴾ ٹہوسا سہربانہ کانیان لہسہریانہوہ روخا بہسہریاندا ﴿وَأَتَتْهُمْ
 الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ﴾ لہلایہ کہوہ سزایان بؤ ہات کہہہستیان پی نہدہ کرد ﴿۲۶﴾

ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يُخْزِيهِمْ وَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَاءِيَ الَّذِينَ
 كُنْتُمْ تُشَاقُّونَ فِيهِمْ قَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ إِنَّ الْخِزْيَ
 الْيَوْمَ وَالسُّوءَ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٢٧﴾ الَّذِينَ تَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ
 ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ فَأَلْقَوْا السَّلَامَ مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِنْ سُوءٍ بَلَىٰ
 إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٨﴾ فَادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ
 خَالِدِينَ فِيهَا فَلَيْسَ مَثْوًى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٢٩﴾ وَقِيلَ
 لِلَّذِينَ اتَّقَوْا مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ قَالُوا خَيْرًا لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي
 هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ وَلَنِعْمَ دَارُ الْمُتَّقِينَ
 ﴿٣٠﴾ جَنَّاتٌ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
 لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ كَذَلِكَ يَجْزِي اللَّهُ الْمُتَّقِينَ ﴿٣١﴾
 الَّذِينَ تَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ طَيِّبِينَ يَقُولُونَ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ
 ادْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٣٢﴾ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ
 تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ أَمْرٌ رَبِّكَ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ
 قَبْلِهِمْ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٣٣﴾
 فَاصْبِرْ لَهُمْ سَيِّئَاتٍ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٣٤﴾

﴿ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يُخْزِيهِمْ﴾ پاشان له‌روژی دوایدا ریسوا و سه‌رشوریان ده‌کات ﴿وَيَقُولُ ابْنَ شُرَكَائِي الَّذِينَ﴾ و (خوا بییان) ده‌فهرمویت له‌کوین نه‌و هاوبه‌شانه‌ی ﴿كُنْتُمْ تُشَاقِقُونَ فِيهِمْ﴾ که‌ئیوه له‌به‌ر نه‌وان ململانیی (پیغه‌مبه‌ره‌کان و بر‌واداران) تان ده‌کرد ده‌باره‌یان ﴿قَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ﴾ نه‌وانه‌ی زانیاریان پی‌ درابوو ده‌لین ﴿إِنَّ الْحِزْبَ الْيَوْمَ وَالسُّوءَ﴾ به‌راستی ریسوایی و به‌دبه‌ختی نه‌مرو ﴿عَلَى الْكَافِرِينَ﴾ بوی باوهرانه ﴿الَّذِينَ تَتَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ﴾ نه‌وانه‌ی که‌فریشته‌کان گیانیان ده‌کیشن ﴿ظَالِمِينَ أَنفُسِهِمْ﴾ له‌کاتیکدا ستم کار بوون له‌خویان ﴿فَأَقْضُوا الْآلَمَةَ﴾ جاله‌و کانه‌دا مل که‌چ ده‌بن ﴿مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ مِنْ سُوءٍ﴾ (و نه‌لین) ئیغه‌هیچ خراپه‌یه‌کمان نه‌کردووہ ﴿بَلَىٰ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ به‌لنی (خراپه‌تان کردووہ) بیگومان خوا ئا‌گاداره به‌و کرده‌وانه‌ی که‌ئیوه ده‌تان‌کرد ﴿وَأَدْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ﴾ که‌واته له‌ده‌ر گاکانی دۆزه‌خوه‌و برؤنه‌ژوره‌وہ ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ تیدا بمیننه‌وه به‌هه‌میشه‌یی و (هه‌تاهه‌تایی) ﴿فَلَيْسَ مَثْوًى الْمَكْرِبِينَ﴾ ئای جیگه‌ی خۆبه‌گه‌وره‌زانان چه‌ندناخۆش و خراپه ﴿وَقِيلَ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا﴾ وه‌ووترا به‌وانه‌ی که‌خویان پاراست (له‌بی بروایی) ﴿مَاذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْقُرْآنَ﴾ نه‌وه‌په‌روه‌ردگارتان چی ناردۆته‌خواره‌وه؟ ده‌لین خیرو چاکه ﴿لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ﴾ بۆ نه‌وانه‌ی که‌له‌م دونیایه‌دا چاکه‌یان کردووہ چاکه‌هیه ﴿وَلَذَٰلِكَ الْآخِرَةُ خَيْرٌ﴾ و بیگومان جیگای روژی دوایی چاکتره ﴿وَلِنَعْمَ دَارُ الْمُتَّقِينَ﴾ وچ خۆشه‌مال و شوینی پاریزکاران وله‌خواترسان ﴿جَنَّاتُ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا﴾ به‌هه‌شتانیک جیگای مانه‌وه‌ی هه‌میشه‌یین که‌نه‌وان ده‌چنه‌ناوی ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ روبره‌کانی ده‌رؤن به‌ژیر (قه‌سرودره‌خته‌کان) یاندا ﴿لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ﴾ له‌و به‌هه‌شتانه‌دایه‌نه‌وه‌ی بیانه‌وی بویان ناماده‌یه ﴿كَذَٰلِكَ يَجْزِي اللَّهُ الْمُتَّقِينَ﴾ ئابه‌و جۆره‌خواپاداشتی خۆ پاریزهران و خواناسان ده‌داته‌وه ﴿الَّذِينَ تَتَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ طَيِّبِينَ﴾ نه‌وانه‌ی که‌فریشته‌کانی (گیان کیشان) گیانیان ده‌کیشن به‌پاکی ﴿يَقُولُونَ سَلِّمْ عَلَيْنَا﴾ (فریشته‌کان) ده‌لین سه‌لامتان لی بیت ﴿أَدْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ بچنه به‌هه‌شته‌وه به‌هوی نه‌وه‌ی که‌ده‌تان‌کرد (له‌دونیا‌دا) ﴿هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ﴾ ئایا (نه‌و بوی باوهرانه) چاوه‌رئی‌ی چی نه‌که‌ن جگه له‌وه‌ی فریشته‌کان بوتان بین و (گیانیان بکیشن) ﴿أَوْ يَأْتِي أَمْرٌ رِيكٌ﴾ یان فهرمانی په‌روه‌ردگارت بیت (بۆ سزادانیان) ﴿كَذَٰلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ نه‌وانه‌ی بیس نه‌مانیش هه‌روه‌کو نه‌مانیان کرد ﴿وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ﴾ و خواسته‌می لی نه‌کردن ﴿وَلَكِنْ كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾ به‌لکو خویان سته‌میان له‌خویان ده‌کرد ﴿فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا﴾ له‌ئا‌کامدا تولی‌ی نه‌و خراپانانه‌یان تووش بوو که‌کردبوویان ﴿وَصَاقٍ يَهْرَمَأُ كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾ وه‌نه‌و (سزا) ی که‌نه‌وان گالته‌یان پی‌ده‌کرد ده‌وری دان و هاته‌سه‌ریان ﴿۳۳﴾

وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا عَبَدْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ
 شَيْءٍ نَحْنُ وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ
 فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَهَلْ عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ
 ﴿٣٥﴾ وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ
 وَأَجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَنْ
 حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ
 كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكذِّبِينَ ﴿٣٦﴾ إِنْ تَحَرَّصَ عَلَى هُدَاهُمْ
 فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ يُضِلُّ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٣٧﴾
 وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَا يَبْعَثُ اللَّهُ مَنْ يَمُوتُ بَلَى
 وَعَدًّا عَلَيْهِ حَقًّا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٨﴾
 يُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي يُخْتَلَفُونَ فِيهِ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا
 أَنَّهُمْ كَانُوا كَذِبِينَ ﴿٣٩﴾ إِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ إِذَا أَرَدْنَاهُ أَنْ نَقُولَ
 لَهُ وَكُنْ فَيَكُونُ ﴿٤٠﴾ وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا ظَاهَرُوا
 لِنُبَوِّئَهُمْ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَلَآجِرًا الْآخِرَةَ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا
 يَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾ الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٤٢﴾

﴿وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا﴾ وہ ٹہوانہی ہاوبہ شیان داناوہ بؤ خوا دلین ﴿لَوْ شَاءَ اللَّهُ﴾ ٹہ گہر خوا بیوستایہ ﴿مَاعَبَدْنَا مِن دُونِهِ مِن شَيْءٍ﴾ بیجگہ ٹہو (خوا) ہیج شتیگمان نہدہ بہرست ﴿نَحْنُ وَلَا ءَابَاؤُنَا﴾ نہ ٹیمہو نہ باو و باپیرانمان ﴿وَلَا آخِرَمَنَا﴾ وہ حہراممان نہدہ کرد ﴿مِن دُونِهِ مِن شَيْءٍ﴾ ہیج شتیگمان بہ بی فہرمانی ٹہو ﴿كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ﴾ پیشینانی ٹہ مانیش ہہر بہو جورہیان دہ کرد ﴿فَهَلْ عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ﴾ ٹایا پیغہ مہبران ہیچیان لہسہرہ بیجگہ لہراگہ یاندنیکی ﴿الْمُبِينُ﴾ ٹاشکرای (ٹاینی یہ کتابہرستی) ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولًا﴾ سویند بہ خوا لہناو ہہموو گہل و ٹوممہ تیکدا پیغہ مہرینکمان ناردوہ ﴿أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ﴾ (کہ فہرمان دہ کہن بہ خہ لکی) بہوہی تہنہا خوا بہرستن و دوور کہونہوہ لہ (بہرستنی) ہہر بہرستراونکی تر ﴿فَمَنَّهُم مَّن هَدَى اللَّهُ﴾ جا خوا ہہندیکی لہو (ٹوممہ تانہ) رینموونی کرد ﴿وَمَنَّهُم مَّن حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ﴾ و ہہندیکیشیان (لہ بہر خراپیان) گومرایی یہ خہی گرتن ﴿فَيَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا﴾ دہی بہ زہویدا بگہرین و تہ ماشاکہن ﴿كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ﴾ سہر ٹہنجامی بی باوہر ان چؤن بوو ﴿إِن تَحْرِصْ عَلَى هُدَاهُمْ﴾ ہہر چہند زؤر سووربی لہسہر رینموونی ٹہوانہ (بی سوودہ) ﴿فَاتَّ اللَّهُ لَا يَهْدِي مَن يُضِلُّ﴾ چونکہ بہراستی خوا رینموونی کہ سینک ناکات کہ (بیہوی) گومرای بکات ﴿وَمَا لَهُم مِّن تَصْرِيفٍ﴾ ہیج پشتیوانیکیشیان نی یہ ﴿وَاقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ﴾ وہ ٹہوانہ زؤر توند سویندیان دہ خوارد بہ خوا ﴿لَا يَجْعَلُ اللَّهُ مِّن مِّمُوتٍ﴾ (دہیان ووت) ہہر کہس ہمریت خوا زیندووی ناکاتہوہ ﴿بَلَىٰ وَعَدَّ عَلَيْهِ حَقًّا﴾ بہ لئی (زیندووی دہ کاتہوہ) بہ لیتیکی ہہق و راستی خواہہ ﴿وَلَكِن أَكْثَر النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ بہ لام زؤر بہی خہ لکی نازانن ﴿يَسِيرِينَ لَهُمُ الَّذِي يُخْتَلِفُونَ فِيهِ﴾ بوٹہوہی رپوونی بکاتہوہ بوخہ لکی ٹہوہی تیایدا جیاوازن ﴿وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ و تانہوانہش کہ بی باوہر بوون بزائن ﴿أَنَّهُمْ كَانُوا كَاذِبِينَ﴾ کہ بہراستی ٹہوان درؤزن بوون ﴿إِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ إِذَا أَرَدْنَاهُ﴾ بہراستی کاتیک (زیندوو کردنہوہ و بہدہیتانی ہہر شتیگمان) بویت ﴿أَن نَّقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾ (ٹہمہ یہ) کہ پنی دلین بیہ ٹہویش یہ کسہر دہیبت ﴿وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي اللَّهِ﴾ وہ ٹہوانہی لہر پی خوادا کؤچیان کرد ﴿مِن بَعْدِ مَا ظَنَّمُوا﴾ دواہی ٹہوہی ستہ میان لی کرا ﴿لَنبُوِّنَهُمْ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً﴾ بیگومان لہدوینادا نیشٹہ جی یان دہ کہین زؤر بہ چاکی ﴿وَلَا نُجْرِلُ أَكْثَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾ وہ بہراستی پاداشتی رؤزی دواہی گہورہ ترہ ٹہ گہر بیان زانیاہ ﴿الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾ ٹہوانہ کہسانیک بوون دانیان بہ خویاندا گرت و تہنہا پشتیان بہ بہرورد گاریان دہ بہست ﴿۴۱﴾

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رَجًا لَنَا نُوحِي إِلَيْهِمْ فَسَأَلُوا أَهْلَ
 الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٤٣﴾ بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ
 الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٤٤﴾
 أَفَأَمِنَ الَّذِينَ مَكَرُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ يَخْسِفَ اللَّهُ بِهِمُ الْأَرْضَ
 أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٤٥﴾ أَوْ يَأْخُذَهُمْ
 فِي تَقَلُّبِهِمْ فَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٤٦﴾ أَوْ يَأْخُذَهُمْ عَلَى تَخَوُّفٍ فَإِنَّ
 رَبَّكُمْ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿٤٧﴾ أَوْ لَمْ يَرَوْا إِلَى مَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ
 يَتَفَيَّؤُا ظِلَّ اللَّهِ عَنِ الْيَمِينِ وَالشَّمَائِلِ سُجَّدًا لِلَّهِ وَهُمْ دَاخِرُونَ
 ﴿٤٨﴾ وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ دَابَّةٍ
 وَالْمَلَائِكَةِ وَهُمْ لَا يُسْتَكْبِرُونَ ﴿٤٩﴾ يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ
 وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ﴿٥٠﴾ * وَقَالَ اللَّهُ لَا تَتَّخِذُوا إِلَهَيْنِ
 أُشْتَبِهَ إِنَّمَا هُوَ إِلَهُ وَاحِدٌ فَإِنِّي فَأَرْهَبُونَ ﴿٥١﴾ وَلَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ وَلَهُ الدِّينُ وَاصِبًا أَفَغَيْرَ اللَّهِ تَتَّقُونَ ﴿٥٢﴾ وَمَا بِكُمْ مِنْ
 نِعْمَةٍ فَمِنَ اللَّهِ ثُمَّ إِذَا مَسَّكُمْ الضُّرُّ فِإِلَيْهِ تَجْرُونَ ﴿٥٣﴾ ثُمَّ إِذَا
 كُشِفَ الضُّرُّ عَنْكُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِّنْكُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ ﴿٥٤﴾

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ﴾ وه ره‌وانه‌مان نه‌کردووه له‌پیش تو ﴿إِلَّا رِجَالًا لَّوْحَىٰ إِلَيْهِمْ﴾ بیجگه له‌بیاوانی که نیگامان بو ناردوون ﴿فَسَتَلَوْا أَهْلَ الذِّكْرِ﴾ ده‌ی پرسیار بکه‌ن له‌زانیان ﴿إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْمَلُونَ﴾ نه‌گهر ئیوه نازانن ﴿يَا بَنِيَّ وَالزُّبُرُ﴾ له‌گه‌ل چه‌ندین به‌لگه‌و به‌راوی ئاسمانی ﴿وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ﴾ و‌قورئانیشمان بو تو نارد ﴿لِنُنزِلَ لِلنَّاسِ مَائِزَلًا إِلَيْهِمْ﴾ بو‌ئه‌وه‌ی روونی بکه‌پته‌وه بو‌خه‌لکی ئه‌وه‌ی بویان نیر دراوته‌خواره‌وه ﴿وَلَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾ به‌لکو بیر بکه‌نه‌وه‌وتی بگه‌ن ﴿أَفَأَمِنَ الَّذِينَ مَكَرُوا السَّيِّئَاتِ﴾ ده‌ی ئایا ئه‌وانه‌ی که‌پیلان و‌خراپه‌یان کردووه بی‌باکن و‌ناترسن له‌وه‌ی ﴿أَنْ يَخْصِفَ اللَّهُ بِهِمُ الْأَرْضَ﴾ که‌خوابیان بات به‌ناخی زه‌ویدا ﴿أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ﴾ یان سزایان بو‌بیت ﴿مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ﴾ له‌شویئیکه‌وه که‌هه‌ستی پی‌ناکه‌ن ﴿أَوْ يَأْخُذَهُمْ فِي تَقْلِيدِهِمْ﴾ یان (سزا) بیان گریت له‌کاتی گه‌ران و‌ها تو‌چو‌دا ﴿فَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ﴾ ئیتر ناتوانن خو‌یان قوتار که‌ن ﴿أَوْ يَأْخُذَهُمْ عَلَى تَخَوُّفٍ﴾ یان له‌کاتی‌کدا ده‌ترسن (له‌سزادان) له‌ناویان ده‌بات ﴿فَإِنَّ رَبَّكُمُ لَرَّوٌفٌ رَحِيمٌ﴾ بیگومان په‌روه‌ردگار تان زور دلسوز و‌میهره‌بانه ﴿أَوْ لَوَّيْرًا إِلَىٰ مَا حَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ﴾ ئایا ئه‌وانه‌نابینن و‌سه‌رنج‌ناده‌ن که‌هه‌رچی خوا‌درستی کردووه ﴿يَتَقَبَّضُوا ظِلَّهُ﴾ سیبهره‌کانیان ده‌گوریت ﴿عَنِ السَّمِينِ وَالشَّمَائِلِ﴾ به‌لای راست و‌چه‌پاندا ﴿سُجَّدًا لِلَّهِ وَهُمْ لَا دَخْرُونَ﴾ به‌مل که‌چه‌وه‌سورده بو‌خوا‌ده‌بن ﴿وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ هه‌رچی له‌ئاسمانه‌کان و‌زه‌ویدایه‌هه‌ر بو‌خوا‌سورده‌ده‌بن ﴿مِنْ دَابَّةٍ وَالْمَلَائِكَةِ وَهُمْ لَا يُسْتَكْبِرُونَ﴾ له‌گیان له‌به‌ران و‌فریشته‌کان له‌هه‌مان کاتدا خو‌شیان به‌گه‌وره‌دانانین ﴿يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِنْ فَوْرِهِمْ﴾ له‌په‌روه‌ردگاریان ده‌ترسن که‌له‌لای سه‌روویانه‌وه‌یه ﴿وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ﴾ و‌هه‌ر فه‌رمانی‌کیان پی‌بکریت ده‌یکه‌ن ﴿وَقَالَ اللَّهُ لَا تَتَّخِذُوا إِلَهَيْنِ اثْنَيْنِ﴾ خوا‌فه‌رمووی دوو په‌رستراو بو‌خوتان دامه‌نین ﴿إِنَّمَا هُوَ إِلَهٌ وَاحِدٌ﴾ بیگومان په‌رستراو (ی ئیوه) ته‌نها یه‌کیکه (که‌خوای گه‌وره و‌بالاده‌سته) ﴿فَإِنِّي فَازِهْبُونَ﴾ که‌واته‌هه‌ر له‌من بترسن ﴿وَلَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ وه‌ته‌نها مولکی خوایه ئه‌وه‌ی له‌ئاسمانه‌کان و‌له‌زه‌ویدایه ﴿وَلَهُ الَّذِينَ وَأَصْبَابٌ﴾ وه‌گو‌پرایه‌لی به‌رده‌وام هه‌ر بو‌ئه‌وه ﴿أَفَغَيْرَ اللَّهِ تَتَّقُونَ﴾ ده‌ی ئایا له‌غه‌یری خوا‌ده‌ترسن؟ ﴿وَمَا يَكُرُّنَّ تَعْمَةَ فِئَةِ اللَّهِ﴾ وه‌هه‌ر چاکه و‌به‌هه‌ریه‌کتان هه‌بیت ئه‌وه‌هه‌مووی له‌خوایه‌یه ﴿ثُمَّ إِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ﴾ پاشان کاتیک دوو چاری زیان و‌ناره‌حه‌تیه‌ک بین ﴿فَإِلَيْهِ تَجْرُونَ﴾ ئه‌وه‌په‌ناو‌هاوار هه‌ر بو‌لای ئه‌وه‌ده‌بن ﴿ثُمَّ إِذَا كَشَفَ الضُّرَّ عَنْكُمْ﴾ له‌پاشان کاتیک ناره‌حه‌تیه‌که‌ی له‌سه‌ر لایردن ﴿إِذَا فَرِيقٌ مِّنْكُمْ﴾ کتوپر ده‌سته‌یه‌ک له‌ئیوه ﴿بَرَّيْتُمْ يَشْرِكُونَ﴾ هاو‌به‌ش بریار ده‌ده‌ن بو‌په‌روه‌ردگاریان (وده‌گه‌رینه‌وه‌سه‌ر بی‌باوه‌ری) ﴿

لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ فَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٥٥﴾ وَيَجْعَلُونَ
 لِمَا لَا يَعْلَمُونَ نَصِيبًا مِّمَّا رَزَقْنَاهُمْ تَاللَّهِ لَسْتَعْلَنَ عَمَّا كُنْتُمْ
 تَفْتَرُونَ ﴿٥٦﴾ وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ الْبَنَاتِ سُبْحَانَهُ، وَلَهُمْ مَا يَشْتَهُونَ
 ﴿٥٧﴾ وَإِذَا بَشَّرْنَا أَحَدَهُمْ بِالْأُنثَىٰ ظَلَّ وَجْهُهُ، وَمُسُودًا أَوْ هُوكَظِيمٌ ﴿٥٨﴾
 يَتَوَارَىٰ مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سُوءِ مَا بُشِّرَبِهِ أَيُمْسِكُهُ عَلَىٰ هُونٍ
 أَمْ يَدُسُّهُ فِي التُّرَابِ أَلَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٥٩﴾ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
 بِالْآخِرَةِ مَثَلُ السَّوْءِ وَلِلَّهِ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
 ﴿٦٠﴾ وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِمْ مَا تَرَكَ عَلَيْهَا مِنْ دَابَّةٍ
 وَلَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّىٰ فِإِذَا جَاءَ أَجْلَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ
 سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿٦١﴾ وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ مَا يَكْرَهُونَ وَتَصِفُ
 أَلْسِنَتُهُمُ الْكَذِبَ أَنَّ لَهُمُ الْحُسْنَىٰ لَاجِرًا إِنَّ لَهُمُ النَّارَ
 وَأَنَّهُمْ مُّفْرَطُونَ ﴿٦٢﴾ تَاللَّهِ لَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِّن قَبْلِكَ
 فزَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ فَهُوَ وَلِيُّهُمْ الْيَوْمَ وَلَهُمْ
 عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٦٣﴾ وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ إِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمُ
 الَّذِي اخْتَلَفُوا فِيهِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٦٤﴾

﴿يَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ﴾ (لیان گه‌ری) با بی‌باور و سپله بن به‌رام‌بر نه‌وی پیمان به‌خشین
 ﴿فَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ يَنصَرُونَ﴾ وه (له‌دونیا‌دا) رابویرن جا له‌مه‌و دوا ده‌زانن (چی‌ان لی ده‌که‌ین) ﴿
 وَيَجْعَلُونَ لِمَا لَا يَعْمَلُونَ﴾ وه (بت په‌رستان) بو‌ئو (بت) انه‌ی که‌هیچ نازانن داده‌نین ﴿نَصِيبًا مِّمَّا رَزَقْنَاهُمْ﴾
 به‌شیک له‌وی که‌ئیمه پیمان به‌خشیوون (له‌خواردن و خوارده‌وه) ﴿تَاللَّهِ لَنَسْتَأَنَّ عَنْكَ نِجْمَةً
 نَقَرْتُمْ﴾ سویند به‌خوا په‌سیارتان لی ده‌کریت له‌سه‌ر نه‌و درو‌و بو‌ختانه‌ی که‌هه‌لتان ده‌به‌ست ﴿
 وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ الْبَنَاتَ﴾ نه‌و (بت په‌رستانه) کچان بو‌خوا داده‌نین (وده‌لین فریسته‌کان کچی خودان)
 ﴿سُبْحٰنَهُ ۗ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ پاک و بی‌گه‌ردی بو‌خوا و بو‌خوشیان چی‌ان پی‌خوشه (دایده‌نین که
 حزبان له‌کور) ﴿وَإِذَا بَشَّرْنَا أَحَدَهُم بِالْأُنثَىٰ﴾ هه‌ر کاتی به‌کیک له‌وانه مز‌گیتی کچی پی‌بدریت
 ﴿ظَلَّ وَجْهَهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَاطٍ﴾ روی په‌ش دائه‌گه‌ریت و بو‌خوی پیش ده‌خواته‌وه ﴿يَتَوَارَىٰ مِنَ الْقَوْمِ﴾
 خوی ده‌شاریته‌وه له‌خه‌لکی ﴿مِن سُوءِ مَا بَشَّرْتَهُ ۗ﴾ له‌به‌ر نه‌و مزده‌خرابه‌ی پنی دراوه (به‌گومانی
 خوی) ﴿أَيُّسِيكُمُ عَلَىٰ هُونٍ﴾ نایا (نه‌و کچه) بی‌هلیته‌وه به‌سه‌ر شو‌ر (ی به‌خوی بکات) ﴿أَمْ يَدُسُّهُ فِي التُّرَابِ﴾
 یان زینده‌به‌چالی کات ﴿الْأَسَاءَ مَا يَحْكُمُونَ﴾ بیدار بن نای چهند خرابه‌نه‌و بریاره‌ی ده‌یده‌ن! ﴿
 الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾ بو‌نه‌وانه هه‌یه که‌پروایان به‌روژی دوابی نی‌یه ﴿مَثَلُ السَّوۜءِ﴾ نمونه‌ی خراب
 ﴿وَاللَّهِ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ﴾ نمونه‌ی هه‌ره به‌رزیش هه‌ر بو‌خوایه ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ وه هه‌ر نه‌و (خوا)
 زالی به‌ده‌سه‌لاتی کاردرسته ﴿وَلَوْ يَرَىٰ أَحَدُكُمُ النَّاسَ﴾ وه نه‌گه‌ر خوا خه‌لکی سزا بده‌یه ﴿يُظْلِمُهُ﴾
 به‌هوی سستم (وبی پروایی) یانه‌وه ﴿مَاتَرَكَ عَلَيْهِمَن دَابَّةً﴾ هیچ گیان له‌به‌ری (مروف) یکی له‌سه‌ر
 (زه‌ویدا) نه‌ده‌هیشت ﴿وَلٰكِن يُؤَخِّرُهُمُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ به‌لام دوابان ده‌خات تا کاتی دیاری کراو (بویان)
 ﴿فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ﴾ جا کاتیک کاتی دیاری کراو یان هات (روژیان ته‌واو بوو) ﴿لَا يَسْتَجِرُونَ سَاعَةً﴾ هیچ
 کات و ساتیک دوانا‌که‌ون ﴿وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ﴾ و پیشیش نا‌که‌ون ﴿وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ مَا يَكْرَهُونَ﴾ وه نه‌وان
 شتی بو‌خوا داده‌نین که‌خویان حه‌زی لی نا‌که‌ن ﴿وَتَصِفُ أَلْسِنَتُهُمُ الْكَذِبَ﴾ وه زمانیان به‌درو‌ده‌لی
 ﴿أَن لَّهُمُ الْحُسْنَىٰ﴾ که‌بیگومان پاداشتی زور چاک هه‌ر بو‌نه‌وانه ﴿لَا جَرَمَٰنَ لَهُمُ النَّارُ ۗ إِنَّهُمْ مُّفْرَطُونَ﴾ راسته
 و گومانی تیدانی‌یه (پاداشتی) نه‌وانه هه‌ر ناگری (دوزه‌خ) ه‌و زوو به‌په‌له‌ده‌برین (بوی) ﴿
 تَاللَّهِ لَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِّن قَبْلِكَ﴾ سویند به‌خوا به‌راستی بی‌غه‌مبه‌رانمان نار دووه بو‌سه‌ر گه‌لانی پیش تو
 ﴿فَرِيقٍ لَّهُمُ الشَّيْطٰنُ أَعْمٰهُمُ﴾ جاشه‌یتان کرده‌وه (خرابه‌کان) یانی بو‌رازانده‌وه ﴿فَهُوَ وَلِيُّهُمُ الْيَوْمَ﴾
 بویه نه‌مرو (شه‌یتان) پشتیوانیانه ﴿وَلَهُمُ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ وه بو‌نه‌وانه سزای سه‌ختی به‌نازار هه‌یه ﴿
 وَمَا أَرْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتٰبَ﴾ وه ئیمه قورئانمان نه‌نار دو‌ته‌خواره‌وه بو‌ت ﴿الْإِنشِيءِ لَهُمْ﴾ مه‌گه‌ر بو‌نه‌وی
 روونی بکه‌یته‌وه بو‌خه‌لکی ﴿الَّذِي أَحْتَفِلُ فِیهِ﴾ نه‌وی که‌تیایدا جیاواز بوون ﴿وَهٰدَىٰ وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ
 يُؤْمِنُونَ﴾ وه تارینمونی و میهره‌بانیش بیت بو‌که‌سانی که‌باوه‌ر دینن ﴿

وَاللَّهُ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ فِي
 ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿٦٥﴾ وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً لَتُسْقِيَكُمْ
 مِمَّا فِي بُطُونِهِ مِنْ بَيْنِ فَرْثٍ وَدَمٍ لَبْنَاخًا لِصَاسِغًا لِلشَّارِبِينَ
 ﴿٦٦﴾ وَمِنْ ثَمَرَاتِ النَّخِيلِ وَالْأَعْنَابِ تَتَّخِذُونَ مِنْهُ سَكَرًا وَرِزْقًا
 حَسَنًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٦٧﴾ وَأَوْحَى رَبُّكَ إِلَى التَّحْلِ
 أَنْ اتَّخِذِي مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ ﴿٦٨﴾ ثُمَّ
 كُلِي مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ فَاسْلُكِي سُبُلَ رَبِّكِ ذُلًّا يَخْرُجُ مِنْ بُطُونِهَا
 شَرَابٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ فِيهِ شِفَاءٌ لِلنَّاسِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ
 يَتَفَكَّرُونَ ﴿٦٩﴾ وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ يَتَوَفَّاكُمْ وَمِنْكُمْ مَنْ يُرَدُّ إِلَى
 أَرْذَلِ الْعُمُرِ لِكَيْ لَا يَعْلَمَ بَعْدَ عِلْمٍ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ قَدِيرٌ ﴿٧٠﴾
 وَاللَّهُ فَضَّلَ بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ فِي الرِّزْقِ فَمَا الَّذِينَ فُضِّلُوا
 بِرَادِي رِزْقِهِمْ عَلَى مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَهُمْ فِيهِ سَوَاءٌ أَفَبِنِعْمَةِ
 اللَّهِ يَجْحَدُونَ ﴿٧١﴾ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا
 وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ بَنِينَ وَحَفَدَةً وَرَزَقَكُمْ مِنَ
 الطَّيِّبَاتِ أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَتِ اللَّهِ هُمْ يَكْفُرُونَ ﴿٧٢﴾

﴿وَاللَّهُ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ وہ خواہ ناسمانہ وہ بارانی باراندو وہ ﴿فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا﴾ جا بہو (بارانہ) زہوی زیندو کردہ وہ دوای تہ وہی کہ مردبوو ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ﴾ بہ راستی لہ مہدا ﴿لَايَةً لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ نیشانہ و بہ لگہ بہ کی پروں ہہ بہ بو کہ سانیک کہ (راستی) دہ بیستن ﴿وَإِن لِّكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةٌ﴾ وہ بہ راستی لہ نازہل و مال تیشدا بو تہ وہ پہنند و ناموزگاری ہہ بہ ﴿سُنِّيَكُمْ مِمَّا فِي بُطُونِهِ﴾ لہ وہی لہ ناو سکی دایہ بہ تہ وہی دہ نوشین ﴿مَنْ يَبْنِ فَرْثًا وَيَبْنِ لَبًّا خَالِصًا سَابِعًا لِلشَّارِبِينَ﴾ لہ نیتوان سپروان (پسی) و خویندا شیرینکی پاکی بی خوشتان پی دہ نوشیت ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِ النَّخِيلِ وَالْأَعْنَابِ﴾ وہ لہ بہرو بوومہ کانی دار خورما و پزہ کانیس ﴿تَتَخَذُونَ مِنْهُ سَكَرًا﴾ (خواردنہ وہی) سہر خو شکرہی لی دروست دہ کەن ﴿وَرَزَقًا حَسَنًا﴾ و ہرؤزی و بزئوی پاک و چاکیشی (لی دروست دہ کەن و ہک میوز و دوشاو) ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾ بہ راستی لہ وہدا نیشانہ ہہ بہ بو کہ سانیک کہ تیدہ گەن ﴿وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ﴾ وہ بہرورہ دگارت سرووش (نیلہامی) کرد بو ہنگ ﴿أَنْ تَأْتِيَهُ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا﴾ کہ لہ چیا کاندان خانو (بو خوت) ساز بدہ ﴿وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ﴾ و لہ (کونی) دارو درہ ختہ کان لہ و (شوین) انہی کہ خہ لکی دروستی دہ کەن (بوی) ﴿ثُمَّ كُلِي مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ﴾ پاشان لہ ہہ مو بہرو بوومیک بمزہ ﴿فَأَسْأَلُكَ سُبُلَ رَبِّكَ ذُلًّا﴾ تہ وسائو و پگیانہی بہرورہ دگارت بگرہ بہر بہمل کہ چی ﴿يَخْرُجُ مِنْ بُطُونِهَا﴾ لہ سکی تہ و (ہہ نگانہ وہ) دیتہ دہر ﴿شَرَابًا مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ﴾ خواردنہ وہیہ ک (ہہ نگوین) کہ پرنگہ کانی جیاوازہ ﴿فِيهِ شِفَاءٌ لِّلنَّاسِ﴾ کہ شیفای تیدایہ بو خہ لکی ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾ بیگومان لہ وہدا نیشانہی گہورہ ہہ بہ بو کہ سانیک کہ بیبر دہ کەنہ وہ ﴿وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ يَوَفِّكُمْ﴾ بیگومان خوا تہ وہی دروست کردو وہ پاشان دہ تان مرینیت ﴿وَمِنْكُمْ مَنْ يُرَدُّ إِلَىٰ أَرْدَلِ الْعُمُرِ﴾ وہ ہہ ندیک لہ تہ وہی (زور پیر دہ بی تا) دہ گہر پرتتہ وہ بو لاواز ترینی تہ مہن ﴿لَٰكِن لَّا يَعْلَمُ بَعْدَ عِلْمٍ شَيْئًا﴾ بو تہ وہی لہ پاش زانین ہہیچ شتیک نہ زانیت (ہہ مو و شتیک لہ بیبر بچیتہ وہ) ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ قَدِيرٌ﴾ بہ راستی خوا زانای بہ توانایہ ﴿وَاللَّهُ فَضَّلَ بَعْضُكُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ فِي الرِّزْقِ﴾ وہ خوا فہ زلی ہہ ندیک تانی داوہ بہ سہر ہہ ندیک تاند لہ (پیدانی) رزق و رؤزی دا ﴿فَمَا الَّذِينَ فُضِّلُوا بِرِزْقِهِمْ عَلَىٰ مَا مَلَكَتْ أَيْدِيهِمْ﴾ جائہ وانہی کہ فہ زلی خودایان بہ سہرہ وہیہ و رزق و رؤزیان زورہ بہ شی بہ ندہ کانی لی نادہن ﴿فَهُمْ فِيهِ سَوَاءٌ﴾ تہ ہوی تہ وہ وہ تہ وان (بہ ندہ کان و) تہ مان یہ کسان بن تیدا ﴿أَفَتَعْمَدُ اللَّهُ بِجَحْدُونَ﴾ دہی نایا تہ وانہ تینکاری چاکہ و نیعمتہ تہ کانی خوا دہ کەن؟ ﴿وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا﴾ وہ خوا لہ پزہ گہزی خوتان ہاوسہری بو بہدی ہیناون ﴿وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا﴾ وہ لہ زن و ہاوسہرہ کانتان کورپو نہ وہی بو فہراہم ہیناون ﴿وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ﴾ وہ رزق و رؤزی پاک و خوشی پیدا وون ﴿أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ﴾ دہی نایا تہ وان ہہر بہ ناہق و بہ تال باوہر دینن ﴿وَبِعَمَتِ اللَّهِ يَكْفُرُونَ﴾ وہ بہ چاکہ و نیعمتہ تہ کانی بی باوہر و سپلہن ﴿۷۶﴾

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقًا مِنَ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ شَيْئًا وَلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٧٦﴾ فَلَا تَضْرِبُوا اللَّهَ الْأَمْثَالَ
 إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٧٤﴾ * ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا عَبْدًا
 مَمْلُوكًا لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ وَمَنْ رَزَقْنَاهُ مِنْ آرِزْقًا حَسَنًا
 فَهُوَ يُنْفِقُ مِنْهُ سِرًّا وَجَهْرًا هَلْ يَسْتَوُونَ الْحَمْدُ لِلَّهِ
 بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾ وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلَيْنِ
 أَحَدُهُمَا أَبْكَمُ لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ وَهُوَ كَلٌّ عَلَى مَوْلَاهُ
 أَيْنَمَا يُوَجِّههُ لَأَيِّاتٍ بِخَيْرٍ هَلْ يَسْتَوِي هُوَ وَمَنْ يَأْمُرُ
 بِالْعَدْلِ وَهُوَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٧٦﴾ وَلِلَّهِ غَيْبُ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا كَلَمْحِ
 الْبَصَرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٧٧﴾
 وَاللَّهُ أَخْرَجَكُمْ مِنْ بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا
 وَجَعَلَ لَكُمْ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْئِدَةَ لَعَلَّكُمْ
 تَشْكُرُونَ ﴿٧٨﴾ أَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ مُسَخَّرَاتٍ فِي جَوْ السَّمَاءِ
 مَا يُمَسِّكُهُنَّ إِلَّا اللَّهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٧٩﴾

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ جُلُودِ
 الْأَنْعَامِ بُيُوتًا تَسْتَخِفُّونَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ وَيَوْمَ إِقَامَتِكُمْ
 وَمِنْ أَصْوَابِهَا وَأَوْبَارِهَا وَأَشْعَارِهَا أَثْنَاوَمِتْعًا إِلَىٰ حِينِ
 ﴿٨٠﴾ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ مِمَّا خَلَقَ ظِلَالًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنَ
 الْجِبَالِ أَكْنَانًا وَجَعَلَ لَكُمْ سَرَابِيلَ تَقِيكُمُ
 الْحَرَّ وَسَرَابِيلَ تَقِيكُم بَأْسَكُمْ كَذَلِكَ يُتِمُّ نِعْمَتَهُ
 عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسْلِمُونَ ﴿٨١﴾ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ
 الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿٨٢﴾ يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ اللَّهِ ثُمَّ يُنْكِرُونَهَا
 وَأَكْثَرُهُمُ الْكَافِرُونَ ﴿٨٣﴾ وَيَوْمَ نَبْعَثُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ
 شَهِيدًا ثُمَّ لَا يُؤْذَنُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ
 ﴿٨٤﴾ وَإِذَارَاءَ الَّذِينَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ وَلَا هُمْ
 يُنظَرُونَ ﴿٨٥﴾ وَإِذَارَاءَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا شَرَكَاءَ هُمْ قَالُوا
 رَبَّنَا هَؤُلَاءِ شُرَكَائُنَا الَّذِينَ كُنَّا نَدْعُوا مِنْ دُونِكَ
 فَالْقَوْلُ إِلَيْهِمُ الْقَوْلُ إِنَّا كُنَّا لَكُمْ كَاذِبُونَ ﴿٨٦﴾ وَالْقَوْلُ إِلَىٰ
 اللَّهِ يَوْمَ يَذِلُّ السَّلْمُ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٨٧﴾

﴿وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُم مِّنْ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا﴾ و ه‌خو‌ا مال‌ه کاتن‌ا‌ی کرد و وه به جی دانیشتن و حه‌وا نه‌وه ﴿وَجَعَلَ لَكُم مِّنْ جُلُودِ الْأَنْعَامِ بُيُوتًا﴾ و ه‌له پیستی ن‌ا‌زه لیش ده‌وار و ره‌شمالی بو‌ فراهه‌م هیتا‌ون ﴿تَسْتَخِفُّونَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ وَيَوْمَ إِقَامَتِكُمْ﴾ (ه‌له‌ده‌دریت و ده‌گو‌یزریت‌ه‌وه) به‌ناسانی له‌پرؤزی کوچ و بار کردن‌اند‌او له‌پرؤزی مانه‌وه و نه‌شته‌جی بو‌ت‌اند‌ا ﴿وَمِنْ أَصْوَابِهَا وَأَوْبَارِهَا﴾ و ه‌(ساز‌اند‌ویه‌تی بو‌تان) له‌خوری و کولکی (ته‌و ن‌ا‌زه‌ل‌انه) ﴿وَأَشْعَارِهَا أَثْنَاوَمَتَاعًا﴾ و ه‌له‌مو‌وه کانیان شتومه‌کی نا‌ومال که‌که‌لکی لی و ه‌رده‌گرن ﴿إِلَى الْحِينِ﴾ تا‌ما‌وه‌یه‌ک ﴿وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُم مِّمَّا خَلَقَ ظِلَالًا﴾ و ه‌خو‌ا له‌وه‌ی که‌دروستی کرد‌وه سی‌یه‌ری زوری ره‌خساند‌وه بو‌تان ﴿وَجَعَلَ لَكُم مِّنَ الْجِبَالِ أَكَنَاتًا﴾ و ه‌له‌چیا ک‌اند‌ا به‌نا‌گا و نه‌شکه‌وتی بو‌به‌دی هیتا‌ون ﴿وَجَعَلَ لَكُم سَرَائِلَ تَقِيكُمْ الْحَرَّ﴾ و ه‌سازید‌ا‌وه بو‌تان جل و بو‌شاکیک که‌ده‌تان باریزی له‌گه‌ر‌ما ﴿وَسَرَائِلَ تَقِيكُمْ بَأْسَكُمْ﴾ ه‌ه‌روه‌ها جل و بو‌شاکیک که‌له‌کاتی جه‌نگدا ده‌تان پاریزیت (له‌دور‌ن‌مان) ﴿كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ لَكُمْ نِعْمَتَهُ عَلَيْهِ﴾ تا‌به‌و جو‌ره‌چا‌که‌و نیعه‌ته‌کانی خوی ته‌وا‌و ده‌کات به‌سه‌ر‌تانه‌وه ﴿لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ بو‌ته‌وه‌ی مل که‌چ و مو‌سول‌مان بین ﴿فَإِن تَوَلَّوْا فَمَا عَلَيَّ﴾ ته‌وسا ته‌گه‌ر ته‌وان رو‌ویان و ه‌ر گپ‌را ته‌وه بی‌گومان ته‌وه‌ی له‌سه‌ر تویه‌ته‌نها ﴿الْبَلَّغِ الْمُبِينِ﴾ را‌گه‌ی‌اند‌نی ناشکرای (ن‌اینه‌که‌ته) ﴿يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ اللَّهِ﴾ ته‌وانه به‌ه‌ره‌کانی خو‌ا‌ده‌ناسن (و ده‌زانن) ﴿ثُمَّ يُنْكِرُونَهَا﴾ پاشان ئینکاری ده‌که‌ن ﴿وَكَرَّهُمُ الْكُفْرُونَ﴾ و ه‌زوربه‌ی ته‌وانه ه‌ه‌ر بی‌با‌وه‌رن ﴿وَيَوْمَ نَعْتَمُ مِن كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا﴾ و ه‌رؤژیک دی ئیمه له‌ه‌ر ئومه‌تیک شایه‌تیک (پیغه‌مبه‌ریک) یان بو‌ده‌نیرین ﴿ثُمَّ لَا يُؤَدُّنَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ته‌وسا مؤل‌ه‌ت ن‌ادریت به‌وانه‌ی با‌وه‌ریان نه‌هیتا‌وه ﴿وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ﴾ بی‌انوشیان لی و ه‌ر‌نا‌گیریت ﴿وَإِذْ أَرَأَى الَّذِينَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ﴾ و ه‌کاتی ته‌وانه‌ی سته‌میان کرد‌وه و سزای دوزخ ده‌بینن ﴿فَلَا يُخَفِّفُ عَنْهُمْ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ﴾ نه‌سزاکه‌یان له‌سه‌ر سو‌وک ده‌کریت نه‌مؤله‌تیش ده‌درین ﴿وَإِذْ أَرَأَى الَّذِينَ أَشْرَكُوا شُرَكَاءَهُمْ﴾ و ه‌کاتیک ته‌وانه‌ی که‌ها‌وبه‌شیان دان‌ا‌وه به‌رسترا‌وه کانیان ده‌بینن ﴿قَالُوا﴾ ده‌لین ﴿رَبَّنَا هَؤُلَاءِ شُرَكَاءُنَا﴾ ته‌ی به‌روه‌ردگار‌مان ته‌وانه به‌رسترا‌وه ک‌ان‌مان ﴿الَّذِينَ كُنَّا نَعُوْا مِنْ دُونِكَ﴾ که‌ئیمه‌ها‌ور‌مان لی ته‌کردن له‌جیاتی تو ﴿فَالْقَوْلُ إِلَيْهِمُ الْقَوْلُ إِنَّا كُمْ﴾ ته‌مجا‌ته‌و (به‌رسترا‌وانه) و ته‌یان ن‌اراسته‌ده‌که‌ن (و ده‌لین) به‌راستی ئیوه ﴿لَا كَذِبُونَ﴾ دروزنن ﴿وَاقُولُوا لِلَّهِ يُومِئِدُ السَّلَامَ﴾ و ه‌له‌و پرؤده‌ا ه‌مو‌و گو‌پ‌رایه‌لی و ملکه‌چی ته‌نویسن بو‌خو‌ا ﴿وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ﴾ و ه‌وون ده‌بی‌ت لی‌یان ته‌و درویانه‌ی که‌ه‌لیان ده‌به‌ست (له‌دون‌یاد‌ا) ﴿﴾

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ زِدْنَاهُمْ عَذَابًا
 فَوْقَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يُفْسِدُونَ ﴿٨٨﴾ وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي
 كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِمْ مِّنْ أَنفُسِهِمْ وَجِئْنَا بِكَ
 شَهِيدًا عَلَىٰ هَؤُلَاءِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تَبْيِينًا لِّكُلِّ
 شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ ﴿٨٩﴾ * إِنَّ اللَّهَ
 يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَايَ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ
 الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ
 ﴿٩٠﴾ وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ وَلَا تَنْقُضُوا الْأَيْمَانَ
 بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلْتُمُ اللَّهَ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا إِنَّ
 اللَّهَ يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ﴿٩١﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِي نَقَضَتْ
 غَزْلَهَا مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ أَنْكَاثَاتٍ خِذُوا زِينَتَكُمْ دَخُلَا
 بَيْنَكُمْ أَنْ تَكُونَ أُمَّةٌ هِيَ أَرْبَىٰ مِنْ أُمَّةٍ إِنَّمَا يَبْلُوكُمُ اللَّهُ
 بِهِ ۖ وَيُبَيِّنُ لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ
 ﴿٩٢﴾ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَٰكِن يُضِلُّ مَنْ
 يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَلَتُسْأَلُنَّ عَمَّا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٣﴾

﴿الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ ئەوانە‌ی کە بێ باوەر بوون و بەرگری خەلک‌کشیان کردووە لە پریگە‌ی خوا ﴿رَزَقْنَاهُمْ عَذَابَ قَوْلٍ عَذَابٍ﴾ جگە لە سزا کە‌ی خۆیان سزایان بۆ زیاد دەکەین ﴿بِمَا كَانُوا يَفْسِدُونَ﴾ لە بەر ئەو‌ی کە خرابە کاریان دەکرد ﴿وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا﴾ و ئەو پوژە‌ی کە ئیمە لە هەر ئوممەتێک شایەتێک (پێغەمبەرێک) دەنێرین ﴿عَلَيْهِمْ مِّنْ أَنْفُسِهِمْ﴾ بۆ سەریان لە خۆیان (کە شایەتیان لێ بدات) ﴿وَجَعَلْنَا لِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا﴾ و هێتێک دەهێنین (ئە‌ی موحمەد ﷺ) بە شایەت لە سەر ئەوانە ﴿وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ﴾ وە ئیمە قورئانمان ناردۆتە خواوە وە بۆت ﴿تَبَيَّنَّا لِكُلِّ شَيْءٍ﴾ کەر وون کەر وە‌یە بۆ هەموو شتێک ﴿وَهَدَىٰ وَرَحِمَهُ وَبَشِّرِ الْمُسْلِمِينَ﴾ وەرینموونی و میهرەبانی و مژدە‌یە بۆ موسلمانان ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ﴾ بە راستی خوا فەرمان دەدات بە دادگری و بە چاکە ﴿وَإِتَّيَّ ذِي الْقُرْبَىٰ﴾ و بە بەخشین بە خزم و خوێش ﴿وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ﴾ وە (خوا) بەرگری دەکات لە داوین بیسی و خرابە و دەست درێژی ﴿يَعْظُمُ عَلَيْكُمْ تَذَكُّرُونَ﴾ ئامۆژگاریتان دەکات بۆ ئەو‌ی بەند وەرگرن و بیرکەنەووە ﴿وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ﴾ وە بە‌لێنی خوا بە جێ بێنن کاتی کە بە‌لێن دەدەن ﴿وَلَا تَنْفُضُوا الْأَيْمَانَ﴾ و بە‌لێن و پەیمانە کانتان مەشکێنن ﴿بَعْدَ تَوْكِيدِهَا﴾ لە‌پاش بەستن و دووباتکردنەو‌یان ﴿وَقَدْ جَعَلْنَا اللَّهُ عَلَيْكُمْ حُرْمَاتٍ﴾ لە کاتی‌کدا خواتان کردووە بە شایەت و چاودێر بە سەر خۆتانەووە ﴿إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا تَقْعَلُونَ﴾ بە راستی هەرچی دەکەن خوا دە‌یزانیت ﴿وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِي نَقَضَتْ غَزْلَهَا﴾ وە ک ئەو (ئافەرەتە) مەبن کەر پەسە کە‌ی کردووە بە خوری ﴿مِن بَعْدِ قَوْلِ أَنْكَتَا﴾ لە‌پاش بادان و رستن و شەتە ک دانی ﴿تَتَّخِذُونَ أَيْمَانَكُمْ دَخَالِينَ﴾ سویندو پەیمانە کانتان دەکەن بە هۆی ناپاکی و فرو فیئل لە نیوانتاندا ﴿أَنْ تَكُونَ أُمَّةٌ هِيَ أَرْبَىٰ مِنْ أُمَّةٍ﴾ لە بەر ئەو‌ی دەستە و کۆمە‌لێک زۆرتر و بە‌هێز ترە لە دەستە و کۆمە‌لێکی تر ﴿إِنَّمَا يَتْلُوهُمُ اللَّهُ بِهِ﴾ خوا بەوە تاقیتان دەکاتەووە ﴿وَلَيَبَيِّنَنَّ لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ وە سویند بە خوا لە پوژێ دوا‌ییدا بۆتان روون دەکاتەووە ﴿مَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ﴾ ئەو‌ی کە ئیو‌هە تیا‌یدا جیا‌واز بوون ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً﴾ وە ئە‌گەر خوا بیویستایە ئیو‌ه‌ی دەکرد بە‌یە ک ئوممەت ﴿وَلَكِنْ يُضِلُّ مَن يَشَاءُ﴾ بە‌لام (خوا) هەر کە‌سیکی بۆت گومرایی دەکات (بە هۆی سەرکەشی خۆ‌یەو‌ه) ﴿وَيَهْدِي مَن يَشَاءُ﴾ هەر کە‌سیکی بۆت رینموونی دەکات ﴿وَلَسْتَ لَنَ عَمَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ وە سویند بە خوا پرسیارتان لێ دەکریت لەو‌ی کە دەتانکرد ﴿۝﴾

وَلَا تَتَّخِذُوا أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ فَتَزِلَّ قَدَمٌ بَعْدَ
 ثُبُوتِهَا وَتَذُوقُوا السُّوءَ بِمَا صَدَدْتُمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَلَكُمْ
 عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٩٤﴾ وَلَا تَشْتَرُوا بِعَهْدِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا إِنَّمَا
 عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٩٥﴾ مَا عِنْدَكُمْ
 يَنْفَدُ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ بَاقٍ وَلَنَجْزِيَنَ الَّذِينَ صَبَرُوا أَجْرَهُمْ
 بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٦﴾ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا
 مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهُ حَيٰوةً طَيِّبَةً
 وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٧﴾
 فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْءَانَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ
 ﴿٩٨﴾ إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْطٰنٌ عَلَى الَّذِينَ ءٰمَنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ
 يَتَوَكَّلُونَ ﴿٩٩﴾ إِنَّمَا سُلْطٰنُهُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَلَّوْنَهُ وَالَّذِينَ
 هُمْ بِهِ مُشْرِكُونَ ﴿١٠٠﴾ وَإِذَا بَدَلْنَا آيَةً مَّكَانَ آيَةٍ
 وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُنزِلُ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مُفْتَرٍ بَلْ أَكْثَرُهُمْ
 لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٠١﴾ قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِن رَّبِّكَ بِالْحَقِّ
 لِيُثَبِّتَ الَّذِينَ ءٰمَنُوا وَهُدًى وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ ﴿١٠٢﴾

﴿وَلَا تَتَّخِذُوا أَيْمَانَكُمْ﴾ و ه سویتد و په‌یمانان مه‌کهن به‌هوی ﴿دَخَلَا بَيْنَكُمْ﴾ غه‌درو ناپاکی له‌نیوان یه‌کترا ﴿فَقَرَلْ قَدَمٌ بَعْدَ ثُبُوتِهَا﴾ تا پی له‌پاش جیگیر بوونی (له‌سهر باوهر) هه‌لنه‌خلیسکی ﴿وَتَذُوقُوا السُّوءَ﴾ و سزاو ناره‌حه‌تی نه‌چه‌ژن ﴿بِمَا صَدَدْتُمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ به‌هوی به‌ره‌له‌ستی کردنتان له‌ریبازی خوا ﴿وَلِكُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ (ئه‌گهر وابن) سزای زور گه‌وره‌تان بو ده‌بیت ﴿وَلَا تَشْتَرُوا بِعَهْدِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا﴾ وه به‌لین و به‌یمانی خوا به‌نرخیکی که‌م مه‌گورنه‌وه ﴿إِنَّمَا عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ﴾ به‌راستی ئه‌وه‌ی که‌لای خوا هه‌یه‌چاکتره‌بو‌تان ﴿إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ ئه‌گهر ئیوه‌بزانن ﴿مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ بَاقٍ﴾ (چونکه) ههرچی لای ئیوه‌یه‌ته‌واو ده‌بیت ئه‌فه‌وتیت ونامتیت به‌لام ئه‌وه‌ی لای خوایه‌ههر ده‌میتیت ﴿وَلَنَجْزِيَنَ الَّذِينَ صَبَرُوا أَجْرَهُمْ﴾ سویتد به‌خوا ئه‌وانه‌ی که‌به‌ئارام بوون پاداشتیان ده‌ده‌ینه‌وه ﴿بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ به‌پاداشتی چاکتر له‌کرده‌وه‌کانیان ﴿مَنْ عَمِلْ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنفَىٰ﴾ ههرکه‌س له‌نیر بیان له‌می کرده‌وه‌ی چاکی کردبیت و بیکات ﴿وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهُ حَيٰوةً طَيِّبَةً﴾ و برواداریش بوو بیت ئه‌وه سویتد به‌خوا به‌زیانیکی خوش ده‌بان ژبه‌نین ﴿وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ﴾ و سویتد بی پاداشتیان بده‌ینه‌وه به‌چاکتر ﴿مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ له‌وه‌ی که‌ئه‌وان ده‌یانکرد ﴿فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) کاتیک ویستت قورئان بخوینی ﴿فَأَسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ﴾ په‌نا بگره‌به‌خوا له‌شه‌یتانی نه‌فرین لیکراو و دهرکراو له‌به‌زه‌یی خوا ﴿إِنَّهُ وَلِيُّ لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾ به‌راستی ئه‌و (شه‌یتان) ده‌سه‌لاتی نی یه‌ ﴿عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ به‌سهر ئه‌وانه‌ی که‌باوهر بیان هیتاوه ﴿وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾ و ته‌نها پشت به‌په‌روه‌ردگاریان ده‌به‌ستن ﴿إِنَّمَا سُلْطٰنُهُ عَلَى الَّذِينَ﴾ ته‌نها ده‌سه‌لاتی به‌سهر ئه‌وانه‌دا هه‌یه ﴿يَتَوَلَّوْنَهُ وَالَّذِينَ هُمْ بِهِ مُشْرِكُونَ﴾ که‌ئو (شه‌یتان) ده‌که‌نه‌دو‌ست پشتیوانی خو‌یان و ئه‌وانه‌ی به‌هوی ئه‌وه‌وه‌بو‌ونه‌ته‌هاو‌لدانه‌ر ﴿وَإِذْ بَدَلْنَا ءآيَةَ مَكَانٍ ءآيَةً﴾ ههر کاتیک ئابه‌تیک له‌جی ئابه‌تیک تیردا دابه‌زینین ﴿وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُزَلُّ﴾ وه‌خوا چاکتر ده‌زانی چی ده‌نیریتته‌خواره‌وه ﴿قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مُفْتَرٍ﴾ ده‌لین تو له‌خو‌ته‌وه‌درو هه‌لده‌به‌ستی به‌ناوی خواوه ﴿بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ (وانیه) به‌لکو زور به‌بیان هیچ نازانن ﴿قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ﴾ بلی جوهره‌ئیل دابه‌زاننده‌و ﴿مِن رَّبِّكَ بِالْحَقِّ﴾ له‌لابه‌ن په‌روه‌ردگار ته‌وه‌به‌راستی ﴿لِيُنَبِّتَ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ تا ئه‌وانه‌ی باوهر بیان هیتاوه‌دامه‌زراویان بکات ﴿وَهُدَىٰ وَيُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ﴾ و رینمونی و موژده‌ش بیت بوموسولمانان ﴿

وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ لِّسَانُ
 الَّذِي يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجَمِيٌّ وَهَذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ مُبِينٌ
 ﴿١١٣﴾ إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ لَا يَهْدِيهِمُ اللَّهُ
 وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١١٤﴾ إِنَّمَا يَفْتَرِي الْكَذِبَ الَّذِينَ
 لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْكَاذِبُونَ ﴿١١٥﴾
 مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ إِلَّا مَنْ أَكْرَهَ وَقَلْبُهُ
 مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ وَلَكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ
 صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِنَ اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ
 ﴿١١٦﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اسْتَحَبُّوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى
 الْآخِرَةِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ
 ﴿١١٧﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَسَمِعِهِمْ
 وَأَبْصَرِهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ﴿١١٨﴾ لَاجِرَمَ
 أَنَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١١٩﴾ ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ
 لِلَّذِينَ هَاجَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا فِتْنَانَا ثُمَّ جَاهَدُوا
 وَصَبَرُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٢٠﴾

﴿وَلَقَدْ تَعَلَّمْ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ﴾ سویتند به‌خوا بیگومان نیمه‌ده‌زائین که‌ئهو (بی‌باوه‌رانه) ده‌لین
 ﴿إِنَّمَا يَعْلَمُهُ بَشَرٌ﴾ هه‌ر ئاده‌می یه (ئهم قورئانه‌ی) فی‌ری (موحه‌مه‌د) ده‌کات (مه‌به‌ستیان
 کابرایه‌کی پومی بوو) ﴿لِسَانَ الَّذِي يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجِبِي﴾ که‌چی زمانی ئهو که‌سه‌ی ئه‌وی
 ده‌ده‌نه‌پال عه‌جه‌می یه ﴿وَهَذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ مُبِينٌ﴾ و ئهم (قورئانه) ش به‌زمانی عه‌ره‌بی پاراو و پروون
 (دابه‌زیوه) ﴿إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ به‌راستی ئه‌وانه‌ی که‌پر‌وایان به‌نایه‌ته‌کانی خوا
 نی یه ﴿لَا يَهْدِيهِمُ اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ خوای گه‌وره‌پرینموونیان ناکات، و سزای سه‌ختی بو
 ئاماده‌کردوون ﴿إِنَّمَا يَتَرَى الْكَذِبَ الَّذِينَ﴾ بیگومان ته‌نها ئه‌وانه‌ در وه‌لده‌به‌ستن به‌ناوی
 خواوه ﴿لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ که‌باوه‌رپان به‌نایه‌ته‌کانی خوا نی یه ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾
 وه‌ر خویمان دروزنن ﴿مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ﴾ ئهو که‌سه‌ی بی‌باوه‌ر بی‌به‌خوا له‌پاشان
 باوه‌ره‌تانی ﴿إِلَّا مَنْ أَكْرَهَ﴾ مه‌گه‌ر که‌سیک زوری لی کرا بیت ﴿وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ﴾ و دل‌یشی
 دامه‌زراو ئارام بیت به‌باوه‌ر ﴿وَلَكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ صَدْرًا﴾ به‌لام که‌سی دل‌ی خوش و شادمان
 بیت به‌بی‌باوه‌ری ﴿فَعَلَيْهِمْ عَذَابٌ مِنَ اللَّهِ﴾ ئه‌وه‌به‌ر خه‌شم و قینی خوا که‌وتوون ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ
 عَظِيمٌ﴾ و سزای گه‌وره‌بان ده‌بی ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ﴾ ئهم (هه‌ره‌شه‌یه) له‌به‌ر ئه‌وه‌یه به‌راستی ئه‌وانه
 ﴿أَسْتَحْبُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ﴾ زبانی دنیا یان لا خوشه‌ویستر بوو له‌زبانی پروزی دوابی
 ﴿وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ﴾ وه‌به‌راستی خوارینموونی که‌سانی بی‌باوه‌ر ناکات ﴿
 وَأُولَئِكَ الَّذِينَ﴾ ئه‌وانه که‌سانیکن ﴿طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ﴾ خوا موری ناوه‌به‌سه‌ر دل ﴿وَسَمِعِهِمْ
 وَأَبْصَرِهِمْ﴾ و به‌سه‌ر گوئی و چاویاندا ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ﴾ وه‌هه‌ر ئه‌وانه‌بی ئاگیان ﴿
 لَاجِرَةً أَنَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ﴾ راسته و بیگومان ئه‌وانه‌له‌پروزی دوابیدا ﴿هُمُ الْكَاسِرُونَ﴾ هه‌ر ئه‌وان
 زه‌ره‌مه‌ندن ﴿ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ هَاجَرُوا﴾ پاشان به‌راستی په‌روه‌ردگارت بو ئه‌وانه‌ی کوچیان
 کردوه ﴿مَنْ بَعْدَ مَا قُتِلُوا ثُمَّ جَاهِدُوا﴾ له‌پاش ئه‌وه‌ی سزا دران پاشان جیهاد و تی‌کوشانیان کرد
 ﴿وَصَبَرُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا﴾ و به‌ئارام بوون بیگومان په‌روه‌ردگارت له‌دوای ئه‌وه ﴿لَا تُؤْمَرُ
 رَجِيمٌ﴾ لی بورده‌ی میهره‌بانه (بویان) ﴿۱۱۰﴾

* يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ بِجَدِلٍ عَنِ نَفْسِهَا وَتُوْفَىٰ كُلُّ
 نَفْسٍ بِمَا عَمِلَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١١١﴾ وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا
 قَرْيَةً كَانَتْ ءَامِنَةً مُّطْمَئِنَّةً يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا مِّن
 كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ بِأَنْعَمِ اللَّهِ فَأَذَقَهَا اللَّهُ لِبَاسَ
 الْجُوعِ وَالْخَوْفِ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿١١٢﴾ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ
 رَسُولٌ مِّنْهُمْ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ وَهُمْ ظَالِمُونَ
 ﴿١١٣﴾ فَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا وَأَشْكُرُوا
 نِعْمَتَ اللَّهِ إِن كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿١١٤﴾ إِنَّمَا حَرَّمَ
 عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالْدَّمَ وَلَحْمَ الْخِزْيِرِ وَمَا أَهَلَ لِغَيْرِ
 اللَّهِ بِهِ ۖ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ
 رَّحِيمٌ ﴿١١٥﴾ وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتُكُمُ الْكَذِبَ
 هَذَا حَلَالٌ وَهَذَا حَرَامٌ لِتَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ ۚ إِنَّ
 الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ ﴿١١٦﴾ مَتَّعٌ قَلِيلٌ
 وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١١٧﴾ وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا مَا قَصَصْنَا عَلَيْكَ
 مِن قَبْلٍ ۚ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَٰكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١١٨﴾

﴿يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ لَهَا رِزْقُهَا﴾ له‌رِزْقِکدا که‌هه‌موو که‌سینک دیت ﴿تُجَدِلُ عَنْ نَفْسِهَا﴾ به‌رگری له‌خوی ده‌کات ﴿وَتُؤْتَىٰ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ﴾ وه‌هه‌موو که‌سینک هه‌رچی کر دیت پاداشتی ته‌واوی وه‌رده‌گری ﴿وَهُمْ لَا يظَلْمُونَ﴾ و‌ئه‌وان سته‌میان لی‌ناکریت ﴿وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَوْمًا﴾ خوا‌نموونه‌ی هیتاوه‌ته‌وه به‌(خه‌لکی) گوند و‌شارینک ﴿كَانَتْ أُمَّةً مُّطْمَئِنَّةً﴾ که‌هینمن و‌دلنیا بوون ﴿بِأَيِّهَا رِزْقُهَا رَعَدًا﴾ رزق و‌پروزی زوری بو‌دهات ﴿وَمِنْ كُلِّ مَكَانٍ﴾ له‌هه‌موو شوینیکه‌وه ﴿فَكَفَرَتْ بِأَعْمِرِ اللَّهِ﴾ که‌چی به‌رانبه‌ر چاکه و‌نیعمه‌ته‌کانی خوا‌ناسویاس و‌سپله‌بوون ﴿فَادَّأَهَا اللَّهُ﴾ جا‌خوا‌به‌وه‌یه‌وه‌کردی به‌به‌ر (خه‌لکه‌که) یدا ﴿بِإِسَاءِ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ﴾ پو‌شاکمی برسیتی و‌ترس و‌بیم ﴿بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ﴾ له‌به‌ر‌ئه‌و کرده‌وانه‌ی که‌ده‌یان‌کرد ﴿وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْهُمْ﴾ سویند به‌خوا‌به‌راستی پیغه‌مبه‌ریکیان له‌خویان بو‌هات ﴿وَكَذَّبُوهُ﴾ که‌چی باوه‌ریان بی‌نه‌هیتا ﴿فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ وَهُمْ ظَالِمُونَ﴾ جا‌سزا‌گرتنی له‌کاتیکدا سته‌م کاربوون ﴿فَكَانُوا مِمَّا زَكَّرَ اللَّهُ﴾ جاله‌و بژیویه‌ی خوا‌پی‌ی به‌خشیوون بخون ﴿حَلَّالًا طَيِّبًا﴾ که‌حه‌لال و‌پاکه ﴿وَأَشْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ﴾ و‌سویاسی چاکه‌و نیعمه‌تی خوا‌بکه‌ن ﴿إِنْ كُنْتُمْ إِتَاءُ الْعِبَادُونَ﴾ ته‌گه‌ر‌ئیوه‌هه‌ر‌ئه‌وه‌ده‌به‌رستن ﴿إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ﴾ بی‌گومان (خوا)‌ئه‌وه‌ی حهرامی کردوه‌له‌سه‌رتان ته‌نها مرداره‌وه‌بوو ﴿وَالذَّمَّ وَالْحَمَّ الْخَنِزِيرِ﴾ و‌خوین و‌گوشتی به‌راز ﴿وَمَا أَهْلَ لَعْنِ اللَّهِ بِهِ﴾ و‌ئه‌وه‌ی (که‌سه‌ر‌پراوه‌و)‌ناوی‌غبه‌ری‌خوای‌لی‌هیتراوه ﴿فَمَنْ أَضْطَرَّ عَلَيْهِ بَيْعٌ وَلَا عَادٍ﴾ به‌لام‌هه‌ر که‌سینک‌ناچار‌بوو (له‌و‌حهرامانه‌بخوات)‌بی‌ده‌ست‌دریزی و‌زیاده‌روی ﴿فَاتَّ اللَّهُ عَفْوَ رَحِيمٌ﴾‌ئه‌وه‌بی‌گومان‌خوالی‌بورده‌ی‌میهره‌بانه ﴿وَلَا تَقُولُوا﴾ وه‌له‌خوتانه‌وه‌نه‌لین ﴿لِمَا تَصِفُ السِّتْرُ الْكُذْبَ﴾‌ئه‌وه‌ی که‌به‌زماناندا دیت‌به‌درو ﴿هَذَا حَلْلٌ وَهَذَا حَرَامٌ﴾‌ئه‌وه‌حه‌لاله‌و‌ئه‌وه‌حه‌رامه ﴿لَتَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ الْكُذْبَ﴾ بو‌ئه‌وه‌ی‌درو‌هه‌له‌به‌ستن به‌ده‌م‌خواوه ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَقْتُرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذْبَ﴾ به‌راستی‌ئه‌وانه‌ی‌درو‌هه‌لده‌به‌ستن‌به‌ناوی‌خواوه ﴿لَا يُلْحِقُونَ﴾‌پزگار‌نابن ﴿مَتَّعَ قَلِيلٌ﴾ (له‌دونیا‌دا)‌رابورادنیکی‌که‌م (یان‌ده‌بی) ﴿وَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ (له‌دوا‌پوژدا)‌سزای‌سه‌ختیان‌بو‌هه‌یه ﴿وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا﴾ وه‌له‌سه‌ر‌ئه‌وانه‌ی که‌ج‌ووله‌که‌بوون ﴿حَرَمْنَا فَاصَّصَاعَ عَلَيْكَ﴾ حهرامان‌کرد (لییان)‌ئه‌وه‌ی که‌باسمان‌کردوه‌بوٓت ﴿مِنْ قَبْلِ﴾ له‌پیش (دابه‌زینی‌ئه‌م‌نایه‌ته) ﴿وَمَا ظَلَمْتُمْ﴾ وه‌ئیمه‌سته‌مان‌لی‌نه‌کردن ﴿وَلَكِنْ كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾ به‌لکو‌خویان‌سته‌میان‌له‌خویان‌ده‌کرد ﴿

ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ عَمِلُوا السُّوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِ
 ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١١٩﴾
 إِبراهيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ حَنِيفًا وَهُوَ مِنْ الْمُشْرِكِينَ
 ﴿١٢٠﴾ شَاكِرًا لِأَنْعَمِهِ اجْتَبَاهُ وَهَدَاهُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ
 ﴿١٢١﴾ وَآتَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ
 ﴿١٢٢﴾ ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنْ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ
 مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٢٣﴾ إِنَّمَا جَعَلُ السَّبْتِ عَلَى الَّذِينَ أُخْتَفُوا
 فِيهِ وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا
 كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١٢٤﴾ أَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحِكْمَةِ
 وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَدِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ
 رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ
 ﴿١٢٥﴾ وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوقِبْتُمْ بِهِ وَإِنْ
 صَبَرْتُمْ لَهُوَ خَيْرٌ لِلصَّابِرِينَ ﴿١٢٦﴾ وَأَصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ
 إِلَّا بِاللَّهِ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُ فِي ضَيْقٍ مِّمَّا يَمْكُرُونَ
 ﴿١٢٧﴾ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ ﴿١٢٨﴾

﴿ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلذَّيْتِ﴾ پاشان بہرہ پستی پەرورہ دگارت بؤ ئەوانہی ﴿عَمِلُوا الشُّوءَ بِجَهَلَةٍ﴾ خراپہ بیان کردوہ بہ نہ فامی ﴿ثُمَّ تَأْتُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ﴾ پاشان دواى ئەوہ گہراونہ تہوہ و توبہ بیان کردوہ ﴿وَأَصْحَابًا﴾ و کرداری خویمان چاک کردوہ ﴿إِنَّ رَبَّكَ﴾ بہرہ پستی پەرورہ دگارت ﴿مِنْ بَعْدِهَا﴾ لہ پاش ئەوانہ ﴿لَعَفُورٌ رَجِيمٌ﴾ لیسوردہی میہرہ بانہ ﴿إِنَّ ابْرَہِيمَ﴾ بہرہ پستی ئیبراہیم ﴿كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ﴾ (بؤ خوئی) ئوممہ تیک بوو گوئیرایہل و فہرمانبہر دار بؤ خوا ﴿حَنِيفًا وَلَا يَكُ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ لا دہربوو لہ مہموو ئاینیکی ناہق و ہرگیز لہ ہاوبہش دانہران نہ بوہ ﴿شَاكِرًا لِّلنِّعَمِ﴾ شو کرانہ بزیری (خوا) بوہ لہ بہرہ امبہر نازو نیعمہ تہ کانیدا ﴿أَجْتَبَاهُ وَهَدَاهُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ ئەویش ہەلی بژارد و پینگہی راستی نشان دا (کہ ئیسلامہ) ﴿وَأَتَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً﴾ وہ ئیمہ لہ دنیا دا نیعمت و بہرہی چاکمان پی بہ خشی ﴿وَأَنَّهُ فِي الآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ﴾ وہ بہرہ پستی ئەو لہ روژی دوایشدا لہ پیزی چاکانداہ ﴿ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ﴾ پاشان نیگامان بؤ کردیت ﴿أَنْ أُنشِئَ مَلَأَ ابْرَہِيمَ﴾ کہ بہ پیرہوی ئاینی ئیبراہیم بکہ ﴿حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ چونکہ پاک و راست بوو بہ ہیچ جوڑی لہاوبہش دانہران نہ بوو ﴿إِنَّمَا جَعَلُ السَّبْتُ عَلَى الذَّيْتِ﴾ بیگومان (ریزگر تنی) روژانی شہمہ تہنہا لہ سہر ئەوانہ دانرا ﴿أَخْتَلَفُوا فِيهِ﴾ کہ جیاواز بوون تیایدا ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ﴾ وہ بہرہ پستی پەرورہ دگارت ﴿لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ﴾ دادوہری دہ کات لہ نتیوانیاندہ ﴿يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ لہ روژی دوایدا ﴿فِي مَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾ لہوہی کہ ئەوان تیایدا جیاواز بوون ﴿أَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ﴾ (خہ لکی) بانگ بکہ بؤ ریازی پەرورہ دگارت ﴿بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ﴾ بہ دانایی وبہ ناموزگاری جوان و چاک و شیرین ﴿وَوَحَّدَهُمْ﴾ وہ لہ گہ لیان بدوی (موجادہ لہ بکہ) ﴿بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ﴾ بہ چاکترین شیوہ ﴿إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ﴾ بیگومان پەرورہ دگارت خوئی چاک دہ زانی ﴿بِمَنْ صَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ﴾ بہ وانہی گومرابوون ولایاندا وہ لہ ریگاہی ﴿وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ﴾ وہ ہەر خوئی زانیہ بہ وانہی لہ سہر پینگای راستن ﴿وَإِنَّ عَاقِبَتَهُمْ﴾ وہ ئە گہر تۆلہ تان سہندہوہ ﴿فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوذْتُمْ بِهِ﴾ ئەوہ بہ ئەندازہی ئەو سستہمہی دژتان کراوہ تۆلہ بکہ نہوہ ﴿وَلَيْتَ صَبَّرْتُمْ﴾ وہ ئە گہر ئارام بگرن ﴿لَهُوَ خَيْرٌ لِّلصَّابِرِينَ﴾ ئەوہ باشترہ بؤ ئارام گران ﴿وَأَصْبِرْ﴾ وہ (ئہی مو حہمہد ﷺ) دان بہ خوئندا بگرہ ﴿وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ﴾ ئارام گرتنہ کہ شت ہەر بہ (یارمہ تی) خوابہ ﴿وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ﴾ و خفہ تیان بؤ مہ خو ﴿وَلَا تَكُ فِي ضَيْقٍ مِّمَّا يَمْكُرُونَ﴾ و بہو فیل و پیلانانہش دہ یکہن دل تہنگ مہ بہ ﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَ الذَّيْتِ اتَّقُوا﴾ بہرہ پستی خوا لہ گہل ئەوانہیہ کہ خویمان پاراستوہ (لہ تاوان) ﴿وَالذَّيْتِ هُمْ مُحْسِنُونَ﴾ ہرورہ لہ گہل ئەوانہ شدایہ کہ خیر خواز و چاکہ کارن ﴿۱۷۱﴾

سورة الإسراء

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِّنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى
الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا الَّذِي بَرَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ وَمِنَ آيَاتِنَا أَنَّهُ
هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿١﴾ وَآتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَاهُ
هُدًى لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ آلَاتٍ تَتَّخِذُونَ مِنْ دُونِي وَكَيْلًا ﴿٢﴾
ذُرِّيَّةً مِّنْ حَمَلِنَا مَعَ نُوحٍ إِنَّهُ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا ﴿٣﴾
وَقَضَيْنَا إِلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ فِي الْكِتَابِ لَتُفْسِدُنَّ فِي الْأَرْضِ
مَرَّتَيْنِ وَتَلْعُنَ عُُلُوكُمْ كَبِيرًا ﴿٤﴾ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ أُولَاهُمَا
بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ عِبَادًا لَّنَا أُولِي بَأْسٍ شَدِيدٍ فَجَاسُوا خِلَالَ
الدِّيَارِ وَكَانَ وَعْدًا مَّفْعُولًا ﴿٥﴾ ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكُرَّةَ
عَلَيْهِمْ وَأَمَدَدْنَاكُمْ بِأَمْوَالِ بَنِينَ وَجَعَلْنَاكُمْ أَكْثَرَ نَفِيرًا
﴿٦﴾ إِنَّ أَحْسَنَكُمْ أَحْسَنَكُمْ لِأَنْفُسِكُمْ وَإِن أَسَأْتُمْ فَلَهَا فَإِذَا
جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ لِيَسْتَوْأَوْجُوهُمْ وَلِيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ
كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَلِيُتَبِّرُوا مَا عَلَوْا تَتْبِيرًا ﴿٧﴾

سورہ فی (الإسراء)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿۱﴾ بہ ناوی خوی بہ خشندهی میہربان

﴿سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَىٰ بِكَ وَبَيْگہ ردی بُوْئہ وزاتہی کہ شہ ورہوی کرد ﴿بِعَبْدِهِ لَيْلًا﴾ بہ بندہی خوی
 لہ شہ وینکدا ﴿مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ لہ مزگہ وتی حہ رامہ وہ (لہ شاری مہ ککہ) ﴿إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا﴾
 بُوْ مزگہ وتی (الاقصی) لہ (بیت المقدس) ﴿الَّذِي بَرَكْنَا حَوْلَهُ﴾ کہ دہ ورو بہ ریمان پیروز و فہ ردار
 کردوہ ﴿لِزَيْرَةٍ مِنْ رَبِّنَا﴾ بُوْئہ وہی ہیندیک لہ بہ لگہ و نیشانہ پرونہ کانی خومانی نیشان بدہین
 ﴿إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ بہ راستی ہر ئو و بیسہری بیناہ ﴿وَأَتَيْنَا مُوسَى الْكَتَبَ﴾ و تہ ورا تیشمان
 بہ خشی بہ موسا ﴿وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ﴾ و تہ و (تہ ورا تہ) مان کردہ ہوی ریتمونوی بُوْ نہ وہی
 ئیسرائیل ﴿أَلَّا تَتَّخِذُوا مِن دُونِي وَكِيلاً﴾ (پیمان ووتن) کہ بیجگہ لہ من کہ س مہ کہ نہ پشتیوانی
 خوتان ﴿ذُرِّيَّةً مِّنْ حَمَلَتِ امْرَأَتُ نُوحَ﴾ (ئہی) نہ وہی تہ و کہ سانہی کہ لہ گہ ل نوح (لہ کہ شتیدا)
 ہل مان گرتن ﴿إِنَّهُ رَكَاتٌ عَبْدًا شَكُورًا﴾ بہ راستی نوح بندہ یہ کی زور سو پاس گوزار بوو ﴿وَقَضَيْنَا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ فِي الْكِتَابِ﴾ نہ وہ کانی ئیسرائلمان ناگادار کردو ہہ ولمان پیدان لہ نامہ کہ یاندا
 ﴿لَتُفْسِدَنَ فِي الْأَرْضِ مَرَجًا﴾ کہ سویند بہ خوا ئیوہ خرابہ کاری دہ کہن لہ زہوی دا دوو جار ﴿وَتَعْلَنَ
 عُلُوًّا كَبِيرًا﴾ و بیگومان بہ رز دہ بنہ وہو زال دہ بن (بہ سہر خہ لکی دا) بہ ہرز بونہ وہیہ کی زور گہ ورہ
 ﴿فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ أُولَاهِمَا﴾ جا کاتیک یہ کہ مین بہ لئین (لہو دووانہ) ہات (کہ بہ لئینتان پیدراوہ)
 ﴿بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ عِبَادًا لَّنَا﴾ دہینیرینہ سہرتان چہند بہ بندہ یہ کی خومان ﴿أُولِي بَاسٍ شَدِيدٍ﴾ کہ خواہنی
 دہست و ہشاندینکی بہ تینن لہ جہنگ دا ﴿فَجَاسُوا خِلَالَ الدِّيَارِ﴾ تہ مجا تہ وانہ دہ گہ رین بہ ناو
 وولاتہ کہ تاندا ﴿وَكَانَ وَعْدًا مَّفْعُولًا﴾ و تہ وہ بہ لئینکی بہ دی ہیتراو بوو ﴿فُرُودًا أَلَكْرَةَ
 عَلَيْهِمْ﴾ لہ باشان جاریکی تر ئیوہ بہ سہر یاندا زال دہ کہینہ وہ ﴿وَأَمَدَدْنَاكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ﴾ و ہ دارایی
 و کوری زورتان ہی دہ بہ خشین ﴿وَجَعَلْنَاكُمْ أَكْثَرِ نَفِيرًا﴾ و لہ شکر و کہستان (لہ جاری پیشو)
 زورتر دہ کہین ﴿إِن أَحْسَنْتُمْ أَحْسَنْتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ﴾ تہ گہر ئیوہ چاکہ بکہن تہ و اچاکہ بُوْ خوتان دہ کہن
 ﴿وَإِن أَسَأْتُمْ فَلَهَا﴾ و تہ گہر خرابہ ش بکہن تہ و ا (سزاکہی) ہر بُوْ خوتانہ ﴿فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ﴾
 جا کاتی بہ لئینی (سزا و تولہی) دووہم ہات ﴿لِيَسْتَوُوا رُجُوهَكُمْ﴾ بُوْئہ وہی بہ زارہ و خہفہ ت
 بہر و خسارتانہ وہ دہر کہ ویت ﴿وَلِيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ﴾ و بُوْئہ وہی بچنہ وہ ناو مزگہ وتی تہ قضاوہ
 ﴿كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ﴾ ہر چونیک لہ جاری یہ کہ مدا چونہ ناویہ وہ ﴿وَلِيَسْتَرُوا مَا عَمَلُوا قَدِيمًا﴾
 و بُوْئہ وہی ویرانی بکہن بہ ویران کردینکی گہ ورہ ﴿۷﴾

عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يَرْحَمَكُمْ وَإِنْ عُدتُّمْ عُدْنَا وَجَعَلْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ
 حَصِيرًا ﴿٨﴾ إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ
 الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا ﴿٩﴾
 وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٠﴾
 وَيَدْعُ الْإِنْسَانَ بِالْشُرِّدُعَاءِ ۖ وَبِالْخَيْرِ ۖ وَكَانَ الْإِنْسَانُ عَجُولًا ﴿١١﴾
 وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ آيَاتَيْنِ ۖ فَمَحْوَنَاءَ آيَةِ اللَّيْلِ وَجَعَلْنَا آيَةَ
 النَّهَارِ مُبْصِرَةً ۖ لَتَبْتَغُوا فَضْلًا مِّن رَّبِّكُمْ وَلِتَعْلَمُوا عَدَدَ
 السِّنِينَ وَالْحِسَابِ ۖ وَكُلَّ شَيْءٍ فَصَّلَنَّا تَفْصِيلًا ﴿١٢﴾ وَكُلَّ
 إِنْسَانٍ أَلْمَنَّا طَلِيقَهُ ۖ وَفِي عُنُقِهِ ۖ وَنُخْرِجُ لَهُ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ كِتَابًا
 يَلْقَاهُ مَنشُورًا ﴿١٣﴾ أَقْرَأَ كِتَابَكَ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ أَيُّومٍ عَلَيْكَ حَسِيبًا
 ﴿١٤﴾ مَن أَهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ ۖ وَمَن ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ
 عَلَيْهَا ۖ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ۖ وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ ۖ حَتَّىٰ نَبْعَثَ
 رَسُولًا ﴿١٥﴾ وَإِذَا أَرَدْنَا أَن نُهْلِكَ قَرْيَةً ۖ أَمْرًا مِّمَّا تَفْعَلُونَ ۖ فَفَسَقُوا فِيهَا
 فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَدَمَّرْنَاهَا تَدْمِيرًا ﴿١٦﴾ وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنَ الْقُرُونِ
 مِن بَعْدِ نُوحٍ ۖ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ﴿١٧﴾

﴿عَسَىٰ رَبُّكَ أَنْ يَرْحَمَكُمُ﴾، ٹومید وایہ پەروردگار تان پره حمتان پی بکات (تہ گہر بگہر یتنہ وہ بؤلای خوا)
 ﴿وَأَنْ عُدَّتْ عِدَّتَانَا﴾، تہ گہر بگہر یتنہ وہ (بؤسہر تاوان) یتمش ده گہر یتنہ وہ (بؤ سزادانتان) ﴿وَجَعَلْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ
 حَصِيرًا﴾، وہ دؤزه خمان کرد به بهندیخانه بؤ بی باوہران ﴿إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي﴾، به پراستی تہم قورنانه
 ریتنمونی ده کات ﴿لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ﴾، بؤ ریتازو بهرنامه یکه که پراست ترینه ﴿وَيَبَيِّرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ﴾، و موزدهش
 ده دات به و باوہردارانہی ﴿بِعَمَلُونَ الصَّالِحَاتِ﴾، کہ کردہ وہ چاکہ کان ده کہن ﴿أَنْ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا﴾، کہ به پراستی
 پاداشتی گہورہیان بؤ ہہیہ ﴿وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ﴾، وہ به پراستی تہوانہی کہ باوہریان نیہ ﴿بِالْآخِرَةِ﴾، به رپؤزی
 دواپی ﴿أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا﴾، سزایہ کی سہ ختمان بؤ تآماده کردون ﴿وَيَدْعُ الْإِنْسَانَ بِالشَّرِّ﴾، وہ تادمی نزاو
 ہاوار بؤ شہر و خراپہ ده کات ﴿دُعَاءَهُ بِالْحَرِيبِ﴾ (ہہرہ کو) داوا و نزا کردنی بؤ خیر و چاکہ ﴿وَكَانَ الْإِنْسَانُ جَوَلًا﴾
 وہ تادمی ہہمیشہ ہہر پہلہ یہ تی ﴿وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ آيَاتٍ﴾، شہو و رپؤزمان کرد بہ دوو نیشانہی (گہورہی
 دہسہ لاتی خودا) ﴿فَمَحْوَا آيَةَ الْآيِلِ﴾، تہمجان نیشانہی شہومان تاریک کرد (یا سربہ وہ) ﴿وَجَعَلْنَا آيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً﴾
 و بہ لگہو نیشانہی رپؤزمان رپووناک کردہ وہ ﴿لِيَتَّبِعُوا فَضْلًا مِّن رَّبِّكُمْ﴾، بؤ تہ وہی بہ شہوتین رپؤزی پەروردگار تاندا
 بگہرین ﴿وَلِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ﴾، وہ بؤ تہ وہی ژمارہی سالہ کان و حیسابی (مانگ و شہوو رپؤزہ کان)
 بزانی ﴿وَكُلَّ شَيْءٍ فَصَّلَنَّا تَفْصِيلًا﴾، وہ یتیمہ ہہموو شتی کمان بہرپوون و پرهوانی باس کردوہ (بؤتان) ﴿
 وَكُلَّ إِنْسَانٍ أَلْمَنَّا طَبْعَهُ فِي عُقُبِهِ﴾، وہ ہہموو مرؤفیک (لہر رپؤزی دواپیدا) کردہ وہی خؤیمان کردؤتہ گہردنیہ وہ
 (چاکہ بیت یا خراپہ) ﴿وَنُخْرِجُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾، وہ لہر رپؤزی دواپیدا بؤی دہر دہیتن ﴿كِتَابًا يَلْقَاهُ مَنْشُورًا﴾
 نامہ یکہ کہ بہ کراوہی (و ہہموو کردہ وہ کانی تیدا نوسراوہ) و دہیبینیت ﴿أَفَرَأَيْتَ كِتَابَ﴾ (پہی دہوو تریت)
 نامہ کہت بخوتنہرہ وہ ﴿كَلِمَ يَفْسُخُكَ أَيُّومَ عَلَيْكَ حَسِيبًا﴾، تہمرؤ خؤت بہسیت کہ مو حاسہ بہی خؤت بکہیت
 ﴿مَنْ أَهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ﴾، ہہر کہس ریتنمونی و ہیدایہ تی و ہر گرتیت تہ وہ بیگومان ریتنمونی
 و ہیدایہ تہ کی (سوود و قازانجہ کہی) ہہر بؤ خؤی دہبیت ﴿وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا﴾، و ہہر کہ سیش گومرا
 بووبیت تہ وہ بیگومان (زبان و سزاکہی) ہہر بؤ خؤی دہبیت ﴿وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ﴾، وہ ہہیچ کہ سیکی گونہکار
 گوناہی ہہیچ کہ سیکی تر ہہلنا گریت ﴿وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ﴾، یتیمہ ہہر گیز سزای (بہندہ کان) نادہین ﴿حَتَّىٰ نَبْعَثَ
 رَسُولًا﴾، ہہتا پیغہ مبر نہ نیرین (بؤیان) ﴿وَإِذَا أَرَدْنَا﴾، وہ کاتیک بمانہ ویت ﴿أَنْ نُهْلِكَ قَرْيَةً﴾ (دانیشتوانی)
 شار و گوندیک لہناو بیہین ﴿أَمْرًا مَّرْفُوعًا﴾، فرمان دہدہین (بہ گورپراپہ لی و کردہ وہی چاک) بہ دہ و لہمہندہ
 خراپہ کارو زؤردارہ کانی ﴿فَفَسَّخُوا فِيهَا﴾، کہ چی تہوان یاخی دہبن و لہ فرمان دہر دہچن ﴿فَقِيَ عَلَيْهَا الْقَوْلُ﴾
 جا بریاری (سزادان) پیویست دہبیت بؤ (دانیشتوانی) تہو شار و گوندانہ ﴿فَدَمَّرْنَا تَدْمِيرًا﴾، جا تہوسا ویرانیان
 دہ کہین بہ ویران کردنیکی تہواو ﴿وَرَكَّ أَهْلُهَا﴾، وہ زؤر (گہل و میللت) مان لہناو برد ﴿مِنَ الْفُرُونَ مِنْ بَعْدِ
 نُوحٍ﴾، لہ چہر خہ کانی پاش نوح ﴿وَكَفَىٰ بَرِّكَ يَدُوبِ عِبَادِهِ﴾، پەرورہ دگارت بہسہ بہ گوناہی بہندہ کانی
 ﴿خَيْرًا نَّبِيْرًا﴾، کہ ناگادار و بینایہ ﴿

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَّلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ ثُمَّ
 جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ يَصِلُهَا مَذْمُومًا مَدْحُورًا ﴿١٨﴾ وَمَنْ أَرَادَ
 الْآخِرَةَ وَسَعَى لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَئِكَ كَانَ
 سَعْيُهُمْ مَشْكُورًا ﴿١٩﴾ كَلَّا تُمَدُّ هَؤُلَاءِ وَهَؤُلَاءِ مِنْ
 عَطَاءِ رَبِّكَ وَمَا كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا ﴿٢٠﴾ أَنْظِرْ كَيْفَ
 فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَالْآخِرَةُ أَكْبَرُ دَرَجَاتٍ وَأَكْبَرُ
 تَفْضِيلًا ﴿٢١﴾ لَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَقْعُدَ مَذْمُومًا مَمَّخُودًا
 ﴿٢٢﴾ * وَقَضَى رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا إِمَّا
 يَبُلُغْنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا
 أِفٌّ وَلَا تُنهرهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا ﴿٢٣﴾ وَأَخْفِضْ لَهُمَا
 جَنَاحَ الذُّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي
 صَغِيرًا ﴿٢٤﴾ رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا فِي نُفُوسِكُمْ إِنْ تَكُونُوا صَالِحِينَ
 فَإِنَّهُ كَانَ لِلأَوَّابِينَ غَفُورًا ﴿٢٥﴾ وَآتِ ذَا الْقُرْبَى حَقَّهُ وَ
 الْمَسْكِينِ وَابْنَ السَّبِيلِ وَلَا تَبْدِرُوا بَدْرِيًّا ﴿٢٦﴾ إِنَّ الْمُبْدِرِينَ
 كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيْطَانِ وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا ﴿٢٧﴾

﴿مَنْ كَانُ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ﴾ ہر کہ سیک تہ نہا ژیانہ دونیای بویت ﴿عَجَّلْتَ لَهُ فِيهَا﴾ لہم (دونیا) دا زو و بین
ی دہدین ﴿مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ﴾ ٹہوہی بمانہوی بؤ ہر کہ سیک ﴿فَجَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ﴾ لہ پاشان دوزہ خمان
بؤ سازداوہ ﴿بَصَلَّهَا مَذْمُومًا مَذْحُورًا﴾ دہ چیتہ ناوی بہ لؤمہ کراوی و دہر کراوی لہ میہرہ بانہ خوا ﴿۱۵﴾
﴿وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ﴾ ہر کہ سیکش مہ بہستی رؤژی دواہی بووہیت ﴿وَسَعَىٰ لَهَا سَعْيَهَا﴾ و ہوہ ولی
بؤ بدات بہو جوڑہی شایستہی ٹہوہ ﴿وَهُوَ مُؤْمِنٌ﴾ و باوہرداریش بیت ﴿فَأُولَٰئِكَ كَانَتْ سَعِيَهُمْ
مَشْكُورًا﴾ ٹائہوانہ کردوہ و تیکؤشانہ کہ بان و ہر گیراوہ (لای بہر و ہر دگاریان) ﴿۱۶﴾ ﴿كَلَّا تُمِدُّ
دَهَبَ خَشِينَ بِهِ مِعْوَانٌ هَؤُلَاءِ وَهَؤُلَاءِ﴾ ٹہوانہ (کہ ہر دونیایان دہوہیت) و ٹہوانہش (کہ رؤژی
دواہیان دہوی) ﴿مِنْ عَطَاءِ رَبِّكَ﴾ لہ بہ خششی بہر و ہر دگارت (لہم دونیایہ دا) ﴿وَمَا كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ
مَحْظُورًا﴾ بیگومان رؤژی و بہ خشرای بہر و ہر دگارت ہر گیز قہدہ غہ کراو نہ بووہ ﴿۱۷﴾ ﴿أَنْظُرْ
كَيفَ﴾ (ٹہی مو حہ مہد ﴿۱۸﴾) سہ رنج بدہ چون ﴿فَضَلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ﴾ (لہ دونیادا) فہ زلی
ہہ ندیکیانمان داوہ بہ سہر ہہ ندیکیاندا ﴿وَالْآخِرَةُ أَكْبَرُ دَرَجَاتٍ وَأَكْبَرُ تَفْصِيلًا﴾ و ہ بیگومان پلہ کان
لہ رؤژی دواہیدا گہورہ ترہ و فہزلہ کانیش گہورہ ترن ﴿۱۹﴾ ﴿لَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ﴾ (ٹہی ٹادہمی)
لہ گہل خوادا بہرستراویکی تر مہ بہرستہ ﴿فَتَقَعْدَ مَذْمُومًا مَذْحُورًا﴾ ٹہ گینا دہ بیتہ لؤمہ کراویکی
سوک و رسوا ﴿۲۰﴾ ﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ﴾ و ہ بہر و ہر دگارت ہر یاری داوہ ﴿الْأَعْبُدُوا إِلَٰهَآئِهِ﴾ کہ ہیچ
شتیک نہ بہرستن بیجگہ لہ ٹہو ﴿وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا﴾ و ہ لہ گہل دایک و باوکتان چاکہ بکہن ﴿إِنَّمَا
يَبْتَغِي عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا﴾ ٹہ گہر یہ کیکیان (باوکت و دایکت) یان ہر دووکیان لای تو
ہیربون ﴿فَلَا تَقُلْ لَهُمَا آفٌ﴾ قسہی ناخوشیان ہن مہ لئی تہ نانہت ٹوفیش ﴿وَلَا تَنْهَرُهُمَا﴾ و ہ تہ بیان
مہ خورہ و ہ بیاندا ہہ لہمہ شاخی ﴿وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا﴾ (بہ لکو) و وٹہی نہرم و شیرینیان (لہ گہلدا)
بہ کارہنہ ﴿۲۱﴾ ﴿وَخُفِّضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذُّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ﴾ بالی خو بہ کہم زانہن و میہرہ بانہ بیان بؤ رابخہ
﴿وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا﴾ بلئی ٹہی بہر و ہر دگارت رہ حمیان ہن بکہ ﴿كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا﴾ ہر چؤنیک
ٹہوان منیان بہر و ہر دہ کرد بہ مندالی ﴿۲۲﴾ ﴿رَبُّكَ عَلِيمٌ بِمَا فِي نُفُوسِكُمْ﴾ بہر و ہر دگارتان چاک دہ زانہت
بہ ہر چی لہ دل و دہر و نتاندا ہہیہ ﴿إِنْ تَكُونُوا صَادِقِينَ﴾ ٹہ گہر ٹیوہ چاک بن و نیازی چاکہ تان
ہیت ﴿فَإِنَّهُ كَانَ لِلَّهِ يُرِيدُ غُفُورًا﴾ ٹہوا بیگومان ٹہو (خواہیہ) لی بوردہیہ بؤ توبہ کاران ﴿۲۳﴾
﴿وَأَنذَا الْقُرْآنَ حَقَّهُ﴾ و ہ مافی خزمانت بدہ ﴿وَالْمُسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ﴾ (ہر و ہا مافی) ہہ ژارو
رہبوارہش ﴿وَلَا تُبَدِّرْ بَدِيرًا﴾ زیادہ رپوہش مہ کہن ﴿۲۴﴾ ﴿إِنَّ الْمُبَدِّرِينَ﴾ بہرہستی زیادہ رپوہوان
﴿كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيْطَانِ﴾ دؤست و ہر ای شہیتانہ کانن ﴿وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا﴾ شہیتانہش بہر انہر
(ناز و نہمہ تہ کانی) بہر و ہر دگاری ہہ میسہ سہلہ بہ ﴿۲۵﴾

وَإِمَّا تَعْرِضْنَ عَنْهُمْ أَبْتَغَاءَ رَحْمَةٍ مِّن رَّبِّكَ تَرْجُوهَا فَقُلْ لَهُمْ قَوْلًا
 مِّيسُورًا ﴿٢٨﴾ وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا
 كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَّحْسُورًا ﴿٢٩﴾ إِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ
 لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ وَكَانَ بِعِبَادِهِ خَيْرًا بَصِيرًا ﴿٣٠﴾ وَلَا تَقْتُلُوا
 أَوْلَادَكُمْ خَشْيَةً إِمَّا لَقِيْتُمْ نَزْرُقُهُمْ وَإِيَّاكُمْ إِنْ قَتَلْتُمْ كَانَ
 خِطَاكُمْ كَبِيرًا ﴿٣١﴾ وَلَا تَقْرَبُوا الرِّزْقَ الَّذِي آتَيْنَاهُ وَكَانَ فَرِيضَةً مِن رَّبِّكُمْ
 سَبِيلًا ﴿٣٢﴾ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ
 وَمَن قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لَوْلِيَيْهِ سُلْطَانًا فَلَا يَسْرِفُ فِي
 الْقَتْلِ إِنَّهُ كَانَ مَنْصُورًا ﴿٣٣﴾ وَلَا تَقْرَبُوا أَمْوَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي
 هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ
 مَسْئُولًا ﴿٣٤﴾ وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا كَلْتُمْ وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ
 ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿٣٥﴾ وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ
 السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عِنْدَهُ مَسْئُولًا ﴿٣٦﴾
 وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّكَ لَن تَخْرِقَ الْأَرْضَ وَلَن تَبْلُغَ
 الْجِبَالَ طُولًا ﴿٣٧﴾ كُلُّ ذَلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا ﴿٣٨﴾

ذَلِكَ مِمَّا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا
 ءآخَرَ فَتُلْقَىٰ فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا مَّدْحُورًا ﴿٣٩﴾ أَفَأَصْفَاكُمْ رَبُّكُمُ
 بِالْبَنِينَ وَاتَّخَذَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ إِنثَاءً إِنَّكُمْ لَتَقُولُونَ قَوْلًا عَظِيمًا ﴿٤٠﴾
 وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِيَذَكَّرُوا وَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا نُفُورًا ﴿٤١﴾
 قُلْ لَوْ كَانَ مَعَهُ ءِلهَةٌ كَمَا يَقُولُونَ إِذًا لَآبْتَغُوا إِلَىٰ ذِي الْعَرْشِ سَبِيلًا
 ﴿٤٢﴾ سُبْحٰنَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يَقُولُونَ عُلُوًّا كَبِيرًا ﴿٤٣﴾ تُسَبِّحُ لَهُ السَّمٰوٰتُ
 السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَن فِيهِنَّ وَإِن مِّن شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلٰكِن
 لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ﴿٤٤﴾ وَإِذَا قَرَأْتَ
 الْقُرْآنَ فَانصت لَهُ وَذَكَرْ رَبَّكَ فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ، وَلَوْ أَعْلَىٰ أَدْبَرَ لَهُمْ نُفُورًا ﴿٤٥﴾
 مَسْتُورًا ﴿٤٦﴾ وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَن يَفْقَهُوهُ وَفِي ءَاذَانِهِمْ
 سَمِئًا مَّا يَسْمَعُونَ بِهِ ءِذًى يَسْمَعُونَ إِلَيْكَ وَإِذْ هُمْ نَجْوَىٰ
 إِذْ يَقُولُ الظَّالِمُونَ إِن تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَّسْحُورًا ﴿٤٧﴾ انظُرْ
 كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا ﴿٤٨﴾
 وَقَالُوا ءِذَا كُنَّا عِظْمًا وَّرُفَاتًا ءِآءًا نَّالِمُبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا ﴿٤٩﴾

﴿ذَلِكَ وَمَا أُوتِيَ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ﴾ * ئەوه (ی که باس کرا) هه‌ندیکه له‌و دانایی و حیکمه‌ته‌ی که په‌روه‌دگارت نیگای کردووه بۆت ﴿وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ﴾ * وه هیچ په‌رستراویکی تر له‌گه‌ل خوادا مه‌په‌رسته ﴿فَتَأْتِي فِي جَهَنَّمَ﴾ * ئە‌گینا فری دهریته ناو دۆزه‌وه ﴿مَأْمُومًا مَدْحُورًا﴾ * به‌لۆمه‌کراوی و دوور خراوه‌ی له‌به‌زه‌یی خوا ﴿فَإِذَا صَفَخُوا رَبُّكُمْ يَأْتِيَنِ﴾ * ئایا په‌روه‌دگارتان په‌گه‌زی کورپی تابه‌تی کردووه به‌ئیه‌وه ﴿وَاتَّخَذَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ إِنْتًا﴾ * له‌ فریشته‌کانیشی دا کچانی بۆخوی هه‌لێزار دووه ﴿إِنَّكُمْ لَتَقُولُونَ قَوْلًا عَظِيمًا﴾ * به‌راستی ئیه‌وه‌ته‌یه‌کی زۆر گه‌وره (ونا به‌جی) ده‌لین ﴿وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ﴾ * وه سویند به‌خوا بینگومان (مه‌به‌سته‌کانمان) به‌چه‌ند جور هیناوه له‌م قورئانه‌دا ﴿لِيَذْكُرُوا﴾ * بۆ ئه‌وه‌ی بیرکه‌نه‌وه و ئامۆزگاری و هرگرن ﴿وَمَا يَرِيذُهُمُ الْإِنْفُورُ﴾ * به‌لام (خوانه‌ناسان) هه‌ر دوور که‌وته‌وه‌یان زیاتر ده‌بیت (به‌و باسکردنه) ﴿قُلْ لَوْ كَانُ مَعَهُ إِلَهَةٌ﴾ * (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلێ ئه‌گه‌ر له‌گه‌ل خوادا په‌رستراویکی تر ببوایه ﴿كَمَا يَقُولُونَ﴾ * وه‌ک ئه‌و (بت په‌رستان) ده‌لین ﴿إِذَا لَاتَبَعُوا﴾ * ئه‌و کاته ده‌گه‌ران به‌دوای ﴿إِلَّا ذِي الْعَرْشِ سَعِيدًا﴾ * ریگایه‌کدا بۆلای خاوه‌نی عه‌رش (که‌خوایه) ﴿سُجِّنَتْهُ وَعَلَى﴾ * پاک و بێ گه‌رد و به‌رز و بلنده ئه‌و (خوایه) ﴿عَمَّا يَقُولُونَ﴾ * له‌وه‌ی ئه‌و (بت په‌رستانه) ده‌لین (دهرباره‌ی خوا) ﴿عُلُوًّا كَبِيرًا﴾ * زۆر به‌رز و بلند تره ﴿سُبْحٰنَ لَهٗ السَّمٰوٰتُ السَّبْعُ﴾ * هه‌ر چه‌وت ئاسمانه‌کان ته‌سبیحاتی خودا ده‌که‌ن ﴿وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ﴾ * و زه‌وی و هه‌رچی له‌ناویاندایه ﴿وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ﴾ * وه هیچ شتیکی نه‌ی ﴿إِلَّا أَسْبَحُ بِحَمْدِهِ﴾ * که‌ته‌سبیحات و سوپاس و ستایشی ئه‌و نه‌کات ﴿وَلَكِنْ لَآتَفَقَهُونَ سَبِيحَهُمْ﴾ * به‌لام ئیه‌و تی ناگه‌ن له‌ته‌سبیحاته‌که‌یان ﴿إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا﴾ * به‌راستی خوا هه‌میشه‌به‌ئارام و له‌سه‌رخۆ و لیبوره‌یه ﴿وَإِذَا قُرَأَتِ الْقُرْآنُ﴾ * وه (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) کاتیکی قورئان ده‌خوینیت (به‌سه‌ریاندا) ﴿جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ﴾ * داده‌نیین له‌نیوان تو و ئه‌وانه‌دا ﴿لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾ * که‌باوه‌ریان به‌پۆزی دواپی نه‌ی ﴿حِجَابًا مَسْتُورًا﴾ * په‌رده‌به‌کی نادیار (دابۆشه‌ر) ﴿وَجَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ﴾ * وه ده‌یده‌ین به‌سه‌ر دلێاندا ﴿أَكِنَّةً﴾ * چه‌ند په‌رده‌به‌کی زۆر ئه‌ستوور ﴿أَنْ يَفْقَهُوهُ﴾ * بۆ ئه‌وه‌ی له‌قورئان تی نه‌گه‌ن ﴿وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا﴾ * و گویشیان که‌رده‌که‌ین (تانه‌بیستن) ﴿وَإِذَا ذُكِرْتُ بِرَبِّكَ﴾ * وه هه‌ر کاتیکی ناوی په‌روه‌دگارت ده‌به‌یت (لای ئه‌و بێ باوه‌رانه‌دا) ﴿فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ﴾ * له‌قورئاندا به‌تاک و ته‌نیایی ﴿وَلَوْ أَعْلَمَ الَّذِينَ نَفَقًا﴾ * به‌بیزاری پشت تی ده‌که‌ن ﴿تَحْتِ أَعْلَمَ بِمَا يَسْتَمِعُونَ بِهِ﴾ * ئیمه‌چاک ده‌زانین بۆچی ئه‌وان گوێ ده‌گرن ﴿إِذْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ﴾ * کاتیکی گوێ ده‌گرن له‌تۆ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) ﴿وَإِذْ هُمْ يُخَوِّتُونَ﴾ * هه‌روه‌ها کاتیکی پینکه‌وه‌چه‌یه‌که‌ن ﴿إِذْ يَقُولُ الظَّالِمُونَ﴾ * کاتی سته‌م کاره‌کان ده‌لین ﴿إِنْ تَدْعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَسْخُورًا﴾ * ئیه‌و ته‌نها شوینی پیاویکی جادولیکراو ده‌که‌ون ﴿أَنْظُرْ كَيْفَ﴾ * سه‌رنج بده‌چۆن ﴿صَرَفُوا لَكَ الْأَمْثَالَ﴾ * نموونه‌ی جورا و جورا بۆدیننه‌وه ﴿فَضَلُّوا﴾ * سه‌رئه‌نجام گومرا بوون ﴿فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيحًا﴾ * ئیتر ناتوانن ریگای راست بۆدۆزنه‌وه ﴿وَقَالُوا لَئِنَّا كُنَّا عَظَمَاءُ وَرَفَا﴾ * ده‌شلین ئایا کاتی بووینه ئیسک پروسکیکی رزیو و پتورکاو ﴿إِنَّا لَنَالِمَبُتُونٌ خَلْقًا جَدِيدًا﴾ * ئایا (جاریکی تر) زیندوو ده‌کریننه‌وه و ده‌بیننه‌وه به‌دروسکراویکی نوی ﴿

* قُلْ كُونُوا حِجَارَةً أَوْ حَدِيدًا ﴿٥١﴾ أَوْ خَلْقًا مِّمَّا يَكْبُرُ فِي
 صُدُورِكُمْ فَسَيَقُولُونَ مَنْ يُعِيدُنَا قُلِ الَّذِي فَطَرَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ
 فَسَيُنْغِضُونَ إِلَيْكَ رُءُوسَهُمْ وَيَقُولُونَ مَتَى هُوَ قُلْ عَسَى أَنْ
 يَكُونَ قَرِيبًا ﴿٥٢﴾ يَوْمَ يَدْعُوكُمْ فَتَسْتَجِيبُونَ بِحَمْدِهِ وَتَظُنُّونَ
 إِن لَبِثْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٥٣﴾ وَقُلْ لِعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ
 إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْزِعُ بَيْنَهُمْ إِن الشَّيْطَانَ كَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوًّا
 مُّبِينًا ﴿٥٤﴾ رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ إِن يَشَاءُ يَحَمَحِمكُمْ أَوْ إِن يَشَاءُ
 يُعَذِّبْكُمْ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ﴿٥٥﴾ وَرَبُّكَ أَعْلَمُ
 بِمَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيِّينَ عَلَى
 بَعْضٍ وَءَاتَيْنَا دَاوُدَ زُورًا ﴿٥٦﴾ قُلْ أَدْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ
 دُونِهِ فَلَا يَمْلِكُونَ كَشْفَ الضُّرِّ عَنْكُمْ وَلَا تَحْوِيلًا ﴿٥٧﴾ أُولَئِكَ
 الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَى رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ
 وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ وَإِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ
 مُحْدُورًا ﴿٥٨﴾ وَإِنْ مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوهَا قَبْلَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ
 أَوْ مُعَذِّبُوهَا عَذَابًا شَدِيدًا كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ﴿٥٩﴾

﴿قُلْ﴾ (تہی موحمہد ﷺ) بییان بلی ﴿كُونُوا حِجَارَةً أَوْ حِيدًا﴾ تہوہ بین بہ ہر دیاہ ناسن ﴿﴾ ﴿أَوْ خَلْقًا مِّمَّا﴾ یان ہر درست کراویکی ترلہوی ﴿يَكْبُرُ فِي صُدُورِكُمْ﴾ لہ میسک و دلٹاندا گہورہیہ ﴿فَسِيقُوتُونَ﴾ جابینگومان تہوانہ دلین ﴿مَنْ يُعِدُّنَا﴾ کی زیندوومان دہ کاتہوہ ﴿قُلِ الَّذِينَ﴾ بلی تہوہ زاتہ (زیندووتان دہ کاتہوہ) ﴿فَطَرِكُوا أَوْلَ مَرَّةٍ﴾ کہ یہ کہم جار دروستی کردوون ﴿فَسِيقُوتُونَ إِلَيْكَ رُءُوسَهُمْ﴾ جا (بہ لاقرتیہوہ) سہرت بؤ دہلہ قینن ﴿وَيَقُولُونَ مَتَى هُوَ﴾ و دہلین تہوہ کہی دہ بیت ﴿قُلِ عَسَى أَنْ يَكُونَ قَرِيبًا﴾ بلی لہوانیہ تہوہ (رؤزہ ہاتنی) نزیک بیت ﴿﴾ ﴿يَوْمَ يَدْعُوكُمْ﴾ تہوہ رؤزہی کہ بانگنان دہ کہن (لہ گورہ کانتانہوہ) ﴿فَلَسْتَ جِيئُونَ بِحَدِيثٍ﴾ جائتہوش دہست بہ جی دین بہدہم بانگ کردنہ کہوہ بہ سوپاس و سہناکردنہوہ ﴿وَنظَنُّونَ إِنْ لَيْسَ﴾ و وا دہزانن نہماونہ تہوہ (لہ دونیادا) ﴿إِلَّا قَلِيلًا﴾ ماویہ کی کہم نہ بیت ﴿﴾ ﴿وَقُلِ لِعِبَادِي﴾ وہ (تہی موحمہد ﷺ) بلی بہہندہ کانم ﴿يَقُولُوا أَلَيْسَ هِيَ أَحْسَنُ﴾ قسہیہک بکہن کہ جواتر و باشترینی قسہ بیت ﴿إِنَّ الشَّيْطَانَ﴾ بہراستی شہیتان ﴿يَنزِعَ بَيْنَهُمْ﴾ ناکوکی و نساژوہ دہخاتہ نیوانیان ﴿إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلْإِنْسَانِ﴾ بہراستی شہیتان ہہمیشہ بؤنادہمی ﴿عَدُوًّا مُّبِينًا﴾ دوورٹمنیکی رون و ناشکرایہ ﴿﴾ ﴿رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ﴾ بہرورہر دگارتان زاناترہ بہتہوہ ﴿إِنْ يَشَأْ يُرْسِلْ﴾ تہ گہر بیہوی رہ حمتان پی دہ کات ﴿أَوْ أَنْ يَشَأْ يُعَذِّبْكُمْ﴾ یان تہ گہر بیہوی سزاتان دہدات ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكُمْ﴾ وہ تہمہ تومان نہناردوہہ ﴿عَلَيْهِمْ وَكَيْلًا﴾ بہچاودیر وپاریزہر بہسہریانہوہ ﴿﴾ ﴿وَرَبُّكُمْ أَعْلَمُ﴾ وہ بہرورہر دگارت زاناترہ ﴿يَمُنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ بہہرہر چی لہ ناسمانہکان ولہ زہوی دایہ ﴿وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيِّينَ﴾ وہ سویند بہخوا بینگومان فہزلی ہہندی لہ پیغہمبہر انمان داوہ ﴿عَلَى بَعْضٍ﴾ بہسہر ہہندیکی تریاندا ﴿وَأَعْتَدْنَا أَوْدُ رُزُقًا﴾ و زہبورمان بہخشی بہ داوود ﴿﴾ ﴿قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ﴾ (تہی موحمہد ﷺ) بلی (بی باوہران) ہاوار بکہن لہ تہوانہی ﴿رَزَعْتُمْ مِنْ دُونِهِ﴾ کہ تہوہ بہ خواتان دہزانن بیجگہ لہخوا ﴿فَلَا يَمْلِكُونَ﴾ جا تہوانہ دہسہ لاتیان نیہ ﴿كَشَفَ الضَّرْعَ عَنْكُمْ﴾ بہلاو زیانتان لہسہر لابہن ﴿وَلَا تَحْزَبُوا﴾ وہ (دہسہ لاتی) گورپانیشیان نی بہ ﴿﴾ ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ﴾ تہوانہی کہ تہوہ (نہفامانہ) ہاواریان لی دہ کہن ﴿يَدْعُونَ إِلَى رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ﴾ تہوانہ بہدوای ہوکاریکدا دہ گہرین کہ نزیکیان کاتہوہ لہ بہرورہر گاریان ﴿أَلَيْسَ أَقْرَبَ﴾ کامیان نزیک ترہ (لہ خواوہ و پلہو پایہی بہررتہرہ) ﴿وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ﴾ وہ بہہیوا و ٹومیندو رہحمی تہون ﴿وَيَحْتَفُونَ عَدَابَهُ﴾ و لہ سزایشی دہترسن ﴿إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ﴾ بہراستی سزای بہرورہر دگارت ﴿كَانَ مَحْدُورًا﴾ ہہمیشہ مہترسی لینکراوہ و خوئلیپاریزراوہ ﴿﴾ ﴿وَإِنْ مِنْ قَرِيْبَةٍ﴾ وہ (خہلکی) ہیچ شاروگونڈیکمان ﴿إِلَّا تَحْتِ مُهْلِكُوهَا﴾ کہ تہمہ لہ ناویان بہین ﴿قَبْلَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ﴾ پیش (ہاتنی) رؤزی دواپی ﴿أَوْ مَعَدَّ يُوهَا عَذَابًا شَدِيدًا﴾ بیان سزایان بدہین بہ سزایہ کی سہخت ﴿كَانَ ذَلِكَ﴾ ٹیللا تہوہ (سزادانہ یان لہناو بردنہ) ﴿فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا﴾ لہ (لوح المحفوظ) دانوسراوہ ﴿﴾

وَمَا مَنَعَنَا أَنْ نُرْسِلَ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَنْ كَذَّبَ بِهَا الْأَوْلُونَ
 وَءَاتَيْنَا ثَمُودَ النَّاقَةَ مُبْصِرَةً فَظَلَمُوا بِهَا وَمَا نُرْسِلُ بِالْآيَاتِ
 إِلَّا تَخْوِيفًا ﴿٥٩﴾ وَإِذْ قُلْنَا لَكَ إِنَّ رَبَّكَ أَحَاطَ بِالنَّاسِ وَمَا جَعَلْنَا
 الرُّءْيَا الَّتِي أَرَيْنَاكَ إِلَّا فِتْنَةً لِلنَّاسِ وَالشَّجَرَةَ الْمَلْعُونَةَ
 فِي الْقُرْآنِ وَنُحُوفُهُمْ فَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا طُغْيَانًا كَبِيرًا ﴿٦٠﴾
 وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ
 قَالَ سَأَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتَ طِينًا ﴿٦١﴾ قَالَ أَرَأَيْتَكَ هَذَا الَّذِي
 كَرَّمْتَ عَلَيَّ لَئِنْ أَخَّرْتَنِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَأَحْتَنِكَنَّ
 ذُرِّيَّتَهُ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٦٢﴾ قَالَ أَذْهَبَ فَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ فَإِنَّ
 جَهَنَّمَ جَزَاءُكُمْ جَزَاءً مَوْفُورًا ﴿٦٣﴾ وَأَسْتَفْزِرُّ مِنْ أَسْطَظَعَتْ
 مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ وَأَجَلِبَ عَلَيْهِمْ بِخَيْلِكَ وَرَجِلِكَ وَشَارِكِهِمْ
 فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ وَعَدَّهُمْ وَمَا يَعْدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا
 غُرُورًا ﴿٦٤﴾ إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ وَكَفَى
 بِرَبِّكَ وَكِيلًا ﴿٦٥﴾ رَبُّكُمْ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ تَرْفَعُ فُجْرًا فِي
 الْبَحْرِ لِيَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ﴿٦٦﴾

﴿وَمَا مَعَنَا﴾ و ههچ شتیک بهرگری ئیمه‌ی نه کردووہ ﴿أَنْ تُرْسِلَ بِالْآيَاتِ﴾ کہ ئه و موعجیزانه بنیرین ﴿إِلَّا أَنْ كَذَّبَ بِهَا الْأُولُونَ﴾ جگه له وهی که پیشینه کان به دروین ده زانی ﴿وَأَتَيْنَا تَمُودَ النَّاقَةَ﴾ ناردمان بو (هوزی) سه موود ئه و حوشتره‌ی ﴿مُبْصِرَةً﴾ کہ (موعجیزه‌ی کی) ناشکرا بوو ﴿فَطَلَمُوا بِهَا﴾ که چی (باوه‌ریان نه هیتا و) سته میان لیکرد و (سه‌ریان بری) ﴿وَمَا تُرْسِلُ بِالْآيَاتِ﴾ وه ئیمه موعجیزه کان نانیرین ﴿إِلَّا تَخْوِيفًا﴾ مه گهر بو ترسانندی (ئو گه له نه بیت) ﴿وَإِذْ قُلْنَا لَكَ﴾ (بیربکه‌روه) کاتی پیمان ووتی ﴿إِنْ رَبِّكَ﴾ به‌راستی په‌روه ردگارت ﴿أَحَاطَ بِالنَّاسِ﴾ ده‌وری هه‌موو خه‌لکی داوه (ده‌سه‌لانی هه‌یه‌به‌سه‌ریاندا) ﴿وَمَا جَعَلْنَا آيَةً لِّلَّذِينَ آمَنُوا﴾ وه ئه و خه و بینینه‌ی که پیشانی تو ماندا (له‌وشه و په‌ویه‌دا) ﴿إِلَّا لِيُفْتَنَ النَّاسَ﴾ هه‌رله‌به‌ر تا قی کردنه‌وه‌ی خه‌لکی بوو ﴿وَالشَّجَرَةَ الْمَلْعُونَةَ﴾ هه‌روه‌ها ئه و دره‌خته نه‌فرین لی کراره‌ش ﴿فِي الْقُرْآنِ﴾ که له‌قورئاندا باسماں کردووہ ﴿وَتَخَوَّفَهُمْ﴾ وه ئیمه (به و جوره‌ به‌لگانه) ئه‌وانه ده‌ترسینین ﴿فَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا طُغْيَانًا كَبِيرًا﴾ که چی ئه و (ترساننده) هه‌چیان بو زیاد ناکات جگه له یاخی بوون و سه‌ر که‌شی نه‌بیت ﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ﴾ وه باسی ئه‌وکاته‌بکه که ئیمه به‌فریشته‌کانمان ووت ﴿أَسْجُدُوا لِآدَمَ﴾ سوژده‌به‌رن بوئادهم ﴿فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ﴾ ئه‌وانیش یه‌کسه‌ر هه‌موویان سوژده‌یان برد بیجگه له ئیبلیس (شه‌یتان نه‌بیت) ﴿قَالَ آسَجُدْ﴾ ووتی ئایامن سوژده‌به‌رم ﴿لِمَنْ خَلَقْتَ طِينًا﴾ بو که‌سیک که له‌قور دروستت کردووہ ﴿قَالَ آرَأَيْتَكَ﴾ (ئیبلیس) ووتی بینم بلی و هه‌والم بده‌ری ﴿هَذَا الَّذِي كَرَّمْتَ عَلَيَّ﴾ له‌باره‌ی ئه‌مه‌وه که ری‌زی ئه‌وت داوه به‌سه‌رمندا؟! ﴿لَنْ آخَرَنِّي﴾ سویند به‌خوا ئه‌گه‌ر دوام بخه‌یت ﴿إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ﴾ تاروژی دواپی (نه‌رم) ﴿لَأَخْتَبِكَ نَّ دَرِيئَةً﴾ به‌راستی زال ئه‌بم به‌سه‌ر نه‌وه‌کانیدا (به‌گومرا کردن) ﴿إِلَّا قَلِيلًا﴾ که میسک له‌وان نه‌بیت (که به‌نده‌تایه‌تیه‌کانی خوان) ﴿قَالَ أَذْهَبَ﴾ (خوا به‌شه‌یتانی) فه‌رموو برو ﴿فَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ﴾ سا‌هه‌ر که‌س له‌وان شوینی تو که‌وت ﴿فَإِنَّ جَهَنَّمَ جَزَاءُ كُلِّ﴾ ئه‌وه به‌راستی تو له‌ی هه‌مووتان دوزه‌خه ﴿جَزَاءً مَوْفُورًا﴾ که تو له‌یه‌کی پر به‌پره ﴿وَأَسْتَفْرِزُ مِنْ أَسْطِغْتْ مِنْهُمْ﴾ وه هه‌ر که‌س له‌وانه که ده‌توانی گومرای بکه ﴿بِصَوْتِكَ﴾ به‌ده‌نگت و سه‌دای (ناهفت) ﴿وَأَجَلْتْ عَلَيْهِمْ﴾ و بده به‌سه‌ریاندا و تی یان خوره ﴿بِحَيْكِكَ وَرَجِيكَ﴾ به‌سوار و بیاده‌ی له‌شکره که ته‌وه ﴿وَشَارِكُمْ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ﴾ وه هاو به‌شیمان بکه له‌مال و سامان و مندالیاندا ﴿وَعِدَّهُمْ﴾ به‌لئیشیان بی بده ﴿وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ﴾ به‌لام شه‌یتان به‌لئیشان بی نادات ﴿إِلَّا غُرُورًا﴾ به‌خه‌له‌تانندن نه‌بیت ﴿إِنْ عِبَادِي﴾ بی‌گومان به‌نده‌کانی من ﴿لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ﴾ ده‌سه‌لانت به‌سه‌ریاندا نی یه (و ناتوانی گومرایان بکه‌یت) ﴿وَكَفَىٰ بَرِّكَ وَكَيْلًا﴾ وه په‌روه ردگارت به‌سه‌ پاریزه‌رو چاودیر بیت ﴿رَبُّكُمْ الَّذِي﴾ په‌روه ردگارتان ئه‌و زاته‌یه ﴿يُرْسِي لَكُمْ الْفُلْكَ فِي الْبَحْرِ﴾ که که‌شتی له‌ده‌ریادا هاتو چو پنده‌کات بو ئیوه ﴿لِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ﴾ بو ئه‌وه‌ی بگه‌رین به‌دوای هه‌ندیکه‌هه‌ره و روژی ئه‌ودا ﴿إِنَّهٗ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا﴾ به‌راستی ئه‌و (خوایه) هه‌میشه‌یی میهره‌بان و به‌به‌زی یه به‌رامبه‌ر به‌ ئیوه ﴿

وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا إِلَٰهًا فَلَمَّا
 نَجَّكُمُ إِلَى الْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ وَكَانَ الْإِنْسَانُ كُفُورًا ﴿٦٧﴾ أَفَأَمِنْتُمْ
 أَنْ يَخْسِفَ بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ أَوْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ثُمَّ
 لَا تَجِدُوا الْكُفْرَ وَكَيْلًا ﴿٦٨﴾ أَمْ أَمِنْتُمْ أَنْ يُعِيدَكُمْ فِيهِ تَارَةً
 أُخْرَىٰ فَيُرْسِلَ عَلَيْكُمْ قَاصِفًا مِنَ الرِّيحِ فَيُغْرِقَكُمْ بِمَا كَفَرْتُمْ
 ثُمَّ لَا تَجِدُوا الْكُفْرَ عَلَيْنَابِهِ تَبِيعًا ﴿٦٩﴾ * وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي
 آدَمَ وَحَمَلْنَا هُمُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ
 وَفَضَّلْنَا هُمْ عَلَىٰ كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا ﴿٧٠﴾ يَوْمَ نَدْعُوا
 كُلَّ أُنَاسٍ بِإِمامِهِمْ فَمَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ وَيَمِينِهِ فَأُولَٰئِكَ
 يَقْرَءُونَ كِتَابَهُمْ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا ﴿٧١﴾ وَمَنْ كَانَ
 فِي هَذِهِ أَعْمَىٰ فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَىٰ وَأَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٧٢﴾ وَإِنْ
 كَادُوا لَيَفْتِنُونَكَ عَنِ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ لِتَفْتَرِيَ
 عَلَيْنَا غَيْرَهُ وَإِذًا لَا تُخَذُّوكَ خَلِيلًا ﴿٧٣﴾ وَقُولَا أَنْ تَبْتَئِكَ
 لَقَدْ كَدَّتْ تَرَكُنْ إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا ﴿٧٤﴾ إِذَا لَأَذَقْنَاكَ ضِعْفَ
 الْحَيَاةِ وَضِعْفَ الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا ﴿٧٥﴾

﴿وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ﴾ جا کاتیک له‌ده‌ریادا تووشی به‌لاو زیان بین ﴿صَلَّ مَنْ تَدْعُوا إِلَّا إِلَٰهًا﴾ هه‌موو
 ئەو (په‌رستراوانه‌ی هاواریان لی ده‌که‌ن وون ده‌بن بی‌حکله له‌خوا ﴿فَلَمَّا تَخَذْتُمُ إِلَى الْبَرِّ﴾ که چی کاتیک
 که (خوا) رزگار تان ده‌کات و ده‌گه‌نه ووشکانی ﴿أَعْرَضْتُمْ﴾ روو وهرده‌گیرن (له‌خودا) ﴿وَكَانَ الْإِنْسَانُ
 كَفُورًا﴾ (چونکه) ئاده‌می هه‌میشه‌سپله‌و ناسوپاسه ﴿أَفَأَمْسُمْ﴾ جا ئایا ئیوه ناترسن و بیباکن
 ﴿أَنْ يَخْشِفَ بِكُمْ حَابِئُ الْبَرِّ﴾ له‌وه‌ی که له‌ووشکایی دا (بوومه‌له‌رزه) بتانبات به‌ناخی زه‌ویدا؟ ﴿أَوْ يُرْسِلَ
 عَلَيْكُمْ حَاصِبًا﴾ یا (ناترسن له‌وه‌ی) بای توندتان بنی‌رته‌سه‌ر به‌وورده‌زیخه‌وه ﴿ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ
 وَكِيْلًا﴾ پاشان پاریزه‌رئیکیشان ده‌ست نه‌که‌ویت ﴿أَمْ أَمْسُمْ﴾ ئه‌ی ئایا دلنیا و بیباکن ﴿أَنْ
 يُعِيدَ كُمْ فِيهِ﴾ له‌وه‌ی بتان گپ‌رته‌وه‌ ناو‌ده‌ریا ﴿تَارَةً أُخْرَى﴾ جارئکی تر ﴿فَيُرْسِلَ عَلَيْكُمْ﴾ ئه‌مجا بینی‌رته
 سه‌رتان ﴿فَاصْفَايْنِ الرَّيْحِ﴾ بایه‌کی توندو تیژی ویران کهر ﴿فَيَعْرِقْكُمْ بِمَا كَفَرْتُمْ﴾ ئه‌وساله‌ده‌ریا که‌دانقومتان
 بکات له‌بهر ئەو بی باوه‌ر و سپله‌بوونه‌تان ﴿ثُمَّ لَا تَجِدُوا﴾ پاشان ده‌ستان ناکه‌ویت ﴿لَكُمْ عَلَيْهِ تَابَهُ
 تَبِيْعًا﴾ هیچ که‌سیک که داوای تو‌له‌ی ئیوه له‌ئیمه‌بکات ﴿وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ﴾ سویند به‌خوا
 بیگومان ریزمان له‌نه‌وه‌ی ئاده‌م گرت ﴿وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْوَبْرِ وَالْبَحْرِ﴾ له‌ووشکانی و له‌ده‌ریادا هه‌لمان
 گرتن (به‌سواری و گه‌رنامانن) ﴿وَوَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ﴾ و‌رۆزی پاک و خاوینمان پی داون
 ﴿وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى كَثِيْرٍ﴾ وه‌فه‌زلمان داون به‌سه‌ر زورئیک ﴿مِمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيْلًا﴾ له‌ووشتانه‌ی که‌در وستان
 کردون به‌فه‌زئیکی گه‌وره ﴿يَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ اِنْسَانٍ﴾ (بیریان بخه‌نه‌وه) ئەو رۆزه‌ی که ئیمه‌هه‌موو
 ئاده‌میه‌ک بانگ ده‌که‌ین ﴿بِأَسْمَائِهِمْ﴾ به‌ناو‌ی پی‌غه‌مبه‌ره‌که‌یانه‌وه (به‌ناو‌ی په‌یامه‌که‌یانه‌وه) ﴿فَمَنْ أُوتِيَ
 كِتٰبَهُ بِرَيْبِنِهٖ﴾ جا ههر که‌سیک نامه‌ی کرده‌وه‌که‌ی بدریت به‌ده‌ستی راستیه‌وه ﴿فَأُولٰٓئِكَ يَفْرُوْنَ
 كِتٰبَهُمْ﴾ ئائه‌وانه‌نامه‌که‌یانه‌ده‌خویننه‌وه ﴿وَلَا يَظْلُمُوْنَ﴾ وه‌سته‌میان لی‌ناکریت ﴿تَسِيْلًا﴾ به‌ئه‌ندازه‌ی
 ئەو تاله‌باریکه‌ی به‌ده‌وری ناو‌کی خورمادایه ﴿وَمَنْ كَانَ فِي هٰذِهِ اَعْمٰی﴾ به‌لام ههر که‌سیک له‌م
 (دونیا‌یه) دا کویر بوو بیت (ورینگه‌ی راستی نه‌بینایت) ﴿فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ اَعْمٰی﴾ ئەوه ئەو که‌سه له‌رۆزی
 دوايشدا کویره ﴿وَأَصْلُ سَبِيْلًا﴾ بگه‌ره له‌کویریش گومراره ﴿وَلَنْ كَادُوْا لِيَفْتٰنُوْكَ﴾ وه‌به‌راستی
 نزیك بوو ئەوانه‌لات دن ﴿عَنِ الَّذِيْٓ اَوْحٰنَا اِلَيْكَ﴾ له‌وه‌ی که‌نیگامان کرد بوت ﴿لِنَفْتَرِيْ عَلَيْكَ اَعْيٰرًا﴾
 بو ئەوه‌ی جگه‌له‌قورئان شتیک به‌ده‌م ئیمه‌وه هه‌لبه‌ستیت ﴿وَإِذَا لَاتُجِدُوْكَ خٰلِيْلًا﴾ (ئه‌گه‌ر گویریه‌لیان
 بوو بیتایه) ئەوه له‌و کاته‌دا ده‌یان کردیت به‌دوست و خوشه‌ویستی خو‌یان و (گومرایان ده‌کردیت) ﴿وَلَوْلَا اَنْ تَبْتَئَكَ
 خَوْثُهٗ گه‌ر ئیمه‌تومان دامه‌زراونه‌کر دایه ﴿لَقَدْ كَدَّبْتَ﴾ به‌راستی نزیك بوو تو
 ﴿تَرَكْنَا اِلَيْهِمْ شَيْخًا قٰلِيْلًا﴾ که‌میک به‌لایاندا بچی ﴿اِذَا لَادَفَنُكَ﴾ جا بیگومان ئەو کاته‌پیمان ده‌چه‌شتی
 ﴿ضَعَفَ الْحَيٰوةُ﴾ دوو به‌رانبه‌ر (سزای) ژبان ﴿وَضَعَفَ الْمَمَاتُ﴾ دوو به‌رانبه‌ر (سزای) مردن
 ﴿ثُمَّ لَا تَجِدُوْا لَكُمْ﴾ پاشان ده‌ست نه‌ده‌که‌وت ﴿عَلَيْنَا نَصِيْرًا﴾ یارمه‌تی ده‌رئیک به‌رانبه‌ر به‌ئیمه‌(که به‌رگری
 ئەو سزایه‌ت لی بکات) ﴿۷۵﴾

وَإِنْ كَادُوا لَيَسْتَفِزُّوكَ مِنَ الْأَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا
 وَإِذَا لَا يَلْبَثُونَ خِلافَكَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٧٦﴾ سُنَّةَ مَنْ قَدْ أَرْسَلْنَا
 قَبْلَكَ مِنْ رُسُلِنَا وَلَا تَجِدُ لِسُنَّتِنَا تَحْوِيلًا ﴿٧٧﴾ أَقِمِ
 الصَّلَاةَ لِذُلُوكِ الشَّمْسِ إِلَى عَسَقِ اللَّيْلِ وَقُرْءَانَ الْفَجْرِ
 إِنَّ قُرْءَانَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا ﴿٧٨﴾ وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ
 بِهِ نَافِلَةً لَكَ عَسَىٰ أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا ﴿٧٩﴾
 وَقُلْ رَبِّ أَدْخِلْنِي مُدْخَلَ صِدْقٍ وَأَخْرِجْنِي مُخْرَجَ صِدْقٍ
 وَأَجْعَلْ لِي مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا نَصِيرًا ﴿٨٠﴾ وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ
 الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا ﴿٨١﴾ وَنُنزِلُ مِنَ الْقُرْءَانِ مَا هُوَ
 شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا ﴿٨٢﴾
 وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَأَىٰ بِجَانِبِهِ وَإِذَا مَسَّهُ
 الشَّرُّ كَانَ يَئُوسًا ﴿٨٣﴾ قُلْ كُلُّ يَعْمَلُ عَلَىٰ شَاكِلَتِهِ فَرَبُّكُمْ أَعْلَمُ
 بِمَنْ هُوَ أَهْدَىٰ سَبِيلًا ﴿٨٤﴾ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ
 أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٨٥﴾ وَلَئِنْ سَأَلْتُمْ لَنَنْزِلَنَّ
 بِالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ بِهِ عَلَيْنَا وَكِيلًا ﴿٨٦﴾

﴿وَأَن كَادُوا﴾ وہ بہ راستی نریك بوو ٲو (بی باوہر) انه ﴿لَيَسْفُرُ وَاكَ﴾ (بہ بیلان و دوژمنایہ تی) نارہ حتت بکہن ﴿مِنَ الْأَرْضِ﴾ لہ خاکسی مہ ككہ ﴿لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا﴾ بو ٲوہوی دہرت بکہن لی ی ﴿وَإِذَا لَا يَلْبَثُونَ خَلْفَكَ﴾ جا ٲو ٲو کاتہ ٲوہانہ نہدہ مانہوہ لہ پاش تو ﴿إِلَّا قَلِيلًا﴾ کاتیکسی كہم نہ بیئت (خوا لہ ناوی دہ بردن) ﴿سُنَّةً مِّن قَدَاسَاتِنَا﴾ ریگا ونہر بیٲیکہ لہ (ٲیمہوہ) بو ٲوہوانہی كہ ناردومانن . ﴿فَبَاكَ مِن رُّسُلِنَا﴾ لہ پیغہ مہر انمان پیش تو ﴿وَلَا تَحِدْ لِسُنَّتِنَا تَحْوِيلًا﴾ باوو یاسای ٲیمہش گوړانی بہ سہردانایہت ﴿أَقِرِ الصَّلَاةَ﴾ (ٲہی موحمہد ﷺ) نویژ بہ جعی بہیٲہ ﴿لِذُلِّكَ النَّسَمِ﴾ لہ کاتی لادانی خور (لہ ناوہ راستی ناسمان) ﴿إِلَّ عَسَىٰ أَلْبَلٌ﴾ ہتا (ہانتی) تاریکی شہو ﴿وَقَدْ آتَانَا الْفَجْرُ﴾ ہر وہا نویژی بہ یانی (بہ جعی بیٲہ) ﴿إِن قُرْآنَاتِ الْفَجْرِ﴾ بہ راستی قورئان خویندنسی نویژی بہ یانی ﴿كَانَ مَشْهُودًا﴾ ہمیشہ دہ بیٲریت (لہ لایہن فریشتہ کانی شہو وروژوہ) ﴿وَمِنَ اللَّيْلِ﴾ وہ (ٲہی موحمہد ﷺ) لہ بہ شبکی شہودا ﴿فَتَهَجَّدْ بِهِ﴾ ہستہ شہو نویژ بکہ بہ قورئان خویندن تییدا ﴿نَافِلَةً لَّكَ﴾ ٲوہ زیادہ نویژی تابہت بہ توہہ ﴿عَسَىٰ أَن يَبْعَثَكَ رَبُّكَ﴾ ٲومیدہ وار بہ ہر وہ ردگارت بتگہ یہ نیٲہ ﴿مَقَامًا مَّحْمُودًا﴾ بلہو جیگاہ کی ہسہ ندکراو (كہ شہفاعہ تی گہورہیہ بو خہ لکی لہ قیامہ تدا) ﴿وَقُلْ رَبِّ﴾ وہ بلی ٲہی ہر وہ ردگارم ﴿أَذْخِلْنِي مَدْخَلَ صِدْقٍ﴾ (لہ ہر کار ٲکدا بووم) راست و چاک ٲیم ٲہنجام بدہ ﴿وَأَخْرِجْنِي مَخْرَجَ صِدْقٍ﴾ راست و چاکیش ٲیم کو ٲای بیٲہ ﴿وَأَجْعَلْ لِي مِّن لَّدُنْكَ﴾ وہ لہ لایہن خو ٲوہوہ بووم بسازینہ ﴿سُلْطٰنًا صٰبِرًا﴾ دہسہ لاتیکی یارمہ تی دہر (كہ زال ٲم بہ سہر ہموو کو سپیکدا) ﴿وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ﴾ وہ بلی ٲاینی راست ہات ﴿وَرَهَقَ الْبَطِلُ﴾ وہ ٲاینی ناحق و بہ تال نہما و روشت ﴿إِن الْبَطِلَ كَانَ زَهُوًّا﴾ بہ راستی بہ تال ہمیشہ لہ ناوچووہ ﴿وَيُنزِلُ مِنَ الْقُرْآنِ﴾ وہ لہم قورئانہدا دہ بیٲرینہ خواروہ ﴿مَّا هُوَ شِقَاةٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾ ٲوہوی كہ ہوی شیفنا و میہرہانی یہ بو ٲرواداران ﴿وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا﴾ بہ لام (ہانتی ٲم قورئانہ) بو ٲستم کاران ہیچ زیادناكات جگہ لہ خہ سارو مہندی نہ بیئت ﴿وَإِذَا انْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ﴾ وہ کاتیک چاکہ ونیعمہ تی خو مان بر ٲیژین بہ سہر ٲادہمی (بی باوہردا) ﴿أَعْرَضَ﴾ روو و ہر دہ گیٲریت (لہ زیبری ویادی ٲیمہ) ﴿وَنَكَّاجَانِيَهٗ﴾ ددور دہ كہ ویٲتہوہ ﴿وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ﴾ وہ کاتیک ناخوشی و زیانی لی بکہوٲت ﴿كَانَ يُوَسْوِسُ﴾ زور نا ٲومید دہ بیئت ﴿قُلْ كُلٌّ يَعْمَلُ﴾ (ٲہی موحمہد ﷺ) بلی ہموو كہس کار دہ کات ﴿عَلَىٰ سَاقِيَتَيْهٖ﴾ لہ سہر سرووشت و (ریبازی) خوی ﴿وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِمَن هُوَ﴾ جا ہر وہ ردگارتان زانترہ بہو كہ سہی ﴿أَهْدِي سَبِيلًا﴾ كہ ریبازہ كہی راسترہ ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ﴾ وہ (ٲہی موحمہد ﷺ) ہر سیارت لی دہ كہن لہ بارہی روحوہوہ (كہ چی یہ) ﴿قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي﴾ بلی روچ لہ کارو فرمانی تابہت بہ ہر وہ ردگارمہ ﴿وَمَا أُوْتِيْتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا﴾ وہ ٲیوہ ٲنہا كہ میك لہ زانیاربتان بی بہ خشراوہ ﴿وَلٰكِن شِئْنَا﴾ وہ سویند بہ خوا ٲہ گہر ہمانہوٲت ﴿لَتَذَهَبَنَّ بِالَّذِي أُوْحِيَٰنَا إِلَيْكَ﴾ بیگو مان ٲوہو (قورئانہی) نیگامان كرووہ بو ٲت نایہی ٲلین (لہ دل و ہرہ كاندا) ﴿ثُمَّ لَا تَحِدْ لَكَ﴾ لہ ہاشان دہست ناکہوٲت ﴿بِهِ عَيْنًا وَكِبَالًا﴾ لہ ہر انہر ٲیمہدا كہ سینك كہ ہر گریٲ لی بكات ﴿

إِلَّا رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ إِنَّ فَضْلَهُ كَانَ عَلَيْكَ كَبِيرًا ﴿٨٧﴾ قُلْ
 لِّئِن أَجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَىٰ أَن يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ
 لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا ﴿٨٨﴾
 وَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِن كُلِّ مَثَلٍ فَأَبَىٰ أَكْثَرُ
 النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا ﴿٨٩﴾ وَقَالُوا لَن نُّؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ تَفْجُرَ
 لَنَا مِنَ الْأَرْضِ يَدْبُوعًا ﴿٩٠﴾ أَوْ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِّن مَّحِيلٍ
 وَعِنَبٍ فَتُفَجَّرَ الْأَنْهَارُ خِلَالَهَا تَفْجِيرًا ﴿٩١﴾ أَوْ تُسْقَطَ السَّمَاءُ
 كَمَا زَعَمَتَ عَلَيْنَا كَيْفَ أَوْتَاتِي بِاللَّهِ وَالْمَلَائِكَةَ
 قَبِيلًا ﴿٩٢﴾ أَوْ يَكُونَ لَكَ بَيْتٌ مِّن زُخْرٍ أَوْ تَرْقَىٰ فِي السَّمَاءِ
 وَلَن نُّؤْمِنَ لِرُؤْيَاكَ حَتَّىٰ تُنزِلَ عَلَيْنَا كِتَابًا نَّقْرُؤُهُ وَقُلْ
 سُبْحَانَ رَبِّي هَلْ كُنْتُ إِلَّا بَشَرًا رَسُولًا ﴿٩٣﴾ وَمَا مَنَعَ النَّاسَ
 أَن يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ إِلَّا أَن قَالُوا أَبَعَثَ اللَّهُ بَشَرًا
 رَسُولًا ﴿٩٤﴾ قُلْ لَوْ كَانَ فِي الْأَرْضِ مَلَائِكَةٌ يَّمشُونَ مُطْمَئِنِّينَ
 لَنزَلْنَا عَلَيْهِم مِّن السَّمَاءِ مَلَكًا رَسُولًا ﴿٩٥﴾ قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ
 شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ إِنَّهُ كَانَ وَعْدُهُ خَيْرًا بِصِيرًا ﴿٩٦﴾

﴿إِلَّا رَحْمَةً مِن رَّبِّكَ﴾ کہ گہر میہرہ بانیبہک لہ لایہن بہرہ وردگار تہ وہ نہ بیت ﴿إِن فَضَلْنَاكَ كَانَ عَلَيْكَ كَمِيرًا﴾
 بہر استی فہزل و چاکہی تہو بہسہر تہوہ گہورہ بہ ﴿قُلْ لَئِنِ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ﴾ (تہی موحمہد
 ﷺ) بلی سویند بہ خوا تہ گہر ٹادہمی و جنو کہ ہہموو کوہنہوہ ﴿عَلَىٰ أَن يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ﴾ بؤ تہوہی
 وینہی تہم قورٹانہ بیتن ﴿لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ﴾ ناتوان وینہی تہو بیتن ﴿وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا﴾
 ہہر چہندہ ہشتیوانی بہ کتریش بن ﴿وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ﴾ وہ سویند بہ خوا ئیمہ ہیتا ومانہ تہوہ بؤ
 خہلکی ﴿فِي هَذَا الْقُرْآنِ﴾ لہم قورٹانہدا ﴿مِن كُلِّ مِثْلٍ﴾ لہہموو جوہرہ نموونہ بہک ﴿فَأَنبَأَ أَكْثَرَ النَّاسِ﴾
 کہ چی زور بہی خہلکی نایانہ ویت ﴿إِلَّا كُفْرًا﴾ جگہ لہ سپلہیی و بی باوہری نہ بیت ﴿وَقَالُوا لَن نُّؤْمِنَ لَكَ﴾
 ووتیان ہہر گیز باوہر ت پی ناہیتین ﴿حَتَّىٰ تَقْجُرَكُمَا مِنَ الْأَرْضِ يَكْبُوعًا﴾ ہہتا
 لہم زوہ بہدا کانیا ویکمان بؤ ہلنہ قولتینی ﴿أَو تَكُونُ لَكَ جَنَّةٌ مِّنْ نَّجِيلٍ وَعَنبٍ﴾ یان باخیتک
 بیت لہ دارخورما و تری ﴿فَتَقْجِرَ الْأَنْهَارَ خِلَافَهَا تَقْجِيرًا﴾ وچند روبریک ہلنہ قولتیت لہ نیوان
 درہختہ کانیدا بہ خور پروات ﴿وَأَنْتُمْ فِي السَّمَاءِ﴾ یان ناسمان پروختی ﴿كَمَا زَعَمْتُمْ عَلَيْنَا كَسَمًّا﴾
 بہسہرماندا ہہر چؤن لاف ت لیداوہ کہ بہ پارچہ پارچہ دہ کریت ﴿أَو تَأْتِي بِاللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ﴾ یان خواو
 فریشتہ کان بتی ﴿قَبِيلًا﴾ رو بہروو (بیان بینن) ﴿أَوْ يَكُونُ لَكَ بَيْتٌ﴾ یان کوشک و مالیکت بیت
 ﴿مِن زُخْرَفٍ﴾ رازاوہ بہنہ خش و نیگار ﴿أَو تَرَفَىٰ فِي السَّمَاءِ﴾ یان بہرز بیتہوہ بؤ ناسمان ﴿وَلَن نُّؤْمِنَ لِرَبِّكَ﴾
 وہ ہہر گیز باوہر ناہیتین بہ بہرز بونہوہ کہشت ﴿حَتَّىٰ نُزِّلَ عَلَيْنَا كِتَابًا نَّقْرُؤُهُ﴾ ہہتا بہ یامیکمان
 بؤ نہہینتہ خواروہ خو مان بیخوینتہوہ ﴿قُلْ سُبْحَانَ رَبِّي﴾ (تہی موحمہد ﷺ) بلی پاکسی
 و بیگہردی بؤ بہرہ وردگارم ﴿هَلْ كُنْتُ﴾ نایا من (شتیک ترم) ﴿إِلَّا بَشَرًا رَّسُولًا﴾ جگہ لہ ٹادہمیہ کی
 نیراو و پیغہمبہر (واتہ من دہسہ لاتی تہو شتانہ نیہ بہلکو من تہنہا مروفتیکم و خودا کردوومی بہ
 پیغہمبہر) ﴿وَمَا مَنَعَ النَّاسَ﴾ ہیچ شتیک بہرگری خہلکی نہ کرد ﴿أَن يُّؤْمِنُوا﴾ لہوہی کہ باوہر بیتن
 ﴿إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ﴾ کاتیک کہرینموونی و ثابنی حہقیان بؤ ہات ﴿إِلَّا أَن قَالُوا﴾ بیجگہ لہوہی دہیان
 ووت ﴿أَبَعَثَ اللَّهُ بَشَرًا رَسُولًا﴾ چؤن خوا ٹادہمیہک بہ پیغہمبہر دہنیرت ﴿قُلْ لَوْ كَانَ فِي الْأَرْضِ﴾
 مَلَكَةٌ يَحْشُونَ مَطْمَئِينَ﴾ بلی تہ گہر لہزہوی دا فریشتہ ہہبواہیہ و بہ دلنایاہوہ (تاییدا) بگہر اناہیہ
 (بہ وینہی ٹادہمی) ﴿لَنزَلْنَا عَلَيْهِمُ مِنَ السَّمَاءِ﴾ بیگو مان لہ ناسمانہوہ دہمان نارده خواروہ ہہ بویان ﴿مَلَكًا﴾
 رَسُولًا﴾ فریشتہ بہ کی پیغہمبہر ﴿قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا﴾ بلی بییان خوا بہسہ کہ شاہید بیت ﴿بَيْنِي﴾
 وَبَيْنَكُمْ﴾ لہ نیوان من و تہوہدا ﴿إِنَّهُ كَانَ بَعِيدًا حَبِيرًا بَصِيرًا﴾ بہر استی خوا ہہمیشہ بہ ٹاگادار و بیناہیہ
 بہ بہندہ کانی ﴿۶۱﴾

وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضِلِلْ فَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ أَوْلِيَاءَ
 مِنْ دُونِهِ ۗ وَنَحْشُرُهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ عُمِيَآ وَبُكْمًا
 وَصُمًّا مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ ۗ كُلَّمَا حَبَتْ زِدْنَهُمْ سَعِيرًا ﴿٩٧﴾
 ذَلِكَ جَزَاءُ وَّهُمْ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا وَقَالُوا أَإِذَا كُنَّا عِظْمًا
 وَرُفَاتًا أَيْ نَالِ الْمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا ﴿٩٨﴾ * أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ
 الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ قَادِرٌ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ
 وَجَعَلَ لَهُمْ أَجَلًا لَّا رَيْبَ فِيهِ فَأَبَى الظَّالِمُونَ إِلَّا كُفُورًا ﴿٩٩﴾
 قُلْ لَوْ أَنْتُمْ تَمْلِكُونَ خَزَائِنَ رَحْمَةِ رَبِّي إِذًا لَأَمْسَكْتُمْ خَشْيَةَ
 الْإِنْفَاقِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ قَتُورًا ﴿١٠٠﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ تِسْعَ
 آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ فَسَعَلَ بَنِي إِسْرَائِيلَ إِذْ جَاءَهُمْ فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ
 إِنِّي لَأَظُنُّكَ يَمُوسَىٰ مَسْحُورًا ﴿١٠١﴾ قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَمَا أَنزَلَ
 هَؤُلَاءِ إِلَّا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بِصَآئِرٍ وَإِنِّي لَأَظُنُّكَ
 يَفِرْعَوْنُ مَثْبُورًا ﴿١٠٢﴾ فَأَرَادَ أَنْ يَسْتَفِزَّهُمْ مِنَ الْأَرْضِ
 فَأَغْرَقْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ وَجَمِيعًا ﴿١٠٣﴾ وَقَلْنَا مِنْ بَعْدِهِ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ
 اسْكُنُوا الْأَرْضَ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ جِئْنَا بِكُمْ لَفِيفًا ﴿١٠٤﴾

﴿وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ﴾ ہر کہس خوارپنمونی بکات ﴿فَهُوَ الْمُهْتَدِ﴾ ہر ئەو کہسہ رپنمونی کراوہ (بہراستی) ﴿وَمَنْ ضَلَّ﴾ و ہر کہسش خوا گومرای بکات ﴿فَلَنْ نَجِدَ لَهُم﴾ ئەوہ ہر گیز دەستت ناکہ ویت بویان ﴿أُولَئِكَ مِنْ دُونِهِ﴾ بیجگہ لەخوا دۆست و یارمەتی دەرائنیک ﴿وَنَحْشُرُهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ لەہر پورزی دواییدا حەشریان دەکەین ﴿عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ﴾ بەسەر پروومەت و دەم و چاویاندا ﴿عَمِيًّا وَكَمَا وَصَّمَا﴾ کہ کوپرو لال و کەرن ﴿مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ﴾ شوینی نیشتە جیان دۆزەخە ﴿كُلَّمَا حَبَخَب﴾ ہەر جارنیک (دۆزەخ) بلیسە ی بنیشیتەوہ (دامریتەوہ) ﴿رَدْنَهُمْ سَعِيرًا﴾ بلیسە ی تاگرہ کەیان بۆ زیاد دەکەین ﴿ذَلِكَ جَزَاءُ هُم﴾ ئەوہ تو لہ ی ئەوانە یہ ﴿يَأْتُهُم كَهْرُ أُولَئِكَ﴾ چونکہ بیگومان باوہریان نەہینا بەنایەتەکانی ئیمہ ﴿وَقَالُوا أَإِذَا كُنَّا﴾ و دەیان ووت ئایا ئە گەر ئیمہ بووینہ ﴿عِظْمًا وُرُفَاتًا﴾ نپسک و پروسکی پارہ پارہ ی رزیو ﴿أَنَّا نَالَمُبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا﴾ ئایا ئیمہ جارنیک تر زیندوو دە کرپنەوہ بەدروست کردنیک ی تازہ ﴿أُولَئِكَ رَأَوْا أَنَّهُمْ أَنَّىٰ﴾ ئایا ئەوانە نەیانزانپوہ بیگومان ئەو خوابیہ ی ﴿خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ کہ ئاسمانەکان و زہوی دروست کردوہ ﴿قَادِرٌ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ﴾ دەسەلات دارو بەتوانایە کەوینە ی ئەوانە دروست بکاتەوہ ﴿وَجَعَلَ لَهُمْ أَجَلًا﴾ وە کات و ماوہیہ کی دیاری کردوہ بویان ﴿لَا رَيْبَ فِيهِ﴾ کہ گومانی تیدانیہ ﴿فَأَبَىٰ الظَّالِمُونَ الْإِكْفَارًا﴾ بەلام سستە مکاران ہیچیان ناویت بی باوہری نەبیت ﴿قُلْ لَأُوتِيَنَّ﴾ بلی ئە گەر ئیوہ ﴿تَمْلِكُونَ خَزَائِنَ رَحْمَةِ رَبِّي﴾ خاوەنی خەزینەکانی چاکہ و نیعمەتەکانی بہرور دگارم بن ﴿إِذَا لَأَمْسَكُنَّ﴾ ئەو کاتە دەتانگریتەوہ (لەبەخشین) ﴿خَشِيئَةَ الْإِنْفَاقِ﴾ لە ترسی خەرچ بوون و تەواو بوون ﴿وَكَانَ الْإِنْسَانُ قَتُورًا﴾ وە ئادەمی ہمیشہ رزده و چروکہ ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى﴾ وە سویند بەخوا بہراستی بہخشیمان بہمووسا ﴿تِسْعَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ﴾ نو موعجیزہ ی روون و ئاشکرا ﴿فَتَكَلَّمَ بِنُورٍ﴾ (ئە ی موحەمەد ﷺ) دە ی پرسیار لەنەوہ ی ئیسرائیل بکہ (سەبارەت بہروداوی مووسا و فیرەوون) ﴿إِذْ جَاءَهُمْ﴾ کاتی (مووسا) ہاتە لایان ﴿فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ﴾ ئەمجافیرەوون بی ووت ﴿إِنِّي لَأَظُنُّكَ يَمُوسَىٰ مَسْحُورًا﴾ بہراستی ئە ی مووسا من و اگو مان دەبەم کہ تۆ جادو لئی کراو بیت ﴿قَالَ لَقَدْ عَلِمْتُ﴾ (مووسا علیہ السلام) فەر مووی سویند بہخوا بیگومان تۆ دەزان ی ﴿مَا أَنزَلَ هُنَالِكَ﴾ ہیچ کہس ئەم موعجیزانہ ی نەناردۆتە خواوہوہ ﴿الْأَرْضِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بَصَائِرَ﴾ جگہ لەبەرور دگاری ئاسمانەکان و زہوی نەبیت کہ روونکەرەوہن (بۆ خەلکی) ﴿وَأَبَىٰ لَأَظُنُّكَ﴾ وە بہراستی من دلنپام کہ تۆ ﴿يَفِرُّونَ مَثْبُورًا﴾ ئە ی فیرەوون لە ناو دەچیت ﴿فَأَرَادَ أَنْ يَنْتَفِرَ مِنْهُمْ مِنَ الْأَرْضِ﴾ جا فیرەوون ویستی کەوا (مووسا و کوومەلہ کە ی) دەر کات لەزہوی (میسر) دا ﴿فَأَعْرَفْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ جَمِيعًا﴾ ئیتر ئیمہ ش فیرەوون و ئەوانہ ی لە گەلی بوون ہمە موویانمان خنکاند لە دەریادا ﴿وَقُلْنَا مِنْ بَعْدِهِ﴾ ئەوسا لەپاش خنکاندنیان ووتمان ﴿لَبِئْسَ إِسْرَءِيلَ﴾ بہنەوہ ی ئیسرائیل ﴿أَسْكَنُوا الْأَرْضِ﴾ نیشتە جی بن لەو زہویہ ی (کہ فیرەوون ویستی دەر تان کات لئی ی) ﴿فَإِذَا جَاءَهُ وَعَدُ الْآخِرَةِ﴾ جا کاتنیک بەلینتی روژی دوایی ہات ﴿حِجَابًا كَرِيمًا﴾ ئەوسا ہمە مووتان بیکہوہ (بۆ دادگای خوا) دینین ﴿

وَبِالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَلَ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿١٥﴾
 وَقُرْءَانًا فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلَى مُكْتٍ وَنَزَّلْنَاهُ تَنْزِيلًا ﴿١٦﴾
 قُلْ ءَامِنُوا بِهِ ءَوْ لَا تُؤْمِنُوا إِنَّا الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهِ إِذْ آتَيْنَا
 عَلَيْهِمْ يَخْرُجُونَ لِلْآذِقَانِ سُجَّدًا ﴿١٧﴾ وَيَقُولُونَ سُبْحٰنَ رَبِّنَا إِن كَانَ
 وَعَدْرُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا ﴿١٨﴾ وَيَخْرُجُونَ لِلْآذِقَانِ يَبْكُونَ وَيَزِيدُهُمْ
 خُشُوعًا ﴿١٩﴾ قُلِ ادْعُوا اللَّهَ أَوْ ادْعُوا الرَّحْمٰنَ أَيًّا مَاتَ دَعْوَاهُ فَلَهُ
 الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ وَلَا تَجْهَرْ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافِتْ بِهَا وَابْتَغِ
 بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ﴿٢٠﴾ وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ
 لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمَلِكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وِليٌّ مِنَ الذُّلِّ وَكَبْرَهُ تَكْبِيرًا ﴿٢١﴾

سورة الكهف

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَى عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا
 ﴿١﴾ فِيمَا لَيْنُدِرَ بِأَسَاسٍ دِيمًا مِّنْ لَّدُنْهُ وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ
 الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا حَسَنًا ﴿٢﴾
 مَّاكِثِينَ فِيهِ أَبَدًا ﴿٣﴾ وَيُنذِرَ الَّذِينَ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا ﴿٤﴾

﴿وَبِالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ﴾ وہ ٹہم (قورٹانہ) مان بہ ہق ناردو تہ خواروہ ﴿وَبِالْحَقِّ نَزَّلْ﴾ وہ بہ حق و راستیش ہاتو و تہ خواروہ ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ﴾ وہ تو مان رہ وانہ نہ کردوہ ﴿إِلَّا مَبَشِّرًا وَنَذِيرًا﴾ بہ موژدہ دہرو تر سیتہر نہ بیت ﴿وَقُرْآنًا فَرَقْنَاهُ﴾ وہ قورٹانمان بہش بہش بوٹ ناردوہ ﴿لِتَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ﴾ بو ٹہوہی بیخوینیتہوہ بہ سہر خہ لکیدا ﴿عَلَىٰ مَكِّيٍّ﴾ بہ لہ سہر خوئی و ہیواشی ﴿وَنَزَّلْنَاهُ تَنزِيلًا﴾ وہ ٹہم (قورٹانہ) مان بہو شیوہ دابہ زاندا ﴿قُلْ ءَامِنُوا بِاللَّهِ﴾ (ٹہی مو حہ مہد ﴿ﷺ﴾ پیان) بلی باوہرینن بہم (قورٹانہ) ﴿أَوْ لَا تُوْمِنُوا﴾ یان باوہری پی نہ ہیئن ﴿إِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ﴾ بہ راستی ٹہوانہی کہ زانیاریان پی بہ خشراوہ ﴿مِن قَبْلِهِ﴾ لہ پیش ٹہم (قورٹانہ) دا ﴿إِنِّي سَأَلْتُ رَبِّي﴾ کاتیک (قورٹان) بخوینریتہوہ بہ سہر یاندا ﴿يَخْرُجُونَ لِلأَذْقَانِ سَجْدًا﴾ بہ جہ سپانی دہ کہون بہرودا بہ سوژدہ بردن ﴿وَيَقُولُونَ سُبْحٰنَ رَبِّنَا﴾ وہ دہ لئین پاک و بیگہردی بو بہرودہر دگارمان ﴿إِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا﴾ بہ راستی ہمیشہ بہ لئنی بہرودہر دگارمان بہدی دیت ﴿وَيَخْرُجُونَ لِلأَذْقَانِ يَسْكُرُونَ﴾ وہ دہ کہون بہ سہر رپودا و دہ گرین ﴿وَيَزِيدُهُمْ خُسْرًا﴾ و (قورٹان) ہمیشہ ملکہ چیان بو زیاد دہ کات ﴿قُلْ أَدْعُوا اللَّهَ﴾ بلی نزا و ہاوار لہ خواہ بکن ﴿أَوْ ادْعُوا الرَّحْمٰنَ﴾ یان ہاوار لہ ر حمان بکن (یہ کسانہ) ﴿أَيَّ مَآ تَدْعُوا﴾ بہ سہر کامیان نزاو ہاوار داوا ی لی بکن ﴿فَلَهُ الأَسْمَاءُ الْحُسْنٰی﴾ چونکہ ہر بو خواہیہ ہممو ناوہ زور جوانہ کان ﴿وَلَا تَجْهَرْ بِصَلَاتِكَ﴾ لہ نو یژ کردندا دہنگ بہر زمہ کہرہوہ ﴿وَلَا تَخْفٰتْ بِهَا﴾ و بہ نہنیش مہیکہ ﴿وَاتَّبِعْ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا﴾ لہو نیوانہ دا ریگاہیک ہہ لبر ترہ (بہ شیوہ یہک خوت گویت لہ خوت بیت) ﴿وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ وہ (ٹہی مو حہ مہد ﴿ﷺ﴾) بلی ہممو سو پاس و ستایش ہر بو خواہیہ ﴿الَّذِي لَمْ يَخْذُ وَلَدًا﴾ زاتیک کہ ہیچ مندالیکی بو خوی بریار نہ داوہ ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ﴾ و ہیچ ہاوبہ شیکی نہ بووہ ﴿فِي الْمُلْكِ﴾ لہ مولک و پادشایہ تیدا ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ﴾ ہیچ دو ست و یار مہتی دہر تکی نہ بووہ ﴿مِن الدُّنْيَا﴾ لہ بہر بی دہسہ لاتی ﴿وَكَبْرَهُ تَكْبِيرًا﴾ (کہواتہ) خوا زور بہ گہورہ بگرہ ﴿ﷻ﴾

سورہ قی ﴿الْكَهْفِ﴾

﴿بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ﴾ بہ ناوی خوا ی بہ خشندهی میہرہ بان

﴿الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي﴾ ہممو سو پاس و ستایش بو ٹہو خواہیہ ﴿أَنْزَلَ﴾ کہ ناردو و بہ تہ خواروہ ﴿عَلَى عَبْدِهِ الْكِتٰبِ﴾ قورٹان بو سہر بہند کہی خوی (مو حہ مہد ﴿ﷺ﴾) ﴿وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا﴾ و ہیچ جورہ لاریہ کی تیدا دانہ ناوہ ﴿فِيْمَا﴾ (کتیبکی) راست و پایہ دارہ ﴿لِنُنذِرَ بِأَسْمٰدِيْكَ﴾ بو ٹہوہی بہ سزایہ کی زور بہ تین بترسیتیت (ٹہوانہی کہ باوہری پی ناہینن) ﴿مِن الدُّنْيَا﴾ لہ لایہن خوہوہ ﴿وَيُبَشِّرَ الْمُؤْمِنِيْنَ﴾ و مژدہش بدات بہو باوہر دارانہی ﴿الَّذِيْنَ يَمْمُوْنَ الصّٰلِحِيْنَ﴾ کہ کردوہ چاکہ کان ٹہنجام دہدن ﴿أَنْ لَهُمْ أَجْرًا حَسَنًا﴾ بہمہی کہ پاداشتیکی چاکیان بوہ ہیہ ﴿مَنْ كٰنَ فِيْهِ اَبْدًا﴾ لہو (بہہ شتہ) دا بی برانہوہ دہمیتنہوہ ﴿وَيُنذِرَ الَّذِيْنَ﴾ وہ (بو ٹہوہی) کہ سائیک بترسیتیت ﴿قَالُوْا اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ وَاَلدّٰكُ﴾ کہ دہیان ووت خوا رولہی بو خوی بریار داوہ ﴿ﷻ﴾

مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ وَلَا لِآبَائِهِمْ كَبُرَتْ كَلِمَةً تَخْرُجُ مِنْ
 أَفْوَاهِهِمْ إِنَّ يَقُولُونَ إِلَّا كَذِبًا ﴿٥﴾ فَلَعَلَّكَ بِخُحِّ نَفْسِكَ
 عَلَىٰ آثَرِهِمْ إِنْ لَمْ يُؤْمِنُوا بِهِدَا الْحَدِيثِ آسَفًا ﴿٦﴾ إِنَّا
 جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لِّهَا لِنَبْلُوَهُمْ أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا
 ﴿٧﴾ وَإِنَّا لَجَاعِلُونَ مَا عَلَيْهَا صَعِيدًا جُرُزًا ﴿٨﴾ أَمْ حَسِبْتَ
 أَنَّ أَصْحَابَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيمِ كَانُوا مِنْ آيَاتِنَا عَجَبًا ﴿٩﴾
 إِذْ أَوَى الْفِتْيَةُ إِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوا رَبَّنَا آتِنَا مِنْ لَدُنْكَ
 رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا ﴿١٠﴾ فَضَرَبْنَا عَلَى آذَانِهِمْ
 فِي الْكَهْفِ سِنِينَ عَدَدًا ﴿١١﴾ ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ لِنَعْلَمَ أَيُّ
 الْحِزْبَيْنِ أَحْصَى لِمَالِثُو أَمَدًا ﴿١٢﴾ نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَأَهُمْ
 بِالْحَقِّ إِنَّهُمْ فِتْيَةٌ آمَنُوا بِرَبِّهِمْ وَزِدْنَاهُمْ هُدًى ﴿١٣﴾
 وَرَبَطْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ إِذْ قَامُوا فَقَالُوا رَبُّنَا رَبُّ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ لَنْ نَدْعُو مِنْ دُونِهِ إِلَهًا لَقَدْ قُلْنَا إِذْ شَطَطًا ﴿١٤﴾
 هَؤُلَاءِ قَوْمُنَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً لَوْلَا يَأْتُونَ عَلَيْهِمْ
 بِسُلْطَانٍ بَيِّنٍ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ﴿١٥﴾

﴿مَالَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ﴾ نہ خویمان زانا بوون پنی ﴿وَلَا لِابَائِهِمْ﴾ نہ باو و باپیر انیان ﴿كَرِهَتْ كَلِمَةً﴾ ج قسه یہ کی (بوختانیکی) گہور یہہ ﴿تَخْرُجُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ﴾ کہ لہدہ میان دہردہ چیت ﴿إِنْ يَتُوبُونَ إِلَّا كَذِبًا﴾ جگہ لہدرو هیچ شتیکی تر نالین ﴿فَلَعَلَّكَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ﴾ جا لہوانہ یہ خووت لہ ناوبہری ﴿عَلَىٰ آثَرِهِمْ﴾ لہبہر کردہوی ئەوان ﴿إِنْ لَّمْ يُؤْمِنُوا﴾ ئە گہر ٹیمان نہہینن ﴿بِهَذَا الْحَدِيثِ أَسْمًا﴾ بہم قورٹانہ لہداخ و خہفہ تدا (بمریت) ﴿إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ﴾ بہراستی ٹیمہ ہہرچی و ابہسہر زہوی یہوہ کردوومانہ ﴿زِينَةً لَّهَا﴾ بہزینہت و جوانی بو زہوی ﴿لِتَبْلُغُنَّ﴾ بو ئەوہی خہلکی تاقی بکہینہوہ ﴿أَيُّهُمْ أَحْسَنَ عَمَلًا﴾ کامیان کردہوی جوانترو چاکترہ؟ ﴿وَأَنَّا لَجَاعِلُونَ مَا عَلَيْهَا﴾ وہ بہراستی ئەوہی و ابہسہر زہویہوہ ٹیمہ ہہمووی دہکہین ﴿صَعِيدًا جُرُزًا﴾ بہ زہویہکی تہختی ووشک و برنگ ﴿أَمْ حَسِبْتُمْ﴾ ٹایا وات زانی ﴿أَن أَصْحَابَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيعِ﴾ کہ ہاوا لانی ئەشکہوت و تابلو (ئہو بہردہی ناویانی تیا نوسرا بوو) ﴿كَانُوا مِنْ آيَاتِنَا عَجَبًا﴾ ئەوان لہناو نیشانہ کانی ٹیمہدا شتیکی سہر سورہینتہر بوو؟ ﴿إِذْ أَوَى الْفِتْيَةُ إِلَى الْكَهْفِ﴾ کاتنی کوملہ گہنجیک پہنایان بردہبہر ئەشکہوتہ کہ ﴿فَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا أَمِنَ لَدُنْكَ رَحْمَةً﴾ ووتیان ئەی بہرورہدگارمان لہلایہن خووتہوہ رہحمہتیکمان پی بہخشہ ﴿وَهِيَ لَنَا مِنْ آمِنًا رَشَدًا﴾ وہ فہراہم بیتہ بویمان لہم کارہی کہواین تیایدا پنی راست و پزگاری ﴿فَضَرَبْنَا عَلَىٰ آذَانِهِمْ﴾ دوواکہ یانمان گیرا کردو) بہردہمان ہینا بہسہر گوئیاندا ﴿فِي الْكَهْفِ سِنِينَ عَدَدًا﴾ لہو ئەشکہوتہدا چہند سال (خہومان لی خستن) ﴿ثُمَّ نَعَثْنَهُمْ﴾ لہباشان خہبہرمان کردنہوہ ﴿لِنَعْلَمَ﴾ بوئہوہی دہر یخہین ﴿أَيُّ الْجَرِيذِ﴾ لہودوو تاقہ کامیان ﴿أَحْصَىٰ لِمَا لَمْ يَسْأَلْنَا عَنْهَا﴾ چاکتر ماوہی خہوی خویمان دہر ٹیرن (لہ ئەشکہوتہ کہدا) ﴿تَخُنْ نَقْضُ عَيْتِكَ﴾ ٹیمہ بوٹ دہگیرینہوہ ﴿بِنَاهُرٍ بِالْحَقِّ﴾ ہہوالی ئەوان بہرینک و راستی ﴿إِنَّهُمْ فَتِيَةٌ﴾ بہراستی ئەوانہ کوملہ لاوینک بوون ﴿ءَأَمْسُوا بِرَبِّهِمْ﴾ باوہریان ہینابوو بہپہرورہدگاریان ﴿وَرَدَدْنَاهُمْ﴾ ہڈی ٹیمہش پینموونیمان زیاد کردن ﴿وَوَرَبَطْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ﴾ و دلیمان بہہیز کرد (لہسہر ئەو باوہرہ) ﴿إِذْ قَامُوا﴾ لہکاتیکدا ہہستان و پاپہرین ﴿فَقَالُوا رَبَّنَا﴾ ووتیان بہرورہدگاری ٹیمہ ﴿رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ بہرورہدگاری ٹاسمانہ کان و زہوی بہ ﴿لَنْ نَدْعُوًا مِنْ دُونِهِ إِلَّا هَا﴾ ٹیمہ ہہرگیز بیجگہ لہو بہرستراوینکی تر ناہہرستین ﴿لَقَدْ فَلْنَا إِذَا شَطَطًا﴾ (ئہ گہر جگہ لہخواستنی تر بہرستین) سویند بہخوا ئەوکاتہ درومان ووتوہ ﴿هَلْؤَلَاءِ قَوْمًا﴾ ٹائہوانہ گہلہ کہی ٹیمہن ﴿أَتَخَذُوا مِنْ دُونِهِ ءَالِهَةً﴾ بیجگہ لہخوا بہرستراوی تریان بوخویمان برپار داوہ ﴿أُولَٰئِكَ يَتُوبُونَ عَلَيْهِمْ﴾ دہی با بویمان بیہیننہوہ ﴿سُلْطٰنِ يٰبِئْسَ﴾ بہلگہو نیشانہی روون و ٹاشکرا ﴿فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ﴾ دہی کی ستہم کارترہ لہو کہسہی ﴿أَفَرَأَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾ کہ درو ہلہبہستی بہدہم خوداوہ ﴿

وَإِذْ أَعْرَضْنَا عَنْ قَوْمِ آلِ الْكَهْفِ
 يَنْشُرْ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيَهَيِّئْ لَكُمْ مِنْ أَمْرِكُمْ مَرْفَقًا
 ﴿١٦﴾ * وَتَرَى الشَّمْسَ إِذَا طَلَعَتْ تَزَّوَّرُ عَنْ كَهْفِهِمْ ذَاتَ
 الْيَمِينِ وَإِذَا غَرَبَتْ تَقَرَّبُ مِنْهُمْ ذَاتَ الشَّمَالِ وَهُمْ فِي فَجْوَةٍ
 مِنْهُ ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ لِيَهْدِيَ اللَّهُ الْبَالِغِينَ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ
 يُضِلِلْ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ وَلِيًا مُرْشِدًا ﴿١٧﴾ وَتَحْسَبُهُمْ آيَاتِنَا
 هُمُ الرُّقُودُ وَنُقَلِّبُهُمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَذَاتَ الشَّمَالِ وَكَلَبَهُمُ
 بَشِيطٌ ذِرَاعِيهِ بِالْوَصِيدِ لَوِ اطَّلَعْتَ عَلَيْهِمْ لَوَلَّيْتَ مِنْهُمْ
 فِرَارًا وَلَمَلِئْتَ مِنْهُمْ رُعْبًا ﴿١٨﴾ وَكَذَلِكَ بَعَثْنَا
 لِيَتَسَاءَلُوا بَيْنَهُمْ قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ كَمْ لَبِثْتُمْ قَالُوا لَبِثْنَا
 يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالُوا رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثْتُمْ فَابْعَثُوا
 أَحَدَكُمْ بِوَرِقِكُمْ هَذِهِ إِلَى الْمَدِينَةِ فَلْيَنْظُرْ أَيُّهَا أَزْكَى
 طَعَامًا فَلْيَأْتِكُمْ بِرِزْقٍ مِنْهُ وَلْيَتَلَطَّفْ وَلَا يُشْعِرَنَّ
 بِكُمْ أَحَدًا ﴿١٩﴾ إِنَّهُمْ إِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوكُمْ
 أَوْ يُعِيدُوكُمْ فِي مِلَّتِهِمْ وَلَنْ تُفْلِحُوا إِذًا أَبَدًا ﴿٢٠﴾

﴿وَإِذْ أَعْرَضْنَا مَوْمَنًا﴾ (ئە‌ی ھاو‌ه‌لانی ئە‌شکەوت) کاتیک ئیو‌ه دوورە پە‌ریزتان گرت لە‌وان (لە‌و بی باو‌ه‌رانە) ﴿وَمَا يَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ﴾ و لە‌و (پە‌رستراو) انە‌ش بیجگە لە‌ خودا دە‌یان پە‌رستن ﴿فَأَوْرَأُوا إِلَى الْكَهْفِ﴾ دە‌ی کە‌وایە پە‌نا بە‌ر نە ئە‌شکەوتە کە ﴿يَسْتَرْكِبُونَ رَبِّكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ﴾ پە‌ر وە‌ر دگارتان بلاوی دە‌کاتە‌و‌ه بۆ‌تان بە‌زە‌یی و پە‌رحمە‌تی خۆ‌ی ﴿وَيُهَيِّجُ لَكُمْ﴾ و بۆ‌تان فە‌راھە‌م دە‌ھینیت ﴿مِنْ أَمْرِكُمْ مَرِيفًا﴾ لە‌م کارە تاندا ھۆ‌ی گوزە‌ران و ژیانتان ﴿وَتَرَى الشَّمْسَ إِذَا طَلَعَتْ﴾ خۆ‌ر دە‌بینی کاتیک کە‌ھە‌لدیت ﴿تَزُورُ عَن كَهْفِهِمْ ذَاتَ الْيَمِينِ﴾ لە‌ لای راستی ئە‌شکەوتە کە‌یان دە‌دات ﴿وَإِذْ أَعْرَضْتَ نَقْرُضَهُمْ﴾ کاتیکیش ئاوا دە‌بیت لای دە‌دا لێ‌یان ﴿ذَاتَ الشِّمَالِ﴾ بە‌ لای چە‌پدا ﴿وَهُمْ فِي فَجْوَةٍ مِّنْهُ﴾ لە‌ کاتیکدا ئە‌وان لە‌ ناو بۆ‌شایی فراوانی ئە‌شکەوتە کە‌دان ﴿ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ﴾ ئە‌و‌ه ھە‌ندیکە لە‌ بە‌لگە و نیشانە کانی خوا ﴿مَنْ يَهْدِ اللَّهُ﴾ ھەر کە‌سی خوا رینمونی بکات ﴿فَهُوَ الْمُهْتَدِ﴾ تە‌نھا ئە‌و کە‌سە رینمونی کراوہ ﴿وَمَنْ يَضِلَّ﴾ و ھەر کە‌سیش گومرا بکات ﴿فَلَنْ يَجِدَ لَهُ وَلِيًا مُّشِيدًا﴾ ئە‌و‌ه دە‌ست ناکە‌وی بۆ‌ی ھیچ پشتیوان و ریی نیشان دە‌رێک ﴿وَنَحْسَبُهُمْ آتِافًا﴾ (ئە‌گەر بیان بینیت) وا دە‌زانیت بە‌خە‌بە‌رن ﴿وَهُمْ رُفُودٌ﴾ کە‌ چی خە‌وتوون ﴿وَوَقَلْبُهُمْ﴾ و ئە‌و (خە‌وتوو) انە ئە‌م دیو و دیویان پی دە‌کە‌ین (بۆ ئە‌و‌ی لاشە‌یان تیک نە‌چیت) ﴿ذَاتَ الْيَمِينِ وَذَاتَ الشِّمَالِ﴾ بە‌ لای راست و بە‌ لای چە‌پدا ﴿وَكَلْبُهُمْ بَسِطٌ ذِرَاعَيْهِ﴾ و سە‌گە کە‌یان ھەر دوو دە‌ستی درێژ کردبوو ﴿يَأْتُصِدًا﴾ لە‌بەر دەر گای ئە‌شکەوتە کە‌دا ﴿لَوْ أَطَّلَعْتَ عَلَيْهِمْ﴾ ئە‌گەر سە‌یر بکت بکر دنیاہ ﴿وَأُولَئِكَ مِنْهُمْ فِرَارًا﴾ بینگومان بە‌ پراکردن بە‌رە و دوا دە‌گە‌رایتە‌و‌ه ﴿وَأُولَئِكَ مِنْهُمْ رُغْبًا﴾ و پە‌ر بە‌ دل لێ‌یان دە‌ترسایت ﴿وَكَذَلِكَ بَعَثْنَاهُمْ﴾ نابە و شیوہ (لە‌ خە‌و) خە‌بەر مانگر دنە‌وہ ﴿لِيَسْأَلُوا بَيْنَهُمْ﴾ بۆ ئە‌و‌ی پە‌ر سيار لە‌ بە‌کتری بکە‌ن ﴿قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ﴾ یە‌کیان ووتی ﴿كَمْ لَيْتَنَّا﴾ چە‌ندە ماونە تە‌و‌ه (بە‌ خە‌وتووی) ﴿قَالُوا﴾ (ھە‌ندیکیان) ووتیان ﴿لَيْسَنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ﴾ رۆژێک یا کە‌متر لە‌ رۆژێک ماوینە تە‌و‌ه ﴿قَالُوا رَبُّكُمُ اعْلَمُ بِمَا لَيْسَ لَكُمْ﴾ (ھە‌ندیکی تریان) ووتیان پە‌ر وە‌ر دگارتان زانائە‌ر بە‌ ماو‌ه‌ی مانە‌و‌تان ﴿فَأَعْبَثُوا أَحَدَكُمْ بِوَرِقِكُمْ هَذِهِ﴾ دە‌یە کیکتان بە‌م دراوہ (زیوہ) تان بنێرن ﴿إِلَى الْمَدِينَةِ﴾ بۆ ناو شار ﴿فَلْيَنْظُرْ أَتِيهَا أَرْكُنًا طَعَامًا﴾ با سە‌یر کات کی (لە‌ خە‌لکی شار) خۆ‌راکی پاکترە ﴿فَلْيَأْتِكُمْ بِرِزْقِ مَنَّهُ﴾ ئە‌و‌ه بە‌ لە‌و‌ه خۆ‌راکتان بۆ بە‌یتیت ﴿وَلْيَتَاطَفُ﴾ با نە‌رم و نیان و لە‌ سەر خۆ‌بیت لە‌ ھە‌لسو کە‌وتیدا (تا نە‌ناسریتە‌و‌ه) ﴿وَلَا يَشْعُرَنَّ بِكُمْ أَحَدًا﴾ و کە‌س لە‌ ئیو‌ه ئاگادار نە‌کات ﴿إِنَّهُمْ إِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ﴾ چونکە بینگومان ئە‌گەر ئە‌وان پیتان بزائن ﴿يَرْجُمُوكُمْ﴾ بە‌رد بارانتان دە‌کە‌ن ﴿أَوْ يُعِيدُكُمْ فِي مَلْتَمِهِ﴾ یان دە‌تان گێر نە‌وہ بۆ‌ناو ئایینە کە‌ی خۆ‌یان ﴿وَلَنْ تَقْلَحُوا إِذَا أَبَدًا﴾ ئە‌و کاتە ئیو‌ه ھەر گیز رزگارتان نابیت ﴿

وَكَذَلِكَ أَخْرَجْنَا عَلَيْهِمْ لِيَعْلَمُوا أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَأَنَّ
 السَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيهَا إِذْ يَتَنَزَّعُونَ بَيْنَهُمْ أَمْرَهُمْ فَقَالُوا
 ابْنُوا عَلَيْهِم بُيُوتًا رَّبُّهُمْ أَعْلَمُ بِهِمْ قَالَ الَّذِينَ غَلَبُوا عَلَى
 أَمْرِهِمْ لَنَتَّخِذَنَّ عَلَيْهِم مَّسْجِدًا ﴿١١﴾ سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةٌ
 رَابِعُهُمْ كَلْبُهُمْ وَيَقُولُونَ خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ
 رَجْمًا بِالْغَيْبِ وَيَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَثَامِنُهُمْ كَلْبُهُمْ قُلْ رَبِّي
 أَعْلَمُ بِعِدَّتِهِمْ مَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا الْقَلِيلُ ﴿١٢﴾ فَلَا تُمَارِ فِيهِمْ إِلَّا مِرَاءً
 ظَاهِرًا وَلَا تَسْتَفْتِ فِيهِمْ مِنْهُمْ أَحَدًا ﴿١٣﴾ وَلَا تَقُولَنَّ لِشَيْءٍ
 إِنِّي فَاعِلٌ ذَٰلِكَ غَدًا ﴿١٤﴾ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ وَاذْكُرْ رَبَّكَ
 إِذْ أَنْسَيْتَ وَقُلْ عَسَى أَنْ يَهْدِيَنِّي رَبِّي لِأَقْرَبَ مِنْ هَذَا رَشَدًا
 ﴿١٥﴾ وَلْيَتُوبَ فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ وَازْدَادُوا تَسْعًا
 ﴿١٦﴾ قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لِيَتُوبُوا لَهُ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
 أَبْصُرَ بِهِ وَأَسْمِعُ مَا لَمْ يَمْسُحْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَرَائِي وَلَا يُشْرِكُ
 فِي حُكْمِهِ أَحَدًا ﴿١٧﴾ وَأَتْلُ مَا أُوْحِيَ إِلَيْكَ مِنْ كِتَابِ
 رَبِّكَ لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ وَلَنْ تَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا ﴿١٨﴾

وَأَصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ
 يُرِيدُونَ وَجْهَهُ ۗ وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ تُرِيدُ زِينَةَ الْحَيَاةِ
 الدُّنْيَا ۗ وَلَا تَطَّعْ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ ۗ وَعَنْ ذِكْرِنَا وَاتَّبِعْ هَوَاهُ ۗ وَكَانَ
 أَمْرُهُ فُرُطًا ﴿٢٨﴾ وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ ۗ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ
 شَاءَ فَلْيُكْفِرْ ۗ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادُهَا ۗ
 وَإِنْ يَسْتَغِيثُوا يُغَاثُوا بِمَاءٍ كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوهَ ۗ بِئْسَ
 الشَّرَابُ وَسَاءَتْ مُرْتَفَقًا ﴿٢٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا
 الصَّالِحَاتِ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ مَنْ أَحْسَنَ عَمَلًا ﴿٣٠﴾ أُولَٰئِكَ
 لَهُمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يُجَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ
 مِنْ ذَهَبٍ وَيَلْبَسُونَ ثِيَابًا خُضْرًا مِنْ سُنْدُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَّكِنِينَ
 فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ ۗ نِعْمَ الثَّوَابُ وَحَسُنَتْ مُرْتَفَقًا ﴿٣١﴾ * وَأَضْرِبْ
 لَهُمْ مَثَلًا رَجُلَيْنِ جَعَلْنَا لِأَحَدِهِمَا جَنَّتَيْنِ مِنْ أَعْنَابٍ وَحَفَفْنَاهُمَا
 بِنَخْلٍ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا زَرْعًا ﴿٣٢﴾ كَلَّمَا الْجَنَّتَيْنِ ءَاتَتْ أَكْهُمَا وَلَمْ
 تَظْلِم مِّنْهُ شَيْئًا وَفَجَّرْنَا خِلَاهُمَا نَهْرًا ﴿٣٣﴾ وَكَانَ لَهُ وَثْمٌ فَقَالَ
 لِصَاحِبِهِ ۗ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ ۗ أَنَا أَكْثَرُ مِنْكَ مَالًا وَأَعَزُّ نَفَرًا ﴿٣٤﴾

﴿وَأَصْرِبْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ﴾ خوت راگرہ لہ گہل نہ وانہی ﴿يَدْعُونَ رَبَّهُمْ﴾ لہ پەر ورہ دگاریان دہ پارینتہ وہ
 ویادی تہو دہ کہن (و دہ پیرستن) ﴿بِالْعَذْوَةِ وَالْعَیْشِ﴾ بہ یانیان و تیوران ﴿یُرِيدُونَ وَجْهَهُ﴾ کہ مہ بہ ستیان
 رہ زامہندی خواپہ ﴿وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ﴾ جاوہ کانت لہ وان لامہ دہ و وەر مہ گپہ (بو کہ سانی بی
 باوہری دہ ولہ مہ ند) ﴿تُرِيدُ زِينَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ کہ جوانی و رازاوہیسی ژانی تہم دونیای دہ ویت
 ﴿وَلَا تَطْعَمَنْ مَنْ﴾ و بہ گوئی کہ سینک مہ کہ ﴿أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَنْ ذِكْرِنَا﴾ کہ دلیمان لہ یادی خو مان بی ناگا کردوہ
 ﴿وَأَنْجَحْ هَوْنَ﴾ و شوینی ہہ او اوارہ زوی خوئی کہ وتوہ ﴿وَكَانَ أَمْرُهُ فُرُطًا﴾ ہہ موو کارہ کانی خراب و
 لہ سنور دہر چوہ ﴿۱۸﴾ ﴿وَقُلِ الْحَقُّ﴾ بلئی حق (تہم قورٹانہ) ﴿مِنْ رَبِّكَ﴾ لہ لایہ ن پەر ورہ دگارتانہ وہ
 ہاتوہ ﴿فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ﴾ جا ہر کہ سہی دہیہ ویت با باوہر بینی ﴿وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ﴾ و ہر کہ سیش
 دہیہ ویت با بی باوہر بیت (تہم ہش جوریکہ لہ ہہر شہ و سہر زہ نشت) ﴿إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ﴾
 بہ راستی تہمہ نامادہ مان کردوہ بو ستہ مکاران (بی باوہران) ﴿نَارًا الْخَاطِئِينَ سُرَادِقُهَا﴾ ناگرتیک کہ
 بلینسہ کی (وہ کو رہ شمال) دہوریان دہ دات ﴿وَإِنْ يَسْتَغِيثُوا﴾ وہ تہ گہر (لہ تینوانا) ہاواری ناو
 بکہن ﴿بِعَاثُوا بِمَاءِ كَالْمُهْلِ﴾ ناویکیان بو دہ ہینری و ہک مسی تو اوہ (یا وہك چلک و چہ بہ لی رون و
 زہیت وایہ) ﴿يَشْوَى الْوُجُوهُ﴾ روو دہم و جاوہ کان دہ برژیننی ﴿يَسْسُ الشَّرَابِ﴾ نای چ خوار دنہ وہیہ کی
 پس و خرابہ ﴿وَسَاءَتْ مُرْتَقَقًا﴾ و نای چ شوین و جینگاہیہ کی خرابہ ﴿۱۹﴾ ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا﴾
 بہ راستی تہ وانہی کہ باوہر پان ہیناوہ ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ و کردوہی چاکہ یان کردوہ ﴿إِنَّا لَا نُضِيعُ﴾
 احر من احسن عملاً ﴿بیگومان تہمہ پاداشتی تہ وانہ وون نا کہین کہ کردوہی چاکیان کردوہ ﴿۲۰﴾
 ﴿أُولَئِكَ لَهُمْ﴾ بو تہ وانہ ہہیہ ﴿جَنَّاتُ عَدْنٍ﴾ بہ ہہشتانیکہ ہہ میشہیی ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ کہ
 روباہر کان بہ ژیر یاندا دین و دہ چن ﴿يَجُولُونَ فِيهَا﴾ دہر از تیرینتہ وہ لہو (بہ ہہشتانہ) دا ﴿مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ﴾
 بہ بازنی زوری ٹالتون ﴿وَيَلْبَسُونَ ثِيَابًا خُضْرًا﴾ وہ بو شاکہی سہوز دہ بو شن ﴿مِنْ سُندُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ﴾ لہ
 ناو ریشمی تہنک و تہ ستور ﴿مُنَكِّبِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرْبَابِ﴾ بال دہ دہنہ وہ لہو (بہ ہہشتہ) دا بہ سہر کورسی
 و بالہشتہ کانہ وہ ﴿بِعَمَّ الثَّوَابِ وَحَسَّتْ مُرْتَقَقًا﴾ نای چہ ند پاداشتیکی چاکہ و جینگاہیہ کی خوشہ ﴿۲۱﴾
 ﴿وَأَصْرِبْ لَهُمْ مَثَلًا﴾ (تہی مو حہ مہ د ﴿۲۲﴾) بو یان بگپہرہ وہ نمونہی ﴿رَجُلَيْنِ﴾ تہو دوو پیاوہ ﴿جَعَلْنَا
 لِأَحَدِهِمَا دَابُوسًا﴾ دابوومان بہ یہ کیکیان (کہ بی باوہر بوو) ﴿جَنَّتَيْنِ مِنْ أَعْنَبٍ﴾ دوو باخ لہ ہہ موو جوہر
 تریہک ﴿وَحَفَفْتَهُمَا بِتَخْلِ﴾ بہ دار خورما دہوری ہہر دوو باخہ کہ مان دابوو ﴿وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا زَبَّازًا﴾
 لہ نیوان تہو دوو باخہ دا کشتو کالمان فہراہم ہینابوو (بوئی) ﴿۲۳﴾ ﴿كَلِمَاتٍ جُنَّتَيْنِ﴾ انتت اکتہا ہہر دوو
 باخہ کہ ہری چاکیان گرتبوو ﴿رَبْوَةً تَنْزِيلًا مِنْ رَبِّكَ﴾ ہیچیان لی خہ سار نہ بوو بوو ﴿وَفَجَّرْنَا خِلْفَهُمَا نَهْرًا﴾
 و لہ نیوان تہو دوو باخہ دا کانیاو یکمان ہہلقولاندبوو (بو ناودانیان) ﴿۲۴﴾ ﴿وَكَانَ لَهُ ثَمَرٌ﴾ ہہر وہا
 (خواہنی تہو دوو باخہ) مال و سامانی زوری ہہ بوو (لہ ٹالتون وزیوشتی تر) ﴿فَقَالَ لِصَاحِبِهِ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ﴾
 جا بہ ہاوری (تہماندارہ ہہ ژارہ) کہی ووت لہ کاتیکدا کہ قسہی لہ گہ لدا دہ کرد ﴿أَنَا كَفَرْتُ
 مِنْكَ مَا لَا﴾ من مال و سامانم لہ تو زور ترہ ﴿وَأَعَزَّنَا فَمَنَّا﴾ کور و کال و خزمہ تکاریشم زیاترہ ﴿۲۵﴾

وَدَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ قَالَ مَا أَظُنُّ أَنْ تَبِيدَ هَذِهِ
 أَبَدًا ﴿٢٥﴾ وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِنْ رُجِدْتُ إِلَىٰ رَبِّي لَأَجِدَنَّ
 خَيْرًا مِّنْهَا مُنْقَلَبًا ﴿٢٦﴾ قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَكَفَرْتَ
 بِالَّذِي خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ سَوَّكَ رَجُلًا ﴿٢٧﴾
 لَكِنَّا هُوَ اللَّهُ رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا ﴿٢٨﴾ وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ
 جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ إِنْ تَرَىٰ أَنَا أَقْلَ مِنْكَ
 مَالًا وَوَلَدًا ﴿٢٩﴾ فَعَسَىٰ رَبِّي أَنْ يُؤْتِيَنِي خَيْرًا مِّنْ جَنَّتِكَ وَيُرْسِلَ
 عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِّنَ السَّمَاءِ فَتُصْبِحُ صَعِيدًا زَلَقًا ﴿٣٠﴾ أَوْ يُصْبِحَ
 مَاؤُهَا غَوْرًا فَلَنْ تَسْتَطِيعَ لَهُ وَطْلَبًا ﴿٣١﴾ وَأَحِيطَ بِشَمْرِهِ
 فَأَصْبَحَ يُقَلِّبُ كَفَّيْهِ عَلَىٰ مَا أَنْفَقَ فِيهَا وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ
 عُرُوشِهَا وَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي لَمْ أُشْرِكْ بِرَبِّي أَحَدًا ﴿٣٢﴾ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ
 فِئَةٌ يَنْصُرُونَهُ وَمِن دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مُنتَصِرًا ﴿٣٣﴾ هُنَالِكَ الْوَلَايَةُ
 لِلَّهِ الْحَقِّ هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا وَخَيْرٌ عُقْبًا ﴿٣٤﴾ وَأَضْرِبْ لَهُم مَّثَلَ الْحَيَاةِ
 الدُّنْيَا كَمَا نَزَّلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَأَخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ
 فَأَصْبَحَ هَشِيمًا تَذْرُوهُ الرِّيحُ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ مُّقْتَدِرًا ﴿٣٥﴾

﴿وَدَخَلَ جَنَّتَهُ﴾ (بی باوره که بیان) چووه ناو باخه که یه وه ﴿وَهُوَ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ﴾ له کاتیکدا که سستم کار بوو له خوئی ﴿قَالَ مَا أَطْنُ أَنْ يَبْدَهُ هَذِهِ أَبَدًا﴾ ووتی باوره ناکهم هه رگیز ثم باخهم له ناو بیچیت ﴿وَمَا أَطْنُ السَّاعَةَ قَائِمَةً﴾ باوره یش ناکهم رۆزی دواپی بیت و پرو بدات ﴿وَلَمَّا رُودَتْ إِلَى رَبِّهِ﴾ سوئند بی خو ته گهر (پاش مردن) بمگیر نه وه بو لای په روره دگارم ﴿لَا جِدَنَّ خَيْرًا مِّنْهَا مُنْقَلَبًا﴾ بیگومان باشتر له م باخهم ده ست ده که وی ﴿قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ﴾ هاوړی (ئیمانداره) که ی پی ووت ﴿وَهُوَ يُحَاوِرُهُ﴾ له کاتیکدا که گفتوگوی له گله‌دا ده کرد ﴿أَكْفَرْتَ بِالَّذِي خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ﴾ ثابا تو بی باوره بیت به و زاته‌ی که تو ی له خاک دروست کردووه ﴿فَمِنْ تَطَفُّعٍ﴾ پاشان له دلویه ثاوئیک ﴿ثُمَّ سَوَّلَكَ لَرجُلًا﴾ پاشان کردویتی به پیاو ﴿لَمَّا كَلَّمَهُ اللَّهُ رَبِّي﴾ به لام من ههر (ده لیم) نه و خوا په روره دگارم ﴿وَلَا أُشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا﴾ و هیچ که سیش ناکهم به هاو به شی په روره دگارم ﴿وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ﴾ وه باکاتی چوویته ناو باخه که ته وه ﴿فَلَمَّا مَشَاءَ اللَّهُ﴾ بتو و تابه هه رچی خوا بیه وی (ههر نه وه ده بیت) ﴿لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ﴾ هه موو توانایه کیش ههر به ده س خواهی ﴿إِنْ تَرَىٰ أَنَا أَقْلَ مِنْكَ﴾ نه گهر تو من ده بینی له تو که متریش. ﴿مَالًا وَوَلَدًا﴾ مال و دارایی و مندالم هه یه ﴿نَعَسَىٰ رَبِّي﴾ ئومیدم وایه که په روره دگارم ﴿أَنْ يُؤْتِيَنِي خَيْرًا مِّنْ جَنَّتِكَ﴾ چاکتر له باخه که ی تو م پی بدات ﴿وَيُرْسِلْ عَلَيْهَا حِجَابًا مِّنَ السَّمَاءِ﴾ و به لا و بروسکه یه کیش له ئاسمانه وه بنیریت بو باخه که ی تو ﴿فَنُصِصَ صَعِيدًا لِّقَابًا﴾ جا (باخه که ت) بیت به زه و یه کی ووشکی ساف و خلیسک ﴿أَوْ نُصِصَ مَاؤَهَا غَوْرًا﴾ یان ئاوه که ی رۆیچی به ناخی زه ویدا ﴿فَلَنْ تَسْتَطِيعَ لَهُ طَلَبًا﴾ ئیتر هه رگیز نه توانی بیدوزینه وه ﴿وَأُحِيطَ بِشَمْرِهِ﴾ سامان و بهر و بوومه که ی له ناو برا (به هه و ره بروسکه سوتا و نه ما) ﴿فَأَصْبَحَ يُقَدِّبُ كَفَّيْهِ﴾ نه مجا کابر اش له داخا ده سه کانی ده پرواند و ده دیدان به یه کدا ﴿عَلَىٰ مَا أَنْفَقَ فِيهَا﴾ له سه ره نه و ماله‌ی که خه رچی کرد بوو (له باخه که یدا) ﴿وَيَهِي حَارِيَّتُهُ عَلَىٰ عُرُوشِهَا﴾ له کاتیکدا (که پری) باخه که ی هه موو که و توون به سه ره یه کدا ﴿وَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي﴾ (جا له پاشه رۆژدا) ده لیت : خو ز که ﴿لَمْ أُشْرِكْ بِرَبِّي أَحَدًا﴾ که سم نه کردایه به هاو هلی په روره دگارم ﴿وَلَوْ تَكَّنْ لَهُ، فَعَهَّ يَصْرُوهُ،﴾ که سائیک نه بوو یار مه تی بدن و بین به هانا یه وه ﴿مِن دُونِ اللَّهِ﴾ بیجگه له خوا ﴿وَمَا كَانَ مُنتَصِرًا﴾ خویشی سه ره که و توو نه بوو ﴿هُنَالِكَ الْوَلِيَّةُ لِلَّهِ الْخَلْقِ﴾ له و شوئینانه دا پشتیوانی تابه تی خوی راست و حقه ﴿هُوَ خَيْرٌ تَوْبًا﴾ هه ره ئویش چاکترین پاداشت نه داته وه ﴿وَخَيْرٌ عُقْبًا﴾ و سه ره نه نجامی باشیش (به ئیمانداران) ده دات ﴿وَأَصْرَبْ لَهُمْ مَثَلُ الْحَيَّةِ الَّتِي تَأْتِي﴾ (نه ی موحه ممه د) بهینه ره وه بو نه و (بی باوره) انه نمونه‌ی ژبانی دنیا ﴿كَمَا أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ﴾ وه ک بارائیک وایه له ئاسمانه وه ده بیارینین ﴿فَأَخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ﴾ نه و سا جو ره ها رواوی زه وی (بی ده روت و) ده روت به ناو یه کدا ﴿فَأَصْبَحَ هَشِيمًا تَذْرُوهُ الرِّيحُ﴾ نه مجا ده بیته پوش و به لاش و با پرش و بلاوی ده کاته وه ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ مُّقْتَدِرًا﴾ وه خوا هه میسه به توانا و ده سه لات داره به سه ره هه موو شتیکدا ﴿۱۵﴾

أَمْالٍ وَالْبُنُونَ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ
 خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ أَمَلًا ﴿٤٦﴾ وَيَوْمَ نُسِِّرُ الْجِبَالَ وَتَرَى
 الْأَرْضَ بَارِزَةً وَحَشَرْنَاهُمْ فَلَمْ نُغَادِرْ مِنْهُمْ أَحَدًا ﴿٤٧﴾ وَعُرِضُوا
 عَلَىٰ رَبِّكَ صَفًّا لَقَدْ جِئْتُمُونَا كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ بَلْ زَعَمْتُمْ
 أَلَّنْ نَجْعَلَ لَكُمْ مَوْعِدًا ﴿٤٨﴾ وَوَضَعَ الْكِتَابَ فَتَرَى الْمُجْرِمِينَ
 مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ وَيَقُولُونَ يُوبِلَتْنَا مَالٌ هَذَا الْكِتَابِ
 لَا يُغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا
 حَاضِرًا وَلَا يَظُنُّ رَبُّكَ أَحَدًا ﴿٤٩﴾ وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا
 لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ
 أَفَتَتَّخِذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِي وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ
 بِئْسَ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا ﴿٥٠﴾ * مَا أَشْهَدْتُهُمْ خَلْقَ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ وَلَا خَلْقَ أَنْفُسِهِمْ وَمَا كُنْتُمْ تُخَذَلُ الْمُضِلِّينَ عَضُدًا
 ﴿٥١﴾ وَيَوْمَ يَقُولُ نَادُوا شُرَكَاءِيَ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ فَدَعَوْهُمْ
 فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ مَوْبِقًا ﴿٥٢﴾ وَرَأَى الْمُجْرِمُونَ
 النَّارَ فَظَنُّوا أَنَّهُم مُّوَاقِعُوهَا وَلَمْ يَجِدُوا عَنْهَا مَصْرِفًا ﴿٥٣﴾

﴿أَمْأَلٌ وَالنَّيْبُونُ رَبُّهُ الْحَيُّ الْقَيُّومُ﴾ مال و کور و کال جوانی و زینته‌ی ژبانی دونیان ﴿وَأَلْبَيْتِكُمْ أَصْلَابِكُمْ﴾ کرده‌وه چاکه‌کان که (پاداشتیان) ده‌مینته‌وه ﴿خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا﴾ پاداشتیان چاکتره لای په‌روه‌رد گارت ﴿وَخَيْرٌ أَمْأَلًا﴾ و زیاتر جینگه‌ی نومیدن (له‌مالی دونیا) ﴿وَيَوْمَ نُسِئُ الْجِبَالَ﴾ وه (یادیان خه‌روهه) روژئی که شاخه‌کان ده‌خه‌بینه ری ﴿وَتَرَى الْأَرْضَ بَارِزَةً﴾ و رووی زه‌وی به‌روونی و ته‌ختی ده‌بینی ﴿وَحَشْرَنَّهُمْ﴾ و هم‌موو (خه‌لکی) کۆده‌که‌بینه‌وه ﴿فَلَمَّا نَعَادُوا رَبَّهُمْ أَحَدًا﴾ و هیچ که‌سیان به‌جی ناهیلین ﴿وَعُرِضُوا عَلَىٰ رَبِّكَ صَفًّا﴾ و هم‌موو (ئاده‌می) له‌به‌رده‌م په‌روه‌رد گارت‌دا ریز ده‌کرین ﴿لَقَدْ جِئْتُمُونَا﴾ سویند به‌خوا دینه‌وه بو لامان ﴿كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ﴾ هر به‌و شیوه‌یه‌ی که‌یه‌که‌م جار دروستمان کردن (به‌رووتی و بی‌به‌رگی) ﴿بَلْ رَعَمْتُمْ﴾ به‌لام ئیوه‌گومانتان وابوو ﴿أَلَنْ نَجْعَلَ لَكُمْ مَوْعِدًا﴾ که‌ئیمه‌کاتیک دانائین بو (لپرسینه‌وه) تان ﴿وَوَضِعَ الْكِتَابَ﴾ نامه‌ی کرده‌وه‌کان دابه‌ش ده‌کریت (ده‌دریته‌ده‌ستی راست چاکان و ده‌ستی چه‌پی تاوانباران) ﴿فَتَرَى الْمَجْرِمِينَ﴾ نه‌مجا تاوانباران ده‌بینیت ﴿مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ﴾ زور ده‌ترسن له‌و (هم‌موو تاوان و خراپه‌ی) که‌تیدابه ﴿وَيَقُولُونَ بَلْ لَنَنصُرَنَّكَ﴾ و ده‌لین ئای هاوار بو ئیمه ﴿مَالٍ هَذَا الْكَتَابِ﴾ نه‌م نامه و ده‌فته‌ره‌چییه؟ ﴿لَا يَغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا﴾ هیچ کرده‌وه‌یه‌کی بچووک و گه‌وره‌ی به‌جی نه‌هیشتووه و تواماری کردووه ﴿وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا﴾ هر کرده‌وه‌یه‌کیان کردبیت (تیایدا) ئاماده‌یه ﴿وَلَا يَظُنُّ رَبُّكَ أَحَدًا﴾ و په‌روه‌رد گارت ستم له‌که‌س ناکات ﴿وَأَذَقْنَا لِلْمَلِكِ إِكْرَامًا﴾ (بیریان به‌ینه‌روهه) کاتیک به‌فریشته‌کانمان ووت سوژده‌به‌رن بو ئاده‌م ﴿فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ﴾ نه‌وانیش هم‌موو سوژده‌بان برد جگه‌له‌ئیبلیس (شه‌یتان) نه‌بیت ﴿كَانَ مِنَ الْإِجْنِ﴾ که‌له‌پیری جنوکه‌کان بوو ﴿فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ﴾ بویه له‌فرمانی په‌روه‌ردگاری ده‌رچوو ﴿فَأَسْتَخَذُوهُ وَدَرَيْتَهُ﴾ ده‌ی ئایا ئیوه (ئه‌ی ئاده‌میزاده‌کان) نه‌وه‌نه‌وه‌ی ده‌که‌نه ﴿أُولِيَاءَ مِنْ دُونِ﴾ دؤست و پشتیوانی خوئان له‌جیاتی من ﴿وَهُرُّ لَكُمْ عَدُوٌّ﴾ له‌کاتیک‌دا که‌ئه‌وان دوژمنی ئیوه‌ن ﴿بَشٍ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا﴾ ئای چ‌گورینه‌وه‌یه‌کی خراپه‌بو ستم‌مکاران ﴿مَّا أَشْهَدْتُهُمْ خَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ من ئه‌وان (شه‌یتان و نه‌وه‌ی)م ئاماده‌ی دروست کردنی ئاسمانه‌کان و زه‌وی نه‌کردووه ﴿وَلَا خَلْقَ أَنْفُسِهِمْ﴾ هر‌روه‌ها له‌کاتی (دروست کردنی خوئشیان‌دا (ئاماده‌م نه‌کردوون) ﴿وَمَا كُنْتُمْ مُمْخَذَ الْمُضِلِّينَ عَصَدًا﴾ وه‌من هر‌گیز گومراکه‌رانم نه‌کردووه به‌یارمه‌تی ده‌ری خووم ﴿وَيَوْمَ يَقُولُ نَادُوا شُرَكَاءَ الَّذِينَ رَعَمْتُمْ﴾ روژنیک ده‌بیت که‌خوا ده‌فرموئ بانگی ئه‌و بتانه‌بکه‌ن که‌لاتان و ابوو هاوبه‌شی منن (با‌یارمه‌تیتان بدن) ﴿فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ﴾ نه‌وانیش بانگیان ده‌که‌ن به‌لام و له‌امیان ناده‌نه‌وه (و نایه‌ن به‌هاواربان‌ه‌وه) ﴿وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ مَوْبِقًا﴾ وه‌ئیمه‌له‌نیوانیان‌دا شیونکی پر نازارمان داناووه ﴿وَرَزَّ الْمَجْرُمُونَ النَّارَ﴾ وه‌تاوانباران ناگری دوزخ ده‌بینن ﴿فَطَلَّوْا أَنَّهُمْ مُوقِعُهَا﴾ و هم‌موو ده‌زانن و دلنیا که‌ده‌چنه‌ناوی و تئی ده‌که‌ون ﴿وَلَمْ يَجِدُوا عَنْهَا مَصْرَفًا﴾ و رینگایه‌کیان ده‌ست ناکه‌وئ بو‌گه‌رانه‌وه‌له‌و (ئاگره) ﴿

وَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَكَانَ
 الْإِنْسَانُ أَكْثَرَ شَيْءٍ جَدَلًا ﴿٥٤﴾ وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا
 إِذْ جَاءَهُمْ الْهُدَىٰ وَيَسْتَغْفِرُوا رَبَّهُمْ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمْ سُنَّةٌ
 الْأُولَىٰ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ قُبُلًا ﴿٥٥﴾ وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ
 إِلَّا مَبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ وَمُجَدِّلِ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْبَطْلِ
 لِيُحْضُوا بِهِ الْحَقَّ وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَمَا أُنذِرُوا هُزُوًا ﴿٥٦﴾
 وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ فَأَعْرَضَ عَنْهَا وَنَسِيَ
 مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ إِنَّا جَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ
 وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِنْ تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ فَلَنْ يَهْتَدُوا إِذًا
 أَبَدًا ﴿٥٧﴾ وَرَبُّكَ الْغَفُورُ ذُو الرَّحْمَةِ لَوْ يُؤَاخِذُهُمْ بِمَا كَسَبُوا
 لَعَجَّلَ لَهُمُ الْعَذَابَ بَلْ لَهُمْ مَوْعِدٌ لَنْ يَجِدُوا مِنْ دُونِهِ
 مَوْيلًا ﴿٥٨﴾ وَتِلْكَ الْقُرَىٰ أَهْلَكْنَاهُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَعَلْنَا
 لِمَهْلِكِهِمْ مَوْعِدًا ﴿٥٩﴾ وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِفَتَاهُ لَا أَبْرَحُ حَتَّىٰ
 أَبْلُغَ مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ أَوْ أَمْضِيَ حُقُبًا ﴿٦٠﴾ فَلَمَّا بَلَغَا مَجْمَعَ
 بَيْنَهُمَا نَسِيَا حُوتَهُمَا فَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا ﴿٦١﴾

﴿وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ﴾ سویند بہ خوا بہ راستی ئیمہ لہم قورٹانہ داہینا ومانہ تہ وہ ﴿لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ﴾
ہم موو جوڑہ نموونہ یکہ بؤ خہ لکی ﴿وَكَانَ الْإِنْسَانُ﴾ بہ لآم ہمہ میسہ ٹادہ می ﴿أَكْثَرُ شَيْءٍ جَدَلًا﴾
لہ ہمہ موو شتی زیاتر موجدہ لہ ودمہ قالی دہ کات ﴿وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَى﴾
ہیچ شتیک ریگری لہ خہ لک نہ کردوہ کہ باوہر بہینن کاتیک ہیدایہ ت وریتموونیان بؤہات
﴿وَيَسْتَغْفِرُوا رَبَّهُمْ﴾ وداوای لی بوردن بکہن لہ پەروردگار یان ﴿إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمْ سُنَّةٌ الْأَوَّلِينَ﴾ جگہ
لہ وہی و ہک ٹومہ تانی پیشینان لی بیت و(سزای خودا لہ ناویان بیات) ﴿أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ قُبُلًا﴾
یان سزا رو بہ پرویان بیتہ وہ (بہ چاوی خو یان بیستن) ﴿وَمَا تُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ﴾ ئیمہ پیغہ مہر انمان
ناردوہ ﴿الْمُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ﴾ تہ نہا مورڈہ دہر و ترسینہر بن ﴿وَيُجَادِلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْبَاطِلِ﴾
تہ وانہی کہ بیواہرن بہناہق و بہتال دہمہ قالی دہ کہن ﴿لِيُحْضُوا بِهِ الْحَقَّ﴾ بؤ تہ وہی (ٹائینی) راستی
پی لہ ناو بہرن ﴿وَأَتَّخَذُوا آلِهَتِي وَمَا أَنْزَرُوا هُزُؤًا﴾ ٹایہ تہ کانی من (کہ قورٹانہ) و تہو ہرہ شانہ ی پی
ترسینراون بہ گالٹہ یان دہ زانین ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ﴾ کی ستمکار ترہ لہو کہ سہی کہ
ٹامورگاری کرا بیت بہ ٹایہ تہ کانی پەروردگاری ﴿فَأَعْرَضَ عَنْهَا﴾ بہ لآم تہو گوی ی پی نہ داو ﴿وَسَيَ
مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ﴾ و تہو تاوانانہی کہ کردیہ تی لہ بیری خو ی بیاتہ وہ ﴿إِنَّا جَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً﴾ بہ راستی
ئیمہ چہ ند پەر دیہ کی تہ ستورمان داوہ بہ سہر دلیندا ﴿أَنْ يَفْقَهُوهُ﴾ تا تینہ گہن (لہ ٹایہ تہ کانی ئیمہ)
﴿وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا﴾ وہ قورسی و کہریمان خستو تہ گویانہ وہ (تاراستی نہ بیستن) ﴿وَإِنْ تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَى﴾
جانہ گہر بانگیان بکہیت بؤ سہر ریگای راست ﴿فَلَنْ يَهْتَدُوا إِذْ أَبَدًا﴾ تہ وانہ ہر گیز ہیدایہ ت و ہر ناگرن
﴿وَرَبُّكَ الْغَفُورُ ذُو الرَّحْمَةِ﴾ پەروردگارت لی بووردهی خواوہن بہ زہیہہ ﴿لَوْ يُؤَاخِذُهُمْ بِمَا كَسَبُوا﴾
تہ گہر تولہ یان لی بسہنی بہ ہو ی تہو (تاوانانہ وہ) ی کہ کردوویانہ ﴿لَعَجَّلَ لَهُمُ الْعَذَابَ﴾ بیگو مان بہ
پہلہ سزای سہختی بؤ دہناردن ﴿بَلْ لَهُمْ مَوْعِدٌ﴾ بہ لآم بؤ (سزادانی) تہ وان کاتیکی دیاری کراو ہہیہ
﴿لَنْ يَجِدُوا مِنْ دُونِهِ مَوْيلاً﴾ بیجگہ لہو (خواہیہ) ہیچ پہنایہ کیان دہست ناکہ و ی (لہو سزایہ) ﴿
﴿وَتِلْكَ الْقُرَىٰ أَهْلَكَ نَهْرٌ﴾ و تہو ہمہ موو شار و گوندانہ مان بہر ساد و ویران کرد ﴿لَمَّا ظَلَمُوا﴾ کاتیک
(دانیشتونیان) ستہ میان کرد ﴿وَجَعَلْنَا لِمَهْلِكِهِمْ مَوْعِدًا﴾ و بؤ لہ ناو برد نشیان کاتیکی دیاری کراومان
دانا بوو ﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَتْلِهِ﴾ (باسی تہو کاتہ بکہ) کہ مووسا بہ لاوہ بہر دہستہ کہی خو ی ووت
﴿لَا أَرَىٰ حَتَّىٰ أَتْلُغَ﴾ من ہدر دہرؤم ہہ تادہ گہمہ ﴿مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ﴾ شوینی بہیہ ک گہیشتی دوو دہریاکہ
﴿أَوْ أَمْضَىٰ حُفَاً﴾ یان ماوہیہ کی دوور و دریژ دہرؤم ﴿فَلَمَّا بَلَغَا مَجْمَعَ بَيْنِهِمَا﴾ جا کاتی گہیشتنہ تہو
شوینہی دوو دہریاکہ بہیہ ک دہ گہن ﴿نَسِيًا حَوْثُمًا﴾ ماسی یہ کہ یان لہ بیر چوو (کہ و ہک تویشوو بؤ
سہفرہ کہ یان پیمان بوو) ﴿فَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا﴾ جا (ماسیہ کہ خو ی فری داو) ریگہی خو ی
گر تہ بہر لہ ناو دہریاکہ دا و (ٹاوہ کہ) لہ ت دہبوو و ہک خو ی لی نہ دہہاتہ وہ ﴿

فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِفَتَاهُ إِنِّي نَادَيْتُكَ لَمَنِ اتَّبَعْتَنَا لَقَدْ لَقِينَا مِنْ سَفَرِنَا
 هَذَا نَصَبًا ﴿٦٢﴾ قَالَ أَرَأَيْتَ إِذْ أَوْيَيْنَا إِلَى الصَّخْرَةِ فَإِنِّي نَسِيتُ
 الْحَوْتَ وَمَا أَنْسَيْنِيهِ إِلَّا الشَّيْطَانُ أَنْ أَذْكُرَهُ وَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ
 فِي الْبَحْرِ عَجَبًا ﴿٦٣﴾ قَالَ ذَلِكَ مَا كُنَّا نَبْغُ فَأَرْتَدَّا عَلَىٰ آثَارِهِمَا
 قَصَصًا ﴿٦٤﴾ فَوَجَدَا عَبْدًا مِنْ عِبَادِنَا آتَيْنَاهُ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِنَا
 وَعَلَّمْنَاهُ مِنْ لَدُنَّا عِلْمًا ﴿٦٥﴾ قَالَ لَهُ وَمُوسَىٰ هَلْ أَتَيْتَكَ عَلَىٰ أَنْ
 تَعْلِمَ مِنَّمَا عَلَّمْتَ رُشْدًا ﴿٦٦﴾ قَالَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ
 صَبْرًا ﴿٦٧﴾ وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلَىٰ مَا لَمْ تُحِطْ بِهِ خُبْرًا ﴿٦٨﴾ قَالَ
 سَتَجِدُنِي إِن شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا وَلَا أَعْصِي لَكَ أَمْرًا ﴿٦٩﴾ قَالَ
 فَإِنِ اتَّبَعْتَنِي فَلَا تَسْأَلْنِي عَنْ شَيْءٍ حَتَّىٰ أَحْدِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا
 ﴿٧٠﴾ فَانْطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا رَكِبَا فِي السَّفِينَةِ خَرَقَهَا قَالَ أَخَرَقْتَهَا
 لِتُغْرِقَ أَهْلَهَا لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا إِمْرًا ﴿٧١﴾ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ إِنَّكَ
 لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴿٧٢﴾ قَالَ لَا تُؤَاخِذْنِي بِمَا نَسِيتُ وَلَا
 تُرْهِقْنِي مِنْ أَمْرِي عُسْرًا ﴿٧٣﴾ فَانْطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا الْيَاقِلَاءُ كَانُوا فَتَلَّهُ
 قَالَ أَقْتَلْتَنِي نَفْسًا زَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍ لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا نُكْرًا ﴿٧٤﴾

﴿فَلَمَّا جَاوَزَا﴾ جا کاتی تپه‌رین (لهو شوینه) ﴿قَالَ لِقَتَهُ إِيتَانَا عَذَابَنَا﴾ (موسا) فهر مووی به لاهه
 به‌رده‌سته‌که‌ی خوار دنه‌که‌مان بو بینه ﴿لَقَدْ لَبِيتْنَا مِنْ سَفَرِنَا هَذَا نَصَبًا﴾ سویند به‌خوا به‌راستی له‌م
 سه‌فهره‌ماندا دوو چاری ماندووی و زه‌حمه‌ت بووین ﴿قَالَ أَرَأَيْتَ﴾ (لاوه‌که) ووتی له بیرته
 ﴿إِذْ أَوْتَيْنَا إِلَى الصَّخْرَةِ﴾ کاتی چوینه په‌نا به‌رده‌گه‌وره‌که (بو پشوودان) ﴿فَإِنِّي لَسَيِّئُ الْخَوَاتِمِ﴾ جا به‌راستی
 من (له‌وی) ماسیه‌که‌م له بیر چوو ﴿وَمَا أَسْئِدُنِي﴾ هیچ شتی نه‌و (ماسیه‌که‌ی له‌بیر نه‌بردمه‌وه) ﴿إِلَّا
 الشَّيْطَانُ أَنْ أَذْكَرُهُ﴾ که باسی بکه‌م بو‌ت بیجگه‌ له‌شه‌یتان ﴿وَأَلْحَدَسَ سَيْبِلَهُ فِي الْبَحْرِ عَجَبًا﴾ (ماسیه‌که‌ی زیندوو
 بو‌یه‌وه) به‌شیتو‌یه‌کی سه‌یر ریگای خوی له‌ده‌ریا‌که‌گرت‌ه‌به‌ر ﴿قَالَ ذَلِكَ مَا كُنَّا نَتَّبِعُ﴾ (موسا) ووتی
 تیمه‌ش نه‌وه‌مان ده‌ویست ﴿فَأَرْزَقْنَا عَلَيْهِمُ الْغَايِبَاتِ﴾ نه‌مجا به‌شوینی خویندا گه‌رانه‌وه ﴿فَضْصَا﴾ به‌سه‌رنج
 دان ﴿فَوَجَدَا عَبْدًا مِنْ عِبَادِنَا﴾ جا به‌نده‌یه‌که‌ له‌بنده‌کانی تیمه‌یان دی ﴿عَاتِبْنَاهُ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِنَا﴾ که له‌لایه‌ن
 خو‌مانه‌وه ره‌حمه‌تمان پیدا‌بوو ﴿وَعَلَّمْنَاهُ﴾ شاره‌زاشمان کربوو ﴿مِن لَّدُنَّا عِلْمًا﴾ له‌زانیاری تابه‌تی
 خو‌مان ﴿قَالَ لَهُ مُوسَى﴾ موسا به‌و (به‌نده‌صالحه‌ی ووت) ﴿هَلْ أَتَيْتُكَ﴾ ثایا (هاوریه‌تیت بکه‌م و)
 شوینت بکه‌وم ﴿عَلَى أَنْ نَعْلَمَنَّ﴾ بو‌نه‌وه‌ی فیرم بکه‌یت ﴿وَمَا عَلَّمْتُ رُشْدًا﴾ له‌و زانیاریه‌ه‌راستی فیری
 بو‌یت ﴿قَالَ إِنَّكَ﴾ ووتی (به‌موسا) به‌راستی تو ﴿لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا﴾ هر‌گیز ناتوانی له‌گه‌ل
 مندا خو‌ت بگری ﴿وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلَى﴾ تو چو‌ن خو‌ت ده‌گری له‌سه‌ر ﴿مَا لَمْ يُحِطْ بِهِ خُبْرًا﴾ شتی که‌له
 رازو نه‌یتی نه‌و ناگادار نیت ﴿قَالَ سَتَجِدُنِي إِن شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا﴾ (موسا) ووتی نه‌گه‌ر خوا‌بیه‌وی
 به‌خو‌راگر ده‌مینی ﴿وَلَا أَعْصِي لَكَ أَمْرًا﴾ و سه‌ر بیچی له‌هیچ فهرمانیکت ناکه‌م ﴿قَالَ فَإِنِ اتَّبَعْتَنِي﴾
 ووتی (به‌موسا) جا نه‌گه‌ر شوینم که‌وتی ﴿فَلَا تَتَّبِعُنِي عَنْ شَيْءٍ﴾ نه‌وه پرساری هیچ شتیکم لی‌مه‌که
 ﴿حَتَّىٰ أُحْدِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا﴾ هه‌تا خو‌م ده‌ر باره‌ی قسه‌ت بو‌ده‌که‌م (له‌نه‌یتیبه‌که‌ی ناگادارت ده‌که‌م) ﴿وَلَا
 فَاطْلِقًا حَتَّىٰ إِذَا رَكِبْتُمُ السَّفِينَةَ﴾ نه‌مجا پیکه‌وه هه‌ردوو کیان رویشتن هه‌تا سواری که‌شتیه‌که‌ بوون
 ﴿خَرَقَهَا﴾ (پیاو چاکه‌که) که‌شتیه‌کی کون کرد ﴿قَالَ أَخْرَقَهَا﴾ (موسا) ووتی که‌شتیه‌که‌ت کون تی‌کرد
 ﴿لِنُعْرِقَ أَهْلَهَا﴾ بو‌نه‌وه‌ی سه‌رنشینه‌کانی (له‌ده‌ریادا) نو‌قم بکه‌یت ﴿لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا إِمْرًا﴾ سویند به‌خوا
 به‌راستی کاریکی زور خراب و ناشایسته‌ت کرد ﴿قَالَ أَلَمْ أَقُلْ﴾ (به‌نده‌چاکه‌که) ووتی ثایا من نه‌م ووت
 ﴿إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا﴾ تو هه‌ر گیز ناتوانی خو‌ت بگری له‌گه‌ل مندا ﴿قَالَ لَا تَأْخُذْ بِمِآسِيئِكَ﴾
 (موسا) ووتی لیم بیسوره‌له‌به‌ر نه‌وه‌ی (نه‌و مه‌رجه‌ی دامان نابوو) له‌بیرم چوو ﴿وَلَا تُرْهِقْنِي مِنْ أَمْرِي
 عُسْرًا﴾ هم زانیاری فیربو‌نه‌م له‌سه‌ر قورس مه‌که‌ ﴿قَالَ طَلَقًا﴾ نه‌مجا پیکه‌وه هه‌ردوو کیان رویشتن
 ﴿حَتَّىٰ إِذَا رَأَيْتُمُ الْبِحْرَ﴾ هه‌تا گه‌شتن به‌تازه‌لاویک ﴿فَقْتَلَهُ﴾ یه‌کسه‌ر (پیاو چاکه‌که) نه‌و (تازه‌لاوه‌ی) گوشت
 ﴿قَالَ أَفَلَيْتَ نَفْسًا رَكِيَةً﴾ (موسا) ووتی که‌سیتی باکی بی‌گوناه‌ت هه‌روا گوشت ﴿بِعَيْرِ نَفْسٍ﴾ بی
 نه‌وه‌ی که‌سیتی گوشتی ﴿لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا نُّكْرًا﴾ سویند به‌خوا به‌راستی کاریکی زور خراب و نار‌ه‌وات

* قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴿٧٥﴾ قَالَ إِنْ
 سَأَلْتُكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصَدِّقْنِي قَدْ بَلَغْتَ مِنْ لَدُنِّي عُذْرًا
 ﴿٧٦﴾ فَأَنْطَلَقَا حَتَّى إِذَا أَتَيَا أَهْلَ قَرْيَةٍ اسْتَطْعَمَا أَهْلَهَا فَأَبْوَأُ
 أَنْ يُضَيِّفُوهُمَا فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ أَنْ يَنْقُضَ فَأَقَامَهُ
 قَالَ لَوْ شِئْتَ لَتَّخَذْتَ عَلَيْهِ أَجْرًا ﴿٧٧﴾ قَالَ هَذَا فِرَاقُ بَيْنِي
 وَبَيْنِكَ سَأُنَبِّئُكَ بِتَأْوِيلِ مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ﴿٧٨﴾ أَمَا
 السَّفِينَةُ فَكَانَتْ لِمَسْكِينٍ يَعْمَلُونَ فِي الْبَحْرِ فَأَرَدْتُ أَنْ
 أَعِيبَهَا وَكَانَ وَرَاءَ هُمْ مَلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا ﴿٧٩﴾ وَأَمَا
 الْعُلَمَاءُ فَكَانَ آبَاؤُهُمْ مُؤْمِنِينَ فَخَشِينَا أَنْ يُرْهَقَهُمَا طُغْيَانًا
 وَكُفْرًا ﴿٨٠﴾ فَأَرَدْنَا أَنْ يُبَدِّلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِنْهُ زَكَاةً وَأَقْرَبَ
 رُحْمًا ﴿٨١﴾ وَأَمَا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي الْمَدِينَةِ
 وَكَانَ تَحْتَهُ وَكَنْزٌ لَهُمَا وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا فَأَرَادَ رَبُّكَ أَنْ
 يَبْلُغَا أَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا رَحْمَةً مِّنَ رَبِّكَ
 وَمَا فَعَلْتُهُ وَعَنَ أَمْرِي ذَلِكَ تَأْوِيلُ مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ﴿٨٢﴾
 وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ ذِي الْقُرْنَيْنِ قُلْ سَأَتْلُوا عَلَيْكُمْ مِنْهُ ذِكْرًا ﴿٨٣﴾

﴿قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكَ﴾ (بهنده چاکه که) ووتی (به موسا) بپم نه ووتیت ﴿إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا﴾ بیگومان تو هر گیز ناتوانی خوٚت بگری له گهل مندا ﴿قَالَ إِنْ سَأَلْتَهُ عَن شَيْءٍ بَعْدَهَا﴾ (موسا) ووتی نه گهر دواى ئەم جارە پرسیاى ههرشتیکم لى کردى (ره‌خنه‌م لى گرتیت) ﴿فَلَا تُصِحِّحِي﴾ ئیتر هاوریه تیم مه که ﴿فَدَبَلْتَنِي مِن لَّدُنِّي عَذْرًا﴾ چونکه به راستی له لایهن منه وه بیانوت هه به (له وهی وازم لى بینیت) ﴿فَأَنْطَلَقَا﴾ نه مجا بینکه وه ههر دوو کیان رویشتن ﴿حَتَّىٰ إِذَا أَتَيَا أَهْلَ قَرْيَةٍ﴾ هتا که شتنه لای خهلکی شارنک (له وکاته‌دا برسپان بوو) ﴿اسْتَظَعَا أَهْلَهَا﴾ داواى خوٚراکیان کرد له خهلکی شاره که ﴿فَأَبْوَأْنَ إِلَىٰ هُمَا﴾ ئەوانیش (خهلکی شاره که) میوان داریان لى نه گردن ﴿فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا﴾ ئەمجا بینیان دیوارنک له ودا (له وشاره‌دا) ﴿يُرِيدَانِ بَقِيعًا﴾ نزیك بوو بکه ویت ﴿فَأَقَامَهُمَا﴾ (بهنده چاکه که) دیواره که ی راستی کرده وه وه لیچنیه وه ﴿قَالَ لَوْ شِئْتَ﴾ (موسا) ووتی نه گهر بتویستایه ﴿لَتَخَذْتُ عَلَيْهِمْ أَجْرًا﴾ کرته کت له سه‌ری وهرده گرت ﴿قَالَ هَذَا إِفْرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنِكَ﴾ ووتی ئالیره‌دا کانی جیا بوونه وه ی من و تویه ﴿سَأَيْدُكَ بَأْسًا وَاوِيلُ﴾ ئاگادارت ده که م له حکیمه‌تی ﴿مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا﴾ ئەو شتانه‌ی که تو نه توانی خوٚت بگری له سه‌ر (پرودان) یان ﴿أَمَّا السَّفِينَةُ﴾ هوی (کوون کردنی) که شتیبه که (نه وه بوو) ﴿فَكَانَتْ لِمَسْكِينٍ﴾ (ئهو که شتیبه) هی چهند که سیکی هه‌ژار بوو ﴿يَعْمَلُونَ فِي الْبَحْرِ﴾ ئیشپان ده کرد (به وه که شتیبه) له و دهر یابه‌دا ﴿فَأَرَدْتُمْ أَنِ اتَّيَبُوا﴾ بویه ویستم (به کون کردنی) عه‌یب داری بکه م (تا پاشا ده‌ستی به سه‌ردا نه گرتیت) ﴿وَكَانَ وِزْرُهُمْ لَكُمْ﴾ چونکه له پیشپانه وه پاشابه‌ک هه بوو ﴿يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا﴾ ده‌ستی ده گرت به سه‌ر هه‌موو که شتیبه کی (چاک) دا ﴿وَأَمَّا الْفُلُ﴾ وه تازه لاوه که ش (که کوشتم) ﴿فَكَانَ أَبُوهُمُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ ئەوه باوک و دایکی ئیماندار بوون ﴿فَخَشِينَا أَن يُرْهِقَهُمَا﴾ جاتیمه‌ش ترساین (خوشه‌ویستی نه و لاوه) پالیان بیوه بینت ﴿طُفَيْنَا وَكُنَّا﴾ بوسه‌ر که شی و بی باوه‌ری ﴿فَأَرَدْنَا أَن يُبَدِّلَهُمَا مِنهُمَا﴾ جا (سه‌و کاره) ویستمان به‌روردگار یان (له‌بری ئەوا) بویان بگوپویت ﴿خَيْرًا مِّنْهُ زَكَاةً﴾ (به‌مندالیکى) چاکتر له و باکتر له گوناھـ ﴿وَأَقْرَبَ رَحْمًا﴾ به‌سوزو به‌زه‌یی تر بی بویان ﴿وَأَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ﴾ وه‌هوی (چاک‌کردنه‌وی) دیواره که ش چونکه هی دوو مندالی هه‌تیو بوو ﴿فِي الْمَدِينَةِ﴾ له شاره‌که‌دا ﴿وَكَانَ تَحْتَهُ كَنْزُهُمَا﴾ له‌زیریدا گهنجینه‌یه‌ک هه‌بوو که هی ئەو دوو منداله بوو ﴿وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا﴾ وه باوکى ئەو دوو منداله چاک و خواناس بوو ﴿فَأَرَادَ رَبُّكَ﴾ له‌به‌رئه وه به‌روردگارت ویستی ﴿أَنْ يُبَلِّغَهُمَا أَشَدَّهُمَا﴾ ههر دوو کیان گه‌وره وه به‌هیز بین ﴿وَوَسَّخْنَا وَجْهَهُمَا﴾ پاشان گهنجینه‌که‌یان دهر بینن ﴿رَحْمَةً مِن رَّبِّكَ﴾ ئەمه ره‌حمه‌تیک بوو له لایهن به‌روردگارت وه (له‌به‌ر باوکیان) ﴿وَمَا فَعَلْتَهُ عَن آخِرِي﴾ ئەو (شتانه‌ی) کردم له خوٚمه وه نه‌بوو ﴿ذَلِكَ تَأْوِيلُ﴾ ئەوه نه‌پنی و هوی ئەو کرده‌وانه بوو ﴿مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا﴾ که تو توانای خوٚ گرتت نه بوو له سه‌ر (کردن) یان ﴿وَيَسْتَأْذِنُكَ عَنِ الْقَرْيَتَيْنِ﴾ هه‌روه‌ها پرسپارت لى ده‌که‌ن دهر یاره‌ی (ذو القرنین) ﴿فُلْ سَأَلْتُوا عَنِّي كَمَا سَأَلْتُمُونِي﴾ (له وه لایماندا) بللى له باره‌یه وه هه‌ندیک باس ده‌که‌م بۆتان ﴿ۛ﴾

إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ وَءَاتَيْنَاهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا ﴿٨٤﴾ فَاتَّبَعَ سَبَبًا
 حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِي عَيْنٍ حَمِئَةٍ
 وَوَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا قُلْنَا يَاذَا الْقَرْنَيْنِ إِمَّا أَنْ تُعَذِّبَ وَإِمَّا أَنْ تَتَّخِذَ
 فِيهِمْ حُسْنًا ﴿٨٥﴾ قَالَ أَمَّا مَنْ ظَلَمَ فَسَوْفَ نُعَذِّبُهُ ثُمَّ يُرَدُّ إِلَىٰ رَبِّهِ
 فَيُعَذِّبُهُ وَعَذَابُنَا كَرِيمٌ ﴿٨٦﴾ وَأَمَّا مَنْ ءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُ جَزَاءٌ
 الْحَسَنُ وَسَنَقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرِنَا يُسْرًا ﴿٨٧﴾ ثُمَّ اتَّبَعَ سَبَبًا ﴿٨٨﴾ حَتَّىٰ
 إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطَّلِعُ عَلَىٰ قَوْمٍ لَمْ يَجْعَلْ لَهُم مِّن
 دُونِهَا سِتْرًا ﴿٨٩﴾ كَذَلِكَ وَقَدْ أَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا ﴿٩٠﴾ ثُمَّ
 اتَّبَعَ سَبَبًا ﴿٩١﴾ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ وَجَدَ مِنْ دُونِهِمَا قَوْمًا
 لَّا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا ﴿٩٢﴾ قَالُوا يَاذَا الْقَرْنَيْنِ إِنَّا يَا جُوجَ
 وَمَأْجُوجَ مُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ فَهَلْ نَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلَىٰ أَنْ
 تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا ﴿٩٣﴾ قَالَ مَا مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ فَأَعِينُونِي
 بِقُوَّةٍ أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا ﴿٩٤﴾ ءَاتُونِي زُبُرَ الْحَدِيدِ حَتَّىٰ إِذَا سَاوَىٰ
 بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ قَالَ انْفُخُوا حَتَّىٰ إِذَا جَعَلَهُ نَارًا قَالَ ءَاتُونِي أُفْرِغَ عَلَيْهِ
 قَطْرًا ﴿٩٥﴾ فَمَا اسْطَعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ وَمَا اسْتَطَعُوا لَهُ نُقْبًا ﴿٩٦﴾

﴿إِنَّمَا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ﴾ به راستی ٲیمه هیز و دهسه لآتمان بی داله زه ویدا ﴿وَأَن تَبْتَئَهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا﴾ وه هؤ کاری هه موو شتیکمان بی دابوو (که باشایه تی پیوستی بوو) ﴿فَأَتَّبَعْنَا سَبَبًا﴾ ئه ویش که لکی له هؤ کاره کان وهرده گرت (بو گشتن به مه بهست) ﴿حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ﴾ (خوی و لهشکره که رُیشت) تا ئه و کاته‌ی گه بیسته شوینی ئاوا بوونی خؤر ﴿وَجَدَهَا عُرْبٌ﴾ (لهو شوینده‌ئا) وادیار بوو خؤر ئاوا دهبی ﴿فِي عَيْنِ حَمْرَةٍ﴾ له کانیا ویکدا که قوره ره‌شه‌ی به ده وریاهه ﴿وَجَدَهَا قَوْمًا﴾ جالهو جینگادا رپی که وت له گه لیکسی (بی باوهر) ﴿فَلَمَّا بَدَأْنَا أَفْقَادًا﴾ پیمان ووت ئه‌ی (ذو القرنین) ﴿إِنَّمَا أَنْعَزَبُ﴾ یا سزایان بده (به کوشتن گهر باوهریان نه‌هینا) ﴿وَمَا أَنْ تَتَّخِذَ فِيهَا حِصْنًا﴾ یان چاکه یان له گه لدا بکه (گهر باوهریان هینا) ﴿قَالَ إِنَّمَا أَنْ ظَلَمْتُ﴾ (ذو القرنین) ووتی ئه‌وه‌ی سستم بکات (باوهر نه‌هینتی) ﴿فَسَوِّفُ نَعَذِّبُهُ﴾ ئه‌وه بیگومان ٲیمه سزای ئه‌دین (به کوشتن) ﴿تُرِيدُ إِلَىٰ رَبِّهِ﴾ پاشان ده گهر ٲترته‌وه بو لای په‌روه‌ردگاری ﴿فِعَذِّبُهُ عَذَابًا لَّا يَكْفُرُ﴾ ئه‌ویش سزای هدات به سزایه کی سه‌خت که وینه‌ی نه‌بینراوه ﴿وَأَمَّا مَنْ ءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا﴾ به لآم ئه‌وه‌ی باوهر ٲینی و کرده‌وه‌ی چاکیش بکات ﴿فَلَهُ جَزَاءُ أَجْرٍ﴾ ئه‌وه باداشتی هه‌ره چاک (له دوار وُرُدا) بؤ ئه‌وه ﴿وَسَسْئُولُ لَهُ مِنْ أَمْرٍ ءَاخِرًا﴾ و کارو فه‌رمانی خؤمانی بؤ سووک و ئاسان ده‌که‌بین ﴿فَأَتَّبَعْنَا سَبَبًا﴾ پاشان گه‌رپاوه بو رُوزه لات، وئهو هؤ کارانه‌ی گرت به‌ره که خوای گوره‌ه ٲینی دابوو ﴿حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ﴾ هه‌تا کاتی گه بیسته شوینی هه‌لآنی خؤر ﴿وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلَىٰ قَوْمٍ﴾ بینی خؤر هه‌لدیت له‌سه‌ر گهل و نه‌ته‌وه‌یه‌ک ﴿فَلَمَّا جَعَلْنَا لَهُمِ دُونَهَا سِوًا﴾ که هه‌یچ په‌رده‌و به‌نایه کمان بؤ دانه‌نابوون (له‌خؤر بیانشارته‌وه) ﴿كَذَلِكَ﴾ هه‌ر به‌و شیوه بوو (به‌سه‌ره‌اتی ذو القرنین) ﴿وَقَدْ أَحْضَيْنَا بِمَا لَدَيْهِ خُرًا﴾ بیگومان ٲیمه به‌وه‌ی هه‌یبوو (له‌بیریدا بوو) ناگادار بووین ﴿ثُمَّ أَتَّبَعْنَا سَبَبًا﴾ پاشان (ذو القرنین) رُیشت، وه‌ئهو هؤ کار و رینگایانه‌ی گرت به‌ره که (خوای گوره‌ه ٲینی دابوو) ﴿حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ﴾ هه‌تا گه بیسته‌نیوانی دوو به‌ره به‌ست (نیوان دوو چیا) ﴿وَجَدَ مِنْ دُونِهِمَا قَوْمًا﴾ له‌نزیک ئه‌وه دوو به‌ره به‌سته‌دا گه لیکسی دی ﴿لَا يَتَّكِدُونَ بِمَقْعَدِ قَوْلًا﴾ له‌هه‌یج ووتیه‌ک تی نه‌ده‌گه‌یشتن (به‌زمانی خؤیان نه‌بیت) ﴿قَالُوا بَدَأْنَا الْقَرْنَيْنِ﴾ ووتیان ئه‌ی (ذو القرنین) ﴿إِنَّ يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ﴾ به‌راستی (یأجوج و مأجوج) ﴿مُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ﴾ له‌م خا‌که‌دا خرابه‌کارن ﴿فَهَلْ جَعَلْنَا لَكَ خَرِجًا﴾ ناخؤ خهر جیکت ٲینی بده‌بین ﴿عَلَىٰ أَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا﴾ بؤ ئه‌وه‌ی به‌ره به‌ستی له‌نیوان ٲیمه‌و ئه‌واندا دروست بکه‌یت ﴿قَالَ مَا مَكَّنَّا فِيهِ رَبِّ حَيْرٌ﴾ ووتی ئه‌وه سامان و دهسه‌لآته‌ی په‌روه‌ردگارم ٲینی داوم چاکتره (له‌وه‌ی ٲیوه باسی ده‌کن) ﴿فَأَعْيُونِي يُرْوَوْنَ﴾ جانیوه به‌هیز و بازو و یارمه‌تیم بده‌ن ﴿أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا﴾ له‌نیوان ٲیوه وئه‌واندا به‌ره به‌ستیک دروست ئه‌که‌م ﴿ءَأَتُونِي نَزِيرًا فَجُودًا﴾ پارچه ئاسنم بؤ ٲیئن (له‌سه‌ر یه‌ک داینین) ﴿حَتَّىٰ إِذَا سَاوَىٰ بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ﴾ هه‌تا نیوانی هه‌ر دوو کیوه‌که‌ی پر کردو رٲیکی یه‌ک بوون ﴿قَالَ لَنْفَحُوهُ﴾ ووتی: (به‌موشه‌ده‌مه) فوو بکه‌ن (له‌و ناگه‌ی له‌رُیریدا کرا بوویوه‌ه) ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَعَلَهُ نَارًا﴾ هه‌تا کاتی ئه‌و (پارچه ئاسنانه‌ی کرد به‌تاگر ﴿قَالَ﴾ (ذو القرنین) ووتی ﴿ءَأَتُونِي أَوْ عُقْبَىٰ فَلْأَنزِلْنَاهُ﴾ مسی تواوم بؤ ٲیئن بیکه‌م به‌سه‌ریدا ﴿فَمَا اسْتَطَعُوا أَن يَظُرُّوهُ﴾ ئه‌مجا (یأجوج و مأجوج) نه‌بان ده‌توانی سه‌ر که‌ون به‌سه‌ریدا (به‌هؤی به‌رزی و ساف و لوسی یوه‌ه) ﴿وَمَا اسْتَطَعُوا أَن يَنفِخُوا﴾ وه‌نه‌بان ده‌توانی کونی ٲییکه‌ن (له‌به‌ر ره‌قی و ئه‌ستووری) ﴿

قَالَ هَذَا رَحْمَةٌ مِّن رَّبِّي فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي جَعَلَهُ دَكَّاءَ وَكَانَ وَعْدُ رَبِّي
 حَقًّا ﴿٩٨﴾ * وَتَرَكْنَا بَعْضَهُمْ يَوْمَئِذٍ يَمُوجُ فِي بَعْضٍ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ
 فَجَمَعْنَاهُمْ جَمْعًا ﴿٩٩﴾ وَعَرَضْنَا جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لِّلْكَافِرِينَ عَرْضًا ﴿١٠٠﴾
 الَّذِينَ كَانَتْ أَعْيُنُهُمْ فِي غِطَاءٍ عَن ذِكْرِي وَكَانُوا لَا يَسْتَطِيعُونَ سَمْعًا
 ﴿١٠١﴾ الْخَسِيبَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَن يَتَّخِذُوا عِبَادِي مِن دُونِي أَوْلِيَاءَ إِنَّا
 أَعْتَدْنَا جَهَنَّمَ لِّلْكَافِرِينَ نَزْلًا ﴿١٠٢﴾ قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا
 ﴿١٠٣﴾ الَّذِينَ ضَلَّ سَعِيُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يُحْسِبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ
 صُنْعًا ﴿١٠٤﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَلِقَائِهِ فَحَبِطَتْ
 أَعْمَالُهُمْ فَلَا نُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَزَنًا ﴿١٠٥﴾ ذَلِكَ جَزَاءُ الَّذِينَ كَفَرُوا
 بِمَا كَفَرُوا وَأُتَّخِذُوا عِزِّي وَرُسُلِي هُزُورًا ﴿١٠٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
 الصَّالِحَاتِ كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزْلًا ﴿١٠٧﴾ خَالِدِينَ فِيهَا
 لَا يَبْغُونَ عَنْهَا حَوْلًا ﴿١٠٨﴾ قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مَدَادًا لَّكَلِمَاتِ رَبِّي لَنَفَذَ
 الْبَحْرُ قَبْلَ أَن تَفْدَكِلِمَاتُ رَبِّي وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهِ مَدَدًا ﴿١٠٩﴾ قُلْ إِنَّمَا
 أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهُ وَاحِدٌ فَمَن كَانَ يَرْجُوا
 لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا ﴿١١٠﴾

﴿قَالَ هَذَا حِمَّةٌ مِّن رَّبِّي﴾ (ذو القرنین) ووتی ئەم (دروست کردنە) پەحمەتیکە لە لایەن پەرورەدگار مەوہ
 ﴿فَادَا جَاءَهُ وَعَدَّرْتَنِي﴾ جا هە رکات بەلئیتی پەرورەدگار مە هات (بەدەر جوونی یا جوج و ماجوج) ﴿جَعَلَهُ رَكَاةً﴾ دەبکاتە
 زەویەکی تەخت ﴿وَوَكَانَ وَعَدَّرْتَنِي حَقًّا﴾ وە بینگومان بەلئیتی پەرورەدگار مە حق و راستە ﴿وَوَرَكَاةً﴾ (واز لەخەلکی)
 دینتین ﴿بَعْضُهُمْ يَوْمَئِذٍ يَمُوجُ فِي بَعْضٍ﴾ لەو رۆژەدا دین و دە چن بەناو یە کردرا (وہ کو شە پۆلی دەریا) ﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ﴾
 و فوو دە کری بە شە پپور دا ﴿فَجَمَعْتَهُمْ جَمْعًا﴾ ئەوسا مەموویان کۆ دە کەینەوہ سەراپا (کەسیان لی جی نامیتت) ﴿وَعَرَضْنَا جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لِّلْكَافِرِينَ﴾ وە لەو رۆژەدا دۆزەخ نیشانی کافران دەدەین ﴿عَرَضًا﴾ بەنیشان دانیکی تەواو ﴿وَالَّذِينَ كَانَتْ أَعْيُنُهُمْ﴾ ئەوانە ی کە (لەم دونیایەدا) چاویان ﴿فِي غَطَاةٍ عَن ذِكْرِي﴾ پەردە ی بەسەردا هاتبوو لەیادی من
 ﴿وَوَكَانُوا لَا يَسْمَعُونَ سَمْعًا﴾ وە ئەوانە نەیان دەتوانی (قورٹان) بیستن ﴿لَا يَسْمَعُونَ سَمْعًا﴾ ئایا ئەوانە ی
 بی باوەرن وا گومان دەبەن (سوودی هەبی بۆیان) ﴿أَن يَتَّخِذُوا عِبَادِي﴾ کە بەندە کانم (وہ ک فریشتە و عیسا) بکەن
 ﴿مِن دُونِ آلِيَّاءِ﴾ بە یار و باوەر و پەرستراو جگە لە من ﴿إِنَّا أَعْتَدْنَا جَهَنَّمَ﴾ بەراستی ئیمە دۆزەخمان نامادە
 کردووہ ﴿لِّلْكَافِرِينَ نَزْلًا﴾ بە جیگا و شوین (میوانداری) بۆ بی باوەران ﴿قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكَ﴾ بلی ئایا هەوالتان بدەینی
 ﴿بِالْآخِزِينَ أَعْمَالًا﴾ بە خەسارە تەمە ندرتین (کەس) لە کار و کردوہ کانیاندا ﴿وَالَّذِينَ صَلَّ سَعْيُهُمْ﴾ (ئەوانە) ئەو
 کەسانەن کە کردووہ کۆششیان بە فیر و چوو ﴿فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ لەژیانی دونیادا ﴿وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ﴾ و اشیان گومان دەبرد
 بەراستی ئەوان ﴿يُحْسِنُونَ صُنْعًا﴾ کاریکی زۆر چاک دەکەن ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئەوانە کەسانیکن بی باوەر بوون
 ﴿بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَلِقَائِهِمْ﴾ بەنیشانەکانی پەروردگاریان و گەیشتن بەخزمەتی (لەدوار رۆژدا) ﴿فَطَلَّتْ أَعْمَالُهُمْ﴾ لەبەر
 ئەوہ کردووہ کانیان پوچەل و بی پاداشت دەرجوو ﴿فَلَا يُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَزَنًا﴾ کەواتە لەرۆژی دوایی دا هیچ نرخ
 و ریزیکان بۆ دانائین ﴿ذَلِكَ جَزَاءُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئەوہ تۆلەو سزایان دۆزەخە ﴿بِمَا كَفَرُوا﴾ لەبەر ئەوہ بی باوەر بوون
 ﴿وَأَنفَضُوا آبِي رَسُولِ هُرُوا﴾ و گالته بان دەکرد بەنیشانەکان و پیغەمبەرانی ئیمە ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بەراستی
 ئەوانە کە ئیمان و باورپان هیتاوە ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وە کردووہ ی چاکیان کردووہ ﴿كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا﴾
 بەهەشتەکانی فیردەوس جیگای (میوانداری) ئەوانە ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ بەبەردەوامی تیبدا دەمیتنەوہ
 ﴿لَا يَبْغُونَ عَنْهَا حِوَلًا﴾ داوای گواستەوہ ناکەن لەو (بەهەشتە)دا ﴿قُلْ لَوْ كَانُ الْبَحْرُ﴾ (ئە ی موخەمەد ﷺ) بلی
 ئە گەر (ئای) دەریاکان ببوایە ﴿مِدَادَ الْكَلِمَاتِ رَبِّي﴾ بەمرە کەب بۆ (نوسینی) زانیاری پەرورەدگار مە ﴿لِنَفْسِ الْبَحْرِ﴾
 بینگومان (ئای) دەریاکان تەواو دەبوون ﴿فَبَلَّ أَنْ تَفْذَكَ كَلِمَتُ رَبِّي﴾ پێش ئەوہ ی زانیاری پەرورەدگار مە تەواو بیت
 ﴿وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهِ مَدَدًا﴾ ئە گەر چەند ئەوہ نەندە دەریاکانیش بیتین (بیکەین بە مرە کەب زانیاری خوا تەواو ناییت)
 ﴿قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ﴾ بلی (بەو بی باوەر) بینگومان منیش تەنھا ئادەمیزادیکم وە ک ئیوہ ﴿يُوحَىٰ إِلَيَّ﴾ بەلام وە حیم
 بۆ دیت ﴿أَنَّمَا الْكَلِمَةُ لَإِلَهِ وَحْدٌ﴾ بەراستی پەرورەدگاری ئیوہ پەرورەدگاری تان و تەنباپە ﴿فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهٖ﴾ جا
 هەر کەس بەتەمایە بەخزمەت پەرورەدگاری بگات (لەقیامەتدا) ﴿فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا﴾ ئەوہ با کردووہ ی چاک بکات
 ﴿وَلَا يَتَّبِعْ لَهَا مَسَادَةً رَبِّهٖ أَحَدًا﴾ وە لەپەرستنی پەرورەدگاری دا کەس نە کات بەهاو بەشی ﴿﴾

سورة مريم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

كَهَيْعِصَ ① ذَكَرُ رَحْمَتِ رَبِّكَ عَبْدَهُ وَزَكَرِيَّا ② إِذْ
 نَادَى رَبَّهُ وَنِدَاءً خَفِيًّا ③ قَالَ رَبِّ إِنِّي وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّي
 وَأَشْتَعَلَ الرَّأْسُ شَيْبًا وَلَمْ أَكُنْ بِدُعَايِكَ رَبِّ شَقِيًّا
 ④ وَإِنِّي خِفْتُ الْمَوَالِيَ مِنْ وَرَائِي وَكَانَتِ امْرَأَتِي
 عَاقِرًا فَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا ⑤ يَرِثُنِي وَيَرِثُ مِنْ
 آلِ يَعْقُوبَ ⑥ وَأَجْعَلْهُ رَبِّ رَضِيًّا ⑦ يَزَكَرِيَّا إِنَّا
 نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ اسْمُهُ يَحْيَى لَمْ نَجْعَلْ لَهُ مِنْ قَبْلُ سَمِيًّا
 ⑧ قَالَ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَكَانَتِ امْرَأَتِي عَاقِرًا
 وَقَدْ بَلَغْتُ مِنَ الْكِبَرِ عِتِيًّا ⑨ قَالَ كَذَلِكَ قَالَ
 رَبُّكَ هُوَ عَلَى هَيْئٍ ⑩ وَقَدْ خَلَقْتِكَ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ تَكُ
 شَيْئًا ⑪ قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً ⑫ قَالَ آيَتُكَ الْأَى
 تُكَلِّمُ النَّاسَ ثَلَاثَ لَيَالٍ سَوِيًّا ⑬ فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ مِنَ
 الْمِحْرَابِ فَأَوْحَى إِلَيْهِمْ أَنْ سَبِّحُوا بُكْرَةً وَعَشِيًّا ⑭

سوره‌تی ﴿مَرْيَمَ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿كَيْعَصَ﴾ به (کاف، ها، یا، عهین، صاد) ده‌خوینریتته‌وه خوا زانتره به ماناکه‌ی، بوزانیاری
 زیاتر سه‌یری سه‌ره‌تای سوره‌تی (البقره) بکه ﴿ذِكْرُ رَحْمَتِ رَبِّكَ﴾ (ئه‌مه‌ی ده‌خوینریتته‌وه
 به‌سه‌رتدا) باس ویادی به‌زه‌یی په‌روه‌ردگارته ﴿عَبْدَهُ زَكَاةً﴾ به‌بنده‌ی خو‌ی که‌زه‌که‌ریابه ﴿
 إِذْ نَادَى رَبَّهُ﴾ له‌کاتیکدا پاراپه‌وه له‌په‌روه‌ردگاری ﴿يَذَّأَبُ حَفِيًّا﴾ به‌پارانه‌وه به‌کی نه‌یتی و به‌نامه‌کی
 ﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي وَوَتَىٰ ئُمِّي هُنَّ مِثْرُكَ فَأَخْرِجْنِي مِّنْهُنَّ وَأَخْرِجْ بَنِي إِسْرَائِيلَ
 مِمَّا كَانَتْ لِي فِيهَا مَخْرَجًا﴾ له‌بهر پیری سه‌رم (به‌مووی سه‌ی) گری گرتووه (ئه‌مه‌ جو‌رئیکه له‌په‌روانبیژی
 زمانی عه‌ره‌بی به‌کاردیت به‌مه‌به‌ستی ئه‌وه‌ی که‌ مووی سه‌ی له‌کاتی پیریدا گری به‌رداوه له‌موو
 ره‌شه‌کانی سه‌رده‌می که‌نجیتی) ﴿وَلَمَّا أَكُنْ بِدُعَايِكَ رَبِّ سَقِيمًا﴾ په‌روه‌ردگارم هر‌گیز له‌پارانه‌وه‌م لیت
 بی هیوا نه‌بووم ﴿وَإِنِّي خِفْتُ الْمَوَالِيَٰٓ مِنْ دُونِكَ وَأُخْرُفْتُ وَكُنْتُ تُخَلِّفًا لِّمَنْ يُخَلِّفُ
 مِنْ وَرَائِي﴾ له‌پاش (مردنی) خو‌م (چونکه که‌سیکیان تیدانیه‌ جیگری من بیت) ﴿وَكَاٰنَتْ أُمَّرَأٰتِی
 عَاقِرًا﴾ وخیزانه‌ که‌شم نه‌زو‌که (مندالی نایت) ﴿فَهَبْ لِي مِن لَّدُنْكَ وَلِيًّا﴾ سا تو له‌لایه‌ن خو‌ته‌وه
 منالیک‌ی چاکم پی بیه‌خشه ﴿يَرْثُنِي وَيُرثُ مَنۢ مِّنۡ آلِ يَعْقُوبَ﴾ میراتگری (پتغه‌مبه‌ریتسی) من
 وبنه‌ماله‌ی به‌عقوب بی ﴿وَأَجْعَلْهُ رَبِّ رَضِيًّا﴾ ئه‌ی په‌روه‌ردگارم واشی لی بکه که‌خوت لی
 رازی بیت ﴿يَنْزَكِّنِي لَنَافِلِهِۦٓ إِنَّنِي لَمِنَ الضَّالِّينَ﴾ (خوای گه‌وره‌ فه‌رمووی) ئه‌ی زه‌که‌ریا به‌راستی موژده‌ت
 ده‌ده‌نینی ﴿يَعْلَمُ أَسْمَهُۥٓ يَخْتِي﴾ به‌مندالی که‌ناوی به‌حیایه ﴿لَمْ يَجْعَلْ لَهُۥٓ مِنْ قَبْلُ سَمِيًّا﴾ پیشتر که‌سمان
 به‌و ناوه‌ ناو نه‌ناوه ﴿قَالَ رَبِّ أَنَّىٰ يَكُونُ لِي غُلَامٌ﴾ ووتی ئه‌ی په‌روه‌ردگارم چون‌ مندالم ده‌بی
 ﴿وَكَاٰنَتْ أُمَّرَأٰتِی عَاقِرًا﴾ له‌کاتیکدا خیزانم نه‌زو‌که ﴿وَقَدْ بَلَغْتَ مِنَ الْكِبَرِ عِتِيًّا﴾ بیگومان
 خو‌شم له‌پیریدا گه‌بشتوومه‌ته‌ئو په‌ری پیری ﴿قَالَ كَذٰلِكَ﴾ ووتی (بریار) به‌و جو‌ره‌به
 ﴿قَالَ رَبُّنَا﴾ په‌روه‌ردگاریشت فه‌رموویته‌ی ﴿هُوَ عَلٰٓهُمۡ هَيۡرُطٌ﴾ ئه‌و (کاره) به‌لای منه‌وه زور ئاسانه
 ﴿وَقَدْ خَلَقْنَاكَ مِن قَبْلُ﴾ بیگومان پیشتریش تو‌م دروست کردووه ﴿وَلَمَّا تَكَرَّرَ مِنۡ دُونِكِ
 لَمَّا نَسِيٰٓ بِمَشَارِقِ الْأَرْضِ لَمَّا أَجْعَلْ لِيٓ ءَايَةً﴾ (زه‌که‌ریا) ووتی ئه‌ی په‌روه‌ردگارم
 نیشانه‌به‌کم بو‌دابنی (کاتی ئه‌و مژده‌هاته‌دی) ﴿قَالَ ءَايَتُكَ﴾ (خوای گه‌وره) فه‌رمووی نیشانه‌ی
 تو‌ئه‌وه‌به (له‌سه‌ر بوونی ئه‌و کوره) ﴿أَلَا تُكَلِّمُ الْنَّاسَ﴾ ناتوانیت گف‌تو‌گو له‌گه‌ل خه‌لکدا بکه‌یت
 ﴿تَلَّكَ لِيَالِ سَوِيًّا﴾ سی‌شه‌و له‌سه‌ر به‌ک (به‌روژه‌کانیه‌وه‌هر چه‌نده) ساغیت و لال‌نیت ﴿فَخَرَجَ
 عَلَىٰ قَوْمِهِۦ مِنَ الْمِحْرَابِ﴾ پاشان زه‌که‌ریا له‌به‌رستگاکه‌ی هاته‌ده‌ر بو‌ناو گه‌له‌که‌ی ﴿فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِۦٓ
 بِه‌ئیشاره‌ت پی ووتن ﴿أَنۢ سَـَّجُوۡا بُكْرَةً وَعَشِيًّا﴾ که‌به‌یانیان و ئیواران ته‌سبیحاتی خوا بکه‌ن ﴿

يَحْيَىٰ خُذِ الْكِتَابَ بِقُوَّةٍ وَءَاتَيْنَاهُ الْحُكْمَ صَبِيًّا ﴿١٣﴾
وَحَنَانًا مِّن لَّدُنَّا وَزَكَاةً ۖ وَكَانَ تَقِيًّا ﴿١٤﴾ وَبَرًّا بِوَالِدَيْهِ وَلَمْ
يَكُن جَبَّارًا عَصِيًّا ﴿١٥﴾ وَسَلَّمُ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوتُ
وَيَوْمَ يُبْعَثُ حَيًّا ﴿١٥﴾ وَأذْكَرُ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ إِذِ انْتَبَذَتْ
مِن أَهْلِهَا مَكَانًا شَرْقِيًّا ﴿١٦﴾ فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا
فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا ﴿١٧﴾ قَالَتْ إِنِّي
أَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ إِنْ كُنْتَ تَقِيًّا ﴿١٨﴾ قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ
رَبِّكِ لِأَهَبَ لَكِ غُلَامًا زَكِيًّا ﴿١٩﴾ قَالَتْ أَنَّى يَكُونُ لِي
غُلَامٌ وَلَمْ يَمَسِّنِي بَشَرٌ ۖ وَلَمْ أَكُ بَغِيًّا ﴿٢٠﴾ قَالَ كَذَلِكَ
قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلِيَّ هَيْئًا ۖ وَلِنَجْعَلَهُ آيَةً لِلنَّاسِ وَرَحْمَةً
مِّنَّا ۖ وَكَانَ أَمْرًا مَّقْضِيًّا ﴿٢١﴾ فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَذَتْ بِهِ
مَكَانًا قَاصِيًّا ﴿٢٢﴾ فَأَجَاءَهَا الْمَخَاضُ إِلَىٰ جِذْعِ النَّخْلَةِ
قَالَتْ يَلَيْتَنِي مِتُّ قَبْلَ هَذَا وَكُنْتُ نَسِيًّا مَّنْسِيًّا ﴿٢٣﴾
فَنَادَاهَا مِن تَحْتِهَا أَلَّا تَحْزَنِي قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ تَحْتَكِ سَرِيًّا ﴿٢٤﴾
وَهُزِّي إِلَيْكِ بِجِذْعِ النَّخْلَةِ تُسْقِطُ عَلَيْكَ رَطْبًا جَنِيًّا ﴿٢٥﴾

﴿يِيحْيٰى خُذِ الْكِتٰبَ بِقُوْرٍ﴾ (خواد ه فهرموت به يه حيا پاش گوره بوونی) ئەي يه حيا ته ورات به توندو گرنگ بگره ﴿وَوَآءَاتَيْنٰهُ الْكِتٰبَ صَبِئًْا﴾ تيگه يشتنی ته ورات (يا حيكه مت و ژیری) مان پښه خشی له ته مه نی منالیدا ﴿وَحَنَانًا مِّنْ لَّدُنَّا وَرُكُوْعًا﴾ له گه ل دلسوزی و پاك و خاوتنی له لایه ن خۆمانه وه ﴿وَكَانَ نَفِئًْا﴾ وه ئەو (يه حيا) له خواترس و پاريزكار بوو ﴿وَوَكَّرًا بُولَدِئٍْ﴾ هه لسو كه وتی له گه ل دايك و باوكيدا جوان بوو ﴿وَلَوْ يَكُنْ جَبَارًا عَصِيْبًا﴾ خو بهزل زان و سه ر پيچی كهر نه بوو (له فهرمانی خوا) ﴿وَسَلَّمَ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ﴾ سه لامی خواي له سه ر بيټ له و رۆژهی له دايك بوو ﴿وَيَوْمَ يَمُوْتُ﴾ وه له و رۆژهی كه وه فات ده كات ﴿وَيَوْمَ يَبْعَثُ حَيًّا﴾ وه له و رۆژهی كه زيندوو ده كر پشه وه ﴿وَأَذْكُرِي الْكِتٰبِ مَرِيْمَ﴾ (ئەي موحه مه د ﷺ) باسی به سه رهاتی مه ريه م بكه له قورناندا ﴿إِذْ أَنْبَأَتْ مِنْ أَهْلِهَا﴾ ئەو كاته ي كه كه نارگیری كرد له كه س و كاری ﴿مَكَانًا شَرْوِيًّا﴾ له شوپينيكي رۆژه لاتی (مزگه وتی قودس دا خوا په رستی ده كرد) ﴿فَأَنبَأَتْ مِنْ دُونِهِمْ حَبَابًا﴾ ئەمجا په رده يه كي دانا له نيوان خوئی و ئەوان (كه س و كاری) دا ﴿فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا﴾ ئيمه يش جو به ر ئيلمان نارد بۆ لای ﴿فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا﴾ وه كو به شه ريكي ته واو خوئی پيشانی (مه ريه م) دا ﴿قَالَتْ إِنِّي أَعُوذُ بِالرَّحْمٰنِ مِنْكَ﴾ (مه ريه م) ووتی من په نا ده گرم به خواي ميهره بان له تو ﴿إِنْ كُنْتَ نَفِئًْا﴾ ئە گه ر تو له خواتر سیت (وازم لی بيته و زيانم بی مه گه يه نه) ﴿قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ﴾ جو به ر ئيل ووتی (ترست نه بی) من نيردراوی په روه ر دگار تم ﴿لَا هَبَ لَكَ عَلْمًا نَكِيًّا﴾ بۆ ئەوی مندالنيكي پاك و خاوينت بی به خشم ﴿قَالَتْ أَنَّى يَكُونُ لِيْ غُلَامٌ﴾ (مه ريه م) ووتی من چۆن مندالم ده بيت !! ﴿وَلَوْ يَمَسُّنِي بَشَرٌ﴾ كه هيچ به شه رينك (لیم نه كه وتوه وه) په رفاقه تی نه كر دو م (به حه لالی) ﴿وَلَوْ لَأَكْبَعِيًّا﴾ وه داوین پيسيش نه بووم ﴿قَالَ كَذٰلِكَ﴾ (جو به ر ئيل) ووتی كاره كه به و جو ره يه (كه پښم ووتی) ﴿قَالَ رَبِّكِ﴾ په روه ر دگار ت فهرموو يته ﴿هُوَ عَلٰى هٰٓئِنِّ﴾ ئەو كاره لای من زور ناسانه ﴿وَلَنَجْعَلَنَّهٗ آيَةً لِّلنَّاسِ﴾ و بۆ ئەوی بيكه ين به مو عجزيه و نيشانه يه ك بۆ خه لكی ﴿وَرَحْمَةً مِّنَّا﴾ په رحه مته يكي تايبه تيش له لایه ن ئيمه وه ﴿وَكَانَ أَمْرًا مَّقْضِيًّا﴾ ئەوه كاريكي بريا درا وه (له لایه ن خوا وه) ﴿فَحَمَلَتْهٗ﴾ جا (مه ريه م) سکی پر بوو به و (كۆر په له وه) ﴿فَأَنْبَأَتْ بِهِ مَكَانًا قَصِيْبًا﴾ ئەمجا به (سكه كه) وه دوور كه وتوه بۆ شوپينيكي دوور (له كه س و كاری) ﴿فَأَجَاءَهَا الْمَخَاضُ﴾ ئەوسا ئيشی پيش ژانی مندال بوون ناچاری كردو بردی ﴿إِلَى جَنَعِ النَّخْلَةِ﴾ بۆ لای قه دی دار خورمايه ك (تاله كاتی مندال بوومه نه كه يدا خوئی پيوه بگريټ و پالی پيوه بدات) ﴿قَالَتْ يَلَيْتَنِيْ مِثَّ قَبْلِ هٰذَا﴾ (مه ريه م) ووتی ئای خوزگه پيش ئەم (رودا وه) بمر دمايه ﴿وَكَنْتُ نَسِيْبًا قَدْسِيًّا﴾ و من شتيكي له بير چو وه ی باس نه كراو بوومايه ﴿فَتَادَّبَرْنَا مِنْ خَتْمِهَا﴾ ئەمجا (جو به ر ئيل) بانگی مه ريه می كرد له ژیری (دار خورماكه) وه ﴿الْأَخْرَجِيْ﴾ (ووتی) خه فته مه خو و غه مبار مه به ﴿فَدَجَعَلَ رَبُّكِ تَحْتَكِ سَرِيًّا﴾ بينگومان په روه ر دگار ت له خواته وه جو گه يه ك ئاوی بۆ فه راهم هيتاوی ﴿وَهَزِيْ إِلَيْكِ بِجِذْعِ النَّخْلَةِ﴾ قه دی ئەو دار خورمايه ش بۆ لای خوت راوه شينه ﴿تَسْقِطُ عَلَيْكَ رَطْبًا حَنِيْبًا﴾ خورماي تازه بی گه ييووت به سه ردا ده باريت ﴿

فَكُلِي وَأَشْرِي وَقَرِّي عَيْنًا فَإِمَّا تَرَيْنَ مِنَ الْبَشَرِ أَحَدًا فَقُولِي
إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا فَلَنْ أُكَلِّمَ الْيَوْمَ إِنْسِيًّا ﴿٢٦﴾ فَأَنْتَ
بِهِ قَوْمَهَا تَحْمِلُهُ ۗ قَالُوا يَا مَرْيَمُ لَقَدْ جِئْتِ شَيْعًا فَرِيًّا ﴿٢٧﴾
يَا أَخْتَ هُرُونٍ مَا كَانَ أَبُوكَ أَمْرًا سَوْءًا وَمَا كَانَتْ
أُمُّكَ بَغِيًّا ﴿٢٨﴾ فَأَشَارَتْ إِلَيْهِ ۗ قَالُوا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِي
الْمَهْدِ صَبِيًّا ﴿٢٩﴾ قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ ءَاتَنِي الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي
نَبِيًّا ﴿٣٠﴾ وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ
وَالزَّكَاةِ مَا دُمْتُ حَيًّا ﴿٣١﴾ وَبَرًّا بِوَالِدَاتِي وَلَمْ يَجْعَلْنِي
جَبَّارًا شَقِيًّا ﴿٣٢﴾ وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ
وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا ﴿٣٣﴾ ذَلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ قَوْلَ الْحَقِّ
الَّذِي فِيهِ يَمْتَرُونَ ﴿٣٤﴾ مَا كَانَ لِلَّهِ أَنْ يَتَّخِذَ مِنْ وَلَدٍ سُبْحَانَهُ ۗ
إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٣٥﴾ وَإِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ
فَاعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٣٦﴾ فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ
بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ مَّشْهَدِ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٣٧﴾ أَسْمِعْ بِهِمْ
وَأَبْصِرْ يَوْمَ يَأْتُونَنَا لَكِنَ الظَّالِمُونَ الْيَوْمَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٣٨﴾

﴿فَكُلْ وَاشْرَبْ﴾ تمہیجا (لہو خورما) بخو و (لہو ناوہش) بخورہوہ ﴿وَقَرِي عَيْنًا﴾ چاوو دل روشنہ
﴿فَمَا تَتَرِينَ مِنَ الْبَشَرِ أَحَدًا﴾ جا تہ گہر ہر کہ سینکت بینی (پرسیاری تہم مندالہی لی کردی)
﴿فَقُولِي إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا﴾ بہ (نیشارہت) بینی بلی بہ راستی من قسہ نہ کردنم لہسہ خوّم نہزر کردوہ
﴿بِوَيْ حَوَی﴾ میہرہ بان ﴿فَلَنْ أَكْمَلَ إِلَيْكُمْ إِلْسِيًا﴾ لہ بہر تہوہ تہ مرؤ قسہ لہ گہل ہیچ کہ سینکدا ناکہم ﴿مَنْ
﴿فَأَتَتْ بِهِ قَوْمَهَا﴾ جا بہو (مندالہوہ) ہاتہوہ بو لای کہس و کارہ کہی ﴿تَحْمَلُهُ﴾ تہو (مندالہی)
گرتبو بہ باوہ شیوہہ ﴿قَالُوا لِمَ كَرِهْتِ﴾ (خزمہ کانی) ووتیان تہی مہریہم ﴿لَقَدْ جِئْتِ شَيْئًا فَرِيًا﴾ بہ راستی
شتیکی زور خراب و نابرو ہرت کردوہ ﴿يَتَأَخَذُ الْهَرُونَ﴾ تہی تہوہی و ہک خوشکی ہاروون
وایت (لہ تہقوا و خواناسیدا) ﴿مَا كَانَ أَبُوكَ أَمْرًا سَرِيًا﴾ نہ باوکت پیاوئکی خراب و داوین پیس
بووہ ﴿وَمَا كَانَتْ أُمُّكَ بَعِيًا﴾ نہ دایکت داوین پیس و زینا کار بووہ ﴿فَأَشَارَتْ إِلَيْهَ﴾ جا (مہریہم)
نیشارہتی بو تہو (مندالہ) کرد ﴿قَالُوا كَيْفَ نَكَلُمُ﴾ (خزمہ کانی) ووتیان چون قسہ بکہین ﴿مَنْ كَانَ فِي
الْمَهْدِ صَيًّا﴾ لہ گہل منالیکدا کہ لہ بیشکہ دایہ ﴿قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ﴾ (مندالہ کہ ہاتہ قسہو) ووتی
بہ راستی من بہندہی خوام ﴿ءَأَتَيْنِي الْكِتَابَ﴾ بہ راوی ئینجیلیم پی دہدات ﴿وَجَعَلَنِي نَبِيًا﴾ و دہمکات
بہ پیغہ مہر ﴿وَجَعَلَنِي مَبَارَكًا إِنِّي كَانْتُ﴾ و ہ پیروز و فہر داری کردوم لہ ہر جینگاہ کدا ہم
﴿وَأَوْصِنِي بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ﴾ و فہرمانی پیدام بہ نوپڑ کردن و بہ زہکات دان ﴿مَا دُمْتُ حَيًّا﴾ ہتا لہ
ژیاندام و زیندوم ﴿وَبِرًّا بَوَالِدِي﴾ و (کردومی) بہ پڑلہ بہ کی چاکہ کارو گویرایہل بو دایکم
﴿وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَانًا شَقِيًّا﴾ نہی کردوم بہ ملہورئکی بہدہ رفتار ﴿وَالسَّلَامَةَ عَلَيَّ﴾ سلای خوام
لہسہر بیت ﴿يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أُمُوتُ﴾ تہو پڑزی کہ لہ دایک بووم و تہو پڑزی کہ دہمرم ﴿وَيَوْمَ
أُبْعْتُ حَيًّا﴾ و تہو پڑزی کہ زیندو دہ کریمہوہ ﴿ذَلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ﴾ تہوہ (کہ باس کرا)
عیسای کوپی مہریہمہ ﴿قَوْلَ الْحَقِّ﴾ کہ ووتہ بہ کی راستہ (دہ بارہی عیسا) ﴿الَّذِي فِيهِ يَمَتْرُونَ﴾
کہ تہوان (گاوور و جوولہ کہ کان) تپیدا دوو دلن ﴿مَا كَانَ لِلَّهِ أَنْ يَتَّخِذَ مِنْ وَلَدٍ﴾ ناگونجی و شایہن
نی بہ بو خوا مندالی ہہ بیت ﴿سُبْحٰنَهُ﴾ پاک و بیگہردی بو خوا ﴿إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا﴾ ہہر کاتی بہوئی
کاریک بیی ﴿فَأَنصَبْ أَقْوَالَ لَهُ﴾ تہوہ بیگومان تہنہا پی دہلی ﴿كُنْ فَيَكُونُ﴾ بہ، یہ کسہر دہ بیت ﴿رَبِّ
﴿وَأَنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ﴾ بیگومان خوا بہروردگاری من و ئیوہ شہہ ﴿فَاعْبُدُوهُ﴾ کہواتہ ہہر تہو بہرستن
﴿هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ﴾ تہمہیہ ریگا و ریپازی راست و دروست ﴿فَأَخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ﴾
بہ لام دہستہو تاقمی (گاوور و جوولہ کہ) کان لہ نیو خویندا رایان جیاواز بوو (لہ بارہی عیساوہ)
﴿قَوْلِ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ جا سزاو لہناو چون بو تہوانہی کہ بی باوہر بوون ﴿مِنْ مَشْهَدِ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾ لہ بینی
پڑزی زور گہورہ کہ (کہ پڑزی دوابی یہ) ﴿أَسْمِعْ بِهِمْ وَأَبْصُرْ﴾ ئای کہ چہندہ بیسہر و بینہرن (تہو
بی باوہرانہ) ﴿يَوْمَ يَأْتُونَ نَارًا﴾ لہ پڑزیکدا کہ دینہوہ بو لامان (لہ قیامہتدا) ﴿لَكِنَّ الظَّالِمُونَ الْيَوْمَ﴾ بہ لام
ستہمکاران تہ مرؤ (لہ دونیادا) ﴿فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ لہ گو مپرایہ کی ناشکرادان ﴿

وَأَنْذَرَهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ
 ﴿٢٩﴾ إِنَّا نَحْنُ نَرِثُ الْأَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا وَإِلَيْنَا يُرْجَعُونَ ﴿٣٠﴾ وَاذْكُرْ
 فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا ﴿٣١﴾ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ
 لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا يُغْنِي عَنْكَ شَيْئًا ﴿٣٢﴾ يَا أَبَتِ
 إِنِّي قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ فَاتَّبِعْنِي أَهْدِكَ صِرَاطًا
 سَوِيًّا ﴿٣٣﴾ يَا أَبَتِ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلرَّحْمَنِ
 عَصِيًّا ﴿٣٤﴾ يَا أَبَتِ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يَمَسَّكَ عَذَابٌ مِنَ الرَّحْمَنِ
 فَتَكُونَ لِلشَّيْطَانِ وَلِيًّا ﴿٣٥﴾ قَالَ أَرَأَيْتَ أَنْتَ عَنِ الْهَيْتِ
 يَا إِبْرَاهِيمُ لَنْ لَمْ تَنْتَه لَأَرْجُمَنَّكَ وَأَهْجُرُنِي مَلِيًّا ﴿٣٦﴾ قَالَ
 سَلِّمْ عَلَيْكَ سَأَسْتَغْفِرُ لَكَ رَبِّي إِنَّهُ كَانَ بِي حَفِيًّا ﴿٣٧﴾
 وَأَعْتَزِلُكُمْ وَمَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَأَدْعُوا رَبِّي عَسَىٰ أَلَّا
 أَكُونَ بِدُعَاءِ رَبِّي شَقِيًّا ﴿٣٨﴾ فَلَمَّا أَعْتَزَلَهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ
 دُونِ اللَّهِ وَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ كُلًّا جَعَلْنَا نَبِيًّا ﴿٣٩﴾
 وَوَهَبْنَا لَهُمْ مِنْ رَحْمَتِنَا وَجَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيًّا ﴿٤٠﴾
 وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مُوسَىٰ إِنَّهُ كَانَ مُخْلَصًا وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ﴿٤١﴾

﴿وَأَنْذَرَهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ﴾ (ئە‌ی مو‌حه‌مه‌د ﷺ) ئە‌و (سه‌ته‌م‌کار) انه له‌رۆ‌زی داخ و خه‌فه‌ت به‌رس‌یه‌یه‌ ﴿إِذْ فُصِّي الْأَمْرُ﴾ کاتی کارو باری (خه‌ل‌کی) کۆ‌نایی پی‌ ده‌ه‌یت‌ری ﴿وَهُرِّي عَقْلَهُ﴾ له‌ کاتی‌کدا ئە‌وانه‌ غافلن ﴿وَهُرَّ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ و باوه‌ریش ناهیت‌ن (به‌رۆ‌زی دوا‌یی) ﴿إِنَّا نَحْنُ﴾ به‌راستی هه‌ر ئی‌مه‌ ﴿نَزَتْ الْأَرْضُ وَمَنْ عَلَيْهَا﴾ ده‌بینه میرات‌گری زه‌وی و ئە‌وه‌ی له‌سه‌ریه‌تی ﴿وَالْيَأْبُرُ جَعُونَ﴾ وه‌ هه‌ر بۆ‌ لای ئی‌مه‌ ده‌ گه‌ر نه‌وه‌ ﴿وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ﴾ وه‌ (ئە‌ی مو‌حه‌مه‌د ﷺ) له‌ قورئاندا باسی ئی‌براهیم بکه‌ ﴿إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا﴾ به‌راستی ئە‌و (ئی‌براهیم) زۆ‌ر راست‌گۆ و پی‌غه‌م‌به‌ر بوو ﴿إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ﴾ کاتی به‌ باو‌کی ووت ﴿يَا أَبَتِ﴾ ئە‌ی باو‌کی خۆ‌شه‌ویستم ﴿لِمَ تَعْبُدُ﴾ بۆ‌ ده‌په‌رستی ﴿مَا لِيَ أَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ﴾ شتی که‌ نایستی و نابینی ﴿وَلَا يُعْنِي عَنْكَ شَيْءٌ﴾ وه‌ هیچ سو‌ودنی‌کت پی‌ ناگه‌یه‌نی ﴿يَا أَبَتِ إِنِّي قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْعِلْمِ﴾ ئە‌ی باو‌کی خۆ‌شه‌ویستم به‌راستی د‌ل‌نیا‌به‌ زانست و زانیاری‌کم بۆ‌ هات‌وه‌ه ﴿مَا لِي يَا أَبَتِ﴾ که‌ بۆ‌ تو‌ نه‌هات‌وه‌ه (وب‌یت نه‌دراوه‌) ﴿فَأَتَّعَجِبُ﴾ که‌واته‌ شو‌ینم که‌وه‌ و گو‌یاریه‌لیم بکه‌ ﴿أَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا﴾ پ‌ن‌مو‌ونیت ده‌که‌م بۆ‌ ری‌بازی راست ﴿يَا أَبَتِ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ﴾ ئە‌ی باو‌کی خۆ‌شه‌ویستم شه‌یتان مه‌په‌رسته‌ ﴿إِنَّ الشَّيْطَانَ﴾ به‌راستی شه‌یتان ﴿كَانَ لِلرَّحْمَنِ عَصِيًّا﴾ هه‌میشه‌ سه‌رپنجی که‌ر و یاخی یه‌ له‌ خ‌وای میه‌ره‌بان ﴿يَا أَبَتِ إِنِّي أَخَافُ﴾ ئە‌ی باو‌کی خۆ‌شه‌ویستم به‌راستی ده‌ترسم (گه‌ر به‌ کاف‌ری بم‌ری) ﴿أَنْ يَسْأَلَ عَذَابٌ﴾ تو‌وشی سزابه‌ک بیی ﴿مَنْ الرَّحْمَنِ﴾ له‌ لایه‌ن خ‌وای میه‌ره‌بان‌وه‌ه ﴿فَتَكُونُ لِلشَّيْطَانِ وَلِيًّا﴾ ئیتر بیته‌ هاو‌پ‌ری و هاو‌ده‌می شه‌یتان (له‌دۆ‌زه‌ خدا) ﴿يَا إِبْرَاهِيمُ﴾ ئە‌ی ئی‌براهیم ﴿لَئِنْ لَرْتَنَّتَهُ لَأَرْجُمَنَّكَ﴾ سو‌یند‌بی ئە‌گه‌ر واز نه‌ه‌یتی (له‌قسه‌ ووتن به‌ به‌رستراوه‌ کانم) د‌ل‌نیا به‌ به‌رد بارانت ده‌که‌م ﴿وَأَهْرَجْنِي مَلِيًّا﴾ (ده‌ی) به‌رۆ‌ ماو‌یه‌کی زۆ‌ر دو‌ور که‌وه‌ره‌وه‌ لیم ﴿قَالَ سَلِمْتُ عَلَيْكَ﴾ (ئی‌براهیم) فه‌رمو‌وی سه‌لامت لی‌ بیت ﴿سَأَسْتَغْفِرُكَ رَبِّي﴾ له‌ مه‌ودوا داو‌ای لی‌ بو‌ردنت بۆ‌ ده‌که‌م له‌ په‌روه‌رد‌گارم ﴿إِنَّهُ كَانَ بِي حَفِيًّا﴾ (چون‌که‌) به‌راستی ئە‌و (په‌روه‌رد‌گار) له‌گه‌لم‌دا میه‌ره‌بان‌ه‌ (و دو‌عام گیراده‌ کات) ﴿وَأَعَزَّنَا لَكُمُ وَوَمَاتَدْعُونَ﴾ وه‌ دو‌وره‌ په‌رێز ده‌بم له‌ ئی‌وه‌و ئە‌و شتانه‌ش ده‌بیه‌رستن ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ جگه‌ له‌ خوا ﴿وَأَدْعُوا رَبِّي﴾ ته‌نها په‌رورد‌گارم ده‌په‌رستم ﴿عَسَىٰ﴾ ئومیده‌وارم ﴿أَلَّا أَكُونَ بِدُعَاءِ رَبِّي شَقِيًّا﴾ له‌ په‌رستن و نزای په‌روه‌رد‌گارم دا‌بی هیوا و نا‌ئومید نه‌بم (وه‌کو ئی‌وه‌) ﴿فَلَمَّا أَعْتَزَلْتَهُمْ﴾ جا کاتی (ئی‌براهیم) دو‌ور که‌وته‌وه‌ لیبان (له‌ گه‌له‌ بت په‌رسته‌ که‌ی) ﴿وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ وله‌و شتانه‌ش ئە‌وان ده‌یان په‌رست جگه‌ له‌ خ‌وای گه‌وره‌ ﴿وَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ﴾ ئی‌مه‌ ئی‌سحاق (له‌ ئی‌سحاقیش) یه‌عقوبمان پی‌ به‌خشی ﴿وَكَلَّا جَعَلْنَا نَبِيًّا﴾ وه‌ره‌یه‌که‌ له‌وانی‌شمان کرد به‌ پی‌غه‌م‌به‌ر ﴿رَوَّهَبْنَا لَهُمْ مِنْ رَحْمَتِنَا﴾ له‌ په‌حه‌ته‌ی خۆ‌مان ئە‌وانمان به‌ه‌ره‌مه‌ند کرد ﴿وَجَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيًّا﴾ باسی چاکه‌ی ئە‌وانمان خسته‌ سه‌ر زمانی (ئاده‌میزاده‌ کان) ﴿وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مُوسَىٰ﴾ له‌ قورئاندا باسی مو‌وسا بکه‌ ﴿إِنَّهُ كَانَ مُخْلَصًا﴾ به‌راستی ئە‌و (که‌سین‌کی) هه‌ل‌بژارده‌ بوو (بی‌ گه‌ردبو‌و له‌ نانه‌واوی) ﴿وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا﴾ و نیراو و پی‌غه‌م‌به‌ر بوو (بۆ‌ خه‌ل‌کی) ﴿۵۱﴾

وَنَدَيْنَاهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَقَرَّبْنَاهُ نَجِيًّا ﴿٥٦﴾ وَوَهَبْنَا لَهُ مِنْ
 رَحْمَتِنَا أَخَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا ﴿٥٧﴾ وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَابِ إِسْمَاعِيلَ إِنَّهُ كَانَ
 صَادِقَ الْوَعْدِ وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ﴿٥٨﴾ وَكَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ
 وَالزَّكَاةِ وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا ﴿٥٩﴾ وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَابِ إِدْرِيسَ إِنَّهُ
 كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا ﴿٦٠﴾ وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا ﴿٦١﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ
 اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ مِنْ ذُرِّيَةِ آدَمَ وَمِمَّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ وَمِنْ
 ذُرِّيَةِ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْرَائِيلَ وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَاجْتَبَيْنَا إِذِ اتَّخَذُوا عَلَيْهِمْ
 آيَاتِ الرَّحْمَنِ خَرُّوا سُجَّدًا وَبُكِيًّا ﴿٦٢﴾ * فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ
 خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهْوَاتِ فَسُوفَ يَلْقَوْنَ غِيًّا ﴿٦٣﴾
 إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ
 وَلَا يُظْلَمُونَ شَيْئًا ﴿٦٤﴾ جَنَّتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدَ الرَّحْمَنُ عِبَادَهُ
 بِالْغَيْبِ إِنَّهُ كَانَ وَعْدُهُ مَأْتِيًّا ﴿٦٥﴾ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا إِلَّا
 سَلَامًا وَلَهُمْ رِزْقُهُمْ فِيهَا بُكْرَةً وَعَشِيًّا ﴿٦٦﴾ تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي
 نُورِثُ مِنْ عِبَادِنَا مَنْ كَانَ تَقِيًّا ﴿٦٧﴾ وَمَا نُنزِلُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ لَهُ
 مَا بَيْنَ أَيْدِينَا وَمَا خَلْفَنَا وَمَا بَيْنَ ذَلِكَ وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا ﴿٦٨﴾

﴿وَتَذَكَّرَ﴾ و ه ټیمه ټه‌ومان بانگ کرد ﴿مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ﴾ له‌لای راستی کیوی طوره‌وه ﴿وَقَوَّيْتَهُ يَحْيَى﴾ و ه ټه‌و (مووسا) مان نزیك کرده‌وه تا قسه‌ی له‌گه‌ل بکه‌ین ﴿وَوَهَّبْنَا لَهُ مِنْ رَحْمَتِنَا﴾ و ه له‌به‌زه‌یسی و به‌خشنده‌ی خۆمان به‌خشیمان به‌و (مووسا) ﴿أَحْمَدُ هَرُونَ نَبِيًّا﴾ هاروونی برای که پیغه‌مبه‌ر بوو ﴿وَأَذَكَّرَ فِي الْكِتَابِ إِسْمَاعِيلَ﴾ و ه له‌قورئاندا باسی ئیسماعیل بکه ﴿إِنَّهُ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ﴾ بیگومان ټه‌و له‌پیمان و به‌لیته‌کانیدا راست گو بوو ﴿وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا﴾ و ټه‌و نیسراو پیغه‌مبه‌ری خوا بوو ﴿وَكَانَ يَأْمُرُ آلَهُ﴾ و ه همیشه‌فرمانی ده‌دا به‌خیزان و که‌س و کاری ﴿بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ﴾ به‌نویژ کردن و زه‌کات دان ﴿وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا﴾ و ه همیشه‌لای په‌روه‌دگاری جیگه‌ی په‌زامه‌ندی بوو ﴿وَأَذَكَّرَ فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ﴾ و ه باسی ئیدریس بکه له‌قورئاندا ﴿إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا﴾ به‌راستی ټه‌و زور راست گو و پیغه‌مبه‌ر بوو ﴿وَرَفَعَهُ مَكَانًا عَالِيًّا﴾ و پایه و پله‌یمان بلند و به‌رز کرده‌وه ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ﴾ ټه‌وانه‌ی (که‌باس کران) که‌سانیکن که‌خوانیعمه‌ت و چاکه‌ی خوی رشت به‌سه‌ریاناندا ﴿فَمَنْ أَلْفَيْسَ مِنْ ذُرِّيَةِ آدَمَ﴾ له‌و پیغه‌مبه‌رانه‌ی که‌له‌نه‌وی ټاده‌من (وه‌ک ئیدریس) ﴿وَمِمَّنْ حَمَلْنَا مَع نُوحٍ﴾ و ه له‌(نه‌وه‌ی) ټه‌وانه‌بیش (که‌له‌که‌شتیه‌که‌دا) له‌گه‌ل نوح دا ه‌لمان گرتن (وه‌ک ئیبراهیم) ﴿وَمِنْ ذُرِّيَةِ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْرَائِيلَ﴾ و ه له‌نه‌وه‌ی ئیبراهیم و یه‌عقوب (وه‌ک ئیسماعیل و یوسف) ﴿وَمِمَّنْ هَدَيْتَنَا وَاجْتَبَيْتَنَا﴾ و ه ټه‌وانه‌ی هیدایه‌تمان داون ه‌لمان بزار دوون ﴿إِذْ أَنْتَلَّ عَلَيْهِمْ آيَاتُ الرَّحْمَنِ﴾ ټا ټه‌وانه‌هر کاتی ټایه‌ته‌کانی خوی به‌به‌زه‌ییان بو بخوئیرته‌وه ﴿خَرُّوا سُجَّدًا وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّكَ﴾ ده‌ست به‌جی ده‌که‌ون به‌رودا به‌سوزده و گریانه‌وه ﴿فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ﴾ ټه‌مجا له‌پاش ټه‌وان که‌سانیک (له‌نه‌وه‌کانیان) بوونه‌جینشینان ﴿أَصْغَاءُ الصَّلَاةِ﴾ که‌نویژبان ده‌فه‌وتاندا ﴿وَاتَّبَعُوا الشَّهْوَاتِ﴾ و شوین ه‌ه‌واو ټاره‌زوو که‌وتن ﴿سَوْفَ يَلْقَوْنَ عَذَابًا﴾ جا ټه‌وانه‌له‌داهاتوودا تووشی (سزای) گومراییان ده‌بن ﴿إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ﴾ جگه‌له‌وه‌ی که‌توبه‌ی کردبیت و باوه‌ری ه‌تیبیت ﴿وَعَمِلَ صَالِحًا﴾ و کارو کرده‌وه‌ی چاک‌ی کردبیت ﴿فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ﴾ ټا ټه‌وانه‌ده‌چنه‌به‌ه‌شته‌وه ﴿وَلَا يُظَلَّمُونَ شَيْئًا﴾ و هیچ‌سته‌میکیان لی‌ناکریت (له‌پاداشتی کرده‌وه‌چاکه‌کانیان که‌م‌ناکریته‌وه) ﴿جَنَّاتِ عَدْنٍ﴾ به‌ه‌ه‌شتانی جی مانه‌وه‌ی ه‌همیشه‌ی یه‌﴿الَّتِي وَعَدَ الرَّحْمَنُ﴾ که‌خوی میهره‌بان به‌لینی داوه ﴿عِبَادَهُ بِالْغَيْبِ﴾ به‌به‌نده‌کانی که‌نادیارو به‌نه‌انه‌و به‌چاونه‌یانبنیوه ﴿إِنَّهُ كَانَ وَعْدُهُ مَأْتِيًّا﴾ به‌راستی خوا به‌لینی به‌دی دیت ﴿لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا﴾ (به‌ه‌شتیه‌کان) له‌به‌ه‌شتدا هیچ‌وته و قسه‌به‌کی بی‌سوود نایستن ﴿إِلَّا سَلَامًا﴾ ته‌نها سه‌لام کردن ده‌بیستن ﴿وَلَهُمْ فِيهَا رِزْقٌ رِزْقًا غَيْرَ رِزْقِ الدُّنْيَا﴾ له‌ویدا رزق و رۆزی ټاماده‌به‌بویان ﴿بُكْرَةً وَعَشِيًّا﴾ به‌بیانان و ټیواراندا ﴿تِلْكَ الْجَنَّةُ﴾ ټه‌و به‌ه‌شته‌ی باسی کرا ﴿الَّتِي نُورِثُ﴾ ټه‌وه‌یه‌که‌ده‌بیه‌خشین ﴿مَنْ عَمِلَ إِتْقَانًا﴾ ټه‌و که‌سه‌نه‌ی که‌(له‌دوینادا) پاریزکار و له‌خواترس بوون له‌به‌نده‌کانمان ﴿وَمَنْ تَزَلَّ إِلَّا بِأَمْرٍ رَبِّكَ﴾ ټیمه (فریشته‌کان) له‌ټاسمانه‌وه‌دانا به‌زین به‌فرمانی په‌روه‌دگارت نه‌بی ﴿لَهُ مَا بَيْنَ أَيْدِينَا وَمَا خَلْفَنَا﴾ ته‌نها بو‌خوابه (و‌خواه‌زانی) ه‌هموو کاروباری داهاتوو رابووردوو ﴿وَمَا يَنْزِلُكَ﴾ و ئیستا مان ﴿وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا﴾ و ه په‌روه‌دگارت (کرده‌وه‌ی به‌نده‌کانی) له‌بیر نه‌کردوه ﴿

رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهِ هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا ﴿٦٥﴾ وَيَقُولُ الْإِنْسَانُ إِذَا مَاتَ لَسَوْفَ أَخْرَجُ حَيًّا ﴿٦٦﴾ أَوْلَا يَذْكُرُ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ يَكُ شَيْئًا ﴿٦٧﴾ فَوَرَبِّكَ لَنَحْشُرَنَّهُمْ وَالشَّيَاطِينَ ثُمَّ لَنُحْضِرَنَّهُمْ حَوْلَ جَهَنَّمَ جِثِيًّا ﴿٦٨﴾ ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ مِنْ كُلِّ شِيعَةٍ أَيُّهُمْ أَشَدُّ عَلَى الرَّحْمَنِ عِتِيًّا ﴿٦٩﴾ ثُمَّ لَنَحْنُ أَعْلَمُ بِالَّذِينَ هُمْ أَوْلَىٰ بِهَا صِلِيًّا ﴿٧٠﴾ وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ حَتْمًا مَقْضِيًّا ﴿٧١﴾ ثُمَّ نُنَجِّي الَّذِينَ اتَّقَوْا وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ فِيهَا جِثِيًّا ﴿٧٢﴾ وَإِذْ اتَّخَذْتَنِي لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَلِلَّذِينَ آمَنُوا أُمَّ الْفَرِيقَيْنِ خَيْرٌ مَقَامًا وَأَحْسَنُ نَدِيًّا ﴿٧٣﴾ وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ أَحْسَنُ أَثْنًا وَرِيًّا ﴿٧٤﴾ قُلْ مَنْ كَانَ فِي الضَّلَالَةِ فَلْيَمْدُدْ لَهُ الرَّحْمَنُ مَدًّا حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ إِمَّا الْعَذَابَ وَإِمَّا السَّاعَةَ فَسَيَعْمُونَ مِنْ هَوَشْرٍ مَكَانًا وَاضْعَفُ جُنْدًا ﴿٧٥﴾ وَيَزِيدُ اللَّهُ الَّذِينَ اهْتَدَوْا هُدًى وَالْبَاقِيَتُ الصَّلِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ مَرَدًّا ﴿٧٦﴾

﴿ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ﴾ که پهروه دگاری ئاسمانه کان و زهوی و هه رچی له نیوانیاندایه
 ﴿ فَأَعْبَدُهُ وَأَصْطَرَّ لِعِبَادِهِ ﴾ که واته بیهرسته و زور خوگر به له په رستیدا ﴿ هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا ﴾
 ئایا ئاگاداریت وینهی ئەو (خواهه کی تر) هه بیټ ﴿ وَيَقُولُ الْإِنْسَانُ ﴾ ئادهمی (بی بر وا) ده لئی
 ﴿ إِذْ أَمَّاكُ ﴾ ئایا که مردم ﴿ لَسَوْفَ أَخْرِجُ حَيًّا ﴾ له داهاتوودا به زیندووی (له گۆر) دهرده هیتیریم ﴿
 أَوْ لَا يَذْكُرُ الْإِنْسَانُ ﴾ ئەوه ئاده میزاد بو بیر ناکاته وه ﴿ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ ﴾ که بیگومان ئیمه له سه ره تا وه
 ئەومان دروست کردو وه ﴿ وَلَمْ يَكُ شَيْئًا ﴾ که ئەو شتیک نه بوو ﴿ فَوَرَّكَ لَخَشْرًا ﴾ ئەمجا سویند
 به پهروه دگارت ئەو (بی بر وایانه) کۆده کهینه وه (له پوژی دواییدا) ﴿ وَالشَّيْطَانِ ﴾ (له گه له)
 ئەو شه بینانانهی (که گومریان کردن) ﴿ ثُمَّ لَنُحْضِرَنَّهُمْ ﴾ پاشان به راستی هه موویان ئاماده ده که بین
 ﴿ حَوْلَ جَهَنَّمَ جِثِيًّا ﴾ به دوری دوزه خدا به سه ره ئەز ئو یاندا که وتوون (له بهر تر سناکی ئەو روژه) ﴿
 ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ ﴾ پاشان بیگومان ده ری دینین (و ده یخه یه دوزه خه وه) ﴿ مِنْ كُلِّ شَيْعَةٍ ﴾ له هه ر پیرو
 ده سته یه که ﴿ أَيُّهُمْ أَشَدُّ عَلَى الرَّحْمَنِ عِتِيًّا ﴾ کامه یان تاوانبار تر (یاخی تر) بو وه له به رانه بر خوای میهره باندا
 ﴿ ثُمَّ لَنَحْنُ أَعْلَمُ ﴾ ئەمجا بیگومان ئیمه زانترین ﴿ بِالَّذِينَ هُمْ أُولَىٰ بِهَا صِلِيًّا ﴾ به وانه ی که شیاو ترن
 بخرینه دوزه خ و بسوتین پی ﴿ وَإِنْ مِنْكُمْ ﴾ که س نییه له ئیوه ﴿ إِلَّا وَارِدُهَا ﴾ نه روا ت و تینه په ریت
 به سه ره دوزه خدا ﴿ كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ حَتْمًا مَقْضِيًّا ﴾ (ئەو تپه ره یه) بر یاریکی بر او هیه له پهروه دگارت ه وه ﴿
 ثُمَّ نُنَجِّي الَّذِينَ اتَّقَوْا ﴾ دواتر ئەوانه رزگار ده که یه که پاریز کار وله خواتر س بوون ﴿ وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ فِيهَا
 جِثِيًّا ﴾ و ستم کاران له سه ره چوک له ناو (دوزه خ) دا ده یلینه وه ﴿ وَإِذَا نُفِثَ عَلَيْهِمُ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ ﴾
 هه ر کاتی ئایه ته روون و ئاشکر اکانی ئیمه به سه ره یاندا بخو تر یه ته وه ﴿ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا ﴾ ئەوانه ی
 بی بر وا بوون ده یان ووت ﴿ لِلَّذِينَ آمَنُوا ﴾ به وانه ی ئیمان یان هینا بوو ﴿ أَيُّ الْقَرِيبِينَ خَيْرٌ مِمَّا ﴾
 کام له م دوو کۆمه له جی و شوینی (خانوو به ره ی) خو شتره ﴿ وَأَحْسَنُ نَدِيًّا ﴾ و کۆرو
 مه جلیسی چاکتره ﴿ وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ ﴾ وه پیش ئەمان چه ندینمان له ناو برد ﴿ مِنْ قَبْرٍ ﴾ له گه له
 (بی باوهره کان) ﴿ هُمْ أَحْسَنُ أَتْنًا وَرَبًّا ﴾ که ل وه لی ناو مال و لاشه و قیافه تیشیان له مان جوانتر بوو ﴿
 قُلْ مَنْ كَانَ فِي الضَّلَالَةِ ﴾ (ئەو موحه مه د ﷺ) بلی ئەوه ی له گومرایی دایه ﴿ فَلْيَمْدُدْ لَهُ الرَّحْمَنُ مَدَدًا ﴾
 باخوای میهره بان موله تی پی بدات و ته منه ی دریز بکات (تازیاتر تاوان بکه ن) ﴿ حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ ﴾
 هه تا کاتی ئەو هه ره شانیه کر او ه لیان ده بینن (دیته دی) ﴿ إِمَّا الْعَذَابَ وَإِمَّا السَّاعَةَ ﴾ (ئەوه ش) یان
 سزایه (له دنیا دا) یان (هانتی) پوژی دواییه ﴿ فَسَيَعْمُونَ ﴾ جا له داهاتوودا ده زانن ﴿ مَنْ هُوَ شَرٌّ مَكَانًا ﴾
 کی جیگا و شوینی (خانوو به ره ی) خراب و ناخوشه ﴿ وَأَضَعُفٌ جُنْدًا ﴾ وه کی سه رباز و له شکری
 بی هیزتره (کافران یان باوهره داران) ﴿ وَيَزِيدُ اللَّهُ الَّذِينَ أَحْتَدَوْا هُدًى ﴾ ئەوانه ی له سه ره ریازی
 هیدایه ت بوون خوا هیدایه تیان بو زیاد ده کات ﴿ وَالْبَقِيَّةُ الصَّالِحَاتُ ﴾ ئەو کرده وه چاکانه ی له
 (پوژی دواییدا) ده مینه وه ﴿ حَتَّىٰ عِنْدَ رَبِّكَ تُؤْتَىٰ ﴾ لای پهروه دگارت باداشتی چاکتره ﴿ وَحَيْرٌ مَرَدًّا ﴾
 و ئاکامیشی باشتره ﴿

أَفَرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا وَقَالَ لَأُوتِيَنَّ مَالًا وَوَلَدًا
 ﴿٧٧﴾ أَطَّلَعَ الْغَيْبَ أَمْ أَخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا ﴿٧٨﴾ كَلَّا
 سَنَكْتُبُ مَا يَقُولُ وَنَمُدُّ لَهُ مِنَ الْعَذَابِ مَدًّا ﴿٧٩﴾ وَنَزِيئُهُ
 مَا يَقُولُ وَيَأْتِينَا فَرْدًا ﴿٨٠﴾ وَأَخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ إِلَهَةً
 لِيَكُونُوا لَهُمْ عِزًّا ﴿٨١﴾ كَلَّا سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ
 عَلَيْهِمْ ضِدًّا ﴿٨٢﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَا أَرْسَلْنَا الشَّيْطِينَ عَلَى الْكَافِرِينَ
 تَوْرِهِمْ أَزًّا ﴿٨٣﴾ فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ إِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَدًّا ﴿٨٤﴾
 يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَنِ وَفَدًّا ﴿٨٥﴾ وَنَسُوقُ الْمُجْرِمِينَ
 إِلَى جَهَنَّمَ وَرِدًّا ﴿٨٦﴾ لَا يَمْلِكُونَ الشَّفْعَةَ إِلَّا مَنْ أَخَذَ عِنْدَ
 الرَّحْمَنِ عَهْدًا ﴿٨٧﴾ وَقَالُوا أَخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا ﴿٨٨﴾ لَقَدْ
 جَعَلْتُمْ شَيْئًا إِدًّا ﴿٨٩﴾ تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْهُ
 وَتَنْشَقُّ الْأَرْضُ وَتَخِرُّ الْجِبَالُ هَدًّا ﴿٩٠﴾ أَنْ دَعَوْا لِلرَّحْمَنِ وَلَدًا
 ﴿٩١﴾ وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمَنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا ﴿٩٢﴾ إِنْ كُلُّ مَنْ فِي
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتَى الرَّحْمَنِ عَبْدًا ﴿٩٣﴾ لَقَدْ أَحْصَاهُمْ
 وَعَدَّهُمْ عَدًّا ﴿٩٤﴾ وَكُلُّهُمْ آتِيهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَرْدًا ﴿٩٥﴾

﴿أَفَرَأَيْتَ الَّذِي﴾ ثابا ئه و كهسه ت دیوه ﴿كَفَرَ بِآيَاتِنَا﴾ بی باوهر بوو به نیشانه و ثابته‌کانی ئیمه
 ﴿وَقَالَ﴾ ووتی ﴿لَأُوتِيَنَّ مَلَاوَلَدًا﴾ (له روژی دوایشدا) مان و کورم بی دهری ﴿أَطَّلَعَ الْغَيْبَ﴾
 ثابا به نه‌تیه‌کان ناگاداره ﴿أَمْ أَخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا﴾ یا به‌لینی له خوای میهره‌بان وهر گرتووه ﴿كَلَّا﴾
 ﴿نَهْخَيْرُ﴾ (وانیه) ﴿سَنَكْتُبُ مَا يَقُولُ﴾ له مه‌وپاش ئه‌وه‌ی ده‌یلنی دهنوسین (له‌سه‌ری)
 ﴿وَتَمُدُّهُ مِنْ الْعَذَابِ مَدًّا﴾ ماوه‌ی سزای بو دریز ده‌کینه‌وه ﴿وَرَبُّهُ مَا يَقُولُ﴾ ئه‌وه‌ی ئه‌وه‌ی ده‌یلنی
 (له‌مال و مندل) به‌میرات‌لی‌ی وهر ده‌گرینه‌وه ﴿وَيَأْتِيَنَا قُرْآنًا﴾ (له‌روژی دوایدا) به‌ته‌نهادیته‌وه لامان ﴿س﴾
 ﴿وَأَخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ ئه‌وانه بیجگه له خوا بریاریان داوه بو خویان ﴿إِلَهًا﴾ چند په‌رستراویک
 ﴿يَكُونُوا لَهُمْ عَزًّا﴾ بو ئه‌وه‌ی ئه‌وه په‌رستراوانه بینه یارمه‌تی دهر (و‌تکا کار) بویان ﴿كَلَّا﴾
 نه‌خیر (وانیه) ﴿سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ﴾ به‌لکو په‌رستراوه‌کان (له‌قیامت دا) ئینکاری په‌رسته‌کی
 ئه‌وان ده‌کهن ﴿وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ صُدًّا﴾ وه‌دبنه‌دزیان و به‌ر په‌رچیان دده‌نه‌وه ﴿أَلَمْ تَرَ﴾ ثابا نه‌ندیوه
 (سه‌رنجت نه‌داوه) ﴿أَنَا أَرْسَلْنَا الشَّيْطَانَ﴾ که بیگومان ئیمه شه‌بانه‌کانمان زال کردووه ﴿عَلَى الْكَافِرِينَ﴾
 به‌سه‌ر بی باوهران دا ﴿تَوَزَّهُمْ أَذًا﴾ چاک هانیان دده‌ن (بو کوفر و تاوان) ﴿س﴾ ﴿فَلَا تَجْعَلْ عَلَيْهِمْ﴾
 جا (ئهی موحه‌مه‌د) به‌له‌بان لی‌مه‌که ﴿إِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَدًّا﴾ بیگومان ئیمه به‌ژماردنیکی ورد (روژانی
 ته‌مه‌نیان) ده‌ژمیرین ﴿س﴾ ﴿يَوْمَ نَخْتَرُ الْمُتَّقِينَ﴾ باسی ئه‌وه روژه بکه که پاریز کاران و له‌خواترسان کو
 ده‌که‌ینه‌وه ﴿إِلَى الرَّحْمَنِ وَقَدًّا﴾ ده‌سته ده‌سته و کومه‌ل کومه‌ل به‌ریز و حورمه‌ته‌وه ده‌بانبه‌بن بو لای خوای
 میهره‌بان ﴿س﴾ ﴿وَسُقُوا الْمَجْرِمِينَ﴾ تاوانباریش دده‌ینه‌به‌ر ﴿إِلَى جَهَنَّمَ وَرِذًّا﴾ بو دوزخ به‌تینویه‌تی (به‌ویته‌ی
 گله‌ ئازهل) ﴿س﴾ ﴿لَا يَمْلِكُونَ الشَّفْعَةَ﴾ ده‌سه‌لاتی تکاوا لاله‌یان نی‌یه ﴿إِلَّا مَنْ يَشَاءُ﴾ جگه له‌وه‌که‌سه‌ی
 ﴿أَخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا﴾ به‌لینی له خوای میهره‌بان وهر گرتووه (وه‌ک پیغه‌مبه‌ران و شه‌هیدان) ﴿س﴾
 ﴿وَقَالُوا أَخَذَ الرَّحْمَنُ وِلْدَانًا﴾ (گاوور و جووله‌که‌کان) ده‌یان ووت خوا مندالی بو‌خوی داناووه
 ﴿س﴾ ﴿لَقَدْ جَعَلْنَا شَجَاةً إِذَا﴾ سویند به‌خوا به‌راستی شتیکی زور نابه‌جی و سه‌یر ده‌لین ﴿س﴾
 ﴿تَكَادُ السَّمَوَاتُ﴾ نزیکه ئاسمانه‌کان ﴿بِتَفْطَرَتِ مِنْهُ﴾ له‌ت له‌ت و پاره‌پاره بین له‌به‌ر ئه‌وه (قسه‌یه)
 ﴿وَتَنسَقُّ الْأَرْضُ﴾ و (نزیکه) زه‌ویش شه‌ق به‌ریت و بقلیشی ﴿وَنَحْرُ الْجِبَالِ هَدًّا﴾ و (نزیکه) چیاکان
 به‌یه‌ک جار بروخین ﴿س﴾ ﴿أَنْ دَعَا لِلرَّحْمَنِ وِلْدَانًا﴾ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی (بی باوهران) مندل دده‌نه‌نه‌پال خوای
 میهره‌بان ﴿س﴾ ﴿وَمَا يَتَّبِعِي لِلرَّحْمَنِ﴾ بو خوای میهره‌بان شیاو‌نیه ﴿أَنْ يَتَّخِذَ وِلْدَانًا﴾ که مندالی هه‌بی ﴿س﴾
 ﴿إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ هه‌موو ئه‌وانه‌ی له‌ئاسمانه‌کان و زه‌ویدان ﴿إِلَّا إِيَّايَ الرَّحْمَنُ عِبَادًا﴾
 به‌به‌نده‌یی دینه‌لای خوای میهره‌بان (هیچ که‌سی له‌وانه‌نیه‌بنده‌ی خوای میهره‌بان نه‌بی) ﴿س﴾
 ﴿لَقَدْ أَحْصَاهُمْ وَعَدَّهُمْ عَدًّا﴾ سویند به‌خوا به‌راستی هه‌موویانی سه‌رژمیری کردووه به‌ژماردن ﴿س﴾
 ﴿وَكُلُّهُمْ آتِيهِ يَوْمَ الْفَيْصَةِ فَرِذًّا﴾ هه‌ر هه‌موویان به‌تاک و ته‌نهادیته‌وه بو لای (خوا) له‌روژی

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ
 الرَّحْمَنُ وُدًّا ﴿٩٦﴾ فَإِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ لِتُبَشِّرَ بِهِ
 الْمُتَّقِينَ وَتُنذِرَ بِهِ قَوْمًا لُدًّا ﴿٩٧﴾ وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُم
 مِّن قَرْنٍ هَلْ يُحْسِبُ مِنْهُمْ مِّنْ أَحَدٍ أَوْ تَسْمَعُ لَهُمْ رِكْزًا ﴿٩٨﴾

سورة طه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طه ﴿١﴾ مَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَى ﴿٢﴾ إِلَّا تَذَكُّرَةً
 لِّمَن يَخْشَى ﴿٣﴾ تَنْزِيلًا مِّمَّنْ خَلَقَ الْأَرْضَ وَالسَّمَوَاتِ الْعُلَى ﴿٤﴾
 الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى ﴿٥﴾ لَهُ وَمَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي
 الْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرَى ﴿٦﴾ وَإِن يُجْهَرُ بِالْقَوْلِ
 فَإِنَّهُ وَيَعْلَمُ السِّرَّ وَأَخْفَى ﴿٧﴾ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْأَسْمَاءُ
 الْحُسْنَى ﴿٨﴾ وَهَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى ﴿٩﴾ إِذْ رَأَى نَارًا
 فَقَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا الْعُلَى ءَاتِيكُمْ مِنْهَا بِقَبَسٍ
 أَوْ أَجْدُ عَلَى النَّارِ هُدًى ﴿١٠﴾ فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ يَمْوَسَى ﴿١١﴾ إِنِّي
 أَنَا رَبُّكَ فَأَخْلَعْ نَعْلَيْكَ إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ﴿١٢﴾

﴿إِنَّ الْآيَاتِءَآمَنُوۡا﴾ به‌راستی نه‌وانه‌ی که باوهر بیان هیتاوه ﴿وَعَمَلُوۡا الصَّٰلِحٰتِ﴾ و کرده‌وه چاکه کانیشیان کردوه ﴿سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمٰنُ وُدًا﴾ بینگومان خوی میهره‌بان خو‌شه‌ویستیان ده‌کات (له‌دلی باوهر‌داراندا) ﴿فَاِنَّمَا يَسْتَرْزِقُهٗٓ اِلٰی سَانَکَ﴾ جا به‌راستی ئیمه قورئانمان له‌سهر زمانی تو‌ئاسان کردوه ﴿لِنُبَشِّرَ بِهٖ الْمُتَّقِيْنَ﴾ تا مژده‌ی پی‌بده‌یت به‌پاریز کاران و له‌خواتر سان ﴿وَنُنذِرَ بِهٖءَ قَوْمًا لَّاۤ اِیۡهٖٓ اَسْمٰنٌ وَّ اَرْضٌ وَّ لَاۤ اِنۡسٌ وَّ لَاۤ اِنۡجٌ وَّ لَاۤ اَحۡدٌ مِّنۡ دُوۡنِہٖٓ اِلَّاۤ اِنۡسٌ وَّ اِنۡجٌ وَّ اِنۡسٌ وَّ اِنۡجٌ وَّ اِنۡسٌ وَّ اِنۡجٌ﴾ ئه‌مان (له‌بهر خرابیان) له‌ناوبرد ﴿هَلۡ نَحۡسُبُ مِنْہُمْ مِّنۡ اَحَدٍ﴾ ئایا هه‌ست نه‌کیت به‌هیچ که‌سینک له‌وانه‌ ماییت؟ ﴿اَوَلَسَّمۡعُ لَهُمۡ رُکۡنًا﴾ یان هیچ وورته و سرته‌یه کیان ده‌بیستیت ﴿۱۸﴾

سوره‌تی ﴿طه﴾

﴿بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ﴾ به‌ناوی خوی به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿طه﴾ به (طا، ها) ده‌خوئیرته‌وه، خوا زاناره به‌ماناکه‌ی بوزانیاری زیاتر سه‌یری سه‌ره‌تای سوره‌تی (البقره) بکه ﴿مَاۤ اَنزَلْنَا عَلَیۡكَ الْفُرۡقَانَ﴾ قورئانمان نه‌ناردوته‌ خواره‌وه بو‌سه‌ر تو ﴿لِنَشۡقُقَ﴾ بو‌ئه‌وه‌ی دوو چاری نارچه‌تی غهم و به‌زاره بیت ﴿اِلَّا تَذٰکِرَةٌ لِّمَنۡ یَّحۡشٰی﴾ ته‌نها ناموزگاری و بیر خسته‌نه‌ویه بو‌ئه‌وه‌ی که‌سه‌ی (له‌خوا) ده‌ترسی ﴿تَزِيۡدًاۤ اِمۡنًا﴾ (ئه‌م قورئانه) به‌به‌ش به‌ش نیردراوته‌ خواره‌وه له‌لایه‌ن زاتیکه‌وه ﴿حَاقَ الْاَرْضَ وَالسَّمٰوٰتِ الْعُلٰی﴾ که‌زه‌وی و ئاسمانه به‌رزو بلنده‌کانی دروست کردوه ﴿الرَّحۡمٰنُ﴾ که (خوی) میهره‌بانہ ﴿عَلِی الْعَرۡشِ اَسۡتَوٰی﴾ که به‌رز بو‌وه سه‌ر عهرش و قهراری گرت (به‌و شیوه‌ی شیایوی بیت ئیمه چۆنه‌تیه‌که‌ی نازانین) ﴿لَهُۥ مَا فِی السَّمٰوٰتِ وَمَا فِی الْاَرْضِ﴾ ته‌نها مولکی خویبه‌ئه‌وه‌ی له‌ئاسمانه‌کان وئه‌وه‌ی له‌زه‌ویدايه ﴿وَمَا يَبۡدِئُهَا وَمَا يَخۡتۡمُهَا الَّذِیۡ﴾ وئه‌وه‌ی له‌نیوانیاندایه‌وه‌ی له‌زیر خاکدایه ﴿وَاَنۡ نَّجۡهَرۡ بِالۡقَوۡلِ﴾ نه‌گه‌ر تو‌به‌ئاشکرا قسه‌بکه‌یت ﴿فَاِنَّهٗۤ اِنۡسٌ وَّ اِنۡجٌ وَّ اِنۡسٌ وَّ اِنۡجٌ﴾ ئه‌وه به‌راستی ئه‌وه (خوا) نه‌ینی و له‌نه‌ینی شاراوهریش ده‌زانئى ﴿اِنَّهٗ لَا اِیۡلَهَ اِلَّا هُوَ﴾ خوا (ئه‌و زاته‌یه) که‌هیچ به‌رستر اوئیکی تری به‌هق و راستی نی‌یه‌جگه‌له‌ئه‌وه ﴿لَهُۥ الْاَسۡمَاءُ الْحُسۡنٰی﴾ ته‌نها بو‌ئه‌وه‌ ناوه‌ه‌ره‌ جوانه‌کان ﴿وَهَلۡ اَتٰکَ حَیۡثُ مُوسٰی﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) ئایا هه‌وال و ده‌نگوباسی موسا پیغه‌مبه‌رت پی‌گه‌یشتوه ﴿اِذۡرَاۤ اَنۡاَرَاۤ اَکۡتٰی نٰگَرِیۡکِیۡ بِنِیۡی﴾ له‌گه‌رانه‌وه‌یدا بو‌میسر له‌شه‌ویکی سارددا) ﴿فَقَالَ لَاۤ اِهۡلَیۡ اَمۡکُوۡا﴾ جا (موسا) ووتی به‌خیزانه‌که‌ی لیره‌بمینه‌وه ﴿اِنۡنِیۡۤ اِنۡسٌ نَّارًا﴾ به‌راستی من‌ئاگرئیکم به‌دی کردوه ﴿لَعَلَّیۡۤ اَیۡتِیۡکُمْ مِّنۡہَاۤ اِبۡقَیۡسٍ﴾ (ئه‌رؤم بو‌لای) به‌لکو له‌و ئاگره‌ چلؤسکیکتان بو‌ییم (خوتانی پی‌گه‌رم بکه‌نه‌وه) ﴿اَوَّلَۤ اِحۡدِی الْعَرۡہَدٰی﴾ یان لای ئه‌و ئاگره‌ ریگا‌نیشان ده‌رئیکم ده‌ست که‌وی ﴿فَلَمَّاۤ اَنۡتَهَاۤ﴾ جا که‌گه‌شته‌لای (ئاگره‌که) ﴿نُوۡدِیۡ بِمُوسٰی﴾ بانگی لی‌کرا: ئه‌ی موسا ﴿اِنۡنِیۡۤ اَنَا رَبُّکَ﴾ به‌راستی من‌به‌روه‌ردگاری تو‌م ﴿فَاخۡلَعۡ عَمَلِکَ﴾ ده‌ی پیلاوه‌کانت داکنه‌ (له‌بهر ریزی شوئنه‌که) ﴿اِنَّکَۤ بِالۡاَوۡلَادِ الْمَقۡدَسِیۡ طُوۡی﴾ چونکه‌ بینگومان تو‌له‌شیوی بیرو‌زو به‌فه‌ری (طووا) دایت ﴿۱۹﴾

وَأَنَا أَخْتَرُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَىٰ ﴿١٣﴾ إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا
 فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي ﴿١٤﴾ إِنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ
 أَكَادُ أَخْفِيهَا لِتَجْزِيَ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا تَسْعَىٰ ﴿١٥﴾ فَلَا يَصُدُّكَ
 عَنْهَا مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَتَرْدَىٰ ﴿١٦﴾ وَمَاتِلَكَ
 بِمِثْلِكَ يَمْوَسَىٰ ﴿١٧﴾ قَالَ هِيَ عَصَايَ أَتَوَكَّوْا عَلَيْهَا
 وَاهْتَسُّ بِهَا عَلَىٰ عَنَمِي وَلِي فِيهَا مَعَارِبُ أُخْرَىٰ ﴿١٨﴾ قَالَ أَلْقَهَا
 يَمْوَسَىٰ ﴿١٩﴾ فَأَلْقَاهَا فَإِذَا هِيَ حَيَّةٌ تَسْعَىٰ ﴿٢٠﴾ قَالَ خُذْهَا
 وَلَا تَخَفْ سَنُعِيدُهَا سِيرَتَهَا الْأُولَىٰ ﴿٢١﴾ وَأَضْمَمَ يَدَكَ
 إِلَىٰ جَنَاحِكَ تَخْرُجُ بَيضَاءَ مِنْ غَيْرِ سَوَاءٍ آيَةٌ أُخْرَىٰ ﴿٢٢﴾ لِنُرِيكَ
 مِنْ آيَاتِنَا الْكُبْرَىٰ ﴿٢٣﴾ أَذْهَبَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ﴿٢٤﴾ قَالَ
 رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي ﴿٢٥﴾ وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي ﴿٢٦﴾ وَأَحْلَلْ عَقْدَةً مِنِّي
 لِسَانِي ﴿٢٧﴾ يَفْقَهُهُ أَقْوَامِي ﴿٢٨﴾ وَأَجْعَلْ لِي وَزِيرًا مِّنْ أَهْلِي ﴿٢٩﴾ هَرُونَ
 أَخِي ﴿٣٠﴾ أَشَدُّ بِهِ أَزْرَىٰ ﴿٣١﴾ وَأَشْرِكُهُ فِي أَمْرِي ﴿٣٢﴾ كَيْ نُسَبِّحَكَ
 كَثِيرًا ﴿٣٣﴾ وَنَذْكُرَكَ كَثِيرًا ﴿٣٤﴾ إِنَّكَ كُنْتَ بِنَا بَصِيرًا ﴿٣٥﴾ قَالَ قَدْ
 أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يَمْوَسَىٰ ﴿٣٦﴾ وَلَقَدْ مَنَّا عَلَيْكَ مَرَّةً أُخْرَىٰ ﴿٣٧﴾

﴿وَأَنَا أَخَذْتُكَ﴾ من توّم هہ لبرڑار دووہ (بؤ پیغہ مہر اہ تہی) ﴿فَأَسْتَعِمْ لِمَا بُوِحَى﴾ کہ واتہ گوی بگرہ
 بؤ ئەوہی نیگا دە کری (بؤت) ﴿إِنِّي أَنَا اللَّهُ﴾ بہ راستی ہەر من خوام ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا﴾ ہیج
 بہر ستر اوئیکی راست نییہ جگہ لہ من ﴿فَاعْبُدْنِي﴾ کہ واتہ من بہر ستہ ﴿وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي﴾
 بہ چاکی نو یژ بہ جی بیتہ نامنت بیتہوہ یاد ﴿إِنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ﴾ بیگو مان رۆزی دوایی دیت
 ﴿أَكَادُ أَخْفِيهَا﴾ نریک بوو (کاتی ہاتنی لہ خویشم) بشار مہوہ، (چا جای لہ فریشتہ و پیغہ مہر ان، کہ واتہ
 زانیی کاتی ہاتنی رۆزی دوایی تہ نہا بہر و ر دگار دہیزانیت) ﴿لِنُجِّزِي﴾ بؤ ئەوہی یادداشت بدریتہوہ ﴿كُلُّ
 نَفْسٍ﴾ ہہ موو کہ سینک ﴿بِمَا تَسْعَى﴾ بہ گویرہی ئەو کردہوہی کہ دہیکات ﴿فَلَا يَصُدُّكَ عَنْهَا﴾
 جا بار پیگری نہ کات لی ی ﴿مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهَا﴾ ئەو کہ سہی باوہری نی یہ بہو (قیامہ تہ) ﴿وَاتَّبَعِ هَوَاهُ﴾
 و شوین ہہ و ا ئارہ زووی خوئی کہ و تووہ ﴿فَتَرَدِّي﴾ ئەوسا تیا دہ چیت ﴿وَمَا تَلَكَ بِمِيمِنِكَ
 يَمُوسَى﴾ (خوا فہر مووی) ئەی مووسا ئەوہ چہ بہدہستی راستہوہ ﴿قَالَ هِيَ عَصَايَ﴾ (مووسا)
 فہر مووی ئەوہ گو چانہ کہ مہ ﴿أَتَوَكُّوْا عَلَيَّهَا﴾ خوّم دہدہم بہ سہریدا (کاتی رۆیشتن) ﴿وَأَهْشُ بِهَا
 عَلَيَّ عَنِّي﴾ گہ لای درہختی پی دہوہ رینم بؤ مہرہ کانم ﴿وَلِي فِيهَا مَعَارِبُ أُخْرَى﴾ وہ چہند کارو پیویستی
 تری پی دہ کہم ﴿قَالَ أَلْقَاهَا يَمُوسَى﴾ (خوا) فہر مووی ئەی مووسا گو چانہ کہت فری بدہ ﴿لِي
 قَالِقَهَا﴾ جا ئەویش فری دا ﴿فَإِذَا هِيَ حَيَّةٌ تَسْعَى﴾ دہست بہ جی گو چانہ کہ بووہ بہ ماریک
 بہ خیرایی دہرؤیشت (مووسا ترسا) ﴿قَالَ﴾ (خوای گہورہ) فہر مووی ﴿خُذْهَا وَلَا تَخَفْ﴾ بیگرہ و
 مہ ترسہ ﴿سَعِيدٌ هَاسِرٌ لَهَا الْأُولَى﴾ دلنیا بہ دہی گیرینہوہ بؤ شینوہ کہی یہ کہم جاری (دہیکہ ینہوہ
 بہ گو چان) ﴿وَأَضْمَمَ يَدَكَ إِلَى جَنَاحِكِ﴾ دہستت بخرہ بن بالٹ (باشان دہری بیتہ) ﴿تَخْرُجُ بِيضًا﴾
 کہ دہر دیت سپیہ (وہک کافور دہرہوشیتہوہ) ﴿مِنْ غَيْرِ سَوْءٍ﴾ بی ئەوہی بہلہ کی و نہ خویشی بیت
 ﴿آيَةٌ أُخْرَى﴾ (نہمہش) مو عجیزہ یہ کی ترہ (جگہ لہ گو چانہ کہت) ﴿لِنُرِيكَ مِنْ آيَاتِنَا الْكُبْرَى﴾ بؤ
 ئەوہی ہہندی لہ مو عجیزہ و بہلگہ گہورہ کانی خوّمانت پیشان بدہین ﴿أَذْهَبَ إِلَى فِرْعَوْنَ﴾ برؤ بؤ
 لای فیرعون ﴿إِنَّهُ رَطِيٌّ﴾ چونکہ بہ راستی لہ سنور دہر چوہ و یاخی بووہ ﴿قَالَ رَبِّ أَسْرِحْ لِي
 صَدْرِي﴾ (مووسا) ووتی بہر و ر دگارم سنگم (دل و دہرونم) فراوان بکہ ﴿وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي﴾
 وہ نیش و کارم بؤ ئاسان بکہ ﴿وَأَحْلِلْ عُقْدَةَ فِئْسَانِي﴾ و گریی زانیشم بہرہ لآ بکہ ﴿بِقَفْهَاهُ أَقُولِي﴾
 بؤ ئەوہی لہ قسہ کانم تییگن ﴿وَأَجْعَلْ لِي زُرِّيًّا مِنْ أَهْلِي﴾ وہ لہ خزرم و کہسی خوّم کہ سینک بکہرہ
 پشتیوانم ﴿هَرُونَ أَخِي﴾ کہ ہاروونی برامہ ﴿أَشَدُّ بِهِ أَرِي﴾ پشتمی پی قایم و بہ ہیز بکہ
 ﴿وَأَشْرِكُ فِي أَمْرِي﴾ بیکہرہ ہاوبہشم لہ کارہ کہمدا (گہ یاندنی پہیامی خوا) ﴿كُلُّ سَيْحَاكَ
 كَيْرًا﴾ بؤ ئەوہی زور ستایشت بکہین ﴿وَنَذْرُكَ كَيْرًا﴾ وہ یاد و زیکری زورت بکہین ﴿إِنَّكَ
 كُنْتَ بِتَابِعِيرًا﴾ بہ راستی تو بینای بہ (ہہ موو شتیکی) ئیمہ ﴿قَالَ قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يَمُوسَى﴾ (خوای
 گہورہ) فہر مووی بہ راستی ئەوہی داوات کرد پیت درا ئەی مووسا ﴿وَلَقَدْ مَنَّا عَلَيْكَ مَرَّةً
 أُخْرَى﴾ سویند بہ خوا بہ راستی ئیمہ جاریکی تر منہ تمان ناوہ تہ سہرت ﴿

إِذْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّكَ مَا يُوحَىٰ ﴿٣٨﴾ أَنْ أَقْذِفِيهِ فِي التَّابُوتِ فَاقْذِيفِيهِ
 فِي الْيَمِّ فَمَلِيقَهُ الْيَمُّ بِالسَّاحِلِ يَأْخُذُهُ عَدُوٌّ لِي وَعَدُوٌّ لَهُ وَأَلْقَيْتُ
 عَلَيْكَ مَحَبَّةً مِّنِّي وَلَتُضْمَعَ عَلَىٰ عَيْنِي ﴿٣٩﴾ إِذْ تَمْشِي أُخْتُكَ فَتَقُولُ
 هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ مَن يَكْفُلُهُ ۖ فَرَجَعْنَاكَ إِلَىٰ أُمِّكَ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا
 وَلَا تَحْزَنَ ۗ وَقَتَلْتَ نَفْسًا فَنَجَّيْنَاكَ مِنَ الْغَمِّ وَفَتَنَّاكَ فُتُونًا
 فَلَبِثْتَ سِنِينَ فِي أَهْلِ مَدْيَنَ ثُمَّ جِئْتَ عَلَىٰ قَدَرٍ يَمْوَسَىٰ ﴿٤٠﴾
 وَأَصْطَنَعْتَكَ لِنَفْسِي ﴿٤١﴾ أَذْهَبَ أَنتَ وَأَخُوكَ بِآيَاتِي وَلَا
 تَنِيَا فِي ذِكْرِي ﴿٤٢﴾ أَذْهَبَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ﴿٤٣﴾ فَقُولَا لَهُ قَوْلًا
 لِّيَنَّا لَعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشَىٰ ﴿٤٤﴾ قَالَ رَبَّنَا إِنَّا نَخَافُ أَنْ يُفْرِطَ
 عَلَيْنَا أَوْ أَنْ يَطَّغَىٰ ﴿٤٥﴾ قَالَ لَا تَخَافَا إِنِّي مَعَكُمَا أَسْمَعُ وَأَرَىٰ
 ﴿٤٦﴾ فَاتِيَاهُ فَقُولَا إِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ فَأَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ
 وَلَا تَعَذِّبْهُمْ قَدْ جِئْنَاكَ بِآيَةٍ مِّن رَّبِّكَ وَالسَّلَامُ عَلَيَّ مَنِ اتَّبَعَ
 الْهُدَىٰ ﴿٤٧﴾ إِنَّا قَدْ أُوحِيَ إِلَيْنَا أَنَّ الْعَذَابَ عَلَىٰ مَن كَذَبَ
 وَتَوَلَّىٰ ﴿٤٨﴾ قَالَ فَمَنْ رَبُّكُمَا يَمْوَسَىٰ ﴿٤٩﴾ قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَىٰ
 كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ وَثُمَّ هَدَىٰ ﴿٥٠﴾ قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُونِ الْأُولَىٰ ﴿٥١﴾

﴿إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمِكَ ﴿ كَاتِيًا نُّيْمَةً نَّاسِكًا دَابِكْتَمَان كَرْد ﴿ مَأْوُجِي ﴿ نِهَوِي پَيُوسْت بُوو نَاگَادَار بَكْرِيْت ﴿ اَن اَقْدِيْفِي فِي النَّابُوت ﴿ كِه نِهَو (موسای شیره خوره) بخهره ناو سندوقیكهوه ﴿ فَاَقْدِيْفِي فِي النَّبِي ﴿ نِه مَجَا فِرْبِي دهره دهریاهو ﴿ فَلْيَقِهْ اَلْيَمُّ بِالسَّاحِل ﴿ جَا باده ریش بیاته كه ناری ناوه كه ﴿ يَأْخُذُهٗ عُرْوَىٰ رَعْدُ وَاَلِهٖ ﴿ (له ناکامدا) دوزمنی من و دوزمنی نهو ﴿ كه فیرعهونه) بگریتهوه ﴿ وَالْقَيْتُ عَلَيْكَ مَحَبَّةً مِنِّي ﴿ له لایهن خوم هوه جوړه خوشه ویستیبه کم پندایت ﴿ وَانصَحْ عَلٰی عِبَتِي ﴿ بُو نهوهی بهرورده بگریت له پیش چاوی خوم (به چاودیری و پاریزگاری خوم) ﴿ اِن تَقِيْبِي اُخْتُكَ ﴿ (له بیرت بی) کاتی كه خوشكه كهت دهر ویشت ﴿ فَتَقُولُ ﴿ وده بیوت (به فیرعهون و دهسته كهی كه موسا ده گریا و شیریهی هچ نافرته یكی نه ده خوارد) ﴿ هَلْ اَدُلُّكُمْ عَلٰی مَن يَكْفُرُ ﴿ كه سیكتان نیشان بدهم كه به بخوی كات ویگریته نه ستو ﴿ فَرَجَعْنَاكَ اِلٰی اُمَمِكَ ﴿ بهو هوی هوه تو مان گیرابهوه بُو لای دابكت ﴿ كِي تَفَرَّعَتْ لَهَا وَلَا تَحْتَرَنُ ﴿ نا چاو ودلی گش بیتهوه و خه فته نه خوات ﴿ وَوَقَّاتًا نَفْسًا ﴿ وه كه سیكت كوشت (له نا قمی فیرعهون) ﴿ وَفَجَّيْنَاكَ مِنَ الْعَمْرِ ﴿ به لام نيمه رزگارمان کردی لهو غم و په ژاره په ﴿ وَوَقَّاتًا فُتُوًا ﴿ وه دوو چاری چه نده ها تاقی کرده وه مان کردی ﴿ فَلْيَدَّبَّ سِيْنًا ﴿ نه مَجَا چند سالیک مایته وه ﴿ فِي اَهْلِ مَدْيَنَ ﴿ له ناو خه لکی مده بندا ﴿ فَرَجَّعْتْ عَلٰی قَدْرِ مَنُوسَىٰ ﴿ پاشان نهی موسا له کاتی دیاری کراودا (بُو پیغه مبرابه تی) هاتو ویته تیره ﴿ وَاصْطَفَعْتُكَ لِقَيْسِي ﴿ وه تو م هه لژارد بُو خوم (تا کو پیغه مبرابه بیت و به یامی من را گه به نیت) ﴿ اَذْهَبْ اَنْتَ وَاُخْرُوكَ بِبَايَتِي ﴿ بر و خوت و بر اكه ت به به لگه و موعجزه كانمه وه ﴿ وَلَا تَبَيِّنَا فِي ذِكْرِي ﴿ سستی نه كه نه له زیكر و یادی مندا ﴿ اَذْهَبَا اِلٰی فِرْعَوْنَ ﴿ هدر دوو كشان بر و ن بولای فیرعهون ﴿ اِنَّهٗ طَغٰی ﴿ چونكه به راستی له سنور دهر چووه و یاخی بووه ﴿ فَقَوْلًا لَهٗ ﴿ وَلَا لِيْنَا ﴿ جَا قسهی له گه ل بكن به نهرم و نیانی ﴿ اَلَمْ اَلِهٖ يَتَذَكَّرْ اَوْ يَتَّقِنِي ﴿ به لكو بیر بكانه وه یا بترسی (له سزای خوا) ﴿ قَالَا رَبَّنَا ﴿ هدر دوو كیان ووتیان نهی بهرورده رگارمان ﴿ اِنَّا نَحْنُ ﴿ به راستی نيمه دهر تسین ﴿ اَن يَفْطُرْ عَلَيْنَا ﴿ دهس دریزی بكانه سه رمان پیش نهوهی نيمه هچ بلیین ﴿ اَوْ اَن يَطْعَنِي ﴿ یان زیاتر یاخی و سه ركهش بییت ﴿ قَالَا لَا نَحْنُ اَفَّا ﴿ (خوا) فهر مووی مه ترسن ﴿ اِنِّي مَعَكُمْ ا ﴿ به راستی من له گه لنانام ﴿ اَسْمَعُ وَاَرٰى ﴿ ده بیستم و ده بینم ﴿ فَاْتِيَاهُ فُقُولًا ﴿ كه وابوو بچنه لای و (پنی) بلیین ﴿ اِنَّا رُسُوْلًا رَبِّكَ ﴿ بیگو مان نيمه هدر دوو ك نیراوی بهرورده رگاری توین (بُو سه رتو) ﴿ فَاَرْسَلْ مَعَنَا بَنِي اِسْرٰٓءِيْلَ ﴿ جَا واز له بهنی نيسرائیل بهینه (با بینن) له گه ل نيمه دا ﴿ وَلَا تَعْدُبُهُمْ ﴿ وه نازار و سزایان مده ﴿ فَدَجَّيْنَاكَ بِبَايَةٍ مِّنْ رَبِّكَ ﴿ به راستی نيمه له لایهن بهرورده رگارتوه به لگه مو عجزه مان بُو هیناوی ﴿ وَاسْأَلْهُمْ عَلٰی مَن اَنْتَ اَلْهَدٰى ﴿ سلاویش له سه ركه سیک بیته كه شوین رینگای راستی ده كه وی ﴿ اِنَّا قَدْ اُوْحٰى اِلَيْنَا ﴿ به راستی نيمه نیگامان بُو کراوه ﴿ اَن الْعَذَابَ ﴿ كه بیگو مان سزا ﴿ عَلٰی مَن كَذَّبَ وَتَوَلٰى ﴿ بُو كه سیکه (پیغه مبران) به در و ده زانی و روو و رده گیریت (وباوهر ناهینن) ﴿ قَالْ فَمَنْ رَبُّكُمْ اَيُّ مَنُوسَىٰ ﴿ (فیرعهون) ووتی باشه موسا بهرورده رگاری هدر دوو كتان کی به؟ ﴿ قَالْ رَبُّنَا الَّذِي اَعْطٰى كُلَّ شَيْءٍ حَافَهُٗ ﴿ (موسا) فهر مووی بهرورده رگاری نيمه نه و زاته به كه هه موو شتیکی به شیوه به کی پرك و پيك و جوان دروست کرده وه ﴿ هُدٰى ﴿ پاشان رینموو نیشی کرده وه (بُو کاری خوی) ﴿ قَالْ فَمَا بَالُ الْقُرُونِ الْاُولٰٓى ﴿ (فیرعهون) ووتی نهی خه لکانی سه رده مه پیشووه كان حالیان چیه و چونه (له پاشی

قَالَ عَلَّمَهَا عِنْدَ رَبِّي فِي كِتَابٍ لَا يَضِلُّ رَبِّي وَلَا يَنْسَى ﴿٥٢﴾ الَّذِي
 جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ مَهْدًا وَسَوَّكَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا وَأَنْزَلَ مِنَ
 السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْ نَبَاتٍ شَتَّى ﴿٥٣﴾ كُلُوا
 وَارْعَوْا أَنْعَامَكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿٥٤﴾ * مِنْهَا
 خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى ﴿٥٥﴾ وَلَقَدْ
 أَرَيْنَاهُ آيَاتِنَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ وَأَبَى ﴿٥٦﴾ قَالَ أَجِئْتَنَا لِتُخْرِجَنَا
 مِنْ أَرْضِنَا بِسِحْرِكِ يَا مُوسَى ﴿٥٧﴾ فَلَمَّا تَبَيَّنَكَ لِلسَّحَرِ مِثْلَهُ
 فَأَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ مَوْعِدًا لَا نُخْلِفُهُ مِنْ حُنٍّ وَلَا أَنْتَ مَكَانًا
 سُوًى ﴿٥٨﴾ قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمَ الزَّيْنَةِ وَأَنْ يُحَشِّرَ النَّاسُ صُحَى
 ﴿٥٩﴾ فَتَوَلَّى فِرْعَوْنُ فَجَمَعَ كَيْدَهُ ثُمَّ أَتَى ﴿٦٠﴾ قَالَ لَهُمْ
 مُوسَى وَيْلَكُمْ لَا تَفْتَرُوا عَلَيَّ اللَّهُ كَذَّابًا فَسِحِّتْكُمْ بِعَذَابٍ
 وَقَدْ خَابَ مَنْ افْتَرَى ﴿٦١﴾ فَتَنَزَّعُوا أَمْرَهُمَ بَيْنَهُمْ وَأَسْرُوا
 النَّجْوَى ﴿٦٢﴾ قَالُوا إِنْ هَذَا إِلَّا لَسِحْرَانِ يُرِيدَانِ أَنْ يُخْرِجَاكُمْ
 مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِمَا وَيَذْهَبَا بِطَرِيقَتِكُمُ الْمُثَلَى ﴿٦٣﴾
 فَاجْمَعُوا كَيْدَكُمْ ثُمَّ أَتَوْا صَفًّا وَقَدْ أَفْلَحَ الْيَوْمَ مَنْ اسْتَعْلَى ﴿٦٤﴾

﴿قَالَ عَلَّمَهَا عِنْدَ رَبِّي﴾ (موسا) فرمودی زانیاری توه لای پروهرد گارمه ﴿فِي كِتَابٍ﴾ له بهراویکدایه
 ﴿لَا يَضِلُّ رَبِّي وَلَا يَنسَى﴾ پروهرد گارم هیچی لی وون نابی و هیچی له بیر ناچی ﴿الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا﴾
 (پروهرد گارم) زاتیکه که زوی بؤ کردونه ته شوینی حهسانه وه (وه کو بیسکه) ﴿وَسَاكَ لِكُرْفِهَا سُبُلًا﴾
 وه له ناویدا چنده ها رینگای بؤ فراهم هیناون ﴿وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ وه له تاسمانه وه باران ده بارینی
 (بوتان) ﴿فَأَخْرَجْنَا بِهٖ﴾ جا بهو بارانه‌ی رواندومانه ﴿أَنْزَلْنَا مِنْ بَنَاتِ شَقِيٍّ﴾ زور جوتی جوراو جور له پرووهک
 (که جیاوازن له تام و بون و پهنگ و شیوه‌دا) ﴿كُلُوا وَارْعَوْا أَنْعَمَكُمُ﴾ (ته‌ی مروفه‌کان) بخون و نازه‌ن
 ومالاته کانیشتان بله وهرینن ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ﴾ بهراستی له ودا (که باسکرا) ﴿لَا تَلَيْتَ لِأُولِي الْأَلْحَى﴾ بهلگه و نیشانه‌ی
 زور هیه به بؤ نه‌وانه‌ی خاوه‌نی زیرین ﴿مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ﴾ لهم زوه به دروستان کردون ﴿وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ﴾
 دووباره ده تانگپرینه وه ناو زوی (به مردووی) ﴿وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى﴾ جارنکی تر له و زوه بیه دهرتان
 دینینه وه (به زیندووی بؤ لیرسینه وه) ﴿وَلَقَدْ آرَبْنَا آيَاتِنَا لَكُمَا﴾ سویند به خوا بهراستی تیمه هموو
 بهلگه و نیشانه‌ی کانی خومان نیشان فیرعه‌ون دا ﴿فَكَذَّبَ وَإِن﴾ که چی باوهری نه‌هینا و سه‌ریچی کرد ﴿وَلَقَدْ
 قَالَ أَجَعَلْنَا لِكُلِّ حَاثٍ﴾ (فیرعه‌ون) وتی هاتوویت بؤ ناومان بؤ نه‌وی دهرمان که‌یت ﴿مِنْ آيَاتِنَا بِسِحْرٍ كَيْمُوسَى﴾
 له خاکه که مان به جادوو گهریه که‌ت نه‌ی موسا ﴿فَلَنَأْتِيَنَّكَ بِسِحْرٍ﴾ سویند بی جادو به‌کت بؤ (به کار)
 بیتین ﴿مِثْلَهُ﴾ وه که‌تو (جادووه‌ی خوت) ﴿فَأَجْعَلْ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ مَوْعِدًا﴾ جا شوین و کاتیک له نیوان تیمه
 و خوتدا دابنی ﴿لَا تُخْلَفُهُ نَحْنُ وَلَا أَنْتَ﴾ نه تیمه و نه تو خومانی لی نه بویرین ﴿مَكَانًا سَوِيًّا﴾ (با) جیگایه کی
 ته‌خت بی ﴿قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمَ الزَّيْتَةِ﴾ (موسا) فرمودی کاتی دیارکراوتان رورژی خورپازاندنه وه
 (رورژی چه‌زن) بیت ﴿وَأَنْ يُخْرِجَنَا مِنَ الْأَرْضِ الَّتِي بَعَثْنَا فِيهَا نُوحًا﴾ به‌مرجی له کاتی چیشته‌نگاودا خه‌لکی کوبکرینه وه ﴿وَلَقَدْ
 قَوْلًا بِرَعُونَ﴾ نه‌مجا فیرعه‌ون روریشت له و جیگایه ﴿فَجَمَعَ كَيْدَهُ﴾ وه هموو جادوو گهره‌کانی کورده وه
 ﴿ثُمَّ أَنْ﴾ پاشان هات (بؤ شوینی دیاری کراو) ﴿قَالَ لَهُمُ مُوسَى﴾ موسا به جادوو گهرانی ووت
 ﴿وَيْدِكُمْ لَا تَفْعَرُوا عَلَيَّ اللَّهُ كَذَّابًا﴾ هاوار بؤ ئیوه درو به‌دهم خواوه نه‌کن ﴿فَسَجَّكُمْ بِعَدَابٍ﴾ نه‌گینا به‌سزایه‌ک
 له‌ناوتان ده‌بات ﴿وَقَدْحَابٍ مِّنْ أَقْرَبِي﴾ بهراستی ههر که‌سی درو هله‌بستی به‌دهم خواوه رهنجه روه‌بیت
 ﴿فَتَنَزَّلْنَا مِنْهُمُ بَنِينَ﴾ نه‌مجا (جادوو گهره‌کان) سه‌بارت به‌کاره‌کیان له نیوانیان دا جیاوازی به‌یدا
 بوو ﴿وَأَسْرَأُ النَّجْوَى﴾ و نه‌هینی چر به‌یان ده‌کرد ﴿قَالُوا إِن هَذَا لَسِحْرٌ﴾ ووتیان بهراستی نه‌مانه دوو
 جادوو گهرن ﴿يُرِيدَانِ أَنْ يُخْرِجَاكَ﴾ ده‌یانه‌وی دهرتان به‌رینن ﴿مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِمَا﴾ له خاک و وولاته که‌تان
 به جادوو که‌یان ﴿وَيَذَّهَبُ بِطَرِيقَتِكُمُ الْمُثَلَّى﴾ وه ریباز و نه‌ریته ههره‌باشه که‌تان له‌ناو به‌رن ﴿فَأَجْعُوا كَيْدَكُمْ﴾
 جا که‌واته هموو جادوو و بیلانیکتان کوبکه‌نه‌وه ﴿فَتُرَاثُوا صَفًا﴾ پاشان به‌یه‌ک ریز بیتنه (گوره‌پانه‌وه)
 ﴿وَقَدْ أَفْلَحَ الْيَوْمَ مَنِ اسْتَعْلَى﴾ بهراستی ههر که‌سی نه‌مرفو سه‌رکه‌وی رزگاری ده‌بی و سه‌رفرازه ﴿وَلَقَدْ

قَالُوا يَمْوَسِيٰٓ اِمَّا اَنْ تُلْقٰى وَاِمَّا اَنْ تَكُوْنَ اَوَّلَ مَنْ اَلْقٰى ﴿٦٥﴾ قَالَ بَلْ
 اَلْقَوُا فَاِذَا جَا اِلَهُمْ وَعَصِيْبُهُمْ يُحِيْلُ اِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ اَنَّهُا
 تَسْعٰى ﴿٦٦﴾ فَاَوْجَسَ فِيْ نَفْسِهٖ خِيْفَةً مُّوسٰى ﴿٦٧﴾ قُلْنَا لَا تَخَفْ اِنَّكَ
 اَنْتَ الْاَعْلٰى ﴿٦٨﴾ وَاَلْقَ مَا فِيْ يَمِيْنِكَ تَلْقَفْ مَا صَنَعُوْا اِنَّمَا صَنَعُوْا
 كَيْدٌ سِحْرٍ وَّلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ اَتٰى ﴿٦٩﴾ فَاَلْقٰى السَّحْرَةَ سُبْحٰنًا
 قَالُوْا اٰمَنَّا بِرَبِّ هٰرُوْنَ وَمُوْسٰى ﴿٧٠﴾ قَالَ ءَاٰمَنْتُمْ لِهٖ وَقَبْلَ اَنْ ءَاذَنَ
 لَكُمْ اِنَّهٗ وَاَكْبَرُكُمْ الَّذِى عَلَّمَكُمْ السِّحْرَ فَلَا تُقَطِّعَنَّ اَيْدِيَكُمْ
 وَاَرْجُلَكُمْ مِنْ خَلْفٍ وَّلَا صَلَبْتُمْ فِيْ جُدُوْع النَّخْلِ وَتَعْمَلُنَّ
 اَيْتًا اَشَدَّ عَذَابًا وَّابْقٰى ﴿٧١﴾ قَالُوْا لَنْ نُؤْتِيَكَ عَلٰى مَا جَا ءَنَا مِنْ
 الْبَيِّنٰتِ وَالَّذِى فَطَرَنَا فَاَقْضِ مَا اَنْتَ قَاضٍ اِنَّمَا تَقْضٰى هٰذِهِ
 الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا ﴿٧٢﴾ اِنَّا ءَاْمَنَّا بِرَبِّنَا لِنَغْفِرَ لَنَا خَطٰيِبَنَا وَمَا اَكْرَهْتَنَا
 عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِ وَاللّٰهُ خَيْرٌ وَّابْقٰى ﴿٧٣﴾ اِنَّهٗ وَمَنْ يَّاتِ رَبَّهٗ وُهْجِرَ مَا
 فَاِنَّ لَهٗ وَجْهًا لَّا يَمُوْتُ فِيْهَا وَّلَا يَحْيٰى ﴿٧٤﴾ وَمَنْ يَّاتِهٖ مُّؤْمِنًا قَدْ
 عَمِلَ الصَّٰلِحٰتِ فَاُوْلٰئِكَ لَهُمُ الدَّرَجٰتُ الْعُلٰى ﴿٧٥﴾ جَنَّتٌ عَدْنٍ
 تَجْرٰى مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا وَاِذْ لِكَ جَزَآءٌ مِّنْ تَرْكٰى ﴿٧٦﴾

﴿قَالُوا لَيْسَ بِهِ سِحْرٌ مُّبِينٌ﴾ (ساحیره کان) ووتیان ئەهی موسا ﴿إِنَّمَا أَنْتَ نَذِيرٌ﴾ یاتقو (چادوووه کهت) فری بدە ﴿وَأَمَّا أَنْ تَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَلْقَى﴾ یا ئیمه له سه ره تاوه فری ی ده دهین ﴿قَالَ بَلْ أَلْقُوا﴾ (موسا) فه رمووی نه خیر ئیوه (له پیشه وه) فری ی بدەن ﴿فَإِذَا جَاءَ لَهُمُ وَعِصْبُهُمْ﴾ (ئهوانیش فری اندا) جاله نا کاودا گوریس و دار دهسته کانیاں ﴿يُخَيَّلُ إِلَيْهِمْ مِنْ سِحْرِهِمْ أَنَّهَا تَسْعَى﴾ وه ها هاته پینش چاوی (موسا) به هوی جادوووه که یانه وه که به راستی ده جولین و ده رۆن ﴿فَأَوْحَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُّؤْمِنٍ﴾ جا موسا له دلی خویدا که می ترسا ﴿قُلْنَا لَأَخْفَىٰ لَكَ وَوَعْدُ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنَّا نُرْسِلُكَ بِالْبَأْسِ وَبِالنَّارِ﴾ ووتیمان پنی مه تر سه و بی باک به ﴿إِنَّكَ أَنْتَ الْأَخْفَىٰ﴾ بیگومان هه ر تۆ سه ره که وتوو ده بی ﴿وَأَلْقَى مَا فِي يَمِينِكِ﴾ نه وهی له دهستی راستدایه (که گو چانه کهته) فری بدە ﴿تَلَقَّى مَاصِعَةً﴾ هه ر چی (جادوو) ئەوان کردوو یانه قوتی ده دات (هه لی ده لوشی) ﴿إِنَّمَا تَصْعَقُونَ الْكِبْرَ﴾ بیگومان نه وهی ئەوانه کردوو یانه ته نها فرو نیلی جادوو بازه ﴿وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَى﴾ جادوو بازیش سه ره که وتوو نابی له هه ر کوئی وه هاتبی (هه ر چی بکات) ﴿فَأَلْقَى السَّحْرَ سِحْرًا﴾ نه وس جادوو گه ره کان خران به ر وودا به سوژده بر دنه وه (بو خوا) ﴿قَالُوا إِنَّا نَبْرَتُ هَرُونَ وَمُوسَىٰ﴾ ووتیان پرومان هینا به په ره و رد گاری هاروون و موسا ﴿قَالَ﴾ (فیر عون) ووتی بیان ﴿إِنَّمَا لَهُ قَلِيلٌ مَّا أَذِنَ لَكُمْ﴾ ئایا ئیوه پروتان بی هینا پیش نه وهی مؤله تان بدەم ﴿إِنَّهُ لَكِبْرٌ الَّذِي﴾ بیگومان نه وه موسا گه و ره تانه ﴿عَلَّمَكَ السِّحْرَ﴾ که فیری جادووی کردوون ﴿فَلَا قَطْعَ﴾ جا سویند بیت ده بیرم (ده یقر تینم) ﴿أَيْدِيكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مَن خَلَفَ﴾ ده ست و قاچتان به بیچه وانه وه (راست و چه پ) ﴿وَلَا صِلَمَتَكُمْ فِي جُدُوعِ النَّخْلِ﴾ وه بیگومان به قه دی دار خور مادا هه لتان ده واسم (ده تان کهم به دارا) ﴿وَلَتَعْلَمُنَّ﴾ (نه وس) به راستی ده زانن ﴿إِنَّمَا أَشَدُّ عَذَابًا وَأَنفَىٰ﴾ کاممان (من یان خوا که ی موسا) سزمان سه خترو به ره ده وام تره ﴿قَالُوا لَنْ نُؤْثِرَكَ﴾ (ساحیره کان) ووتیان ئیمه هه ر گیز تۆ هه لتا بر تیرین ﴿عَلَىٰ مَا جَاءَ نَا مِنْ آيَاتِنَا﴾ به سه ره نه و نیشانه و موعجیزانه دا که بو مان هاتوو ه ﴿وَالَّذِي فَطَرَنَا﴾ (وه تۆ هه لتا بر تیرین به سه ره) نه و خوا به ی که له نه بوون ئیمه ی دروست کردوو ه ﴿فَأَقْضَ مَا أَنْتَ قَاضٍ﴾ جا هه ر چیت له ده ست دیت بیکه ﴿إِنَّمَا تَقْضِي هَذِهِ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا﴾ بیگومان تۆ ته نها له م ژیا نی دنیا ده ست ده ر و او بر یار ده دهیت ﴿إِنَّمَا آمَنَّا بِرَبِّنَا﴾ به راستی ئیمه با وه رمان هینا به په ره و رد گارمان ﴿لِيَعْرِفَنَّا حَظِيْبَنَا﴾ بو نه وهی له تا وانه کانمان خوش بییت ﴿وَمَا أَرْهَفْنَا عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِ﴾ هه ره ها له و جادوو ه ه که به زۆر بیت ده کردین ﴿وَاللَّهُ خَبِيرٌ وَأَبْقَىٰ﴾ وه خوی گه وه (پاداشتی) چاکتره و به ره ده وامتره ﴿إِنَّهُ مَن يَأْتِ رَبَّهُ﴾ به راستی هه ر که سی بگه ر یته وه لای په ره و رد گاری ﴿مُجْرِمًا﴾ به تا و انباری ﴿فَإِنَّ لَهُ جَهَنَّمَ﴾ نه وه بیگومان دۆزه خ جینگا به تی ﴿لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَىٰ﴾ نه ده مرئ تیندا نه ده ژئ (به ئاسووده بی) ﴿وَمَنْ يَأْتِهِ مُؤْمِنًا﴾ وه نه و که سه ی به با وه ر داری بگه ر یته وه لای (خوای گه وه ره) ﴿فَدَعَمَلُ الصَّالِحَاتِ﴾ به راستی کرده وهی چاکیشی کرد بی ﴿قَالُوا لَيْسَ لَهُمُ الدَّرَجَاتُ الْعُلَىٰ﴾ ئانه وانه پله و پایه ی به رزو بلندیان هه به ﴿حَتَّىٰ عَذَبْنَاهُ﴾ که به هه شتانی که جینگای مانه وهی هه مه میسه به یه ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ روه باره کان ده رۆن به ژیر یاندا ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ بی برانه وه ده میتنه وه تیندا ﴿وَذَلِكَ جَزَاءُ مَن زَكَّىٰ﴾ نه وه پاداشتی که سی که خوی پاک و خاوین رابگری (له کوفر و تاوان) ﴿

وَلَقَدْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي فَاصْرَبْ لَهُمْ طَرِيقًا
 فِي الْبَحْرِ يَبَسًا لَا تَخَفْ دَرَكًا وَلَا تَحْشَىٰ ﴿٧٧﴾ فَاتَّبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ
 بِجُنُودِهِ فَغَشِيَهُمْ مِنَ الْيَمِّ مَا غَشِيَهُمْ ﴿٧٨﴾ وَأَضَلَّ فِرْعَوْنُ قَوْمَهُ
 وَمَاهَدَىٰ ﴿٧٩﴾ يَبْنِي إِسْرَاءَ يَلْ قَدْ أَنْجَيْنَاكَ مِنْ عَدُوِّكَ وَوَعَدْنَاكَ
 جَانِبَ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْمَنَّاءَ وَالسَّلْوَىٰ ﴿٨٠﴾ كُلُوا مِنْ
 طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَلَا تَطْغَوْا فِيهِ فَيَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبِي
 وَمَنْ يَحِلَّ عَلَيْهِ غَضَبِي فَقَد هَوَىٰ ﴿٨١﴾ وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِّمَنْ تَابَ
 وَءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَىٰ ﴿٨٢﴾ * وَمَا أَعْجَلَكَ عَنِ
 قَوْمِكَ يَا مُوسَىٰ ﴿٨٣﴾ قَالَ هُمْ أَوْلَاءٌ عَلَيَّ أَثَرِي وَعَجِلْتُ إِلَيْكَ
 رَبِّ لِتَرْضَىٰ ﴿٨٤﴾ قَالَ فَإِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ مِنْ بَعْدِكَ وَأَضَلَّهُمُ
 السَّامِرِيُّ ﴿٨٥﴾ فَرَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا قَالَ
 يَلْقَوْمِ لَمْ يَعِدْكُمْ رَبُّكُمْ وَعَدَّا حَسَنًا أَفَطَالَ عَلَيْكُمْ الْعَهْدُ
 أَمْ أَرَدْتُمْ أَنْ يَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبٌ مِّن رَّبِّكُمْ فَأَخْلَفْتُمُ
 مَّوْعِدِي ﴿٨٦﴾ قَالُوا مَا أَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلِكِنَا وَلَكِنَّا حَمَلْنَا
 أَوْزَارًا مِّن زِينَةِ الْقَوْمِ فَقَذَفْنَاهَا فَكَذَلِكَ أَلْقَى السَّامِرِيُّ ﴿٨٧﴾

﴿وَلَقَدْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ﴾ به‌راستی نیکامان نارد بو موسا ﴿أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي﴾ که به‌نده کانم به شه و بیه (وله مبصر ده‌رجن) ﴿فَأَضْرَبَ لَهُمُ طَرِيقًا فِي الْبَحْرِ يَبَسًا﴾ رینگه‌یه کی ووشکیان له ده‌ریای (سور) دا بو بکهره وه ﴿لَا تَخَفْ دَرَكًا﴾ مه‌ترسه (فیرعه‌ون) بیت بگات ﴿وَلَا تَحْشَى﴾ وه مه‌ترسه (له‌خنکان له‌ده‌ریادا) ﴿فَاتَّبَعَهُمْ فَرَعَوْنُ يَجُودُونَ﴾ نه‌مجا فیرعه‌ون به سه‌ربازه‌کانیه وه شوئینیان که‌وتن ﴿فَغَشِيَهُمْ مِنَ اللَّيْلِ مَا عَاشِيَهُمْ﴾ جا له ناکاو ده‌ریا نه‌وانی (له‌ناو شه‌پولی خویدا) داپوشی چ داپوشینیک ﴿وَأَصْلَ فَرَعُونَ قَوْمُهُ﴾ فیرعه‌ون گه‌له‌که‌ی خوی گومرا کرد ﴿وَمَا هَدَىٰ﴾ و پرتنمونی نه‌کردن ﴿يَبْنِي إِسْرَائِيلَ﴾ نه‌ی نه‌وه‌ی ئیسرائیل ﴿قَدْ أَنْجَيْنَاكَ مِنْ عَدُوِّكَ﴾ به‌راستی رزگارمان کردن له‌دورمه‌نه‌کاتان ﴿وَوَعَدْنَاكَ﴾ وه به‌لیمان پیدان ﴿جَانِبَ الطُّورِ الْأَيْمَنِ﴾ (به‌هاتنی موسا بو) لای راستی کیوی طور ﴿وَوَرَّلْنَا عَلَيْكَ﴾ و بومان ناردن ﴿الْمَنَ وَالسَّوْئِي﴾ گه‌زو و شیتلاقه (بالنده‌یه‌که‌گوشتی له‌هه‌موو بالنده‌یه‌که‌خوشتره) ﴿كُلُّوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ﴾ بخون له‌و روزه‌پاکانه‌ی پیمان داون ﴿وَلَا تَطْعَمُوا فِئَةً﴾ و زیاده‌روی تیدا مه‌که‌ن ﴿فِي حِلِّ عَلَيْكُمْ غَضَبِي﴾ نه‌گینا خه‌شم و قاری من ده‌تانگریته وه ﴿وَمَنْ يَحْلِلْ عَلَيْهِ غَضَبِي﴾ جا ههر که‌سینک قار و خه‌شمی من دایگری ﴿فَقَدْ هَوَىٰ﴾ نه‌وه بیگومان تیاچووه و هه‌لدیراوه ﴿وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِّمَنْ تَابَ﴾ وه به‌راستی من زور لیوردوم له‌و که‌سه‌ی ته‌ویه‌ی کردبی ﴿وَأَمَّا مَنْ وَعَمِلَ صَالِحًا﴾ و باوه‌ری هینابی و کرده‌وی چاکی کردبیت ﴿ثُمَّ أَهْتَدَىٰ﴾ پاشان به‌رده‌وام بویی له‌سه‌ر نه‌و ریبازه ﴿وَمَا أَعْمَلُكَ عَنْ قَوْمِكَ يَمْوَسَىٰ﴾ (خوا فهرمووی) نه‌ی موسا بو چی پیش گه‌له‌که‌ت که‌وتی (بو گه‌یشتن به‌کیوی طور) ﴿قَالَ هُمْ أَوْلَاءُ عَلَىٰ أَثَرِي﴾ (موسا) فهرمووی گه‌له‌که‌م نه‌وانه‌ن به‌دوامه‌ون ﴿وَعَجِلْتُ إِلَيْكَ رَبِّ﴾ بویه به‌به‌له‌هاتم بولات نه‌ی به‌روه‌ردگارم ﴿لِنُرْضَىٰ﴾ بو نه‌وه‌ی لیم رازی بیت ﴿قَالَ﴾ (خوای گه‌وره) فهرمووی ﴿فَأِنَّا أَقْدَفْنَا قَوْمَكَ﴾ جا به‌راستی ئیمه‌قومه‌که‌تیمان تا‌قی کرده‌وه ﴿مِنْ بَعْدِكَ﴾ له‌پاش (هاتنی) تو ﴿وَأَصْلَهُمُ السَّامِرِيُّ﴾ وه‌سامیری گومرای کردن ﴿فَجِجَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ﴾ نه‌مجا (پاش وهر گرتنی ته‌ورات) موسا گه‌راه‌یه وه بو لای گه‌له‌که‌ی ﴿غَضِبْنَا سِقًا﴾ به‌تووره‌یی و قار و خه‌شمه‌وه ﴿قَالَ يَقَوْمُ﴾ ووتی نه‌ی گه‌له‌که‌م ﴿أَلَمْ يَعِدْكُمْ رَبُّكُمْ﴾ نایا به‌روه‌ردگارتان به‌لیننی بی‌نهدان ﴿وَوَعَدْنَا حَسَنًا﴾ به‌به‌لیننی چاک ﴿أَفَطَالَ عَلَيْكُمْ الْعَهْدُ﴾ بوچی من زورم پی‌چوو ﴿أَمْ أَرَدْتُمْ﴾ یان ههر ویستان ﴿أَنْ يَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبٌ مِّنْ رَبِّكُمْ﴾ توره‌یی و خه‌شم له‌لایه‌ن به‌روه‌ردگارتانه‌وه‌یه‌خه‌تان بگریت ﴿فَأَخْلَفْتُمْ مَوْعِدِي﴾ بویه به‌لیننی متان شکاند ﴿قَالُوا مَا أَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ﴾ ووتیان ئیمه‌به‌لینه‌که‌ی تو مان نه‌شکاند ﴿بِمَلِكِكَ﴾ به‌ویست و ده‌سه‌لاتی خو مان ﴿وَلَكِنَّا أَحْمِلْنَا أَوْزَارًا﴾ به‌لکو ئیمه‌چهند کول و باری درابوو به‌کولماندا ﴿مِن زِينَةِ الْقَوْمِ﴾ له‌خشلی قیبتیه‌کان ﴿فَقَدْ فَتَنَّا فَكَذَّابِكَ الْفَى السَّامِرِيُّ﴾ جا فریماندا به (ناو ناگره‌وه) هه‌روه‌ها سامیریش فریبی دا ﴿﴾

فَأَخْرَجَ لَهُمْ عِجْلًا جَسَدًا آلَهُمْ هُوَ فَتَرَأَوْهُمُ اتَّخَذُوا آلَهُمُ الْإِلْهَ كُمْ
وَإِلَهُ مُوسَىٰ فَنَسِيَ ﴿٨٨﴾ أَفَلَا يَرَوْنَ أَلَّا يَرْجِعُ إِلَيْهِمْ قَوْلًا
وَلَا يَمْلِكُ لَهُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا ﴿٨٩﴾ وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هَارُونُ
مِنْ قَبْلُ يَا قَوْمِ إِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهِ وَإِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمَنُ فَاتَّبِعُونِي
وَأَطِيعُوا أَمْرِي ﴿٩٠﴾ قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْهِ عَاكِفِينَ حَتَّىٰ يَرْجِعَ
إِلَيْنَا مُوسَىٰ ﴿٩١﴾ قَالَ يَهْرُونَ مِمَّا مَنَعَكَ إِذْ رَأَيْتَهُمْ ضَلُّوا ﴿٩٢﴾
أَلَّا تَتَّبِعَنِ أَفَعَصَيْتَ أَمْرِي ﴿٩٣﴾ قَالَ يَبْنَؤُمْ لَا تَأْخُذْ بِذِيحَتِي
وَلَا بِرَأْسِي إِنِّي خَشِيتُ أَنْ تَقُولَ فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِي إِسْرَاءَ يَدَ
وَلَمْ تَرْقُبْ قَوْلِي ﴿٩٤﴾ قَالَ فَمَا خَطْبُكَ يَا سَمِرِيُّ ﴿٩٥﴾ قَالَ
بَصُرْتُ بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا بِهِ فَقَبَضْتُ قَبْضَةً مِّنْ أَشْرِ
الرَّسُولِ فَنَبَذْتُهَا وَكَذَلِكَ سَوَّلَتْ لِي نَفْسِي ﴿٩٦﴾ قَالَ
فَاذْهَبْ فَإِنَّ لَكَ فِي الْحَيَاةِ أَنْ تَقُولَ لَا مِسَاسَ وَإِنَّ لَكَ
مَوْعِدًا لَّنْ يُخْلَفَهُ وَانْظُرْ إِلَىٰ إِلْهِكَ الَّذِي ظَلْتَ عَلَيْهِ
عَاكِفًا لَنُحَرِّقَنَّهُ ثُمَّ لَنَنْسِفَنَّهُ فِي الْيَمِّ نَسْفًا ﴿٩٧﴾ إِنَّمَا
إِلْهُكُمْ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا ﴿٩٨﴾

﴿فَأَخْرَجَ لَهُمْ عَجَلًا جَسَدًا﴾ ئیتر (سامیری لهو خشله تواوانه) په‌یکه‌ری گویره‌که‌به‌کی بو دروست کردن
 ﴿لَهُ حُورًا﴾ بۆره‌یه‌کی هه‌بوو (وه‌ك بۆره‌ی گویره‌که) ﴿فَقَالُوا﴾ ئەمجا ووتیان ﴿هَذَا إِلَهُكُمْ وَإِلَهُ
 مُوسَى﴾ ئەمه خوای ئیوهو خوای مووساشه ﴿فَنَسِيَ﴾ ئەوه (مووسا) له‌بیری چووه (ده‌گه‌رئ) به‌شوین
 (خوادا) ﴿فَأَلَّيْرُونَ﴾ ئایا ئەوان نازانن (نابینن) ﴿أَلَا يَرْجِعُ إِلَيْهِمْ قَوْلًا﴾ (ئهو گویره‌که‌یه) وه‌لامی
 هیچ ووتیه‌کیان ناداته‌وه ﴿وَلَا يَمْلِكُ لَهُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا﴾ وه‌خواه‌نی هیچ زیان و قازانجیک نییه بو‌یان
 ﴿وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هَارُونُ﴾ سو‌یند به‌خوا به‌راستی هاروون پی‌ی ووتن ﴿مِن قَبْلُ﴾ له‌وهو پیش
 ﴿يَقُولُ﴾ ئە‌ی گه‌له‌که‌م ﴿إِنَّمَا أَنتُم بِئِهِ﴾ بی‌گومان ئیوه به‌م (گویره‌که‌یه) تاقی کرانه‌وه (گومرا بوون)
 ﴿وَإِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمَنُ﴾ به‌راستی به‌روره‌دگاری ئیوه خوای میهره‌بانه ﴿فَاتَّبَعُونِي﴾ که‌واته شوونی من
 بکه‌ون ﴿وَأَطِيعُوا أَمْرِي﴾ گویره‌لی فه‌رمانی من بن ﴿قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْهِ عَاكِفِينَ﴾ ووتیان هه‌رگیز واز
 ناهینن و به‌دوره‌یدا دینن و ده‌په‌رستین ﴿حَتَّى يَرْجِعَ إِلَيْنَا مُوسَى﴾ هه‌تا مووسا ده‌گه‌رته‌وه بو‌لامان
 ﴿قَالَ يَهُدُونَ﴾ (مووسا) ووتی ئە‌ی هارون ﴿مَامَعَكَ﴾ چ شتیک به‌رگری کردیت ﴿إِذْ رَأَيْتَهُمْ
 ضَلُّوا﴾ کاتی بینیت ئە‌مانه گومرا بوون ﴿أَلَا تَتَّبِعُنَّ﴾ (له‌وی) که‌شوین من بکه‌وی ﴿أَفَعَصَيْتَ
 أَمْرِي﴾ ئایا سه‌ره‌په‌چی فه‌رمانی منت کرد؟ ﴿قَالَ يَبْنَؤُمْ﴾ (هاروون) فه‌رمووی ئە‌ی کوری دایکم
 ﴿لَا تَأْخُذْ بِلِحْيَتِي وَلَا بِرَأْسِي﴾ موی ریش و سه‌رم مه‌گه‌ره و رایمه‌کیشه ﴿إِنِّي خَشِيتُ أَنْ تَقُولَ﴾ به‌راستی ترسام
 (که‌هاتیه‌وه پیم) بلییت ﴿فَرَفَّتْ بَيْنَ بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾ توجیا وازیت خسته نیوان به‌نی ئیسرائیلیه‌که‌انه‌وه ﴿وَلَمْ
 تَرْفُقْ قَوْلِي﴾ و چاوه‌روانی فه‌رمانی منت نه‌کرد ﴿قَالَ﴾ (مووسا) ووتی ﴿فَمَا خَطْبُكَ يَا سَمِيرِيُّ﴾
 ئە‌ی سامیری تو ئە‌م کاره ترسناکه چی بوو کردت؟ ﴿قَالَ بَصُرْتُ بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا بِهِ﴾ (سامیری)
 ووتی من شتیکم زانی ئە‌وان نه‌یانزانی (یامن شتیکم پی‌ی ئە‌وان نه‌یان بینی) ﴿فَقَبَضْتُ قَبْضَةً مِّنْ أَثَرِ
 الرَّسُولِ﴾ ئەمجا من مشتیکم له‌شوین پی‌ی (وولاخه‌که‌ی) جویره‌ئیل هه‌لگرت ﴿فَتَبَدَّتْهَا﴾ وه
 پرزاندم (به‌خشله تواوه‌که‌دا) ﴿وَكَذَلِكَ سَوَّلْتُ لِي نَفْسِي﴾ به‌و جویره نه‌فسم ئە‌و کاره‌ی بو‌جوان و
 شیرین کردم ﴿قَالَ فَادْهَبْ﴾ (مووسا) ووتی ده‌برو ﴿فَإِنَّ لَكَ فِي الْحَيَاةِ أَنْ تَقُولَ﴾ ئە‌وسا بی‌گومان
 تاماوی له‌م زیانه‌دا (هه‌ر که‌س لی‌ت نزیك بو‌یه‌وه) ده‌بی بلییت: ﴿لَأَمْسَأَنَّكَ﴾ نزیکم مه‌که‌وه‌ره‌وه،
 وده‌ستم لی مه‌ده ﴿وَإِنَّ لَكَ مَوْعِدًا لَّنْ نُخْلِفَهُنَّ﴾ وه‌بی‌گومان به‌لیتیکیشته هه‌یه (له‌روژی دو‌اییدا) هه‌رگیز
 رزگار ناییت لنی ﴿وَأَنْظُرْ إِلَى إِلْهِكُمْ﴾ وه‌سه‌یری په‌رستراوه‌که‌شت که ﴿الَّذِي ظَلَمَ عَلَيْهِ عَاكِفًا﴾
 که‌به‌رده‌وام ده‌ته‌پرست ﴿لَنْ حَرِّقَنَّهُ﴾ دلنبايه چاك ده‌یسوتینن ﴿ثُمَّ لَنْ نَسْفَعَنَّهُ فِي الْآخِرِ﴾ پاشان بی‌گومان
 (خۆ له‌میشه‌که‌ش) پرژو بلاو ده‌که‌ینه‌وه به‌ده‌ریادا ﴿نَسْفَعًا﴾ به‌پرژو بلاو یکی وه‌ها (که‌شوینه‌واریشی
 نه‌مینیت) ﴿إِنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ﴾ په‌رستراوی (راسته‌قینه‌ی) ئیوه ته‌نها خوايه ﴿الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾
 که‌هیچ په‌رستراویکی راست نی‌یه ئە‌و نه‌بی‌ت ﴿وَسِعَ كُلُّ شَيْءٍ عِلْمًا﴾ زانیاری ئە‌و هه‌موو شتیکي
 گر تو ته‌وه ﴿١٨﴾

كَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ مَا قَدْ سَبَقَ وَقَدْ آتَيْنَاكَ مِنْ لَدُنَّا
 ذِكْرًا ﴿٩٩﴾ مَنْ أَعْرَضَ عَنْهُ فَإِنَّهُ يَحْمِلُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وِزْرًا
 ﴿١٠٠﴾ خَلِيدٍ فِيهِ وَسَاءَ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حِمْلًا ﴿١٠١﴾ يَوْمَ يُنْفَخُ
 فِي الصُّورِ وَنَحْشُرُ الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ زُرْقًا ﴿١٠٢﴾ يَتَخَفَتُونَ
 بَيْنَهُمْ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا عَشْرًا ﴿١٠٣﴾ مَنَّ أَنْ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ إِذْ يَقُولُ
 أَمْثَلُهُمْ طَرِيقَةً إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا يَوْمًا ﴿١٠٤﴾ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ
 فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا ﴿١٠٥﴾ فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا ﴿١٠٦﴾
 لَا تَبْقَى فِيهَا جَبَلٌ وَلَا أَمْتًا ﴿١٠٧﴾ يَوْمَئِذٍ يَتَّبِعُونَ الدَّاعِيَ
 لَعِوَجَ لَهُ ۖ وَخَشَعَتِ الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَنِ فَلَا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا
 ﴿١٠٨﴾ يَوْمَئِذٍ لَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَرَضِيَ لَهُ
 قَوْلًا ﴿١٠٩﴾ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ
 عِلْمًا ﴿١١٠﴾ * وَعَنَتِ الْوُجُوهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ وَقَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ
 ظُلْمًا ﴿١١١﴾ وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ ۖ فَلَا يَخَافُ
 ظُلْمًا وَلَا هَضْمًا ﴿١١٢﴾ وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا وَصَرَّفْنَا
 فِيهِ مِنَ الْوَعِيدِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ أَوْ يُحْدِثُ لَهُمْ ذِكْرًا ﴿١١٣﴾

﴿كَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ﴾ (ئہی موحمہد ﷺ) ﴿ثَابِتًا وَجَوْرًا دِهِبْغِيرِنَهْوَه بَيُوت﴾ ﴿مِنَ الْبَنِي مَا قَد سَبَقَ﴾ ﴿هَه نَدِيكَ﴾
 له به سهرات و هه والی ئه و (گه لانهی) رابوردون ﴿وَقَدَّ اَتَيْكَ﴾ بینگومان بیمان داویت ﴿مِن لَدُنَّا﴾
 ﴿ذِكْرًا﴾ له لایهن خو مانه وه قورنان ﴿مَنْ اَعْرَضَ عَنْهُ﴾ ههر كه سی پستی تی بکات ﴿فَاِنَّهُ يَحْمِلُ﴾
 ئه وه به راستی هه لیده گری ﴿يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ له رۆزی دوا پیدا ﴿وَرَزًا﴾ باریکی قورس (له تاوان) ﴿﴾
 ﴿خَالِدِينَ فِيْهِ﴾ بی برانه وه تیدا ده میننه وه ﴿وَسَاءَ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ حِمْلًا﴾ ج باریکی خراب و بیفهریان به کوله وه به
 له رۆزی دوا پیدا ﴿يَوْمَ يُفْعَخُ فِي الصُّورِ﴾ ئه وه رۆزی كه فوو ده کری به شه بیوردا (بو جاری دووم)
 ﴿وَتَحْشُرُ الْمُجْرِمِينَ﴾ ئه وسا تاوان باران کوزه كه ینه وه ﴿يَوْمَ يَسْفِرُ زُرْقًا﴾ له ورۆزه دا له ش و چاویان شین هه لگه راوه
 ﴿يَتَخَفَتُونَ بَيْنَهُمْ﴾ به چرپه وه له نیوان خویندا ده لین ﴿اِنْ لَيْتُمْ اِلَّا عَشْرًا﴾ ئیوه ته نها ده (شه وو رۆز له دونیادا)
 ماونه ته وه ﴿تَحْنُ اَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ﴾ نیمه چاک ده زانین به وهی ئه وان ده لین ﴿اِذْ يَقُولُ اَمَّا لَهُمْ طَرِيفَةٌ﴾ کاتی
 (ئه وه بیان) كه ژیر تر یانه و نریك تر یانه له راستییه وه ده لی ﴿اِنْ لَيْتُمْ اِلَّا يَوْمًا﴾ ئیوه ته نها یه ك رۆز ماونه ته وه
 ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ﴾ (ئہی موحمہد ﷺ) پر سیارت لی ده كه ن سه بارت به شاخه كان ﴿فَقُلْ يَنْسِفُهَا﴾
 رَبِّي سَنَفًا ﴿تُوش بَلِي﴾ په روه ردگار له بیخیان دینی و وردو خاشیان ده کات ئه مجا باپرو و بلاویان ده کاته وه ﴿﴾
 ﴿فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا﴾ ئه مجا رینک و ساف بی ئاو و گزو گیوا ده به یلیتسه وه ﴿اَلَا تَرَى فِيْهَا﴾ نابینی تیدا
 ﴿عِوَجًا وَاَلَامًا﴾ هه ج جوړه لاری و به رزی و نزمیه ك ﴿يَوْمَ يَذِرُ﴾ له ورۆزه دا ﴿يَتَّبِعُونَ الدَّاعِيَ﴾ هه مو
 ده كه ونه شوین جار دهری (کو کر دنه وه) ﴿اَلَا عِوَجَ لَهُ﴾ لاره جله وی ناكه ن له فهرمانی ﴿وَحَشَعَتِ الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَنِ﴾
 له ترسی خوی میهر بان هه مو و ده نگه كان نرم دهن ﴿فَلَا تَسْمَعُ اِلَّا هَمْسًا﴾ چه چه نه بی شتیک نابستی ﴿﴾
 ﴿يَوْمَ يَذِرُ﴾ ئا له ورۆزه دا ﴿اَلَا تَسْمَعُ الشَّفَعَةَ﴾ تکا کر دن سوودی نیه ﴿اَلَا مَنْ اِذْنُ لَهُ الرَّحْمَنُ﴾ مه گهر كه سی خوی
 میهر بان رینگای بدات ﴿وَرَضِيَ لَهُ قَوْلًا﴾ له ووتنه كه شی رازی بی ﴿يَعْلَمُ﴾ (خوا) ده زانی و ناگاداره
 ﴿مَا بَيِّنَ اَبْدِيَهُمْ﴾ به هه مو و ئه و شتانه ی له پیشیانه وه به (له قیامه تدا چاوه ریانه) ﴿وَمَا خَلَفَهُمْ﴾ وه به هه مو
 ئه و شتانه له پیشیانه وه به (له دونیادا کر دو یانه) ﴿وَلَا يُحِطُونَ بِهٖ عِلْمًا﴾ به لام ئه وان ده باره ی خوا هه مو
 شتیک نازان ﴿وَعَتَّ اَلْوَجُوهُ﴾ هه مو و دم و چاوه كان (له رۆزی قیامه تدا) مل كه ج و فهرمان به ردارن ﴿لِلْحَيِّ﴾
 ﴿الْقَيُّومِ﴾ بو (خوی) هه میشه زیندوو و راگری بو ونه وه ﴿وَقَدْحَابَ﴾ بینگومان زهره مره مند بووه ﴿مَنْ حَمَلَ﴾
 ﴿ظُلْمًا﴾ ئه وه ی كه باری سته می هه لگرتی ﴿وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ﴾ ئه وه ش کرده وه چا که کانی کر دیت
 ﴿وَهُوَ مُؤْمِنٌ﴾ باوه رداریش بوو بیت ﴿فَلَا يَخَافُ ظُلْمًا﴾ ئه وه نه له سته م دهر سئ (لی بگری) ﴿وَلَا هَضْمًا﴾
 نه له كه م کر دنه وه ی با داستی (ده تر سئ) ﴿وَكَذَلِكَ﴾ ئا به و جوړه ﴿اَنْزَلْنَاهُ فَرَاغًا عَرَبِيًّا﴾ قورنائیکی عهره بیمان
 دابه زاندوو ﴿وَصَرَ فَتَا فِيْهِ مِنَ الْوَعِيدِ﴾ به چهنه جوړ و شیواز هه ر شه مان له ودا باسکر دووه ﴿اَلَمْ نَعْلَمْ يَتَّقُونَ﴾
 بو ئه وه ی له خوا برسن و خو یان پاریزن (له تاوان) ﴿اَوْ يُحَدِّثْ لَهُمْ ذِكْرًا﴾ یان بییت به هوی بیدار کر دنه وه بیان
 له غه فله ت و بی ناگیی (به هوی قورنانه وه) ﴿﴾

فَتَعَلَى اللَّهِ الْمَلِكُ الْحَقُّ وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْآنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ
 يُقْضَى إِلَيْكَ وَحْيُهُ وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا ﴿١١٤﴾ وَلَقَدْ عَاهَدْنَا
 آلَ آدَمَ مِنْ قَبْلِ فَنَسَى وَلَمْ نَجِدْ لَهُ عَزْمًا ﴿١١٥﴾ وَإِذْ قُلْنَا
 لِلْمَلَكِيَّةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى ﴿١١٦﴾
 فَقُلْنَا يَا آدَمُ إِنَّ هَذَا عَدُوٌّ لَكَ وَلِزَوْجِكَ فَلَا يُخْرِجَنَّكَمَا
 مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْقَى ﴿١١٧﴾ إِنَّ لَكَ أَلَّا تَجُوعَ فِيهَا وَلَا تَعْرَى
 ﴿١١٨﴾ وَأَنَّكَ لَا تَظْمَأُ فِيهَا وَلَا تَصْحَى ﴿١١٩﴾ فَوَسَّوَسَ إِلَيْهِ
 الشَّيْطَانُ قَالَ يَا آدَمُ هَلْ أَدُلُّكَ عَلَى شَجَرَةِ الْخُلْدِ وَمُلْكٍ
 لَّا يَبْلَى ﴿١٢٠﴾ فَأَكَلَا مِنْهَا فَبَدَتَ لَهُمَا سَوْءٌ تَهُمَا وَطَفِقَا
 يَخْتَصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ وَعَصَى آدَمُ رَبَّهُ فَغَوَى
 ﴿١٢١﴾ ثُمَّ اجْتَبَاهُ رَبُّهُ وَقَتَابَ عَلَيْهِ وَهَدَى ﴿١٢٢﴾ قَالَ أَهْبِطَا مِنْهَا
 جَمِيعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ فِيمَا يَا تُنَبِّئُكُمْ مِنِّي هُدَى
 فَمَنْ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَى ﴿١٢٣﴾ وَمَنْ أَعْرَضَ
 عَن ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ وَمَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
 أَعْمَى ﴿١٢٤﴾ قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمَى وَقَد كُنْتُ بَصِيرًا ﴿١٢٥﴾

قَالَ كَذَلِكَ أَتَتْكَ آيَاتُنَا فَنَسِيَتْهَا كَذَلِكَ الْيَوْمِ تَنْسَى ﴿١٣٦﴾
 وَكَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ أَسْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِآيَاتِ رَبِّهِ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ
 أَشَدُّ وَأَبْقَى ﴿١٣٧﴾ أَفَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ
 يَمْشُونَ فِي مَسْجِنِهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّأُولِي النُّهَى ﴿١٣٨﴾
 وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَكَانَ لِزِمَامِ وَأَجَلٌ مُّسَمًّى ﴿١٣٩﴾
 فَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ
 وَقَبْلَ غُرُوبِهَا وَمِنْ آنَاءِ اللَّيْلِ فَسَبِّحْ وَأَطْرَافَ النَّهَارِ لَعَلَّكَ
 تَرْضَى ﴿١٤٠﴾ وَلَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ زَهْرَةَ
 الْحَيَاةِ الدُّنْيَا لِنَفِثَنَّهُمْ فِيهِ وَرَزَقُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَأَبْقَى ﴿١٤١﴾ وَأَمْرٌ أَهْلَكَ
 بِالصَّلَاةِ وَأَصْطَبِرْ عَلَيْهَا لَا تَسْأَلُكَ رِزْقًا مِّنْ رِّزْقِكَ وَالْعَاقِبَةُ
 لِلتَّقْوَى ﴿١٤٢﴾ وَقَالُوا لَوْلَا يَأْتِينَا بِآيَةٍ مِنْ رَبِّهِ أَوَلَمْ تَأْتِهِمْ
 بَيِّنَةٌ مَّا فِي الصُّحُفِ الْأُولَىٰ ﴿١٤٣﴾ وَلَوْ أَنَّا أَهْلَكْنَاَهُمْ بِعَذَابٍ
 مِّنْ قَبْلِهِ لَقَالُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ
 آيَاتِكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَّذَلَ وَنُخْزَى ﴿١٤٤﴾ قُلْ كُلُّ مُتَرَبِّصٍ فَتَرَبَّصُوا
 فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ أَصْحَابُ الصِّرَاطِ السَّوِيِّ وَمَنِ اهْتَدَى ﴿١٤٥﴾

﴿قَالَ كَذَلِكَ﴾ (خو) ده‌فهرموی همر بهو شیوهی ﴿أَتَشَاءُ إِنَّمَا فَتَسِيئَهَا﴾ نایه‌ته‌کانی ئیمهت بؤ هات و له‌بیری خؤ برده‌وه (و کویر بوویت له‌ناستیدا) ﴿وَكَذَلِكَ الْيَوْمَ تُنصَبُ﴾ به‌هه‌مان شیوه‌تؤش نه‌مرو گویت بی نادریست و له‌بیر ده‌کرییت ﴿وَكَذَلِكَ نَجْرِي مَنْ أَسْرَفَ﴾ وهه‌هر بهو جوړه‌توله‌ده‌ستینن له‌وهی زیاده‌رووی کردییت ﴿وَلَوْ رُؤِوسًا يَأْتِي رَبِّيَ﴾ و باوه‌ری نه‌هیتابی به‌نایه‌ته‌کانی په‌روردگاری ﴿وَلَعَذَابُ الْآخِرِ﴾ وه‌سزای روژی دوابی ﴿أَشَدُّ وَأَلْقَى﴾ به‌تین‌ترو به‌رده‌وام تره (له‌سزای دونیا) ﴿أَفَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ﴾ دهی نایا (خو) بوی روون نه‌کردونه‌توهه ﴿كَرَاهِكُمْ﴾ چه‌ندمان له‌ناو برد ﴿فَبَلَّغْهُمْ مِنَ الْقُرُونِ﴾ له‌گه‌ل و نه‌وهی چه‌رخه‌کانی پیش‌نه‌مان ﴿يَتَسَوَّنُ فِي مَسْكِكُمْ﴾ که‌ئهم بی باوه‌پانه ده‌گه‌رین و هات و چو‌ده‌که‌ن به‌جی و شویته‌کانی‌اندا ﴿إِنِّي ذَلِكُ﴾ به‌راستی له‌وه‌دا (که‌باسکرا) ﴿لَأَلَيْتُ لَأُولَىٰ آلِي﴾ چه‌ند به‌لگه و نیشانه‌ی هه‌یه‌بو‌ئو که‌سانه‌ی که‌زیرن ﴿وَلَوْلَا كَلِمَةٌ﴾ نه‌گه‌ر له‌به‌ر به‌لین و بریارنک نه‌بوابه ﴿سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ﴾ له‌په‌روه‌ردگار توهه‌پیشتر دراوه (بو له‌ناو بر دنیان) ﴿لَكَانَ لِرَأْمَا﴾ بیگومان (له‌ناو بردنی بی باوه‌پان) پیوست ده‌بوو ﴿وَأَجَلَ سُوءِي﴾ نه‌گه‌ر ماوه‌ی دیاری کراویش نه‌بوابه (که‌قیامه‌ته) ﴿فَأَصْرَعْتَ عَلَيَّ مَا يَفْعُلُونَ﴾ که‌واته (نه‌ی موحه‌ممه‌د) نارام‌بگره‌له‌سه‌ر نه‌وه‌ی نه‌وانده‌بیلین ﴿وَسَبَّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ﴾ به‌حه‌مدو سو‌باس و ستایشی په‌روه‌ردگار ته‌سییحاتی خودا بکه ﴿فَبَلَّغْ طُلُوعَ الشَّمْسِ﴾ له‌پیش هه‌لاتی خؤر ﴿وَقَبْلَ غُرُوبِهَا﴾ و له‌پیش ناوا بوونیدا ﴿وَبَيْنَ أَيْدِي اللَّيْلِ فَسَبَّحْ﴾ و له‌هنده‌ی کات و سانه‌کانی شه‌ودا خووا په‌رسته و نؤز بکه ﴿وَأَطْرَافَ النَّهَارِ﴾ وه‌له‌سه‌ره‌تاو کو‌تابی روژدا ﴿لَعَلَّكَ تَرْضَىٰ﴾ بو‌ئوه‌ی (پاداشتی بدریته‌وه) که‌پیی رازی بیت ﴿وَلَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ﴾ تو چاوه‌کانت مه‌بره ﴿إِلَىٰ مَا مَتَّعْتَابَهُ﴾ نه‌و نازو نیعمه‌تانه‌ی داومانه ﴿أَزْوَاجًا مَهْمُومًا﴾ به‌تاقم و ده‌سته‌یه‌ک له‌وان (له‌بیباه‌پان) ﴿زَهْرَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ (چونکه‌ئوه) زینت و جوانی ئهم ژبانی دونیایه ﴿لِنُنَبِّئُكَ بِهَا﴾ بو‌ئوه‌به‌تاقیان بکه‌ینه‌وه‌تیایدا ﴿وَرِزْقَ رَبِّكَ﴾ دنلیابه‌رزق و روژی په‌روه‌ردگار (له‌دوا روژدا) ﴿خَيْرًا وَأَقْبَىٰ﴾ چاک‌ترو به‌رده‌وام‌تره ﴿وَأَمْرًا هَلَّاكَ﴾ (نه‌ی موحه‌ممه‌د) فه‌رمان بده‌به‌ئندامانی خیزانه‌که‌ت ﴿بِالصَّلَاةِ وَالصَّوْمِ وَعَلَيْهَا﴾ به‌نؤز کردن، وه‌خویشت خؤراگرو به‌رده‌وام به‌له‌سه‌ر به‌جی هیتانی ﴿لَأَسْأَلَكَ رِزْقًا﴾ ئیمه‌دواوی روژیت لی‌ناکه‌ین ﴿نَحْنُ نَرْزُقُكَ﴾ به‌لکو ئیمه‌رزق و روژی تو‌ده‌ده‌ین ﴿وَأَلْعَلَّيْكَ لِلْقَوَىٰ﴾ و سه‌ره‌نجامی چاک بو‌پاریز کاران و خو‌اناسانه ﴿وَقَالُوا﴾ (بی باوه‌پان) ووتیان ﴿لَوْلَا يَأْتِينَا﴾ (نه‌گه‌ر راسته پیغه‌مبه‌ره) ده‌ی بو‌بؤمان ناهیتی ﴿بِآيَةٍ مِنْ رَبِّيَ﴾ به‌لگه‌و موعجزیه‌به‌ک له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاریه‌وه ﴿أَوَلَمْ تَأْتِيَهُم بَيِّنَةٌ﴾ نایا نه‌وان به‌لگه‌ی ناشکرانان بو‌نه‌هاتوهه ﴿مَا فِي الصُّحُفِ الْأُولَىٰ﴾ که‌له‌په‌راوه‌پیشوه‌کاندا هه‌بوو (وه‌که‌ته‌ورات و ئینجیل) ﴿وَلَوْلَا أَنَّا هَلَّاكُمْ﴾ نه‌گه‌ر ئیمه‌نه‌وانمان له‌ناو ببردایه ﴿بِعَذَابٍ مِنْ قَبْلِهِ﴾ به‌سزایه‌ک پیش (ناردنی پیغه‌مبه‌ر) ﴿لَقَالُوا لَرَبَّنَا﴾ بیگومان (له‌دوا روژدا) ده‌یان ووت ئه‌ی په‌روه‌ردگارمان ﴿لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا﴾ بو‌چی (له‌دونیدا) پیغه‌مبه‌ر ټکت بو‌نه‌ناردین ﴿فَتَتَّبِعْ آيَاتِكَ﴾ تاشویتی به‌رنامه‌و نایه‌ته‌کانی تو‌بکه‌وتینایه ﴿مَنْ قَبْلَ أَنْ نَذِلَّ وَنُخْزَىٰ﴾ پیش‌ئوه‌ی سه‌رشؤر و ریسوا بیین ﴿فَلْ كُلُّ مُرْتَضٍ﴾ (نه‌ی موحه‌ممه‌د) بلی: هه‌موو چاوه‌روانین (چ لایه‌کمان سه‌رده‌که‌وین) ﴿فَتَرَضُوا﴾ ده‌ئیه‌وش چاوه‌پروان بن ﴿فَسَتَعْلَمُونَ﴾ نه‌وسا له‌تاینده‌دا ده‌زانن ﴿مَنْ أَصْحَابُ الصُّرْطِ السَّوِيِّ﴾ چ که‌سیک خاوه‌نی ریگای راسته ﴿وَمَنْ أَهْتَدَىٰ﴾ وه‌چ که‌سیک هیدایه‌تی خوای وهرگر تووه ﴿

سورة الأنبياء

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الجزء ١٧
الجزء ٢٢

أَقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ مُّعْرِضُونَ ﴿١﴾
 مَا يَأْتِيهِمْ مِّنْ ذِكْرٍ مِّن رَّبِّهِمْ مُّحَدِّثٍ إِلَّا أَسْتَمَعُوهُ وَهُمْ
 يَلْعَبُونَ ﴿٢﴾ لَاهِيَةً قُلُوبُهُمْ وَأَسْرُوا التَّجْوَى الَّذِينَ
 ظَلَمُوا هَلْ هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ أَفَتَأْتُونَ السَّحَرَ وَأَنْتُمْ
 تَبْصُرُونَ ﴿٣﴾ قَالَ رَبِّي يَعْلَمُ الْقَوْلَ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ
 وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٤﴾ بَلْ قَالُوا أَضْغَتْ أَحْلَامٌ بَلِ
 افْتَرَاهُ بَلْ هُوَ شَاعِرٌ فَلْيَأْتِنَا بآيَةٍ كَمَا أُرْسِلَ الْأَوْلُونَ
 ﴿٥﴾ مَا آمَنَتْ قَبْلَهُمْ مِّن قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا أَفَهُمْ يُؤْمِنُونَ
 ﴿٦﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ إِلَّا رِجَالًا نُّوحِي إِلَيْهِمْ فَسْأَلُوا أَهْلَ
 الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٧﴾ وَمَا جَعَلْنَاهُمْ جِسَدًا
 لِّأَيَّاكُم لَوْ أَنَّ الطَّعَامَ وَمَا كَانُوا خَالِدِينَ ﴿٨﴾ ثُمَّ صَدَقْنَاهُمْ
 الْوَعْدَ فَأَنْجَيْنَاهُمْ وَمَنْ نَّشَاءُ وَأَهْلَكْنَا الْمُسْرِفِينَ ﴿٩﴾
 لَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ كِتَابًا فِيهِ ذِكْرُكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٠﴾

سورہ قی ﴿الانبیاء﴾

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ﴿۱﴾ بہ ناوی خوا ی بہ خوشندہی مہربان

﴿اَقْرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ﴾ لیپر سینه وہی خہ لکی نزیک بؤتہ وہ ﴿وَهُمْ فِي عَقَابَةٍ﴾ بہ لآم تہ وان
 له بی ناگایی و غہ فلہ ندا ﴿مُعْرَضُونَ﴾ پشت تیکہر و روو وەر گپرن (لہ ٹایینی خوا) ﴿۲﴾
 ﴿مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرٍ مِنْ رَبِّهِمْ مُحَدَّثٍ﴾ ہہر پہ یامیکی تازہ بان لہ پەر وەر دگار یانہ وہ بؤ بیت (کہ قورٹانہ)
 ﴿اِلَّا اَسْمَعُوْهُ وَهُمْ يَلْعَنُوْنَ﴾ تہ وان دہ بیستن و گالتہی پی دہ کهن ﴿۳﴾ ﴿لَا هِيَ اَقْبَلَتْهُمُ﴾ دلہ کانیان
 بی ناگاہی ﴿وَأَسْرَأُ النَّجْوَى﴾ زور بہ نہینی چہ بیان دہ کرد ﴿الَّذِي تَظَلَّمُوا﴾ تہ وانہی کہ ستہ میان کرد
 ﴿هَلْ هَذَا اِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ﴾ (دہ لین) ٹایا تہم (پیغہ مہر) ہش ہہر بہ شہر تیک نیبہ و ہک ٹیوہ ﴿اَفَتَأْتُونَ
 السَّحَرَ﴾ دہی ٹایا ٹیوہ دہر و ن بہ دوا ی جادو ودا ﴿وَأَنْتُمْ تَبْصُرُونَ﴾ لہ کاتی کدا ٹیوہ دہ بینن (دہ زانن تہ وہی
 مو حہ مہد ﴿۴﴾ دہ لی سیجرہ) ﴿۵﴾ ﴿قَالَ﴾ (پیغہ مہر ﴿۶﴾) فہر مووی ﴿رَبِّي يَعْلَمُ الْقَوْلَ﴾ پەر وەر دگار م
 بہ ہہ مو و قسہ یہک (چر بہ یہک) دہ زانیت ﴿فِي السَّمَاءِ وَالْاَرْضِ﴾ لہ ٹاسمان بیت یا لہ زہوی
 ﴿وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ تہ و زانہ بیسہری زانایہ ﴿۷﴾ ﴿بَلْ قَالُوا﴾ تہ وانہ ووتیان : نہ خیر (تہ وہی مو حہ مہد
 ہیتاویہ نی نیگانیہ) بہ لکو ﴿اَضَعْتَ اَحْلَامِ﴾ چہند خہو بینینیکی تیکہ ل و پیکہ لی (مو حہ مہد
 خویہ نی) ﴿بَلْ اَفْتَرْتَهُ﴾ نا بہ لکو مو حہ مہد خوی تہم (قورٹانہ) ی ہل بہ ستوہ ﴿بَلْ هُوَ شَاعِرٌ﴾
 نابہ لکو تہو (مو حہ مہد) شاعیرہ ﴿فَلْيَأْتِنَا بآيَةٍ﴾ دہ بانیشانہ و مو عجیزہ یہ کمان بؤ بیٹی ﴿كَمَا اُرْسِلَ
 الْاَوْلٰوْنَ﴾ و ہک (تہ و مو عجیزانہ ی) پیغہ مہرانی پیشووی پی نیر در ابوون ﴿۸﴾ ﴿مَاءَ اَمْنٍ﴾ بروایان
 نہ ہینا ﴿فَتَلَّهُمْ مِنْ قَرْيَةٍ اَهْلَكْنَاهَا﴾ (خہ لکی) ہیچ شار و گوندیک پیش تہ مان کہ لہ ناومان بردوون
 ﴿اَفْهَرُ يُؤْمِنُونَ﴾ دہی ٹایا تہ مان باوہر دینن؟ ﴿۹﴾ ﴿وَمَا اَرْسَلْنَا﴾ نہ مان نار دووہ ﴿بَعَثْنَا﴾ پیش تو (تہ ی
 مو حہ مہد ﴿۱۰﴾) ﴿الْاِرْجَالَ﴾ جگہ لہ پیاوانتیک ﴿نُوحِيَ اِلَيْهِمْ﴾ کہ نیگا و سرو و شمان بؤ کردوون
 ﴿فَسَبُّوا اَهْلَ الذِّكْرِ﴾ دہی پر سیار بکہ لہ خاوہنی کتیبہ کانی (پیشو لہ زانایانی گاوور و جوولہ کہ)
 ﴿اِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ تہ گہر ٹیوہ نازان ﴿۱۱﴾ ﴿وَمَا جَعَلْنَاهُمْ جَسَدًا﴾ ٹیمہ تہ و پیغہ مہر انہ مان نہ کردو تہ
 پہیکہ رینک ﴿لَا يَأْكُلُونَ الطَّعَامَ﴾ کہ خوار دن نہ خوون ﴿وَمَا كَانُوا اَحْلٰیٰۤیۡنَ﴾ وہ تہ وان ہہمیشہ یی و نہ مر
 نہ بوون ﴿۱۲﴾ ﴿ثُمَّ صَدَقْنَاهُمُ الْوَعْدَ﴾ پاشان بہ لیتیک کہ پیمان دابوون بہ جیمان ہینا ﴿فَأَجْمَعِيْهُمْ وَمَنْ نَّشَاءُ﴾
 جا تہ وانہ و ہہر کہ سبکمان دہویست (لہ باوہر داران) رزگار مان کردن ﴿وَاَهْلَكْنٰ الْمُسْرِفِيْنَ﴾
 وہ زیادہر پویانمان لہ ناو برد ﴿۱۳﴾ ﴿لَقَدْ اَرْسَلْنَا﴾ سویند بہ خوا نار دو مان تہ خواروہ ﴿اِلَيْكُمْ كِتٰبًا﴾
 کتیبیک بؤ ٹیوہ ﴿فِيْهِ ذِكْرُكُمْ﴾ کہ سہر بہرزی و ناوبانگی ٹیوہی تیدایہ ﴿اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ﴾ دہی ٹایا بؤ
 بیر نا کہ نہ وہ ﴿۱۴﴾

وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَرْيَةٍ كَانَتْ ظَالِمَةً وَأَنْشَأْنَا بَعْدَهَا قَوْمًا
 آخَرِينَ ﴿١١﴾ فَلَمَّا أَحْسُوا بَأْسَنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَرْكُضُونَ ﴿١٢﴾
 لَا تَرْكُضُوا وَارْجِعُوا إِلَى مَا أُتْرِفْتُمْ فِيهِ وَمَسْكِنِكُمْ لَعَلَّكُمْ
 تُسْأَلُونَ ﴿١٣﴾ قَالُوا يَا بُولَئِينَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿١٤﴾ فَمَا زَالَتْ تِلْكَ
 دَعْوَاهُمْ حَتَّى جَعَلْنَاهُمْ حَصِيدًا خِلْمِينَ ﴿١٥﴾ وَمَا خَلَقْنَا
 السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعِيبِينَ ﴿١٦﴾ لَوِ آرَدْنَا أَنْ نَتَّخِذَ
 لَهُمْ آلًا تَخَذْنَهُ مِنْ لَدُنَّا إِنْ كُنَّا فَعِلِينَ ﴿١٧﴾ بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ
 عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ وَلَكُمُ الْوَيْلُ مِمَّا تَصِفُونَ
 ﴿١٨﴾ وَلَهُ وَمَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ عِنْدَهُ لَا يَسْتَكْبِرُونَ
 عَنْ عِبَادَتِهِ ۗ وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ ﴿١٩﴾ يُسَبِّحُونَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ
 لَا يَفْتُرُونَ ﴿٢٠﴾ أَمْ اتَّخَذُوا إِلَهًا مِّنْ الْأَرْضِ هُمْ يُنْشِرُونَ ﴿٢١﴾
 لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلُوهٗ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا فَسُبْحٰنَ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ
 عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٢٢﴾ لَا يُسْأَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْأَلُونَ ﴿٢٣﴾ أَمْ اتَّخَذُوا
 مِنْ دُونِهِ آلَٰهَةً قُلْ هَاتُوا بُرْهٰنَكُمْ هٰذَا ذِكْرٌ مِّنْ مَّعِيَ وَذِكْرٌ
 مِّنْ قَبْلِي ۗ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ الْحَقَّ فَهُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٢٤﴾

﴿وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَوْمٍ﴾ جنہدہا شارو گوندمان تیک شکاند (ولہ ناومان بردن) ﴿كَانَتْ ظَالِمَةً﴾ کہ (خہ لکہ کہی) ستمکار بیون ﴿وَأَنشَأْنَا بَعْدَهَا قَوْمًا آخَرِينَ﴾ وہ پاش ٹہوان گہل و ناقمی ترمان (لہ جیبان) بہدی ہینا ﴿فَلَمَّا أَحْسَبُوا﴾ بآستآ ﴿جا کاتیک (بی باوہران) ہہستیان کرد بہسزاو تولہ ی تیمہ ﴿إِذْ أَهْرُ﴾ دەست بہجی ٹہوان ﴿فَمَنَّا بَرَكُوتُ﴾ لہو شارانہ بہخیرایی رایان دە کرد ﴿لَا تَرْكُضُوا وَأَرْجُوا﴾ (فریشتہ کان بہ گالتہوہ بیبان دلین) رامہ کہن و بگہ پرتنہوہ ﴿إِلَّا مَا آتَرَفْتُمْ فِيهِ﴾ بؤلای ٹہو نازو نیعمہ تہانی کہ پوچوو بیون تییدا ﴿وَمَسَكُوا﴾ وہ (بگہ پرتنہوہ) بؤ سہر خانوو مالہ کانتان ﴿لَمَّا كُنْتُمْ تُسْكِنُونَ﴾ بہ لکو پرسیارتان لی بکرت (لہوہی بہ سہرتان ہاتوہ) ﴿قَالُوا﴾ بؤ یلکآ ﴿لہ گہن ہہ لہاتندا) دیبان ووت: ہاوار بؤ تیمہ ﴿إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ﴾ بیگومان تیمہ ستمکار بوین ﴿فَمَا زَالَتْ﴾ ئبتر بہرہوام ﴿بِقَلِّكَ دَعْوَتُهُ﴾ ٹہمہ ہاواریان بوو (ہاوار بؤ تیمہ) ﴿حَتَّى جَعَلْنَاهُمْ حَصِيدًا خَامِدِينَ﴾ ہہتا ہمو بیوانمان دروینہ و خاموش کرد (ولہ ناومان بردن) ﴿وَمَا خَلَقْنَا﴾ تیمہ دروستمان نہ کردووہ ﴿السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعِینَ﴾ ٹاسمان و زوی و ٹہوہی لہ نیوانیاندا بہ بہ گالتہو بہی ہودہ ﴿لَوَآرِدْنَا﴾ ٹہ گہر بمان وویستابہ ﴿أَن نَّخْذَلَهُمْ﴾ سہرقالی بؤ خوٹمان ہہ لبریزین (وہک ہاوسہرو مندال) ﴿لَا نَخْذَلُهُ مِنْ لَدُنَّا إِن كُنَّا فَعَلِينَ﴾ لہ لایہن خوٹمانہوہ ہہ لمان دە بژارد ﴿بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ﴾ (واز لہوہ بیتہ) بہ لکو حق دەدہین بہ سہر بہتال و ناحہ قدا ﴿فَيَذَمُّهُ﴾ بہ ہوہیوہ (بہتال) میٹکی دە بژی و تیکدہ سکی ﴿وَإِذَا هُوَ رَاهِقٌ﴾ ٹہمجا دەست بہجی بہتال دەفہوتی و لہ ناو دەچیت ﴿وَلِكُلِّ أَوَّلٍ﴾ ہاوار (وسزای بہتین) بؤ ئیٹوہ ﴿مِمَّا نَصَّبُونَ﴾ لہ بہر ٹہوہی کہ دە بلین و بریاری دەدہن بؤ خوا (لہ ہاوسہرو مندال) ﴿وَلَا مَن فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ تہنہا بؤ خوا بہ ٹہوہی لہ ٹاسمانہ کان وزہ ویدایہ ﴿وَمَن عِنْدَهُ﴾ وہ ٹہو (فریشتانہ) ی کہ لای خوان ﴿لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ﴾ ہہر گیز لہ بہرستنی ٹہو خوٹیان بہزل نازانن ﴿وَلَا يَسْتَحْخِرُونَ﴾ ہہر گیزیش ماندوو نابن ﴿لِيُسْخَرُونَ أَلْبَلٌ وَالنَّهَارُ﴾ شہوو و رُژ تہ سیبجات و ستایشی (خودا دە کہن) ﴿لَا يَفْتُرُونَ﴾ ماندوو نابن و سارد نابنہوہ ﴿أَمْ نَخْذَلُ﴾ ٹایا ٹہوانہ ہہ لیان بژاردووہ (و بریاریان داوہ) ﴿إِلَهِةً مِنَ الْآرْضِ﴾ چہند بہرستراو و (خوا بہک) لہ زہوی دا (بؤ خوٹیان) ﴿هُمْ يُنشُرُونَ﴾ (کہ دە سہ لاتی ٹہوہیان نیہ مردوو زیندوو بکہ نہوہ) و خوٹیان کؤدہ کرنہوہ و زیندوو دە کرنہوہ ﴿لَوْ كَان فِيهِمَآ إِلَهِةٌ﴾ ٹہ گہر لہ ہہردوو کیاندا (لہ ٹاسمان و زہویدا) چہند بہرستراوٹک ہہ بوایہ ﴿إِلَّا اللَّهُ﴾ جگہ لہ خوا ﴿لَقَسَدًا﴾ بیگومان (ٹاسمان و زہوی) ہہر دوو کاول ویران دە بیون ﴿فَسَخَنَ اللَّهُ رَبَّ الْعَرْشِ﴾ دەی پاک و بیگہردی بؤ خوا ی بہرورد گاری عہرش ﴿عَمَّا يَصِفُونَ﴾ لہوہی بی باوہران رہوای دەدہن (بؤ خوا) ﴿لَا يُسْئَلُ﴾ (خوا) پرسیاری لی ناکرت (رہخنہی لی ناگیرت) ﴿عَمَّا يَفْعَلُ﴾ لہ ہہر کارٹک کہ دە بیکات ﴿وَهُمْ يُسْئَلُونَ﴾ بہ لکو ٹہوان (ٹادہ میزاد) پرسیاریان لی دە کرت ﴿أَمْ نَخْذَلُ﴾ ٹایا ٹہوانہ ہہ لیان بژاردووہ (و بریاریان داوہ) ﴿مِن دُونِہٖءَ إِلَهِةٌ﴾ چہند بہرستراوٹک جگہ لہ خوا ﴿قُلْ هَآؤُا بُرْهٰنٌ كَرِّمٌ﴾ (بیبان) بلی بہ لگہ تان بیتن (لہ سہر ٹہوہی بریارتان داوہ) ﴿هٰذَا ذِكْرٌ مِّن قَبْلِ﴾ ٹہمہ قسہی ٹہم قورٹانہیہ (خوا ناردوہی تہ) بؤ من ﴿وَذِكْرٌ مِّن قَبْلِ﴾ وہ قسہی ٹہو (بہ بام و بہر اوانہ شہ) لہ پیش منہوہ ہاتوون (وہک تہورات و ئنجیل لہ ہیچیاندا بوونی چہند بہرستراوٹک بریار نہ دراوہ) ﴿بَلْ أَعْتَبْتُمْ﴾ بہ لام زوربہی زوریان ﴿لَا يَعْلَمُونَ الْحَقَّ﴾ حق و راستی نازانن ﴿فَهُمْ مُّعْرِضُونَ﴾ لہ بہر ٹہوہ ہشتی تیدہ کہن و پرووی لی

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ
 إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ ﴿٢٥﴾ وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا سُبْحَانَ
 بَلْ عِبَادٌ مُّكْرَمُونَ ﴿٢٦﴾ لَا يَسْبِقُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ
 بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ ﴿٢٧﴾ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ
 وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنِ ارْتَضَىٰ وَهُمْ مِنْ خَشْيَتِهِ مُشْفِقُونَ
 ﴿٢٨﴾ * وَمَنْ يَقُلْ مِنْهُمْ إِنِّي إِلَهٌ مِنْ دُونِهِ فَذَلِكَ نَجْزِيهِ
 جَهَنَّمَ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٢٩﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا
 أَنَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا وَجَعَلْنَا
 مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٠﴾ وَجَعَلْنَا فِي الْأَرْضِ
 رَوَاسِيَّ أَنْ تَمِيدَ بِهِمْ وَجَعَلْنَا فِيهَا فِجَاجًا سُبُلًا لَعَلَّهُمْ
 يَهْتَدُونَ ﴿٣١﴾ وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ سَقْفًا مَحْفُوظًا وَهُمْ عَنْ
 آيَاتِهَا مُعْرِضُونَ ﴿٣٢﴾ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ
 وَالْقَمَرَ كُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿٣٣﴾ وَمَا جَعَلْنَا لِلْبَشَرِ مِنْ قَبْلِكَ
 الْخَلْدَ أَفَإِنَّ مَتَّ فَهُمْ الْخَالِدُونَ ﴿٣٤﴾ كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ
 الْمَوْتِ وَنَبْلُوكُمْ بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً وَإِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ﴿٣٥﴾

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا﴾ وه‌ئیمه نه مان ناردووہ ﴿مِّن قَبْلِكَ﴾ پیش تو ﴿مِّن رُّسُولٍ﴾ هیچ پیغمبر نیک ﴿إِلَّا نُوحِيَ إِلَيْهِ﴾ مه گهر نیگمان بؤ ناردووہ ﴿أَنَّهُ لَآ إِلَهَ إِلَّا أَنَا﴾ (به‌وی که) بیگومان جگه له من هیچ په‌رستراوئیکی راست نی‌یه ﴿فَاعْبُدُون﴾ که‌واته تنه‌ها من په‌رستن ﴿وَقَالُوا﴾ (وه‌بی باوه‌ران) ووتیان ﴿أَتَخَذَ الْإِنْسَانُ وِدًّا﴾ خ‌وای میهره‌بان مندالی بؤ خ‌وی بریارداوه (که فریشته‌کانن) ﴿سَجِنَةً﴾ پاك و بیگه‌رده خ‌وا (له‌م شتانه) ﴿بَلْ عِبَادٌ مُّكْرَمُونَ﴾ به‌لكو ئه‌وانه (ئه‌و فریشتانه) به‌نده‌ی ریز گیراو (ی‌خ‌وان) ﴿لَا يَسْبِقُونَهُ﴾ له‌خ‌وا پیش‌ناکون ﴿يَا قَوْمِ﴾ به‌قسه‌و ووته‌یان ﴿زُحْرٌ بِأَمْرِهِ﴾ وه‌ئه‌وان به‌فهرمانی خ‌وا ﴿وَعَمَلُونَ﴾ کار ده‌کن ﴿يَعْمَلُونَ﴾ (خ‌وا) ده‌زانیّت وئاگاداره ﴿مَّا بَدَأَ آيَاتِهِمْ﴾ به‌ئه‌وی له‌دوئیا له‌به‌ر ده‌ستیاندايه ﴿وَمَا خَلَقَهُمْ﴾ وه‌ به‌ئه‌وی له‌پ‌رؤزی دواییدا بؤیان ئاماده‌کراوه ﴿وَلَا يَشْفَعُونَ﴾ وه‌ (فریشته‌کان) تکا‌ناکون ﴿إِلَّا لِمَنِ ارْتَضَى﴾ تنه‌ها بؤ ئه‌و که‌سه نه‌بیّت (خ‌وا) رازی بیّت (تکای بؤ بکریت) ﴿وَهُمْ مِّن حَشِيَّتِهِ﴾ وه‌ ئه‌وان (فریشته‌کان) له‌ترس وه‌به‌تسی خ‌وا ﴿مُشْفِقُونَ﴾ زور ده‌ترسن ﴿وَمَن يَقُلْ مِنْهُمْ﴾ وه‌ هر کام له‌وانه (له‌و فریشتانه) بلی ﴿إِنِّ إِلَهٌ مِّن دُونِهِ﴾ بیگومان منیش په‌رستراوم جگه له‌خ‌وا ﴿فَدَلِكْ نَجْوَىٰ جَهَنَّمَ﴾ ئه‌و به‌ (ئاگری) دؤزه‌خ توله‌ی لی ده‌سه‌نین ﴿كَذَلِكَ﴾ هه‌ر به‌و‌جؤره ﴿نَجْوَىٰ الظَّالِمِينَ﴾ پاداشتی سته‌مکاران ده‌ده‌ینه‌وه (توله‌یان لی‌ده‌که‌بنه‌وه) ﴿أُولَٰئِكَ﴾ ئایا نه‌یان دی (نه‌یان زانیوه) ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئه‌وانه بی‌پروا بوون ﴿أَنَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ که‌ئاسمانه‌کان و زه‌وی ﴿كَانَتَا رَتْقًا﴾ هه‌ردووکیان پیکه‌وه لکابوون (ویه‌ک پارچه‌بوون) ﴿فَفَتَقْنَهُمَا﴾ ئه‌مجا له‌یه‌که‌ترمان جیا‌کردنه‌وه ﴿وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ﴾ وه‌ فه‌راهه‌ممان هیتا له‌ئاو ودروستمان کردووہ ﴿كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ﴾ هه‌موو شتیکی زیندوو ﴿أَفَلَا يُؤْمِنُونَ﴾ ده‌ی ئایا ئه‌وانه هه‌ر باوه‌ر ناهیتن؟ ﴿وَجَعَلْنَا فِي الْأَرْضِ﴾ وه‌دروستمان کردووہ (ودامان ناوه) له‌زه‌ویدا ﴿رَوَاسِيَ﴾ چه‌ند شاخی دامه‌زراو ﴿أَن تَمِيدَ بِهِمْ﴾ بؤ ئه‌وه جووله‌جول نه‌کات به‌وانه‌ی (به‌سه‌ر پشتیوه‌ن) ﴿وَجَعَلْنَا فِيهَا﴾ وه‌ سازاندومان له‌زه‌وی (یان له‌شاخه‌کان) دا ﴿وَجَاوِسِّبًا﴾ دؤل و رینگاوبانی زور ﴿لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ﴾ تا ئه‌وان شاره‌زا بن و پیوستی خ‌ویان دابین بکه‌ن ﴿وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ﴾ وه‌ ئاسمانمان کردووہ ﴿سَفْعًا مَّحْفُوظًا﴾ به‌سه‌قفیکی (سه‌ریکی) پاریزراو ﴿وَهُنَّ عَنَّا آيَاتُهَا﴾ به‌لام ئه‌وانه سه‌باره‌ت به‌ئایه‌ته‌کانی ئاسمان ﴿مُعْرَضُونَ﴾ پشت تیکه‌رو پرو وهرگیر بوون ﴿وَهُوَ الَّذِي﴾ وه‌ هه‌ر ئه‌و (خ‌وا) یه ﴿خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ که‌شه‌و و پ‌رؤزی دروست کردووہ ﴿وَالشَّمْسِ وَالْقَمَرِ﴾ وه‌ خ‌ور و مانگیش (ی‌دروست کردووہ) ﴿كُلُّ﴾ هه‌ریه‌ک له‌وان ﴿فِي فَلَکٍ یَّسَّجُونَ﴾ له‌خ‌ولگه‌به‌کدا ده‌سورپینه‌وه ﴿وَمَا جَعَلْنَا﴾ بریارمان نه‌داوه ﴿لِلشَّمْسِ مِن قَبْلِكَ﴾ بؤ هیچ که‌سیک له‌پیش تووه ﴿الْحَالِدِ﴾ مانه‌وه‌ی هه‌میشه‌یی (نه‌مری) ﴿أَفَإِن مَّتَّ﴾ ئه‌مجا ئه‌گه‌ر تو بمری ﴿فَهَلْ يَكْفُرُونَ﴾ (دوا مردنی تو) ئایا ئه‌وان ژبانیا‌ن به‌رده‌وام ده‌بی و نامرن؟ (نه‌خیر) ﴿كُلُّ نَفْسٍ﴾ هه‌موو که‌سیک ﴿ذَائِقَةُ الْمَوْتِ﴾ مردن ده‌چیژیّت (وده‌مریت) ﴿وَنَبْلُوكَ﴾ وه‌ ئیمه‌ تا‌قیان ده‌که‌ینه‌وه ﴿يَا سَرِيرَ وَالْحَرِيرِ﴾ به‌خرابه‌ وناخوشی وه‌ به‌چاکه و خوشی ﴿فِتْنَةً﴾ تاده‌که‌ویّت (چاک و خراب) ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه‌هه‌ر بؤ لای ئیمه‌ ده‌گه‌رینه‌وه ﴿

وَإِذْ آرَأَى الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُوًا أَهَذَا
 الَّذِي يَذْكُرُ آلِهَتَكُمْ وَهُمْ بِذِكْرِ الرَّحْمَنِ هُمْ
 كَافِرُونَ ﴿٣٦﴾ خُلِقَ الْإِنْسَانُ مِنْ عَجَلٍ سَأُورِيكُمْ
 آيَاتِي فَلَا تَسْتَعْجِلُونِ ﴿٣٧﴾ وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ
 إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٨﴾ لَوْ يَعْلَمُ الَّذِينَ كَفَرُوا حِينَ
 لَا يَكْفُوتُ عَنْ وُجُوهِهِمُ النَّارَ وَلَا عَنْ ظُهُورِهِمْ وَلَا
 هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٣٩﴾ بَلْ تَأْتِيهِمْ بَغْتَةً فَتَبْهَتُهُمْ فَلَا
 يَسْتَطِيعُونَ رَدَّهَا وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿٤٠﴾ وَلَقَدْ أَسْتَهْزَيْتُ
 بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا
 بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٤١﴾ قُلْ مَنْ يَكْفُوكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ
 مِنَ الرَّحْمَنِ بَلْ هُمْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِمْ مُعْرِضُونَ ﴿٤٢﴾
 أَمْ لَهُمْ آلِهَةٌ تَمْنَعُهُمْ مِنْ دُونِنَا لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَ
 أَنْفُسِهِمْ وَلَا هُمْ مَتَابِعُونَ ﴿٤٣﴾ بَلْ مَتَّعْنَا هَؤُلَاءِ
 وَآبَاءَهُمْ حَتَّى طَالَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ أَفَلَا يَرَوْنَ أَنَّا نَأْتِي
 الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا أَفَهُمُ الْغَالِبُونَ ﴿٤٤﴾

﴿وَأَذَانًا لِّكَ﴾ (ئہی موحمہد ﷺ) کاتئی تو دہبینن ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئہ وانہی کہ بی باوہرن ﴿إِنْ يَجِدُواكَ إِلَّا هُرًّا﴾ جگہ لہ گالتہو لاقرتی کردن بہ تو ہیچی تر ناکن ﴿أَهَذَا الَّذِي﴾ (بہ سہر سامیہ کہ وہ دہلین) ئا ئہمہ ئہو کہ سہیہ ﴿يَذْكُرُ الْهَيْكَلُ﴾ (بہ خرابی) باسی بتہ کانتان دہ کات ﴿وَهُمْ يَذْكُرُ الرَّحْمَنَ﴾ لہ کاتیکدا خویمان بہ باسکردنی (قورئان) وزیکری خوای میہربان ﴿هُمُ كَفَرُونَ﴾ بی پروان ﴿حَلِيقَ الْإِنْسَانِ مِنْ عَجَلٍ﴾ (سرووشتی) ئینسان وایہ لہ سہر پہلہ کردن بہدی ہیتر اوہ ﴿سَأُورِيكُمْ آيَاتِي﴾ بہ زووی تو لہی خوئمتان نشان دہدم ﴿فَلَا تَسْتَعْجِلُون﴾ کہ واتہ پہلہ مہ کہن ﴿وَيُؤْمِنُونَ﴾ وہ (بت پەرستان بہ گالتہو) دہلین ﴿مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ﴾ ئہم بہلئیتی (تو لہیہ) کہی دیت ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ ئہ گہر ئیوہ راستگون ﴿لَوْ يَعْلَمُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئہ گہر ئہ وانہی کہ کافرن بیانزانیابہ (ج سزایہ کی سہخت لہ بہر دہ میانداہ) ﴿حِينَ لَا يَكْفُوتُ﴾ کاتئی ناتوانن دوری بخہنہوہ ﴿عَنْ وُجُوهِهِمُ النَّارُ وَلَا عَنْ ظُهُورِهِمْ﴾ بلیسہی ئاگر لہدم وچاو وپشتیان ﴿وَلَا هُمْ يَبْصُرُونَ﴾ وئہ وان یارمہتی نادرین ﴿بَلْ تَأْتِيهِمْ بَغْتَةً﴾ بہ لکو لہنا کاودا تووشیان دیت ﴿فَتَهْتَبُهمُ﴾ وسہر سامیان دہ کات (بہ شیشویہ ک) ﴿فَلَا يَسْتَطِيعُونَ﴾ نہدہ توانن ﴿رَدَّهَا﴾ بیگیڑ نہوہ (بہرگری بکہن) ﴿وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ﴾ وئہنہ مو لہ تیشیان دہدریت (تہویہ بکہن) ﴿وَلَقَدْ آسْتَهْزِئُوا﴾ سوئند بہ خوا بیگومان گالتہو لاقرتی کراوہ ﴿يُرْسِلُ مِنْ قَبْلِكَ﴾ بہ پیغہ مہرانی پیش توش ﴿فَحَقَّ بِالَّذِينَ﴾ ئہمجا دہوری ئہ وانہی دا ﴿سَخِرُوا مِنْهُمْ﴾ لہوان کہ گالتہیان دہ کرد (بہ پیغہ مہران) ﴿مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾ ئہو سزایہی ئہوان گالتہیان بی دہ کرد ﴿قُلْ﴾ بلی (بہ گالتہ کہران) ﴿مَنْ يَكْلُؤْكُمْ﴾ کی (دہوائیت) ئیوہ پاریزیت ﴿بِالْأَيْلِ وَالنَّهَارِ﴾ بہ شہوو بہرور ﴿مِنَ الرَّحْمَنِ﴾ لہ (سزای) خوای میہربان ﴿بَلْ هُمْ﴾ بہ لکو ئہوانہ ﴿عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِمْ مُعْرِضُونَ﴾ بہردہ وام پشت ہلئہ کہن لہ یاد وزیکری پەرورد گاریان ﴿أَمْ لَهُمْ آلِهَةٌ﴾ ئاخو (ئہو بی باوہر انہ) چہند پەرستر اوئیکیان ہہیہ ﴿تَمَنَّعُهمُ مِنْ دُونِنَا﴾ جگہ لہ ئیمہ ریگری (سزا) یان لی بکات ﴿لَا يَسْتَطِيعُونَ﴾ (ئہو پەرستر اوئانہ) ناتوانن ﴿نَضْرَأْفُسِهِمْ﴾ یارمہتی خویمان بدن ﴿وَلَا هُمْ مَتَابِعُصْبُونَ﴾ وہ لہ لایہن ئیمہ شہوہ پہنا نادرین ﴿بَلْ مَسَّعَاهَا هَؤُلَاءُ وَاَبَاءُهمُ﴾ بہ لکو ئیمہ ئہوان و باو و باپیرانیانمان ژیاندووہ بہ خوشی (ناز و نیعمہتی دونیامان پیدابوون) ﴿حَتَّىٰ طَالَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ﴾ ئانہمنی زوریان بہ سہر بر د ﴿أَفَلَا يَرَوْنَ﴾ دہی ئایا ئہوانہ (قورہیشیہ کان) سہرنج نادہن ﴿أَنَّا أَنَا فِي الْأَرْضِ﴾ کہ بیگومان ئیمہ (وردہ وردہ) دینہ خاک و ولاتی (ئہوان) ﴿تَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا﴾ لہ ہہموو لایہ کی یہوہ کہمی دہ کہینہوہ (بہر زگار کردن لہ لایہن موسلمانانہوہ) ﴿أَفَهُمُ الْغَالِبُونَ﴾ دہی ئایا ئہوان زال و سہر کہوتوون (یائیمہ)؟ ﴿۱۱﴾

قُلْ إِنَّمَا أُنذِرُكُمْ بِالْوَحْيِ وَلَا يَسْمَعُ الصَّمُّ الدُّعَاءَ إِذَا
 مَا يُنذَرُونَ ﴿٤٥﴾ وَلَئِن مَّسَّتْهُمُ نَفْحَةٌ مِّنْ عَذَابِ رَبِّكَ
 لَيَقُولُنَّ يُوَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٤٦﴾ وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ
 الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ
 مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا وَكَفَى بِنَا حَاسِبِينَ ﴿٤٧﴾
 وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ وَهَارُونَ الْفُرْقَانَ وَضِيَاءَ وَذِكْرًا
 لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٤٨﴾ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَهُمْ مِّنَ السَّاعَةِ
 مُشْفِقُونَ ﴿٤٩﴾ وَهَذَا ذِكْرٌ مُّبَارَكٌ أَنْزَلْنَاهُ أَفَأَنْتُمْ لَهُ
 مُنْكَرُونَ ﴿٥٠﴾ * وَلَقَدْ آتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رُشْدَهُ مِن قَبْلُ وَكُنَّا
 بِهِ عَالِمِينَ ﴿٥١﴾ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا هَذِهِ التَّمَاثِيلُ الَّتِي
 أَنْتُمْ لَهَا عَاكِفُونَ ﴿٥٢﴾ قَالُوا وَجَدْنَا آبَاءَنَا لَهَا عَابِدِينَ ﴿٥٣﴾ قَالَ
 لَقَدْ كُنْتُمْ أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٥٤﴾ قَالُوا أَجِئْتَنَا
 بِالْحَقِّ أَمْ أَنْتَ مِنَ اللَّاعِبِينَ ﴿٥٥﴾ قَالَ بَلْ رَبُّكُمْ رَبُّ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ الَّذِي فَطَرَهُنَّ وَأَنَا عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٥٦﴾
 وَتَاللَّهِ لَأَكِيدَنَّ أَصْنَامَكُمْ بَعْدَ أَنْ تُولُوا مُدْبِرِينَ ﴿٥٧﴾

﴿قُلْ إِنَّمَا أُنذِرُكُمْ﴾ (تہی مو حہ مہ د ﷺ) بلی: بنگومان من تہ نہا ئیوہ بیدار دہ کہ مہ وہ (دہ تان ترسیتم) ﴿يَا لَوْحِي﴾ بہ نیگا و وہ حی ﴿وَلَا يَسْمَعُ الضُّمُّ الدَّعَاةَ﴾ وہ کہرہ کان بانگہ وازی (حق) نایستن ﴿إِذَا مَا يَنْذِرُونَ﴾ کاتیک کہ دہ ترسینرین ﴿وَلَمَّا مَسَّتْهُمْ﴾ سویند بہ خوا تہ گہر دوو چاریان بیئت ﴿نَفْحَةً﴾ کہ میک ﴿مِّنْ عَذَابِ رَبِّكَ﴾ لہ سزای پەروردگار ﴿يَقُولُونَ﴾ بنگومان تہوان دہ لئین ﴿يَوْتِلَا﴾ ہاوارو تیاچوون بو ئیمہ ﴿إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ﴾ بہ راستی ئیمہ (ہہ موومان) ستہ مکار بووین ﴿وَنَصَّحُ﴾ وہ ئیمہ دادہ نیسن ﴿الْمُؤْمِنِينَ﴾ تہرازوہ کانی دادہ پەرورہی (کہ کردہ وہی بی دہ کیشریت) ﴿لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ﴾ لہرورزی قیامہ تدا ﴿فَلَا تَطْلُمُ نَفْسٌ شَيْئًا﴾ تہمجا ہیچ کہس کہ مترین ستہ می لی ناکریت ﴿وَإِنْ كَانَ مَقَالٌ﴾ با قورسی (کردہ وہ کہی) ﴿حَبَّةٍ مِّنْ حَرْدَلٍ﴾ بہ قہ دہر تووی خہر تہ لہ یہ کیش بیئت ﴿أَتَيْنَاهَا﴾ ئیمہ دہ بیہنن ﴿وَرَكْفِي يَتَّحِسِينَ﴾ وہ بہ سہ کہ ئیمہ ژمیریاری (کردہ وہی بہ ندہ کان) بین ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى وَهَارُونَ الْفُرْقَانَ﴾ سویند بہ خوا بہ راستی تہورات (کہ گیا کہرہ وہی حق و بہ تالہ) بہ خشیمانہ موسا و ہاروون، ﴿وَصِيَاةَ وَزَكَرًا﴾ وہر وون کہرہ وہ و یاد خہرہ وشہ ﴿لِّلْمُتَّقِينَ﴾ بو پاریز کاران و لہ خوا ترسان ﴿الَّذِينَ يَخْشَوْنَ﴾ تہوانہی کہ دہ ترسن ﴿رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ﴾ لہ پەروردگاریان بہ نادیاری و بہ نہانی ﴿وَهُمْ﴾ وہ تہوان (کہ سانیکن) ﴿مِّنَ السَّاعَةِ مُشْفِقُونَ﴾ لہرورزی دوایی زور دہ ترسن ﴿وَهَذَا﴾ وہ تہم (قورٹانہ) ﴿ذِكْرٌ مُّبَارَكٌ﴾ یاد خہرہ وہ یہ کی بہ فہر و پیرورہ ﴿أَنْزَلْنَاهُ﴾ نار دو مانہ تہ خوارہ وہ ﴿أَفَأَنْتُمْ﴾ دہی نایا ئیوہ ﴿لَهُرْ مُنْكَرُونَ﴾ دانی پیدا نانین (باوہری بی ناکہن) ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا﴾ سویند بہ خوا بہ راستی بہ خشیمان ﴿إِبْرَاهِيمَ إِذْ رُشِدَهُ﴾ بہ ئیراہیم رینموونی وشارہ زایی ﴿مِّنْ قَبْلُ﴾ لہ پیشدا ﴿وَكُنَّا بِهٖ عَلِيمِينَ﴾ وہ ئیمہ لہ (شیاوی) تہو ناگادار بووین ﴿إِذْ قَالَ﴾ کاتیک ووتی ﴿لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ﴾ بہ باو کی وگہ لہ کہی ﴿مَا هَذِهِ التَّمَاثِيلُ الَّتِي﴾ نا تہم پہ بکہر و بتانہ چین ﴿أَنْتُمْ لَهَا عَاكِفُونَ﴾ کہ ئیوہ دہیان بہرستن (بہ لایانہ وہ ماونہ تہ وہ)؟ ﴿قَالُوا﴾ (گہ لہ کہی) ووتیان ﴿وَجَدْنَا آبَاءَنَا﴾ باوو باپیرانمان دیوہ ﴿لَهَا عِدِينَ﴾ تہ مانہ بیان بہرستوہ ﴿قَالَ﴾ (ئیراہیم) ووتی ﴿لَقَدْ كُنْتُمْ﴾ بہ راستی ئیوہ ﴿أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ﴾ خوٹان و باوو باپیرانتان ﴿فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ لہ گو مرایہ کی ناشکرادان ﴿قَالُوا﴾ (لہ وہ لامدا) ووتیان ﴿أَجِئْتَنَا بِالْحَقِّ﴾ نایا راستی و حہقت بو ہیناوین ﴿أَمْ أَنْتَ مِنَ اللَّاعِبِينَ﴾ یا تو گالتمہ مان ہی دہ کہیت ﴿قَالَ بَلْ رَبُّكُمْ﴾ (ئیراہیم) ووتی (حہ قم ہیناوہ) بہ لکو پەروردگاری ئیوہ ﴿رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ پەروردگاری ناسمانہ کان و زہویہ ﴿الَّذِي فَطَرَهُنَّ﴾ ہہر تہ ویش بہ دی ہیناون ﴿وَأَنَا عَلَىٰ ذٰلِكُمْ﴾ وہ بنگومان من لہ سہر تہوانہ (کہ باسم کرد) ﴿مِّنَ الشَّاهِدِينَ﴾ لہ شاہید و ہہ ناگایانم ﴿وَتَاللَّهِ﴾ سویند بہ خوا ﴿لَأَكِيدَنَّ أَصْنَامَكُمْ﴾ پیلان دادہ نیم بو (لہ ناو بردنی) بتہ کانتان ﴿بَعْدَ أَنْ تُولُوا مُدْبِرِينَ﴾ دواۓ تہ وہی پشتان تیکردن (بہ جیتان ہیشتن) ﴿۷۶﴾

فَجَعَلَهُمْ جُذًا إِلَّا كَبِيرًا لَهُمْ لَعَلَّهُمْ إِلَيْهِ يَرْجِعُونَ
 ﴿٥٨﴾ قَالُوا مَنْ فَعَلَ هَذَا بِآلِهَتِنَا إِنَّهُ وَلَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٩﴾
 قَالُوا سَمِعْنَا فَتَى يَدْعُهُمْ يُقَالُ لَهُ وَابْرَاهِيمُ ﴿٦٠﴾ قَالُوا فَأَتُوا
 بِهِ عَلَى أَعْيُنِ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُونَ ﴿٦١﴾ قَالُوا أءَأَنْتَ
 فَعَلْتَ هَذَا بِآلِهَتِنَا يَا اِبْرَاهِيمُ ﴿٦٢﴾ قَالَ بَلْ فَعَلَهُ وَكِبِيرُهُمْ
 هَذَا فَاسْتَلُوهُمْ إِنْ كَانُوا يَنْطِقُونَ ﴿٦٣﴾ فَرَجَعُوا إِلَى
 أَنفُسِهِمْ فَقَالُوا إِنَّكُمْ أَنْتُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٦٤﴾ ثُمَّ نَكَسُوا
 عَلَى رُءُوسِهِمْ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا هَؤُلَاءِ يَنْطِقُونَ ﴿٦٥﴾ قَالَ
 أَتَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْئًا وَلَا
 يَضُرُّكُمْ ﴿٦٦﴾ أَفِ لَكُمْ وَلِمَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ
 أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٧﴾ قَالُوا احْرِقْوهُ وَأَنْصُرُوا آلهَتَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ
 فَعَالِينَ ﴿٦٨﴾ قُلْنَا يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَى اِبْرَاهِيمَ
 ﴿٦٩﴾ وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَخْسَرِينَ ﴿٧٠﴾ وَنَجَّيْنَاهُ
 وَلُوطًا إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا لِلْعَالَمِينَ ﴿٧١﴾ وَوَهَبْنَا
 لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً وَكُلًّا جَعَلْنَا صَالِحِينَ ﴿٧٢﴾

﴿فَجَعَلَهُمْ جُودًا﴾ ئەمجا ئیبراهیم هه‌موو بته‌کانی وورد کرد ﴿إِلَّا كَيْرَ لَّهُمْ﴾ جگه له بته زله که‌یان نه‌بیت ﴿لَعَلَّهُمْ﴾ به ئومیدی نه‌وهی ﴿إِلَيْهِ يَرْجِعُونَ﴾ بگه‌رینه‌وه بۆ‌لای ئەو (بۆ‌لای ئیبراهیم ئەو‌یش راستیان بی‌بلی، به‌لکو با‌وه‌ر‌بینن) ﴿قَالُوا﴾ (بت په‌رستان) ووتیان ﴿مَنْ فَعَلَ هَذَا﴾ ک‌ی ئە‌مه‌ی کرد‌وه ﴿بِإِلَهِنَا﴾ به‌خوا‌کانمان (به‌بته‌کانمان) ﴿إِنَّهُ﴾ به‌راستی ئەو که‌سه ﴿لَمِنَ الظَّالِمِينَ﴾ له‌سته‌مکارانه (ده‌بی سزا بدریت) ﴿قَالُوا﴾ (چه‌ند که‌سیک) ووتیان ﴿سَمِعْنَا قِيَّ﴾ گویمان له لایک بوو ﴿يَذْكُرُهُمْ﴾ باسی ئەوانی (بته‌کانی به‌خرابه) ده‌کرد ﴿يَقُولُ لَهُ وَاٰبِرْهُمُ﴾ پی‌ده‌لین ئیبراهیم ﴿قَالُوا﴾ (کۆ‌مه‌ل‌ی له‌گه‌له‌که‌ی) ووتیان ﴿فَأَنزَلْنَا بِهِ﴾ که‌واته‌ بیهیتن ﴿عَلَىٰ أَعْيُنِ النَّاسِ﴾ له‌پیش‌چاوی خه‌لک (بی‌ه‌ستین) ﴿لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُونَ﴾ به‌لکو (ئه‌وانه‌ی ده‌یناسته‌وه) شایه‌تی له‌سه‌ر‌بدن ﴿قَالُوا﴾ ووتیان ﴿أَنْتَ فَعَلْتَ هَذَا﴾ ئایا تو ئە‌مه‌ت کرد‌وه ﴿بِإِلَهِنَا﴾ به‌خوا‌کانمان (به‌بته‌کانمان) ﴿يَا اِبْرٰهِيْمُ﴾ ئە‌هی ئیبراهیم ﴿قَالَ﴾ (ئیبراهیم) ووتی ﴿بَلْ فَعَلَهُ وَاٰبِرْهُمُ هَذَا﴾ نه‌خه‌ر به‌لکو ئە‌م بته‌گه‌وره‌یان ئە‌وه‌ی کرد‌وه ﴿فَتَعْلَمُوهُمْ﴾ ده‌پرس‌یار له‌وانه (بته‌شکاوه‌کان) بکه‌ن ﴿إِنْ كَانُوا يَتَّقُونَ﴾ ئە‌گه‌ر ئە‌وانه‌ قسه‌ ده‌که‌ن ﴿فَرَجَعُوا إِلَىٰ اٰنْفُسِهِمْ﴾ ئە‌مجا گه‌رانه‌وه بۆ‌لای یه‌کتری (سه‌ریان کرد‌به‌یه‌کدا) ﴿فَقَالُوا﴾ جا (له‌ناو‌خو‌یابنده‌ندیکیان) ووتیان ﴿إِنَّا كُنَّا﴾ به‌راستی ئیوه ﴿أَنَّهُ الظَّالِمُونَ﴾ هه‌ر‌خۆتان سته‌مکارن ﴿ثُمَّ نَكُوهَا عَلٰى رُءُوسِهِمْ﴾ پاشان سه‌ر به‌ره‌و خوار کرانه‌وه (گه‌رانه‌وه بۆ‌سه‌ر سه‌ختی و نه‌فامیه‌که‌یان) ﴿لَقَدْ عَلِمْتُمْ﴾ به‌راستی تو ده‌ترانی ﴿مَا هٰؤُلَاءِ يَتَّبِعُونَ﴾ ئە‌و بتانه‌ قسه‌ناکه‌ن (ئه‌هی ئیبراهیم) ﴿قَالَ﴾ (ئیبراهیم) ووتی ﴿أَتَعْبُدُونَ﴾ ده‌ی ئیوه ده‌په‌رستن؟ ﴿مِنْ دُونِ اللّٰهِ مَا﴾ جگه له‌خوا‌شتانیک ﴿لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْءًا﴾ که‌هیچ قازانج و سوودیکتان پی‌ناگه‌یه‌نن ﴿وَلَا يَضُرُّكُمْ﴾ وه‌هیچ زیانیکیشتان لی‌ناده‌ن ﴿أَفَلَا لَكُمْ﴾ تۆف بۆ‌ئیوه ﴿وَلَمَّا تَعْبُدُونَ﴾ بۆ‌ئە‌و بتانه‌ش که‌ ده‌په‌رستن ﴿مِنْ دُونِ اللّٰهِ﴾ له‌جیاتی خوا ﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ ده‌ی ئایا ژیر نابن (بیر وه‌وشتان ناخه‌نه‌کار) ﴿قَالُوا﴾ (هه‌ندی له‌بت په‌رستان) ووتیان ﴿حَرِّفُوهُ﴾ (ئیبراهیم) چاک بسوتین ﴿وَأَنْصُرُوا إِلَهَاتِكُمْ﴾ ویا‌رمه‌تی خوا‌کانتان (بته‌کانتان) بده‌ن و سه‌ریان بخه‌ن ﴿إِنْ كُنْتُمْ فَعٰلِمِينَ﴾ ئە‌گه‌ر ئیوه ئە‌و کاره‌ده‌که‌ن ﴿قُلْنَا﴾ (که‌ئیبراهیمیان خسته‌ئاگه‌روه) ووتمان ﴿يٰنَارُ﴾ ئە‌هی ئاگر ﴿كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا﴾ سارد به‌روه‌و بی‌زیانبه ﴿عَلَىٰ اِبْرٰهِيْمَ﴾ له‌سه‌ر ئیبراهیم ﴿وَإِزَادُوا بِهِ كَيْدًا﴾ ئە‌وان ویستیان پیلان بگه‌رن له‌ئیبراهیم (به‌سووتان له‌ناوی به‌رن) ﴿فَجَعَلْنَاهُمْ﴾ به‌لام تېمه‌ئه‌وانمان کرد‌ه ﴿الْاٰخْسِرِينَ﴾ زه‌ره‌مه‌ندترین (دۆ‌راوترین) که‌س ﴿وَمَحْيَيْنَهُ وَاوْلٰٓئًا﴾ وه‌ئیبراهیم ولو‌وطمان رزگار کرد ﴿إِلَىٰ الْاَرْضِ الَّتِي﴾ و (ناردمانن) بۆ‌ئە‌و زه‌ویه (بۆ‌وولاتی شام) ﴿بَرَكْنَا فِيهَا لِلْعٰلَمِيْنَ﴾ که‌پیت و فه‌رمان تی‌خستبوو ﴿وَوَهَبْنَا لَهٗ﴾ وه‌به‌خشیمان به‌ئیبراهیم ﴿اِسْحٰقَ وَيَعْقُوْبَ نَافِلَةً﴾ ئیسه‌حاق و (به‌ئیسه‌حاقیش) یه‌عقوب، به‌زیاد (له‌داواکه‌ی ئیبراهیم که‌داوای مندالیک‌ی کرد) ﴿وَكُلًّا جَعَلْنَا﴾ وه‌هه‌موویانمان کرد ﴿صٰلِحِيْنَ﴾ به‌پیاوی چاک ﴿

وَجَعَلْنَاهُمْ آيَةً يَهْدُونَ يَا مَرْنَا وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فِعْلَ
 الْخَيْرَاتِ وَإِقَامَ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءَ الزَّكَاةِ وَكَانُوا لَنَا
 عِبْدِينَ ﴿٧٣﴾ وَلَوْ طَاءَ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ
 الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ تَعْمَلُ الْخَبِيثَاتِ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ
 فَسَاقِينَ ﴿٧٤﴾ وَأَدْخَلْنَاهُ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ
 ﴿٧٥﴾ وَنُوحًا إِذْ نَادَى مِنْ قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَفَجَّيْنَاهُ
 وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ﴿٧٦﴾ وَنَصَرْنَاهُ مِنَ الْقَوْمِ
 الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَأَغْرَقْنَاهُمْ
 أَجْمَعِينَ ﴿٧٧﴾ وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ إِذْ يَخْتَصِمَانِ فِي الْحَرْثِ
 إِذْ نَفَسَتْ فِيهِ غَنَمُ الْقَوْمِ وَكُنَّا لِحُكْمِهِمْ شَاهِدِينَ ﴿٧٨﴾
 فَفَهَّمْنَاهَا سُلَيْمَانَ وَكُلَّآءَ آتَيْنَاهُمْ حُكْمًا وَعِلْمًا وَسَخَرْنَا
 مَعَ دَاوُدَ الْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرَ وَكُنَّا فَاعِلِينَ ﴿٧٩﴾
 وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَكُمْ لِتُحْصِنَكُمْ مِنْ بَأْسِكُمْ
 فَهَلْ أَنْتُمْ شَاكِرُونَ ﴿٨٠﴾ وَسُلَيْمَانَ الرِّيحَ عَاصِفَةً تَجْرِي بِأَمْرِهِ
 إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَرَكَانَا فِيهَا وَكُنَّا بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمِينَ ﴿٨١﴾

﴿وَجَعَلْنَاهُمْ آيَةً﴾ وه‌ئو انمان کرد به پیشه‌وا ﴿يَهْدُونَ يَا مَرْيَمُ﴾ به فرمانی ئیمه رینمونی (خهلکیان) ده کرد ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ﴾ وه‌ نیگامان کرد بو بیان ﴿فَعَلَّ الْخَيْرَاتِ﴾ به‌ئه‌نجامدانی کاری چاک ﴿وَقَامَ الصَّلَاةَ﴾ وه‌ به‌ نویژ کردن ﴿وَأَيَّاتِ الزَّكَاةِ﴾ وه‌ زه‌کات دان ﴿وَكُنُوزِ الْأَنْبِيَاءِ﴾ وه‌ ئه‌وان هه‌ر بو ئیمه ﴿عَلِيدِينَ﴾ عیباده‌تیا ن ده کرد ﴿وَلَوْطًا آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا﴾ به‌خشیمان به‌ لووط پیغه‌مبه‌رتی و زانیاری ﴿وَجَعَلْنَاهُ﴾ وه‌ بزگارمان کرد ﴿مِنَ الْقُرْبَى﴾ له‌ (ده‌ست خهلکی) وه‌و شارهی (سه‌دوم) ﴿الَّتِي كَانَتْ تَعْمَلُ الْكَبِيرَاتِ﴾ که‌ (خهلکه‌که‌ی) کرده‌وی پیس و دزیویان ده‌کرد (نیربازیان ده‌کرد) ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا﴾ به‌راستی وه‌وانه ﴿قَوْمَ سَوِّءٍ فَسَقِينَ﴾ گهلکی خرابی له‌ فرمان ده‌رچوو بوون ﴿وَأَذَلَّكُنَا فِي رَحْمَتِنَا﴾ وه‌ لووطمان خسته‌ناوره‌حمه‌ت و میهره‌بانی خو‌مانه‌وه‌ ﴿إِنَّهُمِنَ الصَّالِحِينَ﴾ به‌راستی لووط له‌ چاکه‌کاران بوو ﴿وَنُوحًا إِذْ نَادَى مِنْ قَبْلِ﴾ وه‌ بیشتر نوح پیغه‌مبه‌ر ﷺ هاواری (له‌ ئیمه) کرد ﴿فَأَسْتَجَبْنَا لَهُ﴾ وه‌مجا ئیمه‌ش وه‌ لامانداپه‌وه‌ وه‌ده‌نگبه‌وه‌ هاتین ﴿فَجَعَلْنَاهُ وَأَهْلَهُ﴾ خو‌ی و (ئیماندارانی) خیزانه‌که‌یمان بزگار کرد ﴿مِنَ الْكُرْبِ الْعَظِيمِ﴾ له‌ ته‌نگانه‌ زور گه‌وره‌که‌ (له‌ لافاو و خنکان) ﴿وَوَصَّيْنَاهُ مِنَ الْقَوْمِ الَّذِينَ﴾ وه‌ یارمه‌تیمان دا له‌ دزی وه‌ گله‌ی ﴿كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ که‌ به‌لگه‌و ئیاه‌ته‌کانی ئیمه‌یان به‌ درؤ دزانی ﴿إِنَّهُمْ﴾ به‌راستی وه‌وانه ﴿كَانُوا قَوْمَ سَوِّءٍ﴾ گهلنک بوون رؤچوون له‌ خرابه‌دا ﴿فَأَعْرَفْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ له‌به‌ر وه‌وه‌مه‌ویانمان خنکان (له‌ توفانه‌که‌دا) ﴿وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ﴾ (باسی) داوود و سوله‌یمان بکه‌ ﴿إِذْ يَخْضَمَانِ﴾ کاتی بریاریان ده‌ر کرد ﴿فِي الْحَرِّ﴾ ده‌رباره‌ی وه‌و کشتو کاله‌ی ﴿إِذْ نَفَسَتْ فِيهِ غَمَمُ الْقَوْمِ﴾ که‌ به‌شه‌و نازله‌ی که‌سانیک تییدا له‌وه‌ر ابوون (زیانیان لی دابوو) ﴿وَوَكَّلْنَا حِكْمَهُمْ﴾ وه‌ ئیمه‌ بو دادوهری بریاره‌که‌یان ﴿شَاهِدِينَ﴾ ناماده (ناگادار) بووین ﴿فَفَقَّهَمْنَاهَا سُلَيْمَانَ﴾ وه‌وسا ئیمه‌ وه‌و مان فیبری سوله‌یمان کرد (سوله‌یمان ووتی: نازله‌ زیان خو‌ره‌که‌ بدریته‌ ده‌ست خاوه‌ن کشتو کاله‌که‌، که‌لک له‌شیر و به‌ره‌میان وه‌ر بگریت، وه‌ کشتو کاله‌که‌ش بدریته‌ ده‌ست خاوه‌ن نازله‌که‌ به‌روبوومه‌که‌ی بخون و خزمه‌تی بکه‌ن تا وه‌ک پیش زیان لیکه‌وته‌که‌ی لی دپته‌وه‌، پاشان هه‌ریه‌ک له‌نازه‌ل و کشتو کاله‌که‌ بگه‌رینرینه‌وه‌ بو خاوه‌نه‌کانیان) ﴿وَكُلِّدْنَا آتَيْنَا حُكْمًا وَعِلْمًا﴾ وه‌ به‌هه‌ریه‌ک له‌و دووانه‌ (داوود و سوله‌یمان) پیغه‌مبه‌رتی (ودادوهری) و زانستمان پیدان ﴿وَسَخَّرْنَا﴾ وه‌ رامان هیتنا ﴿مَعَ دَاوُدَ﴾ له‌گه‌ل داوودا ﴿الْجِبَالَ يَسَّخِرْنَ وَأَطَّيْرَهُ﴾ چیاکان و بالنده‌که‌ ته‌سبیحاتی خوابان ده‌کرد ﴿وَكُنَّا فَاعِلِينَ﴾ وه‌ هه‌ر ئیمه‌ وه‌ومان کرد (بو داوود) ﴿وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَّكُمْ﴾ وه‌ داوودمان فیبری دروستکردنی بو‌شاک‌ی زری (جه‌نگی) کرد بو‌ئیه‌وه‌ ﴿لِيُحْصِنَكُمْ مِنْ بَأْسِكُمْ﴾ تابتان پاریزیت له‌کاتی شه‌رو کوشتار تاندا ﴿فَهَلْ أُنْتُمْ﴾ ده‌ی نایا ئیه‌وه‌ ﴿شَاكِرُونَ﴾ سوپاس گوزارن (بو‌خوا له‌سه‌ر وه‌م نیعمه‌تانه‌) ﴿وَوَسَّيْنَاهُ﴾ وه‌ (رامان هیتنا) بو‌سوله‌یمان ﴿الرَّيْحَ عَاصِفَةً﴾ بای توند (ره‌شبا) ﴿بِحَجْرِي بِأَمْرِي﴾ به‌فه‌رمانی سوله‌یمان ده‌رؤشت ﴿إِلَى الْأَرْضِ﴾ بو‌ئوه‌ وولات و زه‌وییه‌ی ﴿الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا﴾ که‌ پر پیت و به‌ره‌که‌تمان کرد بوو ﴿وَكُنَّا﴾ وه‌ ئیمه‌ ﴿يَكْلُفُ﴾ به‌هه‌موو شتیک ﴿عَلِيمِينَ﴾ ناگادار بووین ﴿

وَمِنَ الشَّيْطَانِ مَن يَغُصُّونَ لَهُ وَيَعْمَلُونَ عَمَلًا دُونَ
 ذَلِكَ وَكُنَّا لَهُم حَافِظِينَ ﴿٨٢﴾ * وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَى
 رَبَّهُ وَآتَى مَسْنَى الضُّرِّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿٨٣﴾
 فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَكَشَفْنَا مَا بِهِ مِنْ ضُرٍّ وَآتَيْنَاهُ أَهْلَهُ
 وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا وَذَكَرَى لِلْعَالَمِينَ
 ﴿٨٤﴾ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِدْرِيسَ وَذَا الْكِفْلِ كُلٌّ مِّنَ الصَّابِرِينَ
 ﴿٨٥﴾ وَأَدْخَلْنَاهُمْ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُمْ مِّنَ الصَّالِحِينَ ﴿٨٦﴾
 وَذَا النُّونِ إِذ ذَّهَبَ مُغْضِبًا فَظَنَّ أَن لَّنْ نَّقْدِرَ عَلَيْهِ
 فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أَن لَّا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي
 كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٨٧﴾ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ
 مِنَ الْغَمِّ وَكَذَلِكَ نُفَجِّئُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٨﴾ وَزَكَرِيَّا
 إِذْ نَادَى رَبَّهُ وَرَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ
 ﴿٨٩﴾ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَوَهَبْنَا لَهُ وَيَحْيَىٰ وَأَصْلَحْنَا
 لَهُ وَزَوَّجَهُ وَابْنَهُمُ كَانُوا يُسْـَٔرُونَ فِي الْخَيْرَاتِ
 وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًا وَكَانُوا لَنَا خَشِيعِينَ ﴿٩٠﴾

﴿وَمِنَ الشَّيْطَانِ مَنْ﴾ وہ ہندیٰ لہ شہیتانہ کان (مان رام ہینابوو) ﴿يَعُصُونَ لَهُ﴾ دہ چوونہ ژیری دہریا بق سولہ یمان (تا گہ و ہرو مرواری بق دہ رہینن) ﴿وَيَعْمَلُونَ عَمَلًا دُونَ ذَلِكَ﴾ وہ جگہ لہ وہ کاری تریشیان دہ کرد (بوی وہ کؤشک دروستکردن) ﴿وَكُنَّا لَهُمْ حَفَظِينَ﴾ بہ راستی ٹیمہش چاودیر (وپاریزہری ٹہوان بووین ﴿وَأَيُّوبَ﴾ وہ (باسی) ٹہبوب (بکہ) ﴿إِذْ نَادَى رَبَّهُ﴾ کاتیک ہاوارى لہ پەرودہ دگاری کرد (لہ دواى ناساغى ماوہیہ کی زور) ﴿أَنِّي﴾ بہ راستی من ﴿مَسَّيْتُ الضُّرُّ﴾ زیان و نازار و نہ خوشی دووچارم بووہ ﴿وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّحِيمِينَ﴾ و توش میہرہ باترینی میہرہ بانانی ﴿فَأَسْتَجَبْنَا لَهُ﴾ جا ٹیمہش ہاوار و نزا کہ یمان گیرا کرد ﴿فَكَشَفْنَا﴾ و لامان برد ﴿مَائِهِ مِنْ ضُرِّهِ﴾ ٹہو زیان و نازار و نہ خوشیہی کہ ہہ بیووہ ﴿وَأَيَّتِنَا أَهْلَهُ﴾ وہ ہہ موو مال و مندالیمان پی بہ خشیہ وہ (کہ پیشتر مرد بوون) ﴿وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ﴾ و ٹہوہ نندہی تریش لہ گہ لیاندا ﴿رَحْمَةً مِنْ عِنْدِنَا﴾ ٹہوہرہ حمہ تیکی تایتہ بوولہ ٹیمہ وہ ﴿وَذَكَرَى لِلْعَالَمِينَ﴾ وہ بیر خہرہ وہ و ٹامؤ دگاری بوو بق خوا بہرستان ﴿وَأِسْمَاعِيلَ وَإِدْرِيسَ وَذَا الْكِفْلِ﴾ وہ (باسی) ٹیسماعیل و ٹیدریس و ذہ لکیفل (بکہ) ﴿كُلٌّ مِنَ الصَّالِحِينَ﴾ ہہ موویان لہ ٹارام گران بوون ﴿وَأَدْخَلْنَاهُمْ﴾ وہ ٹیمہ ٹہوانمان خستہ ﴿فِي رَحْمَتِنَا﴾ ناو رہ حمہ تی خویمان (کہ بہہ شستہ) ﴿إِنَّهُمْ﴾ بینگومان ٹہوانہ ﴿مِنَ الصَّالِحِينَ﴾ لہ چاکہ کہ کاران بوون ﴿وَذَا النُّونِ﴾ وہ (باسی) زہنون (یونس بکہ کہ پیغہ مہبری خہ لکی نہینہ وای بوو) ﴿إِذْ هَبَّ﴾ کاتیک رویشٹ ﴿مُغْضِبًا﴾ بہ تورہ پی (گہ لہ کہی بہ جی ہینشت) ﴿فَطَفَّ﴾ وای دہزانی ﴿أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ﴾ ٹیمہ تہنگانہی بہسہردا ناہینین و ہرو و اوازی لی دہہینین ﴿فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ﴾ (خوای گہورہ تاقیکردوہ و فریدراہیہ ناو دہریا و نہہہ نگیک قوتی دا) جا لہ تاریکیہ کاندا (تاریکی شہو و دہریا و ناو سکی نہہنگ) ہاوارى کرد ﴿أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ﴾ (ٹہی خواہیہ) بہ راستی ہیچ بہرستراونکی بہہق و راستی نیہہ جگہ لہ تو ﴿سُبْحَانَكَ﴾ پاکى و بینگہردى بق توہہ ﴿إِنِّي كُنْتُ﴾ بینگومان من ﴿مِنَ الظَّالِمِينَ﴾ لہ ستہمکاران بووم (لہ بہر ٹہوہی ٹارام نہ گرت و وازم لہ گہ لہ کہم ہینا) ﴿فَأَسْتَجَبْنَا لَهُ﴾ ٹیمہش نزا و ہاوارى ٹہومان گیرا کرد ﴿وَبَجَّيْنَاهُ مِنَ الْعُرِّ﴾ و لہ و غہم و خہفہ تہ رزگارمان کرد ﴿وَكَذَلِكَ﴾ ہہر بہو شٹیوہیہ ﴿نُجِّى الْمُؤْمِنِينَ﴾ ٹیماندارانیش رزگار دہ کہین ﴿وَرَكَّبْنَا﴾ وہ (باسی) زہ کہریا (بکہ) ﴿إِذْ نَادَى رَبَّهُ﴾ کاتیک ہاوارى لہ پەرودہ دگاری کرد ﴿رَبِّ﴾ ٹہی پەرودہ دگارم ﴿لَا تَذَرْنِي فَرْدًا﴾ بہ تہنہا مہمیلہرہ وہ (مندالیکم پی بہہ خشہ) ﴿وَأَنْتَ﴾ وہ تو ﴿خَيْرَ الْوَارِثِينَ﴾ چاکترین میراتگرانی ﴿فَأَسْتَجَبْنَا لَهُ﴾ ٹیمہش دوہای ٹہومان وہ لآم دایہ وہ ﴿وَوَهَبْنَا لَهُ رِجْحَى﴾ و یہ حیامان پی بہ خشی ﴿وَأَصْلَحْنَا لَهُ رُوحَهُ﴾ و خیزانہ کہ شیمان بق چاک کردوہ (لہ نوزوکی) ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا﴾ بینگومان ٹہوانہی (باسکران لہ پیغہ مہبران) ﴿يُسَلِّعُونَ﴾ پیش برکییان دہ کرد ﴿فِي الْخَيْرَاتِ﴾ لہ (ٹہنجامدانى) ہہ موو خیر و چاکہ یہ کدا ﴿وَيَدْعُونَ﴾ و ہاواریان لہ ٹیمہ دہ کرد ﴿رَعْبًا وَرَهَبًا﴾ بہ ٹومیدی (بہہشت) ولہ ترسی (دوزخ) ﴿وَكَانُوا﴾ وہ ٹہوان ﴿لِنَاخِشِعِينَ﴾ ملکہچ بوون بق ٹیمہ (ودہ ترسن لیمان) ﴿

وَالَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهَا مِنْ رُوحِنَا
 وَجَعَلْنَاهَا وَابْنَهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ ﴿٩١﴾ إِنَّ هَذِهِ
 أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ ﴿٩٢﴾
 وَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ ۗ كُلٌّ إِلَىٰ النَّارِ جِعُونَ ﴿٩٣﴾
 فَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ ۖ فَلَا كُفْرَانَ
 لِسَعْيِهِ ۗ وَإِنَّا لَهُ وَكَاتِبُونَ ﴿٩٤﴾ وَحَرَامٌ عَلَىٰ قَرِيَّةٍ
 أَهْلَكْنَاهَا أَنَّهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿٩٥﴾ حَتَّىٰ إِذَا فُتِحَتْ
 يَا جُوجُ وَمَا جُوجُ وَهُمْ مِّنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ ﴿٩٦﴾
 وَأَقْتَرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ فِإِذَا هِيَ شَاخِصَةٌ أَبْصَرُ الَّذِينَ
 كَفَرُوا وَيَتَوَلَّوْنَآ أَقْدَارًا فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَذَا بَلَّ كُنَّا
 ظَالِمِينَ ﴿٩٧﴾ إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ
 حَصْبُ جَهَنَّمَ أَنْتُمْ لَهَا وَارِدُونَ ﴿٩٨﴾ لَوْ كَانَ
 هَؤُلَاءَ إِلَهًا مَّا وَرَدُوا هَؤُلَاءَ وَكُلٌّ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٩٩﴾
 لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَهُمْ فِيهَا لَا يَسْمَعُونَ ﴿١٠٠﴾ إِنَّ الَّذِينَ
 سَبَقَتْ لَهُم مِّنَّا الْحُسْنَىٰ أُولَٰئِكَ عَنْهَا مُبْعَدُونَ ﴿١٠١﴾

﴿وَالَّتِي﴾ وه (باسی) ئه و ئافره ته (مه ریه می کچی عیمران بکه) ﴿أَحْصَتَ فَرْجَهَا﴾ که داوینی حوی پاراست ﴿فَفَفَحْنَا فِيهَا﴾ ئه مجا فومان بیدا کرد (به هوی جویره ئیله وه) ﴿مِنْ رُوحِنَا﴾ له و روجه ی که هی خومان بوو ﴿وَجَعَلْنَاهَا وَابْنَهَا﴾ وه ئه و (مه ریه م) و کوره که یمان کرد ﴿آيَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾ به موعیزه یه ک بۆ جیهانیان ﴿إِن هَذِهِ﴾ به راستی ئا ئه مه یه ﴿أُمَّتُكُمْ﴾ ئایینی ئیه وه ﴿أُمَّةً وَاحِدَةً﴾ که یه ک ئایینه (ئایینی هه موو پیغه مه برانه) ﴿وَأَنَّا رَبُّكُمْ﴾ و منیش پهروه ردگار تانم ﴿فَاعْبُدُون﴾ که واته ته نها من بپه رستن ﴿وَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُم بَيْنَهُمْ﴾ به لام خه لکی جیاوازیان که وته ئیوان و سه ربیچی پیغه مه بره کانیان کرد، زوره بیان بوون به چهنه د کومه ل گرو هیکه وه (ههستان ده ستیان کرد به په رستی بت وهه و او ئارزووی خو بیان) ﴿كُلُّ﴾ (به لام) هه موویان ﴿إِن تَارِعُونَ﴾ ته نها بۆ لای ئیمه ده گه رینه وه ﴿فَمَنْ﴾ ئه مجا هه ر که س ﴿يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ﴾ (هه ر چهنه د) له کرده وه چا که کان بکات ﴿وَهُوَ مُؤْمِنٌ﴾ (به و مه رجه ی) باو برداریش بیت ﴿فَلَا كُفْرَانَ لِسَعْيِهِ﴾ ئه وه (پادا شتی) کوششه که ی وون نایبت و به فیره و ئاروا ت ﴿وَإِنَّا لَهُ كَنُيُوتٌ﴾ به راستی ئیمه بۆ (کرده وه کانی) ئه و نووسه رین ﴿وَحَرَامٌ عَلَيَّ فَرِيَّةٌ﴾ وه حه رامه قه ده غه یه و ناشیت بۆ خه لکی ئه و گوند و شارانه ی ﴿أَهْلَكْتُمَا﴾ که کاو لمان کردن وله ناومان بردن ﴿أَنْتُمْ لَا يَرِجُونَ﴾ که جار ئیکی تر بگه رینه وه (بۆ دونیا) ﴿حَتَّى إِذَا﴾ (زیان در یژه ی ده بیت) تا ئه و کاته ی ﴿فُتِحَتْ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ﴾ (به ره بسته که ی) به ئجوج و مه ئجوج ده کریته وه ﴿وَهُمْ﴾ ئه وانیش ﴿مِن كُلِّ حَدْبٍ﴾ له هه موو به رزاییه که وه ﴿يَسْتَلُونَ﴾ به په له (به خیر ایی) دینه خواره وه ﴿وَأَقْرَبُ﴾ وه نزیک بۆ ته وه ﴿أَلْوَعْدِ الْحَقِّ﴾ به لئینی راست (هاتنی قیامه ت) ﴿فَإِذَا﴾ جا له نا کاودا ﴿هِيَ شَخْصَةٌ﴾ ئه بله ق و زه ق ده بی ﴿أَبْصُرُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ چاوی ئه وانه ی بی بروا بوون ﴿يَتَوَلَّوْنَ﴾ (ده لئین) هاوارو مهرگ بۆ ئیمه ﴿فَدَكَّنَا﴾ بینگومان ئیمه له دونیادا ﴿فِي غَمَلَةٍ مِّنْ هَذَا﴾ له بی ئاگیه ک (ی ته و او) دا بووین له ئه مه ﴿بَلْ كُنَّا ظَالِمِينَ﴾ نه خیر به لکو ئیمه سه مکار بووین ﴿إِن كُمْ﴾ به راستی ئیه وه ﴿وَمَا تَعْبُدُونَ﴾ و ئه وانه ش ده تان په رستن ﴿مِن دُونِ اللَّهِ﴾ جگه له خوا ﴿حَصَبٌ جَهَنَّمَ﴾ (ده بنه) سوو ته مه نی (وهه لگیر سینه ری) دۆزه خ ﴿أَنْتُمْ لَهَا وَارِدُونَ﴾ ئیه وه (و ئه وان) ده چنه ناوییه وه ﴿لَوْ كَانَتْ هَتُولَاءَ﴾ ئه گه ر ئا ئه وانه (بته کان) ﴿إِلَٰهَةً﴾ خوا بوونایه ﴿مَّا وَرَدُوهَا﴾ نه ده چوونه ناو ئه و (ئاگری دۆزه خ) وه ﴿وَكُلُّ﴾ وه هه موو (بت و بت په رستان) ﴿فِيهَا خَالِدُونَ﴾ به هه میشه بی تیدا ده میننه وه ﴿لَهُمْ﴾ بۆ ئه و (دۆزه خیانه) هه یه ﴿فِيهَا﴾ له دۆزه خ دا ﴿زَفِيرٌ﴾ هه ناسه ی سارد هه لکیشان ﴿وَهُمْ فِيهَا﴾ وه ئه وان له ویدا (له دۆزه خدا) ﴿لَا يَسْمَعُونَ﴾ هیچ نایستن ﴿إِنَّ الَّذِينَ﴾ بینگومان ئه وانه ی ﴿سَبَقَتْ لَهُمْ مَنَا﴾ له لایه ن ئیمه وه پشتر بریار دراوه بویان ﴿أَلْسِنَةٍ﴾ که به خته وه رین (وچا که به یتر یته رییان) ﴿أُولَٰئِكَ﴾ ئه وانه ﴿عَنهَا مُعَادُونَ﴾ له دۆزه خ دوور ده خرینه وه ﴿

لَا يَسْمَعُونَ حَسِيسَهَا وَهُمْ فِي مَا أُشْتَهَتْ أَنْفُسُهُمْ
 خَالِدُونَ ﴿١٠٢﴾ لَا يَحْزُنُهُمُ الْفَزَعُ الْأَكْبَرُ وَتَتَلَقَّاهُمُ
 الْمَلَائِكَةُ هَذَا يَوْمُكُمْ الَّذِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿١٠٣﴾
 يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السِّجِلِّ لِلْكُتُبِ كَمَا بَدَأْنَا
 أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ وَعَدًّا عَلَيْنَا أَنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ ﴿١٠٤﴾ وَلَقَدْ
 كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرِثُهَا
 عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ ﴿١٠٥﴾ إِنَّ فِي هَذَا لَبَلَاغًا لِقَوْمٍ
 عَابِدِينَ ﴿١٠٦﴾ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ
 ﴿١٠٧﴾ قُلْ إِنَّمَا يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهٌُ وَاحِدٌ فَهَلْ
 أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٠٨﴾ فَإِن تَوَلَّوْا فَقُلْ ءَاذَنْتُكُمْ عَلَىٰ سَوَاءٍ
 وَإِن أَدْرِيٓ أَم بَعِيدٌ مَّا تُوعَدُونَ ﴿١٠٩﴾ إِنَّهُ وَيَعْلَمُ
 الْجَهْرَ مِنَ الْقَوْلِ وَيَعْلَمُ مَا تَكْتُمُونَ ﴿١١٠﴾ وَإِن أَدْرِي
 لَعَلَّهِ وَفِتْنَةٌ لَّكُمْ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ ﴿١١١﴾ قُلْ رَبِّ أَحْكُم
 بِالْحَقِّ وَرَبُّنَا الرَّحْمَنُ الْمُسْتَعَانُ عَلَىٰ مَا تَصِفُونَ ﴿١١٢﴾

﴿لَا يَسْمَعُونَ﴾ (ئه وان) نابستن ﴿حَسِيصًا﴾ دهنگی (بلیسه و قرچه ی) ئاگری دوزخ ﴿وَهُمْ﴾
 وئه وان ﴿فِي مَا أَشْتَهَتْ أَنْفُسُهُمْ﴾ له ناو ئه و (نازو نیعمه ته) ی دلیان حه زی لیه تی ﴿خَالِدُونَ﴾
 به هه میسه بی و بی برانه وه ده میتنه وه ﴿لَا يَخْرُجُ عَنْهَا﴾ غه مباریان ناکات ﴿الْفَرْعُ الْأَكْبَرُ﴾ ترسه
 هه ره گه وره که (له قیامه تدا) ﴿وَتَلَقَّاهُمُ الْمَلَكُ﴾ و فریشته کانیش بیئشو ازبان لی ده که ن (له بهر
 ده رگاکانی به هه شتدا) ﴿هَذَا يَوْمُكَ الَّذِي﴾ (و پیمان ده لین) ئه مه ئه و روزه ﴿كُنْتُمْ تُوعَدُونَ﴾
 که به لیتنان بی در ابو و ﴿يَوْمَ﴾ (بینه وه بیریان) ئه و روزه ﴿تَطْوَى السَّمَاءُ﴾ که ئاسمانه کان ده پینجینه وه
 ﴿كَطَيِّ السَّجْلِ لِلْكُتُبِ﴾ وه ک پیچانه وه لول کردنی تو ماری کتیب و په ترو کیک ﴿كَمَا بَدَأْنَا
 أَوَّلَ خَلْقٍ﴾ وه ک یه که م جار چون دروستمان کرد (به روت و قوتی) ﴿وَعِيدُهُ﴾ (باش مردنیش) ئه و
 (دروست کردنه) دوو باره ده که بینه وه ﴿وَعَدَّا عَلَيْنَا﴾ ئه وه به لیتنیکه (جی به جی کردنی) له سه ر ئیمه به
 ﴿إِنَّا كُنَّا قَاعِلِينَ﴾ بیگومان ئیمه (ئه وه به لیتنه) به دی ده هیتین ﴿وَلَقَدْ كَتَبْنَا﴾ سویند به خوا
 بیگومان ئیمه نوو سیو مانه ﴿فِي الزُّبُورِ﴾ له زه بووردا ﴿مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ﴾ له دوای نوو سینی له (لوح
 المحفوظ) دا ﴿أَنَّ الْأَرْضَ﴾ به راستی سه ر زه وی (به هه شت) ﴿بِرِثْمَا﴾ ده بنه خاوه نی و به میراتی
 ده بیهن ﴿عِبَادِيَ الصَّالِحِينَ﴾ به نده چاک و پا که کانم ﴿إِن فِي هَذَا لَبَلَاغًا﴾ بیگومان له مه دا
 (له وه ی له م سوره ته دا باسکرا) به سه که په ند و ناموز گاری بیئ ﴿لِقَوْمٍ عَابِدِينَ﴾ بو گه لی خوا
 په رستان ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾ وه (ئه ی موحه مه د ﷺ) تو مان ته نها بو ئه وه
 ناردو وه که ره حمه ت بیت بو جیهانیان ﴿قُلْ﴾ بلی ﴿إِنَّمَا يُوحِي إِلَيَّ﴾ بیگومان ته نها شتیک که نیگا
 کراوه بو من ﴿أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهٌ وَاحِدٌ﴾ (ئه مه به) که به راستی په رستراوی ئیوه خوا ی تا ک و ته نها به
 ﴿فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ ده ی ئایا ئیوه ملکه چ ده بن؟ ﴿فَإِن تَوَلَّوْا﴾ جا ئه گه ر روویان وه ره گیرا
 ﴿فَقُلْ عَادْتُمْ كُمْ﴾ ئه وه بلی هه مو و تانم ئاگادار کرد ﴿عَلَى سَوَاءٍ﴾ به یه کسان ی ﴿وَإِن أَدْرِي﴾ و ناشزانم
 ﴿أَقْرَبُ أَمْ يَعِيدُ﴾ نزیکه یادووره (هاتنی) ﴿مَا تُوعَدُونَ﴾ ئه وه هه ره شه ی لیئان ده کریت ﴿إِنَّهُ
 يَعْلَمُ﴾ به راستی خوا ده زانی ﴿الْجَهْرِمِ مِنَ الْقَوْلِ﴾ به ووته و قسه ی ئاشکرا ﴿وَعَلَّمَ مَاتَ كُنُومُونَ﴾ وه
 ده شزانیئ به و قسه ی ده یشارنه وه ﴿وَإِن أَدْرِي﴾ وه من نازانم (مؤله ت دانتان) ﴿لَعَلَّهُمْ فَتَنَةٌ لِّلكُمْ﴾
 له وانه به تاقیکر دنه وه بیت بو ئیوه ﴿وَمَتَّعْنَا لِي حِينٍ﴾ (به ویت) تاما و به یه ک (وازتان لی به نیت) که رابویرن
 ﴿قُلْ﴾ (پیغه مبه ر ﷺ) فه رمووی ﴿رَبِّ أَحْكُم بِالْحَقِّ﴾ ئه ی په روه ردگارم به داد گه رانه بریار بده (له
 نیوان من و ئه م بی باو برانه دا) ﴿وَرَبُّنَا﴾ وه په روه ردگاری ئیمه ﴿الْحَمْرُ الْمُسْتَعَانُ﴾ میهر بانی یار مه تی
 لی داوا کراوه ﴿عَلَى مَا تَصِفُونَ﴾ له به رانه ر (ئه وه قسه نابه جیانه ی) ئیوه ده یلین و هه لیده به ستن ﷻ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّ كَمَا إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ
 ① يَوْمَ تَرَوْنَهَا تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّا أَرْضَعَتْ وَتَضَعُ
 كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى النَّاسَ سُكَرَىٰ وَمَاهُم
 بِسُكَرَىٰ وَلَٰكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ ② وَمِنَ النَّاسِ مَن
 يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّبِعُ كُلَّ شَيْطَانٍ مَّرِيدٍ ③
 كُتِبَ عَلَيْهِ أَنَّهُ مَن تَوَلَّاهُ فَإِنَّهُ يُضِلُّهُ وَيَهْدِيهِ
 إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ ④ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنتُمْ فِي رَيْبٍ
 مِّنَ الْبَعْثِ فَإِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّن تَرَابٍ ثُمَّ مِّن نُّطْفَةٍ
 ثُمَّ مِّن عِلْقَةٍ ثُمَّ مِّن مُّضْغَةٍ مُّخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُخَلَّقَةٍ لِّنُبَيِّنَ
 لَكُمْ وَنُقَرُّ فِي الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ إِلَىٰ آجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ
 نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشَدَّكُمْ وَمِنْكُمْ مَّن يُتَوَفَّىٰ
 وَمِنْكُمْ مَّن يُرَدُّ إِلَىٰ أَرْذَلِ الْعُمُرِ لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِن
 بَعْدِ عِلْمٍ شَيْئًا وَتَرَى الْأَرْضَ هَامِدَةً فَإِذَا أَنزَلْنَا عَلَيْهَا
 الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَّتْ وَأَنْبَتَتْ مِن كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ ⑤

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ به ناوی خوی به خشنده میهره بان

يَا أَيُّهَا النَّاسُ ۚ ئه ی خه لکینه ﴿آتَقُوا رَبَّكُمْ﴾ بترسن له (سزای) به روره دگارتان ﴿إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ﴾ چونکه به راستی بوومه له رزه ی قیامت ههستان ﴿شَيْءٌ عَظِيمٌ﴾ شتیکی زور گه وره به، کاره ساتیکی سامناکه ﴿يَوْمَ تَرَوْهَا﴾ لهو روزه دا ئیوه ئه و (بوومه له رزه) ده بینن ﴿تَذَهَّلْ﴾ بی ناگا ده بی (له ترسی ئه و روزه) ﴿كُلُّ مُرْضَعَةٍ﴾ هه موو نافره تیکی شیردهر (کاتی کمه مکی له ده می منداله که یدایه) ﴿عَمَّا أَرْضَعَتْ﴾ له ئه و (منداله) ی شیر ی بی داوه ﴿وَوَضِعُ﴾ وه فری ده دات و له باری ده چیت ﴿كُلُّ ذَاتٍ﴾ هه موو دوو گیانیک (میینه کی سلک پر) ﴿حَمَلٍ حَمَلًا﴾ سکه کی (کوربه کی) ﴿وَرَرَى النَّاسَ﴾ خه لکی ده بینی ﴿سُكْرَى﴾ (وهک) سهر خوشن ﴿وَمَاهُرٍ مُسْكِرٍ﴾ به لام سهر خوشیش نین ﴿وَلَكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ﴾ به لکو سزای سهخت و به تینی خوا (وای لی کردون) ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَنْ﴾ له مر و فه کاندایه کسی واهه به (نه ضری کوری حارث) ﴿يُجَادِلُ فِي اللَّهِ﴾ موجه له ده کات دهر باری خوا (و سیفه ته کانی) ﴿يَغْيِرُ عَلَيْهِ﴾ به بی هیچ زانیاری و زانستیک ﴿وَيَتَّبِعُ كُلَّ شَيْطَانٍ مَّرِيدٍ﴾ وه شوینی هه موو شه تانیکی سهر که ش ده که ویت ﴿كُتِبَ عَلَيْهِ﴾ له سهری نوسراوه (بربار دراوه) ﴿أَنَّهُ مِّنْ تَوَلَّاهُ﴾ که بیگومان هه که سیک خوشی بویت (وشوینی بکه ویت) ﴿فَأَنَّهُ يُضِلُّهُ﴾ ئه وه به راستی گومرای ده کات ﴿وَيَهْدِيهِ﴾ وه ریتمونوی ده کات ﴿إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ﴾ بو سزای ناگری هه لگیر ساوی دوزه خ ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ ۚ ئه ی خه لکینه﴾ ﴿إِنْ كُنْتُمْ﴾ ئه گهر ئیوه ﴿فِي رَيْبٍ مِّنَ الْبَعْتِ﴾ له گومانان دهر باری زیندو بوونه وه ﴿فَإِنَّا خَلَقْنَاكُمْ﴾ ئه وسا (بزنان) به راستی ئیمه ئیوه مان دروست کردوه ﴿مِّنْ تُرَابٍ﴾ له خاک (خول) ﴿ثُمَّ مِّنْ نُطْفَةٍ﴾ پاشان (نه وه کان) له نوتفه یه ک (دروست ده بن) ﴿ثُمَّ مِّنْ عَلَقَةٍ﴾ دواتر (ده بیته) پارچه خوینیکی مه یبو ﴿ثُمَّ مِّنْ مُّضْغَةٍ﴾ دوی ئه وه (ده بیته) پارچه گو شتیک ﴿مُخَلَّفَةٍ وَعَظْمٍ مُّخَلَّفَةٍ﴾ شکل و شیوه کیشراو و شکل و شیوه نه کیشراو ﴿لِيُبَيِّنَ لَكُمْ﴾ بو ئه وه ی رونی بکه یه وه بو ئیوه ﴿وَيُقَرِّفِي الْأَرْحَامِ﴾ وه له مندالندان ده به یلینه وه (رایده گرین) ﴿مَا نَشَاءُ﴾ ئه و (بیچو) هی بمانه ویت (له بار نه چیت) ﴿إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ تاکاتیکی دیاری کراو ﴿ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا﴾ پاشان (له سکی دایکتان) دهر تان ده بیتن به ساوایی ﴿ثُمَّ لِيَتَّبِعُوا شُكْرًا﴾ پاشان گه وره ده بن تاده گه نه ته وای هیز و تواناتان ﴿وَمِنْكُمْ مَّنْ يُّؤْتِي﴾ وه (له م ته مه نه دا) هه ندیکتان ده مریت ﴿وَمِنْكُمْ مَّنْ يُّرِي﴾ وه هه ندیکتان ده گه یه نرینه ﴿إِلَىٰ أَزْدِلِ الْعُمْرِ﴾ ئه و به پی پیری، بن که لکترینی ته من ﴿لِكَيْ لَا يَعْلَمَ﴾ بو ئه وه ی نه زانی و له بیسی نه مییت ﴿مِّنْ بَعْدِ عِلْمِ سَيِّئًا﴾ هه رچی که دهیزانی ﴿وَوَرَى الْأَرْضِ﴾ وه زه وی ده بینی (له زستاندا) ﴿هَامِدَةً﴾ خاموشه ووشک و بی گیایه ﴿فَإِذَا أَرْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ﴾ جا کاتیک بارانمان به سهردا باراند ﴿أَهْرَتَتْ﴾ زه وی (روه کی لی ده ویت و) ده جولیت ﴿وَرَبَّتْ﴾ زه وی هه ل ده دات (به رز ده بیت) ﴿وَأَبْتَتْ﴾ (زه وی) ده رویتنی ﴿مِّنْ كُلِّ رَوْحٍ يُّهْبِجُ﴾ له هه موو جوړه (گیا و گولیکی) جوان ﴿

ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّهُ يُحْيِي الْمَوْتَى وَأَنَّهُ وَاعَىٰ كُلَّ شَيْءٍ
 قَدِيرٌ ﴿٦﴾ وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي
 الْقُبُورِ ﴿٧﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى
 وَلَا كِتَابٍ مُّنِيرٍ ﴿٨﴾ ثَانِي عَظِيمٌ لِيُضِلَّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ لَهُ فِي
 الدُّنْيَا خِزْيٌ وَنُذِيقُهُ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿٩﴾ ذَلِكَ
 بِمَا قَدَّمْتَ يَدَاكَ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَمٍ لِلْعَبِيدِ ﴿١٠﴾ وَمِنَ النَّاسِ
 مَن يَعْبُدُ اللَّهَ عَلَىٰ حَرْفٍ فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ اطْمَأَنَّ بِهِ وَإِنْ
 أَصَابَتْهُ فِتْنَةٌ انْقَلَبَ عَلَىٰ وَجْهِهِ خَسِرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ ذَلِكَ
 هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ ﴿١١﴾ يَدْعُوا مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُ
 وَمَا لَا يَنْفَعُهُ ذَلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ ﴿١٢﴾ يَدْعُوا لَمَن
 ضَرُّهُ أَقْرَبُ مِن نَّفْعِهِ لَبِئْسَ الْمَوْلَىٰ وَلَبِئْسَ الْعَشِيرُ ﴿١٣﴾
 إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ
 تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ﴿١٤﴾ مَن كَانَ
 يَظُنُّ أَنَّ لَن يَنْصُرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فَلْيَمْدُدْ بِسَبَبٍ إِلَى
 السَّمَاءِ ثُمَّ لِيَقْطَعْ فَلْيَنْظُرْ هَلْ يُدْهَبَ كَيْدُهُ وَمَا يَعْطَىٰ ﴿١٥﴾

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَأَنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يُرِيدُ
 ﴿١٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِغِينَ وَالنَّصْرِي
 وَالْمَجُوسَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا إِنَّ اللَّهَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ
 الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿١٧﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ
 يَسْجُدُ لَهُ وَمَن فِي السَّمَوَاتِ وَمَن فِي الْأَرْضِ وَالشَّمْسُ
 وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ وَالْدَّوَابُّ وَكَثِيرٌ مِّنَ
 النَّاسِ وَكَثِيرٌ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ وَمَن يُهِنِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِن
 مُّكْرِمٍ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ﴿١٨﴾ * هَذَا فِي خَصْمَانِ
 اخْتَصَمُوا فِي رَبِّهِمْ فَالَّذِينَ كَفَرُوا قُطِعَتْ لَهُمْ ثِيَابٌ
 مِّن نَّارٍ يُصَبُّ مِنْ فَوْقِ رُءُوسِهِمُ الْحَمِيمُ ﴿١٩﴾ يُصْهَرُ بِهِ
 مَا فِي بُطُونِهِمْ وَالْجُلُودُ ﴿٢٠﴾ وَلَهُمْ مَقْلَعٌ مِّن حديدٍ ﴿٢١﴾ كُلَّمَا
 أَرَادُوا أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا مِنْ غَمٍّ أُعِيدُوا فِيهَا وَذُوقُوا عَذَابَ
 الْحَرِيقِ ﴿٢٢﴾ إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
 جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ
 أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ﴿٢٣﴾

﴿وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ﴾ ئابهم شیوه‌ه‌و (قورئانه‌مان ناردو‌ته‌خواره‌وه‌ه‌و) ﴿ءَايَاتٍ بَيِّنَاتٍ﴾ كه‌ئایه‌ته‌كانی ر‌ون و ئاشكران ﴿وَإِنَّ اللَّهَ﴾ وه‌بیگومان خوا ﴿يَهْدِي مَنْ يَرِيدُ﴾ هه‌ر كه‌س‌یك‌ خ‌وی بیه‌ویت هیدایه‌تی ده‌دات. ﴿إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ به‌راستی كه‌سان‌یك‌ كه‌بر و ایان هیتاوه‌ه‌و ﴿وَالَّذِينَ هَادُوا﴾ و كه‌سان‌یك‌ كه‌بوون به‌جووله‌كه‌ه‌و ﴿وَالضَّالِّينَ﴾ و نه‌ستیره‌ه‌و (یا فریشته‌ه‌و) په‌رسته‌كان ﴿وَالضَّالِّينَ﴾ و گاووره‌كان (نه‌سرانیه‌كان) ﴿وَالْمُجْرِمِينَ﴾ و ئاگر په‌رسته‌كان (زه‌رده‌ستی به‌كان) ﴿وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا﴾ و نه‌وانه‌ی هاوه‌شیان بو‌خوا دانا ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ بیگومان خوا ﴿يَفْصِلُ بَيْنَهُمُ﴾ بریار ده‌دا له‌نیوانیاندا (جیایان ده‌کاته‌وه‌ له‌یه‌کتر کومه‌لیك‌ بو‌به‌ه‌شت و کومه‌لیکی تریان بو‌دوزه‌خ) ﴿يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ له‌ر‌وژی دوایدا ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ به‌راستی خوا ﴿عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾ به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌کدا ئاگاداره. ﴿أَلَمْ تَرَ﴾ ئایا نه‌تدی ﴿أَنَّ اللَّهَ يَسْجُدُ لِرَبِّهِ﴾ كه‌به‌راستی سوژده‌بو‌خوا ده‌بات ﴿مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ﴾ نه‌وه‌ی له‌ئاسمانه‌كان و نه‌وه‌ی له‌زه‌ویدایه‌ه‌و ﴿وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ﴾ هه‌روه‌ها ر‌وژ و مانگ و نه‌ستیره‌كان ﴿وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ وَاللَّهُوَابُ﴾ و چیاکان و دره‌خت و گیان له‌به‌ران ﴿وَكثيرٌ مِّنَ النَّاسِ﴾ زور‌یکیش له‌خه‌لکی (هه‌موو نه‌مانه‌ی باسکران بو‌خوا سوژده‌ده‌بن) ﴿وَكثيرٌ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ﴾ وه‌زور‌یکیش سزای بو‌بریار درا (له‌سه‌ری چه‌سپا) ﴿وَمَنْ يُهِنِ اللَّهُ﴾ وه‌هه‌ر كه‌س‌یك‌ خوا بی‌ر‌یز و پ‌یسوای بکات ﴿فَمَا لَهُ مِن مَّكْرٍ﴾ نه‌وه‌كه‌س‌ر‌یزی ل‌ی ناگریت ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ به‌راستی خوا ﴿يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ﴾ هه‌ر شتیکی بو‌یت ده‌بکات ﴿هَذَانِ حَصْمَانِ﴾ نه‌مانه‌دوو کومه‌لی دژ به‌یه‌کن ﴿أَخْصَمُوا فِي رَبِّهِمْ﴾ ده‌مه‌قالی و کیشه‌یانه‌ده‌باره‌ی به‌روه‌ر‌دگاربان ﴿فَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ جا نه‌وانه‌ی كه‌بی‌باوه‌ر‌بوون ﴿قُطِعَتْ لَهُمْ نِيَابٌ مِّن نَّارٍ﴾ له‌ر‌وژی دوایدا) پ‌وشاکیان بو‌ده‌بر‌دریت (پ‌ر به‌به‌ریان) له‌ئاگر ﴿يَصْبُ مِنْ فَوْقِ رُءُوسِهِمْ﴾ به‌سه‌ریاندا ده‌ر‌ز‌ن‌ریت ﴿الْحَمِيمُ﴾ ئاوی زور‌گه‌رم ﴿يَضْحَكُ بِهِ﴾ ده‌تو‌ین‌رینه‌وه‌به‌و (ئاوه‌گه‌رمه‌ه‌و) ﴿مَا فِي بُطُونِهِمْ وَالْجُلُودُ﴾ نه‌وه‌ی له‌ناوسک و بیسته‌کاندایه‌ه‌و ﴿وَلَهُمْ مَقَمِعٌ مِّن حديدٍ﴾ بویان ناماده‌یه‌گورزی ئاسنی ﴿كُلَّمَا رَأَوْا﴾ هه‌ر کات‌یك‌ بیان‌ه‌و‌یت ﴿أَن يَخْرُجُوا مِنْهَا﴾ كه‌بیته‌ده‌روه‌ه‌ له‌و (دوزه‌خ) ه‌و ﴿مِّنْ غَيْرٍ﴾ له‌به‌ر زور‌ناره‌حه‌تی ﴿أَعِيدُوا فِيهَا﴾ ده‌گ‌یر‌ن‌رینه‌وه‌بو‌ئاوی ﴿وَدُفُّوا عَذَابَ الْحَرِيقِ﴾ وه‌(بیان ده‌ووتریت) بچ‌یزن سزای سو‌تینه‌ر ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ به‌راستی خوا ﴿يُدْخِلُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ نه‌وانه‌ی كه‌باوه‌ر‌بان هیتاوه‌ه‌و و کرده‌ه‌و چا‌که‌کانیان کرده‌وه‌ده‌یانخاته‌ه‌و ﴿جَنَّاتٍ﴾ به‌هه‌شتان‌یك‌ ﴿يَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ ر‌ووباره‌كان به‌ز‌ر‌ی‌اندا ده‌ر‌ون ﴿يُحَلَّوْنَ فِيهَا﴾ (نه‌وان) ده‌ر‌از‌ن‌رینه‌وه‌له‌و (به‌هه‌شتانه‌ه‌و) دا ﴿مِنَ اسْوَارٍ مِّن ذَهَبٍ وَوَلُؤْلُؤًا﴾ به‌بازنی ئالتون و مرواری ﴿وَلِبَاسَهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ﴾ وه‌پ‌وشاکیان له‌به‌هه‌شتدا ئاوریشمه ﴿

وَهَدُوا إِلَى الطَّيِّبِ مِنَ الْقَوْلِ وَهَدُوا إِلَى صِرَاطِ الْحَمِيدِ
 ﴿٢٤﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمَسْجِدِ
 الْحَرَامِ الَّذِي جَعَلْنَاهُ لِلنَّاسِ سَوَاءً الْعَاكِفُ فِيهِ وَالْبَادِ
 وَمَن يُرِدْ فِيهِ بِإِلْحَادٍ بِظُلْمٍ نُذِقْهُ مِن عَذَابِ أَلِيمٍ
 ﴿٢٥﴾ وَإِذْ بَوَّأْنَا لِإِبْرَاهِيمَ مَكَانَ الْبَيْتِ أَن لَّا تُشْرِكْ
 بِي شَيْئًا وَطَهِّرْ بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعِ
 السُّجُودِ ﴿٢٦﴾ وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَى
 كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ ﴿٢٧﴾ لِيَشْهَدُوا
 مَنَافِعَ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ فِي أَيَّامٍ مَّعْلُومَاتٍ
 عَلَى مَا رَزَقَهُمْ مِّنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ فَكُلُوا مِنْهَا
 وَأَطِعُوا الْبَائِسَ الْفَقِيرَ ﴿٢٨﴾ ثُمَّ لِيَقْضُوا تَفَثَهُمْ
 وَلِيُوفُوا نَدْوَاهُمْ وَلِيَطَّوَّفُوا بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ ﴿٢٩﴾
 ذَلِكَ وَمَنْ يُعِظْمْ حُرْمَتِ اللَّهِ فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ وَعِنْدَ
 رَبِّهِ وَأُحِلَّتْ لَكُمْ الْأَنْعَامُ إِلَّا مَا يُتْلَى عَلَيْكُمْ
 فَاجْتَنِبُوا الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ ﴿٣٠﴾

﴿وَهُدُوا﴾ ئەو (بہہشتیانہ) رینمونی کر اون ﴿إِلَى الطَّيِّبِ مِنَ الْقَوْلِ﴾ بۆ ئەو ووتہی کہ راست و جوانہ
 (ووتہی لا الہ إلا اللہ) ﴿وَهُدُوا﴾ ھەر وہا رینمونی کر اون ﴿إِلَى صِرَاطِ الْحَمِيدِ﴾ بۆ رینگای (خوای)
 سوپاس کر او ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بیگومان ئەوانہی بی باوہر بوون ﴿وَيَصُدُّونَ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ وہ
 رینگری (موسلمانان) دە کہن لە رینگای خوا ﴿وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ وہ لە (رۆشتن بۆ) مزگوتی حەر ام
 (بۆ کہ عہ) ﴿الَّذِي جَعَلْتَهُ﴾ کہ ئەو یمان داناوہ (بۆ خوا پەرستی) ﴿لِلنَّاسِ سَوَاءً﴾ بۆ ھەموو خەلکی
 یە کسانہ ﴿الْعَکْهَفِ فِيهِ وَالْبَادِ﴾ چ ئەوانہی لەو یدان یان لە دورەوہ بۆی دین ﴿وَمِنْ بَرِّدٍ فِيهِ﴾ وہ ھەر
 کہس بیہویت لەوی (لە مزگوتی حەر ام) ﴿بِإِلْحَادٍ يُظْلِمُ﴾ مہیلی لە ھەق لادان زولم و ستەم بکات
 ﴿نَذْقُهُ﴾ پئی دە چیژین ﴿مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ﴾ سزای نازاردەر ﴿وَإِذْ بَوَّأْنَا لِإِبْرَاهِيمَ﴾ (بیر یان بخرەوہ)
 کاتیک دیاریمان کرد بۆ ئیراھیم (علیہ السلام) ﴿مَكَانَ الْبَيْتِ﴾ جینگای کہ عہ ﴿أَنْ لَّا تُشْرِكَ لِي
 شَيْئًا﴾ (پیمان ووت) ھیچ شتیک مە کہرە ھاو بہ شم ﴿وَوَظَّيَّرَ بَيْنِي﴾ و مالہ کہم (مزگوتی حەر ام)
 پاک بکەرەوہ ﴿لِلْعَاقِبِينَ﴾ بۆ تەواف کەر ان ﴿وَالْقَائِمِينَ وَالرَّكَّعِ السُّجُودِ﴾ و بۆ نوێژ گەر ان (بہ پیوہ)
 و کورنوش و سوژدہ بہر ان ﴿وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ﴾ وہ جاریدہ بہ ناو خەلکیدا ﴿بِالْحَجِّ﴾ بۆ حج کردن
 ﴿يَأْتُوكَ رِجَالًا﴾ دین بۆ لات (بۆ حج) بہ پیادہ. ﴿وَعَلَى كُلِّ ضَامِرٍ﴾ و بە سوار ھەموو ووشترینکی
 لاواز (لە بەر ئەوہی) ﴿بِأَمْرٍ مِنْ كُلِّ فِجٍّ عَمِيقٍ﴾ کہ لە ھەموو رینگاہہ کی دورەوہ دین ﴿﴿
 ﴿لِيَشْهَدُوا مَنَافِعَ لَهُمْ﴾ تا نامادہی جوڑہا سوود و قازانجی خویمان بین ﴿وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ﴾
 وہ ناوی خوا بیہن (کاتیک قوربانی سەر دە برن) ﴿فِي آيَاتٍ مَّعْلُومَاتٍ﴾ لە رۆژانیککی دیاری کر او دا
 ﴿عَلَىٰ مَارَاقِفِهِمْ مِنْ بَيْمَةِ الْأَنْعَامِ﴾ لە سەر ئەو نازہ لانہی خوا پئی داوون ﴿فَكُلُوا مِنْهَا﴾ جا
 لەو (گوشتی قوربانیانہ) بخون ﴿وَأَطْعِمُوا الْبَائِسَ الْفَقِيرَ﴾ وہ بیدەن بە نەداران و ھەژاران ﴿﴿
 ﴿ثُمَّ لِيَقْضُوا تَفَثَهُمْ﴾ دوا (سەر برینی قوربانی) چلک و پیسی (موو و نینوک) لابەن بە خوینانہوہ
 ﴿وَلِيُوفُوا نُذُورَهُمْ﴾ وہ نەزرہ کانیان جیبہ جی بکەن ﴿وَلِيَطَّوَفُوا﴾ و تەواف (ی ئیفاضہ) بکەن
 ﴿بِأَمْرٍ مِنَ الْعَتِيقِ﴾ بە دەوری مالی دیرین و بہرێزدا (بە دەوری کہ عہدا) ﴿﴿
 ﴿بِاسِي حَجِّ بَوِ﴾ ﴿وَمَنْ يُعْظَمِ﴾ جا ھەر کہس بیاریزیت و بہ گەرہی بگریت ﴿حُرْمَتِ اللَّهِ﴾
 سنوورہ کانی خوا ﴿فَهَوَّخَ إِلَيْهِ﴾ ئەوہ بۆ خووی چاکترہ ﴿عِنْدَ رَبِّهِ﴾ لای پەرور دگاری
 ﴿وَأَحَلَّتْ لَكُمْ الْأَنْعَامَ﴾ وہ گوشتی نازہل (مەر، بز، مانگا، و شتر) بۆ ئیوہ حە لال کر اوہ
 ﴿إِلَّا مَا شِئْنَا عَلَيْكُمْ﴾ جگہ لەوانہی بۆتان باس دە کریت (وہک مردارەوہ بوو، یان بوغیری خودا
 سەر بر او) ﴿فَأَجْتَبُوا﴾ کہ واتە خۆتان دوور بخەنەوہ ﴿الْرَّحْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ﴾ لەو پیسیہ کہ بتە کانہ
 ﴿وَأَجْتَبُوا قَوْلَ الزُّورِ﴾ ھەر وہا خۆتان بیاریزن لە قسہی درۆو نارہوا ﴿﴿

حَفَاءَ لِلَّهِ غَيْرَ مُشْرِكِينَ بِهِ ۚ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا خَرَّ مِنَ
 السَّمَاءِ فَتَخْطَفُهُ الطَّيْرُ أَوْ تَهْوِي بِهِ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحِيقٍ
 ﴿٢١﴾ ذَلِكَ وَمَنْ يُعِظْمَ شَعَائِرَ اللَّهِ فَإِنَّهَا مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ ﴿٢٢﴾
 لَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ مَحَاهُهَا إِلَىٰ الْبَيْتِ الْعَتِيقِ
 ﴿٢٣﴾ وَلِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا لِّيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَىٰ
 مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةٍ الْأَنْعَامِ فَالْهُكْمُ لِلَّهِ وَالْحَدُّ لَهُ ۚ
 أَسْلَمُوا وَبَشِّرِ الْمُخْبِتِينَ ﴿٢٤﴾ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَّتْ
 قُلُوبُهُمْ وَالصَّابِرِينَ عَلَىٰ مَا أَصَابَهُمْ وَالْمُقِيمِي الصَّلَاةِ
 وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿٢٥﴾ وَالْبَدَنَ جَعَلْنَاهَا لَكُمْ مِنْ شَعَائِرِ
 اللَّهِ لَكُمْ فِيهَا خَيْرٌ فَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا صَوَافٍ فَإِذَا وَجَبَتْ
 جُنُوبُهَا فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطِعُوا الْقَانِعَ وَالْمُعْتَرَّ كَذَلِكَ سَخَّرْنَاهَا
 لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٢٦﴾ لَنْ نَبَالَ اللَّهُ لَحُومَهَا وَلَا دِمَائَهَا
 وَلَكِنْ نَبَالَهُ التَّقْوَىٰ مِنْكُمْ كَذَلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ لِتُكَبِّرُوا
 اللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدَىٰكُمْ وَبَشِّرِ الْمُحْسِنِينَ ﴿٢٧﴾ ۚ إِنَّ اللَّهَ يُدْفِعُ
 عَنِ الَّذِينَ ءَامَنُوا ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ كَفُورٍ ﴿٢٨﴾

﴿حُفَاءَ لِلَّهِ﴾ گہردن کہ چ بن بؤ خوا (خوتان لہ ہموو بیرو باوہ رینکی لار دوور بگرن) ﴿عِزُّ مُشْرِكِينَ بِئِهِ﴾ ہاوبہش ہر بار دہر مہ بن بؤ خوا ﴿وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ﴾ جا ہر کہس ہاوبہش بؤ خوا دابنیت ﴿فَكَانَ مَا﴾ ئەوہ وەك ئەوہ وایہ ﴿حَرَمِنَ السَّمَاءِ﴾ لہ ئاسمان کہ وتبیتہ خواروہ ﴿فَتَخَطَّفَهُ الظَّبْرُ﴾ ئەمجا بالندہ (لہ ہہ وادا) بہ ہلہ ہبفر تبتت (وبار چہ پار چہی بکات) ﴿أَوْ تَهْوَى بِهٖ الرَّيْحُ﴾ یا باہ کی توند بیبات ﴿فِي مَكَانٍ سَجِيحٍ﴾ بؤ جیگاہ کی زور دور (چؤلہ وانی) ﴿ذَلِكَ﴾ ئەمہ (کہ باسکرا نمو وونہی ہاوبہش دانان بوو بؤ خوا) ﴿وَمَنْ يُعْظَمْ شَعْبًا لِلَّهِ﴾ وە ہہر کہس دروشمہ کانی (نایینی) خوا بہ گہورہ راگریت ﴿فَاتَّهَا﴾ جا بہ راستی ئەو کارہ ﴿مِنَ تَقْوَى الْقُلُوبِ﴾ لہ خوا ترسی دلہ کانیانہ وہیہ (وتقوا کارن) ﴿لَكُمْ فِيهَا مَتَاعٌ﴾ بؤ ئیوہ لہو (نازہ لانہ) دا چہند سوود وەر گرتنیک ہہیہ (وہك سوار بوون، خوار دنی شیریان) ﴿إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ (جگہ لہ مانہیش دہ توانن سوودیان لیٰ ببینن بہ شیوہیہك زبانیان ہی نہ گات) تاکاتی دیاری کراو (بؤ سہر برینان) ﴿تُبَيِّهَا﴾ کہ شونتی (سہر برینی) ئەوانہ ﴿إِلَىٰ الْآبَتِ الْعَتِيقِ﴾ کاتیکہ دہ گنہ مالی دیرینی (کہ عہہ) ﴿وَالِكُلِّ أُمَّةٍ﴾ وە بؤ ہموو ئوممہ تبتك ﴿جَعَلْنَا مَنَسَكًا﴾ قوربانی کردنمان داناوہ ﴿لِيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ﴾ بؤ ئەوہی ناوی خوا بہن ﴿عَلَىٰ مَا رَزَقَهُم مِّن بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ﴾ (کاتی سہر برین) لہ سہر ئەو نازہ لانہی خوا ہی داون ﴿فَاللَّهُ كَمِٰلِ اِلٰهٍ وَحْدٌ﴾ جا خوا ی ئیوہ بہر ستر اوئی نہنہایہ ﴿قَلًا وَّأَسْمًا﴾ کہوانہ تہنہا ملکہ چی ئەو بن ﴿وَبَشِّرِ الْمُخْتَبِينَ﴾ وە مژدہ بدہ بہ ملکہ چان و خو بہ کہم زنان ﴿الَّذِينَ إِذَا دُكِرَ لِلَّهِ﴾ ئەوانہی ہہر کاتیک ناوی خوا برا ﴿وَجِلَّتْ قُلُوبُهُمْ﴾ دلہ کانیان دہترسی (دہلہرزنت) ﴿وَالضَّالِّينَ عَلَىٰ مَا أَصَابَهُمْ﴾ وە نارام گرن لہ سہر ئەوہی تووشیان دہبی (لہ ناخوشی) ﴿وَالْمُقِيمِي الصَّلَاةِ﴾ وە بہ جیٰ ہینہرانی نوئزہ کانیانن ﴿وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ﴾ وە لہو رزق روزیہی ہیمن داون دہبہ خوشن ﴿وَالَّذِينَ﴾ ئەو ووشترہ گہورہ و قہلہوانہ (دہ برین لہ بیت الحرام سہر دہ برین) ﴿جَعَلْنَاهَا لَكُم مِّن شَعَائِرِ اللَّهِ﴾ ئیمہ کردومانہ تہ دروشمی خوا بؤ ئیوہ ﴿لَكُمْ فِيهَا خَيْرٌ﴾ بؤ ئیوہ لہ واند اخیر و چاکہ ہہیہ ﴿فَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا﴾ کہوانہ (کاتی کردنیان بہ قوربانی) ناوی خوا یان لہ سہر بہینن ﴿صَوَافٍ﴾ لہ کاتیکدا لہ سہر سیٰ ہل و ہستان و دہستی چہ بیان بہ سراوہ تہوہ (لہ بہر ئەوہی و شتر بہ پیوہ سہر دہ بر دیت) ﴿فَإِذَا رَجَبَتْ جُوبُهَا﴾ جا کاتیک کہوتنہ سہر زوی بہ تہنشتدا (کاتیک گیانیان دہر چو) ﴿فَكُلُّوا مِنْهَا﴾ ئەوہ لہ گۆشتہ کہیان بخون ﴿وَأَطْعَمُوا الْقَائِعَ وَالْمَعْرَةَ﴾ وە بیدہن بہ ہزاران و سوالکہران ﴿كَذَلِكَ سَخَّرْنَاهَا لَكُمْ﴾ ئا بہو جورہ ئەو مالانانہ مان بؤ ئیوہ رامہیناوہ ﴿لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ ئا سوپاس گوزارین بؤ خوا ﴿لَنْ يَنَالَ اللَّهُ﴾ ہہ گیز ناکات بہ خوا ﴿لِحُومِهَا وَلَا دِمَائِهَا﴾ نہ گۆشتی ئەو (قوربانیانہ) نہ خوننیان ﴿وَلَكِنْ يَنَالُهُ التَّقْوَىٰ مِنكُمْ﴾ بہ لام ئەوہی بہ خوا دہ گات تہقوا و پاریز کاری ئیوہیہ ﴿كَذَلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ﴾ ئا بہو جورہ ئەو مالانانہی بؤ ئیوہ رامہیناوہ ﴿لِيُذَكِّرُوا لِلَّهِ﴾ بؤ ئەوہی خوا بہ گہورہ بگرن (یادی بکەن) ﴿عَلَىٰ مَا هَدَيْنَاكُمْ﴾ لہ سہر ئەوہی ریتمونوی کردوون (بؤ سہر ئاینی پیروزی ئیسلام) ﴿وَبَشِّرِ الْمُحْسِنِينَ﴾ وە مژدہ بدہ بہ چاکہ کاران ﴿إِنَّ اللَّهَ يُدْفِعُ﴾ بہ راستی خوا بہر گری ویشتیوانی دہ کات ﴿عَنِ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ لہوانہی کہ ہر وایان ہیناوہ ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ﴾ بیگومان خوا خوشی ناوی ﴿كُلَّ خَوَّانٍ كُفُورٍ﴾ ہموو خیانہ تکار و بی باوہر و کافر نیک ﴿۸۸﴾

أذن للذين يقاتلون بأنهم ظالموا وإن الله على نصرهم لقدير
 ﴿٣٩﴾ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَنْ يَقُولُوا
 رَبُّنَا اللَّهُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَهَدَمَتْ
 صَوَامِعُ وَبِيَعٌ وَصَلَوَاتٌ وَمَسَاجِدُ يُذْكَرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ
 كَثِيرًا وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ وَإِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ
 عَزِيزٌ ﴿٤٠﴾ الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ
 وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ
 وَلِلَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ﴿٤١﴾ وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ
 قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَثَمُودٌ ﴿٤٢﴾ وَقَوْمُ إِبْرَاهِيمَ وَقَوْمُ
 لُوطٍ ﴿٤٣﴾ وَأَصْحَابُ مَدْيَنَ وَكَذَّبَ مُوسَىٰ فَأَمَلَيْتُ لِلْكَافِرِينَ
 ثُمَّ أَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿٤٤﴾ فَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْنٍ
 أَهْلَكْنَاهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ فِيهَا خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا وَبِئْرٍ
 مُعْتَلَّةٍ وَقَصْرِ مَشِيدٍ ﴿٤٥﴾ آفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَتَكُونَ
 لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا أَوْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا فَإِنَّهَا
 لَا تَعْمَى الْأَبْصَارُ وَلَكِنْ تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ ﴿٤٦﴾

﴿أَذِّنْ﴾ ریگه درا (به‌جنگ و جهاد کردن) ﴿لِّلَّذِينَ يُقَتِّلُونَ﴾ به‌ئو (موسلمانان‌هی) شه‌ریان له‌گه‌لدا ده‌کریت ﴿يَأْتَهُمْ طُمُوءًا﴾ له‌بهر ئه‌وه‌ی که به‌راستی سته‌میان لی‌کراوه ﴿وَإِنَّ اللَّهَ﴾ وه‌ بیگومان خوا ﴿عَلَىٰ نَهْرِهِمْ لَقَدِيرٌ﴾ بۆ سه‌رخستنیان به‌توانایه ﴿الَّذِينَ أُخْرِجُوا﴾ ئه‌وانه‌ی که دهر کران ﴿مِّن دُبُرِهِمْ يَخِرُّونَ﴾ له‌مال و ولاتیان به‌ناهق ﴿إِلَّا أَن يَتَّقُوا﴾ ته‌نها (گوناهیان ئه‌وه‌بوو) که ده‌یان ووت ﴿رَبَّنَا اللَّهُ﴾ په‌روه‌ر دگارمان خویبه ﴿وَلَوْلَا دَفَعَهُ اللَّهُ النَّاسَ﴾ وه‌ئه‌گه‌ر خوا خه‌لکی له‌ناو نه‌بردایه ﴿بَعْضُهُمْ بَعْضٌ﴾ هه‌ندیکیان به‌هندیکی تریان ﴿لَهَدَمَتْ﴾ بیگومان دهر و خیترا (ویران ده‌کرا) ﴿صَوْمِعٌ﴾ دیر (خه‌لوه‌نگه) ﴿وَبَيْعٌ﴾ و کلیسا ﴿وَصَلَوَاتٌ﴾ و که‌نیسه ﴿وَمَسَاجِدٌ﴾ مزگه‌وته‌کان ﴿يُذَكِّرُ فِيهَا أَسْمَاءَ اللَّهِ كَثِيرًا﴾ که بادی خوا له‌و (په‌رستگایانه) دا زور ده‌کرا ﴿وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَن يَدِينُ﴾ وه‌ بیگومان خوا یارمه‌تی که سانیک ئه‌دات (وسه‌ریان ده‌خات) ﴿يَنْصُرُهُ﴾ که یارمه‌تی (دینی) خوا ده‌دهن ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ به‌راستی خوا ﴿الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ﴾ به‌هینز و بالاده‌ست و به‌توانایه ﴿الَّذِينَ إِن مَّكَّنْتَهُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ ئه‌وانه‌ی ئه‌گه‌ر ده‌سه‌لا تمان پیدان له‌زه‌ویدا ﴿أَقَامُوا الصَّلَاةَ﴾ به‌چاکی نویژ به‌جی ده‌هینن ﴿وَأَتُوا الزَّكَاةَ﴾ وه‌زه‌کات ده‌دهن ﴿وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ﴾ و فه‌رمان ده‌دهن به‌چاکه ﴿وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ و به‌رگری ده‌کهن له‌خرابه ﴿وَاللَّهُ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ﴾ و سه‌رئه‌نجامی هه‌موو کاره‌کان ته‌نها به‌ده‌ست خویبه ﴿وَإِن يُكَذِّبُوكَ﴾ وه‌ئه‌گه‌ر (بی‌باوه‌ران) تو به‌دروژن ده‌زانن و باوه‌رت بی‌ناکهن ﴿فَقَدْ كَذَّبْتَ قَبْلَهُمْ﴾ ئه‌وه‌ بیگومان پیش ئه‌وانیش (گه‌لانی تر) باوه‌ریان نه‌کرد (به‌بیغه‌مبه‌ره‌کانیان) ﴿قَوْمٌ نُوحٍ وَعَادٌ وَثَمُودٌ﴾ (وه‌ك) گه‌لی نوح و عاد و سه‌موود ﴿وَقَوْمُ إِبْرَاهِيمَ وَقَوْمُ لُوطٍ﴾ وه‌گه‌لی ئیبراهیم و گه‌لی لوط ﴿وَإِصْحَابُ مَدْيَنَ﴾ هه‌روه‌ها یارانی مه‌دیه‌ن (هوزی شوعه‌یب) ﴿وَكَذَّبَ مُوسَىٰ﴾ وه‌مووساش به‌دروژن دانرا ﴿فَأَمَلَيْتُ لِّلْكَافِرِينَ﴾ ئه‌مجا (بۆ ماوه‌یه‌ك) مؤله‌تی بی‌باوه‌راندما ﴿ثُمَّ أَخَذْنَاهُمُ﴾ دواتر توله‌م لی‌سه‌ندن و گرتمن ﴿فَكَيْفَ كَان تَكْوِيرٌ﴾ جا چۆن بوو به‌گزا چوونی ئیمه (له‌وان) ﴿فَكَانَ مِن قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا﴾ ئه‌مجا چه‌نده‌ها شار و دیها تمان ویران کرد ﴿وَهِيَ ظَالِمَةٌ﴾ که (خه‌لکه‌ه‌ی) سته‌مکار بوون ﴿فَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا﴾ ئه‌و (شارانه دیواری خانوه‌کانی) که ووتبوون به‌سه‌ر سه‌ربانه‌کانیاندا ﴿وَبِئْسَ مَعْطَلَةٌ﴾ وه‌چه‌نده‌ها بیر بی‌خاوه‌ن بوون (له‌کار که ووتبوون) ﴿وَقَصْرٍ مَّشِيدٍ﴾ وه‌چه‌نده‌ها کوشکی به‌ررز و بلند (بی‌خاوه‌ن بوون) ﴿أَفَلَا يَسِيرُونَ فِي الْأَرْضِ﴾ ده‌ی نایا ئه‌وانه به‌زه‌وی دا نه‌گه‌راون ﴿فَتَكُون لَهُمْ قُلُوبٌ﴾ تا دلیان هه‌بیت ﴿يَعْقِلُونَ بِهَا﴾ بیری بی‌بکه‌نه‌وه (له‌و ویران بوونه) ﴿أَوَلَا إِذْ نَادَىٰ بِسْمِعُونَ بِهَا﴾ یان گویان هه‌بیت گویی بی‌بگرن (بۆ‌راستی) ﴿فَاتَّهَا لَا تَعَىٰ الْأَبْصَارُ﴾ له‌راستی دا چاوه‌کان کویر نابن ﴿وَلَكِن تَعَىٰ الْقُلُوبُ﴾ به‌لکو ئه‌و دلانه کویر ده‌بن ﴿الَّتِي فِي الْأُصْدُورِ﴾ که له‌سینه‌کاندان ﴿۵﴾

وَيَسْتَعِجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ وَإِنَّ يَوْمًا
 عِنْدَ رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ ﴿٤٧﴾ وَكَأَيِّن مِّن
 قَرْيَةٍ أَمَلَيْتُ لَهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ ثُمَّ أَخَذْتُهَا وَإِلَى الْمَصِيرِ
 ﴿٤٨﴾ قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا أَنَا كُرْهُ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٤٩﴾ فَأَلَّذِينَ
 ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٥٠﴾
 وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي ءَايَاتِنَا مُعْجِزِينَ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ
 الْجَحِيمِ ﴿٥١﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ إِلَّا
 إِذَا تَمَتَّى أَلْقَى الشَّيْطَانُ فِي أُمْنِيَّتِهِ فَيَنسَخُ اللَّهُ مَا يُلْقِي
 الشَّيْطَانُ ثُمَّ يُحْكِمُ اللَّهُ ءَايَاتِهِ ءَ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٥٢﴾ لِيَجْعَلَ
 مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ فِتْنَةً لِلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ وَالْقَاسِيَةَ
 قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿٥٣﴾ وَلِيَعْلَمَ
 الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَيُؤْمِنُوا بِهِ
 فَتُخْبِتَ لَهُ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ اللَّهَ لَهَادِ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِلَى صِرَاطٍ
 مُسْتَقِيمٍ ﴿٥٤﴾ وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي مِرْيَةٍ مِّنْهُ حَتَّى
 تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً أَوْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ يَوْمَ عَقِيمٍ ﴿٥٥﴾

﴿وَسْتَغْفِرُونَكَ بِالْعَدَابِ﴾ وه‌ئه‌وان (قوره‌یش به‌گالته‌وه) به‌به‌له‌ داوای سزات لی ده‌که‌ن ﴿وَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ﴾ له‌کاتیکدا هه‌رگیز خوا بیچه‌وانه‌ی به‌لینی خوی ناکات ﴿وَلَنْ يَوْمًا عِنْدَ رَبِّكَ﴾ و بیگومان پوژتیک لای په‌روه‌ردگارت ﴿كَأَنَّ سَنَةً﴾ وه‌که‌هه‌زار سال وایه ﴿وَمَا تَعْدُونَ﴾ له‌و سالانه‌ی ئیوه‌ده‌یژمیرن ﴿وَكَأَنَّ مِنَ قَرِيْبَةٍ أُمَّيْتُ لَهَا﴾ وه‌(خه‌لکی) چه‌نده‌ها شار و گوند (هه‌بوون) مؤله‌تم دان ﴿وَهِيَ ظَالِمَةٌ﴾ که‌سته‌مکار بوون ﴿ثُمَّ أَخَذْنَاهَا﴾ له‌باشان توله‌م لی سه‌ندن (وله‌ناوم بردن) ﴿وَالْوَالِي الْمَصِيْرُ﴾ وه‌هه‌ر بولای من ده‌گه‌رینه‌وه ﴿فَلْيَأْتِيَهَا النَّاسُ﴾ بلی ئه‌ی خه‌لکینه ﴿إِنَّمَا أَنَا لَكَ﴾ بیگومان من بو ئیوه‌ته‌نها ﴿بَدِيْرٌ مُّبِيْرٌ﴾ ترسینه‌ریکی ئاشکرام ﴿فَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئه‌مجا ئه‌وه‌که‌سانه‌ی بر وایان هیناو ﴿وَعَمَلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وه‌کرده‌وه‌چاکه‌کانیان کرد ﴿لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيْمٌ﴾ لیخو شبوون و پوژزیه‌کی به‌نرخ و فراوانیان بو‌ئاماده‌یه ﴿وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا﴾ وه‌ئه‌وانه‌ی هه‌ولیان داوه‌بو (دزایه‌تی) ئایه‌ته‌کانی ئیمه ﴿مُعْجِزِيْنَ﴾ ناتوانا و ده‌سته‌پاچه‌ن ﴿أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيْمِ﴾ ئه‌وانه‌ها و له‌ی دوزه‌خن ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ﴾ وه‌ئیمه‌له‌پیش تو نه‌مان نار دووه ﴿مِنْ رَّسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ﴾ هه‌یچ ره‌وانه‌کراو یان بیغه‌مبه‌ریک ﴿إِلَّا إِذَا تَمَخَّيْتُمْ﴾ مه‌گه‌ر هه‌ر کاتیک (په‌راوی خودای) خویندبیته‌وه‌بو‌گه‌له‌کی ﴿الْفَى الشَّيْطَانُ فِي أُمْنِيَّتِهِ﴾ شه‌یتان گومان و وه‌سوه‌سه‌ی ده‌خسته‌ناو خوینراوه‌که‌یه‌وه (تا خه‌لک باوه‌ری پی نه‌هینن) ﴿فَيَسْخُ اللَّهُ﴾ ئه‌مجا خوا لایده‌بات (بوچه‌لی ده‌کاته‌وه) ﴿مَا يَلْقَى الشَّيْطَانُ﴾ ئه‌وه‌ی شه‌یتان داویتی به‌گویی خه‌لکدا (له‌وه‌سوه‌سه‌ و دل‌ه‌راوکی و دوودلی) ﴿فَرِيْحٌ كَرِيْمٌ﴾ پاشان خوا ئایه‌ته‌کانی خوی ده‌چه‌سپینی ﴿وَاللَّهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ﴾ وه‌خوا زانای کاردرسته ﴿يَجْعَلُ مَا يَلْقَى الشَّيْطَانُ﴾ له‌بهر ئه‌وه‌ی ئه‌و گومانانه‌ی شه‌یتان ده‌بیخاته‌(دل‌ه‌کان خوا) ده‌یکاته ﴿فِي سَنَةِ الْذِيْنَ﴾ (هوی) تاقیکردنه‌وه‌بو‌ئه‌وانه‌ی ﴿فِي قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ وَالْقَاسِيَةُ قُلُوْبُهُمْ﴾ نه‌خوشی له‌دلیندایه‌ی و (ئه‌وانه‌ی) دلین ره‌قه ﴿وَإِنَّ الظَّالِمِيْنَ﴾ وه‌به‌راستی سته‌مکاران ﴿لَفِي شِقَاقٍ بَعِيْدٍ﴾ له‌دزایه‌تی به‌کی زور دوور (له‌راستی) دان ﴿وَلِيَعْلَمَ الَّذِيْنَ﴾ وه‌بو‌ئه‌وه‌بزانن ئه‌و که‌سانه‌ی ﴿أُوْتُوا الْعِلْمَ﴾ که‌زانباریان پی‌دراوه ﴿أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ﴾ بیگومان ئه‌م (قورئان) ه‌راسته‌که‌له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگارت ه‌وه‌﴿فِي قُلُوْبِهِمْ﴾ یه‌تا باوه‌ری پی‌بیتن (بهرده‌وام بن له‌سه‌ری) ﴿فَتَخَيَّبَتْ لَهُ قُلُوْبُهُمْ﴾ وه‌دل‌ه‌کانیان ملکه‌ج و به‌ئارام بیی بو‌ئه‌و (خوا) ﴿وَإِنَّ اللَّهَ لَهَادٍ﴾ وه‌بیگومان خوا هی‌دایه‌تده‌ری ﴿الَّذِيْنَ آمَنُوا﴾ ئه‌و که‌سانه‌یه‌که‌باوه‌ریان هیناو ﴿إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيْمٍ﴾ بو‌سه‌ر ریگای راست ﴿وَلَا يَزَالُ الَّذِيْنَ كَفَرُوا﴾ به‌رده‌وام ئه‌و که‌سانه‌ی بی‌باوه‌رن ﴿فِي مَرِيْئَتِهِ﴾ له‌گومانان دهرباره‌ی قورئان ﴿حَتَّى تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً﴾ هه‌تا له‌ناکاودا پوژزی دوابی به‌خه‌یان ده‌گریت ﴿أَوْ يَأْتِيَهُمْ﴾ یا به‌خه‌یان ده‌گریت (ودیت بویان) ﴿عَدَابٌ يَوْمَ عَقَبِيْرٍ﴾ سزای پوژزیکه‌ نه‌زوک و بی‌خیر (که‌پوژزی قیامه‌ته) ﴿

الْمَلِكُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ يَخْضَعُونَ كُفْرًا فَالَّذِينَ ءَامَنُوا
 وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٥٦﴾ وَالَّذِينَ
 كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فُولَتْكَ لَهُمْ عَذَابٌ
 مُهِينٌ ﴿٥٧﴾ وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ قُتِلُوا
 أَوْ مَاتُوا لَيَرْزُقَنَّهُمُ اللَّهُ رِزْقًا حَسَنًا وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ
 خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿٥٨﴾ لِيَدْخُلَنَّهُمْ مَدْخَلًا يُرْضَوْنَهُ
 وَإِنَّ اللَّهَ لَعَلِيمٌ حَلِيمٌ ﴿٥٩﴾ * ذَلِكَ وَمَنْ عَاقَبَ بِمِثْلِ
 مَا عُوقِبَ بِهِ ثُمَّ بُغِيَ عَلَيْهِ لَيَنْصُرَنَّهُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ
 لَعَفُوفٌ غَفُورٌ ﴿٦٠﴾ ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي
 النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ
 بَصِيرٌ ﴿٦١﴾ ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ
 مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿٦٢﴾
 الْمُرْتَدَّانَ اللَّهُ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَتُصْبِحُ الْأَرْضُ
 مُخْضَرَّةً إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ ﴿٦٣﴾ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ
 وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٦٤﴾

﴿الْمَلِكُ يَوْمَ يَدْعُ رَبَّهُ﴾ دہسہ لات و باشاہی تی لہو رُوژہ دا تہنہا بُو خواہیہ ﴿يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ﴾ لہ نیوانیاندہ دادوہری دہکات ﴿فَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ تہ مجا تہو کہ سانہی باوہر بان ہینا ہو کردوہہ چاکہ کانیان کردوہہ ﴿فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ﴾ لہ بہہ شستانی ہر نازو نیعمت دان ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وہ تہو کہ سانہی بی باوہر بوون ﴿وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ وہ تہا تہ کانی ئیمہیان بہ درؤ دہزانی ﴿فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ﴾ بُو تہوانہ ہہیہ ﴿عَذَابٌ مُّهِينٌ﴾ سزای ریسوا کہر ﴿وَالَّذِينَ هَاجَرُوا﴾ وہ تہو کہ سانہی کوچیان کردوہہ ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ لہر یگای خوادا ﴿ثُمَّ قَاتَلُوا أَوْ مَاتُوا﴾ پاشان کوژران (شہید بوون) یان مردن ﴿لَيَرْزُقَنَّهُمُ اللَّهُ رِزْقًا حَسَنًا﴾ بینگومان خوا رزق و رُوژہ کی چاکیان دہداتی ﴿وَإِنَّ اللَّهَ﴾ وہ بینگومان خوا ﴿لَهُوَ خَيْرُ الرَّزُقِينَ﴾ چاکترینی رُوژی دہرانہ ﴿لَيَدْخُلَنَّهُمْ دُخْلًا بَرَصُورَةً﴾ سویند بہ خوا، خوا تہوانہ دہخاتہ جیگاہہ کہ پینی رازی دہبن ﴿وَإِنَّ اللَّهَ لَعَلِيمٌ حَلِيمٌ﴾ وہ بینگومان خوا زانای لہسہر خوہیہ ﴿ذَٰلِكَ﴾ تہمہی (باسمان کرد بوٹ) ﴿وَمَنْ عَاقَبَ﴾ وہ ہہر کہ سیک تُولہی خوئی بسینیت (لہدسہس درئیژی کہر) ﴿بِمِثْلِ مَا عُوبَ بِهِ﴾ بہوینہی تہو ستہمہی لینی کراوہ ﴿ثُمَّ بُعِيَ عَلَيْهِ﴾ لہدوای تہوہ جاریکی تر دہست درئیژی بکریتہ سہر ﴿لَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ﴾ تہوہ بینگومان خوا یارمہتی دہدات (سہری دہخات) ﴿إِنَّ اللَّهَ لَعَفُوءٌ غَمُورٌ﴾ بہرہستی خوا چاوپوشی کہری لیبور دہیہ ﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ﴾ تہم (سہر خستہنی خوا) لہبہر تہوہیہ بہرہستی خوا ﴿يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ﴾ تہوہندہ بہدہسہ لاتہ) شہو دہباتہ ناو رُوژہوہ (کاتیک شہو درئیژ تر بیت لہرؤژ) ﴿وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ﴾ وہرؤژ دہباتہ ناو شہوہوہ ﴿وَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ﴾ وہ بینگومان خوا بیسہری بینایہ ﴿ذَٰلِكَ﴾ تہمہہ ﴿بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ﴾ لہبہر تہوہیہ بہرہستی ہہر خوا ہق و راستہ ﴿وَإِنَّ مَا يَتَعُونَ مِنْ دُونِهِ﴾ وہ بینگومان تہوہی جگہ لہ خوا ہاواری لی دہ کہن (ودہپہرستن) ﴿هُوَ الْبَاطِلُ﴾ ہہر تہو بہتال و ناراستہ ﴿وَإِنَّ اللَّهَ﴾ وہ بہرہستی خوا ﴿هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ﴾ ہہر خوئی بہرزو بلندو گہورہیہ ﴿الَّذِينَ﴾ ثایا نابینی ﴿أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ﴾ کہ بہرہستی خوا باراندوہیہتی ﴿مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ لہ تاسمانہوہ باران ﴿فَنُصِّحَ الْأَرْضَ مُخْضِرَةً﴾ (بہوئی تہو بارانہوہ) زہوی سہوز دہبیت (بہرہوہ) ﴿إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ﴾ بینگومان خوا ووردبینی ناگاہیہ (بہ ہموو شتیک) ﴿لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ﴾ ہہر بُو خواہیہ تہوہی لہ تاسمانہ کانہ ﴿وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ و تہوہیشی لہ زہویدایہ ﴿وَإِنَّ اللَّهَ﴾ وہ بہرہستی خوا ﴿لَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَمِيدُ﴾

ہہر خوئی بی نیاز و دہولہ مہندہ و شایستہی سوپاسہ ﴿۱۶﴾

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَافِي الْأَرْضِ وَالْفُلْكَ تَجْرِي
 فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَيُمْسِكُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا
 بِإِذْنِهِ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿٦٥﴾ وَهُوَ الَّذِي
 أَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ ﴿٦٦﴾
 لِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا هُمْ نَاسِكُوهُ فَلَا يُنْزِعُ عَنْكَ
 فِي الْأَمْرِ وَاذْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ إِنَّكَ لَعَلَىٰ هُدًى مُسْتَقِيمٌ ﴿٦٧﴾
 وَإِنْ جَدَلُوكَ فَقُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٦٨﴾ اللَّهُ يَحْكُمُ
 بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٦٩﴾
 أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ
 ذَلِكَ فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٧٠﴾ وَيَعْبُدُونَ
 مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَمْ يُنْزَلْ بِهِ سُلْطَانًا وَمَا لَيْسَ لَهُمْ بِهِ
 عِلْمٌ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَصِيرٍ ﴿٧١﴾ وَإِذْ أَتَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا
 بَيِّنَاتٍ تَعْرِفُ فِي وُجُوهِ الَّذِينَ كَفَرُوا الْمُنْكَرَ يَكَادُونَ
 يَسْطُونِ بِالَّذِينَ يَتْلُونَ عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا قُلْ أَفَأَنْبِيءُكُمْ بِشَرٍّ مِنْ
 ذَلِكُمُ النَّارِ وَعَدَهَا اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَبَشِّرِ الْمَصِيرُ ﴿٧٢﴾

﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ﴾ نایا نابینی (نازانی) بہرہ راستی خوا ﴿سَخَّرَ لَكُمْ مَافِي الْأَرْضِ﴾ رامی ہیناوه بوتان و خستویہ تہہ خزمہ تانہ وہ ہہ موو ٹہو شتانہ ی لہ زہ ویدایہ ﴿وَأَلْفَاكَ تَجْرِي﴾ وہ کہشتی (رام ہیناوه بوتان) ودہروات ﴿فِي الْبَحْرِ بِأَمْرٍ﴾ بہناو دہریادا بہ فہرمانی ٹہو (بہ فہرمانی خوا) ﴿وَمُوسَىٰ السَّمَاءَ﴾ وہ ٹاسمانی راگیر کردوہ ﴿أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ﴾ تانہ کہویت بہ سہر زہ ویدا ﴿إِلَّا بِإِذْنِي﴾ مہ گہر بہ فہرمانی ٹہو نہ بیت ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ بہرہ راستی خوا ﴿بِالْأَنبِيَاءِ لِرَبِّهِمْ﴾ دلسوز و میہرہ بانہ بہرانبہر بہ خہ لکی ﴿وَهُوَ الَّذِي أَحْيَاكُمْ﴾ وہ ٹہو (خوا) زاتیکہ کہ زبانی پی بہ خشییون (لہ سہرہ تہای دروسکردتاناہوہ) ﴿تُرِيْبُهُمْ كَتُرْبِيْحِهِمْ﴾ دواتر دہ تانمریتت باشان زیندوونان دہ کاتہوہ ﴿إِنَّ الْأَنْسَانَ لَكَفُورٌ﴾ بینگومان خہ لکی زور ناسوپاس و سپلہن ﴿لِكُلِّ أُمَّةٍ﴾ بؤ ہہ موو ٹوممہ تیک ﴿جَعَلْنَا مَنَسِكَ﴾ شہریعت و بہرنامہ یہ کمان داناوہ ﴿هُمْ تَالِيكُوهُ﴾ ٹہوان کاربان پی کردوہ ﴿فَلَا يَنْزِعُ عَنْكَ فِي الْآخِرَةِ﴾ کہواتہ نایت (خاوہن ٹایینہ کانی تر) لہ کاری ٹاییندا کیٹشہ و ٹاژاوہ لہ گہ لدا دروست کہن ﴿وَأَدْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ﴾ وہ تو خہ لک بانگ بکہ بؤ لای بہرورد گارت ﴿إِنَّكَ لَعَلَىٰ هُدًى مُّسْتَقِيمٍ﴾ بینگومان تو لہ سہر ٹایینکی راستی ﴿وَإِنْ جَدَلُوكَ﴾ جائہ گہر دہمہ قالی و موجدہ لہ یان لہ گہ لدا کردیت ﴿فَقُلْ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ توش بلی خوا خوی چاک دہ زانی بہو کردہ وانہ ی کہ ٹیوہ دہیکہن ﴿اللَّهُ يَخْتَصِمُ بَيْنَكُمْ﴾ خوا دادوہری دہ کات لہ نیو اتانندا ﴿يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ لہ پروژی دوایدا ﴿فِيمَا كُنْتُمْ﴾ لہو شتانہ ی کہ ٹیوہ ﴿فِيهِ تَخْتَلِفُونَ﴾ تیدا جیاوازن ﴿أَلَمْ تَعْلَمْ﴾ نایا نازانی ﴿أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ﴾ بہرہ راستی خوا دہ زانی ﴿مَافِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾ بہہ موو ٹہو شتانہ ی لہ ٹاسمان و زہ ویدایہ ﴿إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ﴾ بینگومان ٹہوہ ی باسکرالہ کتیب لہ (لوح المحفوظ) دایہ ﴿إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ بہرہ راستی ٹہم (زانیاریہ ی باسکرالہ بہ لای خواوہ ٹاسانہ ﴿وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا﴾ ٹہوان جگہ لہ خوا شتیک دہ بہرستن ﴿لَمْ يَنْزَلْ بِهِ سُلْطٰنًا﴾ (خوا) ہیچ بہ لگہ یہ کی نہ نار دو تہ خواوہوہ لہ سہری ﴿وَمَا لَيْسَ لَهُمْ بِهِ عِلْمٌ﴾ وہ بینگومان خوشیان ہیچ زانیاریان دہر بارہ ی ٹہو (بہرستراوہ) نیہ ﴿وَمَا لِلظَّالِمِينَ﴾ وہ بؤ ستمہ کاران نیہ ﴿مِن نَّصِيرٍ﴾ ہیچ یارمہ تی دہر تیک ﴿وَإِذْ أَنْتَلَىٰ عَلَيْهِمْ﴾ وہ کاتی بخوینریتہوہ بویان ﴿آيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ﴾ نیشانہ روونہ کانی ٹیمہ ﴿تَعْرِفُ فِي وُجُوهِ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ لہ دم و چاوی ٹہو کہ سانہ ی پی باوہرن دہیبینی ﴿الْمُنْكَرُ﴾ پروگرژی و تورہ یی ﴿يَكَادُونَ يَسْطُونَ بِالَّذِينَ﴾ نزیکہ بہ لامار (وہیرش) بہرن بؤ ٹہو کہ سانہ ی ﴿يَتَلَوْنَ عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا﴾ کہ ٹایہ تہ کانی ٹیمہ یان بہ سہر دا دہ خوینتیتہوہ ﴿قُلْ أَفَأَنْتُمْ﴾ (ٹہی موحمہ مد ﴿بَلَىٰ﴾ نایا ہہوالتان بدہمی ﴿بَشِّرْ مِنَ الَّذِينَ﴾ بہ خرابتر لہو (پروگرژی و تورہ ییہ ی) ٹیوہ چی یہ ﴿النَّارُ﴾ ٹاگری دوزہ خہ ﴿وَعَذَابُ اللَّهِ الَّذِي كَفَرُوا﴾ کہ خوا ی گہورہ بہ لینی داوہ بہو کہ سانہ ی کہ پی باوہرن ﴿وَيَسَّ لَمُصِيرٌ﴾ چ جیکہ و ٹاکامیکی خرابہ (کہ پی ی دہ گہن) ﴿﴾

يَأْتِيهَا النَّاسُ ضُرِبَ مَثَلٌ فَاَسْتَمِعُوا لَهُ وَإِنَّ الَّذِينَ
تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ
وَإِنْ يَسْلُبْهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا لَا يَسْتَنْقِذُوهُ مِنْهُ ضَعُفَ
الطَّالِبِ وَالْمَطْلُوبِ ﴿٧٣﴾ مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِنَّ اللَّهَ
لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٧٤﴾ اللَّهُ يَصْطَفِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا
وَمِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿٧٥﴾ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ
أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٧٦﴾ يَأْتِيهَا
الَّذِينَ ءَامَنُوا أَرْكَعُوا وَاسْجُدُوا وَاعْبُدُوا رَبَّكُمْ
وَأَفْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْدَحُونَ ﴿٧٧﴾ وَجَاهِدُوا فِي
اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ هُوَ اجْتَبَاكُمْ وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ
فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ مِلَّةَ أَبِيكُمْ إِبْرَاهِيمَ هُوَ سَمَّاكُمْ
الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلُ وَفِي هَذَا لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ
وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ
وَاعْتَصِمُوا بِاللَّهِ هُوَ مَوْلَاكُمْ فَنِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ ﴿٧٨﴾

سورة الحج

﴿يَأْتِيهَا النَّاسُ﴾ ئە ی خە لکینە ﴿صُرِبَ مِثْلَ فَأَسْتَمِعُوا اللَّهَ﴾ نمو ونە بە کە هینرا وە تە وە جا گو یی بۆ بگرن
 ﴿إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ﴾ بینگومان ئە و انە ی هاواریان لێ دە کەن ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ لە جیاتی خوا ﴿أَنْ
 يَخْلُقُوا ذُبَابًا﴾ هەر گیز ناتوانن میتشیک دروست بکەن ﴿وَلَوْ أَجْتَمَعُوا لَهُ﴾ هەر چەند هەموو شیان بۆ ی
 کۆبێنە وە ﴿وَإِنْ يَسْأَلْهُمْ الذُّبَابُ شَيْئًا﴾ وە ئە گەر میتشیش شتیکیان لێ بفرینێ ﴿لَا يَسْتَقِدُّوهُ مِنْهُ﴾
 ناتوانن لێی بستی نە وە ﴿صَعَفَ الظَّالِمُ وَالْمَطْلُوبُ﴾ داواکار و داوا لێ کراو لاواز و بێ دەسە لاتن ﴿وَ
 مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ﴾ ئە و انە بە و شیوہ پێویستە خوا بناسن نە یان ناسیوہ ﴿إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ﴾
 بینگومان خوا بە توانای بە دەسە لاتە ﴿اللَّهُ يَصْطَلِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا﴾ خوا لە فریشتە کاندای
 نێردراو هەلدە بژیریت ﴿وَمِنَ النَّاسِ﴾ هەر وە هالە خە لکیش دا ﴿إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ﴾ بە راستی
 خوا بیسەری بینایە ﴿يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ﴾ خوا ناگادارە بە وە ی لە بەر دە میاندا یە
 (رووی داوہ) و بە وە ی لە دوایانە وە یە (دواتر روودە دات) ﴿وَالِي اللَّهِ تَرْجِعُ الْأُمُورُ﴾ و هەموو کارە کان
 هەر بۆ لای خوا دە گەر یتە وە ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئە ی ئە و انە ی کە باوہ رتان هینا وە ﴿أَرْكَعُوا
 وَأَسْجَدُوا وَعَبُدُوا رَبَّكُمْ﴾ کورنوش و سوژدە بەرن و بەر وەرد گارتان بەرستن ﴿وَأَفْعَلُوا الْخَيْرَ
 لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ وە کاری چاک بکەن بۆ ئە وە ی رزگار بن ﴿وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ﴾ جیهاد
 و تیکۆشان بکەن لە پیناوی خوا دا بە و شیوہ یە ی شایستە و شیایو یە تی ﴿هُوَ أَجْتَبَاكُمْ﴾ ئە و (خوا)
 ئیوہ ی هە لبرژاردوہ (بۆ هە لگرتنی ئە م ئاینە) ﴿وَمَا جَعَلَ عَلَيْكَ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ﴾ وە لە ئایندا هیچ
 کاریکی قورس و گرانی لە سەر دانە ناون ﴿فَلَا يَكْفُرُ أَتْرَاهِي﴾ ئە مە ئاینی ئیبراھیمی باوہ گە و رە تانە
 ﴿هُوَ سَمَنَّاكُمْ الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلُ وَفِي هَذَا﴾ ئە و (خوا) پێشتر ئیوہ ی بە موسلمان ناو ناوہ وە لە م قورنآنە شدا
 ﴿لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ﴾ تا پێغە مەر بییت بە شاھید لە سەر ئیوہ ﴿وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ﴾ وە ئیوہ ش
 بینە شاھید لە سەر خە لکی ﴿فَاقِمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ﴾ کە و اتە بە چاکی نوێژە کانتان بکەن
 وزە کات بدن ﴿وَأَعْتَصِمُوا بِاللهِ﴾ وە تە نھا پشست بە خوا ببستن ﴿هُوَ مَوْلَاكُمْ﴾ چونکە هەر ئە و پشتیوانانە
 ﴿فَعَنَّمُوا مَوْلَىٰ وَعَمَّ النَّصِيرُ﴾ ئای چەند پشتیوان و یار مە تی دە رتکی چاکە ﴿۷۸﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١﴾ الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ
 ﴿٢﴾ وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ ﴿٣﴾ وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ
 فَاعِلُونَ ﴿٤﴾ وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ ﴿٥﴾ إِلَّا عَلَى
 أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ﴿٦﴾ فَمَنْ
 ابْتَغَى وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ﴿٧﴾ وَالَّذِينَ هُمْ
 لِأَمْنَتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ ﴿٨﴾ وَالَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ
 يُحَافِظُونَ ﴿٩﴾ أُولَئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ ﴿١٠﴾ الَّذِينَ يَرِثُونَ
 الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١١﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ
 سُلَالَةٍ مِنْ طِينٍ ﴿١٢﴾ ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَكِينٍ ﴿١٣﴾
 ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا
 الْمُضْغَةَ عِظْمًا فَكَسَوْنَا الْعِظْمَ لَحْمًا ثُمَّ أَنْشَأْنَاهُ خَلْقًا
 آخَرَ فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ ﴿١٤﴾ ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ
 لَمَيِّتُونَ ﴿١٥﴾ ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ تُبْعَثُونَ ﴿١٦﴾ وَلَقَدْ
 خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعَ طَرَائِقَ وَمَا كُنَّا عَنِ الْخَلْقِ غَافِلِينَ ﴿١٧﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوی به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ﴾ به‌پرستی با‌وہ‌رداران رزگار دہبن (سہ‌رہ‌دہ‌کہ‌ون) ﴿۱﴾ ﴿الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ﴾
 ﴿ثَوَّكَةً سَانِيَةً﴾ کہ‌لہ‌نوئزہ‌کانیاندا ﴿خَشِعُونَ﴾ له‌خواترسن (گہ‌ردن کہ‌چن بو‌خوا) ﴿۲﴾ ﴿وَالَّذِينَ هُمْ﴾
 ﴿وَهُوَ وَانَّهُ﴾ ﴿عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ﴾ له‌ستی بی‌هووہہ‌خویان دوور دہ‌گرن ﴿۳﴾ ﴿وَالَّذِينَ هُمْ﴾ ﴿وَهُوَ وَانَّهُ﴾
 ﴿لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ﴾ کہ‌زہ‌کاتی (سامانیان) دہ‌رہ‌کهن ﴿۴﴾ ﴿وَالَّذِينَ هُمْ﴾ ﴿وَهُوَ وَانَّهُ﴾ ﴿لِفُرُوجِهِمْ﴾
 ﴿حَافِظُونَ﴾ کہ‌باریزہ‌ری داوینیان (له‌شہ‌روال پیسی) ﴿۵﴾ ﴿إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ﴾ مه‌گہ‌ر بو‌خیزانی
 خویان ﴿۶﴾ ﴿أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ﴾ یابو کہ‌نیزہ‌کیک کہ‌بووبن به‌خواہنیان ﴿۷﴾ ﴿فَالَهُمْ عِزٌّ مُّلُومِينَ﴾ ثہ‌وہ‌به‌پرستی
 ثہ‌وانہ سہ‌رہ‌نشست نا‌کرین ﴿۸﴾ ﴿فَتَعِنَ آيَاتُ رَبِّكَ﴾ ثہ‌مجا ہہ‌ر کہ‌سی نیازی جگہ‌لہ‌و (دوو‌جوہ‌رہ
 ئافرہ‌تہ) بکات (و‌نارہ‌زووی خوی تیربکات) ﴿۹﴾ ﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ﴾ ثہ‌وسا ثہ‌وانہ دہ‌ست دریتزی
 کهن ﴿۱۰﴾ ﴿وَالَّذِينَ هُمْ لَا يُخَالِفُوا عَهْدَ رَبِّهِمْ﴾ وہ‌ثہ‌وانہ‌ی کہ‌باریزہ‌ری سپارہ‌وہ‌به‌یمانہ‌کانیان ﴿۱۱﴾
 ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ﴾ وہ‌ثہ‌وانہ‌ی کہ‌بہ‌ر دہ‌وامن له‌سہ‌رہ‌نوئزہ‌کانیان ﴿۱۲﴾ ﴿أُولَٰئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ﴾
 ہہ‌ر ثہ‌وانہ‌ن میرات گران ﴿۱۳﴾ ﴿الَّذِينَ يَرِثُونَ الْفِرْدَوْسَ﴾ ثہ‌وانہ‌ی کہ‌دہ‌بنہ‌خواہنی فیرہ‌دوس و‌میراتگری
 (بہ‌ہشت) ﴿۱۴﴾ ﴿هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ ثہ‌وان له‌بہ‌ہشتدا دہ‌میننہ‌وہ‌به‌ہمیشہ‌یی ﴿۱۵﴾ ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنسَانَ﴾
 سویند بہ‌خوا بہ‌پرستی مروفمان دروست کرد ﴿۱۶﴾ ﴿مِنْ سُلَالَةٍ مِّنْ طِينٍ﴾ له‌خولاسہ‌و پالفتہ‌یہ‌لہ‌قور ﴿۱۷﴾
 ﴿ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نَفْسًا﴾ له‌پاشان ثہ‌ومان کرد بہ‌نوتفہ‌یہ‌ک ﴿۱۸﴾ ﴿فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ﴾ له‌ئارامگاہہ‌کی قایم (مناللدانی
 دایک) دا ﴿۱۹﴾ ﴿ثُمَّ خَلَقْنَا النَّفْسَ عَاقِلًا﴾ دواتر نوتفہ‌کہ‌مان کرد بہ‌خوینی مہ‌یو ﴿۲۰﴾ ﴿فَخَلَقْنَا الْعَاقِلَةَ مُضْغَةً﴾
 ثہ‌مجا خوینہ‌مہ‌یوہ‌کہ‌شمان کرد بہ‌پارچہ‌گوشتیکی جووا و ﴿۲۱﴾ ﴿فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظْمًا﴾ ثہ‌مجا پارچہ
 گوشتہ‌کہ‌شمان کرد بہ‌ئیسقان ﴿۲۲﴾ ﴿فَكُنُوتًا الْعِظْمَ لَحْمًا﴾ ثہ‌مجا بہ‌گوشت (بہ‌یکہ‌رہ) ئیسکہ‌کہ‌مان
 داپوشی ﴿۲۳﴾ ﴿ثُمَّ أَنشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ﴾ پاشان ثہ‌ومان کرد بہ‌دروست کراویتی تر ﴿۲۴﴾ ﴿فَتَبَارَكَ اللَّهُ﴾ جا گہ‌ورہ
 و‌پیروزہ‌ثہ‌و‌خواہی ﴿۲۵﴾ ﴿أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ﴾ کہ‌چاکترینی بہ‌دی ہینہ‌رانہ ﴿۲۶﴾ ﴿ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَمَيْتُونَ﴾
 پاشان بہ‌پرستی ئیوہ‌لہ‌دوای ثہ‌وہ‌ہ‌مووتان دہ‌مرن ﴿۲۷﴾ ﴿ثُمَّ إِنَّكُمْ فَوْقَ أَعْيُنِنَا لَقَائِمَةٌ﴾ له‌پاشان
 بیگومان ئیوہ‌لہ‌رورزی دوایدا زیندو دہ‌کرینہ‌وہ ﴿۲۸﴾ ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ﴾ سویند بہ‌خوا بہ‌پرستی
 له‌سہ‌ری ئیوہ‌وہ‌دروستمان کردوہ ﴿۲۹﴾ ﴿سَبْعَ طَرَائِقَ﴾ حہ‌وت نہوم ئاسمان ﴿۳۰﴾ ﴿وَمَا كُنَّا عَنِ الْخَلْقِ غَافِلِينَ﴾
 وہ‌ئیمہ‌لہ‌دروست کراوہ‌کان بی‌ناگانین ﴿۳۱﴾

وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَسْكَنَتْهُ فِي الْأَرْضِ ط وَإِنَّا عَلَيَّ
 ذَهَابٍ بِهِ لَقَادِرُونَ ﴿١٨﴾ فَأَنْشَأْنَا لَكُمْ بِهِ جَنَّتٍ مِّنْ نَّخِيلٍ
 وَأَعْنَابٍ لَّكُمْ فِيهَا فَوَاكِهُ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿١٩﴾ وَشَجَرَةً
 تَخْرُجُ مِنْ طُورِ سَيْنَاءَ تَنْبُتُ بِالذَّهْنِ وَصَبِغٍ لِللَّاكِلِينَ ﴿٢٠﴾
 وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً لِّسُقْيِكُمْ مِّمَّا فِي بُطُونِهَا وَلَكُمْ فِيهَا
 مَنَافِعُ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٢١﴾ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ
 ﴿٢٢﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ
 مَا لَكُمْ مِّنْ إِلَهِ غَيْرُهُ وَأَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٢٣﴾ فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ
 كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُرِيدُ أَنْ يَتَفَضَّلَ عَلَيْكُمْ
 وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً مَّا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا
 الْأَوَّلِينَ ﴿٢٤﴾ إِنَّ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ بِهِ جِنَّةٌ فترَبَّصُوا بِهِ حَتَّىٰ حِينٍ
 ﴿٢٥﴾ قَالَ رَبِّ انصُرْنِي بِمَا كَذَّبُونِ ﴿٢٦﴾ فَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ أَنْ اصْنَعِ
 الْفُلْكَ يَا عَيْنُنَا وَأَوْحَيْنَا فَإِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُورُ فَاسْلُكْ
 فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَن سَبَقَ عَلَيْهِ
 الْقَوْلُ مِنْهُمْ وَلَا تُخَاطِبُنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُّغْرَقُونَ ﴿٢٧﴾

﴿وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ﴾ وە لە ئاسمانەوہ بە ئەندازە (ی پتووست) بارانمان باراند ﴿فَأَسْكَنَّا فِي الْأَرْضِ﴾ ئەمجا ئەو (ئاو)مان لە زەوی دا ھیلا یەوہ (راگرت) ﴿وَأَنزَلْنَا عَلَیْ ذَهَابٍ بِهٖ﴾ وە بیگومان ئیمە بەسەر لە ناو بردنی ئەو (ئاو) دا. ﴿لَقَدْ رَوَّوْا﴾ بەتواناین ﴿فَأَنشَأْنَا لَكُم بِهٖ﴾ ئەمجا بە ھوی ئەو (باران) وە بەدیمان ھیتاوە (رواندومانە) بۆتان ﴿جَنَّتْ مِّنْ نَّحِيلٍ وَأَعْنَبٍ﴾ چەند باخی خورما و تری ﴿لَكُمْ فِيهَا فَاوَكَّةٌ كَثِيرَةٌ﴾ بۆ ئێو ھەبە لەو باخانەدا میوہی زۆر ﴿وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ﴾ وە لە ھەندێکیان دەخۆن (بەشیوہی بژئوی وەك میوژ و خورما) ﴿وَشَجَرَةً تَخْرُجُ مِنْ طُورِ سَيْبَةَ﴾ ھەر و ھا (رواندومانە) جۆرە دارێك (زەیتون) كە لە طوری سینا دەرویت ﴿تَبَّتْ يُالُدْهُنَّ مِن صَيْحِ الْوَالِكِلِیَّتِ﴾ كە روون و پینخۆرێك دەگرت بۆ ئەوانە ی دەبخۆن ﴿وَإِن لَّكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةٌ﴾ وە بەراستی بۆ ئێو لە مالات و ئاژەلدا پەند ھەبە ﴿لَشُقْبِكُمْ مِمَّا فِي بَطُونِهَا﴾ پیتان دەنووشین ئەو (شیر) ھ ی لە ناو سکیاندا بە ﴿وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعٌ كَثِيرَةٌ﴾ وە بۆ ئێو لەو (ئاژە لانەدا) سوود و كەلكێکی زۆر ھەبە ﴿وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ﴾ و لیشیان دەخۆن ﴿وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفَالِكِ تَحْمَلُونَ﴾ وە لەسەر (بشتی ھەندی لە) ئەوان و لەسەر (بشتی) كەشتیەكانیش سوار دەكرین ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِہٖ﴾ سویند بەخوا بەراستی ئیمە نووحمان نارد بۆ لای ھۆزەكە ی ﴿فَقَالَ يَاقَوْمِ اعْبُدُوا لِلَّهِ﴾ جا پبسی ووتن ئە ی ھۆزەكە م خوا بپەرستن ﴿مَّا لَكُمْ مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ﴾ ئێو جگە لەو پەرستراویکی ترتان نی یە ﴿أَفَلَا تَتَّقُونَ﴾ دە ی ئایا خۆتان نا پاریزن ﴿فَقَالَ﴾ جا ووتیان ﴿الْمَأْمُورُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِہٖ﴾ ئەو دەسە لانداری و ناودارانە ی كە بی باوەر بوون لە ھۆزەكە ی (نوح) ﴿مَّا هَذَا إِلَّا بَشْرٌ مِّثْلُكُمْ﴾ ئەم (نوح) تەنھا كەسێكە وەك ئێو ﴿يُرِيدُ أَنْ يَبْتَغِيَ غَنًا لَّكُم﴾ دەبەوێت خۆ ی بكاتە گەورە بەسەرتانەوہ ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً﴾ ئە گەر خوا بیویستایە (بپەغەمبەرێك بنیری) فریشتە ی دەناردە خواروہ ﴿مَّا سَمِعْنَا بِهَذَا﴾ ئیمە شتی وامان نەبیستووہ ﴿فَبَدَّ أَبَا بَاتًا الْأَوَّلِينَ﴾ لە باو و پاپیرە پیتسووہ كانمانەوہ ﴿إِن هُوَ إِلَّا رَجُلٌ﴾ ئەم (نوح) ھەر بپاویكە ﴿بِهِ جِنَّةٌ﴾ شیتی لە گەلدابە ﴿فَتَرَضَّوْا بِهٖ حَتَّىٰ حَبِنَ﴾ جا تاماوە یكە چاوەروانی بكن (بەلكو چاك بیتەوہ) ﴿فَقَالَ رَبِّ انصُرْنِي﴾ (نوح) ووتی ئە ی پەرورد گارم بارمەتیم بدە (سەرم بخە) ﴿يَمَّا كَذَبُونَ﴾ لەبەر ئەوہ ی باوہم بپ ناھینن ﴿فَأَوْحَيْنَا إِلَيْهٖ﴾ ئەمجا ئیمە نیکامان بۆ كرد ﴿أَن اصْبِرْ إِلَى الْفَالِكِ﴾ كە كەشتیەكە دروست بكە ﴿بِأَعْيُنِنَا وَوَحِّينَا﴾ بە پش چا و چاودیری و فەرمان و نیکای ئیمە (لەم ئایە تەدا باسی سیفتی - چا و، عین - ھاتووہ بۆ خوی گەورە، برومان پیتەتی بەبی ھیچ لپچواندن و لیکدانەوہ یك، شیوہكە ی نازاین و تەنھا خوا خۆ ی دەزانیت) ﴿فَإِذَا حَاجَاةً أَسْرًا﴾ ئەمجا کاتی فرمانی ئیمە (بۆ لە ناو بردنی ئەوان) ھات ﴿وَفَارَ التَّنُورُ﴾ و ئاو لە تەنورەوہ ھەلقولا (نیشانە ی دەسپێکردنی توفانەكە یە) ﴿فَأَسْأَلُ فِيهَا﴾ تۆش بیخەرە ناو كەشتی یەكەوہ (سواری كە) ﴿مِن كُلِّ زَوْجَيْنِ آسْتَيْنِ﴾ لە ھەموو جۆرە (ئاژە لێك) جوتێك (نیر ومی یەك) ﴿وَأَهْلَكَ إِلَّا مَن سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ مِنْهُمْ﴾ ھەر و ھا (سوار بکە ئەندامانی) خیزانەكە ت جگە لەوانە یان كە بریاری لە ناو چوونیان دراوہ (كە كورەكە ی و ھاوسەرەكە ی بوون) ﴿وَلَا تُخْطِئُنِي﴾ و قسەشم لە گەلدابە كە ﴿فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ لە بارە ی ئەوانە ی كەستە میان كردوہ (و باوہریان نەھیتا) ﴿إِنَّهُمْ مُّعْرَفُونَ﴾ چونكە بیگومان ئەوانە دەخكێترین ﴿

فَإِذَا أَسْتَوَيْتَ أَنْتَ وَمَنْ مَعَكَ عَلَى الْفُلِكِ فَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
بَجَّحَنَا مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢٨﴾ وَقُلْ رَبِّ انزِلْنِي مُنْزَلًا مُبَارَكًا وَأَنْتَ
خَيْرُ الْمُنزِلِينَ ﴿٢٩﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ وَإِن كُنَّا لَمُبْتَلِينَ ﴿٣٠﴾ ثُمَّ أَنْشَأْنَا
مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ ﴿٣١﴾ فَأَرْسَلْنَا فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ أَنِ اعْبُدُوا
اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٣٢﴾ وَقَالَ الْمَلَائِكَةُ لِمَنِ الْقَوْمُ
الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلِيمٌ ﴿٣٣﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
مَاهَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يَأْكُلُ مِمَّا تَأْكُلُونَ مِنْهُ وَيَشْرَبُ
مِمَّا تَشْرَبُونَ ﴿٣٤﴾ وَلَئِنِ اطَّعْتُمْ بَشَرًا مِثْلَكُمْ إِنَّكُمْ إِذًا لَخٰسِرُونَ ﴿٣٥﴾
* هِيَ هَاتِ هِيَ هَاتِ لِمَا تُوَعِدُونَ ﴿٣٦﴾ إِنَّ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا
الَّتِي نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ﴿٣٧﴾ إِنَّ هُوَ إِلَّا
رَجُلٌ أَفْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا وَمَا نَحْنُ لَهُ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٣٨﴾ قَالَ رَبِّ
انصُرْنِي بِمَا كَذَّبُونَ ﴿٣٩﴾ قَالَ عَمَّا قَلِيلٍ لِيُصْبِحُنَّ نَادِمِينَ ﴿٤٠﴾
فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ بِالْحَقِّ فَجَعَلْنَاهُمْ غُثَاءً فَبَعْدَ اللَّقْمِ
الظَّالِمِينَ ﴿٤١﴾ ثُمَّ أَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قُرُونًا آخَرِينَ ﴿٤٢﴾

﴿فَإِذَا اسْتَوَيْتَ أَنْتَ وَمَنْ مَعَكَ عَلَى الْفَلَاحِ﴾ ئەمجا کاتئ تو و ئەو کەسانەئ لە گەلت دان سواری کەشتی یە کە بوون
﴿فَقُلْ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي﴾ (ئەئ نووح) بئئ سوپاس بو خوا یە کئ ئەو تو ﴿بِحَنَانٍ مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ کە ئیمەئ رزگار کرد
لە دەست گەلئ زالمان ﴿وَقُلْ رَبِّ انزِلْنِي مُنزلاً مبارة﴾ وە بئئ ئەئ پەرورەدگارم دامبەزینە (لە کەشتی یە کە) لە
جئگایە کئ پیرۆز و بە فەردا (کە کئوئ جووئ یە لە کور دستانئ تور کئ) ﴿وَأَنْتَ خَيْرُ الْمُرْسَلِينَ﴾ وە تو (خوا یە)
چاکترینئ دابەزینەرانی ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ﴾ بە راستئ لەم (بە سەر هاتئ نووح دا) پەند و نیشانەئ زۆر هە یە
(بو کە سانئ ژیر و هوشمەند) ﴿وَإِنَّ كَذَّابِينَ﴾ وە بە راستئ ئیمە تاقیکەر وە یئ (بو هە موو خە لک) ﴿فُرُشَاتَانَا مِنْ
بَعْدِهِمْ﴾ پاشان لە دوای ئەوان بە دیمان هئنا ﴿فَرَأَاهُ آخِرِينَ﴾ گەل و نەو یە کئ تر ﴿فَأَرْسَلْنَا فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْهُمْ﴾
ئەمجا لە ناو ئەواندا پیغەمبەر یەکمان لە خو یان نارد ﴿أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ﴾ (پئئ و وتن) تەنھا خوا پەرستن ﴿مَالِكُمْ مِنْ آلِهِ
عَبْرُونَ﴾ جگە لەو (خوا یە) پەرستراوئ کئ تر تان ئئ یە ﴿أَفَلَا تَتَّقُونَ﴾ دەئ ئایا خو تان نا پار یزن (لە خوانا تر سن)
﴿وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ﴾ دە سە لاتداران و ناو دارانئ (هوود علیە السلام) و وتیان ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا الْآخِرَةَ﴾
ئەوانەئ کە بر وایان نە هئنا و بئ باوەر بوون بە دیدارئ پورؤئ دوایی ﴿وَأَتَرْنَاهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾
وە لە ژیانئ دونیادا ناز و نعیمة تمان بئ دابوون ﴿مَا هَذَا إِلَّا بَشْرٌ مِّثْلُكُمْ﴾ (ووتیان) ئەمە هەر مرؤ فیکە وە کئ ئیو
﴿يَأْكُلُ مِمَّا تَأْكُلُونَ مِنْهُ﴾ لەوئ ئیو دە یخو ن (ئەو یئش) دە خوات ﴿وَيَشْرَبُ مِمَّا تَشْرَبُونَ﴾ وە لەوئ ئیو
دە یخو نەو (ئەو یئش) دە خواتەو ﴿وَلَيْنَ أَطَعْتُمْ بَشْرًا مِّثْلُكُمْ﴾ سوئند بە خوا ئە گەر ئیو گوئر ا یە لئ بە شەرئ کئ
وە کئ خو تان بکەن ﴿إِنَّكُمْ إِذًا لَّخَسِرُونَ﴾ بئگو مان ئەو کاتە ئیو لە زیان باران دە بن ﴿يَعِدُّكُمْ أَنْكُمْ إِذًا مِّنْهُ﴾
ئایا ئەو (هوود علیە السلام) بە لئئ بە ئیو دە دات کە بە راستئ کاتئ مردن ﴿وَكُنْتُمْ رَبَّاءَ عِظَمًا﴾ وە بوون
بە خاک و ئیسک (ئ رزبوو) ﴿أَنْكُمْ مُّخْرَجُونَ﴾ بئگو مان ئیو (لە گوئ) دەر دە هئیر ئن (زیندوو دە کر ئنەو) ﴿وَلَا
هَيَّاتَ هَيَّاتَ﴾ زۆر دوورە، ئەستەمە ﴿لِمَا توعُدُونَ﴾ ئەو بە لئئئ بە ئیو دراو (گوایە زیندوو دە کر ئنەو)
﴿إِنَّ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا﴾ ژبان (بکئ تر) ئئ یە تەنھا ژیانئ ئەم دونیا یە مان نە بئئ ﴿تَمُوتُ وَنَحْيَا﴾ دە مرین
و دە ژئ (نەو لە دوای نەو) ﴿وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ﴾ وە ئیمە زیندوو نا کر ئینەو ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ﴾ ئەو (کە)
دە لئئ پیغەمبەر م) تەنھا پیاوئ کە ﴿أَفَرَأَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾ درؤ دە کات بە دەم خواو ﴿وَمَا نَحْنُ لَهُ رَبُّؤ مِّنِينَ﴾ وە ئیمە
هەر گئز باو پری بئ ناکە یئ ﴿قَالَ رَبِّ اضْرَرْني﴾ (هوود علیە السلام) ووتئ ئەئ پەرورەدگارم یار مە تئم بدە
(و تو لئ یان لئ بسە نە) ﴿يَمَّا كَذَّبُونَ﴾ بە هوئ ئەوئ کە باو پرم بئ ناهئئ ﴿قَالَ عَمَّا قَلِيلٍ﴾ (خوا) فەر مووئ
لە ماو یە کئ زۆر کەمدا ﴿لَيُصِحْحَنَّ نَدِمَاتُكُمْ﴾ بئگو مان بە شیمان دە بنەو ﴿فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ بِالْحَقِّ﴾ ئەمجا
شریخە و دەنگئ کئ زؤ بە هئز (دای بە سەر یاندا) هە موو یانئ گرت کە هە قبان بوو ﴿فَجَعَلْنَاهُمْ عِتَاءً﴾ و ئەوانمان
کرد بە (وئئئ) پوش و کە فئ (سەر لافاو) ﴿فَبَعَدَ الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ جا دوورئ (لە رحمتئ خوا) بو گەلئ
ستەمکاران ﴿فُرُشَاتَانَا مِنْ بَعْدِهِمْ﴾ دواتر لە پاش ئەوان بە دیمان هئنا ﴿فُرُوءًا آخِرِينَ﴾ چەند گەل
و ئوممە تئ کئ تر ﴿۱۱﴾

مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجَلَهَا وَمَا يَسْتَعْجِرُونَ ﴿٤٣﴾ ثُمَّ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا
 تَتْرَآكُلُ مَا جَاءَ أُمَّةً رَسُولُهَا كَذَّبُوهُ فَاتَّبَعْنَا بَعْضَهُمْ بَعْضًا
 وَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ فَبُعَدَ الْقَوْمِ لَآيُؤْمِنُونَ ﴿٤٤﴾ ثُمَّ أَرْسَلْنَا مُوسَى
 وَأَخَاهُ هَارُونَ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ ﴿٤٥﴾ إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ
 فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا عَالِينَ ﴿٤٦﴾ فَقَالُوا أَنُؤْمِنُ لِبَشَرَيْنِ مِثْلِنَا
 وَقَوْمُهُمَا لَنَا عَابِدُونَ ﴿٤٧﴾ فَكَذَّبُوهُمَا فَكَانُوا مِنَ الْمُهْلَكِينَ
 ﴿٤٨﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٤٩﴾ وَجَعَلْنَا
 ابْنَ مَرْيَمَ وَآمَةَ نَسَبًا لِيُتَبَأَ إِلَى رَبِّهِمَا إِلَى رَبْوَةٍ ذَاتِ قَرَارٍ وَمَعِينٍ
 ﴿٥٠﴾ يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا
 تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٥١﴾ وَإِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ
 فَاتَّقُونِ ﴿٥٢﴾ فَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبُرًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ
 فَرِحُونَ ﴿٥٣﴾ فَذَرَهُمْ فِي عَمْرَتِهِمْ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٥٤﴾ أَيَحْسَبُونَ أَنَّمَا نُمِدُّهُمْ
 بِهِ مِنْ مَّالٍ وَبَنِينَ ﴿٥٥﴾ نَسَارِعُ لَهُمْ فِي الْخَيْرَاتِ بَلْ لَا يَشْعُرُونَ
 ﴿٥٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ هُمْ مِنْ خَشْيَةِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ ﴿٥٧﴾ وَالَّذِينَ هُمْ
 بِآيَاتِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٨﴾ وَالَّذِينَ هُمْ بِرَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُونَ ﴿٥٩﴾

﴿مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجَلَهَا﴾ هیچ ئوممه‌تی له ماوه‌ی دیاری کراو (بۆ مردن) یان نه پیش ده‌که‌ون ﴿وَمَا يَسْتَحْزِرُونَ﴾ نه‌دواش ده‌که‌ون ﴿﴿تُرْأَسْنَا تُرْأَسْنَا تَرَّا﴾﴾ له‌باشان پیغه‌مبه‌رانی خۆمان یه‌که له‌دوای یه‌که نارد ﴿كُلِّ مَاجَاءَ أُمَّةٍ رَّسُولُهَا﴾ هه‌ر کاتی ئوممه‌تیک له‌خۆیان پیغه‌مبه‌ر یکیان بۆ به‌اتایه ﴿كَذَّبُوهُ﴾ باوه‌ریان پی نه‌ده‌هینا ﴿فَاتَّبَعْنَا بَعْضَهُمْ بَعْضًا﴾ جا ئیمه‌ش ئه‌م ئوممه‌ته (بی باوه‌رانه‌مان) یه‌که به‌ دوای یه‌که‌دا (له‌ناو برد) ﴿وَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ﴾ وه (باسی) ئه‌وانمان کرده‌ رووداو وچه‌ند به‌سه‌ره‌اتیک (که‌خه‌لکی له‌نیوان خۆیان باسی بکه‌ن) ﴿فَعَدَّ الْقَوْمَ لَأَيُّومُونَ﴾ ئه‌مجا دووری (له‌ره‌حمی خوا) بۆ گه‌لی باوه‌ر ناهین ﴿﴿تُرْأَسْنَا مُوسَى وَآخَاهُ هَارُونَ﴾﴾ له‌باشان مووسا و هاروونی برامان نارد ﴿يَا أَيُّهَا سُلْطَانُ مُبِينٍ﴾ به‌نیشانه‌کانمان و به‌لگه‌ی ئاشکراوه ﴿﴿إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ﴾﴾ بۆ لای فیرعه‌ون و دارو ده‌سته‌که‌ی ﴿فَأَسْتَكْبَرُوا﴾ به‌لام خۆیان به‌گه‌وره‌دانا (باوه‌ریان نه‌هینا) ﴿وَكَانُوا قَوْمًا عَالِينَ﴾ وه ئه‌وان گه‌لیکی ده‌سه‌لاتدار بوون به‌سه‌ر خه‌لکیدا ﴿﴿فَقَالُوا أَأُؤْمِنُ لِمَنْ مِثْلَنَا﴾﴾ ئه‌مجا ووتیان ئایا ئیمه‌ به‌دوو که‌سی وه‌که خۆمان باوه‌ر بینین. ﴿﴿وَقَوْمُهُمَالِئَاعِلِدُونَ﴾﴾ له‌کاتیکدا گه‌له‌که‌یان (به‌نی ئیسرائیل) ئیمه‌ ده‌به‌رستن (گه‌ردن که‌چن بۆ ئیمه‌) ﴿﴿فَكَذَّبُوهُمَا﴾﴾ له‌به‌ر ئه‌وه‌ باوه‌ریان پی نه‌هینان ﴿﴿فَكَانُوا مِنَ الْمُهْلَكِينَ﴾﴾ ئه‌مانیش (وه‌که گه‌لانی تر) له‌ناو بران ﴿﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ﴾﴾ سویند به‌خوا بینگومان ئیمه‌ ته‌وراتمان به‌خشیی به‌مووسا ﴿﴿لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ﴾﴾ تا (به‌نی ئیسرائیل) رینموون بین ﴿﴿وَجَعَلْنَا ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ آيَةً﴾﴾ هه‌روه‌ها عیسای کوپی مه‌ریه‌م و دایکیمان کرد به‌به‌لگه‌و موعجیزه‌به‌که ﴿﴿وَأَوَّيْنَاهُمَا إِلَىٰ رِبْوٍ﴾﴾ وه‌ر دوو کیان (عیسا و دایکی) مان دانا له‌شوینیکی بلند (بیت المقدس) ﴿ذَاتِ قَرَارٍ وَمَعِينٍ﴾ که‌خواه‌نی (هه‌موو هۆبه‌کی) چه‌سانه‌وه‌و کانیاه ﴿﴿يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ﴾﴾ ئه‌ی نیر راوانی خودا ﴿﴿كُلُّ أُمَّةٍ أَطَّيَّبَتْ﴾﴾ له‌خۆراکی پاک (چه‌لال) بخۆن ﴿﴿وَأَعْمَلُوا صَالِحًا﴾﴾ وه‌کرده‌وی چاک بکه‌ن ﴿﴿إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ﴾﴾ (چونکه) به‌راستی من به‌وه‌ی ئیوه‌ ده‌یکه‌ن ئاگادارم ﴿﴿وَإِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ﴾﴾ وه‌بینگومان هه‌ر ئه‌مه‌یه‌ ئاین و دینی ئیوه (ئه‌ی پیغه‌مبه‌ران ده‌ستی بیوه‌ بگرن) ﴿﴿أُمَّةً وَاحِدَةً﴾﴾ که‌یه‌که ئایین و به‌رنامه‌یه ﴿﴿وَأَنَّا رَبُّكُمْ فَاتَّقُون﴾﴾ وه‌منیش په‌روردگار تانم که‌واته‌ خۆتان په‌رینزن (له‌توله‌م) ﴿﴿فَقَطَّعُوا أَمْرَهُم بَيْنَهُمْ زُبُرًا﴾﴾ (شوینکه‌و توانیان) ئاینه‌که‌یان (که‌یه‌که ئاین بوو) په‌رچه‌ په‌رچه‌ کرد له‌نیوان خۆیاندا به‌چه‌ند په‌رچه‌یه‌که ﴿﴿كُلِّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ قِرْحُون﴾﴾ جا هه‌ر کۆمه‌ل و ده‌سته‌به‌کیان دلخۆشن به‌و (به‌شه‌ ئاینه‌ی) که‌هه‌یانه ﴿﴿فَدَرَّهَرَفُ عَمْرِئِهِمْ﴾﴾ که‌وا بوو وازیان لی بیته‌ له‌و بی ناگایی و گوپراییی به‌ی داپه‌وشیون ﴿﴿حَتَّىٰ حِينٍ﴾﴾ (بابزین) تاماوه‌یه‌که ﴿﴿أَيُّسَبُونَ﴾﴾ ئایا ئه‌وانه‌ واده‌زانن ﴿﴿أَنَّمَا يُدِخِرُ بِهِ﴾﴾ ئه‌وه‌ی بییان ده‌به‌خشین ﴿﴿مِنْ قَالٍ وَيَبِينٍ﴾﴾ له‌سامان و مندالان ﴿﴿سُبْحَانَكَ لَهْرَفِي الْخَيْرِ﴾﴾ (به‌هۆی شیواپانه‌وه) په‌له‌مان کردووه‌ بۆیان له‌خیر و خۆشیه‌کاندا ﴿﴿بَلْ لَا يَشْعُرُونَ﴾﴾ (نه‌خیر وانی یه‌) به‌لکو ئه‌وانه‌ هه‌ست ناکه‌ن (که‌ بۆ تا‌قی کردنه‌وه‌یانه) ﴿﴿إِنَّ الَّذِينَ هُم مِّنْ خَشْيَةِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ﴾﴾ به‌راستی ئه‌و که‌سانه‌ی له‌ترسی (سزای) په‌روه‌ردگاریان هه‌میشه‌ ده‌ترسن ﴿﴿وَالَّذِينَ هُمْ يَأْتِيَتْ رَبِّهِمْ تَوْمَنُوتٌ﴾﴾ وه‌ ئه‌و که‌سانه‌ش که‌ به‌ئایه‌ته‌کانی په‌روه‌ردگاریان باوه‌ر دینن ﴿﴿وَالَّذِينَ هُمْ بِرَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُونَ﴾﴾ وه‌ ئه‌و که‌سانه‌ش که‌هاوبه‌ش بۆ په‌روه‌ردگاریان دانانین ﴿﴿

وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَاءً آتَوْا وَقُلُوبُهُمْ وَجَلَةٌ أَنَّهُمْ إِلَىٰ رَبِّهِمْ رَاجُونَ ﴿٦٥﴾
 أُولَٰئِكَ يُسْرِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَهُمْ لَهَا سَابِقُونَ ﴿٦٦﴾ وَلَا نَكِلُفُ
 نَفْسًا إِلَّا أَوْسَعَهَا وَلَدَيْنَا كِتَابٌ يَنْطِقُ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ
 ﴿٦٧﴾ بَلْ قُلُوبُهُمْ فِي غَمْرَةٍ مِّنْ هَذَا وَلَهُمْ أَعْمَلٌ مِّنْ دُونِ ذَلِكَ
 هُمْ لَهَا عَمِلُونَ ﴿٦٨﴾ حَتَّىٰ إِذَا أَخَذْنَا مُتْرَفِيهِم بِالْعَذَابِ إِذَا هُمْ
 يَجْعَرُونَ ﴿٦٩﴾ لَا تَجْعَرُوا الْيَوْمَ إِنَّكُمْ مِّنَّا لَا تَنْصَرُونَ ﴿٧٠﴾ قَدْ كَانَتْ
 آيَاتِي تُتلىٰ عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ عَلَىٰٰ أَعْقَابِكُمْ تَنْكِبُونَ ﴿٧١﴾
 مُسْتَكْبِرِينَ بِهِ سَمِرَاتٍ تَهْجُرُونَ ﴿٧٢﴾ أَفَلَمْ يَدَّبَّرُوا الْقَوْلَ أَمْ
 جَاءَهُمْ مَا لَمْ يَأْتِ آبَاءَهُمُ الْأَوَّلِينَ ﴿٧٣﴾ أَمْ لَمْ يَعْرِفُوا رَسُولَهُمْ
 فَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ ﴿٧٤﴾ أَمْ يَقُولُونَ بِهِ جِنَّةٌ بَلْ جَاءَهُم بِالْحَقِّ
 وَأَكْثَرُهُم لِلْحَقِّ كِرْهُونَ ﴿٧٥﴾ وَلَوْ اتَّبَعَ الْحَقُّ أَهْوَاءَهُمْ لَفَسَدَتِ
 السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ بَلْ أَتَيْنَهُمْ بِذِكْرِهِمْ فَهُمْ
 عَنْ ذِكْرِهِمْ مُعْرِضُونَ ﴿٧٦﴾ أَمْ تَسْأَلُهُمْ خَرْجًا فَخَرَجَ رَبُّكَ خَيْرٌ
 وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿٧٧﴾ وَإِنَّكَ لَتَدْعُوهُمْ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٧٨﴾
 وَإِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ عَنِ الصِّرَاطِ لَنَالِكُونَ ﴿٧٩﴾

﴿وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَاءً آتَا﴾ وہ ئەو کہ سانی کہ دەییە خشن ئەوی (لەزە کات و خیر دەیی) بیە خشن ﴿وَقُلُوبُهُمْ
 وَجِلَّةٌ﴾ لە کاتی کدا دلیان دەترسی (دە لەرزی) ﴿أَنَّهُمْ إِلَىٰ رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ﴾ لە بەر ئەوی دلیان بۆ لای بەر وەرد گاریان
 دە گەڕینە وە ﴿أُولَٰئِكَ يَسْرِعُونَ فِي الْحَيَاتِ﴾ ئا ئەوانە (کە خواوەنی ئەو سیفە تانە بوون باسکران) بە لە دە کەن
 لە ئەنجامدانی چاکە کاندایا ﴿وَهُرَّ لَهَا سَعِيرُونَ﴾ وە ئەوان بۆ چاکە کردن لە پیشن ﴿وَلَا تُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا﴾
 وە ئیمە ئەرک ناخەینە سەر هیچ کەس بە قەدەر توانای خۆی نەبی ﴿وَلَدَيْنَا كِتَابٌ يَّطُوقُ بِالْحَقِّ﴾ وە کتیبیکمان
 لە لایە (کردەوی هەموو بەندە کانی تێدایە) کە بە راست و دروستی دەدوی ﴿وَهُرَّ لَا يَظْلَمُونَ﴾ وە هیچ ستەمیک
 لەوان ناکری ﴿بَلْ قُلُوبُهُمْ﴾ بە لām (بی پروایان) دلە کانیان ﴿فِي عَمْرٍو مِّنْ هَٰذَا﴾ لە بی ناگایی و نەزانی دایە لەم
 (کتیب و نامە کردەو) ﴿وَلَهُمْ أَعْمَلٌ مِّنْ دُونِ ذَٰلِكَ﴾ وە ئەوان چەند کردەوی خرابی تریان هەییە جیاوازه
 لە کردەوی باوەرداران ﴿هُرَّ لَهَا عَمَلُونَ﴾ کە ئەوان هەمیشە ئەنجام دەریانن ﴿حَتَّىٰ إِذَا﴾ هەتا ئەو کاتە
 ﴿أَخَذْنَا مَثَرَهُمْ بِالْعَذَابِ﴾ کە سزا بە سەر گەورە و خوش گوزە رانە کانیاندا دینن (لە دنیادا) ﴿إِذَا هُمْ يَخْرُونَ﴾
 لە نا کادا ئەوان دەس دە کەن بە هاوار و پارانەو ﴿لَا يَخْرُوْنَ إِلَّا يَوْمَ﴾ (بی یان دەوتری) ئە مرۆ هاوار مە کەن
 ﴿إِنَّكُمْ مِتَّامًا لَّاتُحْصَوْنَ﴾ بە راستی ئیو لە لایەن ئیمە وە یار مەتی نادرین ﴿فَدَكَاتَآ إِنِّي تُنَالِي عَلَيْكُمْ﴾ بیگومان
 (پیشتر) ئایە تە کانی من دە خوئرایە وە بە سەر تاندا ﴿فَكَتَمْنَا عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ تَنَكُّصًا﴾ بە لām ئیو بە دوا
 خو تاندا پاشە و پاش دە گەرانەو ﴿مُسْتَكْبِرِينَ بِهِ﴾ لە بەر مابەر ئەو (قورئانە) دا خو تان بە گەورە دەزانی
 ﴿سَمَرًا نَّهَجْرُونَ﴾ شە و گارتان دە بر دە سەر بە گالته کردن و قسە ی ناشرین و وتن (بە ئایە تە کانی ئیمە) ﴿وَلَا
 أَقَامَ يَدْبَرُوا الْقَوْلَ﴾ دەی ئایا ئەوان (قورەیش) بیران لەم قورئانە نە کردۆتە وە ﴿أَمْ جَاءَهُمْ﴾ یاشتیکیان
 بۆ هاتوو ﴿مَّا رِيَّاتَآ أَبَاءَهُمُ الْأَوَّلِينَ﴾ کە بۆ باو و باپەرە پیشینە کانیان نە هاتوو ﴿أَمْ لَمْ يَعْرِفُوا رَسُولَهُمْ﴾
 یایتە مە برە کە یان نەناسیوو ﴿هُرَّ لَهُم مِّنْ كُرُون﴾ بە و هۆیە وە ئەوان دان بە پیتە مە برایە تە کیدا نائین ﴿وَلَا
 أَمْ يَقُولُونَ بِهِ جِنَّةٌ﴾ یادە ئین ئەو (پیتە مە برە) شیتە ﴿بَلْ جَاءَهُم بِالْحَقِّ﴾ (نە خیر وانی یە) بە لکو حەق
 و راستی بۆ هیتاون ﴿وَأَكْثَرُهُم لِلْحَقِّ كِرْهُونَ﴾ بە لām زۆرە یان بوغزینەری حەق و راستین (رقیان لیئەتی)
 ﴿وَلَوْ اتَّبَعَ الْحَقُّ أَهْوَاءَهُمْ﴾ وە ئە گەر حەق و راستی شوین هەوا و ئارەزوی ئەوان بکە و ئایە ﴿لَفَسَدَتِ
 السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ﴾ ئاسمانە کان و زەوی و هەموو ئەوانە ی تیا یاندا یە دە شیوان و تیک دە جوون
 بە سەر یە کدا ﴿بَلْ آتَيْنَاهُمْ بَدْرًا﴾ بە لکو ئیمە قورئانیکمان بۆ هیتاون کە هۆی یادخستە وە (و سەر بە رزی)
 یە بۆ ئەوان ﴿فَهَرَّ عَنْ دِكْرِهِمْ مَعْصُونٌ﴾ بە لām ئەوان لە بیر خستە وە (و سەر بە رزی) خو یان پشتیکەرن ﴿وَلَا
 أَمْ تَسْأَلُهُمْ حَرْجًا﴾ یا داوای پارە و خەرچ لەوان دە کەیت (لە بەرانبەر بانگەوازه کەت دا بۆ یە باوەر
 ناهینن) ﴿فَخَرَجَ رَيْكَ حَبْرًا﴾ ئەو بە خشش و رۆزی بەر وەرد گارت چاکترە (بۆ تۆ ئە ی مو حە مە د ﷺ)
 ﴿وَهُوَ خَيْرٌ مِنَ الرِّزْقِ﴾ وە خوا چاکترینی رۆزی دە رانە ﴿وَأَنَّكَ لَتَدْعُوهُمْ﴾ وە بە راستی تۆ ئەوان بانگ دە کەیت
 ﴿إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ﴾ بۆ رینگای راست ﴿وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾ وە بیگومان کە سانی کە باوەر یان
 نیە بە رۆزی دوا یی ﴿عَنِ الصِّرَاطِ لَتُنْكِرُونَ﴾ لەم رینگای راستە لادەرن ﴿

* وَلَوْ رَحِمْنَاهُمْ وَكَشَفْنَا مَا بِهِمْ مِنْ ضُرٍّ لَلْجُوفُ فِي طُعَيْنِهِمْ
 يَوْمَهُونَ ﴿٧٥﴾ وَلَقَدْ أَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ فَمَا اسْتَكَانُوا لِرَبِّهِمْ
 وَمَا يَضُرُّعُونَ ﴿٧٦﴾ حَتَّىٰ إِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِم بَابًا ذَا عَذَابٍ شَدِيدٍ
 إِذَاهُمْ فِيهِ مَبْلِسُونَ ﴿٧٧﴾ وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ
 وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿٧٨﴾ وَهُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ
 وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٧٩﴾ وَهُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ وَلَهُ اخْتِلَافُ
 اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٨٠﴾ بَلْ قَالُوا مِثْلَ مَا قَالَ
 الْأَوَّلُونَ ﴿٨١﴾ قَالُوا أَإِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظْمًا إِذْنَا
 لَمَبْعُوثُونَ ﴿٨٢﴾ لَقَدْ وَعَدْنَا نَحْنُ وَءَابَاؤُنَا هَذَا مِنْ قَبْلُ
 إِن هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٨٣﴾ قُلْ لِمَنِ الْأَرْضُ وَمَنْ
 فِيهَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨٤﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا
 تَذَكَّرُونَ ﴿٨٥﴾ قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ
 الْعَظِيمِ ﴿٨٦﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٨٧﴾ قُلْ مَنْ
 بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ إِنْ
 كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨٨﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ فَأَنَّى تُسْحَرُونَ ﴿٨٩﴾

﴿وَلَوْ رَحِمْنَاهُمْ﴾ وہ تہ گہر ٲہ رحم بہ وان (بت ٲہرستانی قورہ بیش) بکہین ﴿وَكَشَفْنَا مَا بِهِمْ صُرُّهُ وَتَهُوَ ناخوشی و بہ لایہی لہ سہریان بوو لایبہین و ھہ لیگرین (کہ بریتی بوو لہ برسیتی بوو ماوہی ھوت سال) ﴿الَّذِينَ طَغَوْا فِي الْبَحْرِ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ﴾ (نہك بیر ناکہنہوہ) بیگومان لہ سہر کہشی خویمان داروہہ چن و بہ سہر گہردانی دہمیتنہوہ ﴿وَلَقَدْ أَخَذْنَاهُم بِالْعُقَابِ﴾ سویند بہ خوا بہ راستی ئیمہ تہ وانمان تووشی سزا و نازار کرد (تاھوش بکہنہوہ) ﴿فَمَا اسْتَكَاؤُا لِلرَّبِّهِمْ﴾ بہ لام تہوان (لہ بہرانبہر) ٲہر و ہر دگار یاندا نہ خویمان بہ کہم زانی (ملکہ چ بوون بوی) ﴿وَمَا يَنْصَرُّوْنَ﴾ وہ نہ ہانا و نزیان (بوخوا) دہ بہن لہ کاتی نارہ ھتی دا ﴿حَتَّىٰ إِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِمُ ابْوَابَ﴾ (بہر دہوام بوون لہ سہر حالی خویمان) تاکاتی دہر گایہ کمان بؤ کردنہوہ ﴿ذَاعَذَابٍ شَدِيدٍ﴾ کہ سزا بہ کی زور سہختی ھہ بوو ﴿إِذْ هُمْ فِيهِ مُبْسُوْنَ﴾ ئیتر کتو ٲر لہ ویدا بی ئومید بوون ﴿وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ﴾ وہ تہو (خوا) زاتیکہ دروستی کردوہ بؤ ئیوہ گوئی و چاوو دل ﴿قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ﴾ سو ٲاسی تہو ناکہن زور کہم نہ بی ﴿وَهُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ وہ تہو (خوا) زاتیکہ ئیوہی (دروست کردوہ و) بلاوی کردنہوہ تہوہ بہز ویدا ﴿وَالَّذِينَ يُحْشَرُونَ﴾ و ھہر لای تہویش کؤدہ کرینہوہ (لہ روژی دوایدا) ﴿وَهُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ﴾ وہ تہو (خوا) زاتیکہ دہ زینتی و دہمرینتی ﴿وَلَهُ اخْتِلَافُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ﴾ و ھیاوازی شہو و روژیش ھہر بہ دہست تہوہ ﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ دہی ئایا ئیوہ بیر ناکہنہوہ؟ ﴿بَلْ قَالُوا مِثْلَ مَا قَالُوا﴾ (نہخیر بیر ناکہنہوہ) بہ لکو تہوان ھہر تہوہ یان دہووت کہ ٲیشوہ کانیان دہیان ووت ﴿قَالُوا أَمْ دَامْنَا﴾ دہیان ووت ئایا کاتی کہ مردبین ﴿وَكُنَّا ثُرَابًا وَّعِظْمًا﴾ و بووین بہ خوؤل و ئیسکی (رزیوو) ﴿أَمْ نَأْتِ الْمَعْمُورَاتِ﴾ ئابا ئیمہ (جاریکی تر) زیندوو دہ کرینہوہ ﴿لَقَدْ رُعدْنَا نَحْنُ وَاَبَاؤُنَا هَذَا﴾ سویند بہ خوا بیگومان تہم بہ لینہ بہ ئیمہ و باوو با ٲیرانمان درابوو ﴿مِنْ قَبْلُ﴾ لہموہ ٲیش ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا أَسْطُرٌ الْأَوَّلِينَ﴾ تہم (بہ لینانہ) ھیچ نیہ جگہ لہ تہ فسانہی (قسہی ٲرو ٲوچی) ٲیشوہ کان ﴿قُلْ لِمَنِ الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا﴾ (تہی مو ھمہد ﷺ) بلئی زہوی و تہوہی لہ ناویدا بہ ھی کی یہ؟ ﴿إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ تہ گہر ئیوہ شت دہ زانن ﴿سَيَقُولُونَ لِلَّهِ﴾ بیگومان دہ لین (ھہمووی) ھی خوا بہ ﴿قُلْ أَفَلَا تَدْعُرُونَ﴾ بلئی دہی ئایا بییر ناکہنہوہ ﴿قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ﴾ بلئی تہی کی ٲہر و ہر دگاری ھوت ئاسمان ﴿وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ﴾ و ٲہر و ہر دگاری عہرشی گہورہ بہ ﴿سَيَقُولُونَ لِلَّهِ﴾ بیگومان دہ لین (ھہمووی) ھی خوا بہ ﴿قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ﴾ بلئی دہی ئایا خو تان نٲار یزن (لہ خوا ناترسن) ﴿قُلْ مَنْ يُبْدِئُ مَلَكُوتَ كُلِّ شَيْءٍ﴾ بلئی کی فہرمان رہوایی ھہموو شتیکی بہ دہستہ ﴿وَهُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَلَا يَجْرُأُ عَلَيْهِ﴾ وہ بہنای (ھہموو لایہك) دہدات و کہس لہو ٲہنا نادریت ﴿إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ تہ گہر ئیوہ شت دہ زانن ﴿سَيَقُولُونَ لِلَّهِ﴾ بیگومان دہ لین (ھہموو تہوانہ) ھی خوان ﴿قُلْ فَأَنِّي تُسْحَرُونَ﴾ بلئی کہواتہ ئیوہ چؤن سیحر و جادووتان لی کر اوہ (کہ ئاینی خوا بہنا ھق دہ زانن لہ گہل دان ناتنان بہ ھہموو ٲاستی بہ کانیدا) ﴿۸۸﴾

بَلْ أَتَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٩٠﴾ مَا اتَّخَذَ اللَّهُ مِنْ
 وَلَدٍ وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ إِذًا ذَهَبَ كُلُّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ
 وَعَلَىٰ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ ﴿٩١﴾
 عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٩٢﴾ قُلْ رَبِّ
 إِمَاتِي نِي مَا يُوعَدُونَ ﴿٩٣﴾ رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِي فِي الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ
 ﴿٩٤﴾ وَإِنَّا عَلَىٰ أَنْ نُرِيكَ مَا نَعِدُهُمْ لَقَادِرُونَ ﴿٩٥﴾ ادْفَعْ بِالَّتِي
 هِيَ أَحْسَنُ السَّيِّئَةِ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَصِفُونَ ﴿٩٦﴾ وَقُلْ رَبِّ
 أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيْطَانِ ﴿٩٧﴾ وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ
 يَحْضُرُونِ ﴿٩٨﴾ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ
 ارْجِعُونِ ﴿٩٩﴾ لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا إِنَّهَا
 كَلِمَةٌ هُوَ قَائِلُهَا وَمِنْ وَرَائِهِمْ بَرْزَخٌ إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٠٠﴾
 فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ فَلَا أَنسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا يَتَسَاءَلُونَ
 ﴿١٠١﴾ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٠٢﴾ وَمَنْ
 خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ فِي جَهَنَّمَ
 خَالِدُونَ ﴿١٠٣﴾ تَلْفَحُ وُجُوهُهُمُ النَّارَ وَهُمْ فِيهَا كَالِحُونَ ﴿١٠٤﴾

﴿بَلْ أَتَيْنَهُم بِالْحَقِّ﴾ (نه خیر وانی یہ) به لکو ٹیمہ راستیمان بؤ هیتان ﴿وَأَتَاهُمُ لَكَدْرُوت﴾ وه بینگومان نه وان دروزن ﴿مَا أَخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلِيٍّ﴾ خوا هیچ رۆله یہ کی بؤ خوی بریار نه داوه ﴿وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ﴾ وه هیچ بهرستراویکی تری له گه لدا نه بووه ﴿إِذَا ذَهَبَ كُلُّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ﴾ (نه گهر بهرستراوی تری له گه لدا بوايه) نه و کاته ههر بهرستراویک چی دروست کردووه (بؤ خوی) ده برد ﴿وَلَعَلَّ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ﴾ وه هه نندیکیان زال ده بوون به سهر هه نندیکی تریاندا ﴿سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ﴾ خوا پاک و بینگهرده له وهی نه وان ده بلین ﴿عَلِيمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ﴾ (خوا) زانای هه موو نهیئی وئاشکر اکانه ﴿فَعَلَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ وه بهرزو بلنده له وهی که نه وان (بت بهرستان) ده یکه نه هاو به شی ﴿قُلْ رَبِّ إِمَائِي﴾ (نه ی موحه ممه د) بلی نه ی پهروه درگام نه گهر هه نیشانم ده دیت ﴿مَا يُوعَدُونَ﴾ نه و سزایه ی که به وان به لین دراوه ﴿رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِي﴾ نه ی پهروه درگام مه مخهره ﴿فِي الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ ریزی گه لی سته مکارانه وه ﴿وَأَنذِرْ أَن تُرِيكَ مَا وَعَدْتَهُمْ لَقَدْ رَوْنُ﴾ وه به راستی ٹیمه به تواناین نه و به لینه ی (سزای) به وانمان داوه نیشانم بده بن ﴿أَدْفَعْ يَأْتِي هِيَ أَحْسَنُ السَّيِّئَةِ﴾ به جوانترین و چاکترین شینوه بهرگری بکه له خراپه ﴿تَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَصِفُونَ﴾ ٹیمه ئاگادارترین به وهی نه وان ده بلین (به خوت و تاینه که ت) ﴿قُلْ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ﴾ وه بلی نه ی پهروه درگام به نا ده گرم به تو ﴿مِنَ هَمَزَاتِ الشَّيْطَانِ﴾ له خه تهره و (پالنهرو) وه سوه سه ی شه ی تانه کان ﴿وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونُ﴾ وه به نات پی ده گرم له وهی (شه ی تانه کان) ناماده بن لام (سهرم لی بشیونن) ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ﴾ (بی بر وایان وه ک خویان ده میننه وه) هه تا کاتی مردن دیت بؤ ههر کامیان ﴿قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ﴾ نه و سا ده لی نه ی پهروه درگام بمگیره وه وه (بؤ دونیا) ﴿لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ﴾ به لکو کرده وهی چاک بکه م (له بری نه وهی نه مکر دوه) له و تمه نه ی له ده ستم چوو ﴿كَلَّا إِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَائِلُهَا﴾ نه خیر بینگومان نه مه ی (که ده بلیت) تهنها قسه یہ که نه و ده بلی (نه گهر بگهر یته وه بؤ دونیا هه روه ک جار ان ده بیت) ﴿وَمَنْ وَّرَائِهِمْ بَرَزَخُ﴾ له و پیشیان هه وه بهرزه خیک (بهر به ستیک) هه یہ ﴿إِلَىٰ بَوْمٍ يَبعُونَ﴾ تا نه و رۆزه ی زیندوو ده کر یته وه ﴿فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ﴾ نه مجا کاتی فوو ده کری به شه ی پوردا ﴿فَلَا أَسْأَلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ﴾ له و رۆزه دا هیچ خرمایه تیه ک نامیتی له نیوانیاندا ﴿وَلَا يَسْأَلُونَ﴾ وه برسیاری یہ کتری ناکه ن ﴿فَمَنْ نَقَلَتْ مَوَازِينُهُ﴾ نه مجا ههر که سنی کیشراوه (چاکه) کانی قورس بیت ﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ نه وه نه وانه رزگارو سهر که وتوون ﴿وَمَنْ حَقَّتْ مَوَازِينُهُ﴾ وه که سنی کیشراوه (چاکه) کانی سووک بیت ﴿فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ﴾ نه وانه که سانیکن ﴿خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ﴾ زبانیان له خویان داوه، خویان دؤراندووہ ﴿فِي جَهَنَّمَ خَالِدُونَ﴾ له دؤزه خ دان بی برانه وه ﴿تَلْفَحُ وُجُوهُهُمُ النَّارُ﴾ (ئاگری دؤزه خ) دم و چاویان ده سوتینی ﴿وَهُمْ فِيهَا كَالِحُونَ﴾ وه موویان له ئاگری دؤزه خ دا لیویان هه لقرچاوه و دانه کانیان دهر که وتووہ ﴿

أَلَمْ تَكُنْ ءَايَتِي تَتْلَىٰ عَلَيْهِمْ فَكَفَرُوا بِهَا تَكْذِبُونَ ﴿١٠٥﴾ قَالُوا
 رَبَّنَا عَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا ضَالِّينَ ﴿١٠٦﴾ رَبَّنَا
 أَخْرِجْنَا مِنْهَا فَإِنَّا ظَالِمُونَ ﴿١٠٧﴾ قَالَ أَخْسَعُوا فِيهَا
 وَلَا تَكَلِّمُونِ ﴿١٠٨﴾ إِنَّهُ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْ عِبَادِي يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا
 فَاغْفِرْ لَنَا وَأَرْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّحِيمِينَ ﴿١٠٩﴾ فَاتَّخَذْتُمُوهُمْ
 سِحْرِيًّا حَتَّىٰ أَنْسَوْكُمْ ذِكْرِي وَكُنْتُمْ مِّنْهُمْ تَضْحَكُونَ ﴿١١٠﴾
 إِنِّي جَزَيْتُهُمُ الْيَوْمَ بِمَا صَبَرُوا أَنَّهُمْ هُمُ الْفَآئِزُونَ ﴿١١١﴾ قُلْ
 كَمْ لَبِثْتُمْ فِي الْأَرْضِ عَدَدَ سِنِينَ ﴿١١٢﴾ قَالُوا لَبِثْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ
 يَوْمٍ فَسْئَلُ الْعَادِينَ ﴿١١٣﴾ قُلْ إِن لَّبِثْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا لَّوْ أَنْتُمْ
 كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١١٤﴾ أَوْحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنْتُمْ
 إِلَيْنَا لَا تَرْجَعُونَ ﴿١١٥﴾ فَتَعَلَىٰ اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا
 هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ ﴿١١٦﴾ وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا
 ءَاخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ ءَاخِرًا مَّحْسَبَاتِهِ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ
 الْكَافِرُونَ ﴿١١٧﴾ وَقُلْ رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّحِيمِينَ ﴿١١٨﴾

﴿أَلَمْ تَكُنْ أَتَىٰ تُنَالٍ عَلَيَّكُمْ﴾ (بیان دہ و تریٹ) ئایا ئایہ تہ کانی من لہ دونیادا بہ سہر تاندا نہ دہ خوینر ایہ وہ؟ ﴿فَكُنْتُمْ بِهَا تُكذِّبُونَ﴾ کہ چی ئیوہ بہ در و تان دہ زانی و ئیمانان ہی نہ دہ ہینا ﴿قَالُوا رَبَّنَا﴾ (لہ وہ لامدا) دہ لئین ئہی پہر وہ رد گاری ئیمہ ﴿عَلَيْتَ عَلَيْنَا شَقِوْنَا﴾ بہ دی و خرابی خو مان زال بوو بہ سہر ماندا ﴿وَكُنَّا قَوْمًا ضَالِّينَ﴾ وہ ئیمہ کہ سانیکی گو مر ابوین ﴿رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْهَا﴾ ئہی پہر وہ دگار مان لہم (دوزخہ) دہر مان بینہ ﴿فَإِنْ عُدْنَا فَنَاظِلُ قَوْمًا لَّهُمْ دَارُ آخِرَةٌ خَيْرٌ مِّنْ دَارِنَا وَنَجِّنَا مِنَ الْعَذَابِ إِنَّ هَٰذَا كَانَ قَدْرًا عَلَيْنَا لَعَلَّ نَحْنُ آخِذُونَ﴾ جا ئہ گہر جار یکی تر گہر اینہ وہ (بو ہی باوہری) ئہ وہ بہ راستی ئیمہ سہر مکارین ﴿قَالَ أَسْأَلُكُمْ فِيهَا لَآئِكُمْ لِيُؤْتُوا مِمَّا حَبِطَتِ الْأَعْيُنُ عَنْ رِئَاسَتِهِمْ لِيُحْمَلُوهُمْ يَوْمَئِذٍ لِّمَن تَعَالَىٰ ۗ وَاللَّهُ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ﴾ (خوا) دہ فہر موی: بہ ریسوایی بمینئہ وہ لہ دوزخہ خدا و ہیج قسہ بہ کم لہ گہ لدا مہ کہن (إخسأ: بؤ سہ گ بہ کاردی کاتی دہری دہ کہیت و پئی دہ لئیت چغہ) ﴿إِنَّ هَٰذَا كَانَ قَدْرًا مِّنْ عِبَادِي﴾ بینگو مان لہ دونیادا کو مہ لئیک لہ بہ ندہ کانی من ﴿يَقُولُونَ رَبَّنَا أَمَّا نَا﴾ دہیانووت ئہی پہر وہ رد گار مان ئیمہ باوہر مان ہینا وہ ﴿فَأَغْفِرْ لَنَا وَأَرْحَمْنَا﴾ دہی لیمان خو شبہ و رہ حممان ہی بکہ ﴿وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّحِيمِينَ﴾ چونکہ تو چاکترینی میہرہ بانانی ﴿فَاتَّخَذْتُمُوهُمْ سِخْرِيًّا﴾ کہ چی ئیوہ گالئہ تان بہ وان دہ کرد ﴿حَتَّىٰ اسْتَوَوْا عَلَىٰ الْعُكْبِ﴾ تا (ئہو گالئہ کردنہ تان بہ) ئہ وان یادی منی لہ بیر بردنہ وہ ﴿وَكُنْتُمْ مِّنْهُمْ تَضْحَكُونَ﴾ وہ ئیوہ ہہ میسہ بہ وان پندہ کہ نین ﴿إِنِّي جَزَيْتُهُمُ الْيَوْمَ﴾ بینگو مان ئہ مرو پادا شتم داوئہ تہ وہ ﴿بِمَاصِرٍ لَّوَا﴾ بہ ہوی خو گریبانہ وہ ﴿أَنَّهُمْ هُمُ الْفَآئِزُونَ﴾ بہ راستی ہہر ئہ وان سہر کہ و توو ﴿قَالَ كَلِمَتٌ فِي الْأَرْضِ عَدَدَ سِنِينَ﴾ (خوا) دہ فہر موی: چہ ند سال لہ سہر زہوی دا مانہ وہ؟ ﴿قَالُوا لَيْسَ آيَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ﴾ (لہ وہ لامدا) دہ لئین روژیک یا کہ متر لہ روژیک ماینہ وہ ﴿فَسَقَلِ الْعَادِينَ﴾ لہو (فریشت) انہ پیر سہ کہ ژمیر بارن ﴿قَالَ إِنْ لَيْسَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ (خوا) فہر موی نہ ماونہ تہ وہ ماوہ بہ کی کہم نہ بیت ﴿لَوَ أَنَّهُمْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ ئہ گہر بہ راستی ئیوہ دہ تان زانی؟ ﴿أَنحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا﴾ ئایا ئیوہ گو مان تان و ابووہ کہ بینگو مان ئیوہ مان بہ ہی ہودہ دروست کردوہ ﴿وَأَنَّكُمْ إِلْتِنَا لَا تُرْجَعُونَ﴾ وہ بینگو مان ئیوہ نا گہر پئنہ وہ بولای ئیمہ ﴿فَتَعَالَىٰ اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ﴾ جا بہر زو بلندی بو خوی پاشای راست و رہوا ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ ہیج پہر ستر اوئیک نی یہ جگہ لہو ﴿رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ﴾ کہ پہر وہ رد گاری عہرشی بہر یزو بہر زہ ﴿وَمَنْ يَدْعُ﴾ ہہر کہ س پہر سستی ﴿مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ﴾ پہر ستر اوئیکی تر لہ گہل خوادا ﴿لَا يَرْهَنُ لَهُ رِبْعَةٌ﴾ کہ ہیج بہ لگہ بہ کی نہ ہی لہ سہر ئہو (پہر ستنہ) ﴿فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ﴾ ئہ وہ بہ راستی لپیر سینئہ وہی تہ نہا لای پہر وہ رد گاریتی ﴿إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ﴾ بینگو مان کافران رزگار نابن ﴿وَقُلْ رَبِّ اغْفِرْ وَأَرْحَمْ﴾ (ئہی مو حہ ممہد ﷺ) بلی ئہی پہر وہ رد گارم لیم خو ش بہو رہ حمم ہی بکہ ﴿وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّحِيمِينَ﴾ وہ تو (خوا بہ) چاکترینی میہرہ بانانی ﴿

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سُورَةٌ أَنْزَلْنَاهَا وَفَرَضْنَاهَا وَأَنْزَلْنَا فِيهَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ

﴿١﴾ الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ وَلَا تَأْخُذْكُم بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلْيَشْهَدْ عَذَابَهُمَا طَائِفَةٌ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢﴾

الزَّانِي لَا يَنْكِحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ مُشْرِكَةً وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ وَحُرْمٌ ذَلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ

﴿٣﴾ وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٤﴾

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِن بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٥﴾ وَالَّذِينَ يَرْمُونَ أَرْوَاهُمْ وَلَمْ يَكُن لَّهُمْ شُهَدَاءُ إِلَّا أَنفُسُهُمْ فَشَهَدُوا أَحَدِهِمْ أَرْبَعُ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ وَلَمِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٦﴾

وَالْخَمْسَةَ أَنْ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ مِنَ الْكَاذِبِينَ

﴿٧﴾ وَيَدْرُؤُا عَنْهَا الْعَذَابَ أَنْ تَشْهَدَ أَرْبَعُ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ وَلَمِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٨﴾

وَالْخَمْسَةَ أَنْ غَضَبَ اللَّهُ عَلَيْهَا إِنْ كَانَ مِنَ الصَّادِقِينَ

﴿٩﴾ وَلَوْ لَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ حَكِيمٌ ﴿١٠﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بہ ناوی خوی بہ خشندہ ی میہرہ بان

﴿سُورَةُ أَنْزَلْنَاهَا﴾ ئەمە سورەتیکە ئیتمە نار دو مانەتە خواروہە ﴿وَقَرَّضْنَاهَا﴾ و فەر زمان کردوہە (گوپراپە لئی بریارە کانئ) ﴿وَأَنْزَلْنَا فِيهَا﴾ وە لەو (سورەتە) دا هیناومانەتە خواروہە ﴿آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ﴾ ئایەتە پروونە کان ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَذَكَّرُونَ﴾ بۆ ئەوہ ی ئیوہ بیر بکەنەوہ ﴿الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي﴾ ژن و پیاوی زیناکەر ﴿فَأَجِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا مِائَةً جَلْدَةٍ﴾ هەر یە کێکیان سەد دار (شە لاق) یان لئی بدەن ﴿وَلَا تَأْخُذْكُمْ بِهِمَا رَأْفَةٌ﴾ وە بە زەبی هاتنەوہ تان بییاندا (ژن و پیاوی زیناکەر) نە تان گری ﴿فِي دِينِ اللَّهِ﴾ لە (جی بە جی کردنی) فەرمانی خوا ﴿إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ﴾ ئە گەر ئیوہ باوہر تان هەبە ﴿يَا اللَّهُ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ بە خواو بەر قوژی دوا بی ﴿وَلْيَشْهَدْ عَذَابُهُمَا﴾ وە با ئامادە ی بیننی سزادانی ئەو دووانە بن ﴿طَائِفَةٌ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ کۆمەلێک لە باوہر داران ﴿الَّذِينَ لَا يَتَّبِعُونَ الْأَزْوَاجَ أَوْ إِيَّاهُنَّ الْأَسْرَابَ﴾ پیاوی زیناکەر مارە ناکات تەنھا ئا فرەتی زیناکەر و ئا فرەتی موشریک نە بی ﴿وَالزَّانِيَةُ لِأَسْرَابِهَا الْأَزْوَاجُ أَوْ مِثْلُهَا﴾ وە ئا فرەتی زیناکەر مارە ی ناکات پیاوی زیناکەر یا پیاوی موشریک نە بی ﴿وَحَرَّمَ ذَلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾ ئەو (مارە کردن و شوو کردن بە زیناکەر) یاساغ کراوہ لە سەر ئیمانداران ﴿وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمَخَصَّدَاتِ﴾ وە ئەوانە ی کە بوہتانی (زینا) دە کەن بۆ ئا فرەتانی داوین پاک ﴿فَرُّوا يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا بِالْبُرْءِ مَا بَلَغَتِ شُهُودُهُمْ لَهَا بَاطِنًا أَوْ سَوَّاهَا﴾ ئەو هە شستا دار (شە لاق) یان لئی بدەن ﴿وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا﴾ ئیتر هەر گیز شایە تیان لئی وەر مە گرن ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ وە ئەوانە لە سنوور دەر جوون ﴿إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِن بَعْدِ ذَلِكَ﴾ جگە لەوانە ی کە دوا ی ئەوہ تەو بە دە کەن ﴿وَأَصْلَحُوا﴾ و کردوہە یان چاک دە کەن ﴿فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ ئەو سا بە راستی خوا لیخۆش بووی بە بە زەبی یە ﴿وَالَّذِينَ يَرْمُونَ أَزْوَاجَهُمْ﴾ ئەو (پیاوانە ی) بوہتان بۆ خیزانە کانیان دە کەن ﴿وَلَوْ يَكُن لَهُمْ شُهَدَاءُ إِلَّا أَنفُسُهُمْ﴾ وە بیجگە لە خو یان هیچ شایە تکیان نی یە ﴿فَشَهَادَةُ أَحَدِهِمْ﴾ ئەوہ شایە تی دانی هەریە ک لەوانە (بەم جو رەبە) ﴿أَنْ يَشْهَدَ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ﴾ کە چوار سویند بە خوا بخوات کە بیگومان ئەو لە راستگۆ یانە (کە دە لیت خیزانە کەم بینوہ زینای کردوہە) ﴿وَالْحَمِيسَةُ أَنْ لَعَنَتِ اللَّهُ عَلَيْهِ﴾ وە لە پینجەم جار دا بلئی نە فرینی خوا لە سەر ئەو بی ﴿إِنْ كَانَ مِنَ الْكَاذِبِينَ﴾ ئە گەر درۆزن بی ﴿وَيَذَرُ أَهْلَهَا الْقَدَابَ﴾ ئەو ئا فرەتە ش (کە تاوان بار کراوہ لە لایەن مێردە کە یەوہ) سزای (زینای) لە سەر لادە بات ﴿أَنْ تَشْهَدَ أَنْ يَرَى شَهَادَتِ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ﴾ بە مە ی کە چوار جار سویند بە خوا بخوات کە بیگومان مێردە کە ی لە درۆزنانە (درۆ دە کات) ﴿وَالْحَمِيسَةُ أَنْ غَضَبَ اللَّهُ عَلَيْهَا إِنْ كَانَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ وە لە پینجەم جار دا (بلئی) خە شمی خوی لە سەر بی ئە گەر مێردە کە ی لە راست گۆ یان بیئت ﴿وَلَوْ لَا فَضَّلَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ﴾ وە ئە گەر بە هەر و بە زەبی خوا نە بوایە بە سەر تانەوہ (هەر کام لەو پیاو و ئا فرەتە ی باسکران درۆزن بن خوا دەری دە خست و سزای دە دا لە دو نیادا) ﴿وَأَنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ حَكِيمٌ﴾ وە بیگومان خوا گیرا کەری پە شیمانی و کار دروستە ﴿

إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِّنكُمْ لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا لَّكُم بَلْ
 هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ لِكُلِّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ مَا أَكْتَسَبَ مِنَ الْإِثْمِ وَالَّذِي تَوَلَّى
 كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١١﴾ لَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ
 وَالْمُؤْمِنَاتُ بَأْنفُسِهِمْ خَيْرًا وَقَالُوا هَذَا إِفْكٌ مُّبِينٌ ﴿١٢﴾ لَوْلَا
 جَاءَ وَعَلَيْهِ بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَإِذْ لَمْ يَأْتُوا بِالشُّهَدَاءِ فَأُولَئِكَ
 عِنْدَ اللَّهِ هُمُ الْكَاذِبُونَ ﴿١٣﴾ وَلَوْلَا فَضَّلَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتَهُ
 فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ لَمَسَّكُمْ فِي مَا أَفَضْتُمْ فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٤﴾
 إِذْ تَقَوَّيْتُمْ وَبِالْسِّنِّتِ كُمْ وَتَقُولُونَ بِأَفْوَاهِكُمْ مَا لَيْسَ لَكُم بِهِ عِلْمٌ
 وَتَحْسَبُونَهُ هَيِّئًا وَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمٌ ﴿١٥﴾ وَلَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ
 قُلْتُمْ مَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَتَكَلَّمَ بِهَذَا سُبْحَانَكَ هَذَا بُهْتَانٌ عَظِيمٌ
 ﴿١٦﴾ يَعِظُكُمُ اللَّهُ أَنْ تَعُودُوا لِمِثْلِهِ أَبَدًا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٧﴾
 وَيُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ
 يُحِبُّونَ أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ ءَامَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ
 فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٩﴾ وَلَوْلَا
 فَضَّلَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتَهُ وَأَنَّ اللَّهَ رءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿٢٠﴾

﴿إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ﴾ بیگو مان کہ سانے کہ ئەو بوہتانه بیان (بؤ عائشہ ی خیزانی بیغہ مہر ﷺ) ہہ لہ بست ﴿عَصَبَةٌ مِّنْكُمْ﴾ دستہ یہ ک بوون لہ خوٹان (ومونافیقیشیان تیدا بوو) ﴿لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا لَّكُم﴾ وامہ زانن ئەو (بوہتانه) شہر و خراپہ بوٹان ﴿بَلْ هُوَ خَبْرٌ لَّكُم﴾ (وانی یہ) بہ لکو خیر و چاکہ یہ بوٹان ﴿لِكُلِّ أَمْرٍ مِّنْهُمْ﴾ بؤہر یہ ک لہ وانہ ہہ یہ ﴿مَا أَكْتَسَبَ مِنَ الْإِثْمِ﴾ لہ تاوان بہو ئە ندادہ ی ہہ ولی داوہ (لہو بوہتانه دا) ﴿وَالَّذِي تَوَلَّى كِبْرَهُ مِّنْهُمْ﴾ وہ ئەو کہ سہ بیان کہ بہ شی گہ و رہی بوہتانه کہ ی گر تہ ئە ستق (کہ عہ بدو لئالی کوری ٹوبہ ی بوو) ﴿لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ (لہر وڑی دوایدا) بو ئەوہ سزای ہہرہ گہ ورہ ﴿وَلَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ﴾ دہ بوا کاتی ئەو بوہتانه تان بیست ﴿ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَأْسَ فَسَحْحَةٍ مِّنَ اللَّهِ﴾ پیواون وٹافرہ تانی ٹیماندار گومانی چاکیان بہ خوٹان بیردایہ ﴿وَقَالُوا هَذَا إِفْكٌ مُّبِينٌ﴾ وہ بیان ووتایہ ئەمہ بوہتانیکی ٹاشکراو پروونہ ﴿وَلَوْلَا جَاءَهُ وَعَلَيْهِ بَازِعَةٌ شَهَدَاءٌ﴾ دہ بوچی ئەو بوہتانه کہ رانہ چوار شایہ تیان لہ سہری نہ ہینا ﴿فَإِذْ لَبَّيْنَاوُ بِاللَّهِ شُهَدَاءٌ﴾ ئەمجا ئە گہر شایہ تہ کانیان نہ ہینا ﴿فَأُولَٰئِكَ عِنْدَ اللَّهِ هُمُ الْكٰذِبُونَ﴾ کہواتہ ہہر ئەوانہن لای خوا دروزن ﴿وَلَوْلَا فَضَّلَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتَهُ﴾ وہ ئە گہر بہ ہرہ ورہ حمہ تی خوا نہ بویاہ بہ سہر تانہ وہ ﴿فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾ لہ دونیا و پروڑی دوایی دا ﴿لَسَكُمْ فِي مَا آفَضْتُمْ﴾ دوو چارتان دہ بوو لہ بہر روچوونتان لہو بوہتانه دا (بؤ عائشہ) ﴿فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ سزایہ کی گہ ورہ ﴿إِذْ تَلَقَوْنَهُ بِآلِيسَتَ كَرْمٌ﴾ کاتی ئەم بوہتانه تان بہ دہ ماو دہم لہ یہ کترہ وہ و ہر دہ گرت ﴿وَتَقُولُونَ يَا أَهْلَ كَرْمٍ﴾ وہ بہ زمانتان شتیکی دہ لئین ﴿مَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ﴾ کہ زانیاریتان دہ بارہ ی نہ بوو ﴿وَتَحْسَبُونَهُ هَيِّنًا﴾ واتان دہ زانی شتیکی سووک و ٹاسانہ ﴿وَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمٌ﴾ لہ کاتی کدا لای خوا زور گہ ورہ یہ ﴿وَلَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ قُلْتُمْ﴾ بوچی کاتی ئەمہ تان بیست نہ تان ووت ﴿مَا كُونُ لَنَا﴾ بو ٹیمہ شیاونی یہ ﴿أَنْ نَّتَكَلَّمَ بِهَذَا﴾ قسہ (بوہتانی) ی وا بہکین ﴿سُبْحٰنَكَ هٰذَا بُهْتٰنٌ عَظِيْمٌ﴾ پاك و بینگہ ردی بو توخواہیہ، ئەمہ بوہتانیکی زور گہ ورہ یہ ﴿بِعِظْكَ اللَّهُ﴾ خوا ٹاموژ گاریتان دہ کات ﴿أَنْ تَعُوذُوا بِالْمِثْلِ﴾ ابداً کہ ہہر گیز نہ گہرینہ وہ بو وینہ ی ئەوہ ی رووی دا ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ ئە گہر ٹیوہ بروادارن ﴿وَيَسِّرُنَا اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ﴾ وہ خوا ٹایہ تہ کانی خوئی بو ٹیوہ پروون دہ کاتہ وہ ﴿وَاللَّهُ عَلَيْهِ حَكِيمٌ﴾ وہ خوا زانای کار دروستہ ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ﴾ بہرہ راستی ئەوانہ ی پیمان خو شہ ﴿أَنْ تَشِيعَ الْفٰحِشَةُ﴾ زینا (کرداری ناشیرین) بلاوینہ وہ ﴿فِي الدِّينِ ءَامَنُوا﴾ لہ ناو خہ لکی ٹیماندار دا ﴿لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ سزای سہ خیان بو ہہ یہ ﴿فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾ لہ دونیا و پروڑی دوایی دا ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ وہ خوا دہ زانی و ٹیوہ نازانن ﴿وَلَوْلَا فَضَّلَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتَهُ﴾ ئە گہر بہ ہرہ و بہ زہ یی خوا نہ بویاہ بہ سہر تانہ وہ (دوو چاری سزا دہ بوون بہوئی ئەو بوہتانه وہ کہ کرا بؤ عائشہ) ﴿وَأَنَّ اللَّهَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ﴾ وہ بیگو مان خوا بہ سوزی میہرہ بانہ ﴿

* يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطَوَاتِ الشَّيْطَانِ وَمَنْ يَتَّبِعْ
 خُطَوَاتِ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَوْلَا
 فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَمَا زَكَّيْنَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ أَبَدًا وَلَكِنَّ
 اللَّهَ يُزَكِّي مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢١﴾ وَلَا يَأْتِلُ أَوْلُوا الْفَضْلِ
 مِنْكُمْ وَالسَّعَةَ أَنْ يُؤْتُوا أَوْلَى الْقُرْبَى وَالْمَسْكِينِ وَالْمُهَاجِرِينَ
 فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلْيَعْفُوا وَلْيَصْفَحُوا أَلَا تُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ
 لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٢﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ
 الْغَافِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ لُعْنُوا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ
 عَظِيمٌ ﴿٢٣﴾ يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلْسِنَتُهُمْ وَأَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ بِمَا
 كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٤﴾ يَوْمَ يُؤْفِكُ بِهِمُ اللَّهُ دِينَهُمُ الْحَقَّ وَيَعْلَمُونَ أَنَّ
 اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ ﴿٢٥﴾ الْخَبِيثَاتُ لِلْخَبِيثِينَ وَالْخَبِيثُونَ
 لِلْخَبِيثَاتِ وَالطَّيِّبَاتُ لِلطَّيِّبِينَ وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَاتِ
 أُولَئِكَ مُبَرَّءُونَ مِمَّا يَقُولُونَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٢٦﴾ يَا أَيُّهَا
 الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّى تَسْتَأْنِسُوا
 وَتُسَلِّمُوا عَلَى أَهْلِهَا ذَلِكَ خَيْرٌ لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٢٧﴾

﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ئه‌ی ئه‌وانه‌ی باوره‌تان هیناوه ﴿لَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ﴾ به‌دوای هه‌نگاوه‌کانی شه‌یتان دامه‌رون ﴿وَمَنْ يَتَّبِعْ خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ﴾ وه‌هه‌ر که‌س شوین هه‌نگاوه‌کانی شه‌یتان بکه‌وی ﴿فَإِنَّهُ يُؤْمِرُ بِٱلْفَحْشَآءِ وَٱلْمُنْكَرِ﴾ چونکه به‌راستی شه‌یتان فه‌رمان ده‌کات به‌کاری زور ناشیرین (زینا) و خراپه ﴿وَلَوْلَا فَضْلُ ٱللَّهِ عَلَیْكُمْ وَرَحْمَتُهُ﴾ ئه‌گه‌ر به‌هه‌ره و میه‌ره‌بانی خوا نه‌بوايه به‌سه‌رتانه‌وه ﴿مَا رَكِبْتُمْ مِّنْ ءَآدَآءٍ﴾ هه‌ر گیز که‌سی له‌ئیه بوخت و پاک نه‌ده‌بو وه ﴿وَلَٰكِنَّ ٱللَّهَ يُزَكِّىٰ مَن يَشَآءُ﴾ به‌لام خوا هه‌ر که‌سی بوی (شیابوی) پاکي ده‌کاته‌وه ﴿وَٱللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ وه‌خوا بیسه‌ری زانایه ﴿وَإِن يَآتِلْ﴾ باسویند نه‌خون ﴿أُولُو ٱلْفَضْلِ مِّنْكُمْ وَٱلسَّعَةِ﴾ ئه‌وانه‌تان که‌خواه‌نی چاکه و سه‌روهت و سامان ﴿أَن يُؤْتُوا﴾ که‌یار مه‌تی نه‌ده‌ن ﴿أُولَى ٱلْقُرْبَىٰ وَٱلْمَسْكِينِ وَٱلْهَٰجِرِينَ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ﴾ به‌خزمان وه‌ه‌زاران و کوچه‌ران له‌پیناوی خوادا ﴿وَلْيَعْمُرُوا ٱلْمَسَٰجِدَ وَحَرَّمَ﴾ ده‌بالی بوورده‌بن و چاوبوشی بکه‌ن ﴿أَلَا يُحِبُّونَ أَن يَغْفِرَ ٱللَّهُ لَكُمْ﴾ ئایا بیتان خوش نیه خوا لیتان خوش بیی ﴿وَٱللَّهُ عَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ وه‌خوا لیخوش بو و میه‌ره‌بانه ﴿إِنَّ ٱلَّذِينَ﴾ بیگومان ئه‌وانه‌ی ﴿يَرْمُونَ ٱلْمُحْصَنَاتِ ٱلْعَٰفِلَاتِ ٱلْمُؤْمِنَاتِ﴾ بوه‌تانی زینا ده‌که‌ن بو ئافره‌تانی داوین پاکي بی‌ئاگای ئیماندار ﴿لِعُنُوۤا فِى ٱلدُّنْيَا وَٱلْآخِرَةِ﴾ نه‌فرینان لیکراوه له‌دونیا و ئاخیره‌ت دا ﴿وَأَنَّهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ وه‌بو‌یان هه‌یه‌سزای زور گه‌وره ﴿يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَیْهِمْ﴾ روزه‌یک (دی) شایه‌تی ئه‌دات له‌سه‌ریان ﴿أَلَسِنْتُمْ وَآرَبْتُمْ﴾ زمانیان و ده‌ست و قاچه‌کانیان ﴿بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ به‌وکرده‌وانه‌ی که‌کردوو یانه ﴿يَوْمَئِذٍ﴾ له‌وروزه‌دا ﴿يُوقَفُهُمُ ٱللَّهُ دِیْنَهُمُ ٱلْحَقَّ﴾ خواپاداشتی ته‌واوی کاروکرده‌ویان به‌راستی و دادگه‌رانه‌وه‌ده‌داته‌وه ﴿وَيَعْلَمُونَ أَنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلْحَقُّ ٱلْمُبِينُ﴾ وه‌ئو که‌انه‌ده‌زانن به‌راستی هه‌ر خواه‌ه‌قی ئاشکرا و دیاره (بوخوی و سیفات و کرداری) ﴿ٱلْحَبِیٓثَةُ ٱلْحَبِیٓثِیۡنَ﴾ (واپارسته) ئافره‌تانی ناپاک بو بیوانی ناپاک ﴿وَٱلْحَبِیٓثُونَ ٱلْحَبِیٓثَاتُ﴾ وه‌بیاوه پیسه‌کان بو ئافره‌ته پیسه‌کان ﴿وَٱلظَّٰلِمَةُ ٱلظَّٰلِمَاتُ﴾ وه‌ئافره‌ته پاکه‌کان بو پیاوه پاکه‌کان ﴿وَٱلظَّٰلِمُونَ ٱلظَّٰلِمُونَ﴾ وه‌پیاوه پاکه‌کان بو ئافره‌ته پاکه‌کان ﴿أُولَٰئِكَ مُبَرَّءُونَ مِمَّا يَقُولُونَ﴾ ئه‌و پاکه‌انه‌به‌ری کر اون له‌و (تومه‌تانه‌ی) ناپاکان ده‌لین ﴿لَهُمْ مَّغْفَرَةٌ وَّرِزْقٌ كَرِيمٌ﴾ بوئو پاک و چاکانه‌یه لیسووردن و روزی چاک و پیروز (به‌هه‌شت) ﴿يَأْتِيهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ئه‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی پرواتان هیناوه ﴿لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَیْرِ بُیُوتِكُمْ﴾ مه‌چنه‌هیچ مالیک جگه له‌ماله‌کانی خوتان ﴿حَتَّىٰ تَسْأَلُوۤا﴾ هه‌تا پرس ده‌که‌ن (به‌خواه‌نه‌کانیان) ﴿وَسَلِّمُوا عَلَیٰٓ أَهْلِهَا﴾ وه‌(دوای ئه‌وه‌ی موله‌ت دران) سه‌لام بکه‌ن له‌خواه‌ن ماله‌که ﴿ذَٰلِكُمْ حَبْرٌ لَّكُمْ﴾ ئه‌وه چاکتره بو‌تان ﴿لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾ بوئو وه‌ی په‌ندو

ئاموزگاری وه‌رگرن ﴿۷﴾

فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فِيهَا أَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا حَتَّىٰ يُؤْذَنَ لَكُمْ
وَإِنْ قِيلَ لَكُمْ ارْجِعُوا فَارْجِعُوا هُوَ أَزْكَىٰ لَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا
تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٢٨﴾ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَدْخُلُوا بُيُوتًا
غَيْرَ مَسْكُونَةٍ فِيهَا مَتَعٌ لَكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا
تَكْتُمُونَ ﴿٢٩﴾ قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّونَ مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا
أَرْوَاحَهُمْ ذَٰلِكَ أَزْكَىٰ لَهُمْ إِنْ اللَّهُ حَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ﴿٣٠﴾
وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ
أَرْوَاجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلْيَضْرِبْنَ
بِخُمُرِهِنَّ عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ
أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ آبَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ أَبْنَائِهِنَّ أَوْ أَبْنَاءِ بُعُولَتِهِنَّ
أَوْ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي أَخَوَاتِهِنَّ أَوْ نِسَائِهِنَّ
أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ أَوِ التَّبِيعِينَ غَيْرِ أُولِي الْأَرْبَابَةِ مِنْ
الرِّجَالِ أَوِ الطِّفْلِ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَىٰ عَوْرَاتِ النِّسَاءِ
وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِنْ زِينَتِهِنَّ وَتُوبُوا
إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣١﴾

﴿إِن لَّمْ يَجِدُوا فِيهَا أَحَدًا﴾ ته مجانه گهر که ستان نه دی تیايدا ﴿فَلَا تَدْخُلُوهَا﴾ ته وه مه چنه ژوره بؤ ته وه ماله
 ﴿حَتَّىٰ يُؤَدَّيْنَهُ لَكُمْ﴾ هه تا مؤلهت نه درین ﴿وَإِن قِيلَ لَكُمْ﴾ وه ته گهر پستان ووترا ﴿أَنْجِعُوا فَأَنْجِعُوا﴾
 بگه پرینه وه ته بی بگه پرینه وه ﴿هُوَ أَزْكَىٰ لَكُمْ﴾ ته وه چاکتر و پاکتره بؤتان ﴿وَاللَّهُ جَامِعٌ لِلْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ﴾
 وه خوا زانایه به هه موو ته وه کرده وانه ی ده یکن ﴿لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ﴾ هیچ گونا هیکتان له سهر نیه
 (گونا هبار نابن) ﴿أَنْ تَدْخُلُوا بُيُوتًا﴾ که به چنه ته و مالانه ی ﴿عِزِّ مَسْكُونَةٍ فِيهَا مَتَاعٌ لَّكُمْ﴾ که سی تیدا
 نیشته جی نی به و کهل و به لی خو تانی تیا بیت (وه ک ثوتیل) ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ﴾ وه خوا ده زانی ﴿مَا تَبَدُّوتُ
 وَمَا تَكْتُمُونَ﴾ به وه ی ناشکرای ده کن و به وه یسی ده یشار نه وه ﴿قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ﴾ ته ی موحه ممد
 ﴿بَلَىٰ﴾ به پیاوانی ئیماندار ﴿يَعْضُوا مِنْ أَيْدِيهِمْ﴾ چاوی خو یان (له سهر کردنی نامه حرهم) داخه ن
 و بپاریزن ﴿وَيَحْفَظُوا أَرْجُلَهُمْ﴾ وه عوره تیان (له داوین پیسی) بپاریزن ﴿ذَلِكَ أَزْكَىٰ لَهُمْ﴾ ته وه چاکتر
 و پاکتره بؤ ته وان ﴿إِنَّ اللَّهَ حَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ﴾ بیگومان خوا نا گایه به هه موو کرده وه به ک که ده یکن
 ﴿قُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ﴾ وه بلی به ثافره تانی ئیمانداریش ﴿بَعْضُضْنَ مِنْ أَيْدِيهِنَّ﴾ چاویان داخه ن
 و بپاریزن (له سهر ریر کردنی نامه حرهم) ﴿وَيَحْفَظْنَ أَرْجُلَهُنَّ﴾ وه عوره تیان بپاریزن (له داوین پیسی)
 ﴿وَلَا يَبْدِينَ زِينَتَهُنَّ﴾ وه جوانی خو یان دهر نه خه ن ﴿إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا﴾ جگه له وه ی به دهر وه یه و دیاره
 له جوانی (وه ک دم و چاویان و ده ستیان) ﴿وَلْيَضْرِبْنَ يَخْرِمَهُنَّ عَلَىٰ خُجُومِهِنَّ﴾ وه با سهر پؤشه کانیان بدن
 به سینگ و به رؤ کیاندا ﴿وَلَا يَبْدِينَ زِينَتَهُنَّ﴾ وه جوانی خو یان دهر نه خه ن (زیاد له وه ی دهر ده که ویت)
 ﴿إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ﴾ بؤ میرده کانیان نه بیت یا باو کیان ﴿أَوْ آبَاءَ بُعُولَتِهِنَّ﴾ یا باو کی میرده کانیان
 ﴿أَوْ أَبْنَاءَهُنَّ أَوْ أَبْنَاءَ بُعُولَتِهِنَّ﴾ یا کوره کانیان یا کوری میرده کانیان ﴿أَوْ إِخْوَانَهُنَّ أَوْ إِخْوَانَهُنَّ﴾ یا برا کانیان
 یا کوری برا کانیان ﴿أَوْ بَنِي أَخْوَانِهِنَّ﴾ یا کوری خوشکه کانیان ﴿أَوْ إِسَاءَتِهِنَّ﴾ یا ثافره تانی (ئیماندار)
 ﴿أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ﴾ یا که نیزه که کانیان ﴿أَوِ الشَّعْبِ عَيْرِ أُولِي الْأَرْبَابَةِ مِنَ الرِّجَالِ﴾ یا نه و شوین که و ته و
 پیاوانه ی که بی نیازن له ثافره ت (وه ک خز مه ت کار و پیر و نه خوش که ثاره زووی ژن و میردایه تیان نیه)
 ﴿أَوْ اَطْفَالِ الذِّبْنِ لَمْ يَطْهَرُوا عَلَىٰ عَوْرَاتِ النِّسَاءِ﴾ یا نه و منداله کورانه ی که نا گایان له له ش (عه ورتی)
 ثافره تان نه بیت (بالغ نه بو بن) ﴿وَلَا يَضْرِبْنَ يَازُجُلِهِنَّ﴾ (ثافره تان له کاتی رؤ شتن دا) قاچیان نه دن
 به زه وه ی دا ﴿لِيُعَلِّمَهُنَّ مِخْرَفَاتٍ مِنْ زِينَتِهِنَّ﴾ (تا ده نگی خر خال و پاوانه کانیان بیت و) بز انریت به و
 جوانیبه ی پیمان که شار دو یانه ته وه ﴿وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا﴾ هه مووتان ته و به بکن و بگه پرینه وه بؤ لای خوا
 ﴿أَيُّهَا الْمُؤْمِنُونَ﴾ ته ی ئیمان داره کان ﴿لَعَلَّكُمْ تَقْلِحُونَ﴾ تا رزگار و سهر که و توو بن ﴿﴾

وَأَنْكِحُوا الْأَيْمَىٰ مِنْكُمْ وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَإِمَائِكُمْ إِنْ
 يَكُونُوا فُقَرَاءَ يُغْنِهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۗ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٢﴾
 وَلَيْسَتَعَفِيفِ الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ نِكَاحًا حَتَّىٰ يُغْنِيَهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۗ
 وَالَّذِينَ يَبْتِغُونَ الْكِتَابَ مِمَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ فَكَاتِبُوهُمْ إِنْ
 عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا ۗ وَأُوهُم مِّن مَّالِ اللَّهِ الَّذِي آتَاكُمْ وَلَا تَكْرِهُوا
 فَتَيْتِكُمْ عَلَى الْبِغَاءِ إِنْ أَرَدْنَ تَحَصُّنًا لِّتَبْتَغُوا عَرَضَ الْحَيَاةِ
 الدُّنْيَا وَمَنْ يُكْرِهِنَّ فَإِنَّ اللَّهَ مِنْ بَعْدِ إِكْرِهِنَّ غَفُورٌ رَّحِيمٌ
 ﴿٣٣﴾ وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ آيَاتٍ مُّبِينَاتٍ وَمَثَلًا مِّنَ الَّذِينَ خَلَوْا
 مِن قَبْلِكُمْ وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٣٤﴾ * اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
 مِثْلُ نُورِهِ كَمِشْكَاةٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ الْمِصْبَاحُ فِي زُجَاجَةٍ
 الزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ يُوقَدُ مِن شَجَرَةٍ مُّبْرَكَةٍ زَيْتُونَةٍ
 لَا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ وَلَوْ أَمْ تَمَسَّهُ نَارٌ
 نُّورٌ عَلَى نُورٍ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَن يَشَاءُ وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ
 لِلنَّاسِ ۗ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٣٥﴾ فِي بُيُوتِ أَدْنَى اللَّهِ أَنْ تَرْفَعَ
 وَيَذْكَرَ فِيهَا أَسْمُهُ وَيُسَبِّحَ لَهُ فِيهَا بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ ﴿٣٦﴾

رَجَالٌ لَا تُلْهِهِمْ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَإِقَامِ الصَّلَاةِ
 وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ يَخَافُونَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ ﴿٣٧﴾
 لِيَجْزِيََهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا أَوْ يَزِيدَهُمْ مِنْ فَضْلِهِ ۗ وَاللَّهُ
 يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٨﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَالُهُمْ كَسَرَابٍ
 بِقِيعَةٍ يَحْسَبُهُ الظَّمْآنُ مَاءً حَتَّى إِذَا جَاءَهُ ۖ لَمْ يَجِدْهُ شَيْئًا
 وَوَجَدَ اللَّهَ عِنْدَهُ ۖ فَوَفَّاهُ حِسَابَهُ ۗ وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٣٩﴾
 أَوْ كَظُلُمَاتٍ فِي بَحْرٍ لُجِّيٍّ يَغْشَاهُ مَوْجٌ مِّنْ فَوْقِهِ ۖ مَوْجٌ مِّنْ فَوْقِهِ ۖ
 سَحَابٌ ظُلُمَاتٌ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ إِذَا أَخْرَجَ يَدَهُ ۖ لَمْ يَكَدْ
 يَرِبْهَا ۗ وَمَنْ لَّمْ يُجْعَلِ اللَّهُ لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ مِن نُّورٍ ﴿٤٠﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ
 اللَّهَ يَسْبِغُ لَهُ وَمَن فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالطَّيْرِ صَفَّتِ كُلُّ
 قَدَعَةٍ صَلَاتَهُ ۗ وَتَسْبِيحَهُ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٤١﴾ وَاللَّهُ مُلْكُ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ﴿٤٢﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُخْرِجُ
 سَحَابًا ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهُ ثُمَّ يَجْعَلُهُ رُكَامًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ
 خِلَالِهِ ۗ وَيُنزِلُ مِنَ السَّمَاءِ مَن جِبَالٍ فِيهَا مِن بَرَدٍ فَيُصِيبُ بِهِ مَن يَشَاءُ
 وَيَصْرِفُهُ ۗ وَعَنْ مَن يَشَاءُ يَكَادُ سُنَّابِقُهُ ۖ يَذْهَبُ بِالْأَبْصَارِ ﴿٤٣﴾

﴿رَجَالٌ لَا لَّهُمْ فِيهَا بَنُونَ وَلَا حِجَابٌ وَلَا عِزَّةٌ وَلَا تُنْقَذُونَ وَلَا حِجَابٌ وَلَا عِزَّةٌ وَلَا تُنْقَذُونَ وَلَا حِجَابٌ وَلَا عِزَّةٌ وَلَا تُنْقَذُونَ﴾ ﴿عَنْ ذِكْرِ
 اللَّهِ وَإِقَامِ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ﴾ ﴿لَهُ يَادَى خَوَاو نوِيْزُ كِرْدَن وَ زه كَات دَان﴾ ﴿يَخَافُونَ يَوْمًا﴾ ﴿لَهُ رُوْزِيْكَ ده ترسن
 (رُوْزى قِيَامَت)﴾ ﴿تَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ﴾ ﴿دَلْ وَ چَاوه كَان تِيَايدا (ده گُوْرِيْن وَ) ثَاوه زُوو ده بن ﴿٧٧﴾
 ﴿لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا﴾ ﴿تَا خُوا پادا شتِيَان بداتنه وه به پادا شتِي چا كترِنِي ثه وهى كِرْدِيَانه ﴿وَيَزِيْدُهُمْ
 مِّنْ فَضْلِهِ﴾ ﴿وه (بِيْجگه له پادا شته كه يَان) له به رهى خُوِيْوه زياده شِيَان ده داتِي ﴿وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَن يَشَاءُ﴾ ﴿وه خُوا
 رِزْق وَ رُوْزى (پادا شت) دَدها به بهر كه س بِيْهَوِي ﴿بِعَيْرِ حِسَابٍ﴾ ﴿به بِيْ رُْمَار، بِيْ سَنُوْر ﴿٧٨﴾ ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾
 وه ثه وَانهى كه بِيْ بَرُوَان ﴿أَعْمَلُهُمْ كَسْرًا﴾ ﴿كِرْدَه وه (چَاكه) كَانِيَان وه ك سَه رَايِيْكَ وايه (سَه رَاب تِيْشِكِيْكه كَاتِي
 زُوْر گَه رَمَا له بِيْبا بَانْدَا وه ك ثَاو دِيْته پِيْش چَاو) ﴿بِقِيْعَةٍ﴾ ﴿له بِيْبا بَانِيْكَدا (بَرِيْسه كه بداتنه وه) ﴿بِحَسْبِ الظَّمْعَانِ
 مَاءٍ﴾ ﴿كه سِيْكِيْ (كه سِيْكِيْ) زُوْر تِيْنو و به ثَاوِيْ ده زَانِيْ (له دو و ره وه) ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُ﴾ ﴿به په له ده رَوَات بُوِيْ (كَاتِي
 ده گَانه لَاى ﴿لَمْ يَجِدْهُ شَيْئًا﴾ ﴿هِيْچ به دِيْ نَا كَات ﴿وَوَجَدَ اللَّهَ عِنْدَهُ﴾ ﴿له قِيَامَت كَا فِر (ده بِيْئِيْ خُوا نَا مَادِه
 له لَايدا ﴿تَوَفَّاهُ حِسَابًا﴾ ﴿ثه مَجَا خُوا به ته وَاوِيْ پادا شتِي (كِرْدَه وه كَانِي) ده داتِي ﴿وَاللَّهُ سَرِيْعُ الْحِسَابِ﴾
 وه خُوا به په له وه چه سَبَانه له لِيْبر سِيْنه وه دَا ﴿٧٩﴾ ﴿أَوْ كَلَّمْتِ فِي نَجْرٍ لِّجِيٍّ﴾ ﴿يا (كِرْدَه وهى بِيْ بَرُوَايَان) وه ك چه نْد
 تَارِيْكِيْه ك وايه له نَاو ده رِيَايه كِيْ قَوْلْدَا ﴿بِعَشْرَةِ مِوْجٍ مِّنْ تَوَفَّاهُ مِوْجٌ﴾ ﴿كه شه بُوْل له سه ر شه بُوْل دَا بِيْوْشَا بِيْئ
 ﴿مِّنْ تَوَفَّاهُ سَحَابًا﴾ ﴿له سه ر ثه و (شه بُوْلَه) يِشه وه هه رِيْكِيْ رَهْشِيْ (بَارَا نَاوِيْ) بِيْئ ﴿ظَلَمْتُمْ بَعْضَهَا فَوْقَ بَعْضٍ﴾
 تَارِيْكِيْه كَان نِيْشْتَبِه سَه ر به كْتَرِي ﴿إِذَا أَرَّحَ بِدُورٍ لَّرِيْكَدِيْرِيْهَا﴾ ﴿ثه گَه ر ده سْتِيْ ده رِيْئِيْ نَزِيْكه ده سْتِيْ خُوِيْ
 نه بِيْئِيْئ (له بهر تَارِيْكِيْ) ﴿وَمَنْ لَّمْ يَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ نُورًا﴾ ﴿جَا هه ر كه س خُوا نُوْرِيْ (ثِيْمَانِيْ) بِيْ نه به خُشِيْئِيْ
 ﴿فَمَا لَهُ مِنْ نُّورٍ﴾ ﴿ثه وهى رُوْ نَا كِيْ بِيْئ نِيْهْتِي ﴿٨٠﴾ ﴿أَلَمْ تَرَ﴾ ﴿ثَايَا نَابِيْنِيْ (نَا زَانِيْ) ﴿أَنَّ اللَّهَ يَسْخَرُ لَهُ مَن فِي السَّمَاوَاتِ
 وَالْأَرْضِ﴾ ﴿بِيْگُوْمَان هه مو و ثه وَانهى له ثَا سَمَا نه كَان وَ زه وِيْ دَان ته سَبِيْحَاتِيْ خُوا ده كَهَن ﴿وَالظَّالِمُ صَفَلْتِ﴾
 هه ر وهَا بَالْنْدَه كَان كَاتِيْ بَالِيْان كِرْدُتَه وه (به ثَا سَمَا نْدَان ته سَبِيْحَاتِيْ خُوا ده كَهَن) ﴿كُلٌّ قَدْ عَلِمَ صَلَاتَهُ وَتَسْبِيْحَهُ﴾
 هه ر يَه ك له مَانَه نوِيْزُ (دُوْعَا) وَ ته سَبِيْحَاتِيْ خُوِيْ ده زَانِيْ ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ﴾ ﴿وه خُوا به وهى ده بِيْكه ن زَانَا
 وَ ثَا گَا دَا رَه ﴿٨١﴾ ﴿وَاللَّهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ﴿ته نَهَا بُوْ خُوا به خَا وه نِيْهْتِيْ ثَا سَمَا نه كَان وَ زه وِيْ ﴿وَالَى اللَّهُ الْمَصِيرُ﴾
 وَ گَه رَا نه وهْش هه ر بُوْلَاى خُوا به ﴿٨٢﴾ ﴿أَلَمْ تَرَ﴾ ﴿ثَايَا نَا زَانِيْ (نَابِيْنِيْ) ﴿أَنَّ اللَّهَ يُرْسِي سَحَابًا﴾ ﴿كه خُوا په له هه و ره كَان
 ده بَات (به ثَا سَمَا نْدَا) به هِيْوَا شِيْ ﴿لَمْ يُؤْتِكُمْ بِيْنَهُ﴾ ﴿پَا شَان ثه و (به لَه هه و ر) ا نه به يِوه سْت ده كَات به يَه كه وه
 ﴿لَمْ يَجْعَلْهُ رُكَا مًا﴾ ﴿دَوَاتِر ده يَان خَا ته سه ر يَه كْتَرِي ﴿فَقَتَرَى الْوَدْقَ﴾ ﴿ثه مَجَا ده بِيْئِيْ دَلُوْبه بَارَان ﴿يَخْرُجُ مِنْ
 حِلِّهِ﴾ ﴿له تِيْو هه و ره كه وه ده بَارِيْ ﴿وَيُنزِلُ مِنَ السَّمَاءِ مَن جَالٍ فِيهَا مَن يَرِيْ﴾ ﴿وه له ثَا سَمَا نه وه له هه و ره كَان كه وه ك
 كِيْوْن ته رْزه ده بَارِيْنِيْ ﴿فَيَصِيبُ بِهِ مَن يَشَاءُ﴾ ﴿ثه مَجَا تُوْوشِيْ زِيَان ده بِيْ به م (ته رْزه يه) هه ر كه سِيْ خُوا بِيْه وِيْئ
 ﴿وَيَصْرَفُهُ رَعْن مِّنْ يَشَاءُ﴾ ﴿وه لَاى ده دَات له هه ر كه سِيْ كه خُوِيْ بِيْهَوِيْ ﴿يَكَاذُ سَنَابَرُ قَوْه يَدُهْبُ بِالْأَبْصَرِ﴾ ﴿نَزِيْكه
 رُوْو نَا كِيْ وَ شَهْوَقِيْ چه خَمَا خَه (يْ هه و ره) كه (بِيْنَاى) چَاوه كَان بِيَات ﴿٨٣﴾

يُقَلِّبُ اللَّهُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لَأُولِي الْأَبْصَارِ ﴿٤٤﴾
وَاللَّهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِّن مَّاءٍ فَمِنْهُمْ مَّن يَمْشِي عَلَى بَطْنِهِ وَمِنْهُمْ مَّن
يَمْشِي عَلَى رِجْلَيْنِ وَمِنْهُمْ مَّن يَمْشِي عَلَى أَرْبَعٍ يَخْلُقُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ
إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤٥﴾ لَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ مُّبِينَاتٍ
وَاللَّهُ يَهْدِي مَن يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٤٦﴾ وَيَقُولُونَ
ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَبِالرَّسُولِ وَأَطَعْنَا ثُمَّ يَتَوَلَّى فَرِيقٌ مِّنْهُمْ مِّن بَعْدِ
ذَلِكَ وَمَا أُولَئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٧﴾ وَإِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ
لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٤٨﴾ وَإِن يَكُن لَّهُمُ الْحَقُّ
يَأْتُوا إِلَيْهِ مُذْعِنِينَ ﴿٤٩﴾ أَفِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ أَمْ آتَابُوا أَمْ يَخَافُونَ
أَن يَحِيفَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَرَسُولَهُ بَلْ أُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٥٠﴾ إِنَّمَا
كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَن
يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٥١﴾ وَمَن
يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَخْشِ اللَّهَ وَيَتَّقْهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ
﴿٥٢﴾ وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِن أُمِرْتَهُمْ لِيَخْرُجُنَّ قُلُوبُهُمْ
لَا تَقْسِمُوا طَاعَةً مَّعْرُوفَةً إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٥٣﴾

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ ۖ فَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ
 وَعَلَيْكُمْ مَا حُمِّلْتُمْ وَإِن تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا وَمَا عَلَى الرَّسُولِ
 إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿٥٤﴾ وَعَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنكُمْ وَعَمِلُوا
 الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ
 الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَىٰ
 لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُم مِّن بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ
 بِي شَيْئًا وَمَن كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٥٥﴾
 وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَءَاتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ
 تُرْحَمُونَ ﴿٥٦﴾ لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ
 وَمَأْوَاهُمُ النَّارُ وَلِيَشَّ الْمَصِيرُ ﴿٥٧﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا
 لَيَسْتَعِذَّنَّكُمُ الَّذِينَ مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ وَالَّذِينَ لَمْ يَبْلُغُوا الْحُلُمَ مِنكُمْ
 ثَلَاثَ مَرَّاتٍ مِّن قَبْلِ صَلَاةِ الْفَجْرِ وَحِينَ تَضَعُونَ ثِيَابَكُمْ مِّن
 الظَّهْرِ وَمِن بَعْدِ صَلَاةِ الْعِشَاءِ ثَلَاثُ عَوْرَاتٍ لَّكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ
 وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ بَعْدَهُنَّ طَوْفُؤُنَّ عَلَيْكُمْ بِعَضْبِكُمْ عَلَىٰ بَعْضِ
 كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٥٨﴾

﴿قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ﴾ بلیٰ فہرمانبہر داری خواو فہرمانبہر داری بیغہمبہر ﷺ بن ﴿فَإِنْ تَوَلَّوْا﴾
 تہمجا تہ گہر پشتیان ھہ لکرد ﴿فَإِنَّمَا عَلَيَّ مَا جُمِلَ﴾ تہوہ تہوہ (بیغہمبہر ﷺ) تہنہا بہر پر سیارہ لہوہی
 دراوہ بہ سہریدا (کہ گہ یاندنی بہ یامی خواہے) ﴿وَعَلَيْكُمْ مَا حُمِلْتُمْ﴾ وہ تہوہش بہر پرسن لہوہی
 دراوہ بہ سہر تاندا (کہ باوہر ہینانہ) ﴿وَإِنْ تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا﴾ وہ تہ گہر گو تہر اہ لسی بیغہمبہر ﷺ بکہن،
 تہوہ ھیدا بہت و ہر دہ گرن ﴿وَمَا عَلَى الرَّسُولِ﴾ وہ بیغہمبہر ھچی لہ سہر نی بہ ﴿إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ﴾ بیجگہ
 لہ گہ یاندنی رپوون و ئاشکرا (ی بہ یامی خوا) ﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ﴾ خوا بہ لیتی داوہ بہو
 کہ سہانہ تان کہ باوہر بیان ھیناوہ ﴿وَمِمَّا أَصْلَحَ لِحَتِّ﴾ وہ کردہوہی چاکہ کانیان کردوہہ ﴿لَيْسَتْ خَلْفَتُهُمْ
 فِي الْأَرْضِ﴾ کہ بیگومان دہ یانکاتہ جی نشینی (خہ لکی تر) لہ زہویدا ﴿كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾
 ھہر و ہک تہوانی (تہماندارانی) پئش تہمانی کردہ جی نشین ﴿وَلِيَمَكِّنَ لَهُمْ دِينَهُمْ﴾ وہ تہینہ کہ یان
 بؤ دہ چہ سپینی ﴿الَّذِي أَرْضَى لَهُمْ﴾ تہوہ (تہینہ) ی کہ خوا پنی رازی بووہ بؤیان ﴿وَلِيُبَدِّلَهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ
 أَمْنًا﴾ وہ ترس و بیمیان بؤ دہ گو رپی بہ ئاسایش و ئارامی ﴿يَعْبُدُونَنِي﴾ (لہو کاتہ دا تہتر) ھہر من
 دہ بہرستن و ﴿لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا﴾ ھچ ھاوہ ہشہ کم بؤ بریار نادہن ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ﴾ وہ ھہر کہ س
 بی بروا بی دوا تہوہ (بہدی ھانتی بہ لہنہ کان) ﴿فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ تہوہ بہر راستی ھہر تہوانہن
 دہر چو لہر نگہی خوا ﴿وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ﴾ و ہنو تہر بہ جی بیتن ﴿وَأَتُوا الزَّكَاةَ﴾ زہ کات بدن
 ﴿وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ﴾ و گو تہر اہ لسی بیغہمبہر ﷺ بکہن ﴿لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾ تا خوا رہ حمتان بی بکات
 ﴿لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ تہوہ کہ سہانہی بی باوہر ن وانہ زانن ﴿مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ﴾ لہ تو لہی خوا
 رز گاریان دہ بی لہ زہویدا ﴿وَمَا أُوهُمْ النَّارُ﴾ و تہوان جیگیان ئاگرہ ﴿وَلَيْسَ الْمَصِيرُ﴾ ئای چ
 سہر تہنجامیکی بہ دو خرابہ ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ تہی تہوہ کہ سہانہی باوہر تان ھیناوہ ﴿لَيْسَتْ دِينُكُمْ﴾
 دہ بی مؤلہ تتان لی و ہر گرن ﴿الَّذِينَ مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ﴾ تہوہ کہ سہانہی بہ ندہی تہوہن (بہ ندہ کانتان)
 ﴿وَالَّذِينَ تَبَوَّأُوا الْخُلُوفَ مِنْكُمْ﴾ ھہر و ہا مندالہ کانتان کہ ھیشتا بالغ نہ بوون ﴿تِلْكَ مَرَّتٌ﴾ لہ سنی کاندا
 (بؤ چوونہ ژوری نوستنی ژن و میرد) ﴿مَنْ قَبِلَ صَلَاةَ الْفَجْرِ﴾ لہ پئش نو تہی بہ یانی ﴿وَحِينَ
 تَضَعُونَ ثِيَابَكُمْ مِنَ الظَّهِيرَةِ﴾ وہ کاتی پؤشاکتان دادہ نین (لادہ بہن لہ بہر تان دا) لہ کاتی نیوہر و اندا ﴿وَمِنْ
 بَعْدِ صَلَاةِ الْعِشَاءِ﴾ و لہ پاش نو تہی عیشا (خہو تنان) ﴿تِلْكَ عَوْرَاتٌ لَكُمْ﴾ تہم سنی کاتہ کاتی خو دہر خستہ
 بؤ تان دروستہ ﴿لَيْسَ عَلَيْكُمْ وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ بَعْدَهُنَّ﴾ دوا تہم سنی کاتہ (بی مؤلہ ت و ہر گرن) نہ بؤ تہوہ
 نہ بؤ تہوان ھچ گونہ ھیک نی بہ (مؤلہ ت و ہر نہ گرن) ﴿ظُرُوفٌ عَلَيْكُمْ﴾ (چونکہ) تہوان زور بہدہ دور و
 بہر تاندا دین (بؤ خزمہت کرد تان) ﴿بَعْضُكُمْ عَلَى بَعْضٍ﴾ تہوہ لہ گہ لہ کتر دا تیکہ لن ﴿كَذَلِكَ بَيَّنَّ اللَّهُ﴾
 ئابہو جو رہ خوا رپوونی دہ کاتہوہ ﴿لَكُمْ الْآيَاتُ﴾ ئابہ تہ کانی بؤ تہوہ ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ و ہخوا زانای
 کار دروستہ ﴿﴾

وَإِذَا بَلَغَ الْأَطْفَالُ مِنْكُمْ الْحُلُمَ فَلْيَسْتَعِزُّوا كَمَا
 اسْتَعِزَّ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ
 آيَاتِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٥٩﴾ وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ
 الَّتِي لَا يَرْجُونَ نِكَاحًا فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ أَنْ يَضَعْنَ
 ثِيَابَهُنَّ غَيْرَ مُتَبَرِّجَاتٍ بِزِينَةٍ وَأَنْ يَسْتَعْفِفْنَ خَيْرٌ
 لَهُنَّ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٦٠﴾ لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرْجٌ وَلَا
 عَلَى الْأَعْرَجِ حَرْجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرْجٌ وَلَا عَلَى أَنْفُسِكُمْ
 أَنْ تَأْكُلُوا مِنْ بُيُوتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ آبَائِكُمْ أَوْ بُيُوتِ
 أُمَّهَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ إِخْوَانِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخَوَاتِكُمْ
 أَوْ بُيُوتِ أَعْمَامِكُمْ أَوْ بُيُوتِ عَمَّاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ
 أَخْوَالَكُمْ أَوْ بُيُوتِ خَالَاتِكُمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ
 مَفَاتِحَهُ وَوَأَصْدِيْقِكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ
 تَأْكُلُوا جَمِيعًا أَوْ أَشْتَاتًا فَإِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوتًا فَسَلِّمُوا
 عَلَى أَنْفُسِكُمْ تَحِيَّةً مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مُبْرَكَةٌ طَيِّبَةٌ كَذَلِكَ
 يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٦١﴾

﴿وَإِذَا بَلَغَ الْأَطْفَالُ مِنْكُمُ الْحُلُمَ﴾ وه کاتی که منداله کانتان بالغ بوون ﴿فَلْيَسْتَدْرِؤْا﴾ نه وساده بی مؤلته وهر بگرن ﴿كَمَا اسْتَدْنُ الْأَيْدِي مِنَ قَبْلِهِمْ﴾ وه کو چؤن که سانی بیس نه مان مؤلته تیان وهرده گرت (له هه موو کاتیگدا) ﴿كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ﴾ نایه ته کانی بوئیوه ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ وه خوا زانای دانایه ﴿وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ﴾ وه نافرته تانی پیرو له کار که وتوو ﴿الَّتِي لَا يَرُجُونَ نِكَاحًا﴾ نه و نافرته تانه ی ئومیدی شو کردنیان نه ماوه ﴿فَلْيَسْ عَلَيْنَ جُنَاحٌ﴾ هیچ گوناهیکیان له سه رنی یه ﴿أَنْ يَضَعْنَ ثِيَابَهُنَّ﴾ که (هه ندیک له) پؤشا که کانیان لابه رن ﴿عَيْرَ مُتَبَرِّجَاتٍ بِزِينَةٍ﴾ به لام زینته و جوانیان دهر نه خهن ﴿وَأَنْ يَسْتَغْفِنَ﴾ خو ته گهر لاینه به ن و پؤشته بن ﴿حَيْرَ لِهِنَّ﴾ نه وه چاکتره بویان ﴿وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ وه خوا بیسه ری زانایه ﴿لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ﴾ کویر گوناھی له سه رنی یه ﴿وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ﴾ و شهل گوناھی له سه رنی یه ﴿وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ﴾ ههروه ها نه خوش گوناھی له سه رنی یه (نه م جوړه که سانه گونا نه ی یه بویان نان خواردن له گهل که سانی ساغدا) ﴿وَلَا عَلَى النَّفْسِ﴾ وه بوئیوه ش گونا نه نیه ﴿أَنْ تَأْكُلُوا مِنْ بُيُوتِكُمْ﴾ که له ماله کانی خو تان نان بخؤن (مالی مندال و خیزانه کانتان هه ره به مالی خو تان داده نری) ﴿أَوْ بُيُوتِ آبَائِكُمْ﴾ یا (نان بخؤن له) مالی باو کانتان ﴿أَوْ بُيُوتِ أُمَّهَاتِكُمْ﴾ یا مالی دایکانتان ﴿أَوْ بُيُوتِ إِخْوَانِكُمْ﴾ یا مالی براکانتان ﴿أَوْ بُيُوتِ أَخَوَاتِكُمْ﴾ یا مالی خوشکه کانتان ﴿أَوْ بُيُوتِ أَعْمَامِكُمْ﴾ یا مالی مامه کانتان ﴿أَوْ بُيُوتِ عَمَّاتِكُمْ﴾ یا ماله پوره کانتان (خوشکانی باوک) ﴿أَوْ بُيُوتِ أَخْوَالِكُمْ﴾ یا مالی خاله کانتان ﴿أَوْ بُيُوتِ خَالَاتِكُمْ﴾ یا مالی پوره کانتان (خوشکانی دایک) ﴿أَوْ مِمَّا مَلَكَتُمْ مَفَاحِقَهُ﴾ یا نه و مالانه ی که کلپله کانیان به ئیوه یه ﴿أَوْ صَدِيقِكُمْ﴾ یا مالی براده رو هاوړیتان ﴿لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ﴾ هیچ گونا هتان له سه ر نیه ﴿أَنْ تَأْكُلُوا جَمِيعًا أَوْ أَشْتَاتًا﴾ به کومه ل یا به ته نیا نان بخؤن ﴿فَإِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوتًا﴾ جا کاتی چوونه (هه ر مالیک له) مالان ﴿فَسَلِّمُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ﴾ نه وه سه لام له یه کتر بکه ن (له وانه ی که وه ک خو تان وان) ﴿بِحَيْثَ كُنْتُمْ إِعْنَادِ اللَّهِ﴾ به سه لام کردنیک له لایه ن خواوه (هاتووه) ﴿مُبَرَّكَةً طَيِّبَةً﴾ سه لام میکی جوان وچاک و پاک ﴿كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ﴾ نایه ته کانی بوئیوه ﴿لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾ به لکو ژیریتان بخه نه کارو بیرکه نه وه ﴿١١﴾

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ؕ وَإِذَا كَانُوا مَعَهُ
 عَلَىٰ أَمْرٍ جَامِعٍ لَّمْ يَذْهَبُوا حَتَّىٰ يَسْتَأْذِنُوهُ ؕ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ
 أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ؕ فَإِذَا أَسْتَأْذَنُوكَ
 لِبَعْضِ شَأْنِهِمْ فَأَذِنَ لِمَن شِئْتَ مِنْهُمْ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ
 اللَّهُ ؕ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٦٣﴾ لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ
 بَيْنَكُمْ كَدُعَاءِ بَعْضِكُمْ بَعْضًا قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ
 يَتَسَلَّلُونَ مِنْكُمْ لِوَاذًا فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ
 أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمُ فَتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٦٤﴾ أَلَا إِنَّ
 لِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ قَدْ يَعْلَمُ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ وَيَوْمَ
 يُرْجَعُونَ إِلَيْهِ فَيُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوا ؕ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٦٥﴾

سورة الفرقان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَىٰ عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعٰمِلِينَ نَذِيرًا
 ﴿١﴾ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ
 لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمَلِكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ وَتَقْدِيرًا ﴿٢﴾

﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ﴾ بہر راستی ئیمانداران تہنہا ئہ وانہن ﴿ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ کہ بر وایان بہ خواو
 پیغہ مبرہ کہی ہیناوه ﴿وَإِذَا كَانُوا مَعَهُ﴾ وہ ہر کاتیک لہ گہل ئہو ﴿پِغْه مِبْمِہر﴾ دابن ﴿عَلَىٰ أَمْرٍ جَامِعٍ﴾
 لہ کاریکسی گرنگدا کہ کویان دہ کاتہوہ ﴿وہک غہ زاو جو مہوہ جوہرن﴾ ﴿لَمْ يَذْهَبُوا حَتَّىٰ يَسْتَأْذِنُوا﴾ نارون
 بہ ہیچ لایہ کدا ہہ تا مؤلہت لہ پیغہ مبرہ ﴿وہرنہ گرن﴾ ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُوكَ﴾ بیگو مان ئہ وانہی
 مؤلہت لی و ہر دہر گرن ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ ئہ وانہ کہہ سانیکن کہ بر وایان ہہ یہ
 بہ خواو پیغہ مبرہ کہی ﴿فَإِذَا أَسْتَأْذِنُوكَ﴾ جا ہہر کاتئی ئہ وانہ داوا ی مؤلہت یان لی کر دیت ﴿لِبَعْضِ
 شَأْنِهِمْ﴾ بؤ ہہ ندی ئیش و کاری تابیہ تی خو یان ﴿فَإِذَنْ لَّمَنْ شِئْتَ مِنْهُمْ﴾ ئہوہ ہہر کامیان خو ت
 ویستت مؤلہت ی بدہ ﴿وَأَسْتَغْفِرْ لَهُمْ اللَّهُ﴾ وہ داوا ی لیوور دنیان بؤ بکہ لہ خوا ﴿إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾
 بہر راستی خوا لیوور دہی میہر بانہ ﴿لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ﴾ بانگ کر دنی پیغہ مبرہ ﴿وَلَا
 لہ ناو خو تاندا دامہ نین (نابی) ﴿كَدُعَاءِ بَعْضِكُمْ بَعْضًا﴾ وہک بانگ کر دنی خو تان لہ یہ کتری (دہ بیت
 بہر یزہوہ بانگ بکریت وہک ئہی پیغہ مبرہ یار سول اللہ ﴿قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ﴾ بہر راستی خوا
 دہ زانی و ناگادارہ بہ وانہی ﴿يَسْتَلُونَ مِنْكُمْ لَوَادًا﴾ لہ ئیوہ (بہ بی مؤلہت) لہ بہ نای خہ لکی ترہوہ
 دہر دہ چن بہ دزیبہوہ ﴿فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ﴾ جا بابت رسن ئہ وانہی ﴿يَخْلِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ﴾ کہہ پیچہ وانہی
 فرمانی پیغہ مبرہ ﴿دہ کہن﴾ ﴿أَنْ يُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ﴾ کہہ (لہ دونیادا) بہ لاو تاقیکر دہوہ بہ کیان تووش بیبت
 ﴿أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ یا سزایہ کی سہختیان تووش بی (لہ دوا رورڈا) ﴿إِلَّا أَنْ لِلَّهِ﴾ بیدار بنہوہ
 بہر راستی تہنہا بؤ خواہی ﴿مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ئہوہی کہہ لہ ئاسمانہ کان و زہویدایہ ﴿قَدَّيْقًا مَا أَنْتُمْ
 عَلَيْهِ﴾ بیگو مان خوا ناگادارہ بہ تہوہی ئہو شتانی ئیوہی لہ سہرن، وہ بہو (کارانہ یسی کہہ دہ بکہن)
 ﴿وَيَوْمَ يُرْجَعُونَ إِلَيْهِ﴾ ئہو رورژہش کہدہ گہر پترینہوہ لای خوا ﴿فَيُنْتَقِظُ مِنْهُمْ مَاعْمَلُوا﴾ ئہوسا ناگاداریان
 دہ کاتہوہ بہو کردہ وانہی کر دوویانہ ﴿وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ وہ خوا بہہ موو شتیک ناگادارہ ﴿

سورہ قی ﴿الْفُرْقَانِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بہ ناوی خوا ی بہ خشندهی میہر بان

﴿تَبَارَكَ الَّذِي﴾ گہورہوہ پیروزہ ئہو زاتہی ﴿نَزَلَ الْفُرْقَانَ عَلَىٰ عَبْدِهِ﴾ کہہ فورقان (قورٹان) ی بؤ سہر
 بہندہی خو ی نارڈوتہ خو ارہوہ ﴿لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا﴾ تا ترستیہر بیت بؤ ہہ موو جیہانیان ﴿
 ﴿الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ئہو زاتہی کہدہ سہ لآت و مولکی ئاسمانہ کان و زہوی ہی ئہوہ
 ﴿وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا﴾ و ہیچ مندالی بؤ خو ی پر یارنہ داوہ ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ﴾ و کہس ہاوبہشی
 نیہ لہ فرمانرہوایی و مولک و داریدا ﴿وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ﴾ وہ ہہ موو شتیکی دروست کر دوہ
 ﴿فَقَدَرَهُ نَقْدِيرًا﴾ وہ ئہ ندازہی بؤ دیاری کرد (لہ ہہ موو روویہ کہوہ) بہ چاکی ﴿

وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ
 وَلَا يَمْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا
 وَلَا حَيَاةً وَلَا نُشُورًا ﴿٣﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا
 إِفْكٌ أَفْتَرْتَهُ وَأَعَانَهُ عَلَيْهِ قَوْمٌ آخَرُونَ فَقَدْ جَاءَ وَظُلْمًا
 وَزُورًا ﴿٤﴾ وَقَالُوا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ أَكْتَتَبَهَا فَهِيَ تُمَلَّى
 عَلَيْهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٥﴾ قُلْ أَنْزَلَهُ الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ
 فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٦﴾
 وَقَالُوا مَا لِي هَذَا الرَّسُولِ يَأْكُلُ الطَّعَامَ وَيَمْشِي فِي
 الْأَسْوَاقِ لَوْلَا أَنْزَلَ إِلَيْهِ مَلَكٌ فَيَكُونُ مَعَهُ وَنَذِيرًا ﴿٧﴾
 أَوْ يُلْقَى إِلَيْهِ كَنْزٌ أَوْ تَكُونُ لَهُ وِجْتَةٌ يَأْكُلُ مِنْهَا وَقَالَ
 الظَّالِمُونَ إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا ﴿٨﴾ أَنْظِرْ
 كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ
 سَبِيلًا ﴿٩﴾ تَبَارَكَ الَّذِي إِنْ شَاءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِنْ ذَلِكَ
 جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَيَجْعَلُ لَكَ قُصُورًا ﴿١٠﴾ بَلْ
 كَذَّبُوا بِالسَّاعَةِ وَأَعْتَدْنَا لِمَنْ كَذَّبَ بِالسَّاعَةِ سَعِيرًا ﴿١١﴾

﴿وَأَنخَذُوا مِنْ دُونِهِ آيَةَ إِلَهَةٍ﴾ بیجگہ له خوا چہند پەر ستر او یکیان بو خو یان بر یار داوہ ﴿لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا﴾
کہ ہیچ شتیک دروست ناکہن ﴿وَهُمْ يُخْلُقُونَ﴾ بہ لکو خو شیان دروست کراون ﴿وَلَا يَمْلِكُونَ لِنَفْسِهِمْ﴾
دہسہ لاتیان نی بہ بو خو یان ﴿صَرَخُوا وَلَا نَفَعَا﴾ نہ زبان نہ سوودو قازاج (بگہ یہ نن) ﴿وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا﴾
وَلَا حَيَاةً وَلَا نُشُورًا ﴿ہر وہا مردن و زیان و زیندو بوونہ وہی خو یان بہ دہس نیہ ﴿وَقَالَ الَّذِينَ﴾
﴿كَفَرُوا﴾ ئەوانہی کہ بی بروا بوون دەیان ووت ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا آيَاتُكَ أَفَتَرْبِنُهُ﴾ بیگومان ئەم (قورٹانہ) ہیچ نیہ
جگہ له درو یہ کی گہ ورہ کہ مو حہ مہد ﴿صَلَّى﴾ ہلی بہ ستوہ ﴿وَأَعَانَهُ قَوْمُهُ الْخِرُونُ﴾ وہ کہسانی تر
بو ئەو (ہہ لہ سستہ) یار مہ تیبان داوہ ﴿فَقَدَجَاءَهُ وَظُلْمًا وَرُؤُوسًا﴾ ئەوہ بہ راستی ئەوانہ سستہم و بوہ تانیکی
گہ ورہ یان کردوہ ﴿وَقَالُوا أَسْطِطِرُّونَ الْوَالِدَاتِ﴾ وہ (بی بروایان) دەیان ووت (ئەم قورٹانہ) بہ سہ رہات
و داستانی پیتشوہ کانہ ﴿أَكْتَنَبَهَا﴾ (مو حہ مہد ﴿صَلَّى﴾) داوای کردوہ بو ی بنوسن ﴿فَهِيَ تُثَلِّی عَلَيْهِ﴾
ئەمجا دە خو یندریتہ وہ بہ سہ ریدا ﴿بُكَرَةً وَأَصِيلًا﴾ بہ بیانیان و ئیوار اندا ﴿قُلْ أَنْزَلَهُ الَّذِي﴾
(ئہی مو حہ مہد ﴿صَلَّى﴾) بلی زاتی نار دویہ تی یہ خواروہ ﴿بِعَلَّمَ الْبَرِّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ کہ ہہ مو
نہیتی ئاسمانہ کان و زہوی دہ زانیت ﴿إِنَّهُ كَانَ عَفُوًّا رَحِيمًا﴾ بہ راستی ئەو (خوا) لیووردہی
میہرہ بانہ ﴿وَقَالُوا مَالِ هَذَا الرَّسُولِ﴾ (بی بروایان) دەیان ووت ئەمہ چو ن پیئغہ مہریکہ ﴿يَأْكُلُ﴾
الطَّعَامَ ﴿خواردن دہ خوات ﴿وَيَمْشِي فِي الْأَسْوَاقِ﴾ وہ بہ بازاردا دہ پروات ﴿لَوْلَا أَنْزَلْنَا إِلَيْهِ مَلَكًا﴾
فریشتہ یہ ک نہ نیراوتہ خواروہ بو لای ﴿فَيَكُونُ مَعَهُ زَيْدًا﴾ بو ئەوہی له گہ لیدا ترستہر بی ﴿﴿﴾
﴿أَوْ يُنْفِثِي إِلَيْهِ كَزًّا﴾ یا گہ نجینہ یہ کی (لہ ئاسمانہ وہ) بو فری بدرایہ ﴿أَوْ تَكُونَ لَهُ جَنَّةً يَأْكُلُ مِنْهَا﴾
یا باخیکی ببواہہ لینی بخواردایہ ﴿وَقَالَ الظَّالِمُونَ﴾ وہ سستہ مکاران (بی بروایان) دەیان ووت
(بہ ئیمانداران) ﴿إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا﴾ ئیوہ تہنہا شوین پیاو نیکی جادوو لیگراو کہ و توون
﴿﴿﴾ أَنْظَرَ كَيْفَ صَرَفُوا لَكَ الْأَمْثَلُ﴾ سہیر کہ چو ن نمونہی (پووچ) بو تو دیننہ وہ ﴿فَصَلُّوا﴾
بہو ہویہ وہ گو مہرا بوون ﴿فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا﴾ ئیتر ناتوان ریگای حہق و راستی بدوزنہ وہ ﴿﴿﴾
﴿تَبَارَكَ الَّذِي إِنْ شَاءَ﴾ گہ ورہ و پسرورژہ ئەو زاتہی ئە گہر بیہوی (لہ دونیادا) ﴿جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِنْ ذَلِكَ﴾
چاکتر لہ وہ (ی بی بروایان دہ لئین) بو ت ساز دہ دات ﴿جَعَلَتْ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ باخاتیک
کہ رو بارہ کان بہ زیریاندا دہ پروات ﴿وَيَجْعَلُ لَكَ قُصُورًا﴾ وہ چہند کو شکت بو فہراہم دینی ﴿﴿﴾
﴿بَلْ كَذَّبُوا بِالسَّاعَةِ﴾ (راست ناکہن وانیہ) بہ لکو ئەوانہ باوہریان بہ پرورژی دوابی نیہ ﴿وَأَعْتَدْنَا لِمَنْ﴾
﴿كَذَّبَ بِالسَّاعَةِ﴾ وہ ئیمہ نامادہ مان کردوہ بو کہ سنی باوہری بہ پرورژی دوابی نہی ﴿سَعِيرًا﴾ ناگری
ہہ لگیر ساو ﴿﴿﴾

إِذَا رَأَتْهُمْ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ سَمِعُوا لَهَا تَغِيظًا وَزَفِيرًا ﴿١٣﴾
 وَإِذَا أُلْقُوا مِنْهَا مَكَانًا ضَيِّقًا مُقَرَّبِينَ دَعَوْا هُنَالِكَ ثُبُورًا
 ﴿١٣﴾ لَا تَدْعُوا الْيَوْمَ ثُبُورًا وَاحِدًا وَاَدْعُوا ثُبُورًا كَثِيرًا ﴿١٤﴾
 قُلْ أَذَلِكَ خَيْرٌ أَمْ جَنَّةُ الْخُلْدِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ كَانَتْ
 لَهُمْ جَزَاءً وَمَصِيرًا ﴿١٥﴾ لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ خَالِدِينَ
 كَانَ عَلَى رَبِّكَ وَعْدًا مَسْئُولًا ﴿١٦﴾ وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ وَمَا
 يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فِيَقُولُ ءَأَنْتُمْ أَضَلَلْتُمْ عِبَادِي
 هَؤُلَاءِ أَمْ هُمْ ضَلُّوا السَّبِيلَ ﴿١٧﴾ قَالُوا سُبْحَانَكَ مَا كَانَ
 يَنْبَغِي لَنَا أَنْ نَتَّخِذَ مِنْ دُونِكَ مِنْ أَوْلِيَاءَ وَلَكِنْ مَتَّعْتَهُمْ
 وَءَابَاءَهُمْ حَتَّى نَسُوا الذِّكْرَ وَكَانُوا قَوْمًا بُورًا ﴿١٨﴾
 فَقَدْ كَذَّبُوكُمْ بِمَا تَقُولُونَ فَمَا تَسْتَطِيعُونَ صَرْفًا
 وَلَا نَصْرًا وَمَنْ يَظْلِمِ مِنْكُمْ نَذِقْهُ عَذَابًا كَبِيرًا ﴿١٩﴾
 وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا إِنَّهُمْ لِيَأْكُلُونَ
 الطَّعَامَ وَيَمْشُونَ فِي الْأَسْوَاقِ وَجَعَلْنَا بَعْضَكُمْ
 لِبَعْضٍ فِتْنَةً أَتَصْبِرُونَ ﴿٢٠﴾ وَكَانَ رَبُّكَ بَصِيرًا ﴿٢١﴾

﴿إِذَا رَأَوْهُم مِّن مَّكَانٍ بَعِيدٍ﴾ کاتئی (تم ناگره) له دوره وه نه وان ده بینیت ﴿سَمِعُوا لَهَا تَغَيُّطًا وَرَفِيرًا﴾ نر که وناله ی گر و بلیسه ی ده بیسن (که نیشانه ی رق و قینی زوری ته لیان) ﴿وَإِذَا الْفُلُومُ مَكَانًا ضَعِيفًا﴾ وه کاتئی فری ده درینه جیگایه کی تنگ له دوزه خدا ﴿مُفْرَيْنَ﴾ به جیوت کراوی ده ست و قاج و ملیان له کۆت و زنجیر دا (یا له شیان به کۆت و زنجیر پیکه و به سراوه) ﴿دَعَا هَآءَآلِكَ ثُبُورًا﴾ له ویدا داوای تیاجوون و مردن ده کن ﴿لَا تَدْعُوا الْيَوْمَ ثُبُورًا وَاحِدًا﴾ نه مرف و داوای ته نیا مردنیک مه کن ﴿وَأَدْعُوا ثُبُورًا كَثِيرًا﴾ به لکو داوای مردنی زور بکن ﴿قُلْ أَذَلِكْ خَيْرٌ﴾ بلئی نایا نه مه چاکتره ﴿أَمْ جَهَنَّمُ الَّتِي أُوعِدَ الْمُتَّقُونَ﴾ یا نه و به هه شته هه میشه ییه کی به لئین دراوه به پاریز کاران وله خواترسان ﴿كَانَتْ لَهُمْ جَزَاءً وَمَصِيرًا﴾ که پاداشت و سهر نه نجام و ناکامیانه ﴿لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ﴾ له و (به هه شته) دا هه رچیان بوی هه یه ﴿خَالِدِينَ﴾ به هه میشه یی و بی برانه وه ﴿كَانَ عَلَى رَبِّكَ وَعْدًا مَسْئُولًا﴾ نه وه به لئینیکه له لایه ن پهروه دگارت هه وه نه ولی ی بهرپر سیاره ﴿وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ﴾ وه له و روزه دا خوا نه و (بت په رست) انه کۆده کاته وه ﴿وَمَا يَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ﴾ له گهل نه و په رستراوانه ی که په رستوونیان جگه له خوا ﴿فَيَقُولُ أَأُنْتُمْ﴾ نه مجا خوا (به په رستراوه کان) ده لئی نایا نیوه ﴿أَضَلَلْتُمْ عِبَادِي هُنَّوَالَاءَ﴾ نه و به ندانه ی متان گومرا کرد ﴿أَمْ هُمْ ضَلُّوا السَّبِيلَ﴾ یا خو بیان رینگای (راستیان) ونکردو گومرا بوون ﴿قَالُوا سُبْحَانَكَ﴾ (په رستراوه کان) ده لئین پاک و بیگه ردی بو تو ﴿مَا كَانَ يَتَّبِعِي لَنَا﴾ بو ئیمه شایسته نه بووه ﴿أَن نَّتَّخِذَ مِن دُونِكَ مِن أَوْلِيَاءَ﴾ که بیجگه له تو په رستراویک بو خو مان دا بنیین ﴿وَلَكِن مَّتَّعْتَهُمْ وَآبَاءَهُمْ﴾ به لام نازو نیعمه نت دا به نه وان و باوو باپیرانیان ﴿حَتَّىٰ سَأَلْنَا الذِّكْرَ﴾ هه تا (وایان لیها ت) یادی تو بیان له بیر چوو ﴿وَكَانُوا قَوْمًا ثُبُورًا﴾ وه نه وانه کۆمه لئیکی تیاجووی بی خیر بوون ﴿فَقَدْ كَذَّبْتُمْ بِمَا تَعْلَمُونَ﴾ (خوا به بت په رسته کان ده لئی) جا بیگومان په رستراوه کانتان نیوه بیان به درق خسته وه له و قسانه ی که ده تان کرد ﴿فَمَا تَسْتَطِيعُونَ صَرْفًا وَلَا نَصْرًا﴾ نه مجا نه ده تونان (سزای خوا) له خو تان لاده ن نه ده تونان یارمه تی (خوا) به ده س بینن ﴿وَمَن يَظْلِمِ مَنكُم﴾ وه هه ر که س له نیوه ستم بکات (هاوه ل بو خوا دابنی) ﴿نُذِقْهُ عَذَابًا كَثِيرًا﴾ سزایه کی گه وره ی بی ده چه ژین ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾ ئیمه پیش تو هه ر کام له پیغه مبه رانمان نارد بیت ﴿إِلَّا أَنَّهُمْ لِيَاكُلُونَ الطَّعَامَ﴾ بیگومان نه وان خوار دنیان خوار دووه ﴿وَيَسْئَلُونَ فِي الْأَسْوَاقِ﴾ به بازار دا روشتوون ﴿وَجَعَلْنَا بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ فِتْنَةً﴾ وه ئیمه هه ندیک له نیوه مان کرده هوی تاقیکر دنه وه ی هه ندیکی تر تان ﴿أَنْصِبُورُونَ﴾ نایا خو ده گرن ﴿وَكَانَ رَبُّكَ بَصِيرًا﴾ وه پهروه دگارت بینایه (به هه موو شتیک) ﴿

* وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْنَا الْمَلَائِكَةُ
 أَوْ نَرَى رَبَّنَا لَقَدِ اسْتَكْبَرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ وَعَتَوْا عُتُوًّا كَبِيرًا
 ﴿١١﴾ يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلَائِكَةَ لَا بُشْرَى يَوْمَئِذٍ لِلْمُجْرِمِينَ وَيَقُولُونَ
 حَجْرًا مَّحْجُورًا ﴿١٢﴾ وَقَدْ مَنَّآ إِلَى مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ
 هَبَاءً مَنْثُورًا ﴿١٣﴾ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ مُسْتَقَرًّا
 وَأَحْسَنُ مَقِيلًا ﴿١٤﴾ وَيَوْمَ تَشَقُّ السَّمَاءُ بِالْغَمِّمْ وَنُزِلَ الْمَلَائِكَةُ
 تَنْزِيلًا ﴿١٥﴾ الْمَلِكُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ لِلرَّحْمَنِ وَكَانَ يَوْمًا عَلَى
 الْكَافِرِينَ عَسِيرًا ﴿١٦﴾ وَيَوْمَ يَعْضُ الظَّالِمُ عَلَى يَدَيْهِ يَقُولُ
 يَلَيْتَنِي أَخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا ﴿١٧﴾ يَوْمَئِذٍ لَيْتَنِي لَمْ
 أَخْذُ فَلَانًا خَلِيلًا ﴿١٨﴾ لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي
 وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ خَذُولًا ﴿١٩﴾ وَقَالَ الرَّسُولُ يَذُرُّ
 إِنَّ قَوْمِي أَخَذُوا هَذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا ﴿٢٠﴾ وَكَذَلِكَ
 جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ وَكَفَى بِرَبِّكَ هَادِيًا
 وَنَصِيرًا ﴿٢١﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً
 وَاحِدَةً كَذَلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِ فُؤَادَكَ وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيلًا ﴿٢٢﴾

﴿وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا﴾ وه‌ئوانه‌ی که به‌هیوای دیداری ئیمه‌نین (له‌رؤزی دواپی دا) ده‌لین
 ﴿لَوْلَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْمَلَائِكَةَ﴾ نه‌وه بؤ فریشته نانیردریته خواره‌وه بؤ سه‌رمان ﴿أَوَرَىٰ رَبَّنَا﴾ یاخود
 به‌روه‌رد گارمان نابینن ﴿لَقَدْ اسْتَكْبَرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ﴾ سویند به‌خوا به‌راستی نه‌وانه له‌ده‌رونی خو‌ی‌اندا
 خو‌یان به‌گه‌وره ده‌زانی ﴿وَعَتَوْا عُتْوًا كَبِيرًا﴾ وه‌سه‌ر که‌شیه‌کی گه‌وره‌یان کرد. ﴿يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلَائِكَةَ﴾
 نه‌وره‌رؤزی فریشته‌کان ده‌بینن (کاتی مردن یا‌قیامت) ﴿لَا بُشْرَىٰ يَوْمَئِذٍ لِلْمُجْرِمِينَ﴾ له‌و روزه‌دا هیچ
 مژده‌یه‌ک بؤ‌تاوانباران نی‌یه ﴿وَيَقُولُونَ حَجْرًا مَّحْجُورًا﴾ وه‌ده‌لین (به‌نامان بدن) به‌به‌نادانی پاریزراو ﴿
 وَقَدِمْنَا إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ﴾ هاتین هه‌ر کرده‌ویه کیانکرده‌بوو ﴿فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَنْثُورًا﴾ هه‌موویمان وه‌کو
 تۆزی پرش و بلاولی کرد ﴿أَصْحَابُ الْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ﴾ به‌هه‌شتی یه‌کان له‌و روزه‌دا ﴿خَيْرٌ مُّسْتَقَرًّا﴾
 له‌چاکترین جیگان‌دان ﴿وَأَحْسَنُ مَقِيلًا﴾ وه‌له‌باشترین شوینی حه‌سانه‌وه‌(ی نیو‌پروان) دان ﴿وَيَوْمَ
 نَسْفَقُ السَّمَاءَ بَدَافٍ﴾ وه‌رؤزی ئاسمان له‌ت ده‌بی له‌گه‌ل هه‌وریکی سپی (هه‌موو ئاسمان ده‌گرته‌وه)
 ﴿وَنُزُلَ الْمَلَائِكَةِ تَنْزِيلًا﴾ وه‌فریشته‌کان دنیردرینه خواره‌وه کو‌مه‌ل کو‌مه‌ل. ﴿الْمَلِكُ يَوْمَئِذٍ
 لِلرَّحْمَنِ﴾ له‌و روزه‌دا فه‌رمان‌په‌وایه‌تی ته‌ن‌ها بؤ‌خوای میه‌ره‌بانه ﴿وَكَانَ يَوْمَئِذٍ الْكَافِرِينَ عَسِيرًا﴾ نه‌و
 روزه‌رؤزیک‌ی زور سه‌خته له‌سه‌ر بی‌باوه‌ران ﴿وَيَوْمَ يَعْصُ الظَّالِمُ عَلَىٰ يَدَيْهِ﴾ وه‌رؤزیکه که‌سته‌مکار
 فه‌پ ده‌کات به‌هه‌ر دوو ده‌ستی خو‌یدا ﴿يَقُولُ يَلَيْتَنِي﴾ وه‌ده‌لی خو‌زگه ﴿أَخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَيْلًا﴾
 له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ردا ریگای راستم بگرتایه‌ته‌به‌ر ﴿يَبُولِقَىٰ﴾ ئای تیاچوون بؤ‌من ﴿لَيْتَنِي لَمْ أَخِذْ فَلَانًا
 حَلِيلًا﴾ خو‌زگه فلان که‌سم نه‌کر دایه به‌هاوه‌ل و خو‌شه‌ویستی خو‌م. ﴿لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ﴾
 به‌راستی نه‌و (که‌سه‌ی کردم به‌هاوه‌ل) منی له‌قورئان و بئ‌ل کرد ﴿بَعْدَ إِجَابَتِي﴾ دوا نه‌وه‌ی قورئانم بی
 گه‌یشت (و باوه‌رم بی‌هینا) ﴿وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ خَدُولًا﴾ وه‌شه‌یتان هه‌میشه‌پشت تیکه‌رو پشت
 به‌رده‌ره بؤ‌ناده‌میزاد ﴿وَقَالَ الرَّسُولُ يَا رَبِّ﴾ وه‌پیغه‌مبه‌ر ﴿وَوَيْلٌ لِّئِي هِيَ﴾ وه‌ی په‌روه‌رد گارم ﴿إِنَّ قَوْمِي﴾
 به‌راستی قه‌ومه‌که‌م (قوره‌یش) ﴿أَخَذُوا هَذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا﴾ نه‌م قورئانه‌یان و از لیهنه‌واوه‌ گویی بی
 ناده‌ن ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ قَوْمٍ﴾ ئابه‌و جو‌ره (موحه‌مه‌د) ﴿كُدْرَانًا﴾ که‌دزایه‌تی تو ده‌کری (دامان
 ناوه بؤ‌هه‌موو پیغه‌مبه‌ریک ﴿عَدُوًّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ﴾ دوژمنیک له‌تاوانباران ﴿وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ هَدَايًا وَنَصِيرًا﴾
 به‌سه په‌روه‌رد گارت ریتموونی که‌رو یارمه‌تی ده‌رت بی ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه‌ئوانه‌ی بی‌بروا
 بوون ده‌یان ووت ﴿لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً وَاحِدَةً﴾ بؤ‌چی (موحه‌مه‌د) هه‌موو قورئانی به‌یه‌ک
 جار بؤ‌دانه‌به‌زینسراوه ﴿كَذَلِكَ﴾ ئابه‌و جو‌ره (دامان‌به‌زاندووه) ﴿لِنُنشِئَ بِهِ قُرْآنًا﴾ بؤ‌ئوه‌ی دلی تو
 (ئهی موحه‌مه‌د) به‌و قورئانه‌داه‌زراو و به‌هیز بکه‌ین ﴿وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيلًا﴾ وه‌(به‌و بؤ‌نه‌یه‌وه)

ئایه‌تانی خو‌مم بؤ‌ناردن به‌ره‌به‌ره ﴿۳۶﴾

وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ وَأَحْسَنَ تَفْسِيرًا
 ﴿٢٢﴾ الَّذِينَ يُحْشِرُونَ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ إِلَىٰ جَهَنَّمَ أُولَٰئِكَ
 شَرُّ مَكَانًا وَأَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٢٤﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ
 وَجَعَلْنَا مَعَهُ وَآخَاهُ هَارُونَ وَزِيرًا ﴿٢٥﴾ فَقُلْنَا أَذْهَبَا
 إِلَى الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَدَمَّرْنَاهُمْ تَدْمِيرًا ﴿٢٦﴾
 وَقَوْمَ نُوحٍ لَمَّا كَذَّبُوا الرُّسُلَ أَغْرَقْنَاهُمْ وَجَعَلْنَا هُمُ اللَّتَائِسَ
 آيَةً وَأَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٢٧﴾ وَعَادًا وَثَمُودًا
 وَأَصْحَابَ الرَّيِّسِ وَقُرُونًا بَيْنَ ذَلِكَ كَثِيرًا ﴿٢٨﴾ وَكُلًّا
 ضَرَبْنَا لَهُ الْأَمْثَالَ وَكُلًّا تَبَّرْنَا تَتْبِيرًا ﴿٢٩﴾ وَلَقَدْ أَنْوَأَعَلَى
 الْقَرْيَةِ الَّتِي أَمْطَرْنَا مَطَرًا سَوْءًا أَفَلَمْ يَكُونُوا يَرَوْنَهَا
 بَلْ كَانُوا لَا يَتَنَبَّهُونَ وَلَا يَسْمَعُونَ ﴿٤٠﴾ وَإِذْ أَرَأَوْكَ إِذَا يَتَّخِذُونَكَ
 إِلَّا هُزُوًا أَهَذَا الَّذِي بَعَثَ اللَّهُ رَسُولًا ﴿٤١﴾ إِنْ كَادَ
 لَيُضِلَّنَا عَنْ هَٰئِهِتِنَا لَوْلَا أَنْ صَبَرْنَا عَلَيْهَا وَسَوْفَ
 يَعْلَمُونَ حِينَ يَرَوْنَ الْعَذَابَ مَنْ أَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٤٢﴾ أَرَأَيْتَ
 مَنْ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ أَفَأَنْتَ تَكُونُ عَلَيْهِ وَكِيلًا ﴿٤٣﴾

﴿وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ﴾ هەر نموونه و مهسه لیکت بۆ بیئن (له ره خه‌نو و پیشناره‌نا به جیکانیان) ﴿الْإِجْتِنَاكَ يَالْحَقِّ وَأَحْسَنَ تَفْسِيرًا﴾ ئیمه وه لاهمه که یمان بۆ تو هیناوه به راستی و جواترین پروون کردنه وه ﴿وَالَّذِينَ يُخَشِرُونَ عَلَىٰ وُجُوهِهِمُ إِلَىٰ جَهَنَّمَ﴾ ئەو که سانه‌ی که به سه‌ر ووخساریاندا ده‌برین (پراده کیشترین) بۆ دۆزه‌خ ﴿أُولَٰئِكَ شَرُّ مَكَّانًا﴾ ئەوانه خرابترین جیگیان بۆ هیهه ﴿وَأَصْلُ سَبِيلًا﴾ وه ریگاشیان وون کردووه (گومر اترن) ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ﴾ سویند به خوا به راستی ته وراتمان دا به موسا ﴿وَجَعَلْنَا مَعَهُ آخَاهُ هَارُونَ وَزِيْرًا﴾ وه هاروونی برایشیمان کرده یاریده‌ده‌ری ﴿فَقُلْنَا أَذْهَبًا﴾ ئەمجا ووتمان هه‌ردووکتان بپروون ﴿إِلَى الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ بۆ سه‌ر ئەو گه‌له‌ی که باوه‌ریان به‌نایه‌ته‌کانی ئیمه‌نی یه و به‌درووی ده‌زانن ﴿فَدَمَّرْنَاهُمْ تَدْوِيرًا﴾ ئەوسا له‌ناومان بردن به له‌ناو بردنیکی زور خراب ﴿وَقَوْمٌ نُوْحٌ لَّمَّا كَذَّبُوا الرُّسُلَ﴾ گه‌لی نووحیش کاتی پیغه‌مبه‌ریان به دروزانی ﴿أَعْرَفْنَاهُمْ﴾ (له‌ناوی لافاودا) نو‌قمان کردن ﴿وَجَعَلْنَاهُمْ لِلنَّاسِ آيَةً﴾ وه کردمانن به‌په‌ندو عیره‌ت بۆ خه‌لک ﴿وَأَعَدْنَا لِلظَّالِمِينَ﴾ وه ناماده‌مان کردووه بۆ سه‌تمکاران ﴿عَذَابًا أَلِيمًا﴾ سزای سه‌خت ﴿وَعَادًا وَنُعْمَادًا وَأَصْحَابَ الرَّيْسِ﴾ و گه‌لی عادو سه‌موودو خواونه‌ی چال و بیره‌کان ﴿وَقُرُونًا بَيِّنَاتٍ ذَٰلِكَ كِتَابًا﴾ وه‌زور گه‌لی تر که له‌نیوانیان دا بوون (له‌ناومان بردن) ﴿وَكُلًّا صَبَّأْنَا فِي الْآمْتِنَاتِ﴾ وه‌بۆ هه‌موویان چه‌ندین نموونه‌مان هینایه‌وه (به‌لام بیریان نه‌کرده‌وه) ﴿وَكُلًّا تَبَّرْنَا تَتْوِيرًا﴾ وه هه‌موویانمان له‌ناو بردن به له‌ناو بردنیکی خراب ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَاكَ الْفُرْقَانَ﴾ سویند به خوا به راستی ئەوان (قوره‌یش) تپه‌ربوون به‌ئو وشاره‌دا (سه‌دوم) ﴿الَّتِي أَمْطَرْنَا مَطْرَ السَّوَاءِ﴾ که بارانی شه‌ر (به‌ردی به‌سه‌ردا بارینرابوو) ﴿أَفَلَمْ يَكُونُوا يَرُونَهَا﴾ ئایا ئەوان ئەو (شاره‌به‌ر دباران کراوه) یان نه‌بینیوه ﴿بَلْ كَانُوا لَا يَتْرُجُونَ نُشُورًا﴾ (وانی یه‌بینیویانه) به‌لکو ئەوان به‌ته‌مای زیندوو بوونه‌وه نین ﴿وَلِذَا رَأَوْكَ﴾ وه (ئهی موحه‌مه‌د ﷺ) کاتی تو‌بینن ﴿إِنْ يَنْظُرُونَكَ إِلَّا هُزُؤًا﴾ به‌سه‌ گالته‌ت بی‌ده‌کن ﴿أَهَذَا الَّذِي بَعَثَ اللَّهُ رَسُولًا﴾ و (ده‌لین) ئانه‌مه‌یه‌خوا ناردویتی به‌پیغه‌مبه‌ر ﴿إِنْ كَادَ لَيُضِلُّكَ عَنْ آلِهَتِكَ﴾ (وه‌ده‌لین) نزیک بوو له‌به‌ر سه‌تراوه‌کانمان لمان بدات ﴿أَلَوْلَا أَنْ صَبَّرْنَا عَلَيْهِمْ﴾ ئە‌گه‌ر له‌سه‌ر (به‌رستی) یان خو‌گر نه‌بووینایه ﴿وَسَوْفَ يَعْمَلُونَ﴾ له‌داهاتوودا ده‌زانن ﴿حِينَ يَرَوْنَ الْعَذَابَ﴾ کاتی سزای (خوا) ده‌بینن ﴿مَنْ أَضَلُّ سَبِيلًا﴾ کی (گومر اتره) ریگای وون کردووه ﴿أَنْزَيْتَ﴾ ئایا دیت ﴿مَنْ أَخَذَ إِلَهَهُ هَوْنَهُ﴾ ئەو که سه‌ی هه‌وا و ئاره‌زووی خو‌ی کردۆته‌به‌ر سه‌تراوی خو‌ی ﴿أَفَأَنْتَ﴾ ئایا تو ﴿تَكُونُ عَلَيْهِ وَكَيْلًا﴾ ئەبته‌هه‌ پاریزه‌ر بۆ ئەو (که‌شوینی ئاره‌زووی نه‌که‌ویت)؟ ﴿٣٦﴾

أَمْ تَحْسَبُ أَنَّ أَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ يَعْقِلُونَ إِنْ هُمْ إِلَّا
 كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٤٤﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ
 الظِّلَّ وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلَهُ وَسَاكِنًا ثُمَّ جَعَلْنَا الشَّمْسُ عَلَيْهِ دَلِيلًا
 ﴿٤٥﴾ ثُمَّ قَبَضْنَاهُ إِلَيْنَا قَبْضًا يَسِيرًا ﴿٤٦﴾ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ
 اللَّيْلَ لِبَاسًا وَالنَّوْمَ سُبَاتًا وَجَعَلَ النَّهَارَ نُشُورًا ﴿٤٧﴾ وَهُوَ
 الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ وَأَنْزَلْنَا مِنَ
 السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا ﴿٤٨﴾ لِنُحْيِيَ بِهِ بَلْدَةً مَيِّتًا وَنُسْقِيَهُ
 مِمَّا خَلَقْنَا أَنْعَامًا وَأَنَا سَيِّ كَثِيرًا ﴿٤٩﴾ وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِيهِمْ
 لِيَذَكَّرُوا فَأَبَى أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا ﴿٥٠﴾ وَلَوْ شِئْنَا
 لَبَعَثْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ نَذِيرًا ﴿٥١﴾ فَلَا نُنطِعُ الْكَافِرِينَ وَجْهَهُمْ
 بِهِ جَهَادًا كَبِيرًا ﴿٥٢﴾ * وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ هَذَا
 عَذْبٌ فُرَاتٌ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا
 وَحِجْرًا مَحْجُورًا ﴿٥٣﴾ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا فَجَعَلَهُ
 نَسَبًا وَصِهْرًا وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيرًا ﴿٥٤﴾ وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
 مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ وَكَانَ الْكَافِرُ عَلَى رَبِّهِ ظَهِيرًا ﴿٥٥﴾

﴿أَمْ تَحْسَبُ﴾ ئایا واهزانی ﴿أَنْ أَكْثَرُهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ يَعْقِلُونَ﴾ زوربه‌ی ئەوانه ده‌بیستن یا تیده‌گه
 ﴿إِنْ هُمْ إِلَّا كَالْأَنْعَامِ﴾ ئەوانه هه‌ر وهك ئازهلن ﴿بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا﴾ به‌لكو ئەوان گو‌مرا تیریشن ﴿۱۱﴾
 ﴿أَلَمْ تَرَىٰ رَبَّكَ﴾ ئایا نابینی په‌روه‌ر دگارت ﴿كَيْفَ مَدَّ الظَّلَّ﴾ چۆن سییه‌ری درێژ‌کر دۆ‌ته‌وه (له‌بانگی
 به‌یانیه‌وه تا خۆر هه‌لاتن) ﴿وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلَهُ رَسَاكًا﴾ ئە‌گه‌ر بیویستایه‌ رای ده‌گرت به‌وه‌ستاوی
 (سییه‌ره‌ که به‌رده‌وام ده‌بوو) ﴿ثُمَّ جَعَلْنَا الشَّمْسُ﴾ له‌پاشان خۆرمان کرده ﴿عَلَيْهِ دَلِيلًا﴾ به‌لگه‌ له‌سه‌ر
 ئەو (سییه‌ره‌ چونه‌که ئە‌گه‌ر خۆر نه‌بیت سییه‌ر نانا‌سریت) ﴿۱۲﴾ ﴿ثُمَّ قَضَیْنَا إِلَیْنَا﴾ پاشان ئەو سییه‌ره
 بۆ‌لای خۆمان ده‌به‌ینه‌وه ﴿فَبَضَّا سِیْرًا﴾ به‌شینه‌یی و که‌مه‌ که‌مه‌ نایه‌تیلین ﴿۱۳﴾ ﴿وَهُوَ الَّذِی﴾ ئەو (خوا)
 زاتیکه ﴿جَعَلَ لَكُمُ الْآیَاتِ لِيَأْسَ﴾ که‌شه‌وی بۆ‌کردون به‌دابۆ‌شه‌ر (بۆ‌شاک) ﴿وَالنَّوْمِ سُبَاتًا﴾ وه‌خه‌وتنی
 بۆ‌کردوون به‌هۆی مت‌بوون ﴿وَجَعَلَ النَّهَارَ نَشُورًا﴾ وه‌رۆژی بۆ‌هه‌ستان (له‌خه‌و بۆ‌کارو‌رسق
 په‌یدا‌کردن) دانا‌وه ﴿۱۴﴾ ﴿وَهُوَ الَّذِی﴾ وه‌ئەو (خوا) زاتیکه ﴿أَرْسَلَ الرِّیْحَ﴾ با‌کان ده‌نیری ﴿بَشْرًا بَیِّنَ
 یَدَی رَحْمَتِهِ﴾ به‌مه‌ژده‌ده‌ر پێش‌ره‌حمه‌تی خۆی (باران بارین) ﴿وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ﴾ وه‌له‌ئاسمانه‌وه
 باراندومانه ﴿مَاءً طَهُورًا﴾ ئاو‌یکی پاکۆ‌که‌ر (پاک و‌خا‌وین) ﴿۱۵﴾ ﴿لِنُحْیِیَ بِهِ بَلَدَةً مَّيْمَنًا﴾ تازه‌وی
 مردووی پێ‌ده‌بوژنینه‌وه ﴿وَلِنُسْقِیَهُ مِمَّا خَلَقْنَا﴾ وه‌ئاو‌ی ده‌ده‌ن به‌و (بارانه) له‌وانه‌ی دروستمان
 کردوون ﴿أَعْمَاءُ وَأَوْلَادٌ یَعْرِفُونَ﴾ ئازهل و‌خه‌لکانیکی زۆر ﴿۱۶﴾ ﴿وَلَقَدْ صَرَّفْنَا بَیْنَهُمْ﴾ سویند به‌خوا
 به‌راستی ئیمه‌ به‌چه‌ند جو‌ر ئەم (ئیشانه‌) مان‌گو‌ری له‌نیوانیاندا ﴿لِيَذْكُرُوا﴾ تا‌بیرکه‌نه‌وه ﴿فَأَنبَا
 أَكْثَرِ النَّاسِ إِلَّا أَكْثَرُ فُورًا﴾ به‌لام زوربه‌ی خه‌لك جگه‌له‌سه‌پله‌یی (بێ‌با‌وه‌ری) هیچیان نا‌و‌یت
 ﴿۱۷﴾ ﴿وَلَوْ شِئْنَا لَیَعْنُنَا﴾ ئە‌گه‌ر به‌مان ویستایه‌ بی‌گومان ده‌مان نارد ﴿فِی كُلِّ قَرْیَةٍ نَبِیْرًا﴾ له‌هه‌موو
 شارو‌شارو‌چکه‌به‌کدا ترسینه‌ریک ﴿۱۸﴾ ﴿فَلَا تُطِيعُ الْکَافِرِیْنَ﴾ که‌واته‌ تو‌به‌گو‌تی بی‌با‌وه‌ران مه‌که
 ﴿وَجَهْدُهُمْ بِهِ جِهَادًا كَیْرًا﴾ به‌(به‌لگه‌کانی) ئەم‌قورئانه‌ به‌بره‌ره‌کانی یه‌کی گه‌وره‌یان له‌گه‌لدا‌بکه
 ﴿۱۹﴾ ﴿وَهُوَ الَّذِی مَرَجَ الْبَحْرَیْنِ﴾ ئەو (خوا) زاتیکه‌ دوو‌ده‌ریا (ئاو) ی‌به‌ره‌لا‌کردووه‌ له‌پال‌به‌کدا ﴿هَذَا
 عَذْبٌ فُرَاتٌ﴾ ئەمه‌یان شیرین و‌ساز‌گاره (ئاو‌ی روبا‌رو‌کانبا‌وه) ﴿وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ﴾ ئەوی‌تریان زۆر
 سو‌یر و‌تال و‌تفته (ئاو‌ی ده‌ریا‌کانه) ﴿وَجَعَلَ بَیْنَهُمَا بَرْخًا﴾ وه‌له‌نیوان ئەو‌دوو (ئاو) هدا‌به‌ر به‌ستیکی
 دانا‌وه ﴿وَرَجَحَرًا حَیْجُورًا﴾ و‌به‌رگری که‌ریکی ئە‌ستور (تائه‌و‌دوو‌ئاو‌ه‌تیکه‌ل‌به‌یه‌که‌نه‌بن) ﴿۲۰﴾
 ﴿وَهُوَ الَّذِی خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا﴾ ئەو (خوا) زاتیکه‌ له‌ئاو‌ی (مرؤف) ئاده‌میزادی دروست‌کردووه ﴿فَجَعَلَهُ
 نَسَبًا وَصِهْرًا﴾ ئەمه‌جان ئەو (ئاو‌ه‌ی) کردۆ‌ته‌هۆی ره‌چه‌له‌ک (پشت که‌به‌ریگه‌ی نیری‌نه‌ ده‌گه‌ن به‌مرؤف
 وه‌که‌کو‌ر) و‌خزم (که‌به‌ریگه‌ی ئافره‌ت ده‌گه‌نه‌وه‌به‌مرؤف وه‌که‌که‌چه‌زاو‌خوشکه‌زا) ﴿وَكَانَ رَبُّكَ
 قَدِیْرًا﴾ وه‌په‌روه‌ر دگارت هه‌میشه‌به‌ده‌سه‌لات و‌توانایه ﴿۲۱﴾ ﴿وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا﴾ ئەوانه‌جگه‌له‌خوا
 شتانی‌ک ده‌په‌رستن ﴿لَا یَنْفَعُهُمْ وَلَا یَضُرُّهُمْ﴾ که‌نه‌سوود‌نه‌زیان‌به‌وان‌ناگه‌یه‌نن ﴿وَكَانَ الْکَافِرُ عَلَىٰ رَبِّهِ
 ظَهِیْرًا﴾ وه‌بێ‌بروایان به‌رده‌وام‌دژی په‌روه‌ر دگاریان‌پشتیوانی یه‌کترین (بۆ‌تا‌وان و‌خرابه) ﴿۲۲﴾

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٥٦﴾ قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ
 مِنْ أَجْرٍ إِلَّا مَنْ شَاءَ أَنْ يَتَّخِذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ﴿٥٧﴾ وَتَوَكَّلْ
 عَلَىٰ الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَسَبِّحْ بِحَمْدِهِ وَكَفَىٰ بِهِ
 بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَيْرًا ﴿٥٨﴾ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
 وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ الرَّحْمَنُ
 فَسَأَلْ بِهِ خَيْرًا ﴿٥٩﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اسْجُدُوا لِلرَّحْمَنِ قَالُوا
 وَمَا الرَّحْمَنُ أَنَّا سَجُدْ لِمَا تَأْمُرُنَا وَزَادَهُمْ نُفُورًا ﴿٦٠﴾ تَبَارَكَ
 الَّذِي جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجًا وَقَمَرًا
 مُنِيرًا ﴿٦١﴾ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً لِمَنْ أَرَادَ
 أَنْ يَذَّكَّرَ أَوْ أَرَادَ شُكُورًا ﴿٦٢﴾ وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ
 عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا
 ﴿٦٣﴾ وَالَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَامًا ﴿٦٤﴾ وَالَّذِينَ
 يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ
 غَرَامًا ﴿٦٥﴾ إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ﴿٦٦﴾ وَالَّذِينَ إِذَا
 أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا ﴿٦٧﴾

﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ﴾ ئیمه تۆمان ته‌نهابؤ ئه‌وه نار دووه ﴿إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا﴾ که مژده ده‌رو ترسینه‌ر بی
 ﴿قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی من له‌سه‌ر گه‌یانندی ئیسلام هیچ
 کری و پاداشتیک له‌ئیه‌وه داوا ناکه‌م ﴿إِلَّا مَنْ شَاءَ أَنْ يَتَّخِذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا﴾ به‌لام هه‌ر که‌س ویستی
 ریگه‌ی په‌روردگاری بگری (با بیگری) ﴿وَتَوَكَّلْ عَلَىٰ الْحَيِّ﴾ پشت بیه‌سته‌ه به‌(خوای) زیندوو
 ﴿الَّذِي لَا يَمُوتُ﴾ که‌زاتیکه هه‌رگیز نامریت ﴿وَسَيَحْ يَحْمَدُهُ﴾ ته‌سبیحات بکه به‌ستایشی
 ئه‌و ﴿وَكَفَىٰ بِهِ يَذُنُوبَ عَمَلِهِ خَيْرًا﴾ به‌سه (بؤ تو) که‌خوئا ئاگاداره به‌گوناه‌ی به‌نده‌کانی ﴿هُوَ
 الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ ئه‌و (خوایه‌ی) که‌ئاسمانه‌کان و زه‌وی دروست کردوه ﴿وَمَا يَبِينُهُمَا﴾
 وه‌ئه‌وش له‌نبوتیان دایه‌ه ﴿فِي سِتَّةِ آيَاتٍ﴾ له‌شه‌ش رۆژدا ﴿ثُمَّ أَسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ﴾ له‌پاشانیش به‌رز
 بوویه‌وه بؤ سه‌ر عه‌رش و قه‌راری گرت (باوه‌رمان بییه‌تی به‌بی ئه‌وه‌ی شیوه‌که‌ی بزاین) ﴿الرَّحْمَنُ
 قَتَلَ بِهِ خَيْرًا﴾ ئه‌و خوای میهره‌بانه که‌واته په‌رسیار له‌زاتی بکه که‌به‌ه‌موو شت زاناو ئاگایه‌ه
 ﴿وَإِذْ أَقْبَلُ لَهُمْ﴾ وه‌کاتی به‌وان بوتری ﴿أَسْجُدُوا لِلرَّحْمَنِ﴾ سوژده بیه‌ن بؤخوای میهره‌بان ﴿قَالُوا
 وَمَا الرَّحْمَنُ﴾ ده‌لین په‌رهمان کیه (ئیمه نایاسین) ﴿أَسْجُدْ لِمَا تَأْمُرُنَا﴾ ئایا سوژده بیه‌ن بؤ ئه‌و (زاته‌ی)
 که‌تو فه‌رمانمان بی ده‌ده‌یت ﴿وَرَادَهُمْ نُفُورًا﴾ وه‌(به‌م داوای سوژده بردنه) دور که‌وته‌وه‌یان (له‌ریگای
 راست) زیاتر ده‌بیت ﴿تَبَارَكَ الَّذِي﴾ پاڤ و بیگه‌رد و په‌رۆزه ئه‌و (خوایه‌ی) ﴿جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا﴾ که
 له‌ئاسماندا چه‌ند خولگه (بورج‌ی) دروست کردوه ﴿وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجًا﴾ و دایناوه له‌ئاسماندا خو‌ریکی
 په‌رشنگدار ﴿وَقَمَرًا مُنِيرًا﴾ و مانگیکی رووناک که‌روهه (بۆزه‌وی) ﴿هُوَ الَّذِي﴾ وه‌ئه‌و (خوایه‌) زاتیکه
 ﴿جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً﴾ که‌شه‌وو رۆژی له‌جینی یه‌کتر داناهه (به‌دوای یه‌کتر دین و شوینی
 یه‌کتر ده‌گر نه‌وه) ﴿لَمَنْ أَرَادَ أَنْ يَدَّكَرَ﴾ بؤ ئه‌و که‌سه‌ی بیه‌وی بیر بکاته‌وه (له‌دروسکراوه‌کانی خوا)
 ﴿أَوْ أَرَادَ شُكُورًا﴾ یا بیه‌وی شوکرانه بژیتری خوا بکات ﴿وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ﴾ به‌نده‌تایبه‌تی به‌کانی
 خوای میهره‌بان که‌سانیکن ﴿يَسْتَوُونَ عَلَى الْأَرْضِ هُونَ﴾ به‌بِقارو نه‌رمی ده‌رۆن به‌سه‌ر زه‌وی دا (بی
 لوت به‌رزی و که‌شخه‌و فیز کردن) ﴿وَإِذَا حَاطَبْتَهُمُ الْجَاهِلُونَ﴾ وه‌کاتی نه‌زان و نه‌فامه‌کان (به‌وته‌ی
 ناشیرن) له‌گه‌لیان بدوین ﴿قَالُوا سَلَامًا﴾ ووته‌به‌ک ده‌لین بییان گونا نه‌بیت ﴿وَالَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ﴾
 وه‌که‌سانیکن له‌شه‌وه‌دا بؤ په‌روه‌ر دگاریان ﴿سُجَّدًا وَقِيَامًا﴾ سوژده به‌رن و شه‌و نویتر ده‌کن ﴿وَالَّذِينَ
 يَقُولُونَ رَبَّنَا﴾ وه‌که‌سانیکن که‌ده‌لین ئه‌ی په‌روه‌ر دگارمان ﴿أَصْرَفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ﴾
 سزای دۆزه‌خمان لی لاده ﴿إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا﴾ به‌راستی سزای ئه‌و (دۆزه‌خه) لانه‌چووی
 به‌رده‌وامه ﴿إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا﴾ به‌راستی دۆزخ جینگه‌و شوین مانه‌وه‌یه‌کی زور خراپه
 ﴿وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَعُوا﴾ وه‌که‌سانیکن کاتی مال و سامان خه‌رج ده‌کن (بؤ خویمان و خیزانیان)
 ﴿لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا﴾ نه‌زیاده‌رۆی و نه‌ره‌زیلی و ده‌ست نوقاوی (تیدا) ناکه‌ن ﴿وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا﴾
 (به‌لکو) مام ناوه‌ندیه له‌و نبوتانه‌دا ﴿۱۷﴾

وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ
 الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ
 يَلْقَ أَثَامًا ﴿٦٨﴾ يُضْعَفُ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدُ
 فِيهِ مُهَانًا ﴿٦٩﴾ إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا
 فَأُولَئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ
 غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٧٠﴾ وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ
 إِلَى اللَّهِ مَتَابًا ﴿٧١﴾ وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ وَإِذَا مَرُّوا
 بِاللَّغْوِ مَرُّوا كِرَامًا ﴿٧٢﴾ وَالَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِآيَاتِ
 رَبِّهِمْ لَمْ يَخْرُوْا عَلَيْهَا صُمًّا وَعُمْيَانًا ﴿٧٣﴾ وَالَّذِينَ يَقُولُونَ
 رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا
 لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا ﴿٧٤﴾ أُولَئِكَ يُجْزَوْنَ الْعُرْفَةَ بِمَا صَبَرُوا
 وَيُلَقَّوْنَ فِيهَا تَحِيَّةً وَسَلَامًا ﴿٧٥﴾ خَالِدِينَ فِيهَا
 حَسَنَاتٍ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ﴿٧٦﴾ قُلْ مَا يَعْبَأُ بِكُمْ رَبِّي
 لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ فَقَدْ كَذَّبْتُمْ فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَامًا ﴿٧٧﴾

﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ﴾ وه که سائینکن که له گهل خوادا نابه‌رستن ﴿إِلَهَاءَ آخَرَ﴾ هیچ په‌رستراویکی تر ﴿وَلَا يَشْكُرُونَ﴾ و ناکورن ﴿النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ﴾ هیچ که‌سی که خوا کوشتنی نه‌وی یاساغ (حرام) کر دووه ﴿إِلَّا بِالْحَقِّ﴾ به‌هق و په‌وانه‌بی ﴿وَلَا يَزُورُونَ﴾ وه زیناو داوین پیسی ناکهن ﴿وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ﴾ وه هر که‌س نه‌و تاوانانه بکات (که باسکران) ﴿يَأْتِقْ أَنَا مَا﴾ تووشی توله‌کی دیت ﴿يُضَعَفْ لَهُ الْعَذَابُ﴾ سزای بؤ چهنده باره‌ده کرپته‌وه ﴿يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ له‌پرؤزی قیامه‌تدا ﴿وَيُخَلِّدُ فِيهِ مَهَانًا﴾ وه بی‌پرانه‌وه به‌بی‌پرئز و پرئسواوی له‌دو‌ر‌خ داده‌مینیتته‌وه ﴿إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ﴾ بیجگه له که‌سی ته‌وبه‌ی کر دبی و باوه‌ری هیتابی ﴿وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا﴾ کارو کرده‌وه‌ی چاکیشی کر دیت ﴿فَأُولَئِكَ﴾ ئانه‌وانه ﴿يَبْدُلُ اللَّهُ سَعَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ﴾ خوا خراپه و تاوانه کانیان ده‌گورپت به‌چاکه ﴿وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ وه‌خوا هم‌میشه لیئورده‌ی به‌به‌زه‌یی به ﴿وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا﴾ وه هر که‌س ته‌وبه‌ی کر دو کرده‌وه‌ی چاک‌ی کرد ﴿فَإِنَّهُ يُتَوَّبُ إِلَى اللَّهِ﴾ نه‌وه به‌راستی نه‌و که‌سه ده‌گه‌رپته‌وه بؤ لای خوا ﴿مَتَابًا﴾ به‌گه‌رانه‌وه‌یه‌کی ته‌واو ﴿وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ﴾ وه (به‌نده‌کانی خوا) که‌سائینکن که‌شایه‌تی درؤ ناده‌ن ﴿وَلِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ﴾ و کاتی تیپه‌ر بن به‌لای شتی بی‌سووددا (نه‌نجام بدریت له‌لایه‌ن نه‌فامانه‌وه) ﴿مَرُّوا كَرَامًا﴾ تیپه‌ر ده‌کهن به‌پرئزه‌وه (پی‌گوندانه نه‌فامان) ﴿وَالَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا﴾ وه که‌سائینکن کاتی ئامورگاری بکرین ﴿بِآيَاتِ رَبِّهِمْ﴾ به‌ئایه‌ته‌کانی په‌روه‌ردگاریان ﴿لَمْ يَخِرُّوْا عَلَيْهَا﴾ ناکه‌ون به‌سه‌ریاندا ﴿صُمًّا وَعُمَمًا نَا﴾ به‌که‌ری و کویری ﴿وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا وَه که‌سائینکن که‌ده‌لین نه‌ی په‌روه‌ردگارمان بیه‌خشه پیمان ﴿مَنْ أَرْوَجَنَا وَذَرَيْتَنَا﴾ له‌هاوسه‌ران و نه‌وه کانمان (مندالله کانمان) ﴿فِرَّةً أَعْيُنَ﴾ نه‌وه‌ی چاوانی پی‌گه‌ش بی‌هوی دلخوشی بیت ﴿وَأَجَعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا﴾ وه بمانکه به‌پیشه‌وای پارئزکاران و له‌خوا ترسان ﴿أُولَئِكَ﴾ ئه‌وانه (که‌نه‌و سیفه‌تانه‌یان تیا به) ﴿يُجْزَوْنَ الْعُرْفَةَ يَمَاصِرُؤُا﴾ پاداشت ده‌درینه‌وه به‌پله و کوشکی به‌رز له‌به‌ه‌شتدا به‌هوی ئارام گرتیان ﴿وَيُلْقُونَ فِيهَا حِجَةً وَسَلَمًا﴾ وه له‌و شوبینه‌دا سلاوایان لی‌ده‌کری (له‌لایه‌ن فریشته‌کانه‌وه زور به‌گه‌رمی) ﴿حَلِيدِينَ فِيهَا﴾ بی‌پرانه‌وه تیایدا ده‌مینته‌وه ﴿حَسَنَاتٍ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا﴾ چهن جیگا و شوین و مانه‌وه‌یه‌کی جوان و خوشه ﴿قُلْ مَا يَعْجُبُكُمْ رَبِّي﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌ده ﴿بَلَىٰ﴾ خه‌لکینه په‌روه‌ردگار گویتان پی‌نادات و هیچ با به‌خیکتان نی به‌لای ﴿لَوْلَا دَعَاؤُكُمْ﴾ نه‌گه‌ر دوعا و نزاتان نه‌بی (له‌کاتی ته‌نگی و ناره‌حه‌تیدا) ﴿فَقَدْ كَذَّبْتُمْ﴾ که‌چی (زور به‌تان) ئایینی خواتان به‌درؤ ده‌زانی (برواتان نه‌هینا) ﴿فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَامًا﴾ جادلنیابن توله‌که‌ی به‌خه‌تان ده‌گری و لی‌تان جیا نابیتته‌وه ﴿﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طَسَمَ ❶ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ❷ لَعَلَّكَ بِهِ تَوَلَّى تَوَلَّى
 يَكُونُ أَمْؤُومِينَ ❸ إِنْ نَشَأْ نُزِّلْ عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ آيَةٌ فَظَلَّتْ
 أَعْنَاقُهُمْ لَهَا خَاضِعِينَ ❹ وَمَا يَا تِيهِمْ مِّنْ ذِكْرٍ مِّنَ الرَّحْمَنِ مُحَدَّثٍ
 إِلَّا كَانُوا عَنْهُ مُعْرِضِينَ ❺ فَقَدْ كَذَّبُوا فَسَيَأْتِيهِمْ أَنْبَاءُ مَا كَانُوا
 بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ❻ أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الْأَرْضِ كَمَا أَنْبَأْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ
 كَرِيمٍ ❼ إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ ❽ وَإِنَّ
 رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ❾ وَإِذْ نَادَى رَبُّكَ مُوسَى أَنْ أَنْتَ الْقَوْمِ
 الظَّالِمِينَ ❿ قَوْمَ فِرْعَوْنَ أَلا يَتَّقُونَ ❶❶ قَالَ رَبِّ إِنِّي أَخَافُ
 أَنْ يُكَذِّبُونِ ❶❷ وَيَضِيقُ صَدْرِي وَلَا يَنْطَلِقُ لِسَانِي فَأَرْسِلْ
 إِلَى هَارُونَ ❶❸ وَلَهُمْ عَلَى ذَنْبٍ فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ ❶❹ قَالَ
 كَلَّا فَادْهَابًا يَأْتِيَانَا إِنَّنَا مَعَكُمْ مُّسْتَمِعُونَ ❶❺ فَأْتِيَافِرْعَوْنَ
 فَقُولَا إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ❶❻ أَنْ أَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ
 ❶❼ قَالَ أَلَمْ نُرَبِّكَ فِيْنَا وَلِيدًا وَلِئْتَ فِيْنَا مِنْ عُمُرِكَ سِنِينَ
 ❶❽ وَفَعَلْتَ فَعَلْتِكَ الَّتِي فَعَلْتَ وَأَنْتَ مِنَ الْكٰفِرِينَ ❶❾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهربان

﴿طَسَمَ﴾ به (طا، سین، میم) ده‌خوینترته‌وه خوا زاناتره به ماناکه‌ی، بۆ زانیاری زیاتر سه‌سیری سه‌ره‌تای سوره‌تای
 (البقره) بکه ﴿تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ﴾ ثم (سوره‌ته) له‌ئایه‌ته‌کانسی قورئانی روونکهره‌ویه ﴿لَعَلَّكَ بَخَشٌ مِّنْكَ﴾
 خه‌ریکه خۆت له‌ناو ده‌به‌ی (ده‌کوژی) به‌خه‌فه‌ت ﴿أَلَا يَتَذَكَّرُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌وان (خه‌لکی مه‌ککه) باوهر ناهیتین
 ﴿إِن نَّشَأْ﴾ نه‌گهر بمانه‌ویت ﴿نَزَّلْنَا عَلَيْهِمُ﴾ دینینه خواره‌وه بۆیان ﴿مِنَ السَّمَاءِ آيَةً﴾ نیشانه‌و به‌لگه‌یه‌که له‌ئاسمانه‌وه
 ﴿فَطَلَّتْ أَخْفُفًا لَهَا خَطْمِينَ﴾ که‌به‌رده‌وام گهرد نیانی بۆ دانه‌وینن (ناچاریمان بکات باوهر بینن) ﴿وَمَا يَأْتِيهِمْ﴾ ههر
 بیت بۆیان ﴿مِنَ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ مُمَدِّدٍ﴾ به‌یامیکی تازه دابه‌زینراو (که‌قورئانه) له‌خوای میهربانه‌وه ﴿إِلَّا كَأَنَّهُمْ مَّتْرِضُونَ﴾
 ئه‌وان به‌رده‌وام پشت تیکه‌رو روو وهر گپن لینی ﴿فَقَدْ كَذَّبُوا﴾ جاییگومان ئه‌وانه به‌درۆیان زانی و باوهریان پی
 نه‌کرد (ئه‌وه‌ی نارده‌ومان) ﴿فَسَيَأْتِيهِمْ﴾ جا به‌زوویی بۆیان دیت ﴿أَنبَشُوا مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْتِرُونَ﴾ هه‌واله‌کانسی ئه‌وه‌ی ئه‌وان
 گالته‌و لاقرتیان پی ده‌کرد ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الْأَرْضِ﴾ ئایا سه‌سیری زه‌وی ناکه‌ن ﴿كَرَاهَاتٍ فِيهَا﴾ چه‌ندمان رواندووه تیایدا
 ﴿مِنْ كُلِّ رَوْحٍ كَرِيمٍ﴾ له‌هه‌موو جوړیکی چاکی به‌که‌لک ﴿إِن فِي ذَلِكَ لَآيَةً﴾ به‌راستی له‌رواندنی ئه‌وه‌هه‌موو روو‌و‌دا
 به‌لگه‌ی گه‌وره‌هه‌به ﴿وَمَا كَانَ أَكْبَرُ لَهُمْ مَّقُومِيْنَ﴾ به‌لام زۆر به‌یان بروادارنن و باوهر ناهیتن ﴿وَإِن زَكَتَ﴾ بیگومان
 په‌روه‌دگارت ﴿لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ ته‌نها ئه‌و خاوه‌ن ده‌سه‌لاتی به‌زه‌بی داره ﴿وَإِن تَذَكَّرْكَ مُوسَى﴾ (باس بکه) ئه‌و
 کاته‌ی په‌روه‌دگارت بانگی مووسای کرد ﴿أَن آتَيْتَ الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ که (به‌پیغه‌مبه‌ری) برۆ بۆ لای ئه‌و گه‌له‌سته‌مکاره
 ﴿قَوْمِ فِرْعَوْنَ﴾ که‌گه‌له‌که‌ی فیرعه‌ونه ﴿أَلَا يَتَّقُونَ﴾ ئایا ئه‌وان ناترسن (بی‌فرمانی خاوه‌کنه‌ن) ﴿قَالَ رَبِّ﴾
 (مووسا) ووتی ئه‌ی په‌روه‌دگارم ﴿إِنِّي أَخَافُ أَن يُكَذِّبُونُ﴾ به‌راستی من ده‌ترسم بروام پی نه‌که‌ن ﴿وَضَيْقُ صَدْرِي﴾
 وه‌سینگم (دل‌م) ته‌نگ بی ﴿وَلَا يَنْطَلِقُ إِلَّا بِسَانِي﴾ وه‌(ده‌ترسم) به‌چاکی قسه‌م بۆ نه‌کری و زمانم به‌ر نه‌بی (له‌و گریه‌ی
 هه‌یه‌تسی) ﴿فَأَرْسِلْ إِلَىٰ هَارُونَ﴾ که‌واته (خواه‌ه‌ جوهره‌ئیل) بنیره بۆ لای هاروون (و بیکه به‌پیغه‌مبه‌ر بۆ ئه‌وه‌ی یارمه‌تیم
 بدات) ﴿وَأُهِدْ عَلَىٰ ذَنبٍ﴾ وه‌ئه‌وان (گه‌لی فیرعه‌ون) تۆله‌ی تاوانیکیان له‌سه‌رمه ﴿فَأَخَافُ أَن يَقْتُلُونِ﴾ بۆیه ده‌ترسم
 که‌بمکوژن (له‌جیاتی ئه‌و کوژراوه) ﴿قَالَ كَلَّا﴾ (خوا) فه‌رمووی نه‌خیر (ئه‌وه‌ی باست کرد هیچی روونادات)
 ﴿فَأَذْهَبَا يَتَكَيَّمَا﴾ که‌واته هه‌ردوو کتان به‌موعجیزه‌کانمانه‌وه به‌رۆن (بۆ لای فیرعه‌ون و گه‌له‌که‌ی) ﴿إِنَّا مَعَكُمْ
 مُّسْتَمِعُونَ﴾ یتیمه له‌گه‌لته‌ن گوی ده‌گرین ﴿فَأَتَا فِرْعَوْنَ فَقَوْلَا﴾ ئه‌وسا به‌رۆنه لای فیرعه‌ون و هه‌ردوو کتان بلین
 ﴿إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ به‌راستی یتیمه پیغه‌مبه‌ری په‌روه‌دگاری جیهانیانین ﴿أَن أَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾ (نیروین)
 که‌تۆ به‌نو ئیسرائیل (له‌ژیر ده‌سته‌یی خۆت) به‌ره‌لا که‌یت له‌گه‌ل یتیمه‌دا (به‌رۆین بۆ شام) ﴿قَالَ﴾ (فیرعه‌ون) ووتی
 ﴿أَلَمْ تُرِكَ فِتَاؤَلِيدًا﴾ ئایا یتیمه پیمان نه‌گه‌یاندی له‌ناو (مالی) خو‌ماندا به‌مندالی ﴿وَلَبِثْتَ فِتَاؤَلِيدًا مِّنْ عُمْرِكَ سِتِينَ﴾ وه
 تۆ چه‌ند سالی‌ک له‌ته‌مه‌نت له‌ناو یتیمه‌دا نه‌مایته‌وه ﴿وَفَعَلْتَ فَعَلْتَكَ الْآلِي فَعَلْتَ﴾ وه ئه‌و کرده‌وه (خرابه) شت کرد
 که‌کردت (که‌کوشتی قیبتی یه‌ک بوو) ﴿وَأَنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ﴾ وه تۆ له‌وانه‌ی سه‌پله‌و ناشو‌کرن ﴿

قَالَ فَعَلْتَهَا إِذَا وَأَنَا مِنَ الضَّالِّينَ ﴿٢٠﴾ فَفَرَرْتُ مِنْكُمْ لَمَّا خِفْتُمْ كُ
 فَوَهَبَ لِي رَبِّي حُكْمًا وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٢١﴾ وَتِلْكَ نِعْمَةٌ
 تَمُّهَا عَلَيَّ أَنْ عَبَّدتَّ بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿٢٢﴾ قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ
 ﴿٢٣﴾ قَالَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ
 ﴿٢٤﴾ قَالَ لِمَنْ حَوْلَهُ أَلَا تَسْتَمِعُونَ ﴿٢٥﴾ قَالَ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ
 الْأَوَّلِينَ ﴿٢٦﴾ قَالَ إِنَّ رَسُولَكُمْ الَّذِي أُرْسِلَ إِلَيْكُمْ لَمَجْنُونٌ
 ﴿٢٧﴾ قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ
 ﴿٢٨﴾ قَالَ لَيْنِ اتَّخَذتَّ إِلَهًا غَيْرِي لَأَجْعَلَنَّكَ مِنَ الْمَسْجُونِينَ
 ﴿٢٩﴾ قَالَ أَوْلَوْجِئْتُكَ بِشَيْءٍ مُبِينٍ ﴿٣٠﴾ قَالَ فَأْتِ بِهِ إِنْ كُنْتَ
 مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٣١﴾ فَأَلْقَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُبِينٌ ﴿٣٢﴾
 وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّظِيرِينَ ﴿٣٣﴾ قَالَ لِلْمَلَأِ حَوْلَهُ
 إِنَّ هَذَا السَّحَرُ عَلِيمٌ ﴿٣٤﴾ يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ
 بِسِحْرِهِ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ ﴿٣٥﴾ قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأِعْتِ فِي الْمَدَائِنِ
 حَاشِرِينَ ﴿٣٦﴾ يَا تَوَكَّلْ بِكُلِّ سِحَارٍ عَلِيمٍ ﴿٣٧﴾ فَجُمِعَ السَّحَرَةُ
 لِمِيقَاتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ ﴿٣٨﴾ وَقِيلَ لِلنَّاسِ هَلْ أَنْتُمْ مُجْتَمِعُونَ ﴿٣٩﴾

﴿قَالَ فَعَلَّهَا﴾ (موسا) ووتی ئەو کارەم کرد (ئەو پیاووم کوشت) ﴿إِذَا وَأَمَّا مِنَ الصَّالِينَ﴾ کاتی کە من لەریزی نەزاناندا بووم ﴿فَفَرَزْتُ مِنْكُمْ﴾ ئەمجا رام کردو هەلھاتم لەئێوە ﴿لَمَّا خَشَّكُمْ﴾ کاتی کە ترسام لیتان (تۆلەم لێ بسەنن) ﴿فَوَهَبَ لِي رَبِّي حُكْمًا﴾ ئەوسا پەرورددگارم حیکەمی (پێنغەمبەرەتی) پێ بەخشیم ﴿وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾ منی خستە ریزی پێنغەمبەرەنەو (کردمی بە پێنغەمبەر) ﴿وَوَيْلٌ لَّيَعْمَىٰ تَمَتُّهَا عَنِّي﴾ وە ئەو (بەخێو کردنە) کە تۆ دەیکەیت بە منەت بەسەر مەو و ﴿أَنْ عَبَدتَّ إِلَهِي إِلَّا رَبِّي﴾ بەهۆی ئەو و مەو بوو کە تۆ نەوی ئیسرائیلت کردبوو و کۆیلە و ژێر دەستی خۆت (لە ترسا دایکی موسا موسای بەخێو نەکرد) ﴿قَالَ فَرَعُونَ وَمَارِبُ الْعَالَمِينَ﴾ (ئەمجا) فیرەون ووتی پەرورددگاری جیهانیان کی بە ﴿قَالَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾ (موسا) ووتی پەرورددگاری ئاسمانەکان و زەوی و هەرچی لەنیوانیان دایە ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ﴾ ئەگەر ئێوە دلنیان ﴿قَالَ لِمَنْ حَوْلَهُ﴾ (فیرەون) ووتی بەوانە بە دەوری دا بوون (لەشونیکە و توانی) ﴿أَلَا تَسْمَعُونَ﴾ ئایا گویتان لێ بە (چی دەلی) ﴿قَالَ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ﴾ (موسا) ووتی پەرورددگاری ئێوە و پەرورددگاری باوک و باپیرە پیشوو و کاتنە ﴿قَالَ إِنْ رَسُولُكُمْ أَلَدَىٰ أُرْسِلَ إِلَيْكُمْ﴾ (فیرەون) ووتی بەراستی ئەو پێنغەمبەرە کە نیراوە بۆ ئێوە ﴿لَمَجْنُونٍ﴾ شیتە ﴿قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾ (موسا) ووتی پەرورددگاری رۆژەلات و رۆژ ئاویە و ئەو لەنیوانیان دایە ﴿إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ﴾ ئەگەر ئێوە بیرکەنەو و ژیربن ﴿قَالَ لَنْ أَخَذتَّ إِلَهًا غَيْرِي﴾ (فیرەون) ووتی سونیدی ئەگەر پەرستراوی تر جگە لە من دابنیت ﴿لَأَجْعَلَنَّكَ مِنَ الْمَسْجُودِينَ﴾ بینگومان دەتخەمە ریزی بەندکرانەو کەنەو و زیندانیت دە کەم ﴿قَالَ أَوْلَوْ جُنَّتْ بِسَبِيٍّ مُّبِينٍ﴾ (موسا) ووتی ئایا هەر زیندانیم دە کەیت ئەگەر شتیکی (موجیزە یەکی) روون و ئاشکرات بۆ بینم (کەراستە پێنغەمبەرم) ﴿قَالَ فَأْتِ بِهِ﴾ (فیرەون) ووتی دەی ئەو شتە بینە (بنوینە) ﴿إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ ئەگەر تۆ لەراست گوینای ﴿قَالَ لَقَدْ عَلِمْتُمْ أَنِ كَذَبْتُمْ﴾ ئەمجا موسا گوچانە کە فریادا ﴿فَإِذَا هِيَ تُعْبَانُ مُبِينٌ﴾ دەست بە جی بوو بە ئەژدیهایەکی دیار و ئاشکرا ﴿وَنَزَعَ يَدَهُ﴾ وە دەستی دەرھیتا (لە بن بالیدا) ﴿فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّظِيرِينَ﴾ بە کسەر دەستی سپی و پەرشنگدار بوو بۆ بینەران ﴿قَالَ لِلْمَلَآئِكَةِ﴾ (فیرەون) ووتی بەو پیاو و گەورانە لە دەورە ی بوون ﴿إِنَّ هَذَا السَّجْرُ عَلِيمٌ﴾ بینگومان ئەمە جادوو گەریکی زۆر زانایە ﴿قَالَ يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ﴾ دەپەوی دەر تان بکات ﴿مِنْ أَرْضِكُمْ بِسَحْرَةٍ﴾ لەوولات و خاکی خۆتان بە جادوو و کەسە ﴿فَمَاذَا تَأْمُرُونَ﴾ جافەرمانی چی دەدەن (لە دژی بیکەم) ﴿قَالُوا أُرْجِهْ وَارْحَمْنَا﴾ ووتیان جاری موسا و براکە ی وازی لێ بینە (دوایانخە) ﴿وَأَنْتَ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ﴾ سەربازە کانت کۆ بکەرەو و بیانیترە بۆ هەموو شارەکان ﴿يَأْتُوكَ بِكُلِّ سَحَابٍ عَلِيمٍ﴾ تاهەموو جادوو گەریکی زۆر زانت بۆ بهینن ﴿فَجَمَعَ السَّحْرَةَ﴾ ئەمجا ئەو جادوو گەرانە کۆ کرانەو و ﴿لَمِيقَاتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ﴾ لە کات و رۆژی دیاری کراودا ﴿وَقِيلَ لِلنَّاسِ هَلْ أَنْتُمْ مُجْتَمِعُونَ﴾ و بەخەلکیش و ترا ئێوەش کۆ دەبنەو؟ ﴿٢٤﴾

لَعَلَّنَا نَتَّبِعُ السَّحْرَةَ إِنْ كَانُوا هُمْ الْغَالِبِينَ ﴿٤٠﴾ فَلَمَّا جَاءَ السَّحْرَةُ
قَالُوا لِفِرْعَوْنَ أَيْنَ لَنَا الْأَجْرُ إِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ ﴿٤١﴾ قَالَ نَعَمْ
وَإِنَّكُمْ إِذَا لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿٤٢﴾ قَالَ لَهُمْ مُوسَى أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُّقْتُونَ
﴿٤٣﴾ فَأَلْقَوْا حِبَالَهُمْ وَعِصِيَّهُمْ وَقَالُوا بِعِزَّةِ فِرْعَوْنَ إِنَّا لَنَحْنُ
الْغَالِبُونَ ﴿٤٤﴾ فَأَلْقَى مُوسَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ
﴿٤٥﴾ فَأَلْقَى السَّحْرَةَ سَاجِدِينَ ﴿٤٦﴾ قَالُوا أَمَّا بَرَبِ الْعَالَمِينَ ﴿٤٧﴾
رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ ﴿٤٨﴾ قَالَ ءَأَمِنْتُمْ لَهُ وَقَبْلَ أَنْ ءَاذَنَ لَكُمْ إِنَّهُ
لَكَبِيرُكُمُ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَسَوْفَ تَعْلَمُونَ لَأُقَطِّعَنَّ أَيْدِيَكُمْ
وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خَلْفٍ وَلَا صَلْبَتَكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٤٩﴾ قَالُوا لَا ضَيْرٌ إِنَّا
إِلَى رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ ﴿٥٠﴾ إِنَّا نَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا خَطِيئَتَنَا أَنْ كُنَّا
أَوَّلَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٥١﴾ * وَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي إِنَّكُمْ
مُتَّبِعُونَ ﴿٥٢﴾ فَأَرْسَلَ فِرْعَوْنُ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ﴿٥٣﴾ إِنَّ هَؤُلَاءِ
لَشِرْذِمَةٌ قَلِيلُونَ ﴿٥٤﴾ وَإِنَّهُمْ لَنَا لَغَائِظُونَ ﴿٥٥﴾ وَإِنَّا لَجَمِيعٌ حَادِرُونَ
﴿٥٦﴾ فَأَخْرَجْنَاهُمْ مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٥٧﴾ وَكُنُوزٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ﴿٥٨﴾
كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿٥٩﴾ فَاتَّبَعُوهُمْ مُشْرِقِينَ ﴿٦٠﴾

﴿لَعَلَّآ نَنْبِغَ السَّحْرَةَ﴾ تا شوین جادوو گهران بکهوین ﴿إِن كَانُوا هُرُ الْعَالِيَيْن﴾ نه گهر نهوان زال و سهرکه وتوو بوون ﴿فَلَمَّا جَاءَ السَّحْرَةُ﴾ نه مجا کاتی جادوو گهره کان هاتن ﴿قَالُوا لِفِرْعَوْنَ﴾ ووتیان به فیرعهون ﴿إِن لَنَا لَأَخْرٌ﴾ نابا بهراستی پادااشتمان هه به ﴿إِن كُنَّا نَحْنُ الْعَالِيَيْن﴾ نه گهر ئیمه زال و سهرکه وتوو بین ﴿قَالَ نَعَمْ﴾ (فیرعهون) ووتی بهلی ﴿وَإِذْ كُنَّا إِذْ لَمِنَ الْمَقْرَبِينَ﴾ وه بینگومان ئیوه ئهو کانه له نزیکانی خووم ده بن ﴿قَالَ لَهُمُ مُوسَى﴾ مووسا به ساحیره کانی ووت ﴿الْقَوْمَ أَنَّهُمْ مُّكْفَرُونَ﴾ ببهاویژن ئه وهی ئیوه هاویژهریانن (له جادوو) ﴿قَالَ قَوْمٌ أَحِبَّا لَهُمْ وَعَصَيْتَهُمْ﴾ نهوانیش گوریس و حهل و دار دهسته کانیان فریدا ﴿وَقَالُوا بَعْرَةٌ فَرَعَوْتُ﴾ وه ووتیان سویند به گوره یی فیرعهون ﴿إِنَّا لَنَحْنُ الْعَالِيُونَ﴾ بهراستی ههر ئیمه زال و سهرکه وتووین ﴿قَالَ قَوْمٌ مُّوسَى﴾ نه مجا مووسا داردهسته که ی فریدا (بو وه به ماریکی گهوره) ﴿فَلَمَّا هَمَّ بِمَا فَبِئْسَ الْكَاثِرُونَ﴾ جا کوت و پر ئه و (ماره گهوره) هه چی جادوو یان کردبو وهلی لوشی ﴿قَالَ قَوْمٌ لَوْ شِئْنَا لَنَخْلَعُنَّ بِهَا سُلُوفَنَا﴾ نه مجا جادوو گهره کان خران (کهوتن) به پرودا به سوژده برده وه (بو خوا) ﴿قَالُوا لَمَّا بَرَثَ الْعَالِيَتِ﴾ ووتیان ئه و باوهرمان هیتا به پهره دگاری جیهانیان ﴿رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ﴾ که پهره وهر دگاری مووسا و هاروونه ﴿قَالَ إِنَّمَا أَنتُم مُّجْرِمُونَ﴾ (فیرعهون) ووتی ئایا باوهرتان بی هیتا ﴿قَبْلَ أَنْ آذَنَ لَكُمْ﴾ پیش ئه وهی مؤله تان بدم ﴿إِنَّهُ لَكَبِيرُكَ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ﴾ بهراستی ئه و (مووسا) جادوو گهره گهوره که تانه که فیری جادووی کردون ﴿فَلَسَوْفَ نَعْتَمُوهُ﴾ جا بینگومان له مه وودوا ده زانن (چیتان لی ده کم) ﴿لَأَقْطَعَنَّ أَيْدِيَهُمْ وَأَرْجُلَهُمْ مِنْ خَلْفٍ﴾ بهراستی دهست و قاچتان راست و چهپ ده برم ﴿وَلَأَصْلَبَنَّهُمْ أَمْجِعِينَ﴾ وه بینگومان هه مووتان ههل ده واسم (به دارا) ﴿قَالُوا لَأَصْبِرُنَّ﴾ (جادوو گهره کان) ووتیان هیچ زبانی نی یه (بو ئیمه ئه وهی تو ئه ته وی بیکی) ﴿إِنَّا إِلَى رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ﴾ (چونکه) بهراستی ئیمه گه پانه وه مان بؤ لای پهره وهر دگارمانه ﴿إِنَّا نَطْمَعُ﴾ بهراستی ئیمه به ته ماین و ئومید ده کین ﴿أَنْ يَغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا خَطِيئَاتِنَا﴾ که پهره وهر دگارمان له گوناها تاوانه کانمان بیوری ﴿أَنْ كُنَّا أَوَّلَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ چونکه ئیمه یه که می باوهر داران بووین (له گه له که ماندنا) ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى﴾ وه حیمان نارد بو مووسا ﴿أَنْ أَسْرِ بِعِيَادِي﴾ که به شه وه بنده (باوهر داره) کانم بیه (و میصر به جی بیلن) ﴿إِنَّا نَكْتُمُ الْمُشْرِكِينَ﴾ بینگومان (فیرعهون و کومه له که ی) دواتان ده کهون ﴿فَأَرْسَلْنَا فِرْعَوْنَ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ﴾ نهوسا فیرعهون پیاوانی کو که ره وهی نارد به شماره کاندنا (بو کو کردنه وهی له شکر و هیز) ﴿إِنَّ هُنَّ لَأَنْبِيَاءٌ مِّنْ قَبْلِكَ﴾ (فیرعهون ووتی) بهراستی ئه وانه (مووسا و شوین که وتوانی) کومه لیکی که می بی نرخن ﴿وَأَنَّهُمْ لَنَا لَعَّاطُونَ﴾ وه بهراستی ئه وانه رقی ئیمه هه لده سبتن (به ووتارو کرداریان) ﴿وَأَنَّا لَجَمِيعٌ خَدْرُونَ﴾ وه بینگومان ئیمه کومه لیکنین بیدار و ناگادارین (به بیلانه کانیان) ﴿فَأَخْرَجْنَاهُمْ مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ﴾ نه مجا ئه وانه (فیرعهون و کومه له که ی) مان دهر کرد له باخات و کانیاوه کان ﴿وَكُنُوزٍ وَمَقَامِرٍ كَرِيمٍ﴾ وه (دهرمان کردن) له وه موو گهنج و غه زنه و کوشکه زور جوان و چاکانه ﴿كَذَلِكَ﴾ تا بهو جوړه (له ناومان بردن) ﴿وَأَوْرَثْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾ نه وه کانی یه عقوب (جووله که) مان له جیگیان دانا ﴿فَأَتَّبَعْنَاهُمْ مُّشْرِكِينَ﴾ نه مجا (فیرعهون و له شکره که ی) کاتی خوهر له هاتن شویتیان کهوتن ﴿

فَلَمَّا تَرَى الْجُمُعَانَ قَالَ أَصْحَابُ مُوسَى إِنَّا لَمَدْرَكُونَ ﴿٦١﴾
 قَالَ كَلَّا إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ ﴿٦٢﴾ فَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ
 اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ
 ﴿٦٣﴾ وَأَزْلَفْنَا ثَمَّ الْأَخْرِينَ ﴿٦٤﴾ وَأُنجَيْنَا مُوسَى وَمَنْ مَعَهُ وَأَجْمَعِينَ
 ﴿٦٥﴾ ثُمَّ أَعْرَفْنَا الْأَخْرِينَ ﴿٦٦﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ
 أَكْثَرَهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٦٧﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٦٨﴾
 وَآتَلْ عَلَيْهِمْ نَبَأَ إِبْرَاهِيمَ ﴿٦٩﴾ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا تَعْبُدُونَ
 ﴿٧٠﴾ قَالُوا نَعْبُدُ أَصْنَامًا فَنَنْزِلُ لَهَا عَافِيَةً ﴿٧١﴾ قَالَ هَلْ
 يَسْمَعُونَكُمْ إِذْ تَدْعُونَ ﴿٧٢﴾ أَوْ يَنْفَعُونَكُمْ أَوْ يُضُرُّونَ ﴿٧٣﴾ قَالُوا
 بَلْ وَجَدْنَا آبَاءَنَا كَذَلِكَ يَفْعَلُونَ ﴿٧٤﴾ قَالَ أَفَرَأَيْتُمْ مَا كُنْتُمْ
 تَعْبُدُونَ ﴿٧٥﴾ أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ الْأَقْدَمُونَ ﴿٧٦﴾ فَإِنَّهُمْ عَدُوٌّ لِي
 إِلَّا رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿٧٧﴾ الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ ﴿٧٨﴾ وَالَّذِي هُوَ
 يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ ﴿٧٩﴾ وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ ﴿٨٠﴾ وَالَّذِي
 يُمِيتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِ ﴿٨١﴾ وَالَّذِي أَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي
 يَوْمَ الدِّينِ ﴿٨٢﴾ رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَأَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ ﴿٨٣﴾

﴿فَلَمَّا تَرَاهُ الْجَمْعَانَ﴾ ئەمجا کاتی دوو کۆمه‌له‌که چاویان به‌یه کتر کهوت ﴿قَالَ أَصْحَبُ مُوسَى﴾
 هاوه‌له‌کانی موسا ووتیان ﴿إِنَّا لَمُدْرِكُونَ﴾ بینگومان ئیمه گیراوین، (بیمان ده‌گهن) ﴿قَالَ كَلَّا﴾
 (موسا) ووتی نه‌خیر بیتان ناگهن ﴿إِن مَّعِيَ رَبِّي سَيَهْدِين﴾ بینگومان من په‌روردگارم له‌گه‌له‌دلنیاپان
 رینگای (رزگار بوونم) نیشان ده‌دات ﴿قَالُوا حَيْثَا إِلَىٰ مُوسَىٰ﴾ ئەمجا سرووشمان کرد بو موسا
 ﴿أَنْ أَضْرِبَ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ﴾ که به‌گۆچانه‌کهت بده له‌ده‌ریاکه ﴿فَأَنْفَقَ﴾ (نه‌ویش لیداو) جا ده‌ریاکه
 له‌ت بوو ﴿فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ﴾ که هه‌ر له‌تیکی وه‌ک شاخیکی زۆر گه‌وره‌و ابوو ﴿وَأَرْزَقْنَا
 ثَمْرَ الْأَخْرَبِ﴾ وه‌ئه‌وانی تر (فیرعه‌ون و له‌شکره‌که‌ی) مان نریک کرده‌وه له‌وئی (له‌ده‌ریاکه) ﴿وَالْحَمِيمِ
 وَالْحَمِيمِ مُوسَىٰ وَمَنْ مَعَهُ وَأَجْمَعِينَ﴾ جا موسا و هه‌موو ئەوانه‌ی له‌گه‌لی بوون رزگارمان کردن ﴿وَأَمَّا
 ثَمْرُ الْأَخْرَبِ﴾ پاشان ئەوانی ترمان نوqm کرد (له‌ده‌ریادا) ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً﴾ به‌راستی
 له‌وه‌دا (که باسکرا) به‌لگه‌به‌کی گه‌وره‌هه‌به (له‌سه‌ر ده‌سه‌لاتی خوا) ﴿وَمَا كَانَ آتُورَهُ مُؤْمِنِينَ﴾
 به‌لام زۆر به‌یان باوه‌ریان نه‌هینا ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ به‌راستی په‌روه‌ردگارت زال
 وبه‌به‌زه‌یی به ﴿وَأَنْتَلَّ عَلَيْهِمْ نَبَأُ إِبْرَاهِيمَ﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بخوینه‌روه به‌سه‌ریاندا هه‌والی
 ئیبراهیم ﴿إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ﴾ کاتی ووتی به‌باوکی و گه‌له‌که‌ی ﴿مَا تَعْبُدُونَ﴾ چی ده‌په‌رستن
 ﴿قَالُوا نَعْبُدُ أَصْنَامًا﴾ ووتیان بتانیک ده‌په‌رستین ﴿فَنظَلَّ لَهَا عَاكِفِينَ﴾ ئەمجا به‌رده‌وام به‌ندایه‌تیاپان
 ده‌که‌ین ﴿قَالَ هَلْ يَسْمَعُونَكَ﴾ (ئیبراهیم) ووتی ئایا ئەوانه‌گوینان لیتانه ﴿إِذْ تَدْعُونَ﴾ کاتیک
 هاوار و نزیان لی ده‌که‌ن ﴿أَوْ يَفْعَلُونَكَ أَوْ يَضُرُّونَ﴾ یا ئایا ئەوان سوود یازیاتان پی ده‌گه‌به‌ن ﴿وَأَمَّا
 قَالُوا بَلْ وَجَدْنَا آيَاتَهُ نَا﴾ ووتیان (نه‌خیر هه‌چیان پی ناگری) به‌لکو ئیمه باوو باپیرانمان دیوه ﴿كَذَلِكَ
 يَفْعَلُونَ﴾ ئابه‌و شیوه‌ی (ئیمه) یان کردووه ﴿قَالَ أَفَرَأَيْتُمْ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ﴾ ووتی ئایا ئیوه‌ده‌زانان
 چی ده‌په‌رستن ﴿أَنْتُمْ وَاٰبَاؤُكُمْ الْأَقْدَمُونَ﴾ ئیوه‌و باوو باپیره‌پیشووه‌کانتان ﴿فَأَنَّهُمْ عَدُوِّي﴾
 جا به‌راستی هه‌موو ئەوانه‌دوژمنی منن ﴿إِلَّا رَبَّ الْعَالَمِينَ﴾ جگه له‌په‌روه‌ردگاری جیهانیان ﴿وَالَّذِي
 خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِين﴾ که ئەو منی دروست کردووه پاشان هه‌ر ئەویش رینموونیم ده‌کات ﴿وَالَّذِي
 هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِين﴾ وه‌هه‌ر ئەو زاته‌خوړاکم پیده‌دات و تیراوم ده‌کات ﴿وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ
 يَشْفِين﴾ وه‌کاتی نه‌خووش بکه‌وم هه‌ر ئەو شیفام ده‌دات (چاکم ده‌کاته‌وه) ﴿وَالَّذِي يُمِيتُنِي ثُمَّ
 يُحْيِين﴾ وه‌زاتیکه که‌من ده‌مرینئ و پاشان زیندوووم ده‌کاته‌وه ﴿وَالَّذِي أَطْمَعُ﴾ وه‌(په‌روه‌ردگارم)
 زاتیکه به‌ته‌مام و ئومید ده‌که‌م ﴿أَنْ يَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ﴾ له‌روژی پاداشت دا (قیامه‌تدا) بیوری
 له‌هه‌له‌کانم و بیانسرپه‌ته‌وه ﴿رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا﴾ ئەی په‌روه‌ردگارم دانایم پی بیه‌خشه ﴿وَالْحَقِّي
 بِالصَّلَاةِ﴾ بمبه‌ره‌ریزی پیاوچا‌کانه‌وه ﴿۳۶﴾

وَأَجْعَل لِّي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ ﴿٨٤﴾ وَأَجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ
 النَّعِيمِ ﴿٨٥﴾ وَأَغْفِرْ لِأَبِي إِنَّهُ كَانَ مِنَ الضَّالِّينَ ﴿٨٦﴾ وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ
 يُبْعَثُونَ ﴿٨٧﴾ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ ﴿٨٨﴾ إِلَّا مَنْ آتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ
 سَلِيمٍ ﴿٨٩﴾ وَأُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٩٠﴾ وَبُرِّزَتِ الْجَحِيمُ لِلْغَاوِينَ
 ﴿٩١﴾ وَقِيلَ لَهُمْ آيَنَ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ﴿٩٢﴾ مِنْ دُونِ اللَّهِ هَلْ يَنْصُرُونَكُمْ
 أَوْ يَنْتَصِرُونَ ﴿٩٣﴾ فَكَبِكُوا فِيهَا هُمْ وَالْغَاوُونَ ﴿٩٤﴾ وَجُنُودُ إِبْلِيسَ
 أَجْمَعُونَ ﴿٩٥﴾ قَالُوا وَهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ ﴿٩٦﴾ تَاللَّهِ إِنْ كُنَّا لِنَفِي
 ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٩٧﴾ إِذْ نَسَوِيَكُمْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٩٨﴾ وَمَا أَضَلَّنَا إِلَّا
 الْمُجْرِمُونَ ﴿٩٩﴾ فَمَا لَنَا مِنْ شَافِعِينَ ﴿١٠٠﴾ وَلَا صِدْقٍ حَمِيمٍ ﴿١٠١﴾ فَلَوْ
 أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٢﴾ إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ وَمَا كَانَتْ
 أَكْثَرَهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٠٣﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٠٤﴾ كَذَّبَتْ
 قَوْمُ نُوحٍ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٠٥﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ نُوحٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٠٦﴾
 إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٠٧﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَمْرَهُ ﴿١٠٨﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ
 عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠٩﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ
 وَأَطِيعُوا أَمْرَهُ ﴿١١٠﴾ * قَالُوا أَنْتُمْ مِنْ لَدُنَّا وَأَنْتُمْ كَذِبُونَ ﴿١١١﴾

﴿وَأَجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ﴾ و ه باس کردنم به چاکه له ناو گه له داهاتووه کاندای بی به خشه ﴿وَأَجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيمِ﴾ و ه بم گیری له و هر گرانی به هشتی پر نازو نیعمت ﴿وَأَعِزَّنِي﴾ و له باو کم خوش بیه ﴿إِنَّهُ كَانَ مِنَ الصَّاغِينَ﴾ به راستی ئه و له گو مرایانه ﴿وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ يُبْعَثُونَ﴾ و ه شهره زارو ریسوام مه که له پروژیکدا که (خهلکی) زیندوو ده کرینه وه ﴿يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ﴾ پروژی که مال و سامان و مندال و نه وه سوود ناگه یهنن ﴿إِلَّا مَنْ آتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ﴾ بیجگه له که سی بیته خرمه تی خوا به دلکی ساغ و پاک و خاوینه وه ﴿وَأَنْزَلْنَا الْحَقَّةَ الْكَلْبَةَ﴾ و ه (له پروژی دواییدا) به هشت نزیك ده خرینه وه بو پاریز کاران و له خواترسان ﴿وَبُرِّزَتِ الْجَحِيمُ لِلْغَاوِينَ﴾ دوزه خیش دهرده خریت (و ناشکرا ده کری) بو گو مرایان ﴿وَقِيلَ لَهُمْ﴾ و ه بیان دهرتیت ﴿إِن كُنْتُمْ تُحِبُّونَ﴾ کوان ئه وانهی که ئیوه ده تان به رستن ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ له جیاتی خوا ﴿هَلْ يَصْرونَكُمْ أَوْ يَنْتَصرون﴾ ئایا یارمه تیان دهن با یارمه تی خویان دهن ﴿فَكَيْفَ كُوفِيهَا هُوَ وَالْغَاوُونَ﴾ ئه مجا هم مو ئه وانه (به رستراوان) و گو مرایان سر به رو خوار فری دهرینه دوزه خه وه ﴿وَجَحَدُوا بِتِلْكَ أَخْبَعُونَ﴾ هه روه ها هم مو سه ربازانی شه تیان ﴿قَالُوا وَهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ﴾ (بت به رستان) له کاتیکیدا له دوزه خ دا شه ره قسه و نازاوه یانه (له گهل به رستراوه کانیاں دا) دلین ﴿تَاللَّهِ إِن كُنَّا لِنَرِي صَلَائِلَ مُبِينٍ﴾ سویند به خوا ئیمه له گو مرایی به کی ناشکرا دا بووین ﴿إِذْ لَسُوْا بِكُمْ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ کاتیک ئیوه مان دهرده ریزی به روه ردگاری جیهانیانه وه ﴿وَمَا أَصْلَنَا إِلَّا الْمَجْرُمُونَ﴾ که س ئیمه ی گو مرانه کردتا و انباران نه بیت ﴿فَمَا لَنَا مِنْ شَافِعِينَ﴾ و ه هیچ تکا کاری بو ئیمه نی به ﴿وَلَا صِدْقٍ حَمِيمٍ﴾ و ه هیچ هاوریه کی دلسوزمان نه ﴿فَلَوْ أَنَّ لِلْكَافِرِ﴾ خوزگه جاریکی تر بگه ربانیانه وه (بو دونیا) ﴿فَتَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ ئه وسال به باوه رداران دهبووین ﴿إِن فِي ذَلِكَ لَآيَةٍ﴾ به راستی له وه دا (باسکرا) به ندو به لگه هه به ﴿وَمَا كَانَتْ أَعْيُنُهُمْ مُمَيِّنِينَ﴾ به لام زور به یان باوه ردار نه بوون ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُو الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ به راستی هه ر به روه ردگارت زال و میهره بانه ﴿كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ الْمُرْسَلِينَ﴾ گه لی نوح پیغه مبه رانیان به دروزن دانا (برویان بی نه کردن) ﴿إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ نُوحٌ﴾ کاتی که نووحی برابان پی ووتن ﴿أَلَا تَتَّقُونَ﴾ ئایا ناترسن له خوا (خوتان نابارینن) ﴿إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ﴾ بیگومان من پیغه مبه ریکی ئه مینم بو ئیوه ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا﴾ که واته له خوا بترسن و گویرایه لی من بکن ﴿وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ﴾ و ه من داوای هیچ کریمه کتان لی نا که له سه ره ئه و (رینمونی کردنه تان) ﴿إِن أَجْرِي إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ (چونکه) پاداشتی من نه نها له سه ره به روه ردگاری جیهانیانه ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا﴾ که واته له خوا بترسن و گویرایه لی من بکن ﴿قَالُوا أَلَمْ نَكُ﴾ ووتیان ئایا (چون) باوه ر به تو بینین ﴿وَأَتَّبَعَكَ الْأَرْذَالُونَ﴾ له کاتیکیدا ئه وانهی شوینت که ووتن به سترین که سن (هه زارو داماو و نه فامن) ﴿

قَالَ وَمَا عَلَّمِي بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١١٢﴾ إِنَّ حِسَابَهُمْ لِلَّهِ عَلَىٰ رَبِّي
 لَوَ تَشْعُرُونَ ﴿١١٣﴾ وَمَا أَنَا بِطَارِدٍ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٤﴾ إِنَّ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ
 ﴿١١٥﴾ قَالُوا لَئِن لَّمْ تَنْتَه يَدُنُوحَ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمَرْجُومِينَ ﴿١١٦﴾ قَالَ
 رَبِّ إِنِّي قَوْمِي كَذَّبُونِ ﴿١١٧﴾ فَانْفُتِحْ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فَتْحًا وَبِحَنِي وَمَنْ
 مَعِيَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٨﴾ فَأَنْجِيْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ
 ﴿١١٩﴾ ثُمَّ أَعْرَفْنَا بَعْدَ الْبَاقِينَ ﴿١٢٠﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ
 أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿١٢١﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٢٢﴾ كَذَّبَتْ
 عَادَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٢٣﴾ إِذْ قَالَ لَهُمُ أَحُوهُمْ هُوْدُ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٢٤﴾ إِنِّي لَكُمْ
 رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٢٥﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا نِوِي ﴿١٢٦﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ
 مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٢٧﴾ أَتَبْنُونَ بِكُلِّ رِيعٍ
 آيَةً تَعْبَثُونَ ﴿١٢٨﴾ وَتَتَّخِذُونَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَ ﴿١٢٩﴾
 وَإِذَا بَطَشْتُمْ بَطَشْتُمْ جَبَّارِينَ ﴿١٣٠﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا نِوِي ﴿١٣١﴾
 وَاتَّقُوا الَّذِي أَمَدَّكُمْ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٣٢﴾ أَمَدَّكُمْ بِأَنْعَمِ وَبِنِينَ
 ﴿١٣٣﴾ وَجَنَّتِ وَعْيُونِ ﴿١٣٤﴾ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ
 ﴿١٣٥﴾ قَالُوا سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَوَعَضْتَ أَمْ لَمْ تَكُنْ مِنَ الْوَاعِظِينَ ﴿١٣٦﴾

﴿قَالَ وَمَا عَلِمِي بِمَا كُنْتُمْ تَأْتِيهِمْ﴾ (نوح علیه السلام) ووتی من چوزانم ئه‌وانه چی کرده‌ویه که ده‌کن
 ﴿إِنْ حَسَابُهُمْ إِلَّا عِلْرَبِّي﴾ برسینه‌وه‌یان ته‌نھا له‌سه‌ر به‌روه‌ردگارمه ﴿لَوْ تَشْعُرُونَ﴾ ته‌گهر ئیوه هه‌ست
 بکه‌ن (بزائن) ﴿وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ و من دهر که‌ری باوه‌رداران نیم ﴿إِن أَنَا إِلَّا لَذِيْرُؤْمِيْنَ﴾
 من ته‌نیا ترسینه‌ریکی پرون که‌روه‌م ﴿قَالُوا لَئِن لَّمْ تَنْتَهَ يَنْحُجْ﴾ ووتیان ته‌ی نوح ته‌گهر کو‌تایی
 نه‌هیتی (له‌م کاری بانگه‌وازه‌ت) ﴿لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمَرْجُومِينَ﴾ بیگومان له‌به‌رداران کراوان ده‌بی ﴿وَلَا
 تَنْتَفِعُ بِئِنَّيْ وَبِئِنَّيْ فَتَحَا﴾ که‌واته له‌نیوان من و ته‌واندا حوکم بده به‌حوکم دانیکی یه‌کجاری
 ﴿وَتَنْجِيْ وَمَنْ مَّعِيَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ و من و ئه‌و باوردارانه‌ی له‌گه‌لمدان رزگار بکه ﴿فَأَنْجَيْنَاهُ وَمَنْ مَّعَهُ﴾
 ئیمه‌ش نوح و ئه‌و که‌سانه‌ی له‌گه‌لی بوو رزگارمان کردن (له‌خنکان) ﴿فِي الْفُلِّكَ الْشَّحُونِ﴾ له‌و
 که‌شتی یه‌ی که‌پر کراو بوو (له‌مروّف و هه‌موو جوّره گیاندارینک) ﴿لَقَدْ أَعْرَضْنَا بَعْدَ الْبَاقِيْنَ﴾ له‌پاشان
 له‌دوا (رزگار کردنی ئیمانداران) ته‌وانه‌ی که‌مانه‌وه نو‌قمان کردن (له‌ئاری توفانه‌که‌دا) ﴿وَلَا
 تَنْجِيْ فِي ذَلِكَ لِأَيَّةٍ﴾ به‌راستی له‌وه‌دا (باسکرا) به‌لگه‌یه‌کی گه‌وره‌یه ﴿وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ﴾ به‌لام
 زوربه‌یان باوه‌ردار نه‌بوون ﴿وَإِن رَّبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ﴾ وه به‌راستی هه‌ر به‌روه‌ردگارت زالی
 به‌به‌زیهه ﴿كَذَبَتْ عَادَ الْمُرْسَلِيْنَ﴾ گه‌لی عاد پیغه‌مبه‌رانی (خوا) یان به‌دروژن دانا (باوه‌ردان بی
 نه‌کردن) ﴿إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ هُوْدٌ﴾ کاتی هه‌وود (علیه‌السلام) ی برایان پیی ووتن ﴿أَلَا تَتَّقُونَ﴾ ئایا
 خو‌تان نا‌پاریزن (له‌سزای خوا) ﴿إِنِّي لَكِرْسُوْلٌ اٰمِيْنٌ﴾ بیگومان من پیغه‌مبه‌ریکی ته‌مینم بو ئیوه ﴿وَلَا
 تَتَّقُوا اللَّهَ وَاطَّعُوْنَ﴾ که‌واته له‌خوا بترسن و گوی رایه‌لی من بکه‌ن ﴿وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ اٰجْرٍ﴾
 وه من هیچ کرئیه‌ک له‌ئیوه داوانا که‌م له‌سه‌ر ئه‌م (گه‌یاندنی بانگه‌وازه) ﴿إِن اٰجْرِيْ اِلَّا عَلٰی رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ﴾
 پاداشتی من ته‌نھا لای په‌روردگاری جیهانیانه ﴿اَتَتَّبِعُوْنَ بِكُلِّ رِيْعٍ اٰيَةً تَعْبَثُوْنَ﴾ ئایا ئیوه له‌هه‌موو
 شوئینیکی به‌رز (ی سه‌ره‌ریگا) بورجیک دوست ده‌که‌ن به‌بی هه‌ووده ﴿وَتَتَّخِذُوْنَ مَصٰبِعَ﴾ وه چه‌ند
 کوشک و قه‌لای به‌هیز (کارگه) دروست ده‌که‌ن ﴿لَعَلَّكُمْ تَخْذُوْنَ﴾ به‌و ئومیده‌ی هه‌ر بمینه‌وه‌و
 نه‌مرن ﴿وَإِذَا بَطِشْتُمْ﴾ وه هه‌ر کاتی ده‌ست بوه شینن ﴿بَطِشْتُمْ جَبَارِيْنَ﴾ سته‌مکارانه ده‌س ده‌وه
 شینن ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ وَاطَّعُوْنَ﴾ که‌واته (له‌سزای خوا) خو‌تان پباریزن و گوی رایه‌لی من بکه‌ن ﴿وَأَتَّقُوا
 الَّذِيْ اٰمَدَّكُمْ بِمَآتَعْمُوْنَ﴾ وه له (سزای) ته‌و خوا به‌بترسن و خو‌تان پباریزن که‌خو‌تان ده‌زانن
 چی بی به‌خشیون ﴿أَمَدَّكُمْ بِأَعْيُنٍ وَبَيْنٍ﴾ ئاژه‌ل و مالات و مندال و ﴿وَجَحَّتْ وَعُيُوْنَ﴾ باخ و کانیای
 زوری بی داون ﴿إِنِّي اٰخَافُ عَلَيْكُمْ﴾ به‌راستی من دهر ترسم دوو‌چارتان بی ﴿عَذَابُ يَوْمٍ عَظِيْمٍ﴾ سزای
 رۆژئیکی زورگه‌وره‌ی دژوارو پر له‌سزا) ﴿قَالُوا سَوَاءَ عَلَيْنَا﴾ ووتیان (به‌هه‌وود علیه‌السلام) لای
 ئیمه‌یه‌که‌سانه ﴿أَوْ عَظَّتْ أُمَّ لَمْ تَكُنْ مِنَ الْوٰعِظِيْنَ﴾ ئاموژگاری بکه‌یت یا ئاموژگاری نه‌که‌یت ﴿وَلَا

إِنَّ هَذَا إِلَّا خُلُقُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٣٧﴾ وَمَا نَحْنُ بِمُعَذِّبِينَ ﴿١٣٨﴾ فَكَذَّبُوهُ
 فَأَهْلَكَنَّهُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٣٩﴾
 وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٤٠﴾ كَذَّبَتْ ثَمُودُ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٤١﴾ إِذْ
 قَالَ لَهُمُ أَحُوهُمْ صَلْحُوا لِيَتَّقُونَ ﴿١٤٢﴾ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٤٣﴾
 فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا عَمَلَكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ
 إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٤٤﴾ أَتُتْرَكُونَ فِي مَا هُنَاءَ آمِنِينَ ﴿١٤٥﴾
 فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿١٤٦﴾ وَزُرُوعٍ وَنَخْلٍ طَلَعَتْ هَاهُنَا حُيُومًا ﴿١٤٧﴾
 وَتَنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا فَرِهِينَ ﴿١٤٨﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا
 ﴿١٤٩﴾ وَلَا تُطِيعُوا أَمْرَ الْمُسْرِفِينَ ﴿١٥٠﴾ الَّذِينَ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ
 وَلَا يُصْلِحُونَ ﴿١٥١﴾ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسْحَرِينَ ﴿١٥٢﴾ مَا أَنْتَ
 إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا فَأْتِ بآيَةٍ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٥٣﴾ قَالَ
 هَذِهِ نَاقَةٌ لَهَا شِرْبٌ وَلَكُمْ شِرْبُ يَوْمٍ مَعْلُومٍ ﴿١٥٤﴾ وَلَا تَمْسُوهَا
 بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابٌ يُومٍ عَظِيمٍ ﴿١٥٥﴾ فَعَقَرُوهَا فَاصْبَحُوا
 نَدِيمِينَ ﴿١٥٦﴾ فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً ۖ وَمَا كَانَ
 أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٥٧﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٥٨﴾

﴿إِنَّ هَذَا إِلَّا حَقُّ الْأَوَّلِينَ﴾ ئەمە (ی تۆ هیناوتە) تەنھا درۆو دە لەسە ی پیشینانە ﴿وَمَا تَحْنُ بِمُعَدَّيْنَ﴾
 وە ئیمە سزا نادریین ﴿فَكَذَّبُوهُ فَأَهْلَكَ مَثَرَهُ﴾ ئیتر باوەریان بی نە هینا بۆیە ئیمەش لە ناومان بردن
 ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً﴾ بینگومان لەوەدا (باسکرا) نیشانە ی گەورە هەبە ﴿وَمَا كَانَ أَكْزَهُمْ مُؤْمِنِينَ﴾
 بەلام زۆر بەیان باوەردار نەبوون ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُو الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ بەراستی هەر پەرورەدگارت
 بەدەسەلات و بەبەزەبی یە ﴿كَذَّبَتْ ثَمُودُ الْمُرْسَلِينَ﴾ گەلی سەموود پێنەمبەرانیان بە درۆزن زانی ﴿وَإِنَّ
 إِذْ قَالَ لَهُمُ أَحُوهُمْ صَلْحُوا﴾ کاتی صالح (علیه السلام) ی برابیان پئی ووتن ﴿الْأَتَقُونَ﴾ ئایا (لەسزای خوا)
 خۆتان ناباریزن ﴿إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ﴾ بەراستی من پێنەمبەریکی ئەمینم بۆتان ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا﴾
 دە ی لەخوا بترسن و گو ی رایەلی من بکەن ﴿وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ﴾ و من هیچ کر ی و پاداشتیک
 لەسەر ئەم (پێنەمبەرتی یە) لە ئیو دە داوا ناکەم ﴿إِن أَجْرِي إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ کر ی و پاداشتی من تەنھا
 لای پەرورەدگاری جیهانیانە ﴿أَتُكْفُونَ فِي مَاهُتَاءَ أَمِينٍ﴾ (وادەزانن) وازتان لی دەهینری لەدو نیادا
 بەهیمنی (دەژین) ﴿فِي جَنَّتٍ وَعَمُودٍ﴾ لەناو باخات و کانیای زۆردا ﴿وَرُزُوعٍ وَنَحْلٍ طَلَعَهَا
 هَضِيرٌ﴾ وە لەناو کشتو کالی زۆرو باخاتی دار خورمای میو هەگیو دا ﴿وَتَنجُوتُونَ مِنَ الْجِبَالِ يَوتَا
 قَرِهِينَ﴾ وە لەچیاکان دا خانوو دادەتاشن زۆر بەلێزانانە ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا﴾ کەواتە لە (سزای) خوا
 بترسن و گو ی رایەلی من بکەن ﴿وَلَا تُطِيعُوا أَمْرَ الْمُسْرِفِينَ﴾ وە گو ی رایەلی زیاده پەوان مەکەن ﴿الَّذِينَ
 يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ﴾ ئەوانە ی خرابە کاری دەکەن لەزەوی دا ﴿وَلَا يُصْلِحُونَ﴾ وە کردەوی چاک
 ناکەن ﴿قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ﴾ ووتیان (بەصالح علیه السلام) تۆ تەنھا یەکیکی لە جادوو
 لیکراوان ﴿مَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا﴾ تۆ تەنھا مرو ئیککی وەک ئیمە ﴿فَأْتِ بِآيَةٍ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾
 دە ی ئایەت و موعجیزە یە کمان بۆ بیئە ئەگەر لەراست گو یانی ﴿قَالَ هَذِهِ نَاقَةُ﴾ (صالح علیه
 السلام) ووتی ئەم و شترە مینە (موعجیزە) یە ﴿لَهَا شَرَبٌ وَلَكُمْ شَرَبٌ يَوْمَ مَعْلُومٍ﴾ ئاو خوار دنەو ه پوژیک بۆ
 ئەو ه و پوژیکیش بۆ ئیو هەبە ﴿وَلَا تَمْسُوهَا يُسُوءَ﴾ دەستی بۆ مەبەن بە خرابە ﴿فِيَا حَذْرُكَ عَذَابٌ يَوْمَ عَظِيمٍ﴾
 ئەگینا سزای تۆلە ی پوژیک ی گەورە تووشتان دیت ﴿فَعَقَرُوهَا فَاصْبِرْ حَتَّى تُنَادِيَهُنَّ﴾ کەچی ئەوان
 سەریان بر ی ئەوسا پەشیمان بوونەو ه (لەترسی تۆلە ی خوا) ﴿فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ﴾ ئەمجا سزای
 (خرابە کەیان) ئەوانی گرت ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْزَهُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ بەراستی لەمەدا (باسکرا)
 نیشانە یە کی گەورە هەبە بەلام زۆر بەیان باوەردار نەبوون ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُو الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ بینگومان
 پەرورەدگارت زال و بەدەسەلات و بەبەزەبی یە ﴿۱۵۹﴾

كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٦٠﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ لُوطُ أَلَا تَتَّقُونَ
 ﴿١٦١﴾ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٦٢﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا رَبَّكُمْ وَأَطِيعُوا
 أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٣﴾
 أَتَأْتُونَ الذُّكْرَانَ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٤﴾ وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ
 مِنْ أَرْوَاحِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ ﴿١٦٥﴾ قَالُوا لَنْ نَمُوتَ بِمَا نَعْبُدُ
 لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمُخْرَجِينَ ﴿١٦٦﴾ قَالَ إِنِّي لِعَمَلِكُمْ مِنَ الْقَالِينَ ﴿١٦٧﴾
 رَبِّ نَجِّنِي وَأَهْلِي مِمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٦٨﴾ فَجَجِنَاهُ وَأَهْلَهُ وَأَجْمَعِينَ ﴿١٦٩﴾
 إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ ﴿١٧٠﴾ ثُمَّ دَمَرْنَا الْأَخْرِينَ ﴿١٧١﴾ وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ
 مَطَرًا فَسَاءً مَطَرُ الْمُنذِرِينَ ﴿١٧٢﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ
 مُؤْمِنِينَ ﴿١٧٣﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٧٤﴾ كَذَّبَ أَصْحَابُ
 لَيْكَةِ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٧٥﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ شُعَيْبٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٧٦﴾ إِنِّي لَكُمْ
 رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٧٧﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا رَبَّكُمْ وَأَطِيعُوا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ
 مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٧٨﴾ * أَوْفُوا بِالْعُقُوبِ
 تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِرِينَ ﴿١٧٩﴾ وَزِنُوا بِالْقِسْطِ أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ
 وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿١٨٠﴾

﴿كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ الْمُرْسَلِينَ﴾ گه‌لی لوط پیغه‌مبه‌رانیان به‌دروژن دانا ﴿إِذْ قَالَ لَهُمُ أَخُوهُ لُوطُ أَلَا تَتَّقُونَ﴾ کاتی لوطی بریان (علیه السلام) ووتی پیمان‌تیا ئیوه له‌خوا ناترسن خو‌نا پاریزن ﴿إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ﴾ به‌راستی من پیغه‌مبه‌ریکی نه‌مینم بو ئیوه ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا﴾ که‌واته له‌خوا بترسن و گوی رایه‌لی من بکن ﴿وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ﴾ وه من هیچ پاداشتی که له‌سهر (پیغه‌مبه‌ر یتیکه‌م) له‌ئیوه داوا ناکه‌م ﴿إِن أَجْرِي إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ پاداشتی من ته‌نها لای په‌روه‌ردگای جیهانیانه. ﴿آتَانُوا الذَّكْرَانَ مِنَ الْعَالَمِينَ﴾ تیا له‌ناو (هموو خه‌لکی) جیهانیاندا ئیوه نیر بازی ده‌که‌ن ﴿وَنَدْرُونَ﴾ وه واز دینن ﴿مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ أَرْزَاقٍ﴾ له‌و هاوسه‌رانه‌تان که‌په‌روه‌ردگارتان بوی دروست کردون ﴿بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ﴾ نه‌خیر به‌لکو ئیوه کومه‌لیکن ده‌رچوو له‌سنوری ئاره‌زوو ﴿قَالُوا لَئِن لَّمْ يَكُنْ لَنَا بَلَدٌ يُكَفِّرُ بَعْدَ ذَلِكَ سَاعَةً﴾ ووتیان: به‌راستی ئه‌ی لوط ئه‌گه‌ر واز نه‌هیتی (له‌م کاره‌ت) ﴿لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمَخْرُجِينَ﴾ بیگومان له‌ده‌ر کراوان ده‌بیت (له‌م خاکه) ﴿قَالَ إِنِّي لَعَمْرُكَ مِنَ الْقَالِينَ﴾ (لوط) ووتی بیگومان من زور قه‌لس و بیزارم له‌و کرده‌ه‌تان (نیربازی) ﴿رَبِّ بَنِي وَهْلٍ وَمَا يَعْمَلُونَ﴾ ئه‌ی په‌روه‌ردگارم خووم و مال و خیزانم رزگار بکه له (توله‌ی) ئه‌و کرده‌ه‌ی ئه‌وان ده‌یکه‌ن ﴿فَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ﴾ نه‌مجا ئیمه‌ش لوط و هموو خیزانه‌که‌یمان رزگار کرد ﴿إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ﴾ بیجگه له‌پیره‌ زنی (خیزانی لوط) که له‌جیماوان (تیاچوان) بوو ﴿فَوَدَّعَا الْأَخْرَبِينَ﴾ پاشان ئه‌وانی ترمان له‌ناو برد ﴿وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا﴾ وه بارانیکمان (له‌برد) به‌سه‌ریاندا باراند ﴿فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ﴾ نه‌مجا ئی چ خراب بوو بارانی ترسیتراره‌کان ﴿إِن فِي ذَلِكَ لَآيَةً﴾ به‌راستی له‌مه‌دا (باسکرا) په‌ندیکی گه‌وره‌ه‌یه ﴿وَمَا كَانَ لَكُمْ تَرْهُقًا مُّؤْمِنِينَ﴾ به‌لام زوره‌بیان باوه‌ردار نه‌بوون ﴿وَإِنْ رَبَّكَ لَهُو الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ بیگومان په‌روه‌ردگارت زال و میهره‌بانه ﴿كَذَّبَ أَصْحَابُ لَيْكَةِ الْمُرْسَلِينَ﴾ خاوه‌نی باخاته‌چرو پره‌کانیش پیغه‌مبه‌رانیان به‌دروژن دانا ﴿إِذْ قَالَ لَهُمُ شُعَيْبٌ أَلَا تَتَّقُونَ﴾ کاتی شوعه‌یب علیه السلام پی ووتن: تیا خو‌نان ناپاریزن و له‌خوا ناترسن ﴿إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ﴾ به‌راستی من پیغه‌مبه‌ریکی نه‌مینم بو ئیوه ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا﴾ که‌وابوو له‌خوا بترسن و گوئیرایه‌لی من بکن ﴿وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ﴾ وه من هیچ کری و پاداشتی له‌ئیوه داوا ناکه‌م له‌سهر پیغه‌مبه‌رایه‌تیه‌که‌م ﴿إِن أَجْرِي إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ پاداشتی من ته‌نها لای په‌روه‌ردگای جیهانیانه ﴿أَوْفُوا الْكَيْلَ﴾ رینک و راست پیوانه بکن ﴿وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِرِينَ﴾ وه له‌زیان ده‌ران مه‌بن (له‌پیوانه‌دا ناته‌واو بیپتون) ﴿وَرَبُّوْا بِالْقِسْطِ الْمُسْتَقِيمِ﴾ وه به‌ته‌راز و ویه‌کی راست و رینک کیشانه بکن ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ﴾ و که‌م و کوری مه‌که‌ن له‌شته‌کانی خه‌لکیدا (هیچ مافیکیان ژیر پی مه‌خن) ﴿وَلَا تَعْتَوُوا الْأَرْضَ مَفْسِدِينَ﴾ وه رومه‌چن له‌زه‌ویدا به‌خرابه‌کارتان ﴿۱۸۷﴾

وَأَتَقُوا الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالْجِلَّةَ الْأُولِينَ ﴿١٨٤﴾ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ
 الْمُسْحَرِينَ ﴿١٨٥﴾ وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا وَإِنْ نَظُنُّكَ لَمِنَ
 الْكَاذِبِينَ ﴿١٨٦﴾ فَاسْقِطْ عَلَيْنَا كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ إِنْ كُنْتَ
 مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٨٧﴾ قَالَ رَبِّيَ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨٨﴾ فَكَذَّبُوهُ
 فَأَخَذَهُمْ عَذَابٌ يَوْمَ الظُّلَّةِ إِنَّهُ كَانَ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٨٩﴾
 إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿١٩٠﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ
 لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٩١﴾ وَإِنَّهُ لَتَنْزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٩٢﴾ نَزَلَ بِهِ
 الرُّوحُ الْأَمِينُ ﴿١٩٣﴾ عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنذِرِينَ ﴿١٩٤﴾ بِلِسَانٍ
 عَرَبِيٍّ مُّبِينٍ ﴿١٩٥﴾ وَإِنَّهُ لَفِي زُبُرِ الْأُولِينَ ﴿١٩٦﴾ أَوْ لَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَةٌ
 أَنْ يَعْلَمَهُ وَعُلِّمُوا بِنِيِّ إِسْرَائِيلَ ﴿١٩٧﴾ وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَى بَعْضِ الْأَعْجَمِينَ
 ﴿١٩٨﴾ فَقَرَأَهُ عَلَيْهِمْ مَا كَانُوا بِهِ مُّؤْمِنِينَ ﴿١٩٩﴾ كَذَلِكَ سَلَكْنَاهُ
 فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ﴿٢٠٠﴾ لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ حَتَّى يَرُوا الْعَذَابَ
 الْأَلِيمَ ﴿٢٠١﴾ فَيَأْتِيهِمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٠٢﴾ فَيَقُولُوا
 هَلْ نَحْنُ مُنظَرُونَ ﴿٢٠٣﴾ أَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ ﴿٢٠٤﴾ أَفَرَأَيْتَ
 إِنْ مَتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ ﴿٢٠٥﴾ ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿٢٠٦﴾

﴿وَاتَّقُوا الَّذِي﴾ وه بترسن لهو زاتهی ﴿خَلَقَكُمْ وَلِجِلَّةِ الْأُولَى﴾ كه ئیوهو خه لکانی بیشوویشی دروست کردوه ﴿قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ﴾ ووتیان تو تنها له جادوو لی کراوانی ﴿وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا﴾ وه تو تنها مرو فیککی وهك ئیمهی ﴿وَإِنْ نَطَّلْنَاكَ لِمِنَ الْكَافِرِينَ﴾ وه بهراستی ئیمه واگومانت پی ده بین له دروزنان بیت ﴿فَأَسْفِطْ عَلَيْنَا كَسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ﴾ دهی چند پارچه یه كه له ئاسمان بخهره خواروه به سه رماندا ﴿إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ نه گهر تو له راست گویانی ﴿قَالَ رَبِّيَ عَلَّمَهُ بِمَا عَمِلُوا﴾ (شوعهیب) ووتی پهروه دگارم چاك ده زانی به ههر کرده وه یه كه كه ده یكه ﴿فَكَذَّبُوهُ﴾ نه مجا شوعه ییبا به دروزن زانی ﴿فَأَخَذَهُمْ عَذَابٌ يَوْمَ الظُّلَّةِ﴾ بهو هو یه وه سزای پوژی سیهر (ی ههور) گرتی ﴿إِنَّهُ كَانَ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾ بهراستی نهو سزایه سزای روژیکی زور گهوره بوو ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً﴾ بیگومان له مهدا (باسکرا) بهلگه یه کی به هیز ههیه ﴿وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ﴾ به لام زور به یان باوه ردار نه بوون ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ وه بهراستی پهروه دگارت ههر نه وه زال و به به زهیی ﴿وَالَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ و بهراستی نه م (قورئان) ه دابه زینراوی پهروه دگاری جیهانیانه ﴿يُنزِلُ بِهِ الرُّوحَ الْأَمِينُ﴾ جویره فیلی نه مین هینایه خواروه ﴿عَلَى قَلْبِكَ لَتَكُونَ مِنَ الْمُنذِرِينَ﴾ بو سه ردلی تو بو نه وهی له تر سیته ران بی ﴿يَلِسَانَ عَرَبٍ مُّبِينٍ﴾ به زمانیکی عه ره بی روون و پاراو ﴿وَالَّذِي بَدَأَ خَلْقَ الْإِنسَانِ مِن طِينٍ﴾ وه بهراستی (باسی قورئان) له کتیبی پیغه مبه ره بیشووه کاندا ههیه ﴿أَوَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَةٌ﴾ ئایا نه مه بهلگه یه کی روون نه بوو بویان (بو کافرانی قوره یش) ﴿أَنْ يَعْلَمَهُ عُلَمَاءُ بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾ كه زانایانی به نی ئیسرا ئیل نهو (دهنگ و باسی قورئان) ه ده زانن ﴿وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَىٰ بَعْضِ الْأَعْجَمِينَ﴾ نه گهر ئیمه نهو (قورئانه) مان بنار دابه ته خواروه بو سه ره كه سیکی عه جه می ﴿فَقَرَأَهُ عَلَيْهِمْ﴾ نه مجا بیخویندایه ته وه به سه ره یاندا (به سه ره بی باوه رانی مه كه كه هدا) ﴿مَا كَانُوا بِهِ مُّؤْمِنِينَ﴾ باوه ریان پی نه ده هینا ﴿كَذَلِكَ سَلَكْنَاهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ﴾ ئا بهو جو ره نهو (قورئان) مان خستو ته ناو دلی تاوانبارانه وه ﴿لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ﴾ كه چی ههر باوه ری پی ناهیتن ﴿حَتَّىٰ يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ﴾ ههتا سزای سهخت به چاوی خو یان ده بینن (جا باوه ر دینن) ﴿فَسَاءَ يَتَّخِذُهُمْ بَعْتَهُ وَهُمْ لَا يُشْعُرُونَ﴾ نهویش له ناكاودا دیت بویان كه نه وان ههستی پی ناكه ن ﴿فَيَقُولُوا هَلْ نَحْنُ مُنظَرُونَ﴾ نه وسا نه لیتن ئا خو مؤله تمان پی ده دریت ﴿أَفِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ﴾ دهی ئایا نه وان به لهی سزای ئیمه یانه ﴿أَفَرَأَيْتَ إِنْ مَتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ﴾ تو پیسم بلی نه گهر چند سالی به خوشی بیان ژنین ﴿ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ﴾ له پاشان نهو سزایه ی كه لئی تر سیترا بوون بیت بویان ﴿﴾

مَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَالَكُنَّ أَمْوَالُهُمْ وَمَا كُنَّا نَمْلِكُهُمْ إِذَا
 لَهَا مُنْذِرُونَ ﴿٢١٨﴾ ذِكْرَىٰ وَمَا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٢١٩﴾ وَمَا نُنزِّلُ بِهِ
 الشَّيْطَانُ ﴿٢٢٠﴾ وَمَا يَنْبَغِي لَهُمْ وَمَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٢٢١﴾ إِنَّهُمْ عَنِ
 السَّمْعِ لَمَعَزُولُونَ ﴿٢٢٢﴾ فَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَكُونَ
 مِنَ الْمَعْدِيينَ ﴿٢٢٣﴾ وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ ﴿٢٢٤﴾ وَأَخْفِضْ
 جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٢٥﴾ فَإِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ إِنِّي
 بَرِيءٌ مِّمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢٢٦﴾ وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ﴿٢٢٧﴾ الَّذِي
 يَرِنَاكَ حِينَ تَقُومُ ﴿٢٢٨﴾ وَتَقَلِّبُكَ فِي السَّجْدِينَ ﴿٢٢٩﴾ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ
 الْعَلِيمُ ﴿٢٣٠﴾ هَلْ أَنْبَيْكُمْ عَلَىٰ مَنْ نُنزِّلُ الشَّيْطَانُ ﴿٢٣١﴾ تَنْزِيلٌ عَلَىٰ
 كُلِّ آفَاكٍ أَثِيمٍ ﴿٢٣٢﴾ يُلْقُونَ السَّمْعَ وَأَكْتُرُهُمْ كَذِبُونَ ﴿٢٣٣﴾
 وَالشُّعْرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ ﴿٢٣٤﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ فِي كُلِّ وَادٍ
 يَهِيمُونَ ﴿٢٣٥﴾ وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ ﴿٢٣٦﴾ إِلَّا الَّذِينَ
 ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَذَكَرُوا اللَّهَ كَثِيرًا وَانْتَصَرُوا مِنْ
 بَعْدِ مَا ظَلَمُوا أَوْ سَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ ﴿٢٣٧﴾

﴿مَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ سُوْدِيَانُ بَيْنَ نَاكِهِنِي﴾ ﴿مَا كَأُوْلَئِكَ عَمَلُونَ﴾ ﴿ثَوَّ هَهُمُو وَخَوْشَى وَ رَابُوَارِدْنَهَى بَهَوَانِ
 دِرَابُو﴾ ﴿وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرِيْبَةٍ﴾ ﴿هَيْج شَارُو گونديکمان له‌ناو نه‌بردووه﴾ ﴿إِلَّا لَهُمْ مُذِرُونَ﴾ ﴿دَلْتِيَابَه
 ترسيته‌رانیکي هه‌بووه﴾ ﴿ذَكَرْنِي وَمَا كُنَّا ظَالِمِينَ﴾ ﴿بُوْ ئەو‌ه‌ی بېر بکه‌نه‌ووه، وه ئی‌مه سته‌مکار نه‌بووین
 (له‌سزادانباندا)﴾ ﴿وَمَا تَزَكَّىٰ بِهَ الشَّيْطَانِ﴾ ﴿شَه‌یتانه‌کان ئەو (قورثانه)‌یان نه‌هیتاوه‌ته‌خواره‌وه﴾ ﴿وَمَا يَنْبَغِي لَهُمْ وَمَا يَسْتَطِيعُونَ﴾ ﴿نَه‌شیاو‌ی ئەو‌هن و نه‌ده‌شتوانن﴾ ﴿إِنَّهُمْ عَنِ السَّمْعِ لَمَعْرُونَ﴾ ﴿به‌راستی
 شه‌یتانه‌کان له‌گویی‌گرتن (ی‌هه‌والی‌تاسمان) به‌رگری‌کراون﴾ ﴿فَلَا تَخُفْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ﴾ ﴿که‌واته
 هېج به‌رستر او‌یکي تر نه‌به‌رستی له‌گه‌ل‌خوادا﴾ ﴿فَتَكُونُ مِنَ الْمَعْدِيْنَ﴾ ﴿ئە‌گینا له‌سزا دراوان‌ده‌بی
 ﴿وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ﴾ ﴿خزرم و که‌سه‌زۆر نزیکه‌کانت بترسیته﴾ ﴿وَإَخْفِضْ جَنَاحَكَ﴾ ﴿و‌بالی
 به‌زه‌بی و نه‌رم و نیانیت‌راخه﴾ ﴿لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ ﴿بُوْ ئەو‌باوه‌رداران‌ه‌ی که‌شوینت که‌وتوون
 ﴿إِنِّ عَصَاكَ﴾ ﴿ئە‌مجا ئە‌گه‌ر سه‌ر‌بی‌چیان‌کردی﴾ ﴿فَقُلْ إِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تَعْمَلُونَ﴾ ﴿ئە‌وسا بییان‌بلی:
 به‌راستی من به‌ریم له‌وه‌ی ئی‌وه‌ده‌یکه‌ن﴾ ﴿وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ﴾ ﴿وه‌پشت به‌و‌خوایه‌به‌سته
 که‌زال و به‌به‌زه‌بی‌یه﴾ ﴿الَّذِي يَرِيكَ حِينَ تَقُومُ﴾ ﴿ئە‌و (خوایه) که‌ده‌تیبنی‌کاتی به‌ته‌نیا‌نو‌یز ده‌که‌ی﴾ ﴿وَتَقَلَّبَكَ فِي السَّجْدِينَ﴾ ﴿وه‌(ده‌بینی)‌نو‌یز‌کردنت له‌ناو‌نو‌یز‌گه‌راندا (که‌پیش‌نو‌یز‌ت‌یان‌بُو‌ده‌که‌یت)﴾ ﴿إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ ﴿به‌راستی‌ته‌نها ئە‌وه‌بېسه‌ری‌ئاگادار﴾ ﴿هَلْ أَنْتَ بِرُءُوفٌ عَلَىٰ مَنْ نَزَّلَ الشَّيْطَانُ﴾ ﴿هه‌والتان
 بده‌می‌شه‌یتانه‌کان‌داده‌به‌زنه‌سه‌ر‌کی؟﴾ ﴿نَزَّلَ عَلَىٰ كُلِّ أَفَّاكٍ أَثْمِيرٌ﴾ ﴿داده‌به‌زنه‌سه‌ر‌هه‌موو (که‌سینکی)
 زۆر‌دروزی‌زۆر‌تاوانبار﴾ ﴿يُلْقُونَ السَّمْعَ وَأَكْتَهُمْ كَزَيْبُونَ﴾ ﴿باش‌گویی‌ده‌گرن (بُو‌شه‌یتانه‌کان)
 وه‌زۆر‌به‌بیان‌دروژنن (له‌وه‌هه‌والانه‌دا‌ده‌یدن به‌خه‌لکی)﴾ ﴿وَالشُّعْرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ﴾ ﴿پېغه‌مبه‌ر
 ﴿شاعیر‌نی‌به)‌شاعیره‌کان‌ته‌نها‌گومر‌اکان‌شون‌بیان‌ده‌که‌ون﴾ ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ﴾ ﴿ئایا‌نابینی
 که‌ئ‌ه‌وانه﴾ ﴿فِي كُلِّ وَادٍ يَمِيمُونَ﴾ ﴿به‌هه‌موو‌دۆل‌و‌شیو‌یکدا‌به‌سه‌ر‌لی‌شیو‌او‌ی‌ده‌رۆن (شعیر‌ده‌لین)﴾ ﴿وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ﴾ ﴿وه‌به‌راستی‌ئ‌ه‌وانه‌شتی‌ده‌لین‌که‌خویان‌نایکه‌ن﴾ ﴿إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا
 وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ ﴿جگه‌له‌وانه‌بیان‌بر‌وایان‌هیتاوه‌و‌کرده‌وه‌چاکه‌کان‌بیان‌کردووه﴾ ﴿وَذَكَرُوا اللَّهَ كَثِيرًا﴾ ﴿وه‌یادو‌زیکری‌خوایان‌زۆر‌کردووه﴾ ﴿وَأَنْتَصِرُوا مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمْتُمْ﴾ ﴿وه‌تۆله‌یان‌سه‌ندووه‌له‌پاش‌ئ‌ه‌وه
 سته‌میان‌لی‌کراوه﴾ ﴿وَسَمِعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ ﴿وه‌ئ‌ه‌وانه‌ی‌سته‌میان‌کردووه‌له‌مه‌ودوا‌ده‌زانن﴾ ﴿أَنِّي مُنْقَلِبٌ
 بِقَلْبُونَ﴾ ﴿که‌چۆن‌گه‌رانه‌وه‌یه‌که‌ده‌گه‌رپته‌وه (بۆ‌لای‌خوا‌دو‌ای‌مردن)﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طَسَّ تِلْكَ آيَاتُ الْقُرْآنِ وَكِتَابٍ مُبِينٍ ﴿١﴾ هُدًى وَبُشْرَى
لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٢﴾ الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ
بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ﴿٣﴾ إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ زَيَّنَّا لَهُمْ
أَعْمَالَهُمْ فَهُمْ يَعْمَهُونَ ﴿٤﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ لَهُمْ سُوءُ الْعَذَابِ
وَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمْ الْأَخْسَرُونَ ﴿٥﴾ وَإِنَّكَ لَتَلْقَى الْقُرْآنَ مِنْ
لَدُنْ حَكِيمٍ عَلِيمٍ ﴿٦﴾ إِذْ قَالَ مُوسَى لِأَهْلِيهِ إِنِّي آنَسْتُ نَارًا سَاءَتِ كَيْمُ
مِنْهَا خَبْرًا أَوْ آتِيكُمْ بِشَهَابٍ مِّنَ السَّمَاءِ قَبَسٍ لَّعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ﴿٧﴾ فَلَمَّا جَاءَهَا
نُودِيَ أَنْ بُورِكَ مِنْ فِي النَّارِ وَمَنْ حَوْلَهَا وَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ ﴿٨﴾ يَمْوَسَىٰ إِنَّهُ أَنَا اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٩﴾ وَأَلْقِ عَصَاكَ
فَلَمَّا رَأَاهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّى مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ يَمْوَسَىٰ لَا تَخَفْ
إِنِّي لَا يَخَافُ لَدَى الْمُرْسَلُونَ ﴿١٠﴾ إِلَّا مَنْ ظَلَمَ ثُمَّ بَدَّلَ حُسْنًا بَعْدَ
سُوءٍ فَإِنِّي غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١١﴾ وَأَدْخِلْ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجَ بَيْضًا مِّنْ
غَيْرِ سُوءٍ فِي تِسْعِ آيَاتِ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَقَوْمِهِ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ
﴿١٢﴾ فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ آيَاتُنَا مُبْصِرَةً قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿١٣﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿طس﴾ به (طا، سین) ده‌خوینریته‌وه خوازاناتره به‌مانا‌که‌ی بوزانیاری زیاتر سه‌یری سه‌ره‌تای
سوره‌ی (البقرة) بکه ﴿تِلْكَ آيَاتُ الْقُرْآنِ وَكِتَابٍ مُّبِينٍ﴾ ئەمە ئابەتە‌که‌ی قورئان و کتیبی ئاشکرا به ﴿
﴿هُدًى وَبُشْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ﴾ (هوی) ریتنمونی و مژده‌دانه بۆ برواداران ﴿الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ
الزَّكَاةَ﴾ ئەوانه‌ی که‌نوینر به‌جی دینن و زه‌کات ده‌دهن ﴿وَهُرَّ بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ﴾ وه ئەوانه‌ی بر‌وای
بته‌ویان به‌رۆزی دوا‌یی هه‌یه ﴿إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾ به‌راستی ئەوانه‌ی با‌وه‌ر ناهیتن به‌رۆزی
دوا‌یی ﴿يَتَنَالُهُمُ الْعَمَلُ﴾ کرده‌وه (خرابه) کانیا‌نمان رازاندو‌وه‌ته‌وه بۆیان ﴿فَهُمْ يَعْصَمُونَ﴾ بۆیه ئەوان
به‌سه‌ر‌گه‌ردانی ده‌سوریتنه‌وه ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ لَهُمْ سُوءُ الْعَذَابِ﴾ ئەوانه که‌سانینکن سزای به‌دیان بۆ هه‌یه
﴿وَهُرَّ فِي الْآخِرَةِ هُمْ الْأَخْسَرُونَ﴾ وه ئەوانه له‌رۆزی دوا‌یی دا زه‌ره‌مه‌ندترین که‌سن ﴿وَإِنَّكَ لَتَلْقَى
الْقُرْآنَ﴾ به‌راستی تو (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) قورئانت پیده‌دری (فیر ده‌کری ی) ﴿مِن لَّدُنْ حَكِيمٍ عَلِيمٍ﴾
له‌لا‌به‌ن خوای کار دروستی زانا‌وه ﴿إِذْ قَالَ مُوسَىٰ لَأَهْلِيهِ﴾ (بیریان خه‌ره‌وه) کاتی موسا به‌خیزانه‌که‌ی
ووت ﴿إِنِّي أَنشَأْتُ نَارًا﴾ بیگومان من ئاگری به‌دیده‌که‌م ﴿سَتَأْتِكُمْ فِتْنَةٌ مِّنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾ (ئیه‌وه لی‌ره‌دا بن) من ده‌رۆم بۆ
لای ئەو ئاگره به‌زوی هه‌والینکنان بۆ دینم ﴿أَوَّاعًا يَشْعَبُ قَبَسَ لَعَلَّكُمْ﴾ یا گرو بزوسکی (له‌و ئاگره)
تان بۆ دینم تا ئیه‌وه ﴿تَضَلُّونَ﴾ خو‌تانی پی‌گه‌رم بکه‌نه‌وه ﴿فَلَمَّا جَاءَ هَارُونَ﴾ ئەمجا کاتی (موسا علیه
السلام) که‌یشته لای ئاگره که‌بانگی لی‌کرا ﴿أَنْ بُرِكَ لَنَا مِنَ النَّارِ وَمِنْ حَوْلِهَا﴾ که‌پیرۆز بو‌وه ئەو که‌سه‌ی
له‌ناو ئاگره که‌(ر‌ووناکی که‌) دایه‌وه ئەوه‌ش به‌ده‌وری دایه ﴿وَسَبَّحَنَ اللَّهُ رَبَّ الْعَالَمِينَ﴾ وه پاک و بینگه‌رده
خوای به‌وه‌ردگاری جیهانیان ﴿يَمْسُحُّ بِيَدَيْهِمَا وَأَنَا اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ ئەی موسا به‌راستی ئەوه‌ی (بانگی
کردی) منم خوای به‌ده‌سه‌لاتی کار دروست ﴿وَإِلَىٰ عَصَاكَ﴾ ده‌گو‌چانه‌که‌ت فیری ده‌(ئه‌ویش
فیری دا) ﴿فَلَمَّا رَأَاهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌ﴾ ئەمجا کاتی بینی وه‌ک تیره‌مار ده‌جولتی ﴿وَأَلَىٰ مُذِرًا وَوَرَقًا﴾ (موسا)
هه‌له‌هات و ئاوری نه‌دایه‌وه. ﴿يَمْسُحُّ لَأَخْفَ﴾ (خودا فه‌رموی) ئەی موسا مه‌ترسه ﴿إِنِّي لَأَيُّهَا لَدَىٰ
الْمُرْسَلُونَ﴾ بیگومان پی‌غه‌مه‌بران لای من ناترسن ﴿إِلَّا مَن ظَلَمَ﴾ بیجگه له‌که‌سی که‌سته‌می کردی
﴿فُرِيدَ لِحُسْنِ الْعَدَسِ﴾ پاشان خرابه‌که‌ی گو‌ریبی به‌چا‌که ﴿فَإِنِّي عَنُورٌ رَّحِيمٌ﴾ ئەوه به‌راستی من لی‌بوره‌ی
به‌به‌زیم ﴿وَأَدْخَلَ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ﴾ وه ده‌ستت بکه‌به‌با‌خه‌لتدا ﴿فَخَرَجَ بِضَاءٍ مِّنْ عَرَسِئَةٍ﴾ (که‌ده‌رت هیتا)
به‌سپیتی و پر‌شنگداری دیته ده‌روه به‌بی‌به‌له‌کی ﴿فِي تِسْعِ آيَاتٍ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَقَوْمِهِ﴾ (ئمه‌دوو مو‌عجیزه‌یه)
له‌نو مو‌عجیزه بۆ فیرعه‌ون و گه‌له‌که‌ی ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ﴾ به‌راستی ئەوانه گه‌لینکی له‌سنوور
ده‌رچوون ﴿فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ آيَاتُنَا مُبْصِرَةً﴾ ئەمجا کاتی مو‌عجیزه ئاشکرا و ر‌وونه‌کانی ئیمه‌یان بۆ هات
﴿قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ﴾ ووتیان ئەمه جادو‌ویه‌کی ئاشکرا به ﴿

وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا فَانظُرْ كَيْفَ
 كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٤﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ عِلْمًا
 وَقَالَا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي فَضَّلَنَا عَلَى كَثِيرٍ مِّنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ
 ﴿١٥﴾ وَوَرِثَ سُلَيْمَانُ دَاوُدَ وَقَالَ يَا أَيُّهَا النَّاسُ عُلِّمْنَا مَنْطِقَ
 الطَّيْرِ وَأُوتِينَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْفَضْلُ الْمُبِينُ ﴿١٦﴾
 وَحِشْرَ لِسُلَيْمَانَ جُنُودَهُ مِنْ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ وَالطَّيْرِ فَهُمْ
 يُوزَعُونَ ﴿١٧﴾ حَتَّىٰ إِذَا أَتَوْا عَلَىٰ وَادِ النَّمْلِ قَالَتْ نَمَلَةٌ يَأَيُّهَا
 النَّمْلُ ادْخُلُوا مَسَاكِنَكُمْ لَا يَحْطِمَنَّكُمْ سُلَيْمَانُ وَجُنُودُهُ وَهُمْ
 لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٨﴾ فَتَبَسَّ ضَاحِكًا مِّنْ قَوْلِهَا وَقَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي
 أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ
 صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ
 ﴿١٩﴾ وَتَفَقَّدَ الطَّيْرَ فَقَالَ مَا لِيَ لَا أَرَى الْهَدْيَ أَمْ كَانَ
 مِنَ الْغَائِبِينَ ﴿٢٠﴾ لَأَعَذِّبَنَّهُ وَعَذَابًا شَدِيدًا أَوْ لَا أَدْبَحْنَهُ
 وَأُولِيَّاتِنِّي بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿٢١﴾ فَمَكَثَ غَيْرَ بَعِيدٍ فَقَالَ
 أَحَطْتُ بِمَا لَمْ مَحْطُ بِهِ ۗ وَجِئْتُكَ مِنْ سَبَإٍ بِنَبَإٍ يَقِينٍ ﴿٢٢﴾

﴿وَحَدِّوْا بِهَا﴾ ئەو موعجیزانه‌یان دان بیدا نه‌ده‌نا و ئینکاریان ده‌کرد ﴿وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنْفُسُهُمْ﴾ که چی له‌دلی خو‌یان دا به‌راستیان ده‌زانی ﴿ظَلَمَآءَ عُلُوًّا﴾ له‌به‌ر سه‌سته‌مکاری و خو‌به‌زل زانینیان (ئینکاریان ده‌کرد) ﴿فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ﴾ ئەمجا سه‌ر نه‌نجامی خرابه‌کاران چۆن بوو ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُودَ وَسُلَيْمَانَ عِلْمًا﴾ سو‌یند به‌خو‌ا زانسته‌مان به‌ داوود و سوله‌یمان به‌خشی ﴿وَقَالَا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي﴾
 هه‌ردوو کیان ووتیان: هه‌موو سو‌پاس و سه‌نا‌یه بو‌ ئەو خو‌ایه‌ی ﴿فَضَلَّنا عَلَی کَثِیرٍ مِّنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِینَ﴾
 که ریزی داوین به‌سه‌ر زۆر له‌به‌نده‌باوه‌ر‌داره‌کانیدا ﴿وَوَرِّثْ سُلَيْمٰنُ دَاوُودَ﴾ وه‌ سوله‌یمان بو‌وه
 میراتگری داوود (له‌په‌غه‌مبه‌ریتی و پاشایه‌تی و زانیاری دا) ﴿وَقَالَ يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ (سوله‌یمان) ووتی
 ئەه‌ی خه‌لکینه ﴿عُلِمْنَا مَنطِقَ الطَّيْرِ﴾ فیری زمانی بالنده‌کان کراوین ﴿وَأَوْتَيْنَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ﴾ وه‌ له‌هه‌موو
 شتیگمان پی‌ دراوه ﴿إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْفَضْلُ الْمُبِینُ﴾ به‌راستی ئەمه (به‌من دراوه) فه‌زل و چاکه‌یه‌کی
 ئاشکرایه ﴿وَخَشِرْنَا سَلَمٰنَ جُنُودَهُ﴾ وه‌ کۆ کرایه‌وه بو‌ سوله‌یمان هه‌موو سه‌ربازه‌کانی ﴿مِنَ الْجِنِّ
 وَالْإِنسِ وَالطَّيْرِ﴾ له‌جنۆکه‌و ئاده‌می و بالنده‌کان ﴿فَهُمْ يُورَعُونَ﴾ ئەمجا ئەوان (له‌په‌ش و دواکه‌وتن)
 به‌رگیری ده‌کران (و به‌رزی ده‌روشتن) ﴿حَتَّىٰ إِذَا تَوَّأا﴾ هه‌تا کاتی گه‌شته ﴿عَلَىٰ وَادِ التَّمَلِّ﴾ سه‌ر شیوی
 می‌رووله (شوینیک بوو می‌رووله‌ی زۆر بوو) ﴿قَالَتْ نَمَلَةٌ يَا أَيُّهَا النَّمْلُ﴾ می‌رووله‌یه‌ک ووتی: ئەه‌ی
 می‌رووله‌کان ﴿أَدْخُلُوا مَسٰكِنَکُمْ﴾ برونه‌ ناو ماله‌کانی خو‌تان (کونه‌کانتان) ﴿لَا یُخِطِمَنَّکُمْ سَلٰمٰنٌ وَجُنُودُهُ﴾
 با سوله‌یمان و له‌شکره‌که‌ی نه‌تان پلیشیتن (له‌ژیر پیاندا) ﴿وَهُمْ لَا یَشْعُرُونَ﴾ له‌کاتیگدا ئەوان
 هه‌ست ناکه‌ن ﴿فَتَبَسَّ صَاحِبٰکُمْ قَوْلَهَا﴾ ئەمجا (سوله‌یمان به‌سه‌ر سو‌رمانه‌وه) زه‌رده‌خه‌نه‌ی کرد
 له‌قه‌سه‌ی ئەو می‌روله ﴿وَقَالَ رَبِّ اؤْزِعْنِی﴾ ووتی ئەه‌ی به‌روه‌ردگام وام رابینه ﴿أَنْ أَشْکُرَ نِعْمَتَکَ الَّتِیْ اَنْعَمْتَ
 عَلَیَّ وَعَلَی وَاٰلِدَیَّ﴾ که سو‌پاسی ئەو چاکه‌و نعیمه‌ته‌تانه‌ت به‌که‌م که رشتووته به‌سه‌ر من و دایک باو‌کمدا
 ﴿وَأَنْ اَعْمَلَ صٰلِحًا تَرْضَهُ﴾ وه‌ (رام‌بینه) که کار و کرده‌وه‌ی چاکه‌به‌که‌م که تو‌پیی رازی بی‌ت
 ﴿وَأَدْخَلْنِی رَحْمَتَکَ فِی عِبَادِکَ الصَّٰلِحِیْنَ﴾ وه‌ به‌به‌زه‌یی خو‌ت بمخه‌ره‌ریزی به‌نده‌چاکه‌کانت ﴿وَتَقَدَّرَ
 الطَّيْرُ﴾ جا (سوله‌یمان) چاوی به‌بالنده‌کان دا گپرا ﴿فَقَالَ مَا لَیْ اَآرِی الْهٰدِیْدَ﴾ ووتی ئەوه چی‌یه‌ بو‌
 په‌بوو سلیمان‌ه‌ نابینم ﴿أَمْ کَانَ مِنَ الْغٰیبِیْنَ﴾ یا خو‌دله‌ ئاماده‌نه‌بو‌انه؟ (خوی دزیوه‌ته‌وه) ﴿لَا اَعْدَبْتَهُ
 عَدَابًا سَدِیدًا﴾ سو‌یند به‌خو‌ا سه‌زایه‌کی به‌تینی ده‌ده‌م ﴿أَوْ لَآ اَذْبَحْتَهُ﴾ یا سه‌ری ده‌پریم ﴿أَوْ لَیْسَ بِنِی سُلْطٰنٍ
 مُّبِیْنٍ﴾ یا به‌لگه‌یه‌کی روونم بو‌ دینیت (له‌سه‌ر ئاماده‌نه‌بوونی). ﴿فَمَكَکَ غَیْرَ بَعِیدٍ﴾ ئەمجا
 (په‌پوو) ماوه‌یه‌کی کورت مایه‌وه ﴿فَقَالَ اَحَطْتُ بِمَا لَمْ تُحِطْ بِهٖ﴾ جا (هاته‌وه و به‌سوله‌یمانی) ووت
 ئاگادار بووم له‌شتیک که تو‌ئاگادار نیت لی ﴿وَجِئْتُکَ مِنْ سَیِّئَاتِیْ بَیِّنٍ﴾ له‌(وولاتی) سه‌به‌ئه‌وه
 هه‌واییکی راسته‌قینه‌م بو‌ هیناوی ﴿۳۷﴾

إِنِّي وَجَدْتُ امْرَأَةً تَمْلِكُهُمْ وَأُوتِيَتْ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَهَا
 عَرْشٌ عَظِيمٌ ﴿٢٣﴾ وَجَدْتُهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ
 مِنْ دُونِ اللَّهِ وَزَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ
 فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ ﴿٢٤﴾ أَلَيْسَ جَدُّو اللَّهِ الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبَاءَ فِي
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ﴿٢٥﴾ اللَّهُ
 لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿٢٦﴾ * قَالَ سَنَنْظُرُ
 أَصَدَقْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٢٧﴾ أَذْهَبَ بِكِتَابِي هَذَا
 فَأَلْقَاهُ إِلَيْهِمْ ثُمَّ تَوَلَّى عَنْهُمْ فَانظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ ﴿٢٨﴾ قَالَتْ يَا أَيُّهَا
 الْمَلَأُؤِ إِنِّي أَتَيْتُكَ بِتِلْكَ الْأَمْثَلِ وَأَنْتَ مِنْ سُلَيْمَانَ وَإِنَّهُ
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿٢٩﴾ أَلَا تَعْلَمُونَ أَنِّي رَسُولٌ مُسْلِمٌ ﴿٣٠﴾
 قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُؤِ أَفْتُونِي فِي أَمْرِي مَا كُنْتُ قَاطِعَةً أَمْرًا حَتَّى
 تَشْهَدُونَ ﴿٣١﴾ قَالُوا نَحْنُ أَوْلُوا قُوَّةً وَأُولُوا بَأْسٍ شَدِيدٍ وَالْأَمْرُ
 إِلَيْكَ فَانظُرِي مَاذَا تَأْمُرِينَ ﴿٣٢﴾ قَالَتْ إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً
 أَفْسَدُوهَا وَجَعَلُوا أَعْرَازَ أَهْلِهَا آذِلَّةً وَكَذَلِكَ يَفْعَلُونَ ﴿٣٣﴾
 وَإِنِّي مُرْسَلَةٌ إِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ فَنَاظِرَةٌ بِمِ يَرْجِعُ الْمُرْسَلُونَ ﴿٣٤﴾

﴿إِنِّي وَجَدْتُ أُمَّرَأَةً تَمْلِكُهُمْ﴾ به‌راستی من دیم نافر هتیک پادشای ئه‌وانه (به‌ناوی به‌لقیس) ﴿وَأُوتِيَتْ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ﴾ که‌ه‌موو شتیکی (پادشایه‌تی) پیّ دراوه ﴿وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ﴾ و ته‌ختیکی (پادشایه‌تی) زور گه‌وره‌ی هه‌یه ﴿وَجَدْنَاهَا وَقَوْمَهَا﴾ خوی و گه‌له‌که‌یم دی ﴿يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ له‌جیاتی خوا سوژده بو رور ده‌به‌ن ﴿وَرَفَعْنَا لَهُمُ الشَّيْطَانَ أَعْمَالَهُمْ﴾ و شه‌یتان کرده‌وه (خرابه) کانیانی بو رازاندبونه‌وه ﴿فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ﴾ به‌و هو‌یه‌وه به‌رگری کردون له‌ریگه‌ی راست ﴿فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ﴾ بو‌یه‌ئوان ریگای راست نادورنه‌وه ﴿الَّذِينَ لَا يَسْجُدُونَ لِلَّهِ﴾ بو‌ئه‌وه‌ی سوژده نه‌به‌ن بو‌ئه‌و خوایه‌ی ﴿يَخْرُجُ الْحَبَاءُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ که‌ئه‌وه‌ی شاراه بیت له‌ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا ده‌ری ده‌خات (ده‌ردینی) ﴿وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ﴾ ئه‌وش ده‌ی شارنه‌وه و ئه‌وه‌ی ده‌ری ده‌خه‌ن ده‌ی زانی ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ خوایه که‌هیچ به‌رستراویکی راست نی‌یه جگه له‌ئه‌و ﴿رَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ﴾ به‌روه‌ردگاری عهرشی هه‌ره گه‌وره‌یه ﴿قَالَ سَتَطَّرُ﴾ (سوله‌یمان به‌به‌پوه‌که‌ی) ووت ئیمه لی‌کولینه‌وه ده‌که‌ین (سه‌یر ده‌که‌ین) ﴿أَصَدَقْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْكَاذِبِينَ﴾ (تا بزاین) راست ده‌که‌یت (له‌و هه‌واله‌دا) یا له‌دوروزنایت ﴿أَذْهَبَ بِكِتَابِي هَذَا﴾ ئه‌م نامه‌یه‌ی منیان بو‌ به‌ره ﴿فَأَلْفَهُ إِلَيْهِمْ ثُمَّ تَوَلَّى عَنْهُمْ﴾ و فری‌ی ده‌ بو‌یان پاشان دور که‌وه‌روه‌ه لیمان ﴿فَأَنْظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ﴾ ئه‌مجا سه‌رنج بده‌چ وه‌لامیک ده‌گه‌رینه‌وه ﴿قَالَ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُوا﴾ (به‌لقیس) ووتی ئه‌ی پیاو ماقول و سه‌رو‌که‌کان ﴿إِنِّي أُلْقِيَ إِلَيْكَ كِتَابٌ كَرِيمٌ﴾ به‌راستی من نامه‌یه‌کی گرنگم بو‌هاویژراوه ﴿إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمَانَ﴾ که‌بیگومان له‌سوله‌یمانه‌وه (هاتوه). ﴿وَاللَّهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌راستی ئه‌و (نامه ده‌ست پی‌ ده‌کات): به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا وَعَالُوا غَيْرَ الْمَسْلُومِينَ﴾ خوتان به‌گه‌وره مه‌زانن به‌سه‌رمداو به‌موسلمانی (گه‌ردن که‌چی) وهرن بو‌لام ﴿قَالَ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُوا﴾ (به‌لقیس) ووتی ئه‌ی سه‌روک وئه‌شرافه‌کان ﴿أَفَتُونِي فِي أَمْرِي﴾ ده‌باره‌ی ئه‌م کاره‌م رای خوتانم پی‌ بلین ﴿مَا كُنْتُ قَاطِعَةً أَمْرًا﴾ چونکه من هیچ بریاریک ناده‌م ﴿حَتَّى تَشْهَدُونَ﴾ هه‌تا ئیه‌و ئاماده نه‌بن (و راپیژتان پی‌ نه‌که‌م) ﴿قَالُوا نَحْنُ أَوْلَاؤُا فُوقَهُ﴾ ووتیان: ئیمه‌خواه‌نی هیژین (چه‌ک و سه‌رباز) ﴿وَأُولُوا تَأْسِيسِ شَدِيدٍ﴾ وه (له‌جه‌نگدا) خواه‌نی تازایه‌تی‌ه‌کی زورین ﴿وَالْآخِرُ إِلَيْكَ﴾ وه فرمان و بریاریش به‌ده‌ستی تویه ﴿فَأَنْظُرِي مَاذَا تَأْمُرِينَ﴾ که‌واته سه‌رنج بده (بیرکه‌روه) چ فرمانیک ده‌ده‌یت ﴿قَالَ إِنَّ الْمَلُوكَ﴾ ووتی به‌راستی پادشایان ﴿إِذَا كَلُوا قَرْيَةً أَفْسَدُوهَا﴾ هه‌ر کاتی (به‌زور) چونه‌شاریکه‌وه خراب و ویرانی ده‌که‌ن ﴿وَجَعَلُوا أَعْرَآةً أَهْلَهَا آذِلَّةً﴾ وه ده‌سه‌لات داره‌کانی ئه‌و (شاره) ریسواو سه‌رشور ده‌که‌ن ﴿وَكَذَلِكَ يَفْعَلُونَ﴾ وه (کاتی زال بوون) هه‌ر به‌و جو‌ره ده‌که‌ن ﴿وَإِنِّي مُرْسِلَةٌ إِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ﴾ جا من دیاربه‌یه‌کی به‌نرخ و گه‌وره‌یان بو‌ده‌نیرم ﴿فَتَاطَرَتْ بِهِمْ مَرْجِعَ الْمُرْسَلُونَ﴾ ئه‌مجا چاره‌وران ده‌که‌م که‌نیر دراوه‌کان به‌چی یه‌وه ده‌گه‌رینه‌وه ﴿ر٢٥﴾

فَمَا جَاءَ سُلَيْمَانَ قَالَ أَتُمِدُّونَ بِمَالِ فِرْعَانَ اتْنِ اللَّهُ خَيْرٌ مِمَّا
ءَاتَاكُمْ بَلْ أَنْتُمْ بِهَدْيَتِكُمْ تَفْرَحُونَ ﴿٣٦﴾ أَرْجِعْ إِلَيْهِمْ فَلَنَأْتِيَنَّهُمْ
بِجُودٍ لَّا قَبْلَ لَهُمْ بِهَا وَلَنُخْرِجَنَّهُمْ مِّنْهَا أَذِلَّةً وَهُمْ صَاغِرُونَ ﴿٣٧﴾
قَالَ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَيُّكُمْ يَأْتِينِي بِعَرْشِهَا قَبْلَ أَن يَأْتُونِي مُسْلِمِينَ
﴿٣٨﴾ قَالَ عِفْرِيُّ مَنِ الْجِنِّ أَنَا ءَاتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَن تَقُومَ مِنْ مَّقَامِكَ
وَإِنِّي عَلَيْهِ لَقَوِيٌّ أَمِينٌ ﴿٣٩﴾ قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِّنَ الْكِتَابِ أَنَا
ءَاتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَن يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ فَلَمَّا رآه مُسْتَقِرًّا عِنْدَهُ
قَالَ هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي لِيَبْلُوَنِي ءَأَشْكُرُ أَمْ أَكْفُرُ وَمَنْ شَكَرَ فَإِنَّمَا
يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ ءَ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ رَبِّي غَنِيٌّ كَرِيمٌ ﴿٤٠﴾ قَالَ نَكَرُوا هَا
عَرَشَهَا نَنْظُرُ أَتَهْتَدِي أَمْ تَكُونِ مِنَ الَّذِينَ لَا يَهْتَدُونَ ﴿٤١﴾ فَلَمَّا
جَاءَتْ قِيلَ أَهَكَذَا عَرْشُكَ قَالَتْ كَأَنَّهُ هُوَ ءَ وَأُوْتِينَا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهَا
وَكُنَّا مُسْلِمِينَ ﴿٤٢﴾ وَصَدَّهَا مَا كَانَتْ تَعْبُدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنَّهَا كَانَتْ مِنْ
قَوْمٍ كَافِرِينَ ﴿٤٣﴾ قِيلَ لَهَا ادْخُلِي الصَّرْحَ فَلَمَّا رَأَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً
وَكشفت عَنْ سَاقِيهَا قَالَ إِنَّهُ صَرْحٌ مُّمَرَّدٌ مِّن قَوَارِيرَ قَالَتْ رَبِّ
إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي وَأَسَأَمْتُ مَعَ سُلَيْمَانَ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٤﴾

﴿فَأَمَّا جَاءَ سُلَيْمَانَ﴾ ئەمجا کاتیک (نیراوه‌که) هاته لای سوله‌یمان ﴿قَالَ أَمِئدُونَ يَمَالٍ﴾ (سوله‌یمان) ووتی: ئیوه مال و سامان به‌من ده‌دهن؟! ﴿فَوَآءَ اتْنِ اللَّهِ﴾ ده‌ی ئەوه‌ی خوا به‌منی داوه ﴿خَيْرَ مِمَّا آتَاكُمْ﴾ چاکتره له‌وه‌ی داویه‌تی به‌ئیهه ﴿بَلْ أَنْتُمْ بِهَدْيِكُمْ تَفْرَحُونَ﴾ به‌لکو ئیوه به‌دیاریه‌که‌تان دلخۆش ده‌بن ﴿أَنْزَجَ إِلَيْهِمُ فَلَمَّا أَنْبَأَهُمْ﴾ (به‌دیاریه‌که‌وه) بگه‌ریره‌وه بۆ لایان سوئند به‌خوا بۆیان دئین ﴿بِحُجُودٍ لَّأَقِيلَ لَهُمْ يَهَا﴾ به‌له‌شکر ئیکه‌وه که‌توانای ڕوو به‌ڕوو بوونه‌ویان نی‌یه له‌گه‌لیدا ﴿وَلَخَرَجَتْهُمْ مِمَّهَا آذَانُهُ﴾ وه سوئند به‌خوا به‌زه‌له‌یلی و ژیره‌ده‌ستی له‌و لاته‌که‌یان ده‌ریان ده‌کین ﴿وَهُمْ صَافِرُونَ﴾ له‌کاتیکدا ئەوان ڕیسواو سه‌رشوړن ﴿قَالَ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُوا﴾ (سوله‌یمان) ووتی ئەه‌ی ده‌سته‌ی ڕیواوقول و ئەشرافه‌کان ﴿أَيُّكُمْ يَأْتِينِي بَعْرَ شَيْهَاءٍ﴾ کامتان ته‌خته (پادشایی‌یه) که‌یم بۆ دئین ﴿قِيلَ أَنْ يَأْتِيَنَّ مُسْلِمِينَ﴾ پئش ئەوه‌ی به‌ملکه‌چی بئین بۆلام ﴿قَالَ عَفْيْتُ مِنَ الْإِنِّ﴾ جنۆ که‌یه‌کی گه‌وره‌ی به‌هیز له‌جنۆ که‌کان ووتی ﴿أَنَا أَنَا بِيكَ يَهَاءٍ﴾ من ئەو (ته‌خته‌ییت) بۆ دئیم ﴿قِيلَ أَنْ تَقُومَ مِنْ مَقَامِكَ﴾ پئش ئەوه‌ی له‌جئگه‌ی خۆت هه‌ستت ﴿وَإِنِّي عَلَيْهِ لَقَوِي أَمِينٌ﴾ وه بیگومان من به‌توانام به‌سه‌ر ئەو (هئینا‌ده‌ا) وه‌سه‌پاکئشم ﴿قَالَ الَّذِي أَدْرَى عَنْهُ عَلِيمٌ مِّنَ الْكِتَابِ﴾ ئەوه‌ی زانستی له‌کتیبی (ناسمانی) لا بوو ووتی ﴿أَنَا أَنَا بِيكَ يَهَاءٍ قِيلَ أَنْ يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ﴾ من بۆت دئیم پئش ئەوه‌ی چاوت بتر و کئینت ﴿فَلَمَّا رَأَاهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهُ﴾ (ته‌خته‌که‌ی هئینا) جا کاتیک سوله‌یمان ته‌خته‌ته‌که‌ی (به‌لقئسی) لای خۆیدا بئنی ﴿قَالَ هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي﴾ ووتی ئەمه‌له‌فه‌زلی به‌ره‌ر دگار مه‌وه‌یه ﴿لِيُبْلِيَكَ أَشْرَكَ أَمْ أَكْفُرُ﴾ بۆ ئەوه‌ی تاقیم بکانه‌وه‌ئایا شوکری (ئهم‌نیعمه‌ته‌) ده‌که‌م یان پئ‌ن‌ه‌زان و سه‌پله‌ده‌بم ﴿وَمَنْ شَكَرْنَا يَشْكُرْ لِنَفْسِهِ﴾ وه‌هر که‌سئ سوپاسی خوا بکات ئەوه‌ بیگومان سوپاس بۆ خۆی ده‌کات (چونکه‌ سوپا کردنی خوای گه‌وره‌ نیعمه‌ته‌کانی پئ‌ زیاد ده‌بئت) ﴿وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ رَيْحَ عَنِّي كَرْهٍ﴾ وه‌هر که‌سئش ناسوپاسی بکات (زبانی بۆ خۆیه‌تی) چونکه‌ بیگومان به‌ره‌ر دگارم وه‌له‌مه‌مند و بئ‌ نیازه ﴿قَالَ نَكُّهُ وَأُهَا عَرَشَهَا﴾ (سوله‌یمان) ووتی ته‌خته‌که‌ی بگورن ﴿تَنْظُرُ أَنَّهُ حَذِيٌّ﴾ سه‌رنج ده‌بن (بزائین) ده‌بناسئته‌وه (که‌ ته‌خته‌که‌ی خۆیه‌تی) ﴿أَمْ تَكُونُ مِنَ الَّذِينَ لَا يَهْتَدُونَ﴾ یان نابناسئته‌وه ﴿فَأَمَّا جَاءَتْ قِيلَ أَهَكَذَا عَرْشُكَ﴾ ئەمجا کاتیک (به‌لقئیس) هات بئنی ووتراته‌خته‌که‌ی تو وه‌که‌ ئەمه‌ وابوو ﴿قَالَتْ كَأَنَّهُ هُوَ﴾ (به‌لقئیس) ووتی وه‌که‌ ئەو وایه (ئه‌لئیی ئەوه‌) ﴿وَأُوَيْبِنَا الْعَلَمِ مِنْ قَبْلِهَا﴾ (سوله‌یمان) ووتی: پئش ئەم (به‌لقئسه) زانستمان پئ‌ درابوو ﴿وَكَمَا مُسْلِمِينَ﴾ وه‌ ئیمه‌ ملکه‌چ موسلمان بووین ﴿وَصَدَّهَا مَا كَانَتُ تَعْبُدُنِ دُونَ اللَّهِ﴾ وه‌ ئەوه‌ی بیجگه‌ له‌خوا ده‌ی په‌رست به‌گری کرد (له‌باوه‌ر هئینان به‌خوا) ﴿إِنَّمَا كَانَتُ مِنْ قَوْمٍ كَافِرِينَ﴾ بیگومان ئەو (به‌لقئیس) له‌گه‌لی کافران بوو ﴿قِيلَ لَهَا ادْخُلِي الصَّرْحَ﴾ ووترابه‌ (به‌لقئیس) بچۆره‌ ناو کۆشکه‌که‌وه ﴿فَلَمَّا رَأَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً﴾ ئەمجا کاتیک که‌بئنی به‌ده‌ریای زانی ﴿وَكشَفَتْ عَنْ سَاقِيهَا﴾ وه‌هر دوو قاچی هه‌لکرد (بۆ ئەوه‌ی تهر نه‌بئت) ﴿قَالَ إِنَّهُ صَرْحٌ مُّمَرَّدٌ مِّنْ قَوَارِيرَ﴾ (سوله‌یمان) بئنی ووت ئەوه‌ (تو به‌ ده‌ریای ده‌زانی) کۆشکئیکه‌ له‌شوشه ﴿قَالَتْ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي﴾ (به‌لقئیس) ووتی ئەه‌ی به‌ره‌ر دگارم به‌راستی من سته‌مم له‌خۆم کردو ﴿وَأَسَأَمْتُ مَعَ سُلَيْمَانَ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ له‌گه‌ل سوله‌یمان دا منئش ملکه‌چ بووم بۆ به‌ره‌ر دگاری جیهانبان ﴿

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَى ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ
 فِإِذَا هُمْ فَرِيقَانِ يَخْتَصِمُونَ ﴿٤٥﴾ قَالَ يَوْمَئِذٍ يَقَوْمٍ لِمَ تَسْتَعْجِلُونَ
 بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ لَوْلَا تَسْتَغْفِرُونَ اللَّهَ لَعَدَّكُمْ
 تُرْحَمُونَ ﴿٤٦﴾ قَالُوا أَطِیرْنَا بِكَ وَبِمَنْ مَعَكَ قَالَ طَائِرُكُمْ
 عِنْدَ اللَّهِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تُفْتَنُونَ ﴿٤٧﴾ وَكَانَ فِي الْمَدِينَةِ
 تِسْعَةُ رَهْطٍ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ ﴿٤٨﴾
 قَالُوا اتَّقَاسْمُوا بِاللَّهِ لَنُبَيِّتَنَّهُ وَأَهْلَهُ ثُمَّ لَنَقُولَنَّ لِوَلِيِّهِ
 مَا شَهِدْنَا مَهْلِكَ أَهْلِهِ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٤٩﴾ وَمَكَرُوا
 مَكْرًا وَمَكَرْنَا مَكْرًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٠﴾ فَانظُرْ
 كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ مَكْرِهِمْ أَنَا دَمَّرْنَاهُمْ وَقَوْمَهُمْ
 أَجْمَعِينَ ﴿٥١﴾ فَتِلْكَ بَيُوتُهُمْ خَاوِيَةٌ بِمَا ظَلَمُوا إِنَّا
 فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٥٢﴾ وَأَنْجَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا
 وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿٥٣﴾ وَلَوْ طَآ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ
 الْفَحِشَةَ وَأَنْتُمْ تُبْصِرُونَ ﴿٥٤﴾ أَيُّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ
 شَهْوَةً مِّنْ دُونِ النِّسَاءِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّجْهَلُونَ ﴿٥٥﴾

﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا﴾ سویند به‌خوا ناردمان بؤ گه‌لی سه‌مود صالح پیغه‌مبه‌ری برابان (علیه السلام) ﴿أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ﴾ (پئی ووتن) که‌خوا بیهرستن ﴿فَإِذَا هُمْ قَرِيقَانِ يَخْتَصِمُونَ﴾ که‌چی ئەوان بوونه دوو کۆمه‌لی دژ به‌یه‌ک ﴿قَالَ يَقَوْمِ لِمَ تَسْتَعْجِلُونَ﴾ ووتی ئە‌ی گه‌له‌که‌م بؤ‌چی به‌له‌ده‌که‌ن ﴿بِالسَّيِّئَةِ قَبْلِ الْحَسَنَةِ﴾ (به‌هاتنی) سزاوله‌پیش (هاتنی) ره‌حمه‌ت و چاکه ﴿لَوْلَا تَسْتَغْفِرُونَ اللَّهَ﴾ بؤ‌چی (ناگه‌رینه‌وه) داوای لیخوشبوون ناکه‌ن له‌خوا ﴿لَعَلَّكُمْ تَرْحَمُونَ﴾ تا ره‌حمتان پئی بکریت ﴿قَالُوا أَطِیرْنَا بِكَ وَبِمَنْ مَعَكَ﴾ ووتیان ئیمه‌ تووشی شومی و نه‌گه‌تی بووین به‌هوی توو ئە‌وانه‌ی له‌گه‌ل تو‌دان (باوه‌رداران) ﴿قَالَ طَبْرُکُ عِنْدَ اللَّهِ﴾ (صالح) ووتی هوی ئە‌و نه‌گه‌تی به‌ی ئیوه‌ له‌لای خواجه (که‌بئی باوه‌ریتانه) ﴿بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تُفْتَنُونَ﴾ نه‌خیر به‌لکو ئیوه‌ گه‌لیکن تا‌قی ده‌کرینه‌وه ﴿وَكَانَ فِي الْمَدِينَةِ﴾ له‌و‌شاره (ی صالح) دا ﴿سَعَةَ رَهْطٍ یَفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا یَصْلِحُونَ﴾ نو‌که‌س هه‌بوون له‌زه‌ویدا خرابه‌کاریان ده‌کرد به‌هیچ جور چاکه‌یان نه‌ده‌کرد ﴿قَالُوا تَقَالَسَمُوا بِاللَّهِ﴾ ووتیان (به‌یه‌کتری) سویند بخون به‌خوا ﴿لِنُبَيِّنَنَّهٗ وَأَهْلَهُ﴾ که‌به‌شه‌ودا هیرش ده‌که‌ینه‌سه‌ر مال و خیزانی (صالح و هه‌موویان له‌ناو‌ده‌به‌ین) ﴿ثُمَّ لَنَقُولَنَّ لَوْلَیْهٖ﴾ له‌پاشان ده‌لین به‌که‌س و کاری (صالح) ﴿مَا شَهِدْنَا مَهْلِكَ أَهْلِهٖ﴾ ئیمه‌ ناگامان له‌کوشتن و تیاچوونی خیزانی ئە‌و‌نی به‌ ﴿وَإِنَّا لَصَادِقُونَ﴾ و بیگومان راستیش ده‌که‌ین ﴿وَمَكَرُوا مَكْرًا﴾ ئە‌وان پیلانی نه‌خشه‌یان دارشت به‌پیلاندانینکی خراب (بؤ‌کوشتنی صالح) ﴿وَمَكَرْنَا مَكْرًا﴾ ئیمه‌ش (له‌به‌رامبه‌ر پیلانی ئە‌واندا) پیلانمان گپرا (بؤ‌له‌ناو‌بردنیان) به‌پیلانگیرانینکی به‌هیز ﴿وَهُمْ لَا یَشْعُرُونَ﴾ له‌کاتیکدا ئە‌وان هه‌ستیان نه‌ده‌کرد ﴿فَانظُرْ کَیْفَ كَانَ عَاقِبَةُ مَکْرِهِمْ﴾ ئە‌مجا سه‌رنج بده‌سه‌ر ئە‌نجامی پیلانی ئە‌وان چی‌لینها‌ت ﴿أَنَّا دَمَّرْنَا هَهُمْ وَقَوْمَهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ چون ئیمه‌ ئە‌وان و گه‌له‌که‌یانمان هه‌موو بیکه‌وه له‌ناو‌برد ﴿فَتِلْكَ یُؤْتُهُمْ﴾ ئە‌مجا ئە‌وه (جی) خانووه‌کانیانه ﴿حَاوِیَةً یَّمَاظِلْمُونَ﴾ چۆل و خالی به‌له‌به‌ر ئە‌وه‌ی سه‌میان کرد ﴿إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآیَةً﴾ به‌راستی له‌و‌به‌سه‌ره‌اته‌دا په‌ندو ئامۆزگاری و به‌لگه‌هه‌یه ﴿لَقَوْمٍ یَّعْلَمُونَ﴾ بؤ‌کۆمه‌لیک که‌ده‌زانن (چیمان به‌سه‌ر ئە‌وانه‌هیتاوه) ﴿وَأَنْجِیْنَا الذِّیْنَ آمَنُوا وَكَأُوٰلِیِّئِهِمْ﴾ وه ئە‌و که‌سانه‌مان رزگار کرد که‌پروایان هیتابوو و له‌خوا ده‌ترسان ﴿وَأَلُوٓا۟ا۟ ا۟ذ۟قَالَ لَقَوْمِهِۦ﴾ وه باسی لووط بکه‌کاتی ووتی به‌گه‌له‌که‌ی ﴿أَتَأْتُونَ الْفَحِشَةَ﴾ ئایا ئیوه ئە‌و کاره‌زۆر خراب و ناشیرینه‌ده‌که‌ن ﴿وَأَنْتُمْ تَبْصُرُونَ﴾ که‌ئیه‌وه‌بینن و ده‌زانن (چهند پیس و ناشیرینه) ﴿أَبَیْکُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِّنْ دُونِ النِّسَاءِ﴾ چون!! ئایا به‌راستی ئیوه‌ده‌چنه‌لای پیاوان له‌جیاتنی ئافره‌تان بؤ‌به‌جی هیتانی ئاره‌زوو (ه‌کانتان)؟ ﴿بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ﴾ دیاره‌ئیه‌وه گه‌ل و کۆمه‌لیکی نه‌فام و نه‌زانن ﴿

* فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوهُمْ آلَ
 لُوطٍ مِّنْ قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أَنَا سٌ يَّتَطَهَّرُونَ ﴿٥٦﴾ فَأَنْجَيْنَاهُ
 وَأَهْلَهُ إِلَّا أُمَّرَأَتَهُ وَقَدَّرْنَا مِنْهَا مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٥٧﴾ وَأَمْطَرْنَا
 عَلَيْهِمْ مَّطَرًا فَسَاءً مَّطَرُ الْمُنذِرِينَ ﴿٥٨﴾ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ
 وَسَلَامٌ عَلَىٰ عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَىٰ اللَّهُ خَيْرٌ مَّا يُشْرِكُونَ
 ﴿٥٩﴾ أَمَّنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ
 مَاءً فَأَنْبَتْنَا بِهِ حَدَائِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ مَّا كَانَ لَكُمْ أَنْ
 تُنْبِتُوا شَجَرَهَا أَلَيْسَ لَهُ مَعَ اللَّهِ بَلٌّ هُمْ فَوُّرٌ يَعْدِلُونَ ﴿٦٠﴾
 أَمَّنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ خِلَالَهَا أَنْهَارًا وَجَعَلَ
 لَهَا رَوَاسِيَ وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا أَلَيْسَ لَهُ مَعَ اللَّهِ
 بَلٌّ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦١﴾ أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا
 دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ
 أَلَيْسَ لَهُ مَعَ اللَّهِ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ ﴿٦٢﴾ أَمَّنْ يَهْدِيكُمْ فِي
 ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَنْ يُرْسِلِ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ
 رَحْمَتِهِ أَلَيْسَ لَهُ مَعَ اللَّهِ تَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٣﴾

﴿مَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ﴾ **﴿ثُمَّ جَاءَ وَهَ لَمَیْ گَه لَه کَه ی هِیچ نَه بُوو﴾** ﴿الْآنَ قَالُوا﴾ جگه له وهی که ووتیان
 ﴿أَخْرَجُوا آلَ لُوطٍ مِّن قَرْيَتِهِ﴾ **﴿لُوط و که سوکار و (شوین که ووتوانی) له شاره که تان دهر که ن**
﴿إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَّتَطَهَّرُونَ﴾ به راستی نه وان که سانیکن خویمان پاک راده گرن (لهم کرده وهی تیمه) ﴿۶۱﴾
 ﴿فَأَنجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا أُمَّرَأَتَهُ﴾ **﴿ثُمَّ جَاءَ تِیمَه لُوط و خیزانه که یمان رزگار کرد جگه له هاوسره که ی**
﴿فَدَرَّ نَهَايِمَ الْعَدِيِّنَ﴾ که بر یارمان دا نه و (هاوسره که ی) له جیماوان بیت له سزادا ﴿۶۲﴾ **﴿وَأَمْطَرْنَا**
عَلَيْهِمْ مَّطَرًا﴾ و ه بارانیکمان (له به رد) به سه ریان دا باراند **﴿فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنذِرِينَ﴾** نای چ خراب
 بوو بارانی تر سیتراوه کان ﴿۶۳﴾ **﴿قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾** (نه ی موحه ممد **﴿بَلَىٰ هُمُومُو سُوپَاس و ستایش**
 بو خوا **﴿وَسَلَّمَ عَلَىٰ عِبَادِهِ الَّذِينَ أَصْطَفَىٰ﴾** وه سه لام و درود له سهر نه و به ندانه ی خوا هه لیژاردون
 (بو پیغه مبه رابه تی) **﴿إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ أَمَّا يُشْرِكُونَ﴾** نایا خوا باشتره یا نه و بتانه ی ده یکه نه هاوبه شی خوا ﴿۶۴﴾ **﴿أَمَّن**
حَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ نایا زاتیک که ناسمانه کان و زهوی دروست کردوه **﴿وَأَنزَلَ لَكُم مِّنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾**
 له ناسمانه وه بارانی بو باراندون **﴿فَأَنبَتْنَا بِهِ حَبَابًا وَأَثَابَهُ أَصْنَانًا﴾** **﴿ثُمَّ جَاءَ بُو (بارانه) چهند باخچه یه کی**
 خاوه ن جوانیمان رواند **﴿مَا كَانَ لَكُم أَن تُشِئُوا شَجْرَهَا﴾** که ئیوه نه تان ده توانی درهخت و رواوی
 نه و (باخچه) بروینن **﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ﴾** نایا هیچ په رستراوی تر له گهل خوادا هه یه **﴿بَلْ هُمْ قَوْمٌ يَعِدُونَ﴾**
 (نه خیر نی یه) به لام نه توانه که لیکن لاده دن له ریگای راست ﴿۶۵﴾ **﴿أَمَّن جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا﴾** نایا زاتی
 که زهوی کرده ته جیگای نارامی و نیشته جی بوون **﴿وَجَعَلَ ظِلَّهَا أَنتَهَارًا﴾** وه له ناو (زهوی) دا چهند
 ربواری به دی هیناوه **﴿وَجَعَلَ لَهَا رَوِیًّا﴾** وه چهند چپای گه وری بو زهوی داناوه **﴿وَجَعَلَ بَيْنَ**
الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا﴾ وه له نیوان دوو تاودا (شیرین و سویر) به ربه سستی داناوه (بو نه وهی تیکه له نه بن)
﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ﴾ نایا هیچ په رستراوی تر هه یه له گهل خوادا **﴿بَلْ أَكْتَرْتَهُم لَا يُعْمَلُونَ﴾** نه خیر نی یه
 به لام زور به یان نازانن ﴿۶۶﴾ **﴿أَمَّن يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ﴾** نایا زاتی که دیت به هاواری ناچار و داماره وه
 کاتیک هاواری لی ده کات **﴿وَيَكْفِي السُّوءَ﴾** وه ناخوشی و به لا کان لاده بات **﴿وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ**
الْأَرْضِ﴾ وه ده تان کاته جیشینی گهلانی تری سه رزهوی **﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ﴾** نایا په رستراویکی تر هه یه
 له گهل خوادا (نه خیر نییه) **﴿قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ﴾** به لام زور کهم بیر ده که نه وه ﴿۶۷﴾ **﴿أَمَّن يَهْدِيكُمْ فِي**
ظُلُمَاتٍ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ﴾ نایا زاتی که رینمونی ئیوه ده کات (به نه ستیره و شتی تر) له تاریکی یه کانی
 ووشکانی و دهر یادا (له شه ودا) **﴿وَمَن يُرْسِلِ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِنَا﴾** و زاتیک که (با) ده نیریت
 به مورژده دهر پیش بارانی ره حمه تی **﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ﴾** نایا هیچ په رستراویکی تر هه یه له گهل خوادا
﴿تَعَلَىٰ اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ خوا به رز و بلندتره له وهی بت په رستان ده یکه نه هاوبه شی ﴿۶۸﴾

أَمَّنْ يَبْدُوُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ، وَمَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ
 أَءَلَهُ مَعَ اللَّهِ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٦٤﴾ قُلْ
 لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ وَمَا يَشْعُرُونَ
 أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ﴿٦٥﴾ بَلِ أَدْرَاكَ عِلْمُهُمْ فِي الْآخِرَةِ بَلْ هُمْ فِي
 شَكٍّ مِّنْهَا بَلْ هُمْ مِّنْهَا عَمُونَ ﴿٦٦﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَءِذَا
 كُنَّا تُرَابًا وَّءِآبَاؤُنَا أَبْنَاءَ الْمُخَرَّجُونَ ﴿٦٧﴾ لَقَدْ وَعَدْنَا هَذَا
 نَحْنُ وَّءِآبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ إِنْ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٦٨﴾
 قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ
 ﴿٦٩﴾ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُنْ فِي ضَيْقٍ مِّمَّا يَمْكُرُونَ ﴿٧٠﴾
 وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٧١﴾ قُلْ عَسَى
 أَنْ يَكُونَ رَدْفٌ لَكُمْ بَعْضُ الَّذِي تَسْتَعْجِلُونَ ﴿٧٢﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ
 لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾ وَإِنَّ
 رَبَّكَ لَيَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٤﴾ وَمَا مِنْ غَآبَةٍ
 فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ ﴿٧٥﴾ إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ
 يَفُصِّلُ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَكْثَرَ الَّذِي هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٧٦﴾

﴿أَمَّنْ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ﴾ ئایا زاتی که له سه ره تاوه بونه ور بهدی دینیت پاشان (دوای مردنی) جاری کی تر دروستی ده کاته وه ﴿وَمَنْ يَرْفُكُنَّ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾ وه زاتی که له ئاسمان و زهوی په وه بزق و پرؤزیتان ده دات ﴿إِلَهُ مَعَ اللَّهِ﴾ ئایا هیچ په رستراوی تر هیه له گه ل خوادا (نه خیر نی یه) ﴿قُلْ هَانُوا بَرَهَنَّا كُفْرًا إِنَّ كُنتُمْ صَادِقِينَ﴾ (ئهی موحه ممه د ﷺ) بلی به لگه تان بیتن ئه گه ر ئیوه راست ده که ن ﴿قُلْ لَّا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ﴾ بلی که سانی که له ئاسمانه کان و زهوی دان غیب نازانن ﴿إِلَّا اللَّهُ﴾ بیجگه له خوا (ته نها ئه وه دهر زانی) ﴿وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ﴾ و ئه وان هه ست ناکه ن چ کاتی زیندوو ده کرینه وه ﴿بَلْ أَدْرَاكَ عِلْمُهُمْ فِي الْآخِرَةِ﴾ به لکو زانیاری ئه وان دهر باره ی پرؤزی دوای کورته و بر ناکات (زانیاریه کی وایان نی یه) ﴿بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِّنْهَا﴾ به لکو له باره ی (پرؤزی دوای) په وه ئه وان له گومان و دوو دلیدان ﴿بَلْ هُمْ مِّنْهَا عَمُونَ﴾ به لکو ئه وان له و باره ی وه کویرن ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئه وان ه ی بی باوه پر بوون ده یان ووت ﴿أَءَاذًا كُنَّا نُرِيءُ أَبَاؤَنَا﴾ ئایا کاتی ئیمه و باوو باپیرانمان بووین به خاک ﴿أَيُّنَا الْمُرْسَلُونَ﴾ ئایا ئیمه دهر دهر هیترین (له گوره کانمان و زیندوو ده بینه وه) ﴿لَقَدْ وُعِدْنَا هَذَا نَحْنُ وَآبَاؤُنَا مِن قَبْلُ﴾ سویند به خوا به راستی ئیمه و باوو باپیرانمان له مه و پیش به لینی ئه م (زیندوو کردنه وه) مان پی درابوو ﴿إِنَّ هَذَا إِلَّا أَسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ﴾ ئه م (هه ره شه ی موحه ممه د ﷺ) لیمان ده کات) ته نها درق و ده له سه ی گه له پیشو وه کانه (که نوسراوه ته وه) ﴿قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ﴾ (ئهی موحه ممه د ﷺ) پیان) بلی برقون بگه رین به زهوی و ولاتان دا ﴿فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ﴾ ئه مجا سه رنج بدن بزانتن سه رته نجامی تاوانباران چون بووه (چیان به سه ر هاتو وه) ﴿وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ﴾ خه فه ت مه خو بو ئه وان ه (که بر و نا هیتن) ﴿وَلَا تَكُنْ فِي صَيْقِلٍ مِّمَّا يَمْكُرُونَ﴾ و سینگ و دلته تنگ نه بی له و پیلان و خراپانه ی ده یکه ن (دز به تو) ﴿وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ﴾ ده لین ئه م به لینه ی (سزای پیمان ده دن) که ی دیت ﴿إِنَّ كُنتُمْ صَادِقِينَ﴾ ئه گه ر ئیوه راست ده که ن ﴿قُلْ عَسَىٰ أَن يَكُونَ رَدِفٌ لَّكُمْ﴾ (ئهی موحه ممه د ﷺ) بلی له وان ه یه زور لی تانه وه نریک بوو بیته وه ﴿بَعْضَ الَّذِي تَسْتَعْجِلُونَ﴾ هه ندی له و سزای به په له داوای هاتی ده که ن ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ﴾ وه به راستی په روه ردگارت خاوه ن فه زل و چاکه یه به سه ر خه لکه وه ﴿وَلَكِنَّا كُنتُمْ لَا تَشْكُرُونَ﴾ به لام زور به یان سوپاس (ی په روه ردگار) ناکه ن ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَعَلِيمٌ﴾ وه به راستی په روه ردگارت ئا گاداره و ده زانیت ﴿مَا تَكُنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يَعْلَمُونَ﴾ به و (دورژمنایه تی و کینه ی) له دهر و نیاندا ده یشار نه وه و به وه ش دهری ده برن (نایشار نه وه) ﴿وَمَا مِنْ غَائِبَةٍ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾ وه هیچ شتیکی نادیار نیه له ئاسمان و زهوی دا ﴿إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ﴾ مه گه ر له کتیبی روون (لوح المحفوظ) دایه ﴿إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ﴾ به راستی ئه م قورئانه ﴿يَقُصُّ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾ ده یگیر ته وه بو نه وه ی ئیسرائیل ﴿أَكْثَرَ الَّذِي هُمْ فِيهِ يَحْتَفِلُونَ﴾ زور به ی ئه و مه سه لانه ی که ئه وان تیندا جیاوازن ﴿

وَإِنَّهُ لَهْدَىٰ وَرَحْمَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٧٧﴾ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ
 بِحُكْمِهِ ۖ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ﴿٧٨﴾ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّكَ عَلَىٰ
 الْحَقِّ الْمُبِينِ ﴿٧٩﴾ إِنَّكَ لَا تَسْمَعُ الْمَوْتَىٰ وَلَا تَسْمَعُ الصُّمَّ الدُّعَاءَ
 إِذَا وُلُّوا مُدْبِرِينَ ﴿٨٠﴾ وَمَا أَنْتَ بِهَادِيَ الْعُمْيِ عَن ضَلَالَتِهِمْ ۗ إِن
 تَسْمَعُ إِلَّا مَن يُوْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٨١﴾ *وَإِذَا وَقَعَ
 الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً مِّنَ الْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ أَنَّ
 النَّاسَ كَانُوا بِآيَاتِنَا لَا يُوقِنُونَ ﴿٨٢﴾ وَيَوْمَ نَحْشُرُ مِن كُلِّ أُمَّةٍ
 فَوْجًا مِّمَّنْ يُكَذِّبُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿٨٣﴾ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُ وَقَالَ
 أَكُذِّبْتُم بِآيَاتِي وَلَمْ تُحِطُوا بِهَا عِلْمًا أَمْ آذَانًا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ
 ﴿٨٤﴾ وَوَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ بِمَا ظَلَمُوا فَهُمْ لَا يَنْطِقُونَ ﴿٨٥﴾ أَلَمْ
 يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا اللَّيْلَ لَيْسًا كُنُوفِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا ۗ إِن فِي
 ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٨٦﴾ وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَفَزِعَ مَن
 فِي السَّمَوَاتِ وَمَن فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَن شَاءَ اللَّهُ وَكُلُّ أَتَوْهُ
 دَاخِرِينَ ﴿٨٧﴾ وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَامِدَةً وَهِيَ تَمُرُّ مَرَّ السَّحَابِ
 صُنِعَ اللَّهُ لِذِي آتَقَنَ كُلِّ شَيْءٍ إِنَّهُ وَّحِيدٌ بِمَا تَفْعَلُونَ ﴿٨٨﴾

﴿وَالَّذِي هُوَ يُخَفِّضُ الْغَيْثَ وَيَرْتَفِعُ السُّمُومَ﴾ و به‌راستی ئەم (قورئانه) پرتیمونی میهره‌بانی یه بو ئیمانداران
 ﴿۷۷﴾ ﴿إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ بِحُكْمِهِ﴾ به‌راستی په‌روه‌ردگارت دادوهری ده‌کات له‌نیوانیان دا به‌برباری خوئی
 ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ﴾ وه‌خوا به‌ده‌سه‌لانی زانابه ﴿۷۸﴾ ﴿تَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ﴾ که‌وا بوو پشت ههر به‌خوا به‌سته
 ﴿إِنَّكَ عَلَى الْحَقِّ الْمُبِينِ﴾ به‌راستی تو له‌سه‌ر ناینیکی راست و پروونی ﴿۷۹﴾ ﴿إِنَّكَ لَأَسْمِعُ الْمَوْقِفَ﴾ به‌راستی تو
 ناتوانی (بانگه‌وازت) به‌مردووه‌کان بیستیتیت ﴿وَلَأَسْمِعُ الضَّمَّةَ الَّتِي آذَعَاءُ﴾ وه‌ناتوانی بانگه‌وازت به‌وانه‌ی
 که‌رن بژنه‌وینی ﴿إِذَا تَوَلَّوْا مَدْيَنَ﴾ کاتی پشت هه‌لده‌که‌ن و ده‌رون ﴿۸۰﴾ ﴿وَمَا آتَتْ يَدَا الْعَمَىٰ عَنْ ضَلَالَتِهِمْ﴾
 وه‌تو ناتوانی کویران بزگار که‌یت له‌گومراییه‌که‌یان (پرتیموونیان بکه‌یت) ﴿إِنْ سَمِعُ إِلَّا مِنْ رُؤْمٍ يَافِيْتَا﴾
 تو تنها (پرتیموونیت) به‌که‌سی ده‌ژنه‌وینی که‌بروا به‌ئایه‌ت و نیشانه‌کانی ئیمه‌دینی ﴿فَهُمْ مُسْتَسْمِعُونَ﴾ چونکه
 ئەوانه هه‌میشه ملکه‌چن (بو هه‌ق) ﴿۸۱﴾ ﴿وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ﴾ وه‌کاتی ئەو به‌ئیتی (سزایه‌ی پیمان دراوه)
 به‌سه‌ریاندا هات ﴿أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً مِّنَ الْأَرْضِ﴾ (که‌میک پیش رودانی قیامه‌ت) گیان له‌به‌ربنک له‌زه‌وی
 ده‌رده هینین بویان ﴿تُكَلِّمُهُمْ﴾ قسه‌یان له‌گه‌لدا ده‌کات ﴿أَنَّ النَّاسَ كَانُوا بِآيَاتِنَا لَاقِفُونَ﴾ (ده‌لی) به‌راستی
 ئەم خه‌لکه‌باوه‌ری راسته‌قینه‌یان نه‌هینا به‌ئایه‌ته‌کانی ئیمه ﴿۸۲﴾ ﴿وَيَوْمَ نَحْشُرُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ فَوْجًا﴾ (ئهی موحه‌مه‌د
 ﷺ) باسی) ئەو روزه‌بکه له‌هه‌موو میله‌تیک بۆلیکی زور کو‌ده‌که‌ینه‌وه ﴿مَنْ يَكُذِّبْ يَأْتِهَا آيَاتُنَا﴾ له‌وانه‌ی
 ئایه‌ته‌کانی ئیمه‌یان به‌درو‌ده‌زانی ﴿فَهُمْ يُرْجَوْنَ﴾ ئەمجا ئەوان (له‌پیش و دواکه‌وتن) به‌رگری ده‌کرین (به‌ریز
 ده‌رون) ﴿۸۳﴾ ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمْ﴾ هه‌تا کاتی دین (بو شوینی کو‌کردنه‌ویان) ﴿قَالَ أَكَذَّبْتُمْ بِآيَاتِي وَلَوْ تَحِيطُونَ بِهَا عَلَمًا﴾
 (خوا) ئەفه‌رموی ئایا ئیوه‌ئایه‌ته‌کانی متنان به‌درو‌ده‌زانی (باوه‌رتان پی نه‌هینا) له‌کاتی‌کدا هیچ زاناریه‌کتان
 ده‌براره‌یان نه‌بوو ﴿أَمَّا أَكْثَرُ النَّاسِ فَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ یان ئیوه‌چیتان ده‌کرد (له‌دونیا) ﴿۸۴﴾ ﴿وَوَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ بِمَا ظَلَمُوا﴾
 وه‌برباری (سزادانیان) به‌سه‌را ده‌سه‌پن به‌هوی سته‌مکاری یانه‌وه ﴿فَهُمْ لَا يَتَذَكَّرُونَ﴾ ئەمجا ئەوان هیچ
 قسه‌ناکه‌ن ﴿۸۵﴾ ﴿الَّذِينَ يَرَوْنَ﴾ ئایا (بی‌بروایان) نه‌یان زانیوه‌نابین ﴿أَنَّا جَعَلْنَا آلِيلَ لِسَانِكُمْ نُؤْفِيهِ﴾ ئیمه شه‌ومان
 سازاندووه بو ئەوه‌ی ئەوان ئارامی تیا بگرن ﴿وَأَلْتَهَامُ مَبْصُرًا﴾ وه‌روژمان رووناک کردووه (ئیش و کاری
 تیا‌ده‌که‌ن) ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ به‌راستی له‌مه‌دا چه‌ند به‌لگه‌و نیشانه‌هه‌یه بو که‌سانی باوه‌ر دین
 (به‌خوا) ﴿۸۶﴾ ﴿وَيَوْمَ نَبْطِغُ فِي الصُّورِ﴾ (ئهی موحه‌مه‌د ﷺ) باسی) ئەو روزه‌بکه فوو ده‌کرئ به‌شه‌پوردا
 ﴿فَفَرَّجَ عَنَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَن فِي الْأَرْضِ﴾ جا هه‌رچی که‌س له‌ئاسمانه‌کان و زه‌وی دابه‌ده‌ترسی ورا‌ده‌چله‌کی
 (هه‌موو ده‌مرن) ﴿إِلَّا مَن شَاءَ اللَّهُ﴾ جگه له‌و که‌سانه‌ی خوا بیه‌وی (به‌ئارام بن و نه‌مرن) ﴿وَكُلُّ أُمَّةٍ دَاخِرِينَ﴾
 وه‌هه‌موو به‌ملکه‌چی و سه‌ر شو‌ری دینه‌وه لای خوا ﴿۸۷﴾ ﴿وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَمَادًا﴾ وه‌ئهو کی‌وو چیا‌نه‌دینی
 وا‌ده‌زانی دامه‌زاون (له‌شوینی خو‌یان دا) ﴿وَهِيَ تَمْرٌ مِّنَ الْأَشْحَابِ﴾ (کاتی فوو‌کرا به‌شه‌پوردا) چیا‌کان وه‌کو
 روشتنی هه‌ور ده‌رون ﴿صُغِرَ اللَّهُ الَّذِي لَا تَقْنُ كُلُّ شَيْءٍ﴾ ئەمه‌دروست کراوی ئەو خوایه‌که‌هه‌موو شتیکی به‌و
 په‌ری رنک و پیکی دروست کردووه ﴿إِنَّهُ خَيْرٌ مِّمَّا تَفَعَّلُونَ﴾ به‌راستی خوا ئاگاداره به‌هه‌ر کرده‌ویه‌ک ئیوه

مَن جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ وَخَيْرٌ مِّنْهَا وَهُمْ مِّنْ فَرَعٍ يَوْمَئِذٍ آمُونٌ ﴿٨٩﴾
 وَمَن جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَكُبَّتْ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا
 مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٠﴾ إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ رَبَّ هَذِهِ الْبَلَدِ
 الَّذِي حَرَّمَهَا وَلَهُ كُلُّ شَيْءٍ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ
 ﴿٩١﴾ وَأَنْ أَتْلُوا الْقُرْآنَ أَنْ فَمَن أَهْتَدَىٰ فَأِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ
 وَمَن ضَلَّ فَقُلْ إِنَّمَا أَنَا مِنَ الْمُنذِرِينَ ﴿٩٢﴾ وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ
 سَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ فَتَعْرِفُونَهَا وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٩٣﴾

سورة القصص

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طَسَمَ ﴿١﴾ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿٢﴾ نَتْلُو عَلَيْكَ
 مِن نَّبَأِ مُوسَىٰ وَفِرْعَوْنَ بِالْحَقِّ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٣﴾ إِنَّ
 فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلَ أَهْلَهَا شِيَعًا يَسْتَضِعُّ
 طَائِفَةً مِّنْهُمْ يُذَبِّحُ أَبْنَاءَهُمْ وَيَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ إِنَّهُ كَانَ
 مِنَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٤﴾ وَنُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتَضَعُّوا
 فِي الْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ أَيْمَةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ ﴿٥﴾

﴿مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ﴾ هەر کهس کردهوی چاکی کردبیت ﴿فَلَهُ حَرْمَاتُهَا﴾ (له پوژی دواییدا) پاداشتی چاکتری لهو (کردهوه) ی بۆ ههیه ﴿وَهُمْ مَنْ فَرَّجَ يَوْمَئِذٍ أَمْرًا﴾ وه ئهوانه دلنیا له ترس و داچله کانی گهورهی ئه و پوژه ﴿وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ﴾ وه هەر کهس خراپه ی کردبیت ﴿فَكَفَّتْ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ﴾ (له و پوژه دا) به سه ر و ومهت و دم و چاویاندا ده خرنه ناو ناگر (ی دوزه خ) ﴿هَلْ نُجْرُونَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ ئایا سزاده درین جگه له وهی ده تانکرد ﴿إِنَّمَا أُوتِرْتُمْ﴾ (ئه ی موحه ممه د ﷺ) بلی (بلی) بیگومان من فهرانم بی دراوه ﴿أَنْ أَعْبَدَ رَبَّ هَذِهِ الْبَلَدِ﴾ که ته نها په ر و در دگاری ئه م شماره (مه که که) په رستم ﴿الَّذِي حَرَّمَهَا﴾ ئه و (خوابه) ی (پرز شکاندی) ئه م شاره ی حه رام کردووه ﴿وَلَهُ كُلُّ شَيْءٍ﴾ و هه موو شتیک ته نها هی ئه و (خوابه) ﴿وَأُوتِرْتُ أَنْ أُكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ وه فهرانم بی دراوه له مو سلمانان بم ﴿وَأَنْ أَتْلُو الْقُرْآنَ﴾ وه (فهرانم بی دراوه که) قورآن بخونیم (به سه ر خه لکی دا) ﴿فَمَنْ أَهْتَدَى فَأَتَمَّ يَهْتَدِ لِنَفْسِهِ﴾ جا هه ر کهس هیدایه تی وه رگرت ئه و بیگومان ته نها بۆ خوی هیدایهت و ه رده گری (قازانجه که ی بۆ خویه تی) ﴿وَمَنْ ضَلَّ﴾ هه ر که سیش گو مپرا بیت (زیانی بۆ خویه تی) ﴿فَقُلْ إِنَّمَا أَنَا مِنَ الْمُنذِرِينَ﴾ وه بلی: به راستی من ته نها یه کیکم له ترسینه ران ﴿وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ وه بلی هه موو سو باس بۆ خوابه ﴿سَبْرِيكُمْ آيَاتِهِ فَتَعْرِفُونَهَا﴾ ئه و (خوابه) به زووی ثایهت و نیشانه کانی نیشانی ئیوه دادهت ئیوه ش ده یاناسن (که ثایه تی خوان) ﴿وَمَا رَبُّكَ بِغَفِيلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾ وه په ر و در دگارت بی ناگا نیه له وهی که ئیوه ده یکه ن ﴿

سورهتی ﴿الْقَصَصِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی به خشنده ی میهره بان

﴿طَسَّ﴾ به (طا، سین، میم) ده خو ئیر ته وه خواز اناتره به مانا که ی بۆ زانیاری زیاتر سه بیری سه رتای سوره تی (البقره) بکه ﴿تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ﴾ ئه م (ثایه تانه) ثایه ته کانی قورئانی روون و ئاشکران ﴿تَسْأَلُوا عَلَيْكَ﴾ ده بخو ئیننه وه به سه ر تا (ئه ی موحه ممه د ﷺ) ﴿مِنْ نَبِيِّمُوسَىٰ وَفَرَعُونَ بِالْحَقِّ﴾ هه ندی له هه والی مووسا و فیره ون به راستی و دروستی ﴿لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ بۆ ئه وانه ی به روا دینن ﴿إِن فَرَعُونَ عَلَا فِي الْأَرْضِ﴾ به راستی فیره ون زال و (مله و پ و یاخی) بوو له زه وی (میصر) دا ﴿وَجَعَلْنَا هَاهُنَا شِيعًا﴾ وه خه لکه که ی (میصری) کرد به چه ند به ش و کو مه لیک ﴿يَسْتَضِعُّنَّ طَائِفَةً مِّنْهُمْ﴾ کو مه لیکانی لاواز و ژیر ده سته ده کرد ﴿يُدْبِحُ أَثْنَاءَهُمْ وَيَسْتَحِيءُ نِسَاءَهُمْ﴾ کوپانی ئه وانی سه ر ده بری و ئافره تانیانی به زبندویی ده هیشته وه (ده یکر دنه خز مه تکار و که نیزه ک) ﴿إِنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ به راستی ئه و (فیره ون) له خراپه کاران بوو ﴿وَرَبُّدُ أَنْ تَمَنَّ﴾ وه ئیمه ده مانه وی (به چا که ی خو مان) منه ت بنین ﴿عَلَى الَّذِينَ اسْتَضِعُّوا فِي الْأَرْضِ﴾ به سه ر ئه وانه ی که لاواز و ژیر ده ست کرا بوون له وولاتی (میصر) دا ﴿وَجَعَلَهُمْ آيَةً وَجَعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ﴾ وه بیان که ی نه پیشه و او بیان که ی نه میرات به ران (ی که له پوری فیره ون و و شوین که وتوانی) ﴿

وَنُمَكِّن لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَنُرِي فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا
 مِنْهُمْ مَّا كَانُوا يَحْذَرُونَ ﴿٦﴾ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ
 أَنْ أَرْضِعِيهِ ۖ فَإِذَا خِفْتِ عَلَيْهِ فَأَلْقِيهِ فِي الْيَمِّ وَلَا تَخَافِي
 وَلَا تَحْزَنِي ۗ إِنَّا رَادُّوهُ إِلَيْكِ وَجَاعِلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٧﴾
 فَالْتَقَطَهُ ءَآلُ فِرْعَوْنَ لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا وَحَزَنًا ۗ إِنَّ
 فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا كَانُوا خَاطِئِينَ ﴿٨﴾
 وَقَالَتِ امْرَأَتُ فِرْعَوْنَ قَرَّتْ عَيْنِي لِىَ وَلَكَ ۖ لَا تَقْتُلُوهُ
 عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٩﴾
 وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أُمِّ مُوسَىٰ فَارِغًا ۗ إِن كَادَتْ لَتُبْدِي بِهِ لَوْلَا
 أَنْ رَبَّنَا عَلَىٰ قَلْبِهَا لِتَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠﴾ وَقَالَتِ
 لِأَخْتِهِ ۖ قُصِّيهٖ ۖ فَبَصُرَتْ بِهِ ۖ عَنْ جُنُبٍ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ
 ﴿١١﴾ * وَحَرَّمَ نَاعِلِيهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلُ فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ
 عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نَاصِحُونَ
 ﴿١٢﴾ فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ أُمِّهِ ۖ كَى تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ ۗ وَلِتَعْلَمَ
 أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٣﴾

﴿وَنُكِّنَ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ و دهسه‌لات داریان بکه‌ین له‌و زو‌یه‌دا ﴿وَنُرِي فِرْعَوْنَ وَهَمَانَ وَجُودُهُمَا﴾
 وه‌نیشانی فیرعه‌ون وه‌امان وله‌شکری هه‌ردوو کیان بده‌ین ﴿مِنْهُمْ مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ﴾ له‌ (به‌نوئیسرا ائیلی
 یه‌ کانه‌وه) ئه‌وه‌ی خو‌یان لی‌ ده‌پاراست ﴿وَإَرْحَبْنَا إِلَىٰ آلِ مُوسَىٰ﴾ به‌دایکی مووسامان را‌گه‌یاند
 (ئیلها‌مان بو‌ کرد) ﴿أَنْ أَرْضِعِي﴾ که‌ شیر بده‌ به‌مووسا ﴿فَإِذَا خِفْتُ عَلَيْهِ﴾ ئه‌مجا هه‌ر کاتی ترست لی‌ی
 هه‌بوو ﴿فَأَلْقِيهِ فِي الْيَمِّ﴾ ئه‌و کاته‌ بیخه‌ره‌ رووبار (ی‌ نیله‌) وه‌ ﴿وَلَا تَخَافِي وَلَا تَحْزَنِي﴾ مه‌ترسه‌ (لی‌ی)
 وخه‌فه‌تیش مه‌خو‌ (بو‌ی) ﴿إِنَّا رَأَوْهُ إِلَيْكَ﴾ به‌راستی ئیمه‌ ده‌یگیرینه‌وه‌ بو‌لات ﴿وَجَاعَلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾
 وه‌ ده‌یکه‌ین به‌یه‌ کی‌ له‌پینغه‌مبه‌ران ﴿فَأَلْقَطَهُ وَآلُ فِرْعَوْنَ﴾ (دایکی مووسای خسته‌ ناوی نیله‌وه‌)
 ئه‌مجا دارو ده‌سته‌ی فیرعه‌ون (پیمان زانی و) هه‌لیان گرت‌وه‌ ﴿لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا وَحَرًّا﴾ بو‌ ئه‌وه‌ی
 بی‌ی به‌دوژمن و هو‌ی خه‌فه‌ت بو‌یان ﴿إِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَمَانَ وَجُودُهُمَا﴾ به‌راستی فیرعه‌ون وه‌امان
 وله‌شکر و سه‌ربازه‌کانیان ﴿كَأَنَّهُمْ خَطْبَاءُ﴾ تاوانبارو هه‌له‌ببون ﴿وَقَالَتِ امْرَأَتُ فِرْعَوْنَ﴾
 (ویستیان مووسا بکوژن ئاسیه‌ی) ژنی فیرعه‌ون ووتی ﴿فُرْتُ عَيْنِي لِي وَلَكَ لَا تَقْتُلُوهُ﴾ مایه‌ی چاو
 ودل‌ رو‌شنی یه‌ بو‌من و بو‌توش (فیرعه‌ون) مه‌یکوژن ﴿عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا﴾ به‌لکو سوودو که‌لکمان بی‌ی
 بگه‌یه‌نی ﴿أَوْ نَنجِيهِ وَلَدًا﴾ یا بیکه‌ین به‌کوری خو‌مان ﴿وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ له‌ کاتیکدا ئه‌وان هه‌ستیان
 نه‌ده‌کرد (ئهم منداله‌ ئه‌بیته‌ هو‌ی تیاچوونیان) ﴿وَاصْبِحْ فُؤَادُكَ أَمْرًا مُّوسَىٰ قَدْرًا﴾ جا‌دلی دایکی مووسا
 خالی بو‌ (له‌هه‌موو شت جگه‌ له‌منداله‌ که‌ی) ﴿إِنْ كَادَتْ لَتُبْدِي بِهِ﴾ نزیک بو‌ (نه‌یتی) ئه‌و
 منداله‌ ئاشکر ابکات ﴿لَوْلَا أَنْ رَّبَّنَا عَلَّمَهَا﴾ ئه‌ گهر دلیمان نه‌به‌ستا‌یه‌ته‌وه‌ (وه‌ به‌هیزمان نه‌کر دایه‌)
 ﴿لِتَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ بو‌ ئه‌وه‌ی له‌برواداران بی‌ی ﴿وَقَالَتِ لَأُخْتِيهِ قُصِيَّةٌ﴾ (دایکی مووسا)
 ووتی به‌خوشکه‌ که‌ی (مووسا) به‌شویتیدا برؤ‌ ﴿فَبَصَّرْتَهُ بِهِ﴾ ئه‌مجا له‌ دوره‌وه‌ مووسای
 بی‌ی و پی‌ی زانی ﴿وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ له‌ کاتیکدا ئه‌وان (فیرعه‌ون و کو‌مه‌له‌ که‌ی) هه‌ستیان نه‌ده‌کرد ﴿
 وَحَرَمْتَ عَلَيْهِ الْمُرَاعَةَ مِنْ قَبْلُ﴾ وه‌ ئیمه‌ پیشتر (شیری) شیر ده‌ره‌ کانمان حه‌رام کرد له‌مووسا (مه‌مکی
 که‌سیانی نه‌ده‌مژی) ﴿فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ﴾ ئه‌مجا خوشکه‌ که‌ی (مووسا) ووتی پیمان‌نایا
 مالیکتان نیشان ده‌م ﴿يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ﴾ که‌ئو منداله‌ بو‌ ئیوه‌ به‌خیتو بکه‌ن (و شیر ی‌ بده‌نی) ﴿وَهُمْ
 لَهُ رِضْحُونَ﴾ و دل‌سو‌ز بن بو‌ی ﴿فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ آيَتِهِ﴾ ئه‌مجا مووسا مان گپ‌را‌یه‌وه‌ بو‌لای دایکی
 ﴿كُنْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنْ﴾ بو‌ ئه‌وه‌ی چاوی پی‌ی روون بیته‌وه‌وه‌ خه‌فه‌ت نه‌خوات ﴿وَلِتَعْلَمَ أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ
 حَقٌّ﴾ وه‌ بو‌ئه‌وه‌ی بزانی‌ت که‌به‌لینی خوا‌راست و هه‌قه‌ ﴿وَلَا يَكُنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به‌لام زور
 به‌یان نازان ﴿۱۲﴾

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ، وَاسْتَوَىٰ، آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا، وَكَذَلِكَ نَجْزِي
 الْمُحْسِنِينَ ﴿١٤﴾ وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَىٰ حِينٍ غَفْلَةٍ مِّنْ أَهْلِهَا
 فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ هَذَا مِنْ شِيعَتِهِ، وَهَذَا مِنْ عَدُوِّهِ
 فَاسْتَغَاثَهُ الَّذِي مِنَ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ فَوَكَرَهُ
 مُوسَىٰ فَقَضَىٰ عَلَيْهِ قَالَ هَذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ عَدُوٌّ مُّضِلٌّ
 مُّبِينٌ ﴿١٥﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي فَغَفَرَ لَهُ إِنَّهُ
 هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿١٦﴾ قَالَ رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَنْ أَكُونَ
 ظَهِيرًا لِّلْمُجْرِمِينَ ﴿١٧﴾ فَأَصْبَحَ فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ فَإِذَا
 الَّذِي اُسْتَنْصَرَهُ بِالْأَمْسِ يَسْتَصْرِخُهُ وَقَالَ لَهُ، وَمُوسَىٰ إِنَّكَ لَنَوِيٌّ
 مُّبِينٌ ﴿١٨﴾ فَلَمَّا أَنْ أَرَادَ أَنْ يَبْطِشَ بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لَهُمَا قَالَ
 يَمْوَسَىٰ أَتَرِيدُ أَنْ تَفْتَلِنِي كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا بِالْأَمْسِ إِنْ تُرِيدُ
 إِلَّا أَنْ تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ وَمَا تُرِيدُ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْمُصْلِحِينَ
 ﴿١٩﴾ وَجَاءَ رَجُلٌ مِّنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ يَسْعَىٰ قَالَ يَمْوَسَىٰ إِنَّ الْمَلَائِكَةَ
 يَأْتَمِرُونَ بِكَ لِيَقْتُلُوكَ فَاخْرُجْ إِنِّي لَكَ مِنَ النَّاصِحِينَ ﴿٢٠﴾
 فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ قَالَ رَبِّ نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢١﴾

﴿وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَآسَىٰ﴾ کاتى موسا گه شسته نه و په پرى پنگه یشتنى له ش و ژیری تیزو ته و او بوو
 ﴿ءَاتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا﴾ دانایی و زانستمان پيدا ﴿وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾ هه ره به و شیوه به پاداشتی چا که کاران
 ده ده یینه وه ﴿وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَىٰ حِينٍ غَفْلَةٍ مِّنْ أَهْلِهَا﴾ وه (موسا) رُوشته ناو شار بى نه وه ی خه لکی شار
 ناگایان لى بى ﴿فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ﴾ جا له و شار هدا دوو پیاوی دی له گه ل یه کتر شه پریان ده کرد
 ﴿هَٰذَا مِنْ شِيعَتِهِ ۗ وَهَٰذَا مِنْ عَدُوِّهِ ۗ﴾ نه مه یان له تایفه ی خوی بوو نه وه ی تریشیان له دوژمنانی بوو ﴿فَاسْتَعَاذَهُ
 الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ ۗ﴾ نه مجا نه وه یان که له تایفه ی خوی بوو داوای یارمه تی لى کرد ﴿عَلَىٰ الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ ۗ﴾
 له درژی نه وه ی که له (تاقمی) دوژمنه که ی بوو ﴿فَوَكَرَهُ مُوسَىٰ فَقَضَىٰ عَلَيْهِ ۗ﴾ نه مجا موسا ش بو کز یکی
 لیدا و نه و (قیبتی به ی) کوشت ﴿قَالَ هَٰذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ﴾ (موسا) ووتی نه م (کوشتنه) له کرده وه ی
 شه ی تانه ﴿إِنَّهُ عَدُوٌّ مُّضِلٌّ مُّبِينٌ﴾ به راستی نه و (شه ی تان) دوژمنیکی گو مړا که ری پرو و نا شکر ایه
 ﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي ۗ﴾ ووتی نه ی په روه ردگارم به راستی من سته م له خو م کرد ﴿فَاعْفُزْنِي فَغْفَرَ
 لَهُ ۗ﴾ ده ی لیم خو شبه جا نه ویش (خودا) لى ی خو ش بوو ﴿إِنَّهُ هُوَ الْعَفُورُ الرَّحِيمُ﴾ بیگومان ته نها
 نه و لیور ده ی به به زبى یه ﴿قَالَ رَبِّ بِمَا أَنَّمْتَ عَلَيَّ﴾ (موسا) ووتی نه ی په روه ردگارم به هه تی چا که
 و نیعمه ت له سه رم (نه و هیز و توانایه یه که پیتداوم) ﴿فَلَنَ أَكُونَ ظَاهِرًا لِّلْمُجْرِمِينَ﴾ بریار بى هه رگیز نه بم
 به پشتیوانی تا و انباران ﴿فَأَصْبَحَ فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ﴾ به هوی نه و (کوشتنه) وه له شاردا به تر سه وه
 چا وه روانی ده کر (فیرعه ونیه کانی چ هه لو یستیکیان ده بى) ﴿فَإِذَا الَّذِي اٰسْتَضَرَّهُ بِالْأَمْسِ يَمْشِرُ خُبْرًا ۗ﴾
 له نا کاودا نه و (به نی ئیسرا ئیلی یه ی) دوینى داوای یارمه تی کرد له و (موسا) له گه ل یه کیکی
 تر دا شه ریه تی) هانای بو موسا هینا فریاری که ویت ﴿قَالَ لَهُ مُوسَىٰ إِنَّكَ لَنَوَىٰ مُبِينٌ﴾ موسا به و
 (به نو ئیسرا ئیلی یه ی) ووت به راستی تو که سیکى گو مړای نا شکر اى ﴿فَلَمَّا أَنزَلَهُ﴾ نه مجا کاتى
 که (موسا) ویستی ﴿أَن يَطَّيَّرَ بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لَّهُمَا﴾ به توندى بدات له و پیاوه ی دوژمنی هه ردو و کیانه
 ﴿قَالَ يَمْوَسَىٰ أَتَرِيدُ أَن نَّقْتُلَكَ﴾ ووتی نه ی موسا نایا ده ته وه ی بم کوزى ﴿كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا بِالْأَمْسِ ۗ﴾
 هه روه کو دوینى که سیکت کوشت ﴿إِن تُرِيدُ إِلَّا أَن تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ﴾ نو هه ر ده ته وه ی زور دارو
 مله ور بیت له زه وه ی دا ﴿وَمَا تُرِيدُ أَن تَكُونَ مِنَ الْمُصْلِحِينَ﴾ وه ناته وه ی له پیاو چا کان (رینکخهران) بیت ﴿وَ
 جَاءَ رَجُلٌ مِّنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ يَسْعَىٰ﴾ نه مجا پیاویک له و په ری شار هه به په له هات (بو لای موسا)
 ﴿قَالَ يَمْوَسَىٰ إِنَّ الْمَلَآءِ﴾ ووتی نه ی موسا (ناگادار به) کار به ده ست و سه رگه وه ره کان ﴿يَأْتِجُونَ
 بِكَ لِيُقْتَلُوكَ﴾ کو بو ونه ته وه له باره ی تو وه (قسه ده که ن) بو نه وه ی بتکوژن ﴿فَأَخْرَجَ إِلَىٰ لَدُنْكَ مِنَ النَّاصِحِينَ﴾
 که واته ده ر چو له شار (بانه ت گرن) بیگومان من دل سوژتم ﴿فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ﴾ نه ویش له شار
 ده ر چو و به تر سه وه چا وه روانی ده کرد (بئى بزائن و بیگرن) ﴿قَالَ رَبِّ اجْنُبْنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ (موسا)
 ووتی نه ی په روه ردگارم رزگارم بکه له م کو مئه له سته مکاره ﴿

وَلَمَّا تَوَجَّهَ تَلْقَاءَ مَدْيَنَ قَالَ عَسَى رَبِّي أَنْ يَهْدِيَنِي سَوَاءَ
 السَّبِيلِ ﴿٢٢﴾ وَلَمَّا وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةً مِّنَ
 النَّاسِ يَسْقُونَ وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمُ امْرَأَتَيْنِ تَذُودَانِ قَالَ
 مَا خَطْبُكُمَا قَالَتَا لَا نَسْقِي حَتَّىٰ يُصَدِرَ الرِّعَاءُ وَأَبُونَا
 شَيْخٌ كَبِيرٌ ﴿٢٣﴾ فَسَقَى لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّىٰ إِلَى الظِّلِّ فَقَالَ
 رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ ﴿٢٤﴾ فَجَاءَتْهُ إِحْدَاهُمَا
 تَمْشِي عَلَى اسْتِحْيَاءٍ قَالَتْ إِنَّ أَبِي يَدْعُوكَ لِيَجْزِيَكَ
 أَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا فَلَمَّا جَاءَهُ وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقَصَصَ قَالَ
 لَا تَخَفْ نَجَوْتَ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٢٥﴾ قَالَتْ إِحْدَاهُمَا
 يَا أَبَتِ اسْتَجِرْهُ إِنَّ خَيْرَ مَنِ اسْتَجَرْتَ الْقَوِيُّ الْأَمِينُ
 ﴿٢٦﴾ قَالَ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ بِمَا نُنَادِي بِكَ مِنْ بَيْنِنا أَوْ نَكُونَ
 مِنَ الْكٰفِرِينَ تَأْجُرْنِي ثُمَّ لِي حِجَابٌ فَأَنْتَ مُنَادٍ عِندِي وَمَا
 أُرِيدُ أَنْ أَسْأَلَكَ عَلَيْهِ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ
 الصَّادِقِينَ ﴿٢٧﴾ قَالَ ذَلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ أَيَّمَا الْأَجْلَيْنِ
 فَضَيْتُ فَلَا عُدْوَانَ عَلَيَّ وَاللَّهُ عَلَىٰ مَا نَقُولُ وَكِيلٌ ﴿٢٨﴾

﴿وَلَمَّا تَوَجَّهَ تِلْقَاءَ مَدْيَنَ﴾ له کاتیکدا به ره و شاری مه دیهن ده روشت ﴿قَالَ عَسَىٰ رَبِّي أَن يَهْدِيَنِي﴾ و وتی
 ئومید ده کهم بهر وره دگارم ریتمونیم بکات ﴿سَوَاءَ السَّبِيلِ﴾ بؤرینگای راست و حقه ﴿وَلَمَّا
 وَرَدْنَا مَدْيَنَ﴾ و کاتی گه یشته سهر ئاوه کهی مه دیهن ﴿وَجَدَعَلِيَّهَ﴾ بینی له سهر ئه و ئاوه ﴿أُتِيَ
 مِنَ الْأَنْبِاسِ يَسْفُوتَ﴾ کومه لیک له خه لکی (ئاژله و مالات) ئاوه ده دن ﴿وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمُ امْرَأَتَيْنِ﴾
 وه له نزیک ئه و (خه لک) انه وه دوو ئا فره تی بینی ﴿تَدُودَانَ﴾ بهر گری ده کهن له ئاژله که بیان (له وهی
 بیته سهر ئاوه که) ﴿قَالَ مَا خَطْبُكُمَا﴾ (مووسا) و وتی ئیوه مه به سستان چی یه؟ (ناهیلن ئاژله که تان
 ئا و بخوات) ﴿قَالَاتَا لَأَنسِقِيَ﴾ و وتیان ئیمه (ئاژله که مان) ئا و ناده یمن ﴿حَتَّىٰ يُصَدِّرَ الرَّعَاءَ﴾ هه تا
 شوانه کان (ئاژله که نیان له سهر ئاوه که) نه گه رینه وه ﴿وَأَبُونَا شَيْخٌ كَبِيرٌ﴾ وه با و کمان پیر نیکی
 گه وره و به ته مه نه ﴿فَسَقَىٰ لَهُمَا﴾ نه مجا (مووسا) مه ره کانی بؤ ئاودان ﴿ثُمَّ تَوَلَّىٰ إِلَى الظِّلِّ﴾ له پاشان
 (مووسا) چو بؤ ژیر سیبه ریک ﴿فَقَالَ رَبِّ﴾ جا و وتی ئه ی بهر وره دگارم ﴿إِنِّي لِمَا أُنزِلَتْ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ﴾
 به راستی من هه ژارم (پنویستم هه یه) به هه ر خیر و پوزیه ک بؤم بنبری ﴿فَجَاءَتْهُ إِحْدَاهُمَا﴾ نه مجا
 یه کیک له دوو کچه که هات بؤ لای مووسا ﴿تَمَشَّىٰ عَلَىٰ أَسْتَحِيَاءَ﴾ به شهر مه وه ده روشت له ریتگادا
 ﴿قَالَاتَا إِنِّي نِيدِعُوكَ﴾ و وتی به راستی با و کم (شوعه یب) بانگت ده کات ﴿لِيَجْزِيَكَ أَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا﴾
 بؤ ئه وه ی پاداشتی ئه وه ت بداته وه که مه ره کانت بؤ ئیمه ئاودا (مووسا ش له گه لی روشت)
 ﴿فَلَمَّا جَاءَهُ وَوَقَّصَ عَلَيْهِ الْقِصَصَ﴾ نه مجا کاتی مووسا هات بؤ لای (با و کی کچه که) و به سهر هاته که ی بؤ
 گیر ایه وه ﴿قَالَ لَا تَحْزَنْ﴾ (شوعه یب علیه السلام) و وتی مه ترسه ﴿بِحُجْرَتٍ مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ رزگارت
 بووه له و گه له سته مکاره ﴿قَالَتَا إِحْدَاهُمَا تَبَّتْ أَسْتَحِيَةٌ﴾ یه کی له دوو (کچه به با و کی) و وت ئه ی
 باوه گیان به کری ی بگره (بؤ شوانی) ﴿إِنَّ خَيْرَ مَنْ أَسْتَجْرْتَ﴾ چونکه به راستی چا کترین که سه که
 به کری بی بگری ﴿الْقَوِيُّ الْأَمِينُ﴾ به هیز و نه مینه (دهس و داوین پاکه) ﴿قَالَ إِنِّي أُرِيدُ﴾ (شوعه یب)
 و وتی به راستی من ده مه وی ﴿أَنْ أُنْكِحَكَ إِحْدَى ابْنَتَيْ هَٰتَيْنِ﴾ که یه کیک له م دوو کچه م له تو ماره کهم
 ﴿عَلَىٰ أَنْ تَأْجُرَنِي ثَمَنِي حِجَابٍ﴾ به و مه رجه ی هه شت سال ره نجبه ریم بؤ بکه یث ﴿فَإِنْ أَمَمْتَ عَشْرًا﴾
 نه مجا نه گه ر ده سالت ته و او کرد ﴿فَمَنْ عِنْدَكَ﴾ ئه وه له (پیاو ته ی) خو ته وه یه ﴿وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَسْأَلَكَ﴾
 و من نامه وی قورسی بکه م له سهر ت ﴿سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ﴾ نه گه ر خوا بیه وی بیگو مان ده مینی
 ﴿مَنْ أَضَلِّ لِحَدِيثٍ﴾ له پیا و چا کان ده بم ﴿قَالَ ذَلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ﴾ (مووسا) و وتی ئه وه ی و وت
 پیم (بریار بیت) له نیوان من و تودا ﴿أَيُّمَا الْأَجَلَيْنِ قَضَيْتُ﴾ هه ر کام له و دوو ماوه (یا ۱۰ سال) یه م
 ته و او کرد ﴿فَلَا عُدْوَانَ عَلَيَّ﴾ نابی سته مم لی بگری ﴿وَاللَّهُ عَلَىٰ مَا نَقُولُ وَكِيلٌ﴾ وه خوا له سهر ئه وه ی
 که ده یلینن شایه ت و چاودیره ﴿

* فَلَمَّا قَضَىٰ مُوسَى الْأَجَلَ وَسَارَ بِأَهْلِهِ آنَسَ مِنْ جَانِبِ
 الطُّورِ نَارًا قَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَّعَلِّي آتِيكُمْ
 مِنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ جَذْوَةٍ مِنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ
 ﴿٢٩﴾ فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ مِنْ شَاطِئِ الْوَادِ الْأَيْمَنِ فِي الْبُقْعَةِ
 الْمُبْرَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ أَنْ يَمْوَسَىٰ إِنِّي أَنَا اللَّهُ رَبُّ
 الْعَالَمِينَ ﴿٣٠﴾ وَأَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَلَمَّا رَءَاهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا
 جَانٌّ وَلَّى مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ يَمْوَسَىٰ أَقْبَلْ وَلَا تَخَفْ
 إِنَّكَ مِنَ الْآمِنِينَ ﴿٣١﴾ أَسْلَكَ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخَرُّجَ
 بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ وَأَضْمَمَ إِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ
 فَذَانِكَ بُرْهَانٍ مِنْ رَبِّكَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ إِنَّهُمْ
 كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٣٢﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا
 فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ ﴿٣٣﴾ وَأَخِي هَارُونُ هُوَ أَفْصَحُ مِنِّي لِسَانًا
 فَأَرْسَلْهُ مَعِيَ رِدْءًا يُصَدِّقُنِي إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَدِّبُونَ ﴿٣٤﴾
 قَالَ سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِأَخِيكَ وَنَجْعَلُ لَكُمَا سُلْطَانًا فَلَا
 يَصِلُونَ إِلَيْكُمَا بِآيَاتِنَا أَنْتُمْ وَمَنْ اتَّبَعَكُمَا الْغَالِبُونَ ﴿٣٥﴾

﴿فَلَمَّا قَضَىٰ مُوسَىٰ الْأَجَلَ ﴿١﴾ ثُمَّ جَاءَ كَاتِبَكَ مُوسَىٰ مَا وَهَىٰ شِوَانِي بِهِ كَيْ تَهْوَا وَكَرَدَ ﴿٢﴾ وَسَارَ بِأَهْلِيهِ ﴿٣﴾
 له گه‌ل خیزانه که‌ی به‌شهو و پ‌وشتن (له مه‌دیه‌نه‌وه بو میصر) ﴿عَائِشَ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ نَارًا ﴿٤﴾ له دوره‌وه لای
 راستی کیوی طور ناگرو وروناکی یه‌کی بینی ﴿قَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا ﴿٥﴾ (موسا) ووتی به‌خیزانه که‌ی تیوه
 (لیره‌دا) بمیننه‌وه ﴿إِنِّي أَنَسْتُ نَارًا ﴿٦﴾ به‌راستی من ناگریکم به‌دی کرد (بینی) ﴿عَلَيْهَا تَبِكُمْ مِمَّا جَاءَ بِرِ ﴿٧﴾
 به‌لکو هه‌والیکی (رینگاتان) بو بیتم لای ئه‌و (ئاگره) ﴿وَأَجْزَلُ وَأَقْرَبُ مِنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ﴿٨﴾
 یان چلو سکیکی ناگرتان بو بیتم به‌لکو خوتانی بی گهرم که‌نه‌وه ﴿فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ ﴿٩﴾ ئه‌مجا کاتی
 هاته‌نزیکی ئه‌و (ئاگره) بانگی لی کرا ﴿مِنْ سَطْحِ الْأَوَادِ الْأَيْمَنِ ﴿١٠﴾ له‌که‌ناری لای راستی شیوه‌که‌وه ﴿فِي
 الْبُقْعَةِ الْمُبْرَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ ﴿١١﴾ له‌و پارچه‌زه‌وی یه‌به‌فه‌رو پیروزه‌ی نزیک دره‌خته‌که‌وه ﴿أَن يَكُونَ ﴿١٢﴾
 (بانگی لی کرا) که‌ئهی موسا ﴿إِنِّي أَنَا اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿١٣﴾ به‌راستی من خوابه‌کم به‌روهردگاری
 جیهانیانم ﴿وَأَن أَلْقِي عَصَاكَ ﴿١٤﴾ (وه بانگی کرا) که‌گوچانه‌که‌ت فریده ﴿فَلَمَّا رَأَاهَا تَهَيَّرُكَأَنَّهُ جَانٌّ ﴿١٥﴾
 ئه‌مجا کاتی موسا ئه‌و (گوچانه‌ی بینی وه‌ک تیره‌مارده‌جولنی به‌په‌له ﴿وَأَنَّ مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ ﴿١٦﴾ پشتی
 تی کرد و راپیکرد و نه‌گه‌رایه‌وه‌سه‌ری ﴿يَكْمُوسَىٰ أَقْبَلَ وَلَا تَخَفْ ﴿١٧﴾ (خواه‌فه‌رموی) ئهی موسا وهره
 پیش و مه‌ترسه ﴿إِنَّكَ مِنَ الْأَمِينِينَ ﴿١٨﴾ به‌راستی تو له‌و که‌سه‌انه‌ی بی باک و بی ترسن ﴿أَسْأَلُكَ بِذَلِكَ فِي
 جَيْبِكَ ﴿١٩﴾ ده‌ستت بخهره‌ناو باخهل (و زیر بالت) ﴿تَخْرُجُ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سَوَاءٍ ﴿٢٠﴾ (کاتی ده‌ری دینی) دینه
 ده‌روه به‌سپیتی و تیشک ده‌داته‌وه بی ئه‌وه‌ی به‌له‌کی و نه‌خوشی بیت ﴿وَأَضْمُمُ إِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ ﴿٢١﴾
 ده‌ستت بلکینه به‌خوته‌وه (و بیخهره‌سه‌ردلت) بو (نه‌هیشنی) ترس و بیم ﴿فَلَمَّا نَكَحَ الرَّهْطَانَ مِنْ رَبِّكَ ﴿٢٢﴾
 ئا ئه‌م دووانه (گوچانه‌که‌ت و ده‌ستت) دوو موعجیزه‌ن له‌لایه‌ن به‌روهردگارته‌وه ﴿إِلَىٰ فِرْعَوْنَ ﴿٢٣﴾
 وَمَلَأِيَّهُ ﴿٢٤﴾ (نیرراوه) بو فیرعه‌ون و دارو ده‌سته‌که‌ی ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٢٥﴾ به‌راستی ئه‌وانه
 کومه‌لیکی له‌سنوور ده‌رچوون ﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا ﴿٢٦﴾ (موسا) ووتی ئهی به‌روهردگارم
 بیگومان من یه‌کیکم له‌وان کوشتووه ﴿فَأَخَافُ أَن يَقْتُلُونِ ﴿٢٧﴾ له‌به‌ر ئه‌وه‌ده‌ترسم که‌بم کوژن (له‌جیاتی
 ئه‌و کوزراوه) ﴿وَأَخِي هَارُونُ هُوَ أَفْضَلُ مِنِّي لِسَانًا ﴿٢٨﴾ وه‌هاروونی برام له‌من زمانی باراوتره ﴿فَأَرْسَلُهُ
 مَعِيَ رِدْءًا يُصَدِّقُنِي ﴿٢٩﴾ جا ئه‌وم له‌گه‌لدا بنیره‌پشتیوانم بیت ووته‌کانم به‌سه‌لمینی ﴿إِنِّي أَخَافُ أَن يُكَلِّمُونِ ﴿٣٠﴾
 به‌راستی من ده‌ترسم که‌به‌دروژنم دابنن (باوهرم بی نه‌هینن) ﴿قَالَ سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِأَخِيكَ ﴿٣١﴾ (خوا)
 فه‌رموی بیگومان ئیمه‌به‌براکه‌ت تو به‌هیزت ده‌که‌بین ﴿وَنَجْعَلُ لَكَ سُلْطَانًا ﴿٣٢﴾ وه‌ده‌سه‌لایتیک
 به‌هه‌ردووکتان ده‌ده‌ین ﴿فَلَا يَصِلُونَ إِلَيْكَ بِأَيِّتِنَا ﴿٣٣﴾ ئه‌وسا به‌هوی ئایه‌ته‌کانی ئیمه‌وه‌ده‌ستیان
 به‌ئیوه‌ناگات ﴿أَنشَأُوا مِنْ آتْبَعُكُمَا الْعَالَمُونَ ﴿٣٤﴾ ته‌نها ئیوه‌(موسا و هاروون) و ئه‌وه‌ی شویتتان ده‌که‌وی

سه‌رده‌که‌وون ﴿٣٥﴾

فَلَمَّا جَاءَهُمْ مُوسَى بِآيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا سِحْرٌ
 مُّفْتَرَىٰ وَمَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأُولَىٰ ﴿٣٦﴾
 وَقَالَ مُوسَىٰ رَبِّي أَعْلَمُ بِمَنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ مِنْ عِنْدِهِ وَمَنْ
 تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿٣٧﴾
 وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ
 غَيْرِي فَأَوْقِدْ لِي يَهْمَنُ عَلَى الطَّيْنِ فَأَجْعَلْ لِي صَرْحًا لَعَلِّي
 أَطَّلِعُ إِلَىٰ إِلَهِ مُوسَىٰ وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٣٨﴾
 وَأَسْتَكَرَّ بَرَهُ وَجُنُودَهُ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَظَنُّوا
 أَنَّهُمْ إِلَيْنَا لَا يُرْجَعُونَ ﴿٣٩﴾ فَأَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ
 فِي الْيَمِّ فَأَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ﴿٤٠﴾
 وَجَعَلْنَاهُمْ آيَةً يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ
 لَا يُنصَرُونَ ﴿٤١﴾ وَاتَّبَعْنَاهُمْ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً
 وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ هُمْ مِنَ الْمَقْبُوحِينَ ﴿٤٢﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا
 مُوسَىٰ الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِ مَا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْأُولَىٰ
 بَصَائِرَ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٤٣﴾

﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ مُوسَى بِآيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ﴾ ئەمجا کاتیک که موسا موعجیزه پروونه کانی ئیمه ی بۆ هیتان
 ﴿قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّفْتَرَى﴾ ئەوان ووتیان ئەمه (تۆ هیناوته موسا) ته نهنا جادوویه کی دهست هه له بته
 ﴿وَمَا سَجَعْنَا بِهِمْ ذَاتِ آبَائِنَا الْأُولَى﴾ ئیمه ئەمه مان نه بیستوو له باوو باپیره پیشوه کانمان ﴿۱۶﴾
 ﴿وَقَالَ مُوسَى رَبِّیْ أَغْلَمُ﴾ موسا ووتی په روهرد گارم زاناتره ﴿يَمَنْ جَاءَهُ بِالْهُدَىٰ مِنْ عِنْدِهِ﴾ بهو که سه ی
 که پرینموونی لای ئەوه وه هیناوه ﴿وَمَنْ تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ﴾ وه (زاناتره) بهو که سه ی سه رنجام
 ودوا پرۆزی چاکی ده بیته ﴿إِنَّهُ لَا يَفْلِحُ الظَّالِمُونَ﴾ به پرستی ئەو (خوا) سه مکاران رزگار ناکات ﴿۱۷﴾
 ﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ إِنِّي الْمَلَأُ﴾ فیرعهون ووتی: ئەهی کار به دهست وده سه لاتداران ﴿مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ﴾
 غیری ﴿وا نازانم جگه له خووم هیچ په رستراو نیکی تر تان هه بی﴾ ﴿فَأَوْقَدْنِي يَهْتَكُنْ عَلَى الطِّينِ﴾ جا
 (بۆ زیاتر دلنیا بوون) ئەهی هامان کوره ی ئاگر تاوده و خستی سوره وه کراوی لی دروست بکه بۆم
 ﴿فَأَجْعَلْ لِي صِرْحًا﴾ ئەمجا (له وخشته) کۆشکیکی به رزم بۆ دروست بکه ﴿أَلَعَلِّي أَطَّلِعُ إِلَىٰ إِلَهِ مُوسَى﴾
 (به گالته وه ووتی) به لکو سه یری خوا که ی موسا بکه م و بیسنم ﴿وَأِنِّي لَأَظُنُّهُ مِنَ الْكَاذِبِينَ﴾
 و به پرستی وا ده زانم ئەو (موسا) له درۆز نانه ﴿۱۸﴾ ﴿وَأَسْتَكَرَّ هُوَ وَجُودُهُ﴾ ئەو (فیرعهون) و له شکرو
 سه ربازه کانی خویمان به زل زانی ﴿فِي الْأَرْضِ يَغْيِرُ الْحَقَّ﴾ له وولات و زهوی (میصر) دا به ناره وا
 ﴿وَأَظُنُّ أَنَّهُمُ الْبِئْسَ الْأَشْرَاطُ﴾ وه گومانیان ابوو که زیندوو ناکرینه وه ناگه پرینرینه وه بۆ لای ئیمه ﴿۱۹﴾
 ﴿فَأَخَذْنَاهُ وَجُودَهُ فَنَبَذْنَاهُ فِي الْيَمِّ﴾ جا تۆ له مان له ئەو (فیرعهون) و له شکرو سه ربازه کانی سه ندو
 تورمان دانه ناو ده رای سوره وه ﴿فَأَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ﴾ ئەمجا سه رنج بده (ئهی
 موحه ممه د) سه ره نه نجامی سه مکاران چۆن بوو ﴿۲۰﴾ ﴿وَجَعَلْنَاهُمْ آيَةً يَدْعُونَ إِلَى التَّارِ﴾
 ئەوانمان کرده پیشه وایانیک که (خه لک) بانگ ده که ن بۆ ئاگری دۆزه خ ﴿وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾
 لای نصرون ﴿وه له پرۆزی دوا بيشدا یارمه تی نادرین ﴿۲۱﴾ ﴿وَأَتَّبَعْنَاهُمْ فِي هَذَا الدُّنْيَا لَعْنَةً﴾ لهم
 دونیا به دا نه فرینمان نارد به دوا یان دا ﴿وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ هُمْ مِنَ الْمَقْبُوحِينَ﴾ وه له پرۆزی قیامه تیشدا
 ئەوانه له بیزراو و دور خراوه کانن ﴿۲۲﴾ ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ﴾ سویند به خوا بیگومان ته وراتمان
 به خشی به موسا ﴿مِنْ بَعْدِ مَا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْأُولَى﴾ له پاش ئەوه ی خه لکی چه رخه پیشوه کانمان
 له ناو بر د ﴿بَصَائِرَ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةً﴾ تا به رچاو روونی و پرینموونی و ره حمه ت بی بۆ خه لکی
 ﴿لَعْنَاهُمْ يَدْعُرُونَ﴾ بۆ ئەوه ی ئەو خه لکه بیری که نه وه و نامۆزگاری وه رگرن ﴿۲۳﴾

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْغَرْبِيِّ إِذْ قَضَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ الْأَمْرَ وَمَا كُنْتَ
 مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٤٤﴾ وَلَكِنَّا أَنشَأْنَا قُرُونًا فَتَطَاوَلَ عَلَيْهِمُ
 الْعُمُرُ وَمَا كُنْتَ ثَاوِيًا فِي أَهْلِ مَدْيَنَ تَتْلُو عَلَيْهِمْ
 آيَاتِنَا وَلَكِنَّا مُرْسِلِينَ ﴿٤٥﴾ وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ
 الطُّورِ إِذْ نَادَيْنَا وَلَكِن رَّحِمَةً مِّن رَّبِّكَ لِتُنذِرَ قَوْمًا
 مَّا أَتَاهُمْ مِّن نَّذِيرٍ مِّن قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٤٦﴾
 وَلَوْلَا أَن تُصِيبَهُم مُّصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ فَيَقُولُوا
 رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ وَنَكُونَ
 مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٧﴾ فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا
 لَوْلَا أُوتِيَ مِثْلَ مَا أُوتِيَ مُوسَىٰ أَوْ لَمْ يَكْفُرُوا بِمَا أُوتِيَ
 مُوسَىٰ مِنْ قَبْلُ قَالُوا سِحْرَانِ تَظَاهَرَا وَقَالُوا إِنَّا بِكُلِّ كَيْفُورٍ
 ﴿٤٨﴾ قُلْ فَاتُوا بِكِتَابٍ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ هُوَ أَهْدَىٰ مِنْهُمَا أَتَّبِعُهُ
 إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٩﴾ فَإِن لَّمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ
 أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوَاهُ بِغَيْرِ
 هُدًى مِّنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٠﴾

* وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٥١﴾ الَّذِينَ
 آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِهِ هُمْ بِهِ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾ وَإِذَا يُتْلَى
 عَلَيْهِمْ قَالُوا آمَنَّا بِهِ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهِ
 مُسْلِمِينَ ﴿٥٣﴾ أُولَئِكَ يُؤْتَوْنَ أَجْرَهُمْ مَرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا وَوَدَّعُوا
 بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿٥٤﴾ وَإِذَا سَمِعُوا
 اللَّغْوَ أَعْرَضُوا عَنْهُ وَقَالُوا لَنَّا أَعْمَلْنَا وَلَكُمْ أَعْمَلُكُمْ سَلَامٌ
 عَلَيْكُمْ لَآ نَبْتَغِي الْجَاهِلِينَ ﴿٥٥﴾ إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ
 وَلَا كِنَّ اللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿٥٦﴾
 وَقَالُوا إِن نَّبْتَغِ الْهُدَىٰ مَعَكَ نَتَّخِطُفُ مِنْ أَرْضِنَا أَوْ لَمْ
 نُمَكِّنْ لَهُمْ حَرَمًا آمِنًا يُجْبَىٰ إِلَيْهِ ثَمَرَاتُ كُلِّ شَيْءٍ رِزْقًا
 مِنْ لَدُنَّا وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٧﴾ وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ
 قَرْيَةٍ بَطَرَتْ مَعِيشَتَهَا فِتْلِكَ مَسَاكِنُهُمْ لَمْ تُسْكَنْ مِنْ
 بَعْدِهِمْ إِلَّا قَلِيلًا وَكُنَّا نَحْنُ الْوَارِثِينَ ﴿٥٨﴾ وَمَا كَانَ رَبُّكَ
 مُهْلِكَ الْقُرَىٰ حَتَّىٰ يَبْعَثَ فِي أُمِّهَارٍ سُلُوفًا لِيَتْلُوا عَلَيْهِمْ
 آيَاتِنَا وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرَىٰ إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَالِمُونَ ﴿٥٩﴾

﴿وَلَقَدْ وَصَّيْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ﴾ سویند به‌خووا (نایه‌ته‌کانی) قورئانمان به‌شوینن یه‌کدا بو ناردن ﴿لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾ تا په‌ند وهر گرن و بیرکه‌نه‌وه ﴿الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِهِ﴾ ئەو که‌سانه‌ی له‌پیشدا کتییی ئاسمانیمان پی دابوون ﴿هُم بِهِ يَوْمُوتُ﴾ ئەوانه بر وادینن به‌قورئان ﴿وَأُولَئِكَ يَلْمِزُوا آلَهُمْ﴾ وه کاتیی (قورئان) بخوینریته‌وه به‌سه‌ریان دا ﴿قَالُوا أَمْ آتَيْنَاهُ﴾ ده‌لین باوه‌رمان پی هیناوه ﴿إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنَا﴾ بیگو مان ئەم (قورئانه) راسته‌وه له‌لایه‌ن په‌روورد گارمانه‌وه هاتووه ﴿إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهِ مَسْلُوبِينَ﴾ به‌راستی ئیمه له‌پیش (هاتی) قورئان دا موسلمان بووین ﴿أُولَئِكَ يَوْمَئِذٍ أَجْرُهُمْ مَبْرُورٌ﴾ ئەوانه دوو جار پاداشتیان پی دهری ﴿بِمَا صَبَرُوا﴾ له‌به‌ر ئەوه‌ی خویمان گرت و به‌ئارام بوون ﴿وَيَذَرُونَّ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ﴾ به‌چاکه به‌رگری خراپه‌ده‌که‌ن ﴿وَمَا تَارَفْتَهُمْ يُنْفِقُونَ﴾ وه له‌و رزق و روزی یه‌ی پیمان داون ده‌به‌خشن ﴿وَإِذْ أَسْمِعُوا لِلنَّوَارِطِ صَوَاعِقَهُ﴾ وه کاتیی قسه‌ی ناپه‌سه‌ند و هیچ و پوچ بیستن پشتی تی ده‌که‌ن ﴿وَقَالُوا إِنَّا نَعْمَلُنَا وَلَكُمْ أَعْمَلُنَا﴾ وه ده‌لین (به‌نه‌فامان نه‌نجامی) کرده‌وه کانمان بو خو‌مانه‌و (نه‌نجامی) کرده‌وه‌کانی ئیوه‌ش بو خوئانه ﴿سَلَّمْنَا عَلَيْكُمْ لَآ نَتَّبِعِي الْجَاهِلِينَ﴾ سه‌لامتان لی بی ئیمه‌هاورپیه‌تی نه‌فامانمان ناوی ﴿إِنَّكَ لَأَتَّهِدِي مَنْ أَحْبَبْتَ﴾ به‌راستی (ئی موحه‌مه‌د ﷺ) تو ناتوانی ئەو که‌سه‌ی خوشت بوئی رینمونی بکه‌یت ﴿وَلَا يَكُنَّ اللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾ به‌لام خوا ههر که‌سی بوئی هیدایه‌تی دهدات ﴿وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ﴾ و ئەو (خوایه) زاناره به‌وانه‌ی رینمونی وهر گرن ﴿وَقَالُوا إِن تَتَّبِعِ الْهُدَى مَعَنَا﴾ وه (بی باوه‌ران) ده‌لین ئە‌گه‌ر ئیمه شوینی رینمونی (ئه‌و ئایینه) بکه‌وین که به‌تویه ﴿نُحْطَفُ مِنْ أَرْضِنَا﴾ ده‌فریندریین له‌خاک و وولاتماندا (وده‌رده‌کریین و مال و سامانمان به‌تالانی دهریت) ﴿أَوْلَوْ لَمْ يَكُنْ لَهُمْ حَرَمَاءُ آمَنَّا﴾ (جا‌خوای گه‌وره وه‌لامیان دده‌تانه‌وه دده‌فه‌رمویت) ئایا ئیمه ئەوانمان جیگیر نه‌کردوه له‌شاریکی پر ئەمن وئاسایشی (وه‌ک شاری مه‌ککه که‌هه‌موو کوشت و بر و خراپه‌کاریه‌کی تیدا قه‌ده‌غه و حه‌رام‌کراوه) ﴿يُجِبِي إِلَيْهِ تَمَرَاتُ كُلِّ شَيْءٍ﴾ کۆده‌کریته‌وه وه‌ده‌بری بوئەوی (شاری مه‌ککه) هه‌موو جوړه به‌روبوومیگ ﴿رِزْقًا مِّنْ لَّدُنَّا﴾ به‌روزی دان له‌لایه‌ن ئیمه‌وه ﴿وَلَا يَكُنْ أَكْرَهُمْ لِأَيْعَابُونَ﴾ به‌لام زوربه‌یان نازانن و تیی ناگه‌ن ﴿وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِ﴾ وه (خه‌لکی) زور شار و دیهاتمان له‌ناو برد ﴿بَطَرَتْ مَعِيشَتَهُمْ﴾ له‌به‌ر خو‌شگوزانیان یاخی بوون (و سوپاسی چاکه‌کانی خوایان نه‌کرد) ﴿فَتَنَّاكَ مَسَدًا كُنْهُمُ﴾ جا ئەوه جیی و شوینته‌کانیانه (ویران کراوه) ﴿لَمْ تُسْكَنْ مِنْ بَعْدِهِمْ إِلَّا قَلِيلًا﴾ له‌پاش (تیا چوونی) ئەوان بو ماوه‌یه‌کی که‌م نه‌بی (له‌لایه‌ن رپوارانه‌وه) که‌سی تیا نیشته‌جی نه‌بووه ﴿وَكُنَّا نَحْنُ الْوَارِثِينَ﴾ وه ئیمه بووینه میرانگریان ﴿وَمَا كَانَتْ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَى﴾ وه په‌روورد گارت هیچ شار و گوندیکی ویران نه‌کردوه ﴿حَتَّىٰ يَبْعَثَ فِئْهُمُ رِجَالًا مُّسَلِّمِينَ﴾ هه‌تا له‌شاره گه‌وره که‌یاندا پیغه‌مه‌بریکی نه‌نارد بیست ﴿يَسْأَلُوا عَلَيْهِمْ أَن يَبْتَأَنَّ﴾ که‌ نایه‌ته‌کانی ئیمه‌یان به‌سه‌ردا بخوینریته‌وه ﴿وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرَى﴾ وه ئیمه ویران که‌ری هیچ گوند و شارینک نه‌بووین ﴿إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَالِمُونَ﴾ مه‌گه‌ر کاتیی خه‌لکه‌کی سته‌مکار بووین ﴿

وَمَا أُوتِيتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمَتَّعُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا وَمَا عِنْدَ
 اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٥﴾ أَفَمَنْ وَعَدْنَاهُ وَعَدًّا حَسَنًا
 فَهُوَ لَقِيهِ كَمَنْ مَتَّعْنَاهُ مَتَّعَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ثُمَّ هُوَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
 مِنَ الْمُحْضَرِينَ ﴿٦٦﴾ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَاءِيَ
 الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٦٧﴾ قَالَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ رَبَّنَا
 هَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَغْوَيْنَا أَغْوَيْنَاهُمْ كَمَا غَوَيْنَا تَبَرَّأْنَا إِلَيْكَ
 مَا كَانُوا إِلَّا يَانَعِبُدُونَ ﴿٦٨﴾ وَقِيلَ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ فَدَعَوْهُمْ
 فَامْتَسَجَبُوا لَهُمْ وَرَأَوُا الْعَذَابَ لَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا يَهْتَدُونَ
 ﴿٦٩﴾ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمُ الْمُرْسَلِينَ ﴿٧٠﴾
 فَعَمِيَّتْ عَلَيْهِمُ الْأَنْبَاءُ يَوْمَئِذٍ فَهُمْ لَا يَتَسَاءَلُونَ ﴿٧١﴾ فَأَمَّا
 مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَغَسَّيْنَا أَنْ يَكُونَ مِنَ الْمُفْلِحِينَ
 ﴿٧٢﴾ وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ مَا كَانَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ سُبْحَانَ
 اللَّهِ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٧٣﴾ وَرَبُّكَ يَعْلَمُ مَا تُكِنُّ
 صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٤﴾ وَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ
 الْحَمْدُ فِي الْأُولَى وَالْآخِرَةِ وَلَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٧٥﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ الِئِلَّ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ
 الْقِيَامَةِ مَنْ إِيَّاهُ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُم بِضِيَاءٍ أَفَلَا تَسْمَعُونَ
 ﴿٧١﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَرْمَدًا إِلَى
 يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ إِيَّاهُ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُم بِلَيْلٍ تَسْكُنُونَ
 فِيهَا أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٧٢﴾ وَمِنْ رَحْمَتِهِ جَعَلَ لَكُمُ الِئِلَّ
 وَالنَّهَارَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَعَلَّامٌ لِمَا
 تَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَاءِي الَّذِينَ
 كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٧٤﴾ وَنَزَعْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا فَقُلْنَا
 هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ فَعَلِمُوا أَنَّ الْحَقَّ لِلَّهِ وَضَلَّ عَنْهُمْ
 مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٧٥﴾ * إِنْ قَدَرُونَ كَانَ مِنْ قَوْمِ مُوسَى
 فَبَغَى عَلَيْهِمْ وَآتَيْنَاهُ مِنَ الْكُنُوزِ مَا إِنَّ مَفَاتِحَهُ وَلَتَوَّأ
 بِالْعُصْبَةِ أُولَى الْقُوَّةِ إِذْ قَالَ لَهُ وَقَوْمُهُ لَا تَفْرَحُوا بِاللَّهِ
 لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ ﴿٧٦﴾ وَابْتَغِ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ
 وَلَا تَنْسَ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَأَحْسِنْ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ
 وَلَا تَبْغِ الْفَسَادَ فِي الْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ﴿٧٧﴾

﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ﴾ (ئەوی موحه‌مه‌د ﷺ بییان) بلی‌ی هه‌والم بده‌نی ﴿إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ الِئِلَّهَ سَرْمَدًا﴾
 ئە‌گەر خوا‌ شه‌وتان بو‌ درێژ بکاته‌وه (هه‌ر شه‌و‌بیت) ﴿إِلَّيَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ تا‌ رۆژی قیامه‌ت ﴿مَنْ إِلَهَ عِزِّ
 اللَّهِ﴾ چ‌ به‌رستراوی‌کی تر جگه‌ له‌ خوا ﴿يَأْتِيكُم بِضِيَاءً﴾ ر‌ووناکی (رۆژ) تان بو‌ دینی ﴿أَفَلَا تَسْمَعُونَ﴾
 ده‌ی ئایا ئیوه‌ نابستن ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ﴾ (بییان) بلی‌ی پیم‌ بلین ﴿إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ الِئِلَّهَ سَرْمَدًا﴾
 ئە‌گەر خوا‌ رۆژ بکاته‌ هه‌میشه‌یی بو‌تان ﴿إِلَّيَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ تا‌ رۆژی قیامه‌ت ﴿مَنْ إِلَهَ عِزِّ اللَّهِ﴾ کئییه
 به‌رستراوی‌ تر بیجگه‌ له‌ خوا ﴿يَأْتِيكُم بِئِلَّيْلٍ تَسْكُوتُ فِيهَا﴾ که‌ شه‌وتان بو‌ دینی ئارامی تیا بگرن
 ﴿أَفَلَا تَصْبُرُونَ﴾ ده‌ی ئایا ئیوه‌ نابینن ﴿وَمِنْ رَحْمَتِهِ جَعَلَ لَكُمُ الِئِلَّهَ وَاللَّهَارَ﴾ له‌ به‌زه‌یی ئە‌و
 (خوا‌یه) که‌ شه‌و‌ رۆژی بو‌ دروست کردون ﴿لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ﴾ بو‌ ئە‌وه‌ ئارام بگرن
 له‌ (شه‌و) دا‌و بو‌ ئە‌وه‌ بگه‌رین به‌‌دوای رۆزی و به‌هه‌ری خوا‌دا (له‌‌رۆژدا) ﴿وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾
 وه‌ بو‌ ئە‌وه‌ی سو‌پاسی خوا‌ بکه‌ن (له‌سه‌ر ئە‌و ن‌عیمه‌ تانه‌ی) ﴿وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ﴾ وه‌ رۆژی‌ که‌ (خوا‌)
 بانگیان ده‌ کات ئە‌مجا (بییان) ده‌فه‌رموی ﴿إِنَّ شُرَكَاءِي الِئِلَّهِ﴾ له‌ کوی‌ن ها‌و به‌شه‌کانی من ئە‌وانه‌ی
 ﴿كُنتُمْ تَرَعُمُونَ﴾ که‌ ئیوه‌ به‌ ها‌و به‌شی متان داده‌نان ﴿وَنَزَعْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا﴾ وه‌ له‌ نا‌و هه‌مو‌و
 ئوممه‌ تیک‌دا‌ شایه‌ تیک‌ ده‌هینن ﴿فَقُلْنَا هَاؤُلَاءِ شُرَكَاءُكُمْ﴾ ئە‌مجا (به‌بت به‌رستان) ده‌لین به‌لگه‌ تان بینن
 ﴿فَعَلِمُوا أَنَّ الْحَقَّ لِلَّهِ﴾ ئە‌وسا ده‌زانن بیگومان هه‌ق و راستی تابه‌تی خوا‌یه ﴿وَضَلَّ عَنْهُمْ مَأْكَلُوا
 يَفْتَرُونَ﴾ ئە‌وه‌ی به‌‌درو‌ هه‌لیان به‌ستبو‌و (کردبو‌ویان به‌به‌رسترا‌و جگه‌ له‌ خوا‌) لییان گوم‌ ده‌بی
 ﴿إِنْ قَرُونَ كَانَ مِنْ قَوْمِ مُوسَى﴾ بیگومان قاروون له‌ گه‌له‌ که‌ی مو‌سا بو‌و (جو‌وله‌ که‌ بو‌و) ﴿فَبَدَّ
 عَلَيْهِ﴾ به‌لام ده‌ست درێژی و سته‌می ل‌ی ده‌کردن ﴿وَأَتَيْنَاهُ مِنَ الِئِلَّهِ نُورًا﴾ ئە‌وه‌نده‌مان گه‌نج
 (ئالتون و زیو‌و) پ‌یدا بو‌و ﴿مَا إِنْ مَفَاحُهُ﴾ که‌ بیگومان (هه‌لگرتنی) ک‌لیله‌کانی (ئە‌و گه‌نج و قاسانه‌)
 ﴿لَتَنُورًا يَالْعَصْبَةَ اُولَى الْقُوَّةِ﴾ به‌زه‌حمه‌ت هه‌لده‌ گ‌یرا بو‌ کۆمه‌لیکی به‌هیز ﴿إِذْ قَالَ لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ﴾ کاتی
 (ئیماندارانی) گه‌له‌ که‌ی بییان ووت دل‌خۆش مه‌به‌ (به‌و سامانه‌) ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ﴾ بیگومان
 خوا‌ ئە‌و که‌سه‌انه‌ی خۆش ناوی‌ دل‌خۆشن (و له‌خۆبایی بوون به‌سه‌روه‌ت و سامانه‌وه‌) ﴿وَأَبْنَعْ
 فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ﴾ وه‌ له‌و (گه‌نج و سامان)‌ه‌ی خوا‌ بی‌ی داوی ئە‌و دونیای بی‌ی به‌ده‌س بی‌نه
 ﴿وَلَا تَسْرَ صَبِيحِكَ مِنَ الدُّنْيَا﴾ وه‌ به‌شی خۆ‌یشت له‌م دونیایه‌ له‌بیر نه‌چی ﴿وَأَحْسِنْ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ﴾
 وه‌ چاکه‌ بکه‌ (له‌ گه‌ل‌ خه‌لک‌دا) هه‌ر چۆنی‌ خوا‌ چاکه‌ی له‌ گه‌ل‌ تو‌دا کردووه‌ ﴿وَلَا تَبْغِ الْفَسَادَ فِي الِأَرْضِ﴾
 وه‌ له‌سه‌ر زه‌وی دا‌ به‌شوین خراپه‌دا مه‌ گه‌ری ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ﴾ به‌راستی خوا‌ خراپه‌کارانی
 خۆش ناو‌یت ﴿٧٧﴾

قَالَ إِنَّمَا أُوتِيَتْهُ وَعَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي ۗ أَوَلَمْ يَعْلَم أَنَّ اللَّهَ قَدْ أَهْلَكَ
 مِنْ قَبْلِهِ ۖ مِنْ الْقُرُونِ مَنْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً وَأَكْثَرُ جَمْعًا
 وَلَا يُسْئَلُ عَنْ ذُنُوبِهِمُ الْمُجْرِمُونَ ﴿٧٨﴾ فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِ
 فِي زِينَتِهِ ۖ قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا يَا لَيْتَ لَنَا
 مِثْلَ مَا أُوتِيَ قَدْرُونَ ۗ إِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ﴿٧٩﴾ وَقَالَ الَّذِينَ
 أُوتُوا الْعِلْمَ وَيَدَّكُم تَوَابُ اللَّهِ خَيْرٌ لِّمَنْ ءَامَنَ وَعَمِلَ
 صَالِحًا وَلَا يُلَقَّهَا إِلَّا الصَّابِرُونَ ﴿٨٠﴾ فَخَسَفْنَا بِهِ
 وَبِدَارِهِ الْأَرْضَ فَمَا كَانَ لَهُ مِنْ فِئَةٍ يَنْصُرُونَهُ وَمِنْ دُونَ
 اللَّهِ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُنتَصِرِينَ ﴿٨١﴾ وَأَصْبَحَ الَّذِينَ تَمَنَّوْا
 مَكَانَهُ بِأَلْمَسِ يَقُولُونَ وَيَكَانَ اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ
 يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۖ وَيَقْدِرُ لَوْ لَا أَن مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا لَخَسَفَ بِنَا
 وَيَكَانَهُ لَا يَفْلِحُ الْكَافِرُونَ ﴿٨٢﴾ تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعَاهَا
 لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فِسَادًا ۗ وَالْعِقَابُ لِلْمُتَّقِينَ
 ﴿٨٣﴾ مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِّنْهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا
 يُجْزَى الَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٨٤﴾

﴿قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي﴾ (قاروون) ووتی بیگومان ئەم سامانەم پێندراوە بەهۆی زانیاری بەکەوہ
 کە ھەمە ﴿أَوَلَمْ يَعْلَم أَنَّ اللَّهَ﴾ ئایا (قاروون) نەیزانیوہ کە بەراستی خوا ﴿قَدْ أَهْلَكَ مِن قَبْلِهِ مِنَ الْقُرُونِ﴾
 لەچەر خەکانی پێش ئەمدا لەناوی بردووہ ﴿مَنْ هُوَ أَشَدُّ مِمَّنْ هُوَ قُوَّةً وَأَكْبَرُ جَمْعًا﴾ کەسانی وا کە لەو
 (قاروون) بەھێزتر بوون کۆر و کۆمەلەشیان لەو زۆر تر بووہ ﴿وَلَا يُسْئَلُ عَنْ دُونِهِمُ الْمَجْرُمُونَ﴾
 (کاتیئک سزای خوا ھات) پرسیار ناکری لەتاوانەکانی ئەم تاوانبارانہ ﴿فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِ فِي زِينَتِهِ﴾
 ئەمجا (قاروون) بەخۆ رازاندنەوہ ھاتەدەر بۆ ناو گەلە کەمی ﴿قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا﴾ ئەوانە
 زینانی دنیایان دەویست ووتیان ﴿يَلْبِيتَ لَنَا مِثْلَ مَا أُوتِيَ قُرُونٌ﴾ ئای خۆزگە ئەوہ نەدی بەقاروون دراوہ
 ئیمەش بمان بوایہ ﴿إِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ﴾ بەراستی ئەو (قاروون) خاوەنی بەش و بەختیکی گەورەہ
 ﴿وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ﴾ بەلام ئەو کەسانە (باوہردار بوون) و زانستیان پێ درابوو ووتیان
 ﴿وَيَلْبِغُو قَوْلَ اللَّهِ خَيْرٌ﴾ ھاوار بۆ ئیوہ پاداشتی خوا (لەرۆژی دوایدا) لەوہ چاکترہ ﴿لَمَن آتَىٰ وَعَجَلَ
 صَٰلِحًا﴾ بۆ ئەو کەسانە (بروایان ھیناوەو کردوہی چاکیان کردوہ) ﴿وَلَا يُلْمَهُمْ إِلَّا الظَّٰلِمُونَ﴾
 وە کەس ئەو (ووتە زانیانە) وەرناگری جگە لەخۆراگران ﴿فَخَسَفْنَا بِهٖ وَبِءَادِرِ الْأَرْضِ﴾ ئەمجا
 ئەو (قاروون) و کۆشکە کەیمان برد بەناخی زەوی دا ﴿فَمَا كَانَ لَهُ مِن فَعٰلٍ يَبْصُرُ مِنْهُ مِن دُونِ اللَّهِ﴾ ھێچ
 دەستەہ کیشی نەبوو لەبەرانبەری (سزای) خوادا یارمەتی بدات ﴿وَمَا كَانَ مِنَ الْمُتَصَرِّينَ﴾ وە لەو
 کەسانەش نەبوو بتوانی خۆی رزگار بکات ﴿وَأَصْحَابُ الَّذِينَ تَمَوَّكُنَا لَهُمْ آيَاتٌ﴾ وە ئەوانە دینی
 ئاوتیان دەخواست لەشوین و پلەئەو (قاروون) دابن وایان لی ھات ﴿يَقُولُونَ وَيَكُنَّا اللَّهُ﴾ دەیان
 ووت وای وادیارہ خوا ﴿يَسْطُرُ الرَّزْقَ لِمَن يَشَاءُ مِن عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ﴾ رۆزی زۆر دەکات بۆ ھەر کەس خۆی
 بیھوی لە بەندەکانی کەمیش دەکاتوہ (بۆ ھەر کەس خۆی بیھوی) ﴿لَوْلَا أَن مِّنَ اللَّهِ عَلِيًّا﴾ ئەگەر خوا
 منەتی نەکردایە بەسەرمان دا ﴿لَخَسَفَ بِتٰٓءَا﴾ ئیمەشی دەبرد بەناخی زەوی دا ﴿وَيُكَانَ لَا يَفْلِحُ الْكٰفِرُونَ﴾
 ئای لەم بەسەرھاتە سەر سوڕ ھینەرہ، بیگومان رزگار نابن ئەوانە شوکرانہ بژیری چاکە (خواین
 (کافرن) ﴿تِلْكَ آيَاتُ الْآخِرَةِ الَّتِي جَعَلْنَا لِلَّذِينَ﴾ ئەو مالی دوا رۆژہ (بەھەشت) دەیدەن بەو کەسانە
 ﴿لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فِسَادًا﴾ نەبەرزئ و خۆ بەزل زانی یان دەوێت لەزەوی دا نەدەست درئزی
 و خرابەکاری ﴿وَالْعِزَّةُ لِلْمُتَّقِينَ﴾ وە سەرئەنجامی چاک بۆ خۆپاریزانہ ﴿مَن جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ
 مِّمَّهَا﴾ ھەر کەس کارئکی چاک بکات ئەوہ (پاداشتی) چاکتر لەوہی بۆ ھەہیہ ﴿وَمَن جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ﴾
 ھەر کەسئیش خرابە بکات ﴿فَلَا يُجْزَى الَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ﴾ ئەوہ تۆلە ناسەرنئ لەوانە خرابەکانیان
 کردوہ ﴿إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ تەنھا بە ئەندازەئ ئەو کردووانە نەبیت کە کردووانہ ﴿﴾

إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَادُّكَ إِلَىٰ مَعَادٍ قُلْ رَبِّي
 أَعْلَمُ مَنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ وَمَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٨٥﴾ وَمَا كُنْتَ
 تَرْجُو أَنْ يُلْقَىٰ إِلَيْكَ الْكِتَابُ إِلَّا رَحْمَةً مِّنْ رَبِّكَ فَلَا
 تَكُونَنَّ ظَهِيرًا لِلْكَافِرِينَ ﴿٨٦﴾ وَلَا يَصُدُّكَ عَنْ آيَاتِ
 اللَّهِ بَعْدَ إِذْ أَنْزَلَتْ إِلَيْكَ وَأَدْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ
 الْمُشْرِكِينَ ﴿٨٧﴾ وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
 كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٨﴾

سورة العنكبوت

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

١ أَحْسِبَ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا آمَنَّا وَهُمْ
 لَا يُفْتَنُونَ ﴿١﴾ وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ
 صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكٰذِبِينَ ﴿٢﴾ أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ
 السَّيِّئَاتِ أَنْ يَسْبِقُونَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٣﴾ مَنْ كَانَ يَرْجُوا
 لِقَاءَ اللَّهِ فَإِنَّ أَجَلَ اللَّهِ لَآتٍ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٤﴾ وَمَنْ
 جَاهَدَ فَإِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ إِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿٥﴾

﴿إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ﴾ بیگومان نهو (خوابه‌ی) که قورئانی بو تو ناردووه (پنویست کردووه) ﴿لَرَأُذُكَ إِلَىٰ مَعَادٍ﴾ ده‌تگیتریتسه‌وه بو مه‌ککه ﴿فَلَرَبِّيَ أَغْلَمُ مِنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌ده ﴿بَلَىٰ﴾ به‌روه‌ردگارم زاناتره به‌و که‌سه‌ی ری‌نمونونی (ثایینی راستی) هیناوه ﴿وَمَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ وه به‌و که‌سه‌ی له‌گومرایی یه‌کی روون و ناشکرادایه ﴿۵۵﴾ ﴿وَمَا كُنْتَ تَرْجُو﴾ وه تو ﴿ئهِیَ مَوْحَمَةٌ﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌ده ﴿بَلَىٰ﴾ به‌هیوا نه‌بوویت ﴿أَنْ يُلْقَىٰ إِلَيْكَ الْكِتَابُ﴾ که‌ئهم (قورئانه) ت بو‌بئیردری ﴿إِلَّا رَحْمَةً مِن رَّبِّكَ﴾ به‌لام ره‌حمه‌تیک بوو له‌لایه‌ن به‌روه‌ردگاته‌وه (بو‌ت نیردرا) ﴿فَلَا تَكُونَنَّ ظَهِيرًا لِلْكَافِرِينَ﴾ که‌واته‌هر گیز مه‌به‌به‌پشتیوان بو‌بی بروایان ﴿۵۶﴾ ﴿وَلَا يَصُدُّكَ عَنْ آيَاتِ اللَّهِ﴾ وه با (بی بروایان) به‌رگریت نه‌که‌ن له‌(که‌یاندنی) ثایه‌ته‌کانی خوا ﴿بَعْدَ إِذْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ﴾ دوا ئه‌وه‌ی دابه‌زینسراوه بو‌ت ﴿وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ﴾ بانگی (خه‌لک) بکه بو‌لای به‌روه‌ردگارت ﴿وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُسْرِكِينَ﴾ وه له‌هاو‌به‌ش دانهران مه‌به ﴿۵۷﴾ ﴿وَلَا تَدْرُغْ مَعَ اللَّهِ الْهَاءَ الْآخَرَ﴾ وه له‌گه‌ل‌خوادا هیچ په‌رستراوئیکی تر مه‌په‌رسته ﴿إِلَّا إِلَهَ الْأَهْوَىٰ﴾ هیچ په‌رستراوئیکی راست وبه‌هق نی به‌جگه له‌خوا ﴿كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ﴾ هه‌موو شتیک له‌ناو ده‌چی جگه له‌رووی پیروزی نه‌و نه‌بیت (له‌م ثایه‌ته‌پیروزه‌دا جیگیگر کردنی سیفه‌تی (وجه - روو) بو‌خوای گه‌وره‌هاتووه، به‌لام به‌شویه‌ک که‌شایسته‌ی گه‌وره‌ی وت‌ه‌واوی زاتی خوا بیت، به‌بی هیچ لیچواندن ولیکنده‌وه‌یه‌ک، بروامان بیته‌تی وچونیه‌تیه‌که‌ی نازانین) ﴿لَهُ الْكُورُومُ وَاللَّيْلُ نَجُوعٌ﴾ بریارو حوکم تابه‌تی خوابه‌و ته‌نبا بو‌لای ئه‌ویش ده‌گه‌رینرینه‌وه ﴿۵۸﴾

سوره‌تی ﴿الْعنكبوت﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوا‌ی به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿الْعَنكبوت﴾ به‌(ئه‌لیف، لام، میم) ده‌خوئیریتسه‌وه خوا زاناتره به‌مانا‌که‌ی بو‌زانیاری زیاتر سه‌یری سه‌ره‌تای سوره‌تی (البقرة) بکه ﴿۱﴾ ﴿أَحْسِبُ النَّاسَ أَنْ يُلَازِمُوا﴾ نایا خه‌لک وا ده‌زنان که‌وازیان لی ده‌هینری ﴿أَنْ يَقُولُوا آمَنَّا﴾ ئه‌گه‌ر بلین بروامان هیناوه ﴿وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ﴾ ئبیر ئه‌وان تا‌قی نا‌کرینه‌وه ﴿۲﴾ ﴿وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ سوئند به‌خوا بیگومان که‌سانی پیش ئه‌وانمان تا‌قی کرده‌وه (ئه‌مانیش تا‌قی ده‌که‌ینه‌وه) ﴿فَلْيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا﴾ ئه‌مجا بیگومان خوا ئه‌و که‌سه‌انه‌ی راستیان کرد دیاری ده‌کات ﴿وَلْيَعْلَمَنَّ الْكٰذِبِينَ﴾ دروزه‌کانیش دیاری ده‌کات (ده‌ناسرین) ﴿۳﴾ ﴿أَمْ حَسِبُ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ﴾ یا ئه‌وانه‌ی خرابه‌کان ده‌که‌ن وایان زانیووه ﴿أَنْ يَسْفُحُوا﴾ که‌له ده‌ستمان ده‌رده‌چن ﴿سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ﴾ زور خرابه‌ی ئه‌و بریاره‌ی ده‌یده‌ن ﴿۴﴾ ﴿مَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ اللَّهِ﴾ ههر که‌س ئومیدی وایه بگات به‌دیداری خوا (با به‌ندایه‌تی خوا بکات) ﴿فَإِنَّ أَجَلَ اللَّهِ لَآتٍ﴾ چونکه به‌راستی کاتی دیاری کراوی خوا ههر دیت ﴿وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ وه ته‌نبا خوابه‌ی بیسه‌ری زانو ئا‌گادار ﴿۵﴾ ﴿وَمَنْ جَاهَدَ فَإِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ﴾ وه ههر که‌س جهاد بکاو تی بکوشی ئه‌وه ته‌نبا بو‌خوی تی ده‌کوشی ﴿إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ عَنِ الْعٰلَمِينَ﴾ به‌راستی خوا له‌هه‌موو جیهانیان بی‌نیاز و ده‌وله‌مهنده ﴿۶﴾

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ
 وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَحْسَنَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٧﴾ وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ
 بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا وَإِنْ جَاهَدَاكَ لِتُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ
 فَلَا تُطِعْهُمَا إِلَىٰ مَرْجِعِكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨﴾
 وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ
 ﴿٩﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ ءَامَنَّا بِاللَّهِ فَإِذَا أُوذِيَ فِي اللَّهِ جَعَلَ
 فِتْنَةَ النَّاسِ كَعَذَابِ اللَّهِ وَلَئِن جَاءَ نَصْرٌ مِّن رَّبِّكَ لَيَقُولَنَّ
 إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ أَوْ لَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِمَا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ
 ﴿١٠﴾ وَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْمُنَافِقِينَ
 ﴿١١﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّبِعُوا سَبِيلَنَا
 وَلْنَحْمِلْ خَطَايَاكُمْ وَمَا هُمْ بِحَكَمِيلِينَ مِنْ خَطَايَاهُمْ مِّن
 شَيْءٍ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١٢﴾ وَلَيَحْمِلُنَّ أَثْقَالَهُمْ وَأَثْقَالًا مَّعَ
 أَثْقَالِهِمْ وَلَيَسْئَلُنَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَمَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ
 ﴿١٣﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَلَبِثَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ
 إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١٤﴾

﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وہ ٹہ وانہی باوہریان ہیناوهو کردہوہ چاکہ کانیان کردوہہ ﴿لَنْ نُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ﴾ بیگومان خرابہ کانیان دہسپرنہوہ لییان ﴿وَلَنْ نُجْزِيََنَّهُمْ أَحْسَنَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ بہباشتر لہوہی کہ کردویانہ پاداشتیان دہدہینہوہ ﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا﴾ وہ فرمانمان داوہ بہئادہمی کہ چاکہ لہ گہل دایک و باوکی دا بکات ﴿وَإِن جَاهِدَاكَ لِتُشْرِكَ بِي﴾ وہ ٹہ گہر (دایک و باوکت) ہہولیان لہ گہل دای بو ٹہوہی کہ ہاوبہشیم بو بریار بدہی ﴿مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ﴾ کہ ہیچ زانیاریہکت نی بہ دہربارہی ﴿فَلَا تُطِعْهُمَا﴾ ٹہوہ بہ گوئیان مہ کہ ﴿إِلَّا مَرَجِعُكُمْ﴾ تہنہا بو لای منہ گہرانہوہتان (لہدوا روژدا) ﴿فَأَنْتُمْ كَرِيمَاتٌ كَثِيرَةٌ تَعْمَلُونَ﴾ ٹہوسا ہہوالتان دہدہمی بہو کردہوانہی دہتانکرد ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وہ ٹہوہ کہسانہی باوہریان ہیناوهوہ کردہوہی چاکہیان کردوہہ ﴿لَنْ نُدْخِلَنَّكَ فِي الصَّالِحِينَ﴾ بیگومان دہیان خہینہ ریزی پیاو چاکانہوہ ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ﴾ ہہندی لہخہلکی دہلین باوہرمان بہخوا ہیناوه ﴿فَإِذَا أُوذِيَ فِي اللَّهِ﴾ ٹہمجا کاتی سزا بدری لہپیناوی خوادا (لہلایہن کافرانہوہ) ﴿جَعَلَ فِتْنَةَ النَّاسِ كَعَذَابِ اللَّهِ﴾ نازارو سزای خہلکی وہکو نازارو سزای خوا دادہنی ﴿وَلَيْنَ جَاءَ تَضَرُّعًا مِنْ رَبِّكَ﴾ وہ ٹہ گہر لہلایہن پہروہردگار تہوہ سہر کہوتنیک بیت ﴿يَقُولُونَ﴾ إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ﴾ دلنباہہ ٹہوانہ دہلین بیگومان ٹیمہ لہ گہل ٹیوہدا بووین ﴿أَوْلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ﴾ ٹایا خوا زاناو ٹاگادار تر نیہ ﴿بِمَا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ﴾ بہوہی لہدل و دہرونی ہہموو کہس دایہ ﴿وَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ سویند بی خوا چاک دہزانی ٹہوانہی باوہریان ہیناوه کین ﴿وَلَيَعْلَمَنَّ الْمُنْفِقِينَ﴾ وہچاک دہزانی دووروانیش کین ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾ ٹہوانہی بن بروباوون ووتیان بہوانہی ٹیمان دار بوون ﴿أَتَعْبُرُوا سَبِيلَنَا﴾ شوین رینگا و ریبازی ٹیمہ بکہون ﴿وَلَنْ نُحْمِلَ حَطِيئَتَكُمْ﴾ و تاوانہ کانتان بہ ٹہستوی ٹیمہ ﴿وَمَا هُمْ بِحَمِيلِينَ﴾ من حطيتهم من شیء ﴿ٹہوانہ (بی بروایان) ہیچٹیک لہتاوان و گونہی ٹہوان (باوہرداران) ہہلناگرن ﴿إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ﴾ بہراستی ٹہوانہ دروزن ﴿وَلَيَحْمِلُنَّ أَثْقَالَهُمْ﴾ سویند بہخوا (ببیاوہران) باری گرانی (کوفرو تاوانی) خوئیان ہہلدہگرن ﴿وَأَثْقَالَ مَعَ أَثْقَالِهِمْ﴾ وہباری گرانی (خہلکانی) تریش لہ گہل باری گرانی خوئیان دا (ہہلدہگرن) ﴿وَلَيْسَ لَن يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ وہ بہراستی لہروژی قیامت دا پرساریان لی دہکری ﴿عَمَّا كَانُوا يَفْرُوتُ﴾ لہو درو و دہلہسانہی لہدونیا دا ہہلیان دہبہست ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَى قَوْمِهِ﴾ سویند بہخوا نوو حمان نارد بو لای گہلہ کہی (بہ پیغہمبہری) ﴿فَلَيْتَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا﴾ ٹہمجا ٹہویش مایہوہ لہناویان دا ٹوسد و پہنجا سال (ہہزار سال پہنجا کہم) ﴿فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ﴾ لہٹاکامدا لافاو و زریان لہناوی بردن لہکاتیکدا ٹہوان ستمکار بوون ﴿

فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَصْحَابَ السَّفِينَةِ وَجَعَلْنَاهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ
﴿١٥﴾ وَإِبْرَاهِيمَ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ ذَلِكُمْ
خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٦﴾ إِنَّمَا تَعْبُدُونَ مِنْ
دُونِ اللَّهِ أَشْثَانًا وَتَخْلُقُونَ إِفْكًا إِنَّ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ
دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ لَكُمْ رِزْقًا فَابْتَغُوا عِنْدَ اللَّهِ الرِّزْقَ
وَاعْبُدُوهُ وَاشْكُرُوا لَهُ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿١٧﴾ وَإِنْ تُكَذِّبُوا
فَقَدْ كَذَّبَ أُمَمٌ مِّنْ قَبْلِكُمْ وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ
الْمُبِينُ ﴿١٨﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ يُبْدِئُ اللَّهُ الْخَلْقَ ثُمَّ
يُعِيدُهُ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿١٩﴾ قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ
فَأَنْظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللَّهُ يُنشِئُ النَّشْأَةَ الْآخِرَةَ
إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٠﴾ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيَرْحَمُ
مَنْ يَشَاءُ وَإِلَيْهِ تُقْلَبُونَ ﴿٢١﴾ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي
الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ
وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٢٢﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَلِقَائِهِ
أُولَئِكَ يَسْأَوْنَ مِنْ رَّحْمَتِي وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٣﴾

﴿فَأَيُّهَا وَاصْحَبِ السَّفِينَةِ﴾ ئەمجا ئەو (نوح) و کەسانیک لە کەشتییە کەدا بوون پزگاران کردن
 ﴿وَجَعَلْنَاهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ﴾ وە ئەو (کەشتی یە) مان کرد بە نیشایە کە بۆ جیهانیان ﴿وَإِبْرَاهِيمَ إِذْ قَالَ
 لِقَوْمِهِ﴾ وە (ئەو موحمەد ﷺ) باسی ئیبراھیم بکە کاتی بە گەلە کە ی ووت ﴿اعْبُدُوا اللَّهَ وَأَنْتُمْ
 خَوَافِيهِمْ يَخْشَوْنَ كُنُوزَهُمْ يَخْشَوْنَ كُنُوزَهُمْ يَخْشَوْنَ كُنُوزَهُمْ﴾ ئەو چاکترە بۆ ئیوہ ئە گەر
 ئیوہ بزانی ﴿إِنَّمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا﴾ بە راستی ئیوہ لە جیاتی خوا بتانیک دە پەرستن
 ﴿وَتَخْلُقُونَ أَفْكَارًا﴾ وە ئیوہ درۆیە کی گەورە هەل دە بەستن ﴿إِنَّ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ بە راستی
 ئەوانە ی کە ئیوہ دەیان پەرستن بیجگە لە خوا ﴿لَا يَمْلِكُونَ لَكُمْ رِزْقًا﴾ ناتوانن رزق و پزوی ئیوہ
 بدەن ﴿فَاتَّبِعُوا عِنْدَ اللَّهِ الزُّرْقَ﴾ کە واتە داوای رزق و پزوی لە خوا بکەن ﴿وَأَعْبُدُوهُ وَأَشْكُرُوا لَهُ﴾
 وە ئەو پەرستن و هەر سوپاسی ئەویش بکە ﴿إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ تەنھا بۆ لای ئەو دە گەر پترنە وە
 (لە قیامەتدا) ﴿وَإِنْ تُكَذِّبُوا﴾ وە ئە گەر ئیوہ باوەر نە هیتن ﴿فَقَدْ كَذَّبَ أُمَمٌ مِّنْ قَبْلِكُمْ﴾ ئەوە
 ئوممەتانی پیش ئیوہش باوەر یان (بە پیغەمبەرە کانیان) نە هیتا ﴿وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ﴾
 وە پیغەمبەر تەنھا راکە یاندى ئاشکرا و روونی لە سەرە ﴿أَوْ لِيُرَوَّا﴾ ئایا ئەوانە سەر نجان نە داوە
 ﴿كَيْفَ يُبْدِئُ اللَّهُ الْخَلْقَ﴾ کە چۆن خوا دروستکراوان بە دی دە هیتت ﴿ثُمَّ يُعِيدُهُ﴾ لە پاش
 (نە مان) دە یهینتتە وە ﴿إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ بیگومان ئەو (زیندوو کردنە وە) بۆ خوا ئاسانە ﴿
 قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ﴾ (ئەو موحمەد ﷺ) بلی برون بگەر پین بە زەوی دا ﴿فَأَنْظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ﴾
 و سەر نج بدەن کە چۆن دروستکراو کانی لە سەرە تاو بە دی هیتا وە ﴿رُؤِيَ الْبَشَرُ الْأَلْوَنُ﴾ لە پاشان
 هەر خوا بە دی هیتانی دوا پزۆریش بە دی دینی ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ بە راستی خوا بە توانایە
 بە سەر هەموو شتیکدا ﴿يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ﴾ (خوا) سزای هەر کە سیک دە دات کە بیەوی ﴿وَيَرْحَمُ
 مَنْ يَشَاءُ﴾ وە پەرەمیش دە کات بە هەر کە سی کە بیەوی ﴿وَإِلَيْهِ تُقْلَبُونَ﴾ وە تەنھا بۆ لای خوا
 دە گەر پترنە وە ﴿وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ﴾ وە ئیوہ ناتوانن لە دەست خوا دەر بازین ﴿فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي
 السَّمَاءِ﴾ نە لە زەوی دا و نە لە ئاسماندا ﴿وَمَا كُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ وە بۆ ئیوہ نی یە جگە لە خوا ﴿مِن
 وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ﴾ هیچ دۆست و یارمەتی دەر نیک ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَلِقَائِهِ﴾ وە ئەوانە ی کە
 بە نیشانە کانی خواو دیداری باوەر یان نی یە ﴿أُولَئِكَ يَسْأَلُ مِنْ رَحْمَتِي﴾ ئائەوانە لە بە زەبی من (خوا)
 نائومید دە بن ﴿وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ وە ئەوانە سزای بە سۆ و سەختیان بۆ هەیه ﴿

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا اقْتُلُوهُ أَوْ حَرِّقُوهُ
فَأَنْجَاهُ اللَّهُ مِنَ النَّارِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ
﴿٢٤﴾ وَقَالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُمْ مِّن دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا مَّوَدَّةَ بَيْنِكُمْ
فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُ بَعْضُكُم
بِبَعْضٍ وَيَلْعَنُ بَعْضُكُم بَعْضًا وَمَأْوَاكُمُ النَّارُ
وَمَا لَكُم مِّن نَّاصِرِينَ ﴿٢٥﴾ * فَأَمَّن لَّهُ لُوطٌ وَقَالَ
إِنِّي مُهَاجِرٌ إِلَى رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٦﴾
وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ
الْنُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ وَآتَيْنَاهُ أَجْرَهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ
فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٢٧﴾ وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ
إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ
مِّنَ الْعَالَمِينَ ﴿٢٨﴾ أَيَّنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ وَتَقَاطِعُونَ
السَّبِيلَ وَتَأْتُونَ فِي نَادِيكُمُ الْمُنْكَرَ فَمَا كَانَ جَوَابَ
قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا اتَّيْنَا بِعَذَابِ اللَّهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ
الصَّادِقِينَ ﴿٢٩﴾ قَالَ رَبِّ أَنْصُرْنِي عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِينَ ﴿٣٠﴾

﴿فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا﴾ * ئەمجا وه لآمی گه له که‌ی ئەو (ئیی‌راهییم) تهنه‌ها ئەوه بوو که وه وتیان
 ﴿أَقْتُلُوهُ أَوْ حَرِّقُوهُ﴾ * (ئیی‌راهییم) بکوژن یا بیسوتینن ﴿فَأَجَبَهُ اللَّهُ مِنَ النَّارِ﴾ * خواش ئەوی پزگار
 کرد له و ئاگره ﴿إِن فِي ذَلِكَ﴾ * بینگومان لهو (پزگار کردنی ئیی‌راهییم) دا ﴿لَا يَلَيْكُ لِقَوْمِ نُومُوتٍ﴾ * چهند
 نیشانه و به‌لگه هه‌یه بو که سانی باوهر ده‌هینن ﴿وَقَالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا﴾ * وه (ئیی‌راهییم)
 ووتی بینگومان ئەوه‌ی ئیوه هه‌ئان بژاردوو له جیاتی خوا بتانیکن ﴿مَوَدَّةَ بَيْنِكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ *
 له‌به‌ر خو‌شه‌ویستی نیوانتان له‌ژیانی دونیا (ده‌یانپه‌رستن) ﴿ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُ بَعْضُكُم بِبَعْضٍ﴾ *
 له‌پاشان له‌پوژی دوایی دا هه‌ندیکتان بیزاری دهره‌به‌رن له‌هه‌ندیکی ترتان (دان نانین به‌یه‌کتی دا)
 ﴿وَيَلْعَنُ بَعْضُكُم بَعْضًا﴾ * وه نه‌فرین له‌یه‌کتی ده‌که‌ن ﴿وَمَا أَوْلَاكُمْ النَّارُ﴾ * جیگاشتان ئاگری
 دوزخه ﴿وَمَا لَكُمْ مِّنْ نَّصِيرِينَ﴾ * وه هه‌یج یارمه‌تی دهریکیشان نی به ﴿فَقَامَنَّ لَهُ لُوطٌ﴾ *
 ئەمجا لووط باوهری بهو (ئیی‌راهییم) هینا ﴿وَقَالَ إِنِّي مُهَاجِرٌ إِلَى رَيْثٍ﴾ * وه (ئیی‌راهییم) ووتی بینگومان
 من کوچ ده‌که‌م بو لای په‌روه‌ردگارم (له‌بابله‌وه بو شام) ﴿إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ * به‌راستی
 تهنه‌ها ئەو زالی به‌ده‌سه‌لانی کار دروسته ﴿وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ﴾ * وه به‌خشیمان به ئەو
 (ئیی‌راهییم) ئیسحاق (ی کوری) و یه‌عقوب (ی کوره‌زای) ﴿وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ﴾ *
 وه پیغه‌مبه‌ریتی و کتیبمان پریردا له‌نه‌وه‌کانی (ئیی‌راهییم) دا ﴿وَرَأَيْتَهُ أَجْرُهُ فِي الدُّنْيَا﴾ * وه له‌دونیا دا
 پاداشتمان دایه‌وه ﴿وَاللَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ﴾ * وه به‌راستی ئەو له‌پوژی دوایشدا له‌پیاو چاکانه
 ﴿وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ﴾ * (باسی) لووطیش بکه کانی به‌گه‌له‌که‌ی ووت ﴿إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ﴾ *
 بینگومان ئیوه کاریکی ناشیرین و قیزه‌ون ده‌که‌ن (که نیربازیه) ﴿مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِّنَ الْعَالَمِينَ﴾ *
 له‌جه‌هاندا که‌س پیش ئیوه ئەو کاره‌ی نه‌کردوو ﴿أَبَيْتُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ﴾ * ئیوه نیربازی ده‌که‌ن
 ﴿وَتَقَطُّونَ السَّبِيلَ﴾ * وه پریگه‌گره‌ن (له‌پیتواران) ﴿وَتَأْتُونَ فِي نَادِيكُمُ الْمُنْكَرَ﴾ * وه له‌نادی و شوینی
 کو‌بو‌نه‌وه‌تاندا هه‌موو خراپه‌یه‌که‌ن ده‌که‌ن ﴿فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا﴾ * که‌چی وه لآمی گه‌له‌که‌ی تهنه‌ها
 ئەوه بوو که وه وتیان (به‌لووط) ﴿أَتَيْنَا بِعَذَابِ اللَّهِ﴾ * سزای خوامان بو بیننه ﴿إِنْ كُنْتُمْ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ *
 ئە‌گه‌ر تو له‌راست گویانی ﴿فَقَالَ رَبِّ انصُرْنِي﴾ * (لووط) ووتی ئەه‌ی په‌روه‌ردگارم یارمه‌تیم بده
 (وزالم بکه) ﴿عَلَى الْقَوْمِ الْمَفْسِدِينَ﴾ * به‌سه‌ر ئەو گه‌له‌ خراپه‌کاره‌دا ﴿﴾

وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَى قَالُوا إِنَّا مُهْلِكُوا
 أَهْلَ هَذِهِ الْقَرْيَةِ إِنَّا أَهْلُهَا كَانُوا ظَالِمِينَ ﴿٢١﴾
 قَالَ إِن فِيهَا لُوطًا قَالُوا لَنْ نَجِدُ فِيهَا لَنْجِيَّتَهُ
 وَأَهْلَهُ إِلَّا أُمَّرَأَةً وَكَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٢٢﴾ وَلَمَّا
 أَنْ جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِئَاءَ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا
 وَقَالُوا لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ إِنَّا مُنْجِيكَ وَأَهْلَكَ إِلَّا
 أُمَّرَأَتَكَ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٢٣﴾ إِنَّا مُنْزِلُونَ عَلَى أَهْلِ
 هَذِهِ الْقَرْيَةِ رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ
 ﴿٢٤﴾ وَلَقَدْ تَرَكْنَا مِنْهَا آيَةً بَيِّنَةً لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ
 ﴿٢٥﴾ وَإِلَى مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا فَقَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ
 وَارْجُوا الْيَوْمَ الْآخِرَ وَلَا تَعْتَوُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ
 ﴿٢٦﴾ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ
 جِثْمِينَ ﴿٢٧﴾ وَعَادَا وَثُمُودًا وَقَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ
 مِنْ مَّسَآكِنِهِمْ^ط وَزَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ
 فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَكَانُوا مُسْتَبْصِرِينَ ﴿٢٨﴾

﴿وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَىٰ﴾ وه کاتیک نیراوه کانئ ئیمه مژدهی (به خشینی ئیسماعیل) یان دا به ئیبراهیم ﴿قَالُوا إِنَّمَا هَلِكُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ﴾ ووتیان بیگومان ئیمه له ناوبه ری دانیشتوانی ئهم شارهین (سه دوم) ﴿إِنَّ أَهْلَهَا كَانُوا ظَالِمِينَ﴾ به راستی دانیشتوانه که ی سته مکار بوون ﴿قَالَ إِنَّ فِيهَا لُوطًا﴾ (ئیبراهیم) ووتی بیگومان لوط لهو (شاره) دایه ﴿قَالُوا نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَنْ فِيهَا﴾ ووتیان ئیمه چاک ده زانین کئی لیه ﴿لَسَجِئَةٌ وَأَهْلُهَا وَالْأَمْرَآتُ﴾ سویند به خوا ئیمه لوط و ئه ندامانی خیزانه که ی رزگار ده که بین جگه ژنه که ی ﴿كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ﴾ که له جیمان (تیاچووان) ده بیست ﴿وَلَمَّا أَنْ جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا﴾ کانئ نیراوه کانمان هاتن بۆ لای لوط ﴿سَوَّءَ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا﴾ بیان تیکچوو و زور دل ته نگ و نارحمت بوو ﴿وَقَالُوا لَا تَحْفَظْ وَلَا تَحْرَبْ﴾ ووتیان مه تر سه خهم مه خو (چونکه) ﴿إِنَّمَا تَجُوكَ وَأَهْلَكَ إِلَّا أَمْرَأَتَكَ﴾ بیگومان ئیمه تو و خیزانه که ت رزگار ده که بین جگه له ژنه که ت نه بیست ﴿كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ﴾ که ئه و له جیمان (تیاچووان) ده بیست ﴿إِنَّمَا مَنزُورٌ عَلَىٰ أَهْلِ هَذِهِ الْقَرْيَةِ﴾ به راستی ئیمه ده بارینین به سه ر دانیشتوانی ئهم شاره دا ﴿رَجَزَ مِنَ السَّمَاءِ﴾ سزایه که له ئاسمانه وه ﴿يَمَّا كَانُوا يَفْسُقُونَ﴾ له بهر ئه وه ی له سنوو رو فه رمانی (خوا) ده رچوون ﴿وَلَقَدْ تَرَكْنَا مِثْقَالَ عِلَّةٍ فِي الْأَرْضِ﴾ سویند به خوا بیگومان لهو شاره (ویران کراوه دا) نیشانه و په ندیکی دیارمان به جی هیشت ﴿لَقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾ بۆ گهل و کۆمه لئ که ژیرین ﴿وَالِي مَدِينَةٍ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا﴾ وه بۆ خه لکی مه دیه نیش شو عه یی براینمان (نارد) ﴿فَقَالَ يَوْمَ أَعْبُدُوا اللَّهَ﴾ ووتی ئه ی گله کهم خوا به رستن ﴿وَأَرْجُوا الْيَوْمَ الْآخِرَ﴾ و به هیواو ئومئیدی پوژی دوایی بن ﴿وَلَا تَعْتَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ﴾ وه خراپه کاری پوچوو مه بن له زه وی دا ﴿فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ﴾ به لام ئه وان باوه ریان پی نه هیتا ئه وسا بوومه له رزه به تینه که گرتی (لئی دان) ﴿فَأَصْحَابُ حُوفٍ ذَرَّاهِمَ جَبِينٍ﴾ به هوی ئه وه وه له خانوه کانئ خویندا ئه ژنویان دا دابوو مردن ﴿وَعَادًا وَثَمُودًا﴾ وه گه لی عاد و سه موودیشمان (له ناو برد) ﴿وَقَدْ تَبَيَّنَ لَكُمْ مِنْ مَسْكَانِهِمْ﴾ به راستی (ئه وله ناو بردنه) پروون بووه ته وه بۆتان له شوینه واره (ویرانه) کانیا نه وه ﴿وَرَبَّاتٍ لَهُمُ الشَّجَرُ الْأَعْمَاهُمْ﴾ شه پتان کرده وه خراپه کانیا نی بۆ رازاند بوونه وه ﴿فَصَدَّ هُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَكَانُوا مُسْتَبْصِرِينَ﴾ به هوی ئه وه وه بهر گری کردن له ریگای راست له کاتیکدا ئه وان توانای بیر کردنه وه بیان هه بوو (ژیر بوون) ﴿﴾

وَقَرُّونَ وَفِرْعَوْنَ وَهَمْلَانَ ^ط وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مُوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ
 فَأَسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانُوا سَابِقِينَ ﴿٢٩﴾
 فَكُلًّا أَخَذْنَا بِذُنُوبِهِ ^ط فَمِنْهُمْ مَن أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا
 وَمِنْهُمْ مَن أَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ وَمِنْهُمْ مَن خَسَفْنَا بِهِ
 الْأَرْضَ وَمِنْهُمْ مَن أَغْرَقْنَا وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيظْلِمَهُمْ
 وَلَٰكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٣٠﴾ مَثَلُ الَّذِينَ
 اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ كَمَثَلِ الْعَنْكَبُوتِ
 اتَّخَذَتْ بَيْتًا وَإِنَّ أَوْهَنَ الْبُيُوتِ لَبَيْتُ الْعَنْكَبُوتِ
 لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٣١﴾ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُدْعُونَ مِنْ
 دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٣٢﴾ وَتِلْكَ
 الْأَمْثَلُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ ^ط وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا الْعَالِمُونَ
 ﴿٣٣﴾ خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ إِنَّ فِي ذَلِكَ
 لَآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٣٤﴾ أَتُلُّ مَا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ
 وَأَقِمِ الصَّلَاةَ ^ط إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ
 وَالْمُنْكَرِ ^ط وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ ^ط وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ ﴿٣٥﴾

﴿وَقُرُونٌ وَفَرَعُونَ وَهَمَلٌ﴾ ههروهه‌ها قاروون و فیرعهون و هامانیشمان (له‌ناو برد) ﴿وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مُّوسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾ سویند به‌خوا به‌راستی موسا‌ها ت بو‌ناویان به‌چند موعجیزه‌یه‌که‌وه ﴿فَأَسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ﴾ به‌لام‌ئه‌وان خویمان به‌گه‌وره‌زانی له‌زه‌ویدا ﴿وَمَا كَانُوا سَاقِيْنَ﴾ نه‌شیان‌توانی له‌ده‌ستم‌ان ده‌رچن ﴿۲۱﴾ ﴿فَكَلَّمَا أَخَذْنَا بِذُنُوبِهِمْ﴾ ئه‌وسا ئیمه‌هه‌ریه‌ك له‌وانمان به‌تاوانی خوئی سزادا (له‌ناومان بردن) ﴿فَمِنْهُمْ مَنْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا﴾ جا‌هه‌ندیکیان بایه‌کی به‌هیژمان نارده‌سه‌ریان به‌ورده‌به‌رده‌وه ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ أَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ﴾ وه‌هه‌ندیکی‌تریان بپا‌هه‌ل‌شاخانیك و ده‌نگیکی‌گه‌وره‌له‌ناوی بردن ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ حَسَفْنَا بِهِ الْأَرْضَ﴾ وه‌هه‌ندیکی‌شیانمان به‌ناخی‌زه‌وی‌دا‌برده‌خواره‌وه ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ أَعْرَفْنَا﴾ وه‌هه‌ندیکی‌ترمان له‌وان له‌ده‌ریادا‌نوقم‌کرد ﴿وَمَا كَانُوا اللَّهُ لِيُظْلَمَهُمْ﴾ خوا‌سته‌می‌لی‌نه‌کردن ﴿وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾ به‌لكو‌خویمان‌سته‌میان له‌خویمان‌کرد ﴿مِثْلَ الَّذِينَ أَخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ﴾ وینه‌ی‌که‌سانی‌که‌بیجگه‌له‌خوا‌په‌رستراوانیك‌بو‌خویمان‌داده‌نین ﴿كَمِثْلِ الْعَنكِبِ الَّتِي اتَّخَذَتْ بُيُوتًا﴾ وه‌كو‌جال‌جالو‌که‌وایه‌که‌مالیکی‌(بو‌خوئی)‌ره‌خساندوه‌وه ﴿وَإِنْ أَوْهَنَ الْبُيُوتِ لَبِثَ الْعَنَكُوتُ﴾ که‌به‌راستی‌لا‌وا‌ز‌ترین‌مال‌مالی‌جال‌جالو‌که‌یه‌﴿لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾ ئه‌گه‌ر‌بزاسن ﴿۲۲﴾ ﴿إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ﴾ بیگومان‌خوا‌ده‌زانی ﴿مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ﴾ ئه‌وان‌له‌جیاتی‌خواچی‌ده‌په‌رستن‌وها‌واری‌لی‌ده‌که‌ن ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ وه‌هه‌رئو‌(خوا‌یه)‌زالی‌به‌ده‌سه‌لانی‌کار‌دروست ﴿۲۳﴾ ﴿وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ﴾ ئه‌وو‌ینه‌و‌نمو‌ونانه‌بو‌خه‌لكی‌دینینه‌وه ﴿وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا الْعَالِمُونَ﴾ ته‌نها‌زانیان‌له‌وانه‌تیده‌گه‌ن ﴿۲۴﴾ ﴿خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ﴾ خوا‌ئاسمانه‌کان‌و‌زه‌وی‌به‌حق‌و‌راستی‌دروست‌کردوه‌وه ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾ به‌راستی‌له‌وه‌دا‌به‌لگه‌هه‌یه‌بو‌بر‌واداران ﴿۲۵﴾ ﴿أَنْتَ مَا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ﴾ بیخوینه‌روه‌ئه‌و‌قورئانه‌ی‌که‌وه‌حی‌کراوه‌بو‌ت ﴿وَأَقِمِ الصَّلَاةَ﴾ وه‌نویژ‌بکه‌﴿إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ﴾ بیگومان‌نویژ‌به‌رگری‌(نویژ‌گه‌ر)‌ده‌کات‌له‌کاری‌ناشیرین‌و‌ناپه‌سه‌ند‌(خرابه) ﴿وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ﴾ وه‌زیکر‌و‌یادی‌خوا‌گه‌وره‌تره‌(له‌هه‌موو‌شتیك) ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ﴾ خواش‌ده‌زانی‌ت‌به‌هه‌ر‌کاریك‌که‌ئیوه‌ده‌یکه‌ن ﴿۲۶﴾

* وَلَا تُجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِلَّا
 الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ وَقُولُوا ءَامَنَّا بِالَّذِي أُنزِلَ إِلَيْنَا وَأُنزِلَ
 إِلَيْكُمْ وَإِلَهُنَا وَإِلَهُكُمْ وَاحِدٌ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ
 ﴿٤٦﴾ وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ فَالَّذِينَ ءَاتَيْنَاهُمْ
 الْكِتَابَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمِنْ هَؤُلَاءِ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمَا
 يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الْكَافِرُونَ ﴿٤٧﴾ وَمَا كُنْتَ تَتْلُو مِنْ
 قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخُطُّهُ بِيَمِينِكَ إِذًا لَأَرْتَابَ
 الْمُبْطِلُونَ ﴿٤٨﴾ بَلْ هُوَ آيَةٌ بَيِّنَةٌ فِي صُدُورِ الَّذِينَ
 أُوْتُوا الْعِلْمَ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الظَّالِمُونَ ﴿٤٩﴾ وَقَالُوا
 لَوْلَا أَنْزَلَ عَلَيْهِ آيَاتٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ
 وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٥٠﴾ أَوَلَمْ يَكْفِهِمْ أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ
 الْكِتَابَ يُتْلَى عَلَيْهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَرَحْمَةً وَذِكْرَى
 لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥١﴾ قُلْ كَفَى بِاللَّهِ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ
 شَهِيدًا يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا
 بِالْبَطْلِ وَكَفَرُوا بِاللَّهِ أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٥٢﴾

﴿وَلَا تُجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ﴾ دهمه‌قالی و موجدله مه‌که‌ن له‌گه‌ل‌خاوه‌نی کتیبه‌ناسمانیه‌کاندا
 ﴿إِلَّا يَأْتِيَنَّكَ مِنْ بَيْنِ يَدَيْكَ﴾ به‌جوانترین شیوه‌نه‌بیت ﴿إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ﴾ جگه‌له‌وانه‌یان‌که
 سته‌میان‌کرد (له‌ئیوه) ﴿وَقُولُوا آمَنَّا بِالَّذِي أُنزِلَ إِلَيْنَا﴾ وه‌(به‌خاوه‌ن‌کتیبه‌کان) بلین‌باوه‌رمان‌هیناوه
 به‌وه‌ی‌نیر‌دراوته‌خواره‌وه‌بوئیمه ﴿وَأَنْزِلْ إِلَيْكُمُ﴾ (به‌وه‌ش) نیر‌دراوته‌خواره‌وه‌بوئیمه
 ﴿وَالْهُنَاءَ وَاللَّهُمَّ وَجُدْ﴾ وه‌خوای‌ئیمه‌و‌خوای‌ئیوه‌یه‌کیکه ﴿وَمَنْ لَهُ مُسْلِمُونَ﴾ وه‌ئیمه‌بوئیمه
 (خوا) گه‌ردن‌که‌چین ﴿وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ﴾ هه‌روه‌ک (بیغه‌مبه‌رانی‌پیشوو) قورئانمان
 بو‌تو (ئه‌ی‌موحه‌مه‌د ﷺ) نارده‌خواره‌وه ﴿وَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ﴾ جائه‌وه‌که‌سانه‌ی‌که
 کتیبمان‌پیداون ﴿يُؤْمِنُونَ بِهِ﴾ (هه‌ندیکیان) باوه‌ر‌به‌وه (قورئانه) ده‌هینن ﴿وَمِنْ هَؤُلَاءِ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ﴾
 وه‌له‌مانه‌ش (بت‌په‌رسته‌کانی‌عه‌ره‌ب) که‌سانی‌بر‌وای‌پی‌ده‌هینینن ﴿وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الْكَافِرُونَ﴾
 ته‌نهابی‌باوه‌رانی (رؤ‌چوو) دان‌ناینن‌به‌ئایه‌ته‌کانی‌ئیمه‌دا ﴿وَمَا كُنْتُمْ تَسْأَلُونَ مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ﴾
 وه‌تو (ئه‌ی‌موحه‌مه‌د ﷺ) پیش‌ئهم (قورئانه) هیچ‌کتیبیکت‌نه‌ده‌خوینده‌وه ﴿وَلَا تَحْطُرُهُ رِيْمِينَا﴾
 وه‌به‌ده‌ستی‌راست‌نه‌توسیووہ ﴿إِذَا لَازَتْكَ الْمُبْتَلُونَ﴾ (ئه‌گه‌ر‌وابوایه) ئه‌و‌کاته‌ناراسته‌کان
 (بی‌بروایان) ده‌که‌وته‌گومانه‌وه ﴿بَلْ هُوَ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ﴾ (نه‌خیر‌وانیبه‌گومان‌ده‌به‌ن) به‌لکو‌قورئان
 نیشانه‌کانی‌ئاشکران ﴿فِي صُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ﴾ له‌دل‌و‌ده‌رونی‌که‌سانیکدا‌به‌که‌زانستیان‌بی
 دراوه (له‌لایه‌ن‌خاوه‌ه) ﴿وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الظَّالِمُونَ﴾ ته‌نیا‌سته‌مکاران‌دان‌ناینن‌به‌نیشانه‌کانی
 ئیمه‌دا ﴿وَقَالُوا لَوْلَا أَنْزِلَ عَلَيْهِ آيَاتٌ مِنْ رَبِّهِ﴾ وه‌ووتیان‌ئه‌وه‌بو‌چهند‌موعجیزه‌و‌به‌لگه‌یه‌ک
 دانابه‌زینری‌بو‌سه‌ری (موحه‌مه‌د ﷺ) له‌لایه‌ن‌په‌روه‌ر‌دگاریه‌وه ﴿قُلْ إِنَّمَا آيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ﴾ بلی
 (پیمان‌هینانه‌خواره‌وه‌ی) موعجیزه‌کان‌ته‌نیا‌له‌لایه‌ن‌خاوه‌یه ﴿وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ﴾ وه‌به‌راستی
 من‌ته‌نهابی‌ترسینه‌ریکی‌ئاشکران ﴿أُولَئِكَ فِيهِمْ﴾ ئایا‌بو‌ئه‌وان‌به‌س‌نیبه ﴿أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ
 الْكِتَابَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ عَلَيْهُمْ﴾ که‌ئیمه‌قورئانمان‌ناردوته‌خواره‌وه‌بو‌سه‌ر‌تو، ده‌خوینریته‌وه‌به‌سه‌ریاندا
 ﴿إِنَّا فِي ذَلِكَ لَرَحْمَةٌ وَذِكْرٌ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ به‌راستی‌له‌م‌قورئانه‌دا‌به‌زه‌یی‌و‌په‌ند‌و‌ئاموژگاری
 هه‌یه‌بو‌باوه‌رداران ﴿قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ﴾ بلی (پیمان) خوا‌به‌سه ﴿بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ شَهِيدًا﴾ بو‌شایه‌تی
 دان‌له‌نیاون‌من‌و‌ئیوه‌دا ﴿بَعَثْنَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ئه‌وه‌ی‌له‌ئاسمانه‌کان‌و‌زه‌ویدا‌به‌ده‌یزانی
 ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوا بِاللَّهِ﴾ وه‌که‌سانی‌که‌باوه‌ریان‌هیناوه‌به‌به‌تال‌و‌بی‌باوه‌ربوون‌به‌خوا
 ﴿أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾ ته‌نهابی‌هوانه‌ن‌زه‌ره‌رمه‌ندان ﴿﴾

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَوْلَا أَجَلٌ مُّسَمًّى لَّجَاءَهُمُ الْعَذَابُ
 وَلِيَأْتِيَنَّهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٣﴾ يَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ
 وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿٥٤﴾ يَوْمَ يَغْشَاهُمْ الْعَذَابُ
 مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ وَيَقُولُ دُقُّوهُمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ
 ﴿٥٥﴾ يِعْبَادِىَ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنِّ أَرْضِى وَسِعَةٌ فَايَسِّرْ لِي فَأَعْبُدُونِ
 ﴿٥٦﴾ كُلُّ نَفْسٍ ذَايِقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ إِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ﴿٥٧﴾ وَالَّذِينَ
 ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُبَوِّئَنَّهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ غُرًّا فَتَجْرِي
 مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ ﴿٥٨﴾ الَّذِينَ
 صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٥٩﴾ وَكَأَيِّن مِّن دَابَّةٍ لَّا تَحْمِلُ
 رِزْقَهَا اللَّهُ يَرْزُقُهَا وَإِيَّاكُمْ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦٠﴾ وَلِئِن
 سَأَلْتَهُمْ مِّنْ خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَسَخَّرِ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ
 لَيَقُولَنَّ اللَّهُ فَاَنىٰ يُوَفِّكُونَ ﴿٦١﴾ اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ مِنْ
 عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ ؕ وَإِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٦٢﴾ وَلِئِن سَأَلْتَهُمْ
 مِّن نَّزْلِ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ مَوْتِهَا
 لَيَقُولَنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٦٣﴾

﴿وَيَسْتَعِجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ﴾ به په‌له داوای (هینانی) سزات لى ده‌کهن ﴿وَلَوْلَا أَجَلٌ مُّسَمًّى لَّجَاءَهُمُ الْعَذَابُ﴾
 نه‌گهر ماوه‌ی دیاری کراو نه‌بوایه (بو سزادانی نه‌وانه) بیگومان سزاکه‌یان بو ده‌هات ﴿وَلَيَأْتِيَنَّهُمْ بَغْتَةً
 وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ وه به‌راستی له‌ناکاودا نه‌و سزایه‌یان بو دی که نه‌وان هه‌ستی بی ناکهن ﴿يَسْتَعِجِلُونَكَ
 بِالْعَذَابِ﴾ به په‌له له تو داوای (هینانی) سزاده‌کهن ﴿وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ﴾ که به‌راستی دوزه‌خ
 ده‌وری کافرانی داوه ﴿يَوْمَ يَعْشَهُمُ الْعَذَابُ﴾ له‌روژیکدا سزا دایان ده‌بوژی ﴿مِنْ قَوْعِهِمْ وَمِنْ
 تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ﴾ له‌لای سه‌ریانه‌وه وه له ژیر پیانه‌وه ﴿وَيَقُولُ دُوًّا مَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ وه (خوا) ده‌فه‌رموی:
 بچیژن توله‌ی نه‌و کرده‌وانه‌ی که له دونیادا ده‌تان کرد ﴿يَعْبَادِي الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ نه‌ی به‌نده‌کانم که
 باوه‌رتان هیناوه ﴿إِن أَرْضِي وَسِعَةٌ﴾ بیگومان زه‌وی من یان و فراوانه ﴿فَإِنِّي فَاعِدُونَ﴾ که‌واته ههر
 من به‌رستن ﴿كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ إِلَيْنَا تُرْجَعُونَ﴾ هه‌موو که‌س مردن ده‌چیژی و ده‌مری
 پاشان بو‌لای تیمه ده‌گه‌ری‌نرینه‌وه ﴿وَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وه که‌سانی که باوه‌ریان
 هیناوه و کرده‌وه چاکه‌کانیان کردوه ﴿لَنُيَوِّزَنَّهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ غُرَفًا﴾ سویند به‌خواله کوشکه به‌رزه‌کانی
 به‌هشتدا نیشته‌جیان ده‌که‌ین ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ که‌رووباره‌کان به‌ژیریناندا دین و ده‌چن
 ﴿خَالِدِينَ فِيهَا نِعْمَ أَجْرُ الْعَمَلِينَ﴾ بی برانه‌وه تیايد ده‌می‌ننه‌وه ئای چهن‌د چاکه‌پاداشتی چاکه‌کاران ﴿
 الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾ نه‌وانه‌ی دانیان به‌خویاندا گرت و ته‌نها پشتیان به‌په‌روه‌ردگاریان
 به‌ست ﴿وَكَأَيِّنْ مِنْ دَابَّةٍ لَّا تَحْمِلُ رَزْقَهَا﴾ زور گیان له‌به‌ر (زینده‌وه‌ر) هه‌یه‌ه‌روزی خوی هه‌لناگری
 و کوی ناکاته‌وه (بو داهاتو) ﴿اللَّهُ يَرْزُقُهَا وَإِيَّاكُمْ﴾ خوا‌روزی نه‌و (گیان له‌به‌رانه‌و) و تپوه‌یش ده‌دات
 ﴿وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ وه ههر نه‌وه بیسه‌ری زانا ﴿وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ سویند
 به‌خواله‌گه‌ر په‌رسیار له‌و (بی باوه‌رانه) بکه‌یت کی ئاسمانه‌کان و زه‌وی دروست کردوه
 ﴿وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ﴾ و‌روژ و مانگی رامه‌یناوه و خسته‌ویه‌تیه خزمه‌تیانه‌وه ﴿لَيَقُولَنَّ اللَّهُ فَإِنِّي يُؤْفِكُونَ﴾
 بیگومان ده‌لین خوا‌ده‌ی که‌واته چۆن (له به‌رستنی خوا) لادراون ﴿اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ مِنْ
 عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ﴾ خوا‌روزی فراوان ده‌کات بو ههر که‌س له به‌نده‌کان که‌بیه‌وی یا بو‌ی که‌م ده‌کات
 ﴿إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ بیگومان خوا‌به‌ه‌موو شتیک زانایه ﴿وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ﴾ وه نه‌گه‌ر په‌رساریان لی
 بکه‌یت ﴿مَنْ نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ کی له ئاسمانه‌وه باران ده‌بارینی ﴿فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ مَوْتِهَا﴾ ته‌مجا
 به‌و بارانه‌ه‌وی مردووی بی زیندوو ده‌کاته‌وه ﴿لَيَقُولَنَّ اللَّهُ﴾ بیگومان ده‌لین خوا ﴿قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾
 (نه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی هه‌موو سوپاس ههر بو‌خوایه ﴿بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ﴾ به‌لام زوربه‌یان

ژیریان به‌کار ناهین ﴿١٦﴾

وَمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهُوٌّ وَلَعِبٌ وَإِنَّ الدَّارَ الْآخِرَةَ لَهِيَ
 الْحَيَوَانُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٦٤﴾ فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلِكِ دَعَاوُ اللَّهِ
 مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ ﴿٦٥﴾
 لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ وَلِيَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٦٦﴾
 أَوْ لَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا مِمَّا آمَنَّا بِهِ وَيَتَخَفَتِ النَّاسُ مِنْ
 حَوْلِهِمْ أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَةِ اللَّهِ يَكْفُرُونَ ﴿٦٧﴾
 وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُ
 أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ ﴿٦٨﴾ وَالَّذِينَ جَاهَدُوا
 فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٦٩﴾

سورة الروم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَلَمْ نَكُنْ مِنْ قَبْلِهِمْ آيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُعَذِّبُونَ ﴿١﴾ عُلْبَتِ الرَّوْمِ ﴿٢﴾ فِي آدْنَى الْأَرْضِ وَهُمْ مِنْ
 بَعْدِ غَلَبِهِمْ سَيَغْلِبُونَ ﴿٣﴾ فِي بَضْعِ سِنِينَ ۗ لِلَّهِ الْأَمْرُ
 مِنْ قَبْلُ وَمِنْ بَعْدُ وَيَوْمَئِذٍ يَفْرَحُ الْمُؤْمِنُونَ ﴿٤﴾
 يَنْصُرُ اللَّهُ يَنْصُرُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٥﴾

وَعَدَّ اللَّهُ لَا يُخْلِفُ اللَّهُ وَعْدَهُ، وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ
 ﴿٦﴾ يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِّنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ
 غٰفِلُونَ ﴿٧﴾ أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي أَنفُسِهِمْ مَا خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى وَإِنَّ كَثِيرًا
 مِّنَ النَّاسِ بِلِقَائِ رَبِّهِمْ لَكٰفِرُونَ ﴿٨﴾ أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي
 الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَانُوا
 أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَأَثَارُوا الْأَرْضَ وَعَمَرُوهَا أَكْثَرَ مِمَّا
 عَمَرُوهَا وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ
 لِيَظْلِمَهُمْ وَلٰكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٩﴾ ثُمَّ كَانَ
 عَاقِبَةُ الَّذِينَ اسْتَعَاؤُ السُّوْأَىٰ أَن كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَكَانُوا
 بِهَا يَسْتَهْزِءُونَ ﴿١٠﴾ اللَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ
 ﴿١١﴾ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُبْلِسُ الْمُجْرِمُونَ ﴿١٢﴾ وَلَمْ يَكُن لَّهُمْ مِّنْ
 شُرَكَائِهِمْ شُفَعَاؤُا وَكَانُوا بِشُرَكَائِهِمْ كٰفِرِينَ
 ﴿١٣﴾ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُؤْمِدُ يُتَفَرَّقُونَ ﴿١٤﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ
 ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَهُمْ فِي رَوْضَةٍ يُحْبَرُونَ ﴿١٥﴾

وَعَدَّ اللَّهُ لَا يُخْلِفُ اللَّهُ وَعَدَّهُ ﴿١٠﴾ ئەو بە لێنی خوا به (که رۆمه‌کان سه‌ربخات) خوايش پینچه‌وانه‌ی به‌لێنی
 خوی ناکات ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به‌لام زۆربه‌ی خه‌لك نازانن ﴿يَعْمُونَ ظَهْرًا مِّنَ الْحَيَاةِ
 الدُّنْيَا﴾ ته‌نها رواله‌تی ئەم ژبانی دونیا ده‌زانن ﴿وَهُمْ عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ غَفْلُونَ﴾ به‌لام بێ ناگان له‌ رۆژی
 دوایی ﴿أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي أَنفُسِهِمْ﴾ ئایا ئەوانه‌ له‌ ده‌روونی خۆیاندا بیران نه‌کردۆته‌وه‌ ﴿مَتَّخِذَ اللَّهِ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾ که خوا ئاسمانه‌کان و زوی و ئەوه‌ی له‌ نیوانیاندا به‌ دروستی نه‌کردوه‌
 ﴿إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ به‌هه‌ق و راستی نه‌بیت، وه‌ بۆ ماوه‌یه‌کی دیاری کراو ﴿وَلَا تَكْذِبُوا مِنَ النَّاسِ﴾
 بینگومان زۆر نیک له‌ خه‌لك ﴿بَلِقَائِهِمْ لَكَفْرُونَ﴾ باوه‌ریان نیه‌ به‌ خزمه‌ت په‌روه‌ر دگاریان بگن
 (له‌ دوا‌رۆژدا) ﴿أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ﴾ ئایا ئەوان به‌سه‌ر زه‌ویدانه‌ گه‌راون ﴿فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ
 مِن قَبْلِهِمْ﴾ بۆ ئەوه‌ی بیه‌ن سه‌رئه‌نجام ئەو (گه‌لانه‌ی کافر بوون) له‌ پێش ئەمان چۆن بووه‌ ﴿كَانُوا
 أَشَدَّ مِنْهُ قُوَّةً﴾ که زۆر به‌هیزتر بوون له‌ ئەمان (له‌ خه‌لكی مه‌كکه) ﴿وَأَنظَرُوا الْأَرْضَ﴾ و زه‌ویان
 کیلا (بۆ كشت و كال) ﴿وَعَمَرُواهَا أَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوهَا﴾ و ئاوه‌دانیان كرده‌وه‌ زیاتر له‌مان ﴿وَجَاءَتْهُمْ
 رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ﴾ وه‌ بیه‌غه‌مبه‌رانیان بۆ هات به‌ موعجیزه‌ روه‌نه‌كانه‌وه‌ ﴿فَمَا كَانُوا يَنْظُرُونَ﴾
 بۆ به‌ خواسته‌می لێ نه‌كردون (که له‌ناوی بردون) ﴿وَلَكِنْ كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾ به‌لام خویان
 سه‌میان له‌ خویان كرد ﴿ثُمَّ كَانَتْ عَاقِبَةُ الَّذِينَ أَسْأَلُوا السُّوْأَى﴾ پاشان چاره‌نوسه‌ی ئەوانه‌ی كه‌تاوان
 و خراپه‌یان كرد سه‌خترین سه‌زایه‌ (كه‌دۆزه‌خه‌) ﴿أَن كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ له‌به‌ر ئەوه‌ی باورپان نه‌هینا
 به‌ ئایه‌ته‌كانی خوا ﴿وَكَانُوا بِهَا يَسْتَهْزِئُونَ﴾ وه‌میشه‌ گالته‌یان پێ ده‌كرد ﴿اللَّهُ يَبْدُؤُا الْحَقَّ﴾ خوا
 له‌سه‌ره‌تاوه‌ (ئاده‌می) دروستكرد ﴿تُرْبِعِدُّهُ﴾ وه‌ له‌ پاش (مردنیش) دروستی ده‌كات وه‌ ﴿تُرْأِيهِ تَرْجِعُونَ﴾
 پاشان بۆ لای ئەو (خوا) ده‌گه‌رینه‌وه‌ ﴿وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ﴾ وه‌ ئەو رۆژه‌ی قیامه‌ت هه‌لده‌سه‌ی
 ﴿يُبْلِسُ الْمُجْرِمُونَ﴾ تاوانباران غه‌مبار و ناوهمید ده‌بن ﴿وَلَوْ يَكُن لَّهُمْ مِّن شُرَكَائِهِمْ شُفَعَاءُ﴾ بینگومان له‌
 ناو په‌رستراوه‌كانیاندا تهاكارانیک نیه‌ بۆ ئەوان ﴿وَكَانُوا بِشُرَكَائِهِمْ كَافِرِينَ﴾ و ئەوان بێ باوه‌ر
 ده‌بن به‌ په‌رستراوه‌كانیان (که‌كردبوونیان به‌ هاوبه‌شی خوا) ﴿وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ﴾ ئەو رۆژه‌ی
 كه‌ قیامه‌ت هه‌لده‌سه‌ی ﴿يَوْمَ يَذِبَفَرُّونَ﴾ (خه‌لك) له‌و رۆژدا جیاده‌بنه‌وه‌ له‌یه‌كه‌تر ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ
 ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ ئەمجا كه‌سانێ كه‌باوه‌ریان هیناوه‌و كرده‌وه‌ چاكه‌كانیان كرده‌وه‌ ﴿فَهُمْ فِي
 رَوْضَةٍ يُحْبَرُونَ﴾ ئەوان له‌ به‌هه‌شتدا دلخۆش ده‌كرین ﴿١١﴾

وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ
 فَأُولَئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ ﴿١٦﴾ فَسَبِّحْ لِلَّهِ حِينَ تُمْسُونَ
 وَحِينَ تُصْبِحُونَ ﴿١٧﴾ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
 وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ ﴿١٨﴾ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ
 الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَكَذَلِكَ تُخْرَجُونَ
 ﴿١٩﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ بَشَرٌ
 تَنْتَشِرُونَ ﴿٢٠﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ
 أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً
 إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ
 خَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَخْتِلَافُ اللَّسَانِ وَاللُّغَوَاتِ
 إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِلْعَالِمِينَ ﴿٢٢﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ مَنَامُكُمْ
 بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَابْتِغَاؤُكُمْ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ
 لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿٢٣﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ يُرِيكُمْ الْبَرْقَ
 خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنزِلُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَيُحْيِي بِهِ الْأَرْضَ
 بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٢٤﴾

﴿وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا﴾ به لام نه‌وانه‌ی بنی‌باوهر بسوون و دانیان نه‌دهنا ﴿بِأَيِّتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ﴾
 به‌نیشانه‌کانی ئیمه و گه‌یشتن به‌رؤزی دواپی ﴿فَأُولَٰئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ﴾ ئا نه‌وانه له سزای (دؤزخ)
 دا ئاماده ده‌کرین ﴿فَسَبِّحْ لِلَّهِ﴾ ئه‌مجا پاک و بیگه‌ردی خوا بلین ﴿عِینَ تُسْمُونَ وَحِینَ تُصِیحُونَ﴾ کاتی
 تیواره‌تان لی دیت، وه کاتی به‌یانتان لی ده‌بیته‌وه ﴿وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ وه سوپاس ههر
 بؤ خواجه له ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا ﴿وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ﴾ وه (پاک‌ی و بیگه‌ردی خوا بلین) له‌شه‌ودا
 و کاتی نیوه‌رؤتان لی دیت ﴿يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ﴾ (خوا) زیندوو له‌مردوو
 ده‌ر دیننی و مردوو له‌زیندوو ده‌ر دیننی ﴿وَيُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا﴾ وه زه‌وی زیندوو ده‌کاته‌وه له‌پاش
 مردن و وشک بوونی ﴿وَكَذَٰلِكَ نُخْرِجُونَ﴾ وه ههر به‌وجوره تیوه‌ش ده‌رده‌هیتربین (له‌گوره‌کانتان) ﴿وَمِنْ آيَاتِنَا أَنۢ بَدَأْنَا خَلْقَكُم مِّنۢ نُّرٍۭا﴾ له‌نیشانه‌کانی ئه‌و (خواپه) که ئیوه‌ی له‌خاک دروست کردوه
 ﴿ثُمَّ إِذَا أَنۢتُمْ بَشَرٌ تَنْتَشِرُونَ﴾ له‌پاش (ماویه‌ک) کتوپر ئیوه‌ئاده‌مین و بلا‌بوونه‌ته‌وه له‌زه‌ویدا ﴿وَمِنْ آيَاتِنَا أَنۢ خَلَقْنَا لَكُمۡ﴾ وه له‌نیشانه‌کانی ئه‌وه (نیشانه‌کانی خواپه) که بؤی دروست کردوون
 ﴿مِنۢ أَنفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِّتَعْلَمُوا أَنۢتُمۡ لَهَا﴾ له‌(ره‌گه‌زی) خوتان هاوسه‌رانیك بؤ ئه‌وه‌ی ئارام بگرن له‌لایان
 دا ﴿وَجَعَلۡ بَيْنَكُم مَّوَدَّةَ وَرَحْمَةٍ﴾ وه خۆشه‌ویستی و به‌زه‌بی خستوته نیواتان ﴿إِنۢ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍۭ
 يَتَفَكَّرُونَ﴾ به‌راستی له‌وه‌دا به‌لگه و نیشانه‌ی زؤر هه‌یه بؤ که‌سانی که‌بیرده‌که‌نه‌وه ﴿وَمِنْ آيَاتِنَا
 خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ وه له‌نیشانه‌کانی (ده‌سه‌لاتی) ئه‌وه دروست کردنی ئاسمانه‌کان و زه‌وی
 ﴿وَآخْتَلَفَ الْأَلْسِنَتِكُمْ وَاللُّوۡنُكُمۡ﴾ و جیاوازی زمانتان و ره‌گه‌زتان ﴿إِنۢ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّلْعٰلَمِیۡنِ﴾ به‌راستی
 له‌وه‌دا (باسکرا) به‌لگه‌ی زؤر هه‌یه بؤ زانایان ﴿وَمِنْ آيَاتِنَا مَنَامُكُمۡ بِاللَّیْلِ وَالنَّهَارِ﴾ وه له‌نیشانه‌کانی
 ئه‌وه، خه‌وتنتان به‌شه‌و و روژدا ﴿وَأَبۡعَاۡدُكُم مِّنۢ مَّضَآئِجَ﴾ وه هه‌ولدانتان (له‌روژدا) بؤ به‌هره
 وه‌رگرتن له‌به‌خششی (روزی) خوا ﴿إِنۢ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍۭ یَّسْمَعُونَ﴾ به‌راستی له‌وه‌دا به‌لگه‌و
 نیشانه‌ی زؤر هه‌یه بؤ کومه‌لی بیستن ﴿وَمِنْ آيَاتِنَا یُرِیۡکُمۡ الْبُرۡقَ حَوَآفِیۡ وَطَمَعًا﴾ له‌نیشانه‌کانی
 (خواپه) که‌هه‌وره بروسکه‌تان نیشان ده‌دات بؤ ترسان و ئومید (ترسان له‌هه‌وره بروسکه و ئومیدی
 بارانبارین) ﴿وَيُنۡزِلُ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً﴾ له‌ئاسمانه‌وه باران ده‌باریننی ﴿فَیۡحِیۡ بِهٖ الْأَرْضَ بَعۡدَ مَوۡتِهَا﴾ که
 زه‌وی دوا‌ی مردنی به‌هوی ئه‌و بارانه‌وه ده‌بوژنیته‌وه ﴿إِنۢ فِي ذَٰلِكَ﴾ به‌راستی له‌وه‌دا (که‌باسکرا)
 ﴿لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍۭ یَّعۡقِلُونَ﴾ چه‌ند به‌لگه و نیشانه هه‌یه بؤ ئه‌وانه‌ی ژیریان به‌کار ده‌هیتن ﴿

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَقُومَ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ بِأَمْرِهِ ثُمَّ إِذَا دَعَاكُمْ
 دَعْوَةً مِّنَ الْأَرْضِ إِذَا أَنْتُمْ تَخْرُجُونَ ﴿٣٥﴾ وَلَهُ مَن فِي السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ كُلُّ لَّهُ قَنِينٌ ﴿٣٦﴾ وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ
 يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٣٧﴾ ضَرَبَ لَكُمْ مَثَلًا
 مِّنْ أَنفُسِكُمْ هَلْ لَّكُمْ مِّن مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِّنْ
 شُرَكَاءَ فِي مَا رَزَقْنَاكُمْ فَأَنْتُمْ فِيهِ سَوَاءٌ تَخَافُونَهُمْ
 كَخِيفَتِكُمْ أَنفُسَكُمْ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ
 يَعْقِلُونَ ﴿٣٨﴾ بَلِ اتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَهْوَاءَ هُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ
 فَمَنْ يَهْدِي مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ وَمَا لَهُمْ مِّن نَّاصِرِينَ ﴿٣٩﴾ فَأَقْرَءْ
 وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا
 لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ
 النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٠﴾ * مُنِيبِينَ إِلَيْهِ وَاتَّقُوهُ وَأَقِيمُوا
 الصَّلَاةَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٤١﴾ مِنَ الَّذِينَ قَرُّوا
 دِينَهُمْ وَكَانُوا شَيْعًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ﴿٤٢﴾

﴿وَمِنْ آيَاتِهِ﴾ وه له نیشانه کانی ئه وه ﴿أَنْ تَقُومَ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ بِأَمْرِهِ﴾ که ئاسمان و زهوی به فهرمانی ئه وه استاون ﴿إِذَا دَاعَاكَ دَعْوَةٌ مِنَ الْأَرْضِ﴾ باشان کاتی (له رۆژی دواییدا) له زهوی یه وه بانگنان ده که ن ﴿إِذَا نَشَرْتَ خُرُوجُونَ﴾ یه کسه ر ئیوه (له گۆره کانتان) دینه دهر وه ﴿وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ئه وه ی له ئاسمانه کان و زهویدا یه تنها هی خواهی ﴿كُلُّ لَّهُ قَانُونٌ﴾ هه موویان ههر بۆ ئه وه (خوا) گه ردن که چن ﴿هُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ﴾ ئه وه (خوا) زاتیکه به دی هیتانی دهس بیکر دووه ﴿لِيُعِيدَهُمْ﴾ له پاشان (دوا مردنی) دووباره دروستی ده کاته وه ﴿وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ و ههر بۆ ئه وه (هه موو) سیفه تیکی به رزو لای خوا ئاسان تره ﴿وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ و ههر بۆ ئه وه (هه موو) سیفه تیکی به رزو بلند له ئاسمانه کان و زهویدا ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ و ههر ئه وه زالی کار دروست ﴿صَرَبَ لَكُمْ مَثَلًا مِّنْ أَنْفُسِكُمْ﴾ (خوا) نموونه یه کتان له خودی خوتاندا بۆ ده هیتته وه ﴿هَلْ لَكُمْ مِّنْ مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِّنْ شُرَكَاءَ﴾ ئایا له بنده کانتان دا هاو به شانیک هه یه بۆ ئیوه ﴿فِي مَا رَزَقْتُمْ فَأَنْتُمْ فِيهِ سَوَاءٌ﴾ له ورۆزی و سامانه ی به ئیوه مان دا بسو به جور ی ئیوه و ئه وه به ندانه تیایدا یه کسان بن ﴿تَخَافُوهُمْ كَخِفَتِكُمْ أَنْفُسِكُمْ﴾ و له وان دهر سن (حسابیان بۆ بکه ن) وه کو ترستان له که سانی وه ک خوتان ﴿كَذَلِكَ نَقُصُّ الْأَيَّاتِ﴾ ئا به و جور ه نیشانه کان ر وون ده که ینه وه (به در ریژی باسی ده که ین) ﴿لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾ بۆ که سانی ژیر یان به کار ده هیتن ﴿لِيَلْتَمَعُ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَهْوَاءَهُمْ﴾ (وازیان لی بینه) به لکو ئه وانه ی سته میان کرد شوین ئاره زووی خو یان که وتن ﴿بِعَيْرِ عَالِمٍ﴾ بی شاره زایی و نه زانانه ﴿وَمَنْ يَهْدِي مَنَ أَضَلَّ اللَّهُ﴾ ئه مجا کی (ده توانی) رینموونی که سی بکات که خوا گو مرای کرد بی ﴿وَمَا لَهُمْ مِّنْ نَّاصِرِينَ﴾ له کاتیکدا بۆ ئه وان هیچ یار مه تی دهر یتک نیه ﴿فَأَنزَلْنَا وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا﴾ که واته رووی خوت ریتک بکه ره ئینی ئیسلام و پاک و راست بۆ خوا ﴿فَطَرَتِ اللَّهُ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا﴾ (شوین ئاینی) یه کتا به رستی بکه وه، ئه و ئاینه ی که خوی گه وه (له سه ره تا وه) فتره تی پاکی مرؤفی له سه ر دروست کرد وه ﴿لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ﴾ ئاین و دروستکرا وه کانی خوا هیچ جور گۆرانی بۆ نی یه ﴿ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ﴾ ئه وه (ئاینه ی باسکرا) ههر ئه وه ئاینی ریتک و راسته ﴿وَلَكِنَّا أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به لام زۆربه ی ئاده می نازانن ﴿مُنِيبِينَ إِلَيْهِ وَاتَّقُوهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ﴾ به تۆ به کاریه وه شوین ئاین بکه ون، وه بۆ لای خوا بگه ریتته وه و ههر له ویش بترسن، وه به چاکی نو یژه کانتان ئه نجام بدن ﴿وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ و له هاو به ش دانهران مه بن ﴿مِنَ الَّذِينَ قَرَعُوا دِيْبَهُمْ﴾ له وانه ی که ئاینه که یان به ش به ش کرد ﴿وَكَانُوا شَيْعًا﴾ و بوون به چنه د کۆ مه ل و ده سته یه که وه ﴿كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ قَرُونَ﴾ ههر کۆ مه لیکیان به و (ئاینه ی) خو یان دلخوشن ﴿

وَإِذَا مَسَّ النَّاسُ ضُرٌّ دَعَوْا رَبَّهُمْ مُنِيبِينَ إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا آذَاهُمْ
 مِنْهُ رَحْمَةً إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ ﴿٣٧﴾ لِيَكْفُرُوا بِمَا
 آتَيْنَاهُمْ فَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٣٨﴾ أَمْ أَنْزَلْنَا عَلَيْهِمْ
 سُلْطَانًا فَهُوَ يَتَكَلَّمُ بِمَا كَانُوا بِهِ يُشْرِكُونَ ﴿٣٩﴾ وَإِذَا آذَقْنَا
 النَّاسَ رَحْمَةً فَرِحُوا بِهَا وَإِنْ تُصِيبَهُمْ سَيِّئَةٌ لِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ
 إِذَا هُمْ يَقْنَطُونَ ﴿٤٠﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ
 وَيَقْدِرُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٤١﴾ فَآتِ ذَا الْقُرْبَىٰ
 حَقَّهُ وَوَالْمَسْكِينِ وَابْنَ السَّبِيلِ ذَلِكَ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يُرِيدُونَ
 وَجْهَ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٤٢﴾ وَمَاءَ آتَيْتُم مِّن رِّبَا
 لِّيَرْبُوَ فِي أَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا يَرْبُوا عِنْدَ اللَّهِ وَمَاءَ آتَيْتُم مِّن
 زَكَاةٍ تُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُضْعِفُونَ ﴿٤٣﴾
 اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ هَلْ مِنْ
 شُرَكَائِكُمْ مَّنْ يَفْعَلُ مِثْلَ ذَلِكَ مِنْ شَيْءٍ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى
 عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٤٤﴾ ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ
 أَيْدِي النَّاسِ لِيُذِيقَهُمْ بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٤٥﴾

﴿وَإِذَا مَسَّ النَّاسُ ضُرٌّ﴾ وہ ہر کاتی زبان (وگرانی و بی بارانی) بکہوی له خہلکی (ہاوبہش دانہر بؤ خوا) ﴿دَعَا رَبَّهُمْ مُنِيبِينَ إِلَيْهِ﴾ ہاوار بؤ ہر و ہر دگار یان دہ بن و بؤ لای ٹہ و دہ گہر ینہوہ ﴿ثُمَّ إِذَا آذَانَهُمْ رَحِمَهُ﴾ پاشان کاتی له لایہن خو یہوہر ہرحمت و ژبانی خوشیان بی بدات ﴿إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ﴾ کتوپر دہستہ یہک لهوان ﴿يَرْبِهْمَا تَغْرِبُونَ﴾ ہاوبہش بؤ ہر و ہر دگار یان دادہنن ﴿لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ﴾ (لییان گہری) با سہلہ و بی نہزان بن ودان نہنن بہو چاکانہی کہ ٹیمہ پیمان داوون ﴿فَتَسْتَعْرَأُونَ﴾ جا بار ابویرن ولہزہت و ہر گرن لہزبان ﴿فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾ ٹہمجا لہمہودوا دہزانن (چیتان بہسہر دیت) ﴿أَمْ أَنْزَلْنَاهُ عَلَيْهِنَّ سُلْطٰنًا﴾ ٹایا بہلگہ بہ کمان بؤ نار دوون ﴿فَهُوَ يَنْكَلِمُهُم بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ﴾ کہ دہر بارہی ٹہوہی ٹہوان کر دیوانہ تہ ہاوبہشی خوا بدوی؟ ﴿وَإِذَا آذَانُ النَّاسِ رَحِمَهُ﴾ وہ کاتی رہحمت و چاکہ بہک بہ خہلک بدہین ﴿فَرِحُوا بِهَا﴾ پی دلخوش دہبن ﴿وَإِنْ تُصِيبَهُمْ سَيِّئَةٌ﴾ وہ ٹہ گہر زبانیکیان تووش بیٹ ﴿بِمَا كَانَتْ أَيْدِيهِمْ﴾ بہہوی کردہوہی خرابیانہوہ ﴿إِذَا هُمْ يَقْطُرُونَ﴾ کتوپر بی ہیوا دہبن (لہ بہزہی خوا) ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ﴾ ٹایا ٹہوانہ نہیان زانیوہ کہ بہراستی خوا ﴿يَسْبِطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ﴾ رۆزی فراوان یان کہم دہکات بؤ ہر کہس کہبیہوٹ ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ بیگومان لہودا (باسکرا) چہندین بہلگہ ہہیہ بؤ ٹہوانہی باوہر دہینن ﴿فَاتَّذٰرُ الْفُرْقٰنِ حَقَّهُ﴾ کہواتہ خزم مافی خوئی بی بدہ ﴿وَالْمُسْكِينِ وَالْمَنْ سَبِيلُ﴾ ہر و ہا ہہزار و ریوارانی کہم دہست ﴿ذٰلِكَ خَيْرٌ لِّذٰلِكَ يَرِيْدُونَ وَجْهَ اللّٰهِ﴾ ٹہوہ بؤ کہسانیک رہزامندی خویان دہوی چاکترہ ﴿وَأُوْلٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ و ہر ٹہوانہن رزگار بووان ﴿وَمَا آتٰنَا مِنْ رِزْقٍ﴾ ٹہوہی بہناوی سوود داوتانہ (بہخہلکی) ﴿لِيَرْبُوْا فِيْ اَمْوَالِ النَّاسِ﴾ بؤ ٹہوہی زیاد بیی له مال و سامانی ٹہو خہلکانہدا (زیاتر لہوہ داوتانہ پیمان بتان دہنہوہ) ﴿فَلَا يَرْبُوْا عِنْدَ اللّٰهِ﴾ ٹہوہ لای خوا ہیچ زیاد ناکات (پاداشتی نیہ) ﴿وَمَا آتٰنَا مِنْ رِزْقٍ﴾ وہ ہر زہکات و خیریک کہ داوتانہ و ﴿تُرِيْدُونَ وَجْهَ اللّٰهِ﴾ مہبہستان تہنہا رہزامندی خوا بووہ ﴿فَأُوْلٰئِكَ هُمُ الْمُضْعِفُونَ﴾ ٹائہوانہ (پاداشتیان) چہند جارہ دہکہینہوہ ﴿اللّٰهُ الَّذِيْ خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ﴾ خوا زاتیکہ ٹیوہی بہدی ہیناوہ لہ پاشان رۆزی پی داون ﴿فَرْمِيْكُمْ ثُمَّ يُحْيِيْكُمْ﴾ دواتر دہتان مرینئی لہ پاشان زیندووتان دہکاتہوہ ﴿كُلٌّ مِّنْ شَرِكِكُمْ مَّنْ﴾ ٹایا ہیچ یہک لہو ہاوبہشانہی بؤ خواتان دائنہا ہہیہ ﴿يَفْعَلُ مِنْ دٰلِكَ مِّنْ شَيْءٍ﴾ ہیچ شتی لہوانہ (ی خوا) بکات ﴿سُبْحٰنَهُ وَتَعَالٰى عَمَّا يُشْرِكُوْنَ﴾ پاکی و بہرزی بؤ خوا لہوہی ٹہوان دہیکہنہ ہاوبہشی ﴿ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَحْرِ﴾ خرابہ (بہ لا و شیوان و دہرد) لہوشکانی (زہوی) و دہریادا دہر کہوٹوہہ ﴿بِمَا كَسَبَتْ اَيْدِي النَّاسِ﴾ بہہوی ٹہو خرابانہی خہلکی کر دیوانہ ﴿لِيَذِبْنَهُمْ بِعَضِّ الَّذِيْ عَمِلُوْا﴾ بؤ ٹہوہی (تولہی) ہہندی لہو (خرابانہی) کر دیوانہ پیمان بچہڑی ﴿لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُوْنَ﴾ بؤ ٹہوہی بگہر ینہوہ (لہ خرابہ کاری) ﴿

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلُ
 كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُشْرِكِينَ ﴿٤٢﴾ فَأَقَمَّ وَجْهَكَ لِلدِّينِ الْقَيِّمِ مِنْ
 قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ، مِنْ اللَّهِ يَوْمَئِذٍ يَصَّدَّعُونَ ﴿٤٣﴾ مَنْ
 كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ، وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلَا نَفْسَ لَهُ يَمْهَدُونَ ﴿٤٤﴾
 لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ
 الْكَافِرِينَ ﴿٤٥﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ يُرْسِلَ الرِّيحَ مُبَشِّرَاتٍ وَلِيُذِيقَكُمْ
 مِنْ رَحْمَتِهِ وَلِتَجْرِيَ الْفُلُكُ بِأَمْرِهِ، وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ، وَعَلَّكُمْ
 تَشْكُرُونَ ﴿٤٦﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ رُسُلًا إِلَى قَوْمِهِمْ فَجَاءَهُمْ
 بِالْبَيِّنَاتِ فَأَنْتَقَمْنَا مِنَ الَّذِينَ أَجْرُمُوا، وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ
 الْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٧﴾ اللَّهُ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا فَيَبْسُطُهُ
 فِي السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ وَيَجْعَلُهُ كِسْفًا فَنَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ
 خِلَالِهِ، فَإِذَا أَصَابَ بِهِ، مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ
 ﴿٤٨﴾ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ يُنْزَلَ عَلَيْهِمْ مِنَ قَبْلِهِ، لَمُبْلِسِينَ
 ﴿٤٩﴾ فَانظُرْ إِلَى آثِرِ رَحْمَتِ اللَّهِ كَيْفَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا
 إِنَّ ذَلِكَ لَمُحْيِي الْمَوْتَى، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٥٠﴾

﴿قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ﴾ (ئه‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ) ﴿بَلَىٰ بِهِ زه‌ويدا بگه‌رین﴾ ﴿فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلُ﴾
 ئەمجا سه‌رنج بده سه‌رئه‌نجامی ئەوانه‌ی له‌پیش (ئیه‌وه) بوون چۆن بوو ﴿كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّشْرِكِينَ﴾
 كه زۆر به‌یان هاویه‌ش دانهر بوون بۆ خوا ﴿فَأَقْصِرْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ الْقَدِيمِ﴾ كه واته رووی خوٲ بگه‌ره
 ئایینی رێك و راست ﴿مِن قَبْلِ أَن يَأْتِيَ بَوْمٌ﴾ له‌پیش ئەوه روژی بیٲ ﴿لَا مَرَدَدَ لَهُ مِنَ اللَّهِ﴾ له‌لایه‌ن
 خواوه كه گێرانه‌وه‌ی بۆ نییه ﴿يَوْمَ يَصْدَعُ نُونٌ﴾ له‌و روژدا خه‌لكی جیا‌ئه‌بنه‌وه له‌به‌كه‌تر ﴿مَنْ كَفَرَ
 فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ﴾ هه‌ر كه‌س بێ باوه‌ر بووبێ ئەوه (تۆ له‌ی) بێ باوه‌ری یه‌كه‌ی له‌سه‌ره ﴿وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا
 هه‌ر كه‌سه‌یش كرده‌وه‌ی چاكی كر دبیٲ ﴿فَلَا نَفْسِيهِمْ يَهْتَدُونَ﴾ ئەوه شوین بۆ خو‌یان (له‌به‌هه‌شتدا)
 ناماده‌ده‌كه‌ن ﴿لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ بۆ ئەوه‌ی كه‌سانێ كه باور یان هیناوه‌و كرده‌وه‌ی
 چاكیان كرده‌وه‌ پادا‌شتیان بده‌تاه‌وه ﴿مِن فَضْلِهِ﴾ له‌میه‌ره‌بان‌ی و چاكه‌ی خو‌ی ﴿إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ﴾
 به‌راستی ئەو (خوا) بێ باوه‌رانی خو‌ش ناوی ﴿وَمِن آيَاتِهِ﴾ وه له‌نیشانه‌كانی ئەو (خواهه)
 ﴿أَن يُرْسِلَ الرِّيحَ مُبَشِّرَاتٍ﴾ كه چه‌ند بایه‌کی مژده‌ده‌ر (به‌بارینی باران) ده‌نیری ﴿وَلِيَذِيقَكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ﴾ بۆ ئەوه
 هه‌ندی له‌ (بارانی) به‌زه‌یی خو‌یتان بێ به‌جه‌زی ﴿وَلِيَجْزِيَ الْفُلُكُ بِأَمْرِهِ﴾ و بۆ ئەوه‌ی كه‌شتیه‌كان به‌فه‌رمانی
 خوا (به‌و بایه) به‌رون و بگه‌رین ﴿وَلِيَتَّبِعُوا مِن فَضْلِهِ﴾ و بۆ ئەوه‌ی به‌دوای روژی ئەو (خوا) دا بگه‌رین
 (له‌ده‌ریادا) ﴿وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ تا شوكرانه‌بژیری خوا بن ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ﴾ سویند به‌خوا
 به‌راستی پیش تو (ئه‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ) ناردومانه ﴿رُسُلًا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ﴾ پینگه‌مبه‌رانیك بۆ لای گه‌له‌كانیان
 ﴿فَجَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ﴾ ئەمجا مو‌عجیزه‌ و به‌لگه‌ روونه‌كانیان بۆ هینان (به‌لام باوه‌ریان نه‌هینا)
 ﴿فَاتَّقَمْنَا مِنَ الَّذِينَ أَجْرُومًا﴾ ئەمجا تۆ له‌مان سه‌ند له‌وانه‌یان تاوانیان كرد ﴿وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرَ الْمُؤْمِنِينَ﴾
 وه یارمه‌تیدانی باوه‌رداران و سه‌رخستیان هه‌ق و مافیكه‌ له‌سه‌رمان ﴿إِنَّ اللَّهَ الَّذِي يُرْسِلَ الرِّيحَ﴾ خوا
 زاتیكه ئەو بایانه‌ده‌نیریٲ ﴿فَتَنبِئُ سَحَابًا﴾ بۆ ئەوه‌ی هه‌وره‌كان به‌جولیتن (بگه‌رینن) ﴿فَيَسْطُرُهُ
 فِي السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ﴾ ئەمجا ئەو (هه‌وره‌خوا) چۆن بیه‌وی بلاوی ده‌كانه‌وه به‌ناسماندا ﴿وَيَجْعَلُهُ كِسْفًا﴾ وه
 ئەو (هه‌وره) ده‌كانه‌ پارچه‌یه‌ك (و‌كو‌یان ده‌كانه‌وه له‌سه‌ر یه‌كه‌تر) ﴿فَتَرَى الْأُودُقَ يَخْرُجُ مِن جُلُودِهِ﴾ ئەمجا
 ده‌بینی قه‌تره‌ قه‌تره‌ی باران له‌نیوانی هه‌وره‌كه‌وه ده‌باریٲ ﴿فَإِذَا أَصَابَ بِهِ مَن يَشَاءُ مِن عِبَادِهِ﴾ ئەمجا
 كاتی (خوا) ئەو بارانه‌ببارینی بۆ (وولات و‌زه‌وی) هه‌ر كام له‌به‌نده‌كانی كه‌بیه‌وی ﴿إِذَا هُمْ يَسْتَشِيرُونَ﴾
 كتوپر دل‌خو‌ش و شادمان ده‌بن (به‌و بارانه) ﴿وَإِن كَانُوا مِن قَبْلِ أَن يُنزَلَ عَلَيْهِم مِّن قَبْلِهِ﴾ ئە‌گه‌ر چی پیش
 ئەوه‌ی باران به‌سه‌ریاندا بباری ﴿لَمُتْلِسِينَ﴾ بێ هیوا و ناو‌مید بوون ﴿فَانظُرْ إِلَىٰ آثَارِ رَحْمَتِ اللَّهِ﴾
 ئەمجا سه‌یری ئاسه‌واری بارانی خوا بکه (وه‌ك كشتو‌كال و گژو‌گیا و درخت) ﴿كَيْفَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ
 مَوْتِهَا﴾ چۆن زه‌وی زیندوو ده‌كانه‌وه دوا‌ی مردن و ووشك بوونی ﴿إِنَّ ذَلِكَ لَمُنْحَى الْمَوْتِ﴾ به‌راستی
 هه‌ر ئەو خوایه‌ زیندوو كه‌ره‌وه‌ی مردووانیشه ﴿وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ و هه‌ره‌ئویش به‌ده‌سه‌لانه
 به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌كدا ﴿﴾

وَلَيْنَ أَرْسَلْنَا رِجَالًا بِحَقِّ آيَاتِنَا يُظَاهِرُونَ مِنْ بَعْدِهِ يَكْفُرُونَ
 ﴿٥١﴾ فَإِنَّكَ لَا تَسْمِعُ الْمَوْتَىٰ وَلَا تَسْمِعُ الصُّمَّ الدُّعَاءَ إِذَا وَلَّوْا
 مُدْبِرِينَ ﴿٥٢﴾ وَمَا أَنْتَ بِهَادٍ الْعُمَىٰ عَنِ ضَلَالَتِهِمْ إِنْ تَسْمِعُ إِلَّا
 مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٥٣﴾ * اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ
 مِنْ ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ ضَعْفٍ قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ
 قُوَّةٍ ضَعْفًا وَشَيْبَةً يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْقَدِيرُ
 ﴿٥٤﴾ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُونَ مَا لِيُبْدِيَ لِي
 سَاعَةً كَذَلِكَ كَانُوا يُؤْفَكُونَ ﴿٥٥﴾ وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا
 الْعِلْمَ وَالْإِيمَانَ لَقَدْ لَبِثْتُمْ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِلَى يَوْمِ الْبَعْثِ
 فَهَذَا يَوْمُ الْبَعْثِ وَالْكِتَابُ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٥٦﴾ فَيَوْمَئِذٍ
 لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَعذِرَتُهُمْ وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ
 ﴿٥٧﴾ وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ
 وَلَئِنْ جِئْتَهُمْ بِآيَةٍ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا
 مُبْطِلُونَ ﴿٥٨﴾ كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ
 ﴿٥٩﴾ فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَا يَسْتَخِفَّنكَ الَّذِينَ لَا يُوقِنُونَ ﴿٦٠﴾

﴿وَلَيْنَ أَرْسَلْنَا رِجَالًا﴾ سوئند به خوا نه گهر بایه کی توندی (زه مهند) بنیرین ﴿فَرَأَوْهُ مُصْفًا﴾ جا نه و
 (هه و ره یا کشتو کاله که بان) ده بینن به زهر د بووی ﴿أَطَّلُوا مِنْ بَعْدِهِ يَكْفُرُونَ﴾ له باش نه و (زیانه)
 هه ر ناشو کری ده که ن ﴿فَاتَّكَ لَا تَسْمِعُ الْمَوْتَى﴾ چونکه به راستی تو (تهی موحه ممد ﷺ) ناتوانی
 به مردووان (کافران) بیستیتیت ﴿وَلَا تَسْمِعُ الضُّعْفَ الدَّاعَةَ﴾ و ناتوانی بانگه و ازت به که پران (کافران)
 بیستینی ﴿إِذَا وَاوَأْمُرِينَ﴾ کاتی روو وهرده گپرن لیت به پشت تیکردنه وه ﴿وَمَا أَنْتَ بِبَدِ الْعُمَى عَنِ
 صَلَّاتِهِ﴾ وه تو رینموونسی که ری نابینایان نیت (رزگاریان کهیت) له گو مپایی یان ﴿إِنْ تَسْمِعُ إِلَّا
 مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا﴾ تو تهنها به که سانی ده شنه وینتی که به نیشانه کانی نیمه باوه ر دهیتن ﴿فَهُمْ مُسْلِمُونَ﴾
 چونکه نه وانه گهر دن که چن (بو بانگ و فهرمانی تو) ﴿اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ ضَعْفٍ﴾ خوا زاتیکه
 ئیوهی دروست کردوه له لاوازی (لاوازی نوتفه و بیچوو مندالی شیره خور...) ﴿ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ
 ضَعْفٍ قُوَّةً﴾ پاشان دوی لاوازی به هیزی کردون (بوون به لاو) ﴿ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ ضَعْفًا وَشِبْهَ
 لَه دوی به هیز کردنتان لاواز و پیرتان ده کات ﴿يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ خوا هه ر چی بویت دروستی ده کات
 ﴿وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَلِيُّ﴾ وه هه ر نه وه زانای به ده سلات ﴿وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ﴾ وه روژی قیامت
 هه لده سی ﴿يُقْسِمُ الْمُجْرِمُونَ﴾ تا و انباران سوئند ده خون (له دونیادا یا له به ر زخ دا) ﴿مَا لِيْثُوَاعِبْرَ
 سَاعَةٍ﴾ تهنها ساتیک ماونه ته وه (له دونیادا) ﴿كَذَلِكَ كَانُوا يُؤْفَكُونَ﴾ هه ر به و وینه ته وان له دونیادا
 لادران له راستی ﴿وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَالْإِيمَانَ﴾ وه که سانی که زانیاری و ایمانیان پی دراوه و ووتیان
 ﴿لَقَدْ لَبِئْتُمْ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِلَى يَوْمِ الْبَعْثِ﴾ سوئند به خوا به راستی ئیوه له (به زه ر خدا به پی بریاری) نو سراوی
 خوا هه تا روژی زیندو و بوونه وه ماونه ته وه ﴿فَهَذَا يَوْمُ الْبَعْثِ﴾ نه مجا نه مه روژی زیندو و بوونه وه
 ﴿وَلَكِنَّكُمْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ به لام ئیوه نه تان ده زانی (راسته و دپته دی) ﴿فِيَوْمِئِذٍ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ ظَلَمُوا
 مَعْذِرَتُهُمْ﴾ جاله و روژدها که ساتیک که سته میان کردوه، به هانه و بیانو و هینانه وه سو و دیان بی ناگه به نیت
 ﴿وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ﴾ وه ته وان داوایان لی نا کری خوا له خویان رازی بکه ن ﴿وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ
 سوئند به خوا به راستی هینا و مانه ته وه بو خه لکی ﴿فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ﴾ له م قورئانه دا له
 هه مو و جو ره نمونه و باسیک ﴿وَلَيْنَ حِجَّتْهُمْ بَيَاتٍ﴾ نه مجا به راستی نه گهر نیشانه به کیان بو بینی
 ﴿لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ دلنیا بن نه و بی پروایانه ده لین ﴿إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُبْطِلُونَ﴾ ئیوه هه ر ناراست
 و به تالن (نه مه سیجره) ﴿كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ﴾ نا به و جو ره خوا مو ر ده نیت ﴿عَلَى قُلُوبِ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾
 به سه ر دلی نه وانه ی که بی ناگا و نه زانن ﴿فَأَصْرَبْنَا وَعَدَّ اللَّهُ حَقًّا﴾ جا دان به خودا بگره بینگومان
 به لیتی خوا راسته ﴿وَلَا يَسْتَخْفِكَ الَّذِينَ لَا يُوقِنُونَ﴾ تا وه کو نه وانه ی بی باوه رن له (تایینی) راست لات
 نه دن و بیزارت نه که ن ﴿۱۰﴾

سورة لقمان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الَمْ ۙ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ ۝٢ هُدًى وَرَحْمَةً
 لِّلْمُحْسِنِينَ ۝٣ الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ
 بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ۝٤ أُولَٰئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَٰئِكَ
 هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝٥ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ
 لِيُضِلَّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّخِذَهَا هُزُوًا أُولَٰئِكَ لَهُمْ
 عَذَابٌ مُّهِينٌ ۝٦ وَإِذْ تُتْلَىٰ عَلَيْهِ آيَاتُنَا وَلَّىٰ مُسْتَكْبِرًا
 كَأَن لَّمْ يَسْمَعْهَا كَأَنَّ فِي أُذُنَيْهِ وَقْرًا فَبَشَّرَهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۝٧
 إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتُ النَّعِيمِ ۝٨
 خَالِدِينَ فِيهَا وَعَدَّ اللَّهُ حَقًّا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝٩ خَلَقَ
 السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرْوَنَهَا وَأَلْقَىٰ فِي الْأَرْضِ رَوْسًا أَن تَمِيدَ
 بِكُمْ وَبَثَّ فِيهَا مِن كُلِّ دَابَّةٍ وَأَنزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنبَأْنَا
 فِيهَا مِن كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ ۝١٠ هَذَا خَلْقُ اللَّهِ فَأَرُونِي مَاذَا
 خَلَقَ الَّذِينَ مِن دُونِهِ ۚ بَلِ الظَّالِمُونَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ۝١١

سوره‌تی ﴿لُقْمَانَ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوی به‌خشنده‌ی میهر بان

﴿الْعَرَّ﴾ به (ئه‌لیف، لام، میم)، ده‌خوینرته‌وه‌ خوازاناتره به‌ ماناکه‌ی بوزانیاری زیاتر سه‌یری
 سه‌ره‌تای سوره‌تی (البقرة) بکه ﴿تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ﴾ ئەم ئایه‌تانه له‌ئایه‌ته‌کانی
 قورئانی پرله‌ حکمه‌ت و دانایی یه ﴿هُدًى وَرَحْمَةً لِّلْمُحْسِنِينَ﴾ (هوی) رینموونی و به‌زه‌یین بۆ
 چاکه‌کاران ﴿الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ﴾ ئەوانه‌ی که‌نویرت به‌جی دینن و زه‌کات ده‌دهن ﴿وَهُمْ
 بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ﴾ هه‌روه‌ها باوه‌ری پته‌ویان به‌رۆزی دواپی هه‌یه ﴿أُولَئِكَ عَلَى هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ﴾ ئەوانه
 له‌سه‌ر رینموونین له‌لایهن به‌روره‌دگار یانه‌وه ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ وه‌هه‌ر ئەوان رزگارن ﴿
 وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ﴾ هه‌ندى له‌خه‌لکی هه‌یه‌ قسه‌ و باسی بیه‌وده ده‌کری (وه‌ک ئەفسانه
 و‌گۆرائی و‌موسقا) ﴿يُضِلُّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ يَعْزِيزُ﴾ بۆ ئەوه‌ی به‌نه‌زانی خه‌لک له‌رینگای خوا گومرا بکات
 ﴿وَيَتَّخِذَهَا هُزُوًا﴾ وه‌رینگای خوا ده‌کاته‌ جینگای گالته‌و لاقرتی ﴿أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ﴾ ئەوانه‌ سزای
 ریسواکه‌ریان بۆ هه‌یه ﴿وَإِذْ نَادَىٰ عَلَيْهِ آيَاتُنَا﴾ وه‌هه‌ر کاتئ ئایه‌ته‌کانی ئیمه‌ی به‌سه‌ردا به‌خوینرته‌وه
 ﴿وَلَّى مُسْتَكْبِرًا﴾ روو وهرده‌گیریت به‌خو به‌گه‌وره‌ زانینکه‌وه ﴿كَانَ لَمْ يَسْمَعْهَا كَأَنَّ فِي أُذُنَيْهِ وَقْرًا﴾
 هه‌روه‌ک نه‌بیستبن، یا هه‌روه‌ک له‌هه‌ردوو گوینچه‌که‌یدا که‌ری بیی ﴿فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ﴾ ده‌ی
 (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) مژده‌ی بده‌ری به‌سزابه‌کی سه‌خت ﴿إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾
 بیگومان ئەوانه‌ی باوه‌ریان هیتاوه‌ و کرده‌وه‌ چاکه‌کانیان ئەنجام داوه‌ ﴿لَهُمْ جَنَّاتُ التَّعْمِيرِ﴾ بۆ ئەوانه
 به‌هه‌شتانی پرنازونیعمه‌ت هه‌یه ﴿خَالِدِينَ فِيهَا وَعَدَّ اللَّهُ حَقًّا﴾ هه‌تا هه‌تایه‌ ده‌میننه‌وه‌ تیدا ئەوه
 به‌لینیکی راسته‌ له‌خواوه‌ ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ وه‌هه‌ر ئەو زالی بالاده‌ستی کار به‌جی یه ﴿حَقَّ
 السَّمَوَاتِ يَعْزِيزُ عَمَدَتُرُوسَهَا﴾ (خوا) ئاسمانه‌کانی دروست کردوه‌ به‌بی هیچ کۆله‌ که‌وه‌ ئەستوونیک که‌ ئیوه
 بیینن ﴿وَأَلْفَىٰ فِي الْأَرْضِ رُوسٍ﴾ وه‌له‌زه‌ویدا چه‌ندان شاخی له‌نگه‌ر داکوتاوی داناوه‌ ﴿أَن يَمِيدَ بَكَ﴾ بۆ
 ئەوه‌ی نه‌تانله‌رزینئ و نه‌جولئ له‌ژیر تاندا ﴿وَبِتَّ فِيهَا مَن كُلِّ دَابَّةٍ﴾ له‌هه‌موو جوړه‌ زنده‌وه‌رینکی تیدا
 بلاو کردۆته‌وه‌ ﴿وَأَنزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ وه‌له‌ئاسمانه‌وه‌ بارانمان باراندوه‌ ﴿فَأَنبَتْنَا فِيهَا مِن كُلِّ رَوْحٍ كَرِيمٍ﴾
 به‌هوی ئەو (بارانه‌وه‌) له‌زه‌ویدا هه‌موو جوړه‌ رووه‌ کینکی به‌که‌لک و جوانمان رواندوه‌ ﴿
 هَذَا خَلْقُ اللَّهِ﴾ ئەمه (باسکرا) دروست کراوی خواجه‌ ﴿فَأَرْوِي مَاذَا خَلَقَ الَّذِينَ مِن دُونِهِ﴾ ده‌ی نیشانم
 بده‌ن ئەو (بت و به‌ستر اوانه‌) ی بیجگه‌ له‌خودان چیمان دروست کردوه‌ ﴿بَلِ الظَّالِمُونَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾
 (هیچیان دروست نه‌کردوه‌) به‌لکو سته‌مکاران له‌گومراپی یه‌کی ئاشکرادان ﴿

وَقَدْءَاتَيْنَا لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ أَنْ اشْكُرْ لِلَّهِ وَمَنْ يَشْكُرْ فَإِنَّمَا
 يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ ﴿١٣﴾ وَإِذْ قَالَ
 لُقْمَانُ لِابْنِهِ وَهُوَ يُعْطِيهِ وَيُبْنِي لَاتُشْرِكْ بِاللَّهِ إِنَّ الشِّرْكَ
 لَظُلْمٌ عَظِيمٌ ﴿١٤﴾ وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ
 وَهَنَا عَلَى وَهْنٍ وَفَصَدَّهُ فِي عَمَيمٍ أَنْ اشْكُرْ لِي وَلِوَالِدَيْكَ
 إِلَى الْمَصِيرِ ﴿١٥﴾ وَإِنْ جَاهَدَاكَ عَلَى أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ
 لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفٌ
 وَاتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَيَّ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ
 بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾ يُبْنِي إِنَّهَا إِنْ تَكُ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ
 خَرْدَلٍ فَتَكُنْ فِي صَخْرَةٍ أَوْ فِي السَّمَوَاتِ أَوْ فِي الْأَرْضِ يَأْتِ
 بِهَا اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ ﴿١٧﴾ يُبْنِي أَقِمِ الصَّلَاةَ وَأْمُرْ
 بِالْمَعْرُوفِ وَانْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأَصْبِرْ عَلَى مَا أَصَابَكَ إِنَّ ذَلِكَ
 مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ﴿١٨﴾ وَلَا تُصْعِرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ
 مَرَحًا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ﴿١٩﴾ وَأَقْصِدْ فِي مَشْيِكَ
 وَأَعْصِضْ مِنْ صَوْتِكَ إِنْ أَنْكَرَ الْأَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيرِ ﴿٢٠﴾

﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ﴾ سویند به خوا بہ راستی دانای و حکمہ تماندا بہ لوقمان ﴿إِنْ أَشْكُرَ لِي﴾
 (وپیمان ووت) سویاسی خوا بکہ ﴿وَمَنْ يَشْكُرْ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ﴾ جا ہر کہس شو کرانہ بڑیری
 خوا بکات ٹہوہ بیگومان شو کرانہ بڑیری (بوقازانج و سوودی) خوی دہ کات ﴿وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ
 حَمِيدٌ﴾ ہر کہ سیش ناسویاسی کردبی (زیانی بہ خوا نہ گہ باندوہ) ٹہوہ بیگومان خوا بی نیازی
 سویاس کراوہ ﴿وَإِذْ قَالَ لُقْمَانُ لِابْنِهِ وَهُوَ يَعِظُهُ﴾ (ٹہی موحمہ مد ﷺ) باسی ٹہو کاتہ بکہ
 کہ لوقمان بہ کورہ کہی ووت کہ ٹاموژگاری دہ کرد ﴿يَبْنِي لَكَ الْبَنِينَ وَالنَّارَ لَطْفًا عَظِيمًا﴾ چونکہ بہ راستی ہاوبہش دانان بوق خوا
 سترینہ کہم ہاوبہش بوق خوا دامہنی ﴿إِنَّ النَّارَ لَطَافٌ عَظِيمٌ﴾ چونکہ بہ راستی ہاوبہش دانان بوق خوا
 سترینہ کہم ہاوبہش بوق خوا دامہنی ﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ﴾ وہ فہرمانمان داوہ بہ ٹادہمی (بہ چاکی ہلس
 و کہوت کردن لہ گہل) دایک و باوکیدا ﴿حَمَلَتْهُ أُمُّهُ وَهْتًا عَلَى وَهْنٍ﴾ دایکی ہلی ٹہ گری بہ دوو گیانی
 (بیٹی لاواز دہبی) لاوازی لہ دواوی لاوازی ﴿وَفَضَّلَهُ فِي عَمَلَيْنِ﴾ و برینہ وہی لہ شیر لہ (دوا تہ مہنی)
 دوو سالیہ وہ ﴿إِنْ أَشْكُرْ لِي وَلِوَالِدَيْكَ﴾ (وہ فہرمانمان بہ ٹادہمی دا) کہ سو پاسگوزاری من (خوا)
 و باوک و دایکت بکہ ﴿إِلَى الْمَصِيرِ﴾ تہنہا بوق لای منہ گہرانہ وہ تان ﴿وَإِنْ جَهَدَكَ عَلَيْهِ أَنْ تَشْرِكَ بِي﴾
 وہ ٹہ گہر (باوک و دایکت) ٹہوہ پری ہہولیان دا لہ گہلت بوق ٹہوہی شتی بکہیت بہ ہاوبہشی
 من ﴿مَالِيسَ لَكَ بِهِ عِلْمًا فَلَا تُطِعْهُمَا﴾ کہہ بیج زانیاری یہ کت پنی نی بہ ٹہوہ گوپرایہ لییان مہ کہ
 ﴿وَصَاحِبُهُمَا فِي الدِّينِ مَعْرُوفًا﴾ بہ لام لہ دونیادا زور بہ چاکی ہاوپریہ تی و ہلسو کہوتیان لہ گہلدا
 بکہ ﴿وَاتَّبَعَ سَبِيلَ مَنْ آتَابَ إِلَيَّ﴾ وشوین ریازی کہ سیک بکہوہ کہ بہ دلسوژی گہراوہ ٹہوہ بوق لای من
 ﴿ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ﴾ (لہ دوا پوژدا) گہرانہ وہ تان تہنہا بوق لای منہ ﴿فَأَنبَأَكَ بِمَا كُنْتَ تَعْمَلُونَ﴾ ٹہمجا
 ہہوالتان دہدہمی بہو کردہ وانہی کہ کردوتانہ ﴿يَبْنِي﴾ (لقمان ووتی) ٹہی کورہ شیرینہ کہم
 ﴿إِنَّمَا إِنْ نَأَى عَنْكَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ﴾ بہ راستی ٹہو (چاکہ و تاوانہ) ٹہ گہر کیشی تو وہ خہر تہ لہ بہ کیش بیت
 ﴿فَتَكُنْ فِي صَحْرَةٍ أَوْ فِي السَّمَوَاتِ أَوْ فِي الْأَرْضِ﴾ لہناو بہردیکدا یان لہناو ٹاسمانہ کان یان لہ زہوی دا بیت
 ﴿يَأْتِيهَا اللَّهُ﴾ خوا (لہ قیامہت دا) دہ بہینی ﴿إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ﴾ بہ راستی خوا ووردیبین و ٹاگادارہ
 ﴿يَبْنِي أَعْمَ الصَّلَاةِ﴾ ٹہی کورہ شیرینہ کہم نویش بہ جی بینہ ﴿وَأْمُرْ بِالْمَعْرُوفِ وَأَنْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾
 و فہرمان بکہ بہ چاکہ و ریگری بکہ لہ خرابہ ﴿وَأَصْبِرْ عَلَى مَا أَصَابَكَ﴾ ہوگر و بہ ٹارام بہ لہ سہر ہہر بہ لاو
 ناخوشی یہک تووشت دی ﴿إِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ﴾ بیگومان ٹہوہ لہو کارہ گہورانہ یہ کہ خوا پیوستی
 کردوہ ﴿وَلَا تَصْعَقْكَ لَتَائِبُ﴾ روو لہ خہلک و ہرمہ گپہرہ ﴿وَلَا تَشْرِي فِي الْأَرْضِ مَرَحًا﴾ و بہ کہ شخہ
 و فیزوہ مہر پو بہ زہویدا ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ﴾ چونکہ بہ راستی خوا ہیج خوبہزل زانیکی
 شانازی کہ ریخوش ناوی ﴿وَأَقْصِدْ فِي مَشْيِكَ﴾ وہ لہر و شتندا مام ناوہندی بہ (نہ ہیواش بہ نہ پہلہ)
 ﴿وَأَعْطُصْ مِنْ صَوْتِكَ﴾ (لہ قسہ کردندا) دہنگت نزم بکہرہوہ ﴿إِنَّ أَنْكَرَ الْأَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيرِ﴾ بہ راستی
 ناخوش ترینہ دہنگہ کان دہنگی (سہرہی) گویندریزہ ﴿

أَلَمْ تَرَوْا أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَافِي السَّمَوَاتِ وَمَافِي الْأَرْضِ وَأَسْبَغَ
 عَلَيْكُمْ نِعْمَهُ وَظَاهَرَهُ بِبَاطِنَةٍ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ
 بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُنِيرٍ ﴿٢٠﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا
 مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَنْبَغُ مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوَلَوْ كَانَ
 الشَّيْطَانُ يَدْعُوهُمْ إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ ﴿٢١﴾ * وَمَنْ يُسَلِّمْ
 وَجْهَهُ إِلَى اللَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ
 وَإِلَى اللَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ﴿٢٢﴾ وَمَنْ كَفَرَ فَلَا يَحْزُنكَ كُفْرُهُ
 إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ فَنُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ
 ﴿٢٣﴾ نُمَتِّعُهُمْ قَلِيلًا ثُمَّ نَضْطَرُّهُمْ إِلَىٰ عَذَابٍ غَلِيظٍ ﴿٢٤﴾
 وَلَيْنَ سَاءَ لَتْهُم مَّنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لِيَقُولَنَّ اللَّهُ قُلْ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٥﴾ لِلَّهِ مَافِي السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٢٦﴾ وَلَوْ أَنَّ مَافِي الْأَرْضِ
 مِنْ شَجَرَةٍ أَقْلَمٌ وَالْبَحْرُ يَمُدُّهُ مِنْ بَعْدِهِ سَبْعَةُ أَبْحُرٍ
 مَا نَفَدْتَ كَلِمَاتُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٧﴾ مَا خَلَقَكُمْ
 وَلَا بَعَثَكُمْ إِلَّا كَنَفْسٍ وَاحِدَةً إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿٢٨﴾

﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ﴾ نایا نه‌تان زانیوه که به‌راستی خوا‌پرامی هیناوه بو‌تان ﴿مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾
 ئەو‌هی له‌ئاسمانه‌کان و ئەو‌هی له‌زه‌وی دایه ﴿وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعْمَهُ﴾ وە نبعمه‌ته‌کانی رشتوو‌ه به‌سه‌ر تاندا
 ﴿ظَاهِرَةً وَبَاطِنَةً﴾ چ دیار و ئاشکرا و چ په‌نهان و نادیاره ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي اللَّهِ﴾ هه‌ندی له‌ئاده‌می
 موجداه‌له و ده‌مه‌قالتی ده‌کات له‌باره‌ی خوا‌وه ﴿بِعَدْوٍ عَلَيْهِمْ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُّبِينٍ﴾ به‌بێ هیچ زانیاریه‌ک یان
 ریتمو‌نیه‌ک یان کتیبکی روون و ئاشکرا ﴿وَلَا ذَاقِلَ لَهُمْ﴾ وە کاتی پێیان بو‌تری ﴿أَتَعْبُوهَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ﴾
 شوین ئەو (ئایینه) بکه‌ون خوا‌نار دو‌ویه‌تی یه‌خواره‌وه ﴿قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا﴾ ده‌لێن نه‌خیر
 به‌لکو ئیمه‌ شوین ئەو (ئایینه) ده‌که‌وبین که‌باو با‌پیرانمان له‌سه‌ری بوون ﴿أَوَلَوْ كَانَ الشَّيْطَانُ يَدْعُوهُمْ﴾
 ئە‌گه‌ر چی شه‌بتان بانگیان بکات ﴿إِلَّا عَذَابَ السَّعِيرِ﴾ بو‌سزای ئاگری هه‌لگیر ساوی دۆزه‌خ ﴿وَمَنْ يُضَلِّهِمْ وَجْهَهُ إِلَى اللَّهِ﴾
 هه‌ر که‌سێک به‌راستی رووبکاته‌خوا (ملکه‌چی فه‌رمانه‌کانی ئەو بی‌ت) ﴿وَهُوَ مُحْسِنٌ﴾ و چاکه‌کار بی‌ت (له‌گوفتار و کرداریدا) ﴿فَقَدْ اسْتَسْكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى﴾ ئەو‌ه بینگومان
 ده‌ستی گرتوو‌ه به‌به‌هیزترین ده‌سته‌گیره‌وه (که‌یه‌کخوا‌په‌رستی و ئاینی پیروزی ئیسلامه‌) ﴿وَإِلَى اللَّهِ عِاقِبَةُ الْأُمُورِ﴾
 وە سه‌ره‌نجامی هه‌موو کاریک ته‌نها بو‌لای خوا‌یه ﴿وَمَنْ كَفَرَ فَلَا يَحْزُنكَ كُفْرُهُ﴾ وە هه‌ر که‌س بی‌پروا‌بوو بابی‌پروایی یه‌که‌ی خه‌فه‌تبارت نه‌کات ﴿إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ﴾
 گه‌رانه‌وه‌یان ته‌نها بو‌لای ئیمه‌یه ﴿فَنَنْتَعِمُهُمْ بِمَا عَمِلُوا﴾ ئەمجاه‌ه‌والیان ده‌ده‌ینی به‌وه‌ی کردو‌ویانه
 ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ به‌راستی خوا‌به‌وه‌ی له‌ناو ده‌کاندایه‌ناگاداره ﴿يُنْمِتُهُمْ فَيَلَاكُ﴾ که‌می ناز
 و نبعمه‌تیان پێ‌ده‌ده‌ین (له‌دو‌نیادا) ﴿ثُمَّ نَضْمُظُهُمْ إِلَى عَذَابٍ غَلِيظٍ﴾ له‌پاشان ناچار یان ده‌که‌ین که
 پرۆنه‌ناو سزای سه‌خته‌وه ﴿وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مَن خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ سو‌یند به‌خوا‌ئه‌گه‌ر پر‌سیاریان
 لێ بکه‌یت کێ ئاسمانه‌کان و زه‌وی دروست کردو‌وه ﴿لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ بینگومان ده‌لێن: خوا
 (ئه‌ی مو‌حه‌مه‌د ﷺ) بلی: سو‌پاس بو‌خوا (که‌دان به‌و‌راستی یه‌دا ده‌نین) ﴿بَلْ أَكْرَهُمُ لَا يَعْلَمُونَ﴾
 به‌لام زۆر به‌یان نازانن ﴿لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ مو‌لکی خوا‌یه ئەو‌هی له‌ئاسمانه‌کان و زه‌وی
 دایه ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ﴾ به‌راستی هه‌ر خوا‌به‌بێ‌نیازی ستایش کراو ﴿وَلَوْ أَنَّمَا فِي الْأَرْضِ
 مِنْ شَجَرَةٍ أَقْلَمٌ﴾ بینگومان ئە‌گه‌ر هه‌ر چی دره‌خت له‌زه‌وی دایه‌قه‌لم و پینووس بی‌ت ﴿وَالْبَحْرُ مُمَدَّدٌ﴾
 هه‌موو دره‌یای زه‌وی بی‌ته‌مره‌که‌ب ﴿مِن بَعْدِهِ سَبْعَةُ أَبْحُرٍ﴾ سه‌وت دره‌یای تر دوا‌ی ئەو‌هی
 (باسکرا) بی‌ت به‌مره‌که‌ب ﴿مَا تَقَدَّتْ كَلِمَتُ اللَّهِ﴾ ووته و زانراوه‌کانی خوا‌دوایی نایه‌ن و ته‌واو نابن
 ﴿إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ به‌راستی خوا‌زالی بالاده‌ستی کار دروسته ﴿مَا خَلَقَكُمْ وَلَا يَعْزُبُكُمْ﴾ دروست
 کردنی هه‌مو‌تان (له‌سه‌ره‌تاوه) و زیندوو‌کردنه‌وتان ﴿إِلَّا كَنَفْسٍ وَاحِدَةً﴾ وەك (دروست کردن و
 زیندوو‌کردنه‌وه‌ی) ته‌نها که‌سێک وایه ﴿إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ﴾ به‌راستی خوا‌بسه‌ری بینه‌یه ﴿۵۸﴾

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ
 وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى وَأَنَّ اللَّهَ
 بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٢٩﴾ ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ
 مِنْ دُونِهِ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿٣٠﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ
 الْفُلْكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِنِعْمَتِ اللَّهِ لِيُرِيكُمْ مِنْ آيَاتِهِ ۚ إِنَّ
 فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٣١﴾ وَإِذَا غَشِيَهُمْ مَوَّجٌ
 كَالظُّلَلِ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ
 فَمِنْهُمْ مُّقْتَصِدٌ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا كُلُّ خَتَّارٍ كَفُورٍ
 ﴿٣٢﴾ يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمْ وَأَخْشَوْا يَوْمًا لَا يَجْزِي وَالِدٌ
 عَنْ وَلَدِهِ وَلَا مَوْلُودٌ هُوَ جَازٍ عَنِ وَالِدِهِ شَيْئًا ۚ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ
 حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمْ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُمْ بِاللَّهِ
 الْغُرُورُ ﴿٣٣﴾ إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنزِلُ الْغَيْثَ
 وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا
 وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿٣٤﴾

﴿الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا وَبُهْتَانًا فَحَمَلُوا حِمْلَهُمْ﴾ **﴿وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ﴾** وه رۆژ ده کات به‌ناو شه‌ودا ﴿وَسَحَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ﴾ وه خۆرو مانگی رام هیتاوه و خستویه تیه خزمه‌تیانه وه ﴿كُلُّ حَيْرٍ إِلَىٰ آجَلٍ مُّسَمًّى﴾ هه ر یه که یان تائه و ماویه‌ی (بویان) دیاری کراوه، ده‌گه‌رین و ده‌سورینه وه ﴿وَأَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ وه به‌راستی خوا به‌وه‌ی ده‌یکه‌ن خه‌به‌رداره ﴿ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ﴾ ئەمه له‌به‌ر ئەوه‌یه که بیگومان ته‌نها خوا راسته و حقه ﴿وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِن دُونِهِ الْبَطِيلُ﴾ و به‌راستی ئەوه‌ی هاواری لئ ده‌که‌ن و ده‌یبه‌رستتن بیجگه له‌و (خوا) به‌تال و ناراسته ﴿وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ﴾ وه بیگومان هه‌ر خوا بلندو گه‌وره‌یه ﴿الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا وَبُهْتَانًا فَحَمَلُوا حِمْلَهُمْ﴾ **﴿وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ﴾** ئایا نه‌تزانویه (نه‌ت دیوه) ﴿أَنَّ الْفُلْكَ الْجَرِي فِي الْبَحْرِ يَنْعَمَتَ اللَّهُ﴾ که که‌شتیه‌کان به‌چاکه و فه‌زلی خوا ده‌رۆن له‌ده‌ریادا ﴿لِيُرِيَكُمْ مِنْ آيَاتِهِ﴾ بۆ ئەوه‌ی هه‌ندی له‌نیشانه‌کانی خۆیتان نیشان بدات ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ﴾ چونکه به‌راستی له‌مه‌دا (که‌باسکرا) چه‌ند به‌لگه‌یه هه‌یه ﴿لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ﴾ بۆ هه‌موو ئارام‌گریکی شوکرانه‌ی بژیر ﴿وَإِذَا غَشِيَهُمْ مَوْجٌ كَاطِفًا﴾ وه هه‌ر کاتی (له‌ده‌ریادا) شه‌بۆلیکی وه‌ک هه‌وره‌کان دایان پۆشی ﴿دَعَا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ﴾ (ترسی خنکان و نوqm بوونیان بیت) هاوار له‌خوا ده‌که‌ن، دلسۆزانه هه‌ر بۆ ئەو ملکه‌چ ده‌بن ﴿فَلَمَّا تَجَاهَرُوا لِلْبُرِّ﴾ ئەمجا کاتی (خوا) رزگاری کردن بۆ وو‌شکانی ﴿فَمَنْهُمْ مَّقْتَصِدٌ﴾ ئەوسا هه‌ندیکیان مام ناوه‌ندی یه (هه‌ندیکی تریان کافره، وه‌دان نانی به‌چاکه‌ی خوادا) ﴿وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا كَلُّ خَتَّارٍ كُفُورٍ﴾ که‌س نیشانه‌کانی ئیمه ئینکار ناکات جگه له‌به‌یمان شکینانی ناشوکر و (سپله) نه‌بیت ﴿يَتَّبِعُهَا النَّاسُ لَآئِفًا بُكَوٍ﴾ ئەی ئاده‌می خۆپاریزن له (تۆله‌ی) به‌روه‌ردگارتان ﴿وَآخَشَوْا أَيُّومًا﴾ له‌و رۆژه‌ش بترسن ﴿لَا يَجْرِي وَالِدٌ عَنِ الْوَالِدِ﴾ هه‌یج باوکی تاوانی رۆله‌که‌ی هه‌لناگری ﴿وَلَا مَوْلُودٌ هُوَ جَانِعٌ عَنِ الْوَالِدِ﴾ وه‌یج رۆله‌یه‌کیش شتیک له‌تاوانی باوکی هه‌لناگری ﴿إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ﴾ بیگومان به‌لئینی خوا حقه و راسته ﴿فَلَا تَعْرَبْكُمْ أَلْحَيَاةُ الدُّنْيَا﴾ که‌واته با‌ژیانی دونیا هه‌لتان نه‌خه‌له‌تینی ﴿وَلَا يَغْرَبْكُمْ بِاللَّهِ الْعِزُّورُ﴾ وه با‌شیتانی فریوده‌ر به‌(بیانوی به‌زه‌یی و لئ بوردن) خوا نه‌تان خه‌له‌تینی ﴿إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ﴾ به‌راستی ته‌نها لای خواجه زانیاری (کاتی هاتنی) رۆژی دوابی ﴿وَيُنزِلُ الْعَيْتَ﴾ وه هه‌ر خوا باران ده‌بارینی ﴿وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ﴾ ته‌نها خوا ده‌زانی به‌وه‌ی له‌مندالدانی (دایکان) دایه ﴿وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ عَدَا﴾ وه هه‌یج که‌س نازانی سبه‌ینی (له‌داهاتوودا) چی ده‌کات ﴿وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ﴾ وه هه‌یج که‌س نازانیت له چی شوین و زه‌وی به‌کدا ده‌مریت ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾ به‌راستی خوا زانا و ناگاداره ﴿

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْم ﴿١﴾ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ لَأُرَبِّبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ
 ﴿٢﴾ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ بَلْ هُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ لِتُنذِرَ قَوْمًا
 مَّا أَتَاهُمْ مِنْ نَذِيرٍ مِّن قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٣﴾ اللَّهُ
 الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ
 ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ ۗ مَا لَكُمْ مِّن دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا شَفِيعٍ
 أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ﴿٤﴾ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ ثُمَّ يَعْرُجُ
 إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ أَلْفَ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ ﴿٥﴾ ذَلِكَ
 عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٦﴾ الَّذِي أَحْسَنَ
 كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ وَوَدَّ أَنْ يُدَبَّرَ الْأَنْسَانَ مِنَ طِينٍ ﴿٧﴾ ثُمَّ جَعَلَ
 نَسْلَهُ مِنْ سُلَالَةٍ مِّن مَّاءٍ مَّهِينٍ ﴿٨﴾ ثُمَّ سَوَّاهُ وَنَفَخَ فِيهِ مِنْ
 رُّوحِهِ ۗ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْئِدَةَ ۗ قَلِيلًا
 مَّا تَشْكُرُونَ ﴿٩﴾ وَقَالُوا أءِذَا ضَلَلْنَا فِي الْأَرْضِ أَءِذَا نَأْتِنَا
 خَلْقٌ جَدِيدٌ بَلْ هُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ كَافِرُونَ ﴿١٠﴾ قُلْ يَتَوَفَّاكُم
 مَّلَكُ الْمَوْتِ الَّذِي وُكِّلَ بِكُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ﴿١١﴾

وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الْمُرْمُوتِ نَاكِسُوا رُءُوسِهِمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ
 رَبَّنَا أَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا فَارْجِعْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا إِنَّا مُوقِنُونَ
 ﴿١٢﴾ وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدًىٰ وَلَكِنْ حَقَّ
 الْقَوْلُ مِنِّي لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ
 ﴿١٣﴾ فذُوقُوا بِمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا إِنَّا نَسِينَاكُمْ
 وَذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾ إِنَّمَا يُؤْمِنُ
 بِآيَاتِنَا الَّذِينَ إِذَا ذُكِرُوا بِهَا خَرُّوا سُجَّدًا وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ
 رَبِّهِمْ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿١٥﴾ تَتَجَافَىٰ جُنُوبُهُمْ
 عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ
 يُنفِقُونَ ﴿١٦﴾ فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ
 جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٧﴾ أَفَمَن كَانَ مُؤْمِنًا كَمَن كَانَ فَاسِقًا
 لَا يَسْتَوُونَ ﴿١٨﴾ أَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَالَهُمْ
 جَنَّاتُ الْمَأْوَىٰ نُزُلًا بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ فَسَقُوا
 فَمَأْوَاهُمُ النَّارُ كُلَّمَا أَرَادُوا أَن يَخْرُجُوا مِنْهَا أُعِيدُوا فِيهَا
 وَقِيلَ لَهُمْ ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّتِي كُنتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ﴿٢٠﴾

﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الْمُرْسَلُونَ﴾ ئە گەر دەبینی کاتیک (له‌قیامه‌ت دا) تاوانباران ﴿نَاكُورًا وُسَيْدَةً عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾
 له‌حوزوری په‌روهر دگاریاندا (له‌خه‌جاله‌تی دا) سه‌ریان داخستوه ﴿رَبَّنَا أَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا﴾ (ده‌لین)
 ئە‌ی په‌روهر دگاری ئیمه (ئه‌وه‌ی به‌لینت پین دابوین) دیمان و بیستمان ﴿فَأَرْجِعْنَا عَمَلًا صَالِحًا﴾ ده‌ی
 بمانگیره‌وه (بۆ دونیاتا) کرده‌ی چاک بکه‌ین ﴿إِنَّا مُوقِنُونَ﴾ به‌راستی ئیمه‌ دنیاین (له‌قیامه‌ت)
 ﴿وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَاكَ لَنْفَسٍ مُّهِمَّةً﴾ ئە‌گەر بمانویستایه‌ رینموونیمان به‌هه‌موو که‌سی ده‌دا
 ﴿وَلَكِنْ حَقَّ الْقَوْلُ مِنِّي﴾ به‌لام به‌لینی من چه‌سپاو و جیگیر بووه ﴿لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ﴾ که‌ بیگومان دۆزه‌خ
 پرده‌که‌م ﴿مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ﴾ له‌جنۆکه و ئاده‌می به‌تیکرا ﴿فَدُفِعُوا بِمَا كَسَبَتْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا﴾
 که‌واته (سزای دۆزه‌خ) بچه‌ژن، چونکه‌ گه‌یشتن به‌م رۆژه‌تان له‌بیر کرد بوو ﴿إِنَّا لَنَسِيتُكُمْ﴾
 به‌راستی ئیمه‌ش ئیوه‌مان له‌بیر خۆمان برده‌وه ﴿وَدُفِعُوا عَذَابَ الْخَالِدِ﴾ و سزای به‌رده‌وام بچیژن ﴿يَمَا
 كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ به‌هۆی ئه‌وه‌ی ده‌تانکرد (له‌دونیا‌دا) ﴿إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا الَّذِينَ﴾ ته‌نها که‌سانێ باوهر
 به‌ئایه‌ته‌کانی ئیمه‌ ده‌هینن ﴿إِذَا دُكِرُوا بِهَا خُورًا سُجَّدًا﴾ ههر کاتێ به‌و (ئایه‌تانه) ئاموزگاری بکړین
 ئە‌که‌ون به‌ روودا به‌سوزده‌ برده‌وه ﴿وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ﴾ و به‌پاکی ستایشی په‌روهر دگاریان ده‌که‌ن
 ﴿وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ﴾ و خویان به‌گه‌وره‌ دانانین ﴿تَتَجَافَىٰ جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ﴾ ته‌نیشتیان دوور
 ئە‌که‌وینته‌وه له‌جیگای خه‌وتنیان (واته: له‌خه‌وه‌له‌ده‌سن بۆ شه‌وه‌ نوینژ کردن) ﴿يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا﴾
 هاوار و نزاله‌په‌روهر دگاریان ده‌که‌ن به‌ترس و هیواوه ﴿وَمِمَّا زَقَفْتُمْ يُنْفَعُونَ﴾ وله‌و رۆزی و سامانه‌ی
 پیمان داوون ده‌به‌خشن ﴿فَلَا تَعَاوَنُوا عَلَىٰ الْبَغِّ﴾ ئە‌مجا هیچ که‌س نازانی ﴿مَّا أَخْفَىٰ لَهُمْ مِن قُرْآنٍ شَيْءٌ﴾ چی
 شاراه‌ته‌وه بۆیان له‌ (به‌هه‌شت دا که‌ هۆی) گه‌شبوونی چاوه‌کانن ﴿جَزَاءً يَمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ ئە‌م
 پاداشته (ده‌درینه‌وه) به‌ هۆی ئە‌وه‌ کرده‌وانه‌ی که‌ کردویانه ﴿أَفَمَن كَانَ مُؤْمِنًا﴾ ده‌ی ئایا که‌سی
 ئیماندار بووبی ﴿كُنَّ كَانَفِيقًا﴾ وه‌ک که‌سیکه‌ ده‌ر چووبی له‌ ئیمان (وفاسق بووبیت) ﴿لَا يَسْتَوُونَ﴾
 ههر گیز چونیه‌ک نین ﴿أَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ جا ئە‌وانه‌ی که‌ باوهریان هیناوه و کرده‌وه
 چاکه‌کانیان کردوه ﴿فَلَهُمْ جَنَّاتُ الْمَأْوَىٰ نُزُلًا﴾ ئە‌وه‌ به‌هه‌شتانیکێ پر ریزو خوشیان بۆ هه‌یه ﴿يَمَا كَانُوا
 يَعْمَلُونَ﴾ به‌هۆی ئە‌وه‌ کرده‌وانه‌وه‌ی که‌ ده‌یان کرد ﴿وَأَمَّا الَّذِينَ فَسَقُوا﴾ وه‌ ئە‌وانه‌ی که‌ فاسق بوون
 ﴿فَمَا لَهُمُ النَّارُ﴾ ئە‌وه‌ جیگابان ناگه‌ره ﴿كُلَّمَا أَرَادُوا أَن يَخْرُجُوا مِنْهَا﴾ ههر کاتێ بیان‌ه‌وی له‌ دۆزه‌خ
 ده‌ر چن ﴿أُعِيدُوا فِيهَا﴾ دووباره‌ ده‌یانگه‌رنه‌وه‌ ناو دۆزه‌خ ﴿وَقِيلَ لَهُمْ دُفِعُوا عَذَابَ النَّارِ﴾ و پیمان ده‌وتری
 بچه‌ژن سزای ئە‌وه‌ ناگه‌ره‌ی ﴿الَّذِي كُنتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ﴾ که‌ ئیوه‌ باوهرتان پین نه‌ده‌کرد ﴿

وَلَنذِيقَنَّهُم مِّنَ الْعَذَابِ الْأَدْنَىٰ دُونَ الْعَذَابِ الْأَكْبَرِ
 لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢١﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ ثُمَّ
 أَعْرَضَ عَنْهَا إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ مُنتَقِمُونَ ﴿٢٢﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا
 مُوسَىٰ الْكِتَابَ فَلَا تَكُن فِي مِرْيَةٍ مِّن لِّقَائِهِ وَجَعَلْنَاهُ
 هُدًى لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿٢٣﴾ وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أَيْمَةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا
 لِمَا صَبَرُوا وَكَانُوا بآيَاتِنَا يُوقِنُونَ ﴿٢٤﴾ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ
 يَفْصِلُ بَيْنَهُم يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ
 ﴿٢٥﴾ أَوَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِم مِّنَ الْقُرُونِ
 يَمْشُونَ فِي مَسَاكِينَهُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَاتٍ أَفَلَا يَسْمَعُونَ
 ﴿٢٦﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَسُوقُ الْمَاءَ إِلَى الْأَرْضِ الْجُرُزِ فَنُخْرِجُ
 بِهِ زُرْعَاتًا كُلُّ مَنَّهُ أُنْعَمُ لَهُمْ وَانْفُسُهُمْ أَفَلَا يُبْصِرُونَ
 ﴿٢٧﴾ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْفَتْحُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٨﴾
 قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِيمَانُهُمْ وَلَا هُمْ
 يُنظَرُونَ ﴿٢٩﴾ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَانْتَظِرِ إِنَّهُمْ مُنْتَظَرُونَ ﴿٣٠﴾

﴿وَلَنَذِقَنَّهُمْ مِنَ الْعَذَابِ الْأَلِيمِ﴾ وه به‌راستی ئیمه سزای دونیا یان بی ده‌چیژین ﴿دُونَ الْعَذَابِ الْأَكْبَرِ﴾ جگه‌له سزای هه‌ره گه‌وره (ی دوزخ) ﴿لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ تابگه‌رینه‌وه (بو لای خوا) ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ﴾ وه کی سته‌مکار تره له وه که سه‌ی به نایه‌ته کانی په‌روه رد گاری نامورژ گاری بکریت ﴿فَوَاعِظْ عَنْهَا﴾ دوا نه‌وه روو وه رگپرت وپشتی تی بکات ﴿إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ مُنتَقِمُونَ﴾ به‌راستی ئیمه توله سینهرین له تاوانباران ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ﴾ سویند به‌خوا به‌راستی ئیمه ته‌وراتمان دا به‌مووسا ﴿فَلَا تَكُنْ فِي مِرْيَةٍ مِنْ لِقَائِهِ﴾ نه‌مجا گومانت نه‌بیت (نه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) له گه‌یشتنت به‌مووسا (یان گومانت نه‌بیت له گه‌یشتنی ته‌ورات به‌مووسا) ﴿وَجَعَلْنَا هُدًى لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ﴾ وه ئیمه نه‌وه (ته‌وراته) مان کرد به‌رینمونی کهری به‌نو ئیسرائیل ﴿وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ آيَةً﴾ وه له‌ناو نه‌واندا پیشه‌وه‌ایانیکمان دانا ﴿يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا﴾ رینمونی (خه‌لک) یان ده‌کرد به‌فرمانی ئیمه ﴿لَمَّا صَبَرُوا وَوَكَأُنْوَآيَاتِنَا يُوقِنُونَ﴾ کاتی خو‌یان گرت و به‌نایه‌ته کانی ئیمه دلنیا بوون (باوه‌ری به‌ویان هینا) ﴿إِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ﴾ بینگومان په‌روه رد گارت بریار ددات له‌نیوان (به‌نده کانی دا) ﴿يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ له‌روژی قیامه‌ندا ﴿فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾ له‌وه‌ی نه‌وان تیندا جیاواز بوون ﴿أَوْ لَمْ يَهْدِ لَهُمْ﴾ نایا (رینگای راست) روون نه‌بوته‌وه بو‌یان ﴿كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْقُرُونِ﴾ که ئیمه پیش نه‌مان زور گهل و نه‌ته‌وه‌مان له‌ناو بردووه ﴿يَسْتَوُونَ فِي مَسْئِلِهِمْ﴾ نه‌مان (بی باوه‌رانی مه‌ککه) به‌شوین و خانووه (ویران کراوه) کانی نه‌واندا هاتوو چو ده‌که‌ن ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ﴾ به‌راستی له (تیاچوونی) نه‌واندا چهند به‌لگه‌ی گه‌وره هه‌یه ﴿أَفَلَا يَسْمَعُونَ﴾ ده‌ی نایا نه‌وانه (نه‌وه راستیانه) نایستن ﴿أَوْ لَمْ يَرَوْا﴾ نایا نایین و نازانن ﴿أَنَّا نَسُوقُ الْمَاءَ إِلَى الْأَرْضِ الْجُرُزِ﴾ که ئیمه ناو ده‌نیرین بوزه‌وی ووشکی بی رووه‌ک ﴿فَنُخْرِجْ بِهِ زَرْعًا﴾ نه‌مجا به‌هوی نه‌وه (ناوه‌وه) کشتو کال و گزو گیا ده‌روینن ﴿تَأْكُلُ مِنْهُ أَنْعَامُهُمْ وَأَنْفُسُهُمْ﴾ که ناژه‌لیان لئی ده‌له‌وه‌ری و خوشیان لئی ده‌خون ﴿أَفَلَا يَبْصُرُونَ﴾ ده‌ی نایا نه‌وانه نایینن ﴿وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْفَتْحُ﴾ وه (بی باوه‌رانی مه‌ککه به‌موسلمانان) ده‌لین نه‌م حوکم و بریاردانی قیامه‌ته، که‌ی ده‌بی ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ نه‌گهر ئیوه راستگون ﴿قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِيْمَانُهُمْ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلئی روژی بریاردانی قیامه‌ت باوه‌ر هینان سوود ناگه‌یه‌نیت به‌وانه‌ی بی باوه‌ر بوون له‌دونیا دا ﴿وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ﴾ و مؤله‌تیشیان بی نادری ﴿فَوَاعِظْ عَنْهَا﴾ جا (نه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) روویان لئی وه‌ر گپه‌وه‌ر و گویان مه‌ده‌ری ﴿وَأَنْتَظِرُ أَذْنَهُمْ مُنْتَظِرُونَ﴾ وه تو چاوه‌روانی بکه بینگومان نه‌وانیش چاوه‌روانن ﴿

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَأَيُّهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللَّهَ وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ إِنَّ
 اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١﴾ وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ
 مِنْ رَبِّكَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿٢﴾ وَتَوَكَّلْ
 عَلَى اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿٣﴾ مَا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ مِّنْ
 قَلْبَيْنِ فِي جَوْفِهِ ۖ وَمَا جَعَلَ أَزْوَاجَكُمُ اللَّائِي تُظَاهَرُونَ
 مِنْهُنَّ أُمَّهَاتِكُمْ وَمَا جَعَلَ أَدْعِيَاءَكُمْ أَبْنَاءَكُمْ ذَٰلِكُمْ قَوْلُكُمْ
 بِأَفْوَاهِكُمْ ۗ وَاللَّهُ يَقُولُ الْحَقَّ وَهُوَ يَهْدِي السَّبِيلَ ﴿٤﴾
 أَدْعُوهُمْ لِأَبَائِهِمْ هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ فَإِن لَّمْ تَعْلَمُوا آبَاءَهُمْ
 فَاِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ وَمَوْلَاكُمْ ۗ وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِيمَا
 أَخْطَأْتُمْ بِهِ ۚ وَلَٰكِن مَّا تَعَمَّدَتْ قُلُوبُكُمْ ۖ وَكَانَ اللَّهُ
 غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿٥﴾ النَّبِيُّ أَوْلَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنفُسِهِمْ
 ۗ وَأَزْوَاجُهُ وَأُمَّهَاتُهُمْ وَأُولُو الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ
 فِي كِتَابِ اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ ۖ إِلَّا أَنْ تَفْعَلُوا إِلَىٰ
 أَوْلِيَاءِكُمْ مَّعْرُوفًا كَانَ ذَٰلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ﴿٦﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بہ ناوی خواہی بہ خشندهی میہربان

﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللَّهَ﴾ ئەہی پیغہ مہر ﷺ (بہ ردهوام) لہ خواہ بترسہ ﴿وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ﴾ بہ گوی کافران و دوورہ کان مہ کہہ ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ بیگومان خواہ زانای کار بہ جیہہ ﴿وَأَتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ﴾ وہ شوین ئەوہ بکہوہ کہ لہ بہر و ہر دگار تہوہ و ہحیت بو کر اوہ ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ يَمَّا تَعْمَلُونَ حَيِيرًا﴾ بہ راستی خواہ بہوہی کہہ دہیکہن ناگادارہ ﴿وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ﴾ پشت ہہر بہ خواہ بہستہ ﴿وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا﴾ وہ خواہ بہسہ ہاریزہر بیت ﴿وَمَا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ﴾ خواہ دای نہناوہ بوہیچ ہیاویک (ئادہمیہک) ﴿مِن قَلْبَيْنِ فِي حَوْفِيَةٍ﴾ دوو دل لہ ناوسنگیدا ﴿وَمَا جَعَلَ أَرْوَاحَكُمُ الْأَنفُسَ﴾ وہ (خواہ) ئەوہاوسہر انہانی نہ کردو تہ ﴿ظَاهِرُونَ وَمَنْهَانَ مَهْتِكَةً﴾ دایکتان کہ (ظہار) یان لہ گہل دہ کہن (بیان دہلین ئیوہ و ہک پشتی دایکمان وان بو ئیمہ) ﴿وَمَا جَعَلَ أَدْعِيَاءَ كُرْبَانَ﴾ ہوخواہ بہ کورہ کراوہ کانتانی نہ کردو تہ کور تان ﴿ذَلِكَ قَوْلُكُم بِأَفْوَاهِكُمْ﴾ ئەوہ قسہی سہر زارہ کی تانہ ﴿وَاللَّهُ يَقُولُ الْحَقَّ﴾ خواش ووتہی راست دہلی ﴿وَهُوَ يَهْدِي السَّبِيلَ﴾ ہہر ئەویش رینموونی (خہلک) دہ کات بوہ ریگای راست ﴿أَدْعُوهُمْ لِأَبَائِهِمْ﴾ (ئہو بہ کورہ کراوانہ) بہناوی باو کیانہوہ بانگیان بکہن ﴿هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ﴾ ئەوہ راسترہ بہلای خواوہ ﴿فَإِن لَّرْتَعَاوُاْ أِبَاءَهُمْ﴾ ئەمجا ئە گہر باو کیان نہناسن (تابہناویانہوہ بانگیان بکہن) ﴿فَإِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ وَمَوَالِيكُمْ﴾ ئەوانہ برای ثانی و دوست و خو شہوہیستانن ﴿وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِيمَا أَخْطَأْتُمْ بِهِ﴾ ہیچ گونہ ہیکتان لہ سہر نی بہ لہو (بانگ کردنہدا) کہ بہ نہزاینن گوتبتیان (پیش ہاتنی ئەم ئایہتہ) ﴿وَلَكِن مَّا تَعَدَّتْ قُلُوبُكُمْ﴾ بہلام (گونہ ہار دہبن) ئە گہر بہدل و بہدس ئەنقہست بیکہن ﴿وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا﴾ وہ خواہ لیسور دہی میہرہ بانہ ﴿الَّذِي أُولَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَمْسِهِمْ﴾ پیغہ مہر ﷺ لہ خودی ہر واداران بوہ خویان لہ پیشتہرہ ﴿وَأَرْوَجُهُ وَأَمَّهْتُهُمْ﴾ خیزانہ کانیشی دایکی باوہر دارانن ﴿وَأُولُوا الْأَرْحَامِ﴾ و ئەوانہی (بہ نہسہب) خزمی بہ کترن (ئہ گہر موسلمان بن) ﴿بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ﴾ لہ قورٹانی خودا بوہ کتری لہ پیشترن (میرات لہ بہ کتر بہرن) ﴿مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ﴾ لہ ئیمانداران و کوچہران (کہ خزم نین) ﴿إِلَّا أَن تَقُولُوا لِكُلِّ مَعْرُوفًا﴾ مہ گہر خوتان چاکہیہک (بہ خشین یا و ہستی) بوہ دوست و خو شہوہیستانان بکہن ﴿كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا﴾ ئەوہ ہر پارہ لہ قورٹان (یان لہ لوح

المحفوظ دا) نوسراوہ ﴿

وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَمَنْ نُوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ
 وَمُوسَى وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا ﴿٧﴾
 لِيَسْأَلَ الصَّادِقِينَ عَنْ صِدْقِهِمْ وَأَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا أَلِيمًا
 ﴿٨﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَاءَتْكُمْ
 جُنُودٌ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا وَجُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا وَكَانَ اللَّهُ
 بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ﴿٩﴾ إِذْ جَاءَكُمْ مِنْ فَوْقِكُمْ وَمِنْ أَسْفَلَ
 مِنْكُمْ وَإِذْ زَاغَتِ الْأَبْصَارُ وَبَلَغَتِ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ
 وَتَظُنُّونَ بِاللَّهِ الظُّنُونًا ﴿١٠﴾ هُنَالِكَ ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُونَ وَرُزِلُوا
 زِلْزَالًا شَدِيدًا ﴿١١﴾ وَإِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ
 مَّرَضٌ مَّا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ إِلَّا غُرُورًا ﴿١٢﴾ وَإِذْ قَالَت طَّائِفَةٌ
 مِنْهُمْ يَا أَهْلَ يَثْرِبَ لَا مُقَامَ لَكُمْ فَارْجِعُوا وَيَسْتَأْذِنُ فَرِيقٌ
 مِنْهُمْ النَّبِيَّ يَقُولُونَ إِنَّ بُيُوتَنَا عَوْرَةٌ وَمَا هِيَ بِعَوْرَةٍ إِنْ يُرِيدُونَ
 إِلَّا فِرَارًا ﴿١٣﴾ وَلَوْ دَخَلَتْ عَلَيْهِمْ مِّنْ أَقْطَارِهَا ثُمَّ سَأَلُوا الْفِتْنَةَ
 لَأَنزَلْنَا بِهَا لَآئِمًا وَسَاءَ لِمَنْ أَصَابَهُ مِنَ الْأُنْجَمِ ﴿١٤﴾ وَلَقَدْ كَانُوا عَاهِدُوا
 اللَّهَ مِنْ قَبْلُ لَا يُؤَلُّونَ الْأَدْبَرَ وَكَانَ عَهْدُ اللَّهِ مَسْئُولًا ﴿١٥﴾

﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ ﴿١﴾﴾ (ئہی موحمہ مد ﷺ بیریان بخہرہ وہ) کاتی کہ پھیمانمان وەر گرت
 له پیغہ مہبران ﴿وَمِنْكَ وَمَنْ نُوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ وَعِيسَىٰ ابْنِ مَرْيَمَ ﴿٢﴾﴾ ہہرہ ہا له تو و له نوح و له ئیبراہیم و
 له موسا و له عیسا کوری مریم ﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِنْهُمُ مِيثَاقًا عَلَيْهِمْ ﴿٣﴾﴾ و له ہہ موویان پھیمانی بہ ہیز و بتہ و مان
 وەر گرت ﴿لَيْسَلَّ الصَّالِفِينَ عَنْ صِدْقِهِمْ ﴿٤﴾﴾ بؤ ئہوی (خوا) پر سیار له راست گوئیان بکات دہ بارہی
 راستییان ﴿وَأَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٥﴾﴾ و سزای پر ئیش و نازاریشی نامادہ کردوہ بؤ بی باوہران ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ﴿٦﴾﴾
 ئہی ئہو کہ سانہی کہ باوہرتان ہیناوہ ﴿أَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ ﴿٧﴾﴾ بیر له چاکہ و نیعمہ تی
 خوا بکہ نہوہ بہ سہر تانہوہ ﴿إِذْ جَاءَتْكُمْ جُنُودٌ ﴿٨﴾﴾ کاتی له شکر ئیکی زورتان بؤ ہات (له جہنگی خہندہ قدا)
 ﴿فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا ﴿٩﴾﴾ ئہ مجا ئیمہ باہ کی بہ ہیز مان بؤ ناردن ﴿وَجُنُودًا لَّا تَرَوُهَا ﴿١٠﴾﴾ و له شکر ی (فریشتہ ش)
 کہ ئیوہ نہ تان بینین ﴿وَكَانَ اللَّهُ يَمَاتَعْمَلُونَ بَصِيرًا ﴿١١﴾﴾ و ہ خوا بہوہی ئیوہ دہ یکہن بیناہ ﴿إِذْ جَاءَتْكُمْ ﴿١٢﴾﴾
 مِّن فَوْقِكُمْ وَمِنْ أَسْفَلَ مِنْكُمْ ﴿١٣﴾﴾ کاتی (بی باوہران) ہیرشیان بؤ ہینان له سہروو تانہوہ و له خوار تانہوہ
 (چوار دہوری مہدینہ بیان گرت) ﴿وَإِذْ زَاغَتِ الْأَبْصَارُ ﴿١٤﴾﴾ وہ چاوہ کان ئہ بلہ ق بون ﴿وَبَلَغَتِ الْقُلُوبُ ﴿١٥﴾﴾
 الْحَنَاجِرَ ﴿١٦﴾﴾ و دلہ کان (له ترسا) گہ شیبوونہ گہروو ﴿وَتَطْمَنُّونَ بِاللَّهِ الظَّنُونَ ﴿١٧﴾﴾ و گومانی جور بہ جور تان
 بہ خوا دہ برد ﴿هُنَالِكَ ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٨﴾﴾ لهویدا ئیمانداران تافی کرانہوہ ﴿وَزُلْزِلُوا زِلْزَالًا شَدِيدًا ﴿١٩﴾﴾ وہ
 راوہ شیران بہ راوہ شان دنیکی توند ﴿وَإِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ ﴿٢٠﴾﴾ (بیر بکہ نہوہ) کاتی
 دوو پروہ کان و ئہوانہی له دلیندا نہ خوشی ہہبوو ووتیان ﴿مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ إِلَّا غُرُورًا ﴿٢١﴾﴾ خوا
 پیغہ مہبرہ کہی بیجگہ له تہ فرہدان ہیج بہ لئینکیان پی نہ داین ﴿وَلَا قَالَتْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ ﴿٢٢﴾﴾ وہ کاتی
 دہستہ بہ لہو (دو پرووانہ) ووتیان: ﴿يَا أَهْلَ يَرْبِ لَا مَقَامَ لَكُمْ فَارْجِعُوا ﴿٢٣﴾﴾ ئہی دانیشتوانی مہدینہ ئیرہ
 جئی مانہ و تان نی بہ دہی بگہر ئنہوہ ﴿وَيَسْتَعِذُّ فَرِيقٌ مِنْهُمْ النَّجِي ﴿٢٤﴾﴾ وہ کوہ لئ تر له وان مؤلہ تی گہر انہوہ
 له پیغہ مہبر ﷺ دہ خوازن ﴿يَقُولُونَ إِنَّا بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ عِوَارَةٌ ﴿٢٥﴾﴾ دہیان ووت: خانوہ کانمان بی پاریزہر و پروت
 و کہ لئناویہ ﴿وَمَا هِيَ بِعِوَارَةٍ ﴿٢٦﴾﴾ له کاتی کدا واش نہبوو (کہ دہیان ووت) ﴿إِن يُرِيدُونَ إِلَّا فِرَارًا ﴿٢٧﴾﴾ ئہوان تہنہا
 مہ بہ ستیان ہلہاتن بوو (له جہاد کردن) ﴿وَلَوْ دَخَلَتْ عَلَيْهِمْ مِنَ آقْطَارِهَا ﴿٢٨﴾﴾ وہ ئہ گہر ہیرش بہینراہیہ تہ
 سہریان له ہہموو لایہ کی (مہدینہ) وہ ﴿ثُمَّ سِيلُوا الْقَيْسَةَ لِاتْوَعَا ﴿٢٩﴾﴾ ئہ مجا داوای کافر بوون و جہنگ
 کردنیان لی بکراہیہ (دژ بہ تو ئہی موحمہ مد ﷺ) داوا کہیان بہ جئی دہینا (و بہ گوئیان دہ کردن)
 ﴿وَمَا تَلَبَّوْا بِهَا إِلَّا آيِسًا ﴿٣٠﴾﴾ وہ ئہم داوایان دوانہ دہ خست ماوہ بہ کی کہم نہ بیت ﴿وَلَقَدْ كَانُوا عَاهِدُوا ﴿٣١﴾﴾
 اللَّهُ مِنْ قَبْلُ ﴿٣٢﴾﴾ بیگومان ئہوانہ له پیش ئہم (پرداوہ) پھیمانیان بہ خوا دابوو ﴿لَا يُؤْلُونَ إِلَّا دُبُرًا ﴿٣٣﴾﴾ کہ (له
 غہزادا) پشت ہلناکہن و راناکہن ﴿وَكَانَ عَهْدُ اللَّهِ مَسْئُولًا ﴿٣٤﴾﴾ وہ پھیمانی درا بہ خوا (خواہنہ کہی)
 لئیر سراو دہ بی ﴿٣٥﴾﴾

قُلْ لَنْ يَنْفَعَكُمْ الْفِرَارُ إِنْ فَرَرْتُمْ مِنَ الْمَوْتِ أَوِ الْقَتْلِ وَإِذَا
 لَا تُمْتَعُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٦﴾ قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي يَعْصِمُكُمْ مِنَ اللَّهِ
 إِنْ أَرَادَ بِكُمْ سُوءًا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِنْ دُونِ
 اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿١٧﴾ قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الْمُعَوِّقِينَ مِنْكُمْ وَالْقَائِلِينَ
 لِإِخْوَانِهِمْ هَلْمْ إِلَيْنَا وَلَا يَأْتُونَ الْبَأْسَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٨﴾ أَشِحَّةً
 عَلَيْكُمْ فَإِذَا جَاءَ الْخَوْفُ رَأَيْتَهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ تَدُورُ أَعْيُنُهُمْ
 كَالَّذِي يُغْشَى عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَإِذَا ذَهَبَ الْخَوْفُ سَلَقُوكُمْ
 بِاللِّسَانِ حِدَادٍ أَشِحَّةً عَلَى الْخَيْرِ أُولَئِكَ لَمْ يُؤْمِنُوا فَأَحْبَطَ
 اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿١٩﴾ يَحْسَبُونَ
 الْأَحْزَابَ لَمْ يَدْهَبُوا وَإِنْ يَأْتِ الْأَحْزَابُ يَوَدُّوا لَوْ أَنَّهُمْ
 بَادُونَ فِي الْأَعْرَابِ يَسْأَلُونَ عَنْ أَنْبَائِكُمْ وَلَوْ كَانُوا فِيكُمْ
 مَا قَاتَلُوا إِلَّا قَلِيلًا ﴿٢٠﴾ لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ
 لِمَنْ كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا ﴿٢١﴾
 وَلَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ الْأَحْزَابَ قَالُوا هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ
 وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَانًا وَتَسْلِيمًا ﴿٢٢﴾

﴿قُلْ لَنْ يَنْفَعَكُمْ الْفِرَارُ﴾ (تہی مو حہ مہد ﷺ بہ دو و ر و و ہ کان) بلیٰ ہلہاتن سو و دتآن بیٰ ناگہ یہ نی ﴿لَنْ فَرَّزْتُمْ مِنَ الْمَوْتِ أَوْ الْقَتْلِ﴾ تہ گہر لہ مردن یا کوشتن ہلہببن (خوتان بدزنہ و ہ) ﴿وَإِذْ أَلَمْتُمْ بِالْأَقْيَلِكُمْ﴾ جا لہ و کاتہ دا بہ ہرہ و خو شی ژیان تان بیٰ نادریٰ ما و ہ یہ کی کہم نہ بیٰ ﴿قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي يَعْصِمُكُمْ مِنَ اللَّهِ﴾ بلیٰ کیہ تہ و کہ سہ ی تہ و ہ لہ خوا دہ پاریزیٰ؟ ﴿إِنْ أَرَادَ بَعْضُكُمْ سُوءًا أَوْ أَرَادَ بَعْضُكُمْ رَحْمَةً﴾ تہ گہر خوا زیان و خرابہ یان بہ زہیبی و رہ حمہ تی بو تہ و ہ بویت ﴿وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ بیجگہ لہ خوا بو تہ و ان نیہ ﴿وَلَا يَأْتُونَ الْبَأْسَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ ہیچ ہشتیوان و یار مہ تی دہ ریک ﴿قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الْمُعَوِّقِينَ مِنْكُمْ﴾ بیگومان خوا دہ زانی بہ و کہ سانہ تان کہ ناستہ نگ دروست دہ کات لہ ریگہ ی (موسلمانان بو جیہاد کردن) ﴿وَالْقَائِلِينَ لِإِخْوَانِهِمْ هَلْمْ إِنَّمَا﴾ کہ بہ برادہرہ کانیان دہ لببن: و ہرن بولای تہ مہ (و خویان دہ دزبہ و ہ لہ جیہاد) ﴿وَلَا يَأْتُونَ الْبَأْسَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ تہ وانہ نایہن بو جہنگ و غہ زا زور بہ کہ می نہ بیت ﴿أَشِحَّةً عَلَيْكُمْ﴾ لہ ناستی تہ و ہ دا (تہی موسلمانان تہ وانہ) چرو و کن ﴿فَإِذَا جَاءَ الْحَوْفُ﴾ تہ مچا کاتیک (بہ ہوی جہنگہ و ہ) ترس و بیم پہیدا بیت ﴿رَأَيْتَهُمْ يُنظَرُونَ إِلَيْكَ﴾ دہ یان بینی بہ جو ری سہ یرت دہ کہن (لہ ترسی جہنگ) ﴿تَدُورُ أَعْيُنُهُمْ﴾ چاویان بہم لا و لادا دہ سو ری ﴿كَأَنِّي بَعْثْتُ عَلَىٰ مِثْلِكَ مِنَ الْمَوْتِ﴾ بہ و تہ ی کہ سیک لہ سہرہ مہر گدا بیہوشی بہ سہر دا بیت ﴿فَإِذَا ذَهَبَ الْحَوْفُ﴾ بہ لام کاتی ترسہ کہ روشت و نہ ما ﴿سَلَفُكُمْ بِالْأَيْسَةِ جَدَادُكُمْ﴾ بہ زمانی تیژ زمانتان لی در یژ دہ کہن (و ہ دا وای غہ نیمہ تتان لی دہ کہن) ﴿أَشِحَّةً عَلَى الْخَيْرِ﴾ کہ چی چرو و ک و رژدن لہ سہر مال و غہ نیمہ ت ﴿أَوَلَيْكَ لَمَ يُؤْمِنُوا﴾ تائہ وانہ باوہریان نہ ہینا بوو ﴿فَأَحْبَطَ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ﴾ بویہ خوا کردہ و ہ یانی بو چہ ل کردنہ و ہ ﴿وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا﴾ و ہ تہ مہ بہ لای خواوہ (کاریکی) ناسانہ ﴿يَحْسَبُونَ الْأَحْزَابَ لَمْ يَذْهَبُوا﴾ و ایان دہ زانی کو مہ لہ کان (لہ شکر یان ہینا بوو) نہ روشتون ﴿وَإِنِّيَأْتِ الْأَحْزَابُ﴾ و ہ تہ گہر تہ و کو مہ لانہ بگہر پینہ و ہ (بو سہر مہ دینہ) ﴿يُودُّوْا لَوْ أَنَّهُمْ بَادُونَ فِي الْأَحْزَابِ﴾ نا و اتیان دہ خواست کہ لہ ناو (مہ دینہ) عہرہ بہ دہشتہ کیہ کان بہ دو و ر بو نایہ (لہ ترسی جہنگ) ﴿يَسْتَأْذِنُ عَنْ أَبِيكُمْ﴾ لہ دو و ر ہ ہر سیاریان لہ ہ و الی تہ و ہ بکر دایہ ﴿وَلَوْ كَانُوا فِيكُمْ﴾ و ہ تہ گہر لہ ناو تہ و ہ دا بو نایہ ﴿مَا قَاتَلُوا إِلَّا قَلِيلًا﴾ جہنگیان نہ دہ کرد زور بہ کہ می نہ بیٰ ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ﴾ سو یند بہ خوا بہ راستی لہ پیغہ مہری خوا دا ﷺ بو تہ و ہ ہ یہ ﴿أَسْوَدَ حَسَنَةً﴾ سہر مہ شقی و پیسہ و اہ تی چاک ﴿لَمَنْ كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ﴾ بو کہ سیک بہ ہبوا ی خوا و (پادا شتی) روژی دوایی یہ ﴿وَذَكَرَ اللَّهُ كَثِيرًا﴾ و ہ زور یادی خوا دہ کات ﴿وَلَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ الْأَحْزَابَ﴾ و ہ کاتی تہ مانداران تہ و کو مہ لانہ یان دی (لہ شکر یان ہینا بوو بو سہر مہ دینہ) ﴿قَالُوا هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ﴾ و وتیان تہ مہ تہ و بہ لبنتہ یہ خوا و پیغہ مہرہ کہ ی بہ تہ مہ یان دا بوو ﴿وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ﴾ خوا و پیغہ مہرہ کہ ی راستیان فہر موو ﴿وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَانًا وَتَسْلِيمًا﴾ (ہانتی تہ و ہ موو ہیزہ ی کوفر) باوہر داران تہ نہا تہ مان و ملکہ چیان بیٰ زیاد ی کرد ﴿

مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَّنْ
 قَضَىٰ نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا ﴿٤٣﴾ لِيَجْزِيَ
 اللَّهُ الصَّادِقِينَ بِصِدْقِهِمْ وَيُعَذِّبَ الْمُنَافِقِينَ إِنْ شَاءَ أَوْ
 يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿٤٤﴾ وَرَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ
 كَفَرُوا بِغَيْظِهِمْ لَمْ يَنَالُوا خَيْرًا وَكَفَى اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ
 الْقِتَالَ وَكَانَ اللَّهُ قَوِيًّا عَزِيزًا ﴿٤٥﴾ وَأَنْزَلَ الَّذِينَ ظَاهَرُواهُمْ مِّنْ
 أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ صَيَّاصِيهِمْ وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ
 فَرِيقًا تَقْتُلُونَ وَتَأْسِرُونَ فَرِيقًا ﴿٤٦﴾ وَأَوْرَثَكُم أَرْضَهُمْ
 وَدِيَارَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ وَأَرْضًا لَّمْ تَطُوهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ
 شَيْءٍ قَدِيرًا ﴿٤٧﴾ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّأَزْوَاجِكَ إِنْ كُنْتِ تَرْضَيْنَ
 الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَرِزْقَهَا فَتَعَالَيْنَ أُمَتِّعْكُنَّ وَأُسَرِّحْكُنَّ
 سَرَاحًا جَمِيلًا ﴿٤٨﴾ وَإِنْ كُنْتِ تَرْضَيْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالْوَطَانَ
 وَالْآخِرَةَ فَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْمُحْسِنَاتِ مِنكُنَّ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٤٩﴾
 يٰ نِسَاءَ النَّبِيِّ مَنِ يَا تِ مِنْكُنَّ بِفَاحِشَةٍ مُّبِينَةٍ يُضَعَفْ
 لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿٥٠﴾

﴿مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ﴾ له ناو باوه پاران دا پیاوئیک هه ﴿صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ﴾ راستیان کرد له گهل
 نه و په یمانه ی که دابویان به خوا ﴿فَمِنْهُمْ مَنْ قَضَىٰ نَحْبَهُ﴾ نه مجا هه ندیکیان نه زرو به لیتی خو ی به جی هیناو
 (شه هید بو) ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ بَنَظَرَ﴾ هه ندیکیشیان چاوه پروانن (وهیشتا له ژیاندان) ﴿وَمَا بَدَلُوا تَبَدُّلاً﴾ هیچ
 گورانیکیان (له به لیتی خو یان دا) نه کردوه ﴿لِيَجْزِيَ اللَّهُ الصَّادِقِينَ بِصِدْقِهِمْ﴾ بوئه وه ی (خوا) پاداشتی
 راست گویان بداته وه به هو ی راستی به که یانه وه ﴿وَبِعَذَابِ الْمُتَّقِينَ إِن شَاءَ﴾ وه سزای دوو پرووه کان
 بدات نه گهر بیهو یت ﴿أَوْ يُتُوْبَ عَلَيْهِمْ﴾ یان ته و به یان لی گیرا کات ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا رَحِيْمًا﴾ بیگومان
 خوالیورده ی میهره بانه ﴿وَرَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِغَيْظِهِ﴾ وه خوا کافره کانی (قوره یش که له شکریان
 هینابوو بو سهر مه دینه) گهرانده وه بهرق و مهراقه وه (بو ولاتی خو یان) ﴿لَوَيْتَ الْوَاحِدَ﴾ هیچ خیر و
 ناواتیکیان (له ناو بردنی ئیمانداران) دهست نه کهوت ﴿وَكَفَىٰ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ﴾ خوائیمان دارانی
 له جهنگ پاراست (به هو ی بای توند و فریشته وه کافرانی پرژو بلا و کرد) ﴿وَكَانَ اللَّهُ قَوِيًّا عَزِيْزًا﴾ وه خوا
 هه همیشه به هیزی به دهسه لانه ﴿وَأَنْزَلَ الَّذِينَ ظَهَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ﴾ (به نی قوره یزه) که پشتگیری
 نه وان (قوره یش و غه طفان) یان کرد خوی گه و ره هینانیه خواره وه ﴿مِنْ صِيَاحِهِمْ﴾ له قه لا کانیان
 ﴿وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ﴾ وه ترسی خسته ناو دلپانه وه ﴿فَرِيقًا تَقْتُلُونَ﴾ کومه لیکیان ده کورژن
 ﴿وَتَأْسِرُونَ فَرِيقًا﴾ وه کومه لیک ی تریان به دلیل ده گرن ﴿وَأَوْرَثَكُمْ أَرْضَهُمْ وَدِيَارَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ﴾ (دوای
 تیاچوونی نه وان خوا) زهوی و خانوو سامانی نه وانی دا به ئیوه ﴿وَأَرْضًا لَمْ تَطَّوْرُهَا﴾ ههروه ها زهوی
 یه کیش که پستان پیانه نابوو ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرًا﴾ وه خوا به سهر هه موو شینکدا به توانایه ﴿
 ﴿يَتَأْتِيهَا النَّبِيُّ قُلُوبًا لَّا تَرْجُوهَا﴾ نه ی پیغه مبهر ﴿بِهِ﴾ به خیزانه کانت بل ی ﴿إِنْ كُنْتُمْ تُرِيدُونَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا﴾
 نه گهر ئیوه ژیبانی دنیا و رازاوه ی نه وتان دهوی ﴿فَتَعَالَىٰ أُمَمِيْعَكُنْ﴾ ده ی هه مووتان و هرن موته تان
 پین بدهم (موته پاره و شتومه کیکه ده درپته نافرته ته لاق دراو) ﴿وَأَسْرَحَكُمْ سَرَاحًا جَمِيْلًا﴾ وه ته لاق تان
 بدهم به ته لاق دانیکی چاک و بن زسان ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ تُرِيدُونَ اللَّهَ وَرِسُوْلَهُ وَالذَّارَ الْآخِرَةَ﴾ وه نه گهر ئیوه
 خواو پیغه مبهره که ی و پاداشتی روژی دوایی تان دهوی ﴿فَإِنَّ اللَّهَ أََعَدَّ لِلْمُحْسِنِيْنَ مِنْكُمْ﴾ نه وه بیگومان
 خوا ناماده ی کردوه بو چاکه کاران له ئیوه ﴿أَجْرًا عَظِيْمًا﴾ پاداشتیکی گه و ره ﴿يٰۤاَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ نه ی
 خیزانه کانی پیغه مبهر ﴿مَنْ يَأْتِ مِنْكُمْ بِخَبْرٍ﴾ هه کام له ئیوه گونا هیک ی گه و ره بکات
 ﴿يُضَعْفَ لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ﴾ سزای بو دوو به رابه ره ده کرپته وه به دوو قاتی (خه لکی تر) ﴿وَكَانَ
 ذٰلِكَ عَلَىٰ اللَّهِ يَسِيْرًا﴾ وه هم کارهش بو خوا ئاسانه ﴿۳۱﴾

* وَمَنْ يَقْنُتْ مِنْكُمْ لِلَّهِ وَرَسُولِهِ وَتَعْمَلْ صَالِحًا نُؤْتِهَا
 أَجْرَهَا مَرَّتَيْنِ وَأَعْتَدْنَا لَهَا رِزْقًا كَرِيمًا ﴿٣١﴾ يَدْنَسَاءَ النَّبِيِّ
 لَسْتُنَّ كَأَحَدٍ مِنَ النِّسَاءِ إِنْ اتَّقَيْتُنَّ فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ
 فَيَطْمَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ وَقُلْنَ قَوْلًا مَعْرُوفًا ﴿٣٢﴾ وَقَرْنَ
 فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَىٰ وَأَقِمْنَ
 الصَّلَاةَ وَآتِينَ الزَّكَاةَ وَأَطِعْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنَّمَا
 يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ
 تَطْهِيرًا ﴿٣٣﴾ وَأذْكَرَنَ مَا يُتْلَىٰ فِي بُيُوتِكُنَّ مِنْ
 آيَاتِ اللَّهِ وَالْحِكْمَةِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ لَطِيفًا خَبِيرًا ﴿٣٤﴾
 إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
 وَالْقَانِتِينَ وَالْقَانِتَاتِ وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّابِرِينَ
 وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَاشِعِينَ وَالْخَاشِعَاتِ وَالْمُتَصَدِّقِينَ
 وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّامِتِينَ وَالصَّامِتَاتِ وَالْحَافِظِينَ
 فُرُوجَهُمْ وَالْحَافِظَاتِ وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا
 وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا ﴿٣٥﴾

﴿وَمَنْ يَفْعَلْ مِنْكُمْ لَلَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ (ئه‌ی خیزانه کانی پیغمبر ﷺ) هەر کام له ئیوه له‌سه‌ر گویرایه‌لی خواو پیغمبره‌که‌ی به‌رده‌وام بیت ﴿وَعَمَلْ صَالِحًا﴾ وه کرده‌وی چاکیش بکات ﴿وُذُهَا أَجْرَهَا مَرَّتَيْنِ﴾ دوو جار پاداشتی پی‌ده‌دین ﴿وَأَعْتَدْنَا لَهُمُ رِزْقًا كَرِيمًا﴾ وه رۆزیه‌کی چاک و خوشمان بۆ ناماده کردووه (له‌به‌ه‌شت دا) ﴿يَكْسِبُهَا النَّبِيُّ﴾ ئه‌ی ژنانی پیغمبر ﷺ ﴿لَسْتَ كَأَحَدٍ مِنَ النِّسَاءِ﴾ ئیوه وه‌ک هیچ یه‌ک له‌ئافره‌تانی دیکه‌نین ﴿إِنْ تَقَاتَيْنَّ﴾ ئه‌گه‌ر خۆتان پباریزن و له‌خوا بترسن ﴿فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ﴾ که‌واته به‌خه‌مه‌وه نازه‌وه قسه‌مه‌که‌ن (وه‌ک ئافره‌تانی ره‌وشت نزم) ﴿فَيَطْمَعُ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ﴾ نه‌وه‌کو ئه‌وه‌ی که‌دلی نه‌خۆشه (ده‌رون نزمه) نیازی خراب بکات ﴿وَقُلْنَ قَوْلًا مَعْرُوفًا﴾ (که‌واته) قسه‌ی چاک و به‌جی بکه‌ن ﴿وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ﴾ وه له‌ماله‌کانی خۆتاندا بمیننه‌وه ﴿وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَىٰ﴾ وه زینه‌ت و جوانی خۆتان ده‌رمه‌خه‌ن (له‌ناو خه‌لکی نامه‌حه‌رده‌دا) وه‌کو خۆده‌ر خستنی ئافره‌تانی سه‌رده‌می نه‌فامی یه‌که‌م (پیش ئیسلام) ﴿وَأَقِمْنَ الصَّلَاةَ وَآتِينَ الزَّكَاةَ﴾ نوێژ بکه‌ن و زه‌کات بدن ﴿وَأَطِعْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ وه گویرایه‌لی خواو پیغمبره‌که‌ی بکه‌ن ﴿إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ﴾ به‌راستی خوا ده‌به‌ویت ﴿لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ﴾ ئه‌ی ئال و به‌یتی (پیغمبر ﷺ) هەر جوړه‌پیس‌ی و گوناھیک له‌ئیوه دووربخاته‌وه ﴿وَيُطَهِّرَ تَطْهِيرًا﴾ و پاک و خاوینتان بکاته‌وه به‌ته‌واوی ﴿وَأَذْكَرْتَ مَا يُشْفِي فِي بُيُوتِكُنَّ﴾ وه بیربکه‌نه‌وه له‌وه‌ی ده‌خوینریت له‌ماله‌کاتاندا ﴿مِنْ آيَاتِ اللَّهِ وَالْحِكْمَةِ﴾ له‌ئایه‌ته‌کانی خواو دانایی (فه‌رموده‌کانی پیغمبر ﷺ) ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ لَطِيفًا خَبِيرًا﴾ به‌راستی خوا ووردینی ناگاداره ﴿إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ﴾ به‌راستی پیاوه‌موسلمانه‌کان و ئافره‌ته‌موسلمانه‌کان ﴿وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾ وه پیاوه‌باوهرداره‌کان و ئافره‌ته‌باوهرداره‌کان ﴿وَالْقَاتِلِينَ وَالْقَاتِلَاتِ﴾ و پیاوانی هه‌میشه‌گویرایه‌ل و ئافره‌تانی هه‌میشه‌گویرایه‌ل ﴿وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ﴾ و پیاوه‌راست گوکان و ئافره‌ته‌راست گوکان ﴿وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ﴾ و پیاوان و ئافره‌تانی خوگر و به‌ئارام ﴿وَالْحَشِيعِينَ وَالْحَشِيعَاتِ﴾ وه پیاوانی له‌خوا ترس و ژنانی له‌خوا ترس ﴿وَالْمُتَصَدِّقِينَ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ﴾ و پیاوان و ئافره‌تانی به‌خشنده ﴿وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ﴾ و پیاوان و ئافره‌تانی رۆزوه‌وان ﴿وَالْحَافِظِينَ فُرُوجَهُمْ وَالْحَافِظَاتِ﴾ پیاوان و ئافره‌تانی داوین پاک ﴿وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ﴾ پیاوانی که‌زۆر یادی خوا ده‌که‌ن و ئافره‌تانی که‌زۆر یادی خوا ده‌که‌ن ﴿أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ﴾ خوا ناماده‌ی کردووه بۆ هه‌موویان ﴿مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا﴾ لینخۆشبوون و پاداشتی گه‌وره ﴿٢٥﴾

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُمُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ
 لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ ^{٣٦} وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا
 مُبِينًا ^{٣٦} وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ
 أَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللَّهَ وَتُخْفِي فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ
 مُبْدِيهِ وَتَخْشَى النَّاسَ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ ^{٣٧} فَلَمَّا قَضَى زَيْدٌ
 مِنْهَا وَطَرَازَ وَجَنَّكَهَا لِكَيْ لَا يَكُونَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ فِي
 أَنْزَاجِ أَدْعِيَائِهِمْ إِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطْرًا وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا
^{٣٧} مَا كَانَ عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ فِيمَا فَرَضَ اللَّهُ لَهُ وَسُنَّةَ اللَّهِ فِي
 الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدْرًا مَقْدُورًا ^{٣٨} الَّذِينَ
 يُبَلِّغُونَ رِسَالَاتِ اللَّهِ وَيَخْشَوْنَهُ وَلَا يَخْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ وَكَفَى
 بِاللَّهِ حَسِيبًا ^{٣٩} مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَكِن
 رَسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ ^{٤٠} وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ^{٤٠}
 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا ^{٤١} وَسَبِّحُوهُ
 بُكْرَةً وَأَصِيلًا ^{٤٢} هُوَ الَّذِي يُصَلِّي عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَتُهُ
 لِيُخْرِجَكُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا ^{٤٣}

﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ﴾ بۆ هیچ بیباو و ئافره‌تیکی باوهر دار نیسه ﴿إِذَا قَضَىٰ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا﴾ کاتی خواو پیغه‌مبهره‌که‌ی بریاری ههر کاریکیان دا ﴿أَنْ يَكُونَ لَهُمْ لِحَافَةٌ مِنْ أَمْرِهِمْ﴾ (بویان نی‌یه) که‌سه‌ریشک بن له‌کاره‌که‌باندا ﴿وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ وه ههر که‌س سه‌رپیچی خواو پیغه‌مبهره‌که‌ی بکات ﴿فَقَدْ صَلَّ صَلَاتَنَا﴾ نه‌وه به‌راستی گو‌مرا بو‌وه به‌گو‌مرا بو‌نیکی ئاشکرا ﴿وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ﴾ (بیربکه‌روهه) کاتی‌ک ده‌توت به‌که‌سینک (زه‌یدی کوری حاریشه) که‌خوا نیعمته‌ی به‌سه‌ردا ریشتوو، تویش چاکه‌ت له‌گه‌لدا کردبوو (به‌نازاد کردنی و په‌روه‌ده‌کردنی) ﴿أَمْسِكَ عَلَيْكَ رَجْلَكَ﴾ خیزانت (زه‌ینه‌ب) لای خووت را‌گروه بیهنله‌وه ﴿وَأَتَىٰ اللَّهَ﴾ وه له‌خوا بترسه ﴿وَتُخْفِي فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ﴾ له‌دلی خو‌ندا شتیک ده‌شاریته‌وه که‌خوا ئاشکرای ده‌کات ﴿وَتُخْفِي النَّاسَ وَاللَّهُ أَحْوَجُ أَنْ تَخْشَهُ﴾ وه له‌(قه‌سی) خه‌لک ده‌ترسی له‌کاتی‌کدا خوا شیاوتره‌که‌لیی بترسی ﴿فَلَمَّا قَضَىٰ زَيْدٌ مِنْهَا وَطَرًا﴾ نه‌مجا کاتی زه‌ید پئوسی به‌ (زه‌ینه‌ب) نه‌ما و ته‌لا‌قیدا ﴿رَوَّجْتَهَا﴾ نیمه (زه‌ینه‌ب) مان لی‌ ماره‌کردیت ﴿لِيَكُنْ لَا يَكُونُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ﴾ بۆ نه‌وه‌ی هیچ نار‌ه‌حه‌تی (وتاوانی) نه‌بی‌ت له‌سه‌ر ئیمانداران ﴿فِي أَزْوَاجٍ أُذْعِبْنَهُمْ﴾ له‌(ماره‌کردنی) ژنانی به‌کوپر کراوه‌کانبانا ﴿إِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرًا﴾ کاتی پئوسی‌تان پیمان نه‌ماو ته‌لا‌قیان دان ﴿وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا﴾ وه فه‌رمانی خوا (به‌ماره‌کردنی زه‌ینه‌ب بو‌ت) دراوه و براوه‌یه ﴿مَا كَانَ عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ﴾ هیچ نار‌ه‌حه‌تی (تاوان) ی‌ک له‌سه‌ر پیغه‌مبهره ﴿وَلِلَّهِ نِيبَةٌ﴾ ﴿فِيمَا فَضَّلَ اللَّهُ لَكُمْ﴾ له‌(ماره‌کردنی زه‌ینه‌ب) که‌خوا بریاری داوه‌بو‌ی ﴿سُئِنَّا اللَّهُ﴾ باوو سونه‌ت و ری‌نگای (دانراوی) خوا‌یه ﴿فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ﴾ له‌ناو پیغه‌مبهرانی له‌مه‌و پی‌شدا ﴿وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدَرًا مَقْدُورًا﴾ وه فه‌رمانی خواش بریاریکی براوه‌یه (وده‌بی‌ت جی به‌جی بکری‌ت) ﴿الَّذِينَ يَبْتَغُونَ رِيسَالَ اللَّهِ﴾ که‌سانی که‌به‌یامه‌کانی خوا راده‌گه‌یه‌نن ﴿وَيَخْشَوْنَهُ وَلَا يَخْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ﴾ وه له‌(خوا) ده‌ترسن و بی‌جگه‌له‌خوا له‌که‌سی تر ناترسن ﴿وَكَفَىٰ بِاللَّهِ حَسِيبًا﴾ خوا به‌سه‌که‌چاودیر و لی‌پرسره‌وه بیت ﴿مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِنْ رِجَالِكُمْ﴾ موحه‌مه‌د ﴿بِأَنَّكُمْ﴾ باوکی هیچ یه‌ک له‌بیباوه‌کانتان نیه (نه‌زه‌یدی کوری حاریشه و نه‌هیچ که‌سینک تر) ﴿وَلَكِنْ رَسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ﴾ به‌لکو نه‌و نیرداری خواو کو‌تا هه‌مینی پیغه‌مبهرانه ﴿وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا﴾ وه خوا به‌هه‌موو شتیک زانایه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی نه‌وانه‌ی باوهرتان هیناوه ﴿أَذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا﴾ زور یادی خوا بکه‌ن ﴿وَسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا﴾ به‌پاکی یادی خوا بکه‌ن به‌به‌یانیان و ئیواراندا ﴿هُوَ الَّذِي يُصَلِّي عَلَيْكُمْ﴾ نه‌و زاتی‌که به‌زه‌یی خو‌ی ده‌رژینی به‌سه‌رتاندا ﴿وَمَلَكُكُمْ﴾ و فریشته‌کانی داوای لی‌پوردنتان بو‌ده‌که‌ن ﴿لِيُخْرِجَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ﴾ به‌وه‌ه‌ویه‌وه (خوا) له‌تاریکی یه‌کانه‌وه‌ده‌رتان دینی به‌ره‌و نو‌ور و پرو‌وناکی (ئیمان و ئیسلام) ﴿وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا﴾ وه خوا به‌به‌زه‌یه به‌ئیمانداران ﴿

مَحِيَّتَهُمْ يَوْمَ يَلْقَوْنَهُ وَسَلَّمَ وَأَعَدَّ لَهُمْ أَجْرًا كَرِيمًا ﴿٤٤﴾ يَا أَيُّهَا
 النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٤٥﴾ وَدَاعِيًا
 إِلَى اللَّهِ بِآذِنِهِ وَسِرَاجًا مُنِيرًا ﴿٤٦﴾ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ بِأَنَّ لَهُمْ
 مِنَ اللَّهِ فَضْلًا كَبِيرًا ﴿٤٧﴾ وَلَا تَطِعِ الْكٰفِرِينَ وَالْمُنٰفِقِينَ
 وَدَعِ أَذْنَهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿٤٨﴾
 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ طَلَقْتُمُوهُنَّ
 مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَّةٍ تَعْتَدُونَهَا
 فَمَتَّعُوهُنَّ وَسَرَخُوهُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا ﴿٤٩﴾ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ
 إِنَّا أَحْلَلْنَا لَكَ أَزْوَاجَكَ الَّتِي ءَاتَيْتَ أَجُورَهُنَّ وَمَا مَلَكَتْ
 يَمِينُكَ مِمَّا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَيْكَ وَبَنَاتِ عِمَّتِكَ وَبَنَاتِ خَالَكَ
 وَبَنَاتِ خَالَكَ الَّتِي هَابَتِ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ إِنْ أَرَادَ النَّبِيُّ أَنْ يَسْتَنْكِحَهَا
 خَالِصَةً لَكَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ قَدْ عَلِمْنَا مَا فَرَضْنَا
 عَلَيْهِمْ فِي أَزْوَاجِهِمْ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ لِكَيْلَا
 يَكُونَ عَلَيْكَ حَرَجٌ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٥٠﴾

﴿يَحْيِيَهُمْ يَوْمَ يَقُولُ اللَّهُ لَهُمْ سَلَامٌ﴾ رُوژِيك باوه‌رداران ده‌گه‌نه خزمهت ئەو (خوا) به‌خیره‌هاتنیان به‌(ووشه‌ی) سه‌لامه ﴿وَأَعَدَّ لَهُمْ أَجْرًا كَرِيمًا﴾ وه خوا پاداشتی چاکی بۆ ئاماده کردون ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ﴾ ئە‌هی پیغه‌مبه‌ر ﷺ بینگومان ئیمه‌ تو‌مان نار‌دووه (بۆ‌خه‌لکی) ﴿شَهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا﴾ به‌شایه‌ت و مژده‌ده‌ر و تر‌سیته‌ر ﴿وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ﴾ و به‌بان‌گخ‌واز بۆ (رینگه‌ی) خوا به‌فه‌رمانی ئە‌و ﴿وَسِرَاجًا مُنِيرًا﴾ و چراپه‌کی رووناک که‌ره‌وه ﴿وَبَشِيرًا لِّلْمُؤْمِنِينَ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ وه مژده‌بده به‌ئیمانداران که‌بینگومان بۆ ئە‌وان هه‌یه ﴿مِنَ اللَّهِ فَضْلًا كَرِيمًا﴾ به‌ه‌ره‌و به‌خششیکی گه‌وره له‌لایه‌ن خواوه ﴿وَلَا تُطِيعُوا الْكٰفِرِينَ وَالمُنٰفِقِينَ﴾ گو‌یرایه‌لی کافران و دوو‌رووان مه‌که ﴿وَعَزَّزْنَا لَهُم مَّوَدَّةَ بَيْنِهِمْ﴾ گو‌ی مده‌ه به‌نازار دانی ئە‌وان (بۆ‌تۆ) ﴿وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ﴾ و پشت هه‌ر به‌خوا بیه‌سته ﴿وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلاً﴾ وه خوا به‌سه که‌پشتیوان بیت ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئە‌هی ئە‌وانه‌ی که‌باوه‌رتان هیناوه ﴿إِذْ أَنْكَرْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ﴾ کاتی ئافره‌تانی ئیمانداران ماره‌کرد ﴿ثُمَّ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ﴾ له‌پاشان له‌پیش ئە‌وه‌ی بچنه‌لایان ته‌لاقتان دان ﴿فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عَدُوٍّ لَّعَنُوهُنَّ﴾ ئە‌وه له‌سه‌ریان نیبه‌ بۆ ئیوه هیچ عیده‌ده‌یه‌ک هه‌لژمیرن ﴿فَتَتَّعَوْهُنَّ وَسَرَحُوهُنَّ﴾ که‌واته موته‌عیان (پۆشاک و نوین بۆ دلخۆشیان) بده‌نی و ته‌لاقیان بده‌ن ﴿سَرَاحًا جَمِيلًا﴾ به‌ته‌لاقدانیک‌ی جوان و رینک و پینک ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَعْلَمْنَا لَكَ﴾ ئە‌هی پیغه‌مبه‌ر ﷺ بینگومان ئیمه‌حه‌لا‌ئمان کرد بۆ‌تۆ ﴿أَزْوَاجَكَ الَّتِي آتَيْتَ أَجْرَهُنَّ﴾ ئە‌و هاوسه‌رانه‌ت که‌ماره‌بیت پی داوون ﴿وَمَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ وَمَا آفَأَ اللَّهُ عَلَيْكَ﴾ هه‌روه‌ها ئە‌وه که‌نیزه‌کانه‌ی که‌خوا ده‌ستی تۆ‌ی خست‌ن (به‌هۆ‌ی زال بوونت به‌سه‌ر کافراندا) ﴿وَبَنَاتِ عَمِّكَ وَبَنَاتِ عَمَّتِكَ﴾ و (بۆ‌مان چه‌لال کردویت) کچانی مامت و کچانی پورت (خوشکی باوکت) ﴿وَبَنَاتِ خَالَكَ وَبَنَاتِ خَلَّتِكَ﴾ و کچانی خالت و کچانی پورت (خوشکی دایکت) ﴿الَّتِي هَاجَرَ مَعَكَ﴾ ئە‌وانه‌ی که‌کۆ‌چیان کرد له‌گه‌لت ﴿وَأَمْرًا مَّؤْمِنَةً إِن وَهَبْتَ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ﴾ هه‌روه‌ها ئافره‌تیک‌ی ئیماندار ئە‌گه‌ر خۆ‌ی بیه‌خشی به‌پیغه‌مبه‌ر (به‌بی‌ماره‌یی) ﴿إِنْ أَرَادَ النَّبِيُّ أَنْ يَسْتَنْكِحَهَا﴾ ئە‌گه‌ر پیغه‌مبه‌ر ﷺ و ویستی ماره‌ی بکات ﴿خَالِصَةً لِّكَ مِنَ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ (ئه‌مه‌بیان) ته‌نیا بۆ‌تۆ در‌وسته به‌جیا له‌ئیماندارانی تر ﴿فَدَعَلْنَا مَا قَرَضْنَا عَلَيْهِمْ﴾ به‌راستی ئیمه‌ ده‌زانین چیمان پێ‌ویست کردووه له‌سه‌ر ئیمانداران ﴿فِي أَزْوَاجِهِمْ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ﴾ ده‌رباره‌ی هاوسه‌رکانیان و که‌نیزه‌که‌کانیان ﴿لِكَيْ لَا يَكُونَ عَلَيْكَ حَرَجٌ﴾ له‌به‌ر ئە‌وه‌ی هیچ له‌لات زه‌حمه‌ت و گران نه‌بی (که‌شتانیکت به‌جیا له‌موسلمانان بۆ در‌وسته) ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَفُورًا رَحِيمًا﴾ وه خوا لی‌بوره‌ی میه‌ره‌بانه ﴿

* تُرْجَى مَن تَشَاءُ مِنْهُنَّ وَتُؤْوَى إِلَيْكَ مَن تَشَاءُ وَمِنَ ابْتِغَايَتِ
 مِمَّنْ عَزَلْتَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ ذَلِكَ أَدْنَىٰ أَن تَقَرَّ أَعْيُنُهُنَّ
 وَلَا يَحْزَنَ وَيَرْضَيْنَ بِمَا آتَيْتَهُنَّ كُلُّهُنَّ وَاللَّهُ يَعْلَمُ
 مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَلِيمًا ﴿٥١﴾ لَا يَحِلُّ لَكَ
 النِّسَاءُ مَن بَعْدَ وَلَا أَن تَبَدَّلَ بِهِنَّ مِثْلَهُنَّ وَلَوْ أَعْجَبَكَ
 حُسْنُهُنَّ إِلَّا مَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ
 شَيْءٍ رَّقِيبًا ﴿٥٢﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ
 إِلَّا أَن يُؤْذَنَ لَكُمْ إِلَىٰ طَعَامٍ غَيْرَ نَظِيرٍ إِنَّهُ وَلَٰكِن
 إِذَا دُعِيتُمْ فَادْخُلُوا فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوا وَلَا مُسْتَعْسَبِينَ
 لِحَدِيثٍ إِن ذَٰلِكُمْ كَانَ يُؤْذَى النَّبِيَّ فَيَسْتَحْيِيءُ مِنْكُمْ
 وَاللَّهُ لَا يَسْتَحْيِيءُ مِنَ الْحَقِّ وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَسْأَلُوهُنَّ
 مِن وَرَاءِ حِجَابٍ ذَٰلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ
 وَمَا كَانَ لَكُمْ أَن تُؤْذُوا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا أَن تَنكِحُوا أَزْوَاجَهُ
 مِن بَعْدِهِ أَبَدًا إِنَّ ذَٰلِكُمْ كَانَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمًا ﴿٥٣﴾
 إِن تَبَدُّوا شَيْئًا أَوْ خَفَوْهُ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٥٤﴾

﴿ تُرْجَىٰ مَن نَّشَاءُ مِنهُمْ ﴾ (ئهی موحه‌مهد ﷺ) (سهره‌ی) هه‌ریه کیك له‌خیزانه کانت و ویست دوا‌ی بخه
 ﴿ وَتُؤْتَىٰ إِلَيْكَ مَن نَّشَاءُ ﴾ و هه‌ر یه‌کی له‌وانت و ویست (بیتسی بخه‌و) بیهیته بو لای خوت ﴿ وَمَن أَتَعَيْتَ
 وَمَن عَزَلْتَ ﴾ و هه‌ر کامت بویت (بیته لات) له‌وانه‌ی به‌ر که‌نارت کر دوون له‌وه‌و پیش ﴿ فَلَا جُنَاحَ عَلَیْكَ ﴾
 هیچ گونا‌هیکت له‌سه‌ر نییه ﴿ ذَلِكَ أَذِّنُكَ أَنْ تَقَرَّ أَعْيُنُهُنَّ ﴾ (سه‌ریشک کر دنه) نزیک‌تره که‌چا‌وو
 دل‌یانی پی‌گه‌ش بیته‌وه ﴿ وَلَا يَحْزَنَ ﴾ و خه‌ف‌هت نه‌خون ﴿ وَیَرْضَیْنَ بِمَاءٍ آتَتْهُنَّ كُفًۢهً ﴾ و هه‌مو‌ویان
 رازی بن به‌وه‌ی که‌بیت دا‌وون ﴿ وَاللَّهُ بَعْلُ مَا فِی قُلُوبِكُمْ ﴾ وه‌خوا ده‌زانی به‌وه‌ی که‌له‌دل‌تاندایه
 ﴿ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَلِيمًا ﴾ وه‌خوا زانای له‌سه‌ر خویه ﴿ لَا لِحِيلَ لَكَ الْیَسَاءُ مِنۢ بَعْدِ ﴾ دوا‌ی ئە‌مانه
 (که‌ها‌وسه‌رتن) هیچ‌ثافره‌تیکت بو‌حه‌لال نییه ﴿ وَلَا أَنْ تَبَدَّلَ بَیْهِنَ مِنْ أَرْوَاحٍ ﴾ و ناشتوانی بیان
 گو‌ری به‌ها‌وسه‌رانی تر ﴿ وَلَوْ أَعْجَبَكَ حُسْنُهُنَّ ﴾ هه‌ر چه‌نده به‌جوانیان سه‌رسام بیت (رینک و پیکیان
 سه‌رنجت رابکیتسی) ﴿ إِلَّا مَا مَلَكَتَ یَمِیْنُكَ ﴾ مه‌گه‌ر وه‌ک که‌نیزه‌ک بیته‌خوا‌وه‌نی ﴿ وَكَانَ اللَّهُ عَلَیٰ كُلِّ
 شَیْءٍ رَّحِیْمًا ﴾ وه‌خوا به‌سه‌ر هه‌موو شتیکدا‌چا‌ودیره ﴿ یٰۤأَیُّهَا الَّذِیْنَ ءَامَنُوا ﴾ ئهی ئە‌وانه‌ی با‌وه‌رتان
 هیتا‌وه ﴿ لَا تَدْخُلُوا بُیُوتَ النَّبِیِّ ﴾ مه‌چه‌ن ژو‌روه‌و بو‌ماله‌کانی بیغه‌مبه‌ر ﷺ ﴿ إِلَّا أَنْ یُؤْذَنَ لَکُمْ إِلَىٰ طَعَامٍ ﴾
 مه‌گه‌ر رینگه‌تان پی‌بدری بو‌نان خوار دتیک ﴿ عِبْرَ نَظَرِیْنَ إِنَّهُ ﴾ بی‌ئوه‌ی چا‌وه‌روانی پینگه‌یشتنی
 بکه‌ن ﴿ وَلَا یَكُنْ إِذْ دُعِیْبُهُ فَادْخُلُوا ﴾ به‌لام ئە‌گه‌ر بانگ کران (بو‌نان خوار دن) ئە‌وسا بر‌ونه ژو‌روه‌وه
 ﴿ فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوا ﴾ ئە‌مجا ئە‌گه‌ر خوار دنه که‌تان خوار د بلا‌وه‌ی لی‌بکه‌ن ﴿ وَلَا مُسْتَسْقِیْنَ لِحَدِیْثٍ ﴾
 وه‌مه‌میننه‌وه بو‌قسه‌کر دن ﴿ إِنْ ذَلِکُمْ كَانَ یُؤْذِی النَّبِیَّ ﴾ چونکه به‌راستی ئە‌و (مانه‌وه‌تان) نازاری بیغه‌مبه‌ر
 ﷺ) ده‌دات ﴿ فَبَسَّحْیَ مِنْکُمْ ﴾ ئە‌ویش شه‌رم ده‌کات لی‌تان (که‌بی‌ده‌نگه) ﴿ وَاللَّهُ لَا یَسْتَحِیْهِ مِنَ الْحَقِّ ﴾
 به‌لام خواله (ووتی) هه‌ق شه‌رم ناکات ﴿ وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا ﴾ وه‌هه‌ر کاتی دا‌وای شتیکی نا‌والم‌تان
 کر دل (ها‌وسه‌ره‌کانی بیغه‌مبه‌ر ﷺ) ﴿ فَسْئَلُوهُنَّ مِنۢ وَّرَآءِ حِجَابٍ ﴾ ئە‌وه له‌پشتی په‌رده‌وه لی‌یان دا‌وا‌کن
 ﴿ ذَلِکُمْ أَظْهَرُ لِقُلُوبِکُمْ وَقُلُوبِهِنَّ ﴾ ئە‌وه (شی‌وه‌ دا‌وا کر دنه) تان خا‌وین تره بو‌دلی ئی‌وه‌و ئە‌وانیش
 ﴿ وَمَا كَانَ لَکُمْ أَنْ تُوْذُوا رَسُولَ اللَّهِ ﴾ به‌هیچ شی‌وه‌یه بو‌ئی‌وه دروست نی‌یه نازاری (دلی) بیغه‌مبه‌ری
 خوا‌بدن ﴿ وَلَا أَنْ تَتَّكُمُوا أَرْوَاحَهُمْ مِنْ بَعْدِهِ أَبَدًا ﴾ وه‌هه‌ر گیز نابی‌خیزانه‌کانی پاش خوی‌ماره‌بکه‌ن
 ﴿ إِنْ ذَلِکُمْ ﴾ به‌راستی ئە‌و (نا‌زاردانی دل و ماره‌کر دنه) تان ﴿ کَانَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِیْمًا ﴾ به‌لای خوا‌وه
 (گونا‌هیکی) زور‌گه‌وره‌یه ﴿ إِنْ بُدُوا شِیْئًا ﴾ ئە‌گه‌ر هه‌ر شتیک‌نا‌شکرا بکه‌ن (بیلین) ﴿ أَوْ خُفُّوْهُ ﴾
 یا بیشار‌نه‌وه (له‌دل‌تاندایه) ﴿ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِکُلِّ شَیْءٍ عَلِیْمًا ﴾ ئە‌وه به‌راستی خوا‌زانایه به‌هه‌موو شتیک ﴿ ۵۱ ﴾

لأَجْنَحَ عَلَيْهِنَّ فِيءِ آبَائِهِنَّ وَلَا أَبْنَائِهِنَّ وَلَا إِخْوَانِهِنَّ وَلَا
 أَبْنَاءَ إِخْوَانِهِنَّ وَلَا أَبْنَاءَ أَخَوَاتِهِنَّ وَلَا نِسَائِهِنَّ وَلَا مَا مَلَكَتْ
 أَيْمَانُهُنَّ ۖ وَاتَّقِينَ اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا
 ﴿٥٥﴾ إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
 ءَامَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴿٥٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ
 اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا
 مُّهِينًا ﴿٥٧﴾ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بَغَيْرِ
 مَا كُتِبَ عَلَيْهِمُ فَقَدْ أَحْتَمَلُوا بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُّبِينًا ﴿٥٨﴾
 يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لَلْأَزْوَاجِ وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ
 يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلْبِيبِهِنَّ ذَلِكَ آدْنَىٰ أَنْ يُعْرَفْنَ فَلَا
 يُؤْذِينَ ۗ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٥٩﴾ *لَيْنَ لِمَنْ يَنْتَهِ الْمُنْفِقُونَ
 وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْمُرْجِفُونَ فِي الْمَدِينَةِ
 لَنُغْرِبَنَّكَ بِهِمْ ثُمَّ لَا يُجَاوِرُونَكَ فِيهَا إِلَّا قَلِيلًا ﴿٦٠﴾ مَلْعُونِينَ
 أَيَّمَا تَقْفُوا أَخْذُوا وَقْتُوا تَقْتِيلًا ﴿٦١﴾ سُنَّةَ اللَّهِ فِي
 الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ﴿٦٢﴾

﴿لَا جَبَّاحَ عَلَيْهِمْ﴾ (هاوسه‌رانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ) هیچ گونا‌هیکیان له‌سه‌ر نییه ﴿فِيءَ آبَائِهِمْ وَلَا ابْنَائِهِمْ وَلَا إِخْوَانِهِمْ﴾ (نه‌گه‌ری حیجاب‌بن) لای باوکیان و کورانیان و برکانیان ﴿وَلَا ابْنَاءَ إِخْوَانِهِمْ وَلَا ابْنَاءَ أَخْوَانِهِمْ﴾ و برزاکانیان و خوشکه‌زاکانیان ﴿وَلَا نِسَاءَهُمْ وَلَا مَمْلُوكَاتٍ أَيْمَنُوهُنَّ﴾ و لای ئافره‌تانی هاودینیان و لای غولام و که‌نیزانی خویمان ﴿وَأَتَقِيَتِ اللَّهُ﴾ و له‌خوا برترسن ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا﴾ به‌راستی خوا چاودیترو ئاگاداره به‌سه‌ر هموو شتی‌کدا ﴿إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ﴾ به‌راستی خوا و فریشته‌کانی سه‌لاوات دده‌ن له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ر ﷺ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ئه‌ی ئه‌وانه‌ی که‌باوهرتان هیناوه ﴿صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾ ئیوه‌ش سه‌لاوات و سه‌لامی زوری له‌سه‌ر بدن ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ به‌راستی که‌سانی که‌ئازاری خوا و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی دده‌ن ﴿لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾ خوا نه‌فرینی لی کردوون له‌دونیا و له‌دواپوژدا ﴿وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُّهِينًا﴾ و سه‌زای ریسواکه‌ری بو ئاماده‌کردون ﴿وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾ و ه‌که‌سانی که‌ئازاری پیاوان و ئافره‌تانی ئیماندار ئه‌ده‌ن ﴿بِغَيْرِ مَا كَسَبُوا﴾ بن ئه‌وه‌ی هیچ تاوانیکیان کردبیت ﴿فَقَدْ أَحْصَوْا بُهْتَانًا وَإِنَّمَا بُهْتَانٌ عَصِيٌّ﴾ ئه‌وه به‌راستی ئه‌وانه بوهتان و تاوانیکی ئاشکرابان گرتوته ئه‌ستو ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لَأَزْوَاجَكُمْ﴾ ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) بلی به‌هاوسه‌رانت ﴿وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ و به‌که‌چانت و به‌ئافره‌تانی برواداران ﴿يُدْنِينَ عَلَيْهِنَ مِنْ جَلْبِيبِهِنَّ﴾ با عابا و بالاپوشه‌کانیان بدن به‌سه‌ر خویناندا (خویمان و جوانیانی پی داپوشن) ﴿ذَلِكَ أَذَىٰ أَنْ يُعْرِفَ﴾ ئه‌وه نزیکتره بناسرین (به‌داوین پاک) ﴿فَلَا يُؤْذِينَ﴾ تا به‌هویه‌وه ئازار نه‌درین ﴿وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ و ه‌خوا لینه‌خوشبوی میهره‌بانه ﴿إِنَّ لِرَبِّهِمُ الْغُنْفُونَ﴾ به‌راستی ئه‌گه‌ر کوتایی نه‌هینن دوو پرووان ﴿وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ﴾ و ه‌که‌سانی که‌له‌دیاندانه‌خوشی هه‌یه ﴿وَالْمَرْجُوفُونَ فِي الْمَدِينَةِ﴾ و پروپاگه‌نده‌چیسه‌کان له‌مه‌دینه‌دا ﴿لِنُعْرِفَنَّكَ بِهِمْ﴾ ئیمه تو هان ده‌ده‌ین (به‌جه‌نگ کردن) له‌دزبان ﴿ثُمَّ لَئِيحَارُورُونَكَ فِيهَا إِلَّا قَلِيلًا﴾ پاشان ماوه‌یه‌کی که‌م نه‌بی (له‌مه‌دینه‌دا) دراوسیت نابن (ده‌ده‌کرین) ﴿مَلْعُونِينَ أَيْمَانًا تَقْفُوا﴾ (ئه‌وانه) نه‌فرین لیکراون له‌هر کوی به‌ر دستت که‌وتن ﴿أُخِذُوا وَقُتِلُوا تَقْتِيلًا﴾ به‌دیل ده‌گیرین و به‌کوشتن ده‌کوژرین ﴿سُنَّةَ اللَّهِ﴾ خوا (ئه‌وه‌ی کردوه) به‌سوننه‌ت و باو ﴿فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ﴾ له‌ناو که‌سانی که‌پیشتر بوون ﴿وَلَنْ نَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا﴾ هر گیز باوو سونه‌تی خوا گورانی بو نییه ﴿۱۶﴾

يَسْأَلُكَ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ ۗ قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُدْرِيكَ
لَعَلَّ السَّاعَةَ تَكُونُ قَرِيبًا ﴿٦٣﴾ إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ الْكٰفِرِينَ وَأَعَدَّ
لَهُمْ سَعِيرًا ﴿٦٤﴾ خٰلِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۗ لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا
﴿٦٥﴾ يَوْمَ تُقَلَّبُ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُولُونَ يَا لَيْتَنَا أَطَعْنَا اللَّهَ
وَأَطَعْنَا الرَّسُولَ ﴿٦٦﴾ وَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكُبَرَاءَنَا
فَأَضَلُّونَا السَّبِيلًا ﴿٦٧﴾ رَبَّنَا آتِهِمْ ضِعْفَيْنِ مِنَ الْعَذَابِ
وَالْعَنَهُمُ لَعْنًا كَبِيرًا ﴿٦٨﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ
ءَادَوْا مُوسَىٰ فَبَرَّأَهُ اللَّهُ مِمَّا قَالُوا وَكَانَ عِنْدَ اللَّهِ وَجِيهًا ﴿٦٩﴾
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿٧٠﴾ يُصْلِحْ
لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ ۗ وَمَن يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٧١﴾ إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمٰوٰتِ
وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَن يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا
الْإِنسَانُ ۗ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا ﴿٧٢﴾ لِيُعَذِّبَ اللَّهُ الْمُنٰفِقِينَ
وَالْمُنٰفِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ وَيَتُوبَ اللَّهُ
عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ۗ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿٧٣﴾

﴿يَسْأَلُكَ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ﴾ (ئەي موخەمەد ﷺ) خەلك پرسیارت لى دەكەن دەربارەى (بەربابوونى) رۆژى دواىي ﴿قُلْ إِنَّمَا عِنْدَ اللَّهِ﴾ بلى زانىنى (بەربابوونى) ئەو رۆژە تەنها لای خوايە ﴿وَمَا يَذْرُؤُكَ﴾ تۆ جوزانیت ﴿لَعَلَّ السَّاعَةَ تَكُونُ قَرِيبًا﴾ لەوانەيە رۆژى دواىي نزيك بىت (بەلام خەلك نازانن) ﴿إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ الْكٰفِرِينَ﴾ بەراستی خوا نەفرىنى لەبى باوەرەن کردووہ ﴿وَأَعَدَّ لَهُمْ سَعِيرًا﴾ و ناگرى ھەلگىرساوى بۆ نامادە کردوون ﴿خٰلِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾ بەھەميشەيى تىيدا دەمىننەوہ ﴿لَا يَجِدُونَ وَلَا يَأْتِيهِمْ وَلَا يَصِيرُوا﴾ ھىچ پشتيوان و يارى دەدەريكيان نيە ﴿يَوْمَ تَقُفُّ أَوْجُهُمْ فِي النَّارِ﴾ رۆژى كە دەم وچاويان لە ناگرى دۆزەخدا ئەم ديوو ئەو ديو دەكرىت ﴿يَقُولُونَ يَا بَيْتَنَا﴾ دەلین: خووزگە و كاشكاي و دەلى: ئەي بەر وەرد گارمان ﴿إِنَّا أَطَقْنَا سَادَ تَنَاوَكْرَاهَنَا﴾ بەراستی تيمە بەگوئى سەران و گەورە كانمان كرد ﴿فَأَصْلَوْنَا السَّبِيلًا﴾ ئىتر لەرپنگاي راست گومرپان كردين ﴿رَبِّتَاءَ آتَيْنَهُمْ ضَعْفَيْنِ مِنَ الْعَذَابِ﴾ ئەي پەروەردگارمان دوو بەر ابر سزايان بدە ﴿وَأَلْعَنَهُمْ لَعْنًا كَبِيرًا﴾ و بەر نەفرىنى گەورەى خوئيان بخەيت ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ئەي ئەوانەى باوەرەتان ھىتاوہ ﴿لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ ءَادُوا مُوسَى﴾ وەك ئەو كەسانە مەبن كە مووسايان نازاردا (تۆمەتيان بۆ كرد) ﴿فَبَرَأَهُ اللَّهُ مِمَّا قَالُوا﴾ جا خوا مووساي پاك كردهوہ لەوہى دەيان ووت ﴿وَكَانَ عِنْدَ اللَّهِ وَجِيهاً﴾ (مووسا) لای خوا ريزو پلە و پايەى ھەبوو ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ئەي ئەوانەى باوەرەتان ھىتاوہ ﴿اتَّقُوا اللَّهَ﴾ لەخوا بترسن و پاريزكار بن ﴿وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا﴾ و قسەى راست و دروست بكەن ﴿يُضْلِحْ لَكُمْ أَعْمَلَكُمْ﴾ كردهوہ كاتتان چاك دەكات ﴿وَيَعْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ﴾ ولەتاوانە كاتتان خوئ دەبى ﴿وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ و ھەر كەس گوئرايەلى خوا و پيغەمبەرە كەي بكات ﴿فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾ ئەو بەراستی سەر كەوتىكى گەورەى بەدەست ھىتاوہ ﴿إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ﴾ بينگومان تيمە سپار دەمان نيشانى ﴿عَلَى السَّمَوٰتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ﴾ ئاسمانەكان و زەوى و چياكان دا (ھەلگرتى ئەمانەتى دینداريمان پيشنيار كرد بۆيان) ﴿فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا﴾ بەلام ھىچيان رازى نەبوون كە ھەلگىرن و ترسان لەو (ئەمانەتە) ﴿وَحَمَلَهَا الْإِنْسَانُ﴾ كە چى ئادەمى ئەو (سپار دەى) ھەلگرت ﴿إِنَّهٗ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا﴾ بەراستی ئەو (ئادەمى) زور سته مكار و نەزانە ﴿لِيُعَذِّبَ اللَّهُ الْمُنٰفِقِينَ وَالْمُنٰفِقَاتِ﴾ بۆ ئەوہى خوا سزاي پياوان و ئافەرەتانى دوو روو بدات ﴿وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ﴾ وە (سزاي) پياوان و ئافەرەتانى ھاوہل دانەريش (بدات) ﴿وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾ وە لە پياوان و ئافەرەتانى ئيماندار تەو بە وەر گرىت ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَفُورًا رَحِيمًا﴾ وە خوا لىبوردەى ميھربانە ﴿۷۳﴾

سورة سبأ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَهُ الْحَمْدُ
 فِي الْآخِرَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴿١﴾ يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا
 يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ
 الرَّحِيمُ الْغَفُورُ ﴿٢﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَأْتِينَا السَّاعَةُ
 قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتَأْتِيَنَّكُمْ عِلْمُ الْغَيْبِ لَا يَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ
 ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ
 وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٣﴾ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ
 ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ
 كَرِيمٌ ﴿٤﴾ وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا مُعْجِزِينَ أُولَٰئِكَ
 لَهُمْ عَذَابٌ مِّن رَّجْزِ أَلِيمٍ ﴿٥﴾ وَيَرَى الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ
 الَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكَ مِنَ رَبِّكَ هُوَ الْحَقُّ وَيَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ
 الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ﴿٦﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ نَدُلُّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ
 يُنَبِّئُكُمْ إِذَا مُزِّقْتُمْ كُلَّ مُمْرَقٍ إِنَّا لَنُفِئُكُمْ لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿٧﴾

سوره‌تی ﴿سَبَأًا﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي﴾ هه‌موو سوپاس و ستایش بۆ خوایه ﴿لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ که‌هه‌ر چی له‌ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا‌یه‌ ته‌نیا مولکی ته‌وه ﴿وَلَهُ الْحَمْدُ فِي الْأَخِرَةِ﴾ وه له‌ دوار و ژیشدا ستایش هه‌ر بۆ ته‌وه ﴿وَهُوَ الْحَكِيمُ الْحَدِيدُ﴾ وه ته‌وه (خوا) دروست کاری ووردینه ﴿يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ﴾ (خوا) ده‌زانی چی ده‌چی به‌ناو زه‌ویدا ﴿وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا﴾ و چی لی‌ ده‌رده‌چی ﴿وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ﴾ وه چی دیته‌ خواره‌وه له‌ئاسمان ﴿وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا﴾ و چی بۆ سه‌ر ده‌که‌وی ﴿وَهُوَ الرَّحِيمُ الْغَفُورُ﴾ وه خوا میهره‌بانی لیئورده‌یه ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بئ باوه‌ران ووتیان: ﴿لَأَنزَلْنَا السَّاعَةَ﴾ رۆزی دواییمان (به‌سه‌ردا) نایه‌ت ﴿قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَأَنزِلَنَّكُمْ﴾ (ته‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی (وانیه) سویتند به‌په‌روه‌ردگارم ته‌وه (قیامه‌ته) تان بۆ دئی ﴿عَلِيمُ الْغَيْبِ﴾ (خوا) زانای هه‌موو به‌نه‌هانه‌کانه ﴿لَا يَغْرُبُ عَنْهُ﴾ له‌خوا گوم نابئ ﴿مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ﴾ قورسای گه‌ردیله‌یه‌ک له‌ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا ﴿وَلَا أَصْغَرُ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرُ﴾ وه بچوکتر و گه‌وره‌تر له‌وه نییه ﴿إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ﴾ ئیلا له‌کتیبه‌کی ئاشکرا و پووندا‌یه ﴿لَيَجْزِيَنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ بۆ ته‌وه‌ی پادا‌شتی ته‌وانه‌ی باوه‌ریان هیناوه‌وه کرده‌وه‌ی چاکیان کرده‌وه‌ بداته‌وه ﴿أُولَئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ﴾ بۆ ته‌وانه‌هه‌یه لیئوردنی (په‌روه‌ردگار) ﴿وَرِزْقٌ كَرِيمٌ﴾ و پادا‌شت و رۆزی به‌کی چاک ﴿وَالَّذِينَ سَعَوْا عَلَيْنَا﴾ وه که‌سانیک که‌هه‌ول ده‌ده‌ن باوه‌ر به‌نیشانه‌کانی ئیمه‌ نه‌کری ﴿مُعْجِزِينَ﴾ ده‌سته‌پاچه‌ن و هیچیان پی‌ناکریت ﴿أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مِّن رَّجْزٍ أَلِيمٌ﴾ بۆ ته‌وانه‌یه‌ سزای زور خراب و سه‌خت ﴿وَرَبِّي الَّذِينَ أَوْفُوا الْعَهْدَ﴾ ته‌وانه‌ زانیاریان پی‌دراوه‌ ده‌زانن ﴿الَّذِينَ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ مِنَ رَبِّكَ﴾ ته‌وه‌ی له‌په‌روه‌ردگار ته‌وه‌ بۆت هاتووه ﴿هُوَ الْحَقُّ﴾ ته‌نه‌ها ته‌وه‌ راسته ﴿وَيَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ﴾ و رینموونی (خه‌لک) ده‌کات بۆ ریگای خوای زالی ستایش کراو ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه ته‌وانه‌ی بی‌باوه‌ر بوون ده‌یانووت ﴿هَلْ نَدُلُّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ﴾ ئایا پیاویکتان نیشان بده‌ین ﴿يَتَّبِعُكُمْ إِذَا مَرَّكُمْ كُلُّ مُمْرَقٍ﴾ که‌هه‌والتان پی‌ده‌دات کاتیک (مردن) به‌ته‌واوی رزین و پاره‌پاره‌ بوون ﴿إِنَّكُمْ لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ﴾ به‌راستی ئیوه‌ سه‌ر له‌نوی دروست ده‌کرینه‌وه ﴿

أَفْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَمْ بِهِ جِنَّةٌ بَلِ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ
 فِي الْعَذَابِ وَالضَّلَالِ الْبَعِيدِ ﴿٨﴾ أَفَلَمْ يَرَوْا إِلَى مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ
 وَمَا خَلْفَهُمْ مِنْ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِن نَّشَاءُ نَحْصِفْ بِهِمُ الْأَرْضَ
 أَوْ نَسُقِطْ عَلَيْهِمْ كِسَفًا مِنَ السَّمَاءِ إِن فِي ذَلِكَ لَآيَةً
 لِّكُلِّ عَبْدٍ مُنِيبٍ ﴿٩﴾ * وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ مِمَّا فُضِّلَا
 بِجِبَالٍ أَوْبَى مَعَهُ وَالطَّيْرِ وَالنَّالِ الْهَدِيدِ ﴿١٠﴾ أَن أَعْمَلَ
 سَبِغَتٍ وَقَدَّرَ فِي السَّرْدِ وَأَعْمَلُوا صِدْحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ
 بَصِيرٌ ﴿١١﴾ وَلَسَلِيمَنَّ الرِّيحَ غُدُوها شَهْرٌ وَرَوْحُها شَهْرٌ
 وَأَسَلْنَا لَهُ وَعَيْنَ الْقَطْرِ وَمِنَ الْجِنِّ مَن يَعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ بِإِذْنِ
 رَبِّهِ وَمَن يَزِغْ مِنْهُم عَن أَمْرِنَا نَذِقْهُ مِنْ عَذَابِ السَّعِيرِ ﴿١٢﴾
 يَعْمَلُونَ لَهُ وَمَا يَشَاءُ مِنْ مَّحْرِبٍ وَتَمَثِيلٍ وَجَفَانٍ كَالْجَوَابِ
 وَقُدُورٍ رَّاسِيَتٍ أَعْمَلُوا أَلْ دَاوُدَ شُكْرًا وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ
 الشَّكُورُ ﴿١٣﴾ فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ عَلَى مَوْتِهِ
 إِلَّا دَابَّةُ الْأَرْضِ تَأْكُلُ مِنسَاتَهُ فَلَمَّا خَرَّ تَبَيَّنَتِ الْجِنُّ
 أَن لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ الْغَيْبَ مَا لَبِثُوا فِي الْعَذَابِ الْمُهِينِ ﴿١٤﴾

﴿أَفَرَأَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾ ثایا ئەو (پنڤه‌مبه‌ر ﷺ) به‌ده‌م خواوه‌ درۆ ده‌کات ﴿أَمْ بِهِ جِنَّةٌ﴾ یا شیتنه ﴿بَلِ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾ (نه‌خیر وانیه) به‌لکو ئەوانه‌ی بێ باوه‌رن به‌دوا رۆژ ﴿فِي الْعَذَابِ وَالضَّلَالِ الْبَعِيدِ﴾ له‌ناو سزاو گومراییه‌کی دوور (له‌راستی) دان ﴿أَفَلَمْ يَرَوْا﴾ ده‌ی ثایا سه‌رنج ناده‌ن ﴿إِلَى مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ﴾ بۆ ئەوه‌ی له‌به‌رده‌م و له‌پشتیانه‌وه‌یه ﴿مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾ له‌ئاسمان و زه‌ویدا ﴿إِن تَشَاءُ نَحْنُ بِهُمُ الْأَرْضِ﴾ ئە‌گه‌ر به‌مانه‌وی ده‌یان به‌ین به‌ناخی زه‌ویدا ﴿أَوْ نُسْقِطُ عَلَيْهِمُ﴾ یان ده‌یخه‌ینه‌خوار به‌سه‌ر یاندا ﴿كَسَفًا مِّنَ السَّمَاءِ﴾ چهند پارچه‌یه‌ك له‌ئاسمان ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً﴾ به‌راستی له‌وه‌دا به‌لگه‌و به‌ند هه‌یه ﴿لِكُلِّ عَبْدٍ مُّنِيبٍ﴾ بۆ هه‌ر به‌نده‌یه‌ك روو له‌خوا بیست ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ مِمَّا فُضِّلَ﴾ سویند به‌خوا به‌راستی له‌لایه‌ن خۆمانه‌وه‌ فه‌زل و به‌هه‌ریه‌کی گه‌وره‌مان به‌داوود به‌خشیبوو ﴿يَجْعَلُ أُوَيْيَ مَعَهُ وَالظُّبَيْرَ﴾ ئە‌ی چیا و بالنده‌كان له‌گه‌ل داوود زی‌کرو ته‌سیحاتی خوا بکه‌ن ﴿وَأَنَّا لَهُ الْخَدِيدُ﴾ وه‌ ئاسنمان بۆ نه‌رم کردبوو ﴿أَن أَعْمَلَ سَيِّئَاتٍ﴾ (فه‌رمانمان بێ کرد) فه‌لغان وزرنی جه‌نگیان لی دروست بکه ﴿وَقَدَّرْنَا فِي السَّرِّ﴾ و له‌چینی زری‌دا بائه‌ندازه‌یی ئە‌لقه‌كان وه‌ك یه‌ك بن ﴿وَأَعْمَلُوا صَالِحًا﴾ و کرده‌وه‌ی چا‌ك بکه‌ن ﴿إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ به‌راستی من به‌وه‌ی که‌ده‌یه‌که‌ن بینام ﴿وَرِلسِيمَانَ الرِّيحِ﴾ وه‌بۆ سوله‌ی‌مان (با، هه‌وا) مان‌رام هیتنا ﴿عُدُوْهُمَا شَهْرٌ﴾ به‌بیانان تانیوه‌رۆ (با) به‌ئه‌ندازه‌ی مانگی‌ك رینگای ده‌بری ﴿وَرَوَّاحُهَا شَهْرٌ﴾ وه‌ (نیوه‌روان تا) ئیوارانیش به‌ئه‌ندازه‌ی مانگی‌ك رینگای ده‌بری ﴿وَأَسْأَلُكَ عَيْنَ الْفُطْرِ﴾ وه‌ مسمان بۆ تونده‌وه‌ه‌ك کانی‌ا و (ده‌رۆی) ﴿وَمِنَ الْجِبِّ مَن يَعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ﴾ وه‌ه‌ندی له‌جنۆ که‌کانمان رام هیتنا بوو له‌به‌ر ده‌ستی دا کاریان ده‌کرد ﴿بِأَذْنِ رَبِّهِ﴾ به‌فه‌رمانی په‌روه‌ردگاری ﴿وَمَنْ يَرْغَبْ مِنْهُ عَنِ امْرِئًا﴾ و ئە‌گه‌ر هه‌ر کام له‌وان له‌فه‌رمانی ئیمه‌ لا‌بدا ﴿ثِقَهُ مِنْ عَذَابِ السَّعِيرِ﴾ سزای ئاگری هه‌لگر‌اوی بێ ده‌چیژین ﴿يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُ﴾ (سوله‌ی‌مان) هه‌ر چی بوو بیستایه‌ بۆیان دروست ده‌کرد ﴿مِن مَّحْرِبٍ وَمَكِيلٍ﴾ له‌په‌رستگا و په‌یکه‌رو ﴿وَجِفَانٍ كَالْجَوَابِ﴾ چهن‌دین قایی (نان خواردن) وه‌ك چه‌وزی گه‌وره‌و ﴿وَقُدُورٍ أَرْسِيَّتٍ﴾ چهند قازان و مه‌نجه‌لی دامه‌زراو (نه‌ده‌جولان له‌به‌ر گه‌وره‌بیان) ﴿أَعْمَلُوا أَل دَاوُدَ شُكْرًا﴾ ئە‌ی ئالی داوود شوکرانه‌ بزیری خوا بکه‌ن ﴿وَقَلِيلٍ مِّنْ عِبَادِيَ الشَّكُورِ﴾ به‌لام که‌می له‌به‌نده‌کانم (بۆ خوا) سوپاسگوزارن ﴿فَلَمَّا فَضَّيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ﴾ ئە‌مجا کاتیک سوله‌ی‌مانمان مراند ﴿مَّا دَلَّهُمْ عَلَى مَوْتِهِ﴾ ه‌یچ شتیک مردنی سوله‌ی‌مانی نیشان (جنۆ که‌کان) نه‌دا ﴿إِلَّا دَابَّةَ الْأَرْضِ﴾ بی‌جگه‌ له‌خۆره‌و مۆریانه‌ی زه‌وی ﴿تَأْكُلُ مِنْسَأَتَهُ﴾ که‌ داره‌سته‌که‌ی (سوله‌ی‌مان) یان ده‌خوارد (که‌سوله‌ی‌مان خۆی دابوو به‌سه‌ری‌دا) ﴿فَلَمَّا خَرَّ﴾ ئە‌مجا کاتی (سوله‌ی‌مان) که‌وت ﴿تَبَيَّنَتِ الْجَبِّ﴾ بۆ جنۆ که‌کان روون بو‌یه‌وه ﴿أَن لَّوْكَأَنزِلُ الْعَذَابِ﴾ که‌ ئە‌گه‌ر غه‌یبیان بزانی‌یه ﴿مَّا لَشِئْوَى الْعَذَابِ﴾ ئە‌له‌هین ﴿له‌و سزا ریسوا که‌ره‌دا نه‌ده‌مانه‌وه‌ ﴿۱۵﴾

لَقَدْ كَانَ لِسَبَإٍ فِي مَسْكِنِهِمْ آيَةٌ جَنَّتَانِ عَنْ يَمِينٍ وَشِمَالٍ
كُلُوا مِنْ رِزْقِ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوا لِلَّهِ الَّذِي بَدَعَهُ طَيِّبَةً وَرَبُّ غَفُورٌ
﴿١٥﴾ فَأَعْرَضُوا فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ الْعَرِمِ وَبَدَّلْنَاهُمْ بِجَنَّتَيْهِمْ
جَنَّتَيْنِ ذَوَاتِي أُكُلِ خِمَاطٍ وَأَثَلٍ وَشَيْءٍ مِّن سِدْرٍ قَلِيلٍ
﴿١٦﴾ ذَلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِمَا كَفَرُوا وَهَلْ يُجْزَىٰ إِلَّا الْكَفُورُ ﴿١٧﴾
وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الْقُرَىٰ الَّتِي بَرَكَتْنَا فِيهَا قَرْيَ ظَاهِرَةً
وَقَدَّرْنَا فِيهَا السَّيْرَ سِيرًا فِيهَا لِيَالِي وَأَيَّامًا آمِنِينَ ﴿١٨﴾
فَقَالُوا رَبَّنَا بَعْدَ بَيْنِ أَسْفَارِنَا وَظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَجَعَلْنَاهُمْ
أَحَادِيثَ وَمَرَاقٍ لَهُمْ كُلٌّ مُمَرِّقٍ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ
شَكُورٍ ﴿١٩﴾ وَلَقَدْ صَدَّقَ عَلَيْهِمْ إِبْلِيسُ ظَنَّهُ فَاتَّبَعُوهُ إِلَّا
فَرِيقًا مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٠﴾ وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِمْ مِّن سُلْطَانٍ
إِلَّا لِنَعْلَمَ مَن يَوْمئِذٍ بِالْآخِرَةِ مِمَّن هُوَ مِنْهَا فِي شَكٍّ
وَرَبُّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ حَفِيظٌ ﴿٢١﴾ قُلْ أَدْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِّن
دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي
الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ فِيهِمَا مِن شِرْكٍَ وَمَا لَهُ مِّنْهُمْ مِّن ظَهِيرٍ ﴿٢٢﴾

﴿لَقَدْ كَانَ لِسِيفٍ فِي مَسْكِهِمْ آيَةٌ﴾ سویند به‌خوا به‌راستی بۆ خه‌لکی سه‌به‌ه له‌و شوینی ژبانه‌یاندا نیشانه‌یه‌ك (له‌سه‌ر ده‌سه‌لانی خوا) هه‌بوو ﴿جَنَّاتٍ عَن يَمِينٍ وَشِمَالٍ﴾ دوو باخات لای راست و لای چه‌پی (شوینه‌که‌یانه‌وه) هه‌بوو ﴿كُلُوا مِن رِّزْقِ رَبِّكُمْ﴾ (پییان و ترا) له‌روزی په‌روه‌ردگار تان بخۆن ﴿وَأَشْكُرُوا لِلَّهِ﴾ و سوپاسی ئه‌و بکه‌ن ﴿بَلَدَةٌ طَيِّبَةٌ وَرَبِّ غَفُورٌ﴾ و لاتیکی پاك و خو‌ش و په‌روه‌ردگاریکی لیبوره‌(یان هه‌یه) ﴿فَاعْرُضُوا﴾ ئه‌مجا پرویان و هر گبیرا ﴿فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ الْعَرِمِ﴾ به‌و هه‌یه‌وه لافاوی و یرانکارمان بۆ ناردن ﴿وَبَدَّلْنَاهُمْ حِجَّتَيْهِمْ جَنَّاتٍ﴾ دوو باخاتی (چاکی به‌روو بووم دار) ئه‌وانمان گۆری به‌دوو باخاتی ﴿ذَوَاتِ أَكْلٍ حَمِطٍ وَأَقْلٍ﴾ (خراپی) خاوه‌ن به‌ریکی تفت و تال و دار گه‌ز ﴿وَشِئٍ مِّن سِدْرٍ قَلِيلٍ﴾ و که‌میک له‌داری نه‌بگ (تاوگ، سیدر) ﴿ذَلِكَ جَزَاءُ كَفْرًا﴾ ئا به‌و جووره‌تۆ له‌مان لی‌سه‌ندن به‌هۆی نا سوپاسییانه‌وه ﴿وَهَلْ نُجْزِي إِلَّا الْكَفُورَ﴾ و ئایا جگه‌ له‌وانه‌ی زۆر سه‌په‌ن تۆ له‌که‌سه‌ ئه‌سه‌تین؟! ﴿وَجَعَلْنَا بَيْنَهُم وَبَيْنَ الْقُرَى الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا﴾ وه‌ له‌نیوان (رینگای) ئه‌وان و ئه‌و شارانه‌ی پیتو به‌ره‌که‌تمان تی‌خستوون (له‌شام) سازاندبوومان ﴿فَرَى ظَهْرَهُ﴾ چه‌ند شاروچکه‌ و دیهاتی نزیك و له‌یه‌که‌وه‌ دیار ﴿وَقَدَّرْنَا فِيهَا السَّيْرَ﴾ و ریگه‌ی نزیکمان بۆ روشتن له‌نیوان (ئه‌و دیهاتانه‌) دا دانا‌بوو ﴿سِيرُوا فِيهَا لِيَالِي وَأَبَاءٍ آمِنِينَ﴾ (وتمان پییان) چه‌ند شه‌وو روژ به‌و (رینگایانه‌) دا برۆن به‌ئارامی و بی‌ترس ﴿فَقَالُوا رَبَّنَا بَعْدَ بَيْنِ أَسْفَارِنَا﴾ که‌چی (خه‌لکی سه‌به‌ه) ووتیان ئه‌ی په‌روه‌ردگارمان ماوه‌ی (ریگه‌ی) سه‌فه‌ره‌کانمان دور بخه‌ره‌وه ﴿وَوَظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ﴾ وسته‌میان له‌خویان کرد ﴿فَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ﴾ ئیمه‌ش کردمان به‌داستانی له‌ناو خه‌لکدا بیگبیرنه‌وه ﴿وَمَرَقْنَاهُمْ كُلَّ مَرَقٍ﴾ پرژ و بلاومان کردن (به‌ولاناندا) به‌و به‌ری پرژو بلاو کردن ﴿إِن فِي ذَلِكَ﴾ به‌راستی له‌و به‌سه‌رهاته‌دا ﴿لَايَتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ﴾ چه‌ند نیشانه‌هه‌یه‌ بۆ هه‌موو زۆر خوگری شوکرانه‌ بژیر ﴿وَلَقَدْ صَدَقَ عَلَيْهِمُ ابْنُ آدَمَ﴾ سویند به‌خوا به‌راستی شه‌یتان گومانی خو‌ی له‌واندا به‌دی هینا ﴿فَاتَّبَعُوهُ إِلَّا قَرِيْقًا مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ بۆیه ئیمانداران نه‌بیست هه‌موویان شوینی شه‌یتان که‌وتن ﴿وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِم مِّن سُلْطَانٍ﴾ وه‌ شه‌یتان هیچ ده‌سه‌لانی به‌سه‌ر ئیمانداران دا نه‌بوو ﴿إِلَّا لِيَعْلَمَنَ يَوْمَهُمْ يَا آخِرَةَ﴾ ته‌نها بۆ ئه‌وه‌ی بزائرت کئی باوه‌ری به‌روزی دوایی هه‌یه ﴿مَنْ هُوَ مَنَّا فِي شَاكٍ﴾ وه‌ کئی له‌وان ده‌رباره‌ی (دواروژ) له‌گوماندایه‌ ﴿وَرَبُّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيظٌ﴾ وه‌ په‌روه‌ردگار (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌کدا چاودیره‌ ﴿قُلْ أَدْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ دُونِ اللَّهِ﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی‌هاوار بکه‌ن له‌وانه‌ی که‌بیجگه‌ له‌خوا به‌ره‌ستر واتان ده‌زائین ﴿لَا يَمْلِكُونَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ﴾ به‌قه‌ده‌ر هه‌ره‌وردیله‌یه‌کیان به‌ده‌سه‌ت نیه‌ ﴿فِي السَّمَوَاتِ وَفِي الْأَرْضِ﴾ نه‌له‌ ئاسمانه‌کان و نه‌له‌زه‌ویدا ﴿وَمَا لَهُمْ فِيهَا مِّن شِرْكٍ﴾ وه‌ ئه‌و په‌رستراوانه‌هاو به‌شی (خوا) نه‌بوون (له‌دروست کردنی) ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا ﴿وَمَا لَهُمْ مِنْهُم مِّن ظَهِيرٍ﴾ و هیچ یه‌ك له‌وان یارمه‌تی ده‌ری خوا نه‌بوون ﴿

وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَعَةُ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُ وَحَتَّىٰ إِذَا فُزِّعَ عَن
 قُلُوبِهِمْ قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ قَالُوا الْحَقُّ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ
 ﴿٢٣﴾ قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ
 وَإِنَّا أَوْيَاتِكُمْ لَعَلَىٰ هُدًىٰ أَوْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٢٤﴾ قُلْ
 لَا تَسْأَلُونَ عَمَّا أَجْرَمْنَا وَلَا نَسْأَلُ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢٥﴾ قُلْ
 يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبُّنَا ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَهُوَ الْفَتَّاحُ الْعَلِيمُ
 ﴿٢٦﴾ قُلْ أَرُونِي الَّذِينَ أَلْحَقْتُمْ بِهِ شُرَكَاءَ كَلَّا بَلْ هُوَ اللَّهُ
 الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٧﴾ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ
 بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٨﴾
 وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٩﴾
 قُلْ لَكُمْ مِيعَادُ يَوْمٍ لَا تَسْتَجِرُونَ عَنْهُ سَاعَةً وَلَا تَسْتَقْدِمُونَ
 ﴿٣٠﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ نُؤْمِنَ بِهَذَا الْقُرْآنِ وَلَا
 بِالَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ مَوْقُوفُونَ عِنْدَ
 رَبِّهِمْ يَرْجِعُ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ الْقَوْلَ يَقُولُ الَّذِينَ
 اسْتَضَعُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لَوْلَا أَنْتُمْ لَكُنَّا مُؤْمِنِينَ ﴿٣١﴾

﴿وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَعَةُ عِنْدَهُ﴾ و ه تکا کردن لای خوا سوودی نییه ﴿إِلَّا لِمَنْ أَدْنَىٰ لَهُ﴾ مه گهر بؤ که سئی ئه و (خوا) ریگه بدات ﴿حَتَّىٰ إِذَا فُزِعَ عَنْ قُلُوبِهِمْ﴾ هه تا کاتی ترس و بیم له دلی (تکا کاران) لاده بری (به هوی ریگه پیدانی شه فاعلت) ﴿قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ﴾ (به یه کتر) ده لئین: پهروه ردگارتان چی بریاریکی فهرموو ﴿قَالُوا الْحَقُّ﴾ ده لئین: ووته راسته که ی فهرموو (که ریگه دانه به تکا کردن) ﴿وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ﴾ وه ته نها (خوا) به رزو بلندو گه ووره یه ﴿قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ بلی کی روزیتان ده دات له ئاسمانه کان و زه ویدا ﴿قُلْ اللَّهُ﴾ بلی خوا (پوزیمان ده دات) ﴿وَأَنَا أَوَاتِيكُمْ﴾ بیگومان ئیمه یا ئیوه (یه کیگمان) ﴿لَعَلَّاهُدَىٰ أَوْ فِ ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ له سه ر پینم و نین یان له گو مراهی کی ناشکر اداین ﴿قُلْ لَا تَسْأَلُونَنِي عَمَّا أَجْرَمْتُ﴾ (بلی) پر سیارتان لی نا کری له تاوانی که ئیمه کردو و مانه ﴿وَلَا تَسْأَلَنِي عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾ ئیمه ش پر سیارمان لی نا کری له وه ی ئیوه ده بکه ن ﴿قُلْ يَجْعَلُ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ﴾ بلی پهروه ردگارمان ئیمه و ئیوه کؤده کاته وه ﴿ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ﴾ له پاشان بریار ده دات له نیوانا ماندا به هق و راستی ﴿وَهُوَ الْفَتَّاحُ الْعَلِيمُ﴾ وه هه ر ئه وه دادوهری زانا ﴿قُلْ أَرَأَيْتَ الَّذِينَ أَحَقُّم بِهِ شُرَكَاءَ﴾ بلی ئاده ی نیشانم دهن ئه و هاوبه شانیه بر دو بو و تاننه ریزی خواوه ﴿كَلَّا بَلْ هُوَ اللَّهُ﴾ وانیه به لکوزاتی خوایه ﴿الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ زالی دروست کاره ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا قَفَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا﴾ وه ئیمه تو مان نه نار دوه بؤ هه موو ئاده می به مژده در و تر سینهر نه بیت ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَر النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به لام زور به ی ئاده می نازانن ﴿وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ﴾ وه ده لئین ئه م به لئینی (پوژی دوا یی) ه که ی دی ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ ئه گهر ئیوه راست گون ﴿قُلْ لَكُمْ وَعْدٌ يَوْمَ﴾ بلی به لئینی ئیوه پوژی که ﴿لَا تَسْتَعْجِلُون عَنهُ سَاعَةً وَلَا تَسْتَقْدِمُونَ﴾ نه ساتیک دوا ده که ون لئینی و نه پیشیش ده که ون ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه ئه وانیه بی باوهر بوون و تیان ﴿لَنْ نُؤْمِنَ بِهَذَا الْقُرْآنِ﴾ ئیمه هه ر گیز باوهر ناهنبن به م قورئانه ﴿وَلَا بِالَّذِي بِيَدِنَا يَدِيهِ﴾ و به و کتبیانه ش پیش ئه م (قورئانه) هاتوون ﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ﴾ خوز گه دت دی کاتی ئه و سته مکارانه ﴿مَوْفُوفُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ راده گیرین له به ردم (دادگای) پهروه ردگار یاندا ﴿يَرْجِعُ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ الْقَوْلِ﴾ قسه و تاوان ئا راسته ی یه کتر ده که ن ﴿يَقُولُ الَّذِينَ اسْتَضَعُوا﴾ لاوازو ژیرده سته کراوان ده لئین ﴿لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا﴾ به وانیه خویان به گه وره ده زانی (ده سه لاتداره کان) ﴿لَوْلَا أَنشُرْ لَكُمْ مُمْمِنِينَ﴾ ئه گهر ئیوه نه بو و نایه بیگومان ئیمه باوهر دار ده بووین ﴿۱۱﴾

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لِلَّذِينَ اسْتَضَعِفُوا اَنْحُنُ صَدَدًا نَكْمًا
 عَنِ الْهُدَىٰ بَعْدَ اِذْ جَاءَكُمْ بَلْ كُنْتُمْ مُّجْرِمِينَ ﴿٢٢﴾ وَقَالَ الَّذِينَ
 اسْتَضَعِفُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا بَلْ مَكْرُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ اِذَا
 تَأْمُرُونَا اَنْ نَّكْفُرَ بِاللّٰهِ وَنَجْعَلَ لَهُ وَاٰدَاً وَاَسْرُوْا النَّدَامَةَ
 لَمَّا رَاوُا الْعَذَابَ وَجَعَلْنَا الْاَعْمَالُ فِيْ اَعْنَاقِ الَّذِينَ كَفَرُوْا
 هَلْ يُجْزَوْنَ اِلَّا مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿٢٣﴾ وَمَا اَرْسَلْنَا فِيْ قَرْيَةٍ
 مِّنْ نَّذِيْرٍ اِلَّا قَالِ مُتْرَفُوْهَا اِنَّا بِمَا اَرْسَلْتُمْ بِهِهٖ كٰفِرُوْنَ ﴿٢٤﴾
 وَقَالُوْا اِنْحُنْ اَكْثَرُ اَمْوَالًا وَاَوْلَادًا وَمَا نَحْنُ بِمُعَدِّيْنَ ﴿٢٥﴾
 قُلْ اِنَّ رَبِّيْ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَاءُ وَيَقْدِرُ وَلٰكِنْ اَكْثَرُ
 النَّاسِ لَا يَعْمَلُوْنَ ﴿٢٦﴾ وَمَا اَمْوَالُكُمْ وَاَوْلَادُكُمْ بِالَّتِي تُقَرِّبُكُمْ
 عِنْدَنَا زُلْفٰى اِلَّا مَنْ ءَامَنَ وَعَمِلَ صٰلِحًا فَاُوْلٰئِكَ لَهُمْ جَزَاؤُهُ
 الَّذِيْ لَمْ يَصْفُ بِمَا عَمِلُوْا وَهُمْ فِي الْغُرُفَاتِ ءَامِنُوْنَ ﴿٢٧﴾ وَالَّذِينَ
 يَسْعَوْنَ فِيْ ءَايٰتِنَا مُّعٰجِزِيْنَ اُوْلٰئِكَ فِي الْعَذَابِ مُّحْضَرُوْنَ ﴿٢٨﴾
 قُلْ اِنَّ رَبِّيْ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ
 وَمَا اَنْفَقْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُ وَهُوَ خَيْرُ الرَّٰزِقِيْنَ ﴿٢٩﴾

﴿قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا﴾ ئەوانه‌ی خوڤیان به‌گه‌وره‌ داه‌نا ده‌لین ﴿لَّذِينَ اسْتَضَعُّوا﴾ به‌وانه‌ی ژیرده‌سته
 و لاواز کرابوون ﴿أَنْحَنَّا صَدَدًا نَكُوعِنَ الْهُدَى﴾ نایا ئیمه‌ به‌ر گریمان کردن له‌رینمونی ﴿بَعْدَ إِذْ جَاءَكَ﴾
 دوا‌ی ئەوه‌ بو‌تان هات ﴿بَلْ كُنتُمْ مُجْرِمِينَ﴾ (نه‌خیر وانیه) به‌لکو خو‌تان تاوانبار بوون ﴿وَقَالَ الَّذِينَ
 اسْتَضَعُّوا﴾ ژیر ده‌سته‌و چه‌وساوه‌کان ده‌لین ﴿لَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا﴾ به‌وانه‌ی خو‌به‌زل زان بوون
 ﴿بَلْ مَكْرٌ آلِيلٌ وَالتَّهَارِ﴾ (نه‌خیر وانیه) به‌لکو پیلانی (ئیه) به‌شهو و به‌رؤز (چه‌واشه‌ی کردین)
 ﴿إِذْ تَأْمُرُونَ أَنْ نَكْفُرَ بِاللَّهِ﴾ کاتیک فه‌رماتان پی‌ ده‌داین که بی‌ پروا بین به‌خوا ﴿وَيَجْعَلْ لَهُ عَادًا﴾ وه‌ وینه
 وهاوبه‌شانی بو‌دابنیین ﴿وَأَسْرُوا الْقَدَمَةَ﴾ هم‌موویان په‌شیمانی ده‌شارنه‌وه ﴿لَمَّا رَأَوْا الْعَذَابَ﴾ کاتیک
 که‌سزای دۆزه‌خ ده‌بینن ﴿وَجَعَلْنَا الْأَعْمَلَ فِي أَعْنَاقِ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه‌ زنجیرو ته‌وقمان کرده‌ گردنی
 بیباوه‌ران ﴿هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ نایا تو‌له‌یان لی‌ ته‌سه‌نریت جگه‌ له‌سزای ئەوه‌ی ده‌یان کرد ﴿
 وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَوْمٍ مِّنْ نَّبِيٍّ﴾ وه‌ له‌هیچ شاریکدا پی‌غه‌مبه‌ری ترسینه‌رمان نه‌ناردووہ ﴿إِلَّا قَالُوا مُرُفُوهَا﴾
 مه‌گه‌ر خاوه‌ن نازو نیعمه‌ته‌کانی (ده‌وله‌مه‌نده‌کانی) ووتوویانه ﴿إِنَّا إِنَّمَا أَرْسَلْنَا بِهِ كَفُورًا﴾ به‌راستی
 ئیمه‌ باوه‌رمان نی‌ یه‌ به‌و (ثابنه‌) ی‌ ئیوه‌ی پی‌ نیردراون ﴿وَقَالُوا لَوْ كُنَّا كُرَامًا وَلَا أَوْلَادًا﴾ وه‌
 ووتیان ئیمه‌ سامان و مندالمان زۆتره (له‌ئیه) ﴿وَمَا نَحْنُ بِمُعَذِّبِينَ﴾ وه‌ ئیمه‌ فه‌ت سزانا‌دریین
 ﴿قُلْ إِنْ رَبِّي﴾ بلی‌ به‌راستی په‌روه‌ر دگارم ﴿يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ﴾ رۆزی فراوان ده‌کات
 وده‌یگریته‌وه‌ بو‌ هه‌ر که‌سی بیه‌وی ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْمَلُونَ﴾ به‌لام زۆر به‌ی خه‌لك نازانن ﴿
 وَمَا أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ بِالْبَاطِلِ﴾ وه‌ سامان و مندالتان شتیک نین ﴿فَقَرَّبْنَاكَ عِنْدَ رَبِّكَ﴾ لای ئیمه‌ پله‌و پایه‌تان
 نزیک بکه‌نه‌وه ﴿إِلَّا مَنَءِ اٰمَنَ وَعَجِلَ صَلٰحًا﴾ مه‌گه‌ر ئەوه‌ی باوه‌ری هینایی و کرده‌وه‌ی چاکی کردبی
 ﴿فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ جَزَاءُ الْوَضْعِ﴾ بو‌ ئەوانه‌ پادا‌شتی دوو به‌رامبه‌ر هه‌یه ﴿بِمَا عَمِلُوا﴾ به‌هوی ئەو چا‌کانه‌ی
 که‌ کردویانه ﴿وَهُمْ فِي الْعُرْفَاتِ أَعْمُوتٌ﴾ ئەوان له‌ کۆشکه‌ به‌رزه‌کانی (به‌ه‌شتدا) له‌ئاسایش دان ﴿
 وَالَّذِينَ يَسْمَعُونَ فِي آيَاتِنَا﴾ وه‌ ئەوانه‌ی هه‌ولی پو‌چهل کردنه‌وه‌ی نیشانه‌کانی ئیمه‌ ده‌ده‌ن ﴿مُعْجِزِينَ﴾
 ده‌سته‌ با‌چه‌ن و هی‌چیان پی‌ نا‌کری ﴿أُولَٰئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ﴾ ئەوانه‌ له‌سزای دۆزه‌خدا‌ئاماده‌ کراو
 ده‌بن ﴿قُلْ إِنْ رَبِّي﴾ بلی‌ بی‌گومان په‌روه‌ر دگارم ﴿يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ﴾ رۆزی
 هه‌ر کام له‌به‌نده‌کانی بیه‌وی فراوان یان که‌می ده‌کات بو‌ی ﴿وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِّنْ شَيْءٍ﴾ وه‌ ئیه‌ هه‌ر شتیک
 بیه‌خشن (له‌پیتا‌و خوا‌دا) ﴿فَهُوَ يُخْلِفُهُ﴾ ئەوه‌ خوا‌جی‌گی‌ پرده‌کاته‌وه ﴿وَهُوَ خَيْرُ الرَّاقِبِينَ﴾ وه‌ ئەو
 (خوا) چا‌کترینی رۆزی ده‌رانه ﴿۲۱﴾

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ يَقُولُ لِلْمَلَائِكَةِ أَهَلُوا لَآئِيَّا كَمَا كَانُوا
 يَعْبُدُونَ ﴿٤١﴾ قَالُوا سُبْحَانَكَ أَنْتَ وَلِيِّنَا مِنْ دُونِهِمْ بَلْ كَانُوا
 يَعْبُدُونَ الْجِنَّ أَكْثَرَهُمْ بِهِمْ مُؤْمِنُونَ ﴿٤٢﴾ فَأَلْيَوْمَ لَا يَمْلِكُ
 بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ نَفَعًا وَلَا ضَرًّا أَوْ نَقُولُ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُقُوا عَذَابَ
 النَّارِ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ﴿٤٣﴾ وَإِذْ اتَّخَذْتُمْ عَلَيْهِمْ جُزْءًا مِمَّا
 قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا رَجُلٌ يُرِيدُ أَنْ يَصُدَّكُمْ عَمَّا كَانْتُمْ يَعْبُدُونَ آبَاءَكُمْ
 وَقَالُوا مَا هَذَا إِلَّا آفَكٌ مِفْتَرِيٌّ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا
 جَاءَهُمْ إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿٤٤﴾ وَمَاءَ اتَيْنَاهُمْ مِنْ كُتُبٍ
 يَدْرُسُونَهَا وَمَا أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ قَبْلَكَ مِنْ نَذِيرٍ ﴿٤٥﴾ وَكَذَّبَ
 الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا بَلَغُوا مَعَشَارَ مَا آتَيْنَاهُمْ فَكَذَّبُوا
 رُسُلِي فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿٤٦﴾ * قُلْ إِنَّمَا أَعْظَمُكُمْ بِوَحْدَةِ اللَّهِ أَنْ
 تَقُولُوا لِلَّهِ مِثْلِي وَفِرَادِي ثُمَّ تَتَفَكَّرُونَ وَمَا بِصَاحِبِكُمْ مِنْ
 جِنَّةٍ إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ لَكُمْ بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيدٍ ﴿٤٧﴾ قُلْ
 مَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ إِنْ أَجْرِي إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَهُوَ عَلَى
 كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٤٨﴾ قُلْ إِنْ رَبِّي يَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَمَ الْعُيُوبِ ﴿٤٩﴾

﴿وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ جَمِيعًا﴾ وه رُوژنیک (خوا) هه‌موویان کۆ ده‌کاته‌وه ﴿ثُمَّ يَقُولُ لِلْمَلَائِكَةِ﴾ باشان به‌فریشته‌کان ده‌فه‌رموی ﴿أَهْلُوا لَآئِيَا كَذٰلِكَ يُعْجِدُونَ﴾ ئایا‌ئه‌وانه (له‌دونیا) ئیوه‌یان ده‌به‌رست ﴿قَالُوا سُبْحٰنَكَ﴾ (فریشته‌کان) ده‌لین پاك و بینگه‌ردی بو‌نو ﴿اَنْتَ وَاٰتِنَا مِنْ دُوْنِهِمْ﴾ ته‌نیا تو گه‌وره ویشتیوانی ئیمه‌ی نه‌ک‌ئه‌وان ﴿بَلْ كَانُوا يَعْبُدُونَ الْاِلٰهَ﴾ به‌لکو‌ئه‌وان جنۆ که‌یان ده‌به‌رست ﴿اَكْفُرْتُمْ بِهِمْ مُؤْمِنُونَ﴾ زۆر به‌یان باوه‌ریان به‌وان (جنۆ که) هه‌بوو ﴿قَالَتِیَوْمَ لَا یَمْلِكُ بَعْضُکُمْ لِبَعْضٍ نَّفَعًا وَّلَا ضَرًّا﴾ ته‌مجا‌ئه‌مرف ناتوانن هیچ سوودو زیانیک به‌یه‌کتری بگه‌یه‌نن ﴿وَنَقُولُ لِلَّذِیْنَ ظَلَمُوْا﴾ وه به‌سته‌مکاران ده‌لین: ﴿ذُوْا عَذَابٍ اَلْتَارِ﴾ سزای ئاگری دۆزخ به‌هژن ﴿الَّتِیْ کُتِبَ بِهَا تٰکِیْدٌ لِّذٰلِکَ﴾ ته‌وه‌ی ئیوه باوه‌رتان بی‌نه‌بوو ﴿وَاِذَا نَسِیَ عَلَیْهَا﴾ کاتی بخویرتته‌وه به‌سه‌ریاناندا ﴿ءَاٰتِنَا نَبِیِّنَا﴾ نیشانه‌روونه‌کانی ئیمه ﴿قَالُوا مَا هٰذَا اِلَّا رَجُلٌ﴾ ده‌لین: ته‌مه (پنغه‌مبه‌ر ﷺ) هیچ نیه جگه له‌پیاوینک ﴿یُرِیْدَانِ یَصْذٰکُ﴾ ده‌یه‌وی رینگریان بکات ﴿عَمَّا کَانَ یَعْبُدُ اٰبَاؤُهُمْ﴾ له‌وه‌ی که‌باوو باپیرانان ده‌یان به‌رست ﴿وَقَالُوا مَا هٰذَا اِلَّا رَجُلٌ﴾ ده‌لین: ته‌مه (قورئان) شتیک نیه ﴿اِلَّا اِنَّا فَکُمْ مَفْتَرٰی﴾ بیجگه له‌درویه‌کی هه‌لبه‌ستراو به‌ناوی خواوه ﴿وَقَالَ الَّذِیْنَ کَفَرُوْا لِحٰوِّ لَمَآءِهِمْ﴾ وه بیباوه‌ران به‌راستی به (قورئان) یان ده‌ووت که‌بو‌یان هاتبوو ﴿اِنْ هٰذَا اِلَّا اِسْحٰرٌ مُّبِیْنٌ﴾ ته‌مه ته‌نها جادوویه‌کی ئاشکرایه ﴿وَمَاۤءَ اٰتٰیْنٰهُمْ مِّنْ کُتٰبٍ یَّدْرُسُوْنَهَا﴾ (خو ئیمه) پیشتر چهند کتیبیکمان بی‌نه‌دابوون که‌بیانخویننه‌وه ﴿وَمَاۤءَ اَرْسَلْنَا اِلَیْهِمْ﴾ و بو‌مان نه‌ناردبوون ﴿فَبَلَکَ مِنْ نَّذِیْرِ﴾ پیش تو هیچ پیغه‌مبه‌ریکی ترسینه‌ر ﴿وَكَذٰبَ الَّذِیْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ وه که‌سانی پیش ته‌مان (قوره‌یشیه‌کان) باوه‌ریان به‌پیغه‌مبه‌ریانان نه‌هینا ﴿وَمَا بَلَّغُوْا مَعْشَرَۤا مَآءَ اٰتٰیْنٰهُمْ﴾ ته‌مان (قوره‌یش) نه‌گه‌یشتبوونه ده‌به‌کی ته‌وه‌ی به‌وانمان دابوو ﴿فَاَکْذٰبُوْا سُلٰی﴾ ته‌مجا‌ئه‌وان باوه‌ریان به‌پیغه‌مبه‌رانی من نه‌هینا ﴿فَاَکِیْفَ کَانَ نٰکِیْرٍ﴾ جا چۆن بوو تو‌له‌سه‌ندنی ئیمه (له‌وان) ﴿قُلْ اِنَّمَاۤءَ اَعْظَمُکُمْ بِوٰحِدَةٍ﴾ بلئی من ته‌نیا به‌یه‌ک شت ئاموژگاریتان ده‌که‌م ﴿اَنْ تَقُوْمُوْا لِلّٰهِ مَثْنً وَّفَرَادٰی﴾ که‌دوو دوو، یه‌ک یه‌ک، له‌به‌ر خوا هه‌لسن (وگو‌یرابه‌لی فه‌رمانه‌کانی بن) ﴿لَمَّا تَتَفَكَّرْکُمْ رُءُۤا مَآ صٰحٰحٰکُمْ مِنْ جَنَّةٍ﴾ پاشان بیر بکه‌نه‌وه هاو‌ریکه‌تان (پیغه‌مبه‌ر ﷺ) شیت نیه ﴿اِنْ هُوَ اِلَّا نَّذِیْرٌ لَّکُمْ﴾ ته‌وه (پیغه‌مبه‌ر ﷺ) ته‌نیا ترسینه‌ره بو ئیوه ﴿بَیْنَ یَدَیْ عَذَابِ سٰدِیْرِ﴾ له‌پیش هاتنی سزای سه‌ختی (قیامت) ﴿قُلْ مَا سَاَلْتُکُمْ مِنْۢ اَجْرٍ فَهُوَ لَکُمْ﴾ بلئی هه‌رکری و باداشتیکم لی داوا کردوون ته‌وه بو‌خوتان ﴿اِنْ اَجْرِیۤ اِلَّا عَلٰی اللّٰهِ﴾ پاداشتی من ته‌نها له‌سه‌ر خوایه ﴿وَهُوَ عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ شٰهِدٌ﴾ وه ته‌وه (خوا) به‌سه‌ر هه‌موو شتیکدا ئاگاداره ﴿قُلْ اِنَّ رَبِّیۤ یَقْدِرُ بِالْحَقِّ﴾ بلئی به‌راستی په‌روه‌ر دگارم به‌توندی هه‌ق ده‌دات به‌سه‌ر (به‌تالدا) ﴿عَلَّمَ الْغُیُوْبَ﴾ (خوا) زانایه به‌نه‌یتی و شاروه‌کان ﴿۱۵﴾

قُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَمَا يُبَدِّئُ الْبَاطِلُ وَمَا يَعِيدُ ﴿٤٩﴾ قُلْ إِنْ ضَلَلْتُ
 فَإِنَّمَا أَضِلُّ عَلَى نَفْسِي وَإِنِ اهْتَدَيْتُ فِيمَا يُوحَىٰ إِلَيَّ رَبِّي إِنَّهُ
 سَمِيعٌ قَرِيبٌ ﴿٥٠﴾ وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ فَرَغُوا فَلَافُونَ وَأُخِذُوا مِنْ
 مَكَانٍ قَرِيبٍ ﴿٥١﴾ وَقَالُوا أَمَنَّا بِهِ وَأَنَّى لَهُمُ التَّنَاوُشُ مِنْ
 مَكَانٍ بَعِيدٍ ﴿٥٢﴾ وَقَدْ كَفَرُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ وَيَقْدِرُونَ
 بِالْغَيْبِ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ ﴿٥٣﴾ وَحِيلَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ
 كَمَا فُعِلَ بِأَشْيَاعِهِمْ مِّن قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا فِي شَكٍّ مُّرِيبٍ ﴿٥٤﴾

سورة فاطر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَكِئِكَةِ رُسُلًا أُولِي
 أَجْنِحَةٍ مَّثْنَىٰ وَثُلَاثَ وَرُبْعَ يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ
 كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١﴾ مَا يَفْتَحُ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا
 وَمَا يُمْسِكُ فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢﴾
 يَا أَيُّهَا النَّاسُ أذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَلْقٍ غَيْرِ اللَّهِ
 يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَآنِي تَوْفِكُونَ ﴿٣﴾

﴿قُلْ جَاءَ الْحَقُّ﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بَلَىٰ (ثایینی) راست هات ﴿وَمَا يَدْعُ الْبِطُلُومَاعِبِدُ﴾ و به‌تال (نه‌ما) و دروست ناییته‌و دووباره ناگه‌ریته‌وه ﴿قُلْ إِنْ صَلَّيْتَ﴾ بَلَىٰ نه‌گه‌ر من گو‌مرابم ﴿فَلَتَمَّا أَصِلُ عَلَيَّ نَفْسِي﴾ نه‌وه زیانه‌که‌ی ته‌نیا بۆ خو‌مه ﴿وَإِنْ أَهْتَدَيْتُ﴾ وه نه‌گه‌ر رینمو ونیم ﴿فِيمَا يُوحِي إِلَيَّ رَبِّي﴾ نه‌وه به‌هوی نه‌و (قورئانه) وه‌یه که‌په‌ره‌دگارم بۆی نار دووم ﴿إِنَّهُ سَمِيعٌ قَرِيبٌ﴾ به‌راستی خوا بیسه‌رو نزیکه ﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ فَرَغُوا﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) نه‌گه‌ر ده‌بینی کاتی (بی باوه‌ران) زور ده‌ترسن ﴿فَلَا قُوَّةَ﴾ نه‌مجا به‌هیچ جو‌ری رزگار بوونیان نییه ﴿وَأَخَذُوا مِنْ مَّكَانٍ قَرِيبٍ﴾ وه له‌شوی‌تیکی نزیک (دوره‌خه‌وه) ده‌برین بۆ ناوی ﴿وَقَالُوا لَأَمْتَابُهُ﴾ له‌و کاته‌دا ده‌لین باوه‌رمان هیتا به‌و (قورئانه) ﴿وَأَنَّى لَهُمُ التَّنَاطُشُ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ﴾ چۆن (باوه‌ریان) ده‌ست ده‌که‌وی له‌شوی‌تیکی دووره‌وه ﴿وَقَدْ كَفَرُوا بِهٖ مِنْ قَبْلُ﴾ که‌به‌راستی نه‌وان له‌دونیا‌دا بی باوه‌ر بوون بی ﴿وَيَقْدُفُونَ بِالْعُتْبِ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ﴾ وه به‌نه‌زانی قسه‌یان له‌به‌نه‌هانیه‌کان ده‌کرد له‌شوی‌تیکی دوره‌وه (که‌دونیا‌به). ﴿وَجِيلَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ﴾ به‌ر به‌ست ده‌خریته‌ نیوان نه‌وان و نه‌وه‌ی ئاره‌زوی ده‌که‌ن (که‌به‌روا هیتان و ته‌ویه کردنه) ﴿كَمَا فُعِلَ بِأَشْيَاعِهِمْ مِنْ قَبْلُ﴾ هه‌ر وه‌کو به‌هاوشیوه‌کانیان کرا له‌پیش نه‌ماندا ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا فِي شَكٍّ مُرِيبٍ﴾ به‌راستی نه‌وان له‌گومانیکی دوو دل‌که‌ردان ﴿﴾

سوره‌تی ﴿فَاطِيَةُ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوی به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿الْمُدَّثِّرُ﴾ فَاطِرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ﴿هم‌وو ستایش بۆ خوی‌یه که‌به‌دی هینه‌ری ئاسمانه‌کان و زه‌وییه ﴿جَاعِلُ الْمَتَكِ كَسُلَّةٍ﴾ فریشته‌کانی کردوو به‌نیروا و انیک ﴿أُولُو الْأَجْنِحَةِ مَشْنَىٰ وَتِلْكَ وَرِيعٌ﴾ خاوه‌نی (چه‌ند جو‌ره) بَالِنُ : دووان و سیان و چوار ﴿تَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ﴾ (خوا) هه‌ر چی بیه‌وی له‌دروست کردندا زیادی ده‌کات ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ به‌راستی خوا به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌کدا به‌توانایه ﴿مَا يَفْتَحُ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ﴾ خوا هه‌ر ره‌حمه‌ت و چا‌که‌یه‌ک بۆ خه‌لک به‌ره‌لا بکات و بی‌کاته‌وه ﴿فَلَا مُمْسِكَ لَهَا﴾ ئیتر شتی‌ک نیه‌ ریگری لی بکات و بیگریته‌وه ﴿وَمَا يَمْسِكُ﴾ وه‌خوا هه‌ر به‌هره‌یه‌ک بگریته‌وه ﴿فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ﴾ ئیتر له‌پاش گرتنه‌وه‌ی خوا به‌ره‌لا که‌ر و نیره‌ری بۆ نییه ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ وه‌خوا زالی بالاده‌ستی کار دروسته ﴿يَتَأْتِيهَا النَّاسُ﴾ نه‌ی خه‌لکینه ﴿أَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ﴾ بیرکه‌وه له‌به‌هره‌ی خوا به‌سه‌ر تانه‌وه ﴿هَلْ مِنْ خَلْقٍ غَيْرَ اللَّهِ﴾ ئایا بیجگه‌ له‌خوا دروست که‌ریکی تر هه‌یه ﴿يَرْزُقُهُمِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾ که‌رۆزیتان بدات له‌ئاسمان و زه‌ویدا ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هیچ په‌رستراویکی راست نییه‌ بیجگه‌ له‌خوا ﴿فَأَنَّى تُؤْفَكُونَ﴾ ده‌ی چۆن وا‌روو وه‌رده‌گپرن (له‌یه‌کخوا په‌رستی) ﴿﴾

وَإِنْ يَكْذِبُونَ فَقَدْ كَذَّبَتْ رَسُولٌ مِّن قَبْلِكَ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ
 ﴿٤﴾ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا
 وَلَا يَغُرَّنَّكُم بِاللَّهِ الْغُرُورُ ﴿٥﴾ إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ
 عَدُوًّا إِنَّمَا يَدْعُوا حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ السَّعِيرِ ﴿٦﴾ الَّذِينَ
 كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ
 مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿٧﴾ أَفَمَن زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ فَرَآهُ حَسَنًا فَإِن
 اللَّهُ يَضِلُّ مَن يَشَاءُ وَيَهْدِي مَن يَشَاءُ فَلَا تَذْهَبُ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ
 حَسْرَتٍ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ﴿٨﴾ وَاللَّهُ الَّذِي أَرْسَلَ
 الرِّيحَ فَتَثِيرُ مَحَابًا مُّقْتَنِهٖ إِلَىٰ بَلَدٍ مِّمَّتِ فَأَحْيَيْنَا بِهِ الْأَرْضَ
 بَعْدَ مَوْتِهَا كَذَلِكَ النُّشُورُ ﴿٩﴾ مَن كَانَ يُرِيدِ الْعِزَّةَ فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا
 إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ وَالَّذِينَ
 يَمْكُرُونَ السَّيِّئَاتِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَكْرُ أُولَٰئِكَ هُوَ يُبَوَّرُ
 ﴿١٠﴾ وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ مِّن تَرَابٍ ثُمَّ مِّن نُّطْفَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ أَزْوَاجًا
 وَمَا تَحْمِلُ مِّنْ أُنْثَىٰ وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ وَمَا يُعَمَّرُ مِمَّنْ مَّعَمَّرٍ
 وَلَا يُنْقِصُ مِمَّنْ عُمرُهُ إِلَّا فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿١١﴾

﴿وَإِنْ يَكَذِّبُونَكَ﴾ ته‌گه‌ر باوهرپان بی نه‌هینایت (دلگران مه‌به) ﴿فَدَكَادَ يَبْتُلِيكَ مِنْ قَدْحِكَ﴾ چونکه به‌راستی پیغه‌مه‌رانی پیش توش باوهرپان بی نه‌هینرا ﴿وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ﴾ همه‌موو کارو باره‌کان ته‌نها بۆ لای خوا ده‌گه‌رپته‌وه ﴿يَأْتِيهَا النَّاسُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَأَنْذَارًا مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِمْ﴾ نه‌ی خه‌لکینه بیگومان به‌لینی خواراسته ﴿فَلَا تَعْرَظْ وَلَا حَبِوَةَ الدُّنْيَا﴾ ده‌ی که‌واته با ژبانی دونیا فریوتان نه‌دات ﴿وَلَا تَعْرَظْ بِاللَّهِ الْعَزُورِ﴾ وه باشه‌یتان به‌به‌زه‌بی و لیسورده‌ی) خوا فریوتان نه‌دات ﴿إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ﴾ به‌راستی شه‌یتان دوژمنی ئیوه‌به ﴿فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا﴾ ده‌ی که‌واته ئیوه‌ش به‌دوژمنی خوٚتانی دابننن ﴿إِنَّمَا يَدْعُوا حِزْبَهُ﴾ بیگومان نه‌و (شه‌یتان) تاقم و کو‌مه‌له‌که‌ی بانگ ده‌کات ﴿لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ السَّعِيرِ﴾ بۆ نه‌وه‌ی بیه‌نه‌هاوه‌لانی ناگری هه‌لگیر ساوی (دۆزه‌خ) ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ﴾ نه‌وانه‌ی بی باوهر بوون سزای به‌تینیان بۆ هه‌به ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وه نه‌وانه‌ی باوهرپان هیناوه‌و کرده‌وه چاکه‌کانیان کردوه ﴿لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ﴾ لیسوردن و پاداشتی گه‌وره‌پان بۆ هه‌به ﴿أَمْ نَرِي لَهُ سَوْءَ عَمَلٍ﴾ ده‌ی ئایا که‌سه‌ی که‌کرده‌وه‌ی خرابی خو‌ی بۆ جوان کراوه ﴿فَرَأَاهُ حَسَنًا﴾ و به‌چاک و جوانی ده‌بینی (وه‌ک که‌سیکه‌ پیوه‌ری چاکه‌و خرابه‌ی ئابین بیت) ﴿فَلَنْ يَكْفُرُوا بِاللَّهِ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ﴾ وه به‌راستی خوا هه‌ر که‌سیکی بوی گومرای ده‌کات ﴿وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾ وه هه‌ر که‌سیکی بوی رینمونی ده‌کات ﴿فَلَا تَذْهَبْ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسْرَتٍ﴾ ده‌ی که‌واته به‌خه‌فه‌ت خواردن له‌به‌ر (ئیمان نه‌هینانی) نه‌وان خوٚت مه‌فه‌وتینه ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْعَوَتُ﴾ به‌راستی خوا به‌وه‌ی که‌ته‌وان ده‌یکه‌ن ناگاداره ﴿وَإِلَى اللَّهِ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ﴾ خوا زاتیکه (با،ه‌ه‌وا) کانی ناردووه ﴿فَتَنْثِرُ سَحَابًا﴾ بۆ نه‌وه‌ی هه‌وره‌کان بگه‌ریتی (بلاویان بکه‌نه‌وه) ﴿فَسُقْنَهُ إِلَى بَلَدٍ مَمْنُونٍ﴾ نه‌مجا نه‌و (هه‌ورانه) ده‌نرین بۆ سه‌ر و لاتیکی مردوو ﴿فَأَحْيَيْنَاهُ الرِّضْوَانَ بَدْمُونِيًّا﴾ جا (بارانی لی‌ ده‌باری و) زه‌وی پتی زیندوو ده‌که‌ینه‌وه له‌پاش و وشک بوون و مردنی ﴿كَذَلِكَ النُّشُورُ﴾ زیندوو کردنه‌وه‌ی (مردو و انیش له‌قیامه‌تدا) هه‌ر به‌و شیوه‌به ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدِ الْآخِرَةَ﴾ هه‌ر که‌سه‌ی گه‌وره‌بی و سه‌ره‌رزنی ده‌وی (له‌خوای بوی) ﴿فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا﴾ چونکه به‌راستی همه‌موو گه‌وره‌بی و ده‌سه‌لات هه‌ر بۆ خوا به ﴿إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكُلُّ الطَّيِّبُ﴾ و وته‌ی پاک و چاک ته‌نها بۆ لای نه‌و (خوا) سه‌ره‌ده‌که‌وی ﴿وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ﴾ وه (ووته‌ی پاکو) کرده‌وه‌ی چاک به‌رز ده‌کاته‌وه (بۆ لای خو‌ی) ﴿وَالَّذِينَ يَمْكُرُونَ السُّيُوفَاتِ﴾ وه نه‌وانه‌ی که‌پیلانه خرابه‌کان ده‌گیرن ﴿لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ﴾ سزایه‌کی توندو به‌تینیان بۆ هه‌به ﴿وَمَكَرُوا لَكَ هَوِيبُورٌ﴾ و فیل و پیلانی نه‌وانه له‌ناو ده‌چی ﴿وَإِلَى اللَّهِ حَلْفُكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ﴾ خوا (باوکی) ئیوه‌ی له‌خاک دروست کردووه ﴿ثُمَّ مِنْ نَفْثَةٍ﴾ له‌پاشان (نه‌وه‌کانی دروست کرد) له‌نوتفه‌یه‌ک ﴿ثُمَّ جَعَلَكُمْ أَزْوَاجًا﴾ نه‌مجا (خوا) کردوونی به‌چه‌ند جووت (نیر و می) ﴿وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَى وَلَا تَضَعُ إِلَّا عَلْمَهُ﴾ وه هه‌یج مینه‌به‌ک (نافره‌تیک) دوو گیان ناب‌ی و سکه‌که‌ی دانانی (نایبیت) مه‌گه‌ر به‌ناگاداری خوا نه‌بیت ﴿وَمَا يَعْمُرُ مِنَ مَعْرٍ﴾ وه هه‌یج نه‌مه‌ن دریز کرایی ته‌مه‌نی دریز ناکری ﴿وَلَا يُنْقِصُ مِنْ عُمُرِهِ إِلَّا فِي كِتَابٍ﴾ وه له‌ته‌مه‌نی که‌م ناکری مه‌گه‌ر له‌کتیبتک (لوح المحفوظ) دا نوسراوه ﴿إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ به‌راستی نه‌م کاره بۆ خوا ئاسانه ﴿

وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ هَذَا عَذَبٌ فُرَاتٌ سَابِغٌ شَرَابُهُ، وَهَذَا
 مِلْحٌ أُجَاجٌ وَمَنْ كُلَّ تَأْكُلُونَ لِحَمَاطٍ يَأْتِي وَتَسْتَخْرِجُونَ
 حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلْكَ فِيهِ مَوَازِرَ لَتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ
 وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٣﴾ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُؤَلِّجُ
 النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي
 لِأَجَلٍ مُسَمًّى ذَلِكَ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ وَالَّذِينَ
 تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْمِيرٍ ﴿١٤﴾ إِنْ
 تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا دُعَاءَكُمْ وَلَوْ سَمِعُوا مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْ
 وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُونَ بَشْرِكُمْ وَلَا يُنَبِّئُكَ مِثْلُ خَبِيرٍ
 ﴿١٥﴾ * يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ
 الْحَمِيدُ ﴿١٦﴾ إِنْ يَشَاءُ يُدْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿١٧﴾
 وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ ﴿١٨﴾ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ وَإِنْ
 تَدْعُ مُثْقَلَةٌ إِلَىٰ جَمَلٍهَا لَا يُحْمَلْ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ
 إِنَّمَا تُنذِرُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ
 وَمَنْ تَزَكَّىٰ فَإِنَّمَا يَتَزَكَّىٰ لِنَفْسِهِ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ﴿١٩﴾

﴿وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ﴾ ئەو دوو (جۆره) دەریا وەك یەك نین ﴿هَذَا عَذَبٌ فَرَاتٌ﴾ ئەمەیان سازگار و شیرینه
 ﴿سَائِعٌ شَرَابُهُ﴾ و خواردنەوێ ئاسانە و خۆشە ﴿وَهَذَا مَلْحٌ أُجَاحٌ﴾ ئەوێ تریان سوێرو تال و تفتە
 ﴿وَمِنْ كُلِّ تَأْكُلُونَ لِحَمَاطِرِيَا﴾ و لەهەردووکیان گوشتی تەپرو تازە دەخۆن ﴿وَتَسْتَخْرِجُونَ حَيَّةً
 تَلْبَسُونَهَا﴾ و خشلی (مرواری و سەدەف و دوو لەدەریا) دەرنەهینن و دەپۆشن، و خۆتانێ پێ
 دەپازیننەوہ ﴿وَتَرَى الْفُلْكَ فِيهِ مَوَاجِرٌ﴾ و کەشتی یەکان دەبینی ئاوە کە لەت دەکەن (کاتی بەناویدا
 دەپۆن) ﴿لِيَتَّبِعُوا مِنْ فَضْلِهِ﴾ بۆ ئەوێ هەندێ رزق و پۆزی خوا پەیدا بکەن ﴿وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾
 وە تا ستایشی خوا بکەن (لەسەر بەهەرەکانی) ﴿يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ﴾ (خوا) شەو دەکات بەناو
 پۆژدا ﴿وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ﴾ و پۆژ دەکات بەناو شەودا ﴿وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ﴾ وە خۆرو مانگی
 رام هیناوە ﴿كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ هەریە کە بیان (لە خولگەێ خۆیدا) تائە و ماوہبەێ بۆ
 دیاری کراوہ دەگەریت و دەسوپیتەوہ ﴿ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ﴾ ئەوہیە خواێ پەرورەدگاری ئێوہ
 ﴿لَهُ الْمَلَكُ﴾ پادشایەتی تەنہا بۆ ئەوہ ﴿وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ﴾ و ئەوانەێ ئێوہ ھاواریان لێ
 دەکەن بێجگە لەخوا ﴿مَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْمِيرٍ﴾ خاوەنی توێکلە سپیکەێ ناوکی خورمایش نین ﴿لَئِنْ
 دَعَوْهُمْ﴾ (بئەکان) ئەگەر نزاو ھاواریان لێ بکەن ﴿لَا يَسْمَعُونَ دَعْوَهُمْ﴾ ھاوارە کە تان نابیستن
 ﴿وَلَوْ سَمِعُوا مَا أَصْتَجَابُوا لِكَلِمَتِهِ﴾ و ئەگەر بیسی وە لامتان نادەنەوہ ﴿وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُونَ بَشِرِكُمْ﴾
 و لەپۆژی قیامەتیشدا بێ باوہر دەبن بەھاوہبەش دانانە کە تان (وہەردووتان دەخەنەوہ)
 ﴿وَلَا يُنصِتُكَ مِثْلُ خَيْرٍ﴾ وە دلنباہە کەس وەك (خواێ) ناگادار ناگادارت ناکات (لەسەر ئەنجامتان) ﴿لَئِنْ
 دَعَا إِلَهُ الْبَشَرِ النَّاسُ إِلَهُهُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ﴾ ئەئێ خەلکینە ھەر ئێوہ ھەژاری لای خوان ﴿وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ﴾
 وە تەنیا خواہیە بێ نیازی ستایش کراو ﴿لَئِنْ شِئْنَا بِكُمُ الْبَدَلُ﴾ ئەگەر (خوا) بپەوێ لەناوتان
 دەبات ﴿وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ﴾ وە خەلکیکی تری تازە دەھینیت ﴿وَمَا ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ﴾ وە ئەمەش
 بۆ خوا کاریکی گران نیہ ﴿وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ﴾ ھیچ گوناھاریک گوناھێ کە سیکی تر
 ھەلناگریت ﴿وَإِنْ تَدْعُ مُثْقَلَةٌ إِلَىٰ جَمَلٍهَا﴾ وە ئەگەر بارگرانی (گوناھاری) بانگی کەسی تر بکات بۆ
 ھەلگریتی (بارە گوناھە کەێ) ﴿لَا يَحْمِلُ مِنْهُ شَيْءٌ﴾ ھیچ لەو (بارە گوناھە) ھەلناگری ﴿وَلَوْ كَانَ ذَا
 قُرْبَىٰ﴾ ھەرچەندە (داوایی کراوہ کە) خزمیشی بێت ﴿إِنَّمَا تُذِرُ الَّذِينَ﴾ بەراستی تو (ئەئێ موحمەد
 ﷺ) تەنہا ئەوانە بیدار دەکەیتەوہ ﴿يَحْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ﴾ کە بەپەنھانی لەپەرورەدگاریان دەترسن
 ﴿وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ﴾ و نوێژەکانیان بەریکی بەجێ دەھینن ﴿وَمَنْ تَزَكَّىٰ فَإِنَّمَا يَتَزَكَّىٰ لِنَفْسِهِ﴾ وە ھەر
 کەس خۆی پاک راگری (لە تاوان) ئەوہ بەراستی (سوودی) خۆ پاک راگریتە کەێ ھەر بۆ خۆیەتی
 ﴿وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ﴾ و گەرانیوہش تەنہا بۆ لای خواہی ﴿۱۸﴾

وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ ﴿١٩﴾ وَلَا الظُّلُمَاتُ وَلَا النُّورُ
 ﴿٢٠﴾ وَلَا الظُّلُّ وَلَا الْحُرُورُ ﴿٢١﴾ وَمَا يَسْتَوِي الْأَحْيَاءُ وَلَا
 الْأَمْوَاتُ إِنَّ اللَّهَ يُسْمِعُ مَن يَشَاءُ وَمَا أَنتَ بِمُسْمِعٍ مَّن فِي
 الْقُبُورِ ﴿٢٢﴾ إِنَّ أَنتَ إِلَّا نَذِيرٌ ﴿٢٣﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا
 وَنَذِيرًا وَإِن مِّن أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ ﴿٢٤﴾ وَإِن يُكَذِّبُوكَ
 فَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ
 وَبِالزُّبُرِ وَبِالْكِتَابِ الْمُنِيرِ ﴿٢٥﴾ ثُمَّ أَخَذْتُ الَّذِينَ كَفَرُوا
 فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿٢٦﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ
 مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ ثَمَرَاتٍ مُّخْتَلِفًا أَلْوَانُهَا وَمِنَ الْجِبَالِ
 جُدَدٌ بَيضٌ وَحُمْرٌ مُّخْتَلِفٌ أَلْوَانُهَا وَغَرَابِيبُ سُودٌ ﴿٢٧﴾
 وَمِنَ النَّاسِ وَالدَّوَابِّ وَأَلْأَنْعَامِ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ وَكَذَلِكَ
 إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ ﴿٢٨﴾
 إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنفَقُوا مِمَّا
 رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً يَرْجُونَ تِجَارَةً لَّن تَبُورَ ﴿٢٩﴾ لِيُؤْفِقَهُم
 أَجُورَهُمْ وَيَزِيدَهُم مِّن فَضْلِهِ إِنَّهُ غَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٣٠﴾

﴿وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ﴾ نه کویرو بینا به کسانن ﴿وَلَا الظُّلُمَاتُ وَلَا النُّورُ﴾ و نه تاریکستان و پرووناکی (وهك يه کن) ﴿وَلَا الظُّلُّ وَلَا الخُرُورُ﴾ و نه سییه و خوره تاو (وهك يه کن) ﴿وَمَا يَسْتَوِي الْأَحْيَاءُ وَلَا الْأَمْوَاتُ﴾ نه زیندووان و مردووان به رانبهرن ﴿إِنَّ اللَّهَ يَسْمَعُ مَن يَشَاءُ﴾ به راستی خوا (بانگی خوی) ده بیستیته به هر کهس که بیه ویت ﴿وَمَا أَنْتَ بِمُسْمِعٍ مَن فِي الْقُبُورِ﴾ به لام تو ناتوانی (تهی موحه ممد ﷺ) به یامه کهت) بیستیته به وانهی له گوره کاندان (مردوون) ﴿إِنَّ أَنْتَ إِلَّا نَذِيرٌ﴾ تو ته نها ترسیته ری ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا﴾ بیگومان نیمه تو مان به (ثاینی) راسته وه ناردووه مژده دهر و ترسیتهر بیت ﴿وَإِن مِّنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ﴾ هر گهل و ئومه تیک (پیغه مبه ریکی) ترسیتهری تیدا هاتووه ﴿وَإِن يَكْفُرْكَ﴾ وه ته گهر باوهرت پی نه هیتن ﴿فَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ﴾ ته وه بیگومان له پیش ته وانیشه وه که سانیک باوهریان نه هیتنا (به پیغه مبه ره کانیان) ﴿جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ﴾ پیغه مبه ره کانیان هاتنه لایان به مو عجزیه کان ﴿وَالْبُزُرِ وَالْكَتَبِ الْأَمِيرِ﴾ و به راوو کتیه پروون که ره وه کانه وه ﴿ثُمَّ أَخَذْتُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ پاشان ته وانه یان بی باوهر بوون قارم لی گرتن ﴿فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ﴾ جا چون بوو تو له سه ندنی نیمه (له وان) ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ثایانه ندی ﴿أَن اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ ثَمَرَاتٍ﴾ که به راستی خوا له ئاسمانه وه بارانی باراندووه، ته مجا به و بارانه هه موو جووره میوه به کمان رواند ﴿مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهَا﴾ که شیوه و ره نگه کانیان جیاوازه ﴿وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌ بَّيضٌ وَحُمْرٌ مُّخْتَلِفٌ أَلْوَانُهَا﴾ که ره رنگیان سپی و سوره (سپی و سوره کانیش) جیاوازن ﴿وَعَرَابِيبٌ سُودٌ﴾ و هه شیانه ره شیکی توخه ﴿وَمِنَ النَّبَاتِ وَالشَّجَرِ وَالأَنْعَامِ﴾ وه له ئادمی و زینده وهر و ئازهل و مالایشدا ﴿مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ كَذَلِكَ﴾ رهنگی جوړاو جوړه به به یونهی جیاوازی میوه هات ﴿إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ﴾ به راستی له ناو به نده کانی خودا، ته نها زانایان (وهك پئویست) له خوا ده ترسن ﴿إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ﴾ بیگومان خوا زالی بالادهستی لیورده به ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ﴾ به راستی ته وانهی که کتییی خوا ده خوینسه وه ﴿وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ﴾ و به چاکی نوژیان به جی هیناوه ﴿وَأَنفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً﴾ وه له وهی که پیمان داون به نهنتی و ئاشکرا ده به خشن ﴿يَرْجُونَ تِجَارَةً لَّن تَبُورَ﴾ چاوه پروانی بازار گانیه کن هه رگیز زهره ر ناکات ﴿لِيُؤْتِيَهُمُ اجْرَهُمْ﴾ بو ته وهی (خوا) به تیر و ته وای پاداشتیان بداته وه ﴿وَيَزِيدُهُم مِّن فَضْلِهِ﴾ وه له فهزل و به هرهی خوی زیاتریشیان بی بدات ﴿إِنَّهُ وَعَفُوٌّ سُكُورٌ﴾ به راستی خوا لیوردهی سوپاس وهر گره ﴿۳۷﴾

وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ
 يَدَيْهِ إِنَّ اللَّهَ بِعِبَادِهِ لَخَبِيرٌ بَصِيرٌ ﴿٢١﴾ ثُمَّ أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ
 الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ وَمِنْهُمْ
 مُقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ بإِذْنِ اللَّهِ ذَلِكَ هُوَ
 الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ﴿٢٢﴾ جَنَّتٌ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُحَلَّوْنَ
 فِيهَا مِنْ أَسَاوِرٍ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ﴿٢٣﴾
 وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ
 شَكُورٌ ﴿٢٤﴾ الَّذِي أَحَلَّنَا دَارَ الْمُقَامَةِ مِن فَضْلِهِ لَا يَمَسُّنَا
 فِيهَا نَصَبٌ وَلَا يَمَسُّنَا فِيهَا لُغُوبٌ ﴿٢٥﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ
 نَارُ جَهَنَّمَ لَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ فَيَمُوتُوا وَلَا يُخَفَّفَ عَنْهُمْ مِنْ
 عَذَابِهَا كَذَلِكَ نَجْزِي كُلَّ كَافِرٍ ﴿٢٦﴾ وَهُمْ يَصْطَرِحُونَ
 فِيهَا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ
 أَوْ لَمْ نُعَمِّرْكُم مَّا يَتَذَكَّرُ فِيهِ مَن تَذَكَّرَ وَجَاءَكُمُ النَّذِيرُ
 فَذُوقُوا فَمَا لِلظَّالِمِينَ مِن نَّصِيرٍ ﴿٢٧﴾ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ
 غَيْبِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ وَعَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٢٨﴾

﴿وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ﴾ وه نه‌وه‌ی له قورئاندا نیگامان کرده بو تو ﴿هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ﴾ هه ره نه‌وه راسته و پشتیوانی کتیبه‌کانی پیش خو‌یه‌تی ﴿إِنَّ اللَّهَ بِعِبَادِهِ لَخَبِيرٌ بَصِيرٌ﴾ بیگومان خوا به‌بنده‌کانی ناگادار و بینایه ﴿تُرَاوَرْنَا الْكِتَابَ الَّذِينَ﴾ له پاشان نه‌م قورئانه‌مان به‌خشی به‌که‌سانیک ﴿أَصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا﴾ که له‌ناو به‌بنده‌کانماندا هه‌ل‌مان بژاردن ﴿فَمَنْهُمْ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ﴾ نه‌مجا هه‌ندیکیان سته‌مکارن له‌خودی خو‌یان ﴿وَمِنْهُمْ مُّقْتَصِدٌ﴾ وه‌ندیکیان مام ناو‌ه‌ندین ﴿وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ إِذِ انبَأَهُ اللَّهُ﴾ وه‌ندیکی‌تریان به‌فهرمانی خواپیشکه‌وتوون به‌هوی چاکه‌کانیا نه‌وه ﴿ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ﴾ نه‌م (قورئان پیدانه) له‌خو‌یدا به‌هره‌به‌کی گه‌وره‌یه ﴿جَنَّتٌ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا﴾ نه‌وانه ده‌چنه‌ناو به‌هه‌شتانیک که جی‌گای مانه‌وه‌ی هه‌میشه‌یی یه ﴿يُحْتَوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرٍ مِنْ ذَهَبٍ وَوَلُؤْلُؤًا﴾ له‌ویدا به‌بازنی‌تالونی و مرواری ده‌رازی‌ترینه‌وه ﴿وَلِيَأْسُفَهُنَّ فِيهَا حَرِيرٌ﴾ وپوشا کیشیان تییدا‌ناوریشمه ﴿وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي﴾ وه نه‌وان ده‌لین: هه‌موو سوپاس بو نه‌و خوایه ﴿أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ﴾ که‌خه‌فه‌تی لابر‌دین و نه‌به‌یشت ﴿إِن رَّبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ﴾ به‌راستی په‌روردگارمان لیورده‌ی شایسته‌ی سوپاسه ﴿الَّذِي أَحْلَقْنَا دَارَ الْمَقَامَةِ مِنْ فَضْلِهِ﴾ نه‌و (خوایه) که به‌چاکه‌و به‌هره‌ی خو‌ی نیسته‌جینی کردین له‌مالی هه‌میشه‌یی (به‌هه‌شت دا) ﴿لَا يَمَسُّنَّ فِيهَا نَجَسٌ﴾ له‌ویدا نه‌هیچ ماندوو بوونیکمان تووش ده‌بی ﴿وَلَا يَمَسُّنَّ فِيهَا الْغُوبُ﴾ ونه‌هیچ نهرک و زه‌حمه‌تی‌کمان دووچار ده‌بی ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ﴾ ناگری دوزخ بو نه‌وانه‌یه بی باوهر بوون ﴿لَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ فِيمَومُوا﴾ بریاری مردن نادری به‌سه‌ردایاندا تا بمرن ﴿وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِنْ عَذَابِهَا﴾ هه‌روه‌ها هه‌ندی له‌سزای (دوزخ)‌یان لی سووک ناگری ﴿كَذَلِكَ نَجْزِي كُلَّ كَفُورٍ﴾ ئا به‌و جو‌ره‌توله‌نه‌سه‌نین له‌هه‌موو بی باوهریک ﴿وَهُمْ يَصْطَرِحُونَ فِيهَا﴾ وه نه‌وانه له‌دوزخ‌خدا‌هاوار ده‌که‌ن ﴿رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا﴾ (ده‌لین) نه‌ی په‌روردگارمان (له‌دوزخ) ده‌رمان به‌یته تا کرده‌وه‌ی چاک بکه‌ین ﴿غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ﴾ جیاواز له‌وه‌ی ده‌مان کرد (له‌دونیا‌دا) ﴿أَوَلَمْ نَعْمَرْكُمْ﴾ (وه‌لام ده‌درینه‌وه) ئایا ته‌مه‌نمان درین نه‌کردن ﴿مَا يَتَذَكَّرُ فِيهِ مَنْ تَذَكَّرَ﴾ نه‌وه‌ندی نه‌وه‌ی ده‌یه‌وی بیر بکاته‌وه‌ی تییدا بیر بکاته‌وه ﴿وَصَلَّىٰ كَرِهُوا النَّزِيلَ﴾ وه ترسیته‌رتان بو نه‌هات ﴿فَدُوفُوا فَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَصِيرٍ﴾ ده‌ی (نه‌و سزا) بچه‌ژن چونکه هه‌یج یاریده‌ده‌ریک بو (بی باوهره) سته‌مکاره‌کان نییه ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلِيمُ غَيْبِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ به‌راستی خوا به‌نه‌یتی ئاسمانه‌کان وزه‌وی زانایه ﴿إِنَّهُ عَلِيمُ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ بیگومان خوا به‌نه‌یتی دلان ناگاداره ﴿﴾

هُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَلَا
يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِلَّا مَقْتًا وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ
كُفْرُهُمْ إِلَّا خَسَارًا ﴿٣٩﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ شُرَكَاءَ كُمُ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ
دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ
أَمْ آتَيْنَاهُمُ كِتَابًا فَهُمْ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْهُ بَلْ إِنْ يَعِدُ الظَّالِمُونَ
بَعْضُهُمْ بَعْضًا إِلَّا غُرُورًا ﴿٤٠﴾ * إِنَّ اللَّهَ يُمْسِكُ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَا وَلَئِنْ زَالَتَا إِنْ أَمْسَكَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِنْ بَعْدِهِ
إِنَّهُ وَكَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ﴿٤١﴾ وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ جَاءَهُمْ
نَذِيرٌ لَيَكُونُنَّ أَهْدَىٰ مِنْ إِحْدَى الْأُمَمِ فَلَمَّا جَاءَهُمْ نَذِيرٌ
مَّا زَادَهُمْ إِلَّا نُفُورًا ﴿٤٢﴾ أَسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ وَمَكْرُ السَّيِّئِ
وَلَا يَحِيقُ الْمَكْرُ السَّيِّئِ إِلَّا بِأَهْلِهِ فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا سُنَّتَ
الْأَوَّلِينَ فَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَبْدِيلًا وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَحْوِيلًا
﴿٤٣﴾ أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ
قَبْلِهِمْ وَكَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعْجِزَهُ مِنْ شَيْءٍ
فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ عَلِيمًا قَدِيرًا ﴿٤٤﴾

﴿هُوَ الَّذِي جَعَلَ خَلْقَ فِي الْأَرْضِ﴾ هەر ئه‌و زاته ئیوه‌ی کرده جینشین (ی پیشوان) له‌زه‌ویدا ﴿فَمَنْ كَفَرَ بَعْلِيهِ كُفْرًا﴾ ئەوسا هەر کهس بی باوهر بی ئەوه (توله‌ی) بی باوهریبه‌که‌ی هەر بو خویه‌تی
﴿وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ و بی باوهری کافران هیچان بو زیاد ناکات لای په‌روه‌ردگاریان
﴿إِلَّا مَقْتًا﴾ جگه له‌خه‌شم و رقی زور ﴿وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ إِلَّا خَسَارًا﴾ وه بی باوهری کافران هیچان
بو زیاد ناکات بیجگه له‌زه‌ره‌رمندی ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلسی هه‌والم بده‌نی
﴿شُرَكَاءُ الَّذِينَ نَدَعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ ئەو هاو به‌شانه‌ی له‌جیانی خوا ده‌تان په‌رستن (هاوارتان لی ده‌کردن)
﴿أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ﴾ نیشانم بده‌ن له‌زه‌ویدا چیان دروست کردوه؟ ﴿أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ﴾ یان
له‌به‌دی هینانی ئاسمانه‌کاندا به‌شداری (خوا) یان کردوه؟ ﴿أَمْ آتَيْنَاهُمْ كِتَابًا﴾ یا کتیبیکمان پی داوون
﴿فَهُمْ عَلَى بَيِّنَاتٍ مِّنْهُ﴾ جا به‌لگه‌یان له‌و کتیبه‌دا هه‌یه (که‌به‌کان هاو به‌شی خوان) ﴿بَلْ لَّيْنًا يَدُ الْأَعْمَىٰ مُوتَ
بَعْضُهُمْ بَعْضًا إِيَّاءُ غُرُورًا﴾ (نه‌خیز وانیه) به‌لکو سته‌مکاران هیچ به‌لینیک به‌به‌کتری ناده‌ن جگه له‌فریودان
و (هه‌ل‌خه‌له‌تانندن) نه‌بیت ﴿إِنَّ اللَّهَ يُمِصُّكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ به‌راستی خوا ئاسمانه‌کان و زه‌وی
را گیر ده‌کات ﴿أَنْ تَرَوْا﴾ بو ئەوه‌ی له‌ر په‌ره‌وی خو‌یان لانه‌ده‌ن ﴿وَلَكِنَّ زَالِئًا﴾ به‌راستی ئە‌گه‌ر له‌ر په‌ره‌وی
(خو‌یان) لابه‌دن ﴿إِنْ أَمْسَكْتَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِنْ بَعْدِي﴾ کئ هه‌یه جگه خوا رایان بگریت ﴿إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا﴾
بیگومان ئەو (خوا) له‌سه‌ر خو و لیورده‌یه ﴿وَاقْسُمُوا بِاللَّهِ جَهْدًا أَيْمَانَهُمْ﴾ (بت په‌رستان) به‌سویندی
هه‌ره‌گه‌وره‌یان سویندیان ده‌خوارد به‌خوا ﴿إِن جَاءَهُمْ نَذِيرٌ﴾ (ده‌یان ووت) ئە‌گه‌ر پیغه‌مبه‌ریکی
ترسیته‌ریان بو بیت ﴿لِيَكُونُنَّ أَهْدَىٰ مِنْ أَهْدَى الْأُمَمِ﴾ به‌راستی ئە‌وان له‌هه‌ر یه‌که له‌ئومه‌تانی تر
پرنموون تر ده‌بن ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ نَذِيرٌ﴾ ئە‌مجا کاتی پیغه‌مبه‌ری ترسیته‌ریان بو هات ﴿مَا زَادَهُمْ إِلَّا نُفُورًا﴾
زیاتر دوور که‌وته‌وه (له‌ریگه‌ی راست) ﴿أَسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ﴾ له‌به‌ر خو به‌زل زانی له‌زه‌ویدا
﴿وَمَكَرَ السَّيِّئِ﴾ و فیل و بیلانی خراب کردن ﴿وَلَا يَحِيقُ الْمَكْرُ السَّيِّئِ إِلَّا بِأَهْلِهِ﴾ وه فیل و بیلانی خراب
ته‌نیا زیان به‌خواونه‌که‌ی ده‌گه‌یه‌نی ﴿فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا سِتًّا الْاَوَّلِينَ﴾ ده‌ی که‌واته ئە‌وان جگه له‌چاره‌نوو سی
پیشینان چاوه‌روانی شتیکی تر ده‌که‌ن؟ ﴿فَلَنْ نَجْدِلَسْتَبَّ اللَّهُ تَبْدِيلًا﴾ چونکه باوی خوا هه‌ر گیز گورانی بو
نیسه ﴿وَلَنْ نَجْدِلَسْتَبَّ اللَّهُ تَحْوِيلًا﴾ و باوی خوا لادانی بو نیسه ﴿أَوْ لَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ﴾ ئایا ئە‌وان به‌زه‌ویدا
نه‌گه‌راون ﴿فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ ناسه‌یر بکه‌ن سه‌ر ئە‌نجم گه‌لانی پیش خو‌یان چوون
بووه ﴿وَكَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً﴾ ئە‌ه‌وان له‌مان به‌هیزتر بوون ﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعْجِزَهُ مِنْ شَيْءٍ﴾ هیچ شتیک
ناتوانی له‌ده‌ستی خوا ده‌رچی ﴿فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ﴾ نه‌له‌ئاسمانه‌کان و نه‌له‌زه‌ویدا ﴿إِنَّهُ رُكَانَ
عَلِيمًا قَدِيرًا﴾ به‌راستی خوا زانا و به‌ده‌سه‌لات و به‌توانایه ﴿۱۱﴾

وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا مَا تَرَكَ عَلَى ظَهْرِهَا
 مِنْ دَابَّةٍ وَلَا كِنَّ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّىٰ فِإِذَا
 جَاءَ أَجَلُهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِعِبَادِهِ بَصِيرًا ﴿٤٥﴾

سورة يس

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَس ١ وَالْقُرْءَانِ الْحَكِيمِ ٢ إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ٣ عَلَىٰ
 صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ٤ تَنْزِيلَ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ٥ لِتُنذِرَ قَوْمًا
 مَّا أُنذِرَ آبَاؤُهُمْ فَهُمْ غَافِلُونَ ٦ لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَىٰ أَكْثَرِهِمْ
 فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ٧ إِنَّا جَعَلْنَا فِي أَعْنَاقِهِمْ أَغْلَالًا فَهِيَ إِلَىٰ
 الْأَذْقَانِ فَهُمْ مُّقْمَحُونَ ٨ وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا
 وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ٩ وَسَوَاءٌ
 عَلَيْهِمْ ءَأَنْذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ١٠ إِنَّمَا تُنذِرُ
 مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمَنَ الْغَيْبِ بِبَشَرِهِ مَعْفُورٍ
 وَأَجْرِكَرِيمٍ ١١ إِنَّا لَنَحْنُ مُّحِي الْمَوْتَىٰ وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا
 وَءَاخِرَهُمْ وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ ١٢

﴿وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ﴾ وه نه گهر خوا قار بگری له خه لکی (توله یان لی بسه نی) ﴿بِمَا كَسَبُوا﴾ له بهر نه و (خراپانه ی) کردویانه ﴿مَاتَرَكَ عَلَى ظَهْرِهَا مِنْ دَابَّةٍ﴾ هیچ گیانداریکی به سهر زهویه وه نه ده هیشت ﴿وَلَا يَكُنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ به لام (خوا) مؤله تی نه وان ده دات تا ماوه ی دیاری کراو ﴿فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ﴾ نه مجا کاتی ماوه که یان (کوتایی) هات (ده یان مرینی) ﴿قَالَ اللَّهُ كَانَ بِعَادِهِ بَصِيرًا﴾ جا بیگومان خوا به بنده کانی ناگادارو بینایه ﴿۱۵﴾

سوره قی ﴿يَسْرًا﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی به خشنده ی میهره بان

﴿يَسْ﴾ به (یا، سین) ده خوینریته وه خوا زاناتره به مانا که ی بو زانیاری زیاتر سهیری سه ره تایی سوره تی (البقرة) بکه ﴿۱﴾ ﴿وَالْقُرْآنَ الْحَكِيمَ﴾ سویند به قورئانی پر له دانایی ﴿۲﴾ ﴿إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾ به راستی تو (نه ی موحه ممد ﴿۳﴾ له پیغه مبه رانی خوی ﴿۴﴾ ﴿عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ﴾ له سهر ریباری راستی ﴿۵﴾ ﴿تَنْزِيلَ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ﴾ (قورئان) دابه زینراوه له لابه ن خوی زالی بالادهستی میهره بانه وه. ﴿۶﴾ ﴿لِيُنذِرَ قَوْمًا مَّا أُنذِرَ آبَاؤُهُمْ﴾ بو نه وه ی گه لی بترستی (له سزا) که باوو باپیرانیان نه تر سیترا بون ﴿۷﴾ ﴿فَهُمْ عَاقِلُونَ﴾ بویه نه وان بی ناگا بوون ﴿۸﴾ ﴿لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَیٰ أَكْثَرِهِمْ﴾ سویند به خوا به راستی به لیتی خوا چه سپاوه هاته دی له سهر زوربه یان ﴿۹﴾ ﴿فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ چونکه نه وان باوهر ناهیتن ﴿۱۰﴾ ﴿إِنَّا جَعَلْنَا فِي آعْنَظِهِمُ عَٰغْلًا﴾ (وه که سانی وان که) ته و قمان کردیته گهر دنیان ﴿۱۱﴾ ﴿فَهِیَ إِلَىٰ الْأَدْفَانِ﴾ جائه و (ته و قانه) تا چه نا که یان هاتبی (گهر دنیانی به ته و او ی گرتیته وه) ﴿۱۲﴾ ﴿فَهُمْ مُّقْمَحُونَ﴾ نه مجا سه ریان بهرز کرابیته وه (نه توانن بو خوارو نه م لا و لا بیجولینن) ﴿۱۳﴾ ﴿وَجَعَلْنَا مِنْ بَیْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا﴾ وه بهر به ستمان له به رده و پشتیانه وه داناهه ﴿۱۴﴾ ﴿فَأَعَشَيْنَاهُمُ لَبِئْسَ رُؤُوسًا﴾ په رده شمان داوه به سهر چاویان دا بویه نه وان (راستی) ناینن ﴿۱۵﴾ ﴿وَسَوَّاهُمْ عَلَيْهِمْ أَنْذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ﴾ وه بو نه وان به کسانه چ بیان تر سیتیت یان نه یان تر سیتیت ﴿۱۶﴾ ﴿لَا يُؤْمِنُونَ﴾ باوهر ناهیتن ﴿۱۷﴾ ﴿إِنَّمَا تُنذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ﴾ تو ته نها که سیک ده تر سیتی که شوین قورئان ده که ویت ﴿۱۸﴾ ﴿وَخَوَّيْنَا الرَّحْمَنَ بِالْغَيْبِ﴾ له به نه نایشدا له خوی میهره بان ده تر سن ﴿۱۹﴾ ﴿فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ وَأَجْرٍ كَرِيمٍ﴾ به هوی (نه و شوین که و تن و تر سانه وه) مژده ی بده ری به لیخو شبوونی (گونا هه کانی) و پاداشتی چاکی (به هه شت) ﴿۲۰﴾ ﴿إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتَىٰ﴾ به راستی ههر تیمه مردووان زیندوو ده که ینه وه ﴿۲۱﴾ ﴿وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَآثَرَهُمْ﴾ و ههر چی پیشتر کردویانه و شویتنه واری پاش خوشیان ده نویسن ﴿۲۲﴾ ﴿وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ﴾ وه هه موو شتی کمان له په راویکی روون و نا شکرادا ژماردوو و نووسیوه که (لوح المحفوظ) ه ﴿۲۳﴾

وَأَضْرِبْ لَهُمْ مَثَلًا أَصْحَابَ الْقَرْيَةِ إِذْ جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ
 ﴿١٣﴾ إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ فَقَالُوا
 إِنَّا إِلَيْكُم مُّرْسَلُونَ ﴿١٤﴾ قَالُوا مَا أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا
 وَمَا أَنْزَلَ الرَّحْمَنُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَكْذِبُونَ ﴿١٥﴾ قَالُوا
 رَبُّنَا يَعْلَمُ إِنَّا إِلَيْكُم لَمُرْسَلُونَ ﴿١٦﴾ وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا الْبَلَاغُ
 الْمُبِينُ ﴿١٧﴾ قَالُوا إِنَّا نَطِيرُنَا بِكُمْ لَيْنٍ لَمَّا تَنَتُّهُوا الزَّجْمَنَّاكُمْ
 وَلَيَمَسَّنَّكُم مِّنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٨﴾ قَالُوا طِيرِكُمْ مَعَكُمْ أَيْنَ
 ذُكِّرْتُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ ﴿١٩﴾ وَجَاءَ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ
 رَجُلٌ يَسْعَى قَالَ يَاقَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ ﴿٢٠﴾ اتَّبِعُوا
 مَنْ لَا يَسْأَلُكُمْ أَجْرًا وَهُمْ مُّهْتَدُونَ ﴿٢١﴾ وَمَالِيَ لَا أَعْبُدُ
 الَّذِي فَطَرَنِي وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٢﴾ أَأَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِ ءَالِهَةً
 إِنْ يُرِدِنِ الرَّحْمَنُ بَصِيرًا لَا تُغْنِي عَنِّي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا
 وَلَا يُنْقِذُونِ ﴿٢٣﴾ إِنِّي إِذًا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٢٤﴾ إِنِّي ءَامَنْتُ
 بِرَبِّكُمْ فَاسْمَعُونِ ﴿٢٥﴾ قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ قَالَ يَا لَيْتَ قَوْمِي
 يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾ بِمَا غَفَرَ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ ﴿٢٧﴾

﴿وَأَضْرَبَ لَهُمْ مَثَلًا أَصْحَابَ الْقَرْيَةِ﴾ (ئە‌ی مو‌حه‌مه‌د ﷺ) نموونه‌یان بو‌بینه‌روه به‌خه‌لکی شاری (أنطاکیه) ﴿إِذْ جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ﴾ کاتئ که‌بیغه‌مبه‌رانیان بو‌هات ﴿۱﴾ ﴿إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا﴾ کاتئ دوو (بیغه‌مبه‌ر) مان نارد بو‌ ناویان باوه‌ریان پینه‌کردن ﴿فَعَزَّزْنَا ثَلَاثًا﴾ ئە‌مجا به‌ (ناردنی بیغه‌مبه‌ری) سییه‌م به‌هیزمان کردن (و‌بشتمان گرتن) ﴿فَقَالُوا إِنَّا إِلَيْكُمْ مُّرْسَلُونَ﴾ جا (هه‌موویان) ووتیان بیگومان ئیمه‌ نیردراوین بو‌سه‌ر ئیوه ﴿۲﴾ ﴿قَالُوا مَا أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا﴾ (خه‌لکه‌که) ووتیان ئیوه هه‌ر ئاده‌مییه‌کی وه‌ک ئیمه‌ن ﴿وَمَا أَنْزَلَ الرَّحْمَنُ مِنْ شَيْءٍ﴾ و‌خوای میه‌ره‌بان هیچ شتیکی (له‌نیگا) نه‌ناردو‌ته خواره‌وه ﴿إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَكْذِبُونَ﴾ ئیوه‌ته‌نها دروزن و‌درو‌ده‌که‌ن ﴿۳﴾ ﴿قَالُوا رَبَّنَا عَلِّمْنَا لِنَا إِلَيْكُمُ الْمُرْسَلُونَ﴾ (بیغه‌مبه‌ره‌کان) ووتیان به‌ره‌دگار مان ده‌زانی به‌راستی ئیمه‌ (به‌بیغه‌مبه‌رئتی) نیردراوین بو‌سه‌ر ئیوه ﴿۴﴾ ﴿وَمَا عَلَّمْنَا إِلَّا الْبَلْغَ الْمُبِينُ﴾ و‌ئیمه‌ته‌نها گه‌یانندی (ئاینه‌که‌مان له‌سه‌ره‌به‌روونی ﴿۵﴾ ﴿قَالُوا إِنَّا نَطَّيَّرُ بِكَ﴾ (خه‌لکه‌که) ووتیان بیگومان ئیمه‌به‌هوی ئیوه‌وه‌دو‌چاری شوومی و‌به‌دبه‌ختی بووین ﴿أَيْنَ لَمْ تَنْتَهُوا تَرْجِعْكُمْ﴾ سویند به‌خو‌ئه‌گه‌ر واز نه‌هینن (له‌و‌کاره‌تان) به‌ردبارانتان ده‌که‌ین ﴿وَلَيْمَسَّكُمْ مَتَاعُ آيَاتِ رَبِّكُمُ الْآيَاتِ﴾ و‌به‌راستی له‌لایه‌ن ئیمه‌وه‌دو‌چاری سزایه‌کی پرئیش و‌نازار ده‌بن ﴿۶﴾ ﴿قَالُوا طَئِرٌ مِّمَّكُمْ أَمْ يَبْلُغُنَّ أَهْلَكُم مِّنْ بَيْنِ يَدَيْكُمْ﴾ (بیغه‌مبه‌ره‌کان) ووتیان شوومی ئیوه‌به‌خو‌تانه‌وه‌یه‌چونکه ئیوه ئە‌گه‌ر ئاموزگاری بکرتن (هه‌ست به‌شوومی ده‌که‌ن) ﴿بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّشْرِفُونَ﴾ (نه‌خیر وانیه) به‌لکو ئیوه‌گه‌لنکی له‌سنوور ده‌رچوون ﴿۷﴾ ﴿وَجَاءَ مِنْ أَقْصَا الْمَدْيَنَةِ رَجُلٌ يُسَعِي﴾ له‌وه‌په‌ری شاره‌که‌وه‌پیاویک به‌په‌له‌هات ﴿قَالَ يَقَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ﴾ ووتئ ئە‌ی گه‌له‌که‌م شوین ئە‌م بیغه‌مبه‌رانه‌بکه‌ون ﴿۸﴾ ﴿اتَّبِعُوا مَنْ لَا يَسْتَلْكُمْ أَجْرًا﴾ شوین که‌سانئ بکه‌ون داوای هیچ کری و‌پاداشتیکتان لی‌ناکه‌ن ﴿وَهُر مُهْتَدُونَ﴾ که‌خو‌ش‌تان رینموونی کراون ﴿۹﴾ ﴿وَمَا لِيَ لَا أَعْبُدَ الَّذِي فَطَرَنِي﴾ وه‌من بو‌چی زانی نه‌به‌رستم که‌منی به‌دی هیناوه ﴿وَالَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ وه‌هه‌ر بو‌لای ئە‌وه‌ده‌گه‌رینه‌وه ﴿۱۰﴾ ﴿أَلَمْ نَخُذْ مِنْ دُونِهِ عَذَابَ آيَاتٍ لِّأُولِي الْأَبْصَارِ﴾ (له‌سزای خوا) به‌رستراوینک بو‌خو‌م پریار بده‌م ﴿إِنْ يُرِيدَنَّ الرَّحْمَنُ بِضُرٍّ﴾ ئە‌گه‌ر خوای میه‌ره‌بان زبانی بو‌من بوی ﴿لَأَنْعَنَّ عَنِّي شِفَعَتُهُمْ سَيِّئًا﴾ تکای ئە‌وان هیچ سوودیک به‌من ناگه‌یه‌نی ﴿وَلَا يُقْدُونَ﴾ و‌ (له‌سزای خوا) بزگارم ناکه‌ن ﴿۱۱﴾ ﴿إِنِّي إِذْ أَقْبَلْتُ مِنْ رَبِّي حَبْلًا﴾ (ئە‌م پیاوه‌یان شه‌هید کرد) پی ووترا: پرۆره‌به‌هه‌شته‌وه ﴿قَالَ يَكَلِّتَ قَوْمِي يَعْمُونَ﴾ (ئە‌و پیاوه‌ش) ووتئ خو‌زگه‌گه‌له‌که‌م بیانزانیاه ﴿۱۲﴾ ﴿يَمَاعِقِرْ لِي رَبِّي﴾ به‌ئە‌وه‌ی که‌به‌روه‌دگارم لیم خو‌شبووه ﴿وَجَعَلَنِي مِنَ الْمَكْرُمِينَ﴾ وه‌بردمیه ریزی ریز گیراوانه‌وه ﴿۱۳﴾

* وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ جُنْدٍ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا
 كُنَّا مُنْزِلِينَ ﴿٢٨﴾ إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ خَامِدُونَ
 ﴿٢٩﴾ يَحْسَرَةَ عَلَى الْعِبَادِ مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ
 يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٣٠﴾ أَلَمْ يَرَوْا كَمَا أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ
 أَنَّهُمْ إِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿٣١﴾ وَإِنْ كُلُّ لَمَّا جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ
 ﴿٣٢﴾ وَءَايَةٌ لَهُمُ الْأَرْضُ الْمَيِّتَةُ أَحْيَيْنَاهَا وَأَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا
 فَمِنْهُ يَأْكُلُونَ ﴿٣٣﴾ وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ مِنْ نَخِيلٍ
 وَأَعْنَابٍ وَفَجْرْنَا فِيهَا مِنَ الْعُيُونِ ﴿٣٤﴾ لِيَأْكُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ
 وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ أَفَلَا يَشْكُرُونَ ﴿٣٥﴾ سُبْحَانَ الَّذِي
 خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُثْبِتُ الْأَرْضُ وَمِنْ أَنْفُسِهِمْ
 وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٦﴾ وَءَايَةٌ لَهُمُ اللَّيْلُ نَسُدُّ مِنْهُ النُّهَارَ
 فَإِذَا هُمْ مُظْلِمُونَ ﴿٣٧﴾ وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا
 ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿٣٨﴾ وَالْقَمَرَ قَدَّرْنَاهُ مَنَازِلَ حَتَّىٰ
 عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ ﴿٣٩﴾ لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ
 الْقَمَرَ وَلَا اللَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿٤٠﴾

﴿وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ﴾ و له دواى ئه و نه مان نارده خوار وه بو سه ر گه له كه ی ﴿مِنْ جُنْدٍ مِنَ السَّمَاءِ﴾ ه یچ له شك ر ىك له تا سما نه وه ﴿وَمَا كُنَّا مُنْزِلِينَ﴾ و ئیمه دابه زینه ر نه بووین ﴿إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً﴾ (هوى تیاچوونیا ن) ته نیا شریخه یه كى به هیز بوو ﴿فَإِذَا هُمْ خَامِدُونَ﴾ جا كتوپر ئه وانه هه موو جو له یان نه ما و مردن ﴿يَحْسِرَةَ عَلَى الْعِبَادِ﴾ ئای په شیمانى و داخى سه خت بو ئه و به ندانه ی (كه بى باوه رن) ﴿مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ﴾ هه ر پیغه مبه ر ىكیا ن بو به اتایه ته نیا گالته یان پى ده كرد (و ه یچ تر) ﴿الَّذِينَ رَأَوْا﴾ ئایا نه یان زانیوه ﴿كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ﴾ له پیش ئه و اندا چهن د گه لى (تاوانبار) مان له ناو بردو وه ﴿أَنَّهُمْ إِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ﴾ كه بیگومان ناگه رینه وه بو لای ئه مان ﴿وَإِنْ كُلٌّ لَلْآخِرَةِ لَدَيْنَا مَحْضُرُونَ﴾ هه ر هه موو (له ناو براوان) كو ده كریته وه لای ئیمه (و له قیامت دا) ئاماده ده كرین ﴿وَأَيُّ آيَةٍ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ الْمَيِّتَةِ﴾ وه نیشانه و به لگه به ك بو ئه وان، ئه م زه ویه مردو وه به ﴿أَحْيَيْنَاهَا﴾ كه زیندو و مان كرده وه ﴿وَأَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا فَمِنْهُ يَأْكُلُونَ﴾ و دانه و ئله مان لى ده رهینا (لى رواند) كه لى ده خون ﴿وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ مِنْ نَخِيلٍ وَأَعْنَابٍ وَهِيَ زَهْرَوِيَّةٌ﴾ و له و (زه ویه) دا چهن د باخ له خورما و تریمان به دى هینا ﴿وَفَجَّرْنَا فِيهَا مِنَ الْعُيُونِ﴾ و چهن د كانیوا مان تیا دا هه لئو لا ندوه ﴿لِيَأْكُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ﴾ بو ئه وه ی له به ر بو و مه كانى بخون كه ده ستى ئه وان به ره مى نه هینا وه ﴿أَفَلَا يَشْكُرُونَ﴾ ده ی ئایا سوپاسى خوا ناكهن ﴿سُبْحَانَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا﴾ باك و بیگه رده زاتىك كه هه موو جووته كانى (نیر و مى) دروست كرده وه ﴿مِمَّا تَنْبُتُ الْأَرْضُ وَمِنْ أَنْفُسِهِمْ﴾ له وه ی كه زه وى ده پیر وینى و له (ئاده مى) خو یان ﴿وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ﴾ و له و شتانه ش كه نایزان ﴿وَأَيُّ آيَةٍ لَهُمْ أَلَّا يَلْجَأُوا إِلَى اللَّهِ لِيَسْخَرَهُمْ مِنْهُ النَّهَارُ﴾ شه ویش به لگه و نیشانه به بو ئه وان كه ئیمه ر و زى لى ده رده هینین ﴿فَإِذَا هُمْ مُظْلِمُونَ﴾ ئه مجا له ناكا و دا تاریكى هه موویان ده گریته وه ﴿وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا﴾ خو ریش به ره و بنكه ی خو ی (له گه ر اندابه و) ده روا ﴿ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ﴾ ئه وه بریار دراوى (خوای) زالى بالاده ستى زانایه ﴿وَالْقَمَرَ قَدَرْنَاهُ مَنَازِلَ﴾ وه بو مانگیش چهن د قوناغىكمان داناوه ﴿حَتَّىٰ عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيرِ﴾ (دواى ته واو كردنى قوناغه كانى) هه تا وه كو به لى دار خو رما ی كو نى (وشك بووى) لى دیت ﴿لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ﴾ خو ر بو ی نیسه (ناتوانى) بگات به مانگ ﴿وَلَا أَلَيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ﴾ و شه ویش ناتوانى بیشكه وى له روژ ﴿وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ﴾ و هه ر یه كه یان (خو رو مانگ) له خو لگه به كدا مه له ده كه ن و ده سو رینه وه ﴿

وَءَايَةٌ لَهُمْ أَنَّا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفَلَكِ الْمَشْحُونِ ﴿٤١﴾ وَخَلَقْنَا
 لَهُمْ مِنْ مِثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ ﴿٤٢﴾ وَإِنْ نَشَأْ نُغْرِقْهُمْ فَلَا صَرِيحَ لَهُمْ
 وَلَا هُمْ يُنقذُونَ ﴿٤٣﴾ إِلَّا رَحْمَةً مِنَّا وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ ﴿٤٤﴾ وَإِذَا
 قِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ
 ﴿٤٥﴾ وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ ءَايَةٍ مِنْ ءَايَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا
 مُعْرِضِينَ ﴿٤٦﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالَ الَّذِينَ
 كَفَرُوا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْطِعِم مِّن لَّوْ يَشَاءُ اللَّهُ أَطْعَمَهُ إِنْ
 أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٤٧﴾ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدِ إِنْ كُنْتُمْ
 صَادِقِينَ ﴿٤٨﴾ مَا يَنْظُرُونَ إِلَّا الصَّيْحَةَ وَاحِدَةً تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ
 يَخِصِّمُونَ ﴿٤٩﴾ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلَا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ
 يَرْجِعُونَ ﴿٥٠﴾ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ
 يَنْسِلُونَ ﴿٥١﴾ قَالُوا أَيَوِّدُنَا مَنْ بَعَثَنَا مِنْ مَرْقَدِنَا هَذَا مَا وَعَدَ
 الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ ﴿٥٢﴾ إِنْ كُنْتُمْ إِلَّا صَيْحَةً
 وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ جَمِيعٌ لَّدَيْنَا مُحْضَرُونَ ﴿٥٣﴾ فَالْيَوْمَ لَا نُظَلِّمُ
 نَفْسٌ شَيْئًا وَلَا نُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٥٤﴾

﴿وَأَيُّهَا لَهُمْ﴾ و به لگه‌یه کی ناشکرای تر بوئه وان ته مه‌یه ﴿أَنَا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفَلَكِ الْمَسْحُونِ﴾ که بیگومان
 ئیمه نه‌وه کانی ئه‌وانمان له‌کشتی پرکراو (له‌خویان و کهل و په‌لیان) دا هه‌لگرتوو ه ﴿وَحَلَقْنَا لَهُمْ
 مِّن مِّثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ﴾ و به وینه‌ی که شتی شتانیکی تریشمان بو دروست کردوون که سواری بن ﴿وَأَن
 لَّيْسَ أَتَعْرِفُهُمْ﴾ و نه‌گه‌ر بمانه‌وی نو قمیان ده‌که‌ین ﴿فَلَا صَرِيحَ لَهُمْ وَلَا هُمْ يُنْقَدُونَ﴾ جا هیچ کس نایه‌ت
 به‌هاواریانه‌وه و پرزگاریش نا کرین (له‌نوقم بوون) ﴿إِلَّا رَحْمَةً مِنَّا وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ﴾ مه‌گه‌ر به‌زه‌یی
 ئیمه (پرزگاریان بکات) و تا کاتی دیار کراو بیان ژنبین ﴿وَأِذَا قِيلَ لَهُمْ﴾ و کاتیک بیان بوت‌رتیت
 ﴿اتَّقُوا مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ﴾ خوتان پیاریژن (له‌و سزای که) له‌به‌ر ده‌متان دایه و له‌وه‌ش له‌پشتانه‌وه‌یه
 (له‌روژی دوا‌یی) ﴿لَعَلَّكُمْ تَزْهَوُونَ﴾ تا ره‌حمتان پی بکری ﴿وَمَا تَأْتِيهِمْ مِّنْ آيَةٍ مِّنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ﴾
 و هه‌ر به‌لگه‌و نایه‌تیکیان له‌نایه‌ته‌کانی په‌روه‌ردگاریان بو بیت ﴿إِلَّا كَأَنَّهُمْ غُرْبَقَانٌ﴾ ئه‌وان هه‌ر
 روو و هه‌ر ده‌گیرن له‌و (نایه‌تانه) ﴿وَأِذَا قِيلَ لَهُمْ أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ﴾ و هه‌ر کاتی بیان بوت‌ری له‌وه‌ی
 خوا پی داون به‌خشن ﴿قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئه‌وانه‌ی بی باوه‌ر بوون ده‌لین به‌وانه‌ی ئیمانیان
 هیتنا بوو ﴿أَنْظِعُمْ مِّنْ لَّوْنِ بَشَاءِ اللَّهِ أَطْعَمَهُ﴾ نایا خواردن بده‌ین به‌که‌سی نه‌گه‌ر خوا بیوویستایه‌ خواردنی
 پی ده‌دا ﴿إِن أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ ئیوه ته‌نهما له‌گومرایه‌کی ناشکر ادان ﴿وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ
 صَادِقِينَ﴾ و هه‌ده‌لین ئه‌م به‌لینه‌که‌ی دیت نه‌گه‌ر ئیوه‌راست گون ﴿مَا يَنْظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً تَأْخُذُهُمْ﴾
 ئه‌مانه‌چاوه‌روانی هیچ نا‌که‌ن مه‌گه‌ر شریخه و ده‌نگیکی به‌هیز (فوو کردن به‌که‌ره‌نادا) بیان‌گریت
 ﴿وَهُمْ يَخِضُّونَ﴾ له‌کاتیک‌دا له‌نیو خویان‌دا ده‌مه‌قالی ده‌که‌ن ﴿فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلَا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ
 يَرْجِعُونَ﴾ ئه‌وسا ناتوانن هیچ وه‌سیتیک بکه‌ن یان بگه‌رینه‌وه لای که‌س و کاریان ﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ﴾
 وه (جاری‌تر) فوو ده‌کری به‌که‌ره‌نادا ﴿فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ﴾ ئه‌مجا ئه‌وان کتوپر له‌گوره‌کان
 دینه‌ده‌روهو ﴿إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ﴾ به‌په‌له‌ده‌رون بو لای په‌روه‌ردگاریان ﴿قَالُوا يَا وَيْلَنَا مَن بَعَثَنَا مِن
 مَّرْقَدِنَا﴾ ده‌لین ئه‌ی هاوار بو ئیمه‌کی زیندووی کردینه‌وه له‌گوره‌کانمان دا ﴿هَذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ
 الْمُرْسَلُونَ﴾ ئه‌مه‌ئو به‌لینه‌یه‌خوای میهره‌بان پی ی داین و پیغه‌مبه‌ره‌کان راستیان کرد ﴿إِن كَانَتْ
 إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً﴾ ته‌نهما شریخه و ده‌نگیکی گه‌وره‌دیت ﴿فَإِذَا هُمْ جَمِيعٌ لَّدَيْنَا مُحْضَرُونَ﴾ ئیتر کتوپر
 هه‌موویان (به‌کو‌مه‌ل) لای ئیمه‌ناماده‌کراون ﴿فَأَيُّومٌ لَا تَلْظَمُ لَنَفْسٍ سِنًا﴾ ئه‌م‌روش هیچ جو‌ره
 سته‌میک له‌که‌س نا‌کری ﴿وَلَا تَحْزَنُونَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ و هه‌جگه‌له‌وه‌ی که‌ده‌تان کرد پادا‌شت
 و سزا نادرینه‌وه ﴿۵۱﴾

إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمِ فِي شُغُلٍ فَاكِهُونَ ﴿٥٥﴾ هُمْ وَأَزْوَاجُهُمْ
 فِي ظِلِّلٍ عَلَى الْأَرَائِكِ مُتَّكِونَ ﴿٥٦﴾ لَهُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ
 وَلَهُمْ مَائِدَ عُنُونٌ ﴿٥٧﴾ سَلَامٌ قَوْلًا مِّن رَّبِّ رَحِيمٍ ﴿٥٨﴾ وَأَمَّا زُورُ
 الْيَوْمِ أَيُّهَا الْمُجْرِمُونَ ﴿٥٩﴾ أَلَمْ أَعْهَدِ إِلَيْكُمْ بِبَنِي آدَمَ
 أَن لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٦٠﴾ وَأَن
 أَعْبُدُونِي هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٦١﴾ وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنْكُمْ
 جِبِلًّا كَثِيرًا أَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ ﴿٦٢﴾ هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي
 كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٦٣﴾ أَصَلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٦٤﴾
 الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَى أَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا أَيْدِيهِمْ وَتَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ
 بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٦٥﴾ وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا عَلَى أَعْيُنِهِمْ
 فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ فَأَنَّى يُبْصِرُونَ ﴿٦٦﴾ وَلَوْ نَشَاءُ لَمَسَخْنَاهُمْ
 عَلَى مَكَانَتِهِمْ فَمَا اسْتَطَعُوا مُضِيًّا وَلَا يَرْجِعُونَ ﴿٦٧﴾
 وَمَن نُّعَمِّرْهُ نُنَكِّسْهُ فِي الْخَلْقِ أَفَلَا يَعْقِلُونَ ﴿٦٨﴾
 وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ مُّبِينٌ
 ﴿٦٩﴾ لِيُنذِرَ مَن كَانَ حَيًّا وَيَحِقَّ الْقَوْلُ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٧٠﴾

﴿إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ﴾ به‌راستی به‌هشتی یه‌کان نه‌مرو ﴿فِي شُغُلٍ فَكَّهُونَ﴾ له‌خوشی و شادیدا
 سه‌رقالن ﴿هُرُوا زَوْجُهُمْ فِي ظِلِّ عَلَى الْأَرْبَابِكِ مُتَّكُونَ﴾ خویان و هاسره‌ه‌کانیان له‌سیه‌ره‌کاندا
 له‌سه‌ر ته‌خت (ی‌رازوه) پالیان داوه‌ته‌وه ﴿لَهُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ وَلَهُمْ مَائِدُوعُونَ﴾ له‌و (به‌هسته) دا
 بزبان ناماده‌یه‌میوه‌هات و ههرچی داوا بکن ﴿سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبِّ رَحِيمٍ﴾ سه‌لام (یان لی‌ده‌کریت)
 به‌وته‌یه‌ک له‌لایه‌ن په‌روه‌دگاری میهره‌بانوه ﴿وَأَمْتَرُوا الْيَوْمَ أَيُّهَا الْمَجْرُمُونَ﴾ ئیوه‌ش نه‌ی تاوانباران
 نه‌مرو جیا بینه‌وه (له‌ئیمانداران) ﴿أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ يٰٓبَنِي آدَمَ﴾ نه‌ی نه‌وه‌کانی ئاده‌م ئایا وه‌سیتیم
 بو‌نه‌کردن ﴿أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّجَرَةَ﴾ که‌شه‌یتان نه‌په‌رستن ﴿إِنَّهٗ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ﴾ چونکه به‌راستی
 شه‌یتان دوژمنی ئاشکرای ئیوه‌یه ﴿وَأَنْ أَعْبُدُونِي هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ﴾ وه‌ئایا وه‌سیتیم بو‌نه‌کردن
 که‌من په‌رستن نه‌مه‌رینگای راسته ﴿وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنْكُمْ جِبَلًا كَثِيرًا﴾ سویند به‌خوابیگومان
 (شه‌یتان) خه‌لکیکی زوری له‌ئیوه‌گومرا کرد ﴿أَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ﴾ ده‌ی ئایا بو‌ژیر نه‌بوون ﴿وَلَقَدْ
 هَدَاهُ جَهَنَّمَ الْبَلِيَّةَ لَقَدْ أُوعِدُوا﴾ نه‌مه‌ئوه‌دوزه‌خیه‌که‌به‌لئیتان پی‌دراوو ﴿أَصَلُّوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ
 تَكْفُرُونَ﴾ نه‌مرو پر‌ونه‌ناوی یه‌وه‌به‌هوی بی‌باوه‌ر بوونتانوه ﴿الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَىٰ أَفْوَاهِهِمْ﴾ نه‌مرو
 مؤر ده‌نئین به‌سه‌ر ده‌میاندا ﴿وَتُكَلِّمُنَا أَيْدِيَهُمْ﴾ و ده‌ستیان قسه‌مان له‌گه‌لدا ده‌کن ﴿وَتَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ
 بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ و قاچیان شایه‌تی ده‌ده‌ن به‌وه‌ی که‌کردویانه ﴿وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا عَلَىٰ أَعْيُنِهِمْ﴾
 وه‌ئه‌گه‌ر بمانه‌وی پروناکی چاویان ناهیلین (کویریان ده‌که‌ین) ﴿فَأَسْتَبِقُوا الصِّرَاطَ فَإِنَّ بَصِيرُونَ﴾ وه‌وسا
 ده‌یانه‌وی به‌روه‌رینگای راست پیشبر کی بکن جا چون ده‌بین ﴿وَلَوْ نَشَاءُ لَمَسَخْنَاهُمْ عَلَىٰ مَكَاتَتِهِمْ﴾
 خو‌ئه‌گه‌ر بمانه‌وی له‌شوبنی خویندا شیوه‌ی ئاده‌مییان ده‌گورین (ده‌یان که‌ین به‌شتیکی خراب)
 ﴿فَمَا اسْتَطَعُوا مُضِيًّا وَلَا يَرْجِعُونَ﴾ به‌هوی نه‌و (گورینه‌وه) نه‌یان ده‌توانی نه‌برون و نه‌بگه‌رینه‌وه ﴿وَمَنْ
 نَعَّرَهُ نَكَسَهُ فِي الْخَلْقِ أَفَلَا يَعْقِلُونَ﴾ وه‌تمه‌نی ههر که‌س دریز که‌ین لاشه‌ی لاواز و ناته‌وان
 ده‌که‌ین ده‌ی ئایا ژیر نابن ﴿وَمَا عَآمَتُهُ الشَّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ﴾ ئیمه‌ئوه (موحه‌مه‌د ﷺ) مان فی‌ری
 شاعر نه‌کردوه، و شیعوون شیاوی نه‌ونی به‌ ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ مُّبِينٌ﴾ و نه‌وه‌ی (موحه‌مه‌د ﷺ)
 ده‌یلی په‌ند و ناموزگاری و قورنایی رونکه‌روه‌ی (راستی یه) ﴿يُنذِرَ مَنْ كَانَ حَيًّا﴾ بو‌ئه‌وه‌ی
 نه‌وانه‌ی (دل) زیندوون بیان ترسینی ﴿وَبِحَقِّ الْقَوْلِ عَلَىٰ الْكَافِرِينَ﴾ و به‌لئیتی (سزا) بسه‌پئیتت به‌سه‌ر
 بی‌باوه‌راند ﴿۷﴾

أَوْلَمْ يَرَوْا أَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِمَّا عَمِلَتْ أَيْدِينَا أَنْعَامًا فَهُمْ لَهَا
 مَالِكُونَ ﴿٧١﴾ وَذَلَّلْنَاهَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوبُهُمْ وَمِنْهَا يَأْكُلُونَ
 ﴿٧٢﴾ وَلَهُمْ فِيهَا مِنْفَعٌ وَمَشَارِبٌ أَفَلَا يَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾ وَاتَّخَذُوا
 مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لَعَلَّهُمْ يُنصَرُونَ ﴿٧٤﴾ لَا يَسْتَطِيعُونَ
 نَصْرَهُمْ وَهُمْ لَهُمْ جُنْدٌ مُّحَضَّرُونَ ﴿٧٥﴾ فَلَا يَحْزُنكَ قَوْلُهُمْ
 إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٦﴾ أَوْلَمْ يَرَ الْإِنْسَانُ أَنَّا
 خَلَقْنَاهُ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُّبِينٌ ﴿٧٧﴾ وَضَرَبَ لَنَا
 مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ وَقَالَ مَنْ يُحْيِي الْعِظْمَ وَهِيَ رَمِيمٌ ﴿٧٨﴾
 قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ
 ﴿٧٩﴾ الَّذِي جَعَلَ لَكُم مِّنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَا أَنْتُمْ
 مِنْهُ تُوقَدُونَ ﴿٨٠﴾ أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
 بِقَدِيرٍ عَلَىٰ أَن يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلَىٰ وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ ﴿٨١﴾
 إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَن يَقُولَ لَهُ وَكُن فَيَكُونُ ﴿٨٢﴾
 فَسُبْحَانَ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٣﴾

﴿أُولَئِكَ رَأَوْا﴾ ثابا نہیان دی (نہیان زانیوہ) ﴿أَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِمَّا عَمِلَتْ أَيْدِيئِنَا أَنْعَمًا﴾ کہہ بیگو مان ئیمہ نازہ لمان بؤ ئەوان دروست کردووہ ﴿هُمَّ لَهُمَا مَلَكُونَ﴾ ئەمجائەوان خواہنیانن ﴿وَدَلَّلْنَاهَا لَهُمْ﴾ وہ رامان ہیناون بویان ﴿فِي نَهَارٍ كُؤِبُهُمْ وَوَمِنَهَا يُأْكَلُونَ﴾ ئەمجا سوارۃ ہندیکیان دہبن و (گوشتی) ہندیکیشیان دہ خون ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ آمَنُوْا﴾ ﴿وَلَهُمْ فِيْهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبٌ﴾ وہ زور سوودیان لی دہ بینن وشتی خوار دنہ و ہشیان لی و ہر دہ گرن ﴿أَفَلَا يَشْكُرُوْنَ﴾ دہی ثابا سوپاسی خوا ناکہن ﴿وَإِنَّا لَنَحْنُ ذُوْنَ اَللّٰهِ الْهٰٓءِ﴾ وہ بیجگہ لہ خوا چہند پەرستراویکیان بؤ خویان داناوہ ﴿لَعَلَّهُمْ يُبْصِرُوْنَ﴾ بہو ہیواہی یار مہتی بدرین ﴿لَا يَسْتَطِيعُوْنَ نَصْرَهُمْ﴾ (ئەو پەرستراوانہ) ناتوانن یار مہ تیان بدن ﴿وَهُمْ لَهُمْ جُنْدٌ مُّحَضَّرُوْنَ﴾ بہ لآم ئەمان سہربازی ئامادہن، لہ خزمہ تیان دان (وملکہ چہی ئەو بتانہن) ﴿فَلَا يَحْزَنُكَ قَوْلُهُمْ﴾ جا قسہ کانیان خہ مہارت نہ کات ﴿إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُبْسِرُوْنَ وَمَا يُعْلِنُوْنَ﴾ چونکہ بہ راستی ئەوہی دہی شار نہ و ہ ئەوہی ئاشکرای دہ کەن دہیزانین ﴿أُولَئِكَ رَأَوْا اَلْاِنْسَانَ﴾ ثابا ئادہمی نہیزانیوہ ﴿أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ نُّطْفَةٍ﴾ کہہ ئەومان لہ نوتفہ یەک دروست کردووہ ﴿فَإِذَا هُوَ حَصِيْرٌ مُّؤْمِنٌ﴾ کہ چہی یە کسەر دہ بیئہ دورژمنیکی سہرسہختی دبار (دہمقالی) کہریکی ئاشکرایہ ﴿وَصَرَ بَلَدًا مِّثْلًا وَلَسِيْ خَلْقًا﴾ وہ نمودنہ مان بؤ دینیتہ و ہ و بہ دہیہ تانی خوی لہ بیر چۆتہ و ہ ﴿قَالَ مَنْ يُحْيِ اَلْعِظْمَ وَهِيَ رَمِيْمٌ﴾ (ئەو بی بر وایہ) دہ لی کی دئیسکە کان زیندوو دہ کاتہ و ہ لہ کاتیکدا کہ رزیون ﴿قُلْ يُحْيِيْهَا الَّذِيْ اَنْشَاَهَا اَوَّلَ مَرَّةٍ﴾ (ئەی مو حہ مہد ﷺ) بلی ئەو زانہ زیندوو یان دہ کاتہ و ہ کہ لہ یە کەم جارہ و ہ بہ دی ہیناون ﴿وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيْمٌ﴾ و ئەو بہ ہہموو دروست کراویک زانا و ئاگادارہ ﴿الَّذِيْ جَعَلَ لَكُم مِّنَ الشَّجَرِ اَلْاَخْضَرِ نَارًا﴾ زاتی کہ لہ درہختی سہوز ئاگری بؤ دروست کردون ﴿فَإِذَا اَنْشَرْتُمْ تُوْفُوْدُوْنَ﴾ ئبتر ئیوہ ئاگری بی دہ کەنہ و ہ ﴿اَوَلَيْسَ الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ﴾ ثابا زاتی کہ ئاسمانہ کان و زوی بہ دی ہیناوہ ﴿بِقَدْرِ عَلٰٓءَانَ يَخْلُقُ مِثْلَهُمْ﴾ ناتوانی وینہ یان دروست بکات؟ ﴿بَلٰى وَهُوَ الْخَلْقُ الْعَلِيْمُ﴾ بہ لی دہ توانی و ہ ہر ئەویش دروست کہری زانایہ ﴿اِنَّمَا اَمْرُهُٓ وَاِذَا اَرَادَ شَيْۤآءًا﴾ بہ راستی کاری ئەو (خوا) ئەمہ یہ ہ ہر کاتی بیہوی شتیک بہ دی بہیتت ﴿اَن يَّقُوْلَ لَهُ كُنْ فَيَكُوْنُ﴾ پی دہ لی: بہ، دہست بہ جی (ئەو شتہ) دہ بیت ﴿فَسَبَّحْنِ الَّذِيْ يَدۡبُرُ مَلَكُوْتِ كُلِّ شٍَٔٔ﴾ جا پاک و بیگہ ردہ ئەو خواہی کہ مولکایہ تی ہہموو شتیک بہ دہست ئەوہ ﴿وَالۡلّٰهُ رُبُّعُوْنَ﴾ و بؤ لای ئەویش دہ گہرینرینہ و ہ ﴿۸۳﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالصَّافَّاتِ صَفًا ۝۱ فَالزَّاجِرَاتِ زَجْرًا ۝۲ فَالتَّالِيَاتِ ذِكْرًا ۝۳ إِنَّ
إِلَهَكُمْ لَوَاحِدٌ ۝۴ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَرَبُّ
المَشْرِقِ ۝۵ إِنَّا زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بَرِيقًا ۝۶ الكواكبِ ۝۷ وَحِفْظًا
مِّنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَّارِدٍ ۝۸ لَا يَسْمَعُونَ إِلَى المَلِإِ الْأَعْلَىٰ وَيُقَدِّفُونَ
مِنْ كُلِّ جَانِبٍ ۝۹ دُخُورًا وَلَهُمْ عَذَابٌ وَاصِبٌ ۝۱۰ إِلَّا مَنْ خِطَفَ
المُخِطَفَةَ فَاتَّبَعَهُ، وَشَهَابٌ نَّاقِبٌ ۝۱۱ فَاسْتَفْتِهِمْ أَهْمَ أشَدَّ خَلْقًا أَمْ
مَنْ خَلَقْنَا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِّنْ طِينٍ لَّازِبٍ ۝۱۲ بَلْ عَجِبْتَ وَيَسْخَرُونَ
۝۱۳ وَإِذْ ذُكِّرُوا لَا يَذْكُرُونَ ۝۱۴ وَإِذْ أَرْأَوْا آيَةً يَسْتَسْخِرُونَ ۝۱۵
وَقَالُوا إِن هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ۝۱۶ أَمْ ذَا مِمَّا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظْمًا
أَمْ نَأْتِ المَبْعُوثُونَ ۝۱۷ أَوْءَا بَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ ۝۱۸ قُلْ نَعَمْ وَأَنْتُمْ دَاخِرُونَ
۝۱۹ فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ فَإِذَا هُمْ يَنْظُرُونَ ۝۲۰ وَقَالُوا يَا وَيْلَنَا
هَذَا يَوْمُ الدِّينِ ۝۲۱ هَذَا يَوْمُ الفَصْلِ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِءُ تَكْذِبُونَ ۝۲۲
* أَحْشَرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا وَأَزْوَاجَهُمْ وَمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ ۝۲۳ مِنْ دُونِ
اللَّهِ فَأَهْدُوهُمْ إِلَى صِرَاطِ الجَحِيمِ ۝۲۴ وَقَفُوهُمْ إِنَّهُمْ مَسْئُورُونَ ۝۲۵

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بہ ناوی خوی بہ خشندی میہرہ بان

﴿وَالصَّلَاتِ صَمًا﴾ سویند بہو فریشتانہ ریز بوون (لہ کاتی عیبادہ تدا) ﴿فَالرَّجْرَجَاتِ رَجْرًا﴾ وہ سویند بہوانہ کہ
 دہ خورن بہ سہر ہورہ کاندہ ﴿فَالْتَلَيْتِ ذِكْرًا﴾ وہ سویند بہ خوینہ رانی قورٹان ﴿إِنَّ إِلَهَكُمْ لَوَاحِدٌ﴾ بہ راستی
 بہر سترای ئیوہ تاک و تہنہایہ ﴿رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾ بہرورہ دگاری ٹاسمانہ کان و زہوی
 وئوہی لہ نیوانندانہیہ ﴿وَرَبِّ الْمَشْرِقِ﴾ و بہرورہ دگاری خور ہ لآتہ کان ﴿إِنَّا رَبُّنَا الْمَسْمُومُ الَّذِي يَتَّبِعُهُ الْكُوكَبُ﴾
 بیگومان ئیمہ ٹاسمانی دونیامان بہ جوانی نئستیرہ کان رازاندو تہوہ ﴿وَحَفَظْنَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَّارِدٍ﴾ وہ لہ ہمہ مو
 شہیتائیکی سہر کہش پاراستو مانہ ﴿لَا يَسْمَعُونَ إِلَى الْمَلَأِ الْأَعْلَى﴾ ناتوان گوی بگرن بوئو فریشتانہی لہ
 بہر زترین پلہ دان ﴿وَيُقَدِّفُونَ مِنْ كُلِّ جَانِبٍ﴾ وہ (تہ گہر بچن گوی بگرن) لہ ہمہ مو لایہ کی (ٹاسمانہ وہ) ٹاگر
 باران دہ کرین ﴿دُحُورًا وَلَهُمْ عَذَابٌ وَاصِبٌ﴾ راو دہرین زور بہ توندی و (لہ قیامہ تدا) سزایان بہر دہ وامہ
 وسہختہ ﴿إِلَّا مَنْ خَطِفَ الْخَطْفَةَ﴾ (شہیتانہ کان ناتوانن گوی بگرن) مہ گہر یہ کیکیان بہ دزیہوہ ہوا ئیک
 (لہ فریشتہ یہ کی بیستی و) بہ پلہ بیفرئی ﴿فَاتَّبَعَهُ رَشَاهُ تَائِبٌ﴾ پزسکی گر دار و سویتنہری شوین دہ کہ ویت
 (وہی سویتنی) ﴿فَأَسْتَفْهِمُ أَمْ أَنَا خَلْقًا﴾ تہمجا (تہی موحمہ مد ﴿بِئْسَ لِهَؤَانِهِ﴾ بپرسہ لہوانہی (کہ بیباوہرن) ٹایا
 تہوان دروستکراویکی گہورہ تر و گرنگتر و بہ ہیز ترن؟ ﴿أَمْ مَنْ خَلَقْنَا﴾ یان تہو شتانہی تر کہ دروستمان
 کردوہ (لہ ٹاسمان و خور و زہوی و...) ﴿إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِنْ طِينٍ لَّازِبٍ﴾ بہ راستی ئیمہ تہوان (ٹادہ می) مان
 دروست کرد لہ قوریکی لینجی جبر ﴿بَلْ عَجَبْتَ وَيَسْخَرُونَ﴾ بہ لام (سہیرہ) تو سہرت سورماوہ (چون باوہر
 ناہین) کہچی تہوان گالتہ دہ کہن (بہ تو کہ دلہیت زیندو بوونہوہ ہہیہ) ﴿وَإِذَا ذُكِّرُوا لَا يَذْكُرُونَ﴾ وہ کاتی
 ٹاموژگاری بکرین ٹاموژگاری و ہر ناگرن ﴿وَإِذَا رَأَوْا آيَةً يَسْتَسْخَرُونَ﴾ وہ کاتی مو عجیزہ یہ کہ بینن دہ بیکہ نہ
 گالتہ جار ﴿وَقَالُوا إِن هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ﴾ وہ دلہین تہم (قورٹانہ) ہہیج نیہ جگہ لہ جادوویہ کی ٹاشکرا ﴿
 إِيَّاهُمْ دَامَتَا وَكَانَ تَرَابًا وَعِظْمًا﴾ (دلہین) ٹایا ئیمہ کہ مردین و بووین بہ خول و ٹیسکی رزیو ﴿إِنَّا نَالِ السَّعُودُونَ﴾ ٹایا
 ئیمہ زیندو دہ کرینہوہ؟! ﴿أَوَءَابَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ﴾ لہ گہل باوہر پیرانی پیشینانمان ﴿فَلَنْعَمَّ وَانْتَدَحُرُونَ﴾
 (تہی موحمہ مد ﴿بَلَى﴾ بلہی (ہمہ موٹان زیندو دہ کرینہوہ) و لہو کاتہ دا ئیوہ زہلیل و سہر شوون ﴿
 فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ فَإِذَا هُمْ يَنْظُرُونَ﴾ چونکہ تہو (زیندو بوونہوہیہ) ہہر یہ کہ دہنگہ ئیتر دہست بہ جی
 زیندوون و دہروانن ﴿وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقُدُ مَا كُنَّا مِنْ لَدُنْهُمْ حَرِصِينَ﴾ وہ دلہین: وای بو خوٹمان تہمہ رورژی تولہ سہندن
 وباداشتہ ﴿هَذَا بَوْمٌ الْقَصْرِ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكذِّبُونَ﴾ (پسینان دہو تری) تہمہ تہو رورژی بریاردانہ یہ کہ باوہرتان پنی
 نہبوو ﴿أَحْشَرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا وَأَرْوَاهُمْ﴾ (خوا بہ فریشتہ کان دہفر موئی) تہوانہی ستہ میان کرد کویان بکہ نہوہ
 لہ گہل ہاوریکانیان (ہاو ویتہ کانیان) ﴿وَمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ﴾ لہ گہل تہوانش دہیان پہرستن ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾
 جگہ لہ خوا ﴿فَأَنذَرْتَهُمْ إِلَى صِرَاطِ الْجَحِيمِ﴾ تہمجا رینگای دوزہ خیان نشان دہن ﴿وَقَفُّوهُمْ أَنَّهُمْ مَسْئُورُونَ﴾ وہ تہوانہ
 راوہستین بیگومان بہر سیاریان لی دہ کری ﴿

مَا لَكُمْ لَا تَنَاصَرُونَ ﴿٢٥﴾ بَلْ هُمْ آلِيَوْمٍ مُّسْتَسَامُونَ ﴿٢٦﴾ وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ
 عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٢٧﴾ قَالُوا إِنَّا كُنْتُمْ تَأْتُونَنَا عَنِ الْيَمِينِ ﴿٢٨﴾
 قَالُوا بَلْ لَمْ تَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٢٩﴾ وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ
 بَلْ كُنْتُمْ قَوْمًا طَٰغِينَ ﴿٣٠﴾ فَحَقَّ عَلَيْنَا قَوْلُ رَبِّنَا إِنَّا لَذَٰبِقُونَ ﴿٣١﴾
 فَأَعْوَبْنَاكُمْ أَنَا كَنَّا غَٰوِينَ ﴿٣٢﴾ فَإِنَّهُمْ يَوْمَ مِيذِ الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ
 ﴿٣٣﴾ إِنَّا كَذَلِكْ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ﴿٣٤﴾ إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ
 لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٣٥﴾ وَيَقُولُونَ آيَاتُكَ رِكَوَاءُ الْهَتِنَا
 لِشَاعِرٍ مَّجْنُونٍ ﴿٣٦﴾ بَلْ جَاءَ بِالْحَقِّ وَصَدَّقَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٣٧﴾ إِنَّا كُر
 لَذَٰبِقُوا الْعَذَابِ الْأَلِيمِ ﴿٣٨﴾ وَمَا نُجِزُونَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ
 ﴿٣٩﴾ الْإِعْبَادَ لِلَّهِ الْمُخْلِصِينَ ﴿٤٠﴾ أُولَٰئِكَ لَهُمْ رِزْقٌ مَّعْلُومٌ ﴿٤١﴾
 فَوَاكِهِ وَهُمْ مُّكْرَمُونَ ﴿٤٢﴾ فِي جَنَّتِ النَّعِيمِ ﴿٤٣﴾ عَلَى سُرُرٍ مُّتَقَابِلِينَ
 ﴿٤٤﴾ يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِكَأْسٍ مِنْ مَّعِينٍ ﴿٤٥﴾ بِيَخْصَاءَ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ
 ﴿٤٦﴾ لَا فِيهَا غَوْلٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنْزَفُونَ ﴿٤٧﴾ وَعِنْدَهُمْ قَاصِرَاتُ
 الطَّرْفِ عِينٌ ﴿٤٨﴾ كَأَنَّهُنَّ بَيْضٌ مَّكْمُونٌ ﴿٤٩﴾ فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى
 بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٥٠﴾ قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ إِنِّي كَانَ لِي قَرِينٌ ﴿٥١﴾

﴿مَا لَكُمْ لَا تَنصُرُونَ﴾ (بیان دہوتری) ئەوہ چیتانہ یارمەتی یە کتر نادەن ﴿بَلْ هُمُ الْيَوْمَ مُسْتَسْمِرُونَ﴾ (نە خیر یارمەتی یە کتر نادەن) بە لکو ئەوان ھەموو (بەندەو بەرستراو کانیان) لەو رۆژەدا گەردن کە چن بۆ خوا ﴿وَأَقْبَل بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ﴾ و (لەو رۆژەدا) رۆو دە کەنە یە کتر و پرسیار لە یە کتر دە کەن ﴿قَالُوا إِنَّا كُنْتُمْ تَأْتُونَنَا عَنِ الْيَمِينِ﴾ (گومراکراوہ کان بە گومراکەرہ کان) دە لئین بە راستی ئیوہ بوون لە لای راستەوہ ھاتنە لامان (نەتان ھیشت شوینی کەوین) ﴿قَالُوا بَلْ تَكُونُوا مُمْمِنِينَ﴾ (گومراکەرہ کان) دە لئین (نە خیر راست ناکەن) بە لکو ئیوہ خۆتان ئیمان دار نەبوون ﴿وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيْكُم مِّن سُلْطٰنٍ﴾ وە ئیمہ ھیچ دەسە لاتیکمان بەسەر ئیوہدا نەبوو ﴿بَلْ كُنْتُمْ قَوْمًا طٰغِينَ﴾ بە لکو خۆتان گەلیکی لە خوا یاخی بوون ﴿فَحَقَّ عَلَيْنَا قَوْلُ رَبِّنَا إِنَّا لَأَبْغُؤُنَّ﴾ ئەو تە بەر باری پەرورەدگارمان (بەسزا دانمان) سە پیا بەسەرماندا، کە بە راستی دەبی بیچەژین ﴿فَأَعْوَبْتُمْ كَمَا أَتٰكُمُ الْغٰوِبِينَ﴾ بە لئی ئیمہ ئیوہمان گومرا کرد چونکە بە راستی خۆشمان گومرا بووین ﴿فَإِنَّهُمْ يَوْمَئِذٍ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ﴾ جا بە راستی ھەموویان (گومراکراو و گومراکار) لەو رۆژەدا لەسزادا ھاو بەشن ﴿إِنَّا كَذٰلِكَ نَفَعُ الْيٰلُغٰرِيْنَ﴾ بیگومان ئیمہ تاوانباران بەو جۆرە لئی دە کەین ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ﴾ بە راستی ھەر کاتی بەوانە بو ترایە ﴿لَا إِلٰهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ﴾ ھیچ بەرستراویکی راست نیسە بیجگە لە خوا، خۆیان بە گەورە دەزانی (و ملکہ چی نەدەبوون) ﴿وَيَقُولُونَ إِنَّا لَأَنبِيَاؤُا إِلٰهِنَا﴾ وە دەیان ووت: ئایا ئیمہ بەرستراوہ کانمان واز لئی بەیتین؟ ﴿لِشَاعِرٍ كٰذِبٍ﴾ لە بەر شاعیر یکی شیت ﴿بَلْ جَاءَ بِالْحَقِّ وَصَدَقَ الْمُرْسَلِينَ﴾ (نە خیر وانیسە) بە لکو ئەو (پێغەمبەرە) ھەقی ھیناوە و باوہری بە پێغەمبەرائی پێشوو ھەبە ﴿إِنَّا كُنَّا لَنَدْعُو الْعَذَابَ الْأَلِيمَ﴾ بە راستی ئیوہ سزای سەخت دە چەژن ﴿وَمَا تُحِزُّونَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ و ئیوہ تەنھا تۆلە ی ئەو (خرابانە) تان لئی ئەسەنری کە کرد تانە ﴿إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُحْصِينَ﴾ بە لام بەندە پاک و ھەلبژاردە کانی خوا ﴿أُولٰٓئِكَ لَهُمْ رِزْقٌ مَّعْلُومٌ﴾ ئەوانەن رزق و رۆزی دیار کراویان بۆ ھەبە ﴿فَوَكَّدْ وَّهُمْ مُكْرَمُونَ﴾ کەمیوہ ھاتی جۆرا و جۆرە، وە ئەوان ریز لیگیراوان ﴿فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ﴾ لە بە ھشتانی پرناز و نیعمەتدا ﴿عَلَى سُرُرٍ مُّتَقَابِلِينَ﴾ لەسەر تەخت و کورسی یە رازاوە کان بەرامبەر یە کتر دانیشتون ﴿يَطَافُ عَلَيْهِمْ بِكٰٓسٍ مِّن مَّعِينٍ﴾ بەسەریاندا دەسورینەوہ بە بەرداخی پرن لە شەرابی پاک و خاوین لە رۆوبارە رۆشتوہ کانی بە ھەشت ﴿بِضَآءٍ لَّهُمْ لَشْرِبِينَ﴾ سسپە لە پەنگدا، زۆر بە لەزەتە بۆ ئەوانە ی دە یخۆنەوہ (کە ھیچ زیانیک بە لاشەو ژیری مروف ناگە پەنیت) ﴿لَا فِيهَا عَوْلٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنزَفُونَ﴾ (ئەو شەرابە) نە میشکیان تیک دەدات نەسەر خۆشیان دە کات ﴿وَعِنْدَهُمْ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ عِينٌ﴾ وە ئافرەتانی چاو جوان و گەورەیان لایە، کە جگە لە میردە کانیان سەیری کەس ناکەن ﴿كَأنَهُنَّ بَيْضٌ مَّكْحُونٌ﴾ وە کو ھیلکە ی ناو ھیلانەن (یان ئە لئی مرواری ناو سەدەفن) ﴿فَأَقْبَل بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ﴾ ئەمجا رۆو دە کەنە یە ک و پرسیار لە یە کتر دە کەن ﴿قَالَ قَابِلٌ مِّنْهُمْ﴾

إِنِّي كَانَتْ لِي فَرِيضَةٌ يَه كِي لَه وَا ن دَه لِي: مَن (لَه دُونِيَا) ھَاوَه لِي كَم ھَبُوو ﴿

يَقُولُ أَءِنَّكَ لَمِنَ الْمُصَدِّقِينَ ﴿٥٢﴾ أءِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظْمًا ءَأَنَّا
لَمَدِينُونَ ﴿٥٣﴾ قَالَ هَلْ أَنْتُمْ مُّطَّلِعُونَ ﴿٥٤﴾ فَاطَّلَعَ فَرَءَاهُ فِي سَوَاءِ
الْجَحِيمِ ﴿٥٥﴾ قَالَ تَاللَّهِ إِن كِدَّتْ لَتُرْدِينَ ﴿٥٦﴾ وَلَوْلَا نِعْمَةُ رَبِّي
لَكُنْتُ مِنَ الْمُحْضَرِينَ ﴿٥٧﴾ أَمْ أَنْحُنُ بِمِيتَتَيْنِ ﴿٥٨﴾ إِلَّا مَوْتَتَنَا
الْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ بِمُعَدَّبِينَ ﴿٥٩﴾ إِنَّ هَذَا هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٦٠﴾
لِمِثْلِ هَذَا فَلْيَعْمَلِ الْعَامِلُونَ ﴿٦١﴾ أَذَلِكَ خَيْرٌ نُزُلًا أَمْ شَجَرَةٌ
الزَّقُومِ ﴿٦٢﴾ إِنَّا جَعَلْنَاهَا فِتْنَةً لِلظَّالِمِينَ ﴿٦٣﴾ إِنَّهَا شَجَرَةٌ
تَخْرُجُ فِي أَصْلِ الْجَحِيمِ ﴿٦٤﴾ طَلْعَهَا كَأَنَّه رُءُوسُ الشَّيَاطِينِ
﴿٦٥﴾ فَإِنَّهُمْ لَآكِلُونَ مِنْهَا فَمَالِ كَوْنٍ مِنْهَا الْبُطُونَ ﴿٦٦﴾ ثُمَّ إِنَّ لَهُمْ
عَلَيْهَا شُوبًا مِّنْ حَمِيمٍ ﴿٦٧﴾ ثُمَّ إِنَّ مَرَجِعَهُمْ لِآلِ الْجَحِيمِ ﴿٦٨﴾
إِنَّهُمْ الْفَوَءَاءُ أَبَاءَهُمْ ضَالِّينَ ﴿٦٩﴾ فَهُمْ عَلَىٰ آثَرِهِمْ يُهْرَعُونَ ﴿٧٠﴾
وَلَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمْ أَكْثَرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٧١﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا فِيهِمْ
مُنذِرِينَ ﴿٧٢﴾ فَانظُرْ كَيْفَ كَانَتْ عَاقِبَةُ الْمُنذِرِينَ ﴿٧٣﴾
إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿٧٤﴾ وَلَقَدْ نَادَيْنَا نُوْحًا فَلْنِعْمَ
الْمُجِيبُونَ ﴿٧٥﴾ وَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ﴿٧٦﴾

﴿يَقُولُ أَتَيْتُكُمْ بِبُرْهَانٍ بَيِّنٍ وَهِيَ سَمْعُكُمْ أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا لَسْتُمْ بِأَعْيُنِنَا قَدْ كُنَّا آيَاتٍ لِّكُمْ وَلَٰكِن تُؤْتُونَ السَّمْعَ أَعْيُنًا وَأَنْتُمْ سَمَّوْنَ﴾ (بهریندوو بوونه‌وه؟!)

﴿أَلَمْ نَجْعَلِ الْوَسْطَاءَ لَكُمْ آيَاتٍ لِّتَتَّقُوا وَيُؤْتُوا السَّمْعَ أَعْيُنًا وَأَنْتُمْ سَمَّوْنَ﴾ (ایا کاتئ مردین و بووین به خاک و ئیسقانی رزیوو ﴿أَلَمْ نَجْعَلِ الْوَسْطَاءَ لَكُمْ آيَاتٍ﴾)

به‌راستی ئیمه (زیندوو ده‌کرینه‌وه) سزاده‌درتین ﴿قَالَ هَلْ أَنْتُمْ مُطِيعُونَ﴾ (بیاوه به‌هه‌شتیه‌که) ووتئ

ایا ئیوه‌ته‌ماشا (ی‌دوزه‌خ) ناکهن ﴿فَأَطَاعَ فِرْعَاوْنُ سَوَاءَ الْجَحِيمِ﴾ (بمجا‌خوی‌سه‌یری‌کرد‌کتوبر

له‌ناوه‌راستی‌دوزه‌خدا‌ئهو (هاورپئ) بئنی ﴿قَالَ تَاللَّهِ إِنْ كِدْتَ لِتَزِدَّ بِنِي وَوَتِي وَوَتِي﴾ (بئنی ووت‌سوئند‌به‌خو‌انزیک

بوو‌منیش‌هه‌لدئیری ﴿وَلَوْلَا رِجْمَةُ رَبِّي لَكُنْتَ مِنَ الْمُحْضَرِّينَ﴾ (وه‌ئه‌گهر‌میهره‌بانئ‌په‌روه‌رد‌گهر

فریام‌نه‌که‌واتیه،‌منیش‌له‌ئاماده‌کراوان (ی‌ناو‌دوزه‌خ) ده‌بووم ﴿أَفَتَأْتِحُ بِمَيْتَةٍ﴾ (دهئ‌ایا‌ئیمه

نامرین؟! ﴿إِلَّا مَوْتَنَا الْأُولَى﴾ (جگه‌له‌مردنه‌که‌ی‌یه‌که‌م (ی‌دونیا)‌مان ﴿وَمَا نَحْنُ بِمُعَذِّبِينَ﴾

وه‌ئیمه‌سزا‌نادرئین؟! ﴿إِنْ هَذَا هُوَ الْقَوْلُ الْعَظِيمُ﴾ (به‌راستی‌ئه‌مه‌یه‌سه‌ر‌که‌وتئ‌گه‌وره ﴿لِيُثَلَّ

﴿لِيُثَلَّ هَذَا فَلْيَعْمَلِ الْعَامِلُونَ﴾ باتئکوشه‌ران‌بو‌باشه‌روژی‌روژیکی‌واتئیکوشن ﴿أَذَلَّكَ خَيْرٌ لِّرَأْسِ شَجَرَةٍ

الزُّقْمِ﴾ (ایا‌ئهو (نعمه‌تانه‌ی‌باسکرا)‌رئز‌گرتن‌و‌میوان‌داریه‌باشه،‌یان‌(به‌ری)‌دره‌ختئ‌ژه‌فته‌مووت

﴿إِنَّا جَعَلْنَا فِتْنَةً لِّلظَّالِمِينَ﴾ بیگومان‌ئیمه‌ئهو (داره)‌مان‌کرده‌هوی‌تاقئ‌کردنه‌وه‌ی‌سته‌مکاران

(که‌له‌دونیا‌دالته‌یان‌پئ‌ده‌کرد) ﴿إِنَّمَا شَجَرَةُ الْجُدِّ فِي أَصْلِ الْجَحِيمِ﴾ (به‌راستی‌ئهو (ژه‌فته‌مووته)

دره‌ختئ‌که‌له‌بیخی‌دوزه‌خ‌دا‌ده‌روئت ﴿طَلَعَهَا كَأَنَّ رُؤُوسَ الشَّيَاطِينِ﴾ (به‌روبوومه‌که‌ی‌هه‌روه‌ک

سه‌ری‌شه‌یتانه‌کانه (ناشیرین‌و‌چل‌چلاوی‌یه) ﴿فَأَنَّهُمْ لَا كُفُونَ مِنْهَا﴾ (جا‌بیگومان‌ئهو

(دوزه‌خیانه)‌له‌وه‌دره‌خته‌ده‌خون ﴿فَالَّذِينَ مِنْهَا الظُّلُمُونَ﴾ (سکیان‌له‌(به‌ری)‌ئهو‌دره‌خته‌پر‌ده‌که‌ن

﴿وَأَنَّ لَهُمْ عَلَيْهِمُ النَّوَابِقُ مِنِّ جِمْمٍ﴾ (له‌باشان‌به‌راستی‌ئاوئکی‌لئلی‌زور‌گهرمی‌به‌سه‌ردا‌ده‌خونه‌وه

﴿ثُمَّ إِنْ مَرَّجَعَهُمْ لِإِلَى الْجَحِيمِ﴾ بیگومان‌دواتر‌گه‌رانه‌ویان‌بو‌دوزه‌خه ﴿إِنَّهُمْ الْقَوَاءُ أَبَاءَهُمْ

صَالِينَ﴾ (به‌راستی‌ئهو‌ان‌باو‌و‌باپیرانی‌خویانیان‌به‌گومرایی‌بئنی ﴿فَهُمْ عَلَىٰ آثَرِهِمْ يُهْرَعُونَ﴾ (بمجا

ئهو‌ان‌هاندهران‌بو‌شون‌که‌وتئیان‌(له‌گومر‌اییدا) ﴿وَلَقَدْ صَلَّ قَبْلَهُمْ أَكْثَرُ الْأُولِينَ﴾ (سوئند‌به‌خو‌ا

بیگومان‌پئش‌ئهو (گومر‌ایانه‌ی‌قوره‌یش)‌زوربه‌ی‌گه‌له‌پئشینه‌کان‌گومر‌ابوون ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا

فِيهِمْ مُّذْرِبِينَ﴾ (سوئند‌به‌خو‌ا‌بیگومان‌ئیمه‌له‌ناو‌خویاندا (پئغه‌مبه‌رانی)‌ترسئنه‌رمان‌بو‌ناردن ﴿فَلَمَّا

﴿فَلَمَّا ظَنَّ رَكِيفٌ كَانَتْ عَاقِبَةُ الْمُذْرِبِينَ﴾ (ئهی‌موحه‌مه‌د ﴿سهرنج‌بده‌سه‌ر‌ئه‌نجامئ

ترسئنه‌راوه‌کان‌چون‌بوو ﴿إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلِصِينَ﴾ (بیجگه‌له‌بنده‌هه‌لئزئراوه‌کانئ‌خو‌ا ﴿وَلَقَدْ

﴿وَلَقَدْ نَادَيْنَا نُوْحًا فَلْيَعْمُرِ الْمُجِيبُونَ﴾ (سوئند‌به‌خو‌ا‌به‌راستی‌نوح (علیه‌السلام)‌هاواری‌لئ‌کردین

ئهمجا‌ئیمه‌ش‌زور‌چاک‌وله‌لامئ (هاواره‌که‌ی)‌ئهو‌مان‌دایه‌وه ﴿وَرَحْمَتُهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ﴾

خوی‌و‌که‌س‌و‌کاری (باوه‌رداری)‌مان‌له‌ته‌نگانه‌گه‌وره‌که‌رئگار‌کرد ﴿

وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمُ الْبَاقِينَ ﴿٧٧﴾ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿٧٨﴾ سَلَّمَ
 عَلَى نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ ﴿٧٩﴾ إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٠﴾ إِنَّهُ
 مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨١﴾ ثُمَّ أَعْرَفْنَا الْآخِرِينَ ﴿٨٢﴾ * وَإِنَّ مِنْ
 شِيعَتِهِ لَإِبْرَاهِيمَ ﴿٨٣﴾ إِذْ جَاءَ رَبَّهُ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿٨٤﴾ إِذْ قَالَ
 لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَاذَا تَعْبُدُونَ ﴿٨٥﴾ أَفِيكَاءَ آلِهَةٍ دُونَ اللَّهِ تُرِيدُونَ
 ﴿٨٦﴾ فَمَا ظَنُّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٨٧﴾ فَظَنَرَ نَظْرَةً فِي النُّجُومِ ﴿٨٨﴾
 فَقَالَ إِنِّي سَقِيمٌ ﴿٨٩﴾ فَتَوَلَّوْا عَنْهُ مُدْبِرِينَ ﴿٩٠﴾ فَرَاغَ إِلَى الْإِلَهَاتِ
 فَقَالَ أَأَنَا لَكُم مَّا لَا تَتَّقُونَ ﴿٩١﴾ مَا لَكُمْ لَا تَتَّقُونَ ﴿٩٢﴾ فَرَاغَ عَلَيْهِمْ ضَرْبًا
 بِالْيَمِينِ ﴿٩٣﴾ فَأَقْبَلُوا إِلَيْهِ يَزْفُونَ ﴿٩٤﴾ قَالَ أَعْبُدُونَ مَا تَحْتُونَ
 ﴿٩٥﴾ وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ ﴿٩٦﴾ قَالُوا أَبْنَاؤُا لِرُبِّنَا فَأَلْقُوهُ
 فِي الْجَحِيمِ ﴿٩٧﴾ فَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَسْفَلِينَ ﴿٩٨﴾
 وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَىٰ رَبِّي سَيَّهْدِينِ ﴿٩٩﴾ رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ
 ﴿١٠٠﴾ فَبَشَّرْنَاهُ بِغُلَامٍ حَلِيمٍ ﴿١٠١﴾ فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ قَالَ يَبْنَئُ
 إِنِّي أَرَىٰ فِي الْمَنَامِ أَنِّي أَذْبَحُكَ فَانظُرْ مَاذَا تَرَىٰ قَالَ يَكَابُتُ
 أَفْعَلْ مَا تُؤْمَرُ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٠٢﴾

﴿وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمْ الْبَاقِينَ﴾ و نه تنها نه‌وه کانی ئەومان (له‌سه‌ر زه‌وی) هیشته‌وه ﴿وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ﴾
 وه باس و ناو بانگی (باشی) ئەومان له‌ناو گه‌له پاشینه‌کاندا هیشته‌وه (که ئەمه‌یه) ﴿سَلَّمَ عَلَى نُوحٍ فِي
 الْعَالَمِينَ﴾ سه‌لام و دروود له‌سه‌ر نوح له‌لایهن هه‌موو جیهانیانه‌وه ﴿إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾
 به‌راستی ئیمه‌ئا به‌و شیوه‌ی پاداشتی چاکه‌کاران ده‌دینه‌وه ﴿إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ﴾ بیگو مان
 ئەو له‌بهنده‌باوه‌داره‌کانی ئیمه‌بوو ﴿لَقَدْ أَعْرَفْنَا الْأَخْرِيَّتَ﴾ له‌پاشان ئەوانی تر (دوژمنان) مان
 نو‌قم کرد ﴿وَلَوْ أَنَّ مِنْ شَيْعِهِ لَأَبْرَهِيمَ﴾ به‌راستی ئیبراهیم له‌به‌یره‌وان و شوینکه‌وتوانی نووح بوو
 (له‌بنه‌ماکانی ناییندا) ﴿إِذْ جَاءَ رَبَّهُ وَقَبَلَ سَلِيمًا﴾ کاتی به‌دلئیکی ساغه‌وه به‌ره‌و په‌روهردگاری
 هات ﴿إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَاذَا تَعْبُدُونَ﴾ کاتی که به‌باوکی و گه‌له‌که‌ی ووت چی ده‌په‌رستن
 ﴿أَفِيكَاءَ إِلَهَةٍ دُونَ اللَّهِ تُرِيدُونَ﴾ ئایا بیجگه‌له‌خوا په‌رستراوئیکی درو و هه‌لبه‌ستراوتان ده‌وی (بیپه‌رستن)
 ﴿فَمَا ظَنُّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ ئاخو گومانتان چونه‌به‌رانبه‌ر به‌په‌روهردگاری جیهانیان؟ ﴿فَنظَرَ نَظْرًا
 فِي السُّجُومِ﴾ ئەمجا سه‌یرئیکی ئەستیره‌کانی کرد ﴿فَقَالَ إِنِّي سَقِيمٌ﴾ جا ووتی من نه‌خوشم (نایه‌م بو
 جه‌ژنه‌که‌تان له‌ده‌ره‌وی شار) ﴿فَتَوَلَّوْا عَنْهُ مُدْبِرِينَ﴾ ئەوانیش پشیمان تی کرد و روشتن (بو‌ده‌ره‌وی
 شار بو‌جه‌ژنه‌که‌یان) ﴿فَرَّغَ إِلَى اللَّهِ فَجَاءَ الْآتَا كُورًا﴾ جا (ئیبراهیم) به‌نه‌یتی روشت بو‌لای
 په‌رستراوه‌کانیان (به‌گائته‌وه) پی ووتن ئەوه بو‌شت ناخون ﴿مَا لَكُمْ لَا تَنْطِقُونَ﴾ ئەوه چیتانه‌قسه
 ناکه‌ن ﴿فَرَّغَ عَلَيْهِمْ صَرْبًا بِالْأَيْمِينَ﴾ ئەمجا به‌ده‌ستی راستی (به‌ته‌ور) ده‌ستی کرد به‌لیدانیان (ورد
 وردی کردن جگه‌بته‌گه‌وره‌که‌یان) ﴿فَأَقْبُوا إِلَيْهِ زُرُوفًا﴾ (گه‌له‌که‌ی زانیان) یه‌کسه‌ر به‌په‌له‌به‌ره‌و
 ئیبراهیم هاتن ﴿قَالَ اتَّعْبُدُونَ مَا تَنْجُحُونَ﴾ (ئیبراهیم) ووتی ئایا ئیوه بتانیک ده‌په‌رستن که‌خوتان
 ده‌یتاشن و دروستی ده‌که‌ن؟ ﴿وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ﴾ له‌کاتیکدا خوا به‌دیهینه‌ری خوتان و ئەو
 بتانه‌شه‌دروستان کردون ﴿قَالُوا أَبْنَاءُ اللَّهِ فَأَلْفُوهُ فِي الْجَحِيمِ﴾ ووتیان بینایه‌کی به‌زری بو‌دروست
 بکه‌ن (پری که‌ن له‌ئاگر) و فری‌ی بدنه‌ناو ناگره‌که‌وه ﴿فَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَسْفَلِينَ﴾
 وویستیان (بیکوژن) به‌پیلان به‌لام ئیمه‌ئه‌وانمان ژیر خست ﴿وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَى رَبِّي سَاهِدِينَ﴾
 (ئیبراهیم) ووتی من ده‌روم بو‌لای په‌روهردگارم، دلنایم رینموونیم ده‌کات ﴿رَبِّ رَبِّ لِي مِنَ الصَّاحِقِينَ﴾
 ئە‌ی په‌روهردگارم منالئیکی چاکم پی بیه‌خشه ﴿فَبَشِّرْهُ بِعَلَمٍ حَلِيمٍ﴾ ئیمه‌ش مرژده‌ی کورئیکی
 له‌سه‌رخۆمان پیندا ﴿فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ﴾ جا کاتی ئەو (کوره‌گه‌وره‌بو‌وتا) گه‌شته‌ئه‌وه‌ی ئیش
 و کار بکات له‌گه‌ل (ئیبراهیم) دا ﴿قَالَ بِنَحْيِ إِبْرَاهِيمَ إِذْ قَالَ لِي الْمَنَامُ إِنِّي أَدْبَحُكَ﴾ (ئیبراهیم) ووتی ئە‌ی کوره
 خوش‌ه‌ویسته‌که‌م به‌راستی من له‌خه‌ودا بینیم که‌سه‌رت ده‌پریم ﴿فَانظُرْ مَاذَا تَأْتِي﴾ جا سه‌رنج بدنه‌ده‌لئیت
 چی و رات چی یه‌؟ ﴿قَالَ يَا أَبَتِ أَفَعَلِ مَا تُؤْمَرُ﴾ (کوره‌که‌ه = ئیسماعیل) ووتی بابه‌گیان ئەوه‌ی فه‌رمانت
 پی دراوه‌بیکه ﴿سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ دلنیا به‌ده‌مینی به‌وویستی خواله‌خو‌گران

فَلَمَّا أَسْلَمَا وَتَلَّهُ لِلْجَبِينِ ﴿١١٣﴾ وَتَدَيْنَهُ أَن يَأْبُرَهِيمُ ﴿١١٤﴾
 قَدْ صَدَّقَت الرُّءْيَا إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١١٥﴾ إِنَّ
 هَذَا لَهُوَ الْبَلَاءُ الْأَمِينُ ﴿١١٦﴾ وَفَدَيْنَاهُ بِذَبْحٍ عَظِيمٍ ﴿١١٧﴾ وَتَرَكْنَا
 عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿١١٨﴾ سَلَّمَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ﴿١١٩﴾ كَذَلِكَ نَجْزِي
 الْمُحْسِنِينَ ﴿١٢٠﴾ إِنَّهُ وَمَنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٢١﴾ وَبَشَّرْنَاهُ
 بِإِسْحَاقَ نَبِيًّا مِّنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٢٢﴾ وَبَارَكْنَا عَلَيْهِ وَعَلَىٰ إِسْحَاقَ
 وَمَنْ ذُرِّيَّتَهُمَا مُحْسِنٌ وَظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ مَبِينٌ ﴿١٢٣﴾ وَلَقَدْ مَنَّا
 عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ﴿١٢٤﴾ وَنَجَّيْنَاهُمَا وَقَوْمَهُمَا مِنَ الْكُرْبِ
 الْعَظِيمِ ﴿١٢٥﴾ وَنَصَرْنَاهُمْ فَكَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ ﴿١٢٦﴾ وَآتَيْنَاهُمَا
 الْكِتَابَ الْمُسْتَبِينَ ﴿١٢٧﴾ وَهَدَيْنَاهُمَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ
 ﴿١٢٨﴾ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِمَا فِي الْآخِرِينَ ﴿١٢٩﴾ سَلَّمَ عَلَىٰ مُوسَىٰ
 وَهَارُونَ ﴿١٣٠﴾ إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣١﴾ إِنَّهُمَا
 مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٣٢﴾ وَإِنَّ إِلْيَاسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٣٣﴾
 إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٣٤﴾ أَتَدْعُونَ بَعْلًا وَتَذَرُونَ أَحْسَنَ
 الْخَالِقِينَ ﴿١٣٥﴾ اللَّهُ رَبُّكُمْ وَرَبَّ آبَائِكُمُ الْأُولِينَ ﴿١٣٦﴾

﴿فَلَمَّا أَسْلَمُوا وَلَهُ لَاجِبِينَ﴾ ته مجا کاتی ههردو کیان ملکه‌ج بوون (بو فره‌مانی خوا) و ئیبراهیم
 ئیسماعیلی به‌روودا خسته‌سه‌ر زه‌وی ﴿وَوَدَّيْتَهُ أَنْ يَبْرَهُرَهُ﴾ ئیتمه‌ش بانگمان کرد نه‌ی ئیبراهیم
 ﴿فَدَصَّدَقَتِ الرُّبِّيَّ﴾ بیگومان خه‌وه‌که‌ت به‌جی هینا ﴿إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾ به‌راستی ئیتمه
 ثاب‌ه‌و شیوه‌پاداشتی چاکه‌کاران ده‌دینه‌وه ﴿إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْبَلَاءُ الْمُبِينُ﴾ بیگومان ته‌مه‌تاقی کردنه‌وه‌ی
 ئاشکرابوو ﴿وَوَدَّيْتَهُ بِذَنبِ عَظِيمٍ﴾ وه‌به‌رانیکی گه‌وره‌مان کرده‌قوربانی نه‌و (ئیسماعیل) ﴿وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ﴾ وه‌باسکردن به‌چاکه‌ی ئیبراهیممان له‌ناو گه‌لانی داهاتوودا هیشته‌وه ﴿وَسَلَّمْهُ عَلَىٰ أَرْهَابِهِمْ﴾ دروود و سه‌لام له‌سه‌ر ئیبراهیم ﴿كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾ ثاب‌ه‌و شیوه
 پاداشتی چاکه‌کاران ده‌دینه‌وه ﴿إِنَّهُمْ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ﴾ به‌راستی نه‌و له‌به‌نده‌ئیمان داره‌کانی
 ئیتمه‌یه ﴿وَيَسِّرْ لَهُ يَسَّحِقَ نَيْبًا مِنَ الصَّالِحِينَ﴾ مژده‌ی ئیسحاقمان پیندا (که‌ده‌بیته) پیغه‌مبه‌ریک
 له‌چاکه‌کاران ﴿وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ وَعَلَىٰ إِسْحَاقَ﴾ جا‌فه‌ر و به‌ره‌که‌تمان رشت به‌سه‌ر ئیبراهیم و ئیسحاق
 دا ﴿وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِمَا مُحْسِنٌ وَظَالِمٌ لِنَفْسِهِ مُبِينٌ﴾ وه‌نه‌وه‌ی ههردو کیان کارچاک و سته‌مکار له‌ده‌رونی
 خوی به‌ئاشکرا هه‌بوو ﴿وَلَقَدْ مَنَّا عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ﴾ سویند به‌خوا بیگومان منه‌تمان نا به‌سه‌ر
 موسا و هاروون دا ﴿وَجَعَلْنَاهُمَا قَوْمَهُمَا مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ﴾ ههردو کیان و گه‌له‌که‌ی انمان له‌ته‌نگانه
 گه‌وره‌که‌رزگار کرد ﴿وَنَصَّرْنَاهُمْ فَاكُونُوا لَهُمُ الْغَالِبِينَ﴾ وه‌یارمه‌تیمان دان، بویه‌هه‌ر نه‌وان سه‌رکه‌وتن
 (به‌سه‌ر فیرعه‌ون و کومه‌له‌که‌یدا) ﴿وَرَأَيْنَاهُمَا إِلَيْكَ الْمُسْتَسِينَ﴾ وه‌کتیبی پرونکه‌ره‌وه‌مان دا
 به‌هه‌ردو کیان (به‌موسا و هاروون) ﴿وَهَدَيْنَاهُمَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ﴾ وه‌رینمونی هه‌ردو کیانمان
 کرد بو‌رینگای راست ﴿وَتَرَكْنَا عَلَيْهِمَا فِي الْآخِرِينَ﴾ وه‌ناوبانگی چاکی هه‌ردو کیانمان له‌ناو
 گه‌له‌باشینه‌کاندا هیشته‌وه ﴿سَلَّمَ عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ﴾ سه‌لام له‌سه‌ر موسا و هاروون بیت
 ﴿إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾ به‌راستی ئیتمه‌ثاب‌ه‌و جو‌ره‌پاداشتی کارچاکان ده‌دینه‌وه ﴿وَأَنَّ الْيَاسِينَ
 الْمُرْسَلِينَ﴾ به‌راستی ئیلیاس (پیغه‌مبه‌ریک بوو) له‌پیغه‌مبه‌ران ﴿إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَلَا تَتَّقُونَ﴾ کاتی
 به‌گه‌له‌که‌ی ووت نه‌وه‌له‌خواناترسن (خوتان ناپاریزن) ﴿أَنْدَعُونَ بَعْلًا وَاذْرُونَ أَحْسَنَ الْخَالِقِينَ﴾ ئایا (بتی)
 به‌عل‌ده‌به‌رستن و واز دینن له‌(به‌رستنی) چاکترینی دروستکه‌ره‌و به‌دیه‌نه‌ران (که‌خوای گه‌وره‌یه) ﴿أَلَمْ يَكُنْ رَبُّكُمْ رَبَّ آبَائِكُمْ الْأَوَّلِينَ﴾ که‌خوای په‌روه‌ر دگاری ئیوه‌و باوو باپیره‌پیشینه‌کانتانه ﴿

فَكَذَّبُوهُ فَإِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ ﴿١٢٧﴾ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿١٢٨﴾
 وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿١٢٩﴾ سَلَّمَ عَلَىٰ آلِ يَأْسِينَ ﴿١٣٠﴾ إِنَّا
 كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣١﴾ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ
 ﴿١٣٢﴾ وَإِنَّ لَوْطًا لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٣٣﴾ إِذْ نَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ وَأَجْمَعِينَ
 ﴿١٣٤﴾ إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَايِبِينَ ﴿١٣٥﴾ ثُمَّ دَمَّرْنَا الْآخَرِينَ ﴿١٣٦﴾ وَإِنَّا لَمَتْرُونَ عَلَيْهِمْ مُّصْبِحِينَ ﴿١٣٧﴾ وَبِالْيَلِيلِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٣٨﴾ وَإِنَّا
 يُوسُفَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٣٩﴾ إِذْ أَبَقَ إِلَى الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ ﴿١٤٠﴾
 فَسَاهَمَ فَكَانَ مِنَ الْمُدْحَضِينَ ﴿١٤١﴾ فَالْتَقَمَهُ الْحُوتُ وَهُوَ مُلِيمٌ
 ﴿١٤٢﴾ فَلَوْلَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ ﴿١٤٣﴾ لَلَبِثَ فِي بَطْنِهِ إِلَى يَوْمِ
 يُبْعَثُونَ ﴿١٤٤﴾ * فَبَدَّلْنَاهُ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ سَقِيمٌ ﴿١٤٥﴾ وَأَنْبَتْنَا
 عَلَيْهِ شَجَرَةً مِّنْ يَقْطِينٍ ﴿١٤٦﴾ وَأَرْسَلْنَاهُ إِلَى مِائَةِ أَلْفٍ أَوْ
 زَيْدُونَ ﴿١٤٧﴾ فَآمَنُوا فَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَىٰ حِينٍ ﴿١٤٨﴾ فَاسْتَفْتَاهُمُ
 الرَّبُّكَ الْبَنَاتُ وَلَهُمُ الْبَنُونَ ﴿١٤٩﴾ أَمْ خَلَقْنَا الْمَلَائِكَةَ إِنثًا
 وَهُمْ شَاهِدُونَ ﴿١٥٠﴾ أَلَا إِنَّهُمْ مِّنْ إِفْكِهِمْ لَيَقُولُونَ ﴿١٥١﴾ وَلَدَ
 اللَّهِ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١٥٢﴾ أَصْطَفَى الْبَنَاتِ عَلَى الْبَنِينَ ﴿١٥٣﴾

﴿فَكَذَّبُوهُ فَإِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ﴾ که چی باوهریان نه هیئنا به ئیلیاس که و ابوو بینگومان نه وان ناماده ده کرین (له دوزه خ دا) ﴿۱۳۶﴾ ﴿الْأَعْبَادَ لِلَّهِ الْمُخْلِصِينَ﴾ جگه به ننده هه لبریزراوه کانی خوا ﴿۱۳۷﴾ ﴿وَتَرْكَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ﴾ وه باسی چاکی نهو (ئیلیاس) مان له ناو گه له باشینه کان دا هیشته وه ﴿۱۳۸﴾ ﴿سَلَّمَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ إِذْ يَبْسُوقُ﴾ له سهر ئیلیاس بیت (ئیلیاسین و ئیلیاس ههر یه که سه) ﴿۱۳۹﴾ ﴿إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾ به راستی ئیمه نا بهو شیوه پاداشتی چا که کاران ده دینه وه ﴿۱۴۰﴾ ﴿إِنَّهُمْ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ﴾ بینگومان نهو (ئیلیاس) له به ننده باوهر داره کانی ئیمه یه ﴿۱۴۱﴾ ﴿وَإِنْ لَوْطًا لَّمِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾ به راستی لوط (پیغه مبریک بوو) له پیغه مبران ﴿۱۴۲﴾ ﴿إِذْ جَعَلْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ﴾ کاتیک حوی و هه موو که سه کانی و شوین که وتوو انیمان پرگار کرد ﴿۱۴۳﴾ ﴿الْأَعْرَجُ زُلْفَى الْقَوْمِ﴾ بینجگه له پیره ژنیک (خیزانی لوط) که له نیاجوو هه کان بوو ﴿۱۴۴﴾ ﴿ثُمَّ دَمَرْنَا الْآخِرِينَ﴾ پاشان نهوانی ترمان له ناو برد ﴿۱۴۵﴾ ﴿وَإِنَّكُمْ لَتَمُرُّونَ عَلَيْهِمْ مُصْبِحِينَ﴾ به راستی ئیوه (ئی قوره پشیه کان) به به یانیاندا (به پوژ) ده پون به سهر (شوینه واره کاناندا) ﴿۱۴۶﴾ ﴿وَبِالْبَيْتِ الْأَقْلَامِ تَعْقِلُونَ﴾ و به شه ودا ئایا ئیتر زیر نابن ﴿۱۴۷﴾ ﴿وَإِنَّ يُونُسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾ وه به راستی یونس (پیغه مبریک بوو) له پیغه مبران ﴿۱۴۸﴾ ﴿إِذْ أُنزِلَ إِلَيْكَ الْفُلُوكَ الْمَشْحُونُ﴾ کاتی رای کرد بو لای که شتی کی پر (له خه لک) ﴿۱۴۹﴾ ﴿فَسَاهَمَ فَكَانَ مِنَ الْمُدْحَضِينَ﴾ نه مجا (نهو که شتی له بهر نه وه ی باری قوورس بوو، له ترسی نو قم نه بوونی، خه لکه که ی که له ناویدا بوون، قورعه کیشیان کرد بو نه وه ی نهو که سه ی دهر چوو بیخه نه ناو دهریا که وه و باری که شتی به که سوو کتر بیت) قورعه یان کرد (یونس) نهو که سه بوو له قورعه که سه رنه که وت ﴿۱۵۰﴾ ﴿فَالْقَمَرَ الْكُوفُ وَهُوَ مُلِيمٌ﴾ (خرابه دهریا که وه) نه مجا نه هه نگی ک قوتی دا نه ویش شایانی سه رنه نشت بوو ﴿۱۵۱﴾ ﴿فَقَوْلًا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ﴾ خو نه گهر به راستی نهو له یاد کارانی (خوا) نه بوایه ﴿۱۵۲﴾ ﴿لَلَّتْ فِي ظَنَبِهِ إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ﴾ هه تا پوژی زیندوو بوونه وه له ناو سکی نهو (نه هه ننگه دا) ده مایه وه ﴿۱۵۳﴾ ﴿فَنَبَذْنَاهُ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ سَقِيمٌ﴾ به هوی نه وه وه فریمان دایه زه وه کی پرووت (بی دار و دره خت) و نه خوشیش بوو ﴿۱۵۴﴾ ﴿وَأَنْبَتْنَا عَلَيْهِ شَجَرَةً مِّنْ يَقْطِينٍ﴾ وه پروه کیکی کوله که مان به سه ریدار پرواند ﴿۱۵۵﴾ ﴿وَأَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ مِائَةِ أَلْفٍ أَوْ يَزِيدُونَ﴾ نهوسا به پیغه مبریتی ناردمان بو لای سه ده هزار کهس یا زیاتر ﴿۱۵۶﴾ ﴿فَتَأَمَّلُوا فَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَىٰ حِينٍ﴾ گه له کهش باوهریان هیئنا و بهو هوی وه به هر مه ندمان کردن له ژبان تا ماویه ک ﴿۱۵۷﴾ ﴿فَأَسْتَفْتِيهِمُ الرِّبَا كَمَا نَبَأْتَ لَوْلَاهُمْ الْبُؤْسُ﴾ نه مجا (نه ی موحه مه مد) پرساریان لی بکه ئایا کچان بو په روه ردگاری تویه و کورانش هی نه وانه؟ ﴿۱۵۸﴾ ﴿أَمْ خَلَقْنَا الْمَلَائِكَةَ إِنثًا وَهُمْ شَاهِدُونَ﴾ یان نه وان به دیاره وه بوون که ئیمه فریشته کانمان به مینه دروست کرد ﴿۱۵۹﴾ ﴿أَلَا إِنَّهُمْ مِّنْ أَفْئِكُمْ لَيَقُولُونَ﴾ بیدار بن به راستی نه وان له دهس هه لبه سی خو یانه وه دلین ﴿۱۶۰﴾ ﴿وَلَدَّ اللَّهُ وَآهَاتُهَا لَكَاذِبُونَ﴾ خوا مندالی بووه بینگومان نه وانه دروزنن ﴿۱۶۱﴾ ﴿أَصْطَفَىٰ الْبَيْنَ عَلَىٰ الْبَيْنِ﴾ ئایا (خوا) کچانی هه لبریزراوه (بو حوی) به سه ر کوران دا ﴿۱۶۲﴾

مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿١٥٤﴾ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿١٥٥﴾ أَمْ لَكُمْ سُلْطَانٌ مُّبِينٌ ﴿١٥٦﴾
 فَأَتُوا بِكُتُبِكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٥٧﴾ وَجَعَلُوا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجَنَّةِ
 نَسَبًا وَلَقَدْ عَلِمَتِ الْجِنَّةُ إِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ ﴿١٥٨﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا
 يُصِفُونَ ﴿١٥٩﴾ الْإِعْبَادَ لِلَّهِ الْمُخْلِصِينَ ﴿١٦٠﴾ فَإِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ ﴿١٦١﴾
 مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ بِفِتْنِينَ ﴿١٦٢﴾ إِلَّا مَنْ هُوَ صَالِ الْجَحِيمِ ﴿١٦٣﴾ وَمَا مِنَّا إِلَّا
 لَهُ وَمَقَامٌ مَّعْلُومٌ ﴿١٦٤﴾ وَإِنَّا لَنَحْنُ الصَّافُونَ ﴿١٦٥﴾ وَإِنَّا لَنَحْنُ الْمُسِيحُونَ
 ﴿١٦٦﴾ وَإِنْ كَانُوا لَيَقُولُونَ ﴿١٦٧﴾ لَوْ أَنَّ عِنْدَنَا ذِكْرًا مِنْ الْأُولِينَ ﴿١٦٨﴾ لَكُنَّا
 عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلِصِينَ ﴿١٦٩﴾ فَكْفَرُوا بِهِ ۖ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿١٧٠﴾ وَلَقَدْ
 سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا الْمُرْسَلِينَ ﴿١٧١﴾ إِنَّهُمْ لَهُمُ الْمَنْصُورُونَ ﴿١٧٢﴾
 وَإِنَّ جُنَدَنَا لَهُمُ الْغَالِبُونَ ﴿١٧٣﴾ وَقَوْلَ عَنْهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿١٧٤﴾ وَأَبْصَرُهُمْ
 فَسَوْفَ يُبْصَرُونَ ﴿١٧٥﴾ أَفِعْدَابِنَا لَيْسْتَ عَجَلُونَ ﴿١٧٦﴾ فَإِذَا نَزَلَ بِسَاحَتِهِمْ
 فَسَاءَ صَبَاحُ الْمُنذَرِينَ ﴿١٧٧﴾ وَقَوْلَ عَنْهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿١٧٨﴾ وَأَبْصَرَ
 فَسَوْفَ يُبْصَرُونَ ﴿١٧٩﴾ سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ
 ﴿١٨٠﴾ وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ ﴿١٨١﴾ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٨٢﴾

﴿مَّا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ﴾ چیتانه چون بریاری وا ده‌دهن ﴿۱﴾ ﴿أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾ ده‌ی ئایا بیر ناکه‌نه‌وه؟ ﴿۲﴾ ﴿أَمْ لَكُمْ سُلْطَنٌ مُّبِينٌ﴾ یان به‌لگه‌یه‌کی روونتان (له‌م باره‌یه‌وه) هه‌یه ﴿۳﴾ ﴿فَأَنذَرْتُكُمْ لِيَوْمِ كَسَفَتِ الْكَوْكَبُ﴾ ده‌ی کتیبه‌که‌تان (به‌لگه‌که‌تان) بیتن نه‌گه‌ر راست ده‌که‌ن ﴿۴﴾ ﴿وَجَعَلُوا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجَنَّةِ نِجًّا﴾ وه‌ئو وه‌بی باوه‌رانه) له‌نیوان خواو جنۆکه‌دا خزمایه‌تی یان بریار داوه ﴿۵﴾ ﴿وَلَقَدْ عَلِمَتِ الْجِنَّةُ أَنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ﴾ سویند به‌خواو بیگومان جنۆکه‌کان ده‌بان زانی که به‌راستی ئه‌وان ناماده ده‌کرین (له‌روژی دواییدا) ﴿۶﴾ ﴿سُبْحٰنَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ﴾ پاك و بیگه‌رده خوا له‌وه‌ی ئه‌و (بی باوه‌رانه) ده‌یلین ﴿۷﴾ ﴿إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ﴾ (هه‌مو یان سزا ده‌درین) بیجگه به‌نده خاوین کراوه‌کانی خوا ﴿۸﴾ ﴿فَالِكُفْرُ وَمَا عَنُودٌ﴾ ئه‌مجا به‌راستی ئیوه وه‌ئو (بتانه) یش که ده‌یه‌رستن ﴿۹﴾ ﴿مَا أَنزَلْنَا عَلَيْهِ بُرْهَانَ﴾ ئیوه ناتوان له‌به‌رانه‌ری خوا دا گو‌مراکه‌ری (که‌س) بن ﴿۱۰﴾ ﴿إِلَّا مَن هُوَ صَاحِبُ الْحِجْرِ﴾ بیجگه ئه‌و که‌سه‌ی (خوا ده‌زانی) ده‌چیته دۆزه‌خه‌وه ﴿۱۱﴾ ﴿وَمَا مِمَّا آتَاهُم مَّقَامٌ مَّعْلُومٌ﴾ (فریشته‌کان ده‌یلین) هیچ کام له‌ئیمه‌ نیبه‌مه‌گه‌ر پله‌و شویتیکی دیاری کراوی خوی هه‌یه ﴿۱۲﴾ ﴿وَإِنَّا لَنَحْنُ الصَّافُونَ﴾ وه‌به‌راستی ئیمه هه‌موومان به‌ریز وه‌ستاوین (بو عبادت و به‌جی هیتانی فرمانی خوا) ﴿۱۳﴾ ﴿وَإِنَّا لَنَحْنُ الْمُسْتَجِبُونَ﴾ وه‌بیگومان ئیمه‌ین هه‌میشه ته‌سبیحات وزیر و یادی ئه‌و ده‌که‌ین ﴿۱۴﴾ ﴿وَإِن كَانُوا لَيَقُولُونَ﴾ بیگومان هه‌ر چه‌نده بت به‌رستان ده‌یانوت ﴿۱۵﴾ ﴿لَئِن عُنْدَنَا ذِكْرًا لِّمَن الْأُولِينَ﴾ به‌راستی نه‌گه‌ر کتیبیک (ی ناسمانی وه‌ک کتیبی) پیشینانمان هه‌بوایه ﴿۱۶﴾ ﴿لَكُنَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ﴾ به‌راستی ئیمه له‌به‌نده پاك و خاویته‌کانی خوا ده‌بووین ﴿۱۷﴾ ﴿فَكَفَرُوا بِهِ فَسَوْفَ يُعْطُونَ﴾ ئه‌مجا (که کتیبیان بو‌هات) باوه‌ریان بی نه‌هیتا، جابه‌زوویی ده‌زانن (سه‌ر نه‌نجامی بی بر‌واییه‌که‌یان چون ده‌بی) ﴿۱۸﴾ ﴿وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَاتُنَا الْعِبَادَ إِذَا نَزَّلْنَا السُّورَاتِ﴾ سویند به‌خواو بیگومان پیشتر بریارمان داوه بو به‌نده نیر‌دراوه‌کانمان ﴿۱۹﴾ ﴿إِنَّهُمْ لَهُمُ الْمَنْصُورُونَ﴾ که بیگومان هه‌ر ئه‌وان سه‌ر ده‌خرین ﴿۲۰﴾ ﴿وَإِن جُنْدَنَا لَهُمُ الْعَالِيُونَ﴾ دیاریشه هه‌ر سه‌ربازانی ئیمه سه‌رده‌که‌وون ﴿۲۱﴾ ﴿فَقَوْلَ عَنْهُمْ مَّتَىٰ جِئْتُمْ﴾ توش وازبان لی به‌یتنه تا ئه‌و ماوه‌ی (دیاری کراوه بو له‌ناو‌بردنیان) ﴿۲۲﴾ ﴿وَرَأَيْصُرُهُمْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ﴾ وه‌بیان بینه (سه‌ر‌نجامیان چون ده‌بیت) له‌مه‌ولا ئه‌وانیش ده‌بینن (جیان به‌سه‌ر دیت) ﴿۲۳﴾ ﴿أَفَعِدَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ﴾ جا ئایا به‌به‌له‌ داوای سزای ئیمه ده‌که‌ن ﴿۲۴﴾ ﴿فَإِذَا نَزَلَ بِسَاطِحِهِ﴾ هه‌ر کاتی سزای ئیمه هاته‌خواره‌وه بو ناو‌ماله‌کانیان ﴿۲۵﴾ ﴿فَسَاءَ صِيَاحُ الْمُنذَرِينَ﴾ ئه‌وسا ترسیتراوان چ روژنکی خراب و ته‌نگیان ده‌بی ﴿۲۶﴾ ﴿فَقَوْلَ عَنْهُمْ مَّتَىٰ جِئْتُمْ﴾ وه‌وازیان لی به‌یتنه هه‌تائه‌و ماوه‌ی (دیاری کراوه بو‌یان) ﴿۲۷﴾ ﴿وَرَأَيْصُرُهُمْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ﴾ وه‌بیننه ئه‌مجا له‌مه‌ولا ئه‌وانیش ده‌بینن ﴿۲۸﴾ ﴿سُبْحٰنَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ﴾ به‌روه‌ردگارت پاك و بیگه‌رده، به‌روه‌ردگاری بالا ده‌ست له‌وه‌ی بی باوه‌ران ده‌یلین (ده‌باره‌ی) ﴿۲۹﴾ ﴿وَسَلَّمَ عَلَى الْمُرْسَلِينَ﴾ سلاو و درودیش بو‌گشت پیغه‌مبه‌ران ﴿۳۰﴾ ﴿وَآحْمَدٌ لِلَّهِ﴾ سوپاس و ستایشیش بو‌خوای ﴿۳۱﴾ ﴿رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ به‌روه‌ردگاری هه‌موو جیهانیان ﴿۳۲﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ص وَالْقُرْآنِ إِنِّي الَّذِي كَفَرُوا فِي عِزَّةٍ وَشِقَاقٍ ﴿٢﴾
 كَرِهْنَا مَنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ فَنَادَ وَاوَلَاتِ حَيْنٍ مَنَاصِ ۖ وَعَجِبُوا
 أَنْ جَاءَهُمْ مُنذِرٌ مِّنْهُمْ وَقَالَ الْكٰفِرُونَ هَذَا سِحْرٌ كَذَابٌ ﴿٤﴾
 أَجْعَلِ الْآلِهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجَابٌ ﴿٥﴾ وَأَنْطَلَقَ الْمَلَأُ
 مِنْهُمْ أَنْ أَمْشُوا وَأَصْبِرُوا أَعْيَاءَ إِلَهِيكُمْ إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ يُرَادُ ﴿٦﴾
 مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي الْمِلَّةِ الْآخِرَةِ إِنْ هَذَا إِلَّا اخْتِلَاقٌ ﴿٧﴾ أَمْ نَزَلُ
 عَلَيْهِ الذِّكْرُ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِّنْ ذِكْرِي بَلْ لَمَّا يَدُفَعُوا عَذَابِ
 ﴿٨﴾ أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَحْمَةِ رَبِّكَ الْعَزِيزِ الْوَهَّابِ ﴿٩﴾ أَمْ لَهُمْ مُلْكُ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَلْيَرْتَقُوا فِي الْأَسْبَابِ ﴿١٠﴾ جُنْدٌ
 مَا هُنَالِكَ مَهْزُومٌ مِّنَ الْأَحْزَابِ ﴿١١﴾ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ
 وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ ذُو الْأَوْتَادِ ﴿١٢﴾ وَثَمُودُ وَقَوْمُ لُوطٍ وَأَصْحَابُ
 لَيْكَةِ أُولَئِكَ الْأَحْزَابُ ﴿١٣﴾ إِنْ كُلٌّ إِلَّا كَذَّبَ الرُّسُلَ
 فَحَقَّ عِقَابِ ﴿١٤﴾ وَمَا يَنْظُرُ هَؤُلَاءِ إِلَّا الصَّيْحَةَ وَاحِدَةً مَّا لَهَا
 مِنْ فَوَاقٍ ﴿١٥﴾ وَقَالُوا رَبَّنَا عَجَلْنَا قِطْنًا قَبْلَ يَوْمِ الْحِسَابِ ﴿١٦﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿ص﴾ به (صاد) ده‌خوئیرتیره‌وه خوازاناتره به ماناکه‌ی بۆ زانیاری زیاتر سه‌یر سه‌ره‌تای سوره‌تی (البقرة) بکه
 ﴿وَالْقُرْآنَ الَّذِي نُنزِّلُ﴾ سویند به قورناتی خاوه‌ن پرز و په‌ند و ناموزگاری ﴿بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي عَذَابٍ وَسِّيقًا﴾ به لام نه‌وانه‌ی
 بی باوه‌رن بۆ چوون، له خو‌به‌گه‌وره زانین و دژایه‌تیدا (به‌رانهر ئیسلام و شوین که‌وتوانی) ﴿كَلَّا هَلْ كُنَّا مِن قَبْلِهِمْ
 قَرْنًا﴾ چه‌نده‌ها گه‌لمان پیش‌ئه‌وان (کافرانی مه‌ککه) له‌ناو برد ﴿فَأَدَّأُولَاتُ حِينَ مَنَاصٍ﴾ نه‌مجا هاواریان کرد له
 حالیکدا کاتی بزگار بوون نه‌مابو ﴿وَعَجِبُوا أَن جَاءَهُم مُنذِرٌ مِّنْهُمْ﴾ سه‌ریان سوپرده‌ماکه ترسینه‌ریکیان له خو‌یان بۆ
 هاتووه ﴿وَقَالَ الْكٰفِرُونَ هَذَا سِحْرٌ كَذٰبٌ﴾ وه بی باوه‌ران ده‌یان ووت نه‌م (پیغه‌مبه‌ره) جادوو گه‌ریکی زور دروزه ﴿
 أَجَعَلْنَا الْاٰلِهَةَ الْاِلٰهًا وَاٰدَمًا نٰبِيًا وَاٰدَمًا نٰبِيًا وَاٰدَمًا نٰبِيًا﴾ هه‌موو خواکانی کرده‌ته به‌ک خوا ﴿اِنَّ هٰذَا لَتَنبٰءٌ لِّعٰجِبٍ﴾ به‌راستی نه‌مه
 (که‌یه‌ک خوا بی) شتیکی زور سه‌رسوپه‌تیره ﴿وَاٰتٰنَا الْمَلٰٓئِكَةَ وَاٰتٰنَا الْمَلٰٓئِكَةَ وَاٰتٰنَا الْمَلٰٓئِكَةَ﴾ وه گه‌وره‌کانی (قوره‌یش له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ر
 قسه‌یان کرد و هه‌لسان) به‌په‌له‌ده‌ر چوون ﴿اِنَّ اَمْشِرًا وَاَضْرِبُوْا عَلٰٓی الْهٰتِکُمْ﴾ (به‌خه‌لکیان ووت) برۆن و خو‌گر بن
 له‌سه‌ر (به‌رستی) خواکانتان ﴿اِنَّ هٰذَا لَتَنبٰءٌ لِّعٰجِبٍ﴾ به‌راستی نه‌مه (ی موحه‌ممه‌د ﷺ) ده‌یلی) شتیکه له‌ئیه‌ داوا کراوه
 (هه‌تا بیته‌گه‌وره‌ی هه‌موو عه‌ره‌ب) ﴿مَا سَمِعْنَا هٰذَا فِی الْاٰخِرَةِ وَاٰتٰنَا الْمَلٰٓئِكَةَ وَاٰتٰنَا الْمَلٰٓئِكَةَ﴾ نه‌مه‌مان نه‌بیستووه له‌کۆتا ئاییندا (که‌نه‌سانی به)
 ﴿اِنَّ هٰذَا اِلَّا خَبْرٌ﴾ نه‌مه‌ته‌نها شتیکی هه‌له‌سه‌تراوه ﴿اِنَّ نَزَلَ عَلٰٓی الْاِنۡسٰنِ نَبِیًّا﴾ ئایا چۆن وه‌حی له‌ناو هه‌موومان
 دا بۆ‌ئه‌و (موحه‌ممه‌د ﷺ) دابه‌زینراوه ﴿بَلْ هُوَ فِیۡ سَكِّیۡنٍ دَرِیۡرٍ﴾ (نه‌خیر راست ناکه‌ن) به‌لکو نه‌وانه‌له‌گو‌ماندان له
 قورنانه‌که‌ی من ﴿کَلۡ لَّمَّاۤیۡدُوۡرُ وَاٰتٰنَا الْمَلٰٓئِكَةَ وَاٰتٰنَا الْمَلٰٓئِكَةَ﴾ (نه‌خیر وانیه) به‌لکو نه‌وانه‌هیشتا سزای منیان نه‌چه‌شتووه (بویه باوه‌ر ناهینن) ﴿
 اَمۡ عِنۡدَهُۥمۡ خَزٰٓئِنٌ رَّحِمۡةٌ رَّیۡکَ الْعَزِیۡزِ الْوَهَّابِ﴾ یا‌خه‌زینه‌کانی به‌زه‌یی به‌روره‌دگاری زالی بالاده‌ستی به‌خشنده‌ت لای نه‌وانه؟ ﴿
 اَمۡ اَلَهُمۡ مُلۡکُ السَّمٰوٰتِ وَاَلۡاَرْضِ وَاَمَّاۤیۡنُهُمَا﴾ یا‌ده‌سه‌لات و باشایی ناسمانه‌کان و زه‌وی و ئه‌وه‌ی له‌نیوانیندا به‌هی نه‌وانه
 ﴿فَلٰی تَقُوۡا فِی الْاَسۡبَابِ﴾ (نه‌گه‌ر وایه) ده‌با به‌رز بینه‌وه له‌ناو هۆکاره‌کانی به‌رز بوونه‌ودا (تا‌ده‌گه‌نه‌عه‌رش نه‌مجا
 وه‌حی دابه‌زینن بۆ هه‌ر که‌سی خو‌یان ده‌یانه‌ویت) ﴿حٰدِثًا هٰذَا لَکَ مَهۡرُومٌ مِّنَ الْاٰخِرٰتِ﴾ (بی بروایانی قوره‌یش)
 له‌شکر و کۆمه‌لیکی بی نرخن له‌و کۆمه‌لانه‌ی (دژی پیغه‌مبه‌رانن به‌زویی) ده‌شکترین و سه‌ر شوپ‌ده‌بن ﴿
 کَذٰبَتۡ قَبۡلَهُمۡ قَوْمٌۭ نُّوحٌ وَّعَادٌ وَّقِرۡتُونُ ذُوۡاۤ اَلۡاَوۡلَادِ﴾ پیش‌ئه‌وان گه‌لی نووح و عاد و فیره‌ونی خاوه‌ن منخه‌کان باوه‌ریان
 (به‌پیغه‌مبه‌ره‌کانیان) نه‌هینا ﴿وَقَمۡوُدٌ وَّقَوْمٌۭ لُّوۡطٍ وَّاَصۡحٰبُ لَیۡکَ﴾ وه (گه‌لی) سه‌موود و گه‌لی لووط و خاوه‌ن باخه‌چرو
 په‌ره‌کان ﴿اَوَّلٰٓئِکَ الْاٰخِرٰتِ﴾ نه‌وانه‌تاقم و کۆمه‌لانیکن بوون ﴿اِنَّ کُلَّۤیۡلَ الْاٰکِذِبِۭ اِلۡرُسُلِ وَّحَقَّ عِقَابٌ﴾ هه‌ر هه‌موویان
 باوه‌ریان به‌پیغه‌مبه‌ران نه‌هینا بویه سزای منیان به‌سه‌را چه‌سپا (وله‌ناو چوون) ﴿وَمَاۤیۡظُرُ هٰٓؤُلَآءِ اِلَّا صِحٰحَةً وَّحٰدَةً﴾
 نه‌مانه‌ته‌نها چاوه‌روانی ده‌نگیکی زور گه‌وره‌ده‌کن ﴿مَّا لِهٰمٰنِ فَوَاقٍ﴾ نه‌وه‌دنگه (فوو کردن به‌که‌ره‌نادا) که‌مترین ماوه
 دوا خستی نیسه ﴿وَقَالُوۡا لَرٰتٰنَا حِجۡلٌ لَّمَّاۤقَطٰنَا قَبۡلَ یَوْمِ الْحِسَابِ﴾ (به‌گالته‌پیکردنیکه‌وه) وه‌ووتیان: ئه‌ی به‌روره‌دگارمان
 پیش‌رۆزی لی پرسینه‌وه به‌شه‌که‌مان (له‌سزایان پاداشت) بی‌بده ﴿

أَصْبِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ وَادْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُودَ ذَا الْأَيْدِ إِنَّهُ وَأَوَّابٌ ﴿١٧﴾ إِنَّا
 سَخَّرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ وَيَسْبِخْنَ بِالْعِشِيِّ وَالْإِشْرَاقِ ﴿١٨﴾ وَالطَّيْرَ
 مَحْشُورَةً كُلٌّ لَهُ وَأَوَّابٌ ﴿١٩﴾ وَشَدَدْنَا مُلْكَهُ رِوَاءَ آتَيْنَاهُ الْحِكْمَةَ
 وَفَضَّلْنَا الْخِطَابِ ﴿٢٠﴾ * وَهَلْ أَتَاكَ نَبَأُ الْخَصْمِ إِذْ تَسَوَّرُوا
 الْمِحْرَابَ ﴿٢١﴾ إِذْ دَخَلُوا عَلَى دَاوُودَ فَفَزِعَ مِنْهُمْ قَالُوا لَا تَحْفَظُ
 خَصْمَانِ بَغِيٍّ بَعْضُنَا عَلَى بَعْضٍ فَاحْكُم بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَلَا تُشْطِطْ
 وَاهْدِنَا إِلَى سَوَاءِ الصِّرَاطِ ﴿٢٢﴾ إِنَّ هَذَا أَخِي لَهُ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ نَجْمَةً
 وَلِي نَجْمَةٌ وَاحِدَةٌ فَقَالَ أَكْفِلْنِيهَا وَعَزَّنِي فِي الْخِطَابِ ﴿٢٣﴾ قَالَ
 لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَجْمِكَ إِلَى نِعَاجِهِ وَإِنْ كَثِيرًا مِّنَ الْخَطَاءِ لَيَبْغِي
 بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقَلِيلٌ
 مَا هُمْ وَظَنَّ دَاوُودُ أَنَّمَا فَتَنَّاهُ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ وَخَرَّ رَاكِعًا وَأَنَابَ ﴿٢٤﴾
 فَغَفَرْنَا لَهُ ذَلِكَ وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَّآبٍ ﴿٢٥﴾
 يٰدَاوُودُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَاحْكُم بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ
 وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَىٰ فَيُضِلَّكَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّ الَّذِينَ يَضِلُّونَ
 عَن سَبِيلِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا نَسُوا يَوْمَ الْحِسَابِ ﴿٢٦﴾

﴿أَصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَأْتِيكَ﴾ (ثی موحه‌مه‌د ﷺ) دان به خوئدا بگره له‌سهر ئه و قسانه‌ی که ده‌یکه‌ن ﴿وَأَذْكُرْ عِبَادًا دَاوُدَ الَّذِي إِتَيْنَاهُ آوَابًا﴾ بیری به‌نده‌مان (داوود) ی خاوه‌ن هیز و توانا بکهره‌وه بیگو‌مان ئه و هم‌میشه گه‌راوه بوو بؤ‌لای خوا ﴿وَإِنَّا سَخَرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحْنَ﴾ به‌راستی ئیمه چیاکانمان رام هینا بوو ته‌سبب‌حاتی خوابان ده‌کرد له‌گه‌ل ئه‌و (داوود) ﴿يَا لَعْنَتِي وَالْأَشْرَاقِ﴾ به‌نیواران و به‌نیاناندا ﴿وَالظَّيْرِ مَحْشُورَةً كُلُّ لَهُ أَوَّابٌ﴾ وه بالنده‌کان که له‌ده‌وری ئه‌و (داوود) کؤده‌کرانه‌وه هم‌موو (بؤ ته‌سیب‌حات) بؤ‌لای ئه‌و ده‌گه‌رانه‌و (تا له‌گه‌ل داوود یادی خوا بکه‌ن) ﴿وَسَدَدْنَا مُلْكَهُ﴾ وه پاشایه‌تیه‌که‌ی ئه‌ومان به‌هیز کرد ﴿وَأَتَيْنَاهُ الْحِكْمَةَ وَفَصَّلَ الْخُطَابِ﴾ دانایی و گوفناری جیاکهره‌وه‌مان پین به‌خشی ﴿وَهَلْ أَتَاكَ نَبْوُ الْخَضِرِ إِذْ سَوَّرُوا الْمِحْرَابَ﴾ وه ئایا هه‌والی داوا چیه‌کانت پین گه‌بشتووه کاتی به‌دیواری خه‌لوه‌نگا که‌دا سه‌ر که‌وتن ﴿إِذْ دَخَلُوا عَلَىٰ دَاوُدَ فَفَرَّجَ مِّنْهُمُ﴾ له‌ناکاودا چوونه ژووره‌وه بؤ‌لای داوود ئه‌ویش داچله‌کا و ترسا لیمان ﴿قَالُوا لَا نَحْفَ حَصْمَانَ﴾ ووتیان: مه‌ترسه (ئیمه) دوو داوا چین ﴿بَعَىٰ بَعْضُنَا عَلَىٰ بَعْضٍ﴾ یه‌کی‌مان سته‌می له‌وی تر کردووه ﴿فَأَحْكُم بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَلَا تَشْطُطْ﴾ جا له‌نیوانماندا به‌هق و‌راستی بریار بده‌وله‌راستی لامه‌ده (له‌بریاره‌که‌تدا) ﴿وَأَهْدِنَا إِلَىٰ سَوَاءِ الْضُرْطِ﴾ وه رینمو و نیمان بکه بؤ‌رنگای راست ﴿إِنَّ هَذَا أَخِي لَهُ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ نَجَّةً﴾ (یه‌کیان ووتی) بیگو‌مان ئه‌مه‌برامه، نه‌وه‌دونو سه‌ر مه‌ری هه‌یه ﴿وَلِي نَجَّةٌ وَاحِدَةٌ﴾ و منیش یه‌ک مه‌رم هه‌یه ﴿فَقَالَ أَهْلَيْهَا وَعَزَّنِي فِي الْخِطَابِ﴾ که‌چی ده‌لیت ئه‌و مه‌ر ش بده‌من (بیسپیره به‌من) و له‌کاتی قسه‌کردندا زاله به‌سه‌رمدا ﴿قَالَ لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَجِيكَ إِلَىٰ يَئِجَاجٍ﴾ (ئهم‌جا داوود علیه‌السلام به‌بئی ئه‌وی گوی له‌براکه‌ی تریان بگریت و به‌به‌له‌ئهم حو‌کمه‌ی دا) ووتی: سوئنده‌خوا به‌راستی سته‌می لیکردوی که‌داوات لینده‌کات تاقه مه‌ر که‌ت بخاته‌ناو مه‌ره‌کانی خو‌یه‌وه ﴿وَإِن كُنتُمْ رَاقِنَ الْخِلَاطِ لَنَبِيِّ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ﴾ و بیگو‌مان زؤ‌ر له‌شه‌ریک و هاو به‌شان سته‌م له‌یه‌کتری ده‌که‌ن ﴿إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقَلِيلٌ مَّا هُمْ﴾ بیجگه له‌وانه‌ی باوهریان هیناوه و کرده‌وه‌ی چاکیان کردووه، ئه‌وانه‌ش زؤ‌ر که‌من ﴿وَوَصَّ دَاوُدَ أَنَّمَا فَتَنَّاهُ﴾ داوود زانی که‌ئیمه ته‌نها تاقیمان کرده‌ته‌وه ﴿فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ وَخَرَّ رَاكِعًا وَأَنَابَ﴾ بؤیه داوای لیبوردنی کرد له‌په‌روه‌دگاری و که‌وت به‌روودا به‌سوژده برندنه‌وه و توبه‌ی کرد (له‌وه‌ی نه‌ده‌بوو به‌بئی گوی‌گرتن له‌که‌سی به‌رامه‌بر حو‌کم‌بدات و په‌له‌ش بکات له‌بریار داندا) ﴿فَغَفَّرْنَا لَهُ ذَلِكَ﴾ ئیمه‌ش له‌وه‌له‌ی ئه‌و خوش بووین ﴿وَإِن لَّهُ لَعْنَةٌ لِّلْفُكِيِّ وَحَسَنَ مَّعَابٍ﴾ به‌راستی ئه‌و (داوود) پله و پایه‌ی به‌رزو و نزیکه له‌ئیمه‌وه و دواپوژئیکی چاکیشی هه‌یه ﴿يَدَاوُدَ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ﴾ ئه‌ی داوود بیگو‌مان ئیمه تو‌مان کرد به‌جینشینی (پنغه‌مبه‌رانی پیش خوت) له‌زه‌ویدا ﴿فَأَحْكُم بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ﴾ که‌واوو توش له‌نیوان خه‌ل‌کدا به‌راستی فه‌رمانه‌وایی بکه ﴿وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَىٰ فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ شوین هه‌وا و ئاره‌زوو مه‌که‌وه باله‌رنگای خوالات نه‌دات ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُضِلُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ بیگو‌مان ئه‌وانه‌ی له‌رنگای خوا لاده‌دن و گو‌مرا ده‌بن ﴿لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا سَأَوْا قَوْمَ الْجِسَابِ﴾ سزای سه‌ختیان بؤ‌هه‌یه چونکه روژی لیپرسینه‌وه‌بان

له‌بیر کردبوو ﴿﴾

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَطْلًا ذَلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ
 كَفَرُوا فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ النَّارِ ﴿٤٧﴾ أَمْ نَجْعَلُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا
 الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ أَمْ نَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ
 ﴿٤٨﴾ كَتَبَ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبَارَكٌ لِيَدَّبَّرُوا آيَاتِهِ وَلِيَتَذَكَّرَ أُولُو
 الْأَلْبَابِ ﴿٤٩﴾ وَوَهَبْنَا لِداوُدَ سُلَيْمَانَ نِعْمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ ءَوَّابٌ
 ﴿٥٠﴾ إِذْ عَرَضَ عَلَيْهِ بِالْعِشِيِّ الصَّفِيَّتُ الْجِيَادُ ﴿٥١﴾ فَقَالَ إِنِّي أَحْبَبْتُ
 حُبَّ الْخَيْرِ عَن ذِكْرِ رَبِّي حَتَّى تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ ﴿٥٢﴾ رُدُّوْهَا عَلَيَّ
 فَطَفِقَ مَسْحًا بِالسُّوقِ وَالْأَعْنَاقِ ﴿٥٣﴾ وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمَانَ
 وَالْقَيْنَا عَلَى كُرْسِيِّهِ جَسَدًا ثُمَّ أَنَابَ ﴿٥٤﴾ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ
 لِي مُلْكًا لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِّنْ بَعْدِي إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ﴿٥٥﴾
 فَسَخَّرْنَا لَهُ الرِّيحَ تَجْرِي بِأَمْرِهِ رُخَاءً حَيْثُ أَصَابَ ﴿٥٦﴾ وَالشَّيْطَانَ
 كُلَّ بِنَاءٍ وَعَوَاصٍ ﴿٥٧﴾ وَءَاخِرِينَ مُقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ ﴿٥٨﴾ هَذَا
 عَطَاؤُنَا فَامْنُنْ أَوْ أَمْسِكْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٥٩﴾ وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُنْفَرًا وَحُسْنَ
 مَتَابٍ ﴿٦٠﴾ وَأَذْكُرْ عَبْدَنَا أَيُّوبَ إِذْ نَادَى رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الشَّيْطَانُ
 بِنُصْبٍ وَعَذَابٍ ﴿٦١﴾ ارْكُضْ بِرِجْلِكَ هَذَا مُغْتَسَلٌ بَارِدٌ وَشَرَابٌ ﴿٦٢﴾

وَوَهَبْنَا لَهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنَّا وَذَكَرَى لِأُولَى الْأَلْبَابِ
 ﴿٤٣﴾ وَخَذِبِيدِكَ ضِعْفًا فَأَضْرِبْ بِهِءَ وَلَا تَحْنُثْ إِنَّا وَجَدْنَاهُ صَابِرًا نِعْمَ
 الْعَبْدُ إِنَّهُ وَأَوَّابٌ ﴿٤٤﴾ وَادْكُرْ عَبْدَنَا إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ أُولَى
 الْأَيْدِي وَالْأَبْصِرِ ﴿٤٥﴾ إِنَّا أَخْلَصْنَاهُمْ بِخَالِصَةٍ ذَكَرَى الدَّارِ ﴿٤٦﴾
 وَإِنَّهُمْ عِنْدَنَا لَمِنَ الْمُصْطَفِينَ الْأَخْيَارِ ﴿٤٧﴾ وَادْكُرْ إسمَاعِيلَ
 وَالْيَسَعَ وَذَا الْكِفْلِ وَكُلٌّ مِنَ الْأَخْيَارِ ﴿٤٨﴾ هَذَا ذِكْرٌ وَإِنَّا لَمُتَّقِينَ
 لِحُسْنِ مَعَابٍ ﴿٤٩﴾ جَنَّاتٍ عَدْنٍ مَّفْتَحَةٌ لَهُمُ الْأَبْوَابُ ﴿٥٠﴾ مُتَّكِينَ
 فِيهَا يَدْعُونَ فِيهَا بِفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ وَشَرَابٍ ﴿٥١﴾ وَعِنْدَهُمْ قَاصِرَاتُ
 الطَّرْفِ أَثْرَابٌ ﴿٥٢﴾ هَذَا مَا تُوْعَدُونَ لِيَوْمِ الْحِسَابِ ﴿٥٣﴾ إِنَّ هَذَا
 لِرِزْقِنَا مَا لَهُ وَمِن نَّفَادٍ ﴿٥٤﴾ هَذَا وَإِنَّا لِلطَّالِعِينَ لَشَرٌّ مَعَابٍ
 ﴿٥٥﴾ جَهَنَّمَ يَصَلُّونَهَا فَيَسُّسُ الْمِهَادُ ﴿٥٦﴾ هَذَا فليدوقوه حميمٌ
 وَغَسَّاقٌ ﴿٥٧﴾ وَءَاخِرُ مِنْ شَكْلِهِ أَرْوَاحٌ ﴿٥٨﴾ هَذَا فَوْجٌ
 مُّقْتَحِمٌ مَعَكُمْ لَا مَرَجَّابَهُمْ إِنَّهُمْ صَالُوا النَّارِ ﴿٥٩﴾ قَالُوا
 بَلْ أَنْتُمْ لَا مَرَجَّابِكُمْ أَنْتُمْ قَدَّمْتُمْوه لَنَا فَيَسُّسُ الْقَرَارُ ﴿٦٠﴾
 قَالُوا رَبَّنَا مَنْ قَدَّمَ لَنَا هَذَا فَرِّدْهُ عَذَابًا ضِعْفًا فِي النَّارِ ﴿٦١﴾

﴿وَوَهَبْنَا لَهُ إِهْلَافًا وَمَثَلَهُمْ فِي الْيَوْمِ الَّذِي تَجْمَعُونَ﴾ و ه زن و مناله‌کانی و نه‌ونده‌ی تریشمان له‌گه‌لیان دا به (ئه‌یوب) به‌خشی
 ﴿رَحْمَةً مِنَّا وَذُكْرَىٰ لِأُولِي الْأَلْبَابِ﴾ به‌رحم و میهره‌بانی له‌لایهن خو‌مانه‌وه (بو‌ئه‌یوب) وه بو‌په‌ند و ناموژگاری بو
 خاوه‌ناتی زبیری و بیرو هوش ﴿وَإِذْ يَبِيدُكَ صُغْرًا تَاقَضْرِبُ بِهٖ وَلَا تَحْتُتُ﴾ (بییمان ووت) چه‌پکی شوول (داری زور
 باریک) به‌ده‌سته‌وه بگروه و پنی بده (له‌خیزانت یه‌ک جار) و سویتنده‌کته مه‌شکینه (که له‌خیزانت خوارد بوو
 سه‌د داری لی‌بده‌ی) ﴿إِنَّا وَجَدْنَاهُ صَابِرًا﴾ به‌راستی ئیمه‌ئو (ئه‌یوب) مان به‌خوگوری بینی ﴿يَعْمُرُ الْعِبَادَ إِنَّهٗ أَوْلَىٰ﴾
 چ‌بنده‌یه‌کی چاک بوو به‌راستی ئه‌و زور گو‌تیریه‌ل و روو له‌خوا بوو ﴿وَإِذْ ذُكِّرُوا بِالْآيَةِ وَاسْتَقْبَلُوا الْعُقُوبَ﴾
 وه باسی به‌نده‌کانی ئیمه‌بکه ئییراهیم و ئیسحاق و یه‌عقوب ﴿أُولَى الْأَيْدِي وَالْأَبْصَارِ﴾ که خاوه‌نی هیزو توانا
 و بینایی بوون ﴿إِنَّا أَخْلَصْتَهُمْ بِمَا خَلَصْتَهُ ذِكْرَى النَّارِ﴾ به‌راستی له‌بهر ئه‌وه‌ی هم‌میشه‌ روژی دوایمان له‌بیرد ابوو
 ئیمه (به‌بنده‌ی تابه‌تی خو‌مان) هه‌لمان بژاردن ﴿وَإِنهٗمُ عِنْدَنَا لَمِنَ الْمُضْطَلِّينَ الْأَخْيَارِ﴾ وه به‌راستی ئه‌وانه
 (هر سیانیان) لای ئیمه‌له‌بند هه‌لبژیرد راه‌چاکه‌کانن ﴿وَأَذْكُرُوا سَمْعِيلَ وَاللِّسْعَ وَذَا الْكِنْفِ﴾ وه باسی
 (بنده‌کانی ئیمه) ئیسماعیل و ئه‌لیه‌سه‌ع و ذو‌لکفیل بکه ﴿وَكُلٌّ مِنَ الْأَخْيَارِ﴾ که‌هه‌موویان له‌چاکه‌کارانن
 ﴿هَذَا ذِكْرٌ لِّمَنْ لَّمْ يَلْمِ الْيَمِينَ لِحُسْنِ مَقَابٍ﴾ ئه‌م (باسی پیغه‌مبه‌رانه) باس و ناوبانگی چاکبانه له‌دو‌نیادا و بیگومان
 پاریزکاران سه‌رته‌نجامیکی چاکیان هه‌یه ﴿جَنَّتْ عَدْنٌ مَّقْتَحَةً لِّهٖمُ الْأَوْبُ﴾ (که بریتی یه‌له) به‌هه‌شتانی
 جینگای مانه‌وه‌ی هه‌میشه‌یی، که‌ده‌ر گاکانی کراوته‌وه بو‌یان ﴿مَتَّكِبِينَ فِيهَا﴾ له‌ویندا (له‌سه‌ر کورسی
 رازاوه) پالیان داوه‌ته‌وه ﴿يَدْعُونَ فِيهَا بِغَدَاكِهِمْ كَبِيرًا وَشَرَابٍ﴾ تیندا داوای میوه‌هاتی زور و جو‌ره‌ها خواردنه‌وه
 ده‌که‌ن ﴿وَعِنْدَهُمْ قَصِيرَاتُ الْفُرِّفِ الْأَرْبَابِ﴾ و خو‌ریانی هاوته‌مه‌نیان لایه (خیزانیان) که‌چاویان برپوه‌ته
 میرده‌کانیان ﴿هَذَا مَا تَوْعَدُونَ لِمَنْ لَّمْ يَلْمِ السَّابِ﴾ ئه‌مه‌ئو (نازو و نیعمه‌تانه) یه‌که به‌لیتتان پی‌درا بوو بو‌روژی
 لپیر‌سینه‌وه (ی‌قیامت) ﴿إِنَّ هَذَا لَرِزْقًا مِّنَّا لَآءٍ مِّن تَقَاتٍ﴾ به‌راستی ئه‌مه‌رزق و روژی ئیمه‌یه‌هر گیز ته‌واو
 بوونی بو‌نیبه ﴿هَذَا وَإِنَّ لِلظَّالِمِينَ لَشَرَّ مَقَابٍ﴾ ئا ئه‌مه (باداشتی پاریزکارانه) و بیگومان سه‌رکه‌شانیش
 خرابترین باشه‌روزیان هه‌یه ﴿جَهَنَّمَ يَصَلُّونَهَا فَمِنْ أَلْمِهَاذُ﴾ دوزه‌خه‌که‌ده‌چنه‌ناویه‌وه، ئای چ‌جینگایه‌کی
 به‌دو خرابه ﴿هَذَا أَقْيَدُ وَهُوَ حَمِيمٌ وَسَقَاؤُ﴾ ئه‌مه و ئاوی له‌کول و کیم و زووخواو، ده‌با بیچه‌زن ﴿وَءَاخِرُ مَسْئَلِهِمْ شَوْحٌ﴾ وه چهن‌د جو‌ری تر سزایان هه‌یه له‌وشیوه ﴿هَذَا فَوْحٌ مُّقْتَحَمٌ مَّعَكُمْ﴾
 (به‌گومراکه‌ره‌کان ده‌وتری) ئه‌مه‌کو‌مه‌لیکه له‌گه‌ل ئیوه‌دا دینه‌دوزه‌خ ﴿لَا مَرْجَأَ لَهُمْ﴾ (گومراکه‌ره‌کانیش
 ده‌لین) به‌خیر نه‌یمن ﴿إِنهٗمُ صَالُوا النَّارِ﴾ بیگومان ئه‌وانه‌ده‌چنه‌ناو‌ناگری دوزه‌خ ﴿قَالُوا لَنْ نَمُوتَ أَبَدًا﴾
 ئه‌وان (به‌گومراکه‌ره‌کان) ده‌لین به‌لکو ئیوه‌به‌خیر نه‌یمن ﴿أَنْتُمْ قَدْ مُمُوتُمْ لَنَا﴾ ئیوه (له‌دو‌نیا گومراتان کردین)
 و ئه‌م سزاتان پیش هینا بو‌مان ﴿فِيئْسَ الْقَرَارُ﴾ ئای چ‌جینگاو‌منزلیکی خرابه ﴿قَالُوا رَبَّنَا مَنْ قَدَّمَ لَنَا هَذَا﴾
 ده‌لین: ئه‌ی په‌روه‌ردگارمان هه‌ر کس (هو‌ی) پیش هینانی ئه‌م سزایه‌بوو بو‌ئیمه ﴿فَرِزَّةٌ عَذَابًا ضَعُفًا فِي النَّارِ﴾
 ئه‌وه‌سزای ئه‌و که‌سه له‌دوزه‌خدا چهن‌د قات بکه‌روه‌ه ﴿

وَقَالُوا مَا لَنَا لَنْزِيلِ رَبِّكَ لَا نَجِدُ فِيهِ مِنْ الْأَنْشَارِ ﴿٦٣﴾ اتَّخَذْنَاهُمْ
 سِحْرِيًّا أَمْ زَاغَتْ عَنْهُمْ الْأَبْصَارُ ﴿٦٤﴾ إِنَّ ذَلِكَ لَحَقٌّ تَخَاصُمُ أَهْلِ
 النَّارِ ﴿٦٥﴾ قُلْ إِنَّمَا أَنَا مُنذِرٌ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿٦٥﴾
 رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَزِيزُ الْغَفُورُ ﴿٦٦﴾ قُلْ هُوَ نَبْوٌ
 عَظِيمٌ ﴿٦٧﴾ أَنْتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ ﴿٦٨﴾ مَا كَانَ لِي مِنْ عِلْمٍ بِالْمَلَإِ الْأَعْلَى
 إِذْ يَخْتَصِمُونَ ﴿٦٩﴾ إِنْ يُوحَىٰ إِلَيَّ إِلَّا أَنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٧٠﴾ إِذْ قَالَ
 رَبُّكَ لِلْمَلَأِكَةِ إِنِّي خَلَقْتُ بَشَرًا مِنْ طِينٍ ﴿٧١﴾ فَاذْ سَوَّيْتَهُ وَنَفَخْتُ
 فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ ﴿٧٢﴾ فَسَجَدَ الْمَلَأِكَةُ كُلُّهُمْ
 أَجْمَعُونَ ﴿٧٣﴾ إِلَّا إِبْلِيسَ اسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿٧٤﴾ قَالَ
 يَا بَلِيسَ مَا مَنَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِإِيْدِي اسْتَكْبَرْتَ أَمْ كُنْتَ
 مِنَ الْعَالِينَ ﴿٧٥﴾ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِمَّنْ خَلَقْتَنِي مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ
 ﴿٧٦﴾ قَالَ فَأخْرِجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ ﴿٧٧﴾ وَإِنَّ عَلَيْكَ لَعْنَتِي إِلَى يَوْمِ الدِّينِ
 ﴿٧٨﴾ قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿٧٩﴾ قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ
 الْمُنْظَرِينَ ﴿٨٠﴾ إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ﴿٨١﴾ قَالَ فِعِزَّتِكَ
 لَا أُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٨٢﴾ إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ ﴿٨٣﴾

﴿وَقَالُوا مَا لَنَا لَنْزِيلِهِ آيَاتٌ﴾ وه (گومر اکره کان) ده لئین شه وه چیمانہ بوج پیاوانتیک نابینن ﴿كَانُوا يَنْكُرُونَ﴾
 الْأَشْرَارَ ﴿كَمْ تَيْمَمَةٌ لَهُ خِرَابِهِرْ كَارَانَمَان دَه ژماردن ﴿أَتَعَذَّبْنَاهُمْ لَيْسَ بِتَائِبٍ﴾ ئایا شه وانن كه گالته مان بی
 ده كردن؟ ﴿أَمْ زَاغَتْ عَنْهُمْ الْبَصَرُ﴾ یا (لیرن به لآم) چاوه کان لیان كه لا بووه (و نیان بینن) ﴿إِنَّا
 ذَٰلِكَ لَحَقُّ تَقَٰصُصِ أَهْلِ النَّارِ﴾ بیگومان شه وه (كه باسكرا) ئازاوه وشه ره قسه ی دوزه خیانه، وراسته (ودبته دی)
 ﴿قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ﴾ (ئهی موحه ممه ده ﴿بَلَىٰ﴾ من ته نها ترسینه ریکم ﴿وَمَا مِنْ إِلَٰهٍ إِلَّا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ﴾
 و هیچ په رستراویکی راست نیبه بیجگه له خوای ته نه ای به ده سه لات ﴿رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾
 وَمَا بَيْنَهُمَا ﴿په روه ردگاری ئاسمانه کان و زهوی و شهوی له نیوانیاندا به ﴿الْعَزِيزُ الْقُدُّوسُ﴾ زالی بالادهستی
 لیورده به ﴿قُلْ هُوَ تَوَّابٌ عَظِيمٌ﴾ (ئهی موحه ممه ده ﴿بَلَىٰ﴾ شه وه هه والیکی زور گه وره به ﴿وَلَا
 تُدْرِكُهُ الْبَصَرُ﴾ كه ئیوه گوی ی بی نادهن ﴿مَا كَانَ لِي مِنْ عِلْمٍ بِالْمَلَآئِكَةِ إِلَّا عِلْمٌ﴾ (بلی شه گه ره حیم بونه هاتایه)
 من هیچ ئاگام له کومه لی هره بلند (فریشته کان) نه بووه ﴿إِذِ يَخْتَصِمُونَ﴾ کاتی دمهه قالیان ده کرد
 (ده ربارهی ئادمه) ﴿إِن يَبْحَثُ الْإِنْسَانُ﴾ نیگا بو من ناکریت ﴿إِلَّا أَنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ﴾ جگه له وه نه بیت كه من
 ته نها ترسینه ریکی روونكه ره وه ﴿إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَآئِكَةِ﴾ شه کاته ی (دمهه قالی یان بو) په روه ردگارت
 به فریشته کانی فرموو ﴿إِنِّي خَلَقْتُ بَشَرًا مِنْ طِينٍ﴾ به راستی من مروقیك له قور دروست ده كه م ﴿وَإِذْ
 فَآذَا سَوْتُهُ، وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي﴾ شه مجا کاتی شیوه كه بم ریک خست و فوم پیدا کرد و گیانم کرد به به ریداله
 گیانیک كه خوم دروستم کردوه ﴿فَقَعُوا لَهُ رَسَدًا﴾ شه وساهه مو به سوژده بردن بوی بکه ون به پرودا ﴿وَلَا
 تَسْجُدْ لِلْمَلَآئِكَةِ كُلُّهُمْ جَمْعٌ﴾ جافریشته کان ههر هه موویان سوژده یان برد ﴿إِلَّا لِلَّهِ اسْتَكْبَرَ﴾
 بیجگه له شهیتان كه خوی به گه وره دانا ﴿وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ﴾ و له بی باوه ران بوو ﴿قَالَ يَا لَيْسَ
 (خوا) فرموی شه ئهی ئیبلیس ﴿مَا مَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِإِيدِي﴾ چی شتیک ریگری کردی (له وهی) كه
 سوژده به بیت بو كه سی كه به هه ردو و دهستی خوم دروستم کردوه ﴿اسْتَكْبَرْتَ أَهْكَتَ مِنَ الْعَالِينَ﴾ ئایا خوت
 به گه وره زانی، یاخو له به رزو بلند کانی ﴿قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ﴾ (شهیتان) ووتی من له (ئادمه) چاکترم
 ﴿خَلَقْتَنِي مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ﴾ چونكه منت له ئاگر دروست کردوه، به لآم شهوت له قوردره ستر دووه ﴿وَلَا
 تَقْرَأُ فَاخْرَجَ مِنْهَا فَاثَانَكَ رَجِيمٌ﴾ (خوا) فرموی كه واته له وه (به شه شته) ده رچو و پرو، چونكه بیگومان تو
 ده رگراوی له ره حمه تی من ﴿وَإِن عَلَيكَ لَعْنَةُ رَبِّي إِلَى يَوْمِ الدِّينِ﴾ وه به راستی نه فرینی منت له سه ربی تا روزی
 (پادا شد و توله) ﴿قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ﴾ (شهیتان) ووتی شهی په روه ردگارم دهی مؤله تم
 بده (نه مرم) تا روزی (مردوان) زیندو ده کرینه وه ﴿قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ﴾ (خوا) فرموی:
 دهی به راستی توله مؤله ت دروانی ﴿إِنِّي يَوْمَ أَلْقَيْتُ الْمَغْلُوبَ﴾ تاروژی کاتی دیاری کراو ﴿قَالَ فَبِعِزَّتِكَ
 لَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ (شهیتان) ووتی شه مجا سویند به عیزه ت ههر هه موویان گومرا
 ده كه م ﴿إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمْ الْمُحَاصِنِينَ﴾ شه وانن یان نه بی كه به ندهی باك و هه لباردهی تون ﴿وَلَا يَسْتَكْبِرُونَ﴾

قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقُّ أَقُولُ ﴿٨٤﴾ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمِمَّن تَبِعَكَ مِنْهُمْ
 أَجْمَعِينَ ﴿٨٥﴾ قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ
 ﴿٨٦﴾ إِنَّ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٨٧﴾ وَلَتَعْلَمَنَّ نَبَأَهُ بَعْدَ حِينٍ ﴿٨٨﴾

سورة الزمزم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿١﴾ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ
 الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ﴿٢﴾ أَلَا
 لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ
 مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ
 بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ
 كَذِبٌ كَفَّارٌ ﴿٣﴾ لَوْ أَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا لَأَصْطَفَىٰ
 مِمَّا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ سُبْحَانَهُ ۗ هُوَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ
 ﴿٤﴾ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ يُكَوِّرُ اللَّيْلَ عَلَى
 النَّهَارِ وَيُكَوِّرُ النَّهَارَ عَلَى اللَّيْلِ ۗ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ۗ
 كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى ۗ أَلَا هُوَ الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ ﴿٥﴾

﴿قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقُّ أَقْوَلٌ﴾ (خوآ) فهر مووی: من حه قم ههر حه قیش ده لیم ﴿لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمِمَّن تَبَعَكَ مِنْهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ به راستی دوزخ پر ده کهم له تو و نه وانهی (له ناده مییان) شوینت ده کهون به تیکرا ﴿قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ﴾ (ئی مو حه ممد ﴿وَلِيٌّ﴾ بلی من هیچ کری و پاداشتیک له سهر گه یاندنی ئەم نایینه له ئیوه داوانا کهم ﴿وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكْفِرِينَ﴾ و من له و که سانه ش نیم که درو هه لبه ستم و زور له خویم بکهم ﴿إِنَّ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ﴾ ئەم (قورئانه) ته نها په ند و ناموز گاریه به یو همو و جیهانیان ﴿وَلَتَعْلَمُنَّ نَبَأَهُ بَعْدَ حِينٍ﴾ به راستی پاش ماوهیه که له هه والی ئەو (قورئانه) ده زانن ﴿

سوره قی ﴿البُرُجِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوای به خشندهی میهره بان

﴿تَنْزِيلُ الْكِتَابِ﴾ ئەم قورئانه هینراوه ته خوآروه ﴿مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾ له لایه ن خوای بالآدهستی کار به جی وه ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ﴾ بیگومان ئیمه به حهق و راستی قورئانمان بو تو هیناوه ته خوآروه ﴿فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ﴾ که واته خوا بهیسته و به ته نها ههر بو ئەو ملکه چ به ﴿أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ﴾ بیدار به نایینی (گهر دن که چی) پاک و خاوین ههر بو خوایه ﴿وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ﴾ وه که سانی جگه له و (خوآ) چه ند به رستر او یکیان بو خوایان داناوه ﴿مَا تَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى﴾ (ده لین) ته نها له بهر ئەوه ده یان په رستین نزیکمان بکه نه وه له خوا ﴿إِنَّ اللَّهَ يَخْتَصُمُ بَيْنَهُمْ﴾ بیگومان خوا بریار ده دات له نئوایاندا ﴿فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾ له و شتانه دا که ئەوان تیا یا جیاواز بوون ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَذِبٌ كَفَّارٌ﴾ به راستی خوا رینموونی که سنی ناکات که دروزنی زور بی باوره ﴿لَوْ أَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا﴾ ئە گهر خوا بیوویستایه مندالیک بو خوای بریار بدات ﴿لَأَصْطَفَىٰ مِمَّا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ ئەوه له ناو دروست کراوه کانیدا کامهی بوویستایه هه لی ده برآرد ﴿سُبْحٰنَهُ هُوَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ﴾ پاک و بیگهر ده ههر ئەوه خوای ته نه ای زال و به ده سه لات ﴿خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ﴾ (خوآ) ئاسمانه کان و زوی به ههق دروست کردووه ﴿يُكْوِّرُ اللَّيْلَ عَلَى النَّهَارِ﴾ شه و ده هینتی به سهر روردا ﴿وَيُكْوِّرُ النَّهَارَ عَلَى اللَّيْلِ﴾ و رور ده هینتی به سهر شه ودا ﴿وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ﴾ و خوړ و مانگی رام هیناوه ﴿كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ ههریه که یان (له خولگه ی خویدا) تائه و ماوهیه ی بوی دیاری کراوه ده گهریت و ده سوریتته وه ﴿أَلَا هُوَ الْعَزِيزُ الْعَفْوُ﴾ بیدار به ههر ئەو (خوآ) زالی لی بوردهیه ﴿

خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَأَنْزَلَ لَكُمْ
 مِنْ الْأَنْعَامِ ثَمَانِينَ أَزْوَاجًا يَخْلُقُكُمْ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ
 خَلْقًا مِّنْ بَعْدِ خَلْقٍ فِي ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ
 الْمُلْكُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَأَنَّى تُصْرَفُونَ ﴿٦٦﴾ إِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ
 اللَّهَ غَنِيٌّ عَنْكُمْ وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ وَإِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ
 لَكُمْ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ
 فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ إِنَّهُ وَعَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٦٧﴾
 * وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُ مُنِيبًا إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا حَوَّلَهُ وَنِعْمَةً
 مِّنْهُ نَسِيَ مَا كَانَ يَدْعُو إِلَيْهِ مِنْ قَبْلُ وَجَعَلَ لِلَّهِ أَنْدَادًا لِّیُضِلَّ
 عَنْ سَبِيلِهِ قُلْ تَمَتَّعْ بِكُفْرِكَ قَلِيلًا إِنَّكَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ
 ﴿٦٨﴾ أَمَّنْ هُوَ قَوْلُ إِيَّانَاءِ آلِ بَنِي إِسْرَائِيلَ إِذْ قَامُوا فَقَالُوا يَا
 مَحْسَبَةُ مَا شَهِدْنَا لَوْلَا إِذْ سَأَلْتَهُمْ لَاقُوا رَبَّهُمْ خَشَافَةً
 وَيَرْجُوا رَحْمَةَ رَبِّهِمْ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ
 لَا يَعْلَمُونَ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٦٩﴾ قُلْ يَعْبَادِ الَّذِينَ
 ءَامَنُوا اتَّقُوا رَبَّكُمْ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ
 وَأَرْضُ اللَّهِ وَسِعَةٌ إِنَّمَا يُوَفَّى الصَّابِرُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٧٠﴾

﴿خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ﴾ (خوا) ئیوهی له تا که که سینک (ئادهم) دروست کردوه ﴿ثُمَّ جَعَلْنَا مِنْهَا رِجَالًا وَنِسَاءً﴾
 باشان لهو (کهسه) هاوسره کهی (حهووی) بهدی هیناوه ﴿وَأَنْزَلْنَا لَكُمْ مِنْ الْأَنْعَامِ ثَمَنًا بَرًّا وَنِسَاءً﴾ وه بو
 ئیوه ههشت جووتی (نیر و می) له نازله به دی هیناوه ﴿يَخْلُقُكُمْ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ﴾ ئیوه دروست
 ده کات له ناو سکی دایکتاندا ﴿حَلَقًا مِّنْ بَعْدِ خَلْقِكُمْ﴾ به بهدی هینانی یه که له دوای یه که ﴿فِي ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ﴾
 له ناو سئی تاریکی (ناو سک، مندالان، په ردهی کور په له) دا ﴿ذَلِكُمْ اللَّهُ رُبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ﴾ ئا هوه
 په روه ردگاری ئیوه به که دهسه لات و پاشایی ههر مولکی هوه ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ فَإِنِ نَّصَرْتُمْ﴾ هیچ
 په رستراویکی راست جگه له زاتی هوه نیسه، که واته ئیوه چون له نایینی راست لاده درین ﴿وَإِن تَكْفُرُوا﴾
 نه گهر ئیوه بی باوه برین ﴿فَإِنَّ اللَّهَ عَنِّي وَعَنْكُمْ﴾ هوه بیگومان خوا بی نیازه له ئیوه
 ﴿وَلَا يَرْضَى لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ﴾ و رازی نیسه به بی باوه بری بو بنده کانی ﴿وَأَن تَشْكُرُوا وَرِضْوَانَهُ لَكُمُ﴾ وه نه گهر
 سوپاسی خوا بکه (و گهر دن که چ بن) به وه لیتان رازی ده بیت ﴿وَلَا تَتَزَوَّجُوا زَوْجًا وَرَزَاؤًا﴾ هیچ
 گونا هباریک گونا هی که سیک تر هه لئا گریست ﴿ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ﴾ پاشان گه رانه وه تان
 ههر بو لای په روه ردگارتانه ﴿فَبِئْسَ كُفْرًا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ هه وساهه وه التان ده داتی به وهی که ده تان
 کرد ﴿إِنَّهُ عَلَيْهِمْ بَدِئُ الصُّدُورِ﴾ به راستی خوا ئا گاداره به نهیسی دلان ﴿وَإِذْ آمَسْنَا السَّمْنَٰ صُورًا﴾
 وه کاتی ئاده می زینتکی لی بکه وی ﴿دَعَارِيهٖ مُنِيْبًا إِلَيْهٖ﴾ ده گه ریته وه بو لای په روه ردگاری
 وهاواری لی ده کات ﴿ثُمَّ إِذَا حَوَّلَهُ نِعْمَةً مِّنْهُ﴾ پاشان نه گهر له لایین خو به وه به هره و نیعمه تیکی دایه
 ﴿لِيَبْلُوَ مَا كَانَ يَدْعُو إِلَيْهِ مِنْ قَبْلُ﴾ هوهی له بیر ده چیت که له پیشترا هاواری له په روه ردگاری ده کرد
 ﴿وَجَعَلَ لِلَّهِ أَنْدَادًا﴾ وهاو تایی بو خوا دادنهی ﴿يُخْلِصَلْ عَنْ سَيْبِهٖ﴾ بو هوهی (خه لک) له ریگای هوه
 گومراکات ﴿فَلَمْ تَمَعَّ بِكُفْرِكَ قَلِيلًا﴾ (هه می موحه ممه د ﷺ به هره شه وه) بلئی : به بی باوه ریگه که مینک
 له زت و هر گره له زیان ﴿إِنَّكَ مِنَ الْأَخْصِيَاءِ﴾ چونکه به راستی تو له هاوه لانی ئا گری دوزه خی ﴿وَإِنَّمَا هُوَ قَوْلٌ﴾
 ﴿وَقَائِمًا﴾ له کاته کانی شه ودا به سوژده بردن و راهستان (له شه و نویتژدا) ﴿يَحْذَرُ الْأَخْزَرَ وَيَتَّوَمُّ رِيَةً﴾
 که له (سزای) دوا روزه دترسیت و به هیوای به زه بی په روه ردگاریه تی ﴿فَلَمْ يَهَلْ يَسْتَوِ الَّذِينَ يَعْلَمُونَ﴾
 (هه می موحه ممه د ﷺ) بلئی ئایا هه وانهی ده زانن به کسانن ﴿وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾ له گه له هه وانهی که
 نازانن ﴿إِنَّمَا يَذْكُرُوا لَوْلَا الْأَلْبَابُ﴾ به راستی ته نها خاوه نانی زیری ئاموز گاری و هره گرن ﴿فَلْيَعْبَادِ﴾
 ﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ (هه می موحه ممه د ﷺ) بلئی به وه بنده نام که باوه ریان هیناوه ﴿أَتَشْرِكُ﴾ له (سزای)
 په روه ردگارتان خو بباریزن ﴿لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ﴾ که سانی له م دنیا به دا چا که بیان
 کردوه، پاداشتی چاکیان بو هه به ﴿وَأَرْضُ اللَّهِ وَسِعَةٌ﴾ وه زه وی خوا فراوانه ﴿إِنَّمَا يُوفِي الصَّابِرِينَ أَجْرَهُمْ﴾
 بغير حساب ﴿به راستی ته نها ئارامگران به بی حساب و ژماردن پاداشتیان دهر ریته وه﴾

قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ﴿١١﴾ وَأُمِرْتُ لِأَنْ أَكُونَ
 أَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٢﴾ قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ
 ﴿١٣﴾ قُلِ اللَّهُ أَعْبُدْ مُخْلِصًا لَهُ دِينِي ﴿١٤﴾ فَأَعْبُدْ وَأَمَّا شَيْئُكُمْ مِنْ دُونِهِ
 قُلْ إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
 أَلَا ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ ﴿١٥﴾ لَهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِنَ النَّارِ
 وَمِنْ تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ ذَلِكَ يُخَوِّفُ اللَّهَ بِهِ عِبَادَهُ وَيَعْبَادُونَ فَاتَّقُونِ ﴿١٦﴾
 وَالَّذِينَ أَجْتَنَبُوا الضَّلْعَاتِ أَنْ يَعْبُدُواَهَا وَأَنَابُوا إِلَى اللَّهِ لَهُمُ الْبُشْرَى
 فَبَشِّرْ عِبَادِ ﴿١٧﴾ الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ
 وَأُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ وَأُولَئِكَ هُمْ أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿١٨﴾
 أَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ الْعَذَابِ أَفَأَنْتَ تُنقِذُ مَنْ فِي النَّارِ ﴿١٩﴾
 لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ غُرُوفٌ مِّنْ فَوْقِهَا غُرُوفٌ مَّبْنِيَّةٌ تَجْرِي
 مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَعَدَّ اللَّهُ لَا يُخْلِفُ اللَّهُ الْمِيعَادَ ﴿٢٠﴾ أَلَمْ تَرَ
 أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَلَكَهُ يَنْبِيعَ فِي الْأَرْضِ ثُمَّ
 يُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا مُّخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ ثُمَّ يَهِيغُ فَتَرْتَهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ
 يَجْعَلُهُ حُطَلًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرًا لِأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿٢١﴾

﴿قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ﴾ (ئهی موحهمه دﻋﻮﺓ) ﴿بَلِّغْ بِهَا بَرَاسِطِي مِنْ فَرَامِنِمْ بِيْ دِرَاوَهٗ﴾ ﴿أَنَّ أَعْبَدَ اللّٰهَ تَخْلِصَالَهُ الدِّينَ﴾
 که خوا بهرستم به دلسوزی بوی ملکه چ بم ﴿وَأُمِرْتُ لِأَنَّ أَكُونَ أَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ﴾ و ه فرامنم پی دراوه
 که یه کهم که سی موسلمانان (ی نوممه تم) بم ﴿قُلْ إِنِّي أَخَافُ﴾ (ئهی موحهمه دﻋﻮﺓ) ﴿بَلِّغْ بِهَا بَرَاسِطِي﴾
 من ده ترسم ﴿إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي﴾ نه گهر سهر پیچی بهر وهر دگارم بکهم ﴿عَذَابِ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾ له سزای رورزیکی
 گه وره (قیامت) ﴿قُلْ اللّٰهُ أَعْبَدُ مُخْلِصَالَهُ دِينِي﴾ ﴿بَلِّغْ مِنْ هَرِّ خَوَادِهٖ بَرَسْتِمِ بَهٗ پَاكِي وَ تَهْنِيَا هَرِّ بُوِّ﴾
 نه و ملکه چم ﴿فَاعْبُدْهُ وَ مَا شِئْتُمْ مِنْ دُونِهِ﴾ (به بی باوهران بلئی) ئیوهش جگه له خوا چیتان وویست
 بی بهرستن ﴿قُلْ إِنَّا الْخَالِقِينَ الدِّينَ﴾ بلئی بیگومان زهر مهندان که سانینکن ﴿خَيْرٌ وَأَنْفُسُهُمْ وَأَهْلِيهِمْ﴾
 که خویمان و کهس و کاریان له ده دست داوه ﴿يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ له رورزی قیامتدا ﴿أَلَا ذَٰلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمَمِينُ﴾
 بیدار بن، ههر نه وهر زهر مهندی ئاشکراو دیار ﴿لَهُمْ مِنْ قَوْفِهِمْ ظُلَلٌ مِنَ النَّارِ﴾ بؤ نه وان هه یه له لای
 سه ریانه وه چند ته به قی (وهك هه وری رهش) له ئاگر ﴿وَمِنْ تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ﴾ و له ژیریشیانه وه چند ته به قی
 هه یه ﴿ذَٰلِكَ خَوْفٌ لِّلّٰهِ بِهِ عِبَادُهُ﴾ نه و (سزایه) خوا بهنده کانی خوئی پی ده ترستی ﴿يَعْبَادُ فَاتَّقُونَ﴾
 ئهی بهنده کانم خوتان بیارینن (له سزای من) ﴿وَالَّذِينَ أَحْتَبَبُوا الظُّلُمَاتِ أَنْ يَعْبُدُوهَا﴾ وه که سانئ که
 له بهرستی بت (وهه موو بهر ستر اوئیکی تر) خویمان پاراستوه ﴿وَأَتَابُوا إِلَى اللّٰهِ﴾ وه گه راونه ته وه بؤ لای
 خوا ﴿لَهُمُ اللّٰهُ شُرَٰئِقُ فَبَشِّرْ عِبَادَ﴾ مژده ی گه وره ته نیا بؤ نه وان هه یه، که واته مژده بده به بهنده کانم ﴿وَالَّذِينَ﴾
 یستعمون القول ﴿نه وان هه ی گوی ده گرن بؤ قسه و گو فتار ﴿فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ﴾ نه مجا شوین چاکترینی
 نه و (قسانه) ده که ون ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللّٰهُ﴾ نه وان هه که سانینکن خودا ریتنمونی کردون ﴿وَأُولَٰئِكَ﴾
 هم أولوا الألباب ﴿ههر نه وان هه ن خاوه نانی ژیری و هوش ﴿أَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ الْعَذَابِ﴾ جا ئایا
 که سینک به لئینی سزای به سهر دا چه سپاییت (بوی بریار دراییت) ﴿أَفَأَنْتَ تُتَّقِدُنَ فِي النَّارِ﴾ ده ی ئایا
 تو (ده توانی) که سی رزگار بکه ییت که له ناو ئاگری دوزه خدایه؟ ﴿لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّخَذُوا زُجُجًا﴾ به لام
 که سانئ که له بهر وهر دگاریان تر ساون و خویمان (له سزای) پاراستوه ﴿لَهُمْ عُرْفٌ مِّنْ قَوْفِهَا عَرَفَ مَبْنِيَّةً﴾
 (له به هشتدا) بؤ نه وان هه کوشک و ته لاری چند نهوم هه یه ﴿جَعَرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ روبروی ناو
 به ژیریندا دهر وات ﴿وَعَدَّ اللّٰهُ لِالْجَنَفِ اللّٰهُ الْعِيَادَ﴾ (نه مه) به لئینی خوا به و خواش به لئینی خوئی ده باته
 سهر ﴿الَّذِينَ تَرَى اللّٰهَ﴾ ئایا نه تبینی که خوا ﴿أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ له ئاسمانه وه بارانی ده بارینئ (بؤ سهر
 زهوی) ﴿فَسَلَكَهُ رَبِّيَ فِي الْأَرْضِ﴾ نه مجا نه و بارانه ده بات به ناو زه ویدا کانیاهه کانی لی ده ردینئ ﴿تُرُّهُ﴾
 یحج به رزحاً فتنفلاً ألوانه ﴿له پاشان کشتو کال و گز و گیا و گولی پی ده روینئ که رهنگه کانیان جیا وازه
 ﴿ثُمَّ يَهْبِجُ فَتَرَكُهُ مُصْفَرًا﴾ پاشان ده بیینی ووشک ده بی و زرد هه لده گهری ﴿ثُمَّ يَجْعَلُهُ حُطَمًا﴾ دواتر
 ده یکات به پووشی ورد و خاش ﴿إِن فِي ذَٰلِكَ لَذِكْرٌ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ﴾ بهر راستی له مه دا (که باسکرا)
 ئامور گاری و بهند هه یه بؤ نه وان هه ی خاوه ن ژیرین ﴿

أَمَّنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ وَاللَّسْلَمَ فَهُوَ عَلَى نُورٍ مِّن رَّبِّهِ فَوَيْلٌ
 لِلْقَلْبِیَّةِ قُلُوبُهُمْ مِّنْ ذِكْرِ اللَّهِ أَوْلَیَّكَ فِی ضَلَالٍ مُّبِیْنٍ ﴿٢٢﴾
 اللَّهُ نَزَّلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُّتَشَدِّهَا مَثَانِی تَقَشَعُ مِنْهُ
 جُلُودُ الَّذِينَ یَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلِیْنُ جُلُودَهُمْ وَقُلُوبُهُمْ
 إِلَى ذِكْرِ اللَّهِ ذَٰلِكَ هُدَى اللَّهِ یَهْدِی بِهِ مَن یَشَاءُ وَمَن
 یُضَلِّ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِن هَادٍ ﴿٢٣﴾ أَمَّنْ یَتَّقِ بِوَجْهِهِ سُوْءَ
 الْعَذَابِ یَوْمَ الْقِیَمَةِ وَقِیلَ لِلظَّالِمِیْنَ ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ
 ﴿٢٤﴾ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَآتَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَیْثُ
 لَا یَشْعُرُونَ ﴿٢٥﴾ فَأَذَاقَهُمُ اللَّهُ الْخِزْیَ فِی الْحَیْوةِ الدُّنْیَا وَالْعَذَابِ
 الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا یَعْمَلُونَ ﴿٢٦﴾ وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِی
 هَٰذَا الْقُرْءَانِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ لَّعَلَّهُمْ یَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٧﴾ قُرْءَانَا عَرَبِیًّا
 غَیْرِ ذِی عِوَجٍ لَّعَلَّهُمْ یَتَّقُونَ ﴿٢٨﴾ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَّجُلًا فِیهِ
 شُرَكَاءُ مُتَشَکِسُونَ وَرَجُلًا سَلَمًا لِّرَجُلٍ هَلْ یَسْتَوِیَانِ مَثَلًا
 الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا یَعْمَلُونَ ﴿٢٩﴾ إِنَّكَ مِیَّتٌ وَإِنَّهُمْ
 مِیِّتُونَ ﴿٣٠﴾ ثُمَّ إِنَّكُمْ یَوْمَ الْقِیَمَةِ عِنْدَ رَبِّكُمْ تَخْتَصِمُونَ ﴿٣١﴾

﴿أَفَمَنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ وَاللَّسَانَ﴾ دهی ئایا که سنی خوا سینهی گوشاد کردوه بو ئیسلام ﴿فَهُوَ عَلَىٰ نُورٍ مِّن رَّبِّهِ﴾ و ئه وه له سهر ریبازی رووناکسی په روه رد گاریه تی (وه که سیکه دلی رهق بوو بیست له ئاست ئیسلام) ﴿قَوْلٌ لِّلْقَاسِيَةِ فُلُوهُم مِّن ذِكْرِ اللَّهِ﴾ جا سزا و له ناوچوون بو ئه وانهی دلیان رهقه له ئاست (قورئان و) یادی خوادا ﴿أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ ئائه وانه له گو مراییه کی ئاشکرادان ﴿اللَّهُ نَزَّلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ﴾ خوا جوانترین فره مایشتی نار دوته خواره وه ﴿كِتَابًا مُّتَشَبِهًا مَّثَانِي﴾ قورئانیکه (که ئایه ته کانی) له یه کچووی دوو بات کرا وهن ﴿تَنْشَعْرُ مِنْهُ جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ﴾ ئه وه که سانهی له په روه رد گاریان ده تر سن پیستیان ته زووی پیادی (به بیستنی قورئان) ﴿ثُمَّ تَلِيَهُ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ﴾ پاشان پیستیان و دلیان نهرم ده بی به یادی (قورئانی) خودا ﴿ذَٰلِكَ هُدَىٰ اللَّهِ﴾ ئه وه (قورئانه) رینمونی خواهه ﴿يَهْدِي بِهِ مَن يَشَاءُ﴾ به وه (قورئانه) رینمونی ههر که سنی ده کات که بیهوی ﴿وَمَن يُضِلِلِ اللَّهُ﴾ ههر که سیش خوا گو مرای بکات ﴿فَمَا لَهُ مِن حَادٍ﴾ ئه وه رینمونی که ریک بو ئه و نییه ﴿أَفَمَنْ يَتَّبِعِ يُوْجِهَهُ سُوءَ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ دهی ئایا که سیک به دم و چاوی خوی بیاریزیت له سزای سهختی رژی دوا بی (وه که سیک وایه که له به هشت دابیت) ﴿وَقِيلَ لِلظَّالِمِينَ﴾ به سته مکاران ده گو تری ﴿دُؤُومًا مَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ﴾ بچه ژن سزای ئه وه (کرده وانهی) له دنیا ده تان کرد ﴿كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ﴾ ئه وانهی پیش ئه مان (پیش قوره شیشه کان) بوون باوهریان نه هینا به پیغه مبه ره کانیان ﴿فَأَنذَرْتَهُمُ الْعَذَابَ﴾ به وه هویه وه سزا (ی خوا) یان بو هات ﴿مِن حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ﴾ له لایه که وه که ههستیان بی نه کرد ﴿فَأَنذَرْتَهُمُ اللَّهُ﴾ ئه مجا خوا پی چه شتن ﴿الْحَزَنَىٰ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا﴾ ریسوایی له ژبانی دنیا دا ﴿وَالْعَذَابِ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ﴾ وه بیگومان سزای رژی دوا بی گه وره تر ﴿لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾ ئه گهر ئه وانه بزانتن ﴿وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ﴾ سویتند به خوا به راستی له م قورئانه دا هینا ومانه ته وه بو خه لکی ﴿مِن كُلِّ مَثَلٍ﴾ هه موو جو ره نمونه یه که ﴿لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾ تا په بندو ئاموز گاری وهر گرن ﴿فَرَعًا نَّاعَبِينَآ عَبْرِي عِوَجٍ﴾ (ئه وه قورئانه) قورئانیکه عه ره بی یه هیچ خواری و لاری به کی تیا نییه ﴿لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ﴾ بو ئه وهی (له سزا) خو بیاریزن و بینه له خواترس ﴿صَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَّجُلًا﴾ خوا نمونه ی هینا وانه وه به پیاویکی (به نده) ﴿فِيهِ شُرَكَاءٌ مُّتَشَابِهُونَ﴾ هی چند که سیکه ئازاوه یانه له سهر ئه وه (به نده) ﴿وَرَجُلًا سَلَمًا رَّجُلٍ﴾ وه پیاویکیش که ته نیا به نده ی پیاویکه ﴿هَلْ يَسْتَوِيَان مَثَلًا﴾ ئایا ئه م دوو که سه وه که یه کن ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ هه موو سو پاس ته نها بو خواهه به لام زور به یان نازانتن ﴿إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ مَيِّتُونَ﴾ (ئه ی موحه مه د ﴿بَلَّغْ﴾) به راستی تو ده مری و ئه وانیش ده مرن ﴿ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ له پاشان بیگومان ئیوه له رژی دوا بییدا ﴿عِنْدَ رَبِّكَ تَحْتَصِمُونَ﴾ لای په روه رد گارتان داوا چی ده بن دژی یه کتری ﴿

* فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللَّهِ وَكَذَبَ بِالصِّدْقِ
 إِذْ جَاءَهُ هُوَ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ ﴿٣٢﴾ وَالَّذِي
 جَاءَ بِالصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِهِ أُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿٣٣﴾
 لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٤﴾
 لِيُكَفِّرَ اللَّهُ عَنْهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي عَمِلُوا وَيَجْزِيَهُمْ أَجْرَهُمْ
 بِأَحْسَنِ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٣٥﴾ أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ
 عَبْدَهُ وَيُخَوِّفُونَكَ بِالَّذِينَ مِنْ دُونِهِ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ
 فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٣٦﴾ وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُضِلٍّ
 أَلَيْسَ اللَّهُ بِعَزِيزٍ ذِي انْتِقَامٍ ﴿٣٧﴾ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ
 مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ
 ضُرِّهِ أَوْ أَرَادَنِي بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكَتُ رَحْمَتِهِ
 قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿٣٨﴾ قُلْ يَأْتِيهِمْ
 أَعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَمِلٌ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾
 مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿٤٠﴾

﴿فَمَنْ أَظْلَمُ﴾ ئەمجا کی ستم کارتره ﴿مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللَّهِ﴾ لهو که سهی که درو به ناوی خواوه ده کات
 ﴿وَكَذَبَ بِالْصِّدْقِ﴾ وه باوه ری به راستی قورئان نی به ﴿إِذْ جَاءَهُمْ﴾ که بوی هاتووه ﴿الْبَيِّنَاتِ فِي جِهَتِهِمْ﴾
 مئوی لاکفرین ﴿ثَابِتًا لَهُ دَرُوزُخٌ﴾ دا جیگه به ک نی به بوی بر وایان ﴿وَالَّذِي جَاءَ بِالْصِّدْقِ﴾ وه ئه و
 که سهی قورئانی هیناوه (واته پیغه مبهر ﷺ) ﴿وَصَدَقَ بِهِ﴾ باوه ریشی بی یه تی ﴿أُولَئِكَ هُمُ الْمُشْفِقُونَ﴾
 هه ر ئه وانن له خواترسان و باریز کاران ﴿لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ بویان هه یه (له به هه شت
 دا) ئه وهی بیان ه ویت لای پهروه دگاریان ﴿ذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ﴾ ئه وه یه پاداشتی چاکه کاران ﴿رَبِّ﴾
 ﴿لِيُكَفِّرَ اللَّهُ عَنْهُمْ﴾ تاخو الیمان بسرپته وه ﴿أَسْوَأَ الَّذِي عَمِلُوا﴾ خرابترین (کرده وه به ک) که کردوویانه
 ﴿وَيَجْزِيَهُمْ أَجْرَهُمْ﴾ وه پاداشتیان بداته وه ﴿بِأَحْسَنِ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ به (پاداشتی) چاکترین
 ئه و کرده وانه ی کردوویانه ﴿الْبَيْتِ الَّذِي كَفَى عِدَّتُهُ﴾ ئایا خوا بو بنده ی خوی (پیغه مبهر ﷺ)
 به س نی به (که پشتیوانی بیت)؟ ﴿وَيُخَوِّفُونَكَ﴾ (ئه ی موحه مبهد ﷺ) ئه و بیناوه رانه ده ترستین
 ﴿يَأْتِيَنَّكَ مِنْ دُونِهِ﴾ به وانه ی جگه له خوان (واته ده ترستین به خواکانیان که زیانت بی ده گه یه نن)
 ﴿وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ﴾ وه هه ر که س که خوا گومرای بکات ﴿فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ﴾ ئیتر هیچ که س ناتوانی
 بیته به رینمونیکه ری و هیدایه تی بدات ﴿وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ﴾ وه هه ر که س که خوا رینمونوی بکات
 ﴿فَمَا لَهُ مِنْ مُضِلٍّ﴾ ئه وه هیچ گومرا که ریکی بونی به ﴿الْبَيْتِ الَّذِي يَعْبُدُونَ﴾ ئایا خوا زالی
 بالادهستی توله سین نیبه؟ ﴿وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ﴾ سویند به خوا ئه گه ر پرسیاریان لی بکهیت ﴿مَنْ خَلَقَ﴾
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ کی ئاسمانه کان و زهوی دروست کردوه ﴿لَيَقُولَنَّ اللَّهُ﴾ بیگومان ده لین: خوا
 ﴿قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ﴾ بلی: ده ی بیتم بلین ﴿مَاتَدْعُونَ﴾ ئه وانه ی ده یان په رستن ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ جگه له خوا
 ﴿إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضُرٍّ﴾ ئه گه ر خوا وویستی زیانیکم بی بگه یه نیت ﴿هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ ضُرِّهِ﴾ ئایا ئه و
 (په رستر اوانه) ده توانن ئازارو زینانی ئه وم لی لادهن؟ ﴿أَوْ أَرَادَنِي بِرَحْمَةٍ﴾ یا ئه گه ر وویستی نیعمه ت
 و به هه ریه کم بی بدات ﴿هَلْ هُنَّ مُمْسِكَاتُ رَحْمَتِهِ﴾ ئایا ئه وانه ده توانن به هه رو میهره بانی ئه وم لی
 بگرنه وه ﴿قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ﴾ بلی: من هه ر خوام به سه ﴿عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ﴾ خو سپیران ته نها پشت
 به و ده به ستن ﴿قُلْ يَقُولُ﴾ بلی ئه ی گه له که م ﴿اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَاتِكُمْ﴾ ئیوه له سه ر ریبازو شیوازی
 خوتان کاربکه ن ﴿إِنِ عَمِلُ﴾ منیش (له سه ر ریبازی خوم) کارده که م ﴿فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾ ئه مجا به م
 زووانه ده زانن ﴿مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُجْزِيهِ﴾ کی (له م دنیا دا) سزایه کی بو دیت که ریسوا ی ده کات
 ﴿وَيُحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ﴾ وه سزایه کی بی برانه وه ی به سه ردا دی ﴿﴾

إِنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ لِلنَّاسِ بِالْحَقِّ فَمَنِ اهْتَدَىٰ
 فَلِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ
 بِوَكِيلٍ ﴿٤١﴾ اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنْفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي
 لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا فَيُمْسِكُ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ
 وَيُرْسِلُ الْأُخْرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ
 يَتَفَكَّرُونَ ﴿٤٢﴾ أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ شُفَعَاءَ قُلْ
 أَوْلَوْكَانُوا لَا يَمْلِكُونَ شَيْئًا وَلَا يَعْقِلُونَ ﴿٤٣﴾ قُلْ
 لِلَّهِ الشَّفَعَةُ جَمِيعًا ۖ اللَّهُ وَمَلِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ثُمَّ
 إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٤٤﴾ وَإِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَحْدَهُ اشْمَأَزَّتْ
 قُلُوبُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ ۖ وَإِذَا ذُكِرَ الَّذِينَ مِنْ
 دُونِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٤٥﴾ قُلِ اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ عَلِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ
 فِي مَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٤٦﴾ وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مَا فِي
 الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَا فِتْنَةً لَهُمْ مِنْ سَوْءِ الْعَذَابِ
 يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَبَدَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مَا لَمْ يَكُونُوا يَحْتَسِبُونَ ﴿٤٧﴾

﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ﴾ به‌راستی ئەم قورئانه‌مان بۆ سه‌ر تو‌ناردۆته‌ خواره‌وه ﴿لِلنَّاسِ بِالْحَقِّ﴾ بۆ هه‌موو خه‌لکی به‌هه‌ق و راستی ﴿فَمَنْ أَهْتَدَى﴾ جا هه‌ر که‌سه‌ی هیدایه‌ت وه‌ر گریت ﴿فَلِنَفْسِهِ﴾ ئەوه قازانجی هه‌ر بۆ خو‌یه‌تی ﴿وَمَنْ ضَلَّ﴾ هه‌ر که‌سه‌ی لاری و گو‌مرا بی‌ت ﴿فَلِنَايِضُلِّ عَلَيْهَا﴾ ئەوه به‌راستی زبانی گو‌مرا بو‌ونه‌که‌ی هه‌ر بۆ خو‌یه‌تی ﴿وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ﴾ وه‌ ئه‌ی پێغه‌مبه‌ر ﷺ تو‌ کار سپی‌راو و چاودیر نیت به‌سه‌ریانه‌وه (تا‌بروا به‌یسن) ﴿اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنْفُسَ﴾ خوا گیانه‌کان ده‌کیشی ﴿حِينَ مَوْتِهَا﴾ له‌کاتی مردنیان دا ﴿وَأَلَّتْ لَمْ تَمُتْ﴾ وه‌ ئه‌وه‌ی نه‌مرد بی‌ت ﴿فِي مَنَامِهَا﴾ له‌کاتی خه‌وتنیدا ﴿فِي مَسَاكِنِهَا﴾ ئەم‌جانه‌و (گیانه‌ه) راده‌گری ﴿فَضَلَّ عَلَيْهَا الْمَوْتَ﴾ بریاری مردنی داوه ﴿وَيُرْسِلُ الْأَخْرَى﴾ وه‌ ئه‌وانی تر به‌ره‌لا ده‌کات (که‌ده‌بی زیندوو بمیتن) ﴿إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ تاماوه‌یه‌کی دیاری کراو ﴿إِنِّي فِي ذَلِكَ لَآبِتٌ﴾ به‌راستی له‌مه‌دا چه‌ند به‌لگه‌هه‌یه ﴿لَقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾ بۆ ئه‌و که‌سانه‌ی بیر ده‌که‌نه‌وه ﴿أَمْ أَلْبَسُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ شُفَعَاءَ﴾ ناخۆ جگه‌ له‌خواتکا کارانیکیان بۆ خو‌یان داناوه ﴿قُلْ أُولَئِكَ أُولُوا بَأْسًا﴾ بلی گه‌ر چی ئه‌وانه ﴿لَا يَمْلِكُونَ شَيْئًا﴾ نه‌هیچ شتیکیان به‌ده‌سته ﴿وَلَا يَعْقِلُونَ﴾ وه‌ نه‌تیش ده‌گه‌ن ﴿قُلْ لِلَّهِ الشَّفَعَةُ جَمِيعًا﴾ بلی: نکا هه‌مووی هه‌ر بۆ خوا‌یه ﴿لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ مولکی ئاسمانه‌کان و زه‌وی هه‌ر بۆ ئه‌وه ﴿ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ پاشان هه‌ر بۆ لای ئه‌وه‌ ده‌گه‌رێرنه‌وه ﴿وَإِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَحْدَهُ﴾ وه‌کاتیک یادی خوا بکری به‌تاک و ته‌نیا ﴿أَسْمَاءَاتٍ فُلُوبُ الَّذِينَ﴾ تیکده‌چیت وه‌ بیزار ده‌بی دلێ که‌سانی ﴿لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾ که‌باوه‌ریان نییه به‌روژی دوابی ﴿وَإِذَا ذُكِرَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ﴾ که‌چی کاتیک ناوی په‌رستراوانی بیجگه‌ له‌خوا بیریت ﴿إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ﴾ یه‌که‌سه‌ر شادو روو خوش ده‌بن ﴿قُلِ اللَّهُمَّ﴾ بلی: ئه‌ی خوا‌یه ﴿فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ به‌دیه‌ینه‌ری ئاسمانه‌کان و زه‌وی ﴿عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ﴾ زانای نه‌ینی و ئاشکراکان ﴿أَنْتَ تَخْتَصِمُ بَيْنَ عِبَادِكَ﴾ هه‌ر تو‌ دادوهری ده‌که‌یت له‌نیوان به‌نده‌کانتدا ﴿فِي مَا كَانُوا فِيهِ﴾ له‌وه‌ی ئه‌وان تیا‌یدا ﴿يَخْتَلِفُونَ﴾ جیا‌وازی‌بون ﴿وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ به‌راستی ئە‌گه‌ر هی ئه‌و که‌سانه‌ بو‌ایه سته‌میان کرد ﴿مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا﴾ هه‌موو ئه‌وه‌ی له‌سه‌ر زه‌ویدا‌یه ﴿وَمِثْلَهُ مَعَهُ﴾ ئه‌وه‌نده‌ی تریشی له‌گه‌لدا بی‌ت ﴿لَا فَتَدَّوْا بِهِ﴾ له‌بریتی خو‌یان دا ده‌باندا ﴿مِنْ سُوءِ الْعَذَابِ﴾ بۆ رزگار بو‌ونیان له‌سزای خرابی ﴿يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ روژی قیامه‌ت ﴿وَبَدَّ اللَّهُ مِنَ اللَّهِ﴾ وه‌ له‌لایه‌ن خوا‌وه‌ بو‌یان ده‌رکه‌وت ﴿مَا لَكُمْ كُفْرًا بِحَسْبُونِ﴾ شتی وا که‌ئه‌وان بیران لی نه‌کردوه‌ته‌وه‌و گو‌مانیان بۆی نه‌چووه ﴿

وَبَدَأَ لَهُمْ سَيِّئَاتٍ مَا كَسَبُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ
 يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٤٨﴾ فَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَانَا ثُمَّ إِذَا خَوَّلْنَاهُ
 نِعْمَةً مِّنَّا قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ بَلْ هِيَ فِتْنَةٌ وَلَٰكِن
 أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٩﴾ قَدْ قَالَهَا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَمَا
 أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٥٠﴾ فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ
 مَا كَسَبُوا وَالَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ هَٰؤُلَاءِ سَيُصِيبُهُمْ سَيِّئَاتُ
 مَا كَسَبُوا وَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٥١﴾ أَوَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ
 الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ
 ﴿٥٢﴾ * قُلْ يَعْبَادِي الَّذِينَ اسْرِفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا
 مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ
 الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٥٣﴾ وَأَنْبِئُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَأَسْمُوا لَهُ مِنْ
 قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنصِرُونَ ﴿٥٤﴾ وَاتَّبِعُوا أَحْسَنَ
 مَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ
 بَغْتَةً وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿٥٥﴾ أَنْ تَقُولَ نَفْسٌ يَا حَسْرَتَىٰ
 عَلَىٰ مَا فَرَّطْتُ فِي جَنْبِ اللَّهِ وَإِنْ كُنْتُ لِمِنَ السَّخِرِينَ ﴿٥٦﴾

﴿وَبَدَأَ لَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا﴾ وہ بوشیان دہر کہوت چی خراہ بیان کردوہ ﴿وَحَاقَ بِهِمْ﴾ وہ دہوری گرتن ﴿مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْرِءُونَ﴾ ئەو سزای ئەوان گالته بیان پی دە کرد ﴿فَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ﴾ ئەمجا کاتی ئادەمی زیانکی لی کہوت ﴿دَعَانَا﴾ هاوارمان بو دیننی ﴿ثُمَّ إِذَا حَوْلَتْ لِعَمَةٍ مِنَّا﴾ لەباشان ہەر کاتی بہ ہرہ ونیعمہ تیکمان پیدا ﴿قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ﴾ دەلی: بہراستی ئەم بہ ہرہ ونیعمہ تہم پندراوہ ﴿عَلَىٰ عِلْمٍ﴾ بہ ہوی لیزانی وزانستی خۆمہوہ ﴿بَلْ هِيَ فِتْنَةٌ﴾ (وانی یہ) بہ لکو ئەوہ ئەزمون و تاقی کردنہوہیہ ﴿وَالَّذِينَ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ بہ لآم زور بہ بیان نازانن ﴿قَدْ قَالُوا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ بینگومان ئەم قسہیہ کہسانی پیش ئەمانیش کردیان ﴿فَمَا أَعْنَىٰ عَنْهُمْ﴾ بہ لآم هیچ سوودی پی نہ گہ یاندن ﴿مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ ئەوہی ئەوان کردیان ﴿فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا﴾ ئەمجا دوو چاریان بوو (تۆلہی) ئەو خراپانہی کردبوویان ﴿وَالَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ هَؤُلَاءِ﴾ ئەو کہسانہیان ستہ میان کرد (بیباوہرانی مہ ککہ) ﴿سَيَصِيبُهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا﴾ لەمہو باش دوو چاری (تۆلہی) کردہوہ خراپہ کاریان دہبن ﴿وَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ﴾ و ئەمانہ (لہ دەستی خوا) دہرباز نابن ﴿أُولَٰئِكَ يَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ﴾ ئایا نہ یانزانہوہ کہ بینگومان خوا ﴿يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ﴾ رۆزی فراوان دہ کات ودہیشیگریتہوہ لەہر کہ سینک کہ بیہویت ﴿إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ بینگومان لەوہدا بہ لگہ ونیشانہی زور ہن بو ئەو کہسانہی باوہر دینن ﴿قُلْ يِعْبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ﴾ (ئہی موحممہد ﷺ) بلی: ئہی بہندہ کانم ئہی ئەوانہی کہ خۆتان زور گوناہبار کردوہ ﴿لَا تَقْسُطُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ﴾ ناؤمید مہ بن لەمیہربانی و بہزہیی خوا ﴿إِنَّ اللَّهَ بَغِضُّ الدُّنُوبِ جَمِيعًا﴾ چونکہ بینگومان خوا لەہموو گوناہہ کان خوش دہبیت ﴿إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾ بہراستی ہەر ئەوہ لی بوردہی بہ بہزہیی یہ ﴿وَأَنِيبُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ﴾ (بہو مہر جہی کہ) بگہرینہوہ بۆلای بہرورہ دگارتان ﴿وَأَسْأَلُوكَ﴾ و گہردن کہ چی ئەو بن ﴿مِن قَبْلِ أَن يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ﴾ بہر لەوہی سزاتان بو بیت ﴿ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ﴾ پاشان یارمہتی نادرین (لہ لایہن هیچ کہ سینکہوہ) ﴿وَأَتَّبِعُوا أَحْسَنَ مَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ﴾ وە شوین چاکترین شتی بکہون کہ نیردراوہتہ خواریوہ بۆتان ﴿مِن رَّبِّكُمْ﴾ لە بہرورہ دگارتانہوہ ﴿مَنْ قَبْلَ أَن يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ بَغْتَةً﴾ بہر لەوہی لەناکاودا سزاتان بو بیت ﴿وَأَن تَلَّسَعُرُونَ﴾ کہ ئیوہ ہەر ہستی پی نہ کہن ﴿أَن تَقُولَ نَفْسٌ﴾ نہ کا ئەوسا کہ سی بلی ﴿يَحْسُرُنِي عَلَىٰ مَا فَرَّطْتُ﴾ ئہی مہخابن لەسہر ئەوہی کہ متہر خہمید کرد ﴿فِي حَبْلِ اللَّهِ﴾ لەکارکردن بہوہی خودا فہرمانی پینکردبوو ﴿وَإِن كُنْتُمْ لَمِنَ السَّخِرِينَ﴾ و بہراستی من لەو گالتہ چییانہ بووم (کہ گالتہ بیان بہ ناینہ کہی دە کرد) ﴿﴾

أَوْ تَقُولَ لَوْ أَنَّ اللَّهَ هَدَانِي لَكُنْتُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴿٥٧﴾ أَوْ تَقُولَ
 حِينَ تَرَى الْعَذَابَ لَوْ أَنَّ لِي كَرَّةً فَأَكُونَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ
 ﴿٥٨﴾ بَلَى قَدْ جَاءَتْكَ آيَاتِي فَكَذَّبْتَ بِهَا وَاسْتَكْبَرْتَ وَكُنْتَ
 مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿٥٩﴾ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ تَرَى الَّذِينَ كَذَبُوعَلَى
 اللَّهِ وَجُوهُهُمْ مُسْوَدَّةٌ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْمُتَكَبِّرِينَ
 ﴿٦٠﴾ وَيُنَجِّي اللَّهُ الَّذِينَ اتَّقَوْا بِمَفَازَتِهِمْ لَا يَمَسُّهُمُ السُّوءُ
 وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦١﴾ اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَى كُلِّ
 شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿٦٢﴾ لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ
 كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٦٣﴾ قُلْ
 أَفَغَيْرَ اللَّهِ تَأْمُرُونَنِي أَعْبُدُ أَيُّهَا الْجَاهِلُونَ ﴿٦٤﴾ وَلَقَدْ
 أَوْحَى إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكَ لَئِن أَشْرَكْتَ
 لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٦٥﴾ بَلِ
 اللَّهُ فَاعْبُدْ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٦٦﴾ وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ
 قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَالسَّمَوَاتُ
 مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ ۗ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٧﴾

﴿أَوْ تَقُولَ لَوْ أَنَّ اللَّهَ هَدَانِي﴾ یان بلیت: نه گهر خوا ریتموونی بگردمایه ﴿لَكُنْتُ مِنَ الْمُنْقَرِبِينَ﴾ نه وه بیگومان له پاریز کاران وله خواتر سان ده بووم ﴿۵۷﴾ ﴿أَوْ تَقُولَ حِينَ تَرَى الْعَذَابَ﴾ یان کاتیک سزاکه‌ی ده بینیت بلیت ﴿لَوْ أَنَّ لِي كَرْهٌ﴾ خوز گه جار یکی تر بگه رامایه ته وه (بو دونیا) ﴿فَأَكُونُ مِنَ الْمُحْسِنِينَ﴾ نه وسه له چاکه کاران ده بووم ﴿۵۸﴾ ﴿بَلَىٰ قَدْ جَاءَ نَكَآئِي﴾ (راست ناکه‌یت) خو بیگومان به لگه وه نایه ته کانی منت بو هات ﴿فَكَذَّبْتَ بِهَا وَاسْتَكْبَرْتَ﴾ به لاه باوه رت پی نه هینا و خوت به گه وره زانی ﴿وَكُنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ﴾ وه تو له بی باوه ران بوویت ﴿۵۹﴾ ﴿وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ له روژی دواپی دا ﴿تَرَى الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى اللَّهِ﴾ ده بینی نه وانه‌ی درویان بو خوا هه لده به ست ﴿وَجُوهُهُمْ مُسْوَدَّةٌ﴾ روویان ره شه ﴿أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْمُتَكَبِّرِينَ﴾ نایا له دوزه خ دا شویتیک نی یه بو خو به گه وره زانان؟ ﴿۶۰﴾ ﴿وَيَسْئَلُ اللَّهُ الَّذِينَ اتَّقَوْا﴾ وه نه وانه‌ی خو یان پاراست (له کوفرو تاوان) خوارز گاریان ده کات ﴿بِمَعَاذِنِهِمُ﴾ چونکه ریگه‌ی رز گاریان گرتبه به ر ﴿لَا يَمَسُّهُمُ السُّوءُ﴾ نه تو ووشی ناخوشی ده بن ﴿وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ وه نه خه مه ده خون ﴿۶۱﴾ ﴿اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ﴾ خوا به دی هینه ری هه موو شتیکه ﴿وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ﴾ وه ههر نه ویش پاریزه ری هه موو شتیکه ﴿۶۲﴾ ﴿لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ کلله کانی ناسمانه کان و زه وی به ده ست خوابه ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ وه نه وانه‌ی به به لگه و نیشانه کانی خوا بی باوه رن ﴿أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾ ههر نه وانن زه ره مهنه ﴿۶۳﴾ ﴿فَلِأَعْيُرَ اللَّهُ تَأْمُرُونَ أَعْبُدُ﴾ (نه‌ی موحه ممه د ﴿۶۴﴾) بلی: ده‌ی نایا نیوه داوام لی ده کهن من بیجگه له خوا شتیکی تر بپه رستم ﴿إِنَّمَا الْجَاهِلُونَ﴾ نه‌ی نه فام و نه زانان ﴿۶۵﴾ ﴿وَلَقَدْ أَوْحَىٰ إِلَيْكَ﴾ سویند به خوا نیگا کراوه بو تو ﴿وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ﴾ وه بو پیغه مبه رانی بیس توش ﴿لَئِن أَشْرَكْتَ لَا يَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ﴾ نه گهر هاوبه ش بو خوا دابنیت به راستی کرده وت هه لده وه شیتیه وه ﴿وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ وه بیگومان له زه ره مهنه ندان ده بیت ﴿۶۶﴾ ﴿بَلِ اللَّهَ فَاعْبُدْ﴾ (وا مه که) به لکو ته نها خوابه رسته ﴿وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ﴾ وله سوپاسگوزاران به ﴿۶۷﴾ ﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ﴾ (کافران) خویان نه ناسیوه (به گه وره یان نه زانی) به و جو ره‌ی شیاویتی ﴿وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ له روژی دواپی دا هه موو زه وی له چنگی نه و دابه (به ده ست خوابه) ﴿وَالسَّمَوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ﴾ وه ناسمانه کانیش به ده ستی راستی نه و پیچراونه ته وه (له م نایه ته دا جیگیر کردن سیفه‌تی ده ستی راست بو خودا هاتوه نیمه باوه رمان پیه‌تی، به بی هیچ لیچواندن ولیکدانه وه یه ک و شیوه که‌ی نازانین، ته نها خودا دهیزانیت) ﴿سُبْحٰنَهُ وَتَعَالٰی عَمَّا يُشْرِكُوْنَ﴾ خوا پاک و بلند تره له وه‌ی که ده یکه نه هاوبه شی ﴿۶۸﴾

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ
 إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ
 ﴿٦٨﴾ وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا وَوُضِعَ الْكِتَابُ وَجَاءَتْ
 بِالْطَّبِيعِينَ وَالشُّهَدَاءَ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ
 ﴿٦٩﴾ وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٧٠﴾
 وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُمَرًا ۖ حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا
 فَتَحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ
 يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِ رَبِّكُمْ وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ
 هَذَا قَالُوا أَبَلَىٰ وَلَٰكِن حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَى الْكَافِرِينَ
 ﴿٧١﴾ قِيلَ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَبِئْسَ مَثْوَى
 الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٧٢﴾ وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ
 زُمَرًا ۖ حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا
 سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ ﴿٧٣﴾ وَقَالُوا
 الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقْنَا وَعَدَّهُ وَأَوْثَقْنَا الْأَرْضَ
 نَتَّبِعُوا مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ ۗ فَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ ﴿٧٤﴾

﴿وَفُتِحَ فِي الصُّورِ﴾ کاتیک فوو کرا بہ کہرہ نادا (بہ شہہ پپوردا) ﴿فَصَبَقَ مِنَ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ﴾
 یہ کسہر ہہ موو ئہ وانہی لہ ئاسمانہ کان و زویدان دہ مرن ﴿إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ﴾ مہ گہر کہ سانئ خوا
 بیہ ویت (نہ مرن) ﴿تُرْفَخَ فِيهِ الْخُرَى﴾ پاشان جارئکی تر فوو دہ کری بہ کہرہ نادا ﴿فَإِذَا هُمْ قِيَارٌ﴾
 جالہ پپر ہہ موو راست دہ بنہ وہ ﴿يَبْطُرُونَ﴾ چاوہ پروان دہ کہن ﴿وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا﴾
 و ہ زہوی لہو و رُوژہ دا بہ نورئ پہر و ہر دگاری رووناک دہ بیتہ وہ ﴿وَوُضِعَ الْكِتَابُ﴾ و ہ نامہی کردہ وہ
 لہ بہر دہ میان دادہ نریت ﴿وَجَاءَ بِالْبَلِيغِينَ وَالشَّهَادَةَ﴾ و پیغہ مہبران و شاہیدی (سہر گہ لہ کان)
 دہ ہینرین ﴿وَقَضَىٰ بَيْنَهُمْ بِالْحَقِّ﴾ و لہ نیوانیاندا بہ ہق دادوہری دہ کری ﴿وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾ و ہ ئہ وان
 ستہ میان لی ناکری ﴿وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ﴾ و ہ (لہو و رُوژہ دا) ہہ موو کہ سیئ چی کردوہ
 بہ تیر و تہ و اوئ پاداشت دہ درتہ وہ ﴿وَهُوَ أَعْلَمُ﴾ و ہ خوا خوشی ئا گادارہ (بہ بی شایہت و نامہی
 کردہ وہ کان) ﴿بِمَا يَفْعَلُونَ﴾ بہ و کردہ وانہی کہ دہ یکہن ﴿وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئہ و سا ئہ وانہی
 بیباوہر بوون راپیچ دہ کریں ﴿إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُمَرًا﴾ بؤ دوزخ کؤمہل کؤمہل ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمْ﴾
 تاکاتی دینہ (نزیکئ) دوزخ ﴿فُتِحَتْ أَبْوَابُهَا﴾ دہر گاکانی دہ کریئہ وہ ﴿وَقَالَ لَهُمْ خَرَ بَنِيهَا﴾
 و ہ دہر گاوانہ کانی دوزخ (بہ لو مہ کر دنیکہ وہ) بہ وان دہ لین ﴿الَّذِينَ اتَّكَبُورُ سُلْمُنْكَ﴾ ئایا پیغہ مہبران
 لہ خوتان بؤ نہ ہات ﴿يَتَلَوْنَ عَلَيْكُمْ آيَاتِ رَبِّكُمْ﴾ کہ ئایہ تہ کانی پہر و ہر دگارتان بہ سہردا بخویننہ وہ
 ﴿وَيُذِرُونَكُمْ﴾ و ہ بناتر سینن ﴿لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا﴾ لہ گہ شتتتان بہ م رُوژہ ﴿قَالُوا بَلَىٰ﴾ دہ لین: بہ لی
 (ہاتن ئا گاداریان کردین) ﴿وَلَكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ﴾ بہ لام بریاری سزا دراوہ ﴿عَلَى الْكٰفِرِيْنَ﴾
 بہ سہر (نیمہی) بیباوہر ان دا ﴿قِيلَ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ﴾ بیان دہ تری: لہ دہر گاکانی دوزخ وہ
 بچنہ ژوور وہہ ﴿خٰلِدِيْنَ فِيْهَا﴾ بہ ہہ میشہی لہ ویندا بمیننہ وہ ﴿فِي مَسْجِدٍ مَّشْؤَى الْمُتَكَبِرِيْنَ﴾ ئای چ خرابہ
 جینگہ و مہ نزلگای خو بہ زل زانان ﴿وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا﴾ و ہ کہ سانئ (کہ خواناس
 بوون) و لہ پہر و ہر دگاریان دہ ترسان پؤل پؤل دہ برین بؤ بہ ہشت ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمْ﴾ تاکاتی دینہ
 (نزیکئ) بہ ہشت ﴿وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا﴾ و دہر گاکانی دہ کریئہ وہ ﴿وَقَالَ لَهُمْ خَرَ بَنِيهَا﴾ و ہ دہر گاوانہ کانی
 بہ وان دہ لین ﴿سَلَّمَ عَلَيْكُمْ﴾ سہ لامتان لی بیت ﴿طِبِّئُمْ﴾ ئیوہ پاک و خاوین بوون (لہ تاوان لہ دونیادا)
 ﴿فَادْخُلُوا خٰلِدِيْنَ﴾ کہ واتہ پرؤنہ ناو بہ ہشت بہ ہہ میشہی ﴿وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي﴾
 (ئہ وانیش) دہ لین: سو پاس بؤ ئہ و خواہی ﴿صَدَقْنَا وَعَدُّهُ﴾ ہہر بہ لینئکی بہ نیمہ دا راست بوو
 ﴿وَأَوْرَثْنَا الْأَرْضَ﴾ و ہ زہوی (بہ ہشتئ) بہ میرات پی داین ﴿نَسَبُوا مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ﴾ لہ ہہر
 شوئنیکی بہ ہشتندا بمانہ ویت نیشتہ جئ دہ بین ﴿فِعَمَّ أَجْرَ الْعَمِلِيْنَ﴾ ئای چہند چاکہ پاداشتی
 چاکہ کاران ﴿۶۱﴾

وَتَرَى الْمَلَائِكَةَ حَافِينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٧٥﴾

سورة غافر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَمَّ ﴿١﴾ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿٢﴾ غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ الْعِقَابِ ذِي الطَّوْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ إِلَهٌ الْمَصِيرُ ﴿٣﴾ مَا يُجَادِلُ فِي آيَاتِ اللَّهِ إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَا يَغْرُرُكَ تَقَلُّبُهُمْ فِي الْبِلَادِ ﴿٤﴾ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَالْأَحْزَابُ مِنْ بَعْدِهِمْ وَهَمَّتْ كُلُّ أُمَّةٍ بِرَسُولِهِمْ لِيَأْخُذُوهُ وَجَدَلُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ فَأَخَذْتَهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ ﴿٥﴾ وَكَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ أَصْحَابُ النَّارِ ﴿٦﴾ الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَةً وَعِلْمًا فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿٧﴾

﴿وَتَرَى الْمَلَائِكَةَ﴾ و ه فریشته‌کان ده‌بینی ﴿حَافِينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ﴾ چوار ده‌وری عه‌رشیان داوه
 ﴿يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ﴾ ته‌سیباحت ده‌کن به‌ستایشی په‌روه‌ردگاریان ﴿وَقَضَىٰ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ﴾ وه
 له‌نیواناندا به‌حق دادوه‌ری کرا ﴿وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ وه (له‌کوتایی دا) ده‌وتوتیت هم‌مو و سوپاس هر
 بؤ خواجه ﴿رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ که‌په‌روه‌ردگاری جیهانیانه ﴿٧٥﴾

سوره‌تی ﴿غَافِرٌ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهربان

﴿حَمِّ﴾ به (ح، میم) ده‌خوینریته‌وه و خوا به‌واتای ئه‌م پیتانه زانتره، سه‌رنجی سه‌ره‌تای
 سوره‌تی (البقرة) بده‌درباره‌ی و اتا‌که‌یان ﴿تَنْزِيلُ الْكِتَابِ﴾ ئه‌م قورئانه هیتراوته خواره‌وه ﴿مِنْ
 اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ﴾ له‌لایه‌ن خوای بالاده‌ستی داناوه ﴿عَافِرِ الذَّنْبِ﴾ لیبوره‌دی تاوان و ﴿وَقَابِلِ التَّوْبِ﴾
 وه‌رگری توبه‌ی (گوناه‌باران و توبه‌کارانه) ﴿شَدِيدِ الْعِقَابِ﴾ (ئه‌و خودایه) توله‌ی سه‌خت و به‌تینه
 ﴿ذِي الطُّوْلِ﴾ وه‌خاوه‌ن فزل و به‌هره و چاکه‌یه ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ بیجگه له‌و هیچ په‌رستراویکی به‌هه‌ق
 و راست نی‌یه ﴿إِلَى الْمَصِيرِ﴾ گه‌رانه‌وه‌ی هه‌مووان هر بؤلای ئه‌وه ﴿مَا يَجِدُ فِي آيَاتِ اللَّهِ﴾ ده‌مه
 قالی و کیشمه‌کیش ناکات له‌نیشانه‌کانی خوادا ﴿إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بیباوه‌ران نه‌بیت ﴿فَلَا يَغْرُوكَ﴾ که‌وا
 بوو فریوت نه‌دات ﴿تَقْلِبُهُمْ فِي الْآلِدِ﴾ هاتوچؤ و گه‌رانیان به‌وولآتدا (بؤ بازرگانی و سامان ده‌س
 خستن) ﴿كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ﴾ پیش ئه‌وان گه‌لی نووح باوه‌ریان نه‌هیتا (به‌نووح) ﴿وَالْآخَرَاتِ مِنْ
 بَعْدِهِمْ﴾ وه‌ده‌سته و ناقمه‌کانی دوا‌ی ئه‌وانیش (باوه‌ریان نه‌هیتا) ﴿وَهَمَّتْ كُلُّ أُمَّةٍ﴾ وه‌ه‌موو گه‌لینک
 و ویستوویه‌تی (نیازی کردوه) ﴿بِرَسُولِهِمْ لِيَأْخُذُوهُ﴾ که‌بیغه‌مبه‌ره‌که‌یان بکوزن (یا بیگرن و
 نازاری بده‌ن) ﴿وَجَدُوا أَبًا يَبْتَغِي الدَّارَ الْآخِرَةَ﴾ وه‌ده‌مه‌قالبیان (له‌گه‌ل) ده‌کرد به‌ناپه‌وا ﴿لِيُدْخِلُوا بِهِ الْآخِرَةَ﴾ بؤ ئه‌وه‌ی
 راستی بی‌لا به‌رن و نه‌به‌یلن ﴿فَأَخَذْنَاهُمْ﴾ ئبتر (فار و تووره‌یی) من گرتنی ﴿فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ﴾ جا‌چؤن
 بوو توله‌سه‌ندنی من له‌وان ﴿وَكَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَاتُ رَبِّكَ﴾ وه‌ئابه‌و جؤره‌ بریاری په‌روه‌ردگارت
 به‌دی هات ﴿عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ له‌سه‌ر ئه‌وانه‌ی بی‌باوه‌ر بوون ﴿أَنَّهُمْ أَصْحَابُ النَّارِ﴾ که‌بیگومان ئه‌وان
 دوزه‌خین ﴿الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ﴾ ئه‌و فریشته‌نه‌ی هه‌لگری عه‌رشن و ﴿وَمَنْ حَوْلَهُ﴾ ئه‌وانه‌ش
 به‌ده‌وری دان ﴿يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ﴾ به‌ستایشی په‌روه‌ردگاریان ته‌سیباحت ده‌کن ﴿وَيُؤْمِنُونَ بِهِ﴾
 وه‌باوه‌ریان به‌و هه‌به ﴿وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾ وه‌داوای لیبوردن ده‌کن بؤ ئه‌وانه‌ی ئیماندارن ﴿رَبَّنَا
 وَسِعَتْ كُلُّ شَيْءٍ وَرَحْمَتُكَ عَلَمَاءُ﴾ (ده‌لین:) ئه‌ی په‌روه‌ردگارمان میهره‌بانی و زانیاریت هه‌موو شتیکی
 گرتوته‌وه ﴿فَاعْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا﴾ ده‌ی خو‌ش ببه له‌وانه‌ی توبه‌یان کردوه ﴿وَأَتَّبِعُوا سَبِيلَكَ﴾ و شوینی
 ریگای تو که‌وتوون ﴿وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ﴾ وه‌بیانپارنزه له‌سزای دوزه‌خ ﴿٧٦﴾

رَبَّنَا وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدْتَهُمْ وَمَنْ صَلَحَ
مِنْ ءَابَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ ﴿٨﴾ وَفِيهِمُ السَّيِّئَاتِ وَمَنْ تَقِ السَّيِّئَاتِ
يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمْتَهُ، وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٩﴾ إِنَّ
الَّذِينَ كَفَرُوا يُنَادُونَ لَمَقَّتْ لَ اللَّهِ أَكْبَرُ مِنْ مَقَّتِكُمْ
أَنْفُسَكُمْ إِذْ تُدْعَوْنَ إِلَى الْإِيمَانِ فَتَكْفُرُونَ ﴿١٠﴾ قَالُوا رَبَّنَا
أَمَّتْنَا اثْنَتَيْنِ وَأَاحِيَّتَنَا اثْنَتَيْنِ فَاعْتَرَفْنَا بِذُنُوبِنَا فَهَلْ
إِلَى خُرُوجٍ مِّن سَبِيلٍ ﴿١١﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُ إِذَا دُعِيَ اللَّهُ
وَحَدَّهُ، كَفَرْتُمْ وَإِنْ يُشْرَكَ بِهِ، تَوَّمنُوا فَأَلْحِكُمُ اللَّهُ
الْعَلِيَّ الْكَبِيرِ ﴿١٢﴾ هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ ءَايَاتِهِ وَيُنزِلُ لَكُمْ مِّنَ
السَّمَاءِ رِزْقًا وَمَا يَتَذَكَّرُ إِلَّا مَن يُنِيبُ ﴿١٣﴾ فَادْعُوا اللَّهَ
مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿١٤﴾ رَفِيعُ
الدَّرَجَاتِ ذُو الْعَرْشِ يُلْقِي الرُّوحَ مِّنْ أَمْرِهِ عَلَى مَن يَشَاءُ
مِّنْ عِبَادِهِ لِيُنذِرَ يَوْمَ التَّلَاقِ ﴿١٥﴾ يَوْمَ هُمْ بَدْرُونٌ لَا يُخْفَى
عَلَى اللَّهِ مِنْهُمُ شَيْءٌ لِّمَنَ الْمَلَكُ الْيَوْمَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿١٦﴾

﴿رَبَّنَا وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّاتٍ عَدْنٍ﴾ ئە‌ی پەرور دگار مان بېشيان خه‌ره به‌ه‌شتان‌تیک‌ی هه‌میشه‌ی ﴿الَّتِي وَعَدْتَهُمْ﴾ که به‌لێت پێ دا‌بون ﴿وَمَنْ صَلَحَ﴾ ئە‌و که سانه‌ش چاکه کار بوون ﴿مِنْ عِبَادِنَا الَّذِينَ أَوْجَعْتُمْ لَهُمْ آيَاتِنَا﴾ له‌با‌وو با‌بیران و هاوسه‌ران و رۆ‌له‌کانیان (نه‌وه‌کانیان) ﴿إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ به‌راستی هه‌ر تو زالی کار دروستی ﴿وَقِيلَ لَهُمُ اسْبِقُوا﴾ وه‌ بیان‌پارێزه له (توله‌ی) تا‌وانه‌کان ﴿وَمَنْ تَقَىَّ السَّيِّئَاتِ يَوْمَئِذٍ﴾ چونکه هه‌ر که سێک له (توله‌ی) خرابه‌و تا‌وان بپارێزی له‌و رۆ‌ژه‌دا ﴿فَقَدْ رَحِمْتَهُ﴾ ئە‌وه بێ‌گومان ره‌حمت پێ کردووه ﴿وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ وه‌ هه‌ر ئە‌وه‌به سه‌رکه‌وتنی زۆر گه‌وره ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُبَادُونَ﴾ به‌راستی که سانه‌ی بێ با‌وه‌ر بوون (له‌باشه‌پو‌ژدا) بانگ ده‌کرین ﴿لَمَقْتُ اللَّهُ أَكْبَرَ مِنْ مَقْتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ﴾ که به‌راستی تو‌ره‌ی و خه‌شمی خوا (له‌دونیا‌دا) گه‌وره‌تر بوو له‌رق و تو‌ره‌بیتان له‌خۆتان (له‌قیامه‌دا) ﴿إِذْ تَدْعُونَ إِلَى الْإِيمَانِ فَتَكْفُرُونَ﴾ کاتیک بانگ ده‌کران بۆ با‌وه‌ر هێنان به‌لام با‌وه‌رتان نه‌دهیتا ﴿قَالُوا رَبَّنَا آمَنَّا أَفَلْتَنَّاكَ﴾ ده‌لێن ئە‌ی پەرور دگار مان تو دوو جارت مراندووتین ﴿وَأَخْيَيْتَنَا أَفَلْتَنَّاكَ﴾ وه‌ دوو جاریش ژبانت به‌به‌ردا کردوین ﴿فَاعْتَرَفْتُمُوبًا﴾ جا دانمان نا به‌تا‌وانه‌کانمان دا ﴿فَهَلْ إِلَى خُرُوجٍ مِنْ سَبِيلٍ﴾ ده‌ی ئایا رینگایه‌ک هه‌یه بۆ ده‌رباز بوون ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُ إِذَا دُعِيَ اللَّهُ وَحْدَهُ كَفَرْتُمْ﴾ ئە‌م سزایه‌تان له‌به‌ر ئە‌وه‌یه که به‌راستی هه‌ر کاتێ خوا به‌تا‌ک و ته‌نایی بپه‌رسترایه ئێ‌وه پێ با‌وه‌ر ده‌بوون ﴿وَإِنْ يُشْرِكْ بِهِ تُؤْمِنُوا﴾ وه‌ ئە‌گه‌ر ها‌وبه‌شی بۆ دا‌بنرایه با‌وه‌رتان ده‌هیتا (به‌و ها‌وبه‌ش دانانه) ﴿فَأَلْحَمْ لِلَّهِ الْعَلِيِّ الْكَبِيرِ﴾ بپارادان هه‌ر بۆ‌خوا‌ی ب‌لندو به‌رزو گه‌وره‌یه ﴿هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ آيَاتِهِ﴾ ئە‌و زاتیکه نیشانه‌کانی خۆیتان نیشان ده‌دات ﴿وَيُنَزِّلُ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ رِزْقًا﴾ وه‌ له‌ناسمانه‌وه رزق و رۆزیتان بۆ ده‌نیرتته خواره‌وه ﴿وَمَا يَذَّكَّرُ﴾ که‌س بپارناکاته‌وه (په‌ند وه‌رناگرێ) ﴿إِلَّا مَنْ يُنِيبُ﴾ مه‌گه‌ر که سێک روو له‌خوا‌بێ ﴿فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ﴾ که‌واته له‌خوا‌پارێته‌وه به‌پاکیی و دل‌سۆزی و بۆ‌ی گه‌ردن که‌چ بن ﴿وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ﴾ هه‌ر چه‌نده بێ با‌وه‌رانی‌ش پێ‌یان ناخۆش بێ ﴿رَفِيعَ الدَّرَجَاتِ ذُو الْعَرْشِ﴾ (خوا) پله‌و پایه زۆر به‌رزو خاوه‌ن عه‌رشێ مه‌زنه ﴿يُلْقِي الرُّوحَ مِنْ أَمْرِهِ﴾ به‌فه‌رمانی خۆ‌ی وه‌حی ده‌نیرێ ﴿عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ﴾ بۆ هه‌ر که‌س له‌به‌نده‌کان که‌بیه‌وی ﴿لِيُنذِرَ يَوْمَ التَّلَاقِ﴾ تا (خه‌لك) بترسێ له‌ رۆ‌زی به‌یه‌کتر گه‌یشتن ﴿يَوْمَ هُمْ بَدْرُؤُونَ﴾ رۆ‌زی که هه‌موو (له‌ گۆ‌ره‌کانیان دینه‌ده‌رو) ئاشکرا ده‌بن ﴿لَا يَخْفَى عَلَى اللَّهِ مِنْهُ شَيْءٌ﴾ هېچ شت‌بێ‌کیان له‌خوا‌په‌نه‌ان نا‌بێت ﴿لَمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ﴾ (خوا ده‌فه‌رمووی:) ئە‌م‌رۆ پادشایه‌تی و ده‌سه‌لات بۆ کێ‌یه (وه‌لام نا‌دریتته‌وه) ﴿لِلَّهِ الْوَحْدُ الْقَهَّارُ﴾ (خۆ‌ی وه‌لام ده‌داته‌وه و ده‌فه‌رموویت) هه‌ر بۆ‌خوا‌ی تا‌ک و ته‌نهايه که به‌سه‌ر هه‌موو شت‌دا زاله ﴿٦٦﴾

الْيَوْمَ تُجْزَى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ إِنَّ
 اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١٧﴾ وَأَنْذَرَهُمْ يَوْمَ الْأَرْزَاقِ إِذِ الْقُلُوبُ
 لَدَى الْحَنَاجِرِ كَظِيمِينَ مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حَمِيمٍ وَلَا شَفِيعٍ
 يُطَاعُ ﴿١٨﴾ يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ ﴿١٩﴾ وَاللَّهُ
 يَقْضِي بِالْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَقْضُونَ
 بِشَيْءٍ إِنَّ اللَّهَ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿٢٠﴾ * أَوْلَمْ يَسِيرُوا فِي
 الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ كَانُوا مِنْ قَبْلِهِمْ
 كَانُوا هُمْ أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَءَاثَارًا فِي الْأَرْضِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ
 بِذُنُوبِهِمْ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ ﴿٢١﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ
 كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَكَفَرُوا فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ
 إِنَّهُ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢٢﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَى بِآيَاتِنَا
 وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ ﴿٢٣﴾ إِلَى فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَقَارُونَ
 فَقَالُوا سِحْرٌ كَذَّابٌ ﴿٢٤﴾ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْحَقِّ مِنْ
 عِنْدِنَا قَالُوا اقْتُلُوا أَبْنَاءَ الَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ وَاسْتَحْيُوا
 نِسَاءَهُمْ وَمَا كَيْدُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ ﴿٢٥﴾

﴿أَلْيَوْمَ تُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ﴾ نه‌مرو هه‌موو کهس پاداشت یان سزا ده‌درتته‌وه ﴿بِمَا كَسَبَتْ﴾ به‌گویره‌ی
 نه‌وه‌ی کر دوویه‌تی ﴿لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ﴾ نه‌مرو سته‌م کر دن نی به (له‌که‌س) ﴿إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾ به‌راستی
 لپیرسینه‌وه‌ی خوا به‌به‌له‌و خیرایه ﴿وَإَنْذَرْتَهُمْ يَوْمَ الْأَرْزَاقِ﴾ (نه‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ) نه‌وان له‌روژه
 نزیکه‌که (قیامت) بترسینه ﴿إِذِ الْقُلُوبُ لَدَى الْحَنَاجِرِ﴾ له‌و کاته‌ی دلّه‌کان (له‌ترسا) گه‌شتو‌ونه‌ته‌گه‌روو
 ﴿كَظْمِئِينَ﴾ هه‌موو پیش ده‌خونه‌وه ﴿مَالِ الظَّالِمِينَ مِنْ حِمِيرٍ﴾ سته‌مکاران نه‌هیچ دوستیکیان هه‌به ﴿وَلَا
 شَفِيعَ يُطَاعُ﴾ وه‌نه‌تکا‌کارینک به‌گوئی بکریت ﴿يَعَذَّبُ حَايَةَ الْأَعْيُنِ﴾ (خوا) ده‌زانی به‌خیانه‌تی چاوان
 و ﴿وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ﴾ هه‌رچی دلان ده‌بشارنه‌وه ﴿وَاللَّهُ يَقْضِي بِالْحَقِّ﴾ وه‌خوا به‌هه‌ق وراستی دادوهری
 ده‌کات ﴿وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ﴾ به‌لام نه‌وانه‌ی جگه‌له‌خوا ها‌واریان لی‌ده‌که‌ن (ده‌یانپه‌رستن)
 ﴿لَا يَقْضُونَ بَشَيْئًا﴾ ناتوانن بریاری هیچ شتیک بدن ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ به‌راستی هه‌رخوا
 بیسه‌ری بینایه ﴿أُولُو عِلْمٍ يُرَوُّونَ الْأَرْضَ﴾ ئایا به‌زه‌ویدا نه‌گه‌راون ﴿يَنْظُرُوا﴾ تا‌بینن (بزائن)
 ﴿كَيْفَ كَانَ عَقِبَةُ الَّذِينَ كَانُوا مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ سه‌ره‌نجامی نه‌وانه‌ی که‌بیش نه‌مان بوون چون بوو ﴿كَانُوا
 هُمْ أَشَدَّ مَهْمُورًا﴾ نه‌وانه‌له‌مان به‌هیزتر بوون ﴿وَأَنشَأُوا فِي الْأَرْضِ﴾ وه‌شوینه‌واریان له‌زه‌ویدا
 زیاتر بوو ﴿فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ﴾ به‌لام خوا به‌هوی تا‌وانه‌کانیانه‌وه‌گرتنی وتوله‌ی لی‌سه‌ندن
 ﴿وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ﴾ وه‌که‌س پاریزه‌ریان نه‌بوو له (سزای) خوا ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانَتْ
 لَهُمْ نُفُوسٌ نَفْسَانٌ﴾ بوو که‌بیگومان نه‌وان ﴿فَأَتَتْهُمْ رُسُلُهُمْ﴾ پیغه‌مبه‌ره‌کانیان بو‌ده‌هات ﴿بِالْبَيِّنَاتِ﴾ به‌نیشانه
 ناشکر اکانه‌وه ﴿فَكَفَرُوا﴾ که‌چی با‌وه‌ریان نه‌هینا ﴿فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ﴾ نه‌مجا خوا قاری لی‌گرتن و سزای
 دان ﴿إِنَّهُ قَوِيٌّ﴾ به‌راستی خوا به‌هیزی ﴿شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ توله‌سینی به‌تینه ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ
 بِآيَاتِنَا﴾ سویند به‌خوا بیگومان مو‌وسا‌مان نارد به‌چه‌ند مو‌عجیزه ﴿وَسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ﴾ و به‌لگه‌ی
 رو‌ونه‌وه (به‌ته‌وراته‌وه) ﴿إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَقَارُونَ﴾ بو‌لای فیرعه‌ون و هامان و قاروون
 ﴿فَقَالُوا سِحْرٌ كَذَّابٌ﴾ هه‌موو ووتیان: جادوو گه‌ریکی دروزه‌ن ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِنَا﴾
 نه‌مجا کاتی مو‌وسا (ثاینی) ر‌استی له‌لایه‌ن ئی‌مه‌وه بو‌هینان ﴿قَالُوا أَقْتُلُوا آبَاءَ الَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ﴾
 ووتیان کورانی نه‌وانه‌ی له‌گه‌ل نه‌و (مو‌وسا) با‌وه‌ریان هیناوه بکوژن ﴿وَأَسْتَحْيُوا نِسَاءَهُمْ﴾
 وه‌ژنه‌کانیان به‌زیندوویی به‌یئنه‌وه (بو‌کاره‌کری) ﴿وَمَا كَيْدُ الْكٰفِرِينَ إِلَّا فِي ضَلٰلٍ﴾ به‌لام فیلی
 بی‌با‌وه‌ران هه‌ر مایه‌ی سه‌ر لی‌شویناوه (هه‌ر‌گیز سه‌ر‌نا‌گرت) ﴿

وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونِي أَقْتُلْ مُوسَى وَلْيَدْعُ رَبَّهُ إِنِّي أَخَافُ
 أَنْ يُبَدِّلَ دِينَكُمْ أَوْ أَنْ يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ الْفَسَادَ ﴿٢٦﴾
 وَقَالَ مُوسَى إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ مِنْ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ لَا يُؤْمِنُ
 بِيَوْمِ الْحِسَابِ ﴿٢٧﴾ وَقَالَ رَجُلٌ مُؤْمِنٌ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ
 يَكْتُمُ إِيمَانَهُ أَتَقْتُلُونَ رَجُلًا أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ وَقَدْ
 جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّكُمْ وَإِنْ يَكُ كَذِبًا فَعَلَيْهِ
 كَذِبُهُ وَإِنْ يَكُ صَادِقًا يُصِيبْكُمْ بَعْضُ الَّذِي يَعِدُكُمْ
 إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَابٌ ﴿٢٨﴾ يَقَوْمَ لَكُمْ
 الْمُلْكُ الْيَوْمَ ظَاهِرِينَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ يَنْصُرُنَا مِنْ بَأْسِ اللَّهِ
 إِنْ جَاءَنَا قَالَ فِرْعَوْنُ مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَى وَمَا أَهْدِيكُمْ
 إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ ﴿٢٩﴾ وَقَالَ الَّذِي ءَامَنَ يَقَوْمِ إِنِّي أَخَافُ
 عَلَيْكُمْ مِثْلَ يَوْمِ الْأَحْزَابِ ﴿٣٠﴾ مِثْلَ دَابِ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ
 وَثَمُودَ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِلْعِبَادِ ﴿٣١﴾
 وَيَقَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ التَّنَادِ ﴿٣٢﴾ يَوْمَ تُنْزَلُ السُّجُودُ
 مَالِكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٣٣﴾

﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونِي﴾ وه فیرعهون ووتی: لیم گهرین ﴿أَقْتُلْ مُوسَى﴾ باموسا بکوزم ﴿وَلْيَدْعُ رَبَّهُ﴾ نهوسا
 بائه وهانا بویه ره وردگاری بهری (رزگاری بکات) ﴿إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُبَدِّلَ دِينَكُمْ﴾ بهراستی من دهرسم
 که تاینه که نان بگوریت ﴿أَوَأَنْ يَظْهَرَ فِي الْأَرْضِ الْفَسَادُ﴾ یان لهزه ویدا تازاوه وخرابه کاری بنیتوه ﴿
 ﴿وَقَالَ مُوسَىٰ إِنِّي عُذْتُ﴾ وه موسا ووتی: بهراستی من په ناده گرم ﴿بِرَبِّي وَرَبِّكَ﴾ به بهروردگاری خوم
 و په روردگاری تیوهش ﴿مَنْ كَلَّمَكَ﴾ لهه موو خوبهزل زانیک ﴿لَأَيُّونُ يَوْمَ الْحِسَابِ﴾ که باوهری
 بهرؤزی لی پرسینهوه نی یه ﴿﴾ ﴿وَقَالَ رَجُلٌ مُؤْمِنٌ﴾ وه پیاوینکی باوهردار ووتی: ﴿مَنْ آتَىٰ فِرْعَوْنَ﴾
 له کهس و کاری فیرعهون بوو ﴿يَكْفُرْ بِإِيمَانِهِ﴾ که باوهره کهی شاردهوهوه ﴿انْقَتَلُونَ رَجُلًا﴾ تایا
 (چون) پیاوینک ده کوزن؟ ﴿أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ﴾ له بهر نهوهی ده لی: خوا په روره دگارمه ﴿وَقَدْ
 جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّكُمْ﴾ که بهراستی چنده بلگه و موعجیزه ی روونی له په روره دگار تانهوه
 بوهیتان ﴿وَإِنْ يَكُ كَذِبًا فَعَلَيْهِ كَذِبُهُ﴾ خو نه گهر دروزن بی (که ده لی پیغه مبهرم) نهوه (تاوانی)
 درو کهی به نه ستوی خوبه تی ﴿وَإِنْ يَكُ صَادِقًا﴾ خو نه گهر راستگو بی ﴿يُصِيبُكُمْ بَعْضُ الَّذِي يَعِدُكُمْ﴾
 هندی لهو (سزایه ی) به لینی بی داوون تووشتان ده بی ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَّابٌ﴾ بیگومان
 خوارینمونی که سی ناکات که زیاده رو و دروزن بیت ﴿﴾ ﴿يَقُولُ لَكُمْ الْمَلِكُ الْيَوْمَ﴾ (موسا ووتی)
 : نهی گه له کهم فهران په وایی نه مرو هی تیوهیه ﴿ظَاهِرِينَ فِي الْأَرْضِ﴾ و به ده سولات و زالن له سهر
 زه ویدا ﴿فَمَنْ يَنْصُرُنَا مِنْ بَأْسِ اللَّهِ إِنْ جَاءَنَا﴾ دهی کی یارمه تیمان ددات نه گهر سزای خوامان بو بیت
 ﴿قَالَ فِرْعَوْنُ مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَىٰ﴾ فیرعهون ووتی: چی خوم به چاکی ده بینم ههر نهوه تان نیشانه ددهم
 ﴿وَمَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ﴾ وه نه نیا بوریگای راست رینم و نیتان ده کهم ﴿﴾ ﴿وَقَالَ الَّذِي آمَنَ يَوْمَ﴾ وه
 نهو (پیاوهی) باوهری هینا بوو ووتی: نهی گه له کهم ﴿إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ﴾ بهراستی من لهوه دهرسم
 به سهرتان بی ﴿مِثْلَ يَوْمِ الْأَحْزَابِ﴾ وینهی (سزای) نهو و پوزه ی به سهر کومه لان و گه لانی پیتشو هات
 ﴿﴾ ﴿مِثْلَ دَابِ قَوْسٍ مَرْمُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ﴾ وه که نهو (سزایه ی) هات به سهر گه لی نوح و عاد و سه موود و
 ﴿وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ﴾ نهو هانهش له دوا ی نهوان بوون ﴿وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِّلْعِبَادِ﴾ وه خوازولم وسته می ناوی
 بو بهنده کانی ﴿﴾ ﴿وَيَقُولُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ التَّنَادِ﴾ وه نهی گه له کهم بهراستی من ترسی رؤزی هاوارو
 بانگ له به کتری کردنم ههیه لیتان (نهو و پوزه ی که هه موو کهس هاوار وداوای یارمه تی له یه کتری
 ده کهن) ﴿﴾ ﴿يَوْمَ تُولَوْنَ مُدْبِرِينَ﴾ نهو و پوزه ی پشت هه لده کهن و هه لدین ﴿مَا لَكُمْ مِنْ اللَّهِ مِنْ عَاصِرٍ﴾
 هیچ په ناگه یه که بو تیوه نی له (سزای) خوا ﴿وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ﴾ وه ههر که سی خوا گومرای بکات
 ﴿فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ﴾ نهوه هیچ رینمونی که ریکی بو نی یه ﴿﴾

وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلُ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا زِلْتُمْ فِي
 شَكِّ مِمَّا جَاءَكُمْ بِهِ ۗ حَتَّىٰ إِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ لَن يَبْعَثَ اللَّهُ
 مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ
 مُرْتَابٌ ﴿٣٤﴾ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ
 أَتَاهُمْ كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ الَّذِينَ ءَامَنُوا كَذَلِكَ
 يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ قَلْبٍ مُتَكَبِّرٍ جَبَّارٍ ﴿٣٥﴾ وَقَالَ فِرْعَوْنُ
 يَهْمَنُ ابْنُ لِي صِرْحَالَعَلِّي أَبْلُغُ الْأَسْبَابَ ﴿٣٦﴾ أَسْبَابَ
 السَّمَوَاتِ فَأَطَّلِعَ إِلَىٰ إِلَهِ مُوسَىٰ وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ كَذِبًا
 وَكَذَلِكَ زَيْنَ لِفِرْعَوْنَ سُوءَ عَمَلِهِ ۗ وَصَدَّ عَنِ السَّبِيلِ
 وَمَا كِيدُ فِرْعَوْنَ إِلَّا فِي تَبَابٍ ﴿٣٧﴾ وَقَالَ الَّذِي ءَامَنَ
 يَقَوْمِ اتَّبِعُونِ أَهْدِكُمْ سَبِيلَ الرَّشَادِ ﴿٣٨﴾ يَقَوْمِ
 إِنَّمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا مَتَاعٌ وَإِنَّ الْآخِرَةَ هِيَ
 دَارُ الْقَرَارِ ﴿٣٩﴾ مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَىٰ إِلَّا مِثْلَهَا
 وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِمَّنْ ذَكَرْنَا وَأَنْتُمْ وَهُم مِّمَّنْ فَأُولَٰئِكَ
 يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ يُرْزَقُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٤٠﴾

﴿وَلَقَدْ جَاءَ كُرُيُوسُفُ مِنْ قَبْلُ بِالْبَيِّنَاتِ﴾ سویتد بہ خوا بینگومان پیشتر یوسف پیغمبر تان بؤہات بہ بلگہ پرونہ کانہ وہ ﴿فَمَا زِلْتُمْ فِي شَكِّ﴾ کہ چی ئیوہ ہر لہ گوماندا بوون ﴿مِمَّا جَاءَ كُمْ بِهِ﴾ لہو بہ بلگانہی بؤی ہینابوون ﴿حَتَّىٰ إِذَا هَلَكَ﴾ تا کاتی (یوسف) وہ فاتی کرد ﴿قُلْتُمْ لَنْ يَبْعَثَ اللَّهُ مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا﴾ ووتتان ئیتر دوای ئہو خوا ہیچ پیغمبر نیکی تر نانئری ﴿كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ ثَابَهُ وَجُورَهُ﴾ خوا گومرای دہ کات ﴿مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ مُزْتَابٌ﴾ ئہو کہ سہی زیادہ رؤی دوو دلہ ﴿الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ﴾ ئہوانہی دہر بارہی نشانہ کانی خوا دہہ قالی دہ کمن ﴿بِغَيْرِ سُلْطَانٍ آتَاهُمْ﴾ بہ بی ئہوہی بہ بلگہ بہ کیان بؤہاتی ﴿كَرُمَاتٍ عِنْدَ اللَّهِ﴾ (ئہو دہہہ قالہ بیان) ہوی تورہی بہ لای خوی گہورہ ﴿وَعِنْدَ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ وہ لای ئہوانہش باوہریان ہیناوہ ﴿كَذَلِكَ يَطْمَعُ اللَّهُ﴾ ثابہ و جؤرہ خوا مؤردہنی ﴿عَلَىٰ كُلِّ قَلْبٍ مُتَكَبِّرٍ جَبَّارٍ﴾ بہ سہر دلی ہہموو خؤ بہ زل زانیکی زؤرداردا ﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَهْمَنُ فِرْعَوْنُ وَوَتِي نَئِي هَامَانَ﴾ ئہو لای صرحا ﴿أَنِ لِي صَرْحًا﴾ کؤشکینی بہ رزم بؤ دروست بکہ ﴿أَعْلَىٰ أَبْلَغَ الْأَسْبَابِ﴾ بہ لکو بگہہہ ئہو رینگابانہ ﴿أَسْبَبَ السَّمَوَاتِ﴾ کہ رینگا کانی (بہ رز بوونہ و ہن بؤ) ئاسمانہ کان ﴿فَأَطَاعَ إِلَىٰ إِلَهِ مُوسَىٰ﴾ بؤ ئہوہی (لہو ئیوہ) سہیری خوا کہی موسا بکہم ﴿وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ كَذِبًا﴾ وہ بہ راستی من وا گومان دہہم ئہو (موسا) درؤزنہ ﴿وَكَذَلِكَ رُبُّنَا لِفِرْعَوْنَ﴾ ثابہ و جؤرہ رازنر ایہوہ بؤ فیرعون ﴿سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ﴾ کردہوہی خراپی ﴿وَصَدَّعِنَا السَّبِيلَ﴾ وہ (بہ ہویہوہ) رینگری کرا لہرینگای راست ﴿وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ إِلَّا فِي تَبَابٍ﴾ وہ ہر فیل و پلانیکی فیرعون ہہ بوو بہ فیرؤ چو ﴿وَقَالَ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ وہ ئہو (بیاوہی) باوہری (بہ موسا) ہینا بوو ووتی ﴿يَقُولُوا أَتَمُوعُنَّ﴾ ئہی گہلہ کہم شوین من بکہون ﴿أَهْدِكُمْ سَبِيلَ الرَّشَادِ﴾ رینگای راستان نشان دہہم ﴿يَقُولُوا إِنَّمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا مَتَاعٌ﴾ ئہی گہلہ کہم بہ راستی ژبانی ئہم دونیایہ رابوار دنیکی کہمہ ﴿وَآيَاتِ الْآخِرَةِ هِيَ دَارُ الْقَرَارِ﴾ وہ بہ راستی ہر باشہرؤژ جتی حسانہوہی ہہمیشہی بہ ﴿مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً﴾ ہر کہ سیک کاری خراہی کرد بی ﴿فَلَا يُجْزَىٰ إِلَّا أَمَلًا﴾ ہر بہ ئہندازہی خراہ کہی سزا دہدری ﴿وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا﴾ ہر کہ سیش چاکہی کرد بیت ﴿مِنْ ذَكَرِ أَوْلَانِي وَهُوَ مُؤْمِنٌ﴾ ئافرہت بیت یان پیاو (بہو مہر جہی) باوہردار بیت ﴿فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ﴾ ئا ئہوانہ دہ چنہ بہ ہشتہوہ ﴿يَرْزُقُونَ فِيهَا بَغَيْرِ حِسَابٍ﴾ لہو ئیدا بہ بی ژمارہ و حساب رزق و رؤزیان بی دہدریت ﴿

* وَيَقَوْمٍ مَالِي أَدْعُوكُمْ إِلَى النَّجْوَةِ وَتَدْعُونَنِي إِلَى النَّارِ

﴿٤١﴾ تَدْعُونَنِي لِأَكْفُرَ بِاللَّهِ وَأُشْرِكَ بِهِ مَا لَيْسَ لِي بِهِ

عِلْمٌ وَأَنَا أَدْعُوكُمْ إِلَى الْعَزِيزِ الْغَفَّارِ ﴿٤٢﴾ لَا جَرَمَ أَنَّمَا

تَدْعُونَنِي إِلَيْهِ لَيْسَ لَهُ دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا وَلَا فِي الْآخِرَةِ

وَأَنْ مَرَدَّنَا إِلَى اللَّهِ وَأَبَّ الْمُسْرِفِينَ هُمْ أَصْحَابُ النَّارِ

﴿٤٣﴾ فَسْتَذَكِّرُونَ مَا أَقُولُ لَكُمْ وَأَفْوِضُ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ

إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴿٤٤﴾ فَوَقَدَهُ اللَّهُ سَيِّئَاتٍ مَا مَكَرُوا

وَحَاقَ بِئَالِ فِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذَابِ ﴿٤٥﴾ النَّارُ يُعْرَضُونَ

عَلَيْهَا عُدْوًا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ

فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ ﴿٤٦﴾ وَإِذْ يَتَحَاجُّونَ فِي النَّارِ

فَيَقُولُ الضُّعْفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا لَكُمْ

تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُعْتَنُونَ عَلْنَا نَصِيبًا مِّنَ النَّارِ ﴿٤٧﴾ قَالَ

الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا لُفِيهَا إِنَّا لَنَنظَرُ فِيهَا إِلَّاهُ قَدْ حَكَمَ

بَيْنَ الْعِبَادِ ﴿٤٨﴾ وَقَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ لِخِزْنَةِ جَهَنَّمَ

أَدْعُوا رَبَّكُمْ يَخْفَفْ عَنَّا يَوْمًا مِّنَ الْعَذَابِ ﴿٤٩﴾

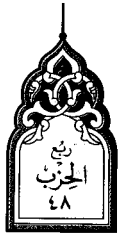
﴿وَيَقُولُ مَا لِيَ أُدْعَىٰ إِلَىٰ النَّجْمِ﴾ و هئ هی گه له کهم ئه وه چی به من بانگتان ده کهم بو رزگار بوون
 ﴿وَتَدْعُونِي إِلَىٰ النَّارِ﴾ که چی ئیوه من بانگ ده کهن بو ناگری دوزخ ﴿١١﴾ ﴿تَدْعُونِي لِأَكْفُرَ بِاللَّهِ﴾ بانگم
 ده کهن بو ئه وه ی بن باوه ربم به خوا ﴿وَأَشْرِكُ بِهِ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ﴾ وه شتی بکه مه هاو به شی خوا که هیچ
 زانیاری به کم لی ی نیه ﴿وَأَنَا أُدْعُوكُمْ إِلَىٰ الْعَزِيزِ الْعَقْبَرِ﴾ له کاتیکدا من بانگتان ده کهم بو لای خوی
 به دهسه لانی لیورده ﴿١٢﴾ ﴿لَا حَرَمَ أَمَّا تَدْعُونِي إِلَيْهِ﴾ راسته و گومانی تیدانی به ئه وه ی ئیوه منی بو بانگ
 ده کهن ﴿لَيْسَ لَهُ دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا وَلَا فِي الْآخِرَةِ﴾ شیاوی بانگ کردن نییه نه له دنیا و نه له دوار پوژدا
 ﴿وَأَنْ مَرَدْنَا إِلَى اللَّهِ﴾ وه به راستی گه رانه وه مان هه ر بو لای خوابه ﴿وَأَنْتَ الْمُسْرِفِينَ هُمْ أَصْحَابُ النَّارِ﴾
 و بیگومان زیاده رویان هاوه لانی ناگری دوزخن ﴿١٣﴾ ﴿فَسَتَذْكُرُونَ مَا أَقُولُ لَكُمْ﴾ جا له مه و دوا
 ئه وه ی من پیتان ده لیم بیرتان ده که ویتسه وه ﴿وَأَفْوُضُ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ﴾ وه من کاری خوم به خوا ده سپیرم
 ﴿إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ﴾ به راستی خوا بینایه به بنده کانی ﴿١٤﴾ ﴿فَوَقَّهَ اللَّهُ سَيِّئَاتٍ مَّا مَكُرُوا﴾ جا خوا ئه و
 (پیاوه ئیمانداره) ی پاراست له زبانی ئه و فر و فیلانیه ده یان کرد ﴿وَحَاقَ بِقَالِ فِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذَابِ﴾
 وه سزای سهخت هات و داروده سته ی فیرعه ونی گرتسه وه ﴿١٥﴾ ﴿النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا﴾
 به بیانیان و ئیواران (فیرعه ون و دهست و پیوه نده که ی) ده برینه دیاری ناگری دوزخ ﴿وَوَيْلٌ لِلْقَوْمِ
 ِالسَّاعَةِ﴾ رُوژتیکیش قیامت هه لده سیئ ﴿أَذْخَلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ﴾ (فه رمان ده دری)
 داروده سته ی فیرعه ون بخه نه سه خترین سزاوه ﴿١٦﴾ ﴿وَلِيَدَيَاتِ حُجُوتٍ فِي النَّارِ﴾ وه کاتیک
 (دوزخ خیه کان) له ناو ناگره که دا ده مه قالی ده کهن ﴿فَيَقُولُ الضُّعْفُورُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا﴾ لاوازه کان
 به وانیه ی خو بهزل زان بوون ده لین ﴿إِنَّا كُنَّا لَكُمُ تَبَعًا﴾ به راستی ئیمه شوین که و تووی ئیوه بووین
 ﴿فَهَلْ أَنْتُمْ مُغْنُونَ عَنَّا﴾ ده ی ئایا ئیوه له جیاتی ئیمه له نه ستو ده گرن ﴿فَصَيَّبَ مِنَ النَّارِ﴾ به شیک له م
 ناگره ﴿١٧﴾ ﴿قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا﴾ ئه وانیه ی خو بهزل زان و زوردار بوون ده لین: ﴿إِنَّا كُلٌّ فِيهَا﴾
 به راستی هه موومان له ناگره داین ﴿إِنَّ اللَّهَ فَدَحَكَرَ بَيْنَ الْعِبَادِ﴾ بیگومان خوا له نیوان بنده کانیدا
 دادوه ری کردو (و حو کمی ته او بوو) ﴿١٨﴾ ﴿وَقَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ لِخَزَنَةِ جَهَنَّمَ﴾ وه ئه وانیه ی
 له ناگری دوزخ خدان به دره گاوانه کانی دوزخ ده لین ﴿أَذْهَبْنَا رَبَّكَ﴾ داوا له پهروه دگارتان بکه ن
 ﴿يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمَ مَآئِنَ الْعَذَابِ﴾ ته نها یه ک رُوژ سزما ن له سه ر سووک بکات ﴿١٩﴾

قَالُوا أَوْلَمَ تَكُ تَأْتِيكُمْ رُسُلُكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا بَلَىٰ
 قَالُوا فَاذْعُوْا وَمَا ذُعُوْا الْكَافِرِيْنَ اِلَّا فِي ضَلَالٍ ﴿٥١﴾
 اِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِيْنَ ءَامَنُوْا فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا
 وَيَوْمَ يَقُوْمُ الْاَشْهَادُ ﴿٥٢﴾ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِيْنَ مَعْذِرَتُهُمْ
 وَلَهُمُ الْعَنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ ﴿٥٣﴾ وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَى
 الْهُدٰى وَاَوْرَثْنَا بَنِي إِسْرٰىءِيْلَ الْكِتٰبَ ﴿٥٤﴾ هُدٰى
 وَذَكَرٰى لِأُوْلٰى الْاَلْبٰبِ ﴿٥٥﴾ فَاَصْبِرْ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ
 حَقٌّ وَاَسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ بِالْعَشِيِّ
 وَالْاِبْكَرِ ﴿٥٦﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ يُجَادِلُوْنَ فِيْ ءَايٰتِ اللّٰهِ
 بِغَيْرِ سُلْطٰنٍ اَتٰهُمْ اِنْ فِيْ صُدُوْرِهِمْ اِلَّا كِبْرٌ
 مَا هُمْ بِبٰلِغِيْهٖ فَاَسْتَعِذْ بِاللّٰهِ اِنَّهٗ هُوَ السَّمِيْعُ
 الْبَصِيْرُ ﴿٥٧﴾ لَخَلْقُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ اَكْبَرُ مِنْ
 خَلْقِ النَّاسِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٥٨﴾
 وَمَا يَسْتَوِي الْاَعْمٰى وَالْبَصِيْرُ وَالَّذِيْنَ ءَامَنُوْا وَعَمِلُوا
 الصّٰلِحٰتِ وَلَا الْمَسِيْءُ قَلِيْلًا مَّا تَذَكَّرُوْنَ ﴿٥٩﴾

﴿قَالُوا﴾ ده‌لین: ﴿أَوَلَمْ نَكُ تَأْتِيكُمْ رَسُولُكُمْ﴾ نایا پیغه مبه‌ره کان نه هاتن بؤلاتان؟ ﴿بِأَلْبَيْتِكُمْ﴾ به‌چه ندین به‌لگه‌ی روون و ناشکراوه؟ ﴿قَالُوا بَلَى﴾ ده‌لین: به‌لین (هینا بوویان) ﴿قَالُوا فَاذْعُوا﴾ بییان ده‌لین ده‌ی خوتان بپارینه‌وه ﴿وَمَا ذَعَوْا الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ﴾ بیگومان بارانه‌وه‌ی بی باوه‌ران و ون ده‌بی و بی سووده ﴿إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ به‌راستی ئیمه پیغه مبه‌رانمان و نه‌وانه‌ی باوه‌ریان هیناوه سهر که وتوو ده‌که‌ین ﴿فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ له‌ژیانی دونیادا ﴿وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهَادُ﴾ وه‌له‌و روزه‌ی (قیامت) که شایه‌ته‌کان هه‌لده‌سنه‌وه ﴿يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ مَعَذرتُهُمْ﴾ روزه‌یکه بیانوو و پا‌کانه کردنی بی باوه‌ران هیچ سوودیان بن ناگه‌یه‌نیت ﴿وَأَلَهُمُ اللَّعْنَةُ وَأَلَهُمُ سُوءُ الدَّارِ﴾ هه‌موویان نه‌فره‌تیا ن لی کراوه و خراپترین جینگایان هه‌یه ﴿وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَى الْهُدَى﴾ سویند به‌خوا به‌راستی ئیمه ته‌وراتمان دا به‌مووسا ﴿وَأَوْرَثْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ الْكِتَابَ﴾ وه‌نه‌وه‌کانی ئیسرائیلمان کرده میرات گری ته‌ورات ﴿هُدًى وَذِكْرًا لِأُولِي الْأَلْبَابِ﴾ (که‌هوی) رینموونیی و به‌ندو بیر خه‌ره‌وه‌یه بؤ‌خواه‌ن ژیری به‌کان ﴿فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ﴾ نه‌مجا (ته‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) خو‌گر به‌بیگومان به‌لینیی خوا هه‌قه‌و دیته‌دی ﴿وَأَسْتَغْفِرُ لَذَنبِكَ﴾ وه‌داوای لیبورنی گونا‌هت بکه ﴿وَسَيِّحُ بِحَمْدِ رَبِّكَ﴾ وه‌ته‌سیب‌حات بکه به‌ستایشی به‌روه‌ردگارت ﴿بِالْعِشِيِّ وَالْإِبْكَرِ﴾ به‌ئیواران و به‌یاناندا ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ﴾ به‌راستی ته‌و که‌سانه‌ی ده‌مه‌ قالی و کیشه‌ده‌که‌ن ﴿فِي ءَابِتِ اللَّهِ﴾ ده‌راره‌ی نیشانه‌کانی خودا ﴿بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتَتْهُمْ﴾ به‌بی ته‌وه‌ی به‌لگه‌به‌کیان بؤ‌هاتبیت ﴿إِنْ فِي صُدُورِهِمْ إِلَّا كِبْرٌ﴾ هیچ له‌دلیناندا نی‌یه‌جگه له‌خوبه‌زل زانی نه‌بیت ﴿مَاهُمْ بِبَلِيغِيَّةٍ﴾ هه‌رگیز نه‌وان به (مه‌به‌ستیان) ناگه‌ن ﴿فَأَسْتَعِذُ بِاللَّهِ﴾ که‌واته په‌نا به‌خوا بگره ﴿إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ به‌راستی هه‌ر ته‌و بیسه‌ری بینایه ﴿لَخَلْقُ السَّمَكَاتِ وَالْأَرْضِ أَكْبَرُ﴾ به‌راستی به‌دی هینانی ناسمانه‌کان و زه‌وی گه‌وره‌تره ﴿مِنْ خَلْقِ النَّاسِ﴾ له‌به‌دی هینانی خه‌لکی ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به‌لام زوربه‌ی مه‌ردووم ته‌مه‌نازانن ﴿وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ﴾ وه‌نابینا و بینا‌یه‌کسان نین ﴿وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وه‌که‌سانی باوه‌ریان هیناوه و کرده‌وه‌چاکه‌کانیان کردووه ﴿وَلَا الْمُسِيءُ﴾ له‌گه‌ل به‌دکاران وه‌که‌یه‌ک نین ﴿قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ﴾ زور که‌م (له‌خه‌لکی) بیر ده‌که‌نه‌وه ﴿۵۸﴾

إِنَّ السَّاعَةَ لَأْتِيَةٌ لَّارْيَبَ فِيهَا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ
 لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٥٩﴾ وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ
 إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ
 دَاخِرِينَ ﴿٦٠﴾ اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ أَلْيَلٍ لِتَسْكُنُوا
 فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ
 أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٦١﴾ ذَلِكَمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ
 خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ لَّا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَانذَرْتُمْ أَنْتُمْ
 كَذَلِكَ يَوْمَئِذٍ الَّذِينَ كَانُوا بِآيَاتِ اللَّهِ يَحْحَدُونَ ﴿٦٢﴾
 اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ قَرَارًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً
 وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُورَكُمْ وَرَزَقَكُمْ مِنَ
 الطَّيِّبَاتِ ذَلِكَمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَتَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ
 الْعَالَمِينَ ﴿٦٣﴾ هُوَ الْحَيُّ لَّا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ
 لَهُ الدِّينَ ۗ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٤﴾ * قُلْ إِنِّي
 نُهَيْتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَمَّا جَاءَنِي
 الْبَيِّنَاتُ مِنْ رَبِّي وَأُمِرْتُ أَنْ أُسَلِّمَ لِلرَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٥﴾

﴿إِنَّ السَّاعَةَ لَأَيَّتُهُ﴾ به راستی رۆزی دواپی دیت ﴿لَأَرِيَبَ فِيهَا﴾ هیچ گومانی تیدا نی به ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾
 ﴿كَتَرُوا النَّاسَ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ به لآم زۆر بهی خه لکی باوهر ناکهن ﴿وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي﴾ وه
 به روه ردگارتان فرموو به تی: لیم بارینه وه ﴿أَسْتَجِبْ لَكُمْ﴾ وه لآمتان ده ده مه وه ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ﴾
 عَنْ عِبَادَتِي ﴿به راستی ئه وانهی خو به گه روه ده زانن که بمپهرستن ﴿سَيَذُلُّونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ﴾ بینگومان
 به سهر شورپی ده چنه دۆزه خه وه ﴿إِنَّ اللَّهَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَيْلَ﴾ خوا ئه و زاته به شه وی دانا وه بو ئیوه
 ﴿لَتَسْكُنُوا فِيهِ﴾ نا ئارامی تیدا بگرن ﴿وَالنَّهَارُ مُبْصِرًا﴾ وه رۆزیشی روناك كردوته وه (بو ژبان په یدا
 كردن) ﴿إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ﴾ به راستی خوا خوا وه ن چاکه و میهره بانی به به سهر خه لکه وه
 ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ﴾ به لآم زۆر بهی ئاده می سوپاس گوزار نین ﴿ذَلِكَ اللَّهُ رَبُّكُمْ﴾
 ئه مه به خوای په روه ردگاری ئیوه ﴿خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ﴾ دروستکر و داهینه ری هم موو شستیکه
 ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هیچ په رستراویکی به هق و راست نیبه جگه له ئه و ﴿فَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا﴾ دهی که واته
 چون لآئه ده ن له راستی ﴿كَذَلِكَ يُفَقِّهُ﴾ نا به م جوړه لآئه درین ﴿الَّذِينَ كَانُوا يُفَايِئُونَ اللَّهَ بِمَا جَحَدُوا﴾
 ئه وانهی که دان نانین به به لگه و نیشانه کانی خودا ﴿إِنَّ اللَّهَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ قَرَارًا﴾ خوا زاتیکه
 که زه وی بو کردونه ته نیشته چی (و ئارامگا) ﴿وَالسَّمَاءَ بَنَاءً﴾ وه ئاسمانیشی بو کردون به سهر بان
 ﴿وَصُورَكُمْ فَخَسَّنَ صُورَكُمْ﴾ و به جوانترین شیوه ئیوه ی دروست کردوه ﴿وَرَزَقَكُمْ مِنَ﴾
 الطَّيِّبَاتِ ﴿له و شتانه یش که حه لآل و پاکن رۆزی داوون ﴿ذَلِكَ اللَّهُ رَبُّكُمْ﴾ ئه مه به خوای
 په روه ردگاری ئیوه ﴿فَتَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ به رزی و پیروزی بو خوای په روه ردگاری
 جیهانیان ﴿هُوَ الْحَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ ههر زیندوه وه هیچ په رستراویکی به هق و راست نیبه جگه
 له ئه و ﴿فَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ﴾ که واته خوا بپهرستن به دلسوژی و ته نها بو ئه و ملکه چ بن
 ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ سوپاس و ستایش بو خوای په روه ردگاری جیهانیان ﴿قُلْ إِنِّي﴾
 نُهَيْتُ أَنْ أَعْبُدَ ﴿ئهی موحه ممه د﴾ بلئی: به راستی من ریگری کراوم له په رستنی ﴿الَّذِينَ تَدْعُونَ﴾
 مِنْ دُونِ اللَّهِ ﴿ئه وانهی ئیوه ده میان په رستن جگه له خوا ﴿لَمَّا جَاءَنِي الْبَيِّنَاتُ مِنْ رَبِّي﴾ دوا ی ئه وه ی به لگه ی
 روونم بو هاتوه له په روه ردگار مه وه ﴿وَأَمَرْتُ أَنْ أُسَلِّمَ﴾ وه فهرانم پی کراوه که گهردن که چ بم
 ﴿رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ بو په روه ردگاری جیهانیان ﴿

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ
 يُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشَدَّكُمْ ثُمَّ لَتَكُونُوا سُيُوحًا
 وَمِنْكُمْ مَنْ يُتَوَفَّى مِنْ قَبْلٍ وَلِتَبْلُغُوا أَجَلًا مُّسَمًّى وَلَعَلَّكُمْ
 تَعْقِلُونَ ﴿٦٧﴾ هُوَ الَّذِي يُحْيِيهِ وَيُمِيتُ فَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا
 يَقُولُ لَهُ وَكُن فَيَكُونُ ﴿٦٨﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يُجَادِلُونَ
 فِي آيَاتِ اللَّهِ أَنَّىٰ يُصْرَفُونَ ﴿٦٩﴾ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِالْكِتَابِ
 وَبِمَا أَرْسَلْنَا بِهِ رُسُلَنَا فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٧٠﴾ إِذِ الْأَغْلُلُ
 فِي أَعْنَاقِهِمْ وَالسَّلْسِلُ يُسْحَبُونَ ﴿٧١﴾ فِي الْحَمِيمِ
 ثُمَّ فِي النَّارِ يُسْجَرُونَ ﴿٧٢﴾ ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ
 تُشْرِكُونَ ﴿٧٣﴾ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا بَلْ لَمْ نَكُنْ
 نَدْعُوا مِنْ قَبْلُ شَيْئًا كَذَلِكَ يَضِلُّ اللَّهُ الْكَافِرِينَ ﴿٧٤﴾
 ذَلِكَ بِمَا كُنْتُمْ تَفْرَحُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ
 تَمْرَحُونَ ﴿٧٥﴾ أَدْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَبِئْسَ مَثْوًى
 الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٧٦﴾ فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَإِمَّا نُرَبِّتَكُ
 بَعْضَ الَّذِي نَعْدُهُمْ أَوْ تُتَوَفَّىٰ نَكَ فَإِنَّا يُرْجَعُونَ ﴿٧٧﴾

﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نُرَابٍ﴾ ئەو خۆایه‌یه که ئیوه‌ی له‌خاک دروست کردوه ﴿ثُمَّ مِنْ نُّطْفَةٍ﴾ له‌پاشان له‌دلوپیک ئاو ﴿ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ﴾ پاشان له‌پارچه خونی‌تیک ﴿ثُمَّ مِنْ حُمْلٍ﴾ له‌پاشان به‌مندالی (ساوایی) ده‌تان هیئتیه‌دهر (له‌سکی دایک) ﴿ثُمَّ لَبَلُّوا فَعُرِّشْتُمْ كَمَا كُنْتُمْ﴾ له‌پاشان تاده‌گه‌نه‌تینی هیزو لاوبیتان ﴿ثُمَّ لَتَكُونُوا شُجُوخًا﴾ له‌پاشان تاپیر ده‌بن ﴿وَمِنْكُمْ مَنْ يَتُوفَّى مِنْ قَبْلِ﴾ وه‌هه‌ندیکتان پیش پیربوون ده‌مریتین ﴿وَلَسَبَلُّوا أَجَلًا مُّسَمًّى﴾ هه‌تا ده‌گه‌نه‌ئو کاته‌ی که‌بو‌تان دیاری کراوه ﴿وَلَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ بو‌ئوه‌ی پیریکه‌نه‌وه ﴿هُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ﴾ ئەو خۆایه‌یه که‌ده‌ژینیی و ده‌مرینیی ﴿فَإِذَا فُتِنَ الْقَوْمَ﴾ جا هه‌ر کاتیک (بیه‌ویتی) بریارنیک بدات ﴿فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾ ته‌نها پئی ده‌فهر موویتی به‌ده‌ست به‌جیی ده‌بئی ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَجِدُونَ فِي آيَاتِنَا سَهْرًا﴾ ئایا سه‌رنجی ئه‌وانه‌ت نه‌داوه سه‌باره‌ت به‌به‌لگه‌ و نیشانه‌کانی خوادهمه‌ قالی و موجداه‌له‌ ده‌که‌ن (به‌بئی هیچ زانیاریه‌ک) ﴿أَنْ يَبْصُرُونَ﴾ چۆن له‌رپیی (راست) لاده‌درین ﴿الَّذِينَ كَذَّبُوا بِالْكِتَابِ﴾ ئه‌وانه‌ی باوه‌رپیان به‌قورئان نه‌هینا ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا بِهِ رُسُلًا﴾ وه‌ به‌و (په‌راوانه‌ی) به‌پینغه‌مبه‌ره‌کانماندا ناردومانه ﴿فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ﴾ ئه‌وه‌ له‌مه‌و پاش (سه‌ره‌نجامی خویان) ده‌زانن ﴿إِذِ الْأَعْلَى فِي أَعْتَقِهِمْ وَالسَّلْسِلُ﴾ کاتی زنجیرو ته‌وقیان له‌گه‌ردندایه ﴿يُسْحَبُونَ﴾ پئی ی راده‌کیتشرین ﴿فِي الْحَمِيمِ﴾ له‌ناو ئاوی زور گه‌رمدا ﴿ثُمَّ فِي النَّارِ يُسْجَرُونَ﴾ پاشان له‌دوزه‌خدا ده‌سو‌تینین ﴿ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ﴾ له‌پاشان بییان ده‌وتریت: ﴿أَيْنَ مَا كُنْتُمْ تُشْرِكُونَ﴾ له‌کوین ئه‌و هاو‌به‌شانه‌ی بو‌خواتان داده‌نان ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ بیجگه‌له‌خوا ﴿قَالُوا صَلُّوا عَنَّا﴾ ده‌لین: وون بوون لیمان ﴿بَلْ لَمْ تَكُنْ تَدْعُوا مِنْ قَبْلُ شَيْئًا﴾ (وانی یه) به‌لکو ئیمه‌له‌دونیا (بیجگه‌له‌خوا) شتیکمان نه‌ده‌په‌رست ﴿كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ الْكَافِرِينَ﴾ ئابه‌م جو‌ره‌خوا بئی باوه‌ران له‌رینگه‌ لاده‌دات ﴿ذَلِكَ بِمَا كُنْتُمْ﴾ ئه‌مه‌تان له‌به‌ر ئه‌وه‌یه که‌ئیه‌وه ﴿تَفْرَحُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ﴾ به‌نا‌ه‌وا شادی و که‌یفتان ده‌کرد له‌زه‌ویدا ﴿وَمَا كُنْتُمْ تَمْرَحُونَ﴾ وه‌ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که‌ئیه‌وه‌ فیزو که‌شخه‌تان ده‌کرد له‌زه‌ویدا ﴿ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا﴾ ده‌ی له‌ده‌ر گاکانی دوزه‌خه‌وه‌ پرۆنه‌ ژووره‌وه‌ تیایدا ده‌مینه‌وه‌ به‌هه‌میشه‌یی و ئیجگاری ﴿فَيَسْ مَتَوَى الْمُتَكَبِّرِينَ﴾ ئای چه‌ند خراپه‌ شونی خۆ به‌زل زانان ﴿فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ﴾ ده‌ی که‌واته (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) خۆراگر به‌بیگومان به‌لینیی خوا راسته ﴿فَمَا مَرِيتَكَ بَعْضَ الَّذِي وَعَدَهُ﴾ جاییان هه‌ندیك له‌وه‌لینانه‌ی بییان ده‌ده‌ین نیشانت ده‌ده‌ین ﴿أَوْتَوْفَيْتَكَ﴾ یان تو ده‌مریتین (به‌لینه‌کان نابینی) ﴿فَإِلَيْتَابٍ رُحُوفٍ﴾ ئه‌وسا هه‌مووتان هه‌ر بۆلای ئیمه‌ ده‌گه‌رینه‌وه ﴿﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّن قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَّن قَصَصْنَا عَلَيْكَ
 وَمِنْهُمْ مَّن لَّمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ
 بِعَايَةٍ إِلَّا بِيَاذِنِ اللَّهِ فَإِذَا جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ فُضِيَ بِالْحَقِّ وَخَسِرَ
 هُنَالِكَ الْمُبْطِلُونَ ﴿٧٨﴾ اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَنْعَامَ
 لِتَرْكَبُوا مِنْهَا وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٧٩﴾ وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ
 وَلِتَبْلُغُوا عَلَيْهَا حَاجَةً فِي صُدُورِكُمْ وَعَلَيْهَا وَعَلَى
 الْفَلَاحِ تَحْمَلُونَ ﴿٨٠﴾ وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ فَأَيَّ آيَاتِ اللَّهِ
 تُكْفِرُونَ ﴿٨١﴾ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنظُرُوا كَيْفَ
 كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَانُوا أَكْثَرًا مِنْهُمْ وَأَشَدَّ
 قُوَّةً وَأَثَارًا فِي الْأَرْضِ فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ
 ﴿٨٢﴾ فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَرِحُوا بِمَا عِنْدَهُمْ مِّنَ
 الْعِلْمِ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٨٣﴾ فَلَمَّا رَأَوْا
 بَأْسَنَا قَالُوا أَمَّا بِاللَّهِ وَحَدُّهُ وَكَفَرْنَا بِمَا كُنَّا بِهِ
 مُشْرِكِينَ ﴿٨٤﴾ فَلَمْ يَكُ يَنْفَعُهُمْ إِيمَانُهُمْ لَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا سُنَّتَ
 اللَّهُ الَّتِي قَدْ خَلَتْ فِي عِبَادِهِ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْكٰفِرُونَ ﴿٨٥﴾

﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّن قَبْلِكَ﴾ سویند به‌خوا به‌راستی بهر له‌تو پیغه‌مبه‌رانی‌کمان ناردووه ﴿مِّنْهُم مَّن قَصَصْنَا عَلَيْكَ﴾ به‌سهرهاتی هه‌ندی‌کیانمان بوباس کردوی ﴿وَمِنْهُمْ مَّن لَّمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ﴾ وهه‌ندی‌کیانمان بوباس نه‌کردوی ﴿وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِبَيِّنَةٍ﴾ وهه‌یچ پیغه‌مبه‌ریک ناتوانی موعجیزه‌یه‌ک به‌ییت ﴿إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ مه‌گه‌ر به‌ئیزی خوانه‌بیته ﴿فَإِذَا جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ﴾ جاکاتی فهرمانی خواهات (به‌سزادانیان) ﴿فُضِيَ بِالْحَقِّ﴾ به‌هه‌ق دادوهری ده‌کریته (له‌نیوانیاند) ﴿وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْمُطْلُوتُ﴾ وهه‌له‌ویدا ناراستان زهره‌رمه‌ند ده‌بن ﴿اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَنْعَامَ﴾ خواهه‌و زاته‌یه‌ ئازهل و مالانی بوبو ئیوه‌به‌دی هیناوه ﴿لِيَرْكُوبَ مِنْهَا وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ﴾ بوبو ئیوه‌ی سواری هه‌ندی‌کیان بن و (گوشتی) هه‌ندی‌کیشیان بخون ﴿وَأَكْثَرُ فِيهَا ضَلٰغٌ﴾ وهه‌له‌و (ئازهلانه) دا‌چهند سوودو که‌لک بوبو ئیوه‌هه‌به ﴿وَلِيَتَّبِعُوا عَلَيْهَا حَاجَةً فِي صُورِكُمْ﴾ وهه‌تابه‌هوی ئه‌وانه‌وه‌بگه‌نه‌بئویستی یه‌ک که‌له‌دل و ده‌رونتان دایه ﴿وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ﴾ وهه‌له‌سهر پشٹی ئه‌و (ولاخانه) وهه‌سهر که‌شٹی ئیوه‌سوار ده‌کریتن ﴿وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ﴾ خواه‌زور نیشانه‌ی خو‌بتان نیشان ده‌دات ﴿فَأَيُّ آيَاتِ اللَّهِ تُنْكِرُونَ﴾ جاییوه‌ئینکاری کام‌له‌نیشانه‌وبه‌لگه‌کانی خواهه‌که‌ن؟! ﴿أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا﴾ ده‌ی ئایا به‌زه‌ویدا نه‌گه‌راون تابینن ﴿كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ﴾ سه‌ره‌نجامی که‌سانیک که‌له‌پیش ئه‌وان بوون چوون بووه ﴿كَانُوا أَكْثَرُ مِنْهُمْ وَأَشَدُّ قُوَّةً﴾ که‌له‌مان زور تر وهه‌هیزتریش بوون ﴿وَأَشَارًا فِي الْأَرْضِ﴾ وهه‌شوینه‌واریشیان له‌زه‌ویدا (زیاتر بوو) ﴿فَمَا آعَنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ ئه‌مجا ئه‌وه‌ی کرد بوویان (له‌دونیا‌دا) سوودی پی‌نه‌گه‌یانندن ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ﴾ جاکاتی پیغه‌مبه‌ره‌کانیان به‌به‌لگه‌روونه‌کانه‌وه‌هاتنه‌لایان ﴿فَرِحُوا بِمَا عِنْدَهُمْ مِنَ الْعِلْمِ﴾ دل‌خوش بوون به‌و زانینه‌ی هه‌یان بوو ﴿وَخَافَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾ ئه‌و (سزایه‌ی ئه‌وان) گالته‌یان پی‌ده‌کرد چوار ده‌وری دان (وهاته‌دی) ﴿فَلَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا﴾ ئه‌مجا کاتیک سزای به‌تینی ئیمه‌یان بینی ﴿قَالُوا يَا مَنَّا يَا لِلَّهِ وَحْدَهُ﴾ ووتیان: باوه‌رمان به‌خوای تاك و ته‌نها هینا ﴿وَكَفَرْنَا بِمَا كُنَّا بِهِ مُشْرِكِينَ﴾ وهه‌پی‌باوه‌رین به‌و شتانه‌ی کردبو‌ومانه‌هاوبه‌شی خوا ﴿فَلَمَّا بَلَغَ لَيْلَةَ الْبَيْتِ﴾ جاباوه‌ر هینانه‌که‌یان هه‌یچ سوودی نه‌بوو بوویان ﴿فَلَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا﴾ له‌کاتیک‌دا سزای ئیمه‌یان دی ﴿سُنَّتَ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ فِي عِبَادِهِ﴾ باوو سوننه‌تی خواهه‌ر و ابووه‌پیشتر له‌گه‌ل‌بنده‌کانی دا ﴿وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْكٰفِرُونَ﴾ وهه‌له‌ویدا پی‌باوه‌ران زهره‌رمه‌ند بوون ﴿

سورة فصلت

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَمِّ ١ تَنْزِيلٌ مِّنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ٢ كِتَابٌ فُصِّلَتْ آيَاتُهُ وَ
 قُرْءَانٌ أَعْرَبِيًّا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ٣ بَشِيرًا وَنَذِيرًا فَأَعْرَضَ أَكْثَرُهُمْ
 فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ٤ وَقَالُوا أَتُؤْتِنَا فِي أَكْثَرِ مِمَّا نَدْعُونَ إِلَيْهِ
 فِي آيَاتِنَا وَقُرْءَانِنَا وَمِن بَيْنِنَا وَبَيْنَكَ حِجَابٌ فَأَعْمَلْنَا لِنَا عَمَلُونَ
 ٥ قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُ الْكَوْكَبُ إِلَهُ وَاحِدٌ
 فَاسْتَقِيمُوا إِلَيْهِ وَاسْتَغْفِرُوهُ ٦ وَوَيْلٌ لِّلْمُشْرِكِينَ ٧ الَّذِينَ
 لَا يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ٨ إِنَّ الَّذِينَ
 ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ٩ قُلْ أَيُّ شَيْءٍ
 لَّكُمُ الْكَفْرُونَ بِالَّذِي خَلَقَ الْأَرْضَ فِي يَوْمَيْنِ وَتَجْعَلُونَ لَهُ وُءَادًا
 ذَلِكَ رَبُّ الْعَالَمِينَ ١٠ وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِي مِّن فَوْقِهَا
 وَبَدْرًا فِيهَا وَقَدَّرَ فِيهَا أَقْوَاتَهَا فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ سَوَاءً
 لِّلسَّائِلِينَ ١١ ثُمَّ أَسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ
 لَهَا وَاللَّأَرْضِ أَتِيَا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا قَالَتَا أَتَيْنَا طَائِعِينَ ١٢

سوره‌قی ﴿فُضِّلَتْ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿حَم﴾ به (حا، میم) ده‌خونیرتته‌وه خوا زاناتره به‌واتای، سه‌یری سه‌ره‌تای سوره‌تی (البقرة) ش بکه
 ﴿تَنْزِيلٌ مِّنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ قورئان له لایهن خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان‌وه نیر دراوته خواره‌وه ﴿قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِّقَوْمٍ
 يَعْلَمُونَ﴾ قورئانیکه به‌زمانی عه‌ره‌بی بؤ‌گه‌لینک که‌شاره‌زان و ده‌زاسن ﴿بَشِيرًا وَنَذِيرًا﴾ مژده‌ده‌رو
 ترسینه‌ره ﴿فَأَعْرَضَ عَنْهُمْ فهُمْ لَا يَسْمَعُونَ﴾ که‌چی زوربه‌یان گوی‌ی بی‌ناده‌ن و بؤیه (قورئان) نابیستن
 ﴿وَقَالُوا فَلَوْلَا آتَاكَ بِهِ رَسُولُكَ إِذْ يَقُولُ بِهِ خَيْرٌ مِنَ الْمَالِ الْغَيْرِ﴾ ده‌لین دله‌کانمان له‌ناو چه‌ند به‌رده‌یه‌کدایه (تی‌ناگه‌ین) ﴿مِمَّا تَدْعُونَ إِلَيْهِ﴾
 له‌ئه‌وه‌ی توئی‌مه‌ی بؤ‌بانگ ده‌که‌یت ﴿وَفِي آدَانَا وَفِي﴾ وه له‌گویه‌کانماندا گران‌ی و که‌ری‌ه‌یه
 ﴿وَمِن بَيْنِنَا وَبَيْنِكَ حِجَابٌ﴾ وه له‌نیوان ئی‌مه‌و تو‌دا به‌رده‌یه‌ک‌ه‌یه ﴿فَاعْمَلْ إِنَّا عَامِلُونَ﴾ که‌واته تو‌کاری
 خو‌ت بکه‌ و بی‌گومان ئی‌مه‌یش کاری خو‌مان ده‌که‌ین ﴿قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ﴾ بلنی: به‌راستی
 من مرو‌فیکم وه‌ک‌ ئی‌وه ﴿يُوحَىٰ إِلَيَّ﴾ به‌لام (هه‌نده‌ه‌یه‌ من) نیگام بؤ‌ده‌ک‌ری‌ت ﴿أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهُ وَاحِدٌ﴾
 که‌ به‌راستی به‌رستراوی ئی‌وه‌خوایه‌کی تا‌ک و ته‌نیایه ﴿فَأَسْتَقِيمُوا إِلَيْهِ وَاسْتَغْفِرُوا﴾ که‌واته بارووتان
 هه‌ر به‌ره‌و خوا بی‌ت (له‌به‌رسته‌کاتاندا) و داوای لی‌وردنی لی‌ بکه‌ن ﴿وَوَيْلٌ لِلْمُصْرِكِينَ﴾
 وه‌سزاو له‌ناو‌چوون بؤ‌هاوبه‌ش دانه‌رانه ﴿الَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ﴾ ته‌وانه‌ی که‌زه‌کات ناده‌ن و
 ﴿وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ﴾ باوهریشیان به‌رؤزی دوابی‌نی‌یه ﴿إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾
 به‌راستی ته‌وانه‌ی باوهریشان هینا‌وه‌و کرده‌وه چاکه‌کانیان کردووه ﴿لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ﴾ پاداشتی بی
 برانه‌وه‌یان بؤ‌ه‌یه ﴿قُلْ آيَاتِكُمْ كُفْرًا بِالَّذِي﴾ بلنی: ناخو‌به‌راستی ئی‌وه‌باوهرتان به‌وزاته‌نی‌یه؟
 ﴿خَلَقَ الْأَرْضَ فِي يَوْمَيْنِ﴾ که‌زه‌وی له‌دوو‌رؤژدا دروست کردووه ﴿وَيَجْعَلُونَ لَهُ أُنْدَادًا﴾ وه‌هاوبه‌شانی بؤ
 داده‌نین ﴿ذَٰلِكَ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ هه‌ر‌ئه‌وه‌به‌روه‌ردگاری جیهانیان ﴿وَجَعَلَ فِيهَا رِجْسًا مِّن قَوْفِقَاهُمْ﴾ وه
 له‌سه‌ر‌زه‌ویدا شاخی زوری داناوه ﴿وَوَسَّوْنَا فِيهَا﴾ وه‌فه‌ر و به‌ره‌که‌تی تی‌خستووه ﴿وَوَدَّرْنَا فِيهَا فُجُورَهَا﴾
 وه‌بؤیوی (هه‌موو‌گیانداریکی) له‌زه‌ویدا دیاری کرد ﴿فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ﴾ له‌ماوه‌ی چوار‌رؤژدا ﴿سَوَاءٌ
 لِّلسَّالِفِينَ﴾ به‌یه‌کسانی بؤ‌گشت داواکه‌ران ﴿ثُمَّ أَسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ﴾ پاش دروستکردنی
 زه‌وی ئیراده‌ی دروستکردنی ئاسمانی کرد که‌پیشتر دو‌که‌لینک بوو ﴿فَقَالَ لَهَا وَلِلْأَرْضِ آتِنَا﴾ ته‌مجا
 به‌ئاسمان و به‌زه‌وی‌فه‌رموو: وهرن ﴿طَوَّعًا أَوْ كَرْهًا﴾ به‌وو‌یستی خو‌تان‌یان به‌ناچاری (بی‌نه‌ژیر‌فه‌رمانم)
 ﴿قَالَ آتِنَا طَائِعِينَ﴾ هه‌ر دوو‌کیان ووتیان به‌وو‌یستی خو‌مان هاتین ﴿﴾

فَقَضَاهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا
وَزَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصْبِيحٍ وَحِفْظًا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ
الْعَلِيمِ ﴿١٢﴾ فَإِنْ أَعْرَضُوا فَقُلْ أَنْذَرْتُكُمْ صَاعِقَةً مِثْلَ صَاعِقَةِ
عَادٍ وَثَمُودَ ﴿١٣﴾ إِذْ جَاءَهُمُ الرُّسُلُ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ
خَلْفِهِمْ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ قَالُوا لَوْ شَاءَ رَبُّنَا لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً
فَإِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿١٤﴾ فَأَمَّا عَادُ فَاسْتَكْبَرُوا فِي
الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَقَالُوا مَنْ أَشَدُّ مَنَاوِقَةً أَوْ لَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ
الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ
﴿١٥﴾ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي أَيَّامٍ نَحْسَاتٍ لِنَنْذِقَهُمْ
عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَخْزَىٰ وَهُمْ
لَا يُبْصِرُونَ ﴿١٦﴾ وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَمَىٰ عَلَى
الْهُدَىٰ فَأَخَذَتْهُمُ صَاعِقَةُ الْعَذَابِ الْهُونِ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ
﴿١٧﴾ وَبَجَّيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿١٨﴾ وَيَوْمَ يُحْشَرُ أَعْدَاءُ اللَّهِ
إِلَى النَّارِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿١٩﴾ حَتَّىٰ إِذَا مَا جَاءَهُمْ هَا شَاهَدَ عَلَيْهِمْ
سَمْعُهُمْ وَأَبْصَرُهُمْ وَجُلُودُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٠﴾

﴿فَقَضَاهُنَّ سَمْعَ سَمَوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ﴾ ئەوسا حەوت ئاسمانی لەدوو پڕۆژدا دروست کرد (که‌واته‌ خوای گه‌وره‌ زه‌وی و ئاسمانه‌کانی به‌شەش رۆژ دروستکرد) ﴿وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا﴾ وه‌هەر ئاسمانه‌ی فه‌رمان (کار) ی خو‌ی بو‌نارد ﴿وَرَبَّنَا السَّمَاءَ الَّتِي بِنَايْنَاهَا مَصْلِحٌ وَحَفَظَهَا﴾ وه‌ئاسمانی دونیامان به‌ئه‌ستیره‌ دره‌وشاوه‌کان رازانده‌وه‌، وپاریزراوه‌ (له‌گویی گرتنی شه‌یتانه‌کان) ﴿ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ﴾ ئەوه‌ برپاری خوای زالی به‌ده‌سه‌لآته‌ ﴿إِنِّ فَإِنْ أَعْرَضُوا﴾ جا‌ئه‌گه‌ر روویان وه‌ر گبیرا ﴿فَقُلْ أَنْذَرْتُكُمْ صَاعِقَةً﴾ ئەوه‌ بلی به‌هه‌وره‌ تریشقه‌یه‌ک (بروسکه‌یه‌ک) ده‌تاترسیتم ﴿مِثْلَ صَاعِقَةِ عَادٍ وَثَمُودَ﴾ وه‌ک هه‌وره‌ تریشقه‌ی (گه‌لی) عادوسه‌موود ﴿إِنْ جَاءَتْهُمْ الرُّسُلُ﴾ کاتی پیغه‌مبه‌ره‌کانیان هاتنه‌ لایان ﴿مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ﴾ له‌به‌رده‌میان و له‌ پشتیانوه‌ (له‌هه‌موو لایه‌که‌وه‌) ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ (بیان ووتن) که‌جگه‌ له‌خوا نه‌په‌رستن ﴿قَالُوا لَوْ شَاءَ رَبُّنَا لَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَيِّبًا﴾ وه‌وتیان: ئەگه‌ر په‌روه‌ردگارمان بیویستایه‌ فریشته‌یه‌کی ده‌نارده‌ خواروه‌ (بو‌مان) ﴿فَلَنَأْتِيَنَّكَ الرُّسُلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِمْ﴾ بویه‌ به‌راستی ئیمه‌ به‌وه‌ی ئیوه‌ی پی‌نیراون باوه‌ر ناکه‌ین ﴿فَأَمَّا عَادُ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ﴾ ئەمجا (گه‌لی) عاد به‌ناپه‌وا خو‌یان به‌گه‌وره‌ زانی له‌زه‌ویدا ﴿وَقَالُوا مَنْ أَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً﴾ وه‌ ووتیان: کی له‌ئیمه‌ به‌هیز تره‌ ﴿أَوْلَئِنَّآ لَنَرِيكَ﴾ ئایا نه‌یان زانی بوو ﴿أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً﴾ بیگومان ئەو خوایه‌ی که‌ئه‌وانی دروست کردوه‌ له‌ئه‌وان به‌هیز تره‌ ﴿وَكَأَنَّا بِلَيْتِنَا يَجْحَدُونَ﴾ وه‌ئه‌وان دانیان نه‌ده‌نا به‌به‌لگه‌کانی ئیمه‌دا وئینکاریان ده‌کرد ﴿فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا﴾ ئەوسا ئیمه‌ بایه‌کی زۆر به‌هیزی ساردمان بو‌ناردن ﴿فِي آيَاتِهِ لِحَاثَاتٍ﴾ له‌رۆژنیککی به‌رده‌وام (وشوم) دا ﴿لِيَذِيقَهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ﴾ بو‌ئه‌وه‌ی سزای ئابرو به‌ریان پی‌بچه‌ژین ﴿فِي الْحَبْوَةِ الدُّنْيَا﴾ له‌ژیانی دونیادا ﴿وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَحْزَنٌ﴾ بیگومان سزای پاشه‌رۆژیان ئابرو به‌ر (ورپسواکه‌ر) تره‌ ﴿وَهُمْ لَا يَبْصُرُونَ﴾ وه‌ئه‌وان یارمه‌تی نادرین ﴿وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ﴾ وه‌ (هوزی) سه‌موودمان پرینموونی کرد ﴿فَأَسْتَجَبُوا لِعَمَلِ آلِهَدَىٰ﴾ به‌لام ئەوان زیاتر چه‌زبان له‌کویری وگومرایی کرد تا شاره‌زایی و پرینموونی ﴿فَلَخَذْنَاهُمْ صَاعِقَةً الْعَذَابِ الْهُونِ﴾ جا بویه‌ هه‌وره‌ بروسکه‌ی سزای رپسواکه‌ر لیبی دان ﴿بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ به‌هوی ئەو (خرابانه‌وه‌) که‌ده‌یانکرد ﴿وَنَجَّيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ﴾ وه‌ئه‌و که‌سه‌نه‌شمان رزگار کرد که‌باوه‌ردارو پاریزگار وله‌خواترس بوون ﴿وَيَوْمَ يُحْشَرُ أَعْدَاءُ اللَّهِ إِلَى النَّارِ﴾ وه‌رۆژنیک هه‌موو دوژمنانی خوا به‌رو ئاگری دۆزه‌خ کو‌ده‌کرینه‌وه‌ ﴿فَهُمْ يُرْعَوُونَ﴾ جا‌ئه‌وان (له‌پیش که‌وتن و دواکه‌وتن) به‌رگری ده‌کرین (تا هه‌موو بیکه‌وه‌ به‌ریز برون) ﴿حَتَّىٰ إِذَا مَا جَاءَتْهَا﴾ تا کاتی ده‌گه‌نه‌لای ئاگری دۆزه‌خ ﴿شَهِدَ عَلَيْهِمْ﴾ شایه‌تی ده‌دات له‌دزیان ﴿سَمِعْتُهُمْ وَانْبَصَرْتُهُمْ وَجَلَّوْهُمْ﴾ گوی و چاو و پینستی له‌شیان ﴿بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ به‌و کرده‌وانه‌ی که‌ کردویانه‌ (له‌دونیادا) ﴿

وَقَالُوا الْجُلُودُ هُمْ لَمْ شَهِدْتُمْ عَلَيْنَا قَالُوا أَنْطَقَنَا اللَّهُ الَّذِي
 أَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ خَلَقَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢١﴾
 وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَتِرُونَ أَنْ يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ وَلَا أَبْصَارُكُمْ
 وَلَا جُلُودُكُمْ وَلَكِنْ ظَنَنْتُمْ أَنَّ اللَّهَ لَا يَعْلَمُ كَثِيرًا مِمَّا تَعْمَلُونَ
 ﴿٢٢﴾ وَذَلِكُمْ ظَنُّكُمُ الَّذِي ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ أَرَدْتُمْ أَنْ تُصَبِّحْتُمْ
 مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٢٣﴾ فَإِنْ يَصْبِرُوا فَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ وَإِنْ يَسْتَعْتِبُوا
 فَمَا هُمْ مِنَ الْمُعْتَبِينَ ﴿٢٤﴾ * وَقِيضْنَا لَهُمْ قُرْآنًا فَزَيَّنَّا لَهُمْ
 مَا يَلِيْنَ أَيْدِيَهُمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أُمَمٍ قَدْ
 خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ إِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ ﴿٢٥﴾
 وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْآنِ وَالْغَوَافِ بِهِ
 لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾ فَلَنَذِيقَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا عَذَابًا شَدِيدًا
 وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٧﴾ ذَلِكَ جَزَاءُ أَعْدَاءِ اللَّهِ
 النَّارُ لَهُمْ فِيهَا دَارُ الْخُلْدِ جَزَاءُ بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ
 ﴿٢٨﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا رَبَّنَا أَرِنَا الَّذِينَ أُضْلَلْنَا مِنَ الْجِنِّ
 وَالْإِنْسِ نَجْعَلُهُم تَحْتَ أَقْدَامِنَا لِيَكُونُوا مِنَ الْمُسْفَلِينَ ﴿٢٩﴾

﴿وَقَالُوا لَجُودُكُمْ﴾ و ه به پیسته کانیان ده لئین: ﴿لِرَشْهَدِكُمْ عَلَيْنَا﴾ بؤچی شایه تیبیان دا له در زمان
 ﴿قَالُوا أَنْظَفَنَا اللَّهُ الَّذِي﴾ ده لئین: ئەو خوا به ئیمه‌ی هینا و ته زمان ﴿أَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ﴾ که هه مو و شتیکی
 هینا و ته زمان (وقسه کردن) ﴿وَهُوَ خَلَقَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ﴾ هه ر ئەویش به که م جار ئیوه‌ی دروست کردوه
 ﴿وَالَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ وه هه ر بؤ لای ئەویش ده که بر ئیرینه وه ﴿وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَرْوُونَ﴾ وه ئیوه خونان
 نه ده شارده وه (نه ده پاراست له گونا ه) ﴿أَنْ يَشْهَدَ عَلَيْنَ كُمْ سَمْعُكُمْ وَلَا أَبْصَارُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ﴾ له شایه تی دانی گوی
 و چاو و بیستی له شتان له در تان ﴿وَلَكِنْ ظَنَنْتُمْ﴾ به لکو و ا گو مانتان ده بر د ﴿أَنَّ اللَّهَ لَا يَعْلَمُ كَثِيرًا مِمَّا تَعْمَلُونَ﴾
 که خوا نازانی به زور نیک له و کارانه‌ی که ده بیکه ن ﴿وَذَلِكُمْ ظَنُّكُمُ الَّذِي ظَنْنْتُمْ بِرَبِّكُمْ﴾ ئا ه وه گو مانتان
 بوو که ده تان بر د به په روه رد گارتان ﴿أَرَدْتُمْ﴾ ئیوه‌ی هه لئیرا (له ناوی بر دن) ﴿فَأَصْبَحْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾
 و چوونه ریزی زیانباران و خه سار و مه ندانه وه ﴿فَإِنْ يَصْبِرُوا﴾ ئەمجا نه گه ر ئارام بگرن ﴿فَالنَّارُ مَثْوًى
 لَهُمْ﴾ ئەوانه ئاگر شوینی مانه وه یانه ﴿وَأَنْ يَسْتَعْبُوا﴾ وه ئە گه ر داوای لیسوردن و رازی بوونی خوا
 بکه ن ﴿فَمَاهُمْ مِنَ الْمُعْتَبِينَ﴾ ئەوه خوا هه ر گیز رازی نابین (خوش نابین لییان) ﴿وَقِيصَّتْ لَهُمْ قُرْآنًا﴾
 وه چهنه دؤست (و هاو ده م) مان له دونیا بؤ دانان ﴿فَرِيئُوا لَهُمْ مَائِينَ أَيَدِيهِمْ وَمَا خَلَقَهُمْ﴾ که خرا به کردنی
 دونیا و (بئ بروایی) رۆزی دوا بی بؤ رازاننده وه ﴿وَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ﴾ وه به لئینی (سزادانیان) به سه ردا درا
 ﴿فَاتَّمَمَ قَدْحَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ له (پیزی) ئەو گه لانه‌ی رابوردن پیش ئەمان ﴿مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ﴾ له جنو که
 و ئاده می ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ﴾ به راستی زه ر ره مه ند بوون ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْآنِ﴾ وه
 بی باوه ران (به به کتریان) ده ووت گوی مه گرن بؤ ئەم قورئانه ﴿وَالْعَوَافِيهِ لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ﴾ وه قسه‌ی
 پر و بوچی تیکه ل بکه ن به لکو سه ر که ون (به سه ریدا) ﴿فَلَنْذِيقًا لِّلَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ده‌ی سویند به خوا
 بیگو مان ئەوانه‌ی بیباوه ر بوون بییان ده چیژین ﴿عَذَابًا شَدِيدًا﴾ سزابه کی سه خت ﴿وَلَنْجَزِيَنَّهُمْ أَصْوَابًا
 الَّتِي كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ وه تو له بیان لی ده سه نین (به تو له‌ی) خراپترینی تاوانی که ده بیان کرد ﴿ذَلِكَ جَزَاءُ
 الَّذِينَ أَعَدَّ اللَّهُ
 النَّارَ﴾ ئەوه‌ی (باسکرا) سزای دوژمنانی خوا به که ئاگری دۆزه خه ﴿لَهُمْ فِيهَا دَارُ الْخُلْدِ﴾ مالی هه میشه‌ی
 ئەوان له و ئاگره دایه ﴿جَزَاءً بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ﴾ ئەو سزابه (ده درتین) چونکه دانیان نه ده نا
 به نیشانه کانی ئیمه دا ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه ئەوانه‌ی بی باوه رن ده لئین ﴿رَبَّنَا آرِنَا الَّذِينَ
 أَضَلَّانَا﴾ ئەه‌ی په روه رد گار مان ئەو دوانه مان نیشان بده ن که گو مریان کر دین ﴿مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ﴾ له جنو که
 و ئاده می ﴿يَجْعَلُهُمَاتَّحْتِ أَقْدَامِنَا﴾ تا بیان خهینه ژیر پیمان ﴿لِيَكُونُوا مِنَ الْمُسْتَقِلِينَ﴾ ئا له ژیری ژیره وه‌ی
 دۆزه خ بن ﴿۱۵﴾

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ
 الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ
 الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٣٠﴾ نَحْنُ أَوْلِيَاؤُكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
 وَفِي الْآخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهَى أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ
 فِيهَا مَا تَدَعُونَ ﴿٣١﴾ نَزَّلْنَا مِنْ غَفُورٍ رَحِيمٍ ﴿٣٢﴾ وَمَنْ أَحْسَنُ
 قَوْلًا مِمَّن دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنِّي مِنَ
 الْمُسْلِمِينَ ﴿٣٣﴾ وَلَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ادْفَعْ
 بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ
 وَلِيٌّ حَمِيمٌ ﴿٣٤﴾ وَمَا يُلْقَاهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلْقَاهَا
 إِلَّا ذُو حِظٍّ عَظِيمٍ ﴿٣٥﴾ وَإِنَّمَا يَنْزَعَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ
 فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٦﴾ وَمَنْ أَيْتَهُ
 اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ
 وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِن كُنْتُمْ
 إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿٣٧﴾ فَإِنِ اسْتَكْبَرُوا فَالَّذِينَ عِنْدَ
 رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ لَهُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿٣٨﴾

وَمَنْ عَائِيَّتِهِ أَنْكَ تَرَى الْأَرْضَ خَاشِعَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ
 أَهْتَزَّتْ وَرَبَّتْ إِنَّ الَّذِي أَحْيَاهَا لَمُحْيٍ الْمَوْتِيُّ إِنَّهُ وَعَلَى كُلِّ شَيْءٍ
 قَدِيرٌ ﴿٢٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ يُدْحِدُونَ فِي آيَاتِنَا لَا يَخْفُونَ عَلَيْنَا أَفَمَنْ
 يُلْقَى فِي النَّارِ خَيْرٌ أَمْ مَنْ يَأْتِي آيَاتِنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ
 إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٧﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ لَمَّا جَاءَهُمْ
 وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبٌ عَزِيزٌ ﴿٢٨﴾ لَا يَأْتِيهِ الْبَطْلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ
 خَلْفِهِ تَنْزِيلٌ مِّنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ ﴿٢٩﴾ مَا يَقُولُكَ إِلَّا مَا قَدْ قِيلَ
 لِلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِكَ إِنْ رَبُّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ وَذُو عِقَابٍ أَلِيمٍ
 ﴿٣٠﴾ وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا أَعْجَمِيًّا لَقَالُوا لَوْلَا فُصِّلَتْ آيَاتُهُ
 وَأَعْجَمِيٌّ وَعَرَبِيٌّ قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ آمَنُوا هُدًى وَشِفَاءٌ وَالَّذِينَ
 لَا يُؤْمِنُونَ فِي آذَانِهِمْ وَقْرٌ وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى أُولَئِكَ
 يُنَادُونَ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ ﴿٣١﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ
 فَأَخْتَلَفَ فِيهِ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ
 بَيْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيبٍ ﴿٣٢﴾ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا
 فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا وَمَا رَبُّكَ بِظَلَمٍ لِّلْعَبِيدِ ﴿٣٣﴾

﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَرَى الْأَرْضَ خَاشِعَةً﴾ له نیشانه کانی (دهسه لاتی) خوابه که زوی ده بینی ووشک و ماته
 ﴿فَإِنَّا أَنْزَلْنَاهَا عَلَيْهِمَ الْمَاءَ﴾ که چی کاتیک بارانمان باراند به سه ریدا ﴿أَهْرَزَّتْ وَرَبَّتْ﴾ (به رواندنی روهک)
 ده که ویته جولوه و ده بوژیته وه (به رز ده بیته وه) ﴿إِنَّ الَّذِي أَحْيَاهَا لَمُحْيِ الْمَوْتِ﴾ بیگومان نه وهی (زهوی
 ووشک) ده بوژیتته وه زیندوو که روهوی مردوو ه کانیسه ﴿إِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ به راستی نهو (خوا) به سه ر
 هممو وشتیکدا به توانایه ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي آيَاتِنَا﴾ بیگومان نه وانهی له نایه ته کانی ئیمه لاده دن
 ﴿لَا يَخْفَوْنَ عَلَيْهَا﴾ له ئیمه شاروه نین ﴿أَفَمَنْ يُلْقَى فِي النَّارِ خَبْرٌ﴾ دهی ئایا که سی ده خریته ناو ناگروه چاکتره
 ﴿أَمْ مَنْ يَأْتِيَّ آمِنًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ یان نهو که سهی له رورزی قیامت دا بی ترس دیت ﴿أَتَعْمَلُوا مِثْلَهُمْ﴾ هه رچیتان
 وویست (هزنان لی کرد) بیکن ﴿إِنَّهُمْ يَمَاتَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ بیگومان خوا به وهی ده یکن بینایه ﴿إِنَّ
 الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ لَمَجَانِّهٌ﴾ به راستی نه وانهی که قورئانیاں بو هات و باوه ریان پی نه هینا (سزایان دده دین)
 ﴿وَإِنَّهُ لَكِتَابٌ عَزِيزٌ﴾ که به راستی کتیبکی زور به رزو جیگهی ریزه ﴿لَا يَأْتِيهِ الْبَطُلُ﴾ به تال و ناراستی روی
 تی ناکات ﴿مَنْ يَنْ يَدَّ يَدًا وَيَلْمِ أَخِيَّهُ﴾ نه له ئیستا و نه له دوو رورژدا (نه به لی که مکردن نه به لی زیاد کردن)
 ﴿تَنْزِيلٌ مِنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ﴾ چونکه نیر دراوته خواره وه له لایه ن (خوای) کار دروستی ستایش کرا وه ﴿وَ
 مَا يُقَالُ لَكَ﴾ هیچ شتیک به تو ناوتریت ﴿إِلَّا مَا قَدَّيْلُ لِلرَّسُولِ مِنْ قَبْلِكَ﴾ مه گه ر نه وهی به پیغه مبه رانی
 به رله تو و تراوه ﴿إِنَّ رَبَّكَ لَدُوٌّ مَعْفُورٌ﴾ به راستی به روه ردگارت خاوه ن لیورونه (بو ئیمانداران)
 ﴿وَدُوٌّ عِقَابٍ أَلِيمٌ﴾ وه خاوه ن تولهی سه خته (بو بی باوه ران) ﴿وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا أَعْجَمِيًّا﴾ نه گه ر نه م
 قورئانه مان به زمانیکی تر جگه له عه ره بی بنار دایه ﴿لَقَالُوا لَوْلَا نُفِصِلَتْ آيَاتُهُ﴾ بی باوه ران ده یان ووت بوچی
 نایه ته کانی به رونی شینه کراونه ته وه ﴿أَعْجَبِي وَعَرَبِي﴾ (چون ده بی) قورئانی عه جه می و پیغه مبه ری
 عه ره بی ﴿قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ آمَنُوا هُدًى وَبُشْرًا﴾ (نهی موحه مده د) بلی: قورئان بو که سانی باوه ریان پی هینا وه
 ریتیشاندرو شیفایه ﴿وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فِي آذَانِهِمْ وَقُرْ﴾ وه نه وانهی باوه ری پی نایه ن له گوئیاندا گرانی و
 که ری هه یه (له بیستنی حهق) ﴿وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى أُولَئِكَ يُنَادَوْنَ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ﴾ هه روه ها له ئاست نهو
 قورئانه دا کویرن، نه وانه له شوینیکی زور دوره وه بانگ ده کرین ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ﴾ سویند
 به خوا به راستی ته وراتمان دا به مووسا ﴿فَاخْتَلَفَ فِيهِ﴾ به لام جیاوازی تیدا کرا (له لایه ن جووله که کانه وه)
 ﴿وَلَوْ لَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ﴾ وه نه گه ر بیشتر بریار نه درایه له لایه ن به روه ردگارت وه (که سزایان
 دوا بخریت) ﴿لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ﴾ له نیوانیاندا دادوه ری ده کرا (به سزا دانیان له دونیا) ﴿وَإِنَّهُمْ لَبِئْسَ مَثَلُ
 مَرْبِيبٍ﴾ وه به راستی نه وان له دوو دلی و به دگومانی دان ده رباره ی قورئان ﴿مَنْ عَمِلْ صَالِحًا
 فَلِنَفْسِهِ﴾ هه ر که سی کاری چاکه بکات (قازانجه که ی) بو خو یه تی ﴿وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا﴾ هه ر که سیش
 خرا به بکات (زیانه که ی) بو خو یه تی ﴿وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ﴾ وه به روه ردگارت ستم له بهنده کانی

* إِلَيْهِ يُرَدُّ عِلْمُ السَّاعَةِ وَمَا تَخْرُجُ مِنْ ثَمَرَاتٍ مِنْ أَكْمَامِهَا
 وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَىٰ وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ أَيْنَ
 شُرَكَاءِى قَالُوا أَدْذَنَّاكَ مَا مِنَّا مِنْ شَهِيدٍ ﴿٤٧﴾ وَضَلَّ عَنْهُمْ
 مَا كَانُوا يَدْعُونَ مِنْ قَبْلُ وَظَنُوا مَا لَهُمْ مِنْ مَّحِيصٍ ﴿٤٨﴾
 لَا يَسْمَعُ الْإِنْسَانُ مِنْ دُعَاءِ الْخَيْرِ وَإِنْ مَسَّهُ الشَّرُّ فَيَعْوَسُ
 فَنُوطٌ ﴿٤٩﴾ وَلَئِنْ أَذَقْنَاهُ رَحْمَةً مِنَّا مِنْ بَعْدِ ضَرَاءٍ مَسَّتْهُ
 لَيَقُولَنَّ هَذَا لِي وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِنْ رُجِعْتُ إِلَىٰ
 رَبِّىَ إِنَّ لِي عِنْدَهُ لَلْحُسْنَىٰ فَلَنُنَبِّئَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِمَا عَمِلُوا
 وَلَنَذِيقَنَّاهُمْ مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ ﴿٥٠﴾ وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ
 أَعْرَضَ وَنَأَىٰ بِجَانِبِهِ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ فَذُو دُعَاءٍ عَرِيضٍ
 ﴿٥١﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ثُمَّ كَفَرْتُمْ بِهِ
 مَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ هُوَ فِي شِقَاقِ بَعِيدٍ ﴿٥٢﴾ سَأُرِيهِمْ آيَاتِنَا
 فِي الْأَفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ
 أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٥٣﴾ أَلَا إِنَّهُمْ
 فِي مَرِيضَةٍ مِّنْ لِّقَاءِ رَبِّهِمْ أَلَّا يَنبَأَهُمُ الْمُرْسَلُونَ ﴿٥٤﴾

﴿إِلَيْهِ يُرْجَعُ السَّاعَةَ﴾ زانینی رۆژی دوابی ته نیا بؤلای خواده گهر پرنر پته وه ﴿وَمَا تَخْرُجُ مِنْ ثَمَرَاتٍ مِنْ أَكْثَامِهَا﴾
 وه ههر بهر بو بومیک که له پیست و قه باغه که ی دپته دهر وه ﴿وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَى﴾ و ههر مینه بهک ئاوس
 ده بی ﴿وَلَا تَضَعُ﴾ و (سکه که ی) داده نیت ﴿إِلَّا بِعِلْمِهِ﴾ ئه وه (خوا) ئاگای لی یه ﴿وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ﴾
 وه رۆژی خوا (هاوبهش پهیدا که ران) بانگ ده کات ﴿أَيْنَ شُرَكَائِي﴾ هاوبه شاننی (که داتان نابوو
 بو) من له کوین ﴿قَالُوا أَإِذَا نَكَحْتُمُ النِّسَاءَ فَتُكْفَنْنَ﴾ ده لین پیمان راگه یانندی ﴿مَا مَأْمَنَ مِنْ شَهِيدٍ﴾ کس له ئیمه شایه ت نین
 (تو هاوبه شت هه بی) ﴿وَضَلَّ عَنْهُمْ﴾ وه وون بوولییان ﴿مَا كَانُوا يَدْعُونَ مِنْ قَبْلُ﴾ ئه وانهی پیشتر
 ده یانپه رستن ﴿وَوَطَّأُوا مَا لَهُمْ مِنْ مَّحِيصٍ﴾ وه زانیا ن که هیچ په نایه کیان نی یه ﴿لَا يَسْمَعُ الْإِنْسَانُ﴾
 ئاده می ماندو نابنی ﴿مِنْ دُعَاءِ الْخَيْرِ﴾ له داوا کردنی خیر و خوشی ﴿وَإِنْ مَسَّ الشَّرُّ﴾ وه ئه گهر ناخوشی
 بهک دوو چاری بیی ﴿فَيَعُوْسُ فَوْقَ﴾ ئه وه بی هیوا و ناو مید ده بیی ﴿وَلَيْنَ أَذَقْتَهُ﴾ وه ئه گهر پیمان
 به خشی ﴿رَحْمَةً مِّنَّا﴾ مپهره بانی بهک له لایه ن خو مانه وه ﴿مِنْ بَعْدِ صَرَافَةِ مَسْتَه﴾ له پاش زیانیک لی
 که وتوو ﴿لِيَقُولَنَّ هَذَا لِي﴾ ده لیت: ئه مه هی خو مه ﴿وَمَا أَطْنُ السَّاعَةَ قَابِئَةً﴾ وه گومان نابم رۆژی
 دوابی بهر با بیت ﴿وَلَيْنَ رُجِعْتُ إِلَى رَبِّي﴾ وه ئه گهر گهر پرندرامه وه بؤلای بهر وره دگارم (زیندو بو بونه وه
 هه بو) ﴿إِن لِّيَ عِنْدَهُ لِلْحَسَنِ﴾ بیگو مان لای خوا (پاداشتی) زور چاکم هه یه ﴿فَلَنَنْبِتَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾
 جا سویند به خوا هه و ال ده دهن به وانهی بی با وه بوون ﴿بِمَاعْمَلُوا﴾ به وه ی کردوویانه (له دنیا)
 ﴿وَلَنُدَبِقَهُنَّ﴾ وه سویند به خودا بیان ده چه ژین ﴿مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ﴾ سزایه کی به هیز و به تین ﴿
 وَوَادَّ الْمُتَمَنَّاءُ عَلَى الْإِنْسَانِ﴾ وه کاتی چاکه و خوشیمان رشت به سه ر ئاده می دا ﴿أَعْرَضَ وَنَأَى بِجَانِبِهِ﴾ روو
 وهره گپری و به خو به زل زانینه وه دوور ده که ویتته وه ﴿وَإِذَا مَسَّ الشَّرُّ﴾ به لام کاتی ناخوشی تووش
 بیت ﴿فَدُودُ عَاةٍ عَرِيضٍ﴾ ئه وه نزاو هاواری زور ده کات ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ﴾ بلی پیم بلین ﴿إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ
 اللَّهِ﴾ ئه گهر (قورئان) له لایه ن خوا وه بوو ﴿شُرَكَاءَ قَرْنَمُ بِهِ﴾ پاشان ئیوهش باوه رتان بی نه کرد
 ﴿مَنْ أَضَلُّ﴾ کئی گومر اتره ﴿مَنْ هُوَ فِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ﴾ له وه که سه ی که له دژایه تی یه کی دوور له راستیدا
 بیت ﴿سَفَرِهِمْ﴾ آیتنا که له وه دووا به لگه کانی خو مانیا ن نشان ده دهن ﴿فِي الْأَفَاقِ﴾ له ناسوی
 دنیا (له بو بونه وه ردا) ﴿وَفِي أَنْفُسِهِمْ﴾ وه له خودی خو یاندا ﴿حَتَّىٰ يَبَيِّنَ لَهُمْ﴾ هه تا بویان روون
 بیتته وه ﴿أَنَّهُ الْحَقُّ﴾ بیگو مان ئه م (قورئانه) راسته ﴿أَوَلَمْ يَكُنْ بِرَبِّكَ﴾ ئایا بهر وره دگارت بهس نییه
 ﴿أَنَّهُ وَعَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾ که به راستی ئاگاداره به سه ر هه موو شتی کدا ﴿أَلَا أَنَّهُمْ فِي مَرِئَةٍ﴾
 ئاگادار به به راستی ئه وانه له دوو دلیدان ﴿مِنْ لِقَاءِ رَبِّهِمْ﴾ له دیدار و گه شتن به بهر وره دگاریان
 ﴿أَلَا إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطٌ﴾ ئاگادار به به راستی (زانست وزانباری) خوا ده وری هه موو شتی کی

سورة الشورى

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حم ﴿١﴾ عسق ﴿٢﴾ كَذَلِكَ يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ
 اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٣﴾ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
 وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ﴿٤﴾ تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْ فَوْقِهِنَّ
 وَالْمَلَائِكَةُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِمَنْ فِي
 الْأَرْضِ ۗ أَلَا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٥﴾ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا
 مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ اللَّهُ حَفِيفٌ عَلَيْهِمْ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ
 ﴿٦﴾ وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِتُنذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ
 حَوْلَهَا وَتُنذِرَ يَوْمَ الْجَمْعِ لَا رَيْبَ فِيهِ فَرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ وَفَرِيقٌ فِي
 السَّعِيرِ ﴿٧﴾ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَهُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَٰكِنْ يُدْخِلُ مَنْ
 يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمُونَ مَا لَهُمْ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٨﴾ أَمْ
 اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ ۗ فَاللَّهُ هُوَ الْوَلِيُّ وَهُوَ يُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَهُوَ
 عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٩﴾ وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ
 إِلَى اللَّهِ ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبِّي عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ﴿١٠﴾

سوره‌قی ﴿الشوری﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿۱﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿حَم﴾ به (حامیم) ده‌خوینریت‌ه‌وه ﴿عَسَق﴾ به (عهمین، سین، قاف) ده‌خوینریت‌ه‌وه خوا
 زاناتره به مانا‌که‌ی بوق زانباری زیاترو و اتا‌که‌شیان سه‌رنجی سه‌ره‌تای سوره‌تی (البقرة) بده ﴿۲﴾
 ﴿كَذَلِكَ يُوحِي إِلَيْكَ﴾ تا به و جوړه خودانیا‌که‌ده‌کات بوق تو ﴿وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ﴾ وه بوق‌ئو (پیغه‌مبه‌رانه‌ی)
 پیش توش ﴿اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ خوای زالی بالاده‌ستی کاردرسته ﴿لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ﴾ ههر
 بوق‌خوا به ههرچی له ناسمانه‌کان ﴿وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ وه ههرچی له زه‌وی دابه ﴿وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾
 وه‌ئو (خوا) بلند و گه‌وره‌یه ﴿تَكَادُ السَّمَوَاتُ بِتَقَطُّن﴾ نزیکه ناسمانه‌کان پارچه‌پارچه‌بین
 ﴿مِنْ فَوْقِهِنَّ﴾ له سه‌روبان‌ه‌وه ﴿وَالْمَلَائِكَةُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِنَّ﴾ وه فریشته‌کان به‌پاکی یادو سوپاسی
 په‌روه‌دگاریان ده‌کهن ﴿وَيَسْتَعْفِرُونَ﴾ وه داوای لیسوردن ده‌کهن ﴿لِمَنْ فِي الْأَرْضِ﴾ بوق‌ئو‌انه‌ی
 له‌زه‌ویدان ﴿أَلَا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَفْوُ الرَّحِيمُ﴾ ناگادارین که بیگومان‌ته‌ن‌ها‌خوا لیسورده‌ی میهره‌بان‌ه
 ﴿وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ﴾ وه‌ئو‌انه‌ی جگه له‌خوا دؤستانیکیان بوق‌خویان هه‌لبزاردوه
 ﴿اللَّهُ حَفِظَ عَلَيْهِمْ﴾ خوا ناگادار و چاودیره به‌سه‌ریان‌ه‌وه ﴿وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ﴾ وه تو (ئهی موحه‌ممه‌د
 ﷺ) پاریزه‌ر و چاودیره نیت به‌سه‌ریان‌ه‌وه ﴿وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ﴾ ههره‌وه‌ها نیگامان کردوه بوق
 ﴿قَوْلًا نَاعَرَبْنَا﴾ قورئانیک (به‌زمانی) عه‌ره‌بی ﴿لِتُنذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ حَوْلَهَا﴾ بوق‌ئو‌هی خه‌لکی مه‌ککه
 و که‌سانی ده‌ورو به‌ریی بترسینی ﴿وَتُنذِرَ قَوْمَ الْجَمْعِ﴾ وه (خه‌لک) بترسینی له‌رؤزیی کو‌کردنه‌وه
 ﴿لَأَرْبَبَ فِيهِ﴾ که هیچ گومانی تیدا‌نیه ﴿فَوَيْقُ فِي الْجَنَّةِ﴾ کومه‌لنیک له به‌ه‌شتدان ﴿وَفَوَيْقُ فِي السَّعِيرِ﴾ وه
 کومه‌لنیک له‌ئاگریی بلنسه‌داردان ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ﴾ وه‌ئو‌گه‌ر خوا بیوستایه ﴿لَجَعَلَهُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً﴾ ده‌یکردن
 به‌به‌که‌نه‌ته‌وه (باوه‌داریان بی‌باوه‌ر) ﴿وَلَكِنْ يَدْخُلُ مِنْ إِبْرَاهِيمَ فِي رَحْمَتِهِ﴾ به‌لام ههر که‌سیکی بویت ده‌بخاته‌ناو
 میهره‌بانی خو‌یه‌وه ﴿وَالظَّالِمُونَ مَا لَهُمْ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ﴾ سته‌مکاره‌کانیش هیچ دؤست و یارمه‌تی ده‌رنیکیان
 نی‌یه ﴿أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ﴾ نایا‌ئه‌وان جگه له‌خوا پشتیوان و دؤستانیکیان بوق‌خویان هه‌لبزاردوه؟
 ﴿قَالَتْ هُوَ الْوَلِيُّ﴾ ههر خوا پشتیوان و دؤسته ﴿وَهُوَ فِي الْمَوَدَّةِ﴾ وه‌ته‌ن‌ها‌ئو مردووان زیندوو ده‌کاته‌وه
 ﴿وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ وه‌ئو‌به‌ده‌سه‌لات و به‌توانایه به‌سه‌ر هه‌موو شتیکدا ﴿وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ﴾
 وه ههر شتیک که تیدا‌جیا‌واز بوون ﴿فَحُكْمُهُ إِلَى اللَّهِ﴾ ئه‌وه برپاره‌که‌ی بوق‌لای خوا ده‌گه‌ریت‌ه‌وه
 ﴿ذَلِكَ اللَّهُ رَبِّي﴾ ئه‌وه خوا به‌په‌روه‌دگاریی منه ﴿عَلَيْهِ تَوَكَّلْ﴾ ته‌ن‌ها‌پشتم به‌و به‌ستوهه ﴿وَالَيْهِ
 أُتِيبُ﴾ وه ههر بوق‌لای ئه‌ویش ده‌گه‌ریمه‌وه ﴿۳﴾

فَاطْرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا
 وَمِنَ الْأَنْعَامِ أَزْوَاجًا يَذُرُّكُمْ فِيهِ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ
 السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿١١﴾ لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَبْسُطُ
 الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٢﴾ * شَرَعَ
 لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا
 وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ
 وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ اللَّهُ
 يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ ﴿١٣﴾ وَمَا تَفَرَّقُوا
 إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَعْيًا بَيْنَهُمْ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ
 مِنْ رَبِّكَ إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ أُورِثُوا
 الْكُتُبَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَفِي شَكٍّ مِمَّنْهُ مُرِيبٌ ﴿١٤﴾ فَلِذَلِكَ
 فَادْعُ وَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَقُلْ
 ءَأَمِنْتُ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ كِتَابٍ وَأُمِرْتُ لِأَعْدِلَ بَيْنَكُمْ
 اللَّهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ لَنَا أَعْمَلْنَا وَلَكُمْ أَعْمَلْكُمْ لَاحِجَّةَ
 بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ اللَّهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿١٥﴾

﴿فَاطِرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ (خوا) به‌دهیته‌ری ئاسمانه‌کان و زه‌ویی یه ﴿جَعَلَ لَكُم مِّنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا﴾
 بوی به‌دی هی‌ناون هاوسه‌ران له‌خودی خو‌تان ﴿وَمِنَ الْأَنْعَامِ أَزْوَاجًا﴾ هه‌روه‌ها له‌ئازده‌لیشدا جو‌ونی
 (دروستکر دووه) ﴿يَذَرُوكُمْ فِيهَا﴾ له‌جووت بووندا ژماره‌تان زور ده‌کات ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾ هه‌یج
 شتیک به‌ویته‌ی خو‌انی یه (نه له‌زات و نه له‌سیفات و نه له‌کرداریدا) ﴿وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ وه‌ئه‌وه
 بیسه‌ری بینایه ﴿لَهُ، مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ هه‌ر بۆ ئه‌وه (کلله‌کانی) ده‌سه‌لاتداریی ئاسمانه‌کان
 و زه‌وی ﴿يَسْطُرُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ﴾ رزق و رۆزی فراوان ده‌کات و ده‌یگر یته‌وه له‌هه‌ر که‌سی که
 به‌ویت ﴿إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ به‌راستی خوا ئاگاداره به‌هه‌موو شتیک ﴿شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ﴾ ئه‌و
 ئایینه‌ی بۆ داناوون ﴿مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا﴾ که‌فه‌رمانی داوه به‌نوح و ﴿وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ﴾ ئه‌وه‌ش
 نیگامان کردووه بۆ تو و ﴿وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى﴾ ئه‌وه‌ش که‌فه‌رمانمان داوه به‌ئبراهیم
 و موسا و عیسا ﴿أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ﴾ که‌له‌سه‌ر ئه‌و ئایینه‌بن به‌رینک و راستی و جیاوازی تیدا
 مه‌که‌ن ﴿كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ﴾ زور قورس و گرانه به‌لای هاوبه‌ش دانه‌رانه‌وه ﴿مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ﴾ ئه‌وه‌ی
 ئه‌وانی بۆ بانگ ده‌که‌یت ﴿أَلَمْ يَجْعَلِ الْيَتِيمَ مِنْ يَتَاءٍ﴾ خوا هه‌ر که‌سی بویت هه‌لی ده‌بژیری بۆ (موسلمان
 بوون) لای خو‌ی ﴿وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنِ يَشَاءُ﴾ وه‌ر یتیموونی که‌سینک ده‌کات بۆ لای خو‌ی بگه‌ر یته‌وه ﴿وَمَا تَفَرَّقُوا﴾
 وه‌جیاوازه‌بوون ﴿إِلَّا مَن بَعْدَ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ﴾ مه‌گه‌ر له‌باش ئه‌وه‌ی که‌زانست و زانیاریان
 بۆ هات ﴿بِعِلْمِ بَنِيهِمْ﴾ به‌هوی دزابه‌تی و هه‌سوودی نیوانیانه‌وه ﴿وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ﴾ وه‌ئه‌گه‌ر
 فه‌رمانیک بیشتتر له‌په‌روه‌ر دگاره‌ته‌وه ده‌ر نه‌چوایه ﴿إِلَّا الْآجِلِ مُسَمًّى﴾ تا کاتی دیاری کراو (ده‌بی بزین)
 ﴿لَفُضِّي بَيْنَهُمْ﴾ ئه‌وه‌به‌ر برار له‌نیوانیاندا ده‌کرا (به‌سزادانیان) ﴿وَإِنَّ الَّذِينَ أُورُوا إِلَيْكَ مِنْ بَعْدِهِمْ﴾ وه‌
 به‌راستی ئه‌وانه‌ی له‌دوای ئه‌وان نامه‌یان بی‌درا ﴿لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيبٌ﴾ له‌گومان و دوو دلیدا بوون
 لینی ﴿فَإِنَّ ذَلِكَ فَعْدٌ عُنْدَ﴾ که‌واته‌تو بۆ ئه‌وه بانگه‌وازیکه و ﴿وَأَسْتَفْتَى كَمَا أُمِرْتُ﴾ راست و پراوه‌ستاوبه
 له‌سه‌ر ئایینه‌که‌ت به‌و جو‌ره‌ی فه‌رمانت پیکراوه ﴿وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ هُمْ﴾ وه‌شوین ئاره‌زووه‌کانی
 ئه‌وان مه‌که‌وه ﴿وَقُلْ ءَأَمِنْتُ﴾ وه‌بلی باوه‌رم هه‌تاوه ﴿يَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ كِتَابٍ﴾ به‌هه‌ر نامه‌یه‌ک
 که‌خوا نار دویه‌تیه خواره‌وه ﴿وَأُمِرْتُ لِأَعْدِلَ بَيْنَكُمُ﴾ وه‌فه‌رمانم پی‌دراوه که‌داد په‌روه‌ربم له
 نیوانتاندا ﴿أَلَمْ يَكُنْ رَبُّكَ مُرَبِّكُمُ﴾ خوا په‌روه‌ر دگاری ئیمه و ئیوه‌شه ﴿لَمَّا أَعْمَلْنَا﴾ (پاداشتی) کرده‌وی
 خو‌مان بۆ خو‌مانه و ﴿وَلَمْ أَعْمَلْكُمْ﴾ (پاداشتی) کرده‌وی ئیوه‌ش بۆ خو‌تانه ﴿لَا حِجَّةَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ﴾
 هه‌یج به‌لگه‌یه‌ک نه‌ماوه له‌نیوان ئیمه و ئیوه‌دا (باس نه‌کرا بِن) ﴿أَلَمْ يَجْمَعْ بَيْنَنَا﴾ خوا (له‌رۆزی دوابی دا)
 کۆمان ده‌کاته‌وه ﴿وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ﴾ سه‌ره‌نجام و گه‌رانه‌وه‌ش هه‌ر بۆ لای ئه‌وه ﴿۱۵﴾

وَالَّذِينَ يُحَاجُّونَ فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا اسْتُجِيبَ لَهُ وَحُجَّتْهُمْ
 دَاحِضَةٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ
 ﴿١٦﴾ اللَّهُ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَالْمِيزَانَ وَمَا يُدْرِيكَ
 لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ ﴿١٧﴾ يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
 بِهَا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ
 الْآيَاتِ الَّذِينَ يُمَارُونَ فِي السَّاعَةِ لَفِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ﴿١٨﴾
 اللَّهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ
 ﴿١٩﴾ مَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ نَزِدْ لَهُ فِي حَرْثِهِ وَمَنْ
 كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ
 مِنْ نَصِيبٍ ﴿٢٠﴾ أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ
 مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ
 وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢١﴾ تَرَى الظَّالِمِينَ
 مُشْفِقِينَ مِمَّا كَسَبُوا وَهُوَ وَاقِعٌ بِهِمْ وَالَّذِينَ
 ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي رَوْضَاتِ الْجَنَّاتِ لَهُمْ
 مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ﴿٢٢﴾

﴿وَالَّذِينَ يُحَاجُّونَ فِي اللَّهِ﴾ ئەوانە‌ی دەمە‌دە‌مە‌ی دە‌کە‌ن لە‌بارە‌ی خواوە‌ ﴿مِنْ بَعْدِ مَا اسْتَجِيبَ لَهُ﴾ لە‌دوای ئە‌وه‌ی (خە‌لکی بانگە‌وازی) ئە‌ویان وە‌لام دا‌به‌وه‌ و (موسلمان بوون) ﴿حُجَّتُهُمْ دَاحِضَةً عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ بە‌لگە‌ کانیان پوچ و بە‌تالە‌ لای پەرورە‌دگاریان ﴿وَعَلَيْهِمْ عَصَبٌ﴾ وە‌ خە‌شم و رقی خویان لە‌سەرە ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ﴾ وە‌ سزای زۆر سە‌ختیان بۆ‌ هە‌به‌ ﴿اللَّهُ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ﴾ خوا ئە‌و زاتە‌یه‌ کە ئە‌م قورئانە‌ی بە‌راستی ناردووە‌تە‌ خوارە‌وه‌ ﴿وَالْمِيزَانَ﴾ وە‌ ئە‌رازووی ناردووە‌ (بۆ‌ جیا‌کردنە‌وه‌ی حە‌ق و بە‌تال) ﴿وَمَا يُدْرِكُ﴾ وە‌ تو‌ چوزانیت ﴿لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ﴾ لە‌وانە‌یه‌ هاتنی رۆژی دوایی زۆر نزیك بێت ﴿يَسْتَعِجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا﴾ ئە‌وانە‌ی با‌وه‌ریان پێی نیە‌ بە‌له‌ی هاتنی دە‌کە‌ن ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا﴾ بە‌لام ئە‌وانە‌ی با‌وه‌ریان پێی هە‌یه‌ دە‌ترسن لێی ﴿وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ﴾ وە‌ دە‌زانن رۆژی دوایی راستە‌ ﴿أَلَا إِنَّ الَّذِينَ يُمَارُونَ فِي السَّاعَةِ﴾ بیداربن بە‌راستی ئە‌وانە‌ی کە‌ گومانیان هە‌یه‌ لە‌ رۆژی دوایی ﴿لَفِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ﴾ ئە‌وه‌ بە‌راستی لە‌ گومرا‌ییە‌کی زۆر دوور لە‌راستی دان ﴿اللَّهُ لَطِيفٌ بَعَادَةٍ﴾ خوا دل‌سۆزە‌ بە‌بە‌نده‌ کانی ﴿يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ﴾ هەر‌ کە‌سی بو‌یت رزق و رۆزی دە‌دات ﴿وَهُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ﴾ وە‌ هەر‌ ئە‌وه‌ بە‌هێز و بالادە‌ست ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ﴾ هەر‌ کە‌س بە‌ره‌می دوا رۆژی بو‌یت ﴿نَزِدْ لَهُ فِي حَرْثِهِ﴾ ئێ‌مه‌ بە‌ره‌مه‌ کە‌ی بۆ‌ زیاد دە‌کە‌ین ﴿وَمَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا﴾ وە‌ هەر‌ کە‌سیک بە‌ره‌می دونیای بو‌یت ﴿نُؤْتِهِ مِنْهَا﴾ هە‌ندی لە‌دونیای پێی دە‌دە‌ین ﴿وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ نَصِيبٍ﴾ بە‌لام لە‌ رۆژی دوایی دا‌هیچ بە‌شێکی نی‌یه‌ ﴿أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ﴾ ئاخو ئە‌و (بێبا‌وه‌رانه‌) ها‌وبە‌شانیکیان هە‌یه‌ ﴿شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ﴾ ئاینیکیان بۆ‌ دانا‌ون ﴿مَا لَهُمْ بِأَنْ يَهْتَدُوا﴾ کە‌ خوا رێگە‌ی پێی نە‌دا‌وه‌ ﴿وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ﴾ وە‌ ئە‌گەر بریاری یە‌ کجاری دە‌رنە‌چوا‌یه‌ ﴿لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ﴾ لە‌نیوانیان دا‌ بریار دە‌درا (بە‌ لە‌ نا‌وبر‌دنیان) ﴿وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ وە‌ بە‌راستی بۆ‌ سته‌م کاران سزای سە‌ختی ئازار دە‌ر هە‌به‌ ﴿كَرَى الظَّالِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا كَسَبُوا﴾ تو‌ سته‌م‌کاران دە‌بینی زۆر دە‌ترسن لە‌تا‌و ئە‌وه‌ی کردو‌یا‌نه‌ ﴿وَهُوَ وَاَقِعُ بِهِمْ﴾ بێ‌گومان ئە‌و سزایە‌ هەر‌ دو‌و‌چاریان دە‌بێت ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وە‌ ئە‌وانە‌ی با‌وه‌ریان هێنا‌وه‌ و چاکە‌ کانیان کردو‌وه‌ ﴿فِي رَوْضَاتِ الْجَنَّاتِ﴾ لە‌ نا‌و باخ و باخاتی بە‌هە‌شتدان ﴿لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ لە‌ لایە‌ن پەرورە‌دگاریانە‌وه‌ هەر‌ چێشان بو‌یت بۆ‌یان ئامادە‌یه‌ ﴿ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ﴾ ئە‌و یە‌ چاکە‌و بە‌خە‌شی زۆر گە‌وره‌ ﴿۱۱﴾

ذَلِكَ الَّذِي يُبَشِّرُ اللَّهَ عِبَادَهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَىٰ وَمَن يَقْتَرِفْ
حَسَنَةً نَّزِدْ لَهُ فِيهَا حُسْنًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٢٣﴾ أَمْ يَقُولُونَ
أَفْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا فَإِن يَشَأِ اللَّهُ يُخْتِمْ عَلَىٰ قَلْبِكَ وَيَمْحُ اللَّهُ
الْبَاطِلَ وَيُحِقُّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٢٤﴾
وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَن عِبَادِهِ وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ
وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ﴿٢٥﴾ وَيَسْتَجِيبُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ وَيَزِيدُهُم مِّن فَضْلِهِ ؕ وَالْكَافِرُونَ لَهُمْ عَذَابٌ
شَدِيدٌ ﴿٢٦﴾ * وَلَوْ بَسَطَ اللَّهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ لَبَغَوْا فِي الْأَرْضِ
وَلَٰكِن يُنزِلُ بِقَدَرٍ مَّا يَشَاءُ إِنَّهُ بِعِبَادِهِ خَبِيرٌ بَصِيرٌ ﴿٢٧﴾ وَهُوَ
الَّذِي يُنزِلُ الْغَيْثَ مِن بَعْدِ مَا قُطِّعُوا وَيُنشِرُ رَحْمَتَهُ ؕ وَهُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ
﴿٢٨﴾ وَمَن ءَايَاتِهِ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَثَّ فِيهِمَا مِن دَابَّةٍ
وَهُوَ عَلَىٰ جَمْعِهِمْ إِذْ يَشَاءُ قَدِيرٌ ﴿٢٩﴾ وَمَا أَصَابَكُمْ مِّن مُّصِيبَةٍ فِيمَا
كَسَبْتُمْ أَيْدِيكُمْ وَيَعْفُو عَن كَثِيرٍ ﴿٣٠﴾ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ
فِي الْأَرْضِ وَمَا لَكُم مِّن دُونِ اللَّهِ مِن وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٣١﴾

وَمِنْ آيَاتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ ﴿٣٢﴾ إِنْ يَشَاءُ يُسَكِّنِ الرِّيحَ
 فَيُظِلِّن رَوَاكِدَ عَلَى ظَهْرِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ
 ﴿٣٣﴾ أَوْ يُوقِنُ هُنَّ بِمَا كَسَبُوا وَيَعْفُ عَنْ كَثِيرٍ ﴿٣٤﴾ وَيَعْلَمُ الَّذِينَ
 يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِنَا مَا لَهُمْ مِنْ حِصِّصٍ ﴿٣٥﴾ فَمَا أُوْتِيتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَتَمَعُوا
 الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى لِلَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ
 يَتَوَكَّلُونَ ﴿٣٦﴾ وَالَّذِينَ يَحْتَبِتُونَ كَبِيرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ وَإِذَا مَا
 غَضِبُوا هُمْ يَغْفِرُونَ ﴿٣٧﴾ وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ
 وَأَمْرُهُمْ شُورَى بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿٣٨﴾ وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ
 الْبَغْيُ هُمْ يَنْتَصِرُونَ ﴿٣٩﴾ وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِثْلُهَا فَمَنْ عَفَا
 وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿٤٠﴾ وَلَمَنِ انْتَصَرَ
 بَعْدَ ظُلْمِهِ فَأُولَئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِنْ سَبِيلٍ ﴿٤١﴾ إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى
 الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ وَيَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ أُولَئِكَ
 لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤٢﴾ وَلَمَنِ صَبَرَ وَغَفَرَ إِنَّ ذَلِكَ لَمِنْ عَزْمِ
 الْأُمُورِ ﴿٤٣﴾ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ وَلِيٍّ مَنْ بَعَدَهُ وَتَرَى
 الظَّالِمِينَ لَمَّا رَأَوْا الْعَذَابَ يَقُولُونَ هَلْ إِلَىٰ مَرَدٍّ مِنْ سَبِيلٍ ﴿٤٤﴾

﴿وَمِنْ آيَاتِهِ الْجُمُودُ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَمِ﴾ وه له به لگه کانی (دهسه لاتی) خوابه که شتیانیک وه ک شاخه کان له
 ده ریادا ده رۆن ﴿إِنْ يَشَاءُ يُسَكِّنِ الرِّيحَ﴾ ته گهر خوابه یوی (با = هه وا) راده گریت ﴿فَيَطْلَنُّ رَوَاكِدَ عَالِي طَهْرَةٍ﴾
 ئیتر که شتیه کان به سهر پشتی ده ریاکه وه ده وهستن ﴿إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ﴾ به راستی ته وهی (که باس
 کرا) چه ندین به لگه و نیشانه هیهه ﴿لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ﴾ بۆ هه مو و ئارام گریکی سو پاسگوزار ﴿أَوْ يُوقِنُ إِيمَانًا كَسُبُوءِ﴾ یان به هوی کرده وه کانیا نه وه نو قیمان ده کات ﴿وَعِصْفُ عَنْ كَثِيرٍ﴾ له زور نیکیش
 (له گونا هیان) چا بوؤسی ده کات ﴿وَعَلَّمَ الَّذِينَ يُخَدُّونَ فِي آيَاتِنَا﴾ ته وانهی که ده مه قالی ده که ن
 ده بارهی به لگه کانی ئیمه ده زانن ﴿مَا لَهُمْ مِنْ حِصْحٍ﴾ هیچ به نایه کیان نییه ﴿فَمَا أُوْبِيَهُمْ مِنْ شَيْءٍ﴾
 جا هه رشتیکان بئ به خشر اوه ﴿فَتَمَحَّصُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا﴾ ته وه ته نهها خوشی ژبانی ئه م دونیا به ﴿وَمَاعِنْدَ اللَّهِ حَيْرٌ
 وَأَزْفَى﴾ وه ته وهی لای خوابه چاکتر و به رده و امتره ﴿لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾ بۆ ته وانهی با وه ریان هینا وه ﴿وَعَلَى
 رَبِّهِمْ تَوَكُّونَ﴾ وه ته نهها پشت به په ره و رد گاریان ده بهستن ﴿وَالَّذِينَ يَخْتَفُونَ كِبَرًا لِلْآثِمِ وَالْفَوَاحِشِ﴾ وه
 ته وانهی له گونا هه گه وه ره کان و خرا به زور ناشیرینه کان دور ده که ونه وه ﴿وَإِذَا مَا عَصَبُوا﴾ وه کاتی
 رق و قینان هه لسیت ﴿هُمْ يَغْفُرُونَ﴾ ته وان لی ده بوورن ﴿وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ﴾ وه ته وانهی که
 گو ئرایه لی په ره و رد گاریان کرد وهه ﴿وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ﴾ نو ئیزه کانیا ن به چاکی ته نجام دا وه ﴿وَأَمَرُوهُمُ سُورَى
 بَيْتِهِمْ﴾ وه کار و باری نیوانیا ن به پرس و مه شور ته ﴿وَمَمَّارِقًا يُفَفُونَ﴾ وه له ورۆزی یه ی پیمان دا وون
 ده به خشن ﴿وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ﴾ وه ته وانهی کاتی ده ست در ژبان لی ده کریت ﴿هَمَّ يَتَضَرَّوْنَ﴾
 تۆله ی خو یان ده ستین (و سه ر دانا خه ن) ﴿وَجَزَّوْا سَيِّئَةً سَيِّئَةً مِمَّا هُمْ﴾ وه تۆله ی هه ر خرا به یه ک
 خرا به یه که به وینه ی خو یی ﴿فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ﴾ جا هه ر که سئ ببوری و ناشتی بکات ﴿فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ﴾
 ته وه پاداشتی ته وه له لای خوابه ﴿إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ﴾ به راستی خوا سته مکارانی خوش ناوی ﴿وَلَمَنْ
 أَنْتَصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهِ﴾ وه هه ر که س تۆله به سنی له پاش ته وهی سته می لی کرا وه ﴿فَأُولَئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِنْ سَبِيلٍ﴾
 ئا ته وانه هیچ تا وان و گونا هیکیان له سه ر نیه ﴿إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ﴾ تا وان و گونا هه ر
 له سه ر ته وه که سانه یه که سته م له خه لکی ده که ن ﴿وَيَبْعُونَ فِي الْأَرْضِ بَعِيرَ الْحَقِّ﴾ وه به ناهه ق خرا به کاری
 ده که ن له زه ویدا ﴿أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ ته وانه سزای زور سه ختیان بۆ هیهه ﴿وَلَمَنْ صَبَرَ وَعَفَرَ﴾
 وه هه ر که س خو گرو لی بورده بی ﴿إِنْ ذَلِكَ لَمِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ﴾ به راستی ته مه له کاره پر با یه خ و
 په سه نده کانه ﴿وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ﴾ وه هه ر که س خوا گو مرایسی بکات ﴿فَمَا لَهُ مِنْ وَكِيلٍ مِنْ بَعْدِهِ﴾ ته وه
 پاش ته وه هیچ دۆست و یار مه تی ده ریکی نی یه ﴿وَتَرَى الظَّالِمِينَ لَمَّا رَأَوْا الْعَذَابَ﴾ وه سته مکاران ده بینیت
 کاتیک سزای (خوا) ده بینن ﴿يَقُولُونَ هَلْ إِيَّائِنَا مِنَ مَكْرَمٍ سَبِيلٍ﴾ ده لین نایا ریگایه که هیه به بگه ریینه وه بۆ
 دونیا ﴿﴾

وَتَرَاهُمْ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا خَشِيعِينَ مِنَ الدُّلِّ يَنْظُرُونَ
 مِنْ طَرْفٍ خَفِيٍّ وَقَالَ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ
 خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَلَا إِنَّ الظَّالِمِينَ
 فِي عَذَابٍ مُّقِيمٍ ﴿٤٥﴾ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ أَوْلِيَاءَ يَنْصُرُونَهُمْ
 مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ سَبِيلٍ ﴿٤٦﴾ أَسْتَجِيبُوا
 لِرَبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللَّهِ مَا لَكُمْ
 مِنْ مَلْجَأٍ يَوْمَئِذٍ وَمَا لَكُمْ مِنْ نَكِيرٍ ﴿٤٧﴾ فَإِنِ اعْرَضُوا
 فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا إِنْ عَلَيْكَ إِلَّا الْبَلَاغُ وَإِنَّا إِذَا
 أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً فَرَحَّ بِهَا وَإِن تَصَّبَّهُمْ سَيِّئَةٌ
 بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ فَإِنَّ الْإِنْسَانَ كَفُورٌ ﴿٤٨﴾ لِلَّهِ مُلْكُ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ يَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ إِنثًا
 وَيَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ الذَّكَورَ ﴿٤٩﴾ أَوْ يُزَوِّجُهُمْ ذُكْرَانًا وَإِنثًا
 وَيَجْعَلُ مَنْ يَشَاءُ عَقِيمًا إِنَّهُ عَلِيمٌ قَدِيرٌ ﴿٥٠﴾ وَمَا كَانَ
 لِبَشَرٍ أَنْ يُكَلِّمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِنْ وَرَآئِ حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ
 رَسُولًا فَيُوحِيَ بآذنيه مَا يَشَاءُ إِنَّهُ وَعَلَىٰ حَكِيمٌ ﴿٥١﴾

﴿وَتَرْكُهُمْ يَعْرُضُونَ عَلَيْهَا﴾ وه ده‌بان بینی بیشانی دوزخ ده‌درین ﴿خَشَعِينَ مِنَ الذَّلِيلِ﴾ به‌مل که‌چی و زه‌لیلی و داماوی ﴿يَنْظُرُونَ مِنْ طَرْفِ خَفِيٍّ﴾ به‌گوشه‌ی چا‌و به‌دزی‌وه ده‌روان ﴿وَقَالَ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ وه‌ئه‌وانه‌ی که‌با‌وه‌ریان هیتا‌وه ده‌لین ﴿إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ به‌راستی زیان‌باره‌کان‌ئه‌وانه‌ن که‌خویان و که‌س و کاریان له‌رؤزی هه‌ستانه‌وه‌دا له‌ده‌س دا‌وه ﴿أَلَا إِنَّ الظَّالِمِينَ فِي عَذَابٍ مُّقْتَرٍ﴾ بیدار‌بن به‌راستی سته‌مکاران له‌سزایه‌کی هه‌میشه‌بی دان ﴿وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ أُولِيَاءٍ﴾ وه‌ئه‌وانه‌هیچ پشتیوانیکیان نی‌به ﴿يَنْصُرُونَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ که‌یارمه‌تیا‌ن بدن بی‌جگه له‌خ‌وا ﴿وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ﴾ وه‌هه‌ر که‌سیک‌خ‌وا گوم‌رابی بکات ﴿فَمَا لَهُ مِنْ سَبِيلٍ﴾ ‌ئه‌وه‌هیچ ری‌نگه‌یه‌کی رزگار بوونی بو‌نی‌یه ﴿أَسْتَجِيبُوا لِرَبِّكُمْ﴾ گو‌ترایه‌ل بن بو‌په‌روه‌ردگار‌تان ﴿فَإِنْ قَبِلْ أَنْ يَأْتِيَنَّكُمْ﴾ پیش‌ئه‌وه‌ی ر‌وژنیک‌بیست ﴿لَا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللَّهِ﴾ له‌لایه‌ن‌خ‌وا‌وه که‌گه‌رانه‌وه‌بی بو‌نی‌یه ﴿وَمَا لَكُمْ مِنْ مَلْجَأٍ يَوْمَئِذٍ﴾ ‌ئه‌وه‌ر‌وژه‌هیچ په‌نا‌گایه‌کتان‌نا‌بیست ﴿وَمَا لَكُمْ مِنْ نَكِيرٍ﴾ وه‌هیچ ئینکاریه‌کتان‌پی‌نا‌کریت ﴿فَإِنْ أَعْرَضُوا﴾ جائه‌گه‌ر‌پ‌وویان‌وه‌ر‌گن‌پرا ﴿فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا﴾ ‌ئه‌وه‌ئیمه‌ت‌ومان‌به‌باریزه‌ر و‌چا‌ودیزه‌ناره‌دو‌وه‌بو‌سه‌ریان ﴿إِنْ عَلَيْكَ إِلَّا الْبَلَاغُ﴾ تو‌ته‌نهارا‌گه‌یا‌ندت له‌سه‌ره ﴿وَإِنَّا إِذَا أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً﴾ وه‌به‌راستی کاتی‌ئیمه له‌لایه‌ن‌خ‌و‌مانه‌وه‌به‌ه‌ره و‌نیعمه‌تیک‌به‌که‌سیک‌بچه‌ژین ﴿فَرِحَ بِهَا﴾ پی‌دل‌خ‌وش‌ده‌بی ﴿وَإِنْ تُصِيبَهُمْ سَيِّئَةٌ﴾ وه‌ئه‌گه‌ر نا‌خ‌وشیه‌کیان‌ت‌و‌وش‌بیست ﴿بِمَا قَدَّمْتِ أَيْدِيَهُمْ﴾ به‌ه‌وی‌کرده‌وه‌ی‌خ‌ویانه‌وه ﴿فَإِنَّ الْإِنْسَانَ كَفُورٌ﴾ ‌ئه‌وه‌به‌راستی‌تاده‌می‌پی‌نه‌زان و‌سه‌ل‌یه ﴿لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ هه‌ر‌بو‌خ‌وا‌یه‌مولک و‌پاشایه‌تی‌ئاسمانه‌کان و‌زه‌وی ﴿يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ هه‌ر‌چی‌به‌و‌یت‌به‌دی‌ده‌هینیت ﴿يَهْبُ لِمَنْ يَشَاءُ إِنْتَابًا﴾ بو‌هه‌ر‌که‌سیک‌به‌و‌یت‌کچی‌پی‌ده‌به‌خشیت ﴿وَيَهْبُ لِمَنْ يَشَاءُ الذُّورُ﴾ وه‌بو‌هه‌ر‌که‌سیش‌به‌و‌یت‌کوری‌پی‌ده‌به‌خشیت ﴿أَوْ يُرْوِجَهُمْ ذُكْرًا وَانثًا﴾ یان‌کور و‌کچی‌به‌یه‌که‌وه‌پی‌ده‌به‌خشیت ﴿وَيَجْعَلُ مَنْ يَشَاءُ عَقِيمًا﴾ وه‌هه‌ر‌که‌سینکیشی‌بو‌یت‌نه‌زوک‌ی‌ده‌کات ﴿إِنَّهُ عَلِيمٌ قَدِيرٌ﴾ به‌راستی‌خ‌وا‌زانابی‌ده‌سه‌لا‌تداره ﴿وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُكَلِّمَهُ اللَّهُ﴾ بو‌هیچ‌که‌س‌نه‌بو‌وه‌که‌خ‌وا‌قسه‌ی‌له‌گه‌ل‌دا‌بکات ﴿إِلَّا وَحْيًا﴾ به‌وه‌حی‌نه‌بیست ﴿أَوْ مِنْ وَرَآئِ حِجَابٍ﴾ یان‌له‌پشت‌په‌رده‌وه ﴿أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا﴾ یان‌نیرا‌ویک‌بنیریت ﴿فِيُوحِي بآيَاتِهِ مَا يَشَاءُ﴾ و‌به‌فه‌رمانی‌خ‌وی‌ئه‌وه‌ی‌که‌به‌و‌یت‌وه‌حی‌بو‌ده‌کات ﴿إِنَّهُ عَلِيٌّ حَكِيمٌ﴾ به‌راستی‌خ‌وا‌بلندی‌کار‌دروسته ﴿

وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ
 وَلَا الْإِيمَانُ وَلَٰكِن جَعَلْنَاهُ نُورًا نَّهْدِي بِهِ مَن نَّشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا
 وَإِنَّكَ لَنَهْدِي إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٥٢﴾ صِرَاطِ اللَّهِ الَّذِي لَهُ
 مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ أَلَا إِلَى اللَّهِ تَصِيرُ الْأُمُورُ ﴿٥٣﴾

سورة الزخرف

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَمْدٌ ﴿١﴾ وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿٢﴾ إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا
 لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٣﴾ وَإِنَّهُ فِي أُمِّ الْكِتَابِ لَدَيْنَا
 لَعَلَىٰ حَكِيمٍ ﴿٤﴾ أَفَنَضْرِبُ عَنْكُمُ الذِّكْرَ صَفْحًا
 أَن كُنْتُمْ قَوْمًا مُّسْرِفِينَ ﴿٥﴾ وَكَمْ أَرْسَلْنَا مِنْ نَّبِيِّ فِي
 الْأَوَّلِينَ ﴿٦﴾ وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ نَّبِيٍّ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ
 ﴿٧﴾ فَأَهْلَكْنَا أَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْشًا وَمَضَىٰ مَثَلُ الْأَوَّلِينَ
 ﴿٨﴾ وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ لِيَقُولَنَّ
 خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ﴿٩﴾ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ
 مَهْدًا وَجَعَلَ لَكُم فِيهَا سُبُلًا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٠﴾

﴿وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا﴾ هەر بهو شیوه (که وه حی پی دیت) قورئانمان بو تو نارد (ئی موحه ممد ﴿بِإِذْنِ﴾) ﴿مَنْ أَمْرًا﴾ به فرمانی خو مان ﴿مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ﴾ که تو نه تده زانی کتیب و ایمان چی به ﴿وَلَكِنْ جَعَلْنَاهُ نُورًا﴾ به لام ئیمه ئه وه مان کرده رووناکى یهك ﴿تَهْدِي بِهِ مَنْ نَشَاءُ﴾ رینموونی هەر که سیکى پی ده که یین که بمانه ویت ﴿مِنْ عِبَادِنَا﴾ له بهنده کانمان ﴿وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ وه به راستی تو (خه لک) رینموونی ده که یت بو رینگای راست ﴿صِرَاطَ اللَّهِ الَّذِي﴾ رینگای ئه وه خوایهی ﴿لَهُ رَمَقِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ که هەر چی له ئاسمانه کان و هەر چی له زه ویدایه هی ئه وه ﴿أَلَا إِلَى اللَّهِ تَصِيرُ الْأُمُورُ﴾ بیدار بن هه موو کاره کان هەر بو لای خوا ده که پرته وه ﴿۲۷﴾

سوره‌ی ﴿الزُّخْرُفِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی به خشندهی میهره بان

﴿حَم﴾ به (حا، میم) ده خوینرته وه خوازاناتره به و اتا که یی بو زانیاری زیاتر سه یری سه ره تای سوره تای (البقرة) بکه ﴿۱﴾ ﴿وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ﴾ سویند بهم بهراوه روون که ره وه به ﴿إِنَّا جَعَلْنَاهُ نُورًا نَاعْرَبُهَا﴾ به راستی ئیمه قورئانمان به عهره بی داناوه ﴿لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾ بو ئه وهی تی بگهن ﴿وَإِنَّهُ وَفُّوْا أُمَّ الْكِتَابِ لَدِينًا﴾ به راستی ئهم قورئانه له تابلویسی پاریزر او دایه لای ئیمه (له لوح المحفوظ دا) ﴿لَعَلِّي أَحْكَمُ﴾ که زور بلنده و پر له دانا بی ﴿أَفَضْرِبُ عَنْكُمْ الذِّكْرَ صَفْحًا﴾ دهی ئایا ئیمه ئهم قورئانه تان لی دوور بخهینه وه ﴿أَنْ كُنْتُمْ قَوْمًا مُّشْرِكِينَ﴾ له بهر ئه وهی ئیوه گه لیکی زیاده روون ﴿وَكُرْ أَرْسَلْنَا مِنْ نَبِيِّ فِي الْأَوَّلِينَ﴾ وه زور پیغه مبهرمان له گه له پیشوه کان ناردووه ﴿وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ نَبِيٍّ﴾ وه هەر پیغه مبهر نکیان بو هاتبی ﴿إِلَّا كَاؤُابَهُ يَسْتَهْزِئُونَ﴾ ئه وان هەر گالته یان پی کردووه ﴿فَأَهْلَكْنَا أَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْشًا﴾ جا که سانئ که له مان به هیزتر بوون له ناومان بردن ﴿وَمَضَىٰ مَثَلِ الْأَوَّلِينَ﴾ وه به سه ر چوو سه ر گوزشته یی پیشینان ﴿۵﴾ ﴿وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ وه ئه گه ر به سیاریان لی بکه یت کی ئاسمانه کان و زوویی به دی هیناوه؟ ﴿لَيَقُولَنَّ خَلَقْنَاهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ﴾ بیگو مان ده لئین خوی زالی بالادهستی زانا دوستی کردوون ﴿الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا﴾ ئه وه خوایهی زوی کردووه به لانکه بوتان ﴿وَجَعَلَ لَكُمُ فِيهَا سُبُلًا﴾ وه چه ند رینگایه کی تیا دا دروست کردووه بوتان ﴿لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾ بو ئه وهی بگهن به مه بهسته کانتان ﴿۲۷﴾

وَالَّذِي نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَلْشَرْنَا بِهِ بَلْدَةً مَّيِّتًا
 كَذَلِكَ تُخْرَجُونَ ﴿١١﴾ وَالَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا وَجَعَلَ
 لَكُمْ مِنَ الْأَنْعَامِ وَالْأَنْعَامِ مَا تَرْكَبُونَ ﴿١٢﴾ لَيْسَتُوا عَلَى ظُهُورِهِ
 ثُمَّ تَذَكَّرُوا نِعْمَةَ رَبِّكُمْ إِذَا اسْتَوَيْتُمْ عَلَيْهِ وَتَقُولُوا سُبْحَانَ
 الَّذِي سَخَّرْنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ ﴿١٣﴾ وَإِنَّا إِلَى رَبِّنَا
 لَمُنْقَلِبُونَ ﴿١٤﴾ وَجَعَلُوا آلَهُ مِنْ عِبَادِهِ جُزْءًا إِنَّ الْإِنْسَانَ
 لَكَفُورٌ مُبِينٌ ﴿١٥﴾ أَمْ اتَّخَذَ مِمَّا يَخْلُقُ بَنَاتٍ وَأَصْفًا كُمْ
 بِالْبَنِينَ ﴿١٦﴾ وَإِذَا ابْتِشَرَّ أَحَدُهُمْ بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمَنِ مَثَلًا
 ظَلَّ وَجْهَهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ ﴿١٧﴾ أَوْ مَنْ يَدْعُوا فِي
 الْحَلِيِّةِ وَهُوَ فِي الْخِصَامِ غَيْرُ مُبِينٍ ﴿١٨﴾ وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ
 الَّذِينَ هُمْ عِبَادُ الرَّحْمَنِ إِنثًا أَشْهَدُوا وَخَلَقَهُمْ سَتُكْتَبُ
 شَهَادَتُهُمْ وَيُسْأَلُونَ ﴿١٩﴾ وَقَالُوا لَوْ شَاءَ الرَّحْمَنُ مَا عَبَدْنَاهُمْ
 مَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿٢٠﴾ أَمْ آتَيْنَاهُمُ
 كِتَابًا مِنْ قَبْلِهِ فَهُمْ بِهِ مُسْتَمْسِكُونَ ﴿٢١﴾ بَلْ قَالُوا إِنَّا
 وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَرِهِمْ مُهْتَدُونَ ﴿٢٢﴾

﴿وَالَّذِي نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ﴾ وہ ئەو خواہی کہ لەئاسمانەوہ بەئەندازە بارانی بۆ باراندوون
 ﴿فَأَنْشَرْنَا بِهِ بَلْدَةً مَّيْتًا﴾ جا وولاتیکی ووشک و مردووی پێ زیندوو دەکەینەوہ ﴿كَذَلِكَ نُخْرِجُكَ﴾ ئابەو
 جۆرە ئیوہش زیندوو دەکەینەوہ ﴿وَالَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا﴾ وہ ئەو خواہی کہ ھەموو جۆتەکانی
 بەدی ھیناوە ﴿وَجَعَلَ لِكُلِّ مِنَ الْفَالِكِ وَالْأَنْعَامِ مَا تَرْكُوبُونَ﴾ وہ کەشتی و ولاخی بۆ فەراھەم ھیناون کہ سواریان
 دەبن ﴿لِنَسْتَوِيَ عَلَى ظُهُورِهِ﴾ بۆ ئەو ہی سواری پشتیان بن ﴿ثُمَّ تَذَكَّرُوا نِعْمَةَ رَبِّكُمْ﴾ لەپاشان بیر لەبەھرە
 و نیعمەتی بەروردگار تان بکەنەوہ ﴿إِذَا اسْتَوَيْتُمْ عَلَيْهِ﴾ کاتی سواریان بوون ﴿وَتَقُولُوا سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرْنَا
 هَذَا﴾ وەبڵین پاك و بینگەردی بۆ ئەو (خواہی) کہ ئەمە ی بۆ رام ھیناوین ﴿وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ﴾ کہ
 پێشتر ئیمە تو انامان بەسەریدانەبوو ﴿وَإِنَّا إِلَى رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ﴾ وەبەراستی ئیمە بۆ لای بەروردگار مان
 دەگەڕینەوہ ﴿وَجَعَلُوا لَهُ مِنْ عِبَادِهِ جُزْءًا﴾ وەبینگومان لەناو بەندەکانی خوادا ھەندیك (مندا لیان)
 بۆ بەروردگار دانا ﴿إِنَّ الْأَسِنَّ لَكُمْ فُورُومِينَ﴾ وەبەراستی مروّف (ی کافر) پێ نەزان و سپلە ی ئاشکرا بە
 ﴿أَمْ أَخَذَ مِمَّا خَلَقُ بَنَاتٍ﴾ ئایا لەناو دروست کراوہ کانی کچانی بۆ خۆی ھەلبژاردوہ ﴿وَأَصْفَدَكُمْ
 بِالْبَئِينِ﴾ وە کورانی تاییەت کردوہ بەئیوہوہ ﴿وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُمْ﴾ وە کاتی مژدە بەیەکی
 لەوان بدری ﴿بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمَنِ مَثَلًا﴾ بەوہی بەنموونە بۆ خوای دادەنیت (واتە : ئەگەر پێی
 بووتریت کچتان بووہ) ﴿ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ﴾ رووی رەش ھەلدەگەری و پیش
 دەخواتەوہ ﴿أَوْ مَنْ يَنْشُرُ فِي الْحَلِيَةِ﴾ ئایا ئەو (کچە) ی لەناو ئالتون و خشلا بەخپوو کرابی
 و ﴿وَهُوَ فِي الْخِصَامِ غَيْرُ مُبِينٍ﴾ لەکاتی دەمەقالتیدا ناتوانی مەبەستی خۆی دەبریت (بۆ خوای
 بریار دەدەن) ﴿وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ الَّذِينَ هُمْ عِبْدُ الرَّحْمَنِ إِنثًا﴾ و ئەو فریشتانە ی کہ بەندە ی خوای
 بەخشدەن بەمیینەیان دادەنان ﴿أَشْهَدُوا خَلْقَهُمْ﴾ ئایا ئەوان بەدیاری دروستکردنیانەوہ بوون
 ﴿سَتَكْبُكُ شَهَادَتُهُمْ وَيُسْتَلُونَ﴾ بینگومان ئەو شایەتیانەیان دەنوسریت و برساریان لی دەکری ﴿
 وَقَالُوا لَوْ شَاءَ الرَّحْمَنُ مَا عَبَدْنَاهُمْ﴾ وە دەلین ئەگەر خوا بیویستایە ئیمە ئەو (فریشتانەمان) نەدەپەرست
 ﴿مَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ﴾ ھیچ زانیاری یەکیان نی یە لەو بارە یوہ ﴿إِنَّ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ﴾ ئەوانە
 ھەردرؤ دەکەن ﴿أَمْ أَنْتَ نَهَى كَتَابًا مِنْ قَبْلِهِ﴾ وە ئایا لە پیش قورٹان پەر توکیکمان پێ داوون
 ﴿فَهُمْ بِهِ مُسْتَمْسِكُونَ﴾ کہ ئەوان دەستیان پێوہ گرتبی ﴿بَلْ قَالُوا إِنَّا وَجَدْنَاهُ آجَاءً نَاعِلًا أُمِّيَّةً﴾
 (نەخیر وانی یە) بەلکو دەیانوت بەراستی ئیمە باو و بابیرانمان لەسەر ئاینیک دیوہ (لەسەربت پەرستی)
 ﴿وَإِنَّا عَلَى أَنْزَارِهِمْ مُنْهَدُونَ﴾ وە بینگومان ئیمەش پەیرەو ی ریبازی ئەوانین ﴿

وَكَذَلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا
 إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَرِهِمْ مُّقْتَدُونَ ﴿٢٣﴾
 * قُلْ أُولَٰئِكَ جَعَلْتُمْ بَأْهَادِي مِمَّا وَجَدْتُمْ عَلَيْهِ ءَابَاءَكُمْ
 قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿٢٤﴾ فَانْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَنْظَرُ
 كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ ﴿٢٥﴾ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ
 إِنَّنِي بَرَاءٌ مِّمَّا تَعْبُدُونَ ﴿٢٦﴾ إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُ سَيَهْدِينِ
 ﴿٢٧﴾ وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقِبِهِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢٨﴾ بَلْ
 مَتَّعْتُ هَٰؤُلَاءِ وَءَابَاءَهُمْ حَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْحَقُّ وَرَسُولٌ مُّبِينٌ ﴿٢٩﴾
 وَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ وَإِنَّا بِهِ كَافِرُونَ ﴿٣٠﴾ وَقَالُوا
 لَوْلَا نُزِّلَ هَٰذَا الْقُرْءَانُ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنَ الْقَرْيَتَيْنِ عَظِيمٍ ﴿٣١﴾ أَهَمْ
 يَقْسِمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ لَنَحْنُ قَسَمْنَا بَيْنَهُمْ مَّعِيشَتَهُمْ فِي الْحَيَاةِ
 الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيَتَّخِذَ بَعْضُهُمْ
 بَعْضًا سَخِرِيًّا وَرَحْمَتُ رَبِّكَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ﴿٣٢﴾ وَلَوْلَا
 أَنْ يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً لَّجَعَلْنَا لِمَنْ يَكْفُرُ بِالرَّحْمَنِ
 لِبُيُوتِهِمْ سُقْفًا مِّنْ فِضَّةٍ وَمَعَارِجَ عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ ﴿٣٣﴾

﴿وَكَذَلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَذِيرٍ﴾ هه‌روه‌ها پئیش تو هیج پیغه‌مبه‌ریکمان نه‌نار دووه‌له‌هیج شارنکدا
 ﴿إِلَّا قَالُوا مُتْرَفُوهُمْ﴾ مه‌گه‌ر خو‌ش‌گوزه‌رانه‌کان (ده‌وله‌مه‌نده‌کان) ی ووتویانه ﴿إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ﴾
 به‌راستی ئیمه باوو باپیرانی خو‌مان له‌سه‌ر ئابینیک دیووہ ﴿وَإِنَّا عَلَىٰ آثَارِهِمْ مُقْتَدُونَ﴾ وه به‌راستی ئیمه
 له‌سه‌ر ئاینی ئه‌وان ده‌رؤین ﴿قَالَ أَوْلَوْجِنَّكَ بِأَهْدَىٰ﴾ ووتی ئه‌گه‌ر چی من (ئاینی) راستریشم
 بو‌هیتابن ﴿مِمَّا وَجَدْتُمْ عَلَيْهِ آبَاءَكُمْ﴾ له‌وه‌ی که باوو باپیرتان دیووہ له‌سه‌ری ﴿قَالُوا إِنَّا يَمَّا آزَسَلْتُمْ بِهِ
 كُفْرُونَ﴾ ووتیان بیگو‌مان ئیمه بی باوه‌رین به‌و (ئاینه‌ی) به‌ئیوه‌دا نیراوه ﴿فَأَنْتَقَمْتُمُوهُمْ﴾ بو‌یه
 توله‌مان لی سهندن ﴿فَأَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ﴾ جا سه‌یر که سه‌ر ئه‌نجامی درؤوزنان چون بوو ﴿وَإِذْ قَالَ
 إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ﴾ وه کاتیک ئیراھیم به‌باوکی وگه‌له‌کی ووت ﴿إِنِّي بَرَاءٌ مِمَّا تَعْبُدُونَ﴾ بیگو‌مان
 من به‌ریم له‌وه‌ی ئیوه‌ده‌یپرستن ﴿إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي﴾ جگه‌له‌و زانه‌ی که دروستی کردوم ﴿فَأَنَّهُ
 سَبِّحِينَ﴾ چونکه هه‌ر ئه‌ویش رینمو و نیم ده‌کات ﴿وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقِبِهِ﴾ ئه‌و (یه‌کخوا به‌رستی)
 له‌ناو نه‌وه‌کانیدا به‌جی هیشت ﴿لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ تابگه‌ریته‌وه (سه‌ری) ﴿بَلْ مَتَّعْتُ هَؤُلَاءَ وَآبَاءَهُمْ﴾
 به‌لکو من ئه‌وانه و باو و باپیرانیانم له‌خو‌ش‌گوزه‌رانی‌دا هیشته‌وه ﴿حَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْحَقُّ﴾ هه‌تا ئه‌و کاته‌ی
 قورئانیان بو‌هات ﴿وَرَسُولٌ مُّبِينٌ﴾ له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ری ئاشکرا ﴿وَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ﴾ جا کاتی قورئانیان
 بو‌هات ﴿قَالُوا هَذَا سِحْرٌ﴾ ووتیان ئه‌مه جادووہ ﴿وَإِنَّا بِهِ كَافِرُونَ﴾ وه به‌راستی ئیمه باوه‌ری بی‌ناکه‌ین ﴿وَقَالُوا
 لَوْلَا نُزِّلَ هَذَا الْقُرْآنُ﴾ وه ووتیان بو‌چی ئه‌م قورئانه‌نه‌نیراوه‌ته‌خواره‌وه ﴿عَلَىٰ رِجْلِ مِنَ الْفَرَسَيْنِ عَظِيمٍ﴾
 بو‌پیاویکی گه‌وره‌ی (ناو‌دارو دارا) له‌م دوو شاره (مه‌ککه و طائف) ﴿أَمْ هُمْ يَقْسِمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ﴾ ئایا
 ئه‌وان ره‌حمه‌تی په‌روه‌ردگارت دابه‌ش ده‌که‌ن ﴿لَنْ قَسَمْنَا بِبَنِيهِمْ﴾ له‌کاتیکدا ئیمه له‌نیوانی‌اندا دابه‌شمان
 کردووہ ﴿مَعِيشَتُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ هوی گوزه‌رانیان له‌ژیانی ئه‌م دونیابه‌دا ﴿وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ
 دَرَجَاتٍ﴾ وه هه‌ندیکیانمان چه‌ند پله‌به‌ر زکر دوتوه‌وه به‌سه‌ر هه‌ندیکی تریاندا ﴿لِيَتَّخِذَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا سَخِرِيًّا﴾
 تاهه‌ندیکیان ئیش به‌هه‌ندیکی تریان بکه‌ن وله‌خزمه‌تی به‌کتر دابن ﴿وَرَحِمَتْ رَبِّكَ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ﴾ وه
 به‌زه‌یی په‌روه‌ردگارت (بو‌تو) له‌وه‌چاکتره‌که ئه‌وان کوی ده‌که‌نه‌وه ﴿وَلَوْلَا أَنْ يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً
 وَاحِدَةً﴾ خو‌ئه‌گه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌نه‌بوایه‌که خه‌لکی یه‌ک ئوممه‌تی بی باوه‌ر بو‌نایه ﴿لَجَعَلْنَا لِمَنْ يَكْفُرُ
 بِالرَّحْمَنِ﴾ وامان ده‌کرد هه‌ر که‌س بی باوه‌ر بوایه به‌خوای میهره‌بان ﴿لِيُؤْتِيَهُمْ سُقْفًا مِنْ فِضَّةٍ﴾ سه‌قفی
 خانووه‌کانیان له‌زیوو بوایه ﴿وَمَعَارِجَ عَلَيْهِمْ يَنْظُرُونَ﴾ هه‌روه‌ها پله‌کان که پیی داسه‌ر ده‌که‌ون (بو‌مان
 ده‌کردن به‌زیوو) ﴿۲۲﴾

وَلَبِئُوتِهِمْ أَتُونًا وَسُرُرًا عَلَيْهَا يَتَكَبَّرُونَ ﴿٢٤﴾ وَزُخْرُفًا وَإِنْ
 كُلُّ ذَلِكَ لَمَّا مَتَّعُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةُ عِنْدَ رَبِّكَ
 لِلْمُتَّقِينَ ﴿٢٥﴾ وَمَنْ يَعِشْ عَنِ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نَقِيضٌ لَهُ، شَيْطَانًا
 فَهُوَ لَهُ وَقَرِينٌ ﴿٢٦﴾ وَإِنَّهُمْ لَيَصُدُّونَهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَيَحْسَبُونَ
 أَنَّهُمْ مُّهْتَدُونَ ﴿٢٧﴾ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ نَا قَالَ يَلَيْتَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ
 بُعْدَ الْمَشْرِقَيْنِ فَيَتَّخِذَ الْوَادِيَيْنِ سَبِيلًا ﴿٢٨﴾ وَلَنْ يَنْفَعَكُمُ الْيَوْمَ
 إِذْ ظَلَمْتُمْ أَنَّكُمْ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ﴿٢٩﴾ أَفَأَنْتَ تَسْمِعُ
 الْأَصْمَ أَوْ تَهْدِي الْعُمْى وَمَنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٣٠﴾ فَأِمَّا مَا
 نَذَرْنَا مِنْكَ إِنَّمَا هُمْ مُنْتَقِمُونَ ﴿٣١﴾ أَوْ نُرِيكَ الَّذِي
 وَعَدْنَا لَهُمْ فَأِنَّا عَلَيْهِمْ مُّقْتَدِرُونَ ﴿٣٢﴾ فَاسْتَمْسِكْ بِالَّذِي أُوحِيَ
 إِلَيْكَ إِنَّكَ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٣٣﴾ وَإِنَّهُ لَذِكْرٌ لَكَ وَلِقَوْمِكَ
 وَسَوْفَ تُسْأَلُونَ ﴿٣٤﴾ وَسَعَلَ مَنْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُسُلِنَا
 أَجَعَلْنَا مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ إِلَهًا يُعْبَدُونَ ﴿٣٥﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا
 مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَقَالَ إِنِّي رَسُولُ رَبِّ
 الْعَالَمِينَ ﴿٣٦﴾ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِآيَاتِنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَضْحَكُونَ ﴿٣٧﴾

﴿وَلِيُمَوِّظَهُ أَبْنَاءَهُ﴾ وهدر گای زورمان بؤ خانووه کانیان داده‌نا ﴿وَسُرَّرَ عَلَيْهَا بَنَاتُكَ﴾ وه کورسی و قه‌نه‌فه‌ی زور تاله‌سه‌ری دانیشن و پال بده‌نه‌وه ﴿وَزُخْرُفًا﴾ زرق و برق و پرازاندنه‌وه‌ی مالی دنیا (له‌ئالتون و زیوو) (خوای گه‌وره واز ده‌هیتت له‌و بیباوه‌رانه که له‌زه‌ت له‌مال و سامان و خوئشی دنیا وهر بگرن، به‌لام پاشه‌رؤژ هر ده‌گه‌رینه‌وه به‌رده‌ستی) ﴿وَلَا تَكُلْ ذَلِكَ لَمَّا مَتَعَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا﴾ جا هه‌موو ئه‌وانه چهند ساتیکه له‌به‌هره و خوئشی زبانی دنیا ﴿وَالْآخِرَةُ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُتَّقِينَ﴾ به‌لام (پاداشتی) رؤزی دوابی لای په‌روه‌ر دگارت بؤ پاریز کاران و له‌خواتر اسانه ﴿وَمَنْ يَعْمَلْ عَجْرَ الرِّجْلِ﴾ وه هه‌ر که‌س پشت له‌یادی خوا هه‌لکات ﴿فَقِضْ لَهُ سَلْطَنًا﴾ شه‌یتانیکه بؤ ئاماده ده‌که‌ن ﴿فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ﴾ که هه‌میشه له‌گه‌لی بیت ولی جیا نه‌بیته‌وه ﴿وَأَنَّهُمْ لَيَصُدُّونَهُمْ عَنِ السَّبِيلِ﴾ وه بینگومان ئه‌وانه (شه‌یتانه‌کان) له‌رینگایی راست رینگریان ده‌که‌ن ﴿وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُم مُّهْتَدُونَ﴾ واش ده‌زانی که بینگومان هه‌ر ئه‌وان که هیدایه‌تدر اوون ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُنَّ﴾ هه‌تا کاتی که (ده‌مری و) دیته‌وه لامان ﴿قَالَ كَلَيْتَ بَنِي وَبَنَاتِكَ بَعْدَ الْمَشْرِقَيْنِ﴾ ده‌لی خوز که نیوانی من وتو به‌قه‌ده‌ر نیوان خوره‌لات و خورئاوا بوابه ﴿فَيَسْأَلُ الْقَرْيَةَ﴾ نای ج هاوری به‌کی خراب بویت ﴿وَلَنْ يَفْعَعَكَ الْيَوْمَ إِذْ ظَلَمْتُمْ﴾ (ئهم خوز که) هیچ سوو دیکتان پیناگه‌یه‌نیت چونکه سه‌متان کرد ﴿أَنكُرُ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ﴾ بینگومان ئیوه له‌سزایی سه‌خت داهاوبه‌شن ﴿أَفَأَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ﴾ ده‌ی ئایا تو (ئهی موحه‌مه‌ده‌س) ده‌توانی به‌که‌ر بشنه‌وینی ﴿أَوْتَهْدِي الْأَعْمَى﴾ یان کویر رینمونی بکه‌یت ﴿وَمَنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ وه ئه‌و که‌سه‌ی که له‌گومرایی به‌کی ئاشکرادا بیت ﴿فَمَا مَآذَاهُمْ﴾ جا نه‌گه‌ر تو بمرتین ﴿بَلْ كَانُوا مِنْهُمْ مُنْتَفِعِينَ﴾ ئه‌وه بینگومان ئیمه هه‌ر توله له‌وان ده‌ستین ﴿أَوَلَيْسَ الَّذِي وَعَدْتُهُمْ﴾ یان ئه‌و هه‌ر شه‌ی لیمان کردوون پیشانت ده‌ده‌ین ﴿فَمَا نَأْمُرُهُمْ فَعَدُوا﴾ چونکه به‌راستی ئیمه به‌ده‌سه‌لاتین به‌سه‌ریاندا ﴿فَأَسْمَسْنَا بِأَلْفِ أَوْجٍ إِلَيْكَ﴾ که‌واته ده‌ست بگره به‌و قورئانه‌وه‌ی بؤت نیرراوه ﴿إِنَّكَ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ به‌راستی تو له‌سه‌ر ریبازیکی راستیت ﴿وَإِنَّهُ لَذِكْرٌ لَّكَ وَلِقَوْمِكَ﴾ وه بینگومان ئهم قورئانه‌وه‌ی ناوداری به‌بؤ خؤت و بؤ گه‌له‌که‌ت ﴿وَسَوْفَ نَسْأَلُكَ﴾ له‌داهاتووشدا پرسبارتان لی ده‌کریت ﴿وَسَأَلْ مَنْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُسُلِنَا﴾ تو پرسبار بکه‌له و پیغه‌مبه‌رانه‌ی پیش تو ناردوومان ﴿أَجْعَلْنَا مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ﴾ ئایا بیجگه له‌خوای میهره‌بان بریارمان داوه ﴿إِنَّ اللَّهَ يُعْجَبُونَ﴾ په‌رستر اوایتک که به‌رسترین ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾ سوئند به‌خوا به‌راستی مووسامان به‌به‌لگه‌که‌کانه‌وه‌ی نارد ﴿إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ﴾ بؤلای فیرعه‌ون و ده‌ست و پیوه‌نده‌که‌ی ﴿فَقَالَ إِنِّي رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ ووتی به‌راستی من پیغه‌مبه‌ری په‌روه‌ر دگاری جیهانیانم ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِآيَاتِنَا﴾ جا کاتی به‌لگه‌کانی ئیمه‌ی بؤ هیتان ﴿إِذَا هُمْ مِنْهَا يَصْحَكُونَ﴾ که‌چی ئه‌وان به‌به‌لگه‌کان پیده‌که‌نین ﴿١٧﴾

وَمَا نُرِيهِمْ مِنْ آيَةٍ إِلَّا هِيَ أَكْبَرُ مِنْ أُخْتِهَا وَأَخَذْنَاهُمْ
 بِالْعَذَابِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٤٨﴾ وَقَالُوا يَا أَيُّهَا السَّاحِرِ ادْعُ لَنَا
 رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ إِنَّا لَمُهْتَدُونَ ﴿٤٩﴾ فَلَمَّا كَشَفْنَا
 عَنْهُمْ الْعَذَابَ إِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ ﴿٥٠﴾ وَنَادَى فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ
 قَالَ يَا قَوْمِ أَلَيْسَ لِي مُلْكُ مِصْرَ وَهَذِهِ الْأَنْهَارُ تَجْرِي مِنْ
 تَحْتِي أَفَلَا تَبْصُرُونَ ﴿٥١﴾ أَمْ أَنَا خَيْرٌ مِنْ هَذَا الَّذِي هُوَ مَهِينٌ
 وَلَا يَكَادُ يُبِينُ ﴿٥٢﴾ فَلَوْلَا أَلْقَى عَلَيْهِ أَسْوِرَةٌ مِنْ ذَهَبٍ أَوْ جَاءَ
 مَعَهُ الْمَلَأِكَةُ مُقْتَرِنِينَ ﴿٥٣﴾ فَاسْتَخَفَّ قَوْمَهُ
 فَاطَاعُوهُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٥٤﴾ فَلَمَّا آسَفُونَا
 انْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٥٥﴾ وَجَعَلْنَاهُمْ
 سَلَفًا وَمَثَلًا لِلْآخِرِينَ ﴿٥٦﴾ * وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا
 إِذَا قَوْمُكَ مِنْهُ يَصِدُّونَ ﴿٥٧﴾ وَقَالُوا يَا أَلِهُنَا خَيْرٌ أَمْ
 هُوَ مَا ضَرَبُوهُ لَكَ إِلَّا جَدَلًا بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُونَ ﴿٥٨﴾ إِنْ هُوَ
 إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِبَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿٥٩﴾
 وَلَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَا مِنْكُمْ مَلَائِكَةً فِي الْأَرْضِ يَخْلُفُونَ ﴿٦٠﴾

﴿ وَمَا نُرِيهِمْ مِنْ آيَةٍ ﴾ وه هیج به لگه به کمان نیشان نه داون ﴿ إِلَّا هِيَ أَكْبَرُ مِنْ أُخْتَيْهَا ﴾ مه گهر نه و به لگه به گه وره تر بوو له ها و تا که هی ﴿ وَأَخَذْنَاهُم بِالْعَذَابِ ﴾ وه تووشی به لاو سزمان کردن (چونکه باوهر پیمان نه هیتنا) ﴿ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴾ بو نه وهی بگه پرینه وه (له بی باوهر بی) ﴿ وَقَالُوا إِنَّا أَنبَاءُ السَّاجِدِ ﴾ ووتیان (به موسا) نهی جادوو باز ﴿ أَدْعُ لَسَارِبًا يَمَاعِدَ عِنْدَكَ ﴾ داوامان بو بکه له پهروه درگارت نه وهی به لیتی پین داوی (به دی بهیتیت) ﴿ إِنَّا لَمُهْتَدُونَ ﴾ نه موسا به راستی ئیمه باوهر ده هیتین ﴿ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمُ الْعَذَابَ ﴾ جا کاتی به لاو سزا که مان له سهریان لابر د ﴿ إِذْ أَهْرَبَتْ كُتُونَ ﴾ کتوپر په یمانه که بیان هه لده وه شانده وه ﴿ وَنَادَى فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ ﴾ وه فیرعهون جاری دابه ناو گه له که یدا ﴿ قَالَ يَا قَوْمِ أَلَيْسَ لِي مُلْكُ مِصْرَ ﴾ ووتی نهی گه له که م ئایا پادشایی میصر هی من نی یه ؟ ﴿ وَهَذِهِ الْأَنْهَارُ تَجْرِي مِنْ تَحْتِي ﴾ وه (ئایا) ئهم روو بارانه به ژیر (کوشکه کانی) مندا نارون ؟ ﴿ أَفَلَا تَبْصُرُونَ ﴾ دهی ئایا ئیوه نابیین ؟ ﴿ أَمْ أَنَا خَيْرٌ مِنْ هَذَا الَّذِي هُوَ مَهِينٌ ﴾ به لکو من باشترم لهو (موسا) که لاواز و بی ریزه ﴿ وَلَا يَكْفُرُونَ ﴾ وه ناتوانی به چاکی قسه بکات (زمانی ته واونی یه) ﴿ فَلَوْلَا أَلْفِي عَلَيْهِ سُورَةٌ مِّنْ ذَهَبٍ ﴾ ده بوچی بازنی ئالتونی پین نه دراهه ؟ (نه گهر راست ده کات) ﴿ أَوْجَاءَ مَعَهُ الْمَلَائِكَةُ مُقَرَّنِينَ ﴾ یان فرشتهی (شایه تی ده ری) له گه لدا نه ها تو وه ﴿ فَاسْتَحَفَّ قَوْمَهُ فَوَاطَوْهُ ﴾ جا به م قسانه گه له که هی هه لخه له تان و نه وانیش گویر ایه لیان کرد ﴿ إِنَّهُمْ كَانُوا ﴾ بینگومان نه وان هه میشه ﴿ قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴾ گه لیکلی له سنوور ده رچوو بوون ﴿ فَلَمَّا آسَفُونَا انْتَقَمْنَا مِنْهُمْ ﴾ جا کاتی رقیان هه لساندین توله مان لی سهندن ﴿ فَأَعْرَفْنَاهُمْ أَحْمَعِينَ ﴾ نه مجا هه موویانمان له ده ریاداخنکاند ﴿ وَجَعَلْنَا هُمُ سَلَفًا وَمَثَلًا لِّلْآخِرِينَ ﴾ وکردمان به په ند و نمونه و ئاموژگاری بو که سانی دواى خویمان ﴿ وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا ﴾ وه کاتی عیسای کوری مه ریهم به نمونه هیترا یه وه ﴿ إِذَا قَوْمُكَ مِنْهُ يَصِدُّونَ ﴾ ده سته جی گه له که ت ده یکه نه هاوارو قیره ی خوشی (واده زنان قسه ی نه وان به سه ر قسه ی پیغه مبه ردا ﷺ سه ر که وتو وه) ﴿ وَقَالُوا أَلَيْسَ أَخِيرًا مِّنْ هُوَ ﴾ وه ده لئین ئایا په ر ستر اهه کانی ئیمه باشتره یان عیسا ﴿ مَا ضَرَبُوهُ لَكَ إِلَّا جَدَلًا ﴾ نه وان هه نمونه ی عیسایان ته نها بو ده مبارزی وده مه ده می بو ده هیتنا یه وه ﴿ بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُونَ ﴾ (وانیه که ده یلین) به لکو نه وان هه گه لیکلی زور ده مه قالی که رن ﴿ إِنَّ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ ﴾ عیسا هیج نی یه جگه له به نده یه ک که نیعمه تی خو مان رشتو وه به سه ری دا ﴿ وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ ﴾ وه کردمانه به نمونه بو نه وهی ئیسرائیل ﴿ وَلَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ مِنْكُمْ مَلَكًا ﴾ نه گهر بمانو یستایه له جیاتی ئیوه فرشته مان داده نا ﴿ فِي الْأَرْضِ يَخْلُقُوتَ ﴾ له زه ویدا ده بوونه جی نشینی ئیوه ﴿

وَإِنَّهُ لَعَلَّمُ لِلسَّاعَةِ فَلَا تَمْتَرُنَّ بِهَا وَاتَّبِعُونْ هَذَا صِرَاطٌ
 مُسْتَقِيمٌ ﴿٦١﴾ وَلَا يَصِدَّ تَكُمُ الشَّيْطَانُ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ
 ﴿٦٢﴾ وَلَمَّا جَاءَ عِيسَى بِالْبَيِّنَاتِ قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ بِالْحِكْمَةِ
 وَلِأُبَيِّنَ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي تَخْتَلَفُونَ فِيهِ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا
 ﴿٦٣﴾ إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ
 ﴿٦٤﴾ فَأَخْتَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا
 مِنْ عَذَابِ يَوْمِ أَلِيمٍ ﴿٦٥﴾ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ
 تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٦٦﴾ الْأَخِلَّاءُ يَوْمَئِذٍ
 بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ إِلَّا الْمُتَّقِينَ ﴿٦٧﴾ يِعْبَادِ لَا خَوْفٌ
 عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ وَلَا أَنْتُمْ تَخْزَنُونَ ﴿٦٨﴾ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِآيَاتِنَا
 وَكَانُوا مُسْلِمِينَ ﴿٦٩﴾ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ أَنْتُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ
 تُخْبَرُونَ ﴿٧٠﴾ يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِنْ ذَهَبٍ وَأَكْوَابٍ
 وَفِيهَا مَا تَشْتَهِيهِ الْأَنْفُسُ وَتَلَذُّ الْأَعْيُنُ وَأَنْتُمْ فِيهَا
 خَالِدُونَ ﴿٧١﴾ وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ
 تَعْمَلُونَ ﴿٧٢﴾ لَكُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ مِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٧٣﴾

﴿وَإِنَّهُ لَعَالمٌ لِّلسَّاعَةِ﴾ وه بیگومان (دابه زینی عیسا بو سهر زهوی) یه کیکه له نیشانه کانی قیامهت ﴿فَلَا تَمَتَّرَنَّ بِهَا﴾ کهواته دهر باره ی قیامهت هیچ گومانتان نه بی راسته ﴿وَأَتَّبِعُونَ﴾ وه شوینی من بکهون ﴿هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ﴾ ئەمه رینگای راسته ﴿وَلَا يَصُدُّكُمْ الشَّيْطَانُ﴾ وه باشه یتان رینگریتان نه کات له رینمونی خوا ﴿إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ﴾ به راستی ئەو (شه یتان) دوژمنیکی ناشکرای ئیویه ﴿وَلَمَّا جَاءَ عِيسَى بِالْبَيِّنَاتِ﴾ وه کاتی عیسا به لگه پروونه کانی هینا ﴿قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ بِالْحِكْمَةِ﴾ ووتی (به نه وه ی ئیسرائیل) بیگومان به پیغه مبرایه تی هاتووم بو ناوتان ﴿وَلَا يُبَيِّنُ لَكُمْ﴾ بو ئەوه ی پروونی بکه مه وه بو تان ﴿بَعْضَ الَّذِي تَخْتَلِفُونَ فِيهِ﴾ هه ندی له وشتانه ی جیاوازن تییدا ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ ده ی له خوا بترسن ﴿وَأَطِيعُوا﴾ و گویرایه لیم بکهن ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبُّكُمْ﴾ به راستی خوا په روه ردگاری من و په روه ردگاری ئیویه شه ﴿فَاعْبُدُوهُ﴾ کهواته هه ر ئەو په رستن ﴿هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ﴾ هه ر ئەمه رینگای راسته ﴿فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ﴾ جا کومه له کان جیاواز بوون له نیوان خو یاندا ﴿فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ سزاو له ناوچوون بو ئەوانه ی سسته میان کرد ﴿مَنْ عَذَابٌ يُؤْتِيهِمُ اللَّهُ﴾ له سزای سه ختی رۆژی به تازار ﴿هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ﴾ ئایا جگه له رۆژی دوی چاوه پروانی چی ده کهن ﴿أَنْ تَأْتِيَهُم بَغْتَةً﴾ که کتوپر بیت بو یان ﴿وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ له کاتی کدا ئەوان هه ست ناکهن ﴿الْأَخْلَاءَ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ﴾ دوست و خو شه ویسته کان له و رۆژده دا دوژمنی به کترن ﴿إِلَّا الْمُتَّقِينَ﴾ جگه له پاریز کاران و له خواتراسان نه بیت ﴿يَعْبَادِ لَأَخَوْفَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ﴾ (پیشان ده وتریت) ئە ی بهنده کانم ئەمرو هیچ مه ترسیه کتان له سه ر نی یه ﴿وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ﴾ خه فه تیش ناخون ﴿الَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا﴾ ئەوانه ی باوه ر یان به ئایه ته کانی ئیمه هیناوه ﴿وَكَانُوا مُسْلِمِينَ﴾ و هه میشه گه ردن که چ بوون ﴿أَدْخُلُوا الْجَنَّةَ﴾ (له و رۆژده دا پیمان ده لئین) بچنه به هه شته وه ﴿أَنْتُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ﴾ ئیویه و هاوسه ره کانتان ﴿تُحْبَرُونَ﴾ (ریز ده گیرین و) دل خو ش ده کریین ﴿يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِنْ ذَهَبٍ وَأَكْوَابٍ﴾ به سینی و په رداخی ئالتونی (خواردن و خواردنه وه) ده گیرن به سه ر یاندا ﴿وَفِيهَا مَا نَشْتَهِيهِ الْأَنْفُسُ﴾ وه له وه به هه شته دا هه یه ئەوه ی دل حزی لی بکات ﴿وَتَلَذُّ الْأَعْيُنُ﴾ و چاو له ززه ت له بیننی بیات ﴿وَأَنْتُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ وه ئیویه به هه تا هه تایی ده میتنه وه تیایدا ﴿وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا﴾ ئەوه ئەو به هه شته یه که بو ئیویه ماوه ته وه (پیشان دراوه) ﴿بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ به هوی ئەو کرده وانه وه ی که ده تانکرد ﴿لَكُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ﴾ بو ئیویه هه یه تییدا میوه هاتی زور ﴿مِنْهَا تَأْكُلُونَ﴾ که لیان ده خون ﴿٧٢﴾

إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي عَذَابٍ جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ﴿٧٤﴾ لَا يَفْتَرُ عَنْهُمْ وَهُمْ
 فِيهِ مُبْلِسُونَ ﴿٧٥﴾ وَمَا ظَنَّمْنَاهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا هُمُ الظَّالِمِينَ ﴿٧٦﴾
 وَنَادَوْا أَيْمَانَكُمْ لِيَقْضِ عَلَيْنَا رَبُّكَ قَالَ إِنَّكُمْ مَّا كُنْتُمْ لِقَدْ
 جِئْتَكُمْ بِالْحَقِّ وَلَكِنْ أَكْثَرَكُمْ لِلْحَقِّ كَرِهُونَ ﴿٧٨﴾ أَمْ أَبْرَمُوا أَمْرًا
 فَإِنَّا مُبْرِمُونَ ﴿٧٩﴾ أَمْ يَحْسَبُونَ أَنَّا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ بَلَى
 وَرُسُلْنَا لَدَيْهِمْ يَكْتُمُونَ ﴿٨٠﴾ قُلْ إِنْ كَانَ لِلرَّحْمَنِ وَلَدٌ فَأَنَا أَوَّلُ
 الْعَبِيدِينَ ﴿٨١﴾ سُبْحَانَ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبِّ الْعَرْشِ
 عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٨٢﴾ فَذَرَهُمْ يَخوضُوا وَيَلْعَبُوا حَتَّى يُلْقُوا يَوْمَهُمُ
 الَّذِي يُوْعَدُونَ ﴿٨٣﴾ وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلَهٌُ وَفِي الْأَرْضِ
 إِلَهٌُ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ﴿٨٤﴾ وَتَبَارَكَ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَعِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ
 ﴿٨٥﴾ وَلَا يَمْلِكُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الشَّفَعَةَ إِلَّا
 مَنْ شَهِدَ بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٨٦﴾ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ
 لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ ﴿٨٧﴾ وَقِيلَ لَهُ يَرْبِّ إِبْرَاهِيمَ هَلْؤَلَاءِ قَوْمٌ
 لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾ فَأَصْفَحْ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلِّمْ فَسَوْفَ يَعْمَلُونَ ﴿٨٩﴾

﴿إِنَّ الْمَجْرِمِينَ﴾ به‌راستی تاوانباران ﴿فِي عَذَابٍ جَهَنَّمَ خَالِدُونَ﴾ له‌سزای دۆزه‌خدا به‌همیشه‌یی ده‌میننه‌وه ﴿لَا يَفْقَرُ عَنْهُمْ﴾ سزایان له‌سهر سووك ناکریت ﴿وَهُمْ فِيهِ مُبْسُونَ﴾ وه‌ئه‌وان له‌ناو‌ئه‌و سزایه‌دا بی‌ئومیدن ﴿وَمَا ظَنَّمَهُمْ﴾ وه‌ئیمه‌هیچ‌سته‌می‌کمان‌لی‌نه‌کردون ﴿وَلَكِنْ كَانُوا هُمُ الظَّالِمِينَ﴾ به‌لکو‌ههر‌خویان‌سته‌مکار‌بوون ﴿وَنَادُوا بِمَلِكٍ﴾ وه‌هاوار‌ده‌که‌ن‌ئه‌ی‌مالیک (سهر‌به‌رشتیاری‌دۆزه‌خ) ﴿لِيَقْضِيَ عَلَيْهِمْ تَارِكًا﴾ با‌په‌روه‌دگارت‌بمان‌مرنیت (تارز‌گاریین) ﴿قَالَ إِنَّكُمْ مَلَائِكَةٌ﴾ (ئه‌ویش‌پاش‌ماوه‌یه‌کی‌زۆر‌وه‌لامیان‌ده‌داته‌وه) ده‌لیت : بیگومان‌ئیه‌ده‌میننه‌وه‌تیایدا ﴿لَقَدْ جِئْتُمْ بِالْحَقِّ﴾ سویند‌به‌خوا‌به‌راستی (ثایینی) هه‌قمان‌بو‌هیتاون ﴿وَلَكِنَّ الْكُفْرَ لَلْحَقِّ كَرِهُونَ﴾ به‌لام‌زۆر‌به‌تان‌راستی‌تان‌پیناخۆشه ﴿أَمْ أَمْرًا مَّآءًا﴾ به‌لکو‌ئه‌وانه‌بو‌پیلان‌و‌قیلیان (له‌پنجه‌مبه‌ر) لییران ﴿فَأَنَّا مُبْرَمُونَ﴾ بو‌یه‌به‌راستی‌ئیمه‌ش (بو‌توله‌لی‌سه‌ندیان) لییران ﴿أَمْ يَحْسَبُونَ أَنَّا لَا نَسْمَعُ سُرُورَهُمْ وَنَحْوَهُمْ﴾ ناخۆ‌وا‌ده‌زانن‌ئیمه‌نه‌یتی‌و‌چه‌کانیان‌نایبستین ﴿بَلَىٰ﴾ به‌لی‌ده‌بیبستین ﴿وَرُسُلْنَا لَدَيْهِمْ يَكْفُورُونَ﴾ فریشته‌کانیشمان‌که‌له‌لایانن‌و‌ناماده‌ی (ئه‌و‌پیلان‌و‌قیلانه‌یان) ده‌نوسن ﴿قُلْ إِنْ كَانَ لِلرَّحْمَنِ وَلَدٌ﴾ بلی‌ئه‌که‌ر‌به‌روه‌دگار‌کوری‌ببویه ﴿فَأَنَّا أَوْلُ الْعَبِيدِ﴾ ئه‌وه‌من‌یه‌که‌مین‌که‌س‌بووم‌ده‌مبه‌رست ﴿سُبْحٰنَ رَبِّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ﴾ باک‌و‌بیگه‌ردی‌بو‌په‌روه‌دگاری‌ئاسمانه‌کان‌و‌زه‌وی ﴿رَبِّ الْعَرْشِ﴾ و‌په‌روه‌دگاری‌عه‌رش ﴿عَمَّا يَصِفُونَ﴾ له‌و (قسه‌نار‌پیکانه‌ی‌که‌ئه‌وان‌بو‌خوای‌هه‌لده‌به‌ستن) ﴿فَدَرَهُمْ حُبُورًا وَيَلْعَبُونَ﴾ جالییان‌گه‌ری‌با‌سه‌ر‌گه‌رمی‌په‌روپوچی‌بن‌و‌گالته‌بکه‌ن ﴿حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ﴾ هه‌تاده‌گه‌ن‌به‌روژی‌خویان ﴿الَّذِي يُوعَدُونَ﴾ که‌به‌لینیان‌پن‌دراوه ﴿وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلَهٌ﴾ وه‌ئه‌و (خوایه) زاتیکه‌په‌رستراوه‌له‌ئاسماندا ﴿وَفِي الْأَرْضِ إِلَهٌ﴾ وه‌په‌رستراوه‌له‌زه‌ویدا ﴿وَهُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ﴾ وه‌ته‌نها‌ئه‌ویش‌کار‌دروستی‌زانابه ﴿وَتَبَارَكَ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ﴾ وه‌پاک‌و‌به‌فه‌روه‌گه‌وره‌یه‌ئه‌و‌خوایه‌ی‌که‌خاوه‌نی‌ئاسمانه‌کان‌و‌زه‌وی‌یه ﴿وَمَا يَدَّبَهُمَا﴾ وه‌هه‌رچی‌له‌نیوانیاندا‌یه ﴿وَعِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ﴾ وه‌زاینی (هاتنی) روژی‌دوایی‌ته‌نها‌لای‌ئه‌وه ﴿وَالِيَهُ تَرْجَعُونَ﴾ وه‌هه‌ر‌بو‌لای‌ئه‌وه‌گه‌رینه‌وه ﴿وَلَا يَمْلِكُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِهِ الشَّفَعَةَ﴾ وه‌ئه‌وانه‌ی‌بیجگه‌له‌خوا‌ده‌په‌رستریین (وهاواریان‌لی‌ده‌کریت) ناتوانن‌تکا‌بکه‌ن ﴿إِلَّا مَن شَهِدَ بِالْحَقِّ﴾ مه‌گه‌ر‌که‌سانیک‌شایه‌تیبان‌به‌هه‌ق‌دابی ﴿وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ وه‌هه‌قیان‌زانپوه‌و‌ئاگاداری‌بوون ﴿وَلَمَّا سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ﴾ وه‌ئه‌که‌ر‌پرسیاریان‌لی‌بکه‌یت‌کی‌دروستی‌کردون ﴿يَقُولُونَ اللَّهُ﴾ بیگومان‌ده‌لین‌خوا ﴿فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ﴾ ده‌ی‌چۆن‌ئه‌وان‌له‌هه‌ق‌و‌راستی‌لاده‌دن ﴿وَقِيلَ يٰرَبِّ﴾ وه (پنجه‌مبه‌ر) شکاتی‌کردو) ووتی‌ئه‌ی‌په‌روه‌دگار ﴿إِن هٰؤُلَاءِ قَوْمٌ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ به‌راستی‌ئه‌وانه‌گه‌لیکن‌باوه‌ر‌ناهیئن ﴿فَأَصْفَحْ عَنْهُمْ﴾ (خوای‌گه‌وره‌فه‌رمووی: ئه‌ی‌موحه‌مه‌ده) توش‌وازیان‌لی‌به‌یته‌و‌گوئیان‌پن‌مه‌ده ﴿وَقُلْ سَلِّمُوا﴾ وپیان‌بلی (سه‌لام) ﴿فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ﴾ له‌مه‌و‌پاش‌ده‌زانن (چی‌یان‌به‌سه‌ردیت) ﴿

سورة الدخان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حم ﴿١﴾ وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿٢﴾ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ مَبْرُكَةٍ
 إِنَّا كُنَّا مُنذِرِينَ ﴿٣﴾ فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ ﴿٤﴾ أَمْرًا
 مِّنْ عِنْدِنَا إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ﴿٥﴾ رَحْمَةً مِّنْ رَبِّكَ إِنَّهُ هُوَ
 السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦﴾ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا
 إِن كُنْتُمْ مُوقِنِينَ ﴿٧﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ رَبُّكُمْ
 وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ﴿٨﴾ بَلْ هُمْ فِي شَكِّ يَلْعَبُونَ ﴿٩﴾
 فَأَرْقَبُ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُخَانٍ مُّبِينٍ ﴿١٠﴾ يَغْشَى النَّاسَ
 هَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١١﴾ رَبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ إِنَّا مُؤْمِنُونَ
 ﴿١٢﴾ أَنَّى لَهُمُ الذِّكْرَى وَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مُّبِينٌ ﴿١٣﴾ ثُمَّ
 تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوا مُعَلَّمٌ مَّجْنُونٌ ﴿١٤﴾ إِنَّا كَاشِفُو الْعَذَابِ قَلِيلًا
 إِنَّكُمْ عَائِدُونَ ﴿١٥﴾ يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَى إِنَّا مُنتَقِمُونَ
 ﴿١٦﴾ * وَلَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ وَجَاءَهُمْ رَسُولٌ كَرِيمٌ
 ﴿١٧﴾ أَنْ أَدْوَأْ إِلَىٰ عِبَادِ اللَّهِ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٨﴾

سورته‌ی ﴿الدُّخَانُ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوی به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿حَمَّ﴾ به (ح، میم) ده‌خوینریت‌ه‌و خوازاناتره به و اتا که‌یی بو زانیاری زیاتر سه‌یری سه‌ره‌تای سورته‌ی (البقرة) بکه ﴿وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ﴾ سویند به‌م قورئانه روون که‌روه‌یه ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ مُبَرَّكَةٍ﴾ به‌راستی ئیمه‌م قورئانه‌مان له شه‌وینکی پیروزدا ناروده‌ته خواره وه ﴿إِنَّا كُنَّا مُنذِرِينَ﴾ بینگومان ئیمه‌م ترسینه‌رین ﴿فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ كَبِيرٍ﴾ لهو (شه‌وه پیروزه) دا هم‌وو کار و باریکی شیوا له یه‌ك جیاده‌کریت‌ه‌وه ﴿أَمَّا مَنْ عِنْدَنَا﴾ فرمانیکه له لایه‌ن ئیمه‌وه ﴿إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ﴾ به‌راستی ئیمه‌م پیغه‌مبه‌ران ده‌نیرین ﴿وَرَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ﴾ که‌رهمه‌تیکه له لایه‌ن په‌روه‌ردگار ته‌وه ﴿إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ بینگومان هه‌ر خوا بیسه‌ری زانایه ﴿رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾ په‌روه‌ردگاری ئاسمانه‌کان و زه‌وی وه هه‌رچی له نیوانیاندایه ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ﴾ ته‌گه‌رئیه ئیماندارای راسته‌قینه‌ن ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هیچ په‌رستراوینکی به‌هق و راست نی‌یه جگه‌له‌خوا ﴿يُحْيِي وَيُمِيتُ﴾ (خوا) ده‌ژیتنی و ده‌میرینی ﴿رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأُولِينَ﴾ په‌روه‌ردگاری ئیه‌وه په‌روه‌ردگاری باو و بابیره پیشوه‌کاتانه ﴿بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ يَلْعَبُونَ﴾ به‌لام ته‌وان له دوو دلی و گوماندا گه‌مه و گالته‌ده‌که‌ن ﴿فَأَنْزَلْنَا لَهُمْ مِنَ السَّمَاءِ مِدْحَانَ مُبِينٌ﴾ پوژنی که‌ئاسمان دو‌که‌لینکی ئاشکرای لی پیدا ده‌بی ﴿يَعْنَى النَّاسِ﴾ هم‌وو ئاده‌می داده‌گری ﴿هَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ (ده‌لین) ته‌مه به‌لایه‌کی سه‌خته ﴿رَبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ﴾ نه‌ی په‌روه‌ردگارمان ته‌م سزایه‌مان له‌سه‌ر لابه ﴿إِنَّا مُؤْمِنُونَ﴾ به‌راستی ئیمه‌م باوه‌ردارین ﴿أَنَّى لَهُمُ الذِّكْرَى﴾ چون ته‌می خوارده‌بن و ئاموژگاری وه‌رده‌گرن ﴿وَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مُّبِينٌ﴾ که به‌راستی پیغه‌مبه‌ریکی روون و ئاشکرایان بو هاتووه ﴿ثُمَّ تَوَلَّوْا عُنُقَهُ﴾ له پاشان گوئیان بی‌نه‌داو ﴿وَقَالُوا مَعْزُمَةٌ مُّجْتَوٍ﴾ وه ووتیان: فیروینگی شیته ﴿إِنَّا كَانُوا لَشِقْوَى الْعَذَابِ قَلِيلًا﴾ بینگومان بو ماوه‌یه‌کی که‌م ته‌م به‌لایه‌لا ده‌بین ﴿إِنَّكُمْ عَائِدُونَ﴾ بینگومان ئیه‌وه ده‌گه‌رینه‌وه (بو بی باوه‌ری) ﴿يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَى﴾ روژنیك دیت به‌لاماریکی به‌هیز و هه‌ره‌گه‌وره‌یان بو ده‌بین ﴿إِنَّا مُنْتَقِمُونَ﴾ به‌راستی ئیمه‌م توله‌ده‌سه‌نین (له‌کافران له‌جه‌نگی به‌دردا) ﴿وَلَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ﴾ سویند به‌خوا به‌راستی له‌پیش ته‌مان گه‌لی فیروه‌نمان تا‌قی کرده‌وه ﴿وَجَاءَهُمْ رَسُولٌ كَرِيمٌ﴾ وپیغه‌مبه‌ریکی به‌رئیزبان بو هات ﴿أَن ادُّوْا إِلَىٰ عِبَادِ اللَّهِ﴾ (پنی ووتن) که به‌نده‌کانی خوا (به‌نو ئیسرائیل) به‌من بسپرن ﴿إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ﴾ چونکه به‌راستی من پیغه‌مبه‌ریکی ته‌مین و باوه‌ر پیکراوم بو ناو ئیه‌وه ﴿

وَأَنْ لَا تَعْلُوا عَلَى اللَّهِ إِنِّي آتِيكُمْ بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿١١﴾ وَإِنِّي عُدْتُ
 بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ أَنْ تَرْجُمُونَ ﴿١٢﴾ وَإِنْ لَمْ تُؤْمِنُوا لِي فَأَعْتَزَلُونَ ﴿١٣﴾
 فَدَعَا رَبَّهُ وَأَنَّ هَلْوَءَ قَوْمٍ مُّجْرِمُونَ ﴿١٤﴾ فَأَسْرِعِ بَعَادِي لِئَلَّا يَأْتِيَكُمْ
 مُتَّبِعُونَ ﴿١٥﴾ وَأَتْرِكِ الْبَحْرَ هَوًّا إِنَّهُمْ جُنْدٌ مُّغْرَقُونَ ﴿١٦﴾ كَمْ
 تَرَكُوا مِنْ جَنَّتٍ وَعَيْونِ ﴿١٧﴾ وَزُرُوعٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ﴿١٨﴾ وَنَعْمَةٍ
 كَانُوا فِيهَا فَاكِهِينَ ﴿١٩﴾ كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا قَوْمًا آخِرِينَ ﴿٢٠﴾ فَمَا
 بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ وَمَا كَانُوا مُنظَرِينَ ﴿٢١﴾ وَلَقَدْ
 نَجَّيْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنَ الْعَذَابِ الْمُهِينِ ﴿٢٢﴾ مِنْ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ
 كَانَ عَالِيًا مِنَ الْمُسْرِفِينَ ﴿٢٣﴾ وَلَقَدْ أَخْتَرْنَاهُمْ عَلَىٰ عِلْمٍ عَلَىٰ
 الْعَالَمِينَ ﴿٢٤﴾ وَآتَيْنَاهُمْ مِنَ الْآيَاتِ مَا فِيهِ بَلَاءٌ مُّبِينٌ ﴿٢٥﴾
 إِنَّ هَلْوَءَ لَيَقُولُونَ ﴿٢٦﴾ إِنَّ هِيَ إِلَّا مَوْتَتُنَا الْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ
 بِمُنشَرِينَ ﴿٢٧﴾ فَأَتُوا بِآبَائِنَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٨﴾ أَهْمَ
 خَيْرٌ أَمْ قَوْمُ تُبَّعٍ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ أَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا
 مُّجْرِمِينَ ﴿٢٩﴾ وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لِلْعَيْنِ
 ﴿٣٠﴾ مَا خَلَقْنَاهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣١﴾

﴿وَأَن لَّا تَعْلُوا عَلَى اللَّهِ﴾ و ه خوټان به به زو گه و ره مه زانن له به رام به ر خوادا ﴿إِنَّ آيَاتِكُمْ يُسْأَلُنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾
 بیگومان من به لگه و نیشان به کی ناشکرام بو هیناون ﴿وَأَلَيْكَ عُدَّتْ أَرْبَابٌ وَرَبِّكَ﴾ و ه بیگومان من
 په ناده گرم به په روه رد گاری خوټ و په روه رد گاری ټیوه له وهی ﴿أَن تَرْجُمُونَ﴾ که ټیوه به رد بار انم بکه ن
 ﴿وَأَن لَّمْ تَوْمُوا لِي فَأَعْتَزِلُونَ﴾ و ه نه گه ر باوه ږم پینا هینن نه وه و ازم لی بهینن (و خراپه م ده باره مه که ن)
 ﴿فَدَعَا رَبَّهُ﴾ جا هاواری له په روه رد گاری کرد (و وتی) ﴿أَن هَؤُلَاءِ قَوْمٌ مُّجْرِمُونَ﴾ به پراستی نه مانه
 گه لیکسی تاوانبارن ﴿فَأَسْرِعِي بَدِي لَيْلًا﴾ نه وسا (بیسی و وترا) به نده کانم به شه و به ره ﴿إِن كُرُمُتَّبِعُونَ﴾
 چونکه به پراستی (فیر عهون و کومه له که ی) دو اتان ده که وون ﴿وَأَتْرُكُ الْبَحْرَ رَهْوًا﴾ و ه ده ریا که (ده ریا ی
 سوور) به ئارامی و ناوه لا به جی بهیلنه ﴿إِنَّهُمْ جُنْدٌ مُّغْرَقُونَ﴾ بیگومان نه وانه سه رباز انیکسی خنکیتراو
 ده بن (تیددا) ﴿كَمْ تَرَكُوا﴾ چه نده هایان به جی هیشت ﴿مِن جَنَّتٍ وَعَيْبُونَ﴾ له باخت و کانباو ﴿وَمَنْ
 وَرُوعٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ﴾ و کشتو کال و جی و مه ئوای چاک و خوش ﴿وَنَعْمَ كَأُولَئِهَا فَكِهِينَ﴾ و ه ناز
 و نیعمه تی زور که نه وان تیایدا ده ژبان و رایان ده بوارد ﴿كَذَٰلِكَ وَأُورِثَهَا قَوْمًا آخَرِينَ﴾ هه ر به م جوړه
 نه و (خوشی به) مان دا به گه لیکسی تر ﴿فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ﴾ جا نه ئاسمان و نه زه وی نه گریان
 بو یان ﴿وَمَا كَانُوا مُنظَرِينَ﴾ و مؤله تیشیان بی نه درا ﴿وَلَقَدْ خَجَّيْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾ سویند به خوا به پراستی
 نه وه ی ئیسرا ئیلیمان رزگار کرد ﴿مِنَ الْعَذَابِ الْمُهِينِ﴾ له سزای ریسوا که ر ﴿مِن فِرْعَوْنَ﴾ له فیر عهون
 ﴿إِنَّهُ كَانَ عَلِيًّا مِنَ الْمُسْرِفِينَ﴾ بیگومان فیر عهون خوټه زل زانیکسی له سنوور ده ر چوو بوو ﴿وَلَقَدْ
 أَخْرَجْنَاهُمْ﴾ سویند به خوا به پراستی نه وه ی ئیسرا ئیلیمان هه لئزارد ﴿عَلَىٰ عَادٍ عَلَى الْعَالَمِينَ﴾ به سه ر خه لکی
 (سه رده می خو یان) دا به پی ی زانیاری (خومان) ﴿وَأَتَيْنَاهُم مِّنَ الْأَيْتِ﴾ و ه مو عجزه و به لگه ی
 زورمان پیدان ﴿مَافِيهِ بَلَاغٌ مُّبِينٌ﴾ که بو تا قیکر دنه وه ی ږوون و ئاشکرا به س بیت ﴿إِنَّ هَؤُلَاءِ﴾
 به پراستی ئانه وانه ﴿لَيَقُولُنَّ﴾ ده لین ﴿إِن هِيَ إِلَّا مَوْتُنَا الْأُولَىٰ﴾ هه ر بو یه به کم جار ده مرین ﴿وَمَا نَحْنُ
 بِمُنشَرِينَ﴾ ئیتر زیندو و ناکر ټینه وه ﴿فَأَنزِلْنَا قَابَ قَوْسًا﴾ ده ی باوو با پیرانمان (زیندو و بکه نه وه) بیان
 هیننه وه (بو دنیا) ﴿إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ نه گه ر ټیوه راست ده که ن ﴿أَهْمُ حَيْرٌ﴾ ئایا نه وانه چاک ترن
 ﴿أَمْ قَوْمٌ تُنَبِّئُ﴾ یان گه لی توبه ع (ی پادشایی به مهن) ﴿وَالَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ﴾ و نه وانه ی له پیشیانه وه بوون
 ﴿أَهْلَكْنَاهُمْ﴾ هه موویانمان له ناو برد ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ﴾ چونکه بیگومان گشتیان تاوانبار بوون
 ﴿وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ و ه درو ستمان نه کردو و ئاسمانه کان و زه وی ﴿وَمَا بَيْنَهُمَا﴾ نه وه ی له
 نیوانیاندیه ﴿لَعِينٍ﴾ به پینه وده و گالته ﴿وَمَا خَلَقْنَاهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ﴾ هه ر دوو کیانمان به دی نه هینا وه به هه ق
 و پراستی نه بیت ﴿وَلَكِنْ أَكْفَرْنَاهُمْ لَأَيْعَابُونَ﴾ به لام زور به بیان نازان ﴿﴾

إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ مِيقَاتُهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٤٠﴾ يَوْمَ لَا يُغْنِي مَوْلَى
 عَنْ مَوْلَى شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٤١﴾ إِلَّا مَنْ رَحِمَ اللَّهُ
 إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٤٢﴾ إِنَّ شَجَرَتَ الزُّقُومِ ﴿٤٣﴾ طَعَامُ
 الْأَثِيمِ ﴿٤٤﴾ كَالْمُهْلِ يَغْلِي فِي الْبُطُونِ ﴿٤٥﴾ كَغَلِي
 الْحَمِيمِ ﴿٤٦﴾ خَذُوهُ فَأَعْتَلُوهُ إِلَى سَوَاءِ الْجَحِيمِ ﴿٤٧﴾ ثُمَّ
 صُبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ مِنْ عَذَابِ الْحَمِيمِ ﴿٤٨﴾ ذُقْ إِنَّكَ
 أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ ﴿٤٩﴾ إِنَّ هَذَا مَا كُنْتُمْ بِهِ تَمْتَرُونَ
 ﴿٥٠﴾ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي مَقَامِ أَمِينٍ ﴿٥١﴾ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ
 ﴿٥٢﴾ يَكْبَسُونَ مِنْ سُنْدُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَقَابِلِينَ ﴿٥٣﴾
 كَذَلِكَ وَزَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍ ﴿٥٤﴾ يَدْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ
 فَاكِهَةٍ آمَنِينَ ﴿٥٥﴾ لَا يَذُوقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ إِلَّا
 الْمَوْتَ الْأُولَىٰ وَوَقَّهَهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿٥٦﴾ فَضَلَّامِنَ
 رَبِّكَ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٥٧﴾ فَإِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ
 لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٥٨﴾ فَأَرْتَقِبْ إِنَّهُمْ مُرْتَقِبُونَ ﴿٥٩﴾

﴿إِنَّ يَوْمَ الْفُصْلِ﴾ بینگومان رُوژی جیا کردنه وه (ی حهق و به تال) ﴿مِيقَاتُهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ کاتی دیاری
 کراویسی هموویانه ﴿يَوْمَ لَا يَنْبَغِي مَوْلَىٰ عَنْ مَوْلَىٰ شَيْئًا﴾ رُوژنیکه هیچ دُوستی ناتوانی که مترین سوود
 بگه‌یه‌نی به دُوستی خوی ﴿وَلَا هُمْ يُصْرُونَ﴾ وه یارمه تیش نادرین ﴿إِلَّا مَنْ رَحِمَ اللَّهُ﴾ مه‌گه‌ر
 که‌سی خواره‌حمی بی بکات ﴿إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ به‌راستی ته‌نھا خوارالی بالاده‌ستی میهره‌بانه
 ﴿إِنَّ شَجَرَتَ الزُّرْقُمِ﴾ بینگومان دره‌ختی ژه‌قنه‌موت ﴿طَعَامُ الْأَثِيرِ﴾ خُوراک‌ی که‌سانی تاوانباره
 (کافره) ﴿كَالْمُهْلِ﴾ وه‌کوخلته‌ی رُون زه‌یتوون ﴿يَغْلِي فِي الْبُطُونِ﴾ له‌ناو سکه‌کاندا ده‌کولیت ﴿كَغَلِي الْحَمِيمِ﴾
 هه‌ر وه‌کو کولانی ئاوی زور گهرم ﴿حُدُوءُ فَاعْتَلُوهُ﴾ (ته‌و کافره) بیگرن و
 به‌توندی رای کیشن ﴿إِلَىٰ سَوَاءِ الْجَحِيمِ﴾ تا (ده‌بیه‌نه) ناوه‌راستی دوزه‌خ ﴿ثُمَّ صُبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ﴾
 پاشان بیپرژن به‌سه‌ر سه‌ریدا ﴿مِنْ عَذَابِ الْحَمِيمِ﴾ هه‌ندی له‌ئاگر و ئاوی زور گهرم ﴿ذُقْ﴾
 (بی‌ی دووتریت) بیچیژه ﴿إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ﴾ (به‌گالته‌ پیکردنیکه‌وه‌ بی‌ی دووتریت) چونکه
 به‌راستی تو به‌ده‌سه‌لات و به‌ریز بوویت (له‌دونیدا) ﴿إِنْ هَذَا مَا كُنْتُمْ بِهِ تَمْتَرُونَ﴾ بینگومان ته‌مه
 ته‌و سزایه‌یه‌ که‌ئیه‌ گومانتان لینی هه‌بوو ﴿إِنَّ الْمُنَاقِبِ فِي مَقَامِ امِّينِ﴾ به‌راستی پاریز کاران
 وله‌خواترسان له‌شوینیکی بیوه‌یی و ئارام دان ﴿فِي جَنَّتِ وَعَيْنِ﴾ له‌ناو باخات و نزیک کانیاودان
 ﴿يَلْبَسُونَ مِنْ سُندُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ﴾ له‌ئاوریشمی ناسک و ته‌ستور ده‌پوشن ﴿مَتَقَلِّبِيتَ﴾
 روبه‌رووی یه‌کتری داده‌نیشن ﴿كَذَلِكَ وَرَوَّجْتَهُمْ جُورَعِينَ﴾ هه‌روه‌ها کیژانی چاو‌گه‌وره و جوان
 ده‌که‌بینه‌هاوسه‌ریان ﴿يَدْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ فَاكِهَةٍ﴾ له‌و به‌هه‌شته‌دا هه‌موو جوړه میوه‌یه‌ک داوا ده‌که‌ن
 ﴿ءَامِنِينَ﴾ به‌ئاسووده‌یی و بیوه‌یی ﴿لَا يَدْعُونَ فِيهَا الْمَوْتَ﴾ له‌به‌هه‌شتدا هه‌رگیز مردن
 ناچه‌ژن ﴿إِلَّا الْمَوْتَةَ الْأُولَىٰ﴾ جگه‌له‌مردنی یه‌که‌م جار (که‌له‌دونیدا بوو) ﴿وَوَقَّهْمَ عَذَابَ الْجَحِيمِ﴾
 وه (خوا) له‌سزای دوزه‌خ پاراستوونی ﴿فَضَلَّ مِنْ رَبِّكَ﴾ ته‌مه‌به‌خششه‌له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگار ته‌وه
 ﴿ذَلِكَ هُوَ الْقَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ ئا ته‌وه‌بیه‌سه‌ر که‌وتنی زور گه‌وره ﴿فَإِنَّمَا يَسْتَرْكَبُ بِلِسَانِكَ﴾ جا به‌راستی
 ته‌م قورئانه‌مان له‌سه‌ر زمانی تو ئاسان کردوه ﴿لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾ بو‌ئه‌وه‌ی بی‌رکه‌نه‌وه ﴿فَأَرْتَبَ﴾
 ﴿إِنَّهُمْ مُّرْتَبُونَ﴾ ئیتر تو چاوه‌روان به‌، بینگومان ته‌وانیش چاواروان ﴿

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَمَّ ١ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ٢ إِنَّ فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِّمُؤْمِنِينَ ٣ وَفِي خَلْقِكُمْ وَمَا يَبُتُّ مِنْ دَابَّةٍ آيَاتٌ
لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ ٤ وَأَخْتَلَفَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ
مِنْ رِّزْقٍ فَأَحْيَاهُ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَتَصْرِيفِ الرِّيْحِ آيَاتٌ لِّقَوْمٍ
يَعْقِلُونَ ٥ تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَ
اللَّهِ وَآيَاتِهِ يَوْمِنُونَ ٦ وَيَلُّ لِكُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ٧ يَسْمَعُ آيَاتِ
اللَّهِ تُتْلَىٰ عَلَيْهِ ثُمَّ يُصِرُّ مُسْتَكْبِرًا كَأَن لَّمْ يَسْمَعْهَا فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ
٨ وَإِذْ أَعْلَمَ مِنْ آيَاتِنَا شَيْئًا اتَّخَذَهَا هُزُوًا أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ
مُّهِينٌ ٩ مَنْ وَرَأَيْهِمْ جَهَنَّمَ وَلَا يَعْنِي عَنْهُمْ مَا كَسَبُوا شَيْئًا
وَلَا مَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ ١٠ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ١١ هَذَا
هُدًى وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَهُمْ عَذَابٌ مِّن رَّجْرِ أَلِيمٍ ١٢
* اللَّهُ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمُ الْبَحْرَ لِتَجْرِيَ الْفَلَكَ فِيهِ بِأَمْرِهِ وَلِتَبْتَغُوا
مِنْ فَضْلِهِ ١٣ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ١٤ وَسَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي
الْأَرْضِ جَمِيعًا مِّنْهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ١٥

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوی به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿حَمَّ﴾ به (حامیم) ده‌خوینریته‌وه خوا زاناتره به‌واتاکه‌ی ، بۆ زانیاری زیاتر سه‌یری سه‌ره‌تای
 سورته‌تی (البقرة) بکه ﴿تَنْزِيلَ الْكِتَابِ﴾ هینا نه خواره‌وه‌ی ثم قورئانه ﴿مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾ له‌لایه‌ن
 خوی بالآده‌ستی کار دروسته‌وه‌یه ﴿إِنَّا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ بیگومان له‌ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا
 ﴿لَأَنبِئَنَّكَ بِاللَّوْمِينَ﴾ چه‌نده‌ها به‌لگه‌هه‌یه بۆ باوه‌رداران ﴿رُوفِيَ خَلْقِكُمْ﴾ چه‌له‌دروست کردنی خوتان دا
 ﴿وَمَا يَبْتَغِيَنَّ دِينَهُ﴾ وه‌ئو گیان له‌به‌رانه‌ی بلاوده‌بنه‌وه ﴿ءَايَاتِ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ﴾ چه‌ند به‌لگه‌هه‌یه بۆ که‌سانی
 باوه‌ری بته‌ویان هه‌یه ﴿وَإِخْتَلَفَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ﴾ وه‌له‌جیوازی شه‌و و پوژدا ﴿وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ رِزْقٍ﴾
 وه‌له‌و بارانه‌ی که‌خواله‌ئاسمانه‌وه‌ده‌بیارینیت (که‌هوی رزق و پوزی یه) ﴿تَأْخِيذًا لِلْأَرْضِ بَعْدَ مَوْتِهَا﴾ که
 به‌هوی‌وه‌زه‌وی زیندووده‌کاته‌وه‌(وده‌بووژینیته‌وه) ﴿وَصَرِيفَ الرِّيحِ﴾ وه‌له‌گورانی بایه‌کاندا ﴿ءَايَاتٍ لِّقَوْمٍ
 يَعْقِلُونَ﴾ چه‌ند به‌لگه‌هه‌یه بۆ که‌سانی که‌تی ده‌گه‌ن ﴿تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ﴾ ئانه‌مانه‌به‌لگه‌کانی خوان
 ﴿تَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ﴾ ده‌بخوینینه‌وه‌بۆت به‌راستی و دروستی ﴿فِي آيَاتٍ حَدِيثٍ﴾ جا به‌چی قسه‌و گوفتاریک
 ﴿بَعْدَ اللَّهِ وَآيَاتِهِ يُؤْمِنُونَ﴾ دوی‌خواو به‌لگه‌کانی باوه‌ر ده‌هینن ﴿وَيَذُلُّ لِكُلِّ آيَةٍ أُتِيَ﴾ سزاو له‌ناو‌چوون
 بۆ هه‌موو دروزنیک‌ی گونا‌هبار ﴿يَسْمَعُ آيَاتِ اللَّهِ﴾ که‌به‌لگه‌کانی خوا‌ده‌بیسیتیت ﴿سَمِعَ عَلَيْهِ﴾
 و‌بوی ده‌خوینریته‌وه‌ ﴿ثُمَّ صُرِّمَتْ كِبَرًا﴾ له‌باشان (له‌سه‌ر کافری) به‌رده‌وامه‌چونکه‌خۆبه‌زل زانه
 ﴿كَانَ لَمْ يَسْمَعْهَا﴾ ئه‌لئی هه‌ر نه‌ی بیستووه ﴿فَسَوَّرَهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ﴾ ده‌ی مژده‌ی بی‌بده‌به‌سزایه‌کی سه‌خت
 ﴿وَإِذْ أَعْرَبْنَا مِنَ آيَاتِنَا سَمْعًا﴾ وه‌هه‌ر کاتی شتیک له‌به‌لگه‌کانمان ناگادار بیت ﴿أَنخَذَهُمْ هَارُونَ﴾ به‌گالته‌ی
 ده‌گری ﴿أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ﴾ ئه‌وانه‌سزای ریسواکه‌ریان بۆ هه‌یه ﴿مِن رَّوَاهِمِ جَهَنَّمَ﴾ له‌پیشینه‌وه
 ناگری دوزه‌خه ﴿وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ﴾ هه‌چ سوو‌دیکیان بی‌ناگه‌یه‌نی ﴿مَا كَسَبُوا شَيْئًا﴾ ئه‌وه‌ی له‌(دو‌نیا) دا
 کردوویانه ﴿وَلَا مَا أَخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أُولَئِكَ﴾ وه‌ئو پشتیوانانه‌ی جگه‌له‌خواه‌لیان بژاردون (سوودی
 نی‌یه) ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ وه‌سزایه‌کی زور‌گه‌وره‌یان بۆ هه‌یه ﴿هَذَا هُدًى﴾ ئهم قورئانه‌هوی
 ریضموونی یه ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ﴾ وه‌ئه‌وانه‌ی بی‌باوه‌رن به‌ثابت و به‌لگه‌کانی په‌روه‌ردگاریان
 ﴿لَهُمْ عَذَابٌ مِّن رَّجِيمٍ﴾ بۆ ئه‌وانه‌هه‌یه‌سزایه‌کی پر‌ئازاری سه‌خت ﴿اللَّهُ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمُ الْبَحْرَ﴾ خوا
 ئه‌و زاته‌یه‌ده‌ریای بۆ رام‌هیناون ﴿لِيَجْزِيَ أَلْفَاكُ فِيهِ يَأْمُرُهُ﴾ تا به‌فه‌رمانی خوا که‌شتی‌تیایدا‌بگه‌ری
 ﴿وَلِيَتَّبِعُوا مِنْ فَضْلِهِ﴾ وه‌تا له‌هه‌ندیک‌به‌خششی خوا به‌هره‌مه‌ند بین ﴿وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ وه‌بۆ ئه‌وه‌ی
 سوپاسی خوا بکه‌ن ﴿وَسَخَّرَ لَكُم مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ وه‌ئه‌وه‌ی له‌ئاسمانه‌کان و زه‌وی دا
 هه‌یه بۆ ئیوه‌ی ژیربار کردووه (وخستویه‌تیه‌خزمه‌تانه‌وه) ﴿جَمِيعًا وَهُوَ﴾ هه‌مووی له‌لایه‌ن خوا‌وه‌یه
 ﴿إِنَّا فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾ بیگومان له‌و‌شتانه‌دا چه‌ند به‌لگه‌هه‌یه بۆ که‌سانیک‌بیر
 بکه‌نه‌وه ﴿۱۳﴾

قُلْ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا يَغْفِرُ وَالَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ اللَّهِ لِيَجْزِيَ
 قَوْمًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٤﴾ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ
 وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ﴿١٥﴾ وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا
 بَنِي إِسْرَائِيلَ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالتُّبُوَّةَ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ
 وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَىٰ الْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾ وَءَاتَيْنَاهُمْ بَيِّنَاتٍ مِّنَ الْأَمْرِ
 فَمَا اخْتَلَفُوا إِلَّا مَن بَعْدَ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ إِنَّ رَبَّكَ
 يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ
 ﴿١٧﴾ ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ شَرِيعَةٍ مِّنَ الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ
 أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨﴾ إِنَّهُمْ لَن يُغْنُوا عَنكَ مِنَ اللَّهِ
 شَيْئًا وَإِنَّ الظَّالِمِينَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُتَّقِينَ
 ﴿١٩﴾ هَذَا بَصِيرَةٌ لِّلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿٢٠﴾
 أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ أَجْرَحُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ جَعَلْنَاهُمْ كَالَّذِينَ
 ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَاءً مَّحْيَاهُمْ وَمَمَاتُهُمْ سَاءَ
 مَا يَحْكُمُونَ ﴿٢١﴾ وَخَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ
 وَلِتُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٢﴾

﴿قُلْ لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾ بلی بهو که سانه‌ی بروایان هیتاوه ﴿يَعْرِفُوا الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ اللَّهِ﴾ چاو پؤشی بکن لهو که سانه‌ی هیوایان به پاداشت و سزای خوانیه ﴿لِيَجْزِيَ قَوْمًا بِمَا كَانُوا كِاسِبُونَ﴾ بؤ ئه‌وه‌ی پادااشتی خه لکانی بداته‌وه به گویره‌ی ئه‌وه‌ی کردوویانه ﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ﴾ ههر که سنی چاکه‌ی کرد ئه‌وه (قازانجه‌که‌ی) بؤ خوویه‌تی ﴿وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا﴾ وه ههر که سنی خرابه‌ی کرد ئه‌وه (زیانه‌که‌ی) بؤ خوویه‌تی ﴿ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكَ تُرْجَعُونَ﴾ له‌پاشان بؤلای به‌روهر دگارتان ده‌گه‌رینرنه‌وه ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾ سویند به‌خوا بیگومان به نه‌وه‌ی ئیسرائیلیمان به‌خشی ﴿الْكِتَابَ وَالْحِكْمَ وَالنَّبُوءَ﴾ به‌یام و حوکمرانی و پیغه‌مبه‌رایه‌تی ﴿وَرَزَقْنَاهُمْ مِّنَ الطَّيِّبَاتِ﴾ وه رۆزیمان دان له شته‌حه‌لال و پاکه‌کان ﴿وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَىٰ الْعَالَمِينَ﴾ وه ریزمان دان به‌سه‌ر جیهانیاندا ﴿وَأَن آتَيْنَاهُم بَيِّنَاتٍ مِّنَ الْأَمْرِ﴾ وه به‌لگه‌روونه‌کانمان پیدان له باره‌ی شه‌ریعه‌ته‌وه ﴿فَمَا اخْتَلَفُوا إِلَّا مِّنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ﴾ جا جیاواز نه‌بوون له‌نیو خویناندا دوی ئه‌وه نه‌بیت زانستیان بؤهات ﴿بَغْيًا بَيْنَهُمْ﴾ له‌به‌ر دوزمنابه‌تی و حسه‌اده‌تی نیوان خویمان ﴿إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُم بِيَوْمِ الْقِيَامَةِ﴾ بیگومان به‌روهر دگارت له‌رۆژی هسه‌ستانه‌وه‌دا له‌نیواناندا دادوهری ده‌کات ﴿فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾ له‌و شتانه‌ی جیاوازیان تیدا ده‌کرد ﴿ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ شَرِيعَةٍ﴾ له‌پاشان تۆمان خسته‌سه‌ر شه‌ریعه‌تیک ﴿مِّنَ الْأَمْرِ﴾ له‌باره‌ی ئایینه‌وه ﴿فَاتَّبَعَهَا﴾ توش شویتنی بکه‌وه ﴿وَلَاتَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾ وه شوین هه‌واو ئاره‌زووی ئه‌وانه‌مه‌که‌وه که زانان ﴿إِنَّهُمْ لَن يَغْمُرُوكَ مِنْ اللَّهِ شَيْئًا﴾ بیگومان ئه‌وانه له‌لایه‌ن خاوه‌هیچ سوودیکت بی‌ناگه‌یه‌نن ﴿وَإِنَّ الظَّالِمِينَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ﴾ وه به‌راستی سته‌م کاران هه‌ندیکیان دؤست و پیشتیوانی هه‌ندیکیانن ﴿وَاللَّهُ وَكِيُّ الْمُتَّقِينَ﴾ وه‌خوا دؤست و پشتیوانی پاریزکاران وله‌خواترسانه ﴿هَذَا بَصِيرَتِ لِلنَّاسِ﴾ ئه‌م قورئانه‌ی بیناییه‌وه‌ی چاورشنی یه‌بؤ مه‌ردومان ﴿وَهْدَىٰ وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُوفُونَ﴾ وه‌رینمونی و میهره‌بانیه بؤ‌گه‌لنیک که باوهری پته‌ویان هه‌یه ﴿أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ﴾ ئایا ئه‌وانه‌ی که خرابه‌کانیان کردووه‌وا گومان ده‌بن ﴿أَن نَّجْعَاهُمْ كَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ ئیمه‌ئه‌وانه وه‌کو که ساننیک داده‌نین که بروایان هیتاوه و چاکه‌کانیان کردووه ﴿سَوَاءٌ مَّحْيَاهُمْ وَمَمَاتُهُمْ﴾ وه‌کو یه‌که بیت زنیانان و مردنیان ﴿سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ﴾ ئای چه‌ند خراب دادوهری ده‌کهن ﴿وَخَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ﴾ وه‌خوا ئاسمانه‌کان و زوی به‌هق و راستی دروست کردووه ﴿وَلِكُلِّ جَزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ﴾ بؤ ئه‌وه‌ی هه‌موو که سینک پادااشت بدریته‌وه ﴿بِمَا كَسَبَتْ﴾ به‌گویره‌ی ئه‌و کار و کرده‌وانه‌ی که کردوویه‌تی ﴿وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾ وه‌ئه‌وان هیچ سته‌میان لی‌ناکریت ﴿۳۳﴾

أَفَرَأَيْتَ مَنْ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ وَأَضَلَّهُ اللَّهُ عَلَىٰ عِلْمِهِ وَخَتَمَ عَلَىٰ سَمْعِهِ
 وَقَلْبِهِ ۖ وَجَعَلَ عَلَىٰ بَصَرِهِ عَشْرَةَ غَشُوٰةٍ ۖ فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ أَفَلَا
 تَذَكَّرُونَ ﴿٢٣﴾ وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا يُهْلِكُنَا
 إِلَّا الدَّهْرُ وَمَا لَهُم بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ ﴿٢٤﴾ وَإِذْ أَنْتَلَىٰ
 عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ مَّا كَانَ حُجَّتَهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا اتَّبَوْنَا أَبَاءَنَا إِنْ
 كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٥﴾ قُلِ اللَّهُ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يَجْمَعُكُمْ إِلَىٰ
 يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾ وَلِلَّهِ مُلْكُ
 السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ ۖ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُومِذِ يَخْسِرُ الْمُبْطِلُونَ ﴿٢٧﴾
 وَتَرَىٰ كُلَّ أُمَّةٍ جٰثِيَةً ۖ كُلُّ أُمَّةٍ تُدْعَىٰ إِلَىٰ كِتَابِهَا الْيَوْمَ تُحْزَنُونَ ۖ مَا كُنْتُمْ
 تَعْمَلُونَ ﴿٢٨﴾ هٰذَا كِتَابُنَا يَنْطِقُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ إِنْ كُنَّا نَسْتَنسِخُ
 مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٩﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّٰلِحٰتِ
 فَيُدْخِلُهُمْ رَبُّهُمْ فِي رَحْمَتِهِ ۚ ذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ ﴿٣٠﴾ وَأَمَّا
 الَّذِينَ كَفَرُوا أَفَلَمْ تَكُنْ ءَايَتِي تَتلىٰ عَلَيْكُمْ فَاسْتَكْبَرْتُمْ وَكُنْتُمْ قَوْمًا
 مُّجْرِمِينَ ﴿٣١﴾ وَإِذْ قِيلَ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ ۖ وَالسَّاعَةُ لَارِيبَ فِيهَا
 قُلْتُمْ مَآ نَدْرِي مَا السَّاعَةُ ۖ إِنْ نَظُنُّ إِلَّا ظَنًّا وَمَا نَحْنُ بِمُستَيْقِنِينَ ﴿٣٢﴾

﴿أَفَرَأَيْتَ﴾ ناخو بینوته ﴿مَنْ أَخَذَ إِلَهُهُ هَوْنَهُ﴾ نهو کهسه‌ی هه‌واو ئاره‌زووی خوئی کردوته به‌رسترای
 خوئی ﴿وَأَسْأَلُهُ اللَّهُ عَلَىٰ عَمْرٍ﴾ خواش به‌زانی‌ی گومرای کرد ﴿وَحَتَمَ عَلَىٰ سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ﴾ وه مؤری ناوه به‌سه‌ر
 گوئی و دلیدا ﴿وَجَعَلَ عَلَىٰ بَصَرِهِ غِشْوَةً﴾ وه به‌رده‌ی داوه به‌سه‌ر چاویدا ﴿فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ﴾ ده‌ی جگه
 له خوا کئی رینمونی‌ی ده‌کات ﴿أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾ ده‌ی بوچی بیر ناکه‌نه‌وه ﴿وَقَالُوا مَا هِيَ﴾ وه ووتیان
 هیچ نیه ﴿إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا﴾ جگه له ژبانی دونیامان ﴿ثَمُوتٌ وَنَحْيَا﴾ وه ده‌مرین و ده‌ژین ﴿وَمَا يَهْدِيكُمَا إِلَّا اللَّهُ﴾
 وه جگه له رۆژگار هیچ شتی یتیمه له‌ناو نابات ﴿وَمَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ﴾ وه ئه‌وانه به‌و قسانه هیچ زانیاریان
 نی به ﴿إِنَّ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ﴾ تنها گومان ده‌به‌ن ﴿وَإِذْ أَنْتَ لِإِلَهِهِ﴾ وه کاتیک بخوئیر یتیمه به‌سه‌ریاندا
 ﴿ءَا إِلَهُنَا يَنْتَهِ﴾ به‌لگه روونه‌کانمان ﴿مَا كَانَ حُجَجَهُمْ﴾ هیچ به‌لگه‌یه کیان نیه ﴿إِلَّا أَنْ قَالُوا اتَّبِعْنَا آيَاتًا﴾ جگه
 ئه‌وه که ده‌لین باووباپیرانمان زیندوبکه‌نه‌وه ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ نه‌گه‌ر یتیمه راست ده‌کهن ﴿قُلِ اللَّهُ
 يُخَيِّبُكُمْ﴾ بلئی: خوا زیندووتان ده‌کاته‌وه ﴿رُبُّيُئْسُكُمْ﴾ له پاشان ده‌تان مرینتیت ﴿رُبُّيَجْمَعُكُمْ﴾ پاشان
 کوتان ده‌کاته‌وه ﴿إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ﴾ له رۆژی دوایدا ﴿لَا رَيْبَ فِيهِ﴾ هیچ گومانی تیدا نیه ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا
 يَعْلَمُونَ﴾ به‌لام زۆریه‌ی مهر دوومان نازانن ﴿وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ وه بو‌خوایه مولکداریتی
 ئاسمانه‌کان و زه‌وی ﴿وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ﴾ نه‌و رۆژه‌ی قیامت هه‌لده‌ستی ﴿وَيَوْمَ يُخَسِّرُ الْمُبِطُونَ﴾ له‌و
 رۆژهدا به‌تال‌خوازه‌کان خه‌سار و مه‌ندن ﴿وَنَرَىٰ كُلَّ أُمَّةٍ جَائِئَةً﴾ هه‌موو گه‌لی‌ی ده‌بینی کۆمه‌ل کۆمه‌ل
 که‌وتوون به‌سه‌ر نه‌ژئودا ﴿كُلُّ أُمَّةٍ﴾ هه‌موو گه‌لی ﴿تُدْعَىٰ إِلَىٰ كِتَابِهَا﴾ بانگ ده‌کری بۆلای به‌راوه‌که‌ی
 ﴿الْيَوْمِ يُخْزَوْنَ﴾ نه‌مرو سزاو پاداشت ده‌در یتیمه‌وه ﴿مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ به‌گویره‌ی نه‌و کرده‌وانه‌ی که ده‌تانکرد
 ﴿هَذَا كِتَابُنَا﴾ نه‌مه به‌راوه‌که‌مانه ﴿يَطِّقُ عَلَيْكُم بِالْحَقِّ﴾ به‌راستی له‌سه‌رتان ده‌دوی ﴿إِنَّا كُنَّا نَسْتَنسِخُ
 بِهِرَاسْتِي یتیمه‌وه که‌خوئی نویسمانه‌ته‌وه (وینهمان گرتووه) ﴿مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ نه‌وه‌ی که یتیمه‌وه‌تانکرد ﴿
 فَأَمَّا الْذُرِّيَّةَ آمَنُوا﴾ جا ئه‌وانه‌ی پروایان هیناوه ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وکرده‌وه چاکه‌کانیان نه‌نجامداوه
 ﴿فَيَدْخُلُهُم رُحْمُهُمْ فِي رَحْمَتِهِ﴾ نه‌وه به‌روهرد گاریان ده‌یان‌خاته‌ناو میهره‌بانی خو‌یه‌وه ﴿ذَلِكَ هُوَ الْقَوْمُ
 الْمُبِينُ﴾ ئا ئه‌وه‌یه سه‌ر که‌وتنی ئاشکرا ﴿وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه ئه‌وانه‌ی بی‌برابوون ﴿أَفَلَمْ تَكُنْ آيَاتِي تَتْلَىٰ
 عَلَيْهِ﴾ (بیان ده‌لین) ناخو به‌لگه‌کانی یتیمه‌تان به‌سه‌ردا نه‌ده‌خوئیرایه‌وه ﴿فَأَسْتَكْبَرُوا﴾ که‌چی خو‌تان
 به‌گه‌وره ده‌زانی ﴿وَكُنْتُمْ قَوْمًا مُّجْرِمِينَ﴾ وه یتیمه‌گه‌لیکی تاوانبار بوون ﴿وَإِذَا قِيلَ﴾ وه ههر کاتی
 بووترایه ﴿إِنْ وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا﴾ بیگومان به‌لینسی خواراسته ﴿وَالسَّاعَةُ لَارِيبَ فِيهَا﴾ وه رۆژی دوا‌ی هیچ
 گومانی تیدا نیه ﴿فَلَمَّ مَا نَدَّرَىٰ مَا السَّاعَةُ﴾ ده‌تان ووت نازانین رۆژی دوا‌یی چی به ﴿إِنْ نَظُنُّ إِلَّا ظَنًّا﴾ یتیمه
 نه‌نیا گومان ده‌به‌ین ﴿وَمَا نَحْنُ بِمُستَبِقِينَ﴾ وه یتیمه دلنابین ﴿

وَبَدَأَ لَهُمْ سَيِّئَاتٍ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ
 ﴿٣٢﴾ وَقِيلَ الْيَوْمَ نَنْسِفُكُمْ كَمَا نَسِفْنَا لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا وَمَأْوَاكُمُ النَّارُ
 وَمَا لَكُم مِّنْ نَّاصِرِينَ ﴿٣٤﴾ ذَلِكَ بِأَنَّكُمْ اتَّخَذْتُمْ آيَاتِ اللَّهِ هُزُوًا
 وَغَرَّتْكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ لَا يَخْرُجُونَ مِنْهَا وَلَا لَهُمْ يُسْتَعْتَبُونَ
 ﴿٣٥﴾ فَلِلَّهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَرَبِّ الْأَرْضِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٦﴾
 وَ لَهُ الْكِبْرِيَاءُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٣٧﴾

سورة الأحقاف

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَمْدٌ ﴿١﴾ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿٢﴾ مَا خَلَقْنَا
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى وَالَّذِينَ
 كَفَرُوا عَمَّا أُنذِرُوا مُعْرِضُونَ ﴿٣﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ
 دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي
 السَّمَوَاتِ أَتُنُونِي بِكِتَابٍ مِّنْ قَبْلِ هَذَا أَوْ أَثَرَةٍ مِّنْ عِلْمٍ إِن كُنْتُمْ
 صَادِقِينَ ﴿٤﴾ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّن يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَنْ
 لَا يَسْتَجِيبُ لَهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَهُمْ عَن دُعَائِهِمْ غَفْلُونَ ﴿٥﴾

﴿وَبَدَأَهُمْ﴾ وہ درہدہ کہویت بویان ﴿سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا﴾ ئەو خرابانہی کہ کردویانہ ﴿وَصَاقِبَهُمْ﴾ وہ دوریان دہدا ﴿مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾ تۆلہی ئەوہی گالتہیان پی دە کرد ﴿قِيلَ الْيَوْمَ نَسُودُ﴾ پیمان دەووتری ئەمرو لەبیرتان دە کہین ﴿كَمَا نَسِيتُ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا﴾ ہەر چۆنی ئیوہ ئەم رۆژەتان لەبیر چوو بوو ﴿وَمَا وَكَلْنَا النَّارَ﴾ وہ جیگای مانوہی ئیوہ دۆزەخہ ﴿وَمَا كُنَّا مِنْ نَاصِرِينَ﴾ وھیچ یارمەتی دەریکتان نی یه ﴿ذَلِكُمْ يَذُكُّكُمْ﴾ ئەمە لەبەر ئەوہیہ بیگومان ئیوہ ﴿أَلَمْ تَرَ آيَاتَ اللَّهِ هُوَ وَالْأَنْدَادُ﴾ بەلگە کانی خواتان بە گالتە دانا بوو ﴿وَعَزَّزْنَا لَئِيَّاهُ﴾ وہ زبانی دنیا فریوی دان ﴿فَالْيَوْمَ لَا يُخْرَجُونَ مِنْهَا﴾ جا ئەمرو لەو دۆزەخەدا دەرناھیترین ﴿وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ﴾ وہ ڕینگە نادرین داوای لیئوردنیش بکەن ﴿قُلْ لِلَّهِ الْحَمْدُ﴾ جا ھەموو سوپاس و ستایش بۆ خوای ﴿رَبِّ السَّمَوَاتِ وَرَبِّ الْأَرْضِ﴾ بەروەردگاری ئاسمانەکان و زەوی ﴿رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ و بەروەردگاری جیھانیان ﴿وَلَهُ الْكِبْرِيَاءُ﴾ وہ دەسەلات و گەورەتی تەنھا بۆ ئەوہ ﴿فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ لەھەموو ئاسمانەکان و زەویدا ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ وہ ھەر ئەو زال و بالادەست و دانا و کار سازە ﴿

سورہ قی (الأحقاف)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بەناوی خوای بەخشندەیی میھربان

﴿حَم﴾ بە (حا، میم) دەخوینتریتەوہ خوازانترە بە ماناکەیی بۆ زانیاری زیاتر سەیری سەرەتای سورەتی (البقرة) بکە ﴿تَنْزِيلِ الْكِتَابِ﴾ ئەم قورئانە ھیتراو تەخواروہ ﴿مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾ لەلایەن خوای زالی بالادەستی کار بە جیوہ ﴿وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾ ئاسمانەکان و زەوی و ئەوہی لەنیوانیاندا یە دروستمان نە کردوہ ﴿إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ مەگەر بە ھەق و راستی و بۆ کاتیکی دیاری کراو نە بیت ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ کہ چۆنی ئەوانەیی بنی باوەر بوون ﴿عَمَّا أُنذِرُوا مُعْرِضُونَ﴾ لەوہی کہ پی ی ترسیترابوون ڕوو و ەردە گیرن ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ﴾ (ئەیی موحەممەد ﷺ) بلسی پینم بلین ﴿مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ ئەو شتانەیی ئیوہ دەیانپەرستن جگە لە خوا ﴿أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ﴾ پیشانم بەدەن لە زەویدا چیان دروست کردوہ ﴿أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ﴾ یان لە (دروست کردنی) ئاسمانەکاندا بەشداریان کردوہ ﴿أَتُنُونِي بِكُتُبٍ﴾ دەیی پەراوینکم بۆ بەیتن ﴿مِن قَبْلِ هَذَا﴾ لە پینش ئەم (قورئانە ھاتیی) ﴿أَوْ أَنْزَلْنَا مِنْ عِنْدِ﴾ یان زانیاریەك کہ لە پینشووان بەجی ماییت ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ ئەگەر ئیوہ راست گون ﴿وَمَنْ أَضَلُّ﴾ کئی گومراترە ﴿مَنْ يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ لەو کہ سەیی کہ ھاوار لەغەیری خوا بکات ﴿لَا يَسْتَجِيبُ لَهُ﴾ کہ وہ لامی نادانەوہ ﴿إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ﴾ تا رۆژی دواپی ﴿وَهُمْ عَنْ دُعَائِهِمْ﴾ وہ ئەو (ھاوار لیکراو)انە لە ھاواری ئەوان ﴿عَظْلُونَ﴾ بی ئاگان ﴿

وَإِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءً وَكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ كَافِرِينَ ﴿٦﴾ وَإِذَا
 تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ هَذَا
 سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٧﴾ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ إِنِ افْتَرَيْتُهُ فَلَا تَمْلِكُونَ
 لِي مِنَ اللَّهِ شَيْئًا هُوَ أَعْلَمُ بِمَا تُفِيضُونَ فِيهِ كَفَىٰ بِهِ شَهِيدًا بَيْنِي
 وَبَيْنَكُمْ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٨﴾ قُلْ مَا كُنْتُ بِدَعَا مِّنَ الرَّسُلِ
 وَمَا أَدْرِي مَا يُفْعَلُ بِي وَلَا بِكُمْ إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ وَمَا أَنَا
 إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٩﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِندِ اللَّهِ وَكَفَرْتُمْ بِهِ
 وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَىٰ مِثْلِهِ فَمَأْمَنَ وَأَسْتَكْبَرْتُمْ
 إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا
 لِلَّذِينَ ءَامَنُوا لَوْ كَانَ خَيْرًا مَا سَبَقُونَا إِلَيْهِ وَإِذ لَمَّا يَهْتَدُوا بِهِ
 فَسَيَقُولُونَ هَذَا إِفْكٌ قَدِيمٌ ﴿١١﴾ وَمَنْ قَبْلَهُ كَتَبَ مُوسَىٰ
 إِمَامًا وَرَحْمَةً وَهَذَا كِتَابٌ مُّصَدِّقٌ لِّسَانًا عَرَبِيًّا لِّيُنذِرَ
 الَّذِينَ ظَلَمُوا وَبُشْرَىٰ لِلْمُحْسِنِينَ ﴿١٢﴾ إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا
 اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١٣﴾
 أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾

﴿وَإِذَا حُشِرَ النَّاسُ﴾ کاتیکیش خه لک کؤده کرینه وه (له قیامت) دا ﴿كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءُ﴾ بهر ستر او ه کان ده بنه دوژ منیان ﴿وَكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ كَافِرِينَ﴾ وه (بهر ستر او ه کان) بهر ستر تنه که یان باوهر ناکهن ﴿وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا يَنبَغُونَ﴾ کاتیکیش نایه ته روونه کانی ئیمه یان به سه ردا بخوئیریته وه ﴿قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئه وانه ی بی باوهر بوون ده لئین ﴿لَلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ﴾ بهو قورئانه ی بؤیان دیت ﴿هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ﴾ ئه مه جادوویه کی ئاشکرا و دیاره ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُولُوا آمَنَّا بِاللَّهِ﴾ یان ده لئین (موحه مه د ﷺ) خوئی ئه م قورئانه ی هه لبه ستووه ﴿قُلْ إِنْ أَفْتَرَيْتُمْ﴾ (ئهی موحه مه د ﷺ) بلئی ئه گهر خوّم هه لم به ستبی (خوا سزای به یتیم ده دات) ﴿فَلَا تَمْلِكُونَ لِي مِنَ اللَّهِ شَيْئًا﴾ ئه وسای ئیوه ش له بهر انبه ر خوادا بو من هیچتان له ده ست نایه ت ﴿هُوَ أَعْلَمُ﴾ خوا چاک ده زانی ﴿بِمَا تُبْصِرُونَ فِيهِ﴾ بهو تو انجانه ی ده یده ن له قورئان ﴿كَلِمَةً بِهٖ شَهِدْنَا﴾ ئه و خوا به به سه که شایه ت بیّت ﴿بَنِي وَبَنَاتِكَ﴾ له نیوان من و ئیوه دا ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ ههر ئه وه لیئورده ی میهره بان ﴿قُلْ مَا كُنْتُ بِدَعَاةِ الرَّسُولِ﴾ بلئی من به که م پیغه مبه ر نیم (نیر رابم) ﴿وَمَا أَدْرِي﴾ ناشزانم ﴿مَا يَفْعَلُ بِي وَلَا يَكُونُ﴾ چی به سه ر من و ئیوه ش ده هئیرئ ﴿إِنْ أَتَيْتُمُ الْإِيمَانَ إِلَىٰ﴾ تنه نا بهر یه روی ئه وه ده که م که وه چی ده کریت بؤم ﴿وَمَا أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ﴾ وه من تنه نا تر سینه رئکی ئاشکرام و به س ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ﴾ (ئهی موحه مه د ﷺ) بلئی یتیم بلئین ﴿إِنْ كَانِ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ ئه گهر (ئهم قورئانه) له لایه ن خوا وه بی ﴿وَكَفَرْتُمْ بِهِ﴾ ئیوه ش باوهر تان پی نه هیتابی ﴿وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾ وه که سئیک له نه وه ی ئیسرائیل شایه تی دابیت ﴿عَلَىٰ مِثْلِهِ﴾ له سه ر وینه ی (ئه وه ی واله) قورئاندا هه به ﴿فَقَامَنَ وَأَسْتَكْبَرُوا﴾ جا باوهر ی هیتابیت، که چی ئیوه خو تان به گه روزه زانی ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ بینگومان خوار یتنمو ونیی گه لی سه ته مکاران ناکات ﴿قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئه وانه ی بی باوهر ن ده لئین ﴿لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾ ده ر باره ی ئه وانه ی باوهر یان هینا وه ﴿لَوْ كَانِ خَيْرًا﴾ ئه گهر (ئیسلام و باوهر هینان) چاک بوایه ﴿مَا سَفَرْنَا إِلَيْهِ﴾ ئه وانه پیش ئیمه نه ده که وتن بو ئه و (باوهر هینانه) ﴿وَإِذْ لَوْ يَهْتَدُوا بِهِ﴾ چونکه خو یان بهو (قورئانه) ریتنموون نه بوون ﴿فَسَفَرُوا﴾ جا دو اتر ده لئین ﴿هَذَا أَفْكَ قَدِيمٌ﴾ ئه مه ده س هه لبه سیکی کؤنه ﴿وَمِنْ قَبْلِهِ﴾ وه له پیش ئه م (قورئانه) دا ﴿كُتِبَ مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً﴾ تهوراتی مووسا پیشه وا و ره حمه ت بوو ﴿وَهَذَا كِتَابٌ مُّصَدِّقٌ﴾ ئه م قورئانه ش (کتیبه کانی پیش خوئی) بهر است داده نیت ﴿لِسَانًا عَرَبِيًّا﴾ که به زمانی عه ره بی به ﴿لِيُنذِرَ الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ تاسته مکاران بتر سینی ﴿وَأُنشِرَىٰ لِلْمُحْسِنِينَ﴾ وه بو چاکه کاران مژده بی ﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ﴾ بهر استی ئه وانه ی که ده لئین بهر وره دگار مان (الله) به ﴿ثُمَّ اسْتَفْتَمُوا﴾ پاشان بهر ده وام بوون (له سه ر باوهر که یان) ﴿فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ ئه وه نه تر سیان له سه ره و نه خه فه تیش ده خوون ﴿أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ﴾ ئه وانه ها وه لانی به هه شتن ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ به هه میشه بی تیدا ده میتنه وه ﴿جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ له پاداشتی ئه و کرده وانه ی که ده یان کرد (له دونیادا) ﴿۱۱﴾

وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ
 كُرْهًا وَحَمَلُهُ وَوَفَصَّلُهُ وَثَلَاثُونَ شَهْرًا حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَوَبَلَغَ
 أَرْبَعِينَ سَنَةً قَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ
 عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَصْلِحْ لِي فِي ذُرِّيَّتِي ۗ
 إِنِّي تُبْتُ إِلَيْكَ وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٥﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ نَتَقَبَّلُ
 عَنْهُمْ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَنَتَجَاوَزُ عَنْ سَيِّئَاتِهِمْ فِي أَصْحَابِ
 الْجَنَّةِ وَعَدَّ الصَّدَقِ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿١٦﴾ وَالَّذِي قَالَ
 لَوْلَدِيهِ أَفِ لَكُمَا أَتَعَدَانِي أَنْ أُخْرَجَ وَقَدْ خَلَتِ الْقُرُونُ مِنْ
 قَبْلِي وَهُمَا يَسْتَكْفِرَانِ اللَّهَ وَبِكَ ءَامِنِينَ وَعَدَّ اللَّهُ حَقًّا فَيَقُولُ
 مَا هَذَا إِلَّا أَسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٧﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ
 فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ إِنَّهُمْ كَانُوا خٰسِرِينَ
 ﴿١٨﴾ وَلِكُلِّ دَرَجَةٍ مِمَّا عَمِلُوا أُولَٰئِوَفِيهِمْ أَعْمَالُهُمْ وَهُمْ لِيٰظِمُونَ
 ﴿١٩﴾ وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَلَّذِينَ أُذْهِبَتْ طَبِيبَتُهُمْ فِي حَيَاتِهِمْ
 الدُّنْيَا وَأَسْتَمْتَعَتْ بِهَا فَاَلْيَوْمَ يُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كَانْتُمْ
 تَسْتَكْبِرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَفْسُقُونَ ﴿٢٠﴾

﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ﴾ و ه یتیمه نامورث‌گاری ناده‌میی مان کرد ﴿بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا﴾ به چاکه کردن له گهل دایک و باو کی دا ﴿حَمَلَتْهُ أُمُّهُ زَكْرًا﴾ دایکی به نارچه‌تی و نازاره‌وه هه‌لی گرتووه ﴿وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا﴾ وه به‌نازار و نارچه‌تیش بوویه‌تی ﴿وَحَمَلُهُ وَفَضْلُهُ تَلْتَلُونَ سَهْرًا﴾ ماوه‌ی دوو گیان بوون (ی دایک) پی به‌وه و له شیر برینه‌وه‌ی سی مانگه ﴿حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُ﴾ تا ده‌گاته تافی لای (پی گه‌یشتوی لاشه‌یی و ژیری) ﴿وَرَبَّاعٍ أَرْبَعِينَ سَنَةً﴾ و ده‌گاته چل سالی ﴿قَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي﴾ ده‌لی ئه‌ی به‌روه‌ردگار رام بهینه ﴿أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي﴾ تا شوکرانه بر ژیری ئه‌و به‌هره و نیعمه‌نانه‌ت بکه‌م ﴿أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ﴾ که پرشتوته به‌سهر من و دایک و باو کم دا ﴿وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ﴾ وه (رام بهینه) کرده‌وه‌ی چاک بکه‌م که تو پی‌ی رازی بیت ﴿وَأَصْلِحَ لِي فِي ذُرِّيَّتِي﴾ نه‌وه کانیشم چاک و صالح بکه ﴿إِنِّي نَبْتُ إِلَيْكَ﴾ بیگومان بولای تو گه‌راومه‌ته‌وه ﴿وَأِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ وه به‌راستی من له‌موسولمانی گهردن که چم ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ﴾ ئه‌وانه که سانیکن ﴿تَتَّقِلُّ عَنْهُمْ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا﴾ که یتیمه کرده‌وه چاکه کانیان لی وه‌رده‌گرین ﴿وَتَتَجَاوَزَعْنَ سَيِّئَاتِهِمْ﴾ وه چاوپوشی ده‌که‌بن له خرابه‌کانیان ﴿فِي أَصْحَابِ الْجَنَّةِ﴾ له ریزی به‌هه‌شتیان‌دان ﴿وَعَدَّ الصَّدَقَ الَّذِي﴾ ئه‌مه ئه‌و به‌لیته راسته‌یه ﴿كَأَنَّهُ أُودِعَ دُونَ﴾ که به‌لیتیان پی درابو له‌دونیا دا ﴿وَالَّذِي قَالَ لِوَالِدَيْهِ﴾ ئه‌و که‌سه‌ش که به‌باوک و دایکی بلیت ﴿أَفِ لَكُمْ﴾ توف له‌دهس ئیوه ﴿أَتَعْدِلَانِي أَنْ أُخْرَجَ﴾ نایا هه‌ره‌شهم لی‌ده‌که‌ن که (زیندوو ده‌کریمه‌وه و له‌گور) دیمه‌ده‌روهه ﴿وَفَدَخَلَتِ الْقُرُونُ مِنْ قَبْلِي﴾ له‌کاتی‌کدا چهند چین خه‌لک پیش من رویشتون (و زیندوو نه‌بوونه‌ته‌وه) ﴿وَهُمَا يَسْتَغِيثَانِ اللَّهَ﴾ وه (دایکی و باو کی) هه‌ردوو کیان هانا بو‌خوا ده‌به‌ن ﴿وَيَلِكُ آءَمِنْ﴾ (ده‌لین) هاوار بو‌تو باوه‌ر بهینه ﴿إِنْ وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا﴾ بیگومان به‌لیتی خوا راسته ﴿فَيَقُولُ﴾ که‌چی ئه‌و ده‌لی ﴿مَا هَذَا إِلَّا أَصْطِرَ الْأَوَّلِينَ﴾ ئه‌مه‌ته‌نها ئه‌فسانه‌ی پیشینانه و هیچی تر ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ﴾ ئه‌وانه ئه‌و که‌سه‌نهن ﴿حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ﴾ بریار (ی خوا) یان به‌سهر دا چه‌سبا ﴿فِي أُمَّمٍ فَدَخَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ له‌ریزی ئه‌و ئوممه‌تانه‌دا که پیش ئه‌مان رابوردوون ﴿مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ﴾ له جنو که‌و ناده‌میی ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا خَيْرِينَ﴾ بیگومان ئه‌وانه خویمان زهره‌رمه‌ندن ﴿وَلِكُلِّ دَرَجَاتٍ مِمَّا عَمِلُوا﴾ وه بو‌هه‌ریه‌ک له‌وانه پله و پایه‌هه‌یه به‌گویره‌ی کرده‌وه کانیان ﴿وَلِيُوقِفَهُمْ أَعْمَالَهُمْ﴾ تا خوا پادا‌شت و سزای کرده‌وه کانیان به‌ته‌واوی بداته‌وه ﴿وَهُمْ لَا يَظُنُّونَ﴾ وه ئه‌وان هیچ سته‌میان لی‌ناکریت ﴿وَيَوْمَ﴾ وه (بیریان بخه‌روه) ئه‌و روزی ﴿يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ﴾ ئه‌وانه‌ی که بی باوه‌رن به‌رانبه‌ر دوزخ راده‌گیرین ﴿أَذْهَبَهُمْ طَبِيبٌ كُمْ﴾ (بیان ده‌و‌تریت) هه‌ر چی خوشیتان بوو به‌سهر تان برد ﴿فِي حَيَاتِكُمْ﴾ آلدنیا که ژیان‌ی دونیا تاندا ﴿وَأَسْتَمَعْتُمْ يَهَا﴾ وه‌له‌زه‌تتان لی‌برد و (راتان بوارد) ﴿فَالْيَوْمَ تُجْرُونَ﴾ بویه ئه‌مر و توله‌تان لی‌ده‌سه‌نری ﴿عَذَابُ الْهُونِ﴾ به‌سزایه‌کی ریسوا که‌ر ﴿يَمَّا كُنْتُمْ﴾ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که ئیوه ﴿تَسْتَكْبِرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ﴾ به‌ناهق خو‌تان به‌زل ده‌زانی له‌زه‌وی دا ﴿وَيَمَّا كُنْتُمْ تَمْسُكُونَ﴾ وه له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له‌فرمانی خوا ده‌رده‌چوو بوون ﴿۱۵﴾

* وَأَذْكُرْ أَخَاعَادٍ إِذْ أَنْذَرَ قَوْمَهُ بِالْأَحْقَافِ وَقَدْ خَلَّتِ النُّذُرُ
 مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمَنْ خَلْفَهُ ۚ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ
 عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٢١﴾ قَالُوا أَجِئْنَا لِنَتَأَفَّكُنَا عَنْ ءِالِهَتِنَا فَأْتِنَا
 بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٢٢﴾ قَالَ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ
 وَأُبَلِّغُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ وَلَكِنِّي أَرَىٰكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُونَ ﴿٢٣﴾ فَلَمَّا
 رَأَوْهُ عَارِضًا مُسْتَقْبِلَ أَوْدِيَّتِهِمْ قَالُوا هَذَا عَارِضٌ مُمِطِرُنَا
 بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهِ ۗ رِيحٌ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٤﴾ تَدْمِرُ كُلَّ
 شَيْءٍ بِأَمْرِ رَبِّهَا فَأَصْبَحُوا لَا يُرَىٰ إِلَّا مَسَاجِدُهُمْ كَذَلِكَ نَجْزِي
 الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ ﴿٢٥﴾ وَلَقَدْ مَكَّنَّا لَهُمْ فِي مَا إِنْ مَكَّنَّاكُمْ فِيهِ
 وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا وَأَبْصَرَ وَأَفْئِدَةً فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ سَمْعُهُمْ
 وَلَا أَبْصَرُهُمْ وَلَا أَفْئِدَتُهُمْ مِنْ شَيْءٍ إِذْ كَانُوا يَجْحَدُونَ بِآيَاتِ
 اللَّهِ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٢٦﴾ وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا
 مَا حَوْلَكُمْ مِنَ الْقُرَىٰ وَصَرَفْنَا الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢٧﴾
 فَلَوْلَا نَصْرُهُمُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ قُرْبَانًا ءِالِهَةً
 بَلْ ضَلُّوا عَنْهُمْ وَذَلِكَ إِفْكُهُمْ وَمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢٨﴾

﴿وَأَذْكُرَ الْأَعَادِ﴾ (ئہی موحمہد ﷺ) باسی (ہوودی) برای گہلی عاد بکہ ﴿إِذْ أَنْذَرْنَا قَوْمَهُ بِالْأَحْقَافِ﴾ کاتی گہلہ کہی ترساند له (وولاتی) ئەحقاف ﴿وَقَدَحَلَّتِ الْأَنْدُرُ﴾ بنگومان پیغہ مہبرانی زور رابوردوون ﴿وَمِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ﴾ له پیش و دوی ئہ ویشہوہ ﴿أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ﴾ (ووتویانہ) جگہ له خواھیچی تر نہ بہرستن ﴿إِنِّي لَأَخَافُ﴾ بنگومان من دەترسم ﴿عَلَيْكُمْ عَذَابٌ يُّوْءٍ عَظِيمٍ﴾ له سزای رۆژنیکی گہورہ بوئیئوہ (پیش بی) ﴿قَالُوا﴾ (گہلہ کہی) ووتیان ﴿أَجِئْتَنَا لِنَأْفِكَنَا﴾ ئایا تو (ئہی هوود) ہاتوویت ہمتا لامان بدہیت ﴿عَنْ آلهَتِنَا﴾ له (بہرستنی) بہرستراوہ کانمان ﴿فَأَنتَا﴾ دەی بۆمان بہیتہ ﴿بِمَا تَعْدُونَ﴾ ئہو (سزا) ی بہ لیتت پی داوون ﴿إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ ئە گہر له راست گوینت ﴿قَالَ إِنَّمَا أَعِزُّهُ عِنْدَ اللَّهِ﴾ (ہوود) ووتی بنگومان زانیاری (ئہو سزا) لای خواہیوہ بہس ﴿وَأُتِلُّكُمْ مَا أَزْسِلُكُمْ بِهِ﴾ وەمن ئەنہا ئہوہی پی نیردراوم پیتان رادہ گہ بہنم ﴿وَلِكَيْ آرِذَكُمْ﴾ بہ لام من دەبینم ئیوہ ﴿قَوْمًا يَّجْهَلُونَ﴾ گہلیکی نہزان و نہفامن ﴿قَالُوا رَأَوْهُ عَارِضًا﴾ جا کاتی ئہو (سزایہ) یان بینی پہلہ ہوریک بوو ﴿مُسْتَقْبِلَ أَوْدِيَّتِهِمْ﴾ بہرہو شیوہ کانیان دی (دلخوش بوون) ﴿قَالُوا هَذَا عَارِضٌ مِّمَّنْ بَرْنَا﴾ ووتیان ئەمہ ہوریکہ بارانی پیئہ بۆمان ﴿بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهِ﴾ (ہوود ووتی نہخیر) بہ لکو ئہوہ ئہو (سزایہ) یہ بہ بہلہ داوانان دەکرد ﴿رِيحٌ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ باہہ کی بہ ہیزہ سزای سہختی پیئہ ﴿تَدْمُرُ كُلَّ شَيْءٍ بِأَمْرِ رَبِّهَا﴾ بہ فہرمانی بہروردگاری ہموو شتیک دہروخینی ﴿فَأَصْبَحُوا﴾ ئیتر وایان بہ سہرہات ﴿لَا يَرِيءُ إِلَّا مَسْكَنَهُمْ﴾ تہنہا شوینی خانوہ کانیان دہبیرا ﴿كَذَلِكَ﴾ ہہر بہو جوورہ ﴿تَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ﴾ سزای ہوزی تاونباران دہدہین ﴿وَلَقَدْ مَكَتَ لَهُمْ فِيمَا أَنْ مَكَتَ لَهُمْ فِيهِ﴾ سوئند بہ خوا ئہوہی بہوان (گہلی عاد) مان دابوو (لہ سامان و دہسہلات) بہ ئیوہمان نہدابوو ﴿وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا وَأَبْصَرَ وَأَفْتَدَى﴾ وہ گوئی و چاوو دلمان پیدابوون ﴿فَمَا أَعْنَى عَنْهُمْ﴾ بہ لام سوود و کہلکی پی نہ گہ یاندن ﴿سَمْعَهُمْ وَلَا أَبْصَرَ لَهُمْ وَلَا أَفْتَدَى لَهُمْ﴾ نہ گوئی و نہ چاوو نہ دلان ﴿مِنْ شَيْءٍ﴾ ہیچ شتیک ﴿إِذْ كَانُوا يَحْجَدُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ چونکہ ئہوان باوہریان بہ نیشانہ کانی خوا نہبوو ﴿وَحَاقَ بِهِمْ﴾ وہ دہوری دان ﴿مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾ ئہو سزای گالته یان پی دەکرد ﴿وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا﴾ وہ بنگومان لہ ناومان برد ﴿مَا حَوْلَكُمْ مِنَ الْقُرَى﴾ (دانیشتوانی) ئہو شار و دیتہاتانہی کہ بہدہوور بہرتان دابوون ﴿وَصَرَفْنَا الْآيَاتِ﴾ وہ بہلگہو نیشانہی جوړاو جوړمان نیشان دان ﴿لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ تا (لہ بی باوہری) بگہرینہوہ ﴿فَلَوْلَا نَصْرُهُمْ﴾ دەی بوچی یارمہتی نہدان ﴿الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ قُرْبَانًا آلِهَةً﴾ ئہوانہی جگہ له خوا بوئزیک بوونہوہ له خوا کردبوونیانہ بہرستراوی (خویان) ﴿بَلْ ضَلُّوا عَنْهُمْ﴾ (نہک یارمہتیان نہدان) بہ لکو گویش بوون لییان ﴿وَذَلِكَ إِفْكُهُمْ وَمَا كَانُوا يَفْكُرُونَ﴾ ئہوہ بوو (بہرہمی بہرستراوہ) درۆکیان و ئہو درۆیانہی ہہلیان

وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِّنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ إِذْ قُرِئَ لَهُمْ فَلَمَّا
 حَضَرُوهُ قَالُوا أَنصِتُوا فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ مُّنذِرِينَ
 ﴿٢٩﴾ قَالُوا يَا قَوْمَنَا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنزِلَ مِن بَعْدِ مُوسَىٰ
 مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَىٰ طَرِيقٍ مُّسْتَقِيمٍ
 ﴿٣٠﴾ يَا قَوْمَنَا أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَآمِنُوا بِهِ، يَعْفِرْ لَكُمْ مِّن
 ذُنُوبِكُمْ وَيُجِرْكُمْ مِّنْ عَذَابِ أَلِيمٍ ﴿٣١﴾ وَمَنْ لَا يُجِبْ دَاعِيَ اللَّهِ
 فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ وَلَيْسَ لَهُ مِن دُونِهِ أَوْلِيَاءُ أُولَٰئِكَ
 فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٣٢﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضَ وَلَمْ يَعْزُبْ عَنْهُنَّ بِقَدْرِ عَلَىٰ أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَىٰ بَلَىٰ
 إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٣﴾ وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ
 أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا
 كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣٤﴾ فَأَصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُولُو الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ
 وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا
 سَاعَةً مِّن نَّهَارٍ بَلَاغٌ فَهَلْ يُهْلَكُ إِلَّا الْقَوْمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٣٥﴾

﴿وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِّنَ الْجِنِّ﴾ وه (بیریان خه‌روهه) کاتیک چه‌ند جنو که به کمان نار دبو لات ﴿يَسْتَعْمُونَ﴾ الْقُرْآنَ ﴿تا گوی له قورئان بگرن ﴿فَلَمَّا حَضَرُوهُ﴾ جا کاتیک ئاماده‌ی گوی گرتن له قورئان بوون ﴿قَالُوا أَنصُبُوا﴾ ووتیان (به‌یه کتری) بی ده‌نگ بن (و گوی بگرن) ﴿فَلَمَّا فُضِّي﴾ جا که (قورئان خویندنه که) ته‌واو بوو ﴿وَلَوْ إِلَى قَوْمِهِمْ مُنْذِرِينَ﴾ هه‌موویان گه‌رانه‌وه بولای قه‌وم و هوزه که‌یان به‌تر سینهر ﴿قَالُوا لَوْ نَعْلَمُونَ﴾ ووتیان ئه‌ی هوزو قه‌ومه که‌مان ﴿إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا﴾ به‌راستی ئیمه گوی بیستی کتیبیک بووین ﴿أُنزِلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَى﴾ که له‌باش موسا نیر دراو‌ته خواروهه ﴿مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ﴾ به‌راوه‌کانی پیش خوی به‌راست دادنه‌ی ﴿يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَى طَرِيقٍ مُّسْتَقِيمٍ﴾ (خه‌لک) رینمونی ده‌کات بو هه‌ق و ریبازی راستی ﴿يَقَوْمًا أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ﴾ ئه‌ی قه‌ومه که‌مان وه‌لامی بانگ‌خوازی خوا (موحه‌مه‌ده) بدنه‌وه ﴿وَهُوَ أَمْرٌ إِذِيهٖ﴾ و ساوه‌ری پی بینن ﴿يَخْفَى لَكُمْ مِّنْ دُونِهَا﴾ (خوا) له‌تاوانه‌کانتان خوش ده‌بی و ده‌یسرپته‌وه ﴿وَيُخْرِجُكُمْ مِّنْ عَذَابِ أَلِيمٍ﴾ وه له‌سزای سه‌خت ده‌تان پاریزی ﴿وَمَنْ لَا يُجِبْ دَاعِيَ اللَّهِ﴾ هه‌ر که‌سیش وه‌لامی بانگ‌خوازی خوا (که موحه‌مه‌ده) نه‌داته‌وه ﴿فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ﴾ ئه‌و به‌هیچ جوریک ناتوانی له‌زه‌وی داله‌ده‌ست خوا ده‌ر چی و خوی قوتار کات ﴿وَلَيْسَ لَهُ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ﴾ وه جگه له‌خوا یار مه‌تیده‌ر و پشتیوانیکی نی‌یه ﴿أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ ئا ئه‌وانه له‌گومرایی به‌کی ئاشکرادان ﴿أُولَئِكَ يَرْوَأُ﴾ ئایا ئه‌وانه نه‌یان زانیوه ﴿أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ به‌راستی ئه‌و خوایه‌ی ئاسمانه‌کان و زه‌وی دروست کردوه ﴿وَلَوْ يَعْلَمُ خَلْقَهُنَّ يَقْدِرُ عَلَىٰ أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَى﴾ وه له‌دروست کردنیاندا ناتوانا و ده‌سته‌پاچه نه‌بووه، وه به‌توانایه مردووانیش زیندوو بکاته‌وه ﴿بَلَىٰ﴾ به‌لی ﴿إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ بینگومان خوا به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌کدا به‌توانایه ﴿وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ﴾ وه رورژنک بی باوه‌ران به‌رانهر دوزخ راده‌گیرین ﴿الَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ﴾ (بیان ده‌لین) ئایا ئه‌مه‌راست نی‌یه ﴿قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا﴾ ده‌لین: به‌لی سویند به‌به‌روه‌ر دگارمان راسته ﴿قَالَ قَدْ وَقُوا الْعَذَابَ﴾ (خوا) ده‌فه‌رموی: ده‌ی ئه‌و سزایه بجه‌رن ﴿بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ﴾ چونکه ئیوه باوه‌رتان پی نه‌ده‌کرد ﴿فَأَصْبِرْ﴾ که‌واته خو‌گر به (ئه‌ی موحه‌مه‌ده) ﴿كَمَا صَبَرَ أُولُو الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ﴾ هه‌روه‌کو بیغه‌مبه‌رانی خو‌راگری به‌هیز دانیان به‌خودا گرت ﴿وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ﴾ وه به‌له‌مه‌که بو (سزادان) یان ﴿كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ﴾ ئه‌و رورژی که (سزای) به‌لین پیدراو یان ده‌بینن وا ده‌زانن ﴿لَوْ يَسْتَوُونَ إِلَّا سَاعَةً مِّنْ نَّهَارٍ﴾ ته‌نها ساتیک له‌رورژ له‌دنیادا ماونه‌ته‌وه ﴿بَلَّغْ﴾ (ئهم قورئانه) ئا‌گاداری یه ﴿فَهَلْ يُهْلَكُ﴾ جا ئایا که‌س له‌ناو ده‌چیت ﴿إِلَّا الْقَوْمُ الْفَاسِقُونَ﴾ جگه له‌گه‌لی له‌سنوور ده‌ر چوو نه‌بیت ﴿

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ أَضَلَّ أَعْمَالَهُمْ ۝١ وَالَّذِينَ
ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَءَامَنُوا بِمَا نُزِّلَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ
رَبِّهِمْ كَفَّرَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَأَصْلَحَ بَالَهُمْ ۝٢ ذَلِكَ بِأَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا
اتَّبَعُوا الْبَاطِلَ وَأَنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّبَعُوا الْحَقَّ مِنْ رَبِّهِمْ كَذَلِكَ يَضْرِبُ
اللَّهُ لِلنَّاسِ أَمْثَلَهُمْ ۝٣ فَإِذَا الْقِيَمَةُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضْرِبَ الرِّقَابِ حَتَّى
إِذَا أَتَخَنَّمُوهُمْ فَشُدُّوا الْوَتَاقَ فِيمَا مَنَابِعُهَا وَمَا فِئَاءٌ حَتَّى تَضَعَ الْحَرْبُ
أُوزَارَهَا ذَلِكَ طُورُ نِشَاءِ اللَّهِ لَا تَنْصَرُ مِنْهُمْ وَلَكِنْ لِيَبْلُوَ بَعْضَكُمْ
بِبَعْضٍ وَالَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَلَنْ يُضِلَّ أَعْمَالَهُمْ ۝٤ سَيَهْدِيهِمْ
وَيُصْلِحُ بَالَهُمْ ۝٥ وَيُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ عَرَفَهَا اللَّهُ ۝٦ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
ءَامَنُوا إِن تَنْصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ ۝٧ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
فَتَعَسَّاهُمْ وَأَضَلَّ أَعْمَالَهُمْ ۝٨ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَرِهُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ
فَأَحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ ۝٩ * أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ
عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ دَمَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ طُورًا لِلْكَافِرِينَ أَمْثَلُهَا ۝١٠ ذَلِكَ
بِأَنَّ اللَّهَ مَوْلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَأَنَّ الْكَافِرِينَ لَا مَوْلَى لَهُمْ ۝١١

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿۱﴾ به ناوی خوی به خشنده‌ی میهر بان

﴿الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئەو كەسانە‌ی بێ باوەر بوون ﴿وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ وه پڼگری (خه لك) یان كړد له پڼبازی خوا ﴿أَصْلَ أَعْمَالِهِمْ﴾ (خوا) كړد وه كانیان بو چهل ده كاته وه ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەوانهش باوهر پڼان هیتاوه ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ و كړد وه چا كه كانیان كړدو ﴿وَمَا آمَنُوا بِمَا نُزِّلَ عَلَيْكَ مِنْ رَبِّهِمْ﴾ باوهر پڼشیان هیتا بهو (قورئانه) ی كه نیرد او هته خواره وه بو موحه ممد ﴿وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ﴾ ته نها ئەویش راسته وه له لایه ن پهروه د گاریانه وه هاتو وه ﴿كَفَرَتْهُمْ سَبَاتِنَهُمْ﴾ خوا له گونا هه كانیان خو ش بو وه ﴿وَأَصْلَحَ بَالَهُمْ﴾ دل و هوشیانی پڼك و چاك كړد وه ﴿ذَلِكَ بِأَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئەوهش له بهر ئەوه په به راستی ئەوانه‌ی بێ باوهر بوون ﴿اتَّبَعُوا الْبَطِلَ﴾ شوین به تال و پرو بووچ كه وتن ﴿وَأَنَّ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ و بیگومان ئەوانهش ئیمانیان هیتا بوو ﴿اتَّبَعُوا الْحَقَّ مِنْ رَبِّهِمْ﴾ شوین ئەو هه هه كه وتبوون كه له لایه ن پهروه د گاریانه وه هاتو وه ﴿كَذَلِكَ﴾ ئابهو شینوه ﴿يَضْرِبُ اللَّهُ لِلنَّاسِ أَمْثَالَهُمْ﴾ خوا نمو ونه‌ی (كړد وه‌ی) خو یانیان بو ده هینیته وه ﴿فَإِذَا الْقِيَمَةُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئەمجا ئە گهر (له جهنگدا) كه شتن به وانه‌ی بێ باوهرن ﴿فَضْرَبَ الرِّجَابَ﴾ ئەوه بدنه له گهر دنیان و بیانكوژن ﴿حَتَّىٰ إِذَا الْخُشُوعُ﴾ هه تا كاتی كوشتاری زوړیان لی ده كه ن ﴿فَنُذِّقُوا الْوَأْتِاقَ﴾ ئەمجا (دبله كانیان) قایم بهسته نه وه ﴿فَإِنَّمَا مَنَعَهُمْ﴾ جا دواتر یان به منته وچا كه (بهه لایان كه ن) ﴿وَمَا يَفِدَاءَ﴾ یان به فیدیه و بریتی ﴿حَتَّىٰ ضَعَّ الحُرِيُّ أَوْهَاءَهُ﴾ هه تا جهنگ چه كه كان (به بې باوهران) دادهنی (یان تا جهنگ كو تایی دیت به نه مانی بت بهرستان) ﴿ذَلِكَ وَلَوْ يَسَاءَ اللَّهُ﴾ فه رمان ئەوه په ئە گهر خوا بیوویستایه ﴿لَا تَنْصَرِمْنَهُمْ﴾ خوی تو له‌ی لی ده سه ندن ﴿وَلَكِنْ لِيَبْلُوَكُمْ بَعْضٌ﴾ به لام (فه رمانی پڼدان به جهنگ) تا به په كتری تا قتان بكاته وه ﴿وَالَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ ئەو كه سانهش له پڼتاو پڼبازی خوا دا كوژران ﴿فَلَنْ يُضِلَّ أَعْمَالَهُمْ﴾ ئەوه خوا هه رگیز (پادا شتی) كړد وه كانیان وون ناكات ﴿سَيَسْأَلُهُمْ﴾ بیگومان پڼنمو وپڼان ده كات ﴿وَيُضِلُّهُمْ بِأَلْهَمِهِمْ﴾ و دل و بیران پاك ساف ده كات ﴿وَيَدْخُلُهُمُ الْجَنَّةَ عَرَّفَهَا لَهُمْ﴾ وه ده یان خاته ئەو به هه شته‌ی بو ی باس كړد ون ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەی ئەو كه سانه‌ی باوهر تان هیتاوه ﴿إِن تَضَرُّوا اللَّهَ﴾ ئە گهر ئیوه یار ممتی (تایینی) خوا بدنه ﴿يَضْرِبُ﴾ خواش ئیوه زال و سه ر كه وتوو ده كات (به سه ر كافران دا) ﴿وَوَيْتَتْ أَقْدَامَهُمْ﴾ وه پڼیه كاتنان جیگړه ده كات (له جهنگدا خوړا گرتان ده كات) ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئەوانهش كه بې باوهر بوون ﴿فَتَعَسَىٰ لَهُمْ﴾ ئەوه نه گه تی و سه رشوړی به شیانه ﴿وَأَصْلَ أَعْمَالِهِمْ﴾ وه (خوا) كړد وه كانیان بووچ و بې مایه ده كات ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ﴾ ئەو تو له یان له بهر ئەوه په كه بیگومان ئەوانه ﴿كَرَهُوا مَا نُزِّلَ اللَّهُ﴾ رقیان لهو قورئانه بوو كه خوا ناردو وپه تبه خواره وه ﴿فَأَحْطَ أَعْمَالَهُمْ﴾ بو په خواش كړد وه كانیانی پووچ كړد نه وه ﴿فَأَلَّ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ﴾ تا خو ئەوانه به زه‌ی دانه گه راون ﴿فَيَنْظُرُوا﴾ تا ببسن ﴿كَيْفَ كَانَ عِقَابُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ ئەوانه‌ی پڼش خو یان سه ر نه جمانی چو ن بو وه ﴿دَمَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ﴾ خوا له ناوی بردن ﴿وَلَا يَكْفُرِينَ آمَنَّا﴾ (ده‌ی بیگومان بن) بو بې باوهر پڼیش سه ر نه جمانی ئاوا هه په ﴿ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ﴾ چو نكه بیگومان خوا ﴿مَوْلَى الَّذِينَ آمَنُوا﴾ به ستیوانی ئەوانه‌ی كه باوهر پڼان هیتاوه ﴿وَأَنَّ الْكٰفِرِينَ﴾ وه بیگومان بې باوهر پڼیش ﴿لَا مَوْلَىٰ لَهُمْ﴾ هچ پشتیوانیكیان

إِنَّ اللَّهَ يَدْخُلُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ
 تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَتَمَتَّعُونَ وَيَأْكُلُونَ كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ
 وَالنَّارُ مَشْوَى لَهُمْ ﴿١٢﴾ وَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ هِيَ أَشَدُّ قُوَّةً مِنْ قَرْيَتِكَ
 الَّتِي أَخْرَجْنَاكَ أَهْلَكَ مِنْهَا فَلَا نَاصِرَ لَهُمْ ﴿١٣﴾ أَفَمَنْ كَانَ عَلَىٰ بَيْنَتٍ مِّن
 رَبِّهِ كَمَنْ زَيْنَ لَهُ وَسُوءَ عَمَلِهِ وَأَتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ ﴿١٤﴾ مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي
 وَعَدَ الْمُتَّقُونَ فِيهَا أَنْهَارٌ مِّنْ مَّاءٍ غَيْرِ آسِنٍ وَأَنْهَارٌ مِّنْ لَّبَنٍ لَّمْ يَتَغَيَّرْ
 طَعْمُهُ وَأَنْهَارٌ مِّنْ خَمْرٍ لَّذَّةٍ لِلشَّرْبِ بَيْنِ وَأَنْهَارٌ مِّنْ عَسَلٍ مُّصَفًّى وَلَهُمْ
 فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَمَغْفِرَةٌ مِّنْ رَبِّهِمْ كَمَنْ هُوَ خَالِدٌ فِي النَّارِ وَسُقُوا
 مَاءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ أَمْعَاءَهُمْ ﴿١٥﴾ وَمِنْهُمْ مَّن يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ حَتَّىٰ إِذَا
 خَرَجُوا مِنْ عِنْدِكَ قَالُوا لِلَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مَاذَا قَالَ ءَانِفًا أُولَٰئِكَ
 الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ ﴿١٦﴾ وَالَّذِينَ أَهْتَدُوا
 زَادَهُمْ هُدًىٰ وَءَاتَاهُمْ تَقْوَاهُمْ ﴿١٧﴾ فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ
 أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً فَقَدْ جَاءَ أَشْرَاطُهَا فَأَنَّىٰ لَهُمْ إِذَا جَاءَهُمْ
 ذِكْرُهُمْ ﴿١٨﴾ فَأَعْلَمَ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرَ لِذَنْبِكَ
 وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ۗ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَمَثُوكُمْ ﴿١٩﴾

﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ بیگومان خوا ﴿يَدْخُلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ﴾ ته وانهی باوه ریان هیناوه و کرده وی باشیان کرده ده یانخاته باخاتی به هه شسته وه ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ که پرو باره کان به ژیر یاندا دهر وات ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ته وانهش بی باوه پروون ﴿يَتَمَتَّعُونَ﴾ (له دونیادا) راده بویرن و ﴿وَيَأْكُلُونَ كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ﴾ وه كه نازه ل ده خون و ده له وه پرین ﴿وَالنَّارُ مَوْتَى لَهُمْ﴾ وه دوزخ شونی مانه ویا نه ﴿وَكَانَ مِنْ قَبْلِهِ﴾ وه (خه لکی) زور شار هه بوون ﴿بِهِ أَشَدُّ قُوَّةً﴾ که به هیز تر بوون ﴿مَنْ قَرَّبَتْكَ النَّارَ أَخْرَجَكَ﴾ له و (خه لکی) مه که یه که تو یان دهر کرد ﴿أَهْلَكَ كَمَا﴾ له ناومان بردن ﴿فَلَا نَاصِرَ لَهُمْ﴾ و هیچ پشتیوانیکیان نه بوو ﴿أَفَمَنْ كَانَ عَلَىٰ بَيْتَتِهِ مِن رَّبِّهِ﴾ نا خو نه و که سه ی بد لگه ی پروونی له په روه ردگاریه وه بو هاتبی (که قورئانه) ﴿كُنْزِينَ لَهُمْ مَوْءَدًا لَهُمْ﴾ وه كه سه وایه که کرداری خرابی بو جوان کرابی و رازینر ابیته وه ﴿وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ﴾ شوین هه و او ناره زووی خو یان که وتبین ﴿مِثْلَ الْجَذَعِ الَّذِي﴾ شیوه ی نایابی ته و به هه شته وایه ﴿وَعِدَّ الْمُتَّقُونَ﴾ که به لین دراوه به پاریز کاران و خواناسان ﴿بِهَا أَنْهَارٌ﴾ چنده ها پروباری تیدایه ﴿فَمِنْ مَاءٍ غَيْرِ آسِنٍ﴾ له ناوی سازگاری تام و بو ن نه گوراو ﴿وَأَنْهَارٌ﴾ وه چنده ها پروبار وه چنده ها پروبار ﴿مِنْ لَبَنٍ لَبَنٌ غَيْرِ طَعْمُهُ﴾ له شیر که نامی نه گوراوه ﴿وَأَنْهَارٌ مِنْ حَمْرٍ﴾ وه چنده ها پروباری له شه رابی نایابی ﴿لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ﴾ به له زهت و خوش بو بنوشانی ﴿وَأَنْهَارٌ مِنْ عَسَلٍ مُصَفًّى﴾ وه چنده پروباری تیدایه له هه نگویی بالفته ﴿وَلَهُمْ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ﴾ وه له وی هه موو جو ره میوه هاتیکیان بو ناماده یه ﴿وَمَغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ﴾ له گه ل لیور دن له په روه ردگاریه وه ﴿كَمْ هُوَ خَيْرٌ مِنَ النَّارِ﴾ نایا ته و به هه شتیانه) وه کو که ساتیک وان که له ناگری دوزخ دابن به هه میسه بی ﴿وَسُقُوا مَاءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ أَمْعَاءَهُمْ﴾ ناوی کولاو کولیان دهر خوارد بدری که ریخوله کانیان پارچه پارچه بکات ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ﴾ (ته ی موحه ممهد ﷺ) هه ندی له وانه گویت لیده گرن ﴿حَتَّىٰ إِذَا خَرَجُوا مِنْ عِندِكَ﴾ به لآم کاتیک لای تو دهر ده چن ﴿قَالُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا وَاللَّيْلِ وَالنَّجْمِ﴾ ده لین به وانه ی زانیاریان بی دراوه (له ها وه لان) ﴿مَاذَا قَالَهُ إِفْعَاءُ﴾ ته وه نیسته موحه ممهد ﷺ) ووتی چی؟ ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ﴾ ته وانه ته و که سانه ن ﴿طَبَعَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ﴾ که خوا مووری ناوه به سه رد لیاندا ﴿وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ﴾ وه شوین هه و او ناره زووی خو یان که وتوون ﴿وَالَّذِينَ أَهْتَدُوا﴾ ته و که سانه ی هیدایه تیان و هر گرتووه ﴿زَادَهُمْ هُدًى﴾ (خوا) شماره زانیان زیاده کات ﴿وَوَاعَدَهُمْ تَقْوَاهُمْ﴾ وه ته قواو پاریزکاری و خواناسیان بی ده به خشی ﴿فَهَلْ يَنْظُرُونَ﴾ ده ی نایا ته و (نایا کانه) چاوه روانی چی ده که بین ﴿إِلَّا السَّاعَةَ﴾ جگه له قیامت ﴿أَن تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً﴾ که کتوبر یه خیان بگریت ﴿فَقَدْ جَاءَ أَشْرَاطُهَا﴾ ده ی بیگومان هه ندی له نیشانه کانی هاتو ته دی ﴿فَأَنذَرْتَهُمْ إِذَا جَاءَتْهُمْ ذِكْرُهُمْ﴾ کاتی (پروزی دوایی) یه خیان بگریت تیر که ی بیرده که نه وه ﴿فَاعَلِمَ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ که واته دلنیا به و بزانه بیجگه له (الله) هیچ په رسترو نیکی به هق و راست نی یه ﴿وَأَسْتَعِظِرُّ لَدُنْكَ﴾ وه داوی لیور دن بکه (له خوا) بو گوناھی خوت ﴿وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾ وه بو (گوناھی) پیوان و نافر هانی نیماندار ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ﴾ و بیگومان خوا ده زانی ﴿مُتَقَلِّبِكُم مِّنْ مَّوْجِكُمْ﴾ به جم و جولتان (له پروژدا) و نارام گرتنان (له شه ودا) ﴿۱۱﴾

وَيَقُولُ الَّذِينَ ءَامَنُوا لَوْلَا نُزِّلَتْ سُورَةٌ فَإِذَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ
 مُحْكَمَةٌ وَذُكِرَ فِيهَا الْقِتَالُ رَأَيْتَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ
 يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ نَظَرَ الْمَغْشِيِّ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَأُولَئِكَ لَهُم
 طَاعَةٌ وَقَوْلٌ مَعْرُوفٌ فَإِذَا عَزَمَ الْأَمْرُ فَلَوْ صَدَقُوا اللَّهَ
 لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ ﴿٢١﴾ فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفْسِدُوا
 فِي الْأَرْضِ وَتَقَطَّعُوا أَرْحَامَكُمْ ﴿٢٢﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ
 اللَّهُ فَأَصَمَّهُمْ وَأَعَمَّى أَبْصَرَهُمْ ﴿٢٣﴾ أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ
 أَمْ عَلَى قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا ﴿٢٤﴾ إِنَّ الَّذِينَ أَرْتَدُّوا عَلَىٰ أَدْبَارِهِمْ
 مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَىٰ الشَّيْطَانُ سَوَّلَ لَهُمْ وَأَمَلَىٰ
 لَهُمْ ﴿٢٥﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لِلَّذِينَ كَرِهُوا مَا نَزَّلَ اللَّهُ
 سَنْطِيعُكُمْ فِي بَعْضِ الْأُمْرِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِسْرَارَهُمْ ﴿٢٦﴾
 فَكَيْفَ إِذَا تَوَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ
 وَأَدْبَارَهُمْ ﴿٢٧﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اتَّبَعُوا مَا آسَخَطَ اللَّهُ
 وَكَرِهُوا رِضْوَانَهُ فَاحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ ﴿٢٨﴾ أَمْ حَسِبَ
 الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ أَنْ لَنْ يُخْرِجَ اللَّهُ أَضْغَانَهُمْ ﴿٢٩﴾

﴿وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەوانە ی باوەریان هیناوە دەلین ﴿لَوْلَا نَزَّلَتْ سُورَةٌ﴾ بۆچی سورەتیک (لە قورٹان) نانیر دریتە خوارەوہ؟ (دەر بارە ی جەنگ و جیہاد) ﴿فَإِذَا نَزَّلَتْ سُورَةٌ مُّحْكَمَةٌ وَذُكِرَ فِيهَا الْقِتَالُ﴾ کەچی کاتیک سورەتیک ی روون و دامەزراو نیرابیتە خوارەوہ و تیایدا باسی جەنگ کرابی ﴿رَأَيْتَ الَّذِينَ﴾ دەبینی ئەو کەسانە ی ﴿فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ﴾ کە لە دلێاندا نەخۆشی (دوو رووی) هەبە ﴿يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ﴾ تەماشای تۆ دەکەن ﴿نَظَرَ الْعَيْنِ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ﴾ وە ک تەماشای کردنی کەسێک کە لە ترسی مردن لە هۆشی خۆی چوو بیت ﴿فَأُولَئِكَ لَهُمْ﴾ بۆ ئەوان وا چاکتر بوو ﴿سُطَاعَةٌ وَقَوْلٌ مَعْرُوفٌ﴾ فەرمان بەردار بوونایە و قسە ی جوان و چاکیان بگردایە ﴿فَإِذَا عَزَمَ الْأَمْرُ﴾ هەر کاتیکیش فەرمانی (جەنگ) درا (جی بە جی ی ناگەن) ﴿فَلَوْ صَدَقُوا اللَّهَ﴾ خو ئە گەر لە گەل خوا راستیان بگردایە ﴿لَيَكُنَ خَيْرًا لَّهُمْ﴾ ئەوہ با شتر بوو بۆیان ﴿فَهَلْ عَسَيْتُمْ﴾ جا ئایا ئێوہ بە تەمان (ئە ی ناپاکان) ﴿إِنْ تَوَلَّيْتُمْ﴾ ئە گەر پشت هەلکەن (لە ئیسلام و جیہاد) ﴿أَنْ تَفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ﴾ لە زەویدا ئازاوە و خراپە بەرپابکەن ﴿وَتَقَطَّعُوا أَعْنَاقَكُمْ﴾ وە هەر چی بە یوہندی خزمایەتی بە بیچرینن ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ﴾ ئا ئەوانە ئەو کەسانەن ﴿لَعَنَهُمُ اللَّهُ﴾ کە خوانە فرینی لی کردوون ﴿فَأَصَمَّهُمْ وَأَعَمَّى أَبْصَرَهُمْ﴾ وە کەری کردوون و چاویانی کویر کردووە ﴿أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْفُرْقَانَ﴾ ئاخو ئەوانە وورد نابنەوہ لە قورٹان (وتی ناگەن)! ﴿أَمْ عَلىٰ قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا﴾ (وانی یە) بە لکو دلێان قوفلی لی دراوہ ﴿إِنَّ الَّذِينَ﴾ بیگومان ئەو کەسانە ی ﴿أَزِيدُوا عَلىٰ آذَانِهِمْ﴾ باشە و باش گەرانیوہ لە ئایینە کەیان ﴿مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَىٰ﴾ لە پاش ئەو ی هەقیان بۆ روون بوویوہ ﴿الشَّيْطَانُ سَوَّلَ لَهُمْ﴾ شەیتان خراپە کانیانی بۆ جوان و رازاوە کردبوون ﴿وَأَمَلَىٰ لَهُمْ﴾ وە بە هیوا و ئومید فریوی دابوون ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا﴾ چونکە ئەوان دەیان ووت ﴿لَلَّذِينَ﴾ کە هوما نزل الله ﴿بِهِمْ﴾ کەسانە ی کەرقیان بوو لەو قورٹانە ی خوا نارد بووی ﴿سَنَطِيعُكُمْ فِي بَعْضِ الْأَمْرِ﴾ ئیمە لە مەولا لە هەندی کاردا گویرایە لیتان دەکەین ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِسْرَارَهُمْ﴾ وە خوا بە نەینە کانیان دەزانن ﴿ذَكِيفَ إِذَا تَوَلَّيْتُمْ أَلْمَلِكَةَ﴾ ئاخو چون بنی (حالی ئەو ناپاکانە) کاتیک فریشتەکان گیانیان دەکیشن و ﴿بَصُرُوتٌ وَجُوهُهُمْ وَأَذَانُهُمْ﴾ لە روخسار و پاشیان دەدەن ﴿ذَلِكَ﴾ ئەو (جوړە گیان کیشانە) ﴿بِأَنَّهُمْ أَنْجَعُوا مَا أَسْحَطَ اللَّهُ﴾ لە بەر ئەو یە کە بیگومان ئەوانە شوین شتانن کە وتبوون کە خوی توپە کرد بوو ﴿وَكِهِمُ أَرْضُونَ﴾ رەزامەندی خواشیان بین ناخۆش بوو ﴿فَأَحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ﴾ بۆیە خواش کردەوہ کانیانی پوو جەل کردەوہ ﴿أَمْ حَسِبَ﴾ ئایا وا دەزانن ﴿الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ﴾ ئەوانە ی کە نەخۆشی (ناپاک) لە دلێان دایە ﴿أَنْ لَّنْ يَخْرُجَ اللَّهُ أَصْعَدَهُمْ﴾ کە خوا هەر گیزرق و کینەیان دەرناخت و ئاشکرای ناکات ﴿﴾

وَلَوْ نَشَاءُ لَأَرَيْنَاكَ هُمْ فَاعْرِفْتَهُمْ بِسِيمَاهُمْ وَلَتَعْرِفَنَّهُمْ فِي
 لَحْنِ الْقَوْلِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَعْمَالَكُمْ ﴿٣٠﴾ وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ حَتَّى نَعْلَمَ
 الْمُجَاهِدِينَ مِنْكُمْ وَالصَّادِقِينَ وَنَبْلُوَنَّكُمْ أَخْبَارَكُمْ ﴿٣١﴾ إِنَّ الَّذِينَ
 كَفَرُوا وَاصْذُوعُوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَشَاقُوا الرَّسُولَ مِن بَعْدِ
 مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَىٰ لَن يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا وَسَيُحِبِّطُ أَعْمَالَهُمْ
 ﴿٣٢﴾ * يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ
 وَلَا تُبْطِلُوا أَعْمَالَكُمْ ﴿٣٣﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَاصْذُوعُوا عَن سَبِيلِ
 اللَّهِ ثُمَّ مَا تَوَّأَوْا وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَن يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ﴿٣٤﴾ فَلَا تَهِنُوا
 وَتَدْعُوا إِلَى السَّلَامِ وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ وَاللَّهُ مَعَكُمْ وَلَن يَتْرُكَكُمْ
 أَعْمَالَكُمْ ﴿٣٥﴾ إِنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌّ وَلَهُوَ وَإِن تَوَّابُونَ وَتَتَّقُوا
 يُؤْتِكُمْ أَجْرَكُمْ وَلَا يَسْأَلْكُمْ أَمْوَالَكُمْ ﴿٣٦﴾ إِن يَسْأَلْكُمْوهَا
 فَيُحْفِكُمْ تَبَخَّرُوا وَيُخْرِجْ أَصْغَارَكُمْ ﴿٣٧﴾ هَآءُنَّ هَلْؤُلَاءِ
 تُدْعَوْنَ لِتُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَمِنْكُمْ مَّن يَبْخُلُ وَمَن يَبْخُلْ
 فَإِنَّمَا يَبْخُلُ عَن نَفْسِهِ وَاللَّهُ الْغَنِيُّ وَأَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ وَإِن
 تَوَلَّوْا يَسْتَبَدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُوا أَمْثَلَكُمْ ﴿٣٨﴾

﴿وَلَوْ نَشَاءُ﴾ نہ گہر بمانویستایہ ﴿لَأَرْسَلْنَاكَ﴾ نہوانہ مان نیشان دہادیت (کہ دوپروون) ﴿فَلَعَرَفْتَهُمْ بِسِمَتِهِمْ﴾ نہوسا ہہر بہ شیوہ و دیمہ نیاندا دہتناسین ﴿وَلَتَعْرِفَنَّهُمْ فِي لَحْنِ الْقَوْلِ﴾ وہ بینگومان بہ شیوازی قسہ شیاندا دہیانناسیبت ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَعْمَالَكُمْ﴾ وہ دلنیا بن خوا بہ ہہموو کردہ وہ کانتان دہزانت ﴿وَلَتَبْلُوَنَّهُمْ﴾ سویند بہ خوا تاقیتان دہ کہ بنہ وہ ﴿حَتَّىٰ نَعْلَمَ﴾ تا دہری بخہین و دیاریں ﴿الْمُجَاهِدِينَ مِنْكُمْ وَالصَّادِقِينَ﴾ موحاہیدان و خور اگر انتان ﴿وَتَبْلُوَنَ الْأَخْبَارَ﴾ وہ تا ہہ والتان چی یہ ناشکرای کہین ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بینگومان کہ سانئ کہ بی باوہ ربوون ﴿وَصَدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ﴾ وہ پینگری (خہ لک) یان دہ کردلہ ربیازی خوا ﴿وَسَأْفَأُوا الرَّسُولَ﴾ ذرایہ تی پیغہ مہریشیان دہ کرد ﴿مِن بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَىٰ﴾ پاش نہوہی ہق و راستیان بؤ پروون بؤتہ وہ ﴿لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا﴾ ہیچ زیانیک بہ خوا ناگہین بن ﴿وَسَيَحْطِطُ أَعْمَالُهُمْ﴾ وہ بہ زووی (خوا پیلان) و کردہ وہ کانیاں پو و جہل دہ کاتہ وہ ﴿يَتَأْتِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ نہی نہو کہ سانہی کہ باوہ رتان ہینا وہ ﴿أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ﴾ فہر مانبہ ردار و گو ترایہ لی خوا و پیغہ مہر بن ﴿وَلَا تَبْطُلُوا أَعْمَالَكُمْ﴾ وہ کردہ وہ (چاکہ) کانتان ہہ لمہ وہ شیننہ وہ ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بینگومان نہوانہی کہ بی باوہ ربوون ﴿وَصَدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ﴾ وہ پینگری (خہ لک) یان دہ کردلہ ربیازی خوا ﴿ثُمَّ مَا نُوا وَهُمْ كُفَّارٌ﴾ پاشان بہ بی باوہ ری مردن ﴿فَلَنْ يَعْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ﴾ نہوہ ہہر گیز خوا لیان خو ش نایبت ﴿فَلَا تَهْتَفُوا وَتَدْعُوا إِلَى السَّلْوِ﴾ جا (باوہ رداران) لاوازو سست مہ بن و داوای ناشتی (وشہر و ہستان) مہ کہن ﴿وَأَنْتُمْ الْأَعْمَلُونَ﴾ چونکہ ہہر ئیوہ زال و بہ ہیز ترن ﴿وَاللَّهُ مَعَكُمْ﴾ (بار مہ تی) خواش لہ گہل ئیوہ دایہ ﴿وَلَنْ يَذَرَكَ اللَّهُ كُفْرًا﴾ وہ (پاداشتی) کردہ وہ کانتان کہم ناکاتہ وہ ﴿إِنَّمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا﴾ بینگومان ژیا نی دنیا تہ نہا ﴿لَعِبٌّ وَلَهْوٌ﴾ گالتہ و گہ بیکہ (ودہ پرتہ وہ) ﴿وَإِنْ تُمْنُوا وَتَسْقُوا﴾ خو ئہ گہر باوہر بہینن ولہ خوا ترس بن ﴿يُؤْتِكُمْ أَجْرَكُمْ﴾ (خوا) پاداشتی خو تان بی دہدات ﴿وَلَا يَسْأَلُكُمْ أَمْوَالَكُمْ﴾ وہ داوای بہ خشینی ہہموو داریی و مالتان لی ناکات ﴿إِنْ يَسْأَلْكُمْ وَهَآءَ﴾ نہ گہر (خوا) داوای بہ خشینی ہہموو سامانتان لی بکات ﴿فِي حِفْظِكُمْ﴾ زوریش داکو کی بکات لی تان ﴿تَبَحَلُوا﴾ ئیوہ چروو کی و رہزیلی دہ کہن ﴿وَيُخْرِجُ أَصْغَرَكُمْ﴾ ورق و کینہی دہروون تان دہردہ خات ﴿هَآءَ أَنْتُمْ هَؤُلَاءَ﴾ بیدار بن ئیوہ نہو کہ سانہن ﴿تُدْعُونَ﴾ کہ بانگ دہ کرین ﴿لِتُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ تالہ پیناوی خوا مال بیہ خشن ﴿فَمَنْ مِّنْكُمْ يَبْحَلْ﴾ کہ چی ہہند بکتان رڑدہی دہ کہن ﴿وَمَنْ يَبْحَلْ﴾ ہہر کہ سیش رڑدہی و رہزیلی بکات ﴿فَإِنَّمَا يَبْحَلُ عَن نَّفْسِهِ﴾ نہوہ بینگومان تہ نہا رڑدی لہ (دڑی) خو ی دہ کات ﴿وَاللَّهُ الْعَزِيزُ﴾ چونکہ خوا (دہولہ مندہ) و بی نیازہ ﴿وَأَنْتُمْ الْفُقَرَاءُ﴾ ہہر ئیوہن ہہ ژار و بی نہوا ﴿وَإِنْ تَسْأَلُوا﴾ جا نہ گہر ئیوہ پشت ہہ لکہن (لہ ناینہ کہ تان) ﴿يَسْتَبْدِلْ قَوْمًا عَيْرَكُمْ﴾ (خوا ی گہورہ) ئیوہ دہ گو ریت بہ کہ سانیکی تر (ی زور چاک) ﴿ثُمَّ لَا يَكُونُوا أَمْثَلَكُمْ﴾ پاشان (نہوان) وہ کو ئیوہ نابن (راستگون لہ گہل بہر و ہر دگار یاندا) ﴿﴾

سورة الفتح

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا ﴿١﴾ لِيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ
 وَمَا تَأَخَّرَ وَيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَيَهْدِيَكَ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ﴿٢﴾
 وَيَنْصُرَكَ اللَّهُ نَصْرًا عَزِيمًا ﴿٣﴾ هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ
 الْمُؤْمِنِينَ لِيَزِدُوا إِيمَانًا مَعَ إِيمَانِهِمْ ۗ وَلِلَّهِ جُنُودُ السَّمَاوَاتِ
 وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٤﴾ لِيَدْخُلَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
 جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَيُكَفِّرُ عَنْهُمْ
 سَيِّئَاتِهِمْ ۗ وَكَانَ ذَلِكَ عِنْدَ اللَّهِ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٥﴾ وَيُعَذِّبُ
 الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ الظَّالِمِينَ
 بِاللَّهِ ظَنِّ السَّوْءِ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ ۗ وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ
 وَلَعَنَهُمْ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿٦﴾ وَلِلَّهِ جُنُودُ
 السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيمًا حَكِيمًا ﴿٧﴾ إِنَّا
 أَرْسَلْنَاكَ شَهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٨﴾ لِيُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ
 وَتُعَزِّرُوهُ وَتُوَقِّرُوهُ ۗ وَتُسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٩﴾

سوره‌ی ﴿الْفَتْحِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهربان

﴿إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُّبِينًا﴾ (ئه‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ) بیگو‌مان ئیمه‌ سهر‌که‌وتنیکی‌ ناشکر‌امان‌ بی‌ دایت (که‌رینکه‌وتنی‌ حوده‌یبیه‌) ﴿يُغْفِرُ لَكَ اللَّهُ﴾ تا‌ خوا‌ خو‌ش‌ بی‌یت ﴿مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ﴾ له‌ گونا‌ه‌کانی‌ ر‌ابور‌دو‌و‌ د‌اه‌اتو‌وت ﴿وَيَسِّرْ لَكَ عُقْبَتَكَ﴾ وه‌ نی‌عمه‌تی‌ خو‌ی‌ به‌ته‌وا‌وی‌ بر‌ر‌ی‌ت‌ به‌سهر‌ت‌دا ﴿وَيَهْدِيكَ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا﴾ وه‌ر‌ی‌گای‌ ر‌است‌ ن‌ی‌شان‌ ب‌دات‌ (به‌رده‌وامت‌ کات‌) ﴿وَيَضْرِبُ اللَّهُ﴾ وه‌خوا‌سهر‌ت‌ ب‌خات‌ ﴿نَصْرًا عَزِيمًا﴾ به‌سهر‌که‌وتنیکی‌ بال‌اده‌ستانه‌ ﴿هُوَ الَّذِي﴾ ئه‌و‌ خوا‌ زات‌یکه‌ ﴿أَنْزَلَ السَّكِينَةَ﴾ ئار‌امی‌ د‌ابه‌ز‌اندو‌وه‌ته‌ ﴿فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ نا‌و‌دلی‌ ئی‌مان‌داران‌ ﴿لِيَرَدَا إِلَىٰ يَمِينًا﴾ تا‌ئیمان‌یان‌ زی‌اد‌ ب‌کات‌ ﴿مَعَ إِيْمَانِهِمْ﴾ له‌ گه‌ل‌ ئه‌و‌ ئی‌مانه‌ی‌ که‌ه‌ی‌انه‌ ﴿وَلِلَّهِ جُودٌ﴾ ته‌نها‌ هی‌ خوا‌یه‌ سهر‌بازانی‌ ﴿السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ئاس‌مانه‌کان‌ و‌ زه‌وی‌ ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ وه‌ه‌میشه‌ خوا‌زانی‌ ک‌اردروسته‌ ﴿لِيُجِزِلَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾ تا‌ پی‌ا‌وان‌ و‌ ئافره‌تانی‌ با‌وه‌ردار‌ بی‌اته‌ ﴿جَنَّتِ تَحْرِيًّا مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ به‌هه‌شتانی‌ک‌ که‌ ر‌وباره‌کان‌ به‌ز‌یر‌ی‌ان‌دا‌ د‌ه‌روات‌ ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ به‌هه‌میشه‌یی‌ تی‌ای‌دا‌ ده‌می‌ننه‌وه‌ ﴿وَيُكَفِّرُ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ﴾ وه‌تا‌ له‌ گونا‌ه‌کان‌یان‌ خو‌ش‌ بی‌یت‌ ﴿وَكَانَ ذَلِكَ عِنْدَ اللَّهِ﴾ وه‌ ئه‌م‌ (به‌ل‌ینه‌) لای‌ خوا‌ ﴿قُوْرًا عَظِيمًا﴾ سهر‌که‌وتنیکی‌ گه‌وره‌یه‌ ﴿وَيُعَذِّبُ الْمُتَّفِقِينَ وَالْمُنْفِقَاتِ﴾ و‌ تا‌سزای‌ ب‌دات‌ پی‌ا‌وان‌ و‌ ئافره‌تانی‌ (دو‌و‌ر‌و‌) و‌ ن‌اپ‌اک‌ و‌ ﴿وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ﴾ پی‌ا‌وان‌ و‌ ئافره‌تانی‌ ها‌وبه‌ش‌ په‌یدا‌که‌ری‌ ﴿الظَّالِمِينَ بِاللَّهِ ظُلْمَ السَّوْءِ﴾ گو‌مان‌ به‌ر‌انی‌ خ‌راب‌ د‌ه‌ر‌بار‌ی‌ خوا‌ ﴿عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ﴾ ئه‌و‌ خ‌رابه‌ (له‌نا‌و‌ چ‌و‌نه‌ی‌ چ‌ا‌وه‌روانی‌ ده‌که‌ن‌ ب‌و‌ ئی‌مان‌داران‌) ه‌هر‌ به‌سهر‌ خو‌ی‌ان‌دا‌ د‌ی‌ت‌ ﴿وَعَصَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ﴾ وه‌خوا‌ خه‌شمی‌ لی‌ گ‌رتو‌ون‌ و‌ ﴿وَلَعَنَهُمْ﴾ نه‌فرینی‌ لی‌ ک‌ردو‌ون‌ و‌ ﴿وَأَعَدَّ لَهُمْ جَهَنَّمَ﴾ د‌ۆزه‌خی‌ ب‌و‌ ئا‌ماده‌ ک‌ردو‌ون‌ ﴿وَسَاءَتْ مَصِيرًا﴾ ئای‌ چ‌ سهر‌ئه‌ن‌جام‌یک‌ی‌ خ‌رابه‌ ﴿وَلِلَّهِ جُودٌ﴾ ته‌نها‌ هی‌ خوا‌یه‌ سهر‌بازانی‌ ﴿السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ئاس‌مانه‌کان‌ و‌ زه‌وی‌ ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَزِيمًا حَكِيمًا﴾ وه‌خوا‌ه‌میشه‌ بال‌اده‌ستی‌ ک‌ار‌به‌ج‌ی‌ به‌ ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ﴾ به‌ر‌استی‌ (ئه‌ی‌ موحه‌ممه‌د ﷺ) تو‌مان‌ نار‌دو‌وه‌ ﴿شَهِيدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا﴾ به‌ش‌ابه‌ت‌ و‌ م‌ژده‌د‌ه‌ر‌ و‌ تر‌سی‌نه‌ر‌ ﴿لِتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ ب‌و‌ ئه‌وه‌ی‌ با‌وه‌ر‌ به‌ خوا‌و‌ پی‌غه‌م‌به‌ره‌ که‌ی‌ به‌ی‌ن‌ن‌ ﴿وَتَعَزَّزُوا وَتُوَفَّرُوا﴾ وه‌ پ‌شتی‌وانی‌ لی‌ ب‌که‌ن‌ و‌ ر‌ی‌زی‌ لی‌ ب‌گ‌رن‌ ﴿وَلَسَّ بِهٖمْ بُكْرَةٌ وَأَصِيلًا﴾ وه‌ ته‌س‌بی‌حاتی‌ خوا‌ ب‌که‌ن‌ به‌ به‌ی‌ان‌یان‌ و‌ ئی‌وار‌ان‌دا‌ ﴿

إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ يَدُ اللَّهِ فَوْقَ
 أَيْدِيهِمْ فَمَنْ تَكَثَّ فَاِتِّمَّا يَنْكُثْ عَلَى نَفْسِهِ ۗ وَمَنْ أَوْفَى
 بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهِ اللَّهُ فَمَسِيئَتِهِ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٠﴾ سَيَقُولُ
 لَكَ الْمُخَلَّفُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ شَغَلَتْنَا أَمْوَالُنَا وَأَهْلُونَا
 فَاسْتَغْفِرْ لَنَا يَقُولُونَ بِالسِّنَةِ ۗ هُمْ مَالِيَسَ فِي قُلُوبِهِمْ قُلْ
 مَنْ يَمْلِكُ لَكُمْ مِنْ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ
 نَفْعًا بَلْ كَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١١﴾ بَلْ ظَنَنْتُمْ أَنْ لَنْ
 يَنْقَلِبَ الرَّسُولُ وَالْمُؤْمِنُونَ إِلَى أَهْلِيهِمْ أَبَدًا وَزُيِّنَ ذَلِكَ فِي
 قُلُوبِكُمْ وَظَنَنْتُمْ ظَنَّ السَّوْءِ وَكُنْتُمْ قَوْمًا بُورًا ﴿١٢﴾ وَمَنْ لَمْ يُؤْمِنْ
 بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَعِيرًا ﴿١٣﴾ وَاللَّهُ مُلْكُ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ
 وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٤﴾ سَيَقُولُ الْمُخَلَّفُونَ إِذَا
 انْطَلَقْتُمْ إِلَى مَغَانِمٍ لِتَأْخُذُوا هَازِرُونَ أَنْتَبِعْكُمْ يَرْيدُونَ
 أَنْ يُبَدَّلُوا كَلِمَ اللَّهِ قُلْ لَنْ تَتَّبِعُونَا كَذَلِكَ قَالَ اللَّهُ مِنْ قَبْلُ
 فَسَيَقُولُونَ بَلْ تَحْسُدُونا بَلْ كَانُوا لَا يَفْقَهُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٥﴾

﴿إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ﴾ بہ راستی تہو کہ سانہی پیمانہ دہدن بہ تو (تہی مو حہ مہد ﷺ) ﴿إِنَّمَا يُبَايِعُونَ
 اللَّهُ﴾ بیگومان تہوانہ پیمانہ بہ خوا دہدن ﴿يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ﴾ دستہی خوا الہ سہر دستہی تہوانہ وہیہ
 (لہم نایہ تہہ پرورہذا جیگیر کردن وباسکردنی سیفہتی دستہی تو خودا ہاتوہہ ئیمہش ہر ومان
 پیہتہی بہ بی ہیچ لیچواندن ولہ بہ کدانہ وہیہک، وہشیوہ کہی نازنین تہنہا خودا خوئی دہیزانیت)
 ﴿فَمَنْ نَكَتْ﴾ جا ہہر کہس پیمانہ کہی شکاند ﴿فَاتَمَّيْتُكَ عَلَى نَفْسِي﴾ تہوہ بیگومان تہو پیمانہ
 شکاندنہ تہنہا (زبانہی) بؤ خوئیہتی ﴿وَمَنْ أَوْفَى﴾ ہہر کہ سیش و ہفا بکات ﴿بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهِ اللَّهُ﴾ بہو
 پیمانہی کہ داویتی بہ خوا ﴿فَسَيُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا﴾ تہوہ بہ راستی خوا باداستی گورہی دہداتی ﴿
 سَيَقُولُ لَكَ﴾ بیگومان بیتہ دلین ﴿الْمُخَلَّفُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ﴾ تہو عہرہ بہ دہشتہ کیانہی کہ لہ غہزا جی
 مابوون ﴿شَخَلْنَا أَمْوَالَنَا وَأَهْلُونَا﴾ سامان و خواخیزانمان مہ شغولیان کردین (نہیان ہیشت بین بؤ
 غہزا) ﴿فَأَسْتَغْفِرُونَ﴾ لہ بہر تہوہ داوای لی خوشبو و نمان بؤ بکہ ﴿يَقُولُونَ يَا أَيْسَرًا مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ﴾
 تہوہی بہزمانیان دہلین لہ دلیناندانی بہ (وباوہریان پی نہی) ﴿قُلْ مَنْ بَلَىٰ جَا كَيْ﴾ بلمک لکہ من اللہ
 شینا ﴿لہ بہرانبہر خوا دا ہیچی بہ دہستہ بؤتان ﴿إِنْ أَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا﴾ تہ گہر خوا زینانکی بؤتان بویت
 ﴿أَوْ أَرَادَ بِكُمْ نَعْمًا﴾ یان سوودو قازانجیکی بؤتان بویت ﴿بَلْ كَانَ اللَّهُ﴾ (وانیہ کہ دہلین) بہ لکو خوا
 ﴿بِمَا تَعْمَلُونَ خَيْرًا﴾ ناگادارہ بہ ہہر چیہ کہ دہیکن ﴿بَلْ ظَنَنْتُمْ أَن﴾ بہ لکو وا گومانان دہبرد کہ
 ﴿لَنْ يَقْلِبَ الرَّسُولُ وَالْمُؤْمِنُونَ إِلَىٰ أَهْلِيهِمْ أَبَدًا﴾ پیغہ مہر و ئیمانداران ہہر گیز ناگہرینہوہ بؤ ناو کہس
 و کاری خویمان (و شہید دہبن) ﴿وَرِئِينَ ذَلِكَ فِي قُلُوبِكُمْ﴾ تہو گومانہ لہ دلناندانہ رازینر ابوہوہ
 ﴿وَلظننتم ظن السوء﴾ وہ گومانی خرابان دہبرد ﴿وَكنتم قوما بورا﴾ بہ راستی ئیوہ گہ لیکن لہ ناو دہچن ﴿
 وَمَنْ لَرِيؤمن﴾ و ہہر کہس باوہری نہہینا بی ﴿بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ بہ خوا و پیغہ مہرہ کہی ﴿فَإِنَّا أَعَدْنَا﴾
 تہوہ بہ راستی ئیمہ نامادہ مان کردوہ ﴿لِلْكَافِرِينَ سَعِيرًا﴾ بؤ تہو بی باوہرانہ ناگرینکی ہہ لگیر ساو ﴿
 وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ناسمانہ کان و زہوی تہنہا مولکی خواہی ﴿يَغْفِرْ لِمَنْ يَشَاءُ﴾ لہ ہہر کہس
 کہ بیہویت خوش دہبیت ﴿وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ﴾ سزای ہہر کہ سیش دہدات کہ بیہویت (لہ تاوانباران)
 ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَفُورًا رَحِيمًا﴾ وخوا لیبور دہی مہرہ بانہ ﴿سَيَقُولُ الْمُخَلَّفُونَ﴾ بیگومان بہ جیماوان
 لہ غہزا دہلین ﴿إِذَا أَنْطَلَقْتُمْ﴾ ہہر کاتیک (لہ مہ دینہ) دہرچوون ﴿إِلَىٰ مَعَايِمَ لِتَأْخُذُوا﴾ بؤ گرتنی
 دہسکہوتہ کان (غہ نیمہت) ﴿ذُرُوبًا تَتَّبِعُكُمْ﴾ لیمان گہرین باشویتان بکہوین ﴿يُرِيدُونَ أَن يُبَدِّلُوا كَلِمَ
 اللَّهِ﴾ دہیانہ وی ووتہی خوا (کہ دہسکہوتہ کانی خہبہر بؤ ہشدارانی حودہ بیہیہ) بگورن ﴿قُلْ لَنْ
 تَتَّبِعُونَا﴾ (تہی مو حہ مہد ﷺ) بلی ہہر گیز ناییت شوینمان کہون ﴿كَذَلِكَ قَالَ اللَّهُ مِنْ قَبْلُ﴾ چونکہ
 پیشتہر خوا دہ بارہ تان ہہر وای فہر مووہ ﴿فَسَيَقُولُونَ﴾ تہمجا دواتر دہلین ﴿بَلْ تَحْسُدُونََنَا﴾ (وانی بہ)
 بہ لکو حہ سوودی بہ ئیمہ دہبن ﴿بَلْ كَاؤُوا﴾ (وانی بہ) بہ لکو تہوان ﴿لَا يَفْقَهُونَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ زور کہم

قُلْ لِلْمُخَلَّفِينَ مِنَ الْأَعْرَابِ سُدُّ عَوْنٍ إِلَى قَوْمٍ أُولِي بَأْسٍ شَدِيدٍ
 تُقَاتِلُونَهُمْ أَوْ يُسَامُونَ^{١٦} فَإِنْ تَطِيعُوا يُؤْتِكُمُ اللَّهُ أَجْرًا حَسَنًا
 وَإِنْ تَوَلَّوْا كَمَا تَوَلَّيْتُمْ مِنْ قَبْلُ يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا^{١٧} لَيْسَ
 عَلَى الْأَعْمَى حَرْجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرْجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرْجٌ
 وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
 الْأَنْهَارُ وَمَنْ يَتَوَلَّ يُعَذِّبْهُ عَذَابًا أَلِيمًا^{١٨} * لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ
 عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي
 قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَبَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا^{١٩} وَمَغَانِمَ
 كَثِيرَةً يَأْخُذُونَهَا وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا^{٢٠} وَعَدَّكُمْ اللَّهُ
 مَغَانِمَ كَثِيرَةً تَأْخُذُوهَا فَعَجَّلَ لَكُمْ هَذِهِ وَكَفَّ أَيْدِيَ
 النَّاسِ عَنْكُمْ وَلِتَكُونَ آيَةً لِلْمُؤْمِنِينَ وَيَهْدِيَكُمْ صِرَاطًا
 مُسْتَقِيمًا^{٢١} وَأُخْرَى لَمْ تَقْدِرُوا عَلَيْهَا قَدْ أَحَاطَ اللَّهُ بِهَا
 وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا^{٢٢} وَلَوْ قَاتَلَكُمُ الَّذِينَ
 كَفَرُوا لَوْلُوا الْأَدْبُرُ ثُمَّ لَا يُجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا^{٢٣} سُنَّةَ
 اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلُ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا^{٢٤}

﴿قُلْ لِّلْمُخَلَّفِينَ﴾ بلی به جیماوان له غه‌زا ﴿مِنَ الْأَعْرَابِ﴾ له عه‌ره به ده‌شته کی یه کان ﴿سَمْعُونَ﴾ له مه و لا بانگ ده کرین ﴿إِلَى قَوْمِ أُولَىٰ بِأَنَّ شَدِيدِ﴾ بو (جہنگ له گه‌ل) گه‌لینکی زور به هیزی جه‌نگاوه‌ر ﴿فَتَتَّبِعُونَهُمْ أَوْ يَمْسُومُونَ﴾ (ده‌بی) جه‌نگیان له گه‌ل بکه‌ن یان خویمان موسلمان بین ﴿وَإِن تَطِيعُوا﴾ جائه‌گه‌ر گویرابه‌ل بن ﴿يُؤْتِكُمُ اللَّهُ﴾ خوا پیان ده‌دات ﴿أَجْرًا حَسَنًا﴾ پاداشتیکی زورباش ﴿وَإِن تَوَلَّوْا﴾ وه ته‌گه‌ر سه‌ریچی بکه‌ن ﴿كَمَا تَوَلَّيْتُمْ مِّن قَبْلُ﴾ هه‌روه‌ك له‌وه‌و پیش سه‌ریچیتان کرد (له حوده‌بییه‌دا) ﴿يُعَذِّبُكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا﴾ (خوا) سزایه‌کی سه‌ختان ده‌دات ﴿لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَىٰ حَرَجٌ﴾ بو کویر گونا نه‌ییه (به‌شدار ی جهیاد نه‌کات) ﴿وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ﴾ بو شه‌لش گونا نه‌ییه ﴿وَلَا عَلَى الْمُرِيضِ حَرَجٌ﴾ هه‌روه‌ها بو نه‌خوشیش گونا نه‌ییه ﴿وَمَن يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ وه هه‌ر که‌س گویرابه‌لی خوا و پیغه‌مه‌ره‌که‌ی بیت ﴿يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ﴾ ده‌بیاته به‌هه‌شتانیک ﴿يَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ که‌رو باره‌کان به‌ژیر یاندا دین و ده‌چن ﴿وَمَن يَتَوَلَّ﴾ هه‌ر که‌س پیش سه‌ریچی بکات ﴿يُعَذِّبُهُ عَذَابًا أَلِيمًا﴾ (خوا) سزای سه‌ختی ده‌دات ﴿لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ﴾ سویند به‌خوا بیگومان خوا رازی بوو ﴿عَنِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ له‌و ئیماندارانه‌ی ﴿إِذْ يُبَايِعُونَكَ﴾ که‌ه پیمانان پندایت ﴿تَحْتَ الشَّجَرَةِ﴾ له‌ژیر دره‌خته‌که‌دا (له حوده‌بییه) ﴿فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ﴾ جا خوا ناگادار بوو به‌وه‌ی له‌دلیاندا به‌ه ﴿فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ﴾ بویه‌دنیایی و نارامی بو ناردن ﴿وَأَثَبْتَهُمْ فَتَاحًا قَرِيبًا﴾ وه پاداشتی دانه‌وه به‌سه‌ر که‌وتنیکی نریک (که‌نازاد کردنی خه‌یبه‌ر بوو) ﴿وَمَعَانِهِمْ كَيْدَهُمْ يَأْخُذُونَهَا﴾ وه غه‌نیمه‌تی زور که‌به‌ده‌ستی ده‌هینن ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا﴾ وه خوا هم‌میشه زالی بالاده‌ستی کار به‌جی یه ﴿وَعَدَّكَ اللَّهُ﴾ خوا به‌لینی بی‌داوون ﴿مَعَانِهِمْ كَيْدَهُمْ﴾ که‌غه‌نیمه‌تی زور ﴿تَأْخُذُونَهَا﴾ (له بی باوه‌ران) ده‌گرن ﴿فَعَجَّلَ لَكُم هَذِهِ﴾ بویه‌ئهم (غه‌نیمه‌ته‌ی خه‌یبه‌ری) بو پیش خستن ﴿وَكَلَّمَ آيَاتِي النَّاسِ عَنكُمْ﴾ وه ده‌ستی خه‌لکی (مه‌که‌کی) لیتان کونتا کرد ﴿وَلِتَكُونَ آيَاتٍ﴾ تا (ئهم رووداوه) بیته به‌لگه‌یبه‌ك ﴿لِلْمُؤْمِنِينَ﴾ بو باوه‌رداران ﴿وَيَهْدِيكُمْ﴾ وه‌تا رینموو نیتان بکات ﴿صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا﴾ بو ریگای راست ﴿وَأُخْرَىٰ لَتَقْدِرُوا عَلَيْهَا﴾ وه چنده‌ها (غه‌نیمه‌تی) تر هه‌یه که‌هیشتا ده‌سه‌لاتان نی یه به‌سه‌ری دا ﴿فَدَّحَاطَ اللَّهُ بِهَا﴾ بیگومان خوا ناگای له‌هه‌موویانه ﴿وَكَانَ اللَّهُ﴾ وه خوا هم‌میشه ﴿عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا﴾ به‌سه‌ر هه‌موو شتیکیدا به‌ده‌سه‌لات و به‌توانایه ﴿وَلَوْ قَاتَلَ كُفَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ته‌گه‌ر نه‌وانه‌ی کافر جه‌نگیان له‌دژتان بکر دایه ﴿لَوَلَوْ الْأَذْبُرُ﴾ بیگومان (تیک ده‌شکان و) هه‌لده‌هاتن ﴿ثُمَّ لَا يَجِدُوتُ﴾ پاشان ده‌ستیان نه‌ده‌که‌وت ﴿وَلِيَا وَلَا نَصِيرًا﴾ هیچ دوست و پشتیوانیک ﴿سُبَّحَانَ اللَّهِ﴾ ته‌وه‌یاسا و باوی خویبه ﴿فَدَخَلَتْ مِنْ قَبْلِ﴾ که‌بیگومان پیشتیش هه‌روابووه ﴿وَلَن نَّجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا﴾ قه‌ت نایینیت باو و یاسای خوا هیچ گویرانیکی به‌سه‌ردا بیت ﴿

وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ عَنْهُمْ بِبَطْنِ مَكَّةَ مِنْ
 بَعْدِ أَنْ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ﴿٢٤﴾
 هُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا كُرْهُ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
 وَالْهَدْيِ مَعَكُوفًا أَنْ يَبْلُغَ مَحَلَّهُ، وَلَوْلَا رِجَالُ مُؤْمِنُونَ وَنِسَاءُ
 مُؤْمِنَاتٌ لَمَّا تَعْلَمُوهُمْ أَنْ تَطَّوَّهُمْ فَوَصَّيْكُمْ مِنْهُمْ مَعَرَّةً
 بَغَيْرِ عِلْمٍ لِيَدْخُلَ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ لَوْ تَزَيَّلُوا لَعَذَّبْنَا
 الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٢٥﴾ إِذْ جَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا
 فِي قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَّةَ حَمِيَّةَ الْجَاهِلِيَّةِ فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ
 عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالزَّمَهُمْ كَلِمَةَ التَّقْوَى
 وَكَانُوا أَحَقَّ بِهَا وَأَهْلَهَا وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٢٦﴾
 لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّءْيَا بِالْحَقِّ لَتَدْخُلَنَّ الْمَسْجِدَ
 الْحَرَامَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ ءَامِنِينَ مُحَلِّقِينَ رُءُوسَكُمْ وَمُقَصِّرِينَ
 لَا تَخَافُونَ فَعَلِمَ مَا لَمْ تَعْلَمُوا فَجَعَلَ مِنْ دُونِ ذَلِكَ
 فَتْحًا قَرِيبًا ﴿٢٧﴾ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ
 الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿٢٨﴾

﴿وَهُوَ الَّذِي﴾ خواتہ وزاتہ یہ ﴿كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنكَ﴾ کہہ دستہی تہوانی (کافران) لہ تئوہ کؤتا کرد ﴿وَأَيْدِيكَ عَنْهُمْ﴾ دستہی تئوہ شی لہوان (کؤتا کرد بہر نیکہ وتنی خودہ بیبہ) ﴿بِظَنِّ مَكَّةَ﴾ لہ ناو جہر گہی مہ ککہدا ﴿مِن بَعْدِ﴾ لہ باش تہوہی ﴿أَنْ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ﴾ تئوہی بہ سہر تہواندا زال کرد ﴿وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا﴾ وہ خوا بہ ہہر چی تئوہ دہیکہن بینایہ ﴿هُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ہہر تہوان (مہ ککہیہ کان) بوون کافر بوون ﴿وَصَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ وہہر یگری تئوہیان کرد (لہ زیارہتی) مز گہوتی حہرام (کہ عہی پیروز) ﴿وَالْهَدَىٰ مَعَكُوفًا﴾ وہ (نہ یانہیشت) قوربانیہ وسستیر اوہ کان (لہ خودہ بیبہدا) ﴿أَنْ يَبْلُغَ مَحَلَّةً﴾ بگاتہ شوینی سہر برینی خوی ﴿وَلَوْلَا رِجَالُ الْمُؤْمِنِينَ وَالسَّامِعَاتُ﴾ (خواتالی دہ کردن بہ سہر مہ ککہدا لہو سالہدا) تہ گہر بیوا و نافر تانی ئیماندار نہ بوایہ (لہ ناو کافرانی مہ ککہدا) ﴿لَتَعْلَمُوهُنَّ﴾ کہ تئوہ نہ تان دہناسین ﴿أَنْ تَطَّوهُنَّ﴾ پیتان پیدادہ نان (دہ تان کوشتن) ﴿فَصَصِّبْكُمْ مِنْهُنَّ مَعْرَةً﴾ جابہ ہویانہ وہ توشی تاوان دہ بوون ﴿بِعَذَابِ عَذَابِ﴾ بی تہوہی بزائن ﴿لِيُدْخِلَ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ﴾ تاخوا بیخاتہ بہر بہ زہیی خوی ﴿مَنْ يَشَاءُ﴾ تہو کہ سہی کہ خوی دہیہوی ﴿لَتُؤْتِيَهُنَّ﴾ بہ لآم تہ گہر (ئیمانداران و کافران لہ مہ ککہدا) لہیہ کتر جیابوونایہ تہوہ ﴿لَعَذَابُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ﴾ بینگومان بی باوہرہ کانیا نمان سزادہدا ﴿عَذَابًا أَلِيمًا﴾ بہ سزادانیکی سہخت ﴿إِذْ جَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَّةَ﴾ کاتیک تہوانہی بی باوہرن دہمار گیریان خستہ دلپانہوہ ﴿حَمِيَّةَ الْجَاهِلِيَّةِ﴾ کہ دہمار گیری نہ فامی یہ ﴿فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ﴾ جا خواش دلنیایی و نارامی خوی ناردہ خواروہ ﴿عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾ بو پیغہ مہر ﴿وَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ﴿وَالزَّمَهُمْ كَلِمَةَ التَّقْوَىٰ﴾ وہ باوہر دانی پابند کرد بہووشہی (لا الہ الا اللہ محمد رسول اللہ) وہ ﴿وَكَانُوا أَحَقَّ بِهَا وَأَهْلَهَا﴾ وہ تہوان بہووشہیہ شیاو تر بوون و خواوہنی بوون ﴿وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا﴾ وہ خوا بہ ہہمووشتیگادار و زانایہ ﴿لَقَدْ﴾ سویند بہ خوا بینگومان ﴿صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّؤْيَا بِالْحَقِّ﴾ خواتہ و خوہی کہ پیغہ مہرہ کہی دیبوی بہ راستی گیرا و ہینایہ دی ﴿لَتَدْخُلَنَّ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ﴾ کہ (ووتبوی) دلنیابن دہ چنہ ناومز گہوتی حہرام (کہ عہی پیروز) ﴿إِنْ شَاءَ اللَّهُ﴾ بہوویستی خوا ﴿أَمِينِينَ﴾ بہ نارامی و بی ترس ﴿مُحَلِّقِينَ رُءُوسَهُمْ وَمُقَصِّرِينَ﴾ سہر تان ناشیوہ یان کورتان کرد تہوہ ﴿لَا تَخَافُوكُمْ﴾ (لہ دوزمن) ناترسن ﴿فَعَلِمَ مَا لَمْ تَعْلَمُوا﴾ جائہوہی (خوا) دہیزانی تئوہ نہ تان دہزانی (کہ خیر لہر نیکہ وتن دایہ) ﴿فَجَعَلَ مِنْ دُونِ ذَلِكَ﴾ وہ جگہ لہ (چونہ مہ ککہ) بریاری داوہ ﴿فَتَحَاقَبَ﴾ سہر کہوتنیکی نریک (بو تئوہیہ کہر نیکہ وتنی خودہ بیبہیہ) ﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ﴾ خواتہ وزاتہیہ کہ پیغہ مہرہ کہی ناردوہ ﴿بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ﴾ بہریتموننی و نایینی راستہوہ ﴿يُظْهِرُ عَلَى الَّذِينَ كُفَرُوا﴾ تا بہ سہر ہہموو ریبا زیکدا زالی بکات ﴿وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا﴾ تہنہا خوا بہ سہ کہ شاہید بیت لہ سہر تہمہ ﴿

مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ
 تَرَاهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا سِيمَاهُمْ
 فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَمَثَلُهُمْ فِي
 الْإِنْجِيلِ كَزَرْعٍ أَخْرَجَ شَطْأَهُ فَكَازَرَهُ فَاسْتَغْلَظَ فَاسْتَوَى
 عَلَى سُوقِهِ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لِيغِيظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ وَعَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ
 ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٩﴾

سورة الحجرات

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ اللَّهِ وَرَسُولِهِ ؕ وَاتَّقُوا
 اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١﴾ يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَرْفَعُوا
 أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ
 لِبَعْضٍ أَن تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿٢﴾ إِنَّ الَّذِينَ
 يَغُضُّونَ أَصْوَاتَهُمْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ امْتَحَنَ
 اللَّهُ قُلُوبَهُمْ لِلتَّقْوَى لَهُم مَّغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٣﴾ إِنَّ الَّذِينَ
 يُنَادُونَكَ مِنْ وَرَاءِ الْحُجُرَاتِ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٤﴾

﴿مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ﴾ موحمہمد ﷺ پیغہمبہری خواہہ ﴿وَالَّذِينَ مَعَهُ﴾ ئەو (باوہردار)انہش کہلہ گہلیدان
 ﴿أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ﴾ بہرامبہر بی باوہران توندو تیژن و ﴿رَحِمَاءٌ بَيْنَهُمْ﴾ لەنیوان خویناندا بہ بہزہیین ﴿تَرَاهُمْ
 زُكَاةً سَادًّا﴾ دەیان بینی (ہہمیشہ) لە کورنوش و سوژدہ بردندان ﴿يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا﴾
 داوای فہزل و پزہامنہدی خودا دەکن ﴿سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ﴾ نیشانہیان لە ناو چاوانیاندا دیارہ ﴿مِنْ أُنْزُرِ
 السُّجُودِ﴾ بہہوی زور سوژدہ بردن (یانہوہ) ﴿ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ﴾ جائہو (ہاوہلہ بہرینانہ) ئەوہ
 نمونہ و صیفہیان بوو لە تہوراتدا ﴿وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ﴾ وہ نمونہ و صیفہیان لە ئینجیلشدا
 ﴿كَرَجٍ أَخْرَجَ شَطْرَهُ﴾ وەك رپوہك و كشتوكالینك وایہ چہ کہرہی دہر کرد بیئت (سہوز بووبی)
 ﴿فَتَأْتِرُهُمْ فَاتَّخَفَتِ عَلَيْهِمْ﴾ ئەمجا چہ کہرہ کہی بہہیز کرد بی و قاییم بوو بی ﴿فَأَسْتَوَىٰ عَلَىٰ سُقُوطِهِ﴾ جائہسہر
 لاسکی خووی رینك وہستایی ﴿يُعَجِّبُ الزُّرَّاعَ﴾ (ئہوہندہ جوان بی) جوتیارہ کانی سہرسام کرد بی
 ﴿لِيُعْظِبَهُمُ الْكُفَّارُ﴾ تا بہ (زور بوونی) ہہوہ لانی داخ و مہراق بدا بہ کافران ﴿وَعَدَّ اللَّهُ﴾ خوا بہلینتی
 داوہ ﴿الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ﴾ بہوانہیان کہ باوہریان ہیناوہ و کردہوہی چاکہیان کردوہ
 ﴿مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا﴾ بہ لیبوردن و پاداشتی گہورہ (کہ بہہشتہ) ﴿۱﴾

سورہتی ﴿الْحَجْرَاتِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بہناوی خوای بہخشندہی میہرہبان

﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ئەی ئەو کہسانہی کہباوہرتان ہیناوہ ﴿لَا تَقْدِرُوا﴾ پشش مہ کہون (لہ ہیچ
 کاروبریاریکدا) ﴿بَيْنَ يَدَيْ اللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ لەخواو پیغہمبہرہ کہی ﴿وَأَنْقُوا اللَّهَ﴾ و لەخوا بترسن
 ﴿إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ بینگومان خوا بیسہری زانیہ ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ئەی ئەو کہسانہی
 باوہرتان ہیناوہ ﴿لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ﴾ دەنگتان بہرز مہ کہنہوہ ﴿فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ﴾ بہسہر دەنگی
 پیغہمبہردا ﷺ ﴿وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ﴾ وہ بہدہنگی بہرز قسہی لە گہل مہ کہن ﴿كَيْفَ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ
 وَهَكَذَا دَنُوكُمْ بِرُؤُوسِكُمْ﴾ ئەو کہنہوہتان لە گہل یہ کتریدا ﴿أَنْ تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ﴾ نہوہ کو کردہوہ کانتان بہتال بیستہوہ
 ﴿وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ﴾ و خوشتان ہہستی پی نہ کہن ﴿إِنَّ الَّذِينَ﴾ بینگومان ئەوانہی ﴿يَعْضُونَ أَصْوَابَهُمْ﴾
 دەنگیان نرم دە کہنہوہ ﴿عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ﴾ لەخزمہتی پیغہمبہردا ﷺ ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ﴾ ئەوانہ ئەو کہسانہن
 ﴿أَمْتَحَنَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ﴾ خوا دلینان زاخا داوہ وپاکی کردوہتہوہ ﴿لِلنَّبِيِّ﴾ بو تہقوا وخواناسین
 ﴿لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ﴾ لی خوش بوون و پاداشتی گہورہیان بو ہہیہ ﴿إِنَّ الَّذِينَ﴾ بینگومان ئەو
 کہسانہی ﴿يَبَادُونَكَ مِنَ وَرَاءِ الْحُجُرَاتِ﴾ لە دہرہوہی زورہکان بانگت دە کہن (ئەی موحمہمد ﷺ)
 ﴿أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ﴾ زور بہیان نہ فامن و تی ناگہن ﴿۱﴾

وَلَوْ أَنَّهُمْ صَبَرُوا حَتَّى تَخْرُجَ إِلَيْهِمْ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ
 رَّحِيمٌ ﴿٥﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ فَتَبَيَّنُوا أَن
 تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهْلَةٍ فَتُصِيبُكُمْ عَلَى مَا فَعَلْتُمْ نَادِمِينَ ﴿٦﴾
 وَأَعْمُوا أَن فِيكُمْ رَسُولَ اللَّهِ لَوْ يُطِيعُكُمْ فِي كَثِيرٍ مِّنَ الْأَمْرِ لَعَنِتُّمْ
 وَلَكِنَّ اللَّهَ حَبَّبَ إِلَيْكُمُ الْإِيمَانَ وَزَيَّنَهُ فِي قُلُوبِكُمْ وَكَرَّهَ
 إِلَيْكُمُ الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ أُولَٰئِكَ هُمُ الرَّاشِدُونَ ﴿٧﴾
 فَضَلَّآ مِّنَ اللَّهِ وَنِعْمَةً وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٨﴾ وَإِن طَآئِفَتَانِ
 مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ آقَتَتُوا فَاصْلِحُوا بَيْنَهُمَا فَإِن بَغَت إِحْدَاهُمَا
 عَلَى الْأُخْرَى فَقْتَلُوا الَّتِي تَبَغَى حَتَّى تَقَىٰ إِلَىٰ أَمْرِ اللَّهِ فَإِن فَآتَتْ
 فَاصْلِحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْسِطُوا إِنَ اللَّهُ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ
 ﴿٩﴾ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَاصْلِحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ
 لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٠﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا يَسْخَرَنَّ قَوْمٌ مِّن قَوْمٍ
 عَسَىٰ أَن يَكُونُوا خَيْرًا مِّنْهُمْ وَلَا نِسَاءٌ مِّن نِّسَاءٍ عَسَىٰ أَن يَكُنَّ خَيْرًا
 مِّنْهُنَّ وَلَا تَلْمِزُوا أَنفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَزُوا بِاللُّقَبِ بِيَسْسِ الْأَسْمَىٰ
 الْفُسُوقُ بَعْدَ الْإِيمَانِ وَمَن لَّمْ يَتَّبِعْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿١١﴾

﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ صَبَرُوا﴾ خقو ئہ گہر چاوہر و انبان بکر دایہ ﴿حَتَّى تَخْرُجَ إِلَيْهِمْ﴾ تادہر و شستیتہ دہرہ وہ بو لایان ﴿لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ﴾ ئەوہ چاکتر بوو بویان ﴿وَاللَّهُ عَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ وە خووالیور دە ی میہرہ بانہ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئە ی ئەوانہ ی باوہر تان ہیناوہ ﴿إِنْ جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ﴾ ئە گہر گوناہکاری ہوہ الیک ی گرنگی ہینا بو تان ﴿فَتَبَيَّنُوا﴾ ئەوہ لئ ی بکو ئنہوہ (تاروون بیئہوہ) ﴿أَنْ تُصِيبُوا﴾ نہوہ ک زیان بگہ یہ نن ﴿فَقَوْمًا يَجْهَلُونَ﴾ بہخہ لکیک بہنہ زانین ﴿فَتَصِيبُوا عَلَى مَا فَعَلْتُمْ نَادِمِينَ﴾ ئەوسا پە شیمان بن لہو کارہ ی کہ کردو تانہ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ زور چاک بزائن ﴿أَنْ فِيكُمْ رَسُولَ اللَّهِ﴾ کہ بیگومان پیغہ مہہری خووالہ ناوتان دایہ ﴿لَوْ يُطِيعُكُمْ﴾ ئە گہر بہ گوئ ی ئیوہ ی بکر دایہ ﴿فِي كَثِيرٍ مِنَ الْأُمَمِ﴾ لہ زوریک لہ کارہ کاندہ ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ تووشی نارہ حہتی دہ بوون ﴿وَلَكِنَّ اللَّهَ﴾ بہ لام خوا ﴿حَبَّبَ إِلَيْكُمُ الْإِيمَانَ﴾ ئیمانی لاتان خو شہ ویست کردوہ ﴿وَوَزَّيَّنَا فِي قُلُوبِكُمْ﴾ وە لہ دلناندہ (شیرین و) رازاوہ ی کردوہ ﴿وَوَكَّرَ إِلَيْكُمْ﴾ وە بیزاراوہ ناشیرینی کردوہ لہ لاتان ﴿الْكَفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ﴾ بی باوہ پی و تاوان و سہر پیچی فرمانی خوا ﴿أُولَئِكَ هُمُ الرَّاشِدُونَ﴾ ہہر ئەوانہ ن شارہ زاو لہ سہر پیازی راستن ﴿فَضَلَّكُمُ اللَّهُ وَبَعَثَ﴾ (ئەوہ) بہخشش و نیعمہ تیکہ لہ لایہ ن خواوہ ﴿وَاللَّهُ عَلَيْهِ حَكِيمٌ﴾ خواش زانا و دانابہ ﴿وَإِنْ طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ ئە گہر دوو کو مہل لہ ئیمانداران ﴿أَقْتَتَلُوا﴾ دژ بہ بہ کتر جہنگیان کردہ ﴿فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا﴾ ئەوہ لہ نیوانیاندہ ناشتہ وایی بکہن ﴿فَإِنْ بَعَثَ إِحْدَهُمَا﴾ ئەمجا ئە گہر کو مہلیکیان دەست درئی و سہر کہ شی کردہ ﴿عَلَى الْأُخْرَى﴾ بو سہر کو مہلیکی تریان ﴿فَقَاتِلُوا آلَ بَنِي﴾ ئەوہ ئیوہ (ئە ی موسولمانان) دژی ئەوہ یان بجہنگن دەست درئی دہ کات ﴿حَتَّى تَقَى﴾ تادہ گہر پتہوہ ﴿إِلَى أَمْرِ اللَّهِ﴾ بو فرمانی خوا (ملکہ چپی فرمانی خوا دہ بی) ﴿فَإِن قَاتَلْتُمْ﴾ ئەمجا ئە گہر گہر پتہوہ ﴿فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا﴾ ئەوسا لہ نیوانیاندہ ناشتہ وایی بکہن ﴿بِالْعَدْلِ وَالْقِسْطِ﴾ بہ داد گہر انہ و راست و دادپہرور ہ بن (لہ نیوانیاندہ) ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ بیگومان خوا ﴿يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾ دادپہرورانی خو ش دەوی ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ﴾ بیگومان تہنہا باوہر داران برای یہ کترن ﴿فَأَصْلَحُوا بَيْنَ أَخْيَرِكُمْ﴾ کہواتہ لہ نیوان دووہر اتاندا (نازاوہ ہہ بوو) ناشتہ وایی بکہن ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ و لہ خوا بترسن ﴿لَعَلَّكُمْ تَرْحَمُونَ﴾ تارہ حمتان پی بکات ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئە ی ئەوانہ ی کہ باوہر تان ہیناوہ ﴿لَا يَسْخَرُونَ قَوْمًا قَوْمًا﴾ باہیچ کو مہلہ پباویک گالتہ نہ کہن بہ کو مہلیکی تریان ﴿عَسَى أَنْ يَكُونُوا﴾ رہنگہ گالتہ پی کراوہ کان ﴿خَيْرًا لَّكُمْ﴾ لہ گالتہ کہرہ کان باشترین (لای خوا) ﴿وَلَا يَسَاءَنَّ مِنْكُمْ﴾ وە ژنانیک گالتہ نہ کہن بہ ژنانیکی تر ﴿عَسَى أَنْ يَكُونَ﴾ رہنگہ ٹا فرتہ گالتہ پیکراوہ کان ﴿خَيْرًا لَّكُمْ﴾ لہ ٹا فرتہ گالتہ کہرہ کان باشترین (لای خوا ی گہورہ) ﴿وَلَا تَحْمُرُوا أُنْفُسَكُمْ﴾ تانہ و تہ شہر لہ بہ کتری مہدہن (لہ نیو خو تانندا) ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا بِالْأَلْقَابِ﴾ ناوو ناتورہ لہ بہ کتری مہنین ﴿بِئْسَ الْأَسْمَاءُ الْفُسُوقُ﴾ ئای چہند خرابہ ناو بردنی کہ گوناہہ (بہ موسلمان بلیت کافر، یان داوین بیس) ﴿بَعْدَ الْإِيمَانِ﴾ پاش باوہر ہینان ﴿وَمَنْ لَرِيبٌ﴾ جا ئەوہ ی پە شیمان نہ بیئہوہ ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ ئەوہ ئەوانہ ہہر خو یان ستہ مکارن ﴿

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ
 إِثْمٌ وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَبَ بَعْضُكُم بَعْضًا أَيُحِبُّ أَحَدُكُمْ أَن
 يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ
 تَوَّابٌ رَّحِيمٌ ﴿١٢﴾ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّن ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ
 شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتَقَدَّرُ إِنَّ اللَّهَ
 عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿١٣﴾ * قَالَتِ الْأَعْرَابُ ءَأَمَّا قُلٌّ لِّمُؤْمِنُوا وَلَكِن
 قُلُوا أَسْمَانًا وَلَمَّا يَدْحُلِ الْإِيْمَنُ فِي قُلُوبِكُمْ وَإِن تُطِيعُوا اللَّهَ
 وَرَسُولَهُ لَا يَلِتْكُمْ مِّنْ أَعْمَالِكُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٤﴾
 إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا
 وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ
 الصَّادِقُونَ ﴿١٥﴾ قُلْ أَعْمَلُونَ اللَّهُ بِدِينِكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي
 السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٦﴾ يَمُنُونَ
 عَلَيْكَ أَن أَسْلَمُوا قُلْ لَا تَمُنُوا عَلَيَّ إِسْلَمَكُمْ بَلِ اللَّهُ يَمُنُ
 عَلَيْكُمْ أَن هَدَاكُمْ لِلْإِيْمَنِ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٧﴾ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ
 غَيْبَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەى ئەو كەسانەى باوەرمان هیتاوە ﴿اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ﴾ خۆتان لە زۆر نیک لە گومانە كان بپاریزن ﴿إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ﴾ چونكە بەراستی هەندیک لە گومانە كان تاوانن ﴿وَلَا تَجَسَّسُوا﴾ سیخوری مەكەن (بەدوای نائەواوی بە كتر دە مە گەڕین) ﴿وَلَا يَغْتَابَ بَعْضُكُم بَعْضًا﴾ لەباشملە بە خراپە باسی بە كتری مەكەن ﴿أَلَيْسَ لَكُم مَّا فِي آيَاتِنَا كَامِلٌ لَّئِيَّاهُ خَوْشِعَةٌ﴾ ئەى خۆشە ئەگەر ئەو كە گۆشتی برا (ئایینی بەكەى) بخوات؟ ﴿مَتَّانًا﴾ بەمردووی ﴿فَكَرَهُمُوهُ﴾ بێگومان قیزتان لەى دیتەووە و پیتان ناخۆشە ﴿وَأَتَوْا اللَّهَ﴾ وە لەخوای بترسن ﴿إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَّحِيمٌ﴾ بێگومان خوای تەو بە گەیرا كەرى بە بەزەبى بە ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ ئەى خەلكینە ﴿إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ﴾ بێگومان تێمە دروستمان كردوون ﴿مِن دَكْرٍ وَأُنثَى﴾ لە نێر و مێ بەك ﴿وَجَعَلْنَاكُمْ﴾ وە كردومانن ﴿شُعوبًا وَقَبَائِلَ﴾ بەچەند گەل و هۆز نیکەووە ﴿تَعَارَفُوا﴾ تايە كتری بناسن ﴿إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ﴾ بەراستی بەرێزتر پیتان لای خوا ﴿أَقْدَرُكُمْ﴾ ئەو كە سەتانه زیاتر لەخودا دەرستیت ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾ بێگومان خوای زانای ئاگادارە ﴿قَالَتِ الْأَعْرَابُ آمَنَّا﴾ عەر بە دەشتە كیە كان و وتیان باوەرمان هیتاوە ﴿قُلْ لَّيْتُمْ تَأْمِنُونَ﴾ (ئەى موخەممەد ﷺ) بلی باوەرمان نەهیتاوە ﴿وَلَكِن قُولُوا أَسْمَأْتَنَا﴾ بەلكو بلین موسلمان بوین (بەسەر زارە كى) ﴿وَلَمَّا بَدَحْنَا لَإِبْرَاهِيمَ فِي قَوْلِكُمْ﴾ چونكە هیتا باوەر نەچووتە ناو دلە كاتانەووە ﴿وَإِن تُطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ خۆ ئەگەر گوێرا بەلى خوا و پیغەمبەرە كەى بن ﴿لَا يَلِيكُم مِّنْ أَعْمَالِكُمْ شَيْءٌ﴾ هیچ لە (باداشتى) كردووە كاتان كەم ناكاتەووە ﴿إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ بەراستی خوا ییوردەى میهرەبانە ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الْأَبْرَارُ﴾ بێگومان ئیماندارانى راستەقینە ئەوانەن ﴿ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ كە باوەرمان هیتاوە بە خوا و پیغەمبەرە كەى ﴿ثُمَّ لَازِمُوا﴾ پاشان دوو دل نەبوون (لە ئیمانە كەیاندا) ﴿وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ﴾ وە بەمال و گیانیان تیکۆشانیان كردووە ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ لە پیتا و ریبازى خوادا ﴿أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ﴾ هەر ئەوانەن راستگوێیان ﴿قُلْ أَتَعْمَلُونَ اللَّهَ﴾ (ئەى موخەممەد ﷺ) بلی تايای ئیوہ خوا ئاگادار دەكەن ﴿بِذِينِكُمْ﴾ لەتایینە كەتان ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ﴾ لە كاتێكدا خوا ئاگادارە و دەزانى ﴿مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ بەهەرچی لە ئاسمانە كان و زەوى دایە ﴿وَاللَّهُ يَكُلُّ شَيْءًا عَالِمٌ﴾ وە خوا بەهەموو شتێك زانایە ﴿يَمُنُّونَ عَلَيْكَ﴾ ئەو كەسانە منەت دەكەن بەسەر تودا (ئەى موخەممەد ﷺ) ﴿أَن أَسْلَمُوا﴾ كە موسلمان بوون ﴿قُلْ لَّا تَمُنُّوا عَلَيَّ إِسْلَمَكُمْ﴾ تۆش بلی منەتى موسلمان بوونی خۆتان بەسەر مندا مەكەن ﴿بَلِ اللَّهُ يَمُنُّ عَلَيْكُمْ﴾ بەلكو خوا منەت دەكات بەسەر ئیوهدا ﴿أَن هَدَّكُمْ لِلْإِيمَانِ﴾ كە رێنموونى كردوون بۆ باوەر هیتان ﴿إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ ئەگەر ئیوہ راستگوون (كە ئیماندارن) ﴿إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ﴾ بەراستی خوا دەزانى ﴿غَيْبِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ نەهتیی ئاسمانە كان و زەوى ﴿وَاللَّهُ بَصِيرٌ يَّمَانَعَمَلُونَ﴾ وە خوا بینایە بەهەر كردووە بەكە كە ئیوہ دەبێكەن ﴿

سورة القافات

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ق وَالْقُرْآنِ الْمَجِيدِ ١ بَلْ عَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنذِرٌ مِنْهُمْ
فَقَالَ الْكٰفِرُونَ هَذَا شَيْءٌ عَجِيبٌ ٢ أءِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا ذٰلِكَ
رَجْعٌ بَعِيدٌ ٣ قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ وَعِنْدَنَا كِتَابٌ
حَفِیْظٌ ٤ بَلْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَهُمْ فِي أَمْرٍ مَّرِیْحٍ ٥
أَفَلَمْ يَنْظُرُوا إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَاهَا وَزَيَّنَّاهَا
وَمَا لَهَا مِنْ فُرُوجٍ ٦ وَالْأَرْضِ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَواسِيَ
وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِیْجٍ ٧ تَبَصَّرَةٌ وَذَكَرَىٰ لِكُلِّ عَبْدٍ
مُنِیبٍ ٨ وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُّبْرَكًا فَأَنْبَتْنَا بِهِ جَنَّاتٍ
وَحَبَّ الْحَصِيدِ ٩ وَالنَّخْلَ بَاسِقَاتٍ لَهَا طَلْعٌ نَضِيدٌ ١٠ رِزْقًا
لِّلْعِبَادِ وَأَحْيَيْنَا بِهِ بَلْدَةً مَّيْتًا كَذٰلِكَ الْخُرُوجُ ١١ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ
قَوْمُ نُوحٍ وَأَصْحَابُ الرَّسِّ وَثَمُودُ ١٢ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ وَإِخْوَانُ
لُوطٍ ١٣ وَأَصْحَابُ الْأَيْكَةِ وَقَوْمٌ تُبَعِّعُ كُلُّ كَذَّبِ الرَّسْلِ فَحَقَّ وَعِيدِ
١٤ أَفَعِينَا بِالْخَلْقِ الْأَوَّلِ بَلْ هُمْ فِي لَبْسٍ مِّنْ خَلْقٍ جَدِيدٍ ١٥

سوره‌تی ﴿ق﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوی به‌خشنده‌ی میهربان

﴿ق﴾ به (قاف) ده‌خوندرتته‌وه، مانا‌که‌ی تنها‌خوا ده‌یزانی بۆ زانیاری زیاتر سه‌یری سه‌ره‌تای سوره‌تی (البقرة) بکه ﴿وَاللَّهُ إِنْ أَلْمَجِدُ﴾ سویند به‌قورئانی به‌رزو به‌ریز (تو نیر در اوی خوی ئهی موحه‌مه‌د ﴿وَاللَّهُ﴾ ﴿بَلْ عَجَبُوا﴾ به‌لام (بن باوه‌ران) سه‌ریان سوپ‌ماوه ﴿أَنْ جَاءَهُمْ مُّذِرٌ مِنْهُمْ﴾ له‌وه‌ی که‌پیغه‌مه‌ریکی ترسینه‌ریان بۆ هات‌وه له‌خویان ﴿فَقَالَ الْكٰفِرُونَ﴾ جابئی باوه‌ران ده‌یان ووت ﴿هٰذَآ نَسْفٌ مِّمَّا أَجْعَبُ﴾ ئه‌مه شتیکی سه‌یره ﴿وَاذًا مِّمَّا﴾ ئایا کاتی مر دین و ﴿وَكُنَّا رَاۤءَ﴾ بووین به‌خۆل (چۆن زیندو و ده‌بینه‌وه) ﴿ذٰلِكَ رَجْعٌ بَعِيدٌ﴾ ئه‌وه گه‌رانه‌وه‌یه‌کی دووره و نابئی ﴿فَدَعَلِمَا﴾ بینگومان ئیمه ده‌زانین ﴿مَا تَقْضُ الْاَرْضُ مِنْهُمْ﴾ زه‌وی چهندی له‌لاشه‌یان ده‌خوات (هیچیمان لی و ون نابئی) ﴿وَعِنْدَنَا كَنْزٌ حَفِیظٌ﴾ په‌راویکیشمان لایه‌که پاریزه‌ری هه‌موو شتیکه ﴿بَلْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ﴾ (زیندو بوونه‌وه دوورنی به) به‌لکو ئه‌وان باوه‌ریان به‌قورئان نه‌کرد ﴿لَمَّا جَاءَهُمْ﴾ کاتیک بۆیان هات ﴿فَهَرَفَ فِيْ اَمْرِ مَّرِیْجٍ﴾ بۆیه ئه‌وان له‌ناو کارتیکی تیکه‌ل و بینکه‌لدان ﴿اَفَاَنْظُرُ وَاِلَى السَّمَآءِ فَهَمُّهُ﴾ ده‌ی ئایا سه‌رنجی ئه‌و ئاسمانه‌یان نه‌اده که له‌سه‌ریانه‌وه‌یه ﴿كَيْفَ بَيِّنٰهَا وَرَبِّهَا﴾ چۆن دروستمان کردووه و رازاندومانه‌تسه‌وه ﴿وَمَا لَهَا مِنْ فُرُوجٍ﴾ وه‌هیچ درزو که‌لیتیکی تیندانی به ﴿وَالْاَرْضُ مَدَدًا لَهَا﴾ زه‌ویشمان راختسه‌وه ﴿وَالْفَتِيٰتِ فِيْهَا رٰوِسِیُّ﴾ چهنده‌ها شاخی دامه‌رز اومان تیدا داناوه ﴿وَاَنْبَشًا فِيْهَا﴾ رواندومانه تیشیدا ﴿مِنْ كُلِّ رَوْحٍ يَّهْبِجُ﴾ هه‌موو جوړ رووه‌کیکی جوان ﴿بَصْرَةً وَّذَكَرٰی﴾ تا به‌ر چا و روونی و په‌ندو بیرخه‌روه بیت ﴿لِكُلِّ عِبْدٍ مُّنِیْبٍ﴾ بۆ هه‌موو بنده‌یه‌کی ته‌وبه‌کارو گه‌راوه بۆ لای خوا ﴿وَرَزَلْنَا مِنَ السَّمَآءِ﴾ وه‌له‌ئاسمانه‌وه باراندومانه ﴿مَاءً مُّبْرَكًا﴾ بارانیکی به‌بیت و فه‌ر ﴿فَاَنْزَلْنَا بِهٖ﴾ جابه و بارانه‌ر رواندومانه ﴿جَنَّاتٍ وَّحٰثٍ الْخَصِیْدِ﴾ باخات و دانه‌وینله‌ی (ی ئه‌و کشتو کالانه‌ی) که‌در وینه‌ده کرین ﴿وَالنَّخْلِ بٰسِقٰتٍ﴾ هه‌روه‌ها دارخورمای به‌رزو بلند ﴿لَهَا طَلْعٌ نَّضِیْدٌ﴾ به‌هیشووی تیک په‌ستراوه‌وه ﴿رَزَقًا لِّلْعِبَادِ﴾ (تایبته) رزق و رۆزی بۆ به‌نده‌کان ﴿وَاحْیٰتًا بِهٖ بَدَءَ مِیْنًا﴾ هه‌ر به‌و بارانه‌ زه‌وی مردو (ووشک) ده‌بو زینینه‌وه ﴿كَذٰلِكَ الْخُرُوجُ﴾ زیندو کردنه‌وه (ی مردوانیش) هه‌ر به‌و شیوه‌یه ﴿كَذَّبَتْ قَبٰلَهُمْ﴾ پینش ته‌مانیش باوه‌ریان نه‌هینا (به‌پیغه‌مه‌ره‌کانیان) ﴿قَوْمٌ رَّوٰحٌ وَّاصْحٰبُ الرِّیْسِ وَتَمُوْدٌ﴾ گه‌لی نووح و خاوه‌ن چال و بیره‌کان و (گه‌لی) سه‌موود ﴿وَعَادٌ وَّفِرْعَوْنُ وَاٰخُن لُوْطٍ﴾ وه‌گه‌لی عادو فیرعه‌ون و گه‌لی لوطیش ﴿وَاصْحٰبُ الْاَبْنٰكَةِ وَّقَوْمٌ نُّعَ﴾ هه‌روه‌ها خاوه‌ن باخاته‌چرو په‌ره‌کان و گه‌لی توبه‌عیش ﴿كُلُّ كَذَّبَ الرَّسُلِ﴾ هه‌ر هه‌موویان باوه‌ریان نه‌هینا به‌پیغه‌مه‌ره‌کانیان ﴿حَقِّ وَعِیْدٍ﴾ بۆیه هه‌ره‌شه‌ی (من له‌دژبان) هاته‌دی ﴿اَفَعِیْبًا بِالْحَقِّ الْاَوَّلِ﴾ جا ئایا ئیمه له‌دروستکردنی به‌که‌م جار دا ده‌سته‌وسان بووین (تانه‌توانین زیندووتان بکه‌ینه‌وه)؟! ﴿بَلْ هُمْ﴾ (نه‌خیر وانیه) به‌لکو ئه‌وان ﴿فِيْ لَبْسٍ مِّنْ حَلٰقٍ جَدِیْدٍ﴾ له‌گو‌ماندان له‌دروست بوونه‌وه‌یه‌کی سه‌ر له‌نوی ﴿

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ وَنَعَلَهُمَّا تَوْسُوسٌ بِهِ نَفْسُهُ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ
 مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ ﴿١٦﴾ إِذْ يَتَلَقَّى الْمُتَلَقِيَانِ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ
 قَعِيدٌ ﴿١٧﴾ مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ ﴿١٨﴾ وَجَاءَتْ سَكْرَةُ
 الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ذَلِكَ مَا كُنْتَ مِنْهُ تَحِيدُ ﴿١٩﴾ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ ذَلِكَ
 يَوْمَ الْوَعِيدِ ﴿٢٠﴾ وَجَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَعَهَا سَائِقٌ وَشَهِيدٌ ﴿٢١﴾ لَقَدْ
 كُنْتَ فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَذَا فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَاءَكَ فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَدِيدٌ
 ﴿٢٢﴾ وَقَالَ قَرِينُهُ هَذَا مَا لَدَىٰ عَتِيدٌ ﴿٢٣﴾ أَلْقِيَا فِي جَهَنَّمَ كُلَّ كَفَّارٍ
 عَنِيدٍ ﴿٢٤﴾ مَنَّاعٍ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ مُّرِيبٍ ﴿٢٥﴾ الَّذِي جَعَلَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا
 آخَرَ فَأَلْقِيَاهُ فِي الْعَذَابِ الشَّدِيدِ ﴿٢٦﴾ * قَالَ قَرِينُهُ رَبَّنَا مَا أَطَعَيْتُهُ وَ
 وَلَٰكِنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ﴿٢٧﴾ قَالَ لَا تَخْتَصِمُوا لَدَىٰ وَقَدْ قَدَّمْتُ
 إِلَيْكُمْ بِالْوَعِيدِ ﴿٢٨﴾ مَا يُبَدِّلُ الْقَوْلَ لَدَىٰ وَمَا أَنَا بِظَلَمٍ لِلْعَبِيدِ ﴿٢٩﴾
 يَوْمَ نَقُولُ لِجَهَنَّمَ هَلِ امْتَلَأَتْ وَنَقُولُ هَلْ مِنْ مَّزِيدٍ ﴿٣٠﴾ وَأُزُلِفَتِ
 الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ غَيْرِ بَعِيدٍ ﴿٣١﴾ هَذَا مَا تُوْعَدُونَ لِكُلِّ أَوَّابٍ حَفِيظٍ
 ﴿٣٢﴾ مَّنْ خَشِيَ الرَّحْمَنَ بِالْغَيْبِ وَجَاءَ بِقَلْبٍ مُّنِيبٍ ﴿٣٣﴾ ادْخُلُوهَا
 بِسَلَامٍ ذَلِكَ يَوْمُ الْخُلُودِ ﴿٣٤﴾ لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ فِيهَا وَلَدَيْنَا مَزِيدٌ ﴿٣٥﴾

﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ﴾ سویند بہ خوا ئیمہ نادمیمان بہ دی ہینا وہ ﴿وَتَعَاوَنَّا لِإِسْحَاقَ إِسْحَاقًا﴾ چاک ناگادارین بہو خہ یال و خہ تہ رانہ ی دین بہ دل و دہروونیدا ﴿وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ﴾ وئیمہ لہو وہہ نزیکترین (واتہ خوی خوارہ گہورہ عیلم و زائینی تہ و او ی ہہ یہ بہ ہموو جمو جولیکی نادمیزاد) ﴿مِنْ حَبْلِ آدَمِ﴾ لہ شادہ ماری دلی ﴿إِذْ تَلَقَى الْمُتَلَقِينَ﴾ کاتیک ئہو دوو فریشتہ (کرداری) تو مار دہ کهن ﴿عَنِ اليمينِ وَعَنِ الشِّمَالِ قَعِيدًا﴾ کہ لہ لای راست و لای چہ پیہوہ دانیشتون ﴿مَا يَلْفُظُ مِنْ قَوْلٍ﴾ ہہر ووتہ یہ کہ لہ دہمی دہر چی ﴿إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ﴾ چاو دیر یکی بہ سہرہوہیہ (و دہنوسی) ﴿وَجَاءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ﴾ نارہحتی و بیہوشی مردن دیت لہ گہل راستیہ کاندہ ﴿ذَلِكَ مَا كُنْتُمْ مِنْهُ تَجِيدُونَ﴾ (بیتی دہو وتری) ئہمہ ئہو (مردنہ) یہ کہ خوت لی دہباراست و لادہدا ﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ﴾ ئہمجا فوو دہ کری بہ (شہ یوپر) کہرہ نادا ﴿ذَلِكَ نَوْمُ الْوَالِدِ﴾ ئہوہ پورزی (بہدی ہاتنی) ہہرہ شہ کانہ ﴿وَجَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَعَهَا﴾ لہ گہل ہہموو کہ سیکدا دیت (بؤ مہ حشہر) ﴿سَابِقٌ وَالسَّابِقُونَ﴾ دوو فریشتہ، یہ کیکیان پیش خوی داوہ، ئہوی دیکہ شیان شاییدی لہ سہر ئہدات، (لہ تہ و او ی ئہو کارور کردہ وانہ ی کہ کردونی لہ دونیادا) ﴿لَقَدْ كُنْتُمْ فِي غَفْلَةٍ مِنْ هَذَا﴾ (بیتی دہو وتریت) سویند بہ خوا بہ راستی تو لہ مہ بن ناگا بوویت لہ دونیادا ﴿فَكَفَفْنَا عَنكَ غِظَاءَكَ﴾ جا ئیمہ بہرہ (ی قیامت) مان لہ سہر لادابی ﴿فَضْرُوكَ الْيَوْمِ حَدِيدًا﴾ جا ئہمرو (کہ قیامتہ) چاوت تیزہ و چاک دہ بنی ﴿وَقَالَ قَرِينُهُ﴾ وہ ئہو (فریشتہ شاییدی) لہ گہلیدابہ دہ لیت ﴿هَذَا مَا الَّذِي وَعَدْتُكَ﴾ ئہمہ (نامہ ی کردہوہ کانہ) نامادہ بہ و لای منہ ﴿الَّذِي فِي جَهَنَّمَ﴾ (خوا دہ فہرموی بہ دوو فریشتہ کہ) فری ی بدہنہ ناو دوزخہوہ ﴿كُلُّ فَتَانٍ عَصِيدٍ﴾ ہہموو کافر یکی سہر کہشی ﴿مَتَاعِ الْآخِرِ﴾ ریگری کہر لہ چاکہ ﴿مُعْتَدٍ مَرِيْبٍ﴾ دہست دریز کہری گومانای ﴿الَّذِي جَعَلَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ﴾ ئہو کہ سہی کہ بہرستراوی تری لہ گہل خوادا داناوہ ﴿فَأَلْقِيَاهُ فِي الْعَذَابِ الشَّدِيدِ﴾ جا ہہر دوو کتان (ئہی فریشتہ کان) فری ی بدہنہ سزای سہختہوہ ﴿وَقَالَ قَرِينُهُ﴾ ئہو (شہیتانہ ی لہ دونیادا) لہ گہلیدابہو دہ لیت ﴿رَبِّمَا مَا أَطَعْتُهُ﴾ ئہی بہرہردگارم من ئہوم سہر کہش نہ کرد ﴿وَلَا كَانَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ﴾ بہ لکو خوی لہ گومرایی یہ کی دوو لہ راستیدا بوو ﴿قَالَ لَا تَخْتَصِمُوا لَدِيَ﴾ (خوا دہ فہرموی) لہ لای مندا دہمہ قالی و مشتومر مہ کهن ﴿وَقَدْ فَدَمْتُ الْبَنِيَّ﴾ چونکہ بیگومان پیشتر ہہرہ شہم (لہم بارہ یہوہ) نار دووہ بؤتان ﴿مَا يَسْتَلِقُونَ الْقَوْلَ لَدَى﴾ بہ لینی من ہہر گیز گورانی بہ سہردا نایہت ﴿وَمَا أَنَا بِظَلَمٍ لِّلْعَبِيدِ﴾ وہ من ہیچ جوڑہ ستمیک لہ بہندہ کانم ناکہم ﴿يَوْمَ نَقُولُ لِجَهَنَّمَ﴾ روزیک دہبیت بہ دوزخ دہ لنین ﴿هَلْ أَتَاكَتْ﴾ ئایا بہر بوویت؟ ﴿وَنَقُولُ هَلْ مِنْ قُرْبٍ﴾ دوزخ خیش دہ لیت ئایا کہسی تر ہہ بہ (بیہین)؟ ﴿وَأَرْزَقْتِ الْجِنَّةَ لِلْمُتَّقِينَ﴾ بہ ہہ شتیش (لہو پورژہدا) نزیک کراوہ تہوہ بؤ پاریز کاران ولہ خواترسان ﴿عَبْرَةَ﴾ دوور نی بہ (بیان) ﴿هَذَا مَا نُوعِدُونَ﴾ (بیان دہو تری) ئہمہ ئہو (بہ ہہ شتہ) یہ کہ بہ لیتان بہ درابو ﴿لِكُلِّ آوَابٍ حَفِظٌ﴾ بہ ہہموو روو لہ خوا یہ کی خو پاریز ﴿مَنْ حَتَّى الرَّحْمَنِ بِالْعِيبِ﴾ ئہوہی لہ خوی میہرہ بان ترسابن لہ بہ نہانندا (و خوی لہ گونہاہ پاراست بیت) ﴿وَجَاءَ بِقَلْبٍ مُنِيبٍ﴾ وہ بہ دل یکی روو لہ خواوہ گہر ایتہوہ (بؤ لامان) ﴿أَدْخَلُوهُمُ السَّلَامَ﴾ (بیان دہو وتریت) ہہموو تان پورنہ ناو بہ ہہ شتہوہ، دلنیا و بن ترس بن (لہ سزاو ناخوشی) ﴿ذَلِكَ نَوْمُ الْخُلُودِ﴾ ئہم پورژہ پورزی ہہمیشہ یی و نہمری بہ ﴿لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ فِيهَا﴾ لہو بہ ہہ شتہدا ہہر چیان بویت بؤیان نامادہ یہ ﴿وَلَدَيْتُمْ آيَاتٍ﴾ وہ لہوہ زیاتریشان ہہ یہ (کہ بیینی خوی گہورہ یہ) ﴿

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّن قَرْنٍ هُمْ أَشَدُّ مِنْهُمْ بَطْشًا فَنَقَّبُوا
 فِي الْبِلَادِ هَلْ مِنْ مَّحِيصٍ ﴿٣٦﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرًا لِمَن
 كَانَ لَهُ قَلْبٌ أَوْ أَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ ﴿٣٧﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَا
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَمَا مَسَّنَا
 مِن لُّغُوبٍ ﴿٣٨﴾ فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ
 قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ ﴿٣٩﴾ وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ
 وَأَدْبَرَ السُّجُودِ ﴿٤٠﴾ وَأَسْمِعْ يَوْمَ يُنَادِ الْمُنَادِ مَن مَّكَانٍ قَرِيبٍ
 ﴿٤١﴾ يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ذَلِكَ يَوْمُ الْخُرُوجِ ﴿٤٢﴾ إِنَّا
 نَحْنُ نُحْيِيهِ وَنُمِيتُهُ وَإِلَيْنَا الْمَصِيرُ ﴿٤٣﴾ يَوْمَ تَشَقُّقُ الْأَرْضُ
 عَنْهُمْ سِرَاعًا ذَلِكَ حَشْرٌ عَلَيْنَا يَسِيرٌ ﴿٤٤﴾ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ
 وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ فَذَكَرْ بِالْقُرْآنِ مَن يَخَافُ وَعِيدِ ﴿٤٥﴾

سُورَةُ الدَّارِ الْاٰتِيَاَتِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالذَّرِيَّتِ ذُرُورًا ﴿١﴾ فَأَلْحَمْتِ وَقْرًا ﴿٢﴾ فَأَلْجَدِيَّتِ يُسْرًا ﴿٣﴾
 فَأَلْمَقْسِمَتِ أَمْرًا ﴿٤﴾ إِنَّمَا تُوْعَدُونَ لَصَادِقٌ ﴿٥﴾ وَإِنَّ الدِّينَ لَوَاقِعٌ ﴿٦﴾

﴿وَكُرْهُلِكَةً أَقْبَلَهُم مِّن قَرْنٍ﴾ وہ پیش ئہ مان گہل و چینی زورمان لہناوبرد ﴿هُرَّأَشِدُّ مِنْهُمْ بَطَشًا﴾ کہ تہ وان لہمانیش بہ ہیزتر بوون ﴿فَتَقَبَّوْا فِي الْبَلَدِ﴾ خو شاران و وولاتانیاں پشکنیوہ و گہراوون ﴿هَلْ مِنْ مَّحِصٍ﴾ نایا ہیچ پہنا گایہ کہ ہہبوو (بویان لہمردن) ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرًا﴾ بیگومان لہم (باسہدا) پہندو ناموزگاری ہہبہ ﴿لَمَن كَانَتْ لَهُ قَلْبٌ﴾ بو کہ سیک خاوهن دلنکی (زیندو بیت یان ژیری) ﴿أَو أَلْقَى السَّمْعَ وَهُوشَهَيْدٌ﴾ یاگوی بگری (بو قورٹان) و بیریشی لہ لای بیت ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا﴾ سویند بہ خوا بیگومان دروستمان کردوہ ﴿السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾ ناسمانہ کان و زہوی و ہہرچی لہ نیوانیاندایہ ﴿فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ﴾ لہ شہش رورڈا ﴿وَمَا مَسَّنَا مِنْ عُقْبٍ﴾ وہ ہیچ ماندو بوونیکمان توش نہبوو ﴿فَأَصْبَرَ عَلَى مَا يُقُولُونَ﴾ کہواتہ (تہی موحمہمد ﴿صَلَّى﴾) خو گربہ بہرامبہر تہو (قسہ نابہ جی یانہ) کہدہ یلین ﴿وَسَبَّحَ بِحَمْدِ رَبِّكَ﴾ بہ ستایشی پہرورہ دگارت تہ سببجات بکہ ﴿فَبَلَّ طُلُوعَ الشَّمْسِ﴾ پیش ہلہاتنی خو رو ﴿وَقَبْلَ الْعُرُوبِ﴾ پیش ئاوا بوونیشی ﴿وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبَّحَهُ﴾ وہ لہ بہ شیک لہ شہودا ستایشی پہرورہ دگارت بکہ ﴿وَأَذْبَرَ السُّجُودِ﴾ وہ لہ پاش نوئزہ کانیش ﴿وَاسْتَمَعَ يَوْمَ﴾ وہ گوی بگرہ لہ رورڈیکدا ﴿يُنَادِ الْمُنَادِ مِنْ مَّكَانٍ قَرِيبٍ﴾ جار دہریک لہ شویتنکی نزیکہ وہ بانگ دہ کات ﴿يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ﴾ رورڈی کہ نہعرہ تہ یہ کہ (دہنگیکی گہورہی ترسناک) بہراستی دہ بیستن ﴿ذَلِكَ يَوْمُ الْخُرُوجِ﴾ تہو رورڈہ رورڈی ہاتنہ دہرہ وہبہ (لہ گورہ کان) ﴿إِنَّا نَحْنُ نُحْيِيهِ وَنُمِيتُ﴾ بیگومان ہہر ئیمہ یں دہرتین و دہشمرتین ﴿وَالْيَتَا الْمُصِيرُ﴾ گہرانہ و ہش ہہر بولای ئیمہ بہ ﴿يَوْمَ تَشْقُقُ الْأَرْضُ عَنْهُمْ﴾ رورڈیک دیت زہوی لہ ناست تہوانہ (ی مردوون) قلیش دہبات ﴿سِرَاعًا﴾ بہ پہلہ (دیتہ دہرہ وہ) ﴿ذَلِكَ حَشْرٌ عَلَيَّاسِيرٌ﴾ تہو کو کر دنہ وہ بہ لای ئیمہ وہ ناسانہ ﴿تَحْنُ أَعْمَارُ بِمَا يُؤْلُونَ﴾ بیگومان ئیمہ ناگادارین بہ وہی کہدہ یلین ﴿وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ﴾ تو دہسہ لانت بہ سہریاندا نی بہ ﴿فَذَكَرَ بِالْقُرْآنِ مَن﴾ کہواہ تہ ہم قورٹانہ ناموزگاری تہو کہسہ بکہ ﴿بِحَافٍ وَعِيدٍ﴾ کہ لہ ہہرہ شہی من دہترسی ﴿

سورہ قی ﴿الذَّارِيَاتِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بہناوی خوی بہخشندهی میہربان

﴿وَالذَّارِيَاتِ ذَرْوًا﴾ سویند بہو بایانہی کہ زور شت پرزو بلاوہ کہنہ وہ بہ بلاو کردنہ وہ ﴿فَالْحَمَلَاتِ قَرًّا﴾ تہمجا سویند بہو ہہورانہی کہ ہلگری باران ﴿فَالْجَارِيَاتِ يُسْرًا﴾ تہمجا سویند بہو کہشتیانہی کہ بہ ناسانی دہ گہرین (لہ ناو دہریادا) ﴿فَالْمَقْسَمَاتِ أَمْرًا﴾ تہمجا سویند بہو فریشتانہی کار دابہ شکہرن ﴿إِنَّمَا وَعْدُونَ لَصَادِقٍ﴾ بیگومان ہہر بہ لیتی کہ بیتان دہدری راستہ ﴿وَأَنَّ الدِّينَ لَوَاقِعٌ﴾ وہ بہراستی (رورڈی) پاداشت و تولہ پوودہدات ﴿

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْحُبُكِ ۗ إِنَّكُمْ لِنِ قَوْلٍ مُّخْتَلِفٍ ۙ ۝۸ يُؤْفِكُ عَنْهُ مَنْ
 أَفَكَ ۙ ۝۹ قَبْلَ الْخَرَّصُونَ ۙ ۝۱۰ الَّذِينَ هُمْ فِي عِزْمَةٍ سَاهُونَ ۙ ۝۱۱ يَسْأَلُونَ
 أَيَّانَ يَوْمُ الدِّينِ ۙ ۝۱۲ يَوْمَ هُمْ عَلَى النَّارِ يُفْتَنُونَ ۙ ۝۱۳ ذُوقُوا فِتْنَتَكُمْ
 هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ ۙ ۝۱۴ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ
 ۙ ۝۱۵ آخِذِينَ مَاءً مَّاتَهُمْ رَبُّهُمْ بِهِ تَهْتَمُّ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُحْسِنِينَ ۙ ۝۱۶
 كَانُوا قَلِيلًا مِّنَ اللَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ ۙ ۝۱۷ وَبِالْأَسْحَارِ هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ۙ ۝۱۸
 وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ ۙ ۝۱۹ وَفِي الْأَرْضِ آيَاتٌ
 لِّلْمُوقِنِينَ ۙ ۝۲۰ وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ۙ ۝۲۱ وَفِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ
 وَمَا تُوعَدُونَ ۙ ۝۲۲ فَوَرَبِّ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ لَحَقٌّ مِّثْلَ مَا أَنَّكُمْ
 تَنْطِقُونَ ۙ ۝۲۳ هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ الْمُكْرَمِينَ ۙ ۝۲۴ إِذْ
 دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ قَوْمٌ مُّنْكَرُونَ ۙ ۝۲۵ فَرَاغَ إِلَى
 أَهْلِهِ فَجَاءَ بِعِجْلٍ سَمِينٍ ۙ ۝۲۶ فَقَرَّبَهُ إِلَيْهِمْ قَالَ أَلَا تَتَأْكُلُونَ
 ۙ ۝۲۷ فَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً ۙ ۝۲۸ قَالُوا لَا تَحْزَنْ وَبَشِّرِهُ بِعِزِّهِ عَلَيْهِ ۙ ۝۲۹
 فَأَقْبَلَتِ امْرَأَتُهُ فِي صَرَاقَةٍ فَصَكَتْ وَجْهَهَا وَقَالَتْ عَجُوزٌ عَقِيمٌ
 ۙ ۝۳۰ قَالُوا كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ إِنَّهُ هُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ۙ ۝۳۱

﴿وَالسَّمَاءَ ذَاتَ الْحُبُكِ﴾ و هسویند به ناسمانی خاوهن ریځگای زور (خاوهن جوانی و رینک و پینکی) ﴿إِنَّكُمْ لَفِي قَوْلٍ مُّخْتَلِفٍ﴾ بیگومان ټیوه له قسه و گوفتاری جیاوازدان ﴿يُؤْفِكُ عَنْهُ مِنَ الْأُفْكِ﴾ ټه و کهسه لاده دریت له ټیمان که لادراوه (چونکه خوی گومراهه) ﴿فَقُلْ الْحَرِصُونَ﴾ دهک به کوشت چن ټه و دروزنانه (و نه فرینان لی بی) ﴿الَّذِينَ هُمْ﴾ ټه وانه کهسانینکن ﴿فِي عَمْرٍو سَاهُونَ﴾ له گیزاوی نه زانیدا بی ټاگان (له هه موو شت) ﴿يَسْتَلُونَ أَيَّانَ يَوْمِ الْآزْمِ﴾ (به گالته وه) ده پرسن که ی روزی دوا بی دیت ﴿يَوْمَ هُمْ﴾ روزینک (سزا ده درین) که ټه وان ﴿عَلَى النَّارِ يُقْتَنُونَ﴾ به ناگری دوزخ ده سوتینرین ﴿ذُؤُوفٍ فَتَنَتْكُمْ﴾ (بیان ده ووتریت) سزا که تان بچه ژن ﴿هَذَا الَّذِي﴾ ټه مه ټه و (سزایه) ﴿كُتِبَ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ﴾ (به گالته وه) به په له داواتان ده کرد ﴿إِنَّ الْمُتَّقِينَ﴾ بیگومان پاریز کاران و له خواترسان ﴿فِي حَتِّبٍ وَعُيُونٍ﴾ وان له باخات و کنهاری سه رچه شمه ی ره واندا ﴿أَخْيَرِينَ مَاءَ الْتَهُمُورِ هُمْ﴾ ټه وه ی خوا بی داوون و هری ده گرن ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا أَقْبَلَ ذَلِكَ مَحْسِنِينَ﴾ (چونکه) بیگومان ټه وان له وه و پیش چا که کار بوون ﴿كَانُوا أَقْبِلًا مِّنَ اللَّيْلِ﴾ ټه وانه که مینک له شه ودا ﴿مَا يَهْجَعُونَ﴾ ده خه و تن (ټه وی تری شه و نو ټیزیان ده کرد) ﴿وَيَا لَأَسْحَارٍ هُمْ يَسْتَعْمِرُونَ﴾ وه له به ره به یاناندا داوای لیخو شبوونیان ده کرد ﴿وَفِي أَمْوَالِهِمْ﴾ وه له مال و دارایی یاندا ﴿حَقٌّ لِّلرَّسَائِلِ وَالْمَحْرُومِ﴾ بو (هه ژاری) داوا که رو داوانه که مافی خو یان هه بوو ﴿وَفِي الْأَرْضِ آيَاتٌ لِّمُؤْمِنِينَ﴾ وه له زه ویدا به لگه و نیشانه هیه بو باوه پرداران ﴿وَفِي أَنْفُسِكُمْ﴾ وه له خودی خو شتاند (به لگی زور هیه) ﴿أَفَلَا بُصِرُونَ﴾ ده ی نایا بو وورد نابنه وه و سه رنج نادهن ﴿وَفِي السَّمَاءِ رُزُقُهُمْ وَمَا تَوَدُّونَ﴾ و هرزق و روزی ټیوه و ټه و به ټینانه ی پیتان ده دری له ناسمانه ﴿تَوَرَّتِ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ﴾ جا سویند به په وه ردگاری ناسمان و زه وی ﴿إِنَّهُ لِحَقٌّ﴾ بیگومان ټه وه (ی باسکرا) هه ق و راسته ﴿مِثْلَ مَا أَنْتُمْ تَطْفُونَ﴾ به ویننه ی ټه و قسانه ی خو تان ده ی که ن ﴿هَلْ أَنْتُمْ﴾ نایا پیت گه شتوه ﴿حَدِيثٌ صَافٍ إِتْرَاهِمَ الْمُكْرَمِينَ﴾ به سه رهاتی میوانه ری زداره کانی ټیبراهیم ﴿إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ﴾ کاتی چوونه لای ټیبراهیم و ﴿فَقَالُوا سَلَّمًا قَالَ سَلَّمَ﴾ ووتیان سلوا (ټه ویش) ووتی سلوا له خو تان ﴿قَوْمٌ مُّسْكِرُونَ﴾ (ټیوه) که سانینکی نه ناسراوون ﴿فَرَّغَ إِلَىٰ أَهْلِهِ﴾ جا خیرا چوو بو لای خیزانه که ی ﴿فَجَاءَ بِعِجْلِ سَمِينٍ﴾ ټه مجا گویره که یه کی قله وه ی (به برزای بو یان) هیتا ﴿فَقَرَّبَهُ إِلَيْهِمْ﴾ وه نزیکی کرده وه لییان (به لام نه یان خوارد) ﴿قَالَ أَتَأْكُلُونَ﴾ ووتی ټه وه ناخون؟ ﴿فَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً﴾ ټه و سالییان تر سا ﴿قَالُوا لَاحْتَفَ﴾ ووتیان مه تر سه (ټیبه نیردراوی خواین) ﴿وَيَسَّرَ لَهُ بِعَلْمِ عَلِيمٍ﴾ وه مز گیتیان بی دا به کورینکی دانا (که ټیسه حاقه) ﴿فَأَقْبَلَتِ أَمْرَانَهُ فِي صَرْوَةٍ﴾ جازنه که ی قریوه یه کی کرد و هات ﴿فَصَكَّتْ وَجْهَهَا﴾ وه دای به روومه تی خویدا (وهک باووی ژنان) ﴿وَقَالَتْ عَجْرٌ عَقِيمٌ﴾ وه ووتی پیره ژنیکه نه زوک (چون مندالی ده بی) ﴿قَالُوا كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ﴾ (فریشته کان) ووتیان به روه ردگارت وای فهرمووه ﴿إِنَّهُ هُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ﴾ بیگومان هه ر خوا کار به جی ی زانایه ﴿

* قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿٣١﴾ قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ
 مُّجْرِمِينَ ﴿٣٢﴾ لِنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِّن طِينٍ ﴿٣٣﴾ مُّسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ
 لِلْمُسْرِفِينَ ﴿٣٤﴾ فَأَخْرَجْنَا مَن كَانَ فِيهَا مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٣٥﴾ فَمَا وَجَدْنَا
 فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِّنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٣٦﴾ وَتَرَكْنَا فِيهَا آيَةً لِلَّذِينَ يَخَافُونَ
 الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٣٧﴾ وَفِي مُوسَىٰ إِذْ أُرْسِلْنَاهُ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ بِسُلْطَانٍ
 مُّبِينٍ ﴿٣٨﴾ فَتَوَلَّىٰ بِرُكْنِهِ وَقَالَ سَحَرًا أَوْ مَجْنُونٌ ﴿٣٩﴾ فَأَخَذْنَاهُ وَجُودَهُ
 فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ وَهُوَ مُلِيمٌ ﴿٤٠﴾ وَفِي عَادٍ إِذْ أُرْسِلْنَا عَلَيْهِمُ الْمَلِيحَ
 الْعَقِيمَ ﴿٤١﴾ مَا تَدْرُ مِنْ شَيْءٍ أَتَتْ عَلَيْهِ إِلاَّ جَعَلَتْهُ كَالرَّمِيمِ ﴿٤٢﴾
 وَفِي ثَمُودَ إِذْ قِيلَ لَهُمْ تَمَتَّعُوا حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٤٣﴾ فَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ
 فَأَخَذْتَهُمُ الصَّيْقَةَ وَهُمْ يَنْظُرُونَ ﴿٤٤﴾ فَمَا اسْتَطَعُوا مِنْ قِيَامٍ
 وَمَا كَانُوا مُتَّصِرِينَ ﴿٤٥﴾ وَقَوْمَ نُوحٍ مِّن قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا
 فَاسِقِينَ ﴿٤٦﴾ وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَا بِأَيْدٍ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ ﴿٤٧﴾ وَالْأَرْضَ
 فَرَشْنَاهَا فَنِعْمَ الْمَكِيدُونَ ﴿٤٨﴾ وَمِن كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ
 لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٤٩﴾ فَفِرُّوْا إِلَى اللَّهِ إِنِّي لَكُمْ مِّنْهُ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٥٠﴾
 وَلَا تَجْعَلُوا مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ إِنِّي لَكُمْ مِّنْهُ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٥١﴾

﴿قَالَ فَمَا خَطْبُكَ أَيُّهَا الْمُرْسُؤُنُ﴾ (نیراهیم) ووتی: چیتان پی سپی‌دراوه‌ئی نیراوانی خوا ﴿قَالُوا إِنَّا
 أُرْسِلْنَا إِلَى قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ﴾ ووتیان بیگومان نی‌مه نیراوپن بو سهر گه‌لی تاوانباران ﴿لَنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ جَحَاشَةً مِّن
 طِينٍ﴾ بو‌ئه‌وی بیارینین به سهری‌اندا به‌رد له گلی سوره‌وه کراوی ﴿سُوءَ مَعَادٍ لِّمُذْرِبٍ فَذُوقُوا
 نِشَانَهُ كِرَاوْ لَه‌ لایه‌ن به‌روه‌رد گارتوه‌وه بو له سنوور دهر چوان ﴿فَأَخْرَجْنَا مَن كَانَ فِيهَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ نه‌مجا
 ههر چی بوو له‌وه (شاره‌ی لوط) داله بر‌واداران دهرمان کردن ﴿فَمَا وَجَدْنَا فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِّنَ الْمَسْجِدِ
 وَه‌ن‌ماندی تییدا بیجگه له‌یه‌ک مالی موسلمان نه‌بیت (ئه‌ویش مالی لوط بوو) ﴿وَتَرَكَاهَا
 آيَةً﴾ وه‌بند و نیشانه‌یه کمان تییدا به‌چی هیشت ﴿لِّذَٰلِكَ يَخَافُونَ الْعَذَابَ الْأَلِيمَ﴾ بو‌ئه‌وانه‌ی که له سزای
 به‌تازار دهرسن ﴿وَفِي مُوسَىٰ إِذْ أَرْسَلْنَاهُ﴾ هه‌روه‌ها له‌به‌سهر هاتی مووسادا (چهند به‌لگه‌وه‌بند هه‌یه)
 کاتی که ناردمان ﴿إِلَىٰ فِرْعَوْنَ بِسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ﴾ بو‌لای فیرعه‌ون به‌به‌لگه‌ی روون و ناشکراوه ﴿فَقَوْلًا
 بَرَكِيهٗ﴾ فیرعه‌ونیش روی وهر گپرا و سهر پیچی کرد به‌هوی ده‌سه‌لانه‌که‌یه‌وه ﴿وَقَالَ سِحْرٌ أَوْ مَجْنُونٌ﴾ وه
 ووتی: (مووسا) جادوو گه‌ره یان شیته ﴿فَأَخَذْنَاهُ وَجُودَهُ﴾ نی‌مه‌ش خوی و له‌شکره که یمان گرت
 ﴿فَبَدَّلْنَاهُ فِي آيَةِ رَبِّهِ نَارًا سَاطِئَةً لِّلنَّارِ﴾ و فریمان دانه ناو دهریاوه ﴿وَهُوَ مُلِيمٌ﴾ که‌ئه‌و شی‌اوی لومه کردن بوو ﴿وَفِي
 عَادٍ﴾ وه له‌گه‌لی عاددا به‌لگه‌وه‌بند هه‌یه ﴿إِذْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ﴾ کاتی که ناردمانه سهریان ﴿الرَّيحَ الْعَقِيمَةَ﴾
 بای (گهرمی توندی) بی خیر ﴿مَا تَذُرُّ مِّنْ شَيْءٍ أَتَتْ عَلَيْهِ﴾ به‌سهر ههر شتیکدا بر‌ویش‌تایه‌وازی لی
 نه‌ده‌هینا ﴿إِلَّا جَعَلْنَاهُ كَالرَّمِيمِ﴾ هه‌تا وه‌ک رزیوی لی‌ئه‌کرد ﴿وَفِي ثَمُودَ﴾ وه له‌گه‌لی سه‌موددا (به‌ند
 و‌ثاموژگاری هه‌یه) ﴿إِذْ قِيلَ لَهُمْ﴾ کاتی که بیان ووترا ﴿تَمَتَّعُوا حَتَّىٰ حِينٍ﴾ رابویرن تا کاتی خوی دیت
 ﴿فَعَتَوٰا عَن أَمْرِ رَبِّهِمْ﴾ جا‌ئه‌وان سهر که‌شیان کرد له‌فه‌رمانی به‌روه‌ردگاریان ﴿فَأَخَذْنَاهُمْ الصَّحْقَةَ﴾
 نه‌مجا هه‌وره بروسکه لییدان ﴿وَهُمْ يَنْظُرُونَ﴾ له‌کاتی‌کدا‌ئه‌وان (تیاجوونی خویانیان) به‌چاو دهبینی
 ﴿فَمَا اسْتَطَعُوا مِّنْ قِيَامٍ﴾ بیتر نه‌یان‌توانی هه‌سته‌وه ﴿وَمَا كَانُوا مُنْتَصِرِينَ﴾ وه سهر که‌وتویش نه‌بوون
 ﴿وَقَوْمٌ نُّوحٌ مِّن قَبْلُ﴾ وه گه‌لی نوو‌حیش له‌پیش‌ئه‌ماندا بوو ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ﴾ که به‌راستی
 گه‌لیکی به‌دکارو له‌سنوور دهر‌چوو بوون ﴿وَالسَّمَاءَ بَيْنَهُنَّ أَبَابًا﴾ و‌ناسمانان به‌هیزو توانایه‌کی
 گه‌وره‌دروست کردوهه ﴿وَأَنَّا لَمُؤْسِعُونَ﴾ وه نی‌مه به‌راستی فراوانکهری (ناسمانین) به‌به‌رده‌وامی
 ﴿وَالْأَرْضَ فَرَشْنَاهَا﴾ وه زه‌ویمان راخستوهه ﴿فَنَعَمَ الْهٰهُدُونَ﴾ نای‌چ راخهریکی چاکین نی‌مه ﴿وَمِن
 كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ﴾ وه له‌هه‌موو شتیک جووتیک (نیر و‌می) مان دروست کردوهه.
 ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ بو‌ئه‌وه‌ی بیربکه‌نه‌وه و به‌ندی لی‌وه‌ر بگرن ﴿فَقَرِّوْا إِلَى اللَّهِ﴾ نه‌مجا به‌به‌له‌به‌ره‌وه
 لای خوا بر‌ون ﴿إِنِّي لَكُرْمَةٌ تَذِيرٌ مُّبِينٌ﴾ به‌راستی من له‌لایه‌ن خواهه‌تر سیته‌ریکی ناشکراو روونم بو
 ئیوه ﴿وَلَا تَجْمَعُوا مَعِ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ﴾ وه له‌گه‌ل‌خوا‌دا به‌رستراوی تر دامه‌نین ﴿إِنِّي لَكُرْمَةٌ تَذِيرٌ مُّبِينٌ﴾
 به‌راستی من له‌لایه‌ن خواهه‌تر سیته‌ریکی ناشکراو روونم بو‌ئیوه ﴿

كَذَلِكَ مَا آتَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا قَالُوا سَاحِرٌ أَوْ مَجْنُونٌ ﴿٥٢﴾
 أَتَوَصَّوْا بِهِ ۗ بَلْ هُمْ قَوْمٌ طَآغُوتٌ ﴿٥٣﴾ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ فَمَا أَنْتَ
 بِمَلُومٌ ﴿٥٤﴾ وَذَكَرْنَا لِلذَّكَرَىٰ تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٥﴾ وَمَا خَلَقْتُ
 الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴿٥٦﴾ مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ وَمَا أُرِيدُ
 أَنْ يُطْعَمُوا ۗ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ ﴿٥٨﴾
 فَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُنُوبًا مِثْلَ ذُنُوبِ أَصْحَابِهِمْ فَلَا يَسْتَعْبِجُونَ
 فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ يَوْمِهِمُ الَّذِي يُوعَدُونَ ﴿٦٠﴾

سورة الطور

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالتُّورِ ﴿١﴾ وَكِتَابٍ مَسْطُورٍ ﴿٢﴾ فِي رَقٍّ مَنشُورٍ ﴿٣﴾ وَالْبَيْتِ
 الْمَعْمُورِ ﴿٤﴾ وَالسَّقْفِ الْمَرْفُوعِ ﴿٥﴾ وَالْبَحْرِ الْمَسْجُورِ ﴿٦﴾ إِنَّ
 عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ ﴿٧﴾ مَا لَهُ مِنْ دَافِعٍ ﴿٨﴾ يَوْمَ تَمُورُ السَّمَاءُ
 مَوْرًا ﴿٩﴾ وَتَسِيرُ الْجِبَالُ سَيْرًا ﴿١٠﴾ فَوَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ
 ﴿١١﴾ الَّذِينَ هُمْ فِي خَوْضٍ يَلْعَبُونَ ﴿١٢﴾ يَوْمَ يُدْعَوْنَ إِلَىٰ نَارٍ
 جَهَنَّمَ دَعَاً ﴿١٣﴾ هَذِهِ النَّارُ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ﴿١٤﴾

﴿كَذَلِكَ مَا آتَى الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ مِن رَسُولٍ﴾ هەر بهم شیویه هیچ پیغهمبه‌ریک نه‌هاتوووه بۆ لای ئوممه‌تانی پیش ئەمان ﴿إِلَّا قَالُوا سِحْرٌ أَوْ مَجْنُونٌ﴾ مه‌گەر ووتووینانه (به‌و پیغهمبه‌ره) جادوو‌گه‌ره یان شیته ﴿أَتُوا صَوَابَهُ﴾ ئایا (ئەمان و ئەوان) راسپارده‌یان بۆیه‌کتری کردوو؟ ﴿بَلْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ﴾ (نه‌خیر) به‌لکو ئەمان گه‌لیکی سه‌ره‌کش و یاخیین ﴿فَقَوْلَ عَتَهْدُ﴾ تو (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) پرویان لی‌وه‌ر گه‌یره ﴿فَمَا آتَى بِمَلُومٍ﴾ چونکه‌ تو لۆمه‌ کراو نیت ﴿وَذَكَرَ﴾ وه‌ ئامۆژگاریان بکه‌و بیریان بخره‌وه ﴿فَإِنِ الذِّكْرَى تَنفَعُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ چونکه‌ به‌راستی ئامۆژگاری (ئه‌گه‌ر سوودی بۆ بێ پرویان نه‌بێ) سوود ئە‌گه‌یه‌نی به‌برواداران ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ وه‌ من جنۆکه‌ و ئاده‌میزادم ته‌نها بۆ ئە‌وه‌ دروست کردوو که‌ به‌ندایه‌تی من بکه‌ن ﴿مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِن رِّزْقٍ﴾ من هیچ رۆزیه‌ کم ناوی لییان. ﴿وَمَا أُرِيدُ أَن يَبْطِغُمُونِ﴾ ناشمه‌وی خواردم بده‌نی ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ﴾ به‌راستی ته‌نها خواخۆی رۆزی ده‌ره‌ ﴿ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينِ﴾ که‌ خاوه‌ن ده‌سه‌لاتی زۆر به‌هیزه ﴿فَإِنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا ذُنُوبًا﴾ ئە‌مجا بیگومان بۆ ئە‌وانه‌ی سه‌میان کردوو، سزای زۆرمان بۆ ئاماده‌کردون ﴿مِثْلَ ذُنُوبِ أَصْحَابِهِمْ﴾ هه‌روه‌ک چۆن بۆ هاوه‌ل و هاویره‌کانیان ئاماده‌مانکردوو ﴿فَلَا يَسْتَعْجِلُونَ﴾ ده‌ی بائیر به‌له‌ نه‌که‌ن (له‌ داواکردنی سزا) ﴿فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا﴾ سا‌هاوار بۆ ئە‌وانه‌ی بێ باوه‌ر بوون ﴿مِن يَوْمِهِ الَّذِي يُوعَدُونَ﴾ له‌و رۆژه‌ی که‌ هه‌ره‌شه‌یان بێ لیکراوه‌

سوره‌تی ﴿الطُّور﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خۆی به‌خشنده‌ی مه‌هربان ﴿وَاطُّورٍ﴾ سویند به‌ کێوی طوور (به‌و کێوه‌ی مووسا له‌سه‌ری قسه‌ی له‌گه‌ل خۆی گه‌وره‌ کرد) ﴿وَكِتَابٍ مَّسْطُورٍ﴾ وه‌ به‌کتیی نووسراو (مه‌به‌ست پیتی قورئانه) ﴿فِي رَقٍّ مَّنشُورٍ﴾ له‌چه‌ند په‌رپه‌کی بلاو‌کراوه‌ (قورئان نووسراوه‌ته‌وه‌ له‌چه‌ند په‌رپه‌ کدا) ﴿وَالْبَيْتِ الْمَعْمُورِ﴾ وه‌ سویند به‌و خانه‌ی ئاوه‌دانه‌ (بیت‌المعمور: جیگایه‌ که‌ له‌ ئاسمان، فریشته‌کان هه‌میشه‌ به‌ده‌وریدا دین و ده‌چن، به‌وانه‌وه‌ ئاوه‌دانه) ﴿وَالسَّقْفِ الْمَرْفُوعِ﴾ وه‌ سویند به‌بانی بلند‌کراو (ئاسمانی دونیا) ﴿وَالْبَحْرِ الْمَسْجُورِ﴾ وه‌ سویند به‌ده‌ربای پر‌کراو (له‌ ئاویان ئاگری داگیرساو) ﴿إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ﴾ بیگومان سزای په‌روه‌ر‌دگارت (بۆ بێ پرویان) ده‌بێ ﴿مَالَهُم مِّن دَافِعٍ﴾ هیچ به‌رگری که‌ری نی‌یه‌ ﴿يَوْمَ تَمُورُ السَّمَاءُ مَوْرًا﴾ رۆژیک که‌ ئاسمان زۆر توند ده‌که‌وێته‌ جو‌له‌ و هاتوچۆ ﴿وَتَسِيرُ الْجِبَالُ سَيْرًا﴾ وه‌ چیاکان (له‌ جیی خۆیان) ده‌جو‌لین و توند ده‌رۆن ﴿فَوَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ﴾ که‌واته‌ له‌و رۆژده‌ هاوار بۆ بێ باوه‌ران ﴿الَّذِينَ هُمْ فِي حَوْضٍ يَلْعَبُونَ﴾ ئە‌وانه‌ی که‌ له‌ کاری ناره‌وادا پۆده‌چن و هه‌میشه‌ گالته‌ و گه‌پ ده‌که‌ن ﴿يَوْمَ يُدْعَوْنَ إِلَىٰ نَارِ جَهَنَّمَ دَعَاً﴾ رۆژی پالیان پێوه‌ ده‌نری به‌ره‌و ئاگری دۆزه‌خ چۆن پال پێوه‌ناتیک ﴿هَذِهِ النَّارُ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ﴾ (پێیان ده‌ووتریت) ئە‌مه‌ ئە‌و ئاگره‌یه‌ که‌ئێوه‌ به‌ درۆتان ده‌زانن

أَفَسِحْرُ هَذَا أَمْ أَنْتُمْ لَا تَبْصُرُونَ ﴿١٥﴾ أَصَلَوْهَا فَأَصْبِرُوا
 أَوْ لَا تَصْبِرُوا سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ إِنَّمَا تُحْزَنُونَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾
 إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَعِيمٍ ﴿١٧﴾ فَكِهِينَ بِمَاءٍ أَمْيَأَتْ لَهُمْ رَبُّهُمْ
 وَوَقَّاهُمْ رَبُّهُمْ رَبُّهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿١٨﴾ كُلُوا وَأَشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا
 كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾ مُتَّكِينَ عَلَى سُرُرٍ مَّصْفُوفَةٍ وَزَوَّجْنَاهُمْ
 بِحُورٍ عِينٍ ﴿٢٠﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِيمَانٍ أَلْحَقْنَا
 بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَمَا أَلْتَنَاهُمْ مِنْ عَمَلِهِمْ مِنْ شَيْءٍ كُلُّ امْرِئٍ بِمَا
 كَسَبَ رَهِينٌ ﴿٢١﴾ وَأَمَدَدْنَاهُمْ بِفَاكِهَةٍ وَلَحْمٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٢٢﴾
 يَتَنَزَّعُونَ فِيهَا كَأَسَا لَّا لَغُوفٍ فِيهَا وَلَا تَأْسِيمٌ ﴿٢٣﴾ * وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ
 غِلْمَانٌ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ لُؤْلُؤٌ مَّكُونٌ ﴿٢٤﴾ وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى
 بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٢٥﴾ قَالُوا إِنَّا كُنَّا قَبْلُ فِي أَهْلِنَا مُشْفِقِينَ
 ﴿٢٦﴾ فَمَنْ اللَّهُ عَلَيْنَا وَوَقَدْنَا عَذَابَ السَّمُومِ ﴿٢٧﴾ إِنَّا كُنَّا
 مِنْ قَبْلُ نَدْعُوهُ إِنَّهُ هُوَ الْبَرُّ الرَّحِيمُ ﴿٢٨﴾ فَذَكَرْنَا أَنْتَ بِنِعْمَتِ
 رَبِّكَ بِكَاهِنٍ وَلَا مَجْنُونٍ ﴿٢٩﴾ أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ نَتَرَبَّصُّ بِهِ رَيْبَ
 الْمُنُونِ ﴿٣٠﴾ قُلْ تَرَبَّصُوا فَإِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُتَرَبِّصِينَ ﴿٣١﴾

﴿أَفَسِحْرُهُذَا﴾ نایا ئەم ئاگره جادووه ﴿أَمْ أَنْتُمْ لَا تَبْصُرُونَ﴾ یان ئیوه نابین ﴿أَصَابَتْهَا﴾ بچه ناویه وه ﴿فَأَصْبِرُوا أَوْ لَا تَصْبِرُوا﴾ ئەمجا ئارام بگرن یا نهیگرن ﴿سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ﴾ یه کسانه بوئان ﴿إِنَّمَا تُحْزَنُ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ بیگومان ههه تو له‌ی ئەو کرده‌وانه‌ی ده‌تان کرد لیئان ده‌سه‌نرئته‌وه ﴿إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعِجْرٍ﴾ به‌راستی پاریز کاران له‌خوا ترسان له‌ناو باخات و نیعمه‌ته‌کانی به‌هه‌شدان ﴿فَلْيَكْفِهِنَّ يَمَآءَ النَّهْرِ زُرُّهِنَّ﴾ چیژ ئەبه‌ن له‌و شتانه‌ی به‌روه‌رد گاریان پئی به‌خشییون ﴿وَوَقَّهِنَّ زُرُّهِنَّ عَذَابَ الْجَحِيمِ﴾ وه به‌روه‌رد گاریان پاراستوونی له‌سزای دۆزه‌خ ﴿كُلُوا وَأَشْرَبُوا﴾ (بییان ده‌ووترئت) بخون و بخونه‌وه ﴿هَنِيئًا يَمَآءَ كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ نوشی گیاتان بیت به‌هوی ئەو چا‌کانه‌ی له‌دونیا دا ده‌تان کرد ﴿مُتَّكِنِينَ عَلَى سُرُرٍ مَّصْفُوفَةٍ﴾ پالیان داوه‌ته‌وه له‌سه‌ر کورسی و قه‌نه‌فه‌ی ریز کراو ﴿وَرَوَّحْتُهُمْ بَحُورٍ عَذْبٍ﴾ وه حوریانی چاو‌گه‌ش و چاو‌گه‌وره‌مان کرده‌هاوسه‌ریان ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ وه‌ته‌وانه‌ی بر وایان هیناوه ﴿وَأَتَّبَعْتُهُمُ ذُرِّيَّتَهُمْ بِإِيمَانٍ﴾ وه‌نه‌وه‌کانیشیان دوايان که‌وتوون به‌ئیمان‌ه‌وه ﴿الْحَقَّ ابْتِغَاهُمْ ذُرِّيَّتَهُمْ﴾ نه‌وه‌کانیان ده‌گه‌یه‌نین بییان (له‌پله‌ی به‌هه‌شتدا) ﴿وَمَا آتَيْنَاهُمْ مِنْ عَمَلِهِمْ مِنْ شَيْءٍ﴾ وه‌هیچ له‌کرده‌وی (باوکه) کانیان که‌م ناکه‌ینه‌وه ﴿كُلُّ أَمْرٍ بِمَا كَسَبَ رَهِينٌ﴾ هه‌ر که‌سه‌بارمه‌تی کرده‌وه‌کانی خو‌یه‌تی ﴿وَأَمَّا ذُرِّيَّتَهُمْ فَبِكَاهِنَةٍ وَحَمِيمٍ﴾ وه‌به‌رده‌وام هه‌موو جو‌ره‌میوه‌و گوشتیکیان پئی ده‌ده‌ن ﴿مِمَّا بَشَرْتَهُمْ﴾ له‌وه‌ی ئاره‌زووی ده‌که‌ن ﴿يَنْتَرِعُونَ فِيهَا كَأَنَّهُمْ﴾ له‌و (به‌هه‌شته) دا به‌رداخ‌ی شه‌راب له‌یه‌کتری وه‌رده‌گرن ﴿لَا لَعْنُ فِيهَا وَلَا تَأْتِيهِمْ﴾ نه‌قه‌سی پر و پوچی تیدابه‌و نه‌گونه‌کردن ﴿وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ عِلْمَانٌ لَهُمْ﴾ ده‌گه‌رین به‌سه‌ریاندا کورانی نه‌وجه‌وانی ئیسک سووکی خو‌یان و خزمه‌تیان ده‌که‌ن ﴿كَأَنَّهُمْ لَوْلُؤُومٌ كُنُوفٌ﴾ وه‌ک مرواری ناو سه‌ده‌فن (له‌جوانی وپاکی دا) ﴿وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ﴾ به‌هه‌شتیه‌کان رو و ده‌که‌نه‌یه‌کتری و ﴿يَتَسَاءَلُونَ﴾ پرسیار له‌یه‌کتری ده‌که‌ن ﴿قَالُوا إِنَّا كُنَّا نَقْبَلُ فِي أَهْلِنَا مُشْفِقِينَ﴾ ئەلین: به‌راستی ئیمه‌پیشتر له‌ناو که‌س و کارماندا ده‌ترساین (له‌سزای دۆزه‌خ) ﴿فَمَنْ أَلَّهِ عَلَيْهِنَا﴾ ئەوه‌ته‌خوا منه‌تی نابه‌سه‌رماندا ﴿وَوَقَّعْنَا عَذَابَ السَّمُورِ﴾ وه‌له‌سزای دۆزه‌خ پاراستینی ﴿إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلُ نَدْعُوهُ﴾ به‌راستی ئیمه‌له‌مه‌و پیش‌خوامان ده‌به‌رست و هاوارمان لی‌ده‌کرد ﴿إِنَّهُ هُوَ الْبَرُّ الرَّحِيمُ﴾ به‌راستی ئەو چا‌که‌کاریکی میهره‌بانه ﴿فَذَكِّرْ﴾ جا (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) یادیان خه‌روه‌وه ﴿فَمَا آتَى بِعَمَتِ رَبِّكَ يَكَاهِنٍ وَلَا مَجْنُونٍ﴾ چونکه‌تو به‌هوی نیعمه‌ته‌کانی به‌روه‌رد گارت‌ه‌وه‌نه‌فالجیت و نه‌ششیتیت ﴿أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ﴾ نه‌ه‌به‌لکو ده‌لین (موحه‌مه‌د ﷺ) شاعیره ﴿نَرَبُّنَا بِهِ رَبُّ الْمُنُونِ﴾ چاو‌ه‌روانی مردنی ده‌که‌بین ﴿قُلْ تَرَىٰ صُورًا﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی: چاو‌ه‌روان بن ﴿فَإِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَرِبِينَ﴾ بیگومان منیش له‌گه‌لتاندا له‌چاو‌ه‌روانانم ﴿۵۱﴾

أَمْ تَأْمُرُهُمْ أَحْلَمُهُمْ بِهَذَا أَمْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ ﴿٣٢﴾ أَمْ يَقُولُونَ تَقَوَّلَهُ
 بَلْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٣﴾ فَلْيَأْتُوا بِحَدِيثٍ مِثْلِهِ إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ
 ﴿٣٤﴾ أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمْ الْخَالِقُونَ ﴿٣٥﴾ أَمْ خَلَقُوا
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَا يُوقِنُونَ ﴿٣٦﴾ أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَبِّكَ
 أَمْ هُمُ الْمُضِيِّطُونَ ﴿٣٧﴾ أَمْ لَهُمْ سُمٌّ يَسْتَمِعُونَ فِيهِ فَلْيَأْتِ
 مُسْتَمِعُهُمْ بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ ﴿٣٨﴾ أَمْ لَهُ الْبَنَاتُ وَلَكُمُ الْبُنُونَ ﴿٣٩﴾
 أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَغْرَمٍ مُثْقَلُونَ ﴿٤٠﴾ أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ
 فَهُمْ يَكْتُمُونَ ﴿٤١﴾ أَمْ يُرِيدُونَ كَيْدًا فَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمُ الْمَكِيدُونَ ﴿٤٢﴾
 أَمْ لَهُمُ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٤٣﴾ وَإِنْ يَرَوْا كِسْفًا
 مِنَ السَّمَاءِ سَاقِطًا يَقُولُوا سَحَابٌ مَرْكُومٌ ﴿٤٤﴾ فَذَرَهُمْ حَتَّى يَلْقُوا
 يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ ﴿٤٥﴾ يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا
 وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٤٦﴾ وَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا عَذَابًا دُونَ ذَلِكَ وَلَكِنَّ
 أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٧﴾ وَأَصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا وَسَبِّحْ
 بِحَمْدِ رَبِّكَ حِينَ تَقُومُ ﴿٤٨﴾ وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَإِدْبَارَ النُّجُومِ ﴿٤٩﴾

﴿أَمْ تَأْمُرُهُمْ أَخْلَقَهُمْ بَدَأَ﴾ ناخو فام و ژیریان فه‌رمانیان بی ئەدا به‌م قسانه ﴿أَمْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ﴾ (نه‌خیر) به‌لکو ئەمانه‌گه‌لیکی سه‌رکه‌ش و یاخین ﴿أَمْ يَقُولُونَ نَقُولُ﴾ یا ده‌لین قورئان (موحه‌ممه‌د ﷺ) خو‌ی هه‌لیبه‌ستوه؟ ﴿بَلْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ (نه‌خیر و انیبه) به‌لکو بر‌وا ناهینن ﴿فَلْيَأْتُوا بِحَدِيثٍ مِّثْلِهِ﴾ ده‌ی با ئەوان (بی‌باوه‌ره‌کان) نمو‌ونه‌یه‌کی وه‌ک قورئان به‌ینن ﴿إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ﴾ ئە‌گه‌ر راست ئە‌که‌ن، (که‌هه‌له‌سه‌تراوی مرو‌فه) ﴿أَمْ خَلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ﴾ ئایا ئە‌وان (بی‌خالقیك) له‌خو‌یانه‌وه‌دروست بوون ﴿أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ﴾ یان خو‌یان (خالق) و دروستکه‌ری خو‌یانن؟ ﴿أَمْ خَلَقُوا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ ئە‌ی ئایا ئە‌وان ئاسمانه‌کان و زو‌یوان دروست کردوهه ﴿بَلْ لَا يُوقِنُونَ﴾ (نه‌خیر و انی‌یه) به‌لکو دل‌ناینن و گومانمان هه‌یه ﴿أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رِزْقِكَ﴾ ئە‌ی ئایا گه‌نجینه‌کانی په‌روه‌ردگاری تو‌لای ئە‌وانه؟ ﴿أَمْ هُمُ الْمُصِطْرُونَ﴾ یان ئایا هه‌ر ئە‌وان ده‌سه‌لاندار و زالن ﴿أَمْ لَهُمْ سُلَّمٌ يَسْمَعُونَ فِيهِ﴾ یان په‌یژه‌یه‌کیان هه‌یه (پیتیدا سه‌ریکه‌هون بو‌ئاسمان و) گو‌ی بگرن تیتیدا (له‌هه‌والی ئاسمان)؟ ﴿فَلْيَأْتِ مُسْتَعْمِرُهُمْ بِسُلْطَنٍ مُّبِينٍ﴾ جا (ئه‌گه‌ر راست ئە‌که‌ن) با گو‌ی گره‌که‌یان به‌لگه‌یه‌کی روون بیتیت ﴿أَمْ لَهُ الْبَنَاتُ وَلَكِنَّ الْبَنُونَ﴾ یان ئایا کچان بو‌خواهه‌و کوران بو‌ئیه‌یه؟ ﴿أَمْ تَسْتَأْجِرُنَّ﴾ یان ئایا تو (ئه‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ) داوای کر‌ی و پاداشتیانیان لی ده‌که‌یت؟ ﴿فَهَمْ مِّنْ مَّغْرَمٍ مُّتَقَلِّبُونَ﴾ ئە‌وانیش له‌به‌ر بژاردنی باریان گرانه؟ ﴿أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ﴾ یا ئایا زانیاری غه‌یبیان لایه؟ ﴿نَهْمُ يَكْفُونَ﴾ که‌ (له‌به‌ری) بنو‌سنه‌وه ﴿أَمْ يُرِيدُونَ كَيْدًا﴾ ئە‌ی ئایا ئە‌یانه‌وی فیل بکه‌ن؟ ﴿فَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمُ الْمَكِيدُونَ﴾ ده‌ی هه‌ری باوه‌ران فیل لی کر‌اوه‌ن ﴿أَمْ لَهُمُ اللَّهُ غَيْرُ اللَّهِ﴾ ئە‌ی ئایا په‌رستراویکیان هه‌یه بیجگه‌له‌خوا؟ ﴿سُبْحٰنَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ خوا پاکه‌له‌هه‌مو و هاوه‌شیک که‌بو‌ی بر‌یار ده‌ده‌ن ﴿وَإِنَّ بَرَأةَ الْكٰفِرِ لَأَلْسَمَاءٌ سٰفِطًا﴾ وه‌ئه‌گه‌ر بارچه‌یه‌ک له‌ئاسمان بینن بکه‌وته‌خواره‌وه ﴿يَقُولُوا سَحَابٌ مَّرْكُومٌ﴾ ئە‌لین: (ئه‌مه) هه‌رویکی به‌سه‌ریه‌کدا که‌وتوه‌ه (بارانمان بو‌ده‌بارینن) ﴿فَدَّرَهُمْ حَتَّىٰ يَلْقَؤُا﴾ ده‌ی لیان گه‌ری تاتووشی ﴿يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ﴾ رو‌ژی خو‌یان ده‌بن که‌تیایدا له‌ناو ده‌چن ﴿يَوْمَ لَا يَنْغِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْءٌ﴾ رو‌ژی که‌فیله‌کانیان هه‌چ سوودیکیان بی ناگه‌یه‌نی ﴿وَلَا هُمْ يُصْرُونَ﴾ وه‌هه‌چ سه‌رکه‌وتوو و سه‌رفراز نابن ﴿وَإِنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ به‌راستی ئە‌وانه‌ی سه‌ته‌میان کردوهه (له‌خو‌یان و بی‌بر‌وا بوون) بو‌یان هه‌یه. ﴿عَذَابًا دُونَ ذَلِكَ﴾ سزابه‌ک پیش سزای رو‌ژی دوایی ﴿وَلٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به‌لام زوره‌یه‌یان نایزان ﴿وَأَصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ﴾ چاوه‌روانی بر‌یاری په‌روه‌ردگارت به ﴿فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا﴾ چونکه‌ببگومان تو‌له‌پیش چاو و چاودیری ئیتمه‌دایت (له‌م ئایه‌ته‌دا جینگیر کردن و باسکردنی سیفه‌تی چاو بو‌خودا هاتووه ئیتمه‌ بر‌وامان پیته‌تی به‌بی هه‌چ لی‌چواندن و لی‌کدانه‌وه‌یه‌ک، وه‌شیه‌که‌ی نازانین ته‌نها خودا ده‌یزانیت) ﴿وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ حِينَ تَقُومُ﴾ هه‌ر کاتی (له‌خه‌و) هه‌ستایت ته‌سبیحات بکه‌به‌ستایشی په‌روه‌ردگارت ﴿وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ﴾ وه‌بپه‌ر سه‌ته و ستایشی بکه‌له‌به‌شیک له‌شه‌ودا ﴿وَإِذْ بَرَئْنَاكَ﴾ وه‌کاتیک ئە‌ستیره‌که‌ان وون ده‌بن (و‌پشت هه‌له‌ده‌که‌ن) ﴿١٤٨﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

والتَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ ﴿١﴾ مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ ﴿٢﴾ وَمَا يَنْطِقُ عَنِ
 الْهَوَىٰ ﴿٣﴾ إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ ﴿٤﴾ عَلَّمَهُ وَشَدِيدُ الْقُوَىٰ ﴿٥﴾
 ذُو مِرَّةٍ فَاسْتَوَىٰ ﴿٦﴾ وَهُوَ بِالْأُفُقِ الْأَعْلَىٰ ﴿٧﴾ ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّىٰ ﴿٨﴾
 فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ ﴿٩﴾ فَأَوْحَىٰ إِلَىٰ عَبْدِهِ مَا أَوْحَىٰ ﴿١٠﴾
 مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَىٰ ﴿١١﴾ أَفَتَمُرُّونَهُ عَلَىٰ مَائِرِيَّ ﴿١٢﴾ وَلَقَدْ رَآهُ
 نَزْلَةً أُخْرَىٰ ﴿١٣﴾ عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَىٰ ﴿١٤﴾ عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَأْوَىٰ ﴿١٥﴾
 إِذِ يَعْتَشَى السِّدْرَةَ مَا يَعْتَشَىٰ ﴿١٦﴾ مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغَىٰ ﴿١٧﴾ لَقَدْ رَأَىٰ
 مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَىٰ ﴿١٨﴾ أَفَرَأَيْتُمْ اللَّكَّ وَالْعُرْيَىٰ ﴿١٩﴾ وَمَنْوَةَ
 الثَّلَاثَةَ الْأُخْرَىٰ ﴿٢٠﴾ أَلَكُمُ الذَّكْرُ وَلَهُ الْأُنثَىٰ ﴿٢١﴾ تِلْكَ إِذًا قِسْمَةٌ
 ضِيزَىٰ ﴿٢٢﴾ إِنْ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءُ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ
 اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْأَنْفُسُ
 وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمُ الْهُدَىٰ ﴿٢٣﴾ أَمْ لِلإِنْسَانِ مَا تَمَنَّىٰ ﴿٢٤﴾ فَلِلَّهِ
 الْآخِرَةُ وَالْأُولَىٰ ﴿٢٥﴾ * وَكَمْ مِنْ مَلَكٍ فِي السَّمَوَاتِ لَا تُغْنِي
 شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَرْضَىٰ ﴿٢٦﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ به‌ناوی خوی به‌خشنده‌ی میهربان

﴿وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ﴾ ﴿٢﴾ سویند به‌ئستییره کاتی ئاوا ده‌بئی ﴿١﴾ ﴿مَا صَلَ صَاحِبُهُ﴾ هاورپیکه‌تان (موحه‌ممه‌د
 ﴿وَمَا يَطْوَعُنَّ أَهْلَهُ﴾ ﴿٣﴾ وه له هه‌وا
 و هه‌وسه‌وه قسه ناکات (که قورئان ده‌خوینیت) ﴿٤﴾ ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ﴾ ههرچی ده‌یلئی
 (قورئانه‌و) نیگاده‌کریت بوی ﴿٥﴾ ﴿عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَىٰ﴾ (جوبره‌یلئی) زور به‌توانا فیری کردوه ﴿٦﴾
 ﴿دَوْمَرٍ﴾ ﴿٧﴾ خاوه‌نی بیرو هوشی به‌هیزه ﴿٨﴾ ﴿فَأَسْوَأَ﴾ جا له‌سه‌ر شیوه‌ی راسته‌قینه‌ی خوی راوه‌ستاره
 ﴿٩﴾ ﴿وَهُوَ بِالْأُفُقِ الْأَعْلَىٰ﴾ که به‌ئاسوی هه‌ره به‌رزی ئاسمانه‌وه بوو ﴿١٠﴾ ﴿ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّىٰ﴾ پاشان نزیک
 بوویه‌وه (له موحه‌ممه‌د ﴿١١﴾) و ئه‌مجا هاته خواره‌وه ﴿١٢﴾ ﴿فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ﴾ تا به‌ئندازه‌ی دوو
 که‌وان یان که‌متر (ی ماوه بوو له‌گه‌ل موحه‌ممه‌ددا ﴿١٣﴾) ﴿فَأَوْحَىٰ إِلَىٰ عَبْدِهِ مَا أَوْحَىٰ﴾ ئه‌مجا (خوا)
 نیگای کرد بؤ به‌نده‌ی خوی، ئای چ نیگایه‌ک بوو ﴿١٤﴾ ﴿مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَىٰ﴾ ئه‌وه‌ی (موحه‌ممه‌د
 ﴿١٥﴾) به‌چاوی سه‌ر بینئی دلئی (بروای بی کردو) به‌ دروی نه‌زانی ﴿١٦﴾ ﴿أَفَتُمَارُونَهُ عَلَىٰ مَا يَرَىٰ﴾ جا ئایا
 (بی باوه‌ران) ئیوه ده‌مه‌قالئی ی له‌گه‌ل ده‌که‌ن ده‌رباره‌ی ئه‌وه‌ی که به‌چاوی خوی ده‌ی بینئی ﴿١٧﴾
 ﴿وَلَقَدْ رَآهُ نَزْلَةً أُخْرَىٰ﴾ سویند به‌خوا بینگومان جارئکی تر جوبره‌یلئی بینوه ﴿١٨﴾ ﴿عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَىٰ﴾ لای
 دره‌ختی (سیدره‌تولمونه‌ها) ﴿١٩﴾ ﴿عِنْدَ حَاجَتِ الْمَوْتَىٰ﴾ که لای ئه‌وه‌یه به‌ه‌شتی نیشته‌جئی بوون ﴿٢٠﴾
 ﴿وَإِنِّي لَأُبْصِرُ مَا يُعْشَىٰ﴾ ئه‌و کاته‌ی (پیتغه‌هه‌ر ﴿٢١﴾) ئه‌و شته‌گرنگ و سه‌ر سوپه‌نه‌ره‌ی بینئی که سیدره‌ی
 دابوشی چۆن دابوشینیک ﴿٢٢﴾ ﴿مَنْعَ الْبَصَرِ وَمَا طَعَىٰ﴾ چاوی ئه‌و (موحه‌ممه‌د ﴿٢٣﴾) به‌ملاولادانه‌یده‌روانی
 (له‌مه‌به‌ست تی نه‌ده‌به‌ری) ﴿٢٤﴾ ﴿لَقَدْ رَأَىٰ﴾ سویند به‌خوا بینگومان بینئی ﴿٢٥﴾ ﴿مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَىٰ﴾ که‌وره‌ترین
 به‌لگه و نیشانه‌ی په‌روه‌دگاری ﴿٢٦﴾ ﴿أَفَرَأَيْتُمُ اللَّكَّ وَالْعُرْوَىٰ﴾ ده‌ی پیم بلین ئایا لات و عوززا (که
 دووبتن) ﴿٢٧﴾ ﴿وَمِنَ اللَّيْلِ فَالْقَائِلَةُ الْأُخْرَىٰ﴾ وه بتی سیتهم که مه‌ناته (ئایا هیجان بی ده‌کری) ﴿٢٨﴾ ﴿الْكُذَّكَرُ وَلَهُ
 الْأُنثَىٰ﴾ ئایا راسته ئیوه کوران بؤ خوتان و کچان بؤ خودا به‌ره‌وا و چاک ده‌زنان؟ ﴿٢٩﴾ ﴿تِلْكَ إِذًا قِسْمَةٌ
 ضِيزَىٰ﴾ ئه‌گه‌ر و ابی دابه‌شکر دئیکی نادرست ده‌بئی ﴿٣٠﴾ ﴿إِنْ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءٌ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ﴾ ئه‌م بتانه
 هه‌ر ناوانئیکی پوتن که ئیوه و باو و باپیرانتان لیتان ناون (به‌بی ناوه‌رؤک) ﴿٣١﴾ ﴿مَا أَنْزَلَ اللَّهُ يَهَا مِنْ سُلْطٰنٍ﴾ خوا
 هیچ به‌لگه‌یه‌کی له‌سه‌ر په‌رستراوی ئه‌وان نه‌ناردوه‌ته خواره‌وه ﴿٣٢﴾ ﴿إِنْ يَدَّبَعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْأَنْفُسُ﴾
 ته‌نها شوئی گومان و ئه‌و شته‌ده‌که‌ون که نه‌فسی خویان حزئی لی یه‌تی. ﴿٣٣﴾ ﴿وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمُ الْهُدَىٰ﴾
 له‌کاتیکدا که به‌راستی له‌لایه‌ن په‌روه‌دگار یانه‌وه هیدایه‌ت یان بؤ هاتوه ﴿٣٤﴾ ﴿أَمْ لِلْإِنْسَانِ مَا تَمَنَّىٰ﴾ ئایا
 مرؤف ئاره‌زووی ههرچی کرد بوی دیته‌دی (نه‌خیر) ﴿٣٥﴾ ﴿فَلِلَّهِ الْآخِرَةُ وَالْأُولَىٰ﴾ چونکه هه‌ر خویا
 خاوه‌نی دنیا و دوارؤزه ﴿٣٦﴾ ﴿وَكَم مِّن مَّلَكٍ فِي السَّمٰوٰتِ﴾ وه چه‌نده‌ها فریشته که له‌ئاسمانه‌کاندا هه‌ن
 ﴿لَا تُغْنِي شَفَعَتُهُمْ شَيْئًا﴾ تکا و شه‌فاعه‌ت یان هیچ سوودی نی یه ﴿٣٧﴾ ﴿إِلَّا مَن بَعْدَٰن بَأَدَانَ﴾ مه‌گه‌ر دوا
 ئه‌وه‌ی که خوا مؤله‌ت بدات ﴿٣٨﴾ ﴿لَمَن يَشَاءُ وَيَرْضَىٰ﴾ بؤ هه‌ر که‌سینک که خوی بیه‌وی و رازی بیت بینئی ﴿٣٩﴾

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ لَيَسْمُونُ أَلْمَلِكَةَ تَسْمِيَةَ الْأُنثَى ﴿٢٧﴾
 وَمَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ
 الْحَقِّ شَيْئًا ﴿٢٨﴾ فَأَعْرِضْ عَنْ مَنْ تَوَلَّى عَنْ ذِكْرِنَا وَلَمْ يُرِدْ إِلَّا الْحَيَاةَ
 الدُّنْيَا ﴿٢٩﴾ ذَلِكَ مَبْلَغُهُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ
 سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ أَهْتَدَى ﴿٣٠﴾ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي
 الْأَرْضِ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ أَسْتَوُوا بِمَا عَمِلُوا وَيَجْزِيَ الَّذِينَ الَّذِينَ أَحْسَنُوا
 بِالْحَسَنَى ﴿٣١﴾ الَّذِينَ يَحْتَبُونَ كِبْرَ الْأَيْمِ وَالْفَوَاحِشَ إِلَّا اللَّمَمَ
 إِنَّ رَبَّكَ وَاسِعُ الْمَغْفِرَةِ هُوَ أَعْلَمُ بِكُمْ إِذْ أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ
 وَإِذْ أَنْتُمْ أَجْنَّةٌ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ فَلَا تُزَكُّوا أَنْفُسَكُمْ هُوَ أَعْلَمُ
 بِمَنْ اتَّقَى ﴿٣٢﴾ أَفَرَأَيْتَ الَّذِي تَوَلَّى ﴿٣٣﴾ وَأَعْطَى قَلِيلًا وَأَكْدَى
 ﴿٣٤﴾ أَعِنْدَهُ عِلْمُ الْغَيْبِ فَهُوَ يَرَى ﴿٣٥﴾ أَمْ لَمْ يُنَبِّأْ بِمَا فِي صُحُفِ
 مُوسَى ﴿٣٦﴾ وَإِبْرَاهِيمَ الَّذِي وَفَّى ﴿٣٧﴾ أَلَا تَرَى وَازِرَةً وَرَرَ أُخْرَى
 ﴿٣٨﴾ وَأَنْ لَيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى ﴿٣٩﴾ وَأَنْ سَعِيَهُ سَوْفَ يَرَى
 ﴿٤٠﴾ ثُمَّ يُجْزَاهُ الْجَزَاءَ الْأَوْفَى ﴿٤١﴾ وَأَنَّ إِلَى رَبِّكَ الْمُنْتَهَى ﴿٤٢﴾
 وَأَنَّ هُوَ أَضْحَكَكَ وَأَبْكَى ﴿٤٣﴾ وَأَنَّ هُوَ أَمَاتَ وَأَحْيَا ﴿٤٤﴾

﴿إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾ به راستی نه‌وانه‌ی که باوهر به رژی دویسی ناهیتن ﴿لَيْسُوا مِنَ الْمَلَكَةِ تَسْمِيَةِ الْأَنْفِيِّ﴾ فریشته‌کان به کچی (خوا) ناو ده‌بن ﴿وَمَا لَهُمْ بِهِمْ مِنْ عِلْمٍ﴾ له کاتیکدا هیچ زانیاره کیان ده‌رباره‌ی نی به ﴿إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ﴾ ته‌نھا دوا‌ی گومان ده‌کھون ﴿وَأَنْ الظَّنَّ﴾ وه به راستی گومان ﴿لَا يَغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا﴾ هیچ سوو‌دیکی نی به له زانینی هق و راستی دا ﴿فَاعْرَضَ عَنْ مَنْ تَوَلَّى عَنْ ذِكْرِنَا﴾ ده‌ی که‌واته توش واز به‌یتنه لهو که‌سه پشت ده‌کاته قورئان و یادی ئیمه ﴿وَلَوْ رُدُّوا إِلَّا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا﴾ وه بیجگه ژیا‌نی دنیا هیچی تری ناوی ﴿ذَلِكَ مَبْلَغُهُمْ مِنَ الْعِلْمِ﴾ ئەمه نه‌وپه‌ری زانیاری و تیگه‌یشتیانه له زانیاریدا ﴿إِنَّ رَبَّكَ هُوَ اعْلَمُ مِنْ ضَلْعٍ سَيْلِيَّةٍ﴾ به راستی په‌روه‌ر دگارت چا‌ک ده‌زانی به‌وه‌ی له ری‌بازه‌ی که‌ی گومرا بووه ﴿وَهُوَ اعْلَمُ بِمَنْ أَهْتَدَى﴾ وه چا‌ک ده‌زانی به‌وه‌ی که ری‌نووین بووه ﴿وَلِيَّهَ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ وه خوا خا‌ونه‌یتی هه‌رچی له‌ئاسمانه‌کان و زه‌ویدایه ﴿لِيَجْزِيَ الَّذِينَ أَسْتَوُوا يَمَاعِلُوا﴾ تا سزای نه‌وانه‌ بدات که خراپه‌یان کردوه به پتی کرده‌وه کانیان ﴿وَيَجْزِيَ الَّذِينَ أَحْسَنُوا بِالْحُسْنَى﴾ وه پاداشتی نه‌وانه‌ بداته‌وه که چا‌که‌یان کردوه به چا‌که‌تر (له‌وه‌ی کردویانه) ﴿الَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبِيرَ الْأَثْمِ وَالْفَوَاحِشَ﴾ نه‌وانه‌ی که له‌گونا‌هی گه‌وره و کرده‌وه‌ی دژیو خویان ده‌پار‌یزن ﴿إِلَّا اللَّمَمَ﴾ جگه تا‌وانی بچو‌وک نه‌بیت ﴿إِنَّ رَبَّكَ وَسِعَ الْمَغْفِرَةَ﴾ به راستی په‌روه‌ر دگارت لی‌بوردنی فرا‌ونه ﴿هُوَ اعْلَمُ بِكُمْ إِذَا أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ﴾ نه‌وه له‌هم‌مو و که‌س به‌حالی ئیوه زاناره له کاتیکدا که له‌زه‌وی دروستی کردن ﴿وَإِذْ أَنْتُمْ أَحْتَجُّ فِي بَطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ﴾ وه کاتیک که ئیوه کور به‌له‌ن و له‌سکی دایک‌تان‌دان ﴿فَلَا تَرْكُؤْ أَنْفُسِكُمْ﴾ که‌واته خوتان به‌چا‌ک و پا‌ک دامه‌نین ﴿هُوَ اعْلَمُ بِمَنْ أَتَى﴾ خوا زاناره به‌وه‌ی که‌سه‌ی زی‌اتر له خواتر‌سه ﴿أَفَرَأَيْتَ الَّذِي تَوَلَّى﴾ جا‌نایا دیت نه‌وه که‌سه‌ی که پشتی هه‌لکرد (له‌با‌وه‌ر) ﴿وَأَعْطَى قَلِيلًا وَأَكْثَى﴾ (له‌وه‌ی بریاری دابوو) که‌میکی به‌خشی و نه‌وه‌ی تری گرت‌وه ﴿أَعِنْدَهُ عِلْمُ الْغَيْبِ﴾ ئایا (نه‌وه که‌سه) زانیاری به‌نهانی لایه‌وه ﴿فَهَوَّيْتُمْ﴾ و به‌چا‌وه‌ی بی‌نی ﴿أَمْ لَمْ يُدَبِّأْ بِمَا فِي صُحُفِ مُوسَى﴾ یان ئایا نا‌گادار نه‌کرابوو به‌وه‌ی که له‌په‌را‌وه‌کانی مو‌وسادا بوو ﴿وَإِذْ رَهِمْنَا الَّذِي رَفَى﴾ (وه به‌وه‌ی که له‌په‌را‌وی ئییرا‌هیمدا بوو) نه‌وه ئییرا‌هیمه‌ی که به‌یمانی خوی به‌چا‌کی به‌جی هیتنا ﴿الْآتِزْ وَارِزَةَ وَرَزَّ الْأُخْرَى﴾ (له‌وه‌ی په‌را‌وه‌ندا هات‌وه) که هیچ تا‌وانباریک گونا‌هی تا‌وانباریکی تر هه‌لنا‌گری ﴿وَأَنْ لَيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى﴾ وه بی‌گومان ئاده‌می جگه له‌کوششی خوی خا‌ونه‌ی هیچی تر نی به (له‌دوا‌ر ژودا) ﴿وَأَنْ سَعَى سَوْفَ يُرَى﴾ و بی‌گومان هه‌ول کوششه‌که‌ی له‌دا‌هات‌وو (له‌قیامت) دا ده‌بیر‌تیه‌وه ﴿ثُمَّ يُجْزَى الْجُرَّاءَ الْأَوْفَى﴾ پاشان پاداشت ده‌در‌تیه‌وه به‌تیر و ته‌وا‌وی ﴿وَأَنْ إِلَى رَبِّكَ الْمُنتَهَى﴾ وه به راستی هه‌مو و کار‌یک سه‌ره‌نجامه‌که‌ی هه‌ر بو‌لای په‌روه‌ر دگارت ده‌گه‌ر‌تیه‌وه ﴿وَأَنْهُ هُوَ أَصْحَاكُ وَأَبْكِي﴾ وه بی‌گومان هه‌ر نه‌ویش به‌نده‌کان ده‌خاته‌گریان و پیکه‌نین ﴿وَأَنْهُ هُوَ أَمَاتُ وَأَحْيَا﴾ وه بی‌گومان هه‌ر نه‌وه ده‌یان‌مر‌تی و زیندووشیان ده‌کاته‌وه ﴿

وَأَنَّهُ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ﴿٤٥﴾ مِن نُّطْفَةٍ إِذَا تُمْنَىٰ
 ﴿٤٦﴾ وَأَنَّ عَلَيْهِ النَّشْأَةَ الْأُخْرَىٰ ﴿٤٧﴾ وَأَنَّهُ هُوَ أَعْنَىٰ وَأَقْنَىٰ ﴿٤٨﴾ وَأَنَّهُ
 هُوَ رَبُّ الشِّعْرَىٰ ﴿٤٩﴾ وَأَنَّهُ أَهْلَكَ عَادًا الْأُولَىٰ ﴿٥٠﴾ وَثَمُودَ فَمَا
 أَبْقَىٰ ﴿٥١﴾ وَقَوْمَ نُوحٍ مِّن قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا هُمْ أَظْلَمَ وَأَطْغَىٰ
 ﴿٥٢﴾ وَالْمُؤْتَفِكَةَ أَهْوَىٰ ﴿٥٣﴾ فَغَشَّهَا مَا عَشَىٰ ﴿٥٤﴾ فَبِأَيِّ آيَةِ الْآءِ
 رَبِّكَ تَتَمَارَىٰ ﴿٥٥﴾ هَذَا نَذِيرٌ مِّنَ النُّذُرِ الْأُولَىٰ ﴿٥٦﴾ أَرَأَيْتِ الْأَرْفَةَ
 ﴿٥٧﴾ لَيْسَ لَهَا مِن دُونِ اللَّهِ كَاشِفَةٌ ﴿٥٨﴾ أَفَمِنَ هَذَا الْحَدِيثِ
 تَعْجَبُونَ ﴿٥٩﴾ وَتَضْحَكُونَ وَلَا تَبْكُونَ ﴿٦٠﴾ وَأَنْتُمْ سَمِيدُونَ
 ﴿٦١﴾ فَاسْجُدُوا لِلَّهِ وَاعْبُدُوا ﴿٦٢﴾

سورة القمير

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَفَرَأَيْتِ السَّاعَةَ أَنشَقَّ الْقَمَرَ ﴿١﴾ وَإِن يَرَوْا آيَةً يُعْرِضُوا وَيَقُولُوا
 سِحْرٌ مُّسْتَمِرٌّ ﴿٢﴾ وَكَذَّبُوا وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ وَكُلُّ أَمْرٍ مُّسْتَقَرٌّ ﴿٣﴾
 وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنَ الْأَنْبَاءِ مَا فِيهِ مُزْدَجَرٌ ﴿٤﴾ حِكْمَةٌ بَالِغَةٌ فَمَا تُغْنِ
 النُّذُرُ ﴿٥﴾ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعُ إِلَىٰ شَيْءٍ نُّكْرٍ ﴿٦﴾

﴿وَأَنَّهُ خَلَقَ الرُّوحَيْنِ الْأَكْثَرِ وَالْأُنْفَى﴾ و به پرستی هر نه‌وه که جوئی نیر و می دروست کردوه ﴿مِن نُّطْقَةٍ إِذْ أَنْمَقْتَ﴾ له نوتفه‌یه کاتیک دهر ژیتیرته مندالدانه‌وه ﴿وَأَن عَلَيْهِ الشَّأْنُ الْآخِرَى﴾ وه به پرستی هر له‌سهر خوابه دروست کردنه‌وهی له‌رؤزی دوا پیدا ﴿وَأَنَّهُ هُوَ أَعْنَى وَافَى﴾ وه بیگومان هر نه‌وشه که خه‌لکی ده‌وله‌مند و هه‌ژار ده‌کات ﴿وَأَنَّهُ هُوَ رَبُّ الشَّعْرَى﴾ وه به پرستی هر نه‌وه به‌روردگاری نه‌ستیره‌ی شیعرا (شیعرا: نه‌ستیره‌یه‌ک بوو خه‌ل‌کاتیک له‌سهرده‌می نه‌فامیدا ده‌یانپه‌رست) ﴿وَأَنَّهُ أَهْلَكَ عَادًا الْأُولَى﴾ وه بیگومان هر نه‌وه خوابه‌گه‌لی عادی به‌که‌می له‌ناو برد ﴿وَتَمُودَ أَفْأَمَى﴾ گه‌لی سه‌موودیشی له‌ناو برد و که‌سی نه‌هیشتن ﴿وَقَوْمَ نُوحٍ مِّن قَبْلُ﴾ وه گه‌لی نووحیشی (له‌ناو برد) له‌پیش (عادو سه‌موود) دا ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا أَهْلَ أَظْلَمَ﴾ که به پرستی نه‌وان سته‌م کارترو ﴿وَاطْفَى﴾ سهر که‌ش تربوون ﴿وَالْمُؤْتَفِكَةَ أَهْوَى﴾ وه گونده سهر و ژیر کر اوه کانی (به‌زه‌ویدا) برده‌خواره‌وه (که گونده کانی گه‌لی لووط بوون) ﴿فَقَشَّهَا مَا تَغَتَّى﴾ نه‌مجا نه‌وه گوندانه‌ی داپوشی (به‌جوره‌ها سزای سه‌خت) چون داپوشینیک ﴿فِي آيَةِ الْآيَاتِكَ﴾ له‌کام نازو نیعمه‌ته‌کانی به‌روردگارت ﴿تَتَمَارَى﴾ دوو دل‌یست ﴿هَذَا نَذِيرٌ مِّنَ النَّذِيرِ الْأُولَى﴾ نه‌م (پیغه‌مبه‌ره) ترسیته‌رنیکه له (پیغه‌مبه‌ره) ترسیته‌ره کانی پیشوو ﴿أَرَأَيْتَ الْأَرْفَةَ﴾ رؤزی دوا بی زور نریک بووه‌ته‌وه ﴿لَيْسَ لَهَا مِن دُونِ اللَّهِ كَاشِفَةٌ﴾ جگه له‌خوای گه‌وره که‌س نی به‌ناشکرای بکات (و بزانیته که‌ی دیت) ﴿أَفَمِن هَذَا الْحَدِيثِ تَعَجُّبُونَ﴾ جا نایا له‌م قورئانه سهر تان سور ده‌مینیت؟! ﴿وَلَمْ يَصْحُكُونَ وَلَا يَتَّبِعُونَ﴾ وه پنده‌که‌نن و ناگرین! ﴿وَأَنَّهُمْ سُمِدُونَ﴾ وه تیوه سهر گهرم و بی‌ناگان ﴿فَأَسْجُدُوا لِلَّهِ وَعَبُدُوهُ﴾ ده‌ی سوژده به‌رن بو‌خوا و به‌رستشی بکه‌ن ﴿

سوره‌ی (القیس)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿أَقْرَبَتِ السَّاعَةُ﴾ رؤزی دوا بی نریک بوویه‌وه ﴿وَأَشَقُّ الْقَمَرُ﴾ وه مانگ له‌ت بوو ﴿وَأَن يَرَوُا آيَةً﴾ وه نه‌گه‌ر بی پروایان موعجزیه‌یه‌ک بینن ﴿بِعْرَضٍ﴾ پشت هه‌لده‌که‌ن ﴿وَيَقُولُوا سِحْرٌ مُّسْتَمِرٌّ﴾ وه ده‌لین نه‌مه جادوویه‌کی به‌رده‌وامه (و موحه‌مه‌د لیان ده‌کات) ﴿وَكَذَّبُوا وَتَبَعُوا أَهْوَاهُمْ﴾ وه نه‌وه (بت په‌رستانه) باوه‌ریان نه‌هیتاو شوین هه‌وا و تاره‌زووی خوایان که‌وتن ﴿وَكُلُّ أَمْرٍ مُّسْتَقَرٌّ﴾ له‌کاتیکدا هه‌موو کاریک سهر نه‌جامیکی هه‌یه ﴿وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنَ الْأَنْبَاءِ﴾ بیگومان هه‌والی زور (له‌ناو بردنی یاخیبانیان) بی‌گه‌یشتوو (له‌قورئاندا) ﴿مَا فِيهِ مَرْدَجٌ﴾ که بیانگیر‌یته‌وه (له‌بت په‌رستی) ﴿حِكْمَةٌ بَلِغَةٌ﴾ (قورئان) هه‌مووی حیکمه‌تیکتی ته‌واوه ﴿فَمَا تَعْنِ الْأَنْدُرُ﴾ به‌لام ترساندننی ترسیته‌ران (بو‌گه‌لی بی پروا) سوودی نی به‌ه ﴿فَقَوْلَ عَنَّهُمْ﴾ نه‌مجا تو (ئه‌ی موحه‌مه‌د) پروایان لی وهر چه‌ر خینه ﴿يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعِ﴾ (چاوه‌روانی) نه‌وه رؤزه‌بکه که‌ جار دهر نیک بانگی خه‌لکی ده‌کات ﴿إِلَى شَيْءٍ نُّكْرٍ﴾ بو‌شتیکی زور ناخوش (که‌رؤزی چه‌شره) ﴿

خُشِعًا أَبْصَرُهُمْ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ كَأَنَّهُمْ جَرَادٌ مُنْتَشِرٌ ﴿٧﴾
 مُهْطِعِينَ إِلَى الدَّاعِ يَقُولُ الْكٰفِرُونَ هَذَا يَوْمٌ عَسِرٌ ﴿٨﴾ * كَذَّبَتْ
 قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا وَقَالُوا مَجْنُونٌ وَازْدُجِرَ ﴿٩﴾ فَدَعَا
 رَبَّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ فَانْتَصِرَ ﴿١٠﴾ فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مُنْهَمِرٍ
 ﴿١١﴾ وَفَجَّرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا فَالْتَقَى الْمَاءُ عَلَى أَمْرٍ قَدْ قُدِرَ ﴿١٢﴾
 وَحَمَلْنَاهُ عَلَى ذَاتِ أَلْوٰجٍ وَّدُسْرٍ ﴿١٣﴾ تَجْرِي بِأَعْيُنِنَا جَزَاءَ لِمَن كَانَ
 كٰفِرٌ ﴿١٤﴾ وَلَقَدْ تَرَكْنَاهُ آيَةً فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ ﴿١٥﴾ فَكَيْفَ كَانَ
 عَذَابِي وَنُذْرٍ ﴿١٦﴾ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْءَانَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ ﴿١٧﴾
 كَذَّبَتْ عَادٌ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرٍ ﴿١٨﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا
 صٰرِصَرًا فِي يَوْمٍ نَحْسٍ مُسْتَمِرٍّ ﴿١٩﴾ تَنْزِعُ النَّاسَ كَأَنَّهُمْ أُعْجَازُ نَخْلٍ
 مُنْفَعِرٍ ﴿٢٠﴾ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرٍ ﴿٢١﴾ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْءَانَ
 لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ ﴿٢٢﴾ كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِالنُّذْرِ ﴿٢٣﴾ فَقَالُوا أَبَشْرًا
 مِمَّا وَحَدَّا نَتَّبِعُهُ وَإِنَّا إِذَا لَفِيَ ضَلٰلٍ وَسُعْرٍ ﴿٢٤﴾ أَلَيْقَى الذِّكْرِ عَلَيْهِ
 مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُوَ كَذَّابٌ أَشْرٌ ﴿٢٥﴾ سَيَعْمُونَ غَدًا مِنَ الْكذَابِ الْأَشْرِ
 ﴿٢٦﴾ إِنَّا مَرْسَلُوا النَّاقَةَ فِتْنَةً لَهُمْ فَأَرْتَقِبْهُمْ وَأَصْطَبِرْ ﴿٢٧﴾

﴿ شُعَبًا أَنْصَرُهُ ﴾ (بئی باوه‌ران) به‌کزوچاو شووری یه‌وه ﴿ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ ﴾ له‌گوره‌کانیان دینه‌ده‌روه
 ﴿ كَذَّبَتْ جَارًا مُّنتَبِرًا ﴾ وه‌ک کولله‌ی په‌رش و بلاون ﴿ ۱ ﴾ ﴿ مُتَّطِعِينَ إِلَى اللَّهِ ﴾ خیرا دوی جارِ دهره‌که
 ده‌که‌ون ﴿ يَقُولُ الْكٰفِرُونَ ﴾ بئی باوه‌ران ده‌لین ﴿ هٰذَا يَوْمٌ عَسِرٌ ﴾ ئەم‌سرفو رۆژئکی زور دروار و سه‌خته ﴿ ۲ ﴾
 ﴿ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمٌ نُّوحٌ فَكَذَّبُوْا عَبْدَنَا ﴾ پیش ئەمان گه‌لی نوح بئی باوه‌ر بوون، جابه‌نده‌ی ئیمه (نوح) یان به‌درۆزن دانا
 ﴿ وَقَالُوا مَجْئُونَ ﴾ وه‌ ووتیان (نوح) شیته ﴿ وَازْدَجَرَ ﴾ وه‌ هه‌ره‌شه‌یان لیکرد و رینگری کرا له‌بانگه‌وازه‌که‌ی
 ﴿ فَدَعَا رَبَّهُ ﴾ جا (نوح) هاواری کرده په‌روه‌ردگاری و ﴿ اٰنِيْ مَعْلُوْبٌ ﴾ (ووتی) به‌راستی من شکستم
 خواردوو‌ه (بئی ده‌سه‌لاتم) ﴿ فَانصُرْ ﴾ ده‌ی تو یارمه‌تیم بده ﴿ ۳ ﴾ ﴿ فَفَتَحْنَا الْاَبْوَابَ السَّمَآءِ ﴾ ئیمه‌ش هه‌موو
 دهرگای ئاسمانمان کرده‌وه ﴿ بِنَاءٍ مُّتَمَّيْرٍ ﴾ به‌ئاوی بارانی به‌لیزمه ﴿ ۴ ﴾ ﴿ وَفَجَّرْنَا الْاَرْضَ عُيُوْنًا ﴾ وه‌ کانیاوی
 زورمان له‌زه‌ویدا هه‌لقولاند ﴿ فَالتقى الماء على امرٍ ﴾ جئاوی ئاسمان و زه‌وی به‌به‌ک گه‌شتن به‌و ئەندازه‌ی
 ﴿ فَذُقْدِرْ ﴾ که بریاری له‌سه‌ر درابوو ﴿ ۵ ﴾ ﴿ وَحَمَلَهُ عَلَى ذَاتِ الْاَلْحِی ﴾ وه‌ نوحمان (له‌گه‌ل شوین که ووتوانی)
 هه‌لگرت له‌سه‌ر که‌شتیه‌ک که به‌چه‌ند پارچه ته‌خته‌و ﴿ وَذُرِّسَ ﴾ بزمار (دروست کرابوو) ﴿ ۶ ﴾
 ﴿ نَجْرِيْ بِاَعْيُنِنَا ﴾ له‌ پیش چاوو چاودیری ئیمه دهرۆیشت (نمان هیشت نوقم بیئت) (له‌م نایه‌ته‌دا
 جینگیر کردنی صیفه‌تی [عین = چاو] بو‌خوا‌ی گه‌وره‌هاتوو، به‌لام به‌شیوه‌یه‌ک که شایسته‌ی
 گه‌وره‌یی و ته‌واوی زاتی خوا بیئت، به‌بئی هیچ لیچواندن و لیکدانه‌ویه‌ک، وه‌ بروامان پیته‌تی و
 چۆ‌نیه‌تیه‌که‌ی نازانین، ته‌نها خوا ده‌یزانیت) ﴿ جَزَاءَ لِمَنْ كَانَ كٰفِرًا ﴾ ئەمه‌ پاداشته بو‌ئو و که‌سه‌ی باوه‌ری بئی
 نه‌کرا (که نوو‌حه) ﴿ ۷ ﴾ ﴿ وَلَقَدْ تَرَكْنٰهَا آيَةً ﴾ بینگومان ئەو رو‌ودا هه‌مان هیشته‌وه تابیته‌هه‌ پهن‌دیک. ﴿ فَهَلْ مِنْ مُّذَكِّرٍ ﴾
 جا ئایا که‌سێک هه‌یه په‌ند وهر گری؟ ﴿ ۸ ﴾ ﴿ فَكَيْفَ كَانَ عَدٰی وِندُرٍ ﴾ ده‌ی ئایا سزاو ترساندنم چۆن بوو؟ ﴿ ۹ ﴾
 ﴿ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْءَانَ لِلذِّكْرِ ﴾ سویند به‌خوا به‌راستی ئیمه قورئانمان ئاسان کردوو بو‌ئامۆزگاری لی وهر گرتن
 ﴿ فَهَلْ مِنْ مُّذَكِّرٍ ﴾ جا ئایا که‌سێک هه‌یه په‌ندی لی وهر بگریته؟ ﴿ ۱۰ ﴾ ﴿ كَذَّبَتْ عَادٌ ﴾ گه‌لی عادیش پیغه‌مبه‌ره‌که‌یان
 به‌درو زانی ﴿ فَكَيْفَ كَانَ عَدٰی وِندُرٍ ﴾ جئا‌یا سزاو ترساندنم چۆن بوو؟ ﴿ ۱۱ ﴾ ﴿ اِنَّا اَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيْحًا صٰرِصًا ﴾
 بینگومان ئیمه‌باهه‌کی توندی ساردمان ناره‌سه‌ریان ﴿ فِيْ يَوْمٍ نَّخِسٍ مُّسْتَبِرٍّ ﴾ له‌رۆژئکی شوومی سه‌ختدا به
 به‌رده‌وامی ﴿ ۱۲ ﴾ ﴿ تَرْبِيعِ النَّاسِ كَانَهُمْ كَانُ الْعَجَازِ خَلٍ مُّنْقَعِرٍ ﴾ خه‌لکی (له‌زه‌وی) هه‌له‌گرت وه‌ک بنه‌دار خورمای له‌بینخ
 هه‌له‌که‌ندراوی (لیگردن) ﴿ ۱۳ ﴾ ﴿ فَكَيْفَ كَانَ عَدٰی وِندُرٍ ﴾ جا ئایا سزاو هه‌ره‌شه‌ی ئیمه چۆن بوو (له‌بئی باوه‌ران)؟
 ﴿ ۱۴ ﴾ ﴿ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْءَانَ لِلذِّكْرِ ﴾ به‌راستی قورئانمان ئاسان کردوو بو‌ئامۆزگاری لی وهر گرتن ﴿ فَهَلْ مِنْ
 مُّذَكِّرٍ ﴾ جا ئایا که‌سێک هه‌یه په‌ندی لی وهر بگریته؟ ﴿ ۱۵ ﴾ ﴿ كَذَّبَتْ ثَمُوْدُ بِالنُّذُرِ ﴾ گه‌لی سه‌موود باوه‌ریان به
 پیغه‌مبه‌ره‌که‌یان هه‌یتنا (که صالح پیغه‌مبه‌ریان بوو علیه‌السلام) ﴿ ۱۶ ﴾ ﴿ فَقَالُوا اَنْشُرْنَا وَوَحٰدًا نَّبِیْنًا ﴾ جاووتیان:
 چۆن ئیمه دوی تاکه که‌سێک به‌کوین له‌خۆمان ﴿ اِنَّا اِذَا لَفِی ضَلٰلٍ وَّسُعْرٍ ﴾ ئە گه‌ر دوی تو بکه‌وین ئەوسا
 ئیمه له‌گومرایی و شکست دابن ﴿ ۱۷ ﴾ ﴿ اَلْفَلِی الذِّکْرُ عَلَیْهِ مِنْ بَیِّنَاتٍ ﴾ ئایا له‌ناو هه‌مووماندا نیگا‌هه‌ر بو‌ئو و کراوه
 به‌ته‌نیا؟ ﴿ بَلْ هُوَ كَذٰبٌ اَشْرٌ ﴾ (نه‌خیر) به‌لکو ئەو (صالح) پیاوئکی زور درۆزی خود په‌سه‌ند و لوت به‌رزه ﴿ ۱۸ ﴾
 ﴿ سَمِعَ لَمُونٌ عَدَا مِنَ الْكٰكِبِ الْاَشْرُ ﴾ سبه‌ی ده‌زانن که کئی زور درۆزی خود په‌سه‌نده ﴿ ۱۹ ﴾ ﴿ اِنَّا مُرْسِلُوْا النَّاقَةَ فِتْنَةً لَّهُمْ ﴾
 ئیمه حوشتره‌که ده‌نیرین بو‌تاقی کردنه‌ویان ﴿ فَارْتَقِبْهُمْ وَاَصْطَلِبْ ﴾ جا (ئه‌ی صالح) چاوه‌رانی سه‌ر
 ئەنجامیان بکه و دان به‌خودا بگه‌ر ﴿ ۲۰ ﴾

وَنَبَّهَهُمْ أَنَّ الْمَاءَ قِسْمَةٌ بَيْنَهُمْ كُلُّ شَرْبٍ مُّحْتَضِرٌ ﴿٢٨﴾ فَنَادُوا صَاحِبَهُمْ
 فَتَعَاطَى فَعَقَرَ ﴿٢٩﴾ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرِي ﴿٣٠﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ
 صَيْحَةً وَاحِدَةً فَكَانُوا كَهَشِيمِ الْمُحْتَظِرِ ﴿٣١﴾ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْءَانَ
 لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُّذَكِّرٍ ﴿٣٢﴾ كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ بِالنُّذْرِ ﴿٣٣﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَا
 عَلَيْهِمْ حَاصِبًا إِلَّا آلَ لُوطٍ نَّجَّيْنَاهُمْ بِسَحَرٍ ﴿٣٤﴾ نِعْمَةٌ مِّنْ عِنْدِنَا
 كَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ شَكَرَ ﴿٣٥﴾ وَلَقَدْ أَنْذَرَهُمْ بَطْشَتَنَا فَتَمَارَوْا بِالنُّذْرِ
 ﴿٣٦﴾ وَلَقَدْ رَاوَدُوهُ عَن ضَيْفِيهِ فطمسنا أعينهم فذوقوا عذابي
 وَنُذْرِي ﴿٣٧﴾ وَلَقَدْ صَبَّحَهُمْ بُكْرَةً عَذَابٌ مُّسْتَقِرٌّ ﴿٣٨﴾ فَذُوقُوا
 عَذَابِي وَنُذْرِي ﴿٣٩﴾ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْءَانَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُّذَكِّرٍ ﴿٤٠﴾
 وَلَقَدْ جَاءَ آلَ فِرْعَوْنَ النُّذْرُ ﴿٤١﴾ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كَذَّبَتْهَا فَاخَذْنَا مِنْهُمْ
 أَخَذَ عَزِيزٍ مُّقْتَدِرٍ ﴿٤٢﴾ أَكْفَارُكُمْ خَيْرٌ مِّنْ أَوْلِيَّكُمْ أَمْ لَكُمْ بَرَاءَةٌ
 فِي الزُّبُرِ ﴿٤٣﴾ أَمْ يَقُولُونَ نَحْنُ جَمِيعٌ مُّنتَصِرُونَ ﴿٤٤﴾ سَيَهْمُ الرَّجْمِ
 وَيُؤْتُونَ الدُّبْرَ ﴿٤٥﴾ بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ أَذَى وَأَمْرٌ ﴿٤٦﴾
 إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي ضَلَالٍ وَسُعْرٍ ﴿٤٧﴾ يَوْمَ يُسْحَبُونَ فِي النَّارِ عَلَى
 وُجُوهِهِمْ ذُوقُوا مَسَّ سَقَرَ ﴿٤٨﴾ إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ ﴿٤٩﴾

﴿وَيَنْهَرُ الْآلَمَاءَ فَتَمُتُنَّ بِدَعْوِهِمْ﴾ وہ ہے والیان پی بدہ کہ تاوہ کہ لہ نیوانی (حوشترہ کہو وئو) اندا بہش کراوہ
 ﴿كُلُّ شَرِبٍ مُّخْتَصَرٌ﴾ ہر یہ کہ بیان لہ نؤرہ ئاوی خؤیدا حازربئی ﴿فَنَادُوا صَاحِبَهُمْ﴾ ﴿گہلہ کہی لہم کارہ
 بیزار بوون) جا بانگی ہاوپئ (خرابہ) کہ بیان کرد (قوداری کورپی سالیف) ﴿فَتَعَاطَى فَعَقَرَ﴾ ئویش
 دەستی دایہ شمشیر و (حوشترہ کہی) سہر بری ﴿سُورَةُ﴾ ﴿فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِي﴾ جا تؤلہ و ترساندنی من
 چؤن بؤ بؤیان؟ ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهَا صَيْحَةً وَجِدَّةً﴾ بیگومان ئیمہ دەنگیکی گہورہی ترسانکمان بؤ
 ناردن ﴿فَكَانُوا كَهَشِيرِ الْمُحَطَّرِ﴾ ہہمو و (مردن و تہفروتونا بوون) بہوینہی پووشی ژیر پی ی ئازول ﴿سُورَةُ﴾
 ﴿وَلَقَدْ بَيَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ﴾ سویند بہ خوا بہ راستی قورنانمان ئاسان کردوہ بؤ ئامؤژگاری لی و ہر گرتن
 ﴿فَهَلْ مِنْ مُدْكِرٍ﴾ جا ئایا کہ سیک ہہیہ بہندی لی و ہر بگریت؟ ﴿كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ بِالَّذُرِّ﴾ گہلی لووط
 باوہریان نہ ہیتا بہ پیغہ مہرہ کہ بیان ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهَا حَاصِبًا﴾ بہ راستی ئیمہ ش ناردمانہ سہریان
 باہ کی بہ ہیز بہوردہ زرخوہ (ولہ ناوی بردن) ﴿إِلَّا آءَالَ لُوطٍ﴾ جگہ لہ کہس و کاری لووط نہ بیت
 ﴿فَجَنَّبَهُمْ بِسَحَرٍ﴾ کہ لہ بہرہ بہ باندا رزگارمان کردن ﴿نِعْمَةً مِنْ عِنْدِنَا﴾ بہ ہزہی و پرہمہ تی خو مان
 ﴿كَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ شَكَرَ﴾ ہہر بہ و شئوہ پاداشتی سوپاسگوزاران دہدہ ہینہوہ ﴿وَلَقَدْ أَنْذَرَهُمْ بَطْشَتَنَا﴾ بہ راستی (لووط)
 گہلہ کہی ترساند لہ تؤلہی سہختی ئیمہ ﴿فَتَمَارَوْا بِالَّذُرِّ﴾ بہ لآم ئہوان گومانیان ہہبو و لہو ترساندندہ و ہر وایان
 بی نہ بوو ﴿وَلَقَدْ رَدُوهُ عَنْ صَيْفِيهِ﴾ سویند بہ خوا بیگومان (گہلی لووط) داوا میوانہ کانیان لینکرد ﴿فَطَمَسْنَا
 أَعْيُنَهُمْ﴾ جا ئیمہ ش چاویانمان کویر کرد ﴿فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذُرِي﴾ دہ بچہژن سزا و سہرہ نجامی ہہر شہ کانم ﴿سُورَةُ﴾
 ﴿وَلَقَدْ صَبَّحَهُمْ بُكْرَةً عَذَابٌ مُسْتَقَرٌّ﴾ سویند بہ خوا بیگومان ہیر شی برده سہریان لہ بہرہ بہ باندا سزایہ کی بہردہ وام
 ﴿فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذُرِي﴾ دہی بچہژن سزا و سہرہ نجامی ہہر شہ کانم ﴿وَلَقَدْ بَيَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ﴾ سویند بہ خوا
 بہ راستی ئیمہ قورنانمان ئاسان کردوہ بؤ خویندندہ و ئامؤژگاری ﴿فَهَلْ مِنْ مُدْكِرٍ﴾ جا ئایا کہ سیک ہہیہ بہندی
 لی و ہر بگریت؟ ﴿وَلَقَدْ جَاءَهُ آلُ فِرْعَوْنَ النَّذُرُ﴾ بیگومان ترسینہران (موسا و ہاروون) ہاتن بؤ سہر فیرعہون
 و دەست و پیوہندہ کہی ﴿كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كَذَّبًا﴾ باوہریان بہ ہہر ہہمو و نیشانہ کانئ ئیمہ نہ کردو بہ درؤیان زانی
 ﴿فَأَخَذْنَاهُمْ أَخَذَ عَزِيزٌ مُّقْتَدِرٌ﴾ جا ئیمہ ش تؤلہ مان لی سہندن بہ تؤلہ سہندنی کہ سیک زالی بہ توانا ﴿سُورَةُ﴾
 ﴿أَكْفَأُ مَادْرُوحًا مِنْ أَوْلَادِهِمْ﴾ ئایا کافرہ کانئ ئیوہ (ئہی خہلکی مہککہ) باشترن لہم گہلانہی (کہ باسکران)
 ﴿أَمْ لَكُمْ بَرَاءَةٌ فِي الْآلِئِ﴾ یان ئیوہ (ئہ ماننامہ تان) ہہیہ لہ کتیبہ ئاسمانی یہ کاند (و دلنیاں کہ سزانا درین) ﴿سُورَةُ﴾
 ﴿أَمْ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ فَمَنْ كُنَّ عَلَيْهِمْ آيَاتُ اللَّهِ فَتَلَّوْنَهَا فَمَنْ كُنَّ عَلَيْهِمْ آيَاتُ اللَّهِ فَتَلَّوْنَهَا فَمَنْ كُنَّ عَلَيْهِمْ آيَاتُ اللَّهِ فَتَلَّوْنَهَا﴾
 ﴿يَوْمَ يُسْحَبُونَ فِي النَّارِ عَلَى وُجُوهِهِمْ﴾ ئہو و رؤژہی کہ لہ ناگری
 دؤزہ خدا بہ سہر ووخسارباندا رادہ کیشترین ﴿ذُوقُوا مَسَّ سَقَرَ﴾ (بیان دہ لئین) بچہژن ئازاری دؤزہخ ﴿سُورَةُ﴾
 ﴿إِنَّا كُلُّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ﴾ بیگومان ئیمہ ہہمو و شتیکمان بہ ئہ نڈازہ دروست کردوہ ﴿سُورَةُ﴾

وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ ﴿٥٠﴾ وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا
 أَشْيَاءَكُمْ فَهَلْ مِنْ مَدَّكِرٍ ﴿٥١﴾ وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ فِي الزُّبُرِ
 ﴿٥٢﴾ وَكُلُّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُسْتَطَرٌ ﴿٥٣﴾ إِنَّ الْمُتَّقِينَ
 فِي جَنَّاتٍ وَنَهَرٍ ﴿٥٤﴾ فِي مَقْعَدِ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِكٍ مُّقْتَدِرٍ ﴿٥٥﴾

سورة الرحمن

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّحْمَنُ ﴿١﴾ عَلَّمَ الْقُرْآنَ ﴿٢﴾ خَلَقَ الْإِنْسَانَ ﴿٣﴾ عَلَّمَهُ الْبَيَانَ ﴿٤﴾
 الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ مَحْسَبَانِ ﴿٥﴾ وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ ﴿٦﴾
 وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ ﴿٧﴾ أَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ ﴿٨﴾
 وَأَقِيمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ ﴿٩﴾ وَالْأَرْضَ
 وَضَعَهَا لِلْأَنْعَامِ ﴿١٠﴾ فِيهَا فَلَكَهَةٌ وَالنَّخْلُ ذَاتُ الْأَكْمَامِ ﴿١١﴾
 وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ وَالرَّيْحَانُ ﴿١٢﴾ فَبِأَيِّ آءِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكذِّبَانِ
 ﴿١٣﴾ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَلٍ كَالْفَخَّارِ ﴿١٤﴾ وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ
 مَارِجٍ مِنْ نَارٍ ﴿١٥﴾ فَبِأَيِّ آءِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكذِّبَانِ ﴿١٦﴾ رَبُّ
 الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ ﴿١٧﴾ فَبِأَيِّ آءِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكذِّبَانِ ﴿١٨﴾

﴿وَمَا أُمْرًا إِلَّا وَاحِدَةٌ﴾ و ه فەرمانی نئمّه ته‌نہا یه‌ک جاره ﴿كَلِمَةٍ بِالْبَصْرِ﴾ وه‌ک چاو تروکاندنیک (وايه له‌خیر اییدا) ﴿وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا أَشْيَاعًا﴾ سویند به‌خوابیگومان زور له‌کسانی بی‌باوهری وه‌ک ئیوه‌مان له‌ناو بردووه ﴿فَهَلْ مِنْ مُدْكِرٍ﴾ جانا یا که‌سینک هه‌یه‌به‌ندی لی وه‌بگریت؟ ﴿وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ فِي الْزُبُرِ﴾ وه‌هه‌ر چیه‌کیان کردووه له‌نامه‌ی کرده‌وه‌کانیاندا یه ﴿وَكُلُّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُسْتَطَرٌّ﴾ وه‌وورد درشتی (کرده‌وه‌کانیان) هه‌موو نوسراوه ﴿إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَهَرٍ﴾ بیگومان پاریز کاران وله‌خواترسان وان له‌باخات و پروباره‌کانی (به‌هه‌شتدا) ﴿فِي مَقْعَدِ صِدْقٍ﴾ له‌جینگایه‌کی خوش و به‌سه‌ندان ﴿عِنْدَ مَلِكٍ مُّقْتَدِرٍ﴾ لای پاشایه‌کی به‌ده‌سه‌لاتی به‌توانان ﴿

سوره‌تی ﴿التَّجْوِیْدُ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوی به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿الرَّحْمَنُ﴾ خوی به‌خشنده (ئه‌و خوی‌یه) ﴿عَلَّمَ الْقُرْآنَ﴾ که‌قورئانی فیر (ی موحه‌مه‌د ﴿وَنَادَى مِيزَادٌ كَرْدًا﴾ به‌ناسانکردنی خویندنه‌وه و له‌به‌رکردن و تیگه‌یشتنی مانا و واتا‌کانی) ﴿حَلَقَ الْإِنْسَانَ﴾ ناده‌می دروست کرد ﴿عَلَّمَهُ الْبَيَانَ﴾ وه‌فیری گفنو‌گۆی کرد ﴿الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ يُحْسِبَانِ﴾ رۆژو مانگ به‌حسابیکی زور وورد دین و ده‌چن ﴿وَالْجَبَّ وَالشَّجَرَ يَسْجُدَانِ﴾ ئه‌ستیره و گژو‌گیاو دره‌خست (بو‌خوا) سوژده‌ده‌بن ﴿وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ﴾ وه‌ناسمانی بلندو به‌رزکردووه‌ته‌وه و ته‌رازو (ی‌عه‌داله‌تی) داناوه ﴿أَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ﴾ (وه‌فهرمانی داوه) که‌هه‌ر‌گیز زیاده‌رۆی له‌ته‌رازودانه‌کهن ﴿وَأَقِيمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ﴾ وه‌کیشانه‌تان رینک بکیشن ﴿وَلَا تَحْسِرُوا الْمِيزَانَ﴾ له‌ته‌رازودا که‌م و کووری مه‌کهن (سووک مه‌یکیشن) ﴿وَالْأَرْضَ وَضَعَهَا لِلْأَنَامِ﴾ وه‌زه‌وی بو‌خه‌لکی ر‌اخستووه ﴿فِيهَا فَكْهَةٌ وَنَخْلٌ وَدَاكٌ مُّكْتَمٌ﴾ نیدا‌یه‌میوه‌هات و دار‌خورمای خاوه‌ن پورک ﴿وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ وَالْإِنجَانُ﴾ وه‌دانه‌ویله‌ی خاوه‌ن کاو‌پهل و پودار و په‌یحانه ﴿فَبِأَيِّ آيَةٍ رَّبِّكُمْ أَكْفَرْتُمْ﴾ جا به‌کام له‌نیعمه‌ته‌کانی په‌روه‌ردگارتان باوهر‌ناکهن؟ ﴿حَلَقَ الْإِنْسَانَ﴾ ناده‌می دروست کرد ﴿مِنْ صَلْصَلٍ كَالْقَطْرِ﴾ له‌قورینکی ووشکه‌وه‌بووی وه‌ک سواله‌ت ﴿وَحَلَقَ الْجَانَّ مِنْ مَّارِجٍ مِنْ نَّارٍ﴾ وه‌جنۆکه‌ی دروست کرد له‌بلیسه‌ی ئا‌گریکی بی‌دوو‌که‌ل ﴿فَبِأَيِّ آيَةٍ رَّبِّكُمْ أَكْفَرْتُمْ﴾ جا به‌کام له‌نیعمه‌ته‌کانی په‌روه‌ردگارتان باوهر‌ناکهن؟ ﴿رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ﴾ (خوا) په‌روه‌ردگاری هه‌ر دوو‌رۆژه‌ه‌لات و په‌روه‌ردگاری هه‌ر دوو‌رۆژ‌ئاوایه ﴿فَبِأَيِّ آيَةٍ رَّبِّكُمْ أَكْفَرْتُمْ﴾ ده‌ی به‌کام له‌نیعمه‌ته‌کانی په‌روه‌ردگارتان باوهر‌ناکهن ﴿

مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ ﴿١٩﴾ بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ ﴿٢٠﴾ فَبِأَيِّ آءِ
 رَبِّكُمَا تُكذَّبَانِ ﴿٢١﴾ يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللُّؤْلُؤُ وَالْمَرْجَانُ ﴿٢٢﴾ فَبِأَيِّ آءِ
 رَبِّكُمَا تُكذَّبَانِ ﴿٢٣﴾ وَلَهُ الْجَوَارِ الْمُنشَآتُ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ ﴿٢٤﴾
 فَبِأَيِّ آءِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكذَّبَانِ ﴿٢٥﴾ كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ ﴿٢٦﴾ وَيَبْقَى وَجْهُ
 رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ﴿٢٧﴾ فَبِأَيِّ آءِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكذَّبَانِ ﴿٢٨﴾
 يَسْأَلُهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ ﴿٢٩﴾ فَبِأَيِّ
 آءِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكذَّبَانِ ﴿٣٠﴾ سَنَفْرُغُ لَكُمْ أَيَّةَ الثَّقَلَانِ ﴿٣١﴾ فَبِأَيِّ
 آءِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكذَّبَانِ ﴿٣٢﴾ يَلْمَعَشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ إِنْ أَسْتَطَعْتُمْ
 أَنْ تَفْذُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ فَانْفُذُوا لَا تَفْذُونَ
 إِلَّا بِسُلْطَنِ ﴿٣٣﴾ فَبِأَيِّ آءِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكذَّبَانِ ﴿٣٤﴾ يُرْسِلُ عَلَيْكُمْ
 شَوَاطِئَ مِنْ نَارٍ وَنُحَاسٍ فَلَا تَنْصِرَانِ ﴿٣٥﴾ فَبِأَيِّ آءِ الْآءِ رَبِّكُمَا
 تُكذَّبَانِ ﴿٣٦﴾ فَإِذَا انْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً كَالدِّهَانِ
 ﴿٣٧﴾ فَبِأَيِّ آءِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكذَّبَانِ ﴿٣٨﴾ فَيَوْمَئِذٍ لَا يُسْأَلُ عَنْ
 ذَنْبِهِ إِسٌّ وَلَا جَانٌ ﴿٣٩﴾ فَبِأَيِّ آءِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكذَّبَانِ ﴿٤٠﴾
 يُعْرِفُ الْمُجْرِمُونَ بِسِيمَاهُمْ فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَاصِي وَالْأَقْدَامِ ﴿٤١﴾

﴿مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ﴾ دوو دهریای بهره‌لا کردووو که ده‌گن به‌یه‌ک ﴿بَيْنَهُمَا بَرْحٌ لَّا يَبْغِيَانِ﴾ له‌نیوانی‌اندا به‌ره‌سیتک هه‌یه‌تیکه‌لی به‌کتر نابن ﴿فِي آيَةِ الْآءِ رَبِّكَمَا تُكَذِّبَانِ﴾ جا به‌کام له‌نیعمه‌ته‌کانی په‌روه‌رد گارتان باوهر ناکهن؟ ﴿يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللُّؤْلُؤُ وَالْمَرْجَانُ﴾ له‌وو دوو‌ده‌ریابه‌ مرواری و مهرجان ده‌رده‌چن (دروست ده‌بن) ﴿فِي آيَةِ الْآءِ رَبِّكَمَا تُكَذِّبَانِ﴾ جا به‌کام له‌نیعمه‌ته‌کانی په‌روه‌رد گارتان باوهر ناکهن؟ ﴿وَالْجُورَارُ الْمُنْتَكَاتُ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ﴾ وه‌بو خوایه‌ئو که‌شتی به‌گوره‌ه‌روستکراوانه‌ی که وه‌ک شاخن له‌ده‌ریادا ده‌گه‌رینن ﴿فِي آيَةِ الْآءِ رَبِّكَمَا تُكَذِّبَانِ﴾ جا کام له‌نیعمه‌ته‌کانی په‌روه‌رد گارتان به‌درؤ ده‌زانن؟ ﴿كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ﴾ هه‌رچی دروستکراو له‌سه‌ر زویدا هه‌یه‌ه‌یه‌ نامینتی و تیاده‌چی ﴿وَبَقِيَ وَجْهُ رَبِّكَ﴾ وه‌هه‌ر پرووی پیروزی په‌روه‌رد گارت ده‌مینیت (له‌م‌تایه‌ته‌دا جینگیر کردنی سیفه‌تی [وجه = رو] باوخوای گه‌وره‌هاتووو، به‌لام به‌شینویه‌ک که‌شایسته‌ی گه‌وره‌یه‌ی و ته‌واوی زاتی خواینت، به‌بی‌هیچ لیچواندن و لیکدانه‌وه‌یه‌ک، وه‌بر و امان بییه‌تی و چۆنیه‌تیه‌که‌ی نازانین، ته‌نها خوا‌ده‌بیزانیت). ﴿ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ﴾ که‌خاوه‌ن شکوی بزداره ﴿فِي آيَةِ الْآءِ رَبِّكَمَا تُكَذِّبَانِ﴾ جا کام له‌نیعمه‌ته‌کانی په‌روه‌رد گارتان به‌درؤ ده‌زانن؟ ﴿يَسْأَلُهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ئه‌وه‌ی له‌ئاسمانه‌کان و زه‌وی دایه (هه‌موو) داوای (پیوستیان) له‌خوا‌ده‌کهن ﴿كُلُّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ﴾ هه‌موو پروژی خوا‌له (به‌ئه‌نجام گه‌یاندنی) کاریکی (گشتی بوونه‌ور) دایه (یه‌ک ده‌مرینیت، یه‌ک له‌دایک ده‌بیت، یه‌کیک سه‌رده‌خات و یه‌کیکی تر ده‌شکینیت ... هتد...). ﴿فِي آيَةِ الْآءِ رَبِّكَمَا تُكَذِّبَانِ﴾ جا به‌کام له‌نیعمه‌ته‌کانی په‌روه‌رد گارتان باوهر ناکهن؟ ﴿سَنَسْفَعُ لَكَوَأَيُّهُ الثَّقَلَانِ﴾ له‌مه‌ولا مو‌حاسه‌به‌تان ده‌که‌مین ئه‌ی گرووی ئاده‌می و جنؤ که ﴿فِي آيَةِ الْآءِ رَبِّكَمَا تُكَذِّبَانِ﴾ جا به‌کام له‌نیعمه‌ته‌کانی په‌روه‌رد گارتان باوهر ناکهن ﴿يَمْعَشِرَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ﴾ ئه‌ی کومه‌لی جنؤ که‌وو ئاده‌می ﴿إِنْ أَسْتَفْتُهُمْ أَنْ تَفْعُدُوا﴾ ئه‌گه‌ر توانینان ده‌رچن ﴿مِنْ أَقْطَارِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ له‌به‌شه‌کانی ئاسمانه‌کان و زه‌وی ﴿فَأَنْفَعِدُوا﴾ ئه‌وه‌ برؤن ده‌رچن. ﴿لَا تَفْعُدُونَ إِلَّا لِلْبَاطِلِ﴾ ناشتوانن مه‌گه‌ر به‌ده‌سه‌لایتک نه‌بیت ﴿فِي آيَةِ الْآءِ رَبِّكَمَا تُكَذِّبَانِ﴾ جا به‌کام له‌نیعمه‌ته‌کانی په‌روه‌رد گارتان باوهر ناکهن؟ ﴿يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا﴾ بو‌تان ده‌نیری ﴿شُؤَاطٍ مِنْ نَارٍ وَنُحَاسٍ﴾ بلنسه‌ی ناگر و مسی تواوه (یادوو که‌لی ناگر) ﴿فَلَا تَنْصَرِفَانِ﴾ ئه‌وسا یارمه‌تی به‌کترتان پی‌نادریت ﴿فِي آيَةِ الْآءِ رَبِّكَمَا تُكَذِّبَانِ﴾ جا به‌کام له‌نیعمه‌ته‌کانی په‌روه‌رد گارتان باوهر ناکهن؟ ﴿فَإِذَا انشَقَّتِ السَّمَاءُ﴾ ئه‌مجا کاتیک ئاسمان له‌ت بوو ﴿فَكَانَتْ وَرْدَةً كَالدِّهَانِ﴾ وه‌ک گولی سوور یان پونی هه‌لقراوی لیهاټ ﴿فِي آيَةِ الْآءِ رَبِّكَمَا تُكَذِّبَانِ﴾ جا به‌کام له‌نیعمه‌ته‌کانی په‌روه‌رد گارتان باوهر ناکهن؟ ﴿فَيَوْمَئِذٍ لَّا يُسْئَلُ عَنْ ذَنْبِهِ﴾ ئه‌مجا له‌و پروژده‌ا پرسیار ناکریت له‌تاوانی ﴿إِنْسٌ وَلَا جَانٌ﴾ هیچ ئاده‌می و جنؤ که‌یه‌ک (چونکه هه‌موو که‌س له‌و پروژده‌ا به‌روویدا ده‌ناسریته‌وه که‌تاوانباره‌یان چاکه‌کار) ﴿فِي آيَةِ الْآءِ رَبِّكَمَا تُكَذِّبَانِ﴾ جا به‌کام له‌نیعمه‌ته‌کانی په‌روه‌رد گارتان باوهر ناکهن؟ ﴿يَعْرِفُ الْمَجْرُمُونَ سِيمَاهُمْ﴾ خرابه‌کاران به‌رو‌خساریناندا ده‌ناسریته‌وه. ﴿فَيُؤَخِّدُ بِالنَّوْصَى وَالْأَقْدَامِ﴾ ئه‌مجا رانه‌کیشرین به‌مووی پیشی سه‌ریان و به‌قاجیان (بو‌ناو دؤزخ) ﴿

فَبِأَيِّ آءِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكذِّبَانِ ﴿٤٢﴾ هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي يُكَذِّبُ بِهَا
الْمُجْرِمُونَ ﴿٤٣﴾ يُطوفُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمِيمٍ ءَانِ ﴿٤٤﴾ فَبِأَيِّ آءِ الْآءِ
رَبِّكُمَا تُكذِّبَانِ ﴿٤٥﴾ وَلَمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّاتٍ ﴿٤٦﴾ فَبِأَيِّ
آءِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكذِّبَانِ ﴿٤٧﴾ ذَوَاتِ أَفْنَانٍ ﴿٤٨﴾ فَبِأَيِّ آءِ الْآءِ رَبِّكُمَا
تُكذِّبَانِ ﴿٤٩﴾ فِيهِمَا عَيْنَانِ تَجْرِيَانِ ﴿٥٠﴾ فَبِأَيِّ آءِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكذِّبَانِ
﴿٥١﴾ فِيهِمَا مِنْ كُلِّ فَاكِهَةٍ زَوْجَانِ ﴿٥٢﴾ فَبِأَيِّ آءِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكذِّبَانِ
﴿٥٣﴾ مُتَكِبِينَ عَلَى فُرُشٍ بَطَآئِنُهَا مِنْ إِسْتَبْرَقٍ وَجَنَى الْجَنَّتَيْنِ دَانٍ
﴿٥٤﴾ فَبِأَيِّ آءِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكذِّبَانِ ﴿٥٥﴾ فِيهِنَّ قَصِيرَاتٌ الْظُرْفِ
لَمْ يَطْمِثْهُنَّ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ ﴿٥٦﴾ فَبِأَيِّ آءِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكذِّبَانِ
﴿٥٧﴾ كَانَهُنَّ الْيَاقُوتُ وَالْمَرْجَانُ ﴿٥٨﴾ فَبِأَيِّ آءِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكذِّبَانِ
﴿٥٩﴾ هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَنِ إِلَّا الْإِحْسَنُ ﴿٦٠﴾ فَبِأَيِّ آءِ الْآءِ رَبِّكُمَا
تُكذِّبَانِ ﴿٦١﴾ وَمَنْ دُونَهُمَا جَنَّتَانِ ﴿٦٢﴾ فَبِأَيِّ آءِ الْآءِ رَبِّكُمَا
تُكذِّبَانِ ﴿٦٣﴾ مُدْهَامَتَانِ ﴿٦٤﴾ فَبِأَيِّ آءِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكذِّبَانِ
﴿٦٥﴾ فِيهِمَا عَيْنَانِ نَضَّاخَتَانِ ﴿٦٦﴾ فَبِأَيِّ آءِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكذِّبَانِ ﴿٦٧﴾
فِيهِمَا فَاكِهَةٌ وَنَخْلٌ وَرُمَّانٌ ﴿٦٨﴾ فَبِأَيِّ آءِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكذِّبَانِ ﴿٦٩﴾

﴿قِيَائِءِ الْآءِ رَيَكْمَا تُكْذِبَانِ﴾ جا به كام له نيعمه ته كاني پهروه ردگارتان باوهړ ناكهن؟ ﴿١١﴾ ﴿هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي يُكَذِّبُ بِهَا الْمُجْرِمُونَ﴾ ئەمه ئەو دۆزه خه يه كه تاو انباران به درويان ده زاني ﴿١٢﴾ ﴿يَطُوفُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمِيمٍ ءَانٍ﴾ هاتو چو ئە كه نه لهنويان ئەو (دۆزه خه) و ئاوى زور گهرمدا ﴿١٣﴾ ﴿قِيَائِءِ الْآءِ رَيَكْمَا تُكْذِبَانِ﴾ جا به كام له نيعمه ته كاني پهروه ردگارتان باوهړ ناكهن؟ ﴿١٤﴾ ﴿وَلَمَنْ حَافٍ مَقَامٍ رَيبَةٍ﴾ وه بو ئەو كه سهى له وه ستانى بهردهم پهروه ردگارى بترسيت هه يه ﴿جَحَّتَانِ﴾ دوو باخى (خوش) ﴿١٥﴾ ﴿قِيَائِءِ الْآءِ رَيَكْمَا تُكْذِبَانِ﴾ جا كام له نيعمه ته كاني پهروه ردگارتان به درو دوزانن؟ ﴿١٦﴾ ﴿ذَوَاتَا أَفْنَانٍ﴾ (دوو باخه كه) خاوهنى ميوه و دره ختى زورن ﴿١٧﴾ ﴿قِيَائِءِ الْآءِ رَيَكْمَا تُكْذِبَانِ﴾ دهى به كام له نيعمه ته كاني پهروه ردگارتان بى باوهړن؟ ﴿١٨﴾ ﴿فِيهِمَا عَيْنَانِ تَحْرِيَانِ﴾ تياندا هه يه دوو رووبار و كانياوى ره وان ﴿١٩﴾ ﴿قِيَائِءِ الْآءِ رَيَكْمَا تُكْذِبَانِ﴾ جا به كام له نيعمه ته كاني پهروه ردگارتان باوهړ ناكهن؟ ﴿٢٠﴾ ﴿فِيهِمَا مِنْ كُلِّ فَاكِهَةٍ رَوْحَانٍ﴾ هه يه له ناوياندا له ههر ميوه يه كه دوو جوړ ﴿٢١﴾ ﴿قِيَائِءِ الْآءِ رَيَكْمَا تُكْذِبَانِ﴾ جا به كام له نيعمه ته كاني پهروه ردگارتان باوهړ ناكهن؟ ﴿٢٢﴾ ﴿مُتَّكِنِينَ عَلَى فُرُشٍ﴾ پاليان داوه ته وه له سهه ر جوړه فهرشيك ﴿طَائِفَاتٍ مِنْ إِسْتَبْرَقٍ﴾ كه بهره كانيان له ئاوريشمى ئەستوره ﴿وَجَنَى الْجَنَّتَيْنِ دَانٍ﴾ وه ميوه لى كردنه وهى ئەو دوو باخه نزيكه دهسته ﴿٢٣﴾ ﴿قِيَائِءِ الْآءِ رَيَكْمَا تُكْذِبَانِ﴾ جا به كام له نيعمه ته كاني پهروه ردگارتان باوهړ ناكهن؟ ﴿٢٤﴾ ﴿فِيهِنَّ قَصْرَاتٌ أَلْطَرَفِ﴾ له و باخانه دا هه ن خوړيانيك كه ته نها چاويان بريوته ميړده كانيان ﴿لَمْ يَطْمِئُنْ مِنْهُنَّ إِسٌّ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌ﴾ پيش ئەوان دهستى ئاده مى و جنو كه بيان لى نه كه وتووه ﴿٢٥﴾ ﴿قِيَائِءِ الْآءِ رَيَكْمَا تُكْذِبَانِ﴾ جا به كام له نيعمه ته كاني پهروه ردگارتان باوهړ ناكهن؟ ﴿٢٦﴾ ﴿كَأَنَّهُنَّ آلِيَا فُوتٌ وَالْمَرْجَانُ﴾ ئەو (خوړى يانه) وهك ياقووت و مرجان وان ﴿٢٧﴾ ﴿قِيَائِءِ الْآءِ رَيَكْمَا تُكْذِبَانِ﴾ جا به كام له نيعمه ته كاني پهروه ردگارتان باوهړ ناكهن؟ ﴿٢٨﴾ ﴿هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَنِ إِلَّا الْإِحْسَنُ﴾ ئايا پاداشتى چا كه ههر چا كه نى به؟ ﴿٢٩﴾ ﴿قِيَائِءِ الْآءِ رَيَكْمَا تُكْذِبَانِ﴾ جا به كام له نيعمه ته كاني پهروه ردگارتان باوهړ ناكهن؟ ﴿٣٠﴾ ﴿وَمِنْ دُونِهِمَا جَنَّتَانِ﴾ وه بيتجگه له و دوو باخه ي (كه باسكران) دوو باخى تر هه ن ﴿٣١﴾ ﴿قِيَائِءِ الْآءِ رَيَكْمَا تُكْذِبَانِ﴾ جا به كام له نيعمه ته كاني پهروه ردگارتان باوهړ ناكهن؟ ﴿٣٢﴾ ﴿مُدْهَامَتَانِ﴾ دوو باخى ئەوه نده سهوزن (له سه و زيداره ش دهنويان) ﴿٣٣﴾ ﴿قِيَائِءِ الْآءِ رَيَكْمَا تُكْذِبَانِ﴾ جا به كام له نيعمه ته كاني پهروه ردگارتان باوهړ ناكهن؟ ﴿٣٤﴾ ﴿فِيهِمَا عَيْنَانِ نَضَّاخَتَانِ﴾ له و دوو (باخه) دا دوو كاني هه لقولاويان تيدا يه ﴿٣٥﴾ ﴿قِيَائِءِ الْآءِ رَيَكْمَا تُكْذِبَانِ﴾ جا به كام له نيعمه ته كاني پهروه ردگارتان باوهړ ناكهن ﴿٣٦﴾ ﴿فِيهِمَا فَاكِهَةٌ وَنَخْلٌ وَرُمَّانٌ﴾ له و دوو (باخه) له هه موو جوړه) ميوه و دار خوړماو هه ناريكيان تيدا يه ﴿٣٧﴾ ﴿قِيَائِءِ الْآءِ رَيَكْمَا تُكْذِبَانِ﴾ جا كام له نيعمه ته كاني پهروه ردگارتان به درو دوزانن ﴿٣٨﴾

فِيهِنَّ خَيْرَاتٌ حَسَانٌ ﴿٧٠﴾ فَبِأَيِّ آءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ
 ﴿٧١﴾ حُورٌ مَّقْصُورَاتٌ فِي الْخِيَامِ ﴿٧٢﴾ فَبِأَيِّ آءِ رَبِّكُمَا
 تُكَذِّبَانِ ﴿٧٣﴾ لَمْ يَطْمِثْهُنَّ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌ ﴿٧٤﴾ فَبِأَيِّ
 آءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧٥﴾ مُتَّكِعِينَ عَلَى رُفُوفٍ خُضْرٍ
 وَعَبَقَرِيٍّ حَسَانٍ ﴿٧٦﴾ فَبِأَيِّ آءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧٧﴾
 تَبَارَكَ أَسمُ رَبِّكَ ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ﴿٧٨﴾

سورة الواقعة

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ﴿١﴾ لَيْسَ لَوْعَتِهَا كَاذِبَةٌ ﴿٢﴾ خَافِضَةٌ رَّافِعَةٌ
 ﴿٣﴾ إِذَا رُجَّتِ الْأَرْضُ رَجًا ﴿٤﴾ وَبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًّا ﴿٥﴾ فَكَانَتْ
 هَبَاءً مُنْبَثًا ﴿٦﴾ وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً ﴿٧﴾ فَأَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ
 مَا أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ ﴿٨﴾ وَأَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ مَا أَصْحَابُ
 الْمَشْأَمَةِ ﴿٩﴾ وَالسَّادِقُونَ السَّادِقُونَ ﴿١٠﴾ أُولَئِكَ الْمُقَرَّبُونَ ﴿١١﴾
 فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿١٢﴾ ثَلَاثَةٌ مِّنَ الْأَوَّلِينَ ﴿١٣﴾ وَقَلِيلٌ مِّنَ الْآخِرِينَ
 ﴿١٤﴾ عَلَى سُرُرٍ مَّوْضُونَةٍ ﴿١٥﴾ مُتَّكِعِينَ عَلَيْهَا مُتَقَابِلِينَ ﴿١٦﴾

﴿فِيهِنَّ خَيْرَاتٌ حَسَانٌ﴾ تییاندا هیه نافرمانی ئاکار چاکی پوالت جوان ﴿فِي أَيِّ آءِ الْآءِ رَكِبْنَا﴾
 ﴿تَكْذِبَانَ﴾ جا به کام له نیعمه ته کانی په روره دگارتان باوهر ناکهن؟ ﴿حُورٌ مَّقْصُورَاتٌ فِي الْخِيَامِ﴾
 حوریانیک له ناو حیوته و چادره کاندا دهرناچن و دوور ناکه ونه وه (هه همیشه چاوه پرسی
 هاوسره کانیان) ﴿فِي أَيِّ آءِ الْآءِ رَكِبْنَا تَكْذِبَانَ﴾ جا به کام له نیعمه ته کانی په روره دگارتان باوهر
 ناکهن؟ ﴿لَمْ يَطْمِئُنْهُنَّ أِنَّسٌ قَلِيلُهُمْ وَلَا جَانٌ﴾ پیش ئه وان نه دهستی ئادمی و نه دهستی جنو که بیان لی
 نه که وتووه ﴿فِي أَيِّ آءِ الْآءِ رَكِبْنَا تَكْذِبَانَ﴾ جا به کام له نیعمه ته کانی په روره دگارتان باوهر ناکهن؟
 ﴿مُتَّكِعِينَ عَلَى رُفُوفٍ خُضِرَ وَعَجَقَرِي حَسَانٌ﴾ پال دهده نه وه به پستی سه و زباوی رازاوه و فرشی
 زور جوانی نایابه وه ﴿فِي أَيِّ آءِ الْآءِ رَكِبْنَا تَكْذِبَانَ﴾ جا به کام له نیعمه ته کانی په روره دگارتان
 باوهر ناکهن؟ ﴿تَبَرَّكَ اسْمُ رَبِّكَ ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ﴾ پیروزه ناوی په روره دگاری خاوه ن گوره یی
 و به خشش ﴿۷۸﴾

سوره قی ﴿الواقعة﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی به خشنده ی میهره بان

﴿إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ﴾ کاتیک که رووداوی گه وری (قیامت) پرویدا ﴿لَيْسَ لَوْعَتِهَا كاذِبَةٌ﴾ له رودانیدا
 هیچ دروو گومانیک نی یه ﴿خَافِضَةٌ رَافِعَةٌ﴾ نزم که ره وه ی (که سانیکه و) به رز که ره وه یه (بو که سانیکی
 تر) ﴿إِذَا رَجَّتِ الْأَرْضُ رَجًا﴾ کاتیک که زهوی هینرایه جولان به جولانیک توند ﴿وَأُسَّتِ الْجِبَالُ
 بَسًا﴾ وه شاخه کان زور وورد کران به وورد کردن ﴿فَكَانَتْ هَبَاءً مُتَّبَثًا﴾ وه بوون به ته پوتوزی پرش و
 بلاو ﴿وَكُنْتَ أَرْوَاحًا نَلَّتُهُ﴾ وه ئیوه ده بنه سی کومه ل (له دوار ووردا) ﴿فَأَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ مَا أَصْحَابُ
 الْمَيْمَنَةِ﴾ ئه مجا یارانی لای راست، کام یارانی لای راست؟ ﴿وَأَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ﴾
 وه یارانی لای چه پ، کام یارانی لای چه پ؟ ﴿وَالسَّيِّئُونَ السَّيِّئُونَ﴾ وه پیشه که وتوه کان هه ر
 خویانن پیش که وتوو ﴿أُولَئِكَ الْمَقَرُّونَ﴾ ئه وانن نریکانی (باره گای خوا) ﴿فِي جَنَّتِ النَّعِيمِ﴾
 له به هشتانی پر نازو نیعمه تدان ﴿ثَلَاثَةٌ مِنَ الْأُولَئِينَ﴾ کومه لیکسی زورن له (که لانی) پیشینان ﴿وَقَلِيلٌ مِنَ الْآخِرِينَ﴾ وه که میکن له پاشینان (له ئوممه تی موحه ممد ﴿عَلَى سُرُرٍ مَوْصُوعَةٍ﴾
 له سه رقه نه فه و کورسی چنرا و به ئالتون ﴿مُتَّكِعِينَ عَلَيْهَا مُتَّقِلِينَ﴾ پال ئه ده نه وه له سه ری به رامبر
 به یه کتری ﴿۷۹﴾

يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ ﴿١٧﴾ بِأَكْوَابٍ وَأَبَارِيقَ وَكَأْسٍ مِّن مَّعِينٍ
﴿١٨﴾ لَا يَصَدَّعُونَ عَنْهَا وَلَا يُنْفُونَ ﴿١٩﴾ وَفَكَهَاتِمَتَاهَا يَتَخَيَّرُونَ
﴿٢٠﴾ وَلَحْمِ طَيْرٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٢١﴾ وَحُورٌ عِينٌ ﴿٢٢﴾ كَأَمْثَلِ اللَّوْلُؤِ
الْمَكْنُونِ ﴿٢٣﴾ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٤﴾ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا الْغَوَا
وَلَا تَأْتِيهِمَ آهٌ إِلَّا قِيلاً سَلَامًا سَلَامًا ﴿٢٥﴾ وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ مَا أَصْحَابُ
الْيَمِينِ ﴿٢٧﴾ فِي سِدْرٍ مَّخْضُودٍ ﴿٢٨﴾ وَطَلْحٍ مَّنضُودٍ ﴿٢٩﴾ وَظِلِّ مَمْدُودٍ
﴿٣٠﴾ وَمَاءٍ مَّسْكُوبٍ ﴿٣١﴾ وَفَكَهَاتِمَتِهِمْ كَثِيرَةٌ ﴿٣٢﴾ لَا تَمْقُوعَةٌ وَلَا مَمْنُوعَةٌ
﴿٣٣﴾ وَفَرِيشٍ مَّرْفُوعَةٍ ﴿٣٤﴾ إِنَّا أَنْشَأْنَاهُنَّ إِنشَاءً ﴿٣٥﴾ فَجَعَلْنَاهُنَّ أَبْكَارًا
﴿٣٦﴾ عُرْبًا أَتْرَابًا ﴿٣٧﴾ لِأَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٣٨﴾ ثَلَاثَةٌ مِّنَ الْأُولَىٰ ﴿٣٩﴾
وَتِلْكَ مِّنَ الْآخِرِينَ ﴿٤٠﴾ وَأَصْحَابُ الشِّمَالِ مَا أَصْحَابُ الشِّمَالِ
﴿٤١﴾ فِي سَمُومٍ وَحَمِيمٍ ﴿٤٢﴾ وَظِلِّ مِّن يَحْمُومٍ ﴿٤٣﴾ لَا بَارِدٍ
وَلَا كَرِيمٍ ﴿٤٤﴾ إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُتْرَفِينَ ﴿٤٥﴾ وَكَانُوا
يُصِرُّونَ عَلَى الْحِنثِ الْعَظِيمِ ﴿٤٦﴾ وَكَانُوا يَقُولُونَ أَإِذَا مِتْنَا وَكُنَّا
تُرَابًا وَعِظْمًا إِذَا نَأْتِئُوهُمْ لَمَبْعُوثُونَ ﴿٤٧﴾ أَوَّابًا أُنَّا الْأُولَىٰ ﴿٤٨﴾ قُلْ إِنَّ
الْأُولَىٰ وَالْآخِرِينَ ﴿٤٩﴾ لَمَجْمُوعُونَ إِلَىٰ مِيقَاتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ ﴿٥٠﴾

﴿يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ﴾ تازه لاوی هم‌میشه‌یی به‌سهری‌اندا ده‌گه‌رین ﴿٧﴾ ﴿يَأْكُوبُ وَيُبَارِكُ وَيَسُبُّ وَيُكَلِّمُ مَن مَّعِينٍ﴾
 به‌په‌رداخ و سوراچی و گلاسی پر له‌شهرابی سه‌رچاوه‌ی ره‌وان ﴿٨﴾ ﴿لَا يَصْدَعُونَ عَنْهَا وَلَا يُزْفُونَ﴾
 نه‌سهریان پی‌ی ده‌شیت و نه‌سه‌رخوش نه‌بن پی‌ی ﴿٩﴾ ﴿وَفَلَكِهِم مَّوَابِتُخُرُونَ﴾ میوه‌هاتیش که‌خوریان
 هه‌لی بزیرن ﴿١٠﴾ ﴿وَلَحْمِ طَيْرٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ﴾ وه‌گوشتی هه‌ر بالنده‌به‌ک که‌هزی لی‌بکه‌ن ﴿١١﴾ ﴿وَحُورٌ عِينٌ﴾
 وه‌خوریانی چاو‌گه‌ش و چاو‌به‌له‌ک ﴿١٢﴾ ﴿كَأَمْثَلِ اللُّؤْلُؤِ الْمَكْنُونِ﴾ وه‌ک مرواری ناو‌سه‌ده‌ف وان ﴿١٣﴾
 ﴿جَزَاءً يَمَآكَاؤُا يُعْمَلُونَ﴾ (ته‌م‌نیعمه‌تانه) له‌پادا‌شتی نه‌و‌کرده‌وانه‌دابه‌که‌نه‌جمیان نه‌دا ﴿١٤﴾ ﴿لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا
 وَلَا تَأْتِيَمًا﴾ نابیستن له‌و‌به‌هه‌ش‌تانه‌دا نه‌قسه‌ی بیته‌وده، وه‌نه‌تا‌وانبار‌کردن ﴿١٥﴾ ﴿إِلَّا قِيلًا سَلَامًا سَلَامًا﴾ جگه
 له‌و‌وته‌ی سلا‌وسه‌لام‌کردن (له‌یه‌کتری) ﴿١٦﴾ ﴿وَأَصْحَابُ الِئْمِينِ مَا أَصْحَابُ الِئْمِينِ﴾ وه‌یارانی لای‌راست‌کام
 یارانی لای‌راست ﴿١٧﴾ ﴿فِي سِدْرٍ مَّخْضُودٍ﴾ له‌زیر‌سیه‌ری دار‌تا‌وگی بی‌در‌کدان ﴿١٨﴾ ﴿وَطَلْحٍ مَّنضُودٍ﴾
 وداری مؤزی هونرا‌و به‌هیش‌ووه‌مؤز ﴿١٩﴾ ﴿وَوَطِيلٍ مَّمدُودٍ﴾ و‌سیه‌ری به‌رده‌وام ﴿٢٠﴾ ﴿وَمَاءٍ مَّسْكُوبٍ﴾
 وه‌ئاوی تافگه‌یی و ئاوی ره‌وان ﴿٢١﴾ ﴿وَفَلَکِهِم کِبْرُورٌ﴾ وه‌میوه‌هاتی زور ﴿٢٢﴾ ﴿لَا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ﴾ که
 هه‌رگیز ته‌وا‌و‌نابی و قه‌ده‌غه‌ش نا‌کری ﴿٢٣﴾ ﴿وَفُورٍ مَّرْفُوعَةٍ﴾ هه‌روه‌ها‌را‌خه‌ری به‌رز‌زبلندی تیدابه ﴿٢٤﴾
 ﴿إِنَّا أَنشَأْنَهُمْ إِنشَاءً﴾ نیمه‌خوریه‌کانی به‌هه‌ش‌تمان دروست‌کر‌دووه‌به‌دروست‌کردنیکی زور‌جوان ﴿٢٥﴾
 ﴿فَجَعَلْنَهُمْ أَتْرَابًا﴾ وه‌گیر‌اومانن به‌خوریانی هم‌میشه‌کچ (واته: هه‌ر‌چه‌نده‌ها‌وسه‌ر‌کانیان‌بچنه‌لایان‌خوای
 گه‌وره‌بویان‌ده‌کاته‌وه‌به‌کچ) ﴿٢٦﴾ ﴿عُرُبًا أَتْرَابًا﴾ ها‌وسه‌ره‌کانیان‌زور‌خوش‌ده‌ویت و ها‌وته‌مه‌نیانن ﴿٢٧﴾
 ﴿لِأَصْحَابِ الِئْمِينِ﴾ (ته‌مانه‌هه‌مو) بو‌یارانی لای‌راستن ﴿٢٨﴾ ﴿ثُلَّةٌ مِّنَ الْأُولَئِن﴾ (یارانی لای‌راست)
 کومه‌لیکی زورن‌له (گه‌لانی) پیشیوو ﴿٢٩﴾ ﴿وَتِلَّةٌ مِّنَ الْآخِرِينَ﴾ کومه‌لیکی زوریش‌له‌باشینان (له
 نوممه‌تی مو‌حه‌مه‌د ﴿٣٠﴾) ﴿وَأَصْحَابُ الشِّمَالِ مَا أَصْحَابُ الشِّمَالِ﴾ وه‌ها‌ورپییانی لای‌چه‌پ‌کام‌ها‌ورپییانی
 لای‌چه‌پ؟ ﴿٣١﴾ ﴿فِي سَمُورٍ وَحَمِيمٍ﴾ له‌نا‌و‌گری‌دوزه‌خ و ئاوی له‌کول‌دان ﴿٣٢﴾ ﴿وَوَطِيلٍ مِّن يَحْمُورٍ﴾ وه
 له‌سیه‌ری‌چره‌دوو‌که‌لی‌ره‌ش‌دان ﴿٣٣﴾ ﴿لَا بَارِدٍ وَلَا كَرِيمٍ﴾ نه‌فیتکه‌و نه‌که‌لکیشی‌هه‌یه ﴿٣٤﴾
 ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا أَقْبَلُ ذَٰلِكَ مُرْفَبِينَ﴾ چونکه‌به‌راستی‌ته‌مانه‌پیشتر‌خوش‌گوزه‌ران‌بوون ﴿٣٥﴾ ﴿وَكَاؤُا
 يُبْرُونَ عَلَى الْحِنْتِ الْعَظِيمِ﴾ وه‌به‌رده‌وام‌بوون‌له‌سه‌ر‌گونا‌هه‌گه‌وره‌که‌(ها‌وه‌ل‌دانان‌بو‌خوا) ﴿٣٦﴾
 ﴿وَكَاؤُا يُثْلُونَ﴾ وه‌ده‌یانووت ﴿أَيَّدَامَتًا وَكُنَّا تَرَابًا وَعِظَمًا﴾ نایا‌ته‌گه‌ر‌مردین‌و‌بووین‌به‌خول‌و‌تیسکی
 رزیو ﴿أَيَّنَا لَمَبْعُوثُونَ﴾ نایا‌تیمه‌زیندوو‌ته‌کرینه‌وه ﴿٣٧﴾ ﴿أَوَّابًا وَأُولَئِن﴾ یا‌خود‌با‌وو‌با‌پیرانمان
 (زیندوو‌ته‌کرینه‌وه) ﴿٣٨﴾ ﴿فَلِئِنَّ الْأُولَئِن وَالْآخِرِينَ﴾ (ته‌ی‌مو‌حه‌مه‌د ﴿٣٩﴾) بلی‌یینگومان‌هه‌مو‌و‌پیشینان
 و‌باشینان ﴿٤٠﴾ ﴿لَمَجْمُوعُونَ إِلَىٰ مِيقَاتِ نَوْمٍ مَّعْلُومٍ﴾ کوده‌کرینه‌وه‌و‌پا‌ینج‌ده‌کرین‌بو‌کاتی‌روزی‌دیاری
 کراو ﴿٤١﴾

ثُمَّ إِنكُمْ آيَهَا الضَّالُّونَ الْمُكذِّبُونَ ﴿٥١﴾ لَا كَلِمَ مِن شَجَرٍ مِّن رَّقُومٍ ﴿٥٢﴾
 فَمَا لَوْنَ مِنْهَا الْبُطُونَ ﴿٥٣﴾ فَشَرِبُونَ عَلَيْهِ مِنَ الْحَمِيمِ ﴿٥٤﴾ فَشَرِبُونَ
 شَرِبَ الْهَيْمِ ﴿٥٥﴾ هَذَا نُزِّلَهُمْ يَوْمَ الدِّينِ ﴿٥٦﴾ نَحْنُ خَلَقْنَاكُمْ فَلَوْلَا
 تُصَدِّقُونَ ﴿٥٧﴾ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تُمْنُونَ ﴿٥٨﴾ ءَأَنْتُمْ تَخْلُقُونَهُ ءَأَمْ نَحْنُ
 الْخَالِقُونَ ﴿٥٩﴾ نَحْنُ قَدَّرْنَا بَيْنَكُمُ الْمَوْتَ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ ﴿٦٠﴾
 عَلَىٰ أَن يُبَدِّلَ أَمْثَلَكُمْ وَنُنشِئَكُمْ فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦١﴾ وَلَقَدْ
 عَلَّمْتُمُ النَّشْأَةَ الْأُولَىٰ فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٦٢﴾ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ
 ﴿٦٣﴾ ءَأَنْتُمْ تَزْرَعُونَهُ ءَأَمْ نَحْنُ الزَّارِعُونَ ﴿٦٤﴾ لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ
 حُطًا مَّا فَظَلْتُمْ تَفَكَّهُوتَ ﴿٦٥﴾ إِنَّا لَمَعْرُومَتَ ﴿٦٦﴾ بَلْ نَحْنُ
 مَحْرُومُونَ ﴿٦٧﴾ أَفَرَأَيْتُمْ الْمَاءَ الَّذِي تَشْرَبُونَ ﴿٦٨﴾ ءَأَنْتُمْ أَنْزَلْتُمُوهُ
 مِنَ الْمُزْنِ ءَمْ نَحْنُ الْمُنزِلُونَ ﴿٦٩﴾ لَوْ نَشَاءُ جَعَلْنَاهُ أَجَا فَلَوْلَا
 تَشْكُرُونَ ﴿٧٠﴾ أَفَرَأَيْتُمُ النَّارَ الَّتِي تُورُونَ ﴿٧١﴾ ءَأَنْتُمْ أَنْشَأْتُمْ
 شَجَرَتَهَا ءَمْ نَحْنُ الْمُنشِئُونَ ﴿٧٢﴾ نَحْنُ جَعَلْنَاهَا تَذَكُّرًا وَمَتَاعًا
 لِلْمُقْوِينَ ﴿٧٣﴾ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٧٤﴾ * فَلَا أُقْسِمُ
 بِمَوْقِعِ النُّجُومِ ﴿٧٥﴾ وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لَّا تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ ﴿٧٦﴾

﴿ثُمَّ أَنْزَلْنَاهَا الْفُضَاءَ الْمَكْبُورَةَ﴾ پاشان ئیوه ئه‌ی گومرایانی بی باوره‌ان ﴿لَا يَكُونُ مِنْ شَجَرٍ مِنْ زُفْرٍ﴾
 بیگومان له (به‌ری) دره‌ختی ژه‌قنه‌موت (ده‌خون) ﴿فَمَا لَوْ أَنَّ مِنَ الْبَطُونِ﴾ جا وورگی خوتانی
 لی پرده‌که‌ن ﴿فَشَرِبُونَ عَلَيْهِ مِنَ الْحَمِيمِ﴾ ته‌مجا ئاوی کولای به‌سهردا ده‌خونه‌وه ﴿فَشَرِبُونَ
 شُرْبَ الْهَيْمِ﴾ ده‌ی خونه‌وه وه‌کو خواردنه‌وه‌ی (حوشترانی) تینوو ﴿هَذَا نُزْلُهُمْ يَوْمَ الزَّيْنِ﴾ ته‌مه
 میوانداری ته‌وانه له پوزی قیامه‌تدا ﴿إِنَّمَا حَقَّقْتُمْ فُلُوقًا لَتَصُدُّونَ﴾ ئیمه دروستمان کردون ئه‌ی
 بو‌بروا ناکه‌ن (به‌زیندوو بو‌ونه‌وه) ﴿أَفَرَأَيْتُمْ مَا تُمْنُونَ﴾ جا پیم بلین ته‌و ئاوه‌ی که ده‌پریژنه‌و
 مندالدانه‌وه؟ ﴿أَمْ أَنْتُمْ خَالِفُونَ﴾ ئایا ئیوه دروستی ده‌که‌ن؟ ﴿أَمْ خَلِيفُونَ﴾ یان ئیمه‌ین به‌دی
 هینه‌ریس؟ ﴿إِنَّمَا قَدَّرْنَا بَيْنَكُمُ الْمَوْتَ وَمَا تَحْسَبُوهَا﴾ ئیمه له‌ناوتاندا مردنمان داناه‌وه، وه‌که‌س
 پیش ده‌سه‌لانی ئیمه ناکه‌وی ﴿عَلَىٰ أَنْ يُبَدَّلَ أَمْرُكُمْ﴾ (به‌ده‌سه‌لآتین) که له‌جیاتی ئیوه نه‌وه‌ی
 تر به‌یتین ﴿وَنُنشِئُكُمْ فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ وه دروستان بکه‌ینه‌وه به‌شیویه‌ک که‌هیچی لی نازانن
 ﴿وَلَقَدْ عَلَّمْتُمُ النَّشْأَةَ الْأُولَىٰ﴾ سویند به‌خوا بیگومان ئیوه له‌به‌دی هیتانی یه‌که‌می ناگادارن
 ﴿فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ﴾ ئیتر بو‌بیر ناکه‌نه‌وه ﴿أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرُوبُونَ﴾ جا پیم بلین ته‌و تووه‌ی که ده‌بیچین
 ﴿أَمْ أَنْتُمْ نَزَّاعُونَ﴾ ئایا ئیوه ده‌پریوتن؟ ﴿أَمْ خَلِيفَتِ الْأَرْعَابِ﴾ یان ئیمه‌ین ده‌پریوتن؟ ﴿لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ
 حَطَلًا﴾ ته‌گهر بمان ویستایه‌وه (رواوه) مان ده‌گیرا به‌پوش و کا ﴿فَطَلَّغْتُمْ فَتَاهُوتَ﴾ ته‌مجا ده‌ستان
 ده‌کرد به‌قسه‌ی بی که‌لک ﴿إِنَّا الْمَعْرُومُونَ﴾ (ده‌تانووت) به‌راستی زهره‌رلیکه‌وتوو ئیمه‌ین
 ﴿بَلْ لَخَلِيفَتِ الْخَرُومُونَ﴾ به‌لکو ئیمه له‌پوزی بی به‌شین ﴿أَفَرَأَيْتُمُ الْمَاءَ الَّذِي تَشْرَبُونَ﴾ جا پیم
 بلین ته‌و ئاوه‌ی که ده‌بخونه‌وه ﴿أَمْ أَنْزَلْنَاهُ مِنَ الْمَزْنِ﴾ ئایا ئیوه له‌هه‌وره‌کانه‌وه ده‌بیاریتن
 ﴿أَمْ خَلِيفَتِ الْمُنْزِلُونَ﴾ یان ئیمه‌ده‌ی باریتن ﴿لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ حِجَابًا﴾ ته‌گهر بمان ویستایه‌وه مانکرده‌ئاویکی زور
 سویری تال. ﴿فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ﴾ ئیتر بو‌سوپاسی خواناکه‌ن ﴿أَفَرَأَيْتُمُ النَّارَ الَّتِي تُورُونَ﴾ پیم بلین ته‌و ئاگره‌ی
 که دایده‌گیر سینن ﴿أَمْ أَنْتُمْ أَنْشَأْتُمْ شَجَرَهَا﴾ ئایا ئیوه داره‌که‌یتان به‌دی هیتاوه؟ ﴿أَمْ خَلِيفَتِ الْمُنْشُونَ﴾
 یان ئیمه به‌دی هینه‌ریسی؟ ﴿إِنَّمَا جَعَلْنَاهَا آتَاكِرَةً﴾ ئیمه ته‌و (ئاگره) مان کردوو به‌هوی یادخه‌روه
 (ی‌ئاگری دوزه‌خ) ﴿وَمَتَّعْنَا الْمُتَّقِينَ﴾ وه (کردو مانه‌ته) هوی که‌لک لی وه‌رگرتن بو‌گه‌شتیاران ﴿فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ﴾ جا که‌واته یاد وته‌سیحاتی به‌روه‌ردگاری گه‌وره‌ی خوت به‌پاکی بکه
 ﴿فَلَا أَمْسِرُ بِمَوْجِ الْجُودِ﴾ جا سویند بیت به‌شوینی (هه‌له‌اتن و ئاوابونی) ته‌ستیره‌کان ﴿وَأِنَّهُ لَقَسَمٌ لَوْ تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ﴾ به‌راستی ته‌م سوینده ته‌گهر بزانتن سویندیکي زور گه‌وره‌یه ﴿

إِنَّهُ لَقَرَّءٌ أَنْ كَرِيمٌ ﴿٧٧﴾ فِي كِتَابٍ مَكْنُونٍ ﴿٧٨﴾ لَا يَمَسُّهُ إِلَّا
 الْمُطَهَّرُونَ ﴿٧٩﴾ تَنْزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٨٠﴾ أَفَبِهَذَا الْحَدِيثِ
 أَنْتُمْ مُدْهِنُونَ ﴿٨١﴾ وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ أَنْكُمْ تَكْذِبُونَ ﴿٨٢﴾ فَلَوْلَا
 إِذَا بَلَغَتِ الْخُلُقُومَ ﴿٨٣﴾ وَأَنْتُمْ حِينِيذٍ تَنْظُرُونَ ﴿٨٤﴾ وَمَنْ أَقْرَبُ
 إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا تُبْصِرُونَ ﴿٨٥﴾ فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ
 ﴿٨٦﴾ تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٨٧﴾ فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ
 ﴿٨٨﴾ فَرَوْحٌ وَرَيْحَانٌ وَجَنَّتُ نَعِيمٍ ﴿٨٩﴾ وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنْ أَصْحَابِ
 الْيَمِينِ ﴿٩٠﴾ فَسَلَامٌ لَّكَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٩١﴾ وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ
 الْمُكْذِبِينَ الضَّالِّينَ ﴿٩٢﴾ فَنُزُلٌ مِّنْ حَمِيمٍ ﴿٩٣﴾ وَتَصْلِيَةٌ جَاحِمٍ
 ﴿٩٤﴾ إِنَّ هَذَا هُوَ حَقُّ الْيَقِينِ ﴿٩٥﴾ فَسَبِّحْ بِأَسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٩٦﴾

سورة الحديد

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَبِّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١﴾ لَهُ مُلْكُ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي ۖ وَيُمِيتُ ۖ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢﴾ هُوَ
 الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ ۖ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٣﴾

﴿إِنَّهُ لَفَرْعَانٌ كَرِيمٌ﴾ که بیگومان نه مه قورناتیکی گه وره و بهر تیزه ﴿فِي كِتَابٍ مَّكْنُونٍ﴾ له ناو کتیبیکی شار او دایه (که لوح المحفوظه) ﴿لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ﴾ جگه له (فریشته) پاکه کان که س دهستی لی نادات ﴿نَزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ نیر در او ته خوار وه له لایه ن بهر و رد گاری جیهانیانه وه ﴿أَفِيْهَذَا الْحَدِيثِ أَنْتُمْ مُدْهُونٌ﴾ دهی نایا ئیوه بهم قورنانه باوهر ناکهن ﴿وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ﴾ وه له جیاتی سوپاسگوزاری له سه ر روزیتان ﴿أَلَمْ تَكْفُرُوا﴾ ئیوه باوهر ناهینن ﴿فَلَوْلَا إِذْ بَلَغَتِ الْخُلُقُومَ﴾ دهی بوچی کاتی گیان (ی نه خوشه که تان) ده گاته گهرووی ﴿وَأَنْتُمْ حِينِيذٍ تَنْظُرُونَ﴾ وه ئیوه له و کاته دا ته ماشا ده کهن ﴿وَتَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ﴾ له و کاته دا (فریشته کانمان) له ئیوه نزیکترن له و (که سهی له سه ره مه ر گدایه) ﴿وَلَكِنْ لَا تَبْصِرُونَ﴾ به لام ئیوه (فریشته کانی) ئیمه نابینن ﴿فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ عِبْرَ مَدِينٍ﴾ دهی بوچی نه گهر ئیوه (زیندوو ناکرینه وه) پادا شت نادرینه وه؟ ﴿تَتَجَوَّعُونَهَا لَكُمُ صَدِيقِينَ﴾ روقی (مردوه که تان) بگیر نه وه نه گهر راست ده کهن ﴿فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقْرَبِينَ﴾ نه مجا نه گهر نه و (که سهی له گیانه لادایه) له نریکان بی (له خوا) ﴿فَرَوْحٌ وَرَيْحَانٌ وَجَنَّتُ نَعِيمٍ﴾ نه وه حه سانه وه و بونی خوش و به هه شتی پر له ناز و نیعمه تی بو هه به ﴿وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ﴾ وه نه گهر له ها وه لانی دهستی راست بی ﴿فَسَلِّتُمْ لَهُ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ﴾ نه وه سه لامه تی و بی زبانی بو تو (چونکه) تو له یارانی دهستی راستی ﴿وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُكْذِبِينَ فَضَالِّينَ﴾ به لام نه گهر له بی باوهرانی گومرا بیت ﴿فَنُزُلٌ مِنْ حَمِيمٍ﴾ نه وه (شویتی) میوانداریه که هی ئیجگار گهر مه ﴿وَصَلِيلَةٌ حَمِيمٍ﴾ وه چوونه ناو دوزه خه ﴿إِنَّ هَذَا لَهُوَ حَقُّ الْيَقِينِ﴾ به راستی نه وهی (که له م سوره ته دا باسکرا) حه ق و بیگومانه ﴿فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ﴾ جا که و ابو به پاکی یاد و ته سیباحتی بهر و رد گاری گه و ره ی خوت بکه ﴿﴾

سوره فی ﴿التَّائِبِينَ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی به خشندهی میهره بان

﴿سَبِّحْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ هه رچی له ناسمانه کان و زه ویدا هه به ته سیباحتی خوا ده کهن ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ وه هه ر نه وه بالادهستی کار به جی ﴿لَهُ الْمُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ هه ر بو نه وه ده سه لات و خاوه نیه تی ناسمانه کان و زه وی ﴿يُحْيِي وَيُمِيتُ﴾ ده ژینی ده مریتی ﴿وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ وه نه وه ده سه لاتی به سه ر هه موو شتیکدا هه به ﴿هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ﴾ هه ر نه وه به که مینه (پیش هه موو شتیک هه بو وه) وه هه ر نه وه دوا هه مینیشه و (پاشی هه موو شتیک ده مینیت) ﴿وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ﴾ وه دیار و ناشکرایه (بو خاوه ن هوش و فامه کان به به لگه کانی) وه به نهان و شار او هیه (له چاوی به نده کان و زانایه به ناشکرا و نه پنیه کان) ﴿وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ وه نه وه به هه موو شتیک ناگاداره ﴿﴾

هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ
عَلَى الْعَرْشِ ۖ يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ
السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
بَصِيرٌ ﴿٤﴾ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ
﴿٥﴾ يُوَلِّجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُوَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ
الصُّدُورِ ﴿٦﴾ ءَامِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَأَنْفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ
مُسْتَحْلِفِينَ فِيهِ ۖ فَالَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْكُمْ وَأَنْفَقُوا لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿٧﴾
وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالرَّسُولِ يَدْعُوكُمْ لِتُؤْمِنُوا بِرَبِّكُمْ وَقَدْ
أَخَذَ مِيثَاقَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٨﴾ هُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ عَلَى عَبْدِهِ
ءَايَاتٍ بَيِّنَاتٍ لِيُخْرِجَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ ۚ وَإِنَّ اللَّهَ بِكُمْ
لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿٩﴾ وَمَا لَكُمْ أَلَّا تُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلِلَّهِ مِيرَاثُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ
وَقَتْلَ أَوْلِيَاءِكَ أَكْثَرُ دَرَجَةً مِّنَ الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِنْ بَعْدِ وَقَاتَلُوا
وَكَلَّا وَعَدَّ اللَّهُ الْحُسْنَىٰ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١٠﴾ مَنْ ذَا
الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضْعِفُهُ لَهُ ۗ وَهُوَ لَهُ وَأَجْرٌ كَرِيمٌ ﴿١١﴾

﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ (خودا) ئەو زاتە‌یه که ئاسمانە‌کان و زەوی دروست کرد و وه
 ﴿فِي سِتِّينَ يَوْمٍ﴾ لە شەش رۆژدا ﴿ثُمَّ أَسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ﴾ پاشان بەرزبویه وه سەر عەرش و قەراری
 گرت (با وەرمان پنیەتی بەو شیوێی شیایوی خوا بیست، وه چۆنیەتیە که‌ی نازانین، تەنها خوا
 خۆی دەزانیت) ﴿يَعْلَمُ مَا لِي فِي الْأَرْضِ﴾ دەزانیت چی دەچیتە ناوی زەوی ﴿وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا﴾ وه چی
 لێ دیتە دەر وهه ﴿وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ﴾ وه چی لە ئاسمانە‌وه دیتە خوار ﴿وَمَا يَرْجُحُ فِيهَا﴾ وه چی بۆ
 سەر ده که‌وی ﴿وَهُمْ مَعَكُمْ أَلَنْ مَّا كُنْتُمْ﴾ وه لە‌هەر کوی بن خوا له‌گه‌لتانه (بەزانیاری و ئاگاداری)
 ﴿وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ وه خوا بینایه به‌هەر چی که ده‌یکەن ﴿لَهُ الْمُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾
 خوا ه‌نداریتی ئاسمانە‌کان و زەوی ه‌ر بۆ ئەوه ﴿وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ﴾ وه ه‌موو کارێک ه‌ر بۆ
 لای خوا ده‌گه‌رێنرێته وهه ﴿يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ﴾ شه‌و دوبات بە‌ناو رۆژدا (له‌هاوین و پایزدا)
 ﴿وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ﴾ وه رۆژ دوبات بە‌ناو شه‌ودا (له‌زستان و به‌هاردا) ﴿وَهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ وه
 ئەو (خوا) ئاگاداره به‌نیازی ناو دلان ﴿إِنَّمَا يُنَادِي اللَّهُ بِرُسُولِهِ﴾ باوهر به‌ینن به‌خوا و پیغه‌مبه‌ره که‌ی
 ﴿وَأَنفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُسْتَحْفِلِينَ فِيهِ﴾ و به‌خشن له‌و مال و سامانه‌ی که خوا ئیوه‌ی کرد وه به‌جی نشینی
 پێشیان تیا‌دا ﴿فَالَّذِينَ آمَنُوا مِنكُمْ وَأَنفِقُوا﴾ ئەمجا ئەوانه‌تان که باوهری ه‌یناوه و داریی یان به‌خشیوه
 ﴿لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ﴾ پاداشتی گه‌وره‌یان بۆ ه‌یهه ﴿وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ ئەوه چیتانه بۆ باوهر به‌خوا
 ناهینن؟ ﴿وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ﴾ که پیغه‌مبه‌ر بانگتان ده‌کات ﴿لِئَلَّامُوا بِرُبِّكُمْ﴾ که باوهر به‌په‌روه‌ردگارتان
 به‌ینن ﴿وَقَدْ أَخَذَ مِيثَاقُكُمْ﴾ له‌کاتی‌کدا که بی‌گومان خوا په‌یمانی (باوهر ه‌ینانی) لێ وه‌رگرتوون
 ﴿إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ ئەه‌ر ئیوه باوهر دارن ﴿هُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ عَلَىٰ عَبْدِهِ﴾ خوا ئەو زاتە‌یه ده‌بێنرێت بۆ به‌نده‌ی
 خۆی (که موحه‌مه‌د ﷺ) ﴿إِنَّ آيَاتِ بَيْنَتِ﴾ به‌لگه‌ و نایه‌تانیکی روون و ئاشکرا ﴿لِيُخَرِّجَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَىٰ
 النُّورِ﴾ تا له‌تاریکستانی (گوهرایی و بی‌یاوهری) دهرتان به‌یئت بۆ ناو رووناکی (ئیمان و ئیسلام)
 ﴿وَإِنَّ اللَّهَ بِكُمْ لَرَؤُوفٌ رَّحِيمٌ﴾ وه به‌راستی خوا به‌رامبه‌ر ئیوه به‌سۆز و میهره‌بانه ﴿وَمَا لَكُمْ أَلَّا تُقِفُوا فِي سَبِيلِ
 اللَّهِ﴾ ئەوه چیتانه که‌وا ه‌یچ نابه‌خشن له‌رێی خوادا ﴿وَاللَّهُ مِيرَاةُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ له‌کاتی‌کدا میراتی
 ئاسمانه‌کان و زەوی بۆ خوا ده‌میئتیه وهه ﴿لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ﴾ یه‌کسان نین ئەوانه‌تان ﴿مَنْ أَنفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ
 وَقَتْلٌ﴾ که له‌پیش گرتنی (مه‌که‌که) دالمالیان به‌خشیو و جه‌نگاون (له‌گه‌ل ئەوانه‌ی له‌دوای فه‌ت‌حی مه‌که‌که
 ئەو کارانه‌ بکه‌ن) ﴿أُولَٰئِكَ أَعْظَمُ دَرَجَةٍ﴾ ئەوانه‌ پله‌و پایه‌یان زۆر گه‌وره‌تره ﴿مَنْ الَّذِينَ أَنفَعُوا مِنْ بَعْدِ وَقَتْلُوا﴾
 له‌وانه‌ی که له‌دوای (گرتنی مه‌که‌که) مالیان به‌خشیو وه جه‌نگاون ﴿وَكَلَّا وَعَدَدُ اللَّهِ الْحُسْنَىٰ﴾ وه به‌ه‌ر
 دوولا خوا به‌لینی به‌ه‌شتی داوه ﴿وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ حَبِيرٌ﴾ وه خوا ئاگاداره به‌وه‌ی که ده‌یکەن ﴿
 مَنْ ذَا الَّذِي يقرِضُ اللَّهَ﴾ کێ یه‌ ئەو که‌سه‌ی قه‌رز د‌هدات به‌خوا ﴿قرضاً حسناً﴾ به‌قه‌رزێکی چاک
 (مه‌به‌ست ئەوه‌یه مال بیه‌خشیت له‌پیناوه‌ خوا) ﴿فِيضِعْفَهُ لَهُ﴾ تا خواش چ‌ه‌ند به‌رامبه‌ر بیداته وه
 ﴿وَلَهُ أَجْرٌ كَبِيرٌ﴾ وه پاداشتی زۆر چاک‌ی بۆ ه‌یهه

يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَى نُورُهُمْ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ
وَبأيْمَانِهِمْ بِشَرِّكُمْ الْيَوْمَ جَنَّتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ
فِيهَا ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٢﴾ يَوْمَ يَقُولُ الْمُنْفِقُونَ وَالْمُنْفِقَاتُ
لِلَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْظِرُوا نَافِقَتَيْسَ مِنْ نُورِكُمْ قِيلَ أَرْجِعُوا وَرَاءَكُمْ
فَالْتَمِسُوا نُورًا فَضُرِبَ بَيْنَهُم بِسُورٍ لَهُ بُابٌ بَاطِنُهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ
وَوَظَاهِرُهُ مِنْ قِبَلِهِ الْعَذَابُ ﴿١٣﴾ يُنَادُونَهُمْ الْمَنَّانُ مَعَكُمْ قَالُوا بَلَى
وَلَكِنَّكُمْ فَتِنْتُمْ أَنْفُسَكُمْ وَتَرَبَّصْتُمْ وَارْتَبْتُمْ وَغَرَّتْكُمُ الْأَمَانِيُّ
حَتَّى جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ وَغَرَّكُمْ بِاللَّهِ الْغُرُورُ ﴿١٤﴾ فَالْيَوْمَ لَا يُؤَخَذُ مِنْكُمْ
فِدْيَةٌ وَلَا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مَأْوَىٰكُمْ النَّارُ هِيَ مَوْلَاكُمْ
وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٥﴾ * أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْ تَخْشَعَ
قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ
أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلُ فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَكَثِيرٌ
مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿١٦﴾ أَعْمُوا أَنْ اللَّهَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا قَدْ بَيَّنَّا
لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١٧﴾ إِنَّ الْمُصَدِّقِينَ وَالْمُصَدِّقَاتِ
وَأَقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يَضْعَفُ لَهُمْ وَلَهُمْ أَجْرٌ كَرِيمٌ ﴿١٨﴾

﴿يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾ له‌روژیکدا که تو پیاوان و ئافره‌تانی ئیماندار ده‌بینیت ﴿بَسَعَىٰ لُوْهُم بَيْنَ اَيْدِيهِمْ وَاَيْمَانِهِمْ﴾ که پرووناکی (باوه‌ریان) له‌پیشیانه‌وه و له‌لای راستیانه‌وه ده‌روات ﴿بُشِّرْكَ الْيَوْمَ﴾ (بیان ده‌لین) مژده‌ی ئیوه‌ئه‌مرو ﴿جَنَّتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ﴾ به‌هه‌شتانیکه که پرووباری زور به‌ژیریاندا ده‌روات ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ تیندا ده‌میننه‌وه به‌هه‌میشه‌یی ﴿ذٰلِكَ هُوَ الْقَوْزُ الْعَظِيْمُ﴾ ههر ئه‌وه‌یه‌سه‌ر که وئنی گه‌وره ﴿يَوْمَ يَقُولُ الْمُنْفِقُونَ وَالْمُنْفِقَاتُ﴾ له‌و‌روژده‌دا پیاوان و ئافره‌تانی دوورو ده‌لین ﴿لَّذِيْنَ ءَامَنُوْا﴾ به‌وانه‌ی که باوه‌ردار بوون ﴿اَنْظُرْ وَاَنْتَقِصِيْسَ مِنْ زُرْكٍ﴾ سه‌یریکمان بکه‌ن تا له‌رووناکیان تروسکیک وهر گرین ﴿قِيْلَ اَرْجِعُوْا وِرَآءَكُمْ﴾ بییان ده‌وتریت بگه‌رینه‌وه بو‌ دوای خوتان ﴿فَاَلْتَسُوْا نُوْرًا﴾ وه‌ داوای پرووناکی بکه‌ن بو‌ خوتان ﴿فَضْرِبَ بَيْنَهُمُ بُسُوْرًا﴾ یه‌کسه‌ر شوو رایه‌ک ده‌کیشری له‌نیوانیاندا ﴿لَهُۥٓ اَبَابٌ﴾ که‌ده‌ر گایه‌کی تیندایه ﴿بَاطِنُهُ فِیْهِ الرَّحْمَةُ﴾ پرووی ناوه‌وه‌ی ره‌حمه‌تی تیندایه ﴿وَظِلُّهُ مِنْ فِیْهِ الْعَذَابُ﴾ ده‌ره‌وه‌یشی پرووی له‌سزایه ﴿يُنَادُوْهُمْ﴾ (دوو پرووان ئیمانداران) بانگ ده‌کهن و ده‌لین ﴿اَلَمْ يَكُنْ مَعَكُمْ﴾ ئایا ئیمه له‌گه‌ل ئیوه‌نه‌بوین (له‌نویژ و‌روژوودا) ﴿قَالُوْا بَلٰی﴾ ئیمانداران ده‌لین: به‌لنی له‌گه‌لماندا بوون ﴿وَلٰكِن كُمْ فَنَنُتُمْ اَنْفُسَكُمْ﴾ به‌لام ئیوه‌ خوتان خه‌له‌تاندا (دوو‌روو پیلان گتیربوون) ﴿وَتَرَبَّصُّوْا وَاَرْتَبُّوْا﴾ وه‌ چاوه‌روانی (نه‌مانی باوه‌رداران) ده‌کرد و دوودل بوون ﴿وَعَزَّوْا كُمُ الْاَمَانِ﴾ وه‌ هیواو ئاوات فریوی دان ﴿حَتّٰی جَآءَ اَمْرُ اللّٰهِ﴾ تا فه‌رمانی خواهات (و‌مردن) ﴿وَعَزَّوْا بِاللّٰهِ الْعَزُوْرُ﴾ وه‌ شه‌بتان فریوی دان به‌ لئی بورده‌یی خوی گه‌وره ﴿قَالُوْا لَآ يُؤْخَذُ مِنْكُمْ فِدْيَةٌ﴾ ئه‌مرو هیچ بریتیه‌ک وهر ناگیرت نه‌له‌ئیوه ﴿وَلَا مِنَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا﴾ وه‌ نه‌له‌بئ باوه‌ران بو‌رزگار بوونتان ﴿مَّا وَاوَدَّكُمْ النَّارُ﴾ جیگانان ئاگری دوزه‌خه ﴿هِيَ مَوْلٰىكُمْ﴾ ئه‌و ئاگره‌شیوانه ﴿وَبَلَّسَ الْمَصْبُوْرُ﴾ ئای چهند سه‌ره‌نجامیکی خرابه ﴿اَلَمْ يٰۤاِيْنَ الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا﴾ ئایا کاتی ئه‌وه‌نه‌هاتوه بو‌ پرواداران ﴿اَنْ تَخْشَعَ قُلُوْبُهُمْ لِذِكْرِ اللّٰهِ﴾ که‌دلین راجله‌کیت و ملکه‌چ‌بی بو‌یادوزیکری خوا ﴿وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ﴾ وه‌ بو‌ئو‌ه‌و قورئانه‌ی که‌ناردیه‌تیه‌خواره‌وه؟ ﴿وَلَا يَكُوْنُوْنَ كَالَّذِيْنَ﴾ وه‌ک ئه‌وه‌که‌سه‌انه (جووله‌که و‌گاور) نه‌بن ﴿اَوْوَالِ الْكٰتِبِْنَ مِنْ قَبْلُ﴾ که‌له‌مه‌و پیش کتیبی ئاسمانیان پندرا ﴿فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْاَمَدُ﴾ وه‌ ماوه‌یه‌کی دوورو دریزیان به‌سه‌ردا تیه‌پری ﴿فَقَسَتْ قُلُوْبُهُمْ﴾ ئه‌مجا دلین ره‌ق بوو ﴿وَكَثِيْرٌ مِّنْهُمْ فَسٰوُوْنَ﴾ وه‌ زور به‌یان یاخی و له‌سنورده‌چوو بوون ﴿اَعْمٰوْا اَنْ اللّٰهُ حٰجِ الْاَرْضِ﴾ بینگومان بزنان که‌خوازوه‌ی زیندوو ده‌کاته‌وه ﴿بَعْدَ مَوْتِهَا﴾ دوای مردنی ﴿فَدَبِيْۤا لِّكُمُ الْاٰيٰتِ﴾ بینگومان نیشانه‌و به‌لگه‌کانمان بو‌ پروون کردونه‌وه ﴿لَعَلَّكُمْ تَعْقَلُوْنَ﴾ تاییربه‌که‌نه‌وه ﴿اِنَّ الْمَصٰدِقِيْنَ وَالْمَصٰدِقَاتِ﴾ بینگومان پیاوان و‌زنانی خیرخواز ﴿وَأَفْضُوْا اللّٰهَ قَرٰصًا حَسَنًا﴾ ئه‌وانه‌ش قهرز ده‌دن به‌خوا به‌قهرزیکي چاک (یارمه‌تی هه‌ژاران ده‌دن) ﴿يُضَعَفُ لَهُمْ﴾ چهند به‌رامبه‌ر ده‌یاندریتته‌وه ﴿وَلَهُمْ اَجْرٌ كَرِيْمٌ﴾ وه‌ بو‌ئوان هه‌یه‌پاداشتی زور چاک ﴿۱۵﴾

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ۚ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّٰدِقُونَ وَالشَّهَادَةُ
 عِنْدَ رَبِّهِمْ لَهُمْ أَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ ۗ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا
 بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿١٩﴾ ۖ أَعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيٰوةُ
 الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُمْ وِزِينَةٌ وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ
 وَالْأَوْلَادِ كَمَثَلِ غَيْثٍ أَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَاتُهُ ثُمَّ يَهِيْجُ فَتَرْتَهُ
 مُصْفَرًّا ثُمَّ يَكُوْنُ حُطْمًا ۗ وَفِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيْدٌ وَمَغْفِرَةٌ
 مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ ۗ وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَمَعَةٌ الْغُرُوْرِ ﴿٢٠﴾
 سَابِقُوْا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّنَ رَبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ السَّمَاءِ
 وَالْأَرْضِ أُعِدَّتْ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ۗ ذَٰلِكَ فَضْلُ
 اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيْمِ ﴿٢١﴾ مَا أَصَابَ
 مِّن مُّصِيْبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِّن
 قَبْلِ أَن نَّبْرَأَهَا ۗ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيْرٌ ﴿٢٢﴾ لِكَيْلَا
 تَأْسَوْا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا ءَاتَاكُمْ ۗ وَاللَّهُ
 لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُوْرٍ ﴿٢٣﴾ الَّذِينَ يَبْخُلُوْنَ وَيَأْمُرُوْنَ
 النَّاسَ بِالْبُخْلِ ۗ وَمَن يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَنِيُّ الْحَمِيْدُ ﴿٢٤﴾

﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ﴾ و ه‌ئ‌ه‌وانه‌ی باوهرپ‌ریان ه‌یناوه به‌خ‌وا و به‌پ‌یغه‌مبه‌رانی ﴿أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ﴾
 ه‌ئ‌ه‌وانه‌ خ‌ویانن ر‌است گ‌ویان ﴿وَالشُّهَدَاءُ عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ و ه‌شه‌ه‌یدان له‌لای په‌روه‌ردگار یان ﴿لَهُمْ أَجْرُهُمْ
 وَتُورُهُمْ﴾ خ‌اوه‌ن پ‌اداشت و نور و ر‌ووناکی خ‌ویانن ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ و ه‌ئ‌ه‌وانه‌ی که‌ب‌ی
 باوهرپ‌بون و به‌لگه و ن‌یشانه‌کانی ت‌یمه‌یان به‌درؤ زانی ﴿أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ﴾ ه‌ئ‌ه‌وانه‌هاوه‌لی ناگری
 د‌وزه‌خن ﴿۱۱﴾ ﴿اعْمَلُوا إِنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا﴾ و ه‌ بزانتن که‌ب‌ینگومان ز‌یانی د‌ونیا ته‌نها ﴿لِمْبٍ وَهَؤُورِ زِينَةٍ﴾ گ‌الته
 و گ‌مه و ر‌ازاندنه‌وه و ﴿وَتَفَاخُرٍ بَيْنَهُمْ وَكَأَشْرَفٍ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ﴾ خ‌وه‌له‌ک‌یشانه له‌نیوانتاندان و ل‌اف ل‌یدانه
 به‌دارایی و مندالی ز‌وره‌وه ﴿كَمَثَلِ غَيْثٍ﴾ ه‌ک باران‌یک وایه ﴿عَجَبَ الْكُفَّارَ نَبَاتُهُ﴾ که‌ح‌اسلاته‌که‌ی
 جووت‌یاران د‌لخ‌وش ب‌کات ﴿ثُمَّ يَهِيحُ فَتَرَهُ مُضْمَرًا﴾ پ‌اشان ووشک ب‌یی و به‌زه‌ردی ب‌ی بینیت
 ﴿ثُمَّ يَكُونُ حُطَمًا﴾ له‌پ‌اشان ب‌یته به‌پ‌ووش و به‌ل‌اش ﴿وَفِي الْأَخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ﴾ له‌ر‌وزی د‌وایشدا
 س‌زای توند و سه‌خت (ه‌ه‌به‌ب‌ؤ د‌ونیا په‌رستان) ﴿وَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ﴾ و ه‌لی ب‌وردن و ر‌ه‌زامه‌ندی
 ه‌ه‌به‌له‌لایه‌ن خ‌اوه‌ (ب‌ؤ خ‌وا ناسان) ﴿وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْعُرُورِ﴾ و ه‌ ز‌یانی د‌ونیا ه‌یچ نی به
 جگه له‌ر‌اب‌واردن‌یکی خ‌ه‌له‌ت‌ینهر نه‌ب‌یت ﴿سَابِقُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ﴾ (که‌واته) پ‌یشبرکی ب‌که‌ن
 ب‌ؤ (ده‌ست خ‌ستنی) ل‌یخ‌وش‌بون له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگار تانه‌وه ﴿وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا﴾ و ه‌ ب‌ؤ به‌ه‌شت‌یک که
 پ‌انتایی به‌که‌ی ﴿كَعَرْضِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾ به‌و‌ینه‌ی پ‌انتایی ن‌اسمان و ز‌وی به‌ ﴿أَعَدَّتْ لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾
 ن‌اماده‌ک‌راوه ب‌ؤ ه‌ئ‌ه‌وانه‌ی باوهرپ‌ریان ه‌یناوه ﴿بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ﴾ به‌خ‌وا و پ‌یغه‌مبه‌رانی ﴿ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ﴾
 ه‌ئ‌ه‌و (پ‌اداشته) به‌خ‌شش‌یکی خ‌وایی به‌ ﴿يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ﴾ ده‌یدات به‌ه‌هر که‌س که‌خ‌وی ب‌ه‌و‌یت
 ﴿وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾ و ه‌خ‌وا خ‌اوه‌نی به‌خ‌ششی گ‌ه‌وره‌به‌ ﴿۱۲﴾ ﴿مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ﴾ ه‌یچ ز‌یان و
 به‌ل‌ایه‌ک ر‌وی نه‌داوه ﴿فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ﴾ نه‌له‌زه‌وی و نه‌له‌خ‌ودی خ‌وتاندا ﴿إِلَّا فِي كِتَابٍ﴾
 ئ‌یللاله (ل‌وح‌الم‌ح‌فوظ) دانوس‌راوه ﴿مِن قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا﴾ پ‌یش ه‌وه‌ی به‌دی به‌نین ﴿إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ
 يَسِيرٌ﴾ ب‌ینگومان ه‌ئ‌ه‌و ب‌ؤ خ‌وا ز‌ور ن‌اسانه ﴿۱۳﴾ ﴿لَكَيْلًا تَأْسَوْا﴾ تاخ‌ه‌فت نه‌خ‌ون ﴿عَلَىٰ مَا قَاتَلْتُمْ﴾
 ب‌ؤ ه‌وه‌ی له‌ده‌ستتان چ‌ووه ﴿وَلَا تَفْرَحُوا﴾ و ه‌د‌لخ‌وش و مه‌غرور نه‌بن ﴿بِمَاءِ أَنْتُمْ﴾ به‌وه‌ی که
 ب‌یی داوون ﴿وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ﴾ و ه‌خ‌وا ه‌یچ خ‌و به‌زل ز‌ان‌یکی شانازی که‌ری خ‌وش
 ناو‌یت ﴿۱۴﴾ ﴿الَّذِينَ يَخْتَلُونَ﴾ ه‌ئ‌ه‌وانه‌ی چ‌روکی و ر‌ه‌زلی‌ی ده‌که‌ن (له‌مال به‌خ‌شین له‌پ‌یناوه‌خ‌وادا)
 ﴿وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبَحْلِ﴾ و ه‌فه‌رمان به‌خ‌ه‌ل‌ک‌یش ده‌که‌ن ر‌ه‌زلی و چ‌روک بن ﴿وَمَن يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ﴾ و ه‌هر
 که‌س پ‌شت ه‌ه‌ل‌کات ه‌ئ‌ه‌و ب‌ینگومان خ‌وا ﴿هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ﴾ ه‌هر خ‌وی ب‌ی نیازی سوپ‌اسک‌راوه ﴿۱۵﴾

لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ
وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ
بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ وَرُسُلَهُ
بِالْغَيْبِ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٢٥﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ
وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ فَمِنْهُمْ مُهْتَدٍ
وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٢٦﴾ ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَرِهِمْ
بِرُسُلِنَا وَقَفَّيْنَا بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَآتَيْنَاهُ الْإِنجِيلَ وَجَعَلْنَا
فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً وَرَحْمَةً وَرَهَابَنِيَّةً
أَتَدْعُوهَا مَا كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ إِلَّا ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ
فَمَا رَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا فَآتَيْنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْهُمْ أَجْرَهُمْ
وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٢٧﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ
وَءَامِنُوا بِرَسُولِهِ يُؤْتِكُمْ كِفْلَيْنِ مِن رَّحْمَتِهِ وَيَجْعَل لَّكُمْ نُورًا
تَمْشُونَ بِهِ وَيَعْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢٨﴾ لِّئَلَّا يَعْلَمَ
أَهْلُ الْكِتَابِ إِلَّا يَفْقِرُونَ عَلَىٰ شَيْءٍ مِّن فَضْلِ اللَّهِ وَأَنَّ
الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٢٩﴾

﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا﴾ سویند به‌خوابه‌راستی ئیمه پیغه‌مبه‌رانی خو‌مانمان نار دووه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ به‌لگه و موعجیزه‌ی پرو‌نوهه ﴿وَأَنزَلْنَا مَعَهُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ﴾ وه کتیبی (ئاسمانی) و ته‌رازوی دادمان له‌گه‌لدا ناردن ﴿لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ بِالْقِسْطِ﴾ بۆ‌ئه‌وه‌ی خه‌لکی به‌داد‌گه‌ری ره‌فتار بکه‌ن (له‌ناو خو‌یاندا) ﴿وَأَنزَلْنَا الْحَدِيدَ﴾ وه‌ئاسنمان دروست کرد ﴿فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ﴾ که هیزیک‌ی به‌تینی توندی تیدا‌به بۆ‌جه‌نگ کردن ﴿وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ﴾ وه سوو‌دیک‌ی زو‌ریشی هه‌یه بۆ‌خه‌لکی (له‌به‌ر کاهیتانی له‌ه‌موو جو‌ره پیشه‌سازیه خزمه‌ت‌گوزاریه‌کاندا) ﴿وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ﴾ وه تا‌خوا ده‌ری بخات ﴿مَنْ يَنْصُرُهُ وَرُسُلَهُ بِالْغَيْبِ﴾ چ که‌سی یارمه‌تی (ئاینی) خواو پیغه‌مبه‌رانی ده‌دات که به‌نه‌نایشه ﴿إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ﴾ بی‌گومان خوا به‌هیزو ده‌سه‌لانه ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ﴾ سویند به‌خوا بی‌گومان نوح و ئیبراهیم مان ره‌وانه‌کرد ﴿وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا النُّمُوتَ وَالْكُتُبَ﴾ وه له‌ناو وه‌چه‌کانیشی‌اندا پیغه‌مبه‌ریتی و کتیبی ئاسمانیمان دانا ﴿فَمِنْهُمْ مُهْتَدٍ﴾ ته‌مجا هه‌ندیکیان رینمو‌ونیان وه‌ر‌گرت ﴿وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ فَاسِقُونَ﴾ وه زو‌ریشیان یاخی و کافر‌بوون ﴿ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَرِهِم بِرُسُلِنَا﴾ له‌پاشان به‌شویتن ته‌واندا دیسان پیغه‌مبه‌رانی خو‌مانمان نارد ﴿وَقَفَّيْنَا عَلَىٰ ابْنِ مَرْيَمَ﴾ وه دو‌اتر عیسی‌ی کوری مه‌ریه‌ممان نارد ﴿وَأَنزَلْنَاهُ الْإِنجِيلَ﴾ وه‌ئینجیل‌مان پی‌به‌خششی ﴿وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ﴾ وه له‌دلی ته‌وانه‌دا که‌شویتنی که‌وتن ﴿رَأْفَةً وَرَحْمَةً﴾ سو‌وز و به‌زه‌ییمان دروست کرد ﴿وَرَهَبَانِيَّةً ابْتَدَعُوهَا﴾ وه گوشه‌گیری یه‌ک که خو‌یان دایان هیتا‌بوو ﴿مَا كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ﴾ که ئیمه ته‌وه‌مان له‌سه‌ر پی‌ویست نه‌کر‌دبوون ﴿إِلَّا ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ﴾ به‌لام خو‌یان دایان هیتا‌بوو ره‌زامه‌ندی خوا ﴿فَمَا رَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا﴾ که‌چی وه‌ک پی‌ویست بار‌یز‌گاری ته‌و گوشه‌گیریه‌یان نه‌کرد ﴿فَقَاتِلْنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْهُمْ﴾ ئیمه‌ش به‌خشیمان به‌وانه‌یان که‌باوه‌ریان هیتا‌بوو ﴿أَجْرُهُمْ﴾ پاداشتی خو‌یان. ﴿وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ فَاسِقُونَ﴾ وه زو‌ریشیان له‌سنو‌ور ده‌ر‌چوون ﴿يَنَاقِبُهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ئه‌ی ته‌و که‌سه‌انه‌ی باوه‌رتان هیتا‌وه ﴿أَتَقُوا اللَّهَ وَءَامَنُوا بِرُسُولِهِ﴾ له‌خوا بترسن و باوه‌ر‌به‌یتن به‌پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﴿يُؤْتِكُمْ كَمَا فِي مَن رَّحِمَتِهِ﴾ دوو به‌شتان له‌ره‌حمه‌ت و به‌خششی خو‌ی پی‌ده‌به‌خششی ﴿وَجَعَلَ لِكُلِّ تَوْرَةٍ دَاتٍ تَمَشُونَهَا﴾ که رینمو‌ونی و‌رپی راستی پی‌ده‌ر‌که‌ن ﴿وَيَغْفِرَ لِكُلِّ﴾ وه لیتان خو‌ش ده‌بیست ﴿وَاللَّهُ عَزَّوَجَلَّ﴾ وه‌خو‌الی خو‌ش‌بووی میهره‌بانه ﴿لِتَأْتِيَ أَهْلَ الْكِتَابِ﴾ تا‌خاوه‌ن به‌راوه ئاسمانیه‌کان بزاتن ﴿الَّذِينَ يَقْدِرُونَ عَلَىٰ شَيْءٍ مِّن فَضْلِ اللَّهِ﴾ که ده‌سه‌لاتیان نی‌به‌سه‌سه‌ر هه‌یچیک له‌به‌خششی خوا ﴿وَأَنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ﴾ وه هه‌ر‌چی به‌خشش هه‌یه به‌ده‌ست خوا‌یه ﴿يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ﴾ ده‌یدات به‌هه‌ر که‌سینک که‌خو‌ی بی‌ه‌ویت ﴿وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾ وه خوا‌خواه‌نی به‌خششی زو‌ر‌گه‌وره‌یه ﴿۱۹﴾

سورة المجادلة

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ
 وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿١﴾ الَّذِينَ يُظَاهِرُونَ
 مِنْكُمْ مِّن نِّسَائِهِمْ مَّا هُنَّ أُمَّهَاتُهُمْ إِنْ أُمَّهَاتُهُمْ إِلَّا اللَّائِي
 وَلَدْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَيَقُولُونَ مُنْكَرًا مِّنَ الْقَوْلِ وَزُورًا وَإِنَّ
 اللَّهَ لَعَفُوٌّ غَفُورٌ ﴿٢﴾ وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْ نِّسَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ
 لِمَا قَالُوا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مِّن قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَا ذَلِكَ كُمْ تَوْعُظُونَ
 بِهِ ۗ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٣﴾ فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ
 مُتَتَابِعَيْنِ مِن قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَا ۖ فَمَنْ لَّمْ يَسْتَطِعْ فَاِطْعَامُ سِتِّينَ
 مَسْكِينًا ذَلِكَ لَتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ۗ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ
 وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤﴾ إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
 كِبُؤًا كَمَا كَبِتَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ ۖ وَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ
 وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿٥﴾ يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُهُم
 بِمَا عَمِلُوا ۗ أَحْصَاهُ اللَّهُ وَنَسُوهُ ۗ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٦﴾

سوره‌قی (المجادلة)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿فَدَسَمَعَ اللَّهُ﴾ به‌راستی خوا بیستی ﴿قَوْلَ الَّذِي جُنِدَكَ فِي زَوْجَهَا﴾ ووت‌هی ئه‌و ژنه‌ی که له‌باره‌ی می‌رده‌که‌یه‌وه گفتوگویی له‌گه‌له‌که‌ردی ﴿وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ﴾ وه‌سکالای خوی بؤ لای خوا ئه‌برد ﴿وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَخَاوَرُكُمْ﴾ وه‌خوا گویی له‌ووتووئیزی هه‌ردووکتان بوو ﴿إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ﴾ به‌راستی خوا بیسه‌ری بی‌بانه ﴿الَّذِينَ يَظْهَرُونَ مِنْكُمْ﴾ ئه‌وانه‌تان که‌ظهار ده‌که‌ن ﴿مِنْ نَسَائِبِهِمْ﴾ له‌گه‌له‌ژنه‌کانی‌اندا (پیان ده‌لین وه‌که‌دایکمان وان) ﴿مَا هُنَّ أَفْهَتُهُمْ﴾ ئه‌وانه‌دایکی ئه‌وان نین ﴿إِنْ أَمَّهَتْهُمْ﴾ دایکی ئه‌وان ﴿إِلَّا الَّذِي وَلَدَتْهُمُ﴾ هه‌رئه‌و ژنانه‌که‌ئه‌وانیان لی‌بووه ﴿وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مُضْكَرًا مِّنَ الْقَوْلِ﴾ وه‌بینگومان ئه‌وانه‌گوفتاریکی خرابی نابه‌سه‌ند ده‌لین ﴿وَزُورًا﴾ و درؤ ده‌که‌ن ﴿وَإِنَّ اللَّهَ لَعَفُوفٌ غَفُورٌ﴾ وه‌به‌راستی خوالی خوئس بووی لی‌بوورده‌یه ﴿وَالَّذِينَ يَظْهَرُونَ﴾ ئه‌وانه‌ی‌ظهار ده‌که‌ن ﴿مِنْ نَسَائِبِهِمْ﴾ له‌گه‌له‌هاوسه‌ره‌کانیان ﴿فَمُ يَعُودُونَ﴾ له‌پاشان به‌شیمان ده‌بنه‌وهو (ده‌یانه‌وئیت بچنه‌لایان) ﴿لَمَّا قَالُوا﴾ له‌وه‌ی‌که‌هووتویانه (واته‌خیراته‌لاقیان ناده‌ن) ﴿فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ﴾ ئه‌وه‌پئویسته‌به‌نده‌یه‌که‌تازاد بکه‌ن ﴿مِن قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسًا﴾ له‌پیش ئه‌وه‌ی‌به‌یه‌که‌بگه‌ن (و بچنه‌لایان) ﴿ذَلِكَ تَوْعُظُونَ بِهِ﴾ ئه‌م‌که‌فاره‌ته‌ی (که‌له‌سه‌رتان پئویست کراوه) ئاموژگاری ده‌کرین پی‌ی ﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ وه‌خوا‌شاره‌زا وئاگاداره‌به‌وه‌ی‌که‌ده‌بکه‌ن ﴿فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ﴾ ئه‌مجا ئه‌گه‌ریه‌کیک (به‌نده‌ی) ده‌ست نه‌که‌وت ﴿فَصِيَامٌ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ﴾ ئه‌وه‌با دوو مانگ له‌سه‌ریه‌که‌به‌رؤزوو بیت ﴿مِن قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسًا﴾ پیش ئه‌وه‌ی بچنه‌لای‌یه‌که‌﴿فَمَنْ لَّمْ يَسْتَطِعْ﴾ ئه‌گه‌ریه‌کیک نه‌یتوانی (دوو مانگ به‌رؤزوو بیت) ﴿فَإِطْعَامُ سِتِّينَ مَسْكِينًا﴾ ئه‌وه‌بانانی شه‌ست هه‌ژار بدات ﴿ذَلِكَ لَتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ ئه‌و (که‌فاره‌تانه‌که‌له‌سه‌رتان پئویست کراوه) بو ئه‌وه‌یه‌باوهر بکه‌ن به‌خوا و پیغه‌مبه‌ری خوا (مل‌که‌چی فه‌رمانی خوا و پیغه‌مبه‌ری خوا بن) ﴿وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ﴾ وه‌ئه‌وانه‌سنووری خوان ﴿وَاللَّكَفْرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ وه‌بو بی‌باوهران هه‌یه‌سزای سه‌خت ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ بینگومان ئه‌وانه‌ی‌دزایه‌تی و سه‌ری‌بچی خوا و پیغه‌مبه‌ری خوا ده‌که‌ن ﴿كَيْتُا﴾ ریسواو سه‌رشؤر ده‌کرین ﴿كَمَا كَيْتَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ﴾ هه‌ر وه‌که‌ئه‌وانه‌ی پیش ئه‌مان ریسواو سه‌رشؤر کران ﴿وَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ﴾ (چؤن نافه‌رمانی ده‌که‌ن) له‌کاتی‌کدا دنیان که‌ئیمه‌به‌لگه‌ی‌روونمان ناردؤته‌خواره‌وه ﴿وَاللَّكَفْرِينَ عَذَابٌ مُّهِينٌ﴾ وه‌بو بی‌باوهران سزای ریسواکه‌ر هه‌یه ﴿يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا﴾ له‌رؤژتیکدا که‌خوا هه‌موویان تیکرا زیندوو ده‌کاته‌وه ﴿فَيَذَنَّهُمْ بِمَاعْمَلُوا﴾ پاشان هه‌والیان پی‌ده‌دات به‌وه‌ی‌که‌کردویانه ﴿أَحْصَاهُ اللَّهُ وَسَوْءٌ﴾ که‌خوا (هه‌مووی) ژماردوو وه‌(به‌لام) خو‌بان له‌بیربان چوو وه‌﴿وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾ وه‌خوا به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌کدا ئاگاداره ﴿١﴾

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَا يَكُونُ مِنْ
 نَجْوَى ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُمْ رَاِعُهُمْ وَلَا خَمْسَةَ إِلَّا هُمْ سَادِسُهُمْ وَلَا أَدْنَى
 مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْثَرَ إِلَّا هُمْ مَعَهُمْ أَيَّنَمَا كَانُوا تَمَّ يَبِتُّهُمْ بِمَا
 عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٧﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ
 نَهَوْا عَنِ النَّجْوَى ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا نَهَوْا عَنْهُ وَيَتَنَجَّجُونَ بِالْآثِمِ
 وَالْعَدْوَانِ وَمَعْصِيَةِ الرَّسُولِ وَإِذَا جَاءُوكَ حَيَّوكَ بِمَا لَمْ يُحْيِكَ
 بِهِ اللَّهُ وَيَقُولُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللَّهُ بِمَا نَقُولُ حَسْبُكُمْ
 جَهَنَّمُ يَصَلُونَهَا فِئَسُّ الْمَصِيرُ ﴿٨﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا
 تَنَجَّيْتُمْ فَلَا تَتَّجَّجُوا بِالْآثِمِ وَالْعَدْوَانِ وَمَعْصِيَةِ الرَّسُولِ
 وَتَتَّجَّجُوا بِالْبِرِّ وَالتَّقْوَى وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٩﴾ إِنَّمَا
 النَّجْوَى مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَحْزُنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَيْسَ بِضَارِّهِمْ
 شَيْئًا إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٠﴾ يَا أَيُّهَا
 الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَفَسَّحُوا فِي الْمَجَالِسِ فَافْسَحُوا يَفْسَحِ
 اللَّهُ لَكُمْ وَإِذَا قِيلَ انشُرُوا فَانشُرُوا وَيَرْفَعِ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْكُمْ
 وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١١﴾

﴿الزَّوْرَ﴾ نایا نه‌ت زانیوه ﴿أَنَّ اللَّهَ بَعَثَ فِي الَّتِي هِيَ فِي السَّمَوَاتِ﴾ که خوا ده‌زانی چی له‌ئاسمانه‌کان ﴿وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ وه چی له‌زه‌ویی دابه ﴿مَا يَكُونُ مِنْ نَجْوَى ثَلَاثَةٍ﴾ چه‌ی هیج سنی که‌سینک نی یه ﴿إِلَّا هُوَ رَاعِيَهُمْ﴾ که خوا چواره‌میان نه‌بیت ﴿وَلَا حَسَمَةٍ﴾ وه چه‌ی هیج بیتج که‌سینک نی یه ﴿إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ﴾ که نه‌و شه‌شه‌میان نه‌بیت ﴿وَلَا آذَىٰ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْرَهٍ﴾ وه نه‌که‌متر له‌و ژماره نه‌زورتر نی یه ﴿إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ﴾ مه‌گهر خویان له‌گه‌لدابه (به‌زانیاری و ناگاداری) ﴿أَيْنَ مَا كَانُوا﴾ له‌ههر جی‌گایه‌کدا بن ﴿ثُمَّ يُبَيِّنُهُمْ بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ پاشان له‌پوژی دو‌اییدا ناگاداریان ده‌کاته‌وه به‌وه‌ی که‌کردویانه ﴿إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ به‌راستی خوا به‌هه‌مو و شتیک ناگادار و زانیه ﴿الزَّوْرَ﴾ نایا سه‌رنجت نه‌داوه ﴿إِلَى الَّذِينَ نُهُوا عَنِ النَّجْوَى﴾ له‌ئه‌وانی که‌قه‌ده‌غه‌کران له‌چه ﴿ثُمَّ يَعْوَدُونَ﴾ پاشان ده‌گه‌رینه‌وه ﴿لِمَا نُهُوا عَنْهُ﴾ بو‌ئه‌وه‌ی لیان قه‌ده‌غه‌کرا بوو ﴿وَيَتَنَجَّوْنَ بِالْآثِمِ وَالْعَادُونَ﴾ وه له‌گه‌له‌ی کتریدا به‌چه‌ئه‌دوین ده‌رباره‌ی گونا‌هو تاوان و ده‌ست دریزی ﴿وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ﴾ و بی‌فرمانی پیغه‌مبه‌ریش ﷺ ﴿وَإِذْ اجْتَأَىٰ وَكَرَّ حَيْوَتَهُ﴾ وه کاتی بین بو لات سه‌لامت لی ده‌که‌ن ﴿بِمَا لَمْ يُحِثِّكَ بِهِ اللَّهُ﴾ به‌شیوه‌یه‌ک که‌خوا به‌و جو‌ره سه‌لامی لی نه‌کر دویت ﴿وَيَقُولُونَ فِي أَنفُسِهِمْ﴾ وه له‌دلی خویاندا ده‌لین: (نه‌گهر پیغه‌مبه‌ره) ﴿لَوْلَا يَعِدُنَا اللَّهُ بِأَنَّهٗ يَقُولُ﴾ بو‌چی خوا سزیمان نادات به‌هوی‌ئه‌و قسانه‌ی که‌پی‌ی ده‌لین ﴿حَسْبُهُمْ جَهَنَّمُ يَصَافُونَ فِيهَا فَيُدْسِ الْمَصِيرُ﴾ نه‌وانه دو‌زه‌خیان به‌سه‌که (بیگومان) ده‌چنه‌ناویه‌وه که‌جی‌گایه‌کی زور خراپه ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ئه‌ی نه‌وانه‌ی که‌برواتان هیتاوه ﴿إِذَا تَنَجَّيْتُمْ﴾ که‌چه‌تان کرد ﴿فَلَا تَتَنَجَّوْا بِالْآثِمِ وَالْعَادُونَ﴾ به‌چه‌باسی گونا‌هو ده‌ست دریزی ﴿وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ﴾ و سه‌رپیچی پیغه‌مبه‌ر مه‌که‌ن ﴿وَتَتَجَّوْا بِالْبِئْرِ وَالْتَفَوَىٰ﴾ وه باسی چاکه و پاریزکاری و له‌خواترسان بکه‌ن ﴿وَأَتَقُوا اللَّهَ الَّذِي﴾ له‌خوا بترسن (و‌خوتان پاریزن له‌سزای‌ئه‌و خویبه‌ی) ﴿إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ﴾ که‌هه‌ر لای‌ئه‌و کو‌ده‌کرینه‌وه ﴿إِنَّمَا النَّجْوَىٰ مِنَ الشَّيْطَانِ﴾ بیگومان چه‌ته‌نه‌له‌شه‌یتانه‌وه‌یه ﴿لِيَحْزَنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ تا نه‌وانه‌ی که‌برویان هیتاوه دل‌ته‌نگ بکات ﴿وَلَيْسَ بِضُرِّهِمْ شَيْءٌ﴾ له‌کاتیکدا هیج زانیان بین ناگه‌یه‌نیت ﴿إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ مه‌گهر به‌فرمانی خوا نه‌بیت ﴿وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ (ده‌با) ئیماندارانیش ته‌نه‌ها پشت به‌خوا بیه‌ستن ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ئه‌ی‌ئه‌و که‌سه‌انه‌ی که‌باوه‌رتان هیتاوه ﴿إِذَا قِيلَ لَكُمْ﴾ کاتیک پیان ووترا ﴿فَتَسْحَوْا فِي الْمَجْلِسِ﴾ له‌کو‌ر و دانیشته‌کاندا جیگه‌بکه‌نه‌وه (و‌فراوانی بکه‌ن) ﴿فَأَسْحَوْا يَفْسَحَ اللَّهُ لَكُمْ﴾ ئیوه‌ش فراوانی بکه‌ن خواش گوسادی به‌ئیه‌وه‌ده‌دات ﴿وَإِذَا قِيلَ انشُرُوا فَانشُرُوا﴾ وه کاتیک پیتان ووترا هه‌ستن ، ئیوه‌ش هه‌ستن ﴿يَرْفَعِ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْكُمْ﴾ خواش پله و پایه‌ی‌ئه‌و که‌سه‌انه‌به‌رز ده‌کاته‌وه له‌ئیه‌وه که‌برویان هیتاوه ﴿وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ﴾ وه نه‌وانه‌ی که‌زانستیان پی‌به‌خشراوه به‌چند پله‌یه‌ک (پله‌یان به‌رز ده‌کاته‌وه) ﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ وه خوا شاره‌زایه به‌وه‌ی ده‌یکه‌ن ﴿

يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذْ أَجَبْتُمُ الرَّسُولَ فَقَدِ مُؤَبِّينَ يَدَىٰ بُحُورِكُمْ
 صَدَقَةٌ ذَٰلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَأَطْهَرُ فَإِن لَّمْ تَجِدُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ
 ﴿١٢﴾ ءَأَسْفَقْتُمْ أَن تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَىٰ بُحُورِكُمْ صَدَقَاتٍ فَاذَلُمْتُمْ تَعْلَمُونَ
 وَتَابَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَءَاتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا اللَّهَ
 وَرَسُولَهُ ۗ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٣﴾ * أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ تَوَلَّوْا
 قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مَّا هُمْ مِنْكُمْ وَلَا مِنْهُمْ وَيَحْلِفُونَ عَلَى الْكُذِبِ
 وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٤﴾ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا
 يَعْمَلُونَ ﴿١٥﴾ أَخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ فَأَهُمَّ
 عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿١٦﴾ لَّن نَّغْنِي عَنْهُمْ ءَمْوَالَهُمْ وَلَا أَوْلَادَهُمْ مِّنَ اللَّهِ
 شَيْئًا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٧﴾ يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ
 اللَّهُ جَمِيعًا فَيَحْلِفُونَ لَهُ ۗ كَمَا يَحْلِفُونَ لَكُمْ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ
 عَلَىٰ شَيْءٍ ءَالَا إِنَّهُمْ هُمُ الْكَاذِبُونَ ﴿١٨﴾ أَسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ
 فَأَنسَاهُمْ ذِكْرَ اللَّهِ أُولَٰئِكَ حِزْبُ الشَّيْطَانِ ۗ أَلَا إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ
 هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۗ أُولَٰئِكَ فِي الْأَذَلِّينَ
 ﴿٢٠﴾ كَتَبَ اللَّهُ لَأَعْلَبَنَّ أَنَا وَرُسُلِي ۗ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٢١﴾

﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەمى ئەو كەسانەى كە باوەرپەتان هیتاوە ﴿إِذْ أَنْجَيْتُمُ الرَّسُولَ﴾ هەر كاتى (ویستان) قەسەى پەنهنایى لە گەل پێتەمبەردا ﷺ بکەن ﴿فَقَدْ مَوَّابِينَ يَدَى جُنُوكُمْ صَدَقَةٌ﴾ ئەو پێش چپە كردنە كە تان خیرىك بکەن ﴿ذَلِكَ حَبْرٌ لَكُمْ وَأَطْهَرُ﴾ ئەمە بۆ خۆتان چاكتەر و باكتەرە ﴿فَإِنْ لَمْ تَدُوا﴾ ئەمجا ئە گەر هیچتان نەبوو ﴿فَإِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ ئەوە بینگومان خوا لىخۆش بوو میهرەبانە ﴿وَإِنْ أَشْفَقْتُمْ﴾ ئایا دەرسان (لە هەزارى) ﴿أَنْ تَقْدُمُوا بَيْنَ يَدَى جُنُوكُمْ صَدَقَاتٍ﴾ پێش چپە كردنە كە تان خیرىك بکەن ﴿فَإِذْ لَمْ تَعْمَلُوا﴾ ئەمجا ئە گەر خیرە كە تان نە كرد ﴿وَتَابَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ﴾ و خواش تەو بەى لى گییرا كردن ﴿فَأَقِمْوُا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ﴾ ئەوسا نوێژ بکەن و زەكات بدەن ﴿وَاطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ وە گوێرایەلى خواو پێتەمبەرە كەى بکەن ﴿وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ وە خوا شارەزایە بەوەى كە دەیکەن ﴿الَّذِينَ إِلَى الَّذِينَ﴾ ئایا بۆ سەر نەجىك نادەى لە ئەوانەى ﴿تَوَلَّوْا﴾ كە دۆستایەتى ئە كەن ﴿تَوَمَّأَصَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ﴾ لە گەل هۆزىك (ى جووله كە) كە خوا غەزەبى لیگرتوون ﴿مَاهُمْ مِنْكُمْ وَلَا مِنْهُمْ﴾ ئەوان نە لە ئیوون و نە لە ئەوانیشن ﴿وَيَحْلِفُونَ عَلَى الْكَذِبِ﴾ وە سویند دەخۆن بە درۆ ﴿وَهُمْ يَعْمَلُونَ﴾ لە كاتىكدا خۆیان دەزانن (درۆ دە كەن) ﴿أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا﴾ خوا سزای درۆارى بۆ ئامادە كردوون ﴿إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ بەراستى ئەوەى ئەوان دەیانكرد كاریكى ناپەسەند بوو ﴿فَاتَّخَذُوا أَيْدِيَهُمْ حُجَّةً﴾ (دوو روو هە كان) سویندە كانیان كردبوو قەلغانى (درۆ و خرابە كانیان) ﴿فَصَدَّوْا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ وە رینگرى (خەلك) یان كرد لە ریبازى خوا ﴿فَالَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ﴾ ئەمجا بۆ ئەوان هەیه سزای ریسواكەر ﴿لَنْ نُنْفِىَ عَنْهُمْ أَمْوَالَهُمْ وَلَا أَوْلَادَهُمْ مِنْ اللَّهِ شَيْئًا﴾ مال و مندالیان هیچ سوودىكى نى یە بۆیان ﴿أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ﴾ ئەوانە یار و هاو دەمى ئاگرن ﴿هُمُ فِيهَا حَاكِدُونَ﴾ تیدا دەمینهو بە هەمیشەبى ﴿يَوْمَ يَرَى الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ لەرۆژىكدا كە خوا هەموویان زیندوو دە كاتەوە ﴿وَيَحْلِفُونَ لَهُ﴾ ئەوسا سویندى بۆ دەخۆن ﴿كَمَا يَحْلِفُونَ لَكُمْ﴾ هەر چۆنى سویندیان دە خوارد بۆ ئیو (لە دونیادا) ﴿وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ عَلَى شَيْءٍ﴾ وە وادەزانن شتىكیان بە دەستەو هیه ﴿أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ با بزائن بەراستى هەر ئەوانن درۆزن ﴿أَسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ﴾ شەیتان بەسەریاندا زال بوو (بە جوړىك) ﴿فَأَسْهَرَهُمْ ذَكَرَ اللَّهُ﴾ كە یادى خواى لەبیر بردوونە تەوە ﴿أُولَئِكَ حِزْبُ الشَّيْطَانِ﴾ ئەوانە كۆمەل و دەستەى شەیتانن ﴿أَلَا إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ هُمُ الْخٰسِرُونَ﴾ با بزائن كە بەراستى هەر كۆمەل و دەستەى شەیتان زەرەر مەندن ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُحَادِّثُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ بەراستى ئەوانەى كە دۆزمنایەتى خواو پێتەمبەرى خوا دە كەن ﴿وَأُولَئِكَ فِي الْأَلْبَابِ﴾ ئەوانە لە ریسوا ترینى خەلكن ﴿كَتَبَ اللَّهُ﴾ خوا نووسىو یەتى ﴿لَأَعْلَبَنَّ أَنَا وَرُسُلِي﴾ كە بینگومان من و پێتەمبەرانم سەردە كەوین ﴿إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ﴾ بەراستى خوا بەهیز و بە توانایى بالادەستە ﴿

لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ
 اللَّهَ وَرَسُولَهُ، وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ
 أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُمْ
 بِرُوحٍ مِّنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
 خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ أُولَئِكَ حِزْبُ
 اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٢٢﴾

سُورَةُ الْحَشْرِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
 ﴿١﴾ هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ دِيَارِهِمْ
 لِأَوَّلِ الْحَشْرِ مَا ظَنَّتُمْ أَن يَخْرُجُوا وَظَنُّوا أَنَّهُم مَّانِعَتُهُمْ
 حُصُونُهُمْ مِنَ اللَّهِ فَأَتَتْهُمْ اللَّهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا وَقَذَفَ
 فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ يُخْرِبُونَ بُيُوتَهُمْ بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدِي الْمُؤْمِنِينَ
 فَاعْتَبِرُوا يَا أُولِيَ الْأَبْصَارِ ﴿٢﴾ وَلَوْلَا أَن كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ
 الْجَلَاءَ لَعَذَّبَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ النَّارِ ﴿٣﴾

﴿لَا يَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ﴾ که‌سانیک نابینیت که باوه‌ریان هه‌بیت ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ به‌خواو به‌روژی دوایی ﴿بِوَادُونَ﴾ که‌دوستایه‌تی بکه‌ن ﴿مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ له‌گه‌ل‌ئه‌وانه‌ی دژایه‌تی خواو بیغه‌مبه‌ری خواده‌که‌ن (واته : نابیت باوه‌رداران دوستایه‌تی و پشتیوانی بی باوه‌ران بن) ﴿وَلَوْ كَانُوا إِبْنَاءَ آبَاءِهِمْ﴾ هه‌ر چه‌نده‌ئه‌و دوزمنانه‌ش باوکیان بن ﴿أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ﴾ یان کور و براو خزمیان بن ﴿أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ﴾ ئه‌وانه‌خوا باوه‌ری له‌دلایندا چه‌سپاندووه ﴿وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ مِّنْهُ﴾ به‌هیژی کردوون و سه‌ری خستون به‌قورئان و ئیمان له‌لایه‌ن خو‌یه‌وه ﴿وَيَدْخُلُهُمْ جَنَّتٍ﴾ وه‌ده‌یانخاته‌به‌هه‌شتانیکه‌وه ﴿يَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ که‌جو‌گه‌ئاوی زور دهروات به‌رئیر دره‌خته‌کانیاندا ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ به‌هه‌میشه‌یی تئیدا ده‌مینه‌وه ﴿رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ﴾ خوا لی‌یان رازی بووه ﴿وَرَضُوا عَنْهُ﴾ ئه‌وانیش له‌خوا رازی بوون ﴿أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ﴾ ئه‌وانه‌کو‌مه‌ل وده‌سته‌ی خودان ﴿أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ ناگاداربن که‌ته‌نها کو‌مه‌ل وده‌سته‌ی خودا رزگار و سه‌رفرازن ﴿۱۱﴾

سوره‌تی ﴿التَّحْوِيلِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ئاوی خوا‌ی به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿سَبِّحْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ هه‌رچی له‌ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا‌یه‌ته‌سبیحاتی خوا ده‌کات ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ وه‌ته‌نها‌ئه‌و زالی بالاده‌ستی کاردروسته ﴿هُوَ الَّذِي﴾ خوا زاتیکه ﴿أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ﴾ بی باوه‌رانی خاوه‌ن کتیبی ده‌رکرد ﴿مِنْ دِيَارِهِمْ﴾ له‌مال و شوینی خو‌یان ﴿لِأَوَّلِ الْحَشْرِ﴾ بویه‌که‌م کو‌بوونه‌وه ﴿مَا ظَنَنْتُمْ أَنْ يَخْرُجُوا﴾ به‌ته‌مانه‌بوون (ئه‌ی موسولمانینه) که (له‌قه‌لاکانیان) ده‌ر بچن ﴿وَوَطَّنُوا أُنْفُسَهُمْ﴾ خوشیان وایان ده‌زانی ﴿مَا نَعْتُهُمْ خُصُوفُهُمْ مِنَ اللَّهِ﴾ که‌قه‌لاکانیان ده‌یانباریزن له‌(سزای) خوا ﴿فَأَنطَهُهُمُ اللَّهُ﴾ بویه‌(سزای) خویان بو‌هات ﴿مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا﴾ له‌شونیکه‌وه که‌گومانیان بویه‌نه‌ده‌جوو ﴿وَقَدَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرَّعْبَ﴾ وه‌خوا ترسیکی خسته‌ناو دلایانه‌وه ﴿يَخْرَبُونَ نُبُوتَهُمْ﴾ که‌خانوه‌کانی خو‌یانیان ویران ده‌کرد ﴿بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدِي الْمُؤْمِنِينَ﴾ به‌ده‌ستی خو‌یان و به‌ده‌ستی ئیمانداران ﴿فَأَعْتَبُوا يَوْمَئِذٍ الْآبْصَارَ﴾ ئه‌مجا په‌ند وه‌رگرن ئه‌ی خاوه‌ن بیرو هوشان ﴿وَلَوْلَا أَنْ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ الْجَلَآءَ﴾ ئه‌گه‌ر خوا ده‌ر به‌ده‌ری له‌سه‌ر بریار نه‌دانایه (له‌سه‌ر ئه‌و جوله‌کانه) ﴿لَعَذَّبَهُمُ فِي الدُّنْيَا﴾ بینگومان له‌دونیا‌دا سزای ده‌دان ﴿وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ﴾ له‌روژی دوا‌یشدا بو‌ئه‌وان هه‌یه ﴿عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ سزای ناگری دوزه‌خ ﴿۱۲﴾

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُّوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ، وَمَنْ يُشَاقِّ اللَّهَ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ
 الْعِقَابِ ﴿٤﴾ مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لَيْنَةٍ أَوْ تَرَكْتُمْ هَاقِيَةً عَلَى
 أُصُولِهَا فَبِإِذْنِ اللَّهِ وَلِيُخْرِىَ الْفَاسِقِينَ ﴿٥﴾ وَمَا أَفَاءَ اللَّهُ
 عَلَى رَسُولِهِ مِنْهُمْ فَمَا أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ
 وَلَكِنَّ اللَّهَ يُسَلِّطُ رُسُلَهُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
 قَدِيرٌ ﴿٦﴾ مَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَى فَلِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ
 وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ كَيْ لَا يَكُونَ
 دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ
 وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ
 ﴿٧﴾ لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ
 يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَيَنْصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
 أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ﴿٨﴾ وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيْمَانَ مِنْ
 قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ
 حَاجَةً مِمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ
 وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٩﴾

﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ﴾ ئەم سزایه به هوی ئەوهوه بوو ﴿سَأَفَوْا اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ درزایه تی خوا و پیغه مبهریان کرد
 ﴿وَمَنْ يُشَاقِقِ اللَّهَ﴾ وه هەر که سیک درزایه تی خوا بکات ﴿فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ ئەوه به راستی خوا تو له
 سینتی به تینه ﴿مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لَيْنَةٍ﴾ ئەوهی بریتان له دار خورما ﴿أَوْ تَرَكَتُمْوهَا﴾ یا لینی گه ران
 قایمه علی اصولها ﴿به وه ستاوی له سهر بنه کانیان بمیننه وه ﴿فَيَاذَنْ لِلَّهِ﴾ ئەوه به فهرمانی خوا بووه
 ﴿وَالْيَحْزَىٰ لِلْقَاسِيْنَ﴾ وه بۆ سهر شور کردنی له سنوور دهر چوان بوو (مه به ست پی جوله که کانه)
 ﴿وَمَا أَفَاءَ اللَّهُ﴾ ئەوه (دهستکه وتانه) که خوا سه ندیه وه (بئ جهنگ کردن) ﴿عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْهُمْ﴾
 بۆ پیغه مبه ره که ی له مالی (به نی نه ضیر) ﴿فَمَا أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ﴾ ئیوه بۆ به ده ست هینانی
 (ئەوه مال و سامانه ی جوله که) هیچ ئەسپ و حوشتر یکیان تا ونه داوه و (نه جهنگاون) ﴿وَلَكِنَّ
 اللَّهَ يُسَلِّطُ رُسُلَهُ﴾ به لکو خوا پیغه مبه رانی زال ده کات ﴿عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ﴾ به سهر هەر که سدا که بیه ویت
 ﴿وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ وه خوا به سهر هه موو شتی کدا به ده سه لاته ﴿مَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ﴾ ئەوهی خوا
 ده ست پیغه مبه ری خست (به بئ جهنگ) ﴿مِنَ أَهْلِ الْقُرَىٰ﴾ له (سه روهت و سامانی) گوند نشینه کانی
 جوله که ﴿فَلِلَّهِ وَالرُّسُولِ﴾ ئەوه بۆ خوا و بۆ پیغه مبه ره ﷺ (واته له بهر زه وه ندی گشتی موسلماناندا خه رج
 ده کریت) ﴿وَلِلَّذِي الْقُرْآنُ وَإِلَيْنَا﴾ وه بۆ خزمانی (پیغه مبه ر ﷺ) و هه تیوان ﴿وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ﴾
 وه بۆ هه زاران و ریبوارانی کهم دهسته ﴿كَلَّا لَئِكَ لَدَوْلَةٌ بَيْنَ الْأَعْيَاءِ مِنْكُمْ﴾ نا (ئەوه مال و سامانه)
 ته نها له ناو ده وله مه نده کاتاندا ده ست به دهستی پی نه کریت و بهس ﴿وَمَا أَتَاكُمْ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ﴾
 وه ئەوهی پیغه مبه ر ﷺ پی ی دان و هر بیگرن ﴿وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَاتَّبِعُوا﴾ وه ئەوهی لیتانی قه ده غه کرد وازی
 لی بهین ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ وه له خوا بترسن ﴿إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ بیگومان خوی گه وره سزای سه خته ﴿
 لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ﴾ (ئەوه ده سکه وته ی له به نی نه ضیر گیرا) بۆ نه دارانی کۆچکه رانه ﴿الَّذِينَ أُخْرِجُوا﴾
 ئەوانه ی که دهر کران ﴿مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ﴾ له مال و سامانیان ﴿بِتَعَوْنِ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا﴾
 فهزل و به هره ی خوا و رزامه ندی ئەویان ده ویت ﴿وَيَتَصَرَّوْنَ لِلَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ وه یارمه تی (ثایینی) خوا
 و پیغه مبه ری خوا ده دن ﴿أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ﴾ هەر ئەوانن راستگو یان ﴿وَالَّذِينَ نَبَّوْا وَالدَّارَ وَالْأَيْمَانَ مِنْ
 قَبْلِهِمْ﴾ ئەوانه (یاریده دهره کان) که له مال و شوینی خویان بوون (له شاری مه دینه) و باوه ریان هینا
 پیش (کۆچکردنی برا موهاجره کانیان) ﴿يُجِبُونَ مِّنْ هَاجِرَاتِهِمْ﴾ ئەوهی کۆچ بکات بۆ لایان خو شیان
 دهوی ﴿وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِّمَّا أُوتُوا﴾ وه شک نابهن له دل و دهر وونی خویاندا هیچ جو ره
 چه سوودی و به خیله ک له بهر ئەوهی به شی کۆچکه ران درا و (به شی ئەوان نه درا له و مال و سامانه ی
 که گیرا له جوله که کان) ﴿وَيُؤْتُونَ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ﴾ وه فه زلی ئەوان ئەدهن به سهر فه زلی خویاندا
 ﴿وَلَوْ كَانَ بِهِمْ حَصَاصَةٌ﴾ نه گهر چی خو شیان زور پیوستان بی بی بیت ﴿وَمَنْ يَبُوءْ شَحْنَفْسِهِ﴾ وه ئەوه
 که سه ی خوی له رژی و به خیلی دهر وونی بیاریزیت ﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ (به راستی) هەر
 ئەوانن سهر فه راز و سه ره که وتوو ﴿

وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا
 الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ
 آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿١٠﴾ * أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ
 نَافَقُوا يَقُولُونَ لِإِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ
 لَئِنْ أُخْرِجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ مَعَكُمْ وَلَا نُطِيعُ فِيكُمْ أَحَدًا أَبَدًا
 وَإِنْ قُوتِلْتُمْ لَنَنْصُرَنَّكُمْ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ
 ﴿١١﴾ لَئِنْ أُخْرِجُوا لَا يَخْرُجُونَ مَعَهُمْ وَلَئِنْ قُوتِلُوا لَا يَنْصُرُونَهُمْ
 وَلَئِنْ نَصَرُوهُمْ لَيُولَّيْنَّ الْأَدْبَارَ ثُمَّ لَا يَنْصُرُونَ ﴿١٢﴾ لَأَنْتُمْ
 أَشَدُّ رَهَبَةً فِي صُدُورِهِمْ مِنَ اللَّهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ
 لَا يَفْقَهُونَ ﴿١٣﴾ لَا يَقْتُلُونَكُمْ جَمِيعًا إِلَّا فِي قَرْيٍ مُحْصَنَةٍ
 أَوْ مِنْ وَرَاءِ جُدُرٍ بَأْسُهُمْ بَيْنَهُمْ شَدِيدٌ تَحْسَبُهُمْ جَمِيعًا
 وَقُلُوبُهُمْ شَتَّىٰ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٤﴾ كَمَثَلِ
 الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَرِيبًا ذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ
 أَلِيمٌ ﴿١٥﴾ كَمَثَلِ الشَّيْطَانِ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَانِ اكْفُرْ فَلَمَّا
 كَفَرَ قَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾

فَكَانَ عَاقِبَتُهُمَا أَنَّهُمَا فِي النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ
 الظَّالِمِينَ ﴿١٧﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ
 مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾
 وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنسَاهُمْ أَنفُسَهُمْ أُولَٰئِكَ
 هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿١٩﴾ لَا يَسْتَوِي أَصْحَابُ النَّارِ وَأَصْحَابُ
 الْجَنَّةِ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿٢٠﴾ لَوْ أَنزَلْنَا هَذَا
 الْقُرْءَانَ عَلَىٰ جَبَلٍ لَّرَأَيْتَهُ خَاشِعًا مُّتَصَدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ
 اللَّهِ وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ
 ﴿٢١﴾ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ
 هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿٢٢﴾ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ
 الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ
 الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٢٣﴾ هُوَ اللَّهُ
 الْخَلِيقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ يُسَبِّحُ
 لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٤﴾

﴿فَكَانَ عَاقِبَتُهُمَا﴾ جا سهرئه نجامی هردو و کیان نه وه یه ﴿أَتَهْمَا فِي النَّارِ خَالِدَيْنِ فِيهَا﴾ که بیگو مان
 هردو و لا له دوزه خدا نه بن به هه می شه یی ﴿وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ﴾ وه نه مه یه سزای سته مکاران ﴿
 ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ﴾ نه یی نه وانه یی که باوهر تان هیناوه له خوا بترسن ﴿وَلَنَنْظُرَنَّ نَفْسًا﴾ وه هه مو و
 که سیک با سهرنج بدات ﴿مَا قَدَّمْتَ لَعْدًا﴾ (بزانی) چی پیش خوی نارد وه بو باشه پرؤزی (له کار و کرده وی
 چاکه) ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ وه له خوا بترسن ﴿إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ به راستی خوا شماره زایه به وه ی
 که ده یکن ﴿وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ﴾ وه که نه وانه مهبن که خوابان له بیر خویان برده وه ﴿فَأَنفَسَهُمْ﴾
 آنفسه هه ﴿جا خواهش نه وانی له بیر خویان برده ته وه ﴿أُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ ههر نه وانن دهر چوان له
 فرمانی خوا ﴿لَا يَسْتَوِي أَصْحَابُ النَّارِ وَأَصْحَابُ الْجَنَّةِ﴾ دوزه خیان و به هه شتیان وه که یه ک و به کسان
 نین ﴿أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمُ الْفَائِرُونَ﴾ به هه شتیان پرگار و سهر که تون ﴿وَأَنزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ﴾ نه که ره تم
 قورنانه مان دابه زاندا به ﴿عَلَىٰ حَبَلٍ﴾ بو سهر کیونک ﴿لَرَأَيْتَهُ خَشَعًا مُّصَدَّعًا﴾ (وه تیگه شتایه له وه ی که
 تیدا هاتو وه) ده تبینی به ملکه چی ولت له ت بووی ﴿مِنَ حَشِيَّةِ اللَّهِ﴾ له ترسی خوا ﴿وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ﴾ نه م
 جوره نمو و نانه ﴿نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ﴾ ده بیان هینینه وه بو خه لکی ﴿لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ﴾ بو نه وه ی بیر بکه نه وه ﴿
 ﴿هُوَ اللَّهُ الَّذِي﴾ خوا ههر نه و زاته یه ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هیچ په رستر او یکی راست نی یه بیجگه نه و
 ﴿عَلَىٰ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ﴾ زانای هه مو و نه یی و ئاشکرا کانه ﴿هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ﴾ ههر نه وه به خشنده ی
 میهره بان ﴿هُوَ اللَّهُ الَّذِي﴾ نه وه نه و خواه یه یه ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ که بیجگه له و په رستر او یکی
 راست نیه ﴿الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ﴾ پاشا و پاک و بیگه رد ﴿السَّلَامَةُ الْمُؤْمِنُ﴾ و ئاشتی دهر و، دلنیا که ره و
 ﴿الْمُهَيَّبُ﴾ چاودیر و پاریزگار ﴿الْعَزِيزُ﴾ وزال و بالاده سته و ﴿الْجَبَّارُ﴾ خاوه ن شکو
 ﴿الْمُتَكَبِّرُ﴾ و شایسته ی هه مو و گه وره یی یه که ﴿سُبْحَانَ اللَّهِ﴾ پاک ی و بیگه رد ی بو خواه یه
 ﴿عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ له وها و به شان ی که بو ی دانه نری ﴿هُوَ اللَّهُ﴾ ههر نه وه خوا و ﴿الْخَلِيقُ﴾ به دیه یته ر
 و ﴿الْبَارِئُ﴾ داهیته رو ﴿الْمُصَوِّرُ﴾ و وینه کیشه ﴿لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ﴾ ههر بو نه وه هه مو و ناویکی ههره
 جوان و پاک ﴿سُبْحَانَ اللَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ههر چی له ئاسمانه کان و زه وی دایه ستایشی نه و ده که ن
 ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ وه ههر نه وه زال و بالاده سته ی کار به چی ﴿

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ تُلْقُونَ
إِلَيْهِم بِالْمُودَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ
وَإِيَّاكُمْ أَنْ تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ حَرَجْتُمْ جِهَدًا فِي سَبِيلِي
وَأَبْتِغَاءَ مَرْضَاتِي تُسِرُّونَ إِلَيْهِم بِالْمُودَّةِ وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ
وَمَا أَعْلَنْتُمْ وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ۝١ إِنْ
يَتَّقَوْكُمْ يُكُونُوا لَكُمْ أَعْدَاءً وَيَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ وَالسِّنَنَتُهُمْ
بِالسُّوءِ وَوَدُّوا لَوْلَا يُكْفَرُونَ ۝٢ لَنْ تَنْفَعَكُمْ أَرْحَامُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ
يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَفْصِلُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝٣ قَدْ كَانَتْ
لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا الْقَوْمِ هُمْ إِيَّانَا
بُرءَاءُ أَوْ مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا
وَبَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحَدَهُ ۝٤ الْإِقْوَلُ
إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ لَا اسْتَعْفِرَنَّ لَكَ وَمَا أَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ۝٥
رَبَّنَا عَلَيكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنبَتْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ۝٦ رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا
فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَاعْفِرْ لَنَا رَبَّنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝٧

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهر‌بان

﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئه‌ی ته و که‌سه‌انه‌ی که‌باوهر‌تان هیناوه ﴿لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ﴾ دوژمنانی
 من و خوٚتان مه‌که‌ن به‌دوستی خوٚتان ﴿ثَلُغْنَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ﴾ دوستانه‌تی خوٚتانیان بو بنیرن
 ﴿وَقَدْ كَفَرُوا﴾ له‌کاتیکدا دلنیاشن ته‌وان بی باوهرن ﴿بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ﴾ به‌و ثاینه راسته‌ی که‌بوٚتان هاتووه
 ﴿يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ وَيَأْتِكُمْ﴾ پیغه‌مبهر ﷺ و ئیوه‌ش دهرده‌که‌ن ﴿أَنْ تُوْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ﴾ (له‌بهرئه‌وه‌ی) که
 باوهر‌تان هه‌یه به‌خوای په‌روه‌ردگار‌تان ﴿إِنْ كُنْتُمْ حَرَجْتُمْ﴾ جا‌ته‌گهر دهر‌چوون له‌وولانی خوٚتان
 ﴿جِهْدًا فِي سَبِيلِي﴾ بو تیکوٚشان و جه‌نگ کردن له‌رئی مندا ﴿وَأَتِيْعَةً مَرْضَاتِي﴾ وه‌بو به‌ده‌سته‌هینانی
 خوٚشنوودی من (دوستانه‌تی ته‌وان مه‌که‌ن) ﴿تَسْرُبُونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ﴾ رازو نه‌یتی (باوهر‌دارانیان) پی‌ده‌لین
 به‌دوستانه‌تی ﴿وَأَنَا أَعْلَمُ﴾ له‌کاتیکدا من ته‌زانم ﴿بِمَا أَحْقَبْتُمْ وَمَا أَعْلَنْتُمْ﴾ به‌وه‌ی شار‌دانه‌وه‌و به‌وه‌یشی
 ناشکر‌اتان کرد ﴿وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ﴾ وه‌ههر که‌سینک له‌ئیه‌وه‌و دوستانه‌تیان بکات ﴿فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ﴾
 ته‌وه‌بینگومان ری‌ی راستی وون کردووه ﴿إِنْ يَشْفُقُوا﴾ ته‌گهر تووشتان بین ﴿يَكُونُوا كَالَّذِينَ أَقْدَمْنَا﴾ ته‌بن
 به‌دوژمنی ئیوه‌و ﴿وَيَسْطُرْ إِلَيْكُمْ﴾ وه‌دریژ ته‌که‌ن بوٚتان ﴿أَيْدِيَهُمْ وَأَلْسِنَتُهُمْ بِالسُّوءِ﴾ ده‌ستیان و زمانیان
 به‌خرابی ﴿وَوَدَّوْا لَوْ تَكْفُرُونَ﴾ ئاواته‌خوازان که‌ئیه‌و بی باوهر بوونایه ﴿لَنْ تَنْفَعَكُمْ أَرْحَامَكُمْ وَلَا أَوْلَادَكُمْ﴾
 نه‌خزمانتان و نه‌منالانتان سوو‌دتان پی‌ناگه‌یه‌نن ﴿يَوْمَ الْقِيَمَةِ يَفْضَلُ بَيْنَكُمْ﴾ له‌روژی دواییدا (خو
 ئیوه‌و خزمه‌کانتان) له‌یه‌ک جیاده‌کاته‌وه ﴿وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ وه‌خوای باینه به‌وه‌ی که‌ده‌یه‌که‌ن ﴿
 فَذَكَرْنَا لَكُمْ﴾ به‌راستی بو ئیوه‌هه‌یه ﴿أَسْوَةٌ حَسَنَةٌ﴾ سه‌ره‌مه‌شقیکی جوان و چاک ﴿فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ﴾
 له‌ئیه‌راهم و ته‌وانه‌ی له‌گه‌لیدا بوون ﴿إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ﴾ که‌به‌گه‌له‌که‌ی خوٚیانیان ووت ﴿إِنَّا بَرُّهُ وَأُوْمِنُكُمْ﴾
 به‌راستی ئیمه‌بیزار و به‌رین له‌ئیه‌وه‌و ﴿وَمِمَّا تَعْبُدُونَ﴾ وه‌له‌و شتانه‌ش که‌ده‌یان په‌رستن ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾
 له‌جیاتی خوٚا ﴿كَهَنَانِكُمْ﴾ ئیمه‌باوهر‌مان نی‌یه‌به‌(ثاینی) ئیوه‌و ﴿وَيَدَّابِينَنَا وَيَبْنِكُمْ﴾ وه‌په‌یدا‌بوو له‌نیوان
 ئیمه‌و ئیوه‌دا ﴿الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ أَبَدًا﴾ دوژمنیه‌تی و کینه‌بو هه‌میشه‌یی ﴿حَتَّىٰ تُوْمِنُوا بِاللَّهِ وَحَدَهُ﴾ تا‌کاتیک
 که‌بروا به‌خوای تا‌ک و ته‌نیا‌ده‌هینن ﴿إِلَّا قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ لِأبيهِ﴾ جگه‌له‌و قسه‌یه‌ی ئیه‌راهم که‌به‌باوکی
 ووت ﴿لَا اسْتَعْفِرَنَّ لَكَ﴾ بینگومان داوای لیخوٚشبوونت بو ته‌که‌م ﴿وَمَا أَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ﴾ وه‌من
 هه‌چم به‌ده‌ست نی‌یه‌له‌به‌رانبهر‌خوادا بو تو ﴿رَبَّنَا عَلَيكَ تَوَكَّلْنَا﴾ ئه‌ی په‌روه‌ردگار‌مان ته‌نها‌پشتمان
 به‌تو به‌ستووه ﴿وَإِلَيْكَ أُنْتَبَأُ﴾ وه‌ههر بو لای تو گه‌راوینه‌ته‌وه ﴿وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ﴾ سه‌ره‌نه‌جامیش ههر
 بو لای تو به ﴿رَبَّنَا لا تَجْعَلْنَا﴾ ئه‌ی په‌روه‌ردگار‌نه‌مان که‌یت ﴿فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا﴾ به‌مایه‌ی گو‌مرا‌بی
 ته‌وانه‌ی بی باوهر بوون ﴿وَاعْفِرْ لَنَا رَبَّنَا﴾ وه‌لیمان خوٚشبه‌ئیه‌ی په‌روه‌ردگار‌مان ﴿إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾
 به‌راستی ههر تویت زالی بالاده‌ستی کاربه‌جی ﴿٥﴾

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ
 وَمَن يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٦﴾ * عَسَى اللَّهُ أَن يَجْعَلَ بَيْنَكُمْ
 وَبَيْنَ الَّذِينَ عَادَيْتُم مِّنْهُم مَّوَدَّةً وَاللَّهُ قَدِيرٌ وَاللَّهُ عَفُورٌ رَّحِيمٌ
 ﴿٧﴾ لَا يَنْهَيْكُمْ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقْتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُم
 مِّن دِيَارِكُمْ أَن تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ
 ﴿٨﴾ إِنَّمَا يَنْهَيْكُمْ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَتَلُواكُمْ فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُواكُمْ مِّن
 دِيَارِكُمْ وَظَاهَرُوا عَلَىٰ إِخْرَاجِكُمْ أَن تَوَلَّوهُمْ وَمَن يَتَوَلَّهُمْ فَأُولَٰئِكَ
 هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٩﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا جَاءَكُمُ الْمُؤْمِنَاتُ مِهْجِرَاتٍ
 فَامْتَحِنُوهُنَّ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِإِيمَانِهِنَّ فَإِنِ عَامَتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ فَلَا
 تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ لَأَهُنَّ لَهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ وَءَاثُوهُمْ
 مَا أَنفَقُوا وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ أَن تَنكِحُوهُنَّ إِذَا ءَاتَيْنَهُنَّ أَجُورَهُنَّ
 وَلَا تُمْسِكُوا بِعِصَمِ الْكُوفِرِ وَسَأَلُوا مَا أَنفَقْتُمْ وَلَيْسَ لَكُمْ أَنفَقُوا
 ذَٰلِكُمْ حُكْمُ اللَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٠﴾ وَإِن فَاتَكُمْ
 شَيْءٌ مِّنْ أَرْوَاجِكُمْ إِلَى الْكُفَّارِ فَعَاقِبْتُمْ فَاتُوا الَّذِينَ ذَهَبَتْ
 أَرْوَاجُهُمْ مِّثْلَ مَا أَنفَقُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ ءَٰمِنُونَ ﴿١١﴾

﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ﴾ سوئند به‌خوابیگومان بۆ ئیوه هه‌یه له‌ئیراهیم و بروداره‌کاندا ﴿أَسْوَةٌ حَسَنَةٌ﴾ سه‌ر مه‌شقیکی جوان ﴿لَمَنْ كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ﴾ بۆ که‌سیک که‌ ئومئید و هیوای بیی به‌خواب و به‌رۆزی دوا‌ی ﴿وَمَنْ يَتَوَلَّ﴾ وه‌هر که‌سیک پشت هه‌لکات ﴿فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ﴾ ئه‌وه به‌راستی هه‌ر خوا‌یه بی‌ نیازو دوه‌له‌مه‌ندو ﴿الْحَمِيدُ﴾ شایسته‌ی ستایش ﴿عَسَى اللَّهُ أَنْ يَجْعَلَ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الَّذِينَ عَادَيْتُمْ مِنْهُمْ مَوْدَّةً﴾ دلنیا بن‌خوابی گه‌وره دۆستایه‌تی و خۆشه‌ویستی دروستی ده‌کات له‌نیوان ئیوه و ئه‌وانه‌ی دۆژمنایه‌تیان له‌گه‌ل کردوون (به‌ئیمان هینانی زۆربه‌یان) ﴿وَاللَّهُ قَدِيرٌ﴾ وه‌خوابه‌توانایه‌ ﴿وَاللَّهُ عَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ وه‌خوابی خۆشبو‌ی میه‌ره‌بانه ﴿لَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ﴾ خواریتان لی‌ ناگریت ﴿عَنِ الَّذِينَ﴾ له‌گه‌ل ئه‌وانه‌ی ﴿لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ﴾ که‌ جه‌نگیان له‌گه‌ل نه‌کردوون ﴿فِي الَّذِينَ﴾ له‌سه‌ر ئه‌م دینه‌ ﴿وَلَمْ يُجِنِّكُمْ﴾ وه‌ده‌ریان نه‌کردوون ﴿مِنْ دِينِكُمْ﴾ له‌جیگا و شوئین و خا‌ک و وولاتی خۆتان ﴿أَنْ تَبْرؤُهُمْ﴾ که‌چاکیان له‌گه‌ل بکه‌ن ﴿وَتُقْسَطُوا إِلَيْهِمْ﴾ وه‌داد گه‌ربن له‌گه‌ل یاندا ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾ به‌راستی خوابی ئه‌وانه‌ی خۆش ئه‌وی که‌داد گه‌رن ﴿إِنَّمَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ﴾ بیگومان خواریتان لی‌ ده‌کات ته‌نها ﴿عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ﴾ له‌وانه‌ی که‌ جه‌نگیان له‌گه‌ل کردوون ﴿فِي الَّذِينَ﴾ له‌سه‌ر دین (بو‌باوه‌ه‌که‌تان) ﴿وَأَخْرَجُوا مِنْ دِينِكُمْ﴾ وه‌ده‌ریان کردوون له‌جیگا و شوئین و خا‌ک و وولاتی خۆتان ﴿وَوَظَّهَرُوا عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ﴾ وه‌یارمه‌تیان داوه له‌سه‌ر ده‌ر کردنتان ﴿أَنْ تَتَّوَلَّوْهُمُ﴾ (رئیریتان ده‌کات) له‌وه‌ی که‌دۆستایه‌تیان له‌گه‌ل بکه‌ن و به‌دۆستیان دابئین ﴿وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ﴾ وه‌هر که‌سیک دۆستایه‌تیان بکات ﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ ئا ئه‌وانه‌ خویان سته‌مکارن ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ئه‌ی ئه‌وانه‌ی باوه‌رپان هیناوه، ﴿إِذْ اجْتَأَىٰ الْمُؤْمِنَاتُ﴾ ئه‌گه‌ر ئا‌فه‌ر تانی ئیماندار هاتن بۆ لانا‌ن ﴿مُهَاجِرَاتٍ﴾ به‌ کۆچ که‌ری ﴿فَأَمَّتْ جُنُوهُنَّ﴾ تاقیان بکه‌نه‌وه ﴿وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَمْنَعُهُنَّ﴾ خوابه‌باوه‌ری ئه‌وان زانا‌تره‌ ﴿فَإِنَّ عَمَلَهُنَّ﴾ ئه‌مجا ئه‌گه‌ر زانیان ئه‌و (ئا‌فه‌ر تانه‌) ﴿مُؤْمِنَاتٍ﴾ باوه‌ردارن ﴿فَلَا تَرْجُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ﴾ ئه‌وه مه‌یانگه‌رنه‌وه بۆ لای (میرده‌) بی‌ پروا‌کانیان ﴿لَا هُنَّ حُلٌّ لَهُمْ﴾ نه‌ئو ئا‌فه‌ر تانه‌ حه‌لالن بۆ ئه‌و میرده‌ بی‌ باوه‌رانه‌ ﴿وَلَا هُنَّ يُحِبُّونَ لَهُنَّ﴾ وه‌ نه‌ئو میردانه‌ش بۆ ئه‌و ئا‌فه‌ر تانه‌ حه‌لالن ﴿وَأَنَّهُمْ مَأْتِفُونَ﴾ وه‌ ئه‌وه‌ی (میرده‌کانیان) خه‌رجیان کردوه، بیانده‌نه‌وه ﴿وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ﴾ ه‌یج گونا‌ه‌یکتان له‌سه‌ر نی‌یه‌ ﴿أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ﴾ که‌ ئه‌م ئا‌فه‌ر تانه‌ ماره‌ بکه‌ن ﴿إِذَا ءَاتَيْتُمُوهُنَّ أَجْرَهُنَّ﴾ ئه‌گه‌ر ماره‌بیه‌کانیان بده‌نی ﴿وَلَا تُمْسِكُوا بِعَصَمِ الْكُفَّارِ﴾ ژنه‌ کافره‌ (بت به‌رسته‌کان) لای خۆتان رانه‌ گرن (ئه‌وانه‌ی که‌ له‌مه‌ککه‌ به‌بی‌ باوه‌ری ما‌ونه‌ته‌وه‌) ﴿وَسَلُّوا مَا اتَّقَوْهُ﴾ ئیوه‌ داوای ئه‌وه بکه‌نه‌وه که‌خه‌رجتان کردوه (بۆ ژنه‌ کافره‌کانتان که‌ ئیسته‌ چو‌ونه‌ته‌ لای کافران) ﴿وَلَيْسَ لَهُنَّ مَا اتَّقَوْا﴾ ئه‌وانیش با‌ داوای ئه‌وه بکه‌ن که‌ خه‌رجیان کردوه (بۆ ژنه‌ موسولمان بو‌ه‌کانیان که‌ هاتو‌نه‌ته‌ لای ئیوه‌) ﴿ذَٰلِكُمْ حُكْمُ اللَّهِ﴾ ئه‌مه‌ فه‌رمانی خوابه‌ ﴿يُخْرِكُ بَيْنَكُمْ﴾ بریار ئه‌دا له‌نیوانیاندا ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ وه‌خوابی زانی کاربه‌جی‌یه‌ ﴿وَإِنْ فَاتَكُمْ﴾ ئه‌گه‌ر له‌ده‌ستان چو‌و ﴿شَيْءٌ مِّنْ أَرْوَاحِكُمْ﴾ به‌کێک له‌خه‌زانه‌کانتان (به‌چو‌ونیان) ﴿إِلَى الْكُفَّارِ﴾ بۆ لای بی‌ باوه‌ران ﴿فَفَاقِبْتُمْ﴾ ئیوه‌ش تو‌له‌تان لی‌ سه‌ندن (و‌غه‌نیمه‌تان گرت) ﴿فَقَاتُوا الَّذِينَ ذَهَبَتْ أَرْوَاحُهُمْ﴾ ئه‌مجا (له‌و‌غه‌نیمه‌ته‌) بده‌ن به‌وانه‌ی که‌ ژنه‌کانیان رۆشتوه‌و ﴿مِثْلَ مَا اتَّقَوْا﴾ به‌ئه‌ندازه‌ی ئه‌وه‌ی که‌ خه‌رجیان کردوه ﴿وَأَتَّقُوا اللَّهَ﴾ وه‌ بترسن له‌و‌خوابه‌ی ﴿الَّذِي أَنشَأَ بِهِ مَوْلَاهُ﴾ که‌ ئیوه‌ برواتان بی‌ هیناوه ﴿

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يَبَاعِعَنَّكَ عَلَىٰ أَنْ لَا يُشْرِكْنَ بِاللَّهِ
 شَيْئًا وَلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْنِينَ وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ
 بِبُهْتَانٍ يَفْتَرِينَهُ بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِينَكَ فِي
 مَعْرُوفٍ فَبَاعِعَهُنَّ وَأَسْتَغْفِرْ لَهُنَّ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ
 ﴿١١﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ قَدْ
 يَدْسُوا مِنْ الْآخِرَةِ كَمَا يَبِيسُ الْكُفَّارُ مِنْ أَصْحَابِ الْقُبُورِ ﴿١٢﴾

سورة الصف

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
 ﴿١﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ ﴿٢﴾
 كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ ﴿٣﴾ إِنَّ
 اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ ۖ صَفَّٰكَ أَنَّهُمْ
 بُيِّنٌ مَّرْصُوصٌ ﴿٤﴾ وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ ۖ يَا قَوْمِ لِمَ
 تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ ﴿٥﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا
 تُوذُونَنِي وَقَدْ تَعَلَّمُونَ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ فَلَمَّا زَاغُوا
 أَزَٰغَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ ۗ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفٰسِقِينَ ﴿٦﴾

﴿يَأَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ ئە‌ی پێغه‌مبه‌ر ﷺ ﴿إِذْ أَمَّاكَ الْمُؤْمِنَاتُ﴾ هه‌ر کاتێک ئافه‌هانی ئیماندار هاتن بۆلات
 ﴿يَبَايَعُكَ﴾ که په‌یمانێ له‌ گه‌ل بیه‌ستن ﴿عَلَىٰ أَنْ لَا يُشْرِكْنَ بِاللَّهِ شَيْئًا﴾ له‌سه‌ر ئە‌وه‌ی هه‌یج شتی‌ک نه‌که‌ن
 به‌هاوبه‌شی خوا ﴿وَلَا يَسْرِفْنَ وَلَا يَزِينْنَ﴾ وه‌ دزی‌ی و داوین پیسی نه‌که‌ن و ﴿وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَادَهُنَّ﴾ وه‌ مندالانی
 خۆیان نه‌کوژن ﴿وَلَا يَأْتِينَ بِبُهْتَانٍ يَفْتَرِينَهُ﴾ هه‌یج جو‌ره بوه‌تانیک هه‌له‌نه‌به‌ستن ﴿بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ﴾
 له‌نیوان ده‌ست و پێ‌ی یاندا ﴿وَلَا يَعْصِيَنَّ فِي مَعْرُوفٍ﴾ وه‌ بێ‌ فه‌رمانیت نه‌که‌ن له‌هه‌یج کارێکی چاکه‌دا
 ﴿فَبَايَعَهُنَّ﴾ تۆش په‌یمانیان له‌ گه‌ل بیه‌سته ﴿وَأَسْتَعْفِفْنَ لَهُنَّ اللَّهُ﴾ وه‌ له‌خوا داوای لێ‌ خۆشبوونیان
 بۆیکه ﴿إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ به‌راستی خوا لێ‌ خۆشبووی میه‌ره‌بانه ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئە‌ی ئە‌وه
 که‌سانه‌ی که‌ باوه‌ر تان هه‌تاوه ﴿لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ﴾ که‌سانێک که‌خوا غه‌زه‌بی لێ‌ گرتوون
 مه‌یکه‌ن به‌ دۆست و پش‌تیوانی خۆتان ﴿قَدْ بَيَّسُوا مِنَ الْآخِرَةِ﴾ به‌راستی ئە‌وان بێ‌ هیوا بوون له‌ (پادا‌ستی)
 رۆژی دوا‌یی ﴿كَمَا بَيَّسَ الْكُفَّارُ﴾ هه‌ر چۆن بێ‌ بر وایان بێ‌ هیوان ﴿مِنَ أَصْحَابِ الْقُبُورِ﴾ له‌ مردووی ناو
 گۆرستان (که‌ زیندوو بیسته‌وه) ﴿۱۵﴾

سوره‌قی ﴿الصف﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خ‌وای به‌خشنده‌ی میه‌ره‌بان
 ﴿سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ ته‌سبیحاتی خوا ده‌کات هه‌رچی له‌ ئاسمانه‌کان و له‌ زه‌وی
 دایه ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ وه‌ ئە‌وه‌ زالی بالاده‌ستی کار به‌جێ‌ یه ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئە‌ی ئە‌وانه‌ی
 که‌ بر و اتان هه‌تاوه ﴿لَمْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ﴾ بۆچی ئە‌وه‌ی ئە‌یلین ئە‌نجامی ناده‌ن ﴿كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ
 اللَّهِ﴾ زۆر مایه‌ی رق و تو‌ره‌یی یه‌ لای خوا ﴿أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ﴾ که‌ قسه‌یه‌ک بلێن کرده‌وه‌ی
 پێ‌ نه‌که‌ن ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ﴾ به‌راستی خوا که‌سانێکی خۆش ده‌وی ﴿يُقْتُلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًا﴾
 که‌ به‌یه‌ک ریز ده‌جه‌نگن له‌ پێ‌ی خوادا ﴿كَأَنَّهُمْ بُنْيَانٌ مَّرصُومٌ﴾ وه‌ک کۆشکێکی قامی چه‌سپووی
 دامه‌زراو ﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ﴾ (بیربکه‌ره‌وه) کاتێک که‌ مووسا به‌گه‌له‌که‌ی ووت
 ﴿يَقَوْمِ لِمَ تُوذُّونِي﴾ ئە‌ی گه‌له‌که‌م بۆچی ئازارم ده‌ده‌ن ﴿وَقَدْ تَعْلَمُونَ﴾ له‌ کاتێکدا به‌دلتیاییه‌وه‌ ده‌زانن
 ﴿أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ﴾ که‌ من نیردراوی خوام بۆلای ئێ‌وه ﴿فَلَمَّا زَاغُوا﴾ جا کاتێک لایان داله‌هه‌ق
 ﴿زَاغَ اللَّهُ قُلُوبُهُمْ﴾ خواش دلی وه‌ر گێ‌ران ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفٰسِقِينَ﴾ وه‌ خوا رێنموونی گه‌لی
 له‌رێ‌ ده‌رچوو ناکات ﴿۱۶﴾

وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ بَنِي إِسْرَائِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا لِّمَا
 بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدُ فَلَمَّا
 جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٦﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى
 اللَّهِ الْكُذْبَ وَهُوَ يُدْعَى إِلَى الْإِسْلَامِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ
 ﴿٧﴾ يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ
 الْكَافِرُونَ ﴿٨﴾ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ
 عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ﴿٩﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا هَلْ أَذُكُرْكُمْ عَلَى
 تَجْرَةٍ تُجْحِكُكُمْ مِنْ عَذَابِ إِلِيِّكُمْ ﴿١٠﴾ تُوْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ
 فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ ذَلِكَ خَيْرٌ لِّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١١﴾
 يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَسَاكِنَ
 طَيِّبَةً فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٢﴾ وَأُخْرَى تُحِبُّونَهَا نَصْرٌ
 مِنَ اللَّهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ وَبَشِيرٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿١٣﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا
 أَنْصَارًا لِلَّهِ كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِلْحَوَارِيِّينَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ
 قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ فَأَمَنْتَ طَائِفَةٌ مِّنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ
 وَكَفَرْتَ طَائِفَةٌ فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا عَلَىٰ عَدُوِّهِمْ فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ ﴿١٤﴾

﴿وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ﴾ (بیربکه‌روه) کاتیک که عیسای کوری مہریم ووتی ﴿بَنِي إِسْرَائِيلَ إِنِّي﴾ ئەی بہنو ئیسرائیل (نہوہ کانی یه‌عقوب) بینگومان من ﴿رَسُولَ اللَّهِ الْبُرْ﴾ نیردرای خوام بۆ لای ئیوہ ﴿مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيِّ مِنَ التَّوْرَةِ﴾ ئەو تہ‌وراتی کہ لە پیش مندا ہاتوہ بہرستی دائنیم ﴿وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ﴾ وہ مژدہ‌تان بی دەدہم بہ پیغہ‌مبہرینک ﴿يَأْتِي مِنْ بَعْدِي﴾ کہ لەدوای من دی و ﴿أَسْمُهُ أَهْمَدُ﴾ ناوی ئەحمەدہ ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ﴾ ئەمجا کاتیک کہ ئەو (پیغہ‌مبہرہ) یان بۆ ہات ﴿بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا﴾ بہ چہند نیشانہی پوون و ئاشکرا وہ ووتیان ﴿هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ﴾ ئەمہ جادوویہ کی ئاشکراہ ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ﴾ جاکئ لەو کہ سہ ستمکارترہ ﴿أَفَتَرَى عَلَى اللَّهِ الْكُذْبَ﴾ کہ درۆہ لیبہ ستمت بہ دەم خواوہ ﴿وَهُوَ دَعَى إِلَى الْإِسْلَامِ﴾ لە کاتیکدا کہ بۆ ئیسلام بانگ دە کری ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ وہ خواوہ ریتمونوی گہلی ستم کار ناکات ﴿يُرِيدُونَ يُلِغُوا آيَاتِ اللَّهِ﴾ دەیانہوئ پووناکئ دینی خواوہ بکوزننہوہ ﴿بِأَفْوَاهِهِمْ﴾ بہ (فوی) دە میان ﴿وَاللَّهُ مُتَمُّ نُورِهِ﴾ وہ خواوہ پووناکئ خوی تہ‌واوہ کات ﴿وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ﴾ با بی باوہ رانیش پی یان ناخوش بی ﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ﴾ خوا ئەو زاتہ کہ پیغہ‌مبہری خوی ناردوہ ﴿بِالْهَدْيِ وَبِالْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ﴾ بہ ریتمونوی و ئاینیکی راست و دروستہوہ، ہتا بہ سہر ہموو ئاینیکدا سہری بخت ﴿وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ﴾ ہەر چہندہ ہاوبہش بہ‌یدا کەرانش پی یان ناخوش بی ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەی ئەو کہ سانہی کہ باوہرتان ہیناوہ ﴿هَلْ أُلْكُوكُمْ عَلَى خَيْرٍ﴾ ئایا بازر گانیہ کتان نیشان بدہم ﴿سَجِيحًا﴾ کہ رزگارتان بکات ﴿مِنْ عَذَابِ الْبَرِّ﴾ لە سزایہ کی ہر لە تازار ﴿تَوْمُونًا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ (بازر گانیہ کەش ئەمہ یہ) باوہر بہیتن بہ خواوہ پیغہ‌مبہرہ کہی ﴿وَيُجَاهِدُونَ﴾ وہ تیبکوشن ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ لە ری ی خواوہ ﴿بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ﴾ بہ سامان و گیانی خوتان ﴿ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ﴾ ئەمہتان باشترہ بۆ خوتان ﴿إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ ئە گہر ئیوہ بزانتن ﴿يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ﴾ (تہ‌وسا خوا) لە گوناهہ کاتتان خوش دەبی ﴿وَيَدْخُلْكُمْ جَنَّاتٍ﴾ وہ (لہ رۆژی دوایدا) دەتان خاتہ باخاتیکہ وہ ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ کہ جو گہی ئاوی زور بہ ژیریندا دەروات ﴿وَمَسْكِنًا يَسْكَنُونَ﴾ (وہ دەتانخاتہ) خانوو کوشکی زور پاک و خوشہوہ ﴿فِي جَنَّاتِ عَدْنٍ﴾ لە بہہ شتانی جینگای مانہوہی ہہ میشہیی دان ﴿ذَلِكَ الْقَوْسُ الْعَظِيمُ﴾ ئەمہ یہ سہر کہ ووتئ گہورہ ﴿وَأُخْرَى يُجَوِّتُهَا﴾ وہ شتیکی تر کہ حہزی لئ دە کەن ﴿نَصْرًا مِنَ اللَّهِ﴾ کہ یارمہ تی دانہ لە خواوہ ﴿وَفَتْحٍ قَرِيبٍ﴾ وہ رزگار کردنیکی نزیک (وئاز کردنی شاری مہ ککہ یہ) ﴿وَنَشْرِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ وہ (بہ مہ) مژدہ بدہ بہ ئیمانداران ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەی ئەوانہی کہ باوہرتان ہیناوہ ﴿كُونُوا أَصْرًا لِلَّهِ﴾ بسن بہ یارمہ تی دہرانی (ئاینی) خوا ﴿كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ﴾ ہەر وہ ک عیسای کوری مہریم ووتی ﴿لِلْحَوَارِيِّنَ﴾ بہ ہاوری تاییہ تہ کانی خوی ﴿مَنْ أَضَارِي إِلَى اللَّهِ﴾ کئ یارمہ تی دہری منہ بۆ لای خوا ﴿قَالَ الْوَارِثُونَ﴾ ہاوری تکانی ووتیان ﴿نَحْنُ أَضْرَارُ اللَّهِ﴾ ئیمہ یارمہ تی دہرانی (دینی) خواین ﴿فَقَامَتَ طَائِفَةٌ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾ ئەمجا دەستہ یہ ک لە بہنو ئیسرائیل باوہریان ہینا ﴿وَكَفَرَتْ طَائِفَةٌ﴾ وہ دەستہ یہ کیشیان بی باوہر بوون ﴿فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئیمہش پشتیوانی ئەوانہ مان کرد کہ باوہریان ہینا ﴿عَلَى عَدُوِّهِمْ﴾ لە بہرانبہر دوزمنہ کانیاندا ﴿فَأَصْحَابُ الظُّلَمِ﴾ بۆیہ سہر کہ ووتن و زال بوون بہ سہریناندا ﴿﴾

سورة الجمعة

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ الْقُدُّوسُ الْعَزِيزُ
 الْحَكِيمُ ۝ هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ
 آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا
 مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ۝ وَءَاخِرِينَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ
 وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ
 ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ۝ مَثَلُ الَّذِينَ حُمِّلُوا التَّوْرَةَ ثُمَّ لَمْ
 يَحْمِلُوهَا كَمَثَلِ الْحِمَارِ يَحْمِلُ أَسْفَارًا بِئْسَ مَثَلُ الْقَوْمِ
 الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ
 ۝ قُلْ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ هَادُوا إِنْ زَعَمْتُمْ أَنكُمْ أَوْلِيَاءُ لِلَّهِ مِنْ
 دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝ وَلَا يَتَمَنَّوْنَهُ
 أَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ۝ قُلْ
 إِنَّ الْمَوْتَ الَّذِي تَفِرُّونَ مِنْهُ فَإِنَّهُ مُلَاقِيكُمْ ثُمَّ تُرَدُّونَ
 إِلَىٰ عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝

سورہتی ﴿الْجُمُعَةُ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بہناوی خواہی بہخشندهی میہربان

﴿يَسْبِغْ لَكَ﴾ تہسبباحتی خواہدہ کات ﴿مَا فِي السَّمَوَاتِ﴾ تہوہی لہ ناسمانہ کان ﴿وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ وہ تہوہی لہ زہوی دایہ ﴿الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ﴾ (تہو خواہی) کہ پشایہ کی پاک و بیگہردی ﴿الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾ زالی بالادہستی کار بہجی یہ ﴿هُوَ الَّذِي﴾ خوائہ و زاتہ یہ ﴿بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ﴾ کہ ناردوویہ تی لہ ناو نہ خویندہ وارندا (عہر بہ کاندا) ﴿رَسُولًا مِنْهُمْ﴾ پیغہ مہرئک لہ خویان ﴿تَلَوُا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ﴾ دہ خوینتہ و ہ بہسہریناندا نیشانہ کانی خوا ﴿وَيُزَكِّيهِمْ﴾ پاکیان دہ کاتہ ﴿وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ﴾ وہ قورئان و فہر موودہی (پہر سوود) یان فیردہ کات ﴿وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ﴾ ہہر چہ ند تہوان لہ پیشدا ﴿لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ لہ گو مراییہ کی ٹاشکر ادا بوون ﴿وَأَخْرَجْنَا مِنْهُمْ﴾ وہ (رہ وانہ شی کردوہ بو) گہ لانی تری جگہ لہوان ﴿لَمَّا لَبَّحْتُوا لِيَوْمِ﴾ کہ ہیشتا پی یان نہ گہ یشتوون (و موسولمان نہ بوون) ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ وہ خوا زالی بالادہستی کار دروستہ ﴿ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ﴾ تہوہ بہ ہرہ بہ کی خواہی یہ ﴿يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ﴾ تہیدا بہ ہہر کہ سیک (کہ خوی) بیہوی ﴿وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾ وہ خوا خواونہی فہزل و بہرہ وبہ خششی گہورہ یہ ﴿مَثَلِ الَّذِينَ﴾ نمونہی بہسہرہاتی تہوانہی ﴿حُمِلُوا التَّوْرَةَ﴾ کہ تہوراتیان درا بہسہردا ﴿ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوهَا﴾ لہ پاشان ہہلیان نہ گرت (رہ فتاریان پی نہ کرد) ﴿كَمَثَلِ الْجَمَارِ﴾ وہک گوئی در پیژیکہ ﴿يَحْمِلُ أَثْقَارًا﴾ کہ کتیبکی زوری ہہلگرتبی (سوودی لی نابتی) ﴿يَسَسَّ مَثَلِ الْقَوْمِ الَّذِينَ﴾ نای چہ ند خرابہ نمونہی تہو گہلہی ﴿كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ کہ نیشانہ کانی خوایان بہ دروزانی ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ وہ خواہی نمونہی گہلی ستہمکاران ناکات ﴿قُلْ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ هَادُوا﴾ (تہی موحمہد ﷺ) بلی: تہی تہوانہی کہ لہسہر دینی جوولہ کہن ﴿إِنْ رَعَمْتُمْ﴾ تہ گہر پیتان وایہ ﴿أَنْتُمْ أَوْلِيَاءُ لِلَّهِ﴾ کہ بہراستی تہوہ دوستی خوان ﴿مِنْ دُونِ النَّاسِ﴾ بیجگہ لہ خہلکی تر ﴿فَتَمَتَّوْا الْمَوْتَ﴾ کہوا بوو داوای مردن بکہن ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ تہ گہر تہوہ راست دہ کہن ﴿وَلَا تَبْتَغُوا لَهُ أَجْرًا﴾ وہ تہوانہ ہہر گیز داوای مردن ناکہن ﴿بِمَا قَدَّمْتُمْ أُيُودِيَهُمْ﴾ لہ بہر تہو (گونہانہی) کہ بہدہستی خویان پیشیان خستوہ ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ﴾ وہ خوا ناکادارہ بہستہم کاران ﴿قُلْ إِنْ الْمَوْتَ الَّذِي﴾ بلی بہراستی تہو مردنہی کہ ﴿تَقْرُوتُ مِنْهُ﴾ لی ی رادہ کہن ﴿فَإِنَّهُ مُلْقِيكُمْ﴾ بیگومان پیتان دہ گات و تووشتان دہبی ﴿ثُمَّ تُرَدُّونَ﴾ لہ پاشان دہ گہر تیرتہ و ہ ﴿إِلَىٰ عِلِّيِّ الْعَالِيِّ وَالشَّهَادَةِ﴾ بو لای خواہی زانا بہ ٹاشکراو نہتیبہ کان ﴿فَيَسْأَلُكُمْ﴾ تہمجا ہہوالتان پی دہدات ﴿بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ بہوہی کہدہ تانکرد

يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا
إِلَى ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْمُونَ
﴿٩﴾ فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا
مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٠﴾
وَإِذَا رَأَوْا تِجْرَةً أَوْ لَهْوًا أَنْفَضُوا إِلَيْهَا وَتَرَكُوكَ قَائِمًا قَلَّ مَا عِنْدَ
اللَّهِ خَيْرٌ مِّنَ اللَّهِوِ وَمِنَ التِّجْرَةِ وَاللَّهُ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿١١﴾

سورة المنافقون

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا جَاءَكَ الْمُنْفِقُونَ قَالُوا نَشْهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ
لَرَسُولُهُ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّ الْمُنْفِقِينَ لَكَاذِبُونَ ﴿١﴾ اتَّخَذُوا
أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿٢﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ ءَامَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا فَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ
لَا يَفْقَهُونَ ﴿٣﴾ * وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ أَجْسَامُهُمْ وَإِنْ يَقُولُوا
تَسْمَعُ لِقَوْلِهِمْ ^ط كَانَهُمْ خَشَبٌ مُّسْتَدَدٌ يُحْسَبُونَ كُلَّ صَيْحَةٍ
عَلَيْهِمْ هُمُ الْعَدُوُّ فَأَحْذَرَهُمْ قَاتِلَهُمُ اللَّهُ أَنَّى يُؤْفَكُونَ ﴿٤﴾

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئه‌ی ئه‌وانه‌ی که با وه‌رتان هیتاوه ﴿إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ﴾ کاتیک که بانگ‌درا بۆ نوئژ
 ﴿مِن يَوْمِ الْجُمُعَةِ﴾ له‌رۆژی هه‌ینی دا ﴿فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ﴾ به‌په‌له‌ برۆن بۆ یادی خوا (و نوئژی هه‌ینی)
 و ﴿وَذَرُوا الْبَيْعَ﴾ واز له‌کرین و فروشتن به‌یتن ﴿ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ﴾ ئاته‌وه بۆ ئیوه چاکتره ﴿إِنْ كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾
 ئه‌گه‌ر بزاسن و تی بگن ﴿فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ﴾ جا کاتیک که نوئژی هه‌ینی ته‌واوبوو ﴿فَأَنْتَشِرُوا
 فِي الْأَرْضِ﴾ ئیتر بلاو بینه‌وه به‌سه‌ر زه‌ویی دا ﴿وَأَنْتَعَمُوا مِن فَضْلِ اللَّهِ﴾ وه‌ داوای رزق و پرۆزی خوا بگن
 ﴿وَأَذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا﴾ وه‌ زۆر یادی خوا بگن ﴿لَعَلَّكُمْ تَفْلِحُونَ﴾ بۆ ئه‌وه‌ی رزگارو سه‌ر فه‌راز بین ﴿
 وَإِذَا رَأَوْا تِجَارَةً أَوْ لَهْوًا﴾ هه‌ر کاریک‌ی بازرگانی یان هه‌ر کاریک‌ی بیهوده بینن ﴿انْفَضُّوا إِلَيْهَا﴾ بلاوه‌ی لی
 ئه‌که‌ن بۆلای ئه‌و بازرگانی به‌ ﴿وَتَرَكُوا قَائِمًا﴾ وه‌ تو به‌جی دیتلن به‌ راوه‌ستاوی (له‌سه‌ر مینه‌ره‌که‌ت)
 ﴿فَلَمَّا عِنْدَ اللَّهِ خَبَرٌ﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی ئه‌وه‌ی لای خوايه چاکتره ﴿مِنَ اللَّهِ وَمِنَ التَّجَارَةِ﴾
 له‌شتی بن هوده و بازرگانی ﴿وَاللَّهُ خَيْرٌ الرَّزِقِينَ﴾ وه‌خوا باشتیرینی رۆزی ده‌رانه ﴿

سوره‌قی ﴿الْمُنَافِقُونَ﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ به‌ناوی خوی به‌خشنده‌ی میه‌ره‌بان

﴿إِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ﴾ کاتیک که دو‌پوران بینه‌ لات ﴿قَالُوا نَشْهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ﴾ ده‌لین شایه‌تی ده‌ده‌ین
 که به‌راستی تو پیغه‌مه‌ری خوايت ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُ﴾ وه‌ دیاره خوايش ده‌زانی که تو ره‌وانه‌که‌راوی
 ئه‌وی ﴿وَاللَّهُ يَشْهَدُ﴾ وه‌خوا شایه‌تی ده‌دات ﴿إِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَكَاذِبُونَ﴾ که بینگومان دو‌پوران درۆزن ﴿
 اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً﴾ سوینده (درو) کانی خویان کرد به‌قه‌لغان (بۆ خویان) ﴿فَصَدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ﴾
 ئه‌مجا ریگری (خه‌لك) یان ده‌کرد له‌ری‌ی خوا ﴿إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ به‌راستی ئه‌وان کاریک‌ی
 خراپان ده‌کرد ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ آمَنُوا﴾ ئه‌وه‌ی (که وه‌وترا) له‌به‌ر ئه‌وه‌ بوو که به‌راستی ئه‌وان باوه‌ریان
 هیتاوه ﴿مُرُّ كُرُورًا﴾ له‌باشان بی باوه‌رپوون ﴿فَطُغِعَ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ﴾ ئه‌مجا مور نرا به‌سه‌ر دلیندا ﴿فَهُمْ
 لَا يَفْقَهُونَ﴾ ئیتر ئه‌وان هه‌یج تی ناگن ﴿وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ﴾ هه‌ر کاتیک ده‌یان بینیت ﴿تُعْجِبُكَ أَجْسَامُهُمْ﴾
 له‌ش و قه‌لا‌فه‌تیا ن سه‌ر سامت ده‌کات ﴿وَإِنْ يَقُولُوا تَسْمَعُ لِقَوْلِهِمْ﴾ وه‌ ئه‌گه‌ر قسه بگن گوی له‌قسه‌که‌یان
 ده‌گریت ﴿كَأَنَّهُمْ خُشُبٌ مُّسْتَدَدٌ﴾ (دوو‌پروان) هه‌روه‌که‌ داری هه‌ل‌سپیتر دراوان ﴿يَخْسَبُونَ﴾ وا گومان
 ده‌به‌ن ﴿كُلَّ صَيْحَةٍ عَلَيْهِمْ﴾ هه‌موو هاوار و قیره‌یه‌که‌ بۆسه‌ر ئه‌وانه ﴿هُمُ الْعَادُونَ﴾ هه‌ر ئه‌وانن دو‌ژمن
 ﴿فَأَحْذَرْتَهُمْ﴾ که‌واته‌ خۆتیا ن لی پارێزه ﴿فَاتْلَهُمُ اللَّهُ﴾ خوا بیان‌کوژی (یان خوا له‌ناویان به‌ریت)
 ﴿أَنْ يَبُوءُوا كُفْرًا﴾ چۆن وه‌رده‌گیرین (له‌حه‌ق) ﴿

وَإِذ قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ لَوَّارُءٌ وَسَهُمٌ
 وَرَأَيْتَهُمْ يَصُدُّونَ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ ﴿٥﴾ سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ
 أَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ
 إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٦﴾ هُمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ
 لَا تُنْفِقُوا عَلَى مَنْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ حَتَّى يَنْفَضُوا وَاللَّهُ
 خَزَائِنُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَكِنَّ الْمُنْفِقِينَ لَا يَفْقَهُونَ
 ﴿٧﴾ يَقُولُونَ لَيْنَ رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ لَيُخْرِجَنَّ الْأَعَزُّ
 مِنْهَا الْأَذَلَّ وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلَكِنَّ
 الْمُنْفِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٨﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تُلْهِكُمْ
 أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَمَنْ يَفْعَلْ
 ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٩﴾ وَأَنْفِقُوا مِنْ مَّا رَزَقْنَاكُمْ
 مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ فَيَقُولَ رَبِّ لَوْلَا أَخَّرْتَنِي
 إِلَى أَجَلٍ قَرِيبٍ فَأَصَّدَّقَ وَأَكُنْ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٠﴾ وَلَنْ
 يُؤَخِّرَ اللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَاءَ أَجَلُهَا وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١١﴾

﴿وَإِذْ أَقْبَلُ لَهُمْ﴾ کاتیک پیّ یان بووتریت ﴿عَالُوا لَمْ يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولَ اللَّهِ﴾ وهرن بو لای پیغه مبهری خوا تا داوای لیخوشبو و ننان بو بکات ﴿لَوْ أُرَاءُ وَسَهُمُ﴾ (سه‌ریچی ده‌کهن) سه‌ریان با ده‌دهن ﴿وَرَأَيْتَهُمْ يَصُدُّونَ﴾ وه ده‌یان بینیت پرو وهر نه‌گیرن ﴿وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ﴾ له کاتیکدا که نه‌وان خو‌یان به‌گه‌وره ده‌زانش ﴿سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ﴾ بو نه‌وان یه‌کسانه ﴿أَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ﴾ داوای لیخوشبو و ننان بو بکاتیت ﴿أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ﴾ یان داوای لیخوشبو و ننان بو نه‌ک‌ه‌یت ﴿لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ﴾ هر گیز خوالی یان خوش نابی ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾ به‌راستی خوا ریتموونی گه‌لی له‌ری لاده‌ران ناکات ﴿هُمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ﴾ نه‌وان نه‌وه‌ک‌سانه‌ن که ده‌لین: ﴿لَا تَنْفِقُوا عَلَيَّ مِنْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ﴾ (هیچ) مه‌به‌خشن به‌نه‌وانه‌ی که له‌گه‌ل پیغه مبه‌ردان ﴿حَتَّىٰ يَنْفَضُوا﴾ تابلاوه‌ی لی بکن (و نه‌م دینه بفه‌وتیت) ﴿وَلِلَّهِ خَزَائِنُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ له کاتیکدا هرچی گه‌نجینه‌کانی ناسمانه‌کان و زه‌وی پی هه‌یه هه‌مووی هی خواجه ﴿وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَقَفُّونَ﴾ به‌لام دوو پروه‌کان نازانش ﴿يَقُولُونَ لَيْنِ رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ﴾ (دوو پروه‌کان) ده‌لین سویندبی نه‌گه‌ر گه‌راینه‌وه بو مه‌دینه ﴿أَلَيْحِرَجْنَا الْأَعْرَضُ مِنْهَا أَلَّا نَدَّ﴾ بیگومان ده‌سه‌ل‌انداز و به‌ریزه‌کان (مه‌به‌ست پیّی خو‌یان بو) لات و بی ریزه‌کان له مه‌دینه ده‌رده‌کهن (مه‌به‌ست پیّی پرواداران بو) ﴿وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ﴾ (خوای گه‌وره‌ش به‌ریه‌ر چیان ده‌داته‌وه و ده‌فه‌رمویت): ریز و گه‌وره‌بی ته‌نها بو خوا و بو پیغه مبه‌ری خوا و باوه‌ردارانه ﴿وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به‌لام دوو پروو‌ان نازانش ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی نه‌وانه‌ی که باوه‌رتان هیناوه ﴿لَا تِلْكَ أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ﴾ مال و مندالانتان بی‌ن‌گاتان نه‌کهن له‌یادی خوا ﴿وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ﴾ هر که سینک و ابکات ﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾ نا نه‌وانه خو‌یان خه‌سار و مه‌ندن ﴿وَأَنْفِقُوا مِنْ مَّا رَزَقْنَاكُمْ﴾ به‌خشن له‌وه‌ی رزق و رزیمان داوون ﴿مَنْ قَبِلَ أَنْ يَأْتِيَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ﴾ پیش نه‌وه‌ی مردن یه‌خه به‌یه‌کیتان بگری ﴿فَيَقُولُ رَبِّ لَوْلَا أَخَّرْتَنِي﴾ نه‌وسا بلیت: خواجه خو‌زگه مردنی منت دو‌باخستایه ﴿إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ﴾ بو ماوه‌یه‌کی نزیک ﴿فَأَصَّدَقَ﴾ جا مال‌م به‌خشسایه ﴿وَإَكُنْ مِنَ الصَّالِحِينَ﴾ وه له‌چاکه کاران بو‌ومایه ﴿وَلَنْ يُؤَخِّرَ اللَّهُ نَفْسًا﴾ هر گیز خوا هیچ که سینک دو‌ناخت (له‌مردن) ﴿إِذَا جَاءَ أَجَلُهَا﴾ کاتیک که وه‌ختی (مردنی) هات ﴿وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ وه خوا

شاره‌زابه به‌وه‌ی که ده‌یکهن ﴿﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ
وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١﴾ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ فَمِنْكُمْ كَافِرٌ وَمِنْكُمْ
مُؤْمِنٌ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢﴾ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
بِالْحَقِّ وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُورَكُمْ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿٣﴾ يَعْلَمُ
مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُسْرُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ وَاللَّهُ
عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٤﴾ أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ
فَذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٥﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُ وَكَانَتْ تَأْتِيهِمْ
رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالُوا أَبَشْرٍ يَلِدُونَنَا فَكَفَرُوا وَتَوَلَّوْا وَاسْتَغْنَى
اللَّهُ وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَمِيدٌ ﴿٦﴾ زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُبْعَثُوا قُلْ بَلَى
وَرَبِّي لَتُبْعَثُنَّ ثُمَّ لَتُنَبَّؤُنَّ بِمَا عَمِلْتُمْ وَذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٧﴾
فَأَمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالنُّورَ الَّذِي أَنْزَلْنَا وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ
﴿٨﴾ يَوْمَ يَجْمَعُكُمْ لِيَوْمِ الْجَمْعِ ذَلِكَ يَوْمُ التَّغَابُنِ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ
وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُكْفَرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ
تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٩﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿يُسَبِّحُ لِلَّهِ﴾ ته‌سبباحتی خواد ده‌کات ﴿مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ ئەوه‌ی له‌ئاسمانه‌کان و زه‌وی دابه‌ ﴿لَهُ الْمُلْكُ﴾ ده‌سه‌لاتی ته‌واو بو ئەوه ﴿وَلَهُ الْحَمْدُ﴾ وه‌هرچی ستایش هه‌یه‌هه‌مووی بو ئەوه ﴿وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ وه‌ئوه‌به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌کدا به‌ده‌سه‌لاته ﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ﴾ خوائه‌و زاته‌یه‌که‌تی‌وه‌ی دروست کردوه ﴿فَإِنَّكُمْ كَافِرٌ﴾ ئەمجا هه‌ندی‌کتان بی باوه‌رو ﴿وَمَنْكُمْ مُّؤْمِنٌ﴾ هه‌ندی‌کی تریشتان باوه‌ردارن ﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ وه‌خوای بی‌نایه‌به‌هر شتی‌ک که‌ئه‌نجامی ده‌دن ﴿خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ﴾ خوائاسمانه‌کان و زه‌وی دروست کردوه به‌حق و راستی ﴿وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُوْرَكُمْ﴾ له‌جوانترین شیوه‌شدا وینه‌ی کی‌شاون ﴿وَاللَّهِ الْمَصِيرُ﴾ وه‌سه‌ر ئەنجامیش هه‌ر بۆلای ئەوه (گه‌رانه‌وه) ﴿يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ هه‌رچی له‌ئاسمانه‌کان و زه‌وی دابه‌خوای ده‌یزانی ﴿وَيَعْلَمُ مَا تُسْرُونَ وَمَا تَعْلُونَ﴾ وه‌شاره‌زایه‌به‌وه‌ی ده‌یشارنه‌وه، وه‌به‌ویشی ئاشکرای ده‌که‌ن ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ وه‌خوای زانیه‌به‌وه‌ی له‌ناو دل و ده‌روندایه ﴿أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبُؤُا الَّذِيْنَ﴾ ئایا پیتان نه‌گه‌یشتوه هه‌والی ئەوانه‌ی ﴿كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ﴾ که‌بی باوه‌ر بوون له‌مه‌و پینش ﴿فَذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهِمْ﴾ بۆیه‌چه‌شتیان توله‌ی کاری خوایان ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ وه‌بۆ ئەوان هه‌یه‌سه‌زای سه‌خت ﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ﴾ ئەوه‌(سه‌زایه) بی‌گومان به‌هوی ئەوه وه‌بوو ﴿كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ﴾ که‌پینعه‌مبه‌ره‌کانیان بۆهات به‌به‌لگه‌ی ئاشکراوه ﴿فَقَالُوا الْبَشَرُ لَيْسَ بِرَبِّنَا﴾ که‌چی ده‌یان ووت چۆن ئەبێ ئاده‌می یه‌که‌له‌خۆمان ری‌نموونیمان بکات ﴿فَكَفَرُوا وَتَوَلَّوْا﴾ ئەمجا بی‌بروا بوون و روویان وه‌رگی‌را ﴿وَاسْتَعْيَى اللَّهُ﴾ وه‌خوای بی‌نیازی نواند (له‌باوه‌ر هینانیان) ﴿وَاللَّهُ عَنِّي جَمِدٌ﴾ وه‌خوای ده‌وله‌مه‌نده‌و شایسته‌ی ستایشه ﴿رَضِعَ الْوَالِدِ الْكَفْرُ﴾ بی‌باوه‌ران و ایان ده‌زانی ﴿أَنْ لَّنْ يَبْعَثُوْا﴾ که‌(له‌روژی دوایی دا) زیندوو ناکرینه‌وه ﴿قُلْ لَيْلٌ﴾ ئەهی موحه‌مه‌د ﷺ پیتان بلی: به‌لی ﴿وَرَبِّي لَشِعْشَعٌ﴾ سویند به‌په‌روه‌ر دگارم بی‌گومان زیندوو ده‌کرینه‌وه ﴿فَلْيُرْسِلُوْا بِنِعْمَتِيْ﴾ دل‌نیابن پاشان هه‌والتان پین ده‌دریت به‌وه‌ی که‌کردو تانه ﴿وَذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ وه‌ئهمه‌بو‌خوا (زور) ئاسانه ﴿فَتَأْمُرُ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ که‌هاته‌باوه‌ر به‌پین به‌خوای پینعه‌مبه‌ره‌که‌ی ﴿وَاللُّوْلُ الَّذِيْ أُنزِلْنَا﴾ به‌و رووناکسی یه‌ی دامن به‌زاندوه‌وه (که‌قورئانه) ﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ وه‌خوای ناگاداره‌به‌وه‌ی که‌ده‌یکه‌ن ﴿يَوْمَ يَجْمَعُكُمْ لِيَوْمِ الْجَمْعِ﴾ (پاداشتان ده‌داته‌وه) له‌روژی‌کدا که‌کو‌تان ده‌کاته‌وه بو‌روژی کو‌کرده‌وه ﴿ذَٰلِكَ يَوْمُ التَّغَابُنِ﴾ ئەوه‌روژه‌روژی زیانباری یه‌ ﴿وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ﴾ وه‌هرکه‌سینک بر‌وا به‌پینت به‌خوای ﴿وَيَعْمَلْ صَالِحًا﴾ وه‌کرده‌وی چاک بکات ﴿يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ﴾ خوای چاوپوشی ده‌کات له‌گونه‌هاه‌کانی وه‌یانسرتنه‌وه ﴿وَيُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ﴾ وه‌ده‌یخاته‌ناه به‌هه‌شتانیکه‌وه ﴿تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ که‌جو‌گه ئاوی زور به‌زیر یاندا ده‌روات ﴿خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾ تپیدا ده‌میننه‌وه به‌هه‌میشه‌یی وه‌تا هه‌تایی ﴿ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ ئەوه‌یه‌بردنه‌وه و سه‌رکه‌وتنی گه‌وره ﴿

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ
 خَالِدِينَ فِيهَا وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٠﴾ مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ
 إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ يَهْدِ اللَّهُ قَلْبَهُ، وَاللَّهُ بِكُلِّ
 شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١١﴾ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِنْ
 تَوَلَّيْتُمْ فَإِنَّمَا عَلَىٰ رَسُولِنَا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿١٢﴾ اللَّهُ لَا إِلَهَ
 إِلَّا هُوَ وَعَلَىٰ اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٣﴾ يَا أَيُّهَا
 الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّمِنْ أَرْوَجِكُمْ وَأَوْلَادِكُمْ عَدُوًّا
 لَكُمْ فَاحْذَرُوهُمْ وَإِنْ تَعَفَّوْا وَتَصَفَحُوا وَتَغْفِرُوا
 فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٤﴾ إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ
 فِتْنَةٌ وَاللَّهُ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٥﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ
 وَأَسْمِعُوا وَأَطِيعُوا وَأَنْفِقُوا خَيْرًا لِأَنْفُسِكُمْ وَمَنْ يُوقِ
 شَحْحَ نَفْسِهِ فَإُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٦﴾ إِنْ تَقَرَّبُوا
 اللَّهُ قَرَّبًا حَسَنًا يَضْعِفْهُ لَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ شَكُورٌ
 حَلِيمٌ ﴿١٧﴾ عَلَيْهِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٨﴾

﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ ئەوانەى كە بى باوەرپوون و نیشانە و بەلگەكانى ئىمەيان بە دوروزانى
 ﴿أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ﴾ ئەوانە ھاوەلى ئاگرن ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ تىیدا دەمىننەو بە ھەمىشەىى ﴿وَبئس
 المصير﴾ وە سەر ئەنجامىكى زۆر خرابە ﴿مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ﴾ ھىچ نارەحتى يەك تووشى
 (خەلك) نابىت ﴿إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ مەگەر بەفەرمانى خوا نەبىت ﴿وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ﴾ ھەر كەسىك باوەر
 بهىتت بەخوا ﴿يَهْدِ اللَّهُ قَلْبَهُ﴾ خوارى نموونى دللى دەكات ﴿وَاللَّهُ يَكِلُ شَيْءًا عَلَيْهِ﴾ وە خوا بەھەموو
 شت ئاگادارە ﴿وَاطِيعُوا اللَّهَ وَاطِيعُوا الرَّسُولَ﴾ گوپرايەلى خوا و گوپرايەلى پىغەمبەر بكن ﴿فَإِنْ
 تَوَلَّيْتُمْ﴾ ئەوسا ئەگەر پشتان تى كرد ﴿فَأَنتُمْ عَلَىٰ رَسُولِنَا﴾ جائەوہى لەسەر پىغەمبەرى ئىمەىە
 ﴿أَلْبَلَعُ الْمُبِينِ﴾ تەنھا گەباندنى پوون و ئاشكرای (ئاینە كەھەتى) ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ خوا
 زاتىكە كە جگە لەو ھىچ بەرستراوىكى راست نى يە ﴿وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ دەى
 با باوەرداران تەنھا پشت بەخوا بىستن ﴿يَتَّخِذُهَا الذِّيرَ ءَامِنًا﴾ ئەى ئەوانەى پراوان ھىتاوہ
 ﴿إِنَّ مِنْ أَرْوَاحِكُمْ وَأَوْلَادِكُمْ عِدْوًا لَكُمْ﴾ بەراستى ھەندىك لەژنان و مندالەكانتان دوزمنى
 ئىوہ (بەوہى دەيانەوئىت رىگرتان بكن لەرىگەى خودا و پەشيمانتان بكنەوہ لەئاینە كەتان)
 ﴿فَأَحْذَرُوهُمْ﴾ جا خوتانىان لى پارىزن (وئاگادارىان بن، بەگوپيان نەكەن) ﴿وَإِنْ تَعَفَّوْا﴾ وە ئەگەر
 (لىيان) بىورن ﴿وَرَضَّخَوْا﴾ وە از بهىنن (لىيان) ﴿وَتَعَفَّرُوا﴾ وە (لىيان) خوش بين ﴿فَإِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ
 رَحِيمٌ﴾ ئەوہ بىگومان خوش لى خوش بووى مېھربانە ﴿إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ﴾
 بىگومان سەر وەت و سامان و مال و مندالتان ھوى تاقى كردنەو تانن ﴿وَاللَّهُ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ﴾
 لەكاتىكدا خوا پاداشتى زۆر گەورەى لەلاىە ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ﴾ كەوا بوو لەخوا بترسن
 و بەندايەتى ئەو بكن ئەو ھەندەى كە دەتوانن ﴿وَأَسْمَعُوا وَأَطِيعُوا﴾ وە گوپرايەل و ملكەچى بن ﴿وَإِنْفُوا
 خَيْرًا لِّأَنفُسِكُمْ﴾ وە مال بىخشن كە بو خوتان چاكتەر ﴿وَمَنْ يُوقِ شَحْمَ نَفْسِهِ﴾ وە ئەوہى پارىزاو بى
 لەچرووكى نەفسى خوى ﴿فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ ھەر ئەوان سەر كەوتوو رزگار ﴿إِنْ تَقْرُضُوا
 اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا﴾ ئەگەر قەرز بدەن بەخوا بە قەرزىكى چاك (واتە بىبەخشن لەپىناو خوا) ﴿يَضْعَفْهُ
 لَكُمْ﴾ چەند بەرانبەرى دەكاتەوہ بوئان ﴿وَيَغْفِرْ لَكُمْ﴾ وە لىتان خوش دەبى ﴿وَاللَّهُ شَكُورٌ حَلِيمٌ﴾
 وە خوا سوپاسگوزارى لەسەر خو و بەئارامە ﴿عَلَيْهِ الْعَيْبُ وَالشَّهَادَةُ﴾ (ئەو زاتە پەروەردگارىكى)
 زانا وئاگادارە بە شتە پەنھان و ئاشكر اكان ﴿الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ زالى بالادەستى كار بەجى يە ﴿

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَأَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ وَأَحْصُوا الْعِدَّةَ
وَاتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ لَا تُخْرِجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ وَلَا يَخْرُجْنَ إِلَّا أَنْ
يَأْتِيَنَّ بِفَاحِشَةٍ مُّبِينَةٍ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ
فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ، لَا تَدْرِي لَعَلَّ اللَّهَ يُحْدِثُ بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا ﴿١﴾
فَإِذَا بَلَغَنَّ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ فَارِقُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ
وَأَشْهِدُوا ذَوْيَ عَدْلٍ مِّنكُمْ وَأَقِيمُوا الشَّهَادَةَ لِلَّهِ ذَلِكَ يُوَعِّظُ
بِهِ مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ
مَخْرَجًا ﴿٢﴾ وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ
فَهُوَ حَسْبُهُ، وَإِنَّ اللَّهَ بَلِّغُ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ
قَدْرًا ﴿٣﴾ وَالَّتِي يَبْسُغْنَ مِنَ الْمَحِيضِ مِنْ نِسَائِكُمْ إِنْ
أَرْتَبْتُمْ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَاثَةُ أَشْهُرٍ وَالَّتِي لَمْ يَحِيضْنَ وَأُولَاتُ
الْأَحْمَالِ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ
يَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا ﴿٤﴾ ذَلِكَ أَمْرُ اللَّهِ أَنْزَلَهُ فِي الْكِتَابِ
وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُعْظِمْ لَهُ أَجْرًا ﴿٥﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿۱﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهربان

﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ نه‌ی پیغمبر ﷺ ﴿تَوَّأْتُم مِمَّا تَكْتُم﴾ ﴿إِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ﴾ هەر کاتیک ویستان ژنه کانتان ته لاق بدەن ﴿فَطَلَقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ﴾ با ته لاقیان بدەن له کاتی عیده یاندا (ئه‌و کاته‌ی له‌حه‌یز پاك بو‌ونه ته‌وه‌و له‌گه‌لیان دروست نه‌بوون) ﴿وَأَخْضُوا الْعِدَّةَ﴾ وه عیده‌ی (ژنه کانتان) به‌ووردی بژمیرن ﴿وَأَنْتُمْ وَاللَّهُ رَکِبٌ﴾ وه له‌خوا بترسن که‌په‌روه‌ردگار تانه ﴿لَا تَخْرُجُوهُنَّ﴾ ئه‌و ژنانه دهرمه‌که‌ن ﴿مِنْ بُيُوتِهِنَّ﴾ له‌ماله‌کانی خو‌یان (تا عیده‌یان ته‌واو ده‌بی) ﴿وَلَا يَخْرُجْنَ﴾ ئافرە تانیس با دهرنه‌چن (له‌ماله‌کانیان) ﴿إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَحِشَةٍ مُّبِينَةٍ﴾ مه‌گەر کارینکی خرابی ئاشکرا بکه‌ن ﴿وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ﴾ وه ئه‌وانه سنوره‌کانی خودان ﴿وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ﴾ هەر که‌سیک له‌سنوره‌کانی خودا به‌رحیت ﴿فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ﴾ ئه‌وه بیگومان سته‌می له‌خۆی کردووه ﴿لَا تَدْرِي لَعَلَّ اللَّهَ يُحْدِثُ﴾ تۆ چووزانی له‌وانه‌یه‌خوا پیشی به‌نیئت ﴿بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا﴾ دوا‌ی ئه‌وه کار و بار و دو‌خینکی تر (وژن و پیاوه‌که‌ بکه‌ونه‌وه‌یه‌کتر و ئاشتیان بیته‌وه) ﴿فَإِذَا بَلَغَ الْأَجَلَ﴾ ئه‌مجا که‌گه‌یشتنه‌کاتی خو‌یان (پاش ته‌لا‌قیک یان دوو ته‌لاق) ﴿فَأَمْسَكُوهُنَّ مِمَّا مَعْرُوفٍ﴾ ئه‌وسا یان بیان‌هیلنه‌وه‌به‌باشی (بیان‌ه‌نه‌وه‌بو‌لای خو‌تان به‌شیوه‌یه‌کی چاک) ﴿أَوْ قَارَفُوهُنَّ مِمَّا مَعْرُوفٍ﴾ لیان جیا‌بینه‌وه‌به‌باشی ﴿وَأَشْهَدُوا ذَوَىٰ عَدْلٍ مِّنْكُمْ﴾ وه دوو شاهیدی داد‌په‌روه‌ر بگرن له‌خو‌تان ﴿وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ لِلَّهِ﴾ که‌له‌به‌ر خوا ئه‌و شاهیدی به‌دن ﴿ذَلِكَ﴾ ئه‌وانه‌ی (باسکران به‌ندیکن) ﴿يُوعَظُّ بِهِ مِنْ كَانِ يَوْمَئِذٍ﴾ که‌ئاموزگاری ئه‌وانه‌ی پێ‌ده‌کری که‌باوهریان هه‌بی ﴿بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ به‌خوا و پرۆزی دوا‌یی ﴿وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ﴾ وه هەر که‌سی‌خوا ناسا بی ﴿يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا﴾ خودا ره‌ووی لی‌ده‌کاته‌وه ﴿وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ﴾ وه رزق و پرۆزی ده‌دات له‌لایه‌که‌وه‌که‌ به‌خه‌یالی‌دا نه‌هاتووه و بی‌ری لی‌نه‌کردووه‌وه ﴿وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ﴾ وه هه‌که‌سی پشت به‌خوا بیه‌ستی ﴿فَهُوَ حَسْبُهُ﴾ ئه‌وه‌خوا‌ی به‌سه ﴿إِنَّ اللَّهَ بَلِغٌ أَمْرٍ﴾ به‌راستی خوا کار و فه‌رمانی خو‌ی به‌ئه‌نجام ده‌گه‌یه‌نی ﴿فَدَجَّلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ وَقْدَرًا﴾ بیگومان خوا بو‌هه‌موو شتی‌ک ئه‌ندازه‌یه‌کی دیاری کرا‌ی دانا‌وه ﴿وَاللَّيْ يَكْسِبُ مِنَ الْمَحْيِضِ﴾ ئه‌وانه‌ی که‌بی هیوا ده‌بن له‌که‌وتنه‌حه‌یزه‌وه ﴿مِنْ نِّسَائِكُمْ﴾ له‌ژنانتان ﴿إِنْ أَرَبْتُمْ فَعَدَّتْهُنَّ ثَلَاثَةُ أَشْهُرٍ﴾ ئه‌گەر (دهر‌باره‌ی زانی‌ی عیده‌یان) دوو دل بوون ئه‌وا عیده‌یان سی مانگه ﴿وَاللَّي لَمْ يَحْضَنْ﴾ وه (هه‌روا) ئه‌وانه‌ش که‌ (له‌به‌ر مندالی) هیشتا‌حه‌یزیان پێ‌دا نه‌هاتووه (عیده‌یان هه‌ر سی مانگه) ﴿وَأُولَئِكَ الْأَحْمَالُ﴾ وه ژنانی سک‌په‌ر (دوو گیان) ﴿أَجْلُهُنَّ أَنْ يَضَعَنَّ حَمْلَهُنَّ﴾ عیده‌یان ئه‌و کاته‌یه‌که‌سکه‌که‌یان دابنن ﴿وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ﴾ هەر که‌سیک له‌خوا بترسیت ﴿يَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا﴾ خوا کاری بو‌ئاسان ده‌کات ﴿ذَلِكَ أَمْرُ اللَّهِ﴾ ئه‌وه‌ی (که‌باسکرا) فه‌رمانی خوا‌یه ﴿أَنْزَلَهُ إِلَيْنَا﴾ که‌بۆی نارودنه‌ته‌خواره‌وه ﴿وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ﴾ وه هەر که‌سیک‌خوا ناسا و له‌خواترس بیت ﴿يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ﴾ گونا‌هه‌کانی بو‌داته‌پوشی و ئه‌یانسرپه‌ته‌وه ﴿وَيُعْظِمَ لَهُ أَجْرًا﴾ باداشتی گه‌وره‌ی ده‌داته‌وه ﴿

أَسْكُوهُنَّ مِمَّنْ حَيْثُ سَكَنْتُمْ مِنْ وَجْدِكُمْ وَلَا تُضَارُّوهُنَّ لِتُضَيِّقُوا
 عَلَيْهِنَّ وَإِنْ كُنَّ أُولَاتٍ حَمَلٍ فَأَنْفِقُوا عَلَيْهِنَّ حَتَّى يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ فَإِنْ
 أَرْضَعْنَ لَكُمْ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ وَأَتِمُّوا بَيْنَكُمْ بِمَعْرُوفٍ وَإِنْ
 تَعَاَسَرْتُمْ فَمِشْرُوعٌ لَهُمَا الْآخَرَى ٦ لِيُنْفِقَ ذُو سَعَةٍ مِّنْ سَعَتِهِ وَمَنْ
 قَدِرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ فَلْيُنْفِقْ مِمَّا آتَاهُ اللَّهُ لَا يَكْفِ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا
 مَاءَ آتَاهَا سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا ٧ وَكَأَيِّن مِّن قَرْيَةٍ عَتَتْ
 عَنْ أَمْرِ رَبِّهَا وَرُسُلِهِ فَحَاسَبْنَاهَا حِسَابًا شَدِيدًا وَعَدَّ بِهَا عَذَابًا
 نُكْرًا ٨ فَذَاقَتْ وَبَالَ أَمْرِهَا وَكَانَ عَاقِبَةُ أَمْرِهَا خُسْرًا ٩ أَعَدَّ اللَّهُ
 لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِيَ الْأَلْبَابِ الَّذِينَ ءَامَنُوا قَدْ أَنْزَلَ
 اللَّهُ إِلَيْكُمْ ذِكْرًا ١٠ رَسُولًا يَتْلُو عَلَيْكُمْ آيَاتِ اللَّهِ مُبَيِّنَاتٍ لِّيُخْرِجَ
 الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَمَنْ يُؤْمِنْ
 بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ
 فِيهَا أَبَدًا قَدْ أَحْسَنَ اللَّهُ لَهُ وَرِزْقًا ١١ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ
 وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ يَتَنَزَّلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَلَى
 كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا ١٢

﴿سَكُونَهُنَّ﴾ (زنانی ته لاق دراو) دابنن و نیسته‌جیان بکنن ﴿مَنْ حَيْثُ سَكُنْتُمْ﴾ له‌و شوینه‌ی که (خوتان) داده‌نیشن و نیسته‌جی دهن ﴿مَنْ وَجِدَكُمْ﴾ به پی‌ی توانای خوتان ﴿وَلَا تَصْبِرُوهُنَّ﴾ وه زبانیان پی‌مه‌گه‌یه‌نن ﴿لِيُضَيِّقُوا عَلَيْهِنَّ﴾ تا ته‌نگیان بی‌هه‌لچنن ﴿وَلَنْ كُنَّ أُولِي حِمْلٍ﴾ وه نه‌گهر دوو‌گیان بیون ﴿فَأَنْفِقُوا عَلَيْهِنَّ﴾ نه‌وه‌هه‌رجیان بکیشن ﴿حَتَّىٰ يَصْعَقَ حِمْلُهُنَّ﴾ تا سکه‌که‌یان دانه‌نین ﴿فَإِنْ أَرْضَعْنَ لَكُمْ﴾ نه‌وسا نه‌گهر شیریان دا به منداله‌که‌تان ﴿فَأَتُوهُنَّ أَجْرَهُنَّ﴾ نه‌وا بیوه‌ش کری‌یان بدنه‌نی ﴿وَأَنْصَرُوا بَيْنَكُمْ بَعْرُوفٍ﴾ وه له‌ناو خوتاندا راویژ بکنن به‌چاکی (دهر باره‌ی منداله‌که) ﴿وَلَنْ تَعَاوَرَهُنَّ﴾ وه نه‌گهر ته‌نگیتان کرد (نه‌سازان له‌کریکه‌دا) ﴿فَسَرِّضْ لَهُنَّ أَرْضًا﴾ نه‌وه‌با نافره‌تیکی تر شیریی بداتی ﴿لِيُنْفِقَ ذُو سَعَةٍ مِّن سَعَتِهِ﴾ باده‌وله‌مه‌ند به‌پی‌ی ده‌وله‌مه‌ندی نه‌فه‌قه‌بدات ﴿وَمَنْ فِدْرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ﴾ وه‌هه‌ر که‌سیک که‌م ده‌ست وه‌ژار بوو ﴿فَلْيُنْفِقْ مِمَّا آتَتْهُ اللَّهُ﴾ با به‌پی‌ی نه‌وه‌ی که‌خوا داویه‌تیه نه‌فه‌قه‌بدات ﴿لَا يَكُلِفُ اللَّهُ نَفْسًا﴾ خوا داوا له‌که‌س ناکات ﴿إِلَّا مَاءً تَهَيَّأَ﴾ مه‌گهر به‌پی‌ی نه‌وه‌نه‌بیت که‌بی‌ی داوه (له‌توانا) ﴿سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا﴾ بیگومان خواوای ته‌نگانه‌ناسانی دینیت ﴿وَكُلَّ مَن فَرَّقَ مِن قَرْبَةٍ عَتَتْ﴾ زور له‌گوندنشین و شارنشینه‌کان سه‌رپنچی‌یان کرد ﴿عَنْ أَمْرِيهَا وَرُسُلِي﴾ له‌فرمانی په‌روه‌ردگار و پیغه‌مه‌ره‌کانی ﴿فَاسْتَبْأَهَا﴾ نیمه‌ش پرسینه‌وه‌مان له‌گه‌ل کردن ﴿حَسَابًا شَدِيدًا﴾ به‌پرسینه‌وه‌یه‌کی سه‌خت ﴿وَعَدَّ نَهَا عَدَابًا نَّكَرًا﴾ وه‌سزمان دان به‌سزایه‌کی دژوار ﴿فَلَقَاتْ وَبَالَ أَمْرِهَا﴾ نیتر ناکامی کرده‌وی خویانیان چه‌شت ﴿وَكَانَ عَاقِبَةُ أَمْرِهَا خُسْرًا﴾ وه‌سه‌ره‌نه‌جامی کاریان بوو به‌زبانباریی و خه‌سار و مه‌ندی ﴿أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمُ عَذَابًا شَدِيدًا﴾ خوا ناماده‌ی کردوه‌بو‌یان سزایه‌کی سه‌خت ﴿فَأَتَتْهُمُ اللَّهُ﴾ که‌واته له‌خوا بترسن ﴿بِأُولِي الْأَلْبَابِ﴾ نه‌ی نه‌وه‌که‌سانه‌ی خاوه‌ن ژیری و بیبر و هوشن ﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌وانه‌ی باوه‌ریان هیناوه ﴿فَدَانَزَلَ اللَّهُ إِلَيْكُمْ ذِكْرًا﴾ بیگومان خوا قورئانی بو‌دابه‌زاندون ﴿رَسُولًا يَتْلُو عَلَيْكُمْ﴾ (هه‌روه‌ک بوی ناردون) پیغه‌مه‌رئیک که‌ده‌خو‌نیتیه‌وه‌بو‌تان ﴿آيَاتِ اللَّهِ مُبَيِّنَاتٍ﴾ نایه‌تیه‌کانی خوا که‌روون که‌روه‌ن ﴿لِيُخْرِجَ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ تا دهر به‌نیت نه‌وانه‌ی که‌باوه‌ریان هیناوه ﴿وَعَمَلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وه‌کرده‌وی چاکیان کردوهه ﴿مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ﴾ له‌تاریکستانی (بی‌دینی) بو‌رووناکی (دینداری) ﴿وَمَنْ يُؤْمِن بِاللَّهِ﴾ وه‌هه‌ر که‌سیک باوه‌ر به‌نیت به‌خوای گه‌وره ﴿وَيَعْمَلْ صَالِحًا﴾ وه‌کار و کرده‌وی چاک نه‌نجام بدات ﴿يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ﴾ نه‌وه‌خوای گه‌وره‌ده‌بخاته‌ناو به‌هه‌شتانیکه‌وه ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ که‌به‌ژیر دره‌خته‌کانیدا جو‌گه‌ئاوی زور دهر و ا ﴿خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾ تیاده‌میننه‌وه‌به‌هه‌میشه‌یی ﴿فَدَا أَحْسَنَ اللَّهُ لَهُ رِزْقًا﴾ بیگومان خوا (له‌وی) روزیی چاکی بو‌ناماده‌کردوهه ﴿اللَّهُ الْبَدِيُّ﴾ خوا زانیکه ﴿حَقَّقَ سَبْعَ سَمَوَاتٍ﴾ که‌حه‌وت ناسمانی دروست کردوهه ﴿وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ﴾ وه‌به‌وینه‌ی نه‌وان زه‌ویشی دروست کردوهه ﴿يَنْزِلُ الْأَمْرُ بِبَيْنَهُنَّ﴾ فرمانی خوا له‌نیواناندا داده‌به‌زیت ﴿لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ﴾ تا چاک بزائن که‌خوا ﴿عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ به‌سه‌ره‌هه‌موو شتیکدا به‌ده‌سه‌لات و به‌توانایه ﴿وَأَنَّ اللَّهَ﴾ وه بیگومان خوا ﴿قَدَّ احْتَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَالِمًا﴾ (به‌زانست و زانیاری) ده‌وری هه‌موو شتیکدی داوه (واته: تا‌گاداری هه‌موو بو‌ونه‌وره) ﴿۱﴾

سورة التحريم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَأَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ تَبَتَّغِي مَرْضَاتَ أَزْوَاجِكَ وَاللَّهُ
 غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١﴾ قَدْ فَرَضَ اللَّهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ أَيْمَانِكُمْ وَاللَّهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ
 الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٢﴾ وَإِذَا أَسْرَ النَّبِيُّ إِلَى بَعْضِ أَزْوَاجِهِ حَدِيثًا فَلَمَّا
 نَبَّأَتْ بِهِ وَأَظْهَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ عَرَفَ بَعْضَهُ، وَأَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍ فَلَمَّا
 نَبَّأَهَا بِهِ قَالَتْ مَنْ أَنْبَأَكَ هَذَا قَالَ نَبَّأَنِي الْعَلِيمُ الْخَيْرُ ﴿٣﴾ إِنْ
 تَوْبَا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا وَإِنْ تَظَاهَرَا عَلَيْهِ فَإِنَّ اللَّهَ
 هُوَ مَوْلَاهُ وَجِبْرِيْلُ وَصَلِحَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمَلَائِكَةَ بَعْدَ ذَلِكَ
 ظَهِيرٌ ﴿٤﴾ عَسَى رَبُّهُ إِنْ طَلَّقَكُنْ أَنْ يُبْدِلَهُ أَزْوَاجًا خَيْرًا مِنْكُنْ
 مُسْلِمَاتٍ مُؤْمِنَاتٍ قَنَاطٍ تَلْبَسْنَ عِيْدَاتٍ سَيَّحَاتٍ تَلْبَسْنَ
 وَأَبْكَارًا ﴿٥﴾ يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا
 وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَاظٌ شِدَادٌ
 لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ﴿٦﴾ يَأَيُّهَا الَّذِينَ
 كَفَرُوا لَا تَعْتَدُوا الْيَوْمَ إِنَّمَا تَحْزُونَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٧﴾

سورته‌ی التَّحْرِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ به‌ناوی خوی به‌خشنده‌ی میهربان

پیغمبه‌ری خودا (ﷺ) له‌گه‌ل خاتوو ماریه‌ی خیزانی کۆبویه‌وه و حه‌فصه‌ی دایکی باوه‌دارانیش به‌مه‌ی زانی، پیغمبه‌ریش (ﷺ) به‌حفصه‌ی فهرموو: ئەوه ماریه‌م له‌خۆم حه‌رام کرد به‌و مه‌رجه‌ی ئەم نه‌هینه‌ی لای که‌س نه‌درکینیت، حه‌فصه‌ش روشت لای عایشه‌ نه‌هینه‌که‌ی درکاندا، به‌م هۆیه‌وه ئەم سورته‌هاته خواره‌وه ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ ئەه‌ی پیغمبه‌ر (ﷺ) ﴿لِمَنْ حُرِّمَ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ﴾ بۆچی شتیک له‌خۆت حه‌رام ده‌که‌یت که‌خوا بۆی حه‌لال کردیت (مه‌به‌ست پئی خاتوو ماریه‌بوو) ﴿تَبَتَّغَىٰ مَرْصَاتَ آزْوَاجِكَ﴾ تو‌په‌زامه‌ندی ژنه‌کانت ده‌وی ﴿وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ له‌کاتیکدا خوا لیخۆشبووی میهربانه ﴿قَدْ قَرَضَ اللَّهُ لَكَ﴾ بینگومان خوا دایناوه بۆتان ﴿مِجْلَةَ أَيْمَنِكَ﴾ هه‌لوه‌شانده‌وه‌ی سوینده‌کانتان ﴿وَاللَّهُ مَوْلَانَا﴾ خوا کارساز و دۆستی ئیویه ﴿وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾ وه‌ئوه‌ زانی کاردرسته ﴿وَإِذَا سَرَ النَّبِيُّ﴾ کاتیک که‌ پیغمبه‌ر (ﷺ) به‌نه‌نی ﴿إِلَىٰ بَعْضِ آزْوَاجِهِ حَدِيثًا﴾ لای هه‌ندی له‌ژنه‌کانی قسه‌یه‌کی درکاند ﴿فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ﴾ ئەمجا که‌ئوه (ژنه) قسه‌که‌ی کرد (بۆ هه‌وینکه‌ی) ﴿وَاطَّهَّرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ﴾ خواش پیغمبه‌ری (ﷺ) ناگادار کرد ﴿عَرَفَ بَعْضَهُ، وَأَعْرَضَ عَنْ﴾ (پیغمبه‌ر (ﷺ)) هه‌ندیک (له‌قسه‌کان) ی باسکرد و بپه‌ده‌نگ بوو له ﴿بَعْضِ﴾ هه‌ندیکی تری ﴿فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهَا﴾ ئەمجا که‌ پئی ی ووت (ژنه‌که‌ی) ووتی: ﴿مَنْ أَنْبَأَكَ هَذَا﴾ کئی ئەمه‌ی پئی گه‌بانندی ﴿قَالَ تَبَيَّنَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾ فهرمووی خوی زانی ناگادار پئی ی گه‌باندم ﴿إِنْ تَتُوبَا إِلَى اللَّهِ﴾ (ئهی حه‌فصه‌و عایشه) ئەگه‌ر هه‌ردووکتان ته‌وبه‌بکه‌ن و بگه‌رینه‌وه بۆلای خودا (جی ی خۆبه‌تی) ﴿فَقَدَّصَعْتَ فَلَوْ كُفَّيْتُمْ﴾ چونکه به‌راستی دلشان لایدا (له‌حق و راستی) ﴿وَإِنْ تَطَّهَّرَا عَلَيْهِ﴾ وه‌ئه‌گه‌ر بشتی به‌کتر بگرن له‌دژی پیغمبه‌ر (ﷺ) (سه‌رکه‌وتوو نابن) ﴿فَاتَّ اللَّهُ هُوَ مَوْلَانَا﴾ چونکه بینگومان پشگیری ئەوه‌خواو ﴿رَجِبَ يَلُ وَصَلِحَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ جوهره‌ئیل و ئیمانداره‌چاکه‌کانیش ﴿وَالْمَلَائِكَةُ بَعْدَ ذَلِكَ ظَهِيرٌ﴾ دوی ئەوان فریشته‌کانیش بشتیوانی ئەون ﴿عَسَىٰ رَبُّهُ إِنْ طَلَّقَنَّ﴾ دلنیا بن ئەگه‌ر ئیوه ته‌لاق بدات به‌روه‌دگاری ﴿أَنْ يُبَدِّلَهُ، أَرْوَاحًا خَيْرًا مِّمَّنْ﴾ له‌بری ئیوه ژنانیکی باشت له‌ئیوه‌ی ده‌داتی ﴿مُسَمِّتٍ مُّؤْمِنَةٍ﴾ موسلمانانی، پرواداراننی ﴿قَلَّتِ تَبَيَّنَ﴾ نزاکارانی، ته‌وبه‌کارانی ﴿عَلِدَاتٍ سَخِرَتِ﴾ خواپه‌رستانی، روژووگران ﴿تَبَيَّنَتْ وَأَنْكَرًا﴾ له‌بیوه‌ژنان و کیزان ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەه‌ی ئەوانه‌ی که‌باوه‌رتان هیناوه ﴿فَوَالنَّفْسِ الْكُفْرَانَا﴾ خۆتان و که‌س و کارتان بیارتزن له‌ئاگریک ﴿وَقُودَهَا النَّاسُ وَالْجَارَةُ﴾ که‌ سووته‌مه‌نی به‌که‌ی ئاده‌می و به‌رده ﴿عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غُلَظٌ شِدَادٌ﴾ سه‌رپه‌رشتی ئەوه (ئاگری دۆزه‌خه‌ن) چه‌ند فریشته‌یه‌کی زهر و توندو تیزی وان ﴿لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ﴾ که‌ نافه‌رمانی خوا ناکه‌ن له‌وه‌ی که‌ فهرمانیان پئی ئەدات ﴿وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ﴾ وه‌چه‌ فرمانیکیان پئی بدری ده‌یکه‌ن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئەه‌ی ئەوانه‌ی که‌ بپه‌راوه‌ بوون ﴿لَا تَعْتَذِرُوا الْيَوْمَ﴾ ئەم‌پرو (که‌روژی دواپه‌) عوزر و بیانوو مه‌هیننه‌وه ﴿إِنَّمَا تُحْزَنُونَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ چونکه بینگومان پاداشت ده‌درینه‌وه له‌سه‌ر ئەوه‌ی که‌ ده‌تانکرد ﴿٧﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا تُوْبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا عَسَىٰ رَبُّكُمْ
أَن يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُم جَنَّاتٍ تَجْرَىٰ
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يَوْمَ لَا يُخْزِي اللَّهُ النَّبِيَّ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا
مَعَهُ نُورُهُمْ يَسْعَىٰ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا
أَتَمِّمْ لَنَا نُورَنَا وَاغْفِرْ لَنَا إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٨﴾
يَأْتِيهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ
وَمَا أَوْلَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿٩﴾ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا
لِّلَّذِينَ كَفَرُوا أُمَّرَاتِ نُوحٍ وَأُمَّرَاتِ لُوطٍ كَانَتَا تَحْتَ
عَبْدَيْنِ مِّنْ عِبَادِنَا صَالِحَيْنِ فَخَانَتَاهُمَا فَلَمْ يُغْنِيَا عَنْهُمَا
مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّٰخِلِينَ ﴿١٠﴾
وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِّلَّذِينَ ءَامَنُوا أُمَّرَاتِ فِرْعَوْنَ إِذْ
قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَنَجِّنِي مِّنْ فِرْعَوْنَ
وَعَمَلِهِ ۗ وَنَجِّنِي مِّنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿١١﴾ وَمَرْيَمَ أَبْنَتَ
عِمْرَانَ الَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهِ مِن رُّوحِنَا
وَصَدَّقَتْ بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا وَكُتِبَ فِيهَا وَكَانَتْ مِنَ الْقَانِتِينَ ﴿١٢﴾

سورة الملك

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تَبْرَكَ الَّذِي يَدُهُ الْمَلَكُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١﴾ الَّذِي خَلَقَ
 الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ
 ﴿٢﴾ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا مَاتَرَى فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِنْ
 تَفَوُّتٍ فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَى مِنْ فُطُورٍ ﴿٣﴾ ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ
 يَنْقَلِبْ إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا وَهُوَ حَسِيرٌ ﴿٤﴾ وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ
 الدُّنْيَا بِمَصْبِيحٍ وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِلشَّيْطَانِ وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ
 السَّعِيرِ ﴿٥﴾ وَلِلَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَيَبُثُّ الْمَصِيرُ
 ﴿٦﴾ إِذَا أُلْقُوا فِيهَا سَمِعُوا لَهَا شَهِيقًا وَهِيَ تَفُورٌ ﴿٧﴾ تَكَادُ تَمَيَّرُ
 مِنَ الْغَيْظِ كُلَّمَا أَلْقَى فِيهَا فَوْجٌ سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ ﴿٨﴾
 قَالُوا بَلَى قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ
 إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ ﴿٩﴾ وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ
 السَّعِيرِ ﴿١٠﴾ فَاعْتَرَفُوا بِذُنُوبِهِمْ فَسَحَقًا لِأَصْحَابِ السَّعِيرِ ﴿١١﴾ إِنَّ
 الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿١٢﴾

سوره‌قی ﴿الملک﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوی به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿تَبَرُّكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمَلَكُ﴾ گه‌وره و پیروزه‌ه‌و زاته‌ی که‌هه‌رچی ده‌سه‌لات و پاشایی هه‌یه به‌ده‌ست‌ه‌ه‌و
 ﴿وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ وه‌ه‌ه‌و ده‌سه‌لات‌اره به‌سه‌ر هه‌موو شتیکدا ﴿الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ﴾ ه‌ه‌و
 زاته‌ی که‌مردن و ژبانی داهیتاوه و دروست‌کردوه ﴿لِيُبْلُوَكُمْ﴾ تا‌تاقیتان بکانه‌ه‌ه‌و ﴿إِنَّكُمْ أَحْسَنَ عَمَلًا﴾
 که‌کرده‌ه‌ی کامتان چاکتره ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ﴾ وه‌ه‌ه‌ر ه‌ه‌ه‌و به‌الا ده‌ست و لی‌خوشبوو ﴿
 الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا﴾ ه‌ه‌و زاته‌ی که‌هه‌وت ناسمانی دروست کردوه به‌ک له‌سه‌ر به‌ک ﴿مَنْ تَرَىٰ﴾
 تو‌نابینیت (ه‌ه‌ی نه‌ماشاکه‌ر) ﴿فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ﴾ له‌دروست کراوه‌کانی خوی میهره‌باندا ﴿مَنْ تَقُوْتُ﴾ هیچ
 نارپکی به‌ک ﴿فَأَرْجِعِ الْبَصَرَ﴾ چاو بگپره و ورد به‌روه (بزانه) ﴿هَلْ تَرَىٰ مِنْ فُطُورٍ﴾ ئایا هیچ‌ناته‌واو به‌ک
 ده‌بینیت ﴿فَأَرْجِعِ الْبَصَرَ﴾ دو‌باره چاو بگپره ﴿كَرَّتَيْنِ﴾ به‌ک له‌دوای به‌ک ﴿يَنْقَلِبُ إِلَيْكَ الْبَصَرُ حَاسِنًا﴾
 چاووت به‌ریسواپی و نائومیدی ده‌گه‌رپته‌وه بو‌لای خوت ﴿وَهُوَ حَسِيدٌ﴾ وه‌ه‌ه‌و (چاو‌ه‌ت) ماندوه
 و تاقه‌تی چووه ﴿وَلَقَدْ رَيْنَا السَّمَاءَ الدُّنْيَا مُصْیَبًا﴾ سوتندبیت بینگومان ناسمانی دونیامان رازاندوه‌ته‌وه
 به‌چرای زور (ی‌ه‌ستیره) ﴿وَجَعَلْنَاهَا جُجُومًا لِلشَّيْطَانِ﴾ وه‌گپراومانن به‌رجمی شه‌یتانه‌کان ﴿وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ
 السَّعِيرِ﴾ وه‌ناماده‌مان کردوه بو‌ه‌وان (له‌قیامه‌تدا) سزای ناگری هه‌لگیرساو ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا
 بِرَبِّهِمْ﴾ وه‌بو‌ه‌وانه‌ی که‌بی‌بروان به‌به‌روه‌رگاریان ﴿عَذَابُ جَهَنَّمَ أَشَدُّ مِنَ النَّصِيرِ﴾ سزای دوزه‌خ
 ناماده‌به، که‌مه‌نزل‌گایه‌کی زور خرابه ﴿إِنَّا أَلْفَاؤُفِهَا﴾ کاتیک که‌فری‌درانه‌ناوی به‌وه
 ﴿سَمِعُوا لَهَا شَهِيقًا﴾ له‌و دوزه‌خ‌ه‌وه لووره‌نر که‌به‌ک ده‌بیستن ﴿وَهِيَ تَفُورٌ﴾ وه‌ه‌ه‌و ه‌ه‌کولئی و جوش
 ده‌خوات ﴿كَذَٰلِكَ دُمِّرُوا مِنَ الْعَيْظِ﴾ نزیکه (دوزه‌خ) له‌رقانا پاره‌پاره بیی ﴿كُلَّمَا أَلْقَىٰ فِيهَا فَوْجٌ﴾ ه‌ه‌ر
 کاتی ده‌سته‌به‌ک فری‌بدرپته‌ناوی‌ه‌ه‌ه‌و ﴿سَأَلَهُمْ حَزَنُهَا﴾ ده‌ر گاوانه‌کانی دوزه‌خ پرسیاریان لی‌ده‌که‌ن
 ﴿الرَّيَّا نَكْرًا نَدِيرًا﴾ ئایا پیغه‌مبه‌ریکی ترسینه‌رتان بو‌نه‌هاتوه (له‌دونیادا) ﴿فَأَلْوَأَبَىٰ فَدَجَّءَ نَادِيرًا﴾ ده‌لین
 به‌لی‌بو‌مان هاتوه ﴿فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا﴾ به‌لام به‌درؤمان ده‌زانی، و ده‌مان ووت (بیی) ﴿مَآزَلِ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ﴾
 خوا هیچی نه‌ناردوته‌خواره‌وه ﴿إِنَّا نُنزِّلُ الْإِنْفِ فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ﴾ ئیوه به‌س له‌گومراییه‌کی گه‌وره‌دان ﴿
 وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ﴾ وه‌ده‌لین ه‌ه‌گه‌ر قسه‌ی (پیغه‌مبه‌ران) مان بیستابه ﴿أَوْ نَعْقِلُ﴾ یان تی‌بگه‌شتینابه
 ﴿مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ﴾ ه‌ه‌مرو له‌هاوه‌لانی دوزه‌خ نه‌ده‌بووین ﴿فَأَعْرَضُوا بِأَنبِئِهِمْ﴾ ه‌ه‌وسائتره‌ناچاری
 دان به‌گوناهه‌کانی‌اندا ده‌نین ﴿فَسَحَقْنَا لِأَصْحَابِ السَّعِيرِ﴾ که‌واوو دووری له‌میهره‌بانی خوا بو‌هاوه‌لانی
 دوزه‌خ ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ﴾ بینگومان ه‌ه‌وانه‌ی له‌به‌نه‌نایداله‌خوی خویان ده‌ترسن
 ﴿لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ﴾ لی‌خوش‌بوون و پاداشتی گه‌وره‌یان بو‌ه‌یه ﴿۱۴﴾

وَأَسِرُّوْا قَوْلَكُمْ وَأَجْهَرُوا بِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١٣﴾ أَلَا
 يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ﴿١٤﴾ هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ
 ذُلُولًا فَأَمْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِنْ رِزْقِهِ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ ﴿١٥﴾
 ءَأَمِنْتُمْ مِّنَ فِي السَّمَاءِ أَنْ يَخْسِفَ بِكُمْ الْأَرْضَ فَإِذَا هِيَ تَمُورُ ﴿١٦﴾
 أَمْ أَمِنْتُمْ مِّنَ فِي السَّمَاءِ أَنْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا فَسَتَعْلَمُونَ
 كَيْفَ نَذِيرٍ ﴿١٧﴾ وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ كَانَ نَذِيرٍ ﴿١٨﴾
 أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَفَقَتْ وَيَقْبِضْنَ مَا يَمْسِكُهُنَّ إِلَّا
 الرَّحْمَنُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ ﴿١٩﴾ أَمَّنْ هَذَا الَّذِي هُوَ جُنْدٌ لَّكُمْ
 يَنْصُرُكُمْ مِّن دُونِ الرَّحْمَنِ إِنِ الْكَافِرُونَ إِلَّا فِي غُرُورٍ ﴿٢٠﴾ أَمَّنْ هَذَا
 الَّذِي يَرْزُقُكُمْ إِنْ أَمْسَكَ رِزْقَهُ وَبَلَ لَجُوفٍ فِي عُتُوٍّ وَنُفُورٍ ﴿٢١﴾ أَمَّنْ
 يَمْشِي مَكْبَأً عَلَىٰ وَجْهِهِ أَهْدَىٰ أَمَّنْ يَمْشِي سَوِيًّا عَلَىٰ صِرَاطٍ
 مُّسْتَقِيمٍ ﴿٢٢﴾ قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمْ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ
 وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿٢٣﴾ قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي
 الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٤﴾ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ
 صَادِقِينَ ﴿٢٥﴾ قُلْ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٢٦﴾

فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً سَيِّئَتْ وُجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَقِيلَ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ
 بِهِ تَدَّعُونَ ﴿٤٧﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكِنِي اللَّهُ وَمَنْ مَعِيَ أَوْ رَحِمَنَا
 فَمَنْ يُجِيرُ الْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ ﴿٤٨﴾ قُلْ هُوَ الرَّحْمَنُ
 عَمَتَابُهَا وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا فَسَتَعْمُونَ مَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ
 ﴿٤٩﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ يَأْتِيكُمْ بِمَاءٍ مَعِينٍ ﴿٥٠﴾

سُورَةُ الْقَلَمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ت وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ ﴿١﴾ مَا أَنْتَ بِمَجْنُونٍ ﴿٢﴾ وَإِنَّ
 لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ ﴿٣﴾ وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ ﴿٤﴾ فَسَتُبْصِرُ
 وَيُبْصِرُونَ ﴿٥﴾ بِأَيِّكُمْ الْمَفْتُونُ ﴿٦﴾ إِنْ رَبُّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ
 عَنْ سَبِيلِهِ ۖ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿٧﴾ فَلَا تَطَّعِ الْمُكَذِّبِينَ
 ﴿٨﴾ وَدُّوا لَوْ تَدَّهِنُ فَيَدَّهِنُونَ ﴿٩﴾ وَلَا تَطَّعِ كُلَّ حَلَّافٍ مَمِينٍ
 ﴿١٠﴾ هَمَّازٍ مَشَّاءٍ بِنَمِيمٍ ﴿١١﴾ مَتَّاعٍ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ ﴿١٢﴾
 عَتَلَّ بَعْدَ ذَلِكَ زَنِيمٍ ﴿١٣﴾ أَنْ كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِينَ ﴿١٤﴾ إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ
 آيَاتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٥﴾ سَنَسِمُهُ عَلَى الْخُرطومِ ﴿١٦﴾

﴿فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً﴾ کاتیک بی بروایان ئەو سزایه‌یان به‌دی کرد له نزیك خو‌یانه‌وه ﴿سَبَّعَتْ وَجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾
 تال ده‌بی پرووخساری ئەوانه‌ی که‌بی پروا بوون ﴿وَقِيلَ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَدَّعُونَ﴾ وه (بی‌یان) ده‌ووتری:
 ئەمه‌یه ئەو (پروژه) ی که داواتان ده‌کرد ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ﴾ بلی: پی‌م بلین ﴿إِنْ أَهْلَكْنِي اللَّهُ وَمَنْ مَعِيَ﴾
 ئە‌گەر خوا من و ئەو (موسولمانانه) ی که له‌گه‌لمان له‌ناومان بیات ﴿أَوْ رَحْمَةً﴾ یا میهره‌بانیمان
 له‌گه‌ل بکات ﴿فَمَنْ يُجِرُ الْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ﴾ ده‌ی کی‌ی په‌نای بی‌ بروایان ده‌دات له‌سزای سه‌خت
 ﴿قُلْ هُوَ الرَّحْمَنُ عَمَّتَابَهُ﴾ بلی: ههر ئەوه‌خوا‌ی به‌خشنده‌که‌ بروامان بی‌ هیناوه ﴿وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا﴾
 وه‌ههر به‌و پشتمان به‌ستووه ﴿فَسْتَغاثُونَ مَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ جا له‌مه‌ولا ده‌زانن که‌ کی‌ له‌گومرایی
 په‌کی‌ ئاشکرادایه ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ﴾ بلی: پی‌م بلین ﴿إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا﴾ ئە‌گەر ئاو (ی‌خواردنه‌وه)
 تان رو‌بچی به‌ناخی زه‌وی دا ﴿فَمَنْ يَأْتِكُمْ بِمَاءٍ مَعِينٍ﴾ ده‌ی کی‌ (بی‌جگه‌له‌خوا) ئاوی زولالتان بو
 ده‌هیتی ﴿٣٠﴾

سوره‌تی ﴿الْقَائِنِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی‌خوا‌ی به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿ت﴾ به (نون) ده‌خو‌ینرته‌وه، خوا به‌مانا که‌ی زاناتره‌بو زیاتر زانیاری سه‌یری سه‌ره‌تای سوره‌تی
 (البقرة) بکه ﴿وَالْقَوْمَ مَا يَسْطُرُونَ﴾ سو‌یند به‌پتووس و به‌و دیرانه‌ی ده‌ینوسن ﴿مَا أَنْتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ
 بِجَحُونٍ﴾ تۆ له‌سایه‌یی به‌خششی خواوه‌شیت نیت ﴿وَإِنَّ لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ﴾ وه‌بیگومان
 پاداشتی نه‌برانه‌وه هه‌یه‌بو تۆ ﴿وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ﴾ وه‌به‌راستی تۆ له‌سه‌ر په‌وشت و خو‌یه‌کی
 ئیجگار به‌رزو‌گه‌وره‌یت ﴿فَسُبُّوا رَبَّكُمْ فَمَا تَنْبَرُونَ﴾ جا به‌م زو‌وانه‌تۆش و ئەوانیش ده‌بینن ﴿
 يَا أَيُّهَا الْمُقْتُونَ﴾ که‌کامتان شیتن ﴿إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ﴾ بیگومان په‌روه‌ردگاری
 تۆ له‌همموو که‌س زاناتره‌به‌و که‌سه‌ی که‌ری‌ی راستی خوا‌ی وون کردبی ﴿وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ﴾
 وه‌ئەو زاناتره‌به‌و که‌سانه‌ی که‌ری‌ی راستیان گرتبی ﴿فَلَا تَطْعَمُ الْمُكْذِبِينَ﴾ گو‌پرا‌یه‌لی ئەوانه
 مه‌به‌که‌ قسه‌کانت به‌درو‌ده‌زانن ﴿وَدُّوا أَلْوَدَّهِنَّ﴾ حه‌زیان ده‌کرد که‌تۆ نه‌رمی نیشان به‌دیت
 ﴿يَكْذِبُونَ﴾ ئەوسا ئەوانیش نه‌رمی (به‌رانبه‌رت) ده‌نوینن ﴿وَلَا تَطْعَمُ كُلُّ حَلَاظٍ﴾ گو‌پرا‌یه‌لی مه‌که
 بو‌هیج سو‌یند خو‌ریکی ﴿مَهِينٍ﴾ په‌ست و ریسوا (ی‌درو‌زن). ﴿هَمَّازٍ مَسْمُومٍ بِمِيمٍ﴾ پیتک
 گری‌هاتو‌وچۆ که‌ر بو‌قسه‌هینان و بردن ﴿مَتَاعٍ لِلْخَيْرِ﴾ زۆر ریگری که‌ر له‌چاکه‌ ﴿مُعْتَدٍ
 أَثِيمٍ﴾ سه‌تمکاری گونا‌هکار ﴿عَتِلٌ بَعْدَ ذَلِكَ رَنِيٌّ﴾ دل په‌قی که‌لله‌شه‌ق دوا‌ی ئەوه‌ش زول ﴿
 أَن كَانَ ذَا مَالٍ وَنَبِيٍّ﴾ له‌به‌ر ئەوه‌ی که‌خوا‌ه‌نی دارایی و کوری زۆره‌(همموو ئەم‌سیفه‌تانه‌هک‌ زانیان
 ده‌لین مه‌به‌ست بی‌ وه‌لیدی کوری موغیره‌یه) ﴿إِذْ أَنْتَ عَلَىٰ عِلْتَقِ الْإِنْتِاقِ﴾ که‌ئایه‌ته‌کانی ئیمه‌ی
 به‌سه‌ردا بخو‌ینرته‌وه ده‌لی: ﴿أَسْطُرُ الْأَوَّلِينَ﴾ (ئه‌مانه) ئەفسانه‌ی پیشینان ﴿سَسْمُهُ عَلَىٰ الْأَرْطَمِ﴾
 به‌م زو‌وانه‌سه‌ری لووتی داخ ده‌که‌ین ﴿١١﴾

إِنَّا بَلَوْنَهُمْ كَمَا بَلَوْنَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ إِذْ أَقْسَمُوا لَيَصْرِمُنَّهَا مُصْبِحِينَ ﴿١٧﴾ وَلَا
 يَسْتَشْنُونَ ﴿١٨﴾ فَطَافَ عَلَيْهَا طَائِفٌ مِّن رَّبِّكَ وَهُمْ نَائِمُونَ ﴿١٩﴾ فَأَصْبَحَتْ
 كَالِالصَّرِيرِ ﴿٢٠﴾ فَتَنَادُوا مُصْبِحِينَ ﴿٢١﴾ أَنِ اغْدُوا عَلَيَّ حَرْثِكُمْ إِنْ كُنْتُمْ
 صَادِقِينَ ﴿٢٢﴾ فَأَنْطَلَقُوا وَهُمْ يَتَخَفَتُونَ ﴿٢٣﴾ أَن لَّا يَدْخُلَنَّهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُمْ
 مَسْكِينٌ ﴿٢٤﴾ وَغَدَوْا عَلَيَّ حَرْدٍ قَدِيرِينَ ﴿٢٥﴾ فَلَمَّا رَأَوْهَا قَالُوا إِنَّا لَضَالُونَ
 ﴿٢٦﴾ بَلْ لَحْنٌ مِّحْرُومُونَ ﴿٢٧﴾ قَالَ أَوْسَطُهُمْ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ لَوْ لَا تَسْبِيحُونَ
 ﴿٢٨﴾ قَالُوا سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٢٩﴾ فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ
 يَتَلَوَّمُونَ ﴿٣٠﴾ قَالُوا لَوْلَا يَأْتِينَا بِآيَاتِنَا إِنَّا كُنَّا طَائِعِينَ ﴿٣١﴾ عَسَى رَبِّنَا أَنْ يَبْدِلَنَا
 خَيْرًا مِّنْهَا إِنَّا إِلَى رَبِّنَا رَاغِبُونَ ﴿٣٢﴾ كَذَلِكَ الْعَذَابُ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ
 أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٣٣﴾ إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّتِ النَّعِيمِ ﴿٣٤﴾
 أَفَنَجْعَلُ الْمُسْلِمِينَ كَالْمُجْرِمِينَ ﴿٣٥﴾ مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿٣٦﴾ أَمْ لَكُمْ
 كِتَابٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ ﴿٣٧﴾ إِنْ لَكُمْ فِيهِ لَمَّا تَخَيَّرُونَ ﴿٣٨﴾ أَمْ لَكُمْ آيَاتُنَا عَلَيْنَا
 بِلِغَاةٍ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ إِنْ لَكُمْ لَمَّا تَحْكُمُونَ ﴿٣٩﴾ سَاءَ لَهُمْ أَيُّهُمْ بِذَلِكَ
 زَعِيمٌ ﴿٤٠﴾ أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ فَمَا تَأْتُوا بِشُرَكَائِهِمْ إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ ﴿٤١﴾ يَوْمَ
 يُكْشَفُ عَن سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٤٢﴾

خَشَعَةً أَبْصَرُهُمْ تَرَهْقَهُمْ ذُلًّا وَقَدْ كَانُوا يَدْعُونَ إِلَى السُّجُودِ وَهُمْ
 سَامُونَ ﴿٤٣﴾ فَذَرْنِي وَمَنْ يُكذِّبْ بِهَذَا الْحَدِيثِ سَنَسْتَدْرِجُهُمْ
 مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٤﴾ وَأُمْلِي لَهُمْ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ ﴿٤٥﴾ أَمْ تَسْأَلُهُمْ
 أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَعْرَمٍ مُمْتَقِلُونَ ﴿٤٦﴾ أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُمُونَ
 ﴿٤٧﴾ فَأَصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْأُخْتِ إِذْ نَادَى
 وَهُوَ مَكْظُومٌ ﴿٤٨﴾ لَوْلَا أَنْ تَدَارَكُهُ نِعْمَةٌ مِنْ رَبِّهِ لَبَدَّ بِالْعَرَاءِ
 وَهُوَ مَذْمُومٌ ﴿٤٩﴾ فَاجْتَبَاهُ رَبُّهُ وَجَعَلَهُ مِنْ الصَّالِحِينَ
 ﴿٥٠﴾ وَإِنْ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصَرِهِمْ لَمَّا سَمِعُوا
 الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ ﴿٥١﴾ وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٥٢﴾

سورة القلم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَاقَّةُ ﴿١﴾ مَا الْحَاقَّةُ ﴿٢﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحَاقَّةُ ﴿٣﴾ كَذَّبَتْ ثَمُودُ وَعَادٌ
 بِالْقَارِعَةِ ﴿٤﴾ فَأَمَّا ثَمُودُ فَأَهْلَكَوْا بِاطْغَايَةِ ﴿٥﴾ وَأَمَّا عَادٌ فَأَهْلَكَوْا بِرِيحٍ
 صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ ﴿٦﴾ سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَثَمَنِيَةَ أَيَّامٍ حُسُومًا فَتَرَى
 الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَى كَأَنَّهُمْ أُعْجَازُ مُخْلِ خَاوِيَةٍ ﴿٧﴾ فَهَلْ تَرَى لَهُمْ مِنْ بَاقِيَةٍ ﴿٨﴾

﴿حَشِيعَةً أَبْصَرُهُمْ﴾ چاویان شوپرو ﴿تَرَهْفُهُمْ ذُكْرًا﴾ ریسوایی دایان ده گری ﴿وَقَدْ كَانُوا يَدْعُونَ إِلَىٰ﴾
 بہراستی جاران کہ بانگ ده کران بو ﴿السُّجُودِ وَهُمْ سَامُونَ﴾ سوژدهو (نہیان دہ برد) کہ ساغیش
 بیون ﴿ذَرَرَةٍ وَمَنْ يَكْذِبْ بِهَذَا الْحَدِيثِ﴾ وازم لی بہیتنہ بو ئوانہی کہ ئم قورٹانہ بہ درؤ دہ زانن
 ﴿سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ﴾ بہرہ بہرہ کیشیان دہ کہم بہ رہنگیک کہ پی نہ زانن ﴿وَأَقْبَلِ لَهُمْ﴾
 وہ مؤلہ تیان دہ دم ﴿إِنْ كِيدِي مَتِينٌ﴾ بہراستی پیلانی من تو کمہ و بہ ہیژہ (لہ بہرانبہر پیلانی ئواندا)
 ﴿أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا﴾ تاخو تو لہ بی پروایان داوای کری (ی کوششی پیغہ مہریتی) یان لی دہ کہیت
 ﴿فَهُمْ مِنْ مَّعْرَمٍ مَّتَقَلُونَ﴾ ئوانیش لہ بزاردن قہرزرداری گران بارن ﴿أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ﴾ یا رووپہرہی
 غہ بیبان لہ لایہ ﴿فَهُمْ يَكْتُمُونَ﴾ وہ ئوان لہ بہری دہ نو ستنہوہ ﴿فَأَصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ﴾ (ئہی مو حہ مہد
 ﷺ) دان بہ خو تا بگرہ و چاوپہروانی فہرمانی بہرورہ دگارت بکہ ﴿وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْأُخْتِ﴾ وہ ک
 ہاوری ی نہ ہنگہ کہ مہبہ (کہ یونس پیغہ مہرہ علیہ السلام) ﴿إِذْ نَادَىٰ وَهُوَ مَكْظُومٌ﴾ کاتیک کہ
 بانگی (خودای) کرد، ئہو توورہ بوو (لہ بی پروایی گہ لہ کہی) ﴿أَوَلَا أَنْ تَدْرِكُهُ نِعْمَةٌ مِنْ رَبِّهِ﴾
 ئہ گہر میہرہ بانیبہ کہ لہ لایہن بہرورہ دگاریہوہ فریای نہ کہ وتایہ ﴿لَيْدِي بِالْعَرَاءِ وَهُوَ مَذْمُومٌ﴾ فری دہد رایہ
 دہشتیکی رووتہن وہ ئہو بہدناو دہ بوو ﴿فَأَجْتَبَاهُ رَبُّهُ﴾ ئہمجا بہرورہ دگاری ہلی بزار دہوہ
 ﴿فَجَعَلَهُ مِنَ الصَّالِحِينَ﴾ وہ کردی (بہ یہ کیک) لہ چاکہ کاران ﴿وَإِنْ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بہراستی
 نزیک بوو بی پروا کان ﴿أَيُّ لِقْوِكَ أَبْصَرُهُمْ﴾ ہلٹ خلیسکیتن بہ چاو (ی بیس) یان ﴿لَتَأْسِفُوا لِدُكْرٍ﴾
 لہ کاتیکدا کہ قورٹان دہ بیستن ﴿وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ﴾ وہ دہیان ووت: بہراستی ئم (پیغہ مہرہ) شیتہ
 ﴿وَمَا هُوَ إِلَّا دُكْرٌ لِلْعَالَمِينَ﴾ لہ کاتیکدا کہ ئم قورٹانہ ہر ٹاموژگاری یہ بو ہموو جیہانیان ﴿

سورہ قی الحاقی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بہناوی خوی بہخشندهی میہرہ بان

﴿الْحَاقَّةُ﴾ ہانتی رورزی دوابی (ہمق وراستہ) ﴿مَا الْحَاقَّةُ﴾ جا چی بیت ئہو رورہ (ہمق وراستہ)
 ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحَاقَّةُ﴾ نو چووزانیت ئہو رورہ چی بہ ﴿كَذَبَتْ ثُوْدُ وَعَادٌ بِالْقَارِعَةِ﴾ گہلی سہ موود
 وعا د ئہو رورہ بان بہ درؤ زانی (کہ دلہ کان دادہ خور بیستی) ﴿فَأَمَّا ثُوْدُ فَأَهْلِكُوا بِالطَّاغِيَةِ﴾ ئہمجا
 (گہلی) سہ موود لہ ناوبران بہ نہعرہ تہ یہ کی زور گہورہ ﴿وَأَمَّا عَادٌ﴾ وہ (گہلی) عادیس
 ﴿فَأَهْلِكُوا بِمِصْرٍ صَعِيْبَةٍ﴾ لہ ناوبران بہ بایہ کی سہختی ساردی بہ تینی بہ گرمہ ﴿سَحْرَهَا لَيْمٌ﴾ (خوا)
 زالی کرد بہ سہریناندا ﴿سَبْعَ لَيَالٍ وَثَمِيْنَةَ أَيَّامٍ حُسُومًا﴾ حہوت شہو و ہشت رور بہ بی ووجان (لہناوی
 بردن) ﴿فَاتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَى﴾ ئہو گہلہت دہ بینی لہو ماوہ ہدا بی گیان کہ و تہوون ﴿كَأَنَّهُمْ أَحْمَارٌ تَحْتَلُ حَاوِيَةً﴾
 وہ ک قہدی داری خورمای گہندہل (ناورزاو) ﴿فَهَلْ تَرَى لَهُمْ مِنْ آفَاقَةٍ﴾ ئایا کہس دہ بینیت لہوان کہ
 مایتہوہ؟ ﴿

وَجَاءَ فِرْعَوْنُ وَمَنْ قَبْلَهُ وَالْمُؤْتَفِكْتُ بِالْخَطِئَةِ ﴿١﴾ فَعَصَا رَسُولَ
 رَبِّهِمْ فَأَخَذَهُمْ أَخْذَةً رَابِيَةً ﴿٢﴾ إِنَّا لَمَّا طَغَا الْمَاءُ حَمَلْنَاكُمْ فِي الْجَارِيَةِ
 ﴿٣﴾ لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذْكَرَةً وَتَعْيَهَا أذنٌ وَعِيسَى ۙ ﴿٤﴾ فَأَذَا نُبْفَخِ فِي الصُّورِ
 نَفْخَةً ۙ وَحَدَّةٌ ۙ ﴿٥﴾ وَحَمَلَتِ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ فَذُكَاذَكَةٌ وَحَدَّةٌ ۙ ﴿٦﴾
 فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ﴿٧﴾ وَأَنْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَهِيَ يَوْمَئِذٍ وَاهِيَةٌ ۙ
 ﴿٨﴾ وَالْمَلِكُ عَلَىٰ أَرْجَائِهَا وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمَنِيَةٌ ۙ
 ﴿٩﴾ يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَىٰ مِنْكُمْ خَافِيَةٌ ۙ ﴿١٠﴾ فَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ
 بِيَمِينِهِ ۙ فَيَقُولُ هَآؤُمُ اقْرَءُوا كِتَابِيَةَ ﴿١١﴾ إِنِّي ظَنَنْتُ أَنِّي مُلَاقٍ حِسَابِيَةَ
 ﴿١٢﴾ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ﴿١٣﴾ فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ﴿١٤﴾ قُطُوفُهَا دَانِيَةٌ ﴿١٥﴾
 كُلُوا وَاشْرَبُوا هُنَا بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ الْخَالِيَةِ ﴿١٦﴾ وَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ
 كِتَابَهُ ۙ بِشِمَالِهِ ۙ فَيَقُولُ يَلَيْتَنِي لَمْ أُوتِ كِتَابِيَةَ ﴿١٧﴾ وَلَمْ أَدْر مَا حِسَابِيَةَ
 ﴿١٨﴾ يَلَيْتَهَا كَانَتِ الْقَاضِيَةَ ﴿١٩﴾ مَا أَغْنَىٰ عَنِّي مَالِيَةَ ۙ ﴿٢٠﴾ هَلَاكَ عَنِّي سُلْطَانِيَةَ
 ﴿٢١﴾ خذوه فَعَلُوهُ ﴿٢٢﴾ ثُمَّ الْجَحِيمَ صَلَوَهُ ﴿٢٣﴾ ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا
 سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ ﴿٢٤﴾ إِنَّهُ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ ﴿٢٥﴾
 وَلَا يَحْضُ عَلَىٰ طَعَامِ الْمِسْكِينِ ﴿٢٦﴾ فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هَهُنَا حَمِيمٌ ﴿٢٧﴾

﴿وَجَاءَ وَقُونَ وَمَنْ قَبْلَهُ، وَالْمُتَفَكِّكُ﴾ (هەر به‌و پهن‌گه) فیرعه‌ون و گه‌لانی بیئش ئەو له‌گه‌ل (دان‌بش‌توانی دیهاته) سه‌ره‌و ژیربووه‌کان هاتن ﴿بِالْمَاطِنَةِ﴾ به‌گوناهو خراپه‌وه ﴿فَعَصَوْا رَسُولَ رَبِّهِمْ﴾ وه‌بی فه‌رمانی پیغه‌مبه‌ری په‌روه‌دگاریان کرد ﴿فَأَخَذَهُمْ آخِذَةً رَّابِيَةً﴾ ئەوسا گرتنی به‌گرتنیکی زور سه‌خت ﴿إِنَّا لَمَّا طَغَا الْمَاءُ حَمَلْنَاكِ فِي الْجَارِيَةِ﴾ به‌راستی ئیمه‌ کاتیک که‌ئاو (ی‌توفان) سه‌رکه‌وت (باپییره‌کانی) ئیوه‌مان هه‌لگرت له‌که‌شتیدا ئەی بی‌بروایانی مه‌که‌که ﴿لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذَكَّرَةً﴾ تائهم کرده‌ویه بکه‌ینه بیره‌ینه‌روه‌و بۆ ئیوه ﴿وَوَعَهَا أذُنٌ وَعِيَةٌ﴾ وه‌تاله‌گوئی بگرت گویگرینکی تینگه‌بش‌توو ﴿فَأَنَّا نُبْحِ فِي الصُّورِ نَفْحَةً وَوَجْدَةً﴾ ئەمجا کاتیک فوو کرابه‌که‌رنادا به‌تاقه‌فوو کردنیک ﴿وَرَحَلْنَا الْأَرْضَ وَالْجِبَالَ﴾ وه‌زه‌وی و شاخه‌کان هه‌لگیران ﴿فَدَكَّا دَكَّةً وَوَجْدَةً﴾ به‌جاریک دران به‌به‌که‌دا (وته‌خت کران) ﴿فِيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ﴾ ئەو رۆژه‌رووداوی گه‌وره‌رووده‌دات ﴿وَأَنشَقَّتِ السَّمَاءُ﴾ وه‌ئاسمان له‌ت‌ده‌بی ﴿فِيهِ يَوْمَئِذٍ وَاهِيَةٌ﴾ وه‌ئەو له‌و رۆژه‌دا سست و (بی‌که‌له‌که) ﴿وَالْمَلَكُ عَلَى أَرْجَائِهِا﴾ وه‌فریشته‌کان له‌که‌ناری ئاسماندان ﴿وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمَنِيَةٌ﴾ وه‌له‌و رۆژه‌دا هه‌شت (فریشته‌ی به‌هیز) عه‌رش‌ی په‌روه‌دگارت به‌بان سه‌ریانه‌وه‌هه‌ل‌ده‌گرن ﴿يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ﴾ له‌و رۆژه‌دا (له‌به‌رده‌می خوادا) هه‌مووتان نیشان ده‌درین ﴿لَا تَخْفَى مِنْكَ الْخَافِيَةُ﴾ هیچ (کرده‌ویه‌کی) په‌نه‌نایتان به‌نه‌ینی نامینته‌وه ﴿فَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ﴾ ئەوسا ئەو که‌سه‌ی که‌نامه‌ی (کرده‌وه‌ی) درابه‌ده‌ستی راستی ﴿فَيَقُولُ هَؤُلَاءِ مِثْلُ مَا أُوتِيَ وَالْكَلِيبِيَّةُ﴾ ده‌لی: ها‌نامه‌که‌م بگرن و بیخویننه‌وه ﴿إِنِّي ظَنَنْتُ أَنِّي مُلْكٌ حَسْبِيَ﴾ بیگومان من خۆم ده‌مزانی که‌تووشی ئەم لیبرسینه‌ویه‌ده‌بم ﴿فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَّاضِيَةٍ﴾ ئەو که‌سه‌له‌ژیاننکی په‌سه‌ندا ده‌بی ﴿فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ﴾ له‌به‌هه‌شتنکی به‌رزدا ﴿فَطُورُهَا ذَانِبَةٌ﴾ که‌میوه‌ی نزیکه‌ده‌سته ﴿كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا﴾ (بی‌یان ده‌ووتریت) بخۆن و بخۆنه‌وه، نوشتان بی ﴿بِمَا اسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ الْفَالِئَةِ﴾ به‌هۆی ئەو چاکانه‌وه‌که‌له‌رۆزانی رابردوودا کردووتانه ﴿وَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِشِمَالِهِ فَيَقُولُ﴾ به‌لام ئەو که‌سه‌ی که‌نامه‌درابه‌ده‌ستی چه‌پی ده‌لی: ﴿بَلْبَلْتَنِي لَأُوْتِيَ كِتَابِيَّةُ﴾ خۆزگه‌هه‌ر‌نامه‌م نه‌درابه‌تی ﴿وَلَوْ أَدْرَمَاحِسَابِيَّةُ﴾ وه‌نهم زانیاه‌چی به‌(سه‌ر‌نه‌نجامی) لیبرسینه‌وه‌م ﴿بَلْبَلْتَنِي كَانَتْ الْقَاضِيَّةُ﴾ خۆزگه‌مردنه‌که‌م به‌کجاری بووایه ﴿مَا أَغْنَى عَنِّي مَالِيَّةُ﴾ سامانه‌که‌م هیچ قازانجیکی پی‌نه‌گه‌یاندم ﴿هَآك عَنِّي سُلْطَانِيَّةُ﴾ له‌ده‌ستم چوو ده‌سه‌لانه‌که‌م ﴿حُدُودُهُ فَعُودُهُ﴾ (ئه‌مجا به‌چاودیرانی دۆزه‌خ ده‌ووتریت) بیگرن زنجیر بکه‌نه‌ده‌ست و گه‌ردنی ﴿قَرَّ الْجَحِيمِ صَلْوُهُ﴾ له‌پاشان بیسه‌ن بۆ دۆزه‌خ (بیسو‌تین له‌دۆزه‌خدا) ﴿ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ﴾ ئەمجا به‌زنجیرنکی حه‌فتا گه‌زی بی به‌سته‌وه ﴿إِنَّهُ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ﴾ (چونکه) بیگومان ئەو بروای به‌خوای گه‌وره‌نده‌کرد. ﴿وَلَا يَخْضَعُ عَلَى طَعَامِ الْمَسْكِينِ﴾ وه‌هانسی که‌سی نه‌ده‌دا بۆ خوراک دان به‌هه‌ژاران ﴿فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هُنَّأ حَمِيمٌ﴾ ئەم‌رۆ ئەویش لی‌ره‌نه‌دلسۆزنیکی هه‌یه (یارمه‌تی بدات) ﴿٢٥﴾

وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ غَسِيلِينَ ﴿٣٦﴾ لَا يَأْكُلُهُ إِلَّا الْخَاطِئُونَ ﴿٣٧﴾ فَلَا أَقْسَمُ
 بِمَا تُبْصِرُونَ ﴿٣٨﴾ وَمَا لَا تَبْصِرُونَ ﴿٣٩﴾ إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ﴿٤٠﴾ وَمَا هُوَ
 بِقَوْلِ شَاعِرٍ قَلِيلًا مَّا تَوْمَنُونَ ﴿٤١﴾ وَلَا يَقُولُ كَاهِنٌ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ
 ﴿٤٢﴾ تَنْزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٣﴾ وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضُ الْأَقَاوِيلِ ﴿٤٤﴾
 لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ ﴿٤٥﴾ ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ ﴿٤٦﴾ فَمَا مِنْكُمْ
 مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ ﴿٤٧﴾ وَإِنَّهُ لَتَذَكُّرٌ لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٤٨﴾ وَإِنَّا
 لَنَعْلَمُ أَنَّ مِنْكُمْ مُّكَذِّبِينَ ﴿٤٩﴾ وَإِنَّهُ لَحَسْرَةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ
 ﴿٥٠﴾ وَإِنَّهُ لَحَقُّ الْيَقِينِ ﴿٥١﴾ فَسَبِّحْ بِأَسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٥٢﴾

سورة المعارج

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَأَلَ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ ﴿١﴾ لِّلْكَافِرِينَ لَيْسَ لَهُ دَافِعٌ ﴿٢﴾
 مِنْ اللَّهِ ذِي الْمَعَارِجِ ﴿٣﴾ تَعْرُجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ
 فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ ﴿٤﴾ فَاصْبِرْ صَبْرًا جَمِيلًا
 ﴿٥﴾ إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ وَبَعِيدًا ﴿٦﴾ وَنَرَاهُ قَرِيبًا ﴿٧﴾ يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ
 كَالْمُهْلِ ﴿٨﴾ وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ ﴿٩﴾ وَلَا يَسْأَلُ حَمِيمٌ حَمِيمًا ﴿١٠﴾

﴿وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ غَشَلِينَ﴾ و نه خوار دنی (بیخوات) جگه له کیم وزوو خاوی جهسته‌ی دوزه خبییه کان نه بی ﴿۳۳﴾
 ﴿لَا يَأْكُلُهُ إِلَّا الْخَلَطُونَ﴾ که (کهس) نایخوات گوناهاران نه بیئت ﴿۳۴﴾ ﴿فَلَا أَقْسَرُ بِمَا تُبْصِرُونَ﴾ جا سویند بهو
 شتانه‌ی که ده‌یان بینن ﴿۳۵﴾ ﴿وَمَا لَا تَبْصِرُونَ﴾ وه به‌وهش که نایان بینن ﴿۳۶﴾ ﴿إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ﴾ بیگومان
 ئەم قورئانه فەرمووده‌ی ره‌وانه کراوئیکی به‌ریزو گه‌وره‌به (له خواوه بوئان دینی) ﴿۳۷﴾ ﴿وَمَا هُوَ بِقَوْلِ
 شَاعِرٍ﴾ وه ئەم (قورئانه) قسه‌ی شاعیر نی یه ﴿فَلَيْدَا مَا تُؤْمِنُونَ﴾ زور کهم بر‌وا ده‌هینن (به قورئان)
 ﴿۳۸﴾ ﴿وَلَا يَقُولُ كَاهِنٍ﴾ وه قسه‌ی فالچی و زیوانیش نی یه ﴿فَلَيْدَا مَا تَذَكَّرُونَ﴾ زور کهم بیر ده‌که‌نه‌وه ﴿۳۹﴾
 ﴿تَنْزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ (ئەم قورئانه) نیرا‌وه‌ته خوار‌وه‌له به‌روه‌ردگاری جیهانیانه‌وه ﴿۴۰﴾ ﴿وَلَوْ نَقُولُ
 عَلَيْنَا بَعْضُ الْأَقَاوِيلِ﴾ ئە‌گەر (موحه‌ممه‌د ﷺ) به‌دهم ئیمه‌وه هه‌ندی (ووته‌ی) هه‌لبه‌ستایه ﴿۴۱﴾ ﴿لَاخَذْنَا
 مِنْهُ بِالْيَمِينِ﴾ بیگومان ئیمه‌به‌ده‌ستی خو‌مان تو‌له‌مان لی ده‌سەند ﴿۴۲﴾ ﴿ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ﴾ له پاشان
 ره‌گی دلیمان ده‌بری ﴿۴۳﴾ ﴿فَمَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ﴾ وه کهس له ئیوه نه‌یده‌توانی به‌رگری لی بکات
 ﴿۴۴﴾ ﴿وَإِنَّهُ لَتَذَكُّرٌ لِّالْمُنْتَقِينَ﴾ وه بیگومان ئەم قورئانه ئاموژگاری و به‌نده بو پاریزکاران وله‌خواترسان
 ﴿۴۵﴾ ﴿وَإِنَّا لَنَعْلَمُ أَنَّ مِنْكُمْ مُكَذِّبِينَ﴾ وه بیگومان ئیمه‌ده‌زانیس که هه‌ندیکتان قورئان به‌درو‌ه‌زانیس ﴿۴۶﴾
 ﴿وَإِنَّهُ لَحَسْرَةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ﴾ وه بیگومان ئەم قورئانه هوی به‌شیمانی بی پروایانه ﴿۴۷﴾ ﴿وَإِنَّهُ لَحَقُّ الْيَقِينِ﴾
 وه به‌راستی قورئان راست و درووست و دلنیا به‌خشه ﴿۴۸﴾ ﴿فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ﴾ که‌واته: (ئە‌ی
 موحه‌ممه‌د ﷺ) توش هه‌میشه‌یادی به‌روه‌ردگاری گه‌وره‌ی خو‌ت بکه ﴿۴۹﴾

سوره‌تی ﴿الْمَعَارِجِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خاوی به‌خشنده‌ی میه‌ره‌بان

﴿سَأَلَ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ﴾ داواکارئیک داوا‌ی سزایه‌کی (خوایی) کرد که (ئوه سزایه) هه‌ر روو
 ده‌دات ﴿۱﴾ ﴿لِلْكَافِرِينَ لَيْسَ لَهُ دَافِعٌ﴾ بو‌بی پروایان نی یه هیچ پال بی‌وه‌نه‌رئیک (که بیان پاریزیت) ﴿۲﴾
 ﴿مِنَ اللَّهِ ذِي الْمَعَارِجِ﴾ له (سزای) خاوی خاوه‌ن پله‌و پایه‌ی زور به‌رز ﴿۳﴾ ﴿تَعْرُجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ﴾
 فریشته و جبریل سه‌ر ده‌که‌ون بو‌لای خوا ﴿۴﴾ ﴿فِي يَوْمٍ كَانَ مَقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ﴾ له روژئیکدا که
 ئەندازه‌که‌ی په‌نجا‌ه‌زار ساله ﴿۵﴾ ﴿فَاصْبِرْ صَبْرًا جَمِيلًا﴾ که‌وا بوو خو‌ت رابگره (ئە‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ)
 به‌خو‌راگرتئیکی چاک و جوان ﴿۶﴾ ﴿إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ بَعِيدًا﴾ به‌راستی ئە‌وه‌بی پروایانه ئە‌وه‌روژه به‌دوور
 ده‌بینن ﴿۷﴾ ﴿وَرَبُّهُ قَرِيبٌ﴾ ئیمه‌ش زور به‌نزیکی ده‌بینن ﴿۸﴾ ﴿يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالْهَيْلِ﴾ ئە‌وه‌روژه‌ی
 که ئاسمان وه‌ک مسی تو‌اوه (یان خلتە‌ی زه‌یتی) لی دی ﴿۹﴾ ﴿وَتَكُونُ أَسْفَالُ السَّمَاوَاتِ كَالرِّيحِ﴾ کیوه‌کانیش وه‌ک
 خو‌ری شیکراوه‌یان لی دی ﴿۱۰﴾ ﴿وَلَا يَسْأَلُ حِمْرًا حِمْرًا﴾ وه هیچ که‌سئیک ناپرسیته‌وه له هیچ که‌سئیکی
 خو‌شه‌ویستی خو‌ی ﴿۱۱﴾

يُبْصِرُونَ نَهْمُ يَوْمَذُ الْمُجْرِمِ لَوْ يَفْتَدِي مِنْ عَذَابٍ يَوْمِئِذٍ بِبَنِيهِ ﴿١١﴾
وَصَلْبَتِهِ وَأَخِيهِ ﴿١٢﴾ وَفَصِيلَتِهِ الَّتِي تُؤَيِّبُهَا ﴿١٣﴾ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا
ثُمَّ يُنْجِيهِ ﴿١٤﴾ كَلَّا إِنَّهَا لَأَنْتَ الظَّنَى ﴿١٥﴾ نَزَّاعَةً لِلشَّوَى ﴿١٦﴾ تَدْعُوا مَنْ أَدْبَرَ
وَتَوَلَّى ﴿١٧﴾ وَجَمَعَ فَأَوْعَى ﴿١٨﴾ إِنَّ الْإِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا ﴿١٩﴾ إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ
جَزُوعًا ﴿٢٠﴾ وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا ﴿٢١﴾ إِلَّا الْمُصَلِّينَ ﴿٢٢﴾ الَّذِينَ هُمْ
عَلَى صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ ﴿٢٣﴾ وَالَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَعْلُومٌ ﴿٢٤﴾ لِلسَّائِلِ
وَالْمَحْرُومِ ﴿٢٥﴾ وَالَّذِينَ يُصَدِّقُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ ﴿٢٦﴾ وَالَّذِينَ هُمْ مِنَ عَذَابِ
رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ ﴿٢٧﴾ إِنَّ عَذَابَ رَبِّهِمْ غَيْرُ مَا مُنِنَ ﴿٢٨﴾ وَالَّذِينَ هُمْ
لِفِرْوَجِهِمْ حَافِظُونَ ﴿٢٩﴾ إِلَّا عَلَىٰ أَرْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ
فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ﴿٣٠﴾ فَمَنْ أَسْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ﴿٣١﴾
وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمْتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ ﴿٣٢﴾ وَالَّذِينَ هُمْ بِشَهَادَاتِهِمْ قَائِمُونَ
﴿٣٣﴾ وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ﴿٣٤﴾ أُولَٰئِكَ فِي جَنَّتٍ مُّكْرَمُونَ ﴿٣٥﴾
فَمَا لِلَّذِينَ كَفَرُوا قِبَلَكَ مُهْطِعِينَ ﴿٣٦﴾ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ
عِزِينَ ﴿٣٧﴾ أَيَطْمَعُ كُلُّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ أَنْ يُدْخَلَ جَنَّةَ نَعِيمٍ ﴿٣٨﴾ كَلَّا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ
مِّمَّا يَعْمُونَ ﴿٣٩﴾ فَلَا أُقْسِمُ بِرَبِّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ إِنَّا لَقَادِرُونَ ﴿٤٠﴾

﴿بَصُرُونَهَا﴾ که نیشانی به‌کتری ده‌درین ﴿يَوْمَ الْمَجْزُمُ﴾ تاوانبار تاوات ده‌خوازی ﴿لَوْ يَفْتَدِي مِنْ عَذَابِ يَوْمِئِذٍ﴾ که (قوربانی) بدایه له‌بری پزگار بوونی خوی له‌سزای نه‌و روزه ﴿بِيَدِهِ﴾ به‌کوره‌کانی ﴿وَصَلَّحْتَهُ وَأَخْبَهُ﴾ به‌ژن و به‌براکانی ﴿وَفَصَّلَتِهَا لِيَوْمِئِذٍ﴾ به‌هوزه‌که‌شبه‌وه که به‌نیان ده‌دا ﴿وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا نُنَجِّهِ﴾ وه به‌هرچی که‌س له‌سه‌ر زه‌وی یه (هه‌مووی بدایه و) له‌باشان هر خوی پزگاری بیی ﴿كَلَّا إِنَّهَا لَأَطْلَى﴾ نه‌خیر (وانی یه) به‌پرستی ناگری دوزخ به‌بلیسه‌یه ﴿تَزَاوَعًا لِّلشَّمْسِ﴾ دامالینه‌ری پیستی سه‌ره ﴿ذَرَعُونَ أذْرًا وَتَوَلَّى﴾ (نه‌و ناگره) بانگی که‌سینک ده‌کات که پستی هه‌لکردبی له‌خواو رووی وه‌رگیرابی ﴿وَجَمْعًا فَاَوْحَى﴾ وه‌سامانی کو‌کردیته‌وه وه‌لی‌گری بیی ﴿إِنَّ الْأَسْسَنَ حُقُوقَ هَؤُلَاءِ﴾ بیگومان ناده‌می دروست کراوه به‌چاو چنؤ‌کینکی ته‌نگه‌تیلکه ﴿إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جُرُوعًا﴾ که‌ناخوشی یه‌کی تووش بیی هاوارو ناله‌ده‌ست بی‌ده‌کات ﴿وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا﴾ که‌سامانیش رووی تی‌بکات نه‌ی‌گریته‌وه (له‌خه‌لکی) ﴿إِلَّا الْمَصَلِينَ﴾ جگه‌نوئزگه‌ران نه‌بیت ﴿الَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ﴾ نه‌وانه که‌به‌رده‌وامن له‌سه‌ر نوئزه‌کانیان ﴿وَالَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مِّمَّا عَمِلُوا﴾ نه‌وانه‌ی که‌به‌شیکی دباری کراو له‌دارایاندا هه‌یه ﴿لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ﴾ بو‌ه‌ژاری داوا‌کهر و بی‌نه‌وای داوانه‌کهر ﴿وَالَّذِينَ بَصَدُّونَ يَوْمَ الدِّينِ﴾ وه‌نه‌وانه‌ی که‌باوهریان به‌روژی پاداشت هه‌یه ﴿وَالَّذِينَ هُمْ مِنْ عَذَابِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ﴾ وه‌نه‌وانه‌ی که‌له‌سزای په‌روه‌ر‌دگاری خو‌یان ده‌ترسن ﴿إِنَّ عَذَابَ رَبِّهِمْ غَيْرُ مَأْمُونٍ﴾ چونکه‌به‌پرستی سزای په‌روه‌ر‌دگاری نه‌وان که‌س لی‌ی‌دلنیا‌نیه ﴿وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ﴾ وه‌نه‌وانه‌ی که‌ناگاداری داوینی خو‌یان ده‌کن ﴿إِلَّا عَلَىٰ أَرْجُلِهِمْ﴾ له‌گه‌ل‌ژنانی خو‌یان نه‌بیت ﴿أَوْ مِمَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ﴾ یا‌که‌نیزه‌کیک که‌بووبن به‌خواه‌نیان ﴿فَأَنهَمَّ غَيْرَ مَأْمُونِينَ﴾ بیگومان نه‌وانه‌لومه‌کراونین ﴿فَمَنْ أَسْبَغَ إِزْرًا ذَاكَ﴾ نه‌مجا‌هر که‌سینک دوا‌ی‌شتی تر‌بکه‌وی ﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ﴾ نه‌و که‌سانه‌نه‌وانه که‌ده‌ست در‌یژکهرن ﴿وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمْثَلِهِمْ عَهْدٌ هُمْ رِعُونَ﴾ وه‌نه‌وانه‌ی که‌چاو‌دیری سپاره‌وه‌په‌یمانی خو‌یان ده‌کن ﴿وَالَّذِينَ هُمْ بِشَهَادَتِهِمْ قَائِمُونَ﴾ وه‌نه‌وانه‌ی که‌شایه‌تی خو‌یان به‌ته‌واوی ده‌دن ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ﴾ وه‌نه‌وانه‌ی که‌پاریزگاری نوئزبان ده‌کن ﴿أُولَٰئِكَ فِي جَنَّاتٍ مُّكْرَمُونَ﴾ نه‌وانه (که‌باس کران) ریزه‌گیرین له‌باخاتی به‌ه‌شتدا ﴿قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ كُنَّا مُهْتَطِعِينَ﴾ ده‌ی‌چی‌یانه‌نه‌و بی‌بروایانه (که‌تو‌ده‌ر‌نه‌که‌ویت نه‌ی‌موحه‌مه‌د) به‌په‌له‌دین‌بولات ﴿عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ عَرِيْنٌ﴾ له‌لای‌راست و چه‌پته‌وه‌ده‌سته‌ده‌سته‌ده‌بن ﴿أَيُطِيعُ كُلَّ أَمْرٍ مِّنْهُ﴾ نایا‌هه‌موو به‌کیک له‌وان به‌ته‌مایه ﴿أَن يَدْخُلَ جَنَّةَ نَعِيمٍ﴾ که‌بخریته‌به‌ه‌شتی پر له‌نازو‌نیعمه‌ته‌وه ﴿كَلَّا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِّمَّا تَعْلَمُونَ﴾ وان‌ی‌یه: (وه‌ک به‌ته‌مان) به‌پرستی‌ئیمه‌درووستمان‌کردوون له‌وه‌ی‌که‌ده‌یزانن ﴿فَلَا أَقْسُرُ رَبَّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ﴾ جا‌سویند به‌په‌روه‌ر‌دگاری روزه‌لاه‌ته‌کان و روزه‌ئاواکان ﴿إِنَّا لَقَدِرُونَ﴾ بیگومان‌ئیمه‌به‌ده‌سه‌لاتین

عَلَىٰ أَنْ نُبَدِّلَ خَيْرًا مِنْهُمْ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ ﴿٤١﴾ فَذَرَهُمْ
 يَخُوضُوا وَيَلْعَبُوا حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوْعَدُونَ ﴿٤٢﴾ يَوْمَ
 يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ سِرَاعًا كَانَهُمْ إِلَىٰ نُصْبٍ يُوفِضُونَ ﴿٤٣﴾
 خَشَعَةَ أَبْصَارِهِمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ ذَلَّكَ الْيَوْمُ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿٤٤﴾

سورة نوح

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ
 عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١﴾ قَالَ يَقَوْمِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٢﴾ أَنْ أَعْبُدُوا
 اللَّهَ وَاتَّقُوهُ وَأَطِيعُوا أَمْرًا ﴿٣﴾ يَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُخْرِجَكُمْ
 إِلَىٰ أَجَلٍ مُسَمًّى إِنَّ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٤﴾
 قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا ﴿٥﴾ فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَايَ إِلَّا
 فِرَارًا ﴿٦﴾ وَإِنِّي كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوا أَصْبَعَهُمْ فِي
 آذَانِهِمْ وَأَسْتَغْشَوْا ثِيَابَهُمْ وَأَصْرُوا وَاسْتَكْبَرُوا اسْتِكْبَارًا ﴿٧﴾
 ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جِهَارًا ﴿٨﴾ ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنْتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ
 لَهُمْ إِسْرَارًا ﴿٩﴾ فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا ﴿١٠﴾

﴿عَلَىٰ أَنْ نُبَدِّلَ خَيْرًا لَّهُمْ﴾ له سهر ئه‌وه‌ی که بیانگورین و باشر له‌وان بهینین ﴿وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ﴾
 وه کهس له ده‌ستمان ده‌رناچی ﴿فَدَرَّهْمٌ يَّخُوضُوا وَيَلْعَبُوا﴾ ئه‌مجا وازیان لی بهینه، باله بیناوه‌ری
 وقسه‌ی هیچ و پووج و گالته‌ی خویاندا رپوچن ﴿حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوْعَدُونَ﴾ تا دوو چاری ئه‌و
 روزه‌ی خویان ده‌بن که به‌لینیان پی دراوه ﴿يَوْمَ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ سِرَّاءَ﴾ ئه‌و روزه‌ی که به‌به‌له
 له گوره کانیان دینه ده‌روه ﴿كَانَتْهُمُ إِلَىٰ نَضِيبٍ يُّفَضُّونَ﴾ وه که ئه‌وه‌ی که بق لای بته کانیان رابکه‌ن ﴿
 خَشِيعَةً أَبْصَرُهُمْ﴾ چاویان شو‌رو (سهر به‌روه ژیره) ﴿تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ﴾ رپسواپی و شهرمه‌زاری دایان
 ده‌گری ﴿ذَٰلِكَ الْيَوْمُ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ﴾ ئه‌مه ئه‌و روزه‌یه که له‌وه‌وپیش به‌لینیان پی درابوو ﴿

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ به‌ناوی خوی به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ﴾ بیگومان ئیمه نوو حمان نارد بۆ لای هۆزه‌که‌ی ﴿أَنْ أَنْذِرَ قَوْمَكَ﴾ (وه پیمان
 ووت) که هۆزه‌که‌ت بیدار که‌روه و بیاتر سینه ﴿مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ پیش ئه‌وه‌ی که سزای
 سه‌ختیان تووش بیی ﴿قَالَ يَقَوْمِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ﴾ (نوح) ووتی: ئه‌ی گه‌لی خوم به‌راستی من
 (بیغه‌مبه‌رو) تر سینره‌ریکی ئاشکرام بۆ ئیوه ﴿أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ﴾ که ههر خوا بپه‌رستن ﴿وَأَتَّقُوهُ وَأَطِيعُوا
 وَلِيَّ ي بترسن وه فه‌رمانبه‌رداری من بکه‌ن ﴿يَعْرِفْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ﴾ تا خوا له گونا‌هه‌ کاتنان
 خوش بیی ﴿رَبُّكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ وه (به‌زیندووی) ده‌تان هیلیته‌وه تا کاتی دیاری کراوی مردنتان
 ﴿إِنْ أَجَلَ اللَّهِ إِدْجَاءَ لَا يُخْرَفُ﴾ بیگومان کاتی سزای خوا که هات دونا که‌وه‌ی ﴿لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ ئه‌گه‌ر
 بتانزانیابه ﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا﴾ ووتی: ئه‌ی په‌روه‌ردگارم من گه‌له‌که‌ی خوم
 (به‌په‌نهانی) بانگ کرد به‌شه‌وو به‌رور ﴿فَلَمَّا يَرَاهُ دَعَا إِلَىٰ الْفِرَاقِ﴾ وه تا بانگم ده‌کردن ئه‌وان زورتر
 دوور ئه‌که‌وتنه‌وه لیم وه له‌ته‌هاتن ﴿وَإِنِّي كَلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لَتُغْفِرَ لَهُمْ﴾ وه بیگومان من ههر کات بانگم
 ده‌کردن (بۆ بروا هینان) تا لیان خوش بییت ﴿جَعَلُوا أَصْدِقَاءَهُمْ فِي دِينِهِمْ﴾ ئه‌وان په‌نجه‌کانیان ده‌کرد
 به‌گوئیچه‌کیاندا ﴿وَأَسْتَعِشُوا آبَاءَهُمْ﴾ وه پو‌شاکه‌کانیان ده‌دا به‌سه‌رو چاویاندا ﴿وَأَصْرُوا وَأَسْتَكْبَرُوا
 أَسْتَكْبَرُوا﴾ وه به‌رده‌وام ده‌بوون له‌بی باوه‌ری دا، وه سهر که‌شیان ده‌کرد چۆن سهر که‌شیه‌ک ﴿
 ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جَهَارًا﴾ له‌پاشان به‌ئاشکرا بانگم کردن ﴿ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنْتُ لَهُمْ﴾ ئه‌مجا (ده‌میک) بوم
 ئاشکرا ده‌کردن ﴿وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا﴾ (ده‌میک) بوم په‌نهان ده‌کردن به‌په‌نهان کردنیکی ته‌واو ﴿
 فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ﴾ ئه‌وسا پیم ووتن: داوای لی خوش بوون بکه‌ن له په‌روه‌ردگارتان
 ﴿إِنَّهُ كَانَ عَفَّارًا﴾ به‌راستی په‌روه‌ردگارتان زور لی خوش بووه ﴿

يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا ﴿١١﴾ وَيُمْدِدْكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَيَجْعَلْ
لَكُمْ جَنَّاتٍ وَيَجْعَلْ لَكُمْ أَنْهَارًا ﴿١٢﴾ مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا ﴿١٣﴾
وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا ﴿١٤﴾ أَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ
طَبَاقًا ﴿١٥﴾ وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ الشَّمْسُ سِرَاجًا ﴿١٦﴾
وَاللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا ﴿١٧﴾ ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ
إِخْرَاجًا ﴿١٨﴾ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ بِسَاطًا ﴿١٩﴾ لِتَسْلُكُوا مِنْهَا
سُبُلًا فِجَاجًا ﴿٢٠﴾ قَالَ نُوحٌ رَبِّ إِنَّهُمْ عَصَوْنِي وَاتَّبَعُوا مَنْ لَمْ يَزِدْهُ
مَالَهُ وَوْلَدَهُ إِلَّا خُسَارًا ﴿٢١﴾ وَمَكْرُؤًا مَكْرًا كَبِيرًا ﴿٢٢﴾ وَقَالُوا
لَا تَذَرْنَنَا يَا إِلَهَتَكُمُ وَلَا تَذَرْنَنَا وَدَاوِلَا سَوَاعَا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ
وَنَسْرًا ﴿٢٣﴾ وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا ﴿٢٤﴾
مِمَّا خَطِيئَتِهِمْ أُغْرِقُوا فَأَدْخَلُونَا رَأَوْا فَلَمْ يَجِدُوا لَهُمْ مِنْ دُونِ
اللَّهِ أَنْصَارًا ﴿٢٥﴾ وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْنِي عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ
دِيَارًا ﴿٢٦﴾ إِنَّكَ إِن تَذَرَهُمْ يُضِلُّوا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فَاجِرًا
كَفَّارًا ﴿٢٧﴾ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِي مُؤْمِنًا
وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا تَبَارًا ﴿٢٨﴾

سورة الجن

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أُوْحَىٰ إِلَىٰ أَنِّي سَمِعْتُ نَفْرًا مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا
عَجَبًا ① يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ وَلَنْ نُشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا ②
وَأَنَّهُ تَعَالَىٰ جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا ③ وَأَنَّهُ كَانَ
يَقُولُ سَفِيهُنَا عَلَى اللَّهِ شَطَطًا ④ وَأَنَّا ظَنَنَّا أَنْ لَنْ تَقُولَ الْإِنْسُ
وَالْجِنُّ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ⑤ وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْإِنْسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالِ
مِّنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا ⑥ وَأَنَّهُمْ ظَنُّوا كَمَا ظَنَنْتُمْ أَنْ لَنْ يَبْعَثَ
اللَّهُ أَحَدًا ⑦ وَأَنَّا لَمَسْنَا السَّمَاءَ فَوَجَدْنَا مُلَأْتَ حَرَاسًا
شَدِيدًا وَأَشْهُبًا ⑧ وَأَنَّا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقْعِدًا لِلسَّمْعِ فَمَنْ
يَسْمَعُ الْآنَ يَجِدْ لَهُ شُهَابًا رَّصَدًا ⑨ وَأَنَّا لَا نَدْرِي أَشَرٌّ أُرِيدَ
بِمَنْ فِي الْأَرْضِ أَمْ أَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا ⑩ وَأَنَّا مِمَّا الصَّالِحُونَ
وَمِنَّا دُونَ ذَلِكَ كُنَّا طَرِيقَ قَدَدًا ⑪ وَأَنَّا ظَنَنَّا أَنْ لَنْ نُعْجِزَ
اللَّهُ فِي الْأَرْضِ وَلَنْ نُعْجِزَهُ وَهَرَبًا ⑫ وَأَنَّا لَمَّا سَمِعْنَا الْهُدَىٰ
ءَامَنَّا بِهِ ⑬ فَمَنْ يُؤْمِنُ بِرَبِّهِ فَلَا يَخَافُ بَحْسَ آلِهِ وَلَا رَهَقًا ⑭

سوره‌تی ﴿ الْحَجِّجُ ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوی به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿قُلْ أَوْحَىٰ إِلَيَّ﴾ (ئهی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی: نیگام بو کرا ﴿أَنَّهُ أَسْمَعَ نَفَرٍ مِّنَ الْجِنِّ﴾ که بیگومان چند که سیک له جنو که گویان گرت (له قورئان خویندنه‌وم) ﴿فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا﴾ ئەمجا ووتیان: به‌راستی ئیمه قورئانکی سهر سورہینەرمان بیست ﴿يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ﴾ رینمونیسی ده‌کات بو ریگای راست ﴿فَأَمَّا بَاءٌ﴾ ئیمه‌ش باوه‌رمان پی کرد ﴿وَلَنْ نُشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا﴾ وه هرگیز کهس ناکه‌ین به‌هاوبه‌شی به‌روهردگارمان ﴿وَأَنَّهُ تَعَالَىٰ جَدُّ رَبِّنَا﴾ وه به‌راستی بلنده‌گه‌وره‌یی به‌روهردگارمان - له شتی ناشایسته - ﴿مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا﴾ هیچ هاوسه‌رو مندالیکی بو خوی دانه‌ناوه ﴿وَأَنَّهُ كَانَ يَفُولُ سَفِينًا عَلَى اللَّهِ سَطَطًا﴾ بیگومان گیل ونه‌فامه‌که‌مان دروی ناله‌باری هه‌لده‌به‌ست ده‌باره‌ی خوا ﴿وَأَنَّا ظَنَنَّا أَنْ لَنْ نَقُولَ الْإِنش وَالْجِنُّ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾ وه ئیمه پیمان وابوو که ئاده‌می و جنو که ههرگیز درو ناکه‌ن ده‌باره‌ی خوا ﴿وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْإِنسِ﴾ به‌راستی پیاوانیک له ئاده‌می ﴿يَعُودُونَ بِرِجَالٍ مِّنَ الْجِنِّ﴾ په‌نایان ده‌برده‌به‌ر پیاوانیک له جنو که (که بیان پاریزن) ﴿فَرَادَوْهُمُوهَرَفًا﴾ که‌چی زورتر ماندوویمان ده‌کردن ﴿وَأَنَّهُمْ طَطَّوْا﴾ وه ئاده‌می گومانیان بردووه ﴿كَمَا ظَنَنْتُمْ﴾ هه‌روه‌ک ئیوه - ئهی جنو که - گومانان بردووه ﴿أَنْ لَّن يَبْعَثَ اللَّهُ أَحَدًا﴾ که ئیتر خوا هیچ پیغه‌مه‌رینک نانیری ﴿وَأَنَّا لَمَسْنَا السَّمَاءَ﴾ جنو که کان ووتیان: ئیمه ده‌گه‌راین به‌شوین ده‌نگ و باسی ئاسماندا ﴿فَوَجَدْنَا مُلَأْتَ مِن جَرَسٍ شَدِيدًا وَشُهَبًا﴾ که‌چی دییمان پرکراوه له پسه‌وانی به‌هیز و تیری ئه‌ستیره‌کان ﴿وَأَنَّا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقْعِدًا لِّلسَّمْعِ﴾ وه بیگومان ئیمه جارن داده‌نیشتن له چند شوینیک له ئاسمان بو گوی گرتن ﴿فَمَنْ يَسْمَعُ الْآنَ﴾ به‌لام ههر که سیک له ئیستا به‌دواوه گوی بگری ﴿يَجِدُهُ رَبِّهَآبَارَصَدًا﴾ تیریکی ئه‌ستیره ده‌بینی له بو‌سه‌ی دایه ﴿وَأَنَّا لَا نَدْرِي أَشَرٌّ أُرِيدَ بِمَن فِي الْأَرْضِ﴾ وه به‌راستی نازانین ئایا خرابی ویستراوه بو‌ئه‌وانه‌ی که له سهر زه‌وین؟ ﴿أَمْ أَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا﴾ یان به‌روهردگاریان رینمونیسی ویستووه‌بو‌یان؟ ﴿وَأَنَّا مِمَّا الصَّالِحُونَ﴾ وه بیگومان ئیمه هه‌ندی‌کمان چاکیین ﴿وَمَا تَدُونَ ذَلِكَ﴾ وه هه‌ندی‌کمان له‌وه که‌متر ﴿كَمَا ظَرَ بَقٍ قَدَا﴾ ئیمه جارن خاوه‌نی ریبازی زور بووین ﴿وَأَنَّا ظَنَنَّا أَنْ لَنْ نَعُجِرَ اللَّهَ فِي الْأَرْضِ﴾ وه ئیمه دلنیا بووین که ههرگیز ناتوانین له ده‌ستی خوا ده‌رچین له زه‌وی دا ﴿وَلَنْ نُعْجِرَهُ هَرَبًا﴾ وه به‌هله‌هاتنیش له ده‌ستی خوا رزگار نابین ﴿وَأَنَّا لَمَّا سَمِعْنَا الْهُدَىٰ آمَنَّا بِهِ﴾ به‌راستی ئیمه کاتی رینمونیسی (قورئان) مان بیست باوه‌رمان پی هینا ﴿فَمَنْ يُؤْمِنُ بِرَبِّهِ فَلَا يَحْأَفُ﴾ ئەمجا ههر که سیک بر‌وای هینا به‌به‌روهردگاری خوی ئیتر ناترسی ﴿بِحَسَا وَلَا رَهْفًا﴾ نه‌له که‌می (پادا‌شت) و نه‌له زوری (توله) ﴿۱۳﴾

وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمُونَ وَمِنَّا الْقَاسِطُونَ فَمَنْ أَسْلَمَ فَأُولَئِكَ
 تَحَرَّوْا رَشَدًا ﴿١٤﴾ وَأَمَّا الْقَاسِطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا ﴿١٥﴾
 وَالْوَالِدَاتُ عَلَىٰ الصَّرِيحَةِ لِأَسْقَيْنَهُنَّ مَاءً غَدَقًا ﴿١٦﴾ لِنَفْسِنَهُمْ
 فِيهِ وَمَنْ يُعْرِضْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِ يَسْلُكْهُ عَذَابًا صَعَدًا ﴿١٧﴾ وَأَنَّ
 الْمَسْجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا ﴿١٨﴾ وَأَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ
 يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًا ﴿١٩﴾ قُلْ إِنَّمَا أَدْعُوا رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ
 بِهِ أَحَدًا ﴿٢٠﴾ قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا ﴿٢١﴾ قُلْ إِنِّي
 لَنْ يُجِيرَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ وَلَنْ أَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا ﴿٢٢﴾ إِلَّا بَلَاغًا
 مِنَ اللَّهِ وَرِسَالَاتِهِ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ
 خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ﴿٢٣﴾ حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَائِدَةً فَسَيَعْلَمُونَ
 مَنْ أَضْعَفُ نَاصِرًا وَأَقَلُّ عَدَدًا ﴿٢٤﴾ قُلْ إِنْ أَدْرَىٰ أَقْرَبُ مَا تَدْعُونَ
 أَمْ يَجْعَلُ لَهُ رَبِّي أَمَدًا ﴿٢٥﴾ عَلَيْهِمُ الْعَذَابُ فَلَا يُظْهِرُ عَلَىٰ غَيْبِهِ
 أَحَدًا ﴿٢٦﴾ إِلَّا مَنْ أَرَادَ مِنْ رَّبِّهِ أَنَّهُ وَسَلَّكَ مِنْ بَيْنِ
 يَدَيْهِ وَمَنْ خَلْفَهُ رَصَدًا ﴿٢٧﴾ لِيَعْلَمَ أَنْ قَدْ أَبْلَغُوا رَسُولَاتِ
 رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَأَحْصَىٰ كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا ﴿٢٨﴾

﴿وَأَنَّمَا الْمُشْرِكُونَ مِمَّا أَلْفَسَطُونَ﴾ و ه بیگومان نیمه هه‌ندیگمان موسولمانیین و هه‌ندیگمان سته‌مکار
 ﴿فَمَنْ أَسْلَمَ﴾ نه‌مجا نه‌وانه‌ی موسولمان بوون ﴿فَأُولَئِكَ نَحْرُورٌ شَدِيدٌ﴾ نه‌وه نه‌وانه‌ی ریگای راستیان
 دوزیوه‌ته‌وه ﴿وَأَمَّا أَلْفَسَطُونَ﴾ به‌لام نه‌وانه‌ی له‌ریگای راست لایانداه (سته‌مکاره‌کان)
 ﴿فَكَانُوا لِحُجَّتِهِ حَطَبًا﴾ ده‌بنه سووته‌مه‌نی دوزخ ﴿وَالْوَالِدَاتُ يُغْضَبْنَ عَلَيْهِنَّ﴾ (نه‌مجا خوی
 گه‌وره ده‌فهرمویت): نه‌گهر نه‌وان (مرؤف و جنؤک) به‌رده‌وام بوونایه له‌سه‌ر ریگای راست
 ﴿لَأَسْفِكَنَّهُنَّ مَوْتًا غَدَاكًا﴾ ئاوی زورمان پی نه‌نوشین (نیعمه‌تی زورمان ده‌دانی) ﴿لَتَقْفَنَّ فِيهَا﴾ هه‌تا
 تاقیان که‌ینه‌وه نیایدا ﴿وَمَنْ يُعْرِضْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِ﴾ وه ههر که‌سینک روو وه‌ر گپری له‌یادی په‌روه‌ردگاری
 خوی ﴿يَسْأَلُكَ عَدَاوًا بَصَدًا﴾ ده‌یخاته‌ناو سزای دژاره‌وه ﴿وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ﴾ بیگومان مزگه‌وته‌کان
 بو په‌رستنی خودان به‌ته‌نهاجگه له‌ئو که‌سی تری تیدا نه‌به‌رسترت ﴿فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا﴾ که‌واته
 له‌گه‌ل خودا هاور له‌که‌سی تر مه‌کن ﴿وَأَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ﴾ وه به‌نده‌ی خوا (موحه‌مه‌د
 ﷺ) کاتیک که‌هه‌ستا له‌خوا بپاریته‌وه (و بی به‌رستی) ﴿كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًا﴾ (بی بروا‌کانی مه‌ککه)
 نزیك بوو دابارن به‌سه‌ریدا ﴿قُلْ إِنَّمَا أَدْعُوا رَبِّي﴾ بلی: دلنیا بن من ههر خوی خوم ده‌به‌رستم.
 ﴿وَلَا أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا﴾ وه که‌س ناکه‌م به‌هاوبه‌شی ﴿قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ صَرًّا وَلَا رِشْدًا﴾ بلی: به‌راستی من
 نه‌زیان و نه‌رینمونی نیوم به‌ده‌ست نی به‌ ﴿قُلْ إِنِّي لَنْ يُجِيرَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ﴾ بلی: بیگومان که‌سینک
 نیه که‌ من بپاریزی له‌(سزای) خوا ﴿وَأَنَّ أَحَدًا مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدٌ﴾ وه بیجگه له‌و په‌ناگه‌یه‌ک شک نابم ﴿لَا
 إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَرَسَلَتْهُ﴾ (وه هیچم به‌ده‌ست نی به‌) راگه‌یاندن نه‌بی له‌خوا وه گه‌یاندنی به‌یامانی نه‌و
 نه‌بی ﴿وَمَنْ عَصَى اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ وه ههر که‌سی بی‌فهرمانی خوا و پیغه‌مبه‌ری بکات ﴿فَأَن لَّهُ نَارٌ جَهَنَّمَ﴾ نه‌وه
 بیگومان ناگری دوزخ بو نه‌وه ﴿خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾ تیدا ده‌مینتبه‌وه به‌هه‌میشه‌بی ﴿حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَأْوَعَدُونَ﴾
 تا به‌چاوی خویان ده‌بینن نه‌و سزایانه‌ی که‌ به‌لینیان پی دراوه ﴿فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ أَضْعَفُ نَاصِرًا وَأَقَلُّ عَدَاكًا﴾
 نه‌مجا نه‌و کاته‌ده‌زانن، که‌ کی یارمه‌تی ده‌ری که‌متره و ژماره‌ی که‌مه ﴿قُلْ إِن أَدْرَىٰ﴾ بلی من
 نازانم ﴿أَقْرَبُ مَا وَعَدُونَ﴾ ناخو نزیکه نه‌و روژی دواییه‌ی که‌ به‌لینتان پی دراوه ﴿أَمْ يَجْعَلُ لَهُ رِزْقًا مِمَّا
 يَأْتِيهِمْ مِنْ رَبِّهِمْ﴾ ههر خویانه‌ی زانا به‌نه‌نیه‌کان ﴿فَلَا يُظْهِرُ عَلَىٰ غَيْبِهِ أَحَدًا﴾ وه که‌س ناگادار ناکات به‌سه‌ر نه‌یتی خودا ﴿إِلَّا مَن أَرَادَ أَنْ يَرْسُلَ﴾
 مه‌گهر پیغه‌مبه‌ریکی که‌ لئی رازی بی ﴿فَإِنَّهُ يَسْلُكُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَيَخْتَفِي﴾ رصدا ﴿جَا بِيْغُومَانَ﴾ خوا
 له‌به‌رده‌می و پشتیه‌وه پاسه‌وان (له‌فریشته) ده‌نیرت ﴿يَعْلَمُ أَنَّ قَدَّابِلَعُوْرَسَلَّتْ رِيْهَمُ﴾ تا بزانی که
 به‌یامی خویان گه‌یاندوه ﴿وَاحْطِ بِمَا لَدَيْهِمْ﴾ وه خوا ناگاداره به‌وه‌ی که‌ لایانه ﴿وَأَحْصَىٰ
 كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا﴾ وه هه‌موو شتیکی (له‌سه‌ریان) ژماردوه به‌هه‌لژماردن ﴿

سورة المزمل

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَأْتِيهَا الْمَزْمَلُ ① قُرْ أَيْلَ إِلَّا قَلِيلًا ② نِصْفَهُ وَأَوَانِقْصَ مِنْهُ قَلِيلًا
 ③ أَوْزِدْ عَلَيْهِ وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا ④ إِنَّا سَنُلْقِي عَلَيْكَ قَوْلًا
 ثَقِيلًا ⑤ إِنَّ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ وَطْأً وَأَقْوَمُ قِيلًا ⑥ إِنَّ لَكَ فِي
 النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيلًا ⑦ وَأَذْكُرُ اسْمَ رَبِّكَ وَتَبَتَّلْ إِلَيْهِ تَبْتِيلًا ⑧
 رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا ⑨ وَأَصْبِرْ
 عَلَى مَا يَقُولُونَ وَاهْجُرْهُمْ هَجْرًا جَمِيلًا ⑩ وَذَرْنِي وَالْمُكَذِّبِينَ
 أُولَى النَّعْمَةِ وَمَهِّلْهُمْ قَلِيلًا ⑪ إِنَّ لَدَيْنَا أَنْكَالًا وَجَجِيمًا ⑫
 وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَعَذَابًا أَلِيمًا ⑬ يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ
 وَكَانَتْ الْجِبَالُ كَثِيبًا مَهِيلًا ⑭ إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكَ رَسُولًا شَهِيدًا
 عَلَيْكُمْ كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَى فِرْعَوْنَ رَسُولًا ⑮ فَعَصَى فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ
 فَأَخَذْنَاهُ أَخْذًا وَبِيلًا ⑯ فَكَيْفَ تَتَّقُونَ إِنْ كَفَرْتُمْ يَوْمًا
 يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ شِيبًا ⑰ السَّمَاءُ مُنْفَطِرٌ بِهِ كَانَ وَعْدُهُ مَفْعُولًا
 ⑱ إِنَّ هَذِهِ تَذْكِرَةٌ ⑳ فَمَنْ شَاءَ اخْتِذْ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ㉑

سوره‌ی ﴿المزمل﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهربان

﴿يَا أَيُّهَا الرَّزِقُ﴾ نهی‌ی تو که سستی که خوت دابو شیوه ﴿وَالَّذِي لَا قِيْلًا﴾ شه و هه‌سته (شه و نوئز بکه) مه‌گر که میکی نه‌بیت ﴿يَصْفَهُ وَأَافِضْ مِنْهُ قِيْلًا﴾ نیوه‌ی یا که می له نیوه‌ی کهم بکه‌روه ﴿أَوْزِدْ عَلَيْهِ﴾ یا که می لیبی زیاد بکه ﴿وَرَزِقِلْنَا أَنْ تَرْتِيْلًا﴾ له‌سه‌رخو قورئان بخوینه‌روه و (به‌ریک و پیکسی) دهوری بکه‌روه ﴿إِنَّا سَأَلْنَاكَ عَلَيْكَ قَوْلًا تَقِيْلًا﴾ بیگومان ئیمه له‌مه‌ولا بؤت ده‌نیرینه خواره‌وه گوفتاری (قورئان) ی قورس و گران ﴿إِن تَأْتِيَنَّكَ الْبَلَاءُ﴾ به‌راستی هه‌ستانی شه و دوی خه و (بو خوا به‌رستی) ﴿هِيَ أَشَدُّ وَطْأً﴾ قورستره و گرانتره له‌رووی کرداره‌وه (له‌هی‌روژ و به‌هیزتره بو دل) ﴿وَأَقْوَمُ قِيْلًا﴾ دروستره له‌رووی و وتته‌وه ﴿إِن لَّكَ فِي النَّهَارِ سَبْعَ طَوِيْلًا﴾ به‌راستی تو له‌روژدا له‌هاتوو چو کردنیکی زوردایت ﴿وَأَذْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ﴾ هه‌میشه یادی به‌روه‌ردگارت بکه ﴿وَتَبَتَّلْ إِلَيْهِ تَتَبِيْلًا﴾ وه‌خوت یه‌کلا که‌روه به‌یه‌کلابی کردنه‌ویه کی ته‌واو ﴿رَبِّ الشَّرْقِ وَالْمَغْرِبِ﴾ نه‌و خوای روژه‌لات و روژتاوایه ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هیچ به‌رستراونیکی به‌راستی نی یه‌ته‌نها نه‌و نبی ﴿فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا﴾ که‌واپوو بیکه به‌پارنزه‌ر و پشتیوانی خوت ﴿وَأَصِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ﴾ دان به‌خوتدا بگره له‌سه‌ر نه‌و قسانه‌ی که ده‌بیلین ﴿وَأَهْرَجَهُمْ هَجْرًا جَبِيْلًا﴾ وه‌وازیان لی بهینه‌و لیان گه‌ری به‌واز لبه‌نیانیکسی جوان ﴿وَدَرْزِي وَالْمَكْدِيْنِ أُولِي النَّعْمَةِ﴾ واز بهینه له‌من و نه‌و خاوه‌ن ناز و نیعمه‌تانه‌ی که نایینی من به‌درو ده‌زانن ﴿وَمَهْلَهُمْ قِيْلًا﴾ وه‌که‌میک مؤله‌تبان بده ﴿إِن لَّدَيْنَا أُنْكَالًا﴾ بیگومان لای ئیمه هه‌یه کؤت و زنجیری قورس و گران ﴿وَحَجِيْمًا﴾ وه‌ئاگری هه‌ل گیرساو ﴿وَطَعَامًا ذَا عَصَةِ﴾ وه‌خواردنی گه‌رو گیر ﴿وَعَذَابًا أَلِيْمًا﴾ هه‌روه‌ها سزای پر له‌داخ و دهرد ﴿يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ﴾ له‌روژیکدا که زه‌وی و چیاکان دینه له‌رزه ﴿وَكَانَتِ الْجِبَالُ كِبِيًّا مَّهِيْلًا﴾ وه‌کیوه‌کان ده‌بن به‌گردو لکه له‌لمی هه‌لرزاو ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكَ رَسُولًا شَهِدًا عَلَيْكَ﴾ بیگومان ئیمه پیغه‌مبه‌ریکمان بو ناردن که شایه‌ته له‌سه‌رتان ﴿كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ رَسُولًا﴾ هه‌روه‌ه پیغه‌مبه‌ریکمان نارد بو لای فیرعه‌ون ﴿فَعَصَىٰ فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ﴾ نه‌مجا فیرعه‌ون سه‌ر پیچی نه‌و پیغه‌مبه‌ری کرد ﴿فَأَخَذْنَاهُ أَخْدًا وَبِيْلًا﴾ توله‌مان لی سه‌ند به‌توله سه‌ندنیکی سه‌خت ﴿فَكَيْفَ تَتَعَوَّنَ إِن كَرِهْتَ﴾ جا نه‌گر بی بروایی بکه‌ن چوون خوتان ده‌پارنزن ﴿يَوْمًا يُجْعَلُ الْوِلْدَانَ شِيبًا﴾ له‌روژیکدا که (به‌ترس و سامی خوی) مندالان پیر ده‌کات ﴿السَّمَاءُ مُنْقَطِعَةٌ﴾ ئاسمان له‌ت ده‌بی به‌هوی (سه‌ختی) نه‌و روژه‌وه ﴿كَانَ وَعْدُهُ مَفْعُولًا﴾ به‌لبنتی خوا دینه دی ﴿إِنَّ هَذِهِ تَذْكِرَةٌ﴾ به‌راستی ئهم ئایه‌تانه‌ی پیشوو به‌ند و ئاموژگارین ﴿فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيْلًا﴾ نه‌مجا هه‌ر که‌سبیک که بیه‌وی رینگا ده‌گری بو لای به‌روه‌ردگاری ﴿۱۱﴾

* إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِن ثُلُثِي اللَّيْلِ وَنُصْفَهُ، وَثُلُثَهُ، وَطَائِفَةٌ
 مِّنَ الَّذِينَ مَعَكَ وَاللَّهُ يُقَدِّرُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ عَلِمَ أَن لَّنْ نَّحْصُوهُ فَتَابَ
 عَلَيْكُمْ فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ عَلِمَ أَن سَيَكُونُ مِنكُمْ مَّرْضَىٰ
 وَآخَرُونَ يَضْرِبُونَ فِي الْأَرْضِ يَبْتَغُونَ مِن فَضْلِ اللَّهِ وَآخَرُونَ
 يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنْهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا
 الزَّكَاةَ وَأَقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنفُسِكُمْ مِن خَيْرٍ مِّجْدُوهُ
 عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ وَأَعْظَمُ أَجْرًا وَأَسْتَغْفِرُ وَأَللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢٠﴾

سورة المدثر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ ﴿١﴾ قُمْ فَأَنْذِرْ ﴿٢﴾ وَرَبِّكَ فَكَبِّرْ ﴿٣﴾ وَشِيبَاكَ فَطَهِّرْ ﴿٤﴾
 وَالرِّجْزَ فَاهْجُرْ ﴿٥﴾ وَلَا تَمَنَّ أَنْ تَمُنَّ تَسْتَكْبِرُ ﴿٦﴾ وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ ﴿٧﴾ فَإِذَا نَقَرَ
 فِي النَّاقُورِ ﴿٨﴾ فَذَلِكَ يَوْمَئِذٍ يَوْمٌ عَسِيرٌ ﴿٩﴾ عَلَى الْكَافِرِينَ غَيْرُ يَسِيرٍ ﴿١٠﴾
 ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا ﴿١١﴾ وَجَعَلْتُ لَهُ، مَا لَمْ مَدْودًا ﴿١٢﴾ وَبَنِينَ
 شُهَدَاءَ ﴿١٣﴾ وَمَهَّدْتُ لَهُ، تَمْهِيدًا ﴿١٤﴾ ثُمَّ يَطْمَعُ أَنْ أَزِيدَ ﴿١٥﴾ كَلَّا إِنَّهُ،
 كَانَ لِأَيْتَانَا عَنِيدًا ﴿١٦﴾ سَاءَ رَهَقُهُ، صَعُودًا ﴿١٧﴾ إِنَّهُ، فَكَّرَ وَقَدَّرَ ﴿١٨﴾

﴿إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ﴾ بیگومان پهروه ردگاری تو ده زانی (ئی موحه ممد ﷺ) که تو هه ل ده سیت (بوشه و نویژ کردن) شتیک که متر ﴿مِنْ ثُلُثِي اللَّيْلِ وَضَعْفَهُ وَثُلُثَهُ﴾ له دوو بهش له سی بهشی شه و نیوه یان سی یه کی ﴿وَطَائِفَةٌ مِنَ الَّذِينَ مَعَكَ﴾ وه دهسته یه که له گه لئان ﴿وَاللَّهُ بِقَدْرِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ﴾ وه خوا نه ندازه ی شه و روژ دیاری ده کات ﴿عَلِمَ أَنْ لَنْ نَحْضُرَهُ﴾ (خوا) زانی که ئیوه ناتوانن نه ندازه ی شه و نویژ رابگرن ﴿فَتَابَ عَلَيْهِ﴾ له بهرئوه لیئان خو ش بوو ﴿فَأَقْرَعُوا مَا تَسْرَتْنَ مِنَ الْقُرْآنِ﴾ ده ی نه وهنده ی بوتان ده لوی و ئاسانه لاتان قورئان بخوینن ودهوری بکه نه وه ﴿عَلِمَ أَنْ سَيَكُونُ مِنْكُمْ مَرْجُوعٌ﴾ (خوا) ده زانی که له مه ولا که سانیکتان نه خو ش ده بیئ ﴿وَأَخْرُوجُونَ بِصُرُوفٍ فِي الْأَرْضِ﴾ وه که سانیکی ترئان ده رو ن به سه ر زه ویدا ﴿يَتَّبِعُونَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ﴾ به شوینن روژی و نیعمه تی خوا دا ده گه رین ﴿وَأَخْرُوجُونَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ وه که سانیکی ترئان ده جه ننگن له ریگی خوا دا ﴿فَأَقْرَعُوا مَا تَسْرَتْنَ﴾ نه مجا بخویننه وه له قورئان نه وهنده ی که بوتان ده لوی و لاتان ئاسانه ﴿وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ﴾ وه نویژ بکه ن و زه کات بدن ﴿وَأَقْرَبُوا اللَّهَ قَرَابًا حَسَنًا﴾ وه قه رز بدن به خوا به قه رزیکی چاک (مه به ست نه وه به خیر و خیرات و سه ده قه بکه ن له ری خوا دا) ﴿وَمَا تَقْدِرُوا إِلَّا أَنْفُسِكُمْ مِنْ خَلْقٍ﴾ همر چاکه یه ک پیش بخه ن بو خوتان ﴿مَجِدُودٍ عِنْدَ اللَّهِ﴾ لای خوا ده ستان ده که ویتنه وه ﴿هُوَ خَيْرٌ وَأَعْظَمُ أَجْرًا﴾ نه وه یشی لای خوابه چاکتر و گه ورتره له رووی پاداشته وه ﴿وَأَسْتَغْفِرُ لِلَّهِ﴾ وه داوای لیخوش بوون بکه ن له خوا ﴿إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ به راستی خوا لیخوش بوویه کی میهره بانه ﴿

سوره تی ﴿الْمَدَائِرِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی به خشنده ی میهره بان

﴿بَابِهَا الْمَدَائِرُ﴾ ئهی نه وه که سه ی که خوت پیچاوه ته وه ﴿﴿وَفَالَّذِينَ﴾ ههسته (خه لکی) بیدار که ره وه ﴿وَرَبِّكَ فَكَبِّرْ﴾ وه پهروه ردگارت به گه وره بگه ر ﴿وَرَبِّكَ فَكَبِّرْ﴾ وه پو شاکت به پاک رابگه ر ﴿وَالَّذِينَ فَاتَخَّرُ﴾ به رده وام به له وازه ئیان له بت په رستی و گونا ه ﴿وَلَا تَمُنَّ بِمَن تَكْفُرُ﴾ وه شت مه به خشه و به زوری بزائیت ﴿وَرَبِّكَ فَكَبِّرْ﴾ وه له بهر پهروه ردگارت خوت رابگه ر ﴿فَإِنَّا نَقْرُؤُا﴾ همر کاتیک که فو کرا به که ره نادا ﴿فَذَلِكَ يَوْمَئِذٍ يَوْمَ عَسِيرٍ﴾ نه وه روژه روژیکی سه خت و گرانه ﴿عَلَى الْكُفْرِينَ عَسِيرٍ﴾ له سه ر کافران سووک و ئاسان نی یه ﴿ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَجِيدًا﴾ واز له من و نه وه که سه بیته که دروستم کرد وه به ته نها ﴿وَجَعَلْتُ لَهُ مَا لَمْ مَدْرُوكًا﴾ وه دارایی زور و زه به ندهم بی داوه ﴿وَبَيْنَ شُهُودًا﴾ وه کورانی ئاماده و به رده ست ﴿وَمَهَّدْتُ لَهُ تَمْهِيدًا﴾ وه هو ی زیانم بو راخته وه به چو ن راخته ئیک ﴿مَرِضًا أَنْ أَرِيدَ﴾ دوا ی نه مانه ش هیشتا به ته مایه زیاتری بده می ﴿كَلِمَاتٍ﴾ که لایئنا عیندا ﴿نه ه﴾ (چاوه رو ان نه بی) به راستی نه وه درباره ی ئایه ت و نیشانه کانی ئیمه بیاوه ریکی که له ره قه ﴿سَأَرْفَعُهُ صَعُودًا﴾ به م زووانه سزای سه ختی پی ده چه رثم ﴿إِنَّهُ فَكَّرُ وَقَدَّرَ﴾ (چونکه) بیری کرده وه و هه لی سه نگانده (قسه که ی خوی) ﴿

فَقُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ﴿١٩﴾ ثُمَّ قُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ﴿٢٠﴾ ثُمَّ نَظَرَ ﴿٢١﴾ ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ ﴿٢٢﴾
ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ ﴿٢٣﴾ فَقَالَ إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ يُؤْتَرُ ﴿٢٤﴾ إِنَّ هَذَا
إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ ﴿٢٥﴾ سَأَصْلِيهِ سَقَرٌ ﴿٢٦﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَقَرٌ ﴿٢٧﴾
لَا تُبْقِي وَلَا تَذَرُ ﴿٢٨﴾ لَوْ آحَةُ لِّلْبَشَرِ ﴿٢٩﴾ عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ ﴿٣٠﴾ وَمَا جَعَلْنَا
أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً وَمَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمْ إِلَّا فِتْنَةً لِّلَّذِينَ كَفَرُوا
لِيَسْتَيْقِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَيَزِدَّ الَّذِينَ آمَنُوا إِيمَانًا وَلَا يَرْتَابَ
الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْمُؤْمِنُونَ وَلِيَقُولَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ
وَالْكَافِرُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَن يَشَاءُ
وَيَهْدِي مَن يَشَاءُ وَمَا يَعْلَمُ جُنُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ وَمَا هِيَ إِلَّا ذِكْرَى
لِّلْبَشَرِ ﴿٣١﴾ كَلَّا وَالْقَمَرَ ﴿٣٢﴾ وَاللَّيْلِ إِذَا دَبَّرَ ﴿٣٣﴾ وَالصُّبْحِ إِذَا اسْفَرَ ﴿٣٤﴾ إِنَّهَا
لِإِحْدَى الْكُبَرِ ﴿٣٥﴾ نَذِيرٌ لِّلْبَشَرِ ﴿٣٦﴾ لِمَن شَاءَ مِنكُمْ أَن يَتَقَدَّمَ أَوْ يَتَأَخَّرَ
﴿٣٧﴾ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِينَةٌ ﴿٣٨﴾ إِلَّا الْأَصْحَابَ الْيَمِينِ ﴿٣٩﴾ فِي جَنَّتِ
يَتَسَاءَلُونَ ﴿٤٠﴾ عَنِ الْمُجْرِمِينَ ﴿٤١﴾ مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرٍ ﴿٤٢﴾ قَالُوا لَمْ نَكُ
مِنَ الْمُصَلِّينَ ﴿٤٣﴾ وَلَمْ نَكُ نَطْعُمُ الْمَسْكِينِ ﴿٤٤﴾ وَكُنَّا نَخُوضُ مَعَ
الْحَالِضِينَ ﴿٤٥﴾ وَكُنَّا نَكْذِبُ بِيَوْمِ الدِّينِ ﴿٤٦﴾ حَتَّى آتَانَا الْيَقِينَ ﴿٤٧﴾

﴿فَقَتِلَ كَيْفَ قَدَرٌ﴾ ده‌ك به كوشت چئی چۆنی هه‌ل سه‌نگاند ﴿﴿فَقُلْ كَيْفَ قَدَرٌ﴾ دووباره به كوشت چئی چۆنی لیکداوه‌ته‌وه ﴿﴿تُنظَرُ﴾ له باشان ته‌ماشایه‌کی کرد ﴿﴿تُعَسَّسَ وَنَسَرَ﴾ نه‌وسا ناوچه‌وانی گرزو پرووی ترش کرد ﴿﴿تُؤَادِرُ وَاسْتَكَبَرَ﴾ نه‌مجا به فیزیکه‌وه پشتی هه‌ل‌کرد ﴿﴿فَقَالَ إِنَّ هَذَا إِلَّا إِسْحَارٌ يُؤْتَرُ﴾ جا ووتی ئەم قورئانه هیچی تر نی به جادوویه‌ك نه‌بی که وەرگیراوه ﴿﴿إِنَّ هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ﴾ ئەم قورئانه هه‌ر گوفتاری مرۆفه ﴿﴿سَأَصْلِيهٖ سَقَرٌ﴾ (ئه‌وه که‌سه) زوو ده‌یخه‌مه دۆزه‌خه‌وه ﴿﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَقَرٌ﴾ تو چووزانیت که دۆزه‌خ چی به ؟ ﴿﴿لَا تَنبِقُ وَلَا تَنذُرُ﴾ (ئاگریکه) هیچ ناهیل‌ئیشه‌وه و واز ناهیتی ﴿﴿لَوْحَةٌ لِّلْبَشَرِ﴾ (به‌یه‌که‌م هالاو) پیست ره‌ش ده‌کاته‌وه وده‌بیرزینی ﴿﴿عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ﴾ نوزده فریشته ئەه‌ه‌تان به سه‌ریه‌وه ﴿﴿وَمَا جَعَلْنَا النَّارَ إِلَّا مَلَكًا﴾ هه‌ر فریشته‌مان کردووه به کار به‌دهستی دۆزه‌خ ﴿﴿وَمَا جَعَلْنَا عَدُوَّهُمْ إِلَّا فِتْنَةً لِّلَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه ژماره‌ی ئەو فریشته‌مان نه‌گیراوه مه‌گه‌ر بۆ تاقی کردنه‌وه‌ی ئەوانه‌ی بی باوه‌رن ﴿﴿لَيْسَتَيْنِ اللَّيْنِ أَوْ ثَوَا الْكُتُبِ﴾ تا ئەوانه‌ی کتیبان بیدراوه دُنیا بن ﴿﴿وَيَذَرُكَ الَّذِينَ آمَنُوا الْيَمِينَا﴾ وه برواداره‌كان بروا‌که‌یان زیاد بکات ﴿﴿وَلَا يَرْتَابُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكُتُبَ﴾ وه هیچیان دوو دل نه‌بن ئەوانه‌ی کتیبان بیدراوه ﴿﴿وَالْمُؤْمِنُونَ﴾ ئیماندارانیش ﴿﴿وَلِيَقُولَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ﴾ وه تا بلین ئەوانه‌ی که نه‌خۆشی (ناپاکی) یان له‌دلایه ﴿﴿وَالْكَافِرُونَ﴾ وه بی پروا‌کان ﴿﴿مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا﴾ خوا چی مه‌به‌سته به‌م ژماره‌یه که له‌غهر بیددا وه‌ك مه‌سه‌ل وایه ﴿﴿كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَن يَشَاءُ﴾ ئابه‌و جووره‌خوائه‌وه که‌سه‌ی که بیه‌وی گو‌م‌رای ده‌کات ﴿﴿وَيَهْدِي مَن يَشَاءُ﴾ وه ئەو که‌سه‌ی که بیه‌وی ری نموونی ده‌کات ﴿﴿وَمَا يَعْلَمُ جُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ﴾ وه که‌س ژماره‌ی له‌شکر و سه‌ربازانی په‌روه‌رگاری تو نازانیت جگه‌خوی نه‌بیٔ ﴿﴿وَمَا جِئَ إِلَّا بِكَرِي لِّلْبَشَرِ﴾ وه ئەم نایه‌تانه هه‌ر نامۆزگاری و په‌ندن بۆ ئاده‌می ﴿﴿كَلَّا وَالْقَمَرِ﴾ نه‌ه (وانی به) سویند به مانگ ﴿﴿وَاللَّيْلِ إِذَا دُبِرَ﴾ وه سویند به‌شه‌و که پشت هه‌ل ده‌کات و ده‌روا ﴿﴿وَالصُّبْحِ إِذَا تَنَفَّرَ﴾ وه سویند به‌به‌به‌یان که روون ده‌بیته‌وه ﴿﴿إِنَّهَا إِلَّا حُدَى الْكَبِيرِ﴾ بی گومان سه‌قه‌ر (دۆزه‌خ) یه‌کینه له‌شته‌سامناکه‌گه‌وره‌كان ﴿﴿نَذِيرَ لِّلْبَشَرِ﴾ تر‌سینه‌ره بۆ هه‌موو خه‌لکی ﴿﴿لَمَن شَاءَ مِنْكُمُ﴾ بۆ ئەو که‌سه‌تان که ده‌یه‌وی ﴿﴿أَن يَتَقَدَّمَ أَوْ يَتَأَخَّرَ﴾ پیش بکه‌ویت (له‌چا‌که‌دا) یادا‌که‌وی ﴿﴿كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِيْنَةٌ﴾ هه‌موو که‌سینک بارمته‌ی کارو کرده‌وی خۆیه‌تی ﴿﴿إِلَّا أَصْحَابَ الْيَمِيْنِ﴾ جگه‌ها‌وه‌لانی ده‌ستی راست (چا‌که‌کاران) نه‌بیٔ ﴿﴿فِي جَنَّتِ بَيْسَاءَ لَوْنٍ﴾ که له‌باخاتی به‌هه‌شتدا په‌رسیار له‌یه‌کتری ده‌که‌ن ﴿﴿عَنِ الْمُجْرِمِيْنَ﴾ له‌(حالی) تاوان باران ﴿﴿مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرٍ﴾ (هه‌ر له‌به‌هه‌شتی یه‌کان وه‌لام ئەه‌داته‌وه که دیوومانن و بیمان ووتوون) چی ئیوه‌ی خستووه‌ته دۆزه‌خه‌وه ﴿﴿قَالُوا لَوْلَا نُنَّاكَ مِنَ الْمَصْلِيْنَ﴾ ئەوانیش وتیان: ئیمه له‌نویژ گه‌ران نه‌بووین ﴿﴿وَلَوْلَا نُنَّاكَ لَطَعْمُ الْمَسْكِيْنَ﴾ وه خۆراکمان نه‌ده‌دا به‌هه‌ژاران ﴿﴿وَكُنَّا نَأْكُحْمُوعَ الْخَاطِئِيْنَ﴾ وه‌رۆ ده‌چووین له‌گه‌ل ئەوانه‌ی که رۆ ده‌چوون (له‌قه‌سه‌ی خراپه‌و بی‌شهرعی دا) ﴿﴿وَكُنَّا نَكْذِبُ يَوْمَ الدِّيْنِ﴾ وه باوه‌رمان به‌رۆزی دوا‌یی نه‌بوو ﴿﴿حَتَّىٰ آتَيْنَا الْبَقِيْنَ﴾ تا مردن یه‌خه‌ی پیگرتین ﴿﴿

فَاتَفَعَلَهُمْ شَفْعَةً الشَّفِيعِينَ ﴿٤٨﴾ فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذْكَرَةِ مُعْرِضِينَ
 ﴿٤٩﴾ كَانَهُمْ حُرْمُ مَسْتَنْفِرَةٍ ﴿٥٠﴾ فَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ ﴿٥١﴾ بَلْ يُرِيدُ
 كُلُّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ أَنْ يُؤْتَىٰ صُحُفًا مِّنْشَرَّةٍ ﴿٥٢﴾ كَلَّا بَلْ لَا يَخَافُونَ
 الْآخِرَةَ ﴿٥٣﴾ كَلَّا إِنَّهُ تَذَكُّرَةٌ ﴿٥٤﴾ فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ ﴿٥٥﴾ وَمَا يَذْكُرُونَ
 إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ هُوَ أَهْلُ التَّقْوَىٰ وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ ﴿٥٦﴾

سورة القيامة

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَا أَقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيَامَةِ ﴿١﴾ وَلَا أَقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ ﴿٢﴾ أَيَحْسَبُ
 الْإِنْسَانُ أَنْ يَجْمَعَ عِظَامَهُ ﴿٣﴾ بَلَىٰ قَدَرِينَ عَلَىٰ أَنْ نُسَوِّيَ بَنَانَهُ ﴿٤﴾ بَلْ
 يُرِيدُ الْإِنْسَانُ لِيَفْجُرَ أَمَامَهُ ﴿٥﴾ يَسْأَلُ أَيَّانَ يَوْمُ الْقِيَامَةِ ﴿٦﴾ فإِذَا بَرِقَ
 الْبَصَرُ ﴿٧﴾ وَخَسَفَ الْقَمَرُ ﴿٨﴾ وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ ﴿٩﴾ يَقُولُ الْإِنْسَانُ
 يَوْمَئِذٍ أَيْنَ الْمَفْرُوءُ ﴿١٠﴾ كَلَّا لَا وَزَرَ ﴿١١﴾ إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرُّ ﴿١٢﴾ يُدْبِرُوا
 الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَأَخَّرَ ﴿١٣﴾ بَلِ الْإِنْسَانُ عَلَىٰ نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ ﴿١٤﴾
 وَلَوْ أَلْقَىٰ مَعَاذِيرَهُ ﴿١٥﴾ لَا تَحْرِكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ ﴿١٦﴾ إِنَّ عَلَيْنَا
 جَمْعَهُ وَقُرْءَانَهُ ﴿١٧﴾ فإِذَا قَرَأَهُ فَاتَّبِعْ قُرْءَانَهُ ﴿١٨﴾ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ ﴿١٩﴾

﴿فَاتَفَعَلُهُمْ سَفَعَهُ الشَّفَعِينَ﴾ ئیتر تکای تکا کاران هیچ قازانجکیان بی ناگه یه نیت ﴿۵۸﴾ ﴿فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذْكَرَةِ مُعْرِضِينَ﴾ شه وه چپانه پرو وه رده گپرن له ناموز گاری قورئان ﴿۵۹﴾ ﴿كَانَهُمْ حُمْرُ مُسْتَنْفِرَةٍ﴾ ئەلئی کهره کتوی سل کهرن ﴿۶۰﴾ ﴿فَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ﴾ له شیر ، (یان له دهست کۆمەلی تیر هاویژ) هه لهاتون ﴿۶۱﴾ ﴿بَلْ يُرِيدُ كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ أَنْ يُؤْتَى صُحُفًا مُنْتَشِرَةً﴾ به لکو هه موو یه کینک له وان شه یوی چهنده ها نامه ی کراوه ی بو بنیردی (له خواوه که پروا به موحه ممه د ﷺ بیتی) ﴿۶۲﴾ ﴿كَلَّا لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِوا لَأَخْرَجْنَا مِنْهُمُ اثْقَالًا مِنْهُنَّ﴾ با چاوه پروانی شه وه نه بن به لکو هه ناترسن له پروژی دوایی ﴿۶۳﴾ ﴿كَلَّا إِنَّهُ تَذَكَّرٌ﴾ با په شیمان بنه وه به راستی قورئان په ندو و ناموز گاریه ﴿۶۴﴾ ﴿فَسَاءَ ذَكَرُهُ﴾ ئەمجا هه که سیک بیه ویت با په ندی لی وه برگریت ﴿۶۵﴾ ﴿وَمَا يَذْكُرُونَ﴾ ناموز گاری قورئان وه ناگرن ﴿۶۶﴾ ﴿إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ﴾ مه گهر خوا بیه ویت ﴿هُوَ أَهْلُ التَّقْوَى﴾ خوا شیاوی لی ترسانه ﴿وَأَهْلُ الْمَعْرِفَةِ﴾ وه شیاوی لی خوشبوونه ﴿۶۷﴾

سورهی ﴿الْقِيَامَةِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی به خشنده ی میهره بان

﴿لَا أَقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيَامَةِ﴾ سویند ده خۆم به پروژی قیامت ﴿۱﴾ ﴿وَلَا أَقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ﴾ وه سویند ده خۆم به نه فسی لۆمه کهر (له سهه خراپه) ﴿۲﴾ ﴿يَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُجْعَلَ عَظَامُهُ﴾ ئایا مروف وا ده زانی که ئیسقانه (پرزیه کانی) کۆ نا که ینه وه ﴿۳﴾ ﴿بَلْ قَدِرِينَ عَلَى أَنْ نُسَوِّيَ بَنَانَهُ﴾ به لی : به توانین له سهه رینک خسته وه ی (نه فشی) سهه په نهجه کانی ﴿۴﴾ ﴿بَلْ يُرِيدُ الْإِنْسَانُ لِيَفْجُرَ أَمَامَهُ﴾ به لکو ئینسان ده یه یو تا له ژبان دایه هه ر تاوان و خراپه بکات ﴿۵﴾ ﴿يَسْأَلُ أَيَّانَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ﴾ ده پرسنی : که ی پروژی دوایی دی ؟ ﴿۶﴾ ﴿فَإِذَا بَرِقَ الْبَصَرُ﴾ کاتی : که چاو شه بله ق بوو ؟ ﴿۷﴾ ﴿وَحَسَبَ الْفُجْرُ﴾ وه مانگ گبراو تارینک بوو ﴿۸﴾ ﴿وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ﴾ وه پروژ و مانگ کۆ کرانه وه ﴿۹﴾ ﴿يَقُولُ الْإِنْسَانُ وَمَا أَوَّاهُ﴾ ئەپروژ وه مروف ده لیت : له کویوه هه لیبین له (سزای خوا) ﴿۱۰﴾ ﴿كَلَّا لَوْ رَزَخْتَهُمْ كَفًا لَآتَيْنَهُمْ كَفًا وَلَآتَيْنَهُمْ كَفًا وَلَآتَيْنَهُمْ كَفًا﴾ نه خپر هیچ به ناگه به ک نی یه ﴿۱۱﴾ ﴿إِلَى رَبِّكَ وَمَا أَمْسَقَتُمْ﴾ له و پروژ ده ئارامگا هه ر لای په ر وه ر دگاری تویه ﴿۱۲﴾ ﴿يَبْتَئُونَ الْإِنْسَانَ وَمَا وَعَدَ وَأَخَّرُوا﴾ له و پروژ ده ئاده می هه والی پیده دریت له وه ی که پیشی خستوه و دوای خستوه (له چاکه و خراپه) ﴿۱۳﴾ ﴿بَلِ الْإِنْسَانُ عَلَى نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ﴾ به لکو ئاده می ناگاداره به حالی خوی ﴿۱۴﴾ ﴿وَلَوْ أَلْفَى مَعَادِيرَهُ﴾ با پرو بیانووی زوریش به یته وه ﴿۱۵﴾ ﴿لَاخْرَجُوا بِهِ رِيسَاتِكُمْ﴾ زمانت مه جولینه (به خویندنه وه ی قورئان له کاتی دابه زینی وه حیددا) ﴿لَتَعَجَّلَ بِهِ﴾ تا په له ی تیا بکه یه ت ﴿۱۶﴾ ﴿إِنْ عَلَيْنَا نَجْمَةٌ مِمَّنْ وَرَعَى اللَّهُ﴾ به راستی (وه که به لیبمان داوه) بیگومان له سهه ئیمه یه کۆ کردنه وه ی له سنگت داو خویندنه وه ی ﴿۱۷﴾ ﴿فَإِذَا فُزِقْتُمْ﴾ ئەمجا کاتی که قورئانمان بو خویندنه وه (به هوی جبریل وه) ﴿فَاتَّبَعُوا قَوْلَهُ﴾ توش شوین خویندنه وه ی شه و بکه وه ﴿۱۸﴾ ﴿فَرَأَى عَلَيْهِنَا آيَاتَهُ﴾ له پاشان دلنیا به روون کردنه وه شی له سهه ئیمه یه ﴿۱۹﴾

كَلَّابٌ لَّيْثٌ مُّجِبُّونَ الْعَاجِلَةَ ﴿٢٠﴾ وَتَذَرُونَ الْآخِرَةَ ﴿٢١﴾ وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاصِرَةٌ
 ﴿٢٢﴾ إِلَىٰ رَبِّهَا نَاطِرَةٌ ﴿٢٣﴾ وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ بَاسِرَةٌ ﴿٢٤﴾ تَظُنُّ أَنْ يُفْعَلَ بِهَا
 فَاقِرَةٌ ﴿٢٥﴾ كَلَّا إِذَا بَلَغَتِ التَّرَاقِيَ ﴿٢٦﴾ وَقِيلَ مَنْ رَاقٍ ﴿٢٧﴾ وَظَنَّ أَنَّهُ الْفِرَاقُ
 ﴿٢٨﴾ وَالتَّتَقَتِ السَّاقُ بِالسَّاقِ ﴿٢٩﴾ إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمَسَاقُ ﴿٣٠﴾ فَلَا
 صَدَقَ وَلَا وُصِّلَىٰ ﴿٣١﴾ وَلَكِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ﴿٣٢﴾ ثُمَّ زَهَبَ إِلَىٰ أَهْلِهِ يَمْتَسِطٍ
 ﴿٣٣﴾ أَوْلَىٰ لَكَ فَأَوْلَىٰ ﴿٣٤﴾ ثُمَّ أَوْلَىٰ لَكَ فَأَوْلَىٰ ﴿٣٥﴾ أَيْحَسِبُ الْإِنْسَانُ
 أَنْ يُتْرَكَ سُدًى ﴿٣٦﴾ أَلَمْ يَكُنْ نُطْفَةً مِّنْ مَّنِيٍّ يُمْنَىٰ ﴿٣٧﴾ ثُمَّ كَانَ
 عَاقَةً فَخَلَقَ فَسَوَىٰ ﴿٣٨﴾ فَجَعَلَ مِنْهُ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ
 وَالْأُنثَىٰ ﴿٣٩﴾ أَلَيْسَ ذَلِكَ بِقَدْرِ عَلَىٰ أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَىٰ ﴿٤٠﴾

سورة الإنسان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

هَلْ أَتَىٰ عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُنْ شَيْئًا مَّذْكُورًا ﴿١﴾ إِنَّا خَلَقْنَا
 الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَّبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا ﴿٢﴾ إِنَّا
 هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا ﴿٣﴾ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَلَاسِلًا
 وَأَعْلَالًا وَسَعِيرًا ﴿٤﴾ إِنَّ الْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِنْ كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًا ﴿٥﴾

﴿كَلَّا لَبِئْسَ لُحُوبٍ الْمُعَاجِلَةُ﴾ (زیندوو کردنه‌وه هه‌ر ده‌بیت) به‌لکو ئیوه هه‌ر دونیاتان خو‌ش ده‌ویت ﴿وَتَذَرُونَ الْآخِرَةَ﴾ گوی به‌رۆزی دوا‌یی ناده‌ن! ﴿وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاصِرَةٌ﴾ زۆر پو‌خسار له‌و پۆژده‌دا گه‌شاوه‌ن ﴿إِلَىٰ رَبِّهَا نَاظِرَةٌ﴾ ته‌ماشای په‌روه‌رد‌گاریان ده‌که‌ن ﴿وَوُجُوهُ يَوْمَئِذٍ بَاسِرَةٌ﴾ وه‌ زۆر پو‌و‌خساریش له‌و پۆژده‌دا گرزو تال‌ن ﴿تَنْظُرُونَ أَن يُفْعَلَٰ بِهَا فَاغْرَةٌ﴾ ده‌زانن که‌ سزای پشت شکین ده‌درین ﴿كَلَّا إِذَا بَلَغَتِ النَّازِحَاتُ﴾ نه‌خیر (ئاو‌نا‌چیته‌سه‌ر بو‌تان، جا‌به‌شیمان ببنه‌وه!) چو‌نکه‌ کاتیک که‌ گیان گه‌یشته‌گه‌رو (له‌کاتی کیشانیدا) ﴿وَقِيلَٰ مَنْ رَاقٍ﴾ ئە‌وسا (هه‌ندی‌ک له‌وانه‌ی که‌ به‌ده‌و‌ریدان) ده‌لین: که‌سی‌ک نیه‌ چاره‌سه‌ری بکات و فریای بکه‌ویت؟ ﴿وَوَظَنَ أَنَّهُ الْفِرَاقُ﴾ (ئو‌ که‌سه‌ی گیانی ده‌کیش‌ریت) دل‌نیایه‌ ئه‌وه (ی تو‌وشی بو‌وه‌ مردن و) جیابو‌ونه‌ویه ﴿وَأَلْتَفَتِ الْأَسَاقُ بِالْسَاقِ﴾ وه‌ قاچ و لو‌ولاقی به‌یه‌ک‌دا ئالا ﴿إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمَسَاقُ﴾ راپنچ‌کردن له‌و پۆژده‌دا بو‌لای په‌روه‌رد‌گارته ﴿فَلَا صَدَقَ وَلَا وُصِّلَ﴾ جا (کافر) نه‌بروای هی‌ناو نه‌نو‌یژی کرد ﴿وَلَكِن كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ﴾ به‌لکو ئایینی به‌درۆ ده‌زانی و پشتی تی ده‌کرد ﴿فَرُذِّحَ إِلَىٰ أَهْلِهِ بِسَطْرٍ﴾ له‌پاشان به‌که‌شخه‌و فیزه‌وه‌ گه‌ر‌ایه‌وه‌ بو‌لای مال و مندالی ﴿أُولَٰئِكَ فَاوَلَىٰ﴾ تیا‌چوون بو‌تو، (ئهی‌ ئاده‌می بی‌بروا) ئە‌مجا تیا‌چوون بو‌تو ﴿ثُمَّ أُولَٰئِكَ فَاوَلَىٰ﴾ دو‌وباره‌ تیا‌چوون بو‌تو، ئە‌مجا تیا‌چوون بو‌تو ﴿أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَن يُتْرَكَ سُدًى﴾ ئایا مرو‌ف‌وا داده‌نیت که‌ هه‌روا به‌ره‌لا ده‌کری (و‌پشت گوی ده‌خ‌ری) ﴿أَلَمْ يَكُنْ نُطْقَةً مِّن مَّتَىٰ يُمَتَّىٰ﴾ ئایا دل‌و‌به‌ ئاو‌یک نه‌بو‌و له‌تو‌و که‌ ده‌رژین‌را (یه‌ مندال‌دانه‌وه‌) ﴿أَلَمْ يَكُنْ عَاقَةً فَخَلَقَ فَسُوَّىٰ﴾ له‌پاشان بو‌و به‌ پارچه‌ خو‌یتیک، ئە‌مجا دروستی کرد و ریکی خست ﴿فَجَعَلَ مِنْهُ الْزُوجَانَ﴾ ئە‌مجا له‌و تو‌وه‌ دو‌و جو‌ری دروست کرد ﴿الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ﴾ نیر و می‌ ﴿أَلَيْسَ ذَلِكَ بِقَدِرٍ عَلَٰنَ يُحْيِيَ الْمَوْتِ﴾ ئایا نه‌و زاته‌ توانای نی‌یه‌ به‌سه‌ر ئە‌وه‌دا که‌ مردو‌وان زیندوو بکاته‌وه

سوره‌ی ﴿الْإِنشَاء﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی مه‌ره‌بان

﴿هَلْ أَتَىٰ عَلَى الْإِنْسَانِ﴾ بی‌گومان به‌سه‌ر ئاده‌می دا‌تیپه‌ری ﴿حِينَ مِنَ الدَّهْرِ﴾ ما‌وه‌به‌کی زۆر له‌ پۆژ‌گار ﴿لَوْ يَكُنْ شَيْئًا مَّقْدُورًا﴾ که‌ شتیکی وانه‌بو‌و نا‌و‌بیری ﴿إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ﴾ به‌راستی ئی‌مه‌ ئاده‌میزادمان دروست کرد ﴿مِن نُّطْقَةٍ مِّن سَاجٍ﴾ له‌ دل‌و‌پیک ئاوی تیکه‌ل له‌گه‌لی تو‌خم ﴿تَبَتَّلِيهِ﴾ نا‌تاقی بکه‌ینه‌وه ﴿فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا﴾ ئە‌مجا ژنه‌واو وینا‌مان کرد (چاو و گو‌یمان پی‌ه‌خشی) ﴿إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ﴾ بی‌گومان ئی‌مه‌ رینمو‌ونیمان کرد بو‌راسته‌ری، ﴿إِنَّمَا شَاكَرَ وَرَأَىٰ كُفُورًا﴾ جا‌یان سو‌پاس‌گوزاره‌، وه‌ یان نا‌سو‌پاس و سه‌له‌ ﴿إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ﴾ به‌راستی ئی‌مه‌ ئاماده‌مان کردوو بو‌بی‌ بروایان ﴿سَلْسَلًا وَأَغْلَاقًا سَعِيرًا﴾ زنجی‌رو ته‌وقی زۆر (که‌ ده‌کر‌تته‌ گه‌ردنیان) و نا‌گری هه‌ل‌گی‌رساو ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي مَرَجٍ مَّكِينٍ﴾ بی‌گومان چا‌که‌ کاران له‌ په‌رداخ‌یک‌دا (شه‌راب) ده‌خو‌نه‌وه‌ که‌ ئاو‌یتته‌ که‌ی له‌ سه‌ر‌چا‌وه‌ی کافوره‌ویه

عَيْنَا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا ﴿٦﴾ يُوفُونَ بِالْآثَرِ وَيَخَافُونَ
 يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا ﴿٧﴾ وَيُطْعَمُونَ أَلْطَعَامَ عَلَىٰ حَيْثُ مَسَكِينَا
 وَيَتِيمَا وَأَسِيرًا ﴿٨﴾ إِنَّمَا نَطْعِمُكُمْ لَوَجْهِ اللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكْرًا
 ﴿٩﴾ إِنَّا نَخَافُ مِنْ رَبِّنَا يَوْمًا عَبُوسًا قَمْطَرِيرًا ﴿١٠﴾ فَوَقَّهْمُ اللَّهُ شَرَّ ذَلِكَ
 الْيَوْمِ وَلَقَّهْمُ نَصْرَةً وَسُرُورًا ﴿١١﴾ وَجَزَّاهُمْ بِمَا صَبَرُوا وَاجْتَنَّةً وَحَرِيرًا ﴿١٢﴾
 مُتَّكِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرْبَابِ لَا يَرَوْنَ فِيهَا شَمْسًا وَلَا زَمْهَرِيرًا ﴿١٣﴾
 وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلَالُهَا وَذُلَّتْ أَطْفُوفُهَا تَذَلِيلًا ﴿١٤﴾ وَيُطَافُ عَلَيْهِم بِبَانِيَةٍ
 مِّنْ فِضَّةٍ وَأَكْوَابٍ كَانَتْ قَوَارِيرًا ﴿١٥﴾ قَوَارِيرًا مِّنْ فِضَّةٍ قَدَّرُوهَا تَقْدِيرًا ﴿١٦﴾
 وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَنْجَبِيلًا ﴿١٧﴾ عَيْنَا فِيهَا تُسَمَّى سَلْسِيلًا
 ﴿١٨﴾ وَيُطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّحَلَّدُونَ إِذَا رَأَيْتَهُمْ حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا مَّنشُورًا
 ﴿١٩﴾ وَإِذَا رَأَيْتَ ثَمْرًا رَأَيْتَ نَعِيمًا وَمُلَكًا كَبِيرًا ﴿٢٠﴾ عَلَيْهِمْ ثِيَابٌ سُنْدُسٍ
 خُضْرٌ وَسَبْرٌ مَّحْلُوظٌ أَسَاوِرٌ مِّنْ فِضَّةٍ وَسَقَاهُمْ رَبُّهُمْ شَرَابًا
 طَهُورًا ﴿٢١﴾ إِنَّ هَذَا كَانَ لَكُمْ جَزَاءً وَكَانَ سَعْيَكُمْ مَشْكُورًا ﴿٢٢﴾ إِنَّا
 نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ تَنْزِيلًا ﴿٢٣﴾ فَأَصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَطِعْ
 مِنْهُمْ ءَاثِمًا أَوْ كَفُورًا ﴿٢٤﴾ وَادْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٢٥﴾

﴿عَيْنَا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادَ اللَّهِ﴾ که کانی به که (له بهه شتدا) بهنده کانی خوالی ی ده خونوه ﴿يَمْجِرُونَهَا فَتَجِيرَا﴾ (لههر شویتیکدا بیانوی) هه لیده قولین و فواره ده کات ﴿يُفُونَ بِالَّذِينَ﴾ و هه فابه نه زر ده کهن ﴿وَيَحَاوُونَ﴾ یوماکان شره مستطیرا ﴿و له پوژنیکش ده ترسن که بهدی و سهختی به که ی هه مووان ده گریته وه ﴿و يُطْعَمُونَ الْطَعَامَ عَلَىٰ حَيْثُ مَسَكِينَا وَيَتِمَّا وَأَسِيرًا﴾ و هه خوار دن ئه دن به هه ژاران و هه تیوان و دیله کان هه چهنده خویان چه زیشیان لئی بیت ﴿إِنَّمَا نُطْعِمُكُمْ لِوَجْهِ اللَّهِ﴾ (ده لئین) به راستی ئیمه ته نها له بهر ره زامه ندی خوا خوار دنتان ده ده بینی ﴿لَا تَزِدُ مِنْكُمْ﴾ چاوه روانی ناکه یین له ئیوه ﴿جَزَاءً وَلَا شُكْرًا﴾ نه پاداشت و نه سوپاس ﴿إِنَّا لَنَخَافُ مِنْ رَبِّنَا يَوْمًا عَبُوسًا قَطَطًا﴾ به راستی ئیمه له سزای پهروه دگارمان ده ترسین له روژنکی ترش و تال و دژوردا ﴿وَقَفَّهٗمُ اللَّهُ شَرَّ ذَٰلِكَ الْيَوْمِ﴾ جاخوا پاراستنی له بهدی نه و پوژه ﴿وَلَقَفَّهٗمُ نَصْرَةَ وَسْرُورًا﴾ و هه رووی گهش و شادومانی بی به خوشین ﴿وَحَرَّهٗمُ بِمَصَادِرِ الْأَعْنَٰةِ وَحَرِيْرًا﴾ و هه پاداشتی دانه وه به هوی خوراگر تینان (له سهر چاکه و دوور که وتنه وه له خراپه) به بهه هشت و (پوشاکی) ئاوریشم ﴿مُتَّكِنِينَ فِيهَا عَلَىٰ الْأَرْبَابِ﴾ پالی تیا ده ده نه وه له سهر تهخت و قه نه فه ی زور ﴿لَا يَرَوْنَ فِيهَا شَمْسًا﴾ نابینن تیندا نه گهرمی روژ ﴿وَلَا زَمْهَرِيرًا﴾ و نه سهر ما (واته هه وایه کی زور خوشی هه به) ﴿وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلَالُهَا﴾ و هه سیبه ری درهختانی بهه هشت به سهر سهر یانه وه به ﴿وَذَٰلِكَ قَطُوعُ نَادِيْلَا﴾ و هه هیشوی میوه کانی نزیکه ده ست و ئاسان کراوه ﴿وَيُطَافُ عَلَيْهِمْ بِانْبِيَاةٍ مِنْ فَضِيَّةٍ﴾ ده گهرین به سهر یاندا به قاپی زیویین ﴿وَأَكْوَابٍ كَانَتْ قَوَارِيرًا﴾ و په رداخی شووشه وه ﴿قَوَارِيرًا مِنْ فَضِيَّةٍ﴾ شووشه له زیو ﴿فَقَرُّوْهَا تَقْدِيرًا﴾ به نه ندازه ی پیویست تاماده کراون ﴿وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَتْ مِنْ أَمْحَاجٍ رَجِيْلًا﴾ له بهه هشتدا شه را بیان له په رداخی کدا پی ده نوشری که زه نجه بیللی تیکه لاوه ﴿عَيْنَا فِيهَا تُسَمَّىٰ سَلْسَبِيْلًا﴾ (که ئویش) کانی به که له بهه هشت دا ناوده بری به سه له سه بیل ﴿وَيُطَوَّفُ عَلَيْهِمْ وَلَدَانٌ مُخَلَّدُونَ﴾ ده گهرین به سهر یاندا نه وجه وانانی هه میشه لاو و روخوش و پاک ﴿إِذَا رَأَيْتَهُمْ﴾ کاتیک بیان بنیت ﴿حَسْبُهُمْ لَوْلَا أَمْسُورًا﴾ و اده زانیت دانه ی مرواری پرژو بلاوون ﴿وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ﴾ و هه کاتیک برانیت له ویندا ﴿رَأَيْتَ نِعْمًا وَمُلْكًا كَبِيْرًا﴾ ناز و نیعمت و ده سه لاتیکی گه و ره ده بنیت ﴿عَلَيْهِمْ شِيَابٌ سُنْدُسٍ خُضْرٌ وَإِسْتَبْرَقٌ﴾ له بهر یاندا به بهرگی نهرم و نولی سههوزکار و پوشاکی ئاوریشمین ﴿وَحُلُوْا أَسَاوِرًا مِنْ فِضَّةٍ﴾ و هه رازینراونه ته وه به بازنی زیو ﴿وَسَقَمَهُمْ رُهْمٌ شَرَابًا طَهُورًا﴾ و هه پهروه دگاریان شه را بی پاک و ته میزی بی نوشین ﴿إِن هَٰذَا كَانَ لَكُ جَزَاءً﴾ (بیان ده وتریت) تم بهه هشته پاداشتی ئیوه به ﴿وَكَانَ سَعِيْرًا مَشْكُورًا﴾ و هه موو کوششیکتان سوپاس کراوه ﴿إِنَّا لَنَحْنُ نُزِّلْنَا عَلَيْكَ الْفُرْقَانَ تَبْيِيْلًا﴾ بیگومان ئیمه قورئانمان بو ناردیته خواری به ناردنی (بهش بهش) ﴿فَأَصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ﴾ که واته چاوه روانی فرمانی خوا بکه ﴿وَلَا تَطْعَمْ مِنْهُمَ اِثْمًا أَوْ كَفُورًا﴾ و هه فرمانبه رداری هیچ گونا هبار و بی باوه ربك مه که ﴿وَأَذْكُرْ لِسَمِيْعِكَ﴾ و هه زیکر و یادی پهروه دگارت بکه ﴿بُكْرَةً وَأَصِيْلًا﴾ به به یانین و تیواراندا ﴿

وَمِنَ اللَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا ﴿٦٦﴾ إِنَّ هَؤُلَاءِ
يُجِبُونَ الْعَاجِلَةَ وَيَذْرُونَ وَرَاءَهُمْ يَوْمًا ثَقِيلًا ﴿٦٧﴾ تَحْنُ خَلَقْنَاهُمْ
وَشَدَدْنَا أَمْرَهُمْ وَإِذَا شِئْنَا بَدَّلْنَا أَمْثَلَهُمْ تَبْدِيلًا ﴿٦٨﴾ إِنَّ
هَذِهِ تَذْكِرَةٌ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ﴿٦٩﴾ وَمَا تَشَاءُونَ
إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٧٠﴾ يَدْخُلُ
مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٧١﴾

سورة المرسلات

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا ﴿١﴾ فَالْعَصْفِ عَصْفًا ﴿٢﴾ وَالنَّشْرِ نَشْرًا ﴿٣﴾
فَالْفِرْقَاتِ فِرْقًا ﴿٤﴾ فَالْمُؤَقَّتِ ذِكْرًا ﴿٥﴾ عُدْرًا أَوْ ذُرًّا ﴿٦﴾ إِنَّمَا
تُوعَدُونَ لَوَاقِعٌ ﴿٧﴾ فَإِذَا التُّجُومُ طُمِسَتْ ﴿٨﴾ وَإِذَا السَّمَاءُ فُرِجَتْ ﴿٩﴾
وَإِذَا الْجِبَالُ سُفِفَتْ ﴿١٠﴾ وَإِذَا الرَّسُلُ أُفَّتَتْ ﴿١١﴾ لِأَيِّ يَوْمٍ أُجِّلَتْ ﴿١٢﴾
لِيَوْمِ الْفَصْلِ ﴿١٣﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الْفَصْلِ ﴿١٤﴾ وَيَلُّ يَوْمَئِذٍ
لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿١٥﴾ أَلَمْ نُهْلِكِ الْأَوَّلِينَ ﴿١٦﴾ ثُمَّ نَتَّبِعُهُمُ الْآخِرِينَ ﴿١٧﴾
كَذَلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ﴿١٨﴾ وَيَلُّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿١٩﴾

﴿وَمِنَ اللَّيْلِ فَاسْجُدْ﴾ و له شهوا سوژدهی بۆ بهره (نویژ بکه) ﴿وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا﴾ وه ستایشی خوا بکه له بهشیکی زۆر له شهودا ﴿إِنَّ هَؤُلَاءِ لَجُنُودَ الْعَاجِلَةِ﴾ بیگومان ئەم بی بروایانه دونیای بی به قایان خوش دهوی ﴿وَيَذُرُونَ وراءَهُمُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ وه پشت گوینی دهخهن رۆژیکی قورس و گران (که قیامته ته) ﴿مَنْ خَلَقَهُمْ وَشَدَدْنَا أَسْرَهُمْ﴾ ئیمه ئەوانمان دروست کرد و جو مگه کانیا نمان قایم پیکه وه بهستوه ﴿وَإِذَا شِئْنَا بَدَّلْنَا أَمْثَلَهُمْ تَبْدِيلًا﴾ وه کاتیک بمانه ویت دهیان گۆرین به کهسانی تری وه ک خویمان چۆن گۆرینیک ﴿إِنَّ هَذِهِ تَذَكُّرٌ﴾ ئەم سوره ته نامۆژگاری و په نده ﴿فَمَنْ شَاءَ﴾ ئەمجا ههر که سینک بیه ویت ﴿اتَّخَذَ إِلَى رَبِّهِ سَبِيلًا﴾ رینگا ده گریتته بهر بۆ لای پهروهردگاری ﴿وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ﴾ وه ئیسوه ههز نا کهن (له گرتنی ئەو ری یه) مه گهر کاتیک که خوا بیهوی (وه به زۆر ناچار تان بکات) ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ بیگومان خوا دانای دروست کرداره ﴿يَدْخُلُ مِنَ نَّشَأَةٍ فِي رَحْمَتِهِ﴾ ئەوهی (خوا) بیهوی ده یخاته ناو میهره بانای خو به وه ﴿وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا﴾ وه نامادهی کردوه بۆ سته مکاران سزای سهخت ﴿

﴿ السُّرَّتَاتِ ﴾ سوره قی

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی بهخشندهی میهره بان ﴿وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا﴾ سویند به بای پهوانه کراوی، یه که له دوا ی یه که ﴿فَالْعَصْفِ عَصْفًا﴾ وه بهو (با) توندانهش هه له ده کهن به هه لکردنیکسی قایم ﴿وَالذِّكْرِ نَشْرًا﴾ وه بهو بایانهی که ههور ده بهن و بلاوی ده که نه وه ﴿فَالْفِرْقَاتِ فِرْقًا﴾ سویندیش بهو (فریستانه) ی به چاکی حهق له ناحهق جیا ده که نه وه ﴿فَالْمُفِقَاتِ ذِكْرًا﴾ ئەمجا سویند بهو (فریستانه) ش په یامی (خوا به پیغه مبهران) ده که یه نن ﴿عُدْرًا أَوْنَدْرًا﴾ بۆ (نهیلانی) به هانه (ولیحوشبو و نیان) یا بۆ ترساندن ﴿إِنَّمَا وَعْدُونَ لَوَاقِعٌ﴾ به راستی ئەوهی که به لیبتان بی دراوه (له هاتنی رۆژی دوا یی) دیته دی ﴿فَإِذَا التَّجُومُ طُمِسَتْ﴾ ئەمجا کاتیک که ئەستیره کان تاریک بوون ﴿وَإِذَا السَّمَاءُ فُجِّتْ﴾ وه ده میک که ئاسمان که لیتی تی بوو ﴿وَإِذَا الْجِبَالُ سُفِّتْ﴾ وه کاتیک کیوه کان له بیخ هیتران و تهخت کران ﴿وَإِذَا الرُّسُلُ أُنزِلَتْ﴾ وه ساتیک که کات وشوینی دیار کراو دائرا بۆ پیغه مبهران له گه له ئومه ته که نیاندا ﴿لَأَيُّ يَوْمٍ أَجَلَتْ﴾ بۆ چ رۆژی دوا خراوه؟ ﴿لِيَوْمِ الْفَصْلِ﴾ بۆ رۆژی جیا کردنه وه ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الْفَصْلِ﴾ تۆ چوزان نیست رۆژی جیا کردنه وه چی یه؟ ﴿وَيَلْ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ﴾ وای بۆ بی بروایان لهو رۆژده دا ﴿أَلَمْ نُهَبِكِ الْآيَاتِ﴾ نایا گه لانی بیسیانمان له ناو نه برد ﴿ثُمَّ نَبِّئُهُمُ الْآخِرِينَ﴾ له پاشان گه لانی دوا ی ئەوانمان وه که ئەوان لی نه کرد ﴿كَذَلِكَ نَفْعُ الْإِجْرِمِينَ﴾ ههر بهو جو رهش ده که یه به گونا هباران ﴿وَيَلْ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ﴾ وای بۆ بی بروایان لهو رۆژده دا ﴿

أَلَمْ نَخْلُقْكُمْ مِنْ مَّاءٍ مَهِينٍ ﴿٢٠﴾ فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مَكِينٍ ﴿٢١﴾ إِلَى قَدَرٍ
 مَّعْلُومٍ ﴿٢٢﴾ فَقَدَرْنَا فَنِعْمَ الْقَادِرُونَ ﴿٢٣﴾ وَيَلُوكَ يَوْمَئِذٍ الْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٤﴾
 أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ كِهَاتَا ﴿٢٥﴾ أَحْيَاءَ وَأَمْوَاتًا ﴿٢٦﴾ وَجَعَلْنَا فِيهَا رِوَاسِيَ
 شَاهِجَاتٍ وَأَسْقَيْنَاكُمْ مَاءً فُرَاتًا ﴿٢٧﴾ وَيَلُوكَ يَوْمَئِذٍ الْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٨﴾
 أَنْطَلِقُوا إِلَى مَا كُنتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ﴿٢٩﴾ أَنْطَلِقُوا إِلَى ظِلِّ ذِي ثُلُثِ
 شَعْبٍ ﴿٣٠﴾ لَا ظَلِيلٍ وَلَا يُغْنِي مِنَ اللَّهَبِ ﴿٣١﴾ إِنَّهَا تَرْمِي بِشَرَرٍ
 كَالْقَصْرِ ﴿٣٢﴾ كَأَنَّهُ رُجْمَةٌ صَفْرَاءُ ﴿٣٣﴾ وَيَلُوكَ يَوْمَئِذٍ الْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٤﴾
 هَذَا يَوْمُ لَا يَنْطِقُونَ ﴿٣٥﴾ وَلَا يُؤْذَنُ لَهُمْ فَيَعْتَذِرُونَ ﴿٣٦﴾ وَيَلُوكَ يَوْمَئِذٍ
 الْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٧﴾ هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ جَمَعْنَاكُمْ وَالْأُولَىٰ ﴿٣٨﴾ فَإِنْ كَانَ
 لَكُمْ كَيْدٌ فَكِيدُوا ﴿٣٩﴾ وَيَلُوكَ يَوْمَئِذٍ الْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٠﴾ إِنَّ الْمُتَّقِينَ
 فِي ظِلَلٍ وَعُيُونٍ ﴿٤١﴾ وَفَوْكَةٍ مِمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٤٢﴾ كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا
 بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾ إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٤٤﴾ وَيَلُوكَ
 يَوْمَئِذٍ الْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٥﴾ كُلُوا وَتَمَتَّعُوا قَلِيلًا إِنَّكُمْ كُنتُمْ مُجْرِمُونَ ﴿٤٦﴾ وَيَلُوكَ
 يَوْمَئِذٍ الْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٧﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ارْكَعُوا لَا يَرْكَعُونَ ﴿٤٨﴾
 وَيَلُوكَ يَوْمَئِذٍ الْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٩﴾ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٠﴾

﴿الَّذِينَ خَلَقُوا مِنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ﴾ نایا ئیوہمان دروست نہ کردوہ لہ ٹاویکی بی نرخ؟ ﴿فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ﴾
 ئەمجا خستمانہ جیگایہ کی پتہ و ہوہ ﴿إِلَى قَدَرٍ مَّعْلُومٍ﴾ تاماویہ کی دیاری کراو ﴿فَقَدَرْنَا فَنِعْمَ
 الْقَدِرُونَ﴾ ئەمجا بہئەندازہ گیرہ کی رینک وینک دروستمان کرد، ئای (ئیمہ) چ ئەندازہ گیرنیکی
 تہ او وچاکین ﴿وَوَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ﴾ وای بۆ بی بروایان لہو رۆژہدا ﴿الَّذِينَ جَعَلُوا الْأَرْضَ كَنَانًا﴾
 نایا ئیمہ زہویمان نہ کردوئە کو کەرہوہ ﴿أَخِيَاءَ وَأَمْرًا﴾ بۆ زیندوووان و مردوووان ﴿وَجَعَلْنَا فِيهَا
 رِزْقًا سَمِيحًا﴾ وہ لہ ناویدا شاخانی بہرزنی لہنگەر داکوتاومان داناوہ ﴿وَأَسْقَيْنَاكُم مَّاءً فُرَاتًا﴾
 وہ ئاوی شیرنمان بی نوشین ﴿وَوَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ﴾ (بہم بی بروایانہ دہوتریت) وای بۆ بی بروایان
 لہو رۆژہدا ﴿أَنظِفُوا إِلَىٰ مَا كُنتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ﴾ برۆن بۆ لای ئەو دۆزہخہی کہ بہ درۆتان دہزانی ﴿
 أَنظِفُوا إِلَىٰ ظِلِّ ذِي تِلْكَ الشَّعْبِ﴾ برۆن بۆ لای سیبہری دو کہ لیککی سی بہش ﴿لَا ظِلِّيلٌ وَلَا يَبْقَىٰ مِنَ اللَّهَبِ﴾
 نہ سیبہریکی فینکەو نہشتیک لہ گری (دۆزہخ) بہر گری بکات ﴿إِنهَاتریمی بَشَرَكَ الْفَضْرِ﴾
 بہراستی دۆزہخ پزیسکی وەك کۆشک دہاویژی ﴿كَأَنَّهُ جَمَلٌ صُفْرٌ﴾ (بہرودا دہرۆن) ئەلی
 ی کاروانی حوشتری زہردن ﴿وَوَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ﴾ وای بۆ بی بروایان لہو رۆژہدا ﴿هَذَا يَوْمٌ لَا
 يَنطِقُونَ﴾ ئەمرو رۆژیکہ (بی باوہران) ناتوانن قسہی تیدا بکەن ﴿وَلَا يُؤذِنُ لَهُمْ فَيَعْتَذِرُونَ﴾ وہ مؤلەت
 نادرین کہ برویانو بہیننہوہ ﴿وَوَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ﴾ وای بۆ بی بروایان لہو رۆژہدا ﴿هَذَا يَوْمٌ
 الْفَصْلِ﴾ ئەمرو رۆژی بریاردانہ (جیا کردنہوہیہ) ﴿جَمَعْتَكُمْ وَالْأَوْلِيَّانِ﴾ ئیوہو پیشینانمان کو کردوہتوہ
 ﴿فَإِن كَانَ لَكُمْ كَيْدٌ فَكِيدُوا﴾ سا ئەگەر فیل و پیلانیکتان ہہیہ ئەنجامی بدن ﴿وَوَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ﴾
 وای بۆ بی بروایان لہو رۆژہدا ﴿إِنَّا الْمُتَّقِينَ فِي ظِلِّ وَعِشُونَ﴾ بینگومان پاریزکاران ولہ خواترسان
 لہ سیبہرو (قہراغی) کانیوی زوران ﴿وَفَوْكَةً مِّمَّا يَشْتَهُونَ﴾ وہ لہناو میوہ ہاتیکدان کہ حہزی لی
 دہکەن ﴿كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ (پیان دہلین) بخون و بخونہوہ نوشتان بی بہووی ئەوہی
 کہ دہتان کرد ﴿إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾ بینگومان ئیمہ ئاوا پاداشتی چاکہ کاران دہدہینہوہ
 ﴿وَوَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ﴾ وای بۆ بی بروایان لہو رۆژہدا ﴿كُلُوا وَتَمَتَّعُوا قَلِيلًا﴾ (ئہی کافران)
 بخون و بہرہمەند ببن ماویہ کی کہم (لہ دونیادا) ﴿إِنَّا كَجُرْمُومٍ﴾ بہراستی ئیوہن تاوانباران ﴿
 وَوَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ﴾ وای بۆ بی بروایان لہو رۆژہدا ﴿وَأَذِيقُوا لَهُمُ الرِّجْزَ﴾ وہ کاتیک ہی یان
 بوتری (لہخوا بترسن و) کپنوش بہرن ﴿لَا يَرْتَدُّونَ﴾ کپنوش نابہن ﴿وَوَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ﴾
 وای بۆ بی بروایان لہو رۆژہدا ﴿فِي أَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ﴾ (ئەگەر ئەوان باوہر بہ قورٹان نہ کەن) ئیتر
 بہ چ فہر موودہبہ کی تر برا دہیتن دوی قورٹان؟ ﴿

سورة النبا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ ﴿١﴾ عَنِ النَّبِيَّ الْعَظِيمِ ﴿٢﴾ الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ ﴿٣﴾
 كَلَّا سَيَعْمُونَ ﴿٤﴾ ثُمَّ كَلَّا سَيَعْمُونَ ﴿٥﴾ أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ مِهْدًا ﴿٦﴾
 وَالْجِبَالَ أَوْتَادًا ﴿٧﴾ وَخَلَقْنَاكُمْ أَزْوَاجًا ﴿٨﴾ وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا
 ﴿٩﴾ وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ لِبَاسًا ﴿١٠﴾ وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا ﴿١١﴾ وَبَنَيْنَا
 فَوْقَكُمْ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ ﴿١٢﴾ وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَاجًا ﴿١٣﴾ وَأَنْزَلْنَا مِنَ
 الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَّاجًا ﴿١٤﴾ لِنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا ﴿١٥﴾ وَجَنَّاتٍ
 أَلْفَافًا ﴿١٦﴾ إِنَّ يَوْمَ الْفُصْلِ كَانَ مِيقَاتًا ﴿١٧﴾ يَوْمَ يُفْخُ فِي الصُّورِ
 فَتَأْتُونَ أَفْوَاجًا ﴿١٨﴾ وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا ﴿١٩﴾ وَسُيِّرَتِ
 الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا ﴿٢٠﴾ إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا ﴿٢١﴾ لِلطَّاغِينَ
 مَعَابًا ﴿٢٢﴾ لِبَشِيرٍ فِيهَا أَحْقَابًا ﴿٢٣﴾ لَا يَذُوقُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا
 ﴿٢٤﴾ إِلَّا أَحْمِيمًا وَعَسَاقًا ﴿٢٥﴾ جَزَاءً وَفَاقًا ﴿٢٦﴾ إِنَّهُمْ كَانُوا
 لَا يَرْجُونَ حِسَابًا ﴿٢٧﴾ وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كِذَابًا ﴿٢٨﴾ وَكُلَّ شَيْءٍ
 أَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا ﴿٢٩﴾ فَذُوقُوا فَلَنْ نَزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا ﴿٣٠﴾

سورہ فی النبا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ بہ ناوی خوی بہ خشندهی میہربان

﴿عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ﴾ ئہوہ لہ چی پرسیار لہ یہ کتری دہ کہن (ئہو بی بروایانہ) ﴿عَنِ النَّبِيِّ الْعَظِيمِ﴾ لہو
 دہنگ و باسہ گہورہ یہ پرسیار دہ کہن؟! ﴿الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ﴾ کہ ئہوان تیبدا جیاوازن ﴿وَلَا
 يَخْتَلِفُ فِيهَا شَيْءٌ﴾ نہ با بہ شیمان بنہوہ، لہ مہولا تی دہ گہن ﴿وَلَا يَخْتَلِفُ فِيهَا شَيْءٌ﴾ دو بارہ (دہ لیم) نہ
 لہ مہولا تی دہ گہن ﴿وَلَا يَخْتَلِفُ فِيهَا شَيْءٌ﴾ ناخو زہویمان بو پانہ خستون؟ ﴿وَالْجِبَالِ أَوَّادًا﴾
 وہ کتوہ کانمان نہ گیراوہ بہ میخ؟! ﴿وَحَلَقَتِ كُرُوٰجُهَا﴾ وہ تئوہ مان دروست نہ کردوہ بہ جوت
 ﴿وَجَعَلْنَا تَوْمَهُمُ مَّسْبُورًا﴾ وہ نوستمان نہ کردوہ بہ ہوی حسانہوہ تان ﴿وَجَعَلْنَا آيَاتِنَا آيَاتٍ
 مُّبِينًا﴾ وہ شہومان نہ گیراوہ بہ کالا (دہ پو شہر) ﴿وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا﴾ وہ پو زمان نہ گیراوہ بہ کاتی زیان
 (وہ لہ سوران و پیداکردنی زیوار) ﴿وَلَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ﴾ وہ حہوت ئاسمانی بہ ہیزمان
 دروست نہ کردوہ لہ سہر تانہوہ؟ ﴿وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَاجًا﴾ وہ دروستمان نہ کردوہ چرایہ کی
 درہوشاوہ (کہ پو ژہ) ﴿وَأَنْزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً نَّجَاً﴾ وہ ئاوی لیزمہ و بہ خو پمان نہ نار دوتہ خواریہ
 لہ ہہورہ گوشراوہ کانہوہ ﴿لِنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا﴾ تا بی ی پروینین دانہ و نلہ و گرو گیاو ﴿لِنُخْرِجَ
 بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا﴾ باخاتی ہر و چہ ﴿إِنَّ يَوْمَ الْفُصْلِ كَانَ مِيقَاتًا﴾ بہ راستی پوژی جیا کردنہوہ (ی چاک
 و خراب) کاتیکی بو دیاری کراوہ ﴿يَوْمَ يُفْخَفُ فِي الْأُصُورِ فَمَأْتُونُ أَوْلِيَاءَهُمْ﴾ ئہو پو ژہی کہ فو دہ کری
 بہ کہر نادائہ مجاہول پو ل دین ﴿وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا﴾ وہ ئاسمان (لہ ہہ موو لایہ کہوہ) کرایہوہ
 بوو بہدہرگا ﴿وَسُيِّرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا﴾ وہ کتوہ کان خرانہ ری و بوون بہ (تراویلکہ = سہراب)
 ﴿إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا﴾ بہ راستی دوزخ پریز گای بی بروایانہ (ودہ میکہ چاوہ پروانیانہ) ﴿لِنُظَلِّغَن
 فِيهَا النَّفْسَ الْكَافِرَةَ﴾ وہ جی گہرانہوہی باخییانہ ﴿لِيُظْهِرَهُنَّ لِقَاءَ رَبِّهِنَّ﴾ تیبدا نہ چہ ژن نہ ساردی و فیتکی و نہ خواریہ
 (ماوہ کی زور) ﴿لَا يَدْرُؤُنَّ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا﴾ تیبدا نہ چہ ژن نہ ساردی و فیتکی و نہ خواریہ
 ﴿إِلَّا حَمِيمًا وَغَسَّاقًا﴾ ئاوی لہ کول و کیم و زوخا و نہ بیت ﴿جَزَاءً وَفَاقًا﴾ پاداش دہ در پتہوہ
 بہ پی ی کردہوہ بیان ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ حِسَابًا﴾ چونکہ بیگومان ئہوان بہ تہ مای لی پرسینہوہ
 نہ بوون ﴿وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كَذِبًا﴾ وہ تہ تہ کانی تہ مہ بیان بہ درو دہ زانی چون بہ درو زانینیک ﴿لَنْ
 نُرِيدَ أَنْ نَمُنَّ بِمَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيَحْبِبُوا إِلَٰهَهُمْ﴾ لہ کاتیکدا ہہ موو شتیکمان ژماردوہ (لہ سہریان) بہ نوسین
 ﴿فَلَنْ نَزِيدَهُمْ إِلَّا عَذَابًا﴾ ہیچتان بو زیاد ناکہین

سزائہ بیت ﴿٢٠﴾

إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا ﴿٣١﴾ حَدَائِقَ وَأَعْنَابًا ﴿٣٢﴾ وَكَوَاعِبَ أَتْرَابًا ﴿٣٣﴾ وَكَأَسَا
 دَهَا قَافًا ﴿٣٤﴾ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِدًّا بَابًا ﴿٣٥﴾ جَزَاءً مِّن رَّبِّكَ عَطَاءً
 حِسَابًا ﴿٣٦﴾ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَنُ لَا يَمْلِكُونَ
 مِنْهُ خِطَابًا ﴿٣٧﴾ يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا لَا يَتَكَلَّمُونَ
 إِلَّا مَن أِذْنُ لَهُ الرَّحْمَنُ وَقَالَ صَوَابًا ﴿٣٨﴾ ذَلِكَ الْيَوْمُ الْحَقُّ فَمَن
 شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ مَعَابًا ﴿٣٩﴾ إِنَّا أَنْذَرْنَاكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا يَوْمَ يَنْظُرُ
 الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَا لَيْتَنِي كُنْتُ تُرَابًا ﴿٤٠﴾

سورة النبأ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالتَّرِيعَاتِ غَرَقًا ﴿١﴾ وَالنَّشِيطَاتِ نَشْطًا ﴿٢﴾ وَالسَّيِّحَاتِ سَبْحًا ﴿٣﴾
 فَالسَّبَقَاتِ سَبْقًا ﴿٤﴾ فَالْمُدْبِرَاتِ أَمْرًا ﴿٥﴾ يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ ﴿٦﴾
 تَتَّبِعُهَا الرَّادِفَةُ ﴿٧﴾ قُلُوبٌ يَوْمَئِذٍ وَاجِفَةٌ ﴿٨﴾ أَبْصَرُهَا خَاشِعَةٌ ﴿٩﴾
 يَقُولُونَ يَا نَالِمُرْدُودُونَ فِي الْحَافِرَةِ ﴿١٠﴾ أَلَيْسَ ذَاكَ عَظْمًا نَّخْرَةً ﴿١١﴾ قَالُوا
 تِلْكَ إِذْكَرَةٌ خَاسِرَةٌ ﴿١٢﴾ فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ ﴿١٣﴾ فَإِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ ﴿١٤﴾
 هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَىٰ ﴿١٥﴾ إِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ بِاللَّيْلِ إِذْ أُوذِيَ الْمُؤْمِنِينَ سِوَىٰ ﴿١٦﴾

﴿إِن لَّمْ تَقِينَ مَقَارًا﴾ بیگومان جیگای پیروز و بهر مه مندی هه به بوزباریز کاران وله خواترسان ﴿﴿حَدَائِقِ وَأَعْنَابٍ﴾﴾ باخات و همسو و جزیره تری یهك ﴿﴿وَوَاعِبَاتٍ أَنرَابًا﴾﴾ وه کچانی تازه مه مک کردوی هاوته مه ن ﴿﴿وَأَسَادٍ هَاقًا﴾﴾ وه به رداخی پر (له شهراب) ﴿﴿لَآ يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِدَابًا﴾﴾ قسه ی بیهووده و دروی تیندانا بیستن ﴿﴿جَزَاءً مِّن رَّبِّكَ عَطَاءً حِسَابًا﴾﴾ (پاداش ده درینه وه به) پاداشتیکی ته او له لایه ن بهر و ردگاری ته وه ﴿﴿رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَنُ﴾﴾ بهر و ردگاری ناسمانه کان و زهوی و نیوانی ته وانه خواهه کی به خشنده و میهره بانه و ﴿﴿لَآ يَلْبِغُونَ مِنْهُ حِطَابًا﴾﴾ کهس توانای تکا کردن و (قسه کردنی) نی یه ﴿﴿يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا﴾﴾ له رورینکدا که جیبریل و فریشته بهر ییز ده وهستن ﴿﴿لَآ يَتَكَاثَرُونَ إِلَّا مَن أَرَادَ أَنَّهُ الرَّحْمَنُ وَقَالَ صَوَابًا﴾﴾ کهسیان قسه ناکه ن مه گهر ته وه که خوار ی بدات و قسه ی بهر ی و جی بکات ﴿﴿ذَلِكَ الْيَوْمُ الْحَقُّ﴾﴾ ته و روزه راست و بیگومانه ﴿﴿فَمَن شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ مَعَابًا﴾﴾ ته مجا هه که سینک و ویستی رینگای گهرانه وه ده گری بولای بهر و ردگاری خوی ﴿﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ عَلَيْكَ عَدَابًا قَرِيبًا﴾﴾ بیگومان یتمه یتوه مان ناگادار کرد له سزایه کی نزیک ﴿﴿يَوْمَ يُنظَرُ الْأَمْرُ مَادَّمَتْ يَدَاهُ﴾﴾ له رورینکی وادا که مرؤف ده بینی (پاداشی) ته و کرده وانه ی که پیشه کی به دهستی خوی نارد وونی ﴿﴿وَيَقُولُ الْكَافِرُ كَيْفَ يَكْتُمُونَ آيَاتِنَا﴾﴾ وه بی بروا (له و روزه دا) ده لی: خوز که گل بووما یه (نهك مرؤف) ﴿﴿﴾

سوره قی ﴿﴿النَّبَاتَاتِ﴾﴾

﴿﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾﴾ به ناوی خوی به خشنده ی میهره بان

﴿﴿وَاللَّذَرِيعَاتِ عَرَفًا﴾﴾ سویند به و فریشتانه ی که گیانی کافران (له لهشیان) به سهختی ده رده هینتن ﴿﴿وَاللَّذِشَّطَاتِ شَطَطًا﴾﴾ وه به و فریشتانه ی که گیانی باوهر داران به ناسانی ده ردینتن ﴿﴿وَاللَّذِشَّحَاتِ سَبْحًا﴾﴾ وه سویند به و فریشتانه ی که خیرا فرمانی خوا جی به جی ده که ن ﴿﴿فَاللَّذِشَّحَاتِ سَبْحًا﴾﴾ وه سویند به و فریشتانه ی که پیش پر کی ده که ن (له به جی هینانی فرماندا) ﴿﴿فَالَّذِشَّحَاتِ أَنرَابًا﴾﴾ وه سویند به و فریشتانه ی که ته گیری کاروبار ده که ن (واته سویند به مانه ته وه ی به لیتان پیدراوه دپته دی) ﴿﴿يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّجُلَاتُ﴾﴾ رورینکه بومه له رزه زهوی ده له رزینتی ﴿﴿تَتَّبِعَهَا الرِّادَةُ﴾﴾ بومه له رزه کی تریشی به وادایدا دپت، مردووان زیندوو ده بنه وه ﴿﴿قُلُوبٌ وَمِمِّذٌ وَحِجَةٌ﴾﴾ زور دل له و روزه دا ده له رزی ﴿﴿أَبْصُرْ هَاخِشَعَةً﴾﴾ چاویان سه ر بهر و ژیر ده بی ﴿﴿يَقُولُونَ﴾﴾ (ته مرؤف به گالته وه) ده لین ﴿﴿أَيُّهَا الْمَرْدُودُونَ فِي الْحَاوِرَةِ﴾﴾ ناخو یتمه (له پاش مردن) ده گهر یترینه وه بوزبانی پیشوو؟ ﴿﴿أَلَمْ نَكُنْ أَكْظَمًا نَجْوَةً﴾﴾ نایا که بووین به ئیسقانی رزیبو (چون زیندوو ده بینه وه) ﴿﴿قَالُوا﴾﴾ ووتیان ﴿﴿تَاكُ إِذَا كَرَّةٌ خَاسِرَةٌ﴾﴾ ناته وه ته گهر وابی گهرانه وه به کی به زیانه ﴿﴿فَالْمَاهِي رَجْرَجَةٌ وَوَجْدَةٌ﴾﴾ بیگومان ته و زیندوو بوونه وه به هه ر بهك نه عره ته یه ﴿﴿فَادَاهُمْ بِالسَّاهِرَةِ﴾﴾ ئیتر کتوبر وان له دهشتیکی سپی کاک ی به کاکیدا ﴿﴿هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى﴾﴾ نایا داستانی موسات پی گه یشتوو و ﴿﴿إِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى﴾﴾ کاتیک که بهر و ردگاری بانگی کرد له شیوی پیروزی طووا وه ﴿﴿﴾

أَذْهَبَ إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَى ﴿١٧﴾ فَقُلْ هَلْ لَكَ إِلَى أَنْ تَزَكَّى ﴿١٨﴾ وَأَهْدِيكَ
 إِلَى رَبِّكَ فَتَخْشَى ﴿١٩﴾ فَأَرَاهُ الْآيَةَ الْكُبْرَى ﴿٢٠﴾ فَكَذَّبَ وَعَصَى ﴿٢١﴾ ثُمَّ
 أَدْبَرَ يَسْعَى ﴿٢٢﴾ فَخَشِرْنَا دِئَانَهُ ﴿٢٣﴾ فَقَالَ أَنَارِكُمْ الْأَعْلَى ﴿٢٤﴾ فَأَخَذَهُ
 اللَّهُ نَكَالَ الْآخِرَةِ وَالْأُولَى ﴿٢٥﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِمَنْ يَخْشَى ﴿٢٦﴾
 ءَأَنْتُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمْ السَّمَاءُ بَنَاهَا ﴿٢٧﴾ رَفَعَ سَمَكَهَا فَسَوَّيَهَا ﴿٢٨﴾
 وَأَعْطَشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ ضَمَحَهَا ﴿٢٩﴾ وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَلِكَ دَحَاهَا ﴿٣٠﴾
 أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعَاهَا ﴿٣١﴾ وَالْجِبَالَ أَرْسَاهَا ﴿٣٢﴾ مَتَعَا لَكُمْ
 وَلَا تَعْلَمِكُمْ ﴿٣٣﴾ فَإِذَا جَاءَتِ الطَّامَّةُ الْكُبْرَى ﴿٣٤﴾ يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ
 مَا سَعَى ﴿٣٥﴾ وَبُرُزَّتِ الْجَحِيمُ لِمَنْ يَرَى ﴿٣٦﴾ فَأَمَّا مَنْ طَغَى ﴿٣٧﴾ وَعَاشَرَ
 الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ﴿٣٨﴾ فَإِنَّ الْجَحِيمَ هِيَ الْمَأْوَى ﴿٣٩﴾ وَأَمَّا مَنْ خَافَ
 مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَى ﴿٤٠﴾ فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَى ﴿٤١﴾
 يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا ﴿٤٢﴾ فِيمَ أَنْتَ مِنْ
 ذِكْرِهَا ﴿٤٣﴾ إِلَى رَبِّكَ مُنْتَهَاهَا ﴿٤٤﴾ إِنَّمَا أَنْتَ مُنذِرٌ مَنِ يَخْشَاهَا ﴿٤٥﴾
 كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ ضُحَاهَا ﴿٤٦﴾

﴿ اذْهَبْ إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَى ﴾ (پہلی ووت) برقو بولای فیرعون (چونکہ) بہ راستی یاخیی بووہ ﴿ ۱ ﴾
 ﴿ وَقُلْ هَلْ لَكَ إِلَهٌ إِلَّا رَبُّكَ ﴾ وہ بی بی بلی: ثابا دہ تہوی باک بیستہ وہ (لہ گوناه) ﴿ ۲ ﴾ ﴿ وَاهْدِيكَ إِلَى رَبِّكَ فَتَخْتَبِي ﴾
 وہ ریت نیشاندم بول (ناسینی) پەروردگارت تالینی بترسیت ﴿ ۳ ﴾ ﴿ ذَارِبُ الْآيَةِ الْكُبْرَى ﴾ ئەمجا
 نیشانہ ہەرہ گہورہ کہی نیشان دا (گوجان لہ گہل دہستہ سپیہ کہی) ﴿ ۴ ﴾ ﴿ فَكَذَّبَ وَعَصَى ﴾ کہچی
 بہ دروی زانی و سہر پیچی کرد ﴿ ۵ ﴾ ﴿ ثُمَّ أَدْبَرَ سَعَى ﴾ لہ پاشان پشتی ہل کرد و روی بہ پہلہ ﴿ ۶ ﴾
 ﴿ فَخَسِرَ فَيَادِي ﴾ ئەمجا (جادوو گہرانی) کؤ کردہ ووہ بانگی کردن ﴿ ۷ ﴾ ﴿ فَقَالَ أَنَارُ رُؤُوسِ الْأَعْمَى ﴾ پاشان
 ووتی: من پەروردگاری ہەرہ گہورہ تانم ﴿ ۸ ﴾ ﴿ فَأَخَذَهُ اللَّهُ نَكَالَ الْآخِرَةِ وَالْأُولَى ﴾ ئەمجا خوا
 گرفتاری کرد بہ سزای ہر دوو جیہان ﴿ ۹ ﴾ ﴿ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً ﴾ بہ راستی لہم داستانہ دا بہند ہہیہ
 ﴿ لِمَنْ يَحْتَشِي ﴾ بؤ کہ سینک لہ خوا بترسی ﴿ ۱۰ ﴾ ﴿ إِنَّهُ أَشَدُّ خَلْقًا أَمَّ السَّمَاءِ بَنَاهَا ﴾ ثابا دروست کردنی ئیوہ گرانتہ
 یان ناسمان؟ وہ دروستیشی کرد ﴿ ۱۱ ﴾ ﴿ رَفَعَ سَمَكَهَا فَسَوَّيْنَهَا ﴾ بالای بہرز کردہ ووہو ریچی خست ﴿ ۱۲ ﴾
 ﴿ وَأَعْطَشَ لَيْلَهَا ﴾ وہ شہوی ئہوی تاریک کرد و ﴿ وَأَخْرَجَ صُحُفَهَا ﴾ دہری خست (پووناکی) رۆزی ﴿ ۱۳ ﴾
 ﴿ وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَلِكَ دَحَاهَا ﴾ لہ پاشان زہوی راخت ﴿ ۱۴ ﴾ ﴿ أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعَاهَا ﴾ ئاو و لہوہ رگای لی
 دہرہینا ﴿ ۱۵ ﴾ ﴿ وَالْجِبَالَ أَرْسَاهَا ﴾ وہ شاخہ کانی پتہ و دامہ زرانند ﴿ ۱۶ ﴾ ﴿ مَتَّعَالِكُمْ وَلَا تَعْجَبْ ﴾ بؤ بہرہ مہندی
 وژیانی خوتان و نازہ لتان ﴿ ۱۷ ﴾ ﴿ فَإِذَا جَاءَتِ الطَّامَةُ الْكُبْرَى ﴾ ئەمجا کاتیک کہ رپووداوی گہورہ ہات (کہ
 رۆزی دواپی بہ) ﴿ ۱۸ ﴾ ﴿ يَوْمَ يَذَّكَّرُ الْأُنسَ مَأْسَى ﴾ ئہو رۆزہی کہ مرؤف کردہوی خوی تیدا بہرہ کہ ویتہوہ
 ﴿ ۱۹ ﴾ ﴿ وَبُرِّزَتِ الْحَجِيزَةُ لِمَنْ يَرَى ﴾ وہ دوزخ پیشاندر ا بؤ ہر کہ سینک کہ پروانی ﴿ ۲۰ ﴾ ﴿ فَأَمَّا مَنْ طَغَى ﴾
 (لہو رۆزہ دا چاکہ و خرابہ بہ پی ی کردہوہ دابہش دہ کری) ئەمجا ئہو کہ سہی سہر کہش بوو بیت
 ﴿ ۲۱ ﴾ ﴿ وَءَاثَرَ الْحَيَوةِ الدُّنْيَا ﴾ وہ ژبانی دونیای ہل بزار دبی ﴿ ۲۲ ﴾ ﴿ فَإِنَّ الْجَحِيمَ هِيَ الْمَأْوَى ﴾ ئہوہ بی گومان دوزخ
 جیگاہی تی ﴿ ۲۳ ﴾ ﴿ وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ ﴾ وہ ئہو کہ سہی کہ ترسایت لہ و ہستانی بہردم پەروردگاری
 بولیبیر سینہوہ ﴿ وَذُحِيَ النَّفْسَ عَنِ الْهَوَى ﴾ وہ بہر گری نہفسی خوی کردبی لہ ئارہ زووی خرابہ ﴿ ۲۴ ﴾
 ﴿ فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَى ﴾ ئہوہ بی گومان بہ ہشت جیگاہی تی ﴿ ۲۵ ﴾ ﴿ يَسْتَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ ﴾ (ئہو بیباوہ رانہ
 بہ گالتہ و لاقرتبہوہ) پرسارت لی دہ کہن دہر بارہی رۆزی دواپی ﴿ ۲۶ ﴾ ﴿ إِنَّا نُرْسِلُهَا ﴾ کہی دہ بیت و کہی
 دیت ﴿ ۲۷ ﴾ ﴿ فَمِمَّا تَنْزِيلُنَا ﴾ تو چیت داوہ لہ بیر لیکر دنہوی (تو چون لہم بارہوہ دہویتی)؟ ﴿ ۲۸ ﴾
 ﴿ إِلَى رَبِّكَ مُتَّهَاتًا ﴾ زانینی ئہوہ ہر لای پەروردگارتہ ﴿ ۲۹ ﴾ ﴿ إِنَّمَا أَنْتَ مُنذِرٌ مِّنْ نَّحْنُهَا ﴾ بیگومان تو ہر
 ترسینہری کہ سینکیت کہلہو رۆزہ بترسی ﴿ ۳۰ ﴾ ﴿ كَأَنَّهُمْ قَوْمٌ يَّرَوْنَهَا ﴾ بی پروا کان کہ ئہو رۆزہ دہینن و ا
 دہزانن ﴿ لَمْ يَلْمِشُوا إِلَّا عَيْشِيَةً أَوْ صُحُفَهَا ﴾ کہ نہ ماونہ تہوہ ئیوارہ یہک یا چیشتہ نگاوتیک نہ بی لہ دونیادا ﴿ ۳۱ ﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

عَبَسَ وَتَوَلَّى ۝١ أَن جَاءَهُ الْأَعْمَى ۝٢ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّهُ ويزَكَّى ۝٣
 أَوْ يَذُكَّرُ فَتَنْفَعَهُ الذِّكْرَى ۝٤ أَمَّا مَنِ اسْتَغْنَى ۝٥ فَأَن ت لَهُ وَصَدَى
 ۝٦ وَمَا عَلَيْكَ الْأَلْيَزَكَّى ۝٧ وَأَمَّا مَنِ جَاءَكَ يَسْعَى ۝٨ وَهُوَ يَخْشَى ۝٩
 فَأَن ت عَنْهُ تَلَهَّى ۝١٠ كَلَّا إِنَّهَا تَذْكِرَةٌ ۝١١ فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ ۝١٢ فِي صُحُفٍ
 مُّكْرَمَةٍ ۝١٣ مَرْفُوعَةٍ مُّطَهَّرَةٍ ۝١٤ بِأَيْدِي سَفَرَةٍ ۝١٥ كِرَامٍ بَرَرَةٍ ۝١٦
 قَتَلَ الْإِنْسَانَ مَا اكْفَرَهُ ۝١٧ مِنْ أَيِّ شَيْءٍ خَلَقَهُ ۝١٨ مِنْ نُّطْفَةٍ
 خَلَقَهُ وَفَقَدَرَهُ ۝١٩ ثُمَّ السَّبِيلَ يَسَّرَهُ ۝٢٠ ثُمَّ أَمَاتَهُ فَأَقْبَرَهُ ۝٢١ ثُمَّ إِذَا
 شَاءَ أَنشَرَهُ ۝٢٢ كَلَّا لَمَّا يَقِضْ مَا أَمَرُهُ ۝٢٣ فَلَيَنْظُرَ الْإِنْسَانُ إِلَى طَعَامِهِ ۝٢٤
 أَنَّا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبَابًا ۝٢٥ ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقَاقًا ۝٢٦ فَأَنْبَتْنَا فِيهَا
 حَبًّا ۝٢٧ وَعُنبًا وَقَضْبًا ۝٢٨ وَزَيْتُونًا وَنَخْلًا ۝٢٩ وَحَدَائِقَ غُلْبًا ۝٣٠ وَفَاكِهَةً
 وَأَبًّا ۝٣١ مَتَّعَالِكُمْ وَلَا نِعَمَكُمُ ۝٣٢ فَاذْجَأَتِ الصَّاحَّةُ ۝٣٣ يَوْمَ يَفِرُّ
 الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ ۝٣٤ وَأُمُّهُ وَأَبِيهِ ۝٣٥ وَصَاحِبَتِهِ وَبَنِيهِ ۝٣٦ لِكُلِّ
 أَمْرٍ مِّنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ ۝٣٧ وَوَجُوهُهُ يَوْمَئِذٍ مُّسْفَرَةٌ ۝٣٨
 ضَا حِكَّةٌ مُّسْتَبْشِرَةٌ ۝٣٩ وَوَجُوهُهُ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ ۝٤٠

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ﴿۱﴾ بہ ناوی خواہی بہ خشندهی میہربان

﴿عَبَسَ وَتَوَلَّى﴾ (بیغہ مہر ۱۱۱) پرووی گرژ کرد و ہشتی ہلکرد ﴿۱﴾ ﴿أَنْ جَاءَهُ الْأَعْمَى﴾ کہ کویریک (عبدوللای کویری نوم مہ کتوم) ہاتہ لای ﴿۲﴾ ﴿وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّهُ يَزَنُّ﴾ تو چوزانیت؟ بہ لکو تہو (کویرہ) بیہوی پاک بیستہ وہ ﴿۳﴾ ﴿أَوَلَمْ تَرَ فَنَنْفَعَهُ الْذُرِّيُّ﴾ بان بیری بکہ ویتہ وہ (تہوہی کہ لہ بییری چوتہ وہ) تہ مجا تہو بیر کردنہ وہیہ سوودی بی بگہیہ نیت ﴿۴﴾ ﴿أَمَّا مَنْ أَسْتَعْتَى﴾ کہ چی تہوی کہ خوی بی نیاز دہ زانی (مہ بہ ست پی بت بہرستہ کانی قورہیشہ) ﴿۵﴾ ﴿فَأَنْتَ لَهُ وَصَدَى﴾ تو پرووی تی دہ کہیت ﴿۶﴾ ﴿وَمَا عَلَيْكَ الْأَلْبَانِيُّ﴾ وہ ہیج لہ سہر تونی یہ کہ تہو بی بروایہ خوی پاک نہ کاتہ وہ ﴿۷﴾ ﴿وَأَمَّا مَنْ جَاءَكَ يَسْعَى﴾ بہ لآم تہو کہ سہی کہ بہ ہلہ دی بولات ﴿۸﴾ ﴿وَهُوَ يَخْشَى﴾ وہ لہ خوا دہ ترسی ﴿۹﴾ ﴿فَأَنْتَ عَنْهُ تَلَهَّى﴾ تو خونی لی ہلہ دہ کہیت ﴿۱۰﴾ ﴿كَلَّا إِنَّهَا تَذْكِرَةٌ﴾ وامہ کہ! بی گومان تہو ریتمونوی یانہ (ی کہ بوت ہاتوہ) بیدار کہرہ وہ (ی تادہمی) بہ ﴿۱۱﴾ ﴿فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْ﴾ تہ مجا تہو کہ سہی بیہوی یادہ کات ﴿۱۲﴾ ﴿فِي صُحُفٍ مُّكْرَمَةٍ﴾ (کہ تہو ریتمونوی یانہش نوسراونہ تہوہ) لہ چہند بہرہیہ کی بہ ریز و بیروزدا ﴿۱۳﴾ ﴿مَرْمُوعَةٍ مُّطَهَّرَةٍ﴾ پایہ بلندی پاک ﴿۱۴﴾ ﴿بِأَيْدِي سَفَرَةٍ﴾ کہ بہدہست نوتنہرانی ﴿۱۵﴾ ﴿كِرَامٍ بَرَرَةٍ﴾ بہ ریزی خیر خواہن ﴿۱۶﴾ ﴿قُتِلَ الْإِنْسَانُ مَا أَكْفَرَهُ﴾ بہ کوشت چی (خراہترین نہ فرینی لی بی) تادہمی، چہند ہی نزان و سپلہیہ ﴿۱۷﴾ ﴿مِنْ أَيِّ شَيْءٍ خَلَقَهُ﴾ (بیرنا کاتہ وہ بزانی کہ) خوا لہ چی دروستی کردوہ؟ ﴿۱۸﴾ ﴿مِنْ نُّطْفَةٍ خَلَقَهُ فَقَدَرَهُ﴾ لہ دلونیک تاو دروستی کردوہ و ریکی خستوہ ﴿۱۹﴾ ﴿ثُمَّ السَّبِيلَ يَسْرَهُ﴾ لہ پاشان رینگای (چاک و خرابی) بو تاسان کردوہ ﴿۲۰﴾ ﴿ثُمَّ أَمَاتَهُ فَأَقْبَرَهُ﴾ تہ مجا دہ میرنی و دہ بخاتہ گورہ وہ ﴿۲۱﴾ ﴿ثُمَّ إِذَا شَاءَ أَنشَرَهُ﴾ لہ پاشان کاتی کہ وویستی زیندووی دہ کاتہ وہ ﴿۲۲﴾ ﴿كَلَّا لَمَّا ابْتِضَ مَا أَمَرَهُ﴾ بہ راستی تہوہی کہ خوا فرمانی ہی داوہ ہیشتا (تادہمی) بہ چی ی نہ ہیناوہ ﴿۲۳﴾ ﴿فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلَى طَعَامِهِ﴾ دہبا مروف سہیری خوار دہ مہنیہ کہی بکات ﴿۲۴﴾ ﴿أَنَّا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبًّا﴾ بہ راستی تیمہ لہ ہوہرہ وہ بارانمان دارژاند چون دارژاندنیک ﴿۲۵﴾ ﴿ثُمَّ شَفَقْنَا الْأَرْضَ شَفَاقًا﴾ لہ پاشان زہویمان لہت لہت کرد (بہ گیا) چون لہت کردنیک ﴿۲۶﴾ ﴿فَأَنْبَتْنَا فِيهَا حَبًّا﴾ تہ مجا پرواندمان لہ ناویددا نہو تیلہ ﴿۲۷﴾ ﴿وَعَبَّأْنَا وَقْصَبًا﴾ و تری و سہوزہ ﴿۲۸﴾ ﴿وَرَزَقْنَا وَنَخْلًا﴾ وزہیتون و دار خورما ﴿۲۹﴾ ﴿وَحَدَائِقَ غُلْبًا﴾ و باخاتی چروپرو ﴿۳۰﴾ ﴿وَفَلَکَهَا وَأَنْبَا﴾ میوہ و لہوہر ﴿۳۱﴾ ﴿مَتَاعًا لِّذٍ وَلَا عَمَلًا﴾ بو ژبانی خوتان و نازہ لنان ﴿۳۲﴾ ﴿فَإِذَا جَاءَتِ الصَّلَاةُ﴾ کاتیک کہ شاخہ و شریخہ (ی روژی دوایی) ہات ﴿۳۳﴾ ﴿يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ﴾ تہو روژی کہ مروف رادہ کات لہ برای ﴿۳۴﴾ ﴿وَأُمُّهُ وَآبِيهِ﴾ وہ لہ دایکی و باوکی ﴿۳۵﴾ ﴿وَصَحْبَتِهِ وَنَبِيهِ﴾ وہ لہ ژنی و کورہ کانی ﴿۳۶﴾ ﴿لِكُلِّ أَمْرٍ مِّمَّهْرٌ يُؤْمَدُ شَأْنٌ يُغْنِيهِ﴾ ہہموویہ کیک لہوان لہو روژہدا کاریکی وای ہہیہ کہ سہر کہسی تری نہ پەرژئی ﴿۳۷﴾ ﴿وَجُوهٌ يُؤْمَدُ مُسْفِرَةٌ﴾ زور روخسار لہو روژہدا گہش و جوانن ﴿۳۸﴾ ﴿صَاحِكَةٌ مُّسْتَبْشِرَةٌ﴾ دہم بہ پیکہ نین و شادمانن ﴿۳۹﴾ ﴿وَجُوهٌ يُؤْمَدُ عَلَيْهَا فُؤَادُ﴾ وہ زور روخسار لہو روژہدا، تہ پوتوزیان بہ سہرہ وہیہ ﴿۴۰﴾

تَرَهَقَهَا فَاتَرَةً ﴿٤١﴾ أُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرَةُ الْفَجَرَةُ ﴿٤٢﴾

سُورَةُ التَّكْوِيْنِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ ﴿١﴾ وَإِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ ﴿٢﴾ وَإِذَا الْجِبَالُ

سُيِّرَتْ ﴿٣﴾ وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ ﴿٤﴾ وَإِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ

﴿٥﴾ وَإِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ ﴿٦﴾ وَإِذَا النُّفُوسُ زُوِّجَتْ ﴿٧﴾ وَإِذَا

الْمَوءُ وَدَةُ سُيِلَتْ ﴿٨﴾ بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ ﴿٩﴾ وَإِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ

﴿١٠﴾ وَإِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ ﴿١١﴾ وَإِذَا الْجَحِيمُ سُعِّرَتْ ﴿١٢﴾ وَإِذَا الْجَنَّةُ

أُزْلِفَتْ ﴿١٣﴾ عَلِمْتَ نَفْسٌ مَّا أَحْضَرْتَ ﴿١٤﴾ فَلَا أَقْسِمُ بِالْخَنَسِ ﴿١٥﴾

الْجَوَارِ الْكُنَسِ ﴿١٦﴾ وَاللَّيْلِ إِذَا عَسَسَ ﴿١٧﴾ وَالصُّبْحِ إِذَا تَنَفَّسَ ﴿١٨﴾

إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ﴿١٩﴾ ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ ﴿٢٠﴾ مُطَاعٍ

ثَمَّ آمِينٍ ﴿٢١﴾ وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُونٍ ﴿٢٢﴾ وَقَدْ رَآهُ بِالْأَفْقِ الْمُبِينِ

﴿٢٣﴾ وَمَا هُوَ عَلَى الْغَيْبِ بِضَنِينٍ ﴿٢٤﴾ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ ﴿٢٥﴾

فَأَيْنَ تَذْهَبُونَ ﴿٢٦﴾ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٢٧﴾ لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ

يَسْتَقِيمَ ﴿٢٨﴾ وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٩﴾

﴿تَرَهْقَهَا قَرْهً﴾ له دماویدا رپش داگیر ساون ﴿۱﴾ ﴿أُولَئِكَ هُمُ الْكٰفِرَةُ الْفَجْرَةُ﴾ ئەوانه ئەوانه که بی باوهر و گوناھکار و تاوانبارن ﴿۱۵﴾

سورہ قی التکویر ﴿﴾

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ﴿﴾ به ناوی خوای به خشندهی میهره بان

﴿إِذَا السَّمْسُ كُوِّرَتْ﴾ کاتیک که روز پیچرایه وهو (پروناکی نهما) ﴿۱﴾ ﴿وَإِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ﴾ وه دهمنیک که ئەستیره کان هه ل وهرین و کهوتنه خواره وه (تاریک بوون) ﴿۲﴾ ﴿وَإِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ﴾ وه کاتیک که کیوه کان خراهره ری (واته له شوینی خویمان خزیندران) ﴿۳﴾ ﴿وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ﴾ وه کاتیک که وشتره ئاوسه کان وازیان لی هینرا ﴿۴﴾ ﴿وَإِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ﴾ وه کاتیک که جانه وهران کوزرانه وه ﴿۵﴾ ﴿وَإِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ﴾ وه دهمنیک که دهریا کان هه لگیر سیران (تیکه ل کران) ﴿۶﴾ ﴿وَإِذَا الْبُحُورُ رُجِّرَتْ﴾ وه ساتیک که هه موو گیانیک جووتکرایه وه (له گه ل لاشه دا) ﴿۷﴾ ﴿وَإِذَا الْمَوْءُودَةُ سُئِلَتْ﴾ وه کاتیک پرسیار کرا له کچانی زینده به چال ﴿۸﴾ ﴿بِأَيِّ ذَنْبٍ قُنُتْ﴾ که به چ گوناھیک کوزران ﴿۹﴾ ﴿وَإِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ﴾ وه کاتیک که نامه (ی کرده وه) بلاو کرایه وه (و دابه شکرا) ﴿۱۰﴾ ﴿وَإِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ﴾ وه دهمنیک که ئاسمان دامالینراو پیچرایه وه ﴿۱۱﴾ ﴿وَإِذَا الْجِبَالُ سُعِرَتْ﴾ وه کاتیک که دوزخ هه لگیر سیرا ﴿۱۲﴾ ﴿وَإِذَا الْجِبَّةُ أُزْلِفَتْ﴾ وه ساتیک که به هشت نزیک خرایه وه ﴿۱۳﴾ ﴿عَلِمْتَ نَفْسٌ مَّا أُخِضْتُ﴾ ئەوکاته هه موو که سیک ده زانی که چی ئاماده کردوه (بو خوئی له چاکه و خرابه) ﴿۱۴﴾ ﴿فَلَا أَقِيمُ بِالْحَبْسِ﴾ سویند بهو (ئەستیره گه ر و کانه ی) ده گه رینه وه ﴿۱۵﴾ ﴿الْجُورِ الْكَبِيرِ﴾ بهو ئەستیرانه ی که په نا ده گرن و دیار نامین ﴿۱۶﴾ ﴿وَاللَّيْلِ إِذَا عَسْعَسَ﴾ وه به شوه که تاریک ده بیت ﴿۱۷﴾ ﴿وَالصُّبْحِ إِذَا تَنَفَّسَ﴾ وه به بهیانی که هه ناسه ده دات ﴿۱۸﴾ ﴿إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ﴾ بیگومان ئەهو قورٹانه گوفتاری ره وانه کراویکی پایه به رزه (که فریشته ی وه حیه) ﴿۱۹﴾ ﴿ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ﴾ به هیزه، لای خاوهنی عه رش (لای خوای گه وره)، و خاوهنی پله و پایه یه ﴿۲۰﴾ ﴿مُطَاعٍ ثَمَّ أَمِينٍ﴾ قسه ره وایه له ناو فریشته دا وده ست پا که ﴿۲۱﴾ ﴿وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُونٍ﴾ هاو ریکه تان (که موحه ممه ده ﷺ) شیت نی یه (وه ک تیوه ده لین) ﴿۲۲﴾ ﴿وَلَقَدْ رَءَاهُ بِالْأَفْقِ الْمُبِينِ﴾ سویند به خوا بیگومان (فریشته ی وه حی) دیبوه له ئاسوی پروندا ﴿۲۳﴾ ﴿وَمَا هُوَ عَلَى الْعَيْبِ بِضَنِينٍ﴾ وه ئەهو رژد و چرووک نیه له گه یاندنی وه حی وپه یامه که یدا ﴿۲۴﴾ ﴿وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ رَجِیمٍ﴾ وه ئەهو (قورٹانه) قسه ی شه ی تانی ده ر کراو له به زه یی خوانی یه (وه ک تیوه ده لین) ﴿۲۵﴾ ﴿فَأَيْنَ تَذْهَبُونَ﴾ ئەهو بو کوی ده ر و ن ﴿۲۶﴾ ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ﴾ ئەهو قورٹانه ته نها ئاموز گاری یه بو هه موو جیهانیان ﴿۲۷﴾ ﴿لَمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقْبِرَ﴾ بو ئەو که سانه ی که بیانه وی به ری ی راست دا بر و ن له تیوه ﴿۲۸﴾ ﴿وَمَا تَشَاءُونَ﴾ تیوه ئاره زوو (ی ری ی راست) ناکه ن ﴿إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ مه گه ر کاتیک که په روه دگاری هه مووان به ویت وه ناچارتان بکات پی ی ﴿۲۹﴾

سورة الانفطار

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا السَّمَاءُ أَنْفَطَرَتْ ۝١ وَإِذَا الْكُوكُوبُ أُنْفُثَتْ ۝٢ وَإِذَا الْبِحَارُ
 فُجِّرَتْ ۝٣ وَإِذَا الْقُبُورُ بُعْثِرَتْ ۝٤ عَلِمْتَ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ
 وَأَخَّرَتْ ۝٥ يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ ۝٦ الَّذِي
 خَلَقَكَ فَسَوَّاكَ فَعَدَلَكَ ۝٧ فِي أَيِّ صُورَةٍ مَّا شَاءَ رَكَّبَكَ ۝٨
 كَلَّا بَلْ تُكْذِبُونَ بِالَّذِينَ ۝٩ وَإِنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ ۝١٠ كِرَامًا
 كَاتِبِينَ ۝١١ يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ ۝١٢ إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ۝١٣ وَإِنَّ
 الْفُجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ ۝١٤ يَصَلُّونَهَا يَوْمَ الدِّينِ ۝١٥ وَمَاهُمْ عَنْهَا بِغَائِبِينَ
 ۝١٦ وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الدِّينِ ۝١٧ ثُمَّ مَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الدِّينِ
 ۝١٨ يَوْمَ لَا تَمَلِكُ نَفْسٌ لِنَفْسٍ شَيْئًا ۝١٩ وَالْأَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ ۝٢٠

سورة المطففين

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَيَلِّ لِلْمُطَفِّفِينَ ۝١ الَّذِينَ إِذَا أَكَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ ۝٢
 وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوْ وَّزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ ۝٣ أَلَا يَظُنُّ أُولَئِكَ أَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَ ۝٤

سوره قی ﴿الانفطار﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ به ناوی خوی به خشنده ی میهره بان

﴿إِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ﴾ کاتیک که ناسمان لهت بوو ﴿وَإِذَا الْكُورُؤُوسُ كُنَّتْ﴾ وه ده مینک که نه سئیره کان (که وتنه خواره وه) به پهرش و بلاوی ﴿وَإِذَا الْحِجَارُ تُفجِرَتْ﴾ وه ساتیک که ده ریاکان تیکه ل کران ﴿وَإِذَا الْقُبُورُ بُعِثَتْ﴾ وه ساتیک که گوره کان ژیره و زورور کران واته (مردوو وه کان هاتنه دهره وه) ﴿عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ وَأَخَّرَتْ﴾ نه و کاته هه موو که سئیک ده زانیت که چی له پیشه وه ناردوه و (چیشی) دوا خسته وه (بو خوی) ﴿يَتَأَيَّأُ الْإِنْسَانُ﴾ نه ی ئینسان ﴿مَا عَرَكَ يَرْبِكَ الْكَبِيرِ﴾ چی توی خه له ناندوه وه به پهره ردگاری به ریز و گوره ت (والئی یاخی بوویت) ﴿الَّذِي خَلَقَكَ﴾ نه و (پهره ردگار) هی که دروستی کردویت و ﴿فَسَوِّكَ فَعَدَلَكَ﴾ ریکی خستویت و جیای کردویت وه (له گیان له به رانی تر) ﴿فِي أَيِّ صُورَةٍ مَّا شَاءَ رَكَّبَكَ﴾ له هه ر وینه به کدا که خوی ویستبیتی به کی خستویت ﴿كَلَّا بَلْ تُكذِّبُونَ بِالذِّينِ﴾ وانی به (که تی ی گه یشتوویت) به لکو (پروزی) پاداشت به درو ده زانن ﴿وَإِن عَلَيكُمُ لِحَافَتِينَ﴾ بیگومان چه ند چاودیر یکتان به سه ره وه به ﴿كِرَامًا كَتِيبِينَ﴾ که به ریزو نووسه رن ﴿يَعْمُونَ مَاتَفَعُلُونَ﴾ هه ر چی بکه ن ده یزانن ﴿إِن الْأَبْرَارَ لَنُؤْتِيَنَّهُم مِّنْ عَمَلِهِمْ جُزْءًا مَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ بیگومان به دکاران له دوزه خان ﴿يَضَاهَوْنَ سَائِرَ الْآلِينَ﴾ له پروزی پاداشتدا ده چه ن ناویه وه ﴿وَمَا هُمْ عَنْهَا بِغَائِبِينَ﴾ وه نه وان لی ی دهرناجن ﴿وَمَا آذَنكُم مَّا يُؤْمَرُ الْذِينَ﴾ تو چووزانیت که پروزی پاداشت چی به ﴿ثُمَّ مَّا آذَنكُم مَّا يُؤْمَرُ الْذِينَ﴾ دووباره چووزانیت پروزی پاداشت چی به ﴿يَوْمَ لَا تَمَلِكُ نَفْسٌ لِّنَفْسٍ شَيْئًا﴾ پروزیکه که هیچ کهس هیچی به ده ست نی به بو هیچ کهس ﴿وَالْأَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ﴾ وه فه رمان له و پروزه دا هه ر بو خوایه ﴿١﴾

سوره قی ﴿المطففين﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ به ناوی خوی به خشنده ی میهره بان

﴿وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِينَ﴾ هاوار بو ته رازو و بازان ﴿الَّذِينَ إِذَا أَكَالُوا كَالِ الْوُحُوْدِ عَلَي النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ﴾ نه وانه ی که کاتیک پیوانه بکه ن (بو خویمان) له سه ر (مالی) خه لکی به ته و او ی وه ری ده گرن ﴿وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوَّوْهُوْهُمْ أَغْبُوهُمْ﴾ به لام کاتیک بویمان پیوانه یان کیشانه بکه ن که میان ده دهنی ﴿الْأَبْطُلُ الْأُولَئِكَ أَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَ﴾ نایا نه وانه نازانن که بیگومان زیندوو ده کرینه وه؟! ﴿١﴾

لِيَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٥﴾ يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦﴾ كَلَّا إِنْ كَتَبَ
 الْفَجَارُ لِي سَجِينَ ﴿٧﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَجِينٌ ﴿٨﴾ كَتَبُ مَرْقُومٌ ﴿٩﴾
 وَيَلُّ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿١٠﴾ الَّذِينَ يُكَذِّبُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ ﴿١١﴾ وَمَا يَكْذِبُ
 بِهِ إِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ ﴿١٢﴾ إِذَا تُتْلَى عَلَيْهِ آيَاتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ
 ﴿١٣﴾ كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٤﴾ كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ
 يَوْمَئِذٍ لَّمَّ حَاجُونَ ﴿١٥﴾ ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيمِ ﴿١٦﴾ ثُمَّ يُقَالُ هَذَا
 الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكْذِبُونَ ﴿١٧﴾ كَلَّا إِنْ كَتَبَ الْأَبْرَارُ لِي عِلِينَ ﴿١٨﴾
 وَمَا أَدْرَاكَ مَا عِلْيُونَ ﴿١٩﴾ كَتَبُ مَرْقُومٌ ﴿٢٠﴾ يَشْهَدُهُ الْمُقَرَّبُونَ ﴿٢١﴾
 إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ﴿٢٢﴾ عَلَى الْأَرَائِكِ يَنْظُرُونَ ﴿٢٣﴾ تَعْرِفُ فِي
 وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ ﴿٢٤﴾ يُسْقَوْنَ مِنْ رَحِيقٍ مَّحْتُومٍ ﴿٢٥﴾ خِتَمُهُ
 مِسْكٌَ وَفِي ذَلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَفِسُونَ ﴿٢٦﴾ وَمِمَّا جَاهُ مِنْ
 تَسْنِيمٍ ﴿٢٧﴾ عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ ﴿٢٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ أُجْرِمُوا كَانُوا
 مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا يَضْحَكُونَ ﴿٢٩﴾ وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامِرُونَ ﴿٣٠﴾
 وَإِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ انْقَلَبُوا فَكِهِينَ ﴿٣١﴾ وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا
 إِنَّ هَؤُلَاءِ لَضَالُونَ ﴿٣٢﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَفِظِينَ ﴿٣٣﴾

﴿لِيَوْمٍ عَظِيمٍ﴾ له رُوژئکی گه وره دا ﴿يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ رُوژئک که خه لک له به رده م
 په روه ردگاری جیهانیان دا ده وهستن ﴿كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْفَجَارِ لَفِي سِجِّينٍ﴾ با په شیمان بنه وه ، چونکه
 به راستی نامه ی تاوانباران له ناو ده فته ریکی په سستی ره شدایه ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا سِجِّينٌ﴾ تو چوزانیت
 نه وه ده فته ره چی یه ﴿كِتَابٌ مَّرْفُومٌ﴾ ده فته ریکی نوسراوه ﴿وَيَلِّ يَوْمَئِذٍ الْمَكِيدِينَ﴾ هاوار له و
 رُوژه دا بُو بئی برویان ﴿الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِوَمِ الْعَيْنِ﴾ نه وانه ی که بروا ناکن به رُوژی پاداشت دانه وه ﴿وَمَا يَكْفُرُ بِهِ إِلَّا الْأَكْلُ مُعْتَدِئِيْمٌ﴾ کهس نه و رُوژه به درو نازانیت مه گهر هه موو ستمه کارئکی گونا هبار ﴿وَإِذَا تَنَادَىٰ عَلَيْهِ الْإِنْتَانُ﴾ هه ر کاتیک که نایه ته کانی ئیمه ی بُو بخوئیرتته وه ﴿قَالَ اسْتَطِيرَ الْأَبْرَارُ﴾ ده لی (ته مانه)
 نه فسانه ی پیشینانن ﴿كَلَّا﴾ نه خیر وانسی یه ﴿بَلْ رَانَ عَلَىٰ قُلُوبِهِم مَّا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ به لکو ژه نگی
 نه و (خراپانه ی) که ده یانکرد په رده ی هیتاوه به سه ر دلیندا ﴿كَلَّا أَنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَمَّحْجُوبُونَ﴾ نه خیر
 به راستی نه وان له و رُوژه دا، بی به شن له بیننی په روه رد گاریان ﴿ثُمَّ أَنَّهُمْ لَمَّصَالُوا الْجَحِيمِ﴾ له پاشان
 بیگومان نه وان ده چنه دوزه خه وه ﴿ثُمَّ يُقَالُ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ﴾ نه مجا بی یان ده ووتریت نه مه
 نه وه یه که برواتان بی نه ده کرد ﴿كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْأَبْرَارِ لَفِي عَلَيِّنَ﴾ به راستی نامه ی (کرداری) چاکه کاران
 له ناو ده فته ریکی به رزدا یه ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا عَلِيُّونَ﴾ تو چوزانیت نه وه ده فته ره به رزه چی یه؟ ﴿كِتَابٌ
 مَّرْفُومٌ﴾ ده فته ریکی نوسراو (ی نه مهنده به فهره) ﴿بِشَهَادَةِ الْمُقْرُونِ﴾ نزیکانی خودا ده بینن ﴿إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ﴾ بیگومان چاکه کاران له نازو نیعمه تدان ﴿عَلَى الْأَرْبَابِكِ يَظْرُونَ﴾ له سه ر
 تهخت و باره گاو ه سه ر ده کن ﴿تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ﴾ ده بینیت له رو خسار یاندا
 جوانی و گه شاو ه بی خوشگوزه رانی ﴿يُسْتَوْنَ مِنْ رَحْمَةِ مَحْتُومٍ﴾ شه رابی پاکسی سه ر به مؤریان بی
 ده دری بیخونه وه ﴿خَتَمُهُمْ سِكِّ﴾ که دوا قومی بونی میسکه ﴿وَفِي ذَلِكَ فَلَيْتَاتٍ مِنَ الْمِثْقَلِ الْمُنْتَفِسُونَ﴾ بُو
 نه وه با پیشبر کی بکن پیشبر کی کاران ﴿وَمِرْآةٍ مِنْ تَسْنِيمٍ﴾ نیکه ل کرو له ناوی ته سنیمه ﴿عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقْرَبُونَ﴾ کانی یه که که نزیک کراوه کان لی ی ده خونه وه ﴿إِنَّ الَّذِينَ أَجْرَمُوا كَانُوا
 بیگومان نه وانه ی که به دکار بوون ﴿مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا يَصْحَكُونَ﴾ بی ده که نین به وانه ی که برویان هیتا بوو
 ﴿وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامَزُونَ﴾ وه کاتیک که به لایاندا بروشتنایه چاویان لی داده گرتن ﴿وَإِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ
 أَهْلِهِمْ انْقَلَبُوا فَكِهِينَ﴾ وه کاتیکش بگه رانایه ته وه بُو لای مال و مندالیان، به پیکه نین و گالته کردن
 (به موسولمانان) هه ده گه رانه وه ﴿وَإِذَا رَأَوْهُ قَالُوا إِن هَذَا هُوَ الَّذِي كَفَرْنَا بِهِ نَدْعُوهُ أَضَلُّنَا﴾ وه کاتیکش بیانینینایه
 نه یانوت: نه مانه گوهران ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَفَظِينَ﴾ له کاتیکدا که (نه وان) به چاودیر نه نیراوان
 بُو سه ر موسلمانان کان (تا نه م قسه یه بکن)

فَالْيَوْمَ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ ﴿٢٤﴾ عَلَى
الْأَرَآئِكِ يَنْظُرُونَ ﴿٢٥﴾ هَلْ نُؤِيبُ الْكُفَّارُ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٢٦﴾

سورة الانشقاق

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ ﴿١﴾ وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ﴿٢﴾ وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ
﴿٣﴾ وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ ﴿٤﴾ وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ﴿٥﴾ يَا أَيُّهَا
الْإِنْسَانُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ كَدًّا فَمَا لِمَ لَمْ يَأْتِ
كِتَابَهُ وَبِئْسَ مَا لَكُمُ الْيَوْمَ مِنَ الْعَمَلِ ﴿٦﴾ فَمَا مَن أَوْتَىٰ
إِلَىٰ أَهْلِهِ مَسْرُورًا ﴿٧﴾ فَسَوْفَ يُحَاسِبُ حَسَابًا سَعِيرًا ﴿٨﴾ وَيَنْقَلِبُ
إِلَىٰ أَهْلِهِ مَسْرُورًا ﴿٩﴾ وَأَمَّا مَن أَوْتَىٰ كِتَابَهُ وَرَأَىٰ ظَهْرَهُ ﴿١٠﴾ فَسَوْفَ
يَدْعُوا ثُبُورًا ﴿١١﴾ وَيَصْلَىٰ سَعِيرًا ﴿١٢﴾ إِنَّهُ كَانَ فِي أَهْلِهِ مَسْرُورًا ﴿١٣﴾
إِنَّهُ ظَنَّ أَن لَّنْ يَحُورَ ﴿١٤﴾ بَلَىٰ إِنَّ رَبَّهُ كَانَ بِهِ بَصِيرًا ﴿١٥﴾ فَلَا أُقْسِمُ
بِالشَّفَقِ ﴿١٦﴾ وَاللَّيْلِ وَمَا وَسَقَ ﴿١٧﴾ وَالْقَمَرِ إِذَا اتَّسَقَ ﴿١٨﴾
لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَن طَبَقٍ ﴿١٩﴾ فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٠﴾ وَإِذَا قُرِئَ
عَلَيْهِمُ الْقُرْءَانُ لَا يَسْجُدُونَ ﴿٢١﴾ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا يَكْذِبُونَ
﴿٢٢﴾ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ ﴿٢٣﴾ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٢٤﴾

﴿قَالِیَوْمَ الذِّیْنَ ءَامَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ یَضْحَكُونَ﴾ ﴿۱﴾ ئەمڕۆ (كە رۆژی دوایی یە) ئەوانە ی كە بر وادار بوون بە بێ بر واکان بێ دەكەنن ﴿عَلَى الْأَرْضِ یَنْظُرُونَ﴾ ﴿۲﴾ لەسەر قەنەفەو كورسیەو سەیر دەكەن ﴿هَلْ تُؤْتُونَ الْكُفَّارَ مَا كَانُوا یَفْعَلُونَ﴾ ﴿۳﴾ (تا بزانی) تۆلە ی ئەو بێ بر وایانە دراوەتەو، لەسەر ئەو كردهوانە ی كە دەیان كرد (لە دونیادا)؟ ﴿۴﴾

سورہ قی ﴿الانشقاق﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بەناوی خوای بەخشندە ی میهرەبان

﴿إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ﴾ كاتیک كە ئاسمان لەت بوو ﴿وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ﴾ ﴿۱﴾ وە ملكە چی كرد بۆ پەر وەردگاری و دەبێ هەر واش بیست ﴿وَلِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ﴾ ﴿۲﴾ و ساتیک كە زەوی راكیشراو بانكرا یەو (راخرا) ﴿وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ﴾ ﴿۳﴾ وە ئەو ی تییدابوو فرپی داو هیچی لەناودانە ما ﴿وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ﴾ ﴿۴﴾ وە ملكە چی كرد بۆ پەر وەردگاری و دەبێ هەر واش بیست ﴿بَيْنَ الْأُخْتَيْنِ﴾ ئە ی ئینسان ﴿إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَى رَبِّكَ كَدْحًا فَمُلِّقِيهِ﴾ تۆ بیگومان تیکۆشەریب بەر و پەر وەردگارت بە تیکۆشان! ئەوسا بێ ی دەگەیت ﴿فَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِرِسْوَةٍ﴾ ئەمجا ئەو كەسە ی كە نامە ی (كردهو ی) درایە دەستی راستی ﴿فَسَوْفَ يُحَاسِبُ حِسَابًا سَعِيرًا﴾ ئەوسا پرسینەو یە كی سووك و ئاسانی لە گەل دە كری ﴿وَيُنْفِلُ إِلَيْهِمْ أَهْلَهُمْ مَسْرُورًا﴾ وە بە دلخۆشی دەگەرتەو و بۆ لای كەس و كاری ﴿وَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ وَرَاءَ ظَهْرِهِ﴾ وە ئەو كەسە ی نامە ی لە پشتەو و درایە دەستی ﴿فَسَوْفَ يَدْعُوا ثُبُورًا﴾ ئەو بە زووی داوای مردنی خو ی دەكات ﴿وَيَصْلَى سَعِيرًا﴾ وە دەچیتە دۆزەخەو ﴿إِنَّهُ كَانَ فِي أَهْلِهِ مَسْرُورًا﴾ (چونكە) بیگومان ئەو لەناو كەس و كاری دا دلخۆش بوو ﴿إِنَّهُ ظَنَّ أَنْ لَنْ يَخُورَ﴾ وە ئەو وای گومان دەبرد، كە هەر گیز ناگەرتەو (لای خوا) ﴿يَلْبَسُ الْبِزْمَةَ إِذْ يَنْزِلُ﴾ ئەو بزمە ی بە بصری! نەخیر وانی یە! چونكە بە راستی پەر وەردگاری ئەو ناگادار بوو بەو ﴿فَلَا أَقِيمُ بِالشَّقِيقِ﴾ سویتند بە سووری كەناری ئاسمان ﴿وَاللَّيْلِ وَمَا وَسَقَ﴾ وە بەشەو ئەو شتانە ی كە كۆیان دەكاتەو ﴿وَالْقَمَرِ إِذَا اتَّسَقَ﴾ وە بە مانگ كاتیک كە پەر دبیتهو ﴿لَنْ تَرَكُنَّ تَرْكَانَ طَبَقَيْنِ﴾ (ئێو) تێ ئە پەرن لە حالیکەو بەو حالیکە تر ﴿فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ ئیتر بۆ چی بر و ناھینن؟ ﴿وَلِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا یَسْمَعُونَ﴾ وە كاتیک كە قورئانیان بۆ بخوینرتەو و سوژدە نابەن (مل كە چی ناكەن) ﴿بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا يَكْتُمُونَ﴾ بەلام ئەوانە ی كە بێ بر وان بە درو ی ئەزانن ﴿وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ﴾ وە خوا چاك ناگادار و زانیە بەو ی كە لەدلی دەگرن ﴿فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ﴾ كەواتە مژدەیان بەدری بە سزای سەختی (قیامت) ﴿۱﴾

إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿٢٥﴾

سُورَةُ الْبُرُوجِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ ﴿١﴾ وَالْيَوْمِ الْمَوْعُودِ ﴿٢﴾ وَشَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ

﴿٣﴾ قَتَلَ أَصْحَابُ الْأُخْدُودِ ﴿٤﴾ النَّارِ ذَاتِ الْوُقُودِ ﴿٥﴾ إِذْ هُمْ عَلَيْهَا

فُعُودٌ ﴿٦﴾ وَهُمْ عَلَى مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ ﴿٧﴾ وَمَا نَقَمُوا

مِنْهُمْ إِلَّا أَنْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ﴿٨﴾ الَّذِي لَهُ مُلْكُ

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ

فَتَنُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ يُتُوبُوا فَالَهُمْ عَذَابٌ جَهَنَّمَ وَلَهُمْ

عَذَابُ الْحَرِيقِ ﴿١٠﴾ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ

جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُ ﴿١١﴾ إِنَّ بَطْشَ

رَبِّكَ لَشَدِيدٌ ﴿١٢﴾ إِنَّهُ هُوَ بَدِئُ وَيَعِيدُ ﴿١٣﴾ وَهُوَ الْغَفُورُ الْودُودُ ﴿١٤﴾

ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ ﴿١٥﴾ فَعَالٌ لِمَا يُرِيدُ ﴿١٦﴾ هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْجُنُودِ

﴿١٧﴾ فِرْعَوْنَ وَثَمُودَ ﴿١٨﴾ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ ﴿١٩﴾ وَاللَّهُ مِنْ

وَرَائِهِمْ مُحِيطٌ ﴿٢٠﴾ بَلْ هُوَ قُرْءَانٌ مَجِيدٌ ﴿٢١﴾ فِي لَوْحٍ مَحْفُوظٍ ﴿٢٢﴾

﴿إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ به لَام ئه وانه ی که بروایان هیناوه و کرده وه باشه کانیان کردو وه
﴿لَهُمْ أَجْرٌ عَزِيمٌ﴾ بُو ئه وان هه یه پاداشتی بی برانه وه ﴿﴾

سوره فی ﴿الْبُرُوجِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی به خشنده ی میهره بان

﴿وَالسَّمَاءَ ذَاتِ الْبُرُوجِ﴾ سوئند به ئاسمانی خاوه ن بورجه كان ﴿﴾ ﴿وَالْيَوْمَ الْمَوْعُودِ﴾ وه به و پروژی که
به لئینی پیدراوه ﴿﴾ ﴿وَشَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ﴾ وه به هه موو بینه رو بینراونک (یا شایهت و شایهتی له سه ر
دراو یا پروژی ههینی و پروژی عه ره فه) ﴿﴾ ﴿فَقُلْ أَصْحَابُ الْأَحْدُودِ﴾ به گوشت چن خاوه ن چاله كان (له
غه مه كان) ﴿﴾ ﴿النَّارِ ذَاتِ الْوُجُودِ﴾ ئه و ئاگره ی خاوه ن سوو ته مه نی (و بلیسه به) ﴿﴾ ﴿إِذْ هُمْ عَلَيْهَا قُعُودٌ﴾
کاتیک که ئه وان دانیشتبوون به ده وری (ئاگره که) دا ﴿﴾ ﴿وَهُمْ عَلَى مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ﴾ وه ئه وان
سهیری ئه وه یان ده کرد که ده یان کرد به بر واداره كان ﴿﴾ ﴿وَمَا تَقْصُومُوا مِنْهُمْ ءِلاَ﴾ وه ئه م سزایه ش
هه ر له بهر ئه وه ده دران ﴿﴾ ﴿أَنْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ﴾ که بروایان هینا بوو به خوی به ده سه لاتی
سو پاسکراو ﴿﴾ ﴿الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ئه و خودایه ی که مولکی ئاسمانه كان و زه ویی بُو ئه وه
﴿﴾ ﴿وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾ وه خوا ئاگاداره به سه ر هه موو شتیکدا ﴿﴾ ﴿إِنَّ الَّذِينَ قَتَلُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾
به راستی ئه وان ه ی که نازاری پیاو و زنه بر واداره کانیان داو ﴿﴾ ﴿فَرْتَضُوا﴾ له پاشان په شیمان نه بوونه وه
﴿﴾ ﴿فَالَهُمْ عَذَابٌ جَهَنَّمَ وَلَهُمْ عَذَابُ الْحَرِيقِ﴾ ئه وه بُو ئه وان هه یه سزای دوزه خ، وه سزای (ئاگری) سو تینه ر
﴿﴾ ﴿إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ بیگومان ئه وان ه ی بروایان هینا و کرده وه چاکه کانیان کرد
﴿﴾ ﴿لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ بُو ئه وان هه یه به هه شتانیك که جو گه ئاوی زور ده روات به ژیر یاندا
﴿﴾ ﴿ذَلِكَ الْقَوْلُ الْكَبِيرُ﴾ ئا ئه وه به سه ر که وتنی گه وره ﴿﴾ ﴿إِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيدٌ﴾ به راستی ده ست وه شانندی
به روه رد گاری تو زور سه خته ﴿﴾ ﴿إِنَّهُ هُوَ يَدْعُوا وَيُعِيدُ﴾ بیگومان هه ر ئه وه که له سه ره تاوه (مرو ف)
دروست ده کات و (دوای مردنیش) زیندووی ده کاته وه ﴿﴾ ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّؤُوفُ﴾ وه هه ر ئه وه لیخو شبووی
میهره بان ﴿﴾ ﴿ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدِ﴾ خاوه نی عه رش و به رزو پایه دار ﴿﴾ ﴿فَعَالٌ لِمَآ بُرِيدُ﴾ هه ر چه کی
بیه ویت ده یکات ﴿﴾ ﴿هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْجُنُودِ﴾ ئایا پیت گه یشتو وه باس و به سه ره اتی له شکره کانی ﴿﴾
﴿فِرْعَوْنَ وَثَمُودَ﴾ فیرعه ون و سه موود ﴿﴾ ﴿بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ﴾ به لکو ئه وان ه ی که بی بروا بوون
هه میسه له به درو زانینی (قورئان) دان ﴿﴾ ﴿وَالَّذِينَ مِنْ وَرَائِهِمْ مُجْرِبُ﴾ وه خواش (به ده سه لات و زانینی)
له پشتیانه وه ده وری داون ﴿﴾ ﴿بَلِ هُوَ فَرَقَ أَنْ يُعِيدَ﴾ به لکو ئه وه (ی که به دروی ده زانن) قورئانیک ی گه وره و
به ریزه ﴿﴾ ﴿فِي لَوْحٍ مَحْفُوظٍ﴾ له له و حیک ی پاریزراو دایه (که پتی ده وتریت لوح المحفوظ) ﴿﴾

سورة الطارق

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ ① وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ ② النَّجْمُ الثَّاقِبُ
 ③ إِنَّ كُلُّ نَفْسٍ لَّمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ ④ فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ ⑤
 خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ ⑥ يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ ⑦ إِنَّهُ وَعَلَى
 رَجْعِهِ لَقَادِرٌ ⑧ يَوْمَ بُئِيَ السَّرَّائِرُ ⑨ فَمَالَهُ، مِنْ قُوَّةٍ وَلَا نَاصِرٍ
 ⑩ وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الرَّجْعِ ⑪ وَالْأَرْضِ ذَاتِ الصَّدْعِ ⑫ إِنَّهُ
 لَقَوْلٌ فَضْلٌ ⑬ وَمَا هُوَ بِالْهَزْلِ ⑭ إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا ⑮
 وَأَكِيدُ كَيْدًا ⑯ فَمَهْلِكُ الْكَافِرِينَ أَمَهُلُهُمْ رُويْدًا ⑰

سورة الأَعْلَى

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى ① الَّذِي خَلَقَ فَسَوَّى ② وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَى
 ③ وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَرْعَى ④ فَجَعَلَهُ غُثَاءً أَحْوَى ⑤ سَنُقَرِّئُكَ
 فَلَا تَنْسَى ⑥ إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفَى ⑦ وَنُيَسِّرُكَ
 لِلْيُسْرَى ⑧ فَذَكِّرْ إِنْ نَفَعَتِ الذِّكْرَى ⑨ سَيَذَكِّرْ مَنْ يَخْشَى ⑩

سوره‌تی ﴿الطارق﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوی به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ﴾ سویند به‌ئاسمان و ئه‌وه‌ی که له‌شه‌وا درده‌که‌وی ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ﴾ تو‌چوزانیت دره‌که‌وتووی شه‌و‌چی‌یه؟ ﴿النَّجْمِ الثَّاقِبِ﴾ ئه‌ستیره‌ی دره‌خشان‌ی تاریکی کون که‌ره ﴿إِنْ كُلُّ نَفْسٍ لَّمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ﴾ (سویند به‌مانه) که‌س‌نی‌یه که‌چاودیریکی به‌سه‌روه‌ه‌نهبی ﴿فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ﴾ ده‌ی با‌مروؤف سه‌رنج‌بدات که‌له‌چی‌دروست کراوه ﴿خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ﴾ دروست کراوه له‌ئاویکی فریدراو (هه‌لقولاو) ﴿يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ﴾ که‌درده‌چی‌له‌ناوه‌ندی پشت (ی‌پیاو) و‌دانه‌ی (په‌راسووی) سنگی (زن) وه ﴿إِنَّهُ عَلَى رَجْعِهِ لَقَادِرٌ﴾ به‌پراستی خوا به‌ده‌سه‌لانه له‌سه‌ر زیندوو کرده‌وه‌ی ﴿يَوْمَ تُبْلَى السَّرَائِرُ﴾ له‌روژتیکا که‌هه‌رچی‌نه‌تی هه‌یه‌ئاشکرا ده‌کری ﴿فَمَا لَهُ مِنْ قُوَّةٍ وَلَا نَاصِرٍ﴾ ئه‌و نه‌هیزیک شک‌ده‌بات و نه‌پشتیوانیک ﴿وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الرَّجْعِ﴾ سویند به‌ئاسمانی خواهن باران ﴿وَالْأَرْضِ ذَاتِ الصَّدْعِ﴾ وه‌به‌زه‌وی خواهن درزو قلیش ﴿إِنَّهُ لَقَوْلُ فَصْلٍ﴾ بینگومان ئه‌م (قورئانه‌م) و‌ته‌ی پراست و‌جیا که‌روه‌یه ﴿وَمَا هُوَ إِلَّا هَزْلٌ﴾ وه‌گالته‌نی‌یه ﴿إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا﴾ بینگومان بی‌برواکان (پیلان ده‌گیرن) و‌فیل‌ده‌کن‌چون‌فیل‌کردنیک ﴿وَأَكِيدُ كَيْدًا﴾ وه‌منیش پیلان ده‌گیرم (ونه‌خشه‌ده‌کیشم له‌به‌رامبه‌ر پیلانی ئه‌واندا) چون پیلان و نه‌خشه‌کیشانیک ﴿فَهَلْ الْكَافِرِينَ﴾ ئه‌مجا (توش ئه‌ی بی‌تعه‌مبه‌ر ﴿مَوْلَاتِي بِيْ بَرَوَاكُنْ﴾ بده‌ئاپه‌له‌م‌رویدا ﴿منیش که‌میک لیان ده‌ه‌ستم (باشان ده‌بینیت چیان به‌سه‌ر ده‌هینم به‌سزادانایان) ﴿

سوره‌تی ﴿الأعلى﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوی به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى﴾ ته‌سبیحاتی په‌روه‌دگاری هه‌ره‌بلندت بکه ﴿الَّذِي خَلَقَ فَسَوَّى﴾ ئه‌وه‌ی (هه‌موو شتیکی) دروست کردووه‌و‌ریک و‌پیکی کردووه ﴿وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَى﴾ وه‌ئه‌وه‌ی که‌نه‌خشه‌ی کیشاوه (بو‌هه‌موو شتیک) ئه‌مجا شاره‌زای کردووه ﴿وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَرْعَى﴾ وه‌ئه‌وه‌ی که‌له‌وه‌ری ده‌ره‌یناوه ﴿فَجَعَلَهُ عِئَابًا لِّأُولَىٰ﴾ ئه‌مجا ده‌یکات به‌پوشی‌په‌ش داگه‌راو ﴿سَنُقَرِّبُكَ فَلَا تَنسَىٰ﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﴿قورئانت) به‌سه‌ردا ده‌خویننه‌وه‌و هه‌رگیز بی‌رت ناچیته‌وه ﴿إِلَّا مَآثَاءَ اللَّهِ﴾ مه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی که‌خوا بیه‌ویت ﴿إِنَّهُ بِعِلْمِ الْغَيْبِ وَمَا يَخْفَىٰ﴾ بینگومان ئه‌و به‌هه‌موو شتیکی ئاشکراو په‌نه‌ان ئاگاداره ﴿وَنُفِّسِكَ لِلْكَافِرِ﴾ وه‌یارمه‌تیت ده‌ده‌بین بو‌ری‌ی‌ئاسان ﴿فَلَذَكِّرْ إِنْ نَفَعَتِ الذِّكْرَىٰ﴾ ئه‌مجا توش هه‌رده‌م ئاموژگاری بکه‌ئه‌گه‌ر سوودی گه‌یاند ﴿سَيَذَكِّرْ مَنْ يَخْفَىٰ﴾ بینگومان ئه‌وه‌ی له‌خوا بترسی‌په‌ندی لی‌وه‌رده‌گری ﴿

وَيَتَجَنَّبُهَا الْأَشْقَى ﴿١١﴾ الَّذِي يَصْلِي النَّارَ الْكُبْرَى ﴿١٢﴾ ثُمَّ لَا يَمُوتُ
 فِيهَا وَلَا يَحْيَى ﴿١٣﴾ قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى ﴿١٤﴾ وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى ﴿١٥﴾
 بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ﴿١٦﴾ وَالْآخِرَةَ خَيْرٌ وَأَبْقَى ﴿١٧﴾ إِنَّ
 هَذَا الْفَى الصُّحُفِ الْأُولَى ﴿١٨﴾ صُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى ﴿١٩﴾

سورة الغاشية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ ﴿١﴾ وَجُوهٌُ يَوْمَئِذٍ خَاشِعَةٌ ﴿٢﴾ عَامِلَةٌ
 نَاصِبَةٌ ﴿٣﴾ تَصَلَّى نَارًا أَحَامِيَةً ﴿٤﴾ تُسْقَى مِنْ عَيْنٍ آتِيَةٍ ﴿٥﴾ لَيْسَ
 لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ ضَرِيعٍ ﴿٦﴾ لَا يَسْمَنُ وَلَا يُعْنَى مِنْ جُوعٍ ﴿٧﴾ وَجُوهٌُ
 يَوْمَئِذٍ نَاعِمَةٌ ﴿٨﴾ لِسَعْيِهَا رَاضِيَةٌ ﴿٩﴾ فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ﴿١٠﴾ لَا تَسْمَعُ
 فِيهَا الْغِيَّةَ ﴿١١﴾ فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ ﴿١٢﴾ فِيهَا سُرُرٌ مَرْفُوعَةٌ ﴿١٣﴾ وَأَكْوَابٌ
 مَوْضُوعَةٌ ﴿١٤﴾ وَنَمَارِقُ مَصْفُوفَةٌ ﴿١٥﴾ وَزَرَابِيُّ مَبْثُوثَةٌ ﴿١٦﴾ أَفَلَا يَنْظُرُونَ
 إِلَى الْإِبْلِ كَيْفَ خُلِقَتْ ﴿١٧﴾ وَإِلَى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ ﴿١٨﴾ وَإِلَى
 الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ ﴿١٩﴾ وَإِلَى الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ ﴿٢٠﴾
 فَذَكَرْنَا تَمَّا أَنْتَ مُذَكِّرٌ ﴿٢١﴾ لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيِّرٍ ﴿٢٢﴾

﴿وَيَجْنَبُهَا الْأَشْقَى﴾ وہ ٹھہری زور خرابیش بی خوی لی دور دہ خاتہ وہ ﴿الَّذِي يَصِلَى النَّارَ الْكُبْرَى﴾
 ٹھہری دہ چیتہ ناو ناگری ہرہ گہورہ وہ ﴿ثُمَّ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَى﴾ لہ پاشان نہ دہ مرئی تییدا
 (تارزگاری بیت) وہ نہ دہ ڈی (تییدا بہ ٹاسای) ﴿فَدَأْفَلَحَ مَنْ تَزَكَّى﴾ بہ راستی سہر فراز بوو ٹھہری کہ
 خوی پاک راگرت ﴿وَذَكَرْنَا رَبَّهٖ فَصَلَّى﴾ وناوی پھورہر دگاری خوی دہ بات و کہوتہ نویژ کردن
 (وپارایہ وہ) ﴿مَلَّ تُؤْمِرُونَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا﴾ بہ لکو ٹیوہ ژیانی دنیا ہلہدہ بڑیرن ﴿وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ وَأَبْقَى﴾
 کہچی (ژیانی) دوا رُوژ باشتر و پایہ دارترہ ﴿إِنَّ هَذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَى﴾ بی گو مان ٹھہری
 (کہ باسکرا) لہ نامہ ہی پیشوہ کاندایہ ﴿صُحُفٍ اِبْرٰهِيْمَ وَمُوسٰى﴾ نامہ کانی ٹیبراہیم و موسا ﴿

سورہ قی ﴿الغاشیة﴾

﴿بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ﴾ بہ ناوی خوی بہ خشندهی میہرہ بان

﴿هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ﴾ ٹایا ہوالی رُوژی دواپی (رُوژی داپوشہرت) بیگہشتوہ ﴿وُجُوهُ يَوْمَئِذٍ
 خٰشِعَةٌ﴾ زور دہم و چاو لہو رُوژہدا ترسناک و ریسواو شہر مہزارن ﴿عَامِلَةٌ نَّاصِبَةٌ﴾ ہہولہدہریکی
 رہنجہ رُوژ ﴿تَصَلَّى نَارًا حَامِيَةً﴾ دہچنہ ناو ناگری ہرہ گہرمہ وہ ﴿تُسْقَى مِنْ عَيْنٍ اٰتِيَةٍ﴾ ناو
 دہدرین لہسہر چاوی کول بہ کول و زور گہرم ﴿لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ اِلَّا مِنْ صَرِيحٍ﴾ خوراکیان ہرہ درکی
 حوشر خوار (ی ناگرینہ) ﴿لَا يَسْمُرُونَ وَلَا يُنْفِقُونَ﴾ نہ قہلہوی دہ کات و نہ برسیتی لا دہ بات ﴿
 وُجُوهُ يَوْمَئِذٍ نَّاعِمَةٌ﴾ زور رُوخسار لہو رُوژہدا پارا وہ (جوان و گہشن) ﴿لَسَعِيهَا رَاضِيَةٌ﴾ رازین
 لہ کوششی خویان ﴿فِي حَتَّةٍ عَالِيَةٍ﴾ وان لہ بہ ہشتی بہرزو بلندا ﴿لَا تَسْمَعُ فِيهَا لَغِيَةً﴾ قسہی ہیچ
 وپوچی تییدا نایبستن ﴿فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ﴾ تییدایہ تی سہر چاوی رہوان ﴿فِيهَا سُرُورٌ مَّرْوَعَةٌ﴾ تییدایہ تی
 زور قہنہ فہ و تہختی بہرز ﴿وَأَصْوَابٌ مَّوْسُوْعَةٌ﴾ وہ پہر داخی دانراو ﴿وَمَنَارٌ مَّصْنُوْعَةٌ﴾ وہ پستی
 ریز کراو ﴿وَرِزْقٌ مَّبْنُوْنَةٌ﴾ وہ قالی راخراو لہ ہہموو لایہ کہوہ ﴿اَفَلَا يَنْظُرُوْنَ اِلَّا اِلَّٰهَ كَيْفَ خَلَقَتْ﴾ دہی
 بوور دنا بنہوہ لہ حوشر کہ چوں دروست کراوہ ﴿وَالِی السَّمٰوٰتِ كَيْفَ رُفِعَتْ﴾ وہ لہ ٹاسمان کہ چوں
 بہرز کراوہ تہوہ ﴿وَالِی الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ﴾ وہ لہ شاخہ کان کہ چوں داکوتراون و دامہ زریتراون؟ ﴿
 وَاِلَّا الْاَرْضَ كَيْفَ سُوِّحَتْ﴾ وہ لہ زہوی کہ چوں راخراوہ ﴿فَذَكَرْنَا اِنَّمَا اَنْتَ مُذَكِّرٌ﴾ کہو ابوو
 ٹاموژگاری بکہ، تو ہر ٹاموژگاری کاریت ﴿اَلَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيِّرٍ﴾ تو دہسہ لات دار نیت
 بہسہریاندا ﴿

إِلَّا مَنْ تَوَلَّى وَكَفَرَ ﴿٢٣﴾ فَيُعَذِّبُهُ اللَّهُ الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ ﴿٢٤﴾
 إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ ﴿٢٥﴾ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ ﴿٢٦﴾

سورة الفجر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْفَجْرِ ﴿١﴾ وَلَيَالٍ عَشْرٍ ﴿٢﴾ وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ ﴿٣﴾ وَاللَّيْلِ إِذَا يَسِرَ ﴿٤﴾
 هَلْ فِي ذَلِكَ قَسَمٌ لِّذِي حِجْرِ ﴿٥﴾ أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ ﴿٦﴾
 إِرْمَ ذَاتِ الْعِمَادِ ﴿٧﴾ الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ مِثْلُهَا فِي الْبِلَادِ ﴿٨﴾ وَثَمُودَ الَّذِينَ
 جَابُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ ﴿٩﴾ وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْتَادِ ﴿١٠﴾ الَّذِينَ طَعَوْا فِي
 الْبِلَادِ ﴿١١﴾ فَأَكْثَرُوا فِيهَا الْفُسَادَ ﴿١٢﴾ فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ
 عَذَابٍ ﴿١٣﴾ إِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمُرْصَادِ ﴿١٤﴾ فَأَمَّا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْتَلَاهُ
 رَبُّهُ، فَأَكْرَمَهُ، وَنَعَّمَهُ، فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ ﴿١٥﴾ وَأَمَّا إِذَا مَا ابْتَلَاهُ
 فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ، فَيَقُولُ رَبِّي أَهَانَنِ ﴿١٦﴾ كَلَّا بَلْ لَا تَكْرُمُونَ
 الْيَتِيمَ ﴿١٧﴾ وَلَا تَحْضُونَ عَلَى طَعَامِ الْمَسْكِينِ ﴿١٨﴾ وَتَأْكُلُونَ
 الثُّرَاتِ أَكْلاً لَمًّا ﴿١٩﴾ وَتُحِبُّونَ الْمَالَ حُبَّ جَمًّا ﴿٢٠﴾ كَلَّا إِذَا
 دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا ﴿٢١﴾ وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا ﴿٢٢﴾

﴿إِلَّا لَمَنْ تَوَلَّىٰ وَكُفِرَ﴾ بہ لَام تہو کہ سہی کہ پشٹ ہہ لکاوی بی بروایت ﴿يَعَذِبُهُ اللَّهُ الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ﴾ تہوہ خوا سزای دہدات بہ سزای زور گہورہ ﴿إِنَّ إِلَيْنَا إِلَهُكُمْ﴾ بیگومان ہہر بؤ لای تئیمہ یہ گہرانہ وہیان ﴿ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ﴾ لہ پاشان بہ راستی لہ سہر تئیمہ یہ لی پرسینہ وہیان ﴿

سورہتی ﴿ الفجر ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بہ ناوی خوی بہ خشندهی میہرہان

﴿وَالْفَجْرِ﴾ سوئند بہ بہرہ بیان ﴿وَلَيْلٍ عُشْرِ﴾ وہ بہ دہ شہوی سہرہ تای مانگ (ی ذی الحجۃ) ﴿وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ﴾ وہ بہ تاک و جوت ﴿وَاللَّيْلِ إِذَا يَسِرُّ﴾ وہ بہ شہو گار کاتیک کہ تی دہ بہریت ﴿هَلْ فِي ذَلِكَ قَسَمٌ لِذِي حِجْرٍ﴾ ثایا تہ مانہی کہ سوئندیان پی خورا شایستہی سوئند پی خواردن نبین لای کہ سانی تیگہ یشتو ﴿الَّذِي تَرَىٰ فِي كَيْفٍ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ﴾ ثایا نابینیت کہ پەرورد گاری تو چی کرد بہ گہلی عاد ﴿إِذْ مَنَّٰنَ الْعَمَادِ﴾ وہ بہ ہوزی ثیرہ؟ خواہنی پایہ (و دہ سہ لات) ﴿الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ مِثْلُهَا فِي الْبِلَادِ﴾ کہ وینہ بیان دروست نہ کرابو لہ ہہ موو وولاتدا ﴿وَتُؤْمِنُ بِاللَّيْلِ جَابُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ﴾ وہ (چی کرد) بہ گہلی سہ موو دہ وانہی کہ (شاخی) بہردیان دہ تاشی لہ شیوو دوئلہ کاندہ ﴿وَقُرْعَانَ ذِي الْأَوْتَادِ﴾ وہ فیرعہ ونی خواہن سنگی زور (وہ کہ تہ ہرامہ کان، کہ وہ کہ سنگ چوون بہ زہویدا) ﴿الَّذِينَ طَغَوْا فِي الْبِلَادِ﴾ تہ وانہی کہ باخی بوون لہ وولاتدا ﴿فَأَكْتَرُوا فِيهَا الْفِسَادَ﴾ وہ زوربان خرابہ تیدا کرد ﴿فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ﴾ تہ مجا پەرورد گاری تو دایگرتن بہ قامچی سزا ﴿إِنَّ رَبَّكَ لَبَاسِمٍ صَادٍ﴾ بہ راستی پەرورد گاری تو لہ کہ مینی سہم کاراندایہ ﴿وَأَمَّا الْإِنسَانُ إِذْ مَا أَبْتَلَاهُ رَبُّهُ﴾ جا کاتیک کہ خوائادہمی ناقی کردہوہ ﴿فَأَكْرَمَهُ، وَنَعَّمَهُ﴾ وریزی گرت و نازو نیعمہ تی بہ سہر دہرشت ﴿فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَ﴾ تہوہ دہ لی پەرورد گارم ریزی گرتووم ﴿وَأَمَّا إِذْ مَا ابْتَلَاهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ﴾ وہ تہ گہر ناقی کردہوہ و ریزی کہم پیدا ﴿فَيَقُولُ رَبِّي أَهْلَنَ﴾ تہوسا دہ لی پەرورد گارم ریسوای کردووم ﴿كَأَنَّ﴾ نہء وانی یہ (کہ تئوہ بیری لی دہ کہ نہوہ) ﴿بَلْ لَا تَكْرُمُونَ الْيَتِيمَ﴾ بہ لکو تئوہ ریزی ہہ تیوان ناگرن ﴿وَلَا تَحْضُونَهُ عَلَىٰ طَعَامِ الْمَسْكِينِ﴾ وہ ہانی یہ کتری نادہن لہ سہر خواردہ مہنی دان (وہ بہ ختو کردنی) ہہ ژاران ﴿وَتَأْكُلُونَ التُّرَاثَ أَكْلًا لَّمْنًا﴾ (بہ لکو سہرہ رای تہ مہش بہشہ) میراتی (بہ شداران) ہہ مووی (بہ ہہ لپہ) دہ خون ﴿وَتَحْبُونَ الْعَمَالَ حُبًّا جَمًّا﴾ وہ مال و سامانتان خوش دہویت بہ خوش ویستنیکی زور ﴿كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا﴾ نابی و ابکہن! کاتیک کہ زہوی بہ توندی دراہیہ کدا و پارہ پارہ کرا ﴿وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا﴾ (لہ ریزی دوا پیدا) پەرورد گارت دیت (بؤ لپرسینہ وہی خہ لکی، ہاتنیک شیوای زاتی خوی بیت، برومان پیبہ تی بہ بی ہیچ لیچواندن و لینکدانہ وہیہ ک، وہ چؤنیہ تیہ کہی نازانین، تہنہا خودا خوی دہ زانیت) وہ فریشتہ کانیش بؤل بؤل دین ﴿

وَجِئْنَا بِكَ يَوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ وَأَنَّى
 لَهُ الذِّكْرَى ﴿٢٣﴾ يَقُولُ يَلِيَّتَنِي قَدِّمْتُ لِحَيَاتِي ﴿٢٤﴾ فَيَوْمَئِذٍ
 لَا يُعَذِّبُ عَذَابُهُ أَحَدٌ ﴿٢٥﴾ وَلَا يُوثِقُ وَثَاقَهُ أَحَدٌ ﴿٢٦﴾ يَا أَيُّهَا
 النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ﴿٢٧﴾ ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً ﴿٢٨﴾
 فَأَدْخِلِي فِي عِبَادِي ﴿٢٩﴾ وَأَدْخِلِي جَنَّتِي ﴿٣٠﴾

سورة البلد

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَا أَقْسِمُ بِهَذَا الْبَلَدِ ﴿١﴾ وَأَنْتَ حَلٌّ بِهَذَا الْبَلَدِ ﴿٢﴾ وَاللِّدِّ وَمَا وُلِدَ
 ﴿٣﴾ لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ ﴿٤﴾ أَيْحَسِبُ أَنْ لَنْ يَقْدِرَ عَلَيْهِ
 أَحَدٌ ﴿٥﴾ يَقُولُ أَهْلَكْتُ مَا لَا بَدَأٌ ﴿٦﴾ أَيْحَسِبُ أَنْ لَمْ يَرَهُ أَحَدٌ
 ﴿٧﴾ أَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ ﴿٨﴾ وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ ﴿٩﴾ وَهَدَيْنَاهُ
 النَّجْدَيْنِ ﴿١٠﴾ فَلَا اقْتَحَمَ الْعَقَبَةَ ﴿١١﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْعَقَبَةُ ﴿١٢﴾
 فَكُّ رَقَبَةٍ ﴿١٣﴾ أَوْ اطَّعِمَ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْغَبَةٍ ﴿١٤﴾ يَتِيمًا ذَا مَقْرَبَةٍ
 ﴿١٥﴾ أَوْ مَسْكِينًا ذَا مَتْرَبَةٍ ﴿١٦﴾ ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَتَوَاصَوْا
 بِالصَّبْرِ وَتَوَاصَوْا بِالْمَرْحَمَةِ ﴿١٧﴾ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ ﴿١٨﴾

﴿وَجَاءَ يَوْمَئِذٍ بُرْهَانَ رَبِّهِ﴾ و ه لہو رپورژہدا دوزخ دہینریت (بو ساحہی مہ حشر) ﴿يَوْمَئِذٍ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ﴾ لہو رپورژہدا ئنسان (کردہوی خوئی) بیر دہ کہویتہوہ ﴿وَأَنذَرْتُ لَهُ الْذِّكْرَى﴾ بہ لام ئہو بیر کہوتنہوہیہ چ سو و دیک بہو دہ گہ بہ نیت؟ ﴿يَقُولُ يَلْبَسُنِي قَدَمْتُ لِحَيَاتِي﴾ (نہ مجا بہ داخہوہ) دہ لی خوژ گہ لہ دونیادا کاری چاکہم پیش بخستایہ بو ئہم ژیانہم ﴿يَوْمَئِذٍ لَا يُعَذِّبُ عَذَابُهُ أَحَدًا﴾ ئہ مجا لہو رپورژہدا کہس سزای کہس نادات و ہ کو سزای خوا ﴿وَلَا يُؤْتِي وَثَاقَهُ أَحَدًا﴾ و ہ کہس کہلہ پجہی کہس ناکات و ہ کو کہلہ پجہ کردنی خوا (بو بی باوہران) ﴿يَنَابِئُهَا النَّفْسُ الْمُظْمِئَةُ﴾ (لہو رپورژہدا بہ خوا پهرست دہو وتریت) ئہی نہ فسی بہ ئارام ﴿أَرْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكَ رَاضِيَةً مَُّرْضِيَةً﴾ بگہ رپرہوہ بو لای پەرور دگاری خوٹ بہ رہ زامہندی و لی رازی بوون ﴿فَادْخُلِي فِي عِبَادِي﴾ ئہ مجا بچورہ ناو بہ بندہ چاکہ کانی من ﴿وَادْخُلِي جَنَّتِي﴾ و بچورہ ناو بہ ہشتی منہوہ ﴿

سوره قی ﴿البَلَد﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بہ ناوی خوای بہ خشندهی متہربان

﴿لَا أَقْسِمُ بِهَذَا الْبَلَدِ﴾ سویند بہم شارہ (کہ مہ ککہیہ) ﴿وَأَنذَرْتُ لِحِلِّ بَهَذَا الْبَلَدِ﴾ و ہ تو لہو شارہدا نیشته جتی (کہ نازاردانی توی تیدا پرپار دراوہ) ﴿وَوَالِدٍ وَمَوْلَىٰ﴾ و ہ سویند بہ باوک (باوکہ ئادہم) وئہوہی کہ لئی کہوتوتہوہ ﴿لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ﴾ سویند بہ خوا بہ راستی ئادہ میمان دروست کردوہ ہہ میسہ لہ رنج و کیشہ و نارہ حہ تیدایہ ﴿أَلَيْسَ أَنَّ لَن يَقْدِرَ عَلَيْهِ أَحَدٌ﴾ ئایا وا دہ زانی کہ کہس دہسہ لاتی بہسہریدانی یہ ﴿يَقُولُ أَهْلَكَ مَا لَآلِبًا﴾ (بہ فیزوہ) دہ لی مالی زورم لہ ناو داوہو بہ خشبوہ ﴿أَلَيْسَ أَنَّ لَرَبِّهِ أَحَدٌ﴾ ئایا وا دہ زانی کہ کہس نہیدیوہ ﴿أَلَتَجِدَلَّ لَهُ عَيْنِينَ﴾ ئایا دوو چاومان نہ داوہتی ﴿وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ﴾ و ہ زمانیک و دوو لیومان پی نہ داوہ؟ ﴿وَهَدَيْتُهُ النَّجْدَيْنِ﴾ و ہ ری ی چاک و خراپمان نیشان نہ داوہ ﴿فَلَا أَقْتَحِمُ الْقَبْعَةَ﴾ کہ چی ہشتا (زوریک لہ خہ لکی) بہ لاماری پلہی سہختی نہ داوہ ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْعُقْبَةُ﴾ تو چوزانیت پلہی سہخت کامہیہ ﴿فَأَكْرَهْتَهُ﴾ نازاد کردنی کویلہ بہ ﴿أَوَلَا نَطْعَمُ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْجَعَةٍ﴾ و ناندانہ لہ رپورژی گرانی و برسیتی دا ﴿يَلْبَسَمَا مَا مَقْرَبَةٍ﴾ بہ ہہ تیوی خزم ﴿أَوْ مَسْكِينًا ذَا مِرْيَةٍ﴾ یا بہ ہہ زاری خاکہ سہر (کہفتہ کار) ﴿ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ سہرہرای ئہ مانہش لہو کہسانہ بی کہ بروایان ہتبابی ﴿وَتَوَّصَّوْا بِالصَّبْرِ﴾ و ہ ئاموژگاری یہ کتریان کردبی بہ ئارامگرتن ﴿وَتَوَّصَّوْا بِالْمَرْحَمَةِ﴾ و ئاموژگاری یہ کتریان کردبی بہ ہزہی و میہربانی ﴿أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ﴾ ئہوانہ ہاوہ لانی دہستی راستن ﴿

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا هُمْ أَصْحَابُ الْمَشْجَمَةِ ﴿١٩﴾ عَلَيْهِمْ نَارٌ مُّؤَصَّدَةٌ ﴿٢٠﴾

سورة الشمس

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا ﴿١﴾ وَالْقَمَرِ إِذَا تَلَّهَا ﴿٢﴾ وَالنَّهَارِ إِذَا جَدَّهَا
 ﴿٣﴾ وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَاهَا ﴿٤﴾ وَالسَّمَاءِ وَمَا بَنَدَهَا ﴿٥﴾ وَالْأَرْضِ
 وَمَا طَحَّهَا ﴿٦﴾ وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّيْنَاهَا ﴿٧﴾ فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا
 وَتَقْوَاهَا ﴿٨﴾ قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا ﴿٩﴾ وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا
 ﴿١٠﴾ كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَاهَا ﴿١١﴾ إِذِ انبَعَثَ أَشْقَاهَا ﴿١٢﴾ فَقَالَ لَهُمْ
 رَسُولُ اللَّهِ نَاقَةَ اللَّهِ وَسُقْيَاهَا ﴿١٣﴾ فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوهَا فَدَمْدَمَ
 عَلَيْهِمْ رَبُّهُمْ بِذُنُوبِهِمْ فَسَوَّاهَا ﴿١٤﴾ وَلَا يَخَافُ عُقْبَاهَا ﴿١٥﴾

سورة الليل

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَى ﴿١﴾ وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّى ﴿٢﴾ وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَى ﴿٣﴾
 إِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتَّى ﴿٤﴾ فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى وَاتَّقَى ﴿٥﴾ وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَى ﴿٦﴾
 فَسَنِيسِرُهُ لِلْيُسْرَى ﴿٧﴾ وَأَمَّا مَنْ يُخْلِلْ وَأَسْتَفْتَى ﴿٨﴾ وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَى ﴿٩﴾

﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا هُمْ أَصْحَابُ الْمَقْصَمَةِ﴾ و هه‌ئوانه‌ی که بی پروا بوون به موعجزه‌و نیشانه‌کانی ئیمه‌ئوانه‌هاوه‌لانی ده‌ستی چه‌بن ﴿عَلَيْهِمْ نَارُ مُؤَصَّدَةٍ﴾ دایگرتوون ناگری دهرگا داخراو ﴿

سوره‌تی ﴿الشَّمْسِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوی به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿وَالشَّمْسُ وَضُحَاهَا﴾ سویند به‌خور و پرووناکیه‌کی ﴿وَالْقَمَرُ إِذَا تَلَّهَا﴾ و ه سویند به‌مانگ که‌دوا به‌دوای
 ﴿وَالنَّهَارُ إِذَا جَلَّهَا﴾ و ه سویند به‌روژ کاتی که‌خور دهرده‌خات ﴿وَاللَّيْلُ إِذَا بَغَشَّهَا﴾ و ه
 سویند به‌شه‌و که‌خور داده‌پوشی ﴿وَالسَّمَاءَ وَمَا بَنَدَهَا﴾ و ه سویند به‌ئاسمان و به‌وی دروستی کردوه ﴿
 وَالْأَرْضَ وَمَا طَحَنَهَا﴾ و ه سویند به‌زه‌وی و ه‌وی رای خستوه ﴿وَالنَّفْسَ وَمَا سَوَّاهَا﴾ و ه سویند به‌نه‌فسی
 ناده‌می و ه‌و زاته‌یشی که‌رینک و پینک به‌دیه‌یناوه ﴿فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا﴾ ه‌مجا رینگای چه‌وت
 و خراب و چاک و خواهرستیشی پیشاندا ﴿فَدَأَلَّهَا مِنْ رُكْنَيْهَا﴾ (سویند به‌همو و ه‌وانه) به‌راستی
 پرزگاری بوو ه‌و که‌سه‌ی که‌نه‌فسی خوی پاك کرده‌وه ﴿وَفَدَّحَابَ مِنْ دَسَنَيْهَا﴾ بیگومان نا ئومید بوو
 ه‌و که‌سه‌ی که‌نه‌فسی خوی (به‌گونه‌) وون و تاوانبار کرد ﴿كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَاهَا﴾ بروای نه‌ینا ه‌وزی
 سه‌موود به‌ه‌وی سهرکه‌شی یانه‌وه ﴿إِذْ أَنْبَعَتْ أَشْقَاهَا﴾ کاتینک که‌خرابت‌رینان ه‌ستایه‌وه (بو‌سهربرینی
 حوشتره‌که) ﴿فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ نَاقَةَ اللَّهِ وَسُقْيَاهَا﴾ ه‌مجا پیغه‌مبه‌ره‌کی خوا (صالح علیه‌السلام) بی‌ی
 وون: واز به‌ینن له‌م حوشتری خوابه‌و توره‌ئاوه‌کی ﴿فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوهَا﴾ که‌چی بروایان بی‌نه‌کردو
 حوشتره‌که‌یان سهربری ﴿فَدَمَدَمَ عَلَيْهِمْ رَبُّهُمْ بِذُنُوبِهِمْ فَحَسَّوهَا﴾ ه‌مجا په‌روه‌دگاری ه‌وان سزای رشت
 به‌سهریاندنا به‌ه‌وی گونا‌ه‌کانیانه‌وه‌و ته‌ختی کردن ﴿وَلَا يَخَافُ عُقْبَاهَا﴾ و (خوا) ناترسی له‌پاشه‌روژی ه‌م
 (توله‌لی سهندنه‌یان) ﴿

سوره‌تی ﴿الذِّكْرِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوی به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿وَاللَّيْلُ إِذَا بَغَشَّيْ﴾ سویند به‌شه‌و کاتینک (زه‌وی) داده‌پوشی ﴿وَالنَّهَارُ إِذَا تَجَلَّى﴾ و ه به‌روژ کاتی که‌رووناک
 ده‌بته‌وه ﴿وَمَا خَلَقَ الذِّكْرَ وَالْأُنثَى﴾ و ه به‌و زاته‌ی که‌نیرومی‌ی دروست کردوه ﴿إِنْ سَعَيْكُمْ لَسَنِّي﴾ به‌راستی
 هه‌ول و کوششی ئیوه جو‌راو جو‌ره ﴿فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى وَاتَّقَى﴾ ه‌مجا ه‌و که‌سه‌ی (مال) بیه‌خشی و له‌خوا
 بترسیت و پاریز کاربیت ﴿وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَى﴾ و ه بروای بی‌به‌وی زورچاکه (لا اله الا الله یا به‌ه‌شت) ﴿
 فَسَيُسِّرُهُ لِلْيُسْرَى﴾ ه‌وه بیگومان یارمته‌ی ده‌ده‌ین بو‌ری‌ی ئاسان (که‌چاکه‌یه) ﴿وَأَمَّا مَنْ حَمَلَ إِثْمَهَا﴾ و ه ه‌و
 که‌سه‌ی رژی بکات (له‌مال به‌خشین) و خوی بی‌نیاز بزانی (له‌پاداشتی په‌روه‌دگاری) ﴿وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَى﴾
 و ه بروای نه‌بی به‌چاکه (که‌لا اله الا الله یا به‌ه‌شت) ﴿

فَسَنِيْسِرُهُ لِّلْعُسْرَى ۝ وَمَا يَغْنِي عَنْهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدَّى ۝ إِنَّا عَلَيْنَا
 لِلْهُدَى ۝ وَإِنَّا لَنَا الْآخِرَةَ وَالْأُولَى ۝ فَأَنْذَرْتُكُمْ نَارًا تَأْتَطِي ۝
 لَا يَصْلَاهَا إِلَّا الْأَشْقَى ۝ الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّى ۝ وَسِيْجَنَبُهَا
 الْأَتْقَى ۝ الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّى ۝ وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِن نِّعْمَةٍ
 تُجْزَى ۝ إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْأَعْلَى ۝ وَلَسَوْفَ يَرْضَى ۝

سورة الضحى

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالضُّحَى ۝ وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَى ۝ مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَاقَلَى ۝
 وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْأُولَى ۝ وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ
 فَتَرْضَى ۝ أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَآوَى ۝ وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَى ۝
 وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَى ۝ فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ ۝
 وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ ۝ وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ۝

سورة الشرح

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ ۝ وَوَضَعْنَا عَنكَ وِزْرَكَ ۝

الَّذِي أَنْقَضَ ظَهْرَكَ ۖ وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ ۚ ۝٤ فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ۝٥
 إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ۝٦ فَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ ۝٧ وَإِلَىٰ رَبِّكَ فَارْغَب ۝٨

سورة التين

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالَّتَيْنِ وَالزَّيْتُونَ ۝١ وَطُورِ سِينِينَ ۝٢ وَهَذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ ۝٣
 لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ۝٤ ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ ۝٥
 إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ۝٦
 فَمَا يُكَذِّبُكَ بَعْدُ بِالذِّينِ ۝٧ أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ ۝٨

سورة العلق

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ۝١ خَلَقَ الْإِنسَانَ مِنْ عَلَقٍ ۝٢ اقْرَأْ
 وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ ۝٣ الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ۝٤ عَلَّمَ الْإِنسَانَ
 مَا لَمْ يَكُن لَّهُ سَمْعًا ۝٥ كَلَّا إِنَّ الْإِنسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَافٍ ۝٦ أَن رَّاهُ اسْتَعْجَلَ
 ۝٧ إِنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الرُّجْعَىٰ ۝٨ أَرَأَيْتَ الَّذِي يَنْهَىٰ ۝٩ عَبْدًا
 إِذَا صَلَّىٰ ۝١٠ أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَى الْهُدَىٰ ۝١١ أَوْ أَمَرَ بِالتَّقْوَىٰ ۝١٢

﴿الَّذِي أَنْفَضَ ظَهْرَكَ﴾ کہ پشتی زور قورس کردبویست ﴿وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ﴾ وہ ناو و ناویانگتمان
 بؤ بہرز کردیته وہ ﴿فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا﴾ بہرستی له گہل ہہ موو تہ نگانہ یہ کدا خوشی و ئاسانی
 دیت ﴿إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا﴾ بیگومان له گہل ہہ موو تہ نگانہ یہ کدا خوشی و ئاسانی دیت ﴿وَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ﴾ ئەمجا کہ له کاریک بوویته وہ، خوت ماندو و بکہ (بہ کاریکی تری چاکہ وہ) ﴿وَالْيَزِيدُ فَاغْرَبْ﴾ وہ ہہر له پەر و ہر دگارت بہریرہ وہ (بؤ کارہ کانت) ﴿

سورہ قی ﴿التین﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بہ ناوی خوی بہ خشندهی میہرہ بان

﴿وَالْتین وَالزَّیتون﴾ سویند بہ ہہنجیرو زیتون ﴿وَطورِ سینین﴾ وہ سویند بہ طووری سینا ﴿
 وَهَذَا الْبَلَدِ الْأَمین﴾ وہ بہم شاری نارام و بی ترسہ (کہ مہ ککہ یہ) ﴿لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْویر﴾
 سویند بہ خوا بہرستی مروفمان دروست کرد له جوانترین شیوہدا ﴿ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلین﴾ له
 پاشان (ئہ گہر بی باوہر بی) دہیکہین بہ بہست ترینی ہہ موو بہستیک ﴿إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾
 جگہ له وانہی کہ بروایان ہینا وہ و کردہ وہ چاکہ کانیان کردوہ ﴿فَالَهُمْ أَجْرٌ عَظیمون﴾ بؤ ئەوان ہہ بہ
 باداشتی نہ براوہ ﴿فَمَا یُکَذِّبُكَ بَعْدَ بِالذین﴾ جا ئیتر چی بی باوہر ت دہ کات بہ رۆزی دوابی ﴿
 أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْکَمَ الْحَکیمین﴾ ئایا خوا فہرمان رہ واترینی ہہ موو فہرمان رہ واکان نیہ ؟ ﴿

سورہ قی ﴿العلق﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بہ ناوی خوی بہ خشندهی میہرہ بان

﴿اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ﴾ (ئہی موحمہد ﷺ) بخوینہ بہ ناوی پەر و ہر دگارتہ وہ کہ ہہ موو
 شتیکی دروست کردوہ ﴿خَلَقَ الْإِنسَانَ مِنْ عَلَقٍ﴾ مروفی دروست کردوہ له خوینیکی بہستوو ﴿
 اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَکْرَمُ﴾ بخوینہ، پەر و ہر دگاری تو (له ہہ موو کہس) بہ خشنده ترہ ﴿الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ﴾
 ئەوہی کہ (مروفی) فیر (ی نووسین) کردوہ بہ قہلہم ﴿عَلَّمَ الْإِنسَانَ مَا لَمْ یَعْلَمْ﴾ مروفی شارہزا کردوہ
 بہو شتانہی کہ نہی دہزانی ﴿كَلَّا إِنَّ الْإِنسَانَ لِرَبِّهِ لَکَفِر﴾ نا (وانیہ) بہرستی مروف یاخی دہبیت ﴿
 أَن رَّءَاهُ اسْتَعْجَلَ﴾ کہ خوئی بیینی وادوہلہ مہند بووہ ﴿إِن إِلَىٰ رَبِّكَ الرَّجْعِ﴾ بیگومان ہہر بؤ لای
 پەر و ہر دگاری تو یہ گہر انہ وہ ﴿أَرَأَيْتَ الَّذِي یَبْغِي﴾ ئایا بنیت ئەو کہسہی کہ جله و گیری ئە کات
 ﴿عَبْدًا إِذَا صَلَّى﴾ له بہندہیکہ کہ نوپڑ بکات ؟ ﴿أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَىٰ الْهُدَىٰ﴾ ئایا پیم بلئی ئە گہر (ئہو
 کہسہ) له سہر رپی راست بووایہ ﴿أَوْ أَمَرَ بِالتَّقوی﴾ یان فہرمانی بدایہ بہ پاریز کاریی ولہ خوداترسان
 (باشتر نہ بوو) ﴿

أَرَأَيْتَ إِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّى ۖ ﴿١١﴾ أَلَمْ يَعْلَم بِأَنَّ اللَّهَ يَرَى ۖ ﴿١٢﴾ كَلَّا لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ
لَنَسْفَعْنَا بِالنَّاصِيَةِ ﴿١٥﴾ نَاصِيَةٍ كَذِبَةٍ خَاطِئَةٍ ﴿١٦﴾ فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ ۖ ﴿١٧﴾
سَدِّعُ الزَّانِيَةَ ﴿١٨﴾ كَلَّا لَا تَطَّعُهُ وَأَسْجُدْ وَاقْتَرِبْ ۙ ﴿١٩﴾

سُورَةُ الْقَدْرِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ ﴿١﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ ﴿٢﴾
لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِّنْ أَلْفِ شَهْرٍ ﴿٣﴾ تَنْزِيلُ الْمَلَكِ وَالرُّوحُ فِيهَا
بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِّنْ كُلِّ أَمْرٍ ﴿٤﴾ سَلَّمَ هِيَ حَتَّى مَطَّلَعِ الْفَجْرَ ﴿٥﴾

سُورَةُ الْبَيِّنَاتِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ مُنْفَكِينَ حَتَّى
تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ ﴿١﴾ رَسُولٌ مِّنَ اللَّهِ يَتْلُو صُحُفًا مُّطَهَّرَةً ﴿٢﴾ فِيهَا كُتِبَ
قِيَمَةٌ ﴿٣﴾ وَمَا تَفَرَّقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ
الْبَيِّنَةُ ﴿٤﴾ وَمَا أَمْرٌ إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ
حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقِيَمَةِ ﴿٥﴾

﴿أَرَأَيْتَ إِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّى﴾ ثایا بینیت ته گهر بروای (به ثاینی راست) نه بیّت و پشتی لی هه لکات (برزگاری ده‌بی) ﴿۱۳﴾ ﴿أَلَمْ يَعْلَم بِأَنَّ اللَّهَ يَرَى﴾ ثایا نه‌ی زانیوه که خوا ده‌ی بینی ﴿۱۴﴾ ﴿كَلَّا لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ لَنَسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ﴾ وانییه (که بیرى لی ده کاته‌وه) به راستی ته گهر واز نه‌هینتی رای ده کی‌شین (به قزی) پیشه‌سهری ﴿۱۵﴾ ﴿نَاصِيَةٍ كَذِبَةٍ خَاطِفَةٍ﴾ پیشه‌سهریکی دروژنی به هه‌له‌دا چوو ﴿۱۶﴾ ﴿فَلْيَدْعُ نَارِيَهُ﴾ ته مجا با ته و بانگی هاوړیکانی خوی بکات ﴿۱۷﴾ ﴿سَدِّعَ الزَّيْبَانِيَةَ﴾ ئیمه‌ش بانگی فریشته‌ی زهر به ده‌ست ده‌که‌ین ﴿۱۸﴾ ﴿كَلَّا لَا تُطْعَمُهُ وَاَسْجُدْ وَاقْتَرِبْ﴾ نه‌خیر، به‌گویی (ته و که‌سانه) مه‌که، وه کوړپنوش به‌رهو (له‌خوا) نزیك بکه‌وه‌روه ﴿۱۹﴾

سوره‌قی ﴿الْقَلَدَرِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ﴾ بیگو مان ئیمه قورئانمان نارده خواره‌وه له‌شهو‌ی به‌فه‌رو به‌ریزدا ﴿۱﴾ ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ﴾ تو چوزانیت که شه‌وی به‌فه‌رو ریز چی به ﴿۲﴾ ﴿لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ﴾ شه‌وی به‌فه‌رو ریز چاکتره له (خیری) هزار مانگ ﴿۳﴾ ﴿نَزَّلَ الْمَلَكُ وَالرُّوحُ فِيهَا﴾ لهو شه‌وه‌دا فریشته و جیبریلش له ناویاندا دینه خواره‌وه ﴿۴﴾ ﴿يَا ذِينَ الرَّهْمِ مِنْ كُلِّ أُمَّرٍ﴾ به‌فه‌رمانی به‌روه‌ردگاریان له‌هه‌موو کاروباریکدا ﴿۵﴾ ﴿سَلَّمَ هِيَ حَتَّى مَطَلَعِ الْفَجْرِ﴾ ته و شه‌وه (کاتی) هیمنی و ناشتی ده‌بی تا هه‌لاتنی سپنده‌ی به‌یان ﴿۶﴾

سوره‌قی ﴿الْبَيْنَةِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ته‌وانه‌ی که بی بروا بوون ﴿۱﴾ ﴿مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ﴾ له‌خاوه‌ن نامه و ﴿۲﴾ ﴿وَالْمُشْرِكِينَ﴾ بت به‌رستان ﴿۳﴾ ﴿مُنْفَكِينَ حَتَّى تَأْتِيَهُمُ الْبَيْنَةُ﴾ ده‌ستیان هه‌لنه‌گرت (له‌و بی بروایی یه) تا نیشانه روونه‌که‌یان بو هات ﴿۴﴾ ﴿رَسُولٌ مِنَ اللَّهِ يَتْلُو صُحُفًا مُطَهَّرَةً﴾ (که ته‌ویش) پیغه‌مبه‌ریکه له خواوه چه‌ند په‌ره‌یه‌کی پاکیان (به‌سهردا) ده‌خوئیتسه‌وه ﴿۵﴾ ﴿فِيهَا كُتِبَ قِسْمَةٌ﴾ که تییاندا‌یه چه‌ند نوسراو (سوره‌ت) یکی به‌نرخ ﴿۶﴾ ﴿وَمَا تَفَرَّقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ﴾ وه جیانه‌بوونه‌وه ته‌وانه‌ی که په‌یامیان بو هاتبوو ﴿۷﴾ ﴿إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمُ الْبَيْنَةُ﴾ دوای ته‌وه نه‌بی که نیشانه روونه‌که‌یان بو هات (که پیغه‌مبه‌ری ئیسلامه) ﴿۸﴾ ﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ﴾ (له‌گه‌ل ته‌وه‌شدا) که فه‌رمانیان پی نه‌درا بوو مه‌گهر به‌وه‌ی که په‌رستشی خوا بکه‌ن ﴿۹﴾ ﴿مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ﴾ به‌دل‌سوزی ملکه‌چی بو بکه‌ن و خو‌یان به‌ دوور بگرن له‌هه‌موو بیرو باوهریکی خوارو خییج ﴿۱۰﴾ ﴿وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَرَأُوا الزَّكَاةَ﴾ وه نوئیز بکه‌ن و زه‌کات بدن ﴿۱۱﴾ ﴿وَذَالِكِ دِينُ الْقِسْمَةِ﴾ وه ته‌مه‌یه ثاینی راست ﴿۱۲﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ
 خَالِدِينَ فِيهَا أُولَئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ ① إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا
 وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ ② جَزَاءُ هُمْ
 عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ
 فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ ③

سورة الزلزلة

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا ① وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا ② وَقَالَ
 الْإِنْسَانُ مَا لَهَا ③ يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا ④ بِأَنَّ رَبَّكَ أَوْحَى لَهَا
 ⑤ يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا لِيُرَوْا أَعْمَالَهُمْ ⑥ فَمَنْ يَعْمَلْ
 مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ⑦ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ⑧

سورة العاديات

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْعَادِيَاتِ ضَبْحًا ① فَالْمُورِيَاتِ قَدْحًا ② فَالْمُغِيرَاتِ
 صُبْحًا ③ فَأَثَرْنَ بِهِ نَقْعًا ④ فَوَسَطْنَ بِهِ جَمْعًا ⑤

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ﴾ بیگومان نه‌وانه‌ی که بی بروابون له‌خواه‌ن په‌یام و بت په‌رسته‌کان ﴿فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا﴾ له‌ناگری دوزه‌خدان، تییدا ده‌میئنه‌وه به‌همیشه‌یی ﴿أُولَئِكَ هُمُ شُرَكَاءُ الْبَرِيَّةِ﴾ ئا‌نه‌وانه خرابترینی هم‌موو دروست کراویکن ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ به‌راستی نه‌وانه‌ی که بروایان هیناو کرده‌وه چاکه‌کانیان کرد ﴿أُولَئِكَ هُمُ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ﴾ ئا‌نه‌وانه چاکترینی هم‌موو دروستکراویکن ﴿جَزَاءُ هُوَ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَزَاءُ عَدْنٍ﴾ پاداشتی نه‌وان لای په‌روه‌ردگاریان به‌هشتانیکه جی‌ی دانیشن و مانه‌وه‌ی همیشه‌یی به‌﴿تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ رووباره‌کان به‌زیربانداده‌رواټ ﴿خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا بِإِذْنِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ﴾ تییدا ده‌میئنه‌وه به‌همیشه‌یی، خوایش لیان‌پازی بووه ﴿وَرِضْوَانًا عَنَّا﴾ وه‌نه‌وانیش له‌خوا‌پازی بوون ﴿ذَلِكَ لِمَنْ حَشِيَ رَبَّهُ﴾ ئه‌مه بو‌که‌سینکه که‌له‌خوا‌بترسی ﴿

سوره‌قی ﴿الزَّلْزَلَاتِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی‌خوا‌ی به‌خشنده‌ی میهر‌بان

﴿إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا﴾ کاتیک زه‌وی هاته‌له‌رزه به‌له‌رزینی خوی ﴿وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا﴾ وه‌زه‌وی هه‌رجی شتی قورس و گرانی (ناوی) هه‌یه هم‌مووی فری‌دایه‌ده‌روه ﴿وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا﴾ وه‌مروټ له‌و‌رژه‌ده‌لی: نه‌وه‌زه‌وی چی‌به‌تی؟ ﴿يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا﴾ له‌و‌رژه‌ده‌(زه‌وی) ده‌نگ و باسی خوی ده‌گیرته‌وه ﴿بِأَنَّ رَبَّكَ أَوْحَىٰ لَهَا﴾ که‌په‌روه‌ردگاری تو (وای) وه‌چی بو‌کرده ﴿يَوْمَئِذٍ يَصُدُّرُ النَّاسُ أَسْتَاتًا﴾ له‌و‌رژه‌ده‌خه‌لکی ده‌رده‌چن به‌په‌راگنده و به‌شوی ﴿لِيُرَوَّاْ أَعْمَالَهُمْ﴾ تا(پاداشتی) کرده‌وه‌ی خویان‌نیشان بدری ﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ﴾ ئه‌مجا هه‌ر که‌سیک به‌نه‌ندازه‌ی هه‌ره ووردیله‌یه‌ک چاکه‌ی کردبی‌ده‌بینیته‌وه ﴿وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ﴾ وه‌هه‌ر که‌سیک به‌نه‌ندازه‌ی هه‌ره ووردیله‌یه‌ک خرابه‌ی کردبی‌ده‌ی بینیته‌وه ﴿

سوره‌قی ﴿الْعَلَقَاتِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی‌خوا‌ی به‌خشنده‌ی میهر‌بان

﴿وَالْعَلِدِيتِ صَبْحًا﴾ سویند به‌ئه‌سپانی تاودهر (که‌ده‌پر‌مین) چون پر‌میه‌ک (له‌کاتی غه‌زا‌کردندا) ﴿فَالْمُورِيَّتِ قَدْحًا﴾ وه‌سویند به‌ئاگر هه‌لگیر‌سینه‌ران له‌به‌رد به‌نالی سمیان ﴿فَالْمُغِيرَتِ صَبْحًا﴾ وه‌سویند به‌(ئه‌سپانی) هیرش به‌ران له‌به‌یاناندا ﴿فَأَنْزَلَ بِهِ نَفْعًا﴾ که‌به‌وه‌ته‌پ و توز هه‌لده‌ستین ﴿فَوَسَطْنَ بِهِ جَمْعًا﴾ وه‌به‌وه‌ته‌پ و توز‌وه، خویان‌ده‌که‌ن به‌ناوه‌راستی کومه‌لی دوزمندا ﴿

إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ ﴿٦﴾ وَإِنَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ ﴿٧﴾ وَإِنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ ﴿٨﴾ * أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعِثَ رَمَا فِي الْقُبُورِ ﴿٩﴾ وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ ﴿١٠﴾ إِنَّ رَبَّهُم بِهِمْ يَوْمَ ذَٰلِكَ لَخَبِيرٌ ﴿١١﴾

سورة القارعة

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْقَارِعَةُ ﴿١﴾ مَا الْقَارِعَةُ ﴿٢﴾ وَمَا أَذْرَبَكُمْ مَا الْقَارِعَةُ ﴿٣﴾ يَوْمَ
يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ ﴿٤﴾ وَتَكُونُ الْجِبَالُ
كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ ﴿٥﴾ فَأَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ ﴿٦﴾ فَهُوَ فِي
عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ﴿٧﴾ وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ ﴿٨﴾ فَأُمُّهُ هَاوِيَةٌ ﴿٩﴾
وَمَا أَذْرَبَكُمْ مَا هِيَ ﴿١٠﴾ نَارُ حَامِيَةٍ ﴿١١﴾

سورة التكاثر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَلَمْ تَكُنْ مِنَ التَّكَاثُرِ ﴿١﴾ حَتَّىٰ زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ ﴿٢﴾ كَلَّا سَوْفَ تَعْمُونَ ﴿٣﴾ ثُمَّ
كَلَّا سَوْفَ تَعْمُونَ ﴿٤﴾ كَلَّا لَوْ تَعْمُونَ عَمَّ الْيَقِينِ ﴿٥﴾ لَتَرُونَ الْجَحِيمَ ﴿٦﴾
ثُمَّ لَتَرُونَهَا عَيْنَ الْيَقِينِ ﴿٧﴾ ثُمَّ لَتَسْعَلُنَّ يَوْمَ ذَٰلِكَ عَنِ النَّعِيمِ ﴿٨﴾

﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ﴾ بہ راستی مروّف بوّ پەروردگاری نا سوپاسہ ﴿وَلَوْلَا عَلٰی ذٰلِكَ لَشَهِدُكَ﴾ وہ بیگومان حقوی له سہر ئەم ناسوپاسی بہ شایہ تہ ﴿وَلَوْلَا لِحَبِّ الْحَبْرِ لَسَدِيدٌ﴾ وہ بہ راستی مروّف بوّ خو شہ ویستی مالی دونیا زور بہ گیرہ ﴿أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِ﴾ دەہ ئایا نازانی کاتیک کہ مردووی ناو گۆرہ کان زیندوو کرانہ وہ (ہیترانہ دەرہ وہ) ﴿وَرُحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ﴾ وہ ناشکرا بوو ہەرچی رازی ناو دلانہ ﴿إِنَّ رَبَّهُم بِمَا يَكْمُرُونَ لَخَبِيرٌ﴾ بیگومان پەروردگاریان له و رۆژہ دا ناگادارہ بہ کردہ وہ یان ﴿﴾

سورہتی ﴿ الْقَارِعَةُ ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بہ ناوی خوای بہ خشندهی میہرہ بان

﴿الْقَارِعَةُ﴾ رۆژی داچلہ کیتہر (ناوہ بوّ رۆزی قیامت) ﴿مَا الْقَارِعَةُ﴾ ناخو چۆن بیّ ئەو رۆژہ؟ ﴿وَمَا أَزْذِرُكَ مَا الْقَارِعَةُ﴾ توّ چوزانیست ئەو رۆژہ چی بہ ﴿يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ﴾ رۆژی کہہ خہلکی وہ ک بہ پولہی بہ راگہ نندہ بلاو دہ بنہ وہ ﴿وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ﴾ وہ شاخہ کان وہ ک خوری شیکراویان لی دیت ﴿فَأَمَّا مَنْ ثَقَلَتْ مَوَازِينُهُ﴾ ئەمجا ئەوہی کیشی (چاکہ کانی) قورس و گران بیّ ﴿فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ﴾ ئەوہ ئەو کہ سہ لہ گوزہ رانیکی بہ سہ ندا ئە بیّ ﴿وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ﴾ وہ ئەوہی کیشی (چاکہ کانی) سووک بیّ ﴿فَأَمَّهُ هَٰوِيَةٌ﴾ ئەوہ جیّ ی ئەو (ہاویہ) بہ ﴿وَمَا أَزْذِرُكَ مَا هِيَ﴾ توّ چوزانیست (ہاویہ) چی بہ ﴿نَارٌ حَامِيَةٌ﴾ ناگریکی ہہ لگیر ساوہ ﴿﴾

سورہتی ﴿ التَّكْوِيْنِ ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بہ ناوی خوای بہ خشندهی میہرہ بان

﴿التَّكْوِيْنِ﴾ ئیوہی بیّ ناگا کردوہ شانازیتان بہ زوری سہر وہت و سامانہ وہ ﴿حَتَّى زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ﴾ تا دہ مرن و دہ چن بوّ گۆرستان ﴿كَلَّا سَوْفَ نَعْمُونَ﴾ وامہ کەن! لەمە و لا دہ زانن ﴿نَمَّ كَلَّا سَوْفَ نَعْمُونَ﴾ دووبارہ وامہ کەن لەمە و لا دہ زانن ﴿كَلَّا لَتَرَوُنَّ عِلْمَ الْيَقِيْنِ﴾ وانی بہ (وہ کو خو تان دہیزانن) ئە گہر (ئہ نجامی خو تان) بزانیایہ بہ دنیایی بہ وہ (وابی ناگا نہ ئە بوون) ﴿لَتَرَوُنَّ الْجَحِيْمَ﴾ سویند بہ خوا بیگومان دۆزخ دہ بینن ﴿لَتَرَوُنَّهَا عَيْنَ الْيَقِيْنِ﴾ دووبارہ سویند بہ خوا دلنیا بن بہ چاوی راستہ قینہ دەہ بینن ﴿لَتَلْسَنُنَّ لَوْمِيْدًا عَنِ الْعَبِيْرِ﴾ لہ پاشان سویند بہ خوا له و رۆژہ دا (لہ سہر ہہ موو ناز و نیعمہ تیک کہ خوا پیّ دابوون لە دونیادا) لیپر سینہ وہ تان لہ گہ لدا دہ کریت ﴿﴾

سورة العنكبوت

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْعَصْرِ ① إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُورٍ ② إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَّصُوا بِالْحَقِّ وَتَوَّصُوا بِالصَّبْرِ ③

سورة الهزلة

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَيْلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةٍ ① الَّتِي جَمَعَ مَا لَوْ عَدَدَهُ ② يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ ③ كَلَّا لَيُنْبَذَتِ فِي الْحُطَمَةِ ④ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحُطَمَةُ ⑤ نَارُ اللَّهِ الْمَوْقِدَةُ ⑥ الَّتِي تَطَّلِعُ عَلَى الْأَفْئِدَةِ ⑦ إِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُّوَصَّدَةٌ ⑧ فِي عَمَدٍ مُمَدَّدَةٍ ⑨

سورة الفيل

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الَّذِي تَرَكَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ ① أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضْلِيلٍ ② وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ ③ تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ مِّن سِجِّيلٍ ④ فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَّأْكُولٍ ⑤

سوره قی ﴿العصر﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ به ناوی خوای به خشندهی میهره بان

﴿وَالْعَصْرِ﴾ سویند به کات ﴿٢﴾ ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ لِفِي خُسْرٍ﴾ بیگومان هه موو خه لکی له زیاندان ﴿٣﴾ ﴿إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ جگه له وانهی که بر وایان هیتابیت و ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ کرده وه چاکه کانیان کردیبت ﴿وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ﴾ وه ناموژ گاریی یه کترین کردی به نایینی راست (وده ست پیوه گرتنی و کار کردن به فرمانه کانی خودا) ﴿وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ﴾ وه ناموژ گاریی یه کترین کردیبت به نارامگرتن (له سهر به رستن و به نده ابه تی خودا) ﴿٤﴾

سوره قی ﴿الهمزة﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ به ناوی خوای به خشندهی میهره بان

﴿وَيْلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةٍ﴾ سزاو له ناو چوون بؤ هه موو ننگ گریکی به دگؤ (عهبب گریکی تانه دهر) ﴿٢﴾ ﴿الَّذِي جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُ﴾ نه وهی که هه رمال و سامان کؤ ده کاته وه وه ده یژ میری ﴿٣﴾ ﴿يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدُهُ﴾ وا ده زانی که ماله که ی هه ر ده به یلیته وه ﴿٤﴾ ﴿كَلَّا لَيُنْبَذَتَ فِي الْبُطْحَمَةِ﴾ نه خیر وانی یه، بیگومان فری ده در یته ناو ناگریکی تیکشکینه ره وه ﴿٥﴾ ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحُطْمَةُ﴾ تو چووزانیت نه و ناگره چی یه ﴿٦﴾ ﴿نَارُ اللَّهِ الْمُوقَدَةُ﴾ ناگریکی تاو دراوی خوایی یه ﴿٧﴾ ﴿الَّتِي تَطَّلِعُ عَلَى الْآفَاقَةِ﴾ که دی به سهر دلاندا (هوروژم ده بانه سهر دلان) ﴿٨﴾ ﴿إِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُّوَصَّدَةٌ﴾ بیگومان نه و ناگره داخراوه له سهریان (وده ر چوونیان نی یه) ﴿٩﴾ ﴿فِي عَمَدٍ مُمَدَّدَةٍ﴾ (زنجیر کراون) له ناو چهند کؤتیکی راکشاودا (به ستر او نه ته وه به چهند ستونیککی به رزو بلنده وه) ﴿١٠﴾

سوره قی ﴿الفیل﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ به ناوی خوای به خشندهی میهره بان

﴿أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ﴾ نایا نه ت بینی که به روره دگارت چی کرد به خاوهن فیله کان (به نه بره هه وله شکره که ی که وویستی که عه به ی بیروز بر وختینیت)؟ ﴿٢﴾ ﴿أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضَلُّلٍ﴾ نایا فر و فیله که یانی بو چهل نه کرده وه ﴿٣﴾ ﴿وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ﴾ وه نار دبه سهریان بالندهی زور پؤل پؤل ﴿٤﴾ ﴿تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ مِّن سِجِّيلٍ﴾ به رد بارانیا ده کردن به وورده زیخی گلین ﴿٥﴾ ﴿فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَّأْكُولٍ﴾ سهر نه نجام (له شکره که ی نه بره هه ی) وه ک کای خوراو لی کرد ﴿٦﴾

سورة قريش

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لِإِيلَافِ قُرَيْشٍ ①
إِذْ لَفِيهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ
② فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ ③
الَّذِي أَطْعَمَهُمْ
مِّنْ جُوعٍ وَءَامَنَهُمْ مِّنْ خَوْفٍ ④

سورة الماعون

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالْدينِ ①
فَذَلِكَ الَّذِي يَدْعُ
الْيَتِيمَ ② وَلَا يَحِضُ عَلَى طَعَامِ الْمَسْكِينِ ③
فَوَيْلٌ
لِّلْمُصَلِّينَ ④ الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ
⑤ الَّذِينَ هُمْ يُرَاءُونَ ⑥ وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ ⑦

سورة الكوثر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا أَنْعَمْنَاكَ الْكُوثَرَ ①
فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَنْحِرْ ②
إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ ③

سوره قی ﴿قُرَيْشٍ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی به خشندهی میهره بان

﴿لِإِيْلَافِ قُرَيْشٍ﴾ (لهشکری نه برهه ی له ناو برد و تهفر و تونای کردن) له بهر هوگری قوره یش
 ﴿وَلِإِيْلَافِهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ﴾ هوگریان به هاتوو چوی زستانان (بو یه من) و هاوینان
 (بو شام) واته (تالی یان تیک نه چی) ﴿فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ﴾ دهی با (قوره یش له بهرام بهر
 نهم هم مووه ناز و نیعمه ته دا) خاوه نی نهم ماله (که عبه ی پیروز) بهرستن ﴿الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ
 جُوعٍ﴾ نهو زاته ی که له برسیتیه کی یه کجار توند (رزگاری کردن و) خواردنی پیبه خشین
 ﴿وَأَمَّنَّهُمْ مِنَ الْخَوَافِ﴾ وه دلنای کردن له ترس و بیمیکی گوره و (پاراستنی) ﴿﴾

سوره قی ﴿الْمَاعُونِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی به خشندهی میهره بان

﴿أَرْءَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالذِّينِ﴾ نایا دیت نهو که سه ی که بروای به ناین نی یه؟ ﴿فَذَلِكَ الَّذِي يَدْعُ
 الْيَتِيمَ﴾ نهو که سیکه که بال به هه تیوه وه ده نی ﴿وَلَا يَخْضُ عَلَىٰ طَعَامِ الْمَسْكِينِ﴾ وه هانی خه لکی
 نادات بو خوارده منه نی دان به هه ژاران ﴿فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ﴾ نه مجا وای بو نویز که ران ﴿
 الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ﴾ نه وانه ی که له نویزه که یان بی ناگان ﴿الَّذِينَ هُمْ يُرَاءُونَ﴾
 نه وانه ی که رووپامای ده که ن ﴿وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ﴾ وه یارمه تی خه لک ناده ن (هه موو چا که یه ک
 ده گر نه وه له خه لکی) ﴿﴾

سوره قی ﴿الْكَوْثَرِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی به خشندهی میهره بان

﴿إِنَّا أَنْعَمْنَا عَلَىٰ الْكَوْثَرِ﴾ بیگو مان نیمه پیمان به خشیت خیری زور گوره و به فهر له دنیا و دوار و ژدا
 (لهو خیره گوره انه یش رووباری که وسه ره له به هه شندا) ﴿فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَنْحَرْ﴾ دهی که واته
 نویژ بکه بو په روره دگارت وه قوربانی سه ر بیره ﴿إِنْ شَاءَ رَبُّكَ هُوَ الْأَبْتَرُ﴾ بیگو مان هه ر ناحه زت
 دوا براوه (نه ی موحه مه د ﴿﴾) ﴿﴾

سورة الكافرون

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ ﴿١﴾ لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ ﴿٢﴾
وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ﴿٣﴾ وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَّا عَبَدْتُمْ ﴿٤﴾
وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ﴿٥﴾ لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ ﴿٦﴾

سورة النصر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ﴿١﴾ وَرَأَيْتَ النَّاسَ
يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا ﴿٢﴾ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ
وَاسْتَغْفِرْهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا ﴿٣﴾

سورة المسد

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ ﴿١﴾ مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ ﴿٢﴾
سَيَصْلَىٰ نَارًا إِذَا ذَاتَ لَهَبٍ ﴿٣﴾ وَامْرَأَتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ ﴿٤﴾
فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ ﴿٥﴾

سوره قی ﴿الْكَافِرُونَ﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿۱﴾ به ناوی خواوی به خشندهی میهربان

﴿قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ﴾ (ئهی موحه ممد ﷺ) بلی: ئهی بی برواینه ﴿۲﴾ ﴿لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ﴾ من
ئهو (بتانه) ناپه رستم که ئیوه ده پهرستن ﴿۳﴾ ﴿وَلَا أَنشُرْ عَبْدُونَ مَّا أَعْبُدُ﴾ وه ئیوهش ئهو (خوایه) ناپه رستن
که من دهی به رستم ﴿۴﴾ ﴿وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَّا عَبَدْتُمْ﴾ وه من ئهو خوا پهرستی به ناکم که ئیوه ده یکهن ﴿۵﴾
﴿وَلَا أَنشُرْ عَبْدُونَ مَّا عَبَدُوا﴾ وه ئیوهش ئهو خوا پهرستی به ناکهن که من ده یکهن ﴿۶﴾ ﴿لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ﴾
ئایینی خوتان بو خوتان و ئایینی خوم بو خوم ﴿۷﴾

سوره قی ﴿الْبَصُرَاتُ﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿۱﴾ به ناوی خواوی به خشندهی میهربان

﴿إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ﴾ کاتیک که یارم تی و کومه کی خواهات ﴿وَأَلْفَتْحُ﴾ له گه ل سهر که وتن
﴿شَارِي مَهْ كَكَ إِزَادَ كِرَا﴾ ﴿۲﴾ ﴿وَرَأَيْتِ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا﴾ وه خه لکت دیبی که
پؤل پؤل دینه ناو ئایینی خواوه ﴿۳﴾ ﴿فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَأَسْتَغْفِرْهُ﴾ ئه وسا به سو پاس و ستایشی
په روه دگارت ته سبب حاتی ئهو بکه و داوای لیخوش بوونی لی بکه ﴿إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا﴾ چونکه
بینگومان ئهو زور گیرا کهری به شیمانی به ﴿۴﴾

سوره قی ﴿الْمَسَدُ﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿۱﴾ به ناوی خواوی به خشندهی میهربان

﴿تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ﴾ له ناو چی هه ردوو دهستی ئه بوله هه ب وه له ناویش چوو ﴿۲﴾
﴿مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ﴾ سوودی پی نه گه یاند دارایی به که بی و ئه وهی که کردی (له دوژمنایه تی
پیغه مبهر ﷺ) ﴿۳﴾ ﴿سَيَصْلَىٰ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ﴾ بینگومان له مه ولا ده چیه ناو ناگری بلیسه دار ﴿۴﴾
﴿وَأَمْرَأَتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ﴾ وه ژنه که یشی، که هه لگری دارو درک بوو (بو نازاردانی پیغه مبهر ﷺ)
﴿فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ﴾ هه میشه گوری سینی بادر او (له په لی خورمایبی ناگرین) و اله
گه ردیندا ﴿۵﴾

سُورَةُ الْإِخْلَاصِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۝ ١ اللَّهُ الصَّمَدُ ۝ ٢ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ۝ ٣
وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ۝ ٤

سُورَةُ الْفَلَقِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ۝ ١ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ۝ ٢ وَمِنْ شَرِّ
غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ۝ ٣ وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ۝ ٤
وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ۝ ٥

سُورَةُ النَّاسِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ۝ ١ مَلِكٍ النَّاسِ ۝ ٢ إِلَهِ
النَّاسِ ۝ ٣ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ۝ ٤ الَّذِي
يُوسِّسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ۝ ٥
مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ۝ ٦

سوره قی (الإخلاص)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ به ناوی خوی به خشندهی میهره بان

﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷻ) بلی: هه‌ر ئه‌و (الله) یه‌ خوی تاك و ته‌نیا ﴿اللَّهُ الصَّمَدُ﴾
 ئه‌و خوی‌یه‌ی بی‌ نیاز و جی‌ی نیاز و ئومیده‌ ﴿لَا يَلِدُ وَلَا يُولَدُ﴾ که‌سی لی‌ نه‌بووه‌ له‌ که‌س نه‌بووه‌ ﴿
 وَلَا يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ﴾ وه‌ هه‌ر گیز هیچ که‌س هاوشیوه‌ و هاوتای ئه‌و نی‌ یه‌ ﴿﴾

سوره قی (الفلق)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ به ناوی خوی به خشندهی میهره بان

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷻ) بلی: په‌نا ده‌ گرم به‌ دروست که‌ری بوونه‌وه‌ر
 (به‌په‌روه‌ردگاری به‌ره‌به‌یان) ﴿مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ﴾ له‌ زیانی ئه‌وه‌ی که‌ دروستی کردوه‌ ﴿
 وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ﴾ وه‌ له‌ زیانی تاریکی کاتیک که‌ دادیت ﴿وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ﴾
 وه‌ له‌ زیان و خرابه‌ی (جادوو‌گه‌ران) که‌په‌ت وده‌زوو گری‌ دده‌ن و فووی پیدا ده‌که‌ن ﴿
 وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ﴾ وه‌ له‌ زیانی به‌خیل و حه‌سوود کاتیک که‌ حه‌سوودی ده‌بات ﴿﴾

سوره قی (الناس)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ به ناوی خوی به خشندهی میهره بان

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷻ) بلی: په‌نا ده‌ گرم به‌ په‌روه‌ردگاری خه‌لکی
 ﴿مَلِكِ النَّاسِ﴾ به‌پادشای خه‌لکی ﴿إِلَهِ النَّاسِ﴾ به‌په‌رستراوی خه‌لکی ﴿
 وَمِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ﴾ له‌ زیان و شه‌ری و هه‌سوه‌سه‌په‌یدا که‌ر (که‌ کاتیک ناوی خودابیریت) خوی
 په‌نه‌ان ده‌کات ﴿الَّذِي يُوسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ﴾ ئه‌وه‌ی که‌ وه‌سوه‌سه‌ئه‌خاته‌ دل‌ی خه‌لکیه‌وه‌ ﴿
 مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ﴾ له‌ جنوکه‌ و له‌ ئاده‌میزاد ﴿﴾

فَهْرَسْتِ وَأَوْرُو كِي سُوْرَه تَه كَان لَه كَهْل بَه يَا ن وَرُو ن كَر دَنَه وَهِي

پښت وناوړو کی سووره ته کان له گه ل به بیان وړوونکر د نه وهی
مه ککی و مه دهنی تیناندا

سوره کی	ژماره کهی	لاپه ره	پروونکر د نه وه
الفاتحة	۱	۱	مه ککی به
البقرة	۲	۲	مه دهنی به
آل عمران	۳	۵۰	مه دهنی به
النساء	۴	۷۷	مه دهنی به
المائدة	۵	۱۰۶	مه دهنی به
الأنعام	۶	۱۲۸	مه ککی به
الأعراف	۷	۱۵۱	مه ککی به
الأنفال	۸	۱۷۷	مه دهنی به
التوبة	۹	۱۸۷	مه دهنی به
يونس	۱۰	۲۰۸	مه ککی به
هود	۱۱	۲۲۱	مه ککی به
يوسف	۱۲	۲۳۵	مه ککی به
الرعد	۱۳	۲۴۹	مه دهنی به
إبراهيم	۱۴	۲۵۵	مه ککی به
الحجر	۱۵	۲۶۲	مه ککی به
النحل	۱۶	۲۶۷	مه ککی به
الإسراء	۱۷	۲۸۲	مه ککی به
الكهف	۱۸	۲۹۳	مه ککی به
مريم	۱۹	۳۰۵	مه ککی به
طه	۲۰	۳۱۲	مه ککی به
الأنبياء	۲۱	۳۲۲	مه ککی به
الحج	۲۲	۳۳۲	مه دهنی به
المؤمنون	۲۳	۳۴۲	مه ککی به
النور	۲۴	۳۵۰	مه دهنی به
الفرقان	۲۵	۳۵۹	مه ککی به
الشعراء	۲۶	۳۶۷	مه ککی به
النمل	۲۷	۳۷۷	مه ککی به

سورہ ق	ژماره كهى	لاپهړه	رېوونكر د نه وه
القصص	۲۸	۳۸۵	مه ككى به
العنكبوت	۲۹	۳۹۶	مه ككى به
الروم	۳۰	۴۰۴	مه ككى به
لقمان	۳۱	۴۱۱	مه ككى به
السجدة	۳۲	۴۱۵	مه ككى به
الأحزاب	۳۳	۴۱۸	مه ده نى به
سبأ	۳۴	۴۲۸	مه ككى به
فاطر	۳۵	۴۳۴	مه ككى به
يس	۳۶	۴۴۰	مه ككى به
الصفافات	۳۷	۴۴۶	مه ككى به
ص	۳۸	۴۵۳	مه ككى به
الزمر	۳۹	۴۵۸	مه ككى به
غافر	۴۰	۴۶۷	مه ككى به
فضلت	۴۱	۴۷۷	مه ككى به
الشورى	۴۲	۴۸۳	مه ككى به
الزخرف	۴۳	۴۸۹	مه ككى به
الدخان	۴۴	۴۹۶	مه ككى به
الجاثية	۴۵	۴۹۹	مه ككى به
الأحقاف	۴۶	۵۰۲	مه ككى به
محمد	۴۷	۵۰۷	مه ككى به
الفتح	۴۸	۵۱۱	مه ده نى به
الحجرات	۴۹	۵۱۵	مه ده نى به
ق	۵۰	۵۱۸	مه ككى به
الذاريات	۵۱	۵۲۰	مه ككى به
الطور	۵۲	۵۲۳	مه ككى به
النجم	۵۳	۵۲۶	مه ككى به
القمر	۵۴	۵۲۸	مه ككى به
الرحمن	۵۵	۵۳۱	مه ده نى به
الواقعة	۵۶	۵۳۴	مه ككى به

سوره	ژماره كهي	لاپهړه	پوونكړنده وه
الحديد	۵۷	۵۳۷	مهدهني يه
المجادلة	۵۸	۵۴۲	مهدهني يه
الحشر	۵۹	۵۴۵	مهدهني يه
المتحنة	۶۰	۵۴۹	مهدهني يه
الصف	۶۱	۵۵۱	مهدهني يه
الجمعة	۶۲	۵۵۳	مهدهني يه
المنافقون	۶۳	۵۵۴	مهدهني يه
التغابن	۶۴	۵۵۶	مهدهني يه
الطلاق	۶۵	۵۵۸	مهدهني يه
التحریم	۶۶	۵۶۰	مهدهني يه
الملك	۶۷	۵۶۲	مه ككي يه
القلم	۶۸	۵۶۴	مه ككي يه
الحاقة	۶۹	۵۶۶	مه ككي يه
المعارج	۷۰	۵۶۸	مه ككي يه
نوح	۷۱	۵۷۰	مه ككي يه
الجن	۷۲	۵۷۲	مه ككي يه
المزمل	۷۳	۵۷۴	مه ككي يه
المدثر	۷۴	۵۷۵	مه ككي يه
القيامة	۷۵	۵۷۷	مه ككي يه
الإنسان	۷۶	۵۷۸	مهدهني يه
المرسلات	۷۷	۵۸۰	مه ككي يه
النبأ	۷۸	۵۸۲	مه ككي يه
النازعات	۷۹	۵۸۳	مه ككي يه
عبس	۸۰	۵۸۵	مه ككي يه
التكوير	۸۱	۵۸۶	مه ككي يه
الانفطار	۸۲	۵۸۷	مه ككي يه
المطففين	۸۳	۵۸۷	مه ككي يه
الانشقاق	۸۴	۵۸۹	مه ككي يه
البروج	۸۵	۵۹۰	مه ككي يه

سورہ	ژمارہ کہی	لاپہرہ	پوونکر دنہوہ
الطارق	۸۶	۵۹۱	مہ ککی یہ
الأعلى	۸۷	۵۹۱	مہ ککی یہ
الغاشية	۸۸	۵۹۲	مہ ککی یہ
الفجر	۸۹	۵۹۳	مہ ککی یہ
البلد	۹۰	۵۹۴	مہ ککی یہ
الشمس	۹۱	۵۹۵	مہ ککی یہ
اللیل	۹۲	۵۹۵	مہ ککی یہ
الضحیٰ	۹۳	۵۹۶	مہ ککی یہ
الشرح	۹۴	۵۹۶	مہ ککی یہ
التین	۹۵	۵۹۷	مہ ککی یہ
العلق	۹۶	۵۹۷	مہ ککی یہ
القدر	۹۷	۵۹۸	مہ ککی یہ
البینة	۹۸	۵۹۸	مہ دہنی یہ
الزلزلة	۹۹	۵۹۹	مہ دہنی یہ
العاديات	۱۰۰	۵۹۹	مہ ککی یہ
القارعة	۱۰۱	۶۰۰	مہ ککی یہ
التكاثر	۱۰۲	۶۰۰	مہ ککی یہ
العصر	۱۰۳	۶۰۱	مہ ککی یہ
الهمزة	۱۰۴	۶۰۱	مہ ککی یہ
الفیل	۱۰۵	۶۰۱	مہ ککی یہ
قریش	۱۰۶	۶۰۲	مہ ککی یہ
الماعون	۱۰۷	۶۰۲	مہ ککی یہ
الکوثر	۱۰۸	۶۰۲	مہ ککی یہ
الکافرون	۱۰۹	۶۰۳	مہ ککی یہ
النصر	۱۱۰	۶۰۳	مہ دہنی یہ
المسد	۱۱۱	۶۰۳	مہ ککی یہ
الإخلاص	۱۱۲	۶۰۴	مہ ککی یہ
الفلق	۱۱۳	۶۰۴	مہ ککی یہ
الناس	۱۱۴	۶۰۴	مہ ککی یہ

إِنَّ وَدَادَةَ الشُّؤْنِ لِلْإِسْلَامِ مِثْرُ الْأَوْقَافِ، وَإِلَدَ عَجْوَةَ وَإِلْدَ شَالَا

في المملكة العربية السعودية

المشرفة على مجمع الملك فهد

لطباعة المصحف الشريف في المدينة المنورة

إذيسرها أن يصدر المجمع هذه الطبعة من القرآن الكريم

وترجمة معانيه إلى اللغة الكردية

تسأل الله أن ينفع به الناس

وأن يجزي

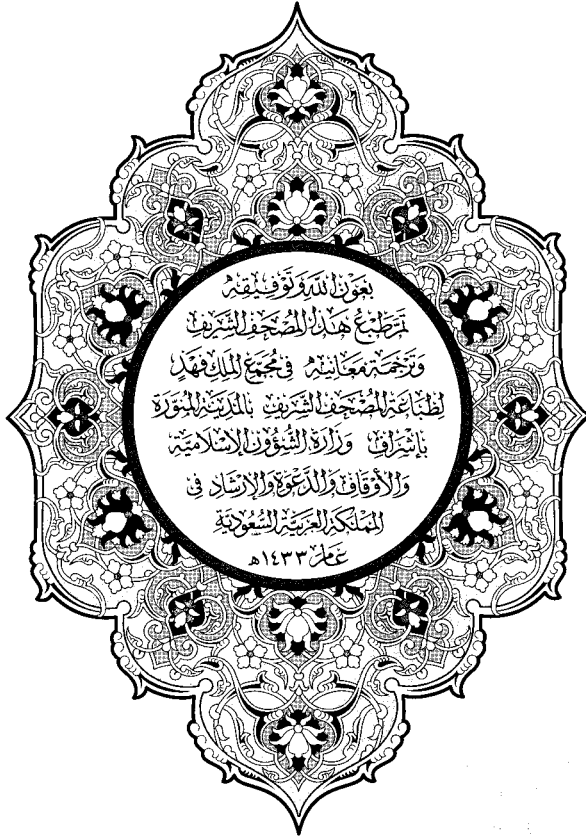
خالد بن الجهمي الشيفير، الملك عبد الله بن عبدالعزيز آل سعود

أحسن الجزاء على جهوده العظيمة في نشر كتاب الله الكريم

والله ولي التوفيق

وهزارهتی کاروباری ئیسلامی وئەوقاف و بانگه‌واز و ئیرشاد
له شانشینى عه‌ره‌بستاني سعودیه
که سه‌ره‌رشتیاری کۆمه‌لگه‌ی مه‌لیک فه‌ده
بۆ چاپکردنی قورئانی پیرۆز له مه‌دینه‌ی منه‌وه‌ره
خۆی به‌خۆش‌حال ده‌زانیت که کۆمه‌لگه‌که‌هه‌لبسیت به‌ده‌رکرن
وبلاوکردنه‌وه‌ی ئەم چاپه‌ی قورئانی پیرۆز له‌گه‌ل وه‌رگیرانی
ماناکانی بۆ زمانێ کوردی
داواکارین له‌خوای گه‌وره‌که‌خه‌لکی لێی سوودمه‌ند ببن و پاداشتی
به‌خیری (خادم الحرمین الشریفین) مه‌لیک عبدالله کورپی عبدالعزیز
ئالی سعود به‌جوانترین و چاکترین شیوه‌بداته‌وه، له‌سه‌ره‌هول
وتیکۆشانی گه‌وره‌ی له‌بلاوکردنه‌وه‌ی قورئانی پیرۆز و که‌لامی
به‌رزی په‌روه‌ردگار

هه‌ر خوای گه‌وره‌بشتیوان و یارمه‌تیده‌ره

حَقْوَةُ الطَّبِيعِ مَحْفُوظَةٌ
تَجَمُّعُ الْمَلَائِكَةِ طَائِفَةِ الصَّحْفِ الشَّرِيفِ

ص.ب ٦٢٦٢ - المدينة المنورة

www.QuranComplex.gov.sa

contact@QuranComplex.gov.sa

بەيارمەت

ويشتيوانى خواى گهوره

چاپکردنى ئەم قورئانە پىروژه

له گەل وەر گێرانی ماناكانى له كۆمەلگەى

مەلىك فەهد بۆ چاپکردنى قورئانى پىروژ

كەوهزارەت كساروبارى ئىسلامى و ئەوقاف

وبانگهواز و ئىرشاد لەشانشىنى عەرەبىستانى

سعودىە سەرپەرشتى دەكات

لەسالى ١٤٣٣ كۆچى

تەواو بوو

ماڤى چاپکردنى پارىزراره
بۆ كۆمەلگەى مەلىك فەهد بۆ چاپکردنى قورئانى پىروژ

سندوقى بۆستى ٦٢٦٢ مەدینەى مەنەوهره

www.QuranComplex.gov.sa
contact@QuranComplex.gov.sa

٢) مجمع الملك فهد لطباعة المصحف الشريف، ١٤٣٣ هـ
فهرسة مكتبة الملك فهد الوطنية أثناء النشر.

مجمع الملك فهد لطباعة المصحف الشريف
ترجمة معاني القرآن الكريم إلى اللغة الكردية . / مجمع الملك
فهد لطباعة المصحف الشريف . - المدينة المنورة ١٤٣٣ هـ

١٢٢٤ ص ؛ ١٦ × ٢٣ سم

ردمك : ٢-١٠-١٠٩٥-٨٠٣-٦٠٣-٩٧٨

١- القرآن - ترجمة - اللغة الكردية أ.العنوان
ديوي ٤٩١٥٩، ٢٢١ ١٤٣٣/٨٤٤٢

رقم الإيداع : ١٤٣٣/٨٤٤٢

ردمك : ٢-١٠-١٠٩٥-٨٠٣-٦٠٣-٩٧٨

القرآن الكريم

وَرَجَمَهُ مَعَانِيهِ إِلَى
اللُّغَةِ الْكُرْدِيَّةِ

وَقَفَّ يَدَهُ تَعَالَى مِنْ خَادِمِ الْحَرَمَيْنِ الشَّرِيفَيْنِ
الْمَلِكِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ الْعَزِيزِ بْنِ عَلِيٍّ
وَأَبِي جَرْدِ بِرْتَمِ